

Giới thiệu Bộ Bộ Phong Tiên Convert

Tru Tiên Kiếm, Phong Thần bảng lại hiện ra Hồng Hoang giới, tương truyền Chuẩn Thánh thậm chí Hỗn Nguyên thánh nhân lại không người biết được. Thần tiên biến mất, đến tốt cùng là mặt pháp thời đại giáng lâm, còn là nhân loại đối không biết thăm dò? Kỳ huyền tiên hiệp thế giới, bốn lời lắng nghe, truy tìm trục nguyệt, vật đối sao dời, một đạo chính xác, khai thiên tích địa.

Con đường trường sinh, kích tình thiêu đốt nhiệt huyết, nghịch thiên mà đi, bước Bộ Phong tiên. . .

- Truyện khá giống Già Thiên.

-Tích cực bấm cảm ơn, đề cử và like fb để truyện ra nhanh nha mn!

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Năm trăm vạn năm trước bảng cáo thị

« Chính văn lịch sử nhân loại »: từ cổ chí kim gọi là trụ, tứ phương trên dưới gọi là vũ.

Trong vũ trụ mịt mờ, có tồn tại hay không cùng nhân loại tương tự sinh mệnh, cái này đã trở thành toàn cầu từng cái du hành vũ trụ cục đều đang khổ cực thăm dò đầu đề, có lẽ tìm tới cao cấp sinh mệnh tồn tại, liền có thể mang cảm động nhân loại hướng đi cao cấp hơn tiến hóa, cái này đã trở thành toàn nhân loại nhất trí tán đồng sự thật không thể chối cãi.

Lật ra các quốc gia mấy ngàn năm lịch sử, luôn có thể phát hiện đã từng có vô số lần từ bên ngoài đến sinh vật bái phỏng Địa Cầu, hoặc cười cái Alien phi thuyền vũ trụ, hoặc đăng vân giả vũ, hoặc điều khiển phi hành chiến xa. Từ cổ chí kim, giăng lam qua Địa Cầu chính là không biết người ngoài hành tinh vẫn là cổ đại thần thoại ở trong thần thoại, trước mắt còn không có kết luận.

Lâm Hải đại học đệ nhất công cộng lầu dạy học, công thương quản lý cấp 10 ban 2 học sinh đang bên trên lớp Anh ngữ. Vừa mới một vị gọi Đồng Ngôn nữ sinh đột nhiên đưa ra có quan hệ cổ đại thần thoại vấn đề, Phương Lâm ba hoa chích choè, thao thao bất tuyệt.

"Nếu như mọi người muốn giải càng nhiều cổ đại thần thoại bí mật, có thể đi nhà ta đi xem một chút, nhà ta có rất nhiều thần thoại thời kỳ pháp bảo, tỉ như chiến thần Ares trường kiếm, thậm chí còn có thánh đấu sĩ Tinh Tiến chiến y."

Phương Lâm mặt mỉm cười, thần bí hề hề nói ra, bất quá đám người nghe xong liền biết chắc là giả.

"Phương lão sư, người lại tại gạt người!"

"Lần trước, người còn nói nhà các người có đánh Thần Tiên đâu? Ai biết lại là luyện võ dùng bái phỏng tiên nhân."

"Không sai, Phương lão sư, người cũng quá không đáng tin cậy a, ai cũng biết nhà các người pháp bảo đều là đào bảo bên trên sơn trại kết quả."

Phương Lâm nhẹ nhàng lắc đầu, một bộ vẻ mặt không sao cả, "Không quản các người tin hay không, dù sao ta tin."

"Dùng a!"

Tất cả học sinh đều không thèm đề ý chút nào, thần thoại đều là giả, thần thoại ở trong xuất hiện sự vật có thể là thật sao?

Phương Lâm cũng biết mình chỉ là tùy tiện nói chuyện mà thôi, cái niên đại này nếu ai tin tưởng có thần tiên, vậy chính hắn liền là bệnh tâm thần.

"Đỉnh! Đỉnh! Đỉnh!"

Túi điện thoại đột nhiên vang lên, Phương Lâm chậm ung dung cầm lên, lập tức nhấn xuống nghe.

"Lý giáo sư, ngài có chuyện tìm ta?"

Chỉ nghe thấy trong điện thoại một người trung niên nam nhân thanh âm truyền tới, ngữ khí rất khiếp sợ cũng rất sốt ruột nhanh: "Tiểu Phương, người tranh thủ thời gian đến sở nghiên cứu một chuyến, nửa tháng trước người đưa tới cái kia quyền bảng cáo thị, đi qua mấy ngày nay nghiên cứu, chúng ta có tương đương trọng đại phát hiện."

Phương Lâm đáp ứng lập tức chạy tới, trong đầu chỉ có một cái ý niệm trong đầu: chẳng lẽ cái kia quyền bảng cáo thị ở trong thật ẩn giấu đi trọng đại bí vấn? Cái này quyền bảng cáo thị là Phương Lâm phụ thân phương minh tại ba năm trước đây truyền cho hắn, nghe nói là bọn hắn Phương gia truyền thừa mấy trăm năm bảo vật, xưa nay không từng để bên ngoài người biết được, thẳng đến Phương Lâm đem cái này quyền bảng cáo thị đưa đến Lâm Hải cổ

đại văn vật sở nghiên cứu, muốn thông qua sở nghiên cứu kỹ thuật đi dò xét bí mật trong đó. Lâm Hải chợ cổ đại văn vật sở nghiên cứu tên gọi tắt cổ văn sở nghiên cứu, bên trong có mấy danh trong nước nhất lưu cổ văn học gia cùng nhà lịch sử học, sở nghiên cứu tọa lạc ở Lâm Hải chợ Đông Nam, dựa vào núi, ở cạnh sông, phong cảnh tú lệ.

Sở nghiên cứu chia làm trên mặt đất cùng dưới mặt đất, đều có mười hai tầng, trên mặt đất mười hai tầng chủ yếu là dùng để tiến hành văn vật xem xét, văn vật triển lãm, trong đó dưới mặt đất cửu giai phía dưới chủ yếu phụ trách nghiên cứu cổ đại thần bí lịch sử di tích, tỉ như Atlantis văn minh, Maya lịch pháp, Côn Luân bí văn này một ít tạm thời còn không cách nào giải thích cái khác văn minh viễn cổ.

Dưới mặt đất tầng thứ mười, là Lý Minh Viễn giáo sư phụ trách nghiên cứu tiêu tổ chỗ khu vực.

Lý giáo sư thân mặc đồ trắng quần áo lao động, mang theo một bộ tuyết trắng bao tay, trong tay bưng lấy một quyển cổ phác bản cáo thị, mũi lấy điều khiển tơ vàng bên cạnh kính mắt, ánh mắt bên trong mang theo ít có mê hoặc, lẳng lặng suy nghĩ lấy.

Cái này bản cáo thị có chút cổ xưa, từ bên ngoài nhìn vào, tựa như từ đồng rác nhặt được, chỉnh thể thành màu nâu xám, không biết là làm bằng vật liệu gì làm thành, nhưng là khối lượng lại là tương đối tốt.

Lý giáo sư đoàn đội đã thử qua nhiệt độ cao nước nấu, lửa cháy bùng bùng đốt cháy, cắt laser các loại tiên tiến hiện đại hoá thủ đoạn, nhưng là vẫn không có tổn hại bản cáo thị mấy may, có thể thấy được chế tác bản cáo thị vật liệu là cỡ nào thần bí.

Vội vàng tiếng bước chân truyền tới, Lý giáo sư ngừng đầu nhìn lại, lại là Phương Lâm đẩy cửa tiến đến.

"Lý giáo sư, đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Phương Lâm đẩy còi lòng nghi vấn hỏi.

Lý Minh Viễn vòng quanh Phương Lâm đi một vòng, sau đó đem bản văn trong tay thả đang nghiên cứu trên đài, sau đó không hiểu thấu mà hỏi: "Cái này quyển bản cáo thị quả nhiên là nhà ngươi tổ truyền?"

Phương Lâm lông mày khẽ run lên, từ chối cho ý kiến hồi đáp: "Lý giáo sư, cái này bản cáo thị là cha ta để lại cho ta, ta nhớ được hẳn nói với ta là nhà chúng ta tổ truyền xuống, cụ thể là thế nào tới, ta cũng không rõ ràng."

Lý Minh Viễn nghe xong Phương Lâm giải thích, nhướng mày, đưa cho Phương Lâm một phần hơi mỏng vật liệu, trịnh trọng nói ra: "Ngươi trước xem hết phần tài liệu này, sau đó hai ta trò chuyện tiếp."

Phương Lâm thuận tay tiếp nhận, mở ra phần này nghiên cứu báo cáo, chỉ có ba tờ giấy.

Ba tờ giấy bên trên nội dung cũng rất ít, nhưng là mỗi một vấn đề đều để Phương Lâm tâm bên trong cực kỳ chấn động.

"Lý giáo sư, phía trên này kết quả nghiên cứu tin được không?" Phương Lâm căn bản không dám tin vào hai mắt của mình, chỉ lấy trong tay ba tờ giấy, trong thanh âm mang theo có chút run rẩy.

"tuyệt đối có thể tin, đây là ta cùng mấy cái lão bằng hữu cùng một chỗ giám định kết quả." Lý Minh Viễn mặt sắc mặt ngưng trọng, ngữ khí kiên định, phảng phất nghĩ tới điều gì, tiếp lấy nói ra: "cái này quyển bản cáo thị trong lịch sử chưa từng có bất kỳ ghi lại nào, nhưng là từ nơi sâu xa, ta có một loại đặc biệt dự cảm mãnh liệt, nếu như có thể giải khai cái này quyển bản cáo thị chân chính bí mật, liền có thể tìm tới nhân loại tiến hóa chìa khoá."

Nhân loại tiến hóa, cái vấn đề khó khăn này một mực khốn nhiều rất nhiều nhà khoa học. Từ khoa học lĩnh vực tiến hành tiến hóa, hiển nhiên không phải mỗi người đều có thể hưởng thụ được tiến hóa ảo diệu, nhưng là trước mắt còn không có có bất cứ người nào có thể chứng minh loại có thể thông qua cách khác tiến hành tiến hóa, bất quá tại Lý Minh Viễn xem ra, cái này quyển bản cáo thị có lẽ liền ẩn giấu đi nhân loại tiến hóa một loại khác con đường.

Phương Lâm đi đến nghiên cứu trước sân khấu, trực tiếp cầm lấy cái này quyển quen thuộc bản cáo thị, lẩm bẩm nói ra: "chế tạo cái này quyển bản cáo thị vật liệu, trên Địa Cầu căn bản cũng không có xuất hiện qua, chẳng lẽ lại là văn minh viễn cổ lưu lại lịch sử di tích, thế nhưng là cuối cùng là cái nào văn minh lưu lại đâu? Atlantis, Maya vẫn là cổ đại Trung Quốc? Vì cái gì ta trước đó chưa từng có nghe cha ta nói qua cái này quyển bản cáo thị, hẳn là hẳn có cái gì bí mật không thể nói?"

Cái này quyển bản cáo thị toàn thân ó vàng, chỉ là chữ viết mờ hồ, tại bội số lớn kính hiển vi hạ cũng không có bất kỳ biến hóa nào, cùng nhìn bằng mắt thường đến giống như đúc, cái này hoàn toàn không phù hợp khoa học lẽ thường.

"Lý giáo sư, cái này quyển bản cáo thị đại khái tồn tại bao nhiêu năm?"

Phương Lâm muốn nếu như có thể biết chế tác thời gian, có lẽ liền có thể biết cái này quyển bản cáo thị sinh ra ở đâu cái văn minh, từ đó liền có thể suy luận ra cái này quyển bản cáo thị chân chính bí mật.

Lý Minh Viễn bỗng nhiên xoay người, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Phương Lâm, mỗi chữ mỗi câu nói ra: "chỉ ít năm trăm vạn năm!"

Chương 02: Phong Thần bảng

Điều đó không có khả năng, lúc kia trên Địa Cầu không có bất kỳ cái gì một cái văn minh sinh ra.

Phurong Lâm hít một hơi thật sâu nói ra: " Lý giáo sư, ý của ngài là cái này quyền bảng cáo thị không là Địa Cầu bên trên chế tác , nhưng là từ phần này nghiên cứu trên báo cáo đó có thể thấy được, nó không là dựa vào khoa học kỹ thuật lực lượng chế tác mà thành, có khả năng hay không đúng đúng viên cổ thần để lưu lại . "

Năm trăm vạn trước dân sinh cái này quyền bảng cáo thị, tại hiện trên thế giới này không cách nào dùng khoa học để giải thích , thậm chí cái này quyền bảng cáo thị tại năm ngàn độ dưới nhiệt độ cao y nguyên hoàn hảo không chút tổn hại, cũng đủ để đã chứng minh thần kỳ của nó chỗ, huống chi nó sờ tới sờ lui cùng cổ đại hoàng bảng không có cái gì hai loại, thậm chí chỉ là so thánh chỉ hơi tốt một chút mà thôi.

Lý Minh Viễn tự nhiên rất rõ ràng Phurong Lâm trong lời nói ý tứ, nếu như có thể xác định là viên cổ thần để lưu lại di tích, ở trong đó khẳng định ẩn giấu đi một loại cùng hiện tại hoàn toàn không giống văn minh, thậm chí còn đã bao hàm nhân loại tiến hóa mới lĩnh vực -- thành thần.

Cùng lúc đó, tại băng lãnh sâu trong vũ trụ, bốn thanh cổ xưa trường kiếm chính đang chậm rãi phi hành.

Cái này bốn thanh trường kiếm chiếu ứng lẫn nhau, chung quanh mà đứng, thân kiếm tán phát kiếm khí đầy trời ở trong không gian tứ ngược, tại kiếm khí tràn ngập phạm vi bên trong, tất cả thiên thạch toàn bộ hóa thành bụi bặm, thậm chí có đến hàng vạn mà tính tiểu hành tinh cũng theo đó bạo tạc.

Mỗi một thanh trường kiếm đều nắm chắc dài ngàn mét, phảng phất cự hình màu đồng cổ cột đá, thân kiếm khắc lấy hai cái cổ xưa chữ lớn, nếu là có hiểu cổ văn người, liền có thể một chút nhận ra đây chính là cổ đại giáp cốt văn, từng chữ đều bao hàm tước nguyệt tang thương, tàn ra chấn khiến người sợ hãi uy nghiêm.

Cứ như vậy chậm rãi phi hành, không biết có bao nhiêu vạn năm, phảng phất khi vũ trụ chưa hình thành thời điểm, liền đã tồn tại vô tận hư giữa không trung.

Tại trong truyền thuyết, thần để sờ dụng đồ vật bình thường đều cần nhỏ máu nhận chủ, đây là phương pháp ngu nhất, cũng là không có biện pháp biện pháp, đây cũng là trước mắt nhân loại duy nhất có thể dùng tới kiểm tra di tích của thần thủ đoạn.

"Đây là ba ba của người lưu lại đồ vật, tự nhiên muốn dùng máu của người đến làm thí nghiệm." Lý Minh Viễn cười nói, đưa cho Phurong Lâm một cây chủy thủ.

Phurong Lâm nhún nhún vai, bất đắc dĩ nói ra: "Hy vọng có thể đạt được một số vật hữu dụng, nếu không liền thiệt thòi lớn . "

"Tích!"

Một giọt máu từ Phurong Lâm ngón trở nhỏ giọt bảng cáo thị bên trên, để cho hai người thất vọng sự tình phát sinh , thế mà không có bất kỳ biến hóa nào.

Lý Minh Viễn nâng đỡ con mắt, nhìn chòng chọc bảng cáo thị, nói ra: "Phurong Lâm, người lại nhỏ lên mấy giọt thử một chút."

"Ách, giáo sư, không phải máu của người, coi là thật không đau lòng đi!" Phurong Lâm bó tay rồi.

"Không cần nói, nhìn kỹ bảng cáo thị!" Lý Minh Viễn nhắc nhở.

Bảng cáo thị bên trên thời gian dần trôi qua hiện ra tầng một sương mù mông lung khí tức, huyết châu thể mà dung nhập vào bảng cáo thị bên trong đi.

Phurong Lâm cả kinh kêu lên: "Có biến hóa! Ta lại nhỏ mấy lần!"

Không đợi Lý Minh Viễn kịp phản ứng, Phurong Lâm lại tại trên ngón trở quẹt cho một phát, chịu đựng đau đớn, đem giọt máu tại bảng cáo thị bên trên.

Khí tức càng ngày càng nhiều, từ từ đem bảng cáo thị vây quanh ở trong đó.

"Lý giáo sư, đây là có chuyện gì?" Phurong Lâm nhìn thấy một màn bất khả tư nghị này, trong lòng vô cùng gấp gáp.

Lý Minh Viễn giả bộ như rất bình tĩnh đáng vẻ, nói ra: "Tiếp tục xem tiếp."

Hai người không dám loạn động, sợ cắt ngang bảng cáo thị biến hóa, hai ánh mắt nhìn chòng chọc vào nghiên cứu đài, phảng phất tựa như hai cái quỷ đói nhìn chăm chăm dừng lại phong phú tiệc.

Yên tĩnh, không phải bình thường tĩnh, tĩnh đáng sợ. Vô tận sâu trong vũ trụ chính đang phi hành bốn thanh cổ kiếm, lại phát sinh biến hóa kinh người, không vài đạo kiếm khí trong nháy mắt bộc phát ra, ngưng tụ thành từng thanh từng thanh trong suốt phi kiếm, vờn quanh tại cổ kiếm chung quanh, như là vạn kiếm quy tông, hình thành một cái cự đại loại hình phòng ngự kiếm trận.

Một đạo sâu kín màu tím khí tức tùy tiện xuất hiện tại kiếm trận bên trong, âm vang dẫn nổ chính đang phi hành kiếm trận.

Chỉ gặp tất cả kiếm khí âm vang vỡ vụn, toàn bộ biến mất vô tung vô ảnh. Mà bốn thanh trường kiếm phi tốc dung hợp một chỗ, cuối cùng tạo thành một thanh dài ước chừng vạn mét cự hình cổ kiếm, cổ xưa khí tức phảng phất tuyên cổ trường tồn, thân kiếm cấp tốc âm đạm xuống, tốc độ trong lúc đó tăng lên vô số lần, trong chớp mắt biến mất tại vô tận sâu trong vũ trụ. Chung quanh khí tức trở nên ngột ngạt, băng cáo thị bên trên khí tức trở nên càng ngày càng thâm trầm, ngay tại hai mắt người đều nhanh một nhọc nhắm mắt lại thời điểm, chói mắt kim quang từ nghiền cứu trên đài bộc phát ra, toàn bộ phòng nghiền cứu trở nên sáng lên, băng cáo thị tại lúc này đã lơ lửng.

Thần bí băng cáo thị quý dị trời nổi, Phương Lâm đưa tay liền muốn đi lấy hiện lên ở trước mắt mình băng cáo thị.

"Đừng lộn xộn!"

Lý Minh Viễn lớn tiếng ngăn lại, nhìn thấy mất tình hình trước mắt, trong lòng của hắn đã có chút tin tưởng cái này quyền băng cáo thị có thể là thần đề lưu lại.

Theo cổ đại truyền thuyết ghi chép, thần đề đồ vật bình thường đều sẽ có thần niệm ở bên trong, nếu là tùy tiện theo vì đã có, liền sẽ bị thần đề chiếm trước nguyên thân, hủy diệt linh hồn.

Phương Lâm phảng phất không có nghe được Lý Minh Viễn thanh âm, trực tiếp đem lơ lửng băng cáo thị cầm ở trong tay.

Sau mười lăm phút, Phương Lâm cùng Lý Minh Viễn hai mắt nhìn nhau.

"Đây chính là Phong Thần bảng?"

"Cái này ba cái giáp cốt văn viết liền là Phong Thần bảng, đừng nói cho ta người không biết." Lý Minh Viễn đầy vẻ khinh bỉ.

Phương Lâm đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình, lão ba lưu lại cũ nát băng cáo thị, lại là Phong Thần bảng!

"Linh căn thâm sâu, thành tựu tiên đạo; linh căn thấp kém, thành tựu thần đạo; linh căn nông cạn, thành tựu nhân đạo; thiên đạo luân hồi kiếp, đây là thiên địa tồn tại." Lý Minh Viễn chỉ màn hình nói, "đây là Phong Thần Diễn Nghĩa ở trong đôi Phong Thần bảng miêu tả, bất quá thứ này làm sao lại tại ba ba của ngươi trên tay, chẳng lẽ ba ba của ngươi là thần tiên?"

Phương Lâm sững sờ, phản bác: "Làm sao có thể, cha ta nếu là thần tiên, làm sao lại xảy ra tai nạn xe cộ qua đời."

"Ngươi suy nghĩ kỹ một chút, ba ba của ngươi có hay không đề cập với ngươi cái này quyền băng cáo thị sự tình? Hoặc là nói cùng thần thoại có liên quan địa phương?" Lý Minh Viễn hỏi, nghĩ thâm cũng có thể từ Phương Lâm chỗ nào đạt được một số tín tức hữu dụng, tiếp tục đào móc Phong Thần bảng thần bí văn minh.

Phương Lâm hai tay thả ở sau lưng, đứng lên đi mấy cái vừa đi vừa về, suy nghĩ trong nháy mắt liền đã nhớ lại nhiều lần.

Năm trước cái nào đó ngày mùa hè, trời nắng chang chang, Phương Lâm cùng phụ thân phương hàn ngồi ở trong sân trên mặt ghế đá.

"Phương Lâm, nếu như tương lai ta qua đời, ngươi nhất định phải đi Phổ Sơn thành một chuyến." Phương Hàn Ngữ trọng tâm nói ra.

"Vì cái gì a?"

"Chờ ngươi trưởng thành, ngươi liền đã hiểu."

Lý Minh Viễn thận trọng đem Phong Thần bảng sắp xếp gọn, đặt ở mặt mã trong hòm sắt, không dám có chút chủ quan.

"Thế nào, nghĩ đến cái gì không có?" Lý Minh Viễn thu thập xong đồ vật hỏi.

Phương Lâm gật đầu, nhưng là lại lắc đầu, nói ra: "Cha ta từng nói, hán tạ thế thời điểm, để cho ta đi Phổ Sơn thành một chuyến."

Phổ Sơn thành?

Phương Lâm chưa từng có nghe qua nơi này, cũng không biết ở nơi nào, cho nên khi Lý Minh Viễn hỏi thời điểm, tức gật đầu lại lắc đầu.

"Giáo sư, ngươi nghe qua nơi này không có?"

Lý Minh Viễn lắc đầu, hán cũng chưa từng nghe qua nơi này, không có nửa điểm ấn tượng.

Nếu như Phổ Sơn thành cùng cái này Phong Thần bảng có chuyện gì liên quan, nơi đó nhất định có cái gì khoa học không cách nào giải thích đồ vật tồn

tại.

Khi Lý Minh Viễn nghĩ thông suốt cái này một lúc thời điểm, Phuong Lâm đã ghé vào máy tính bên cạnh đang tra .

"Tiểu tử ngươi rất nhanh, thế nào, cái này Phở Sơn thành ở đâu?"

Phuong Lâm không nói gì, trực tiếp mở ra internet địa đồ, tìm được Phở Sơn thành vị trí cụ thể.

Đề cho hai người khiếp sợ thời điểm, trên bản đồ thành linh có một cái màu đỏ đánh dấu, trên đó viết cự thạch trụ. cô phác rề rề chỉ kiếp vẫn

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 03: Cột đá kinh biến

Ngày thứ hai, mang theo trang bị Phong Thần bằng tù sắt, Phuong Lâm cùng Lý Minh Viễn hai người liền thừa đi máy bay đến Phở Sơn thành.

Lúc này chính gặp kim thu tháng mười, Phở Sơn thành phía đông là Nộ Giang, thành phía tây là Phụng Minh Sơn, thành này dựa vào núi, ở cạnh sông, phong cảnh tất nhiên là bất phàm.

Phở Sơn thành có nội thành cùng ngoại thành phân chia, Phuong Lâm hai người mục đích là ngoại thành, cũng chính là Phở Sơn cổ thành.

Trương truyền Phở Sơn cổ thành đã từng có tiên nhân lưu lại, đồng thời lưu lại không ít thần tích, trong đó cự thạch trụ là nhất làm cho người hướng tới, cũng là Phở Sơn thành khách du lịch sản nghiệp chèo chống, hàng năm ước chừng có thể hấp dẫn 50 vạn người viếng thăm, cho chung quanh sản nghiệp mang đến to lớn kinh tế hiệu quả và lợi ích, lúc này chính là du lịch mùa thịnh vượng, Phở Sơn bên trong tòa thành cổ rất nhiều du khách xuyên thẳng qua tại cổ xưa đường đi bên trong.

Đêm qua hai người một đêm không có ngủ, trông coi tù sắt, lo lắng Phong Thần bằng mình bay mất.

Bất quá để Phuong Lâm cảm thấy vui mừng là tù sắt không có bất kỳ biến hóa nào, tại sáng sớm đăng ký trước, hai người còn lần nữa kiểm tra tù sắt, bảo đảm Phong Thần bằng không thể làm mất.

"Lý giáo sư, ta nhìn buổi tối hôm nay chúng ta nghỉ ngơi trước, ngày mai lại đi loạn thạch trận, tốt nhất trời tối ngày mai đi."

Phuong Lâm nhìn lấy đầy đường người, nghĩ nghĩ nói ra, thuận tay cản lại một chiếc xe taxi.

Nếu như cái này cự thạch trụ cùng viễn cổ thần đề tồn tại liên quan nào đó, tuyệt đối sẽ có rung động người sự tình phát sinh.

Vì không cho càng nhiều người phát hiện viễn cổ thần đề lưu lại bí mật, chỉ có thể ở ban đêm không có người chú ý thời điểm mới có thể đi cự thạch trụ.

Lý giáo sư gật gật đầu, đối với Phuong Lâm ý tứ, làm thâm niên giáo sư, hẳn hoàn toàn có thể lý giải.

Nếu như bọn hắn phát hiện cổ đại thần đề di tích sự tình tiết lộ ra ngoài, khả năng bọn hắn liền sẽ bị Quốc An cục biến tướng giam lỏng. Nếu như cái này Phong Thần bằng thật có thể đào móc ra viễn cổ thần đề tu luyện bí mật, tuyệt đối sẽ gây nên thế giới các quốc gia chú ý, thậm chí sẽ cho cả nhân loại mang đến tai họa thật lớn.

Siegmar khách sạn 604 gian phòng, hai tấm bày đặt chỉnh tề cái giường đơn song song mà đứng, lập thể thức trung ương điều hoà không khí tọa lạc tại góc phòng bên trong.

"Phuong Lâm, ta cân nhắc nửa ngày, cảm thấy chúng ta có lẽ vẫn là đêm nay trước đi xem một chút, ta cảm thấy có chuyện gì sẽ phát sinh, nếu như không đi, ta cảm thấy trong lòng không ổn."

Lý Minh Viễn đứng tại cửa sổ trước mặt, nhìn lấy ngoài cửa sổ năm cây số bên ngoài to lớn cột đá, như có điều suy nghĩ nói ra.

Đập vào mắt trước chính là năm cái to lớn cột đá, trên mạng tư liệu biểu hiện mỗi cái cột đá ước chừng nặng ba mươi sáu tấn, rộng hai mét, cao mười hai mét.

Cột đá vị trí thành chính hình ngũ giác xếp đặt, chung quanh xóc xếch trưng bày đếm không hết hòn đá, nghe nói cái này to lớn cột đá lại ở dưới điều kiện

đặc biệt mình chuyển động, đây chính là hấp dẫn du khách điểm sáng, tựa như Nice hồ thủy quái, cứ việc không có người nhìn thấy một màn thần kỳ này, nhưng là cơ hồ đi vào Phố Sơn thành mỗi người đều sẽ đi loạn thạch trận nhìn xem, đang mong đợi có thể phát sinh chuyện thần kỳ.

Phuong Lâm không nói gì, kỳ thật hắn cũng có cảm giác giống nhau, phảng phất từ nơi sâu xa có đồ vật gì đang hấp dẫn mình tiến về cự thạch trụ.

"Tốt, đêm nay 9h, chúng ta đi cự thạch trụ." Phuong Lâm phun ra một thanh khí đặc, sau đó đem tàn thuốc nhấn tại trong cái gạt tàn thuốc.

Bóng đêm thật sâu, trăng cong như lưỡi câu, treo ngược tại bầu trời đêm, riêng lớn cự thạch trụ, cơ hồ không có du khách đi dạo, thậm chí ngay cả vật nghiệp bảo đảm an đều không có tuần tra.

Dù sao cự thạch trụ ngoại trừ cục đá vụn liền là năm cái cự hình cột đá, đương nhiên sẽ không cần nhắc đến sẽ có người tiến hành trộm cướp.

Phuong Lâm ôm tù sắt cùng cái này Lý Minh Viễn sau lưng, hai người một trước một sau hướng phía cự chính giữa trụ đá đi đến.

"Đích! Đích! Đích!"

Lý Minh Viễn nghe tới trong tay tù trường dụng cụ dò xét phát ra tiếng vang, hưng phấn nói ra: "Tiểu Phuong, nơi này cùng Phong Thần bảng đều có to lớn từ trường phản ứng."

Phuong Lâm cấp tốc đem tù sắt đặt ở cự thạch trong trận, sau đó mở ra mang theo người bản bút ký.

Biểu hiện trên màn ảnh lấy Lý Minh Viễn chỗ đo lường từ trường ba động, từng đạo từng đạo màu xanh lá gọn sóng dây chấp trùng không chừng, từ từ cùng Phong Thần bảng tán ra từ trường gọn sóng dây trùng điệp đến cùng một chỗ, cả hai vận động quỹ tích hoàn toàn tương tự, ngay cả khiêu động tần suất đều không có chút nào sai sót.

Hai người liếc nhìn nhau, cảm giác hưng phấn lộ rõ trên mặt.

"Vẫn là người tới đi!" Lý Minh Viễn lần nữa từ bỏ nhỏ máu nhận chủ cơ hội.

Phuong Lâm không chút do dự, trực tiếp vạch phá ngón trở tay phải, mặc cho máu tươi nhỏ xuống tại phía đông nam cự trên trụ đá.

Ai cũng không dám khinh thường chút nào, phải biết hành động lần này có thể sẽ giải khai viễn cổ thần đề di tích, từ đó nhân loại sáng lập tiến hóa phần mới.

Thái Dương Hệ ở giữa, ló ra cự hình hóa điểm hằng tinh chính là mặt trời, giờ phút này vậy mà phát sinh biến hóa cực lớn.

Ánh sáng chói mắt cầu phía trên tựa hồ nhắc lên một đạo thao thiên cự lăng, nhiệt độ trong nháy mắt tăng lên hơn ngàn độ, phảng phất mặt trời muốn bạo tạc giống như .

Đột nhiên cực nóng mặt trời nào đó bộ phận tựa hồ trở nên âm u xuống, phảng phất trong đó một khối khu vực đồ sộ .

"Đích! Đích! Đích! Đích!"

Từ trường dụng cụ dò xét trong lúc đó phát ra khẩn cấp còi báo động, nhắc nhở lấy một cỡ to lớn từ trường ba động đang hình thành.

Trên màn ảnh máy vi tính từ trường gọn sóng dây cũng phát sinh to lớn chấp trùng, từ trên xuống dưới chấn động cao tới 30%.

"Chuyện gì xảy ra? Từ trường ba động phát sinh dị biến ."

Phuong Lâm nhìn trên màn ảnh biến hóa, trầm giọng hỏi.

Lý Minh Viễn lắc đầu, hắn cũng không biết chuyện gì xảy ra.

"Giáo sư, nếu không chúng ta rời khỏi nơi này trước, chỉ ít chúng ta buổi tối hôm nay cũng không phải không thu hoạch được gì, có thể khẳng định cái này cự thạch trụ khẳng định cùng Phong Thần bảng ở giữa tồn tại liên quan nào đó." Phuong Lâm nhìn Lý Minh Viễn một chút, trên màn hình từ trường ba động chấn động càng thêm kịch liệt, cơ hồ thành thẳng tắp cự hình chấn động.

Lý Minh Viễn lẳng lặng đứng đấy, không nói gì, con mắt gắt gao nhìn chăm chăm Phuong Lâm nhỏ máu cột đá.

"Ồ!"

"Phuong Lâm, người nhìn, cái này cột đá có phải hay không đang động?" Lý Minh Viễn đột nhiên ngạc nhiên hỏi, phải tay chỉ Phuong Lâm nhỏ máu cột đá.

Nghe đến lời này, Phuong Lâm lập tức đưa ánh mắt từ trên màn hình chuyển dời đến cột đá.

"Quả nhiên đang di động, giáo sư, cái này cột đá đang di động!" Phuong Lâm mừng rỡ nói ra.

Lý Minh Viễn phảng phất nghĩ đến cái gì, khẩn cấp nói ra: "Mau nhìn xem cái khác cột đá có hay không di động?"

Cái này nằm cái cột đá tính chất , nếu như trong đó một cây có thể di động, nói rõ cái khác bốn cái cột đá cũng có thể phát sinh di động.

"Két!"

Cột đá rốt cục lấy mất thường tốc độ thấy được phát sinh di động, bằng phẳng mặt cỏ trong lúc đó vỡ tan.

"Đích! Đích! Đích!"

Từ trường dụng cụ dò xét phát ra to lớn còi báo động, Lý Minh Viễn cùng Phương Lâm sắc mặt đại biến, đây là từ trường muốn vượt qua an toàn điểm tới hạn cảnh báo.

Nếu là ở vào vượt qua điểm tới hạn từ trường bên trong , bất kỳ cái gì chợ vật đều sẽ hồi phi yên diệt.

"Nhanh! Rời đi nơi này!" Lý Minh Viễn vội vàng nói, trong giọng nói khẩn cấp để Phương Lâm cảm thấy kinh khủng.

Hai người đều biết từ trường bộc phát uy lực cực lớn, Phương Lâm chính muốn thu thập mấy tính.

"Ném đi từ bỏ, chúng ta nhanh rời đi nơi này!"

Lý Minh Viễn một tay đất lấy Phương Lâm, phi tốc rời đi cự thạch trụ nơi bao bọc khu vực.

Nhanh một giây rời đi có lẽ liền mang ý nghĩa còn sống cơ hội liền sẽ tăng lớn một điểm, hai người thoát đi cự thạch trụ tốc độ lúc này hoàn toàn có thể so sánh trăm mét chạy quán quân.

Một ngàn mét bên ngoài, hai người dựa vào một tảng đá lớn, không được cất khí thở.

"Ta cảm giác đêm nay phải lớn chuyện phát sinh !" Lý Minh Viễn thật sâu hô thở ra một hơi, lòng có rung động nói.

Phương Lâm xem ra hẩn một chút, cười khổ mà nói đến: "Từ từ hôm qua xác định cái kia quyền bảng cáo thị là Phong Thần bảng về sau, phát sinh mỗi một sự kiện đều là đại sự!"

Lý Minh Viễn cũng là cười khổ, nhìn Phương Lâm một chút, trong nháy mắt sắc mặt đại biến: "Phong Thần bảng đâu? Người sẽ không rơi vào cự thạch trụ đá đi!"

Phong Thần bảng! Lý Minh Viễn lời nói nhắc nhở Phương Lâm, Phong Thần bảng quả nhiên rơi vào cự thạch trụ đá .

Làm sao bây giờ?

Phương Lâm từ Lý Minh Viễn trong ánh mắt thấy được một cỗ kiên nghị, đó là một loại vì khoa học có thể xả thân không biết sợ tinh thần.

"Phương Lâm, người mau chóng rời đi nơi này, ta đi đem Phong Thần bảng cầm về. Thứ này tuyệt đối không thể làm mất, đây chính là chúng ta duy nhất một kiện xác định cùng viễn cổ thần đề có quan hệ sự vật, để lộ nhân loại tiến hóa con đường có lẽ liền ẩn núp ở bên trong, ta nhất định phải cam đoan nó mạnh khỏe không tổn hao gì."

Lý Minh Viễn mặt sắc mặt ngưng trọng, tiếp tục nói ra: "Thời gian không còn kịp rồi, đoán chừng từ trường liền sẽ bạo phát! Đi mau!"

Phương Lâm hướng phía Lý Minh Viễn cúi người chào thật sâu, ngay tại hẩn coi là Phương Lâm đã đáp ứng hẩn lập tức rời đi thời điểm, Phương Lâm trong nháy mắt hướng phía cự thạch trụ phương hướng chạy tới.

"Phương Lâm, người mau trở lại! Không muốn đi qua!" Lý Minh Viễn trong nháy mắt sùng sốt, sau đó kịp phản ứng hướng phía Phương Lâm đuổi theo.

Phương Lâm cũng không quay đầu lại nói ra: " giáo sư, ta nhất định sẽ đem tù sắt hoàn hảo không chút tổn hại cầm về!"

Năm trăm mét, ba trăm mét, một trăm mét, cự thạch trụ tốc độ di động càng lúc càng nhanh, từ trường dụng cụ dò xét tiếng cảnh báo càng ngày càng dày đặc.

Năm mươi mét, mười mét, một mét, Phương Lâm rốt cục vọt tới cự thạch trụ trước mặt, nhìn chuẩn chuyển động khe hở, thả người chui vào.

"Ầm!"

Phương Lâm trùng điệp ngã xuống tù sắt bên cạnh, chịu đựng phần eo đau đớn, ôm lấy trang bị Phong Thần bảng tù sắt.

"Phương Lâm, mau ra đây!"

Lý Minh Viễn trông thấy Phương Lâm cầm tới cái rương về sau, dùng sức hô lớn.

Năm cái cự thạch trụ chuyển động tốc độ đã không cách nào thấy được ở giữa khe hở , Phương Lâm cười khổ một chút, rốt cục quyết định từ bỏ.

"Oanh!"

Trên thái dương bị đè nén thật lâu âm lên khu vực, trong nháy mắt âm tối xuống, một cỗ to lớn từ trường ba động hướng phía Địa Cầu vọt tới.

"Ầm!"

Cùng lúc đó, Phương Lâm bên cạnh từ trường dụng cụ dò xét trong nháy mắt nổ tung.

Từ trường rốt cục bạo phát, Phương Lâm đã đang chuẩn bị nhắm mắt lại mấy người thời điểm chết, tù sắt trong khoảnh khắc vỡ tan.

Một quyền cổ xưa bằng cáo thị kịch liệt biến lớn, tản ra hào quang màu vàng óng. Phảng phất tăng một vòng bảo hộ đem Phương Lâm bao phủ ở bên trong.

Phi tốc chuyển động cự thạch trụ trong nháy mắt bạo phát ra một cỗ khí thế mãnh liệt, một đạo quý dị màu lam gọn sóng từ cự chính giữa trụ đá phiêu đảng ra.

Màu lam vòng sáng chỗ đến, tất cả sự vật toàn bộ hóa thành tro tàn.

"Giáo sư!" Phương Lâm cuồng loạn hô, thanh âm bên trong mang theo giọng khàn khàn cùng không cam lòng.

Khi cự thạch trụ bộc phát màu lam gọn sóng đi qua Lý Minh Viễn bên người thời điểm, phảng phất không gian đồ sụp, toàn bộ thân thể trong nháy mắt vỡ vụn, biến mất vô tung vô ảnh!

"Ầm ầm!"

Phương Lâm chỗ cự chính giữa trụ đá cũng phát sinh biến hóa, ở giữa mặt cỏ nhanh chóng vỡ ra, một cỗ đến từ viễn cổ khí tức cấp tốc xông tới, mặt đất bằng phẳng bắt đầu hướng phía dưới sụp đổ, Phương Lâm di chuyển nhanh chóng đến tây bắc cự thạch trụ một bên, con mắt gắt gao nhìn chăm chăm ở giữa đồ sụp khu vực, có đồ vật gì muốn bốc lên đi lên, Phương Lâm không kịp sàu nào Lý giáo sư chết đi, lực chú ý hoàn toàn bị đột nhiên xuất hiện dị biến hấp dẫn lấy . đếm không hết

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 04: Trong bóng tối truyền tống

Nương theo lấy ầm ầm tiếng vang, một khối phương viên chừng mười thước cự tảng đá lớn từ dưới đất chậm rãi dâng lên, cự thạch trụ cũng ngừng xoay tròn lại.

Màu xám đen nhám thạch, cổ xưa trầm văn, mang cho Phương Lâm một cỗ tương đương ngưng trọng mà trầm hậu cảm giác.

A, đây không phải Bát Quái trận sao?

Phương Lâm thận trọng đến gần, bước lên từ dưới đất dâng lên nhám thạch.

Trước nay chưa có ham học hỏi khóa thân khóa thân xóa đi Lý giáo sư chết đi bi thống, Phương Lâm giờ phút này chỉ muốn tìm tới cự thạch trụ cùng Phong Thần bảng ở giữa thần bí liên hệ.

Hình tròn trên mặt đá điêu khắc tươi sáng đường cong, hoặc hai ngắn một dài, hoặc hai dài một ngắn, hoặc ở giữa dài, hoặc ở giữa ngắn, chính là huyền học ở trong Bát Quái trận hình.

Ở giữa là hai cái hình cung nửa vòng tròn, một bên vì màu xám trắng, một bên là màu xám đen, rõ ràng là thần bí Thái Cực đồ án.

Hai khóa to lớn Dạ Minh Châu khảm nạm tại Âm Dương Ngự đầu cá, sâu kín lóe ra tia sáng kỳ dị.

Phong Thần bảng, cự thạch trụ, bát trận đồ, mỗi một hạng đều là Trung Quốc cổ đại trong truyền thuyết sự vật, giờ khắc này, Phương Lâm tâm bên trong loáng thoáng cho rằng, những cái kia viễn cổ thần đế cũng thật sự rất thực tồn tại , chỉ là cũng chưa từng xuất hiện trước mắt cái không gian này bên

trong, có lẽ bọn hắn đang dò xét chúng ta cái thế giới này.

Răng rắc!

Bát trận đồ từ từ mở ra, hai đạo Âm Dương Ngự ở giữa xuất hiện một đạo thần bí môn hộ, một cỗ cùng cái thế giới này hoàn toàn khác biệt khí tức phiêu đảng ra.

Phurong Lâm trên đầu Phong Thần bảng chậm rãi bay lên, từ từ biến lớn, trong khoảnh khắc đã có ga giường lớn, bảng cáo thị phía sau hiện ra ba cái kim quang lóng lánh chữ lớn.

Phong Thần bảng!

Tại Phurong Lâm tiếp tục ánh mắt khiếp sợ bên trong, Phong Thần bảng lơ lửng tại bát trận đồ vỡ ra cửa hang, phảng phất giống một chiếc đem muốn phi hành chiến hạm.

Lực hút vô hình từ bát trận đồ bên trong phát ra, tựa hồ muốn đem cự thạch trụ phụ cận đồ vật toàn bộ hút vào tới.

Phurong Lâm thân thể lung lay không có đứng vững, ngã xuống Phong Thần bảng phía trên.

Răng rắc!

Cùng mở ra thời điểm phát ra tiếng vang, bát trận đồ chậm rãi nhắm lại.

Phurong Lâm ngồi tại Phong Thần bảng bên trên bị nhốt vào bát trận đồ bên trong, từ nơi sâu xa hắn tựa hồ nhìn tới trên mặt đất cự thạch trụ lại khôi phục nguyên dạng.

Vỡ tan mặt cỗ khôi phục như lúc ban đầu, mặt đất cũng phi thường vuông vức, cự thạch trụ không có bất kỳ cái gì di động dấu vết, phảng phất vừa rồi phát sinh hết thảy chỉ là một giấc mơ.

Chỉ có ngón tay ần ần làm đau, còn đang nhắc nhở Phurong Lâm, vừa rồi đây hết thảy đều là thật sự phát sinh, cũng không phải là hư vô mộng cảnh.

Chẳng biết tại sao, bị vây ở bát trận đồ bên trong, Phurong Lâm vậy mà không có cảm thấy chút nào hô hấp không trôi chảy.

Nằm tại Phong Thần bảng bên trên, cảm giác tựa như ngủ ở nhà trên giường, phần này rung động nói ra tuyệt đối sẽ không có người tin tưởng.

Về phần tiếp xuống sẽ phát sinh cái gì, Phurong Lâm tâm bên trong đã tràn đầy chờ mong, cũng tràn đầy mê mang.

Cũng có thể gặp viên cổ thần đế, có lẽ sẽ chết tại mảnh này bóng tối vô tận bên trong, có lẽ liền đem từ đó rời đi cái thế giới này.

Phong Thần bảng cùng trước đó tán phát khí tức hoàn toàn khác biệt, hiện đang tỏa ra khí tức tràn đầy linh khí nồng nặc, ngữ một chút, phảng phất toàn thân cao thấp ba trăm năm mười sáu cái lỗ chân lông đều thư giãn ra, so xoa bóp cửa hàng đỉnh cấp thợ đám bóp thủ pháp còn muốn để cho người ta lưu luyến quên về.

Phurong Lâm chậm rãi nhắm mắt lại, đầu gối ở hai tay ở giữa, lại là muốn hưởng thụ phần này khó được ý cảnh.

Trong thoáng chốc, Lý Minh Viễn giáo sư lại xuất hiện tại Phurong Lâm trước mắt, cấp bách biểu lộ như là thật sự bình thường, dọa đến Phurong Lâm thân thể run lên, trực tiếp ngồi xếp bằng tốt.

Ý thức dần dần trở nên mơ hồ, Phurong Lâm lại thấy được vô số kỳ trân dị thú tại thiên không phi hành, có mọc ra cánh lão hồ, phiên giang đảo hải Cự Long, giương cánh hùng ung, thậm chí còn có tốc độ cực nhanh Kim Sí Đại Bàng Điều, tại những này chỉ tồn tại thần thoại tiểu thuyết ở trong động vật, phảng phất ngay tại Phurong Lâm bên người chạy, phi hành.

Vô số vị đáng người đáng về thướt tha mềm mại tiên tử, người mặc chiến giáp thần nhân, thậm chí cười hạc bay lượn tiên nhân đều tại cùng Phurong Lâm chào hỏi.

Hai ngày này phát sinh sự tình, cơ hồ đem Phurong Lâm tinh thần phá hủy, giờ khắc này ở thần chí không rõ tình huống dưới từ từ thiếp đi.

Bóng tối vô tận bên trong, Phong Thần bảng đang tiến hành thuế biến, kim hoàng sắc vòng phòng hộ bọc lấy ngủ say Phurong Lâm.

Phurong Lâm thân thể dưới đáy, vô số cái nghe nhiều nên thuộc danh tự từ Phong Thần bảng bên trong nổi lên, mỗi một cái tên đều loáng thoáng có một thân ảnh, trong khoảnh khắc, mấy trăm đạo bóng người trùng điệp, chồng chất tại bảng cáo thị phía trên, mỗi một bóng người đều tản ra nhàn nhạt uy nghiêm, không dung phạm nhân tiết độ thần thánh.

Phong Thần bảng chậm rãi bay lên, tại sâu kín trong bóng tối bắt đầu không biết phi hành.

Không biết qua bao lâu, có lẽ là một ngày, có lẽ một tuần lễ, mấy trăm đạo bóng người từ từ biến mất tại bảng cáo thị bên trong.

Phurong Lâm cũng kiểm mở rộng tầm mắt, cái này một giấc phảng phất qua thời gian tương đối dài, mơ hồ nhớ kỹ ở trong mơ giống như nhìn thấy Như

Lai Phật Tổ, Ngọc Hoàng đại đế mấy người rất nhiều thần thoại nhân vật, mà mình giống như trở thành một thành viên trong bọn họ, tùy ý ở trên bầu trời phi hành, phát tay đi sơn đảo hải, vật đổi sao dời.

Ngoại trừ bảng cáo thị nơi bao bọc khu vực, những địa phương khác đều là hắc ám, Phương Lâm tâm muốn có lẽ còn tại bát trận đồ ở trong.

Trong vòng một ngày, phát sinh nhiều chuyện như vậy, Phương Lâm thần kinh căng thẳng hệ thống rất cực có chỗ buông lỏng, phát hiện tay trái mình bên trên đồng hồ.

Khởi này đồng hồ chất lượng tương đối tốt, thời gian tính chuẩn vô cùng, nghe nói ba mươi sáu năm mới có thể có một giây đồng hồ sai sót.

Mười giờ một khắc, cách Phương Lâm cùng Lý Minh Viễn đến cự thạch trụ chăm chú đi qua một giờ, lại phảng phất qua rất lâu rất lâu.

Răng rắc!

Thanh âm quen thuộc tại Phương Lâm vang lên bên tai, một mặt mừng rỡ chờ lấy bát trận đồ mở ra, sau đó rồi đi cái này bóng đêm vô tận địa phương.

Quả nhiên như Phương Lâm sở liệu, trên đỉnh đầu đã nứt ra một cánh cửa khổng lồ, Phong Thần bảng mang theo Phương Lâm đột nhiên bay ra ngoài.

Bầu trời xanh thẳm bên trên phiêu đảng mấy đóa tuyết mỹ đám mây, phảng phất có linh tính lẫn nhau đuổi theo; cao lớn cây cối che khuất bầu trời, khoảng chừng hơn trăm mét cao; mấy chục cái không gọi nổi đến danh tự loài chim từ Phương Lâm trước mắt bay qua, ngồi tại Phong Thần bảng bên trên nhìn xuống dưới, thế mà trông thấy có hai cái sau lưng mọc lên hai cánh lão hồ đang đuổi trực con nai.

Nơi này không là Địa Cầu, đây là Phương Lâm ý niệm đầu tiên.

Phong Thần bảng tiếp tục hướng phía trước phi hành, cuối cùng rơi vào một tòa ngọn núi cao nhất bên trên.

Như là lông ngỗng nhẹ bay bông tuyết lưu loát, tại toà này hiểm trở trên ngọn núi tụ tập, tại Phong Thần bảng bảo vệ dưới, Phương Lâm không có cảm giác chút nào rét lạnh, cứ việc còn ăn mặc ngắn tay.

"đi lên phía trước, tiếp tục đi lên phía trước!" Một cái thanh âm thần bí từ Phương Lâm tâm bên trong vang lên, như mộng như ảo, không biết có phải hay không có người đang nói chuyện.

Phương Lâm từ Phong Thần bảng bên trên nhảy xuống, sau đó đem bảng cáo thị quyền cùng một chỗ, kháng tại trên vai của mình, khoảng chừng nặng năm mươi cân.

Một bước nhất lưu ngàn, thánh khiết trên mặt tuyết từ từ xuất hiện hai hàng xen vào nhau tinh tế dấu chân.

Ước chừng đi nửa canh giờ, Phương Lâm đến sơn phong mặt khác, thấy được so Phong Thần bảng còn muốn cho hắn khiếp sợ một màn. Một thanh dài ước chừng ngàn mét trường kiếm thành linh cấm ở trên ngọn núi, chung quanh không có một mảnh bông tuyết, lẳng lẽ sát khí đập vào mặt, chấn nhiếp Phương Lâm hai chân run lên.

Trong thân kiếm ở giữa khắc lấy hai cái cổ xưa chữ lớn: Tru tiên.

Phương Lâm há to miệng, sờ lên trên bờ vai Phong Thần bảng, mới cả lăm nói ra: "không phải là Thông Thiên giáo chủ Tru Tiên Kiếm!"

Phong Thần bảng, cự thạch trụ, Bát Quái trận, Tru Tiên Kiếm, chẳng lẽ nói ta xông vào trong truyền thuyết Hồng Hoang thế giới?

Phong Thần bảng chính là Hồng Quân đạo tổ ban tặng, Thái Thượng Lão Quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn Đạo Nhân, Nữ Oa Nương Nương cộng đồng ký ước thúc tam giới Tiên Yêu bảng cáo thị; cái kia năm cái cự thạch trụ không bàn mà hợp Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành, ẩn chứa tương sinh tương khắc triết lý; Bát Quái trận tràn đầy thần bí không biết, không gian truyền tông mị đủ sức để để cho người ta điên cuồng. Bất quá cùng trước mắt Tru Tiên Kiếm so ra, cái khác cơ hồ có thể xem nhẹ không đề cập tới.

Thần thoại ở trong pháp bảo phân chia, Phương Lâm vẫn là vô cùng quen thuộc, đặc biệt là đối Hồng Hoang đệ nhất sát trận Tru Tiên kiếm trận càng là tràn đầy hướng tới.

Tru tiên, Tru tiên, chư thần diệt tiên!

Tam giới đệ nhất sát khí tuyệt không phải là hư danh, kinh khủng sát khí tại sơn phong ở giữa tung hoành, không hiểu sát cơ như ẩn như hiện.

Vì cái gì Phong Thần bảng có thể làm cho ta nhỏ máu nhận chủ? Bát trận đồ tại sao có thể có thời không truyền tông công năng? Vì cái gì Tru Tiên Kiếm xuất hiện nơi này? Nhất là làm vì Tiên Thiên Linh Bảo ở trong cực phẩm công kích pháp bảo, Thông Thiên giáo chủ làm sao lại đem Tru Tiên Kiếm vớt ở chỗ này?

Cái này đến cùng phải hay không Hồng Hoang đại lục? Một chuỗi ý niệm tại Phương Lâm trong đầu lẫn lộn.

Tiếp tục tìm kiếm viên cổ thần đế bí mật? Vẫn là tìm kiếm trở về nguyên lai thế giới thông đạo?

Phương Lâm trong lòng cũng là đứng đờ không ngừng, tại cái thế giới xa lạ này, biết hữu dụng tin tức thật sự là quá ít.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 05: Phúc họa tương y

Tru Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, phối hợp Tru Tiên kiếm trận trận đồ, chính là Hồng Hoang đệ nhất sát trận.

Năm đó Từ Tiêu Cung phân bảo thời điểm, Hồng Quân đạo tổ từng nói: Tru Tiên kiếm trận uy lực to lớn, không phải tứ thánh đều tới, không thể phá.

Phurong Lâm trong đầu cuối cùng dừng lại tại phong thần đại chiến bên trong. Thông Thiên giáo chủ bố trí xuống Tru Tiên kiếm trận tình hình.

Trực giác nói cho hắn biết, trước mắt thanh này cự kiếm nhất định là Tru Tiên Kiếm không thể nghi ngờ, tựa như bả vai Phong Thần bảng, đều là thuộc về phong thần di vật.

Nếu là những này thần thoại ở trong thần đế, có năng lực lấy đi những cái này truyền thuyết bên trong pháp bảo, vậy liền tuyệt đối sẽ không luân lạc tới không người hỏi thăm cấp độ.

Bởi vậy có thể thấy được, Hồng Hoang tất có lớn chuyện phát sinh, mới đưa đến những này tiên thiên pháp bảo lưu lạc nhân gian.

Tru Tiên Kiếm cách Phurong Lâm mấy trăm mét xa, chỉ có một đầu cầu treo bằng dây cáp tương liên, tại thần hồn nát thần tính bên trong lung la lung lay.

"Két chỉ!"

Lạnh thấu xương lạnh gió lay động lấy treo cầu treo bằng dây cáp, phát ra chói tai tiếng va đập.

Bay múa bông tuyết như đáng yêu tinh linh, từ Phurong Lâm trước mắt xẹt qua, chỉ để lại một sợi nhàn nhạt linh hoạt kỳ ảo.

Núi cao, gió thổi, phong hàn, mưa tuyết.

Phurong Lâm nhìn trước mắt vài trăm mét cầu treo bằng dây cáp, thật sâu hít một hơi, trực tiếp hướng phía trước đi đến.

Cầu rộng chừng năm mét, cách mỗi hai mươi phân liền có tám ván gỗ tương liên, tầng tầng lớp lớp, thẳng đến Tru Tiên Kiếm dưới. Đây cầu treo bằng dây cáp sở dụng xích sắt chính là Bắc Hải Vạn Niên Hàn Thiết luyện thành, phía trên tám ván gỗ lại là Nam Sơn Ly Hòa Thiết thụ thân thể chế tác, tứ đầu dài vài trăm mét xích sắt lấy sâu kín hàn quang, trên ván gỗ rơi đầy thật dày tuyết đọng, một ít khu vực thậm chí có thể nhìn thấy loài chim dấu chân.

Phurong Lâm đem Phong Thần bảng thả bên vai trái bên trên, đồng thời dùng tay trái nắm chắc, sau đó tiến lên mấy bước, bước lên cầu treo bằng dây cáp, phải tay nắm chặt xích sắt.

"Tì! Tì!"

Băng lãnh hàn khí thuận cánh tay phải trực tiếp bò vào Phurong Lâm thể nội, sắc mặt trong nháy mắt biến đến đỏ bừng.

Lạnh quá a!

Phurong Lâm tiếp tục đi đến phía trước, thận trọng bước qua cái này đến cái khác khe hở, đối mặt phía dưới vách đá vạn trượng, không dám chút nào chủ quan.

Cái này xích sắt vốn chính là Vạn Niên Hàn Thiết, cứ việc có Phong Thần bảng chống cự hàn khí, nhưng là Phurong Lâm rất nhanh liền cảm thấy trước nay chưa có rét lạnh.

Một bước, lại một bước, thận trọng từng bước, chỉ cầu an ổn vượt qua.

"Dát!"

Trên đỉnh đầu đột nhiên truyền đến một tiếng kinh khủng tiếng chim hót, từ xa đến gần, phảng phất ngay tại Phurong Lâm đỉnh đầu.

Phurong Lâm ngẩng đầu nhìn lên, sắc mặt trong nháy mắt từ đỏ bừng trở nên âm u, gắt gao bắt lấy dây sắt, không dám có chút động tác.

Chỉ gặp một cái dài ước chừng chín mét hùng ung tại Phương Lâm phía trên xoay quanh, cứng rắn lòng vũ thành linh chặn lại Tru Tiên Kiếm kinh khủng sát khí, hai cái lợi trào điểm tuyết lấy ánh sáng yếu ớt, một đôi quỳnh quỳnh hữu thần con mắt đem Phương Lâm coi là con mồi, phảng phất sau một khắc liền sẽ đập xuống đến công kích.

Làm sao bây giờ? Định không động, ta không động; định động, ta cũng bất động.

Phương Lâm trong nháy mắt liền làm xong phán đoán, đối mặt loại này cự hình loài chim, lại thêm với cái thể giới này hoàn toàn không biết gì cả, đành phải tùy ngộ nhi an.

Phương Lâm thì thâm trong lòng, phảng phất lại nghe thấy một cổ nhàn nhạt thần niệm "Thiên đạo có không trọn vẹn, ta khi lấy ra một chút hi vọng sống!"

Thiên đạo năm mươi, Thiên Diễn tứ chín, bỏ chạy nó một. Đạo lý trong đó, Phương Lâm từ sơ trung thời điểm liền đã nghe qua câu nói này, không qua Thiên Đạo có không trọn vẹn, lại lần nữa rung động Phương Lâm.

Trước mắt không gian như có như không sóng gió nổi lên, một đạo nhàn nhạt thân ảnh xuất hiện tại Phương Lâm trước mặt.

Chờ đến cái thân ảnh này chân chính lộ ra hiện lúc đi ra, Phương Lâm sắc mặt đại biến, thậm chí cả người cũng hơi run run, phóng phật nhìn thấy chuyện bất khả tư nghị gì.

Đột nhiên xuất hiện thân ảnh hướng phía Phương Lâm đi đến, tại Phương Lâm tròn mắt hốc mồm tình huống dưới, thế mà đi vào trong cơ thể của hắn.

Trời ạ, ta thế mà nhìn thấy một "chính mình" khác đi vào trong cơ thể của ta đi!

Phương Lâm Nam Nam tự nói, đơn giản không cách nào tưởng tượng vừa mới phát sinh một màn.

Chỉ là thời gian một cái nháy mắt, Phương Lâm liền cảm giác đầu đau đớn dữ dội. Vô số chưa từng có ký ức tại trong óc của mình như là như điện quang hỏa thạch tuôn ra hiện ra, mỗi một cái tràng cảnh đều là chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy, phảng phất trong đầu xuất hiện một cái cùng mình thế giới hoàn toàn xa lạ.

Pha tạp ký ức, như là tinh không sáng chói, điểm điểm tích tích khác ở Phương Lâm tâm lý.

Trên bờ vai Phong Thần bảng trong lúc đó bay múa, trong nháy mắt trở nên mất thường đều không thể phân biệt, biến mất tại Phương Lâm thể nội.

Cùng lúc đó, Phương Lâm noi tìm, số đạo quang mang cuộn cuộn như lang yên, xông thẳng lên trên, nhìn trần ngập cùng lộn lờ, giống như là có một tòa núi lửa hoạt động đang phun trào!

Sâu trong thức hải khó mà giữ vững bình tĩnh, không giây phút nào không đang phun trào, tựa hồ muốn câu Thông Thiên Đạo quy tắc, muốn chiếm lấy trong mình mình một chút hi vọng sống.

Thẳng đến sau nửa canh giờ, Phương Lâm mới mở mắt ra, thân bên trên tán phát ra một cỗ cường đại mà khí thế bén nhọn, phảng phất một vị quân vương như vậy sinh ra.

Nhưng vào lúc này, Phương Lâm trước người không gian xuất hiện một đạo cao chừng ba mét, rộng một mét năm thông đạo.

Phương Lâm quay đầu nhìn thoáng qua kiếm khí tung hoành Tru Tiên Kiếm, không có chút nào nhìn thấy dưới chân vách đá vạn trượng, nhắc chân liền bước vào.

"Chúc mừng Thiểu tông chủ, chính thức tấn cấp Nhập Đạo cảnh!"

Phương Lâm mới vừa từ trong thông đạo đi ra, đã nhìn thấy có người quỳ rạp xuống đất, mừng rỡ nói ra.

Phương Lâm huyết nhục trong sáng không một hạt bụi, làn da trong suốt trong suốt, lóe ra điểm điểm quang trạch, giống như là một kiện tác phẩm nghệ thuật, để hắn có cảm giác thoát thai hoán cốt.

Song trong mắt mang theo một cỗ trước nay chưa có uy nghiêm, vẫy tay một cái phảng phất có vô số đạo linh khí bay múa.

Cả người lộ ra linh hoạt kỳ ảo, phảng phất không nhuộm bụi trần.

Mỗi tiếng nói cử động, mọi cử động xen lẫn dấu vết của đạo, đối chung quanh sự vật phán đoán cũng có rõ ràng cái biến.

Phương Lâm đứng ở trên ngọn núi, đôi mắt trông về phía xa, tráng lệ sơn hà, mệnh mông đại địa, nổi sóng chập trùng hùng tráng dãy núi, đều là thu vào đáy mắt.

"Liên quan tới ta đột phá cảnh giới tin tức, tạm thời đừng nói cho người khác, ngày mai ta sẽ đi đại thánh nghị sự tự mình nói cho tông chủ cùng các vị trưởng lão."

Phương Lâm âm thầm cảm thụ được thể nội phát sinh cự biến hóa lớn, đối trước mắt thủ vệ phân phó nói.

Đột nhiên phát sinh một hệ liệt biến hóa cực lớn, đề Phuong Lâm có chút kịp phản ứng, hần cần thời gian đến lãnh tỉnh một chút, phân tích trước mắt tình huống.

Căn cứ trong đầu đột nhiên xuất hiện ký ức, Phuong Lâm không coi ai ra gì hướng phía Thánh Vũ Hiên đi đến.

Bạo Loạn Tinh Hải, ở vào Đông Hoang phía đông, phương viên mấy vạn dặm, yêu thú tung hoành, hòn đảo chi chít khắp nơi.

Thương Minh đảo, tọa lạc ở Bao Loạn Tinh Hải tây bắc bộ, trong đảo có ba ngọn núi, phân biệt là Vọng Nguyệt Phong, Lăng Nhật Phong cùng Trích Tinh Phong.

Nửa canh giờ trước, dung nhập vào mình linh hồn ở trong đạo thân ảnh kia hách lại chính là Thương Minh phái Thiếu tông chủ Phuong Lâm, một cái tên, khóa thân khóa thân đều cùng mình một màn đồng dạng người, mà lại tựa hồ còn xông ra hoạ lớn ngập trời, mình chỗ nhìn thấy Tru Tiên Kiếm tồn tại thế giới, hách lại chính là Thương Minh phái Tru tiên luân hồi trận.

Cái này Thương Minh phái Thiếu tông chủ trước đó thể mà học trộm Thiên Tinh Tông Hàn Thần chân nhân tuyệt kỹ, mà lại thể mà còn truyền thụ thị nữ của mình.

Học trộm khác phái tuyệt học, chính là tu luyện giới tối kỵ! Vì lãng lại Hàn Thần chân nhân phần nộ, Thương Minh phái năm vị chân nhân bị ép buộc Phuong Lâm tiến đến xông Tru tiên luân hồi trận.

Nếu như có thể xông Tru tiên luân hồi trận không chết, Hàn Thần chân nhân liền bẻ gãy kinh mạch của hần, huỷ bỏ chỗ trộm luyện tuyệt học. Dù sao lấy Phuong Lâm lúc ấy Thăng Thiên bát trọng thiên cảnh giới, nếu là xông Tru tiên luân hồi trận, cơ hồ là hần phải chết không nghi ngờ, nhưng là trùng hợp Phuong Lâm bị thể mà quý thân xui khiến bị Bát Quái trận truyền đưa đến Tru tiên luân hồi trận bên trong, vừa vặn cùng cái này nhiều lần sắp tử vong Thiếu tông chủ linh hồn dung hợp một chỗ.

Vừa mới đem suy nghĩ làm rõ ràng, Phuong Lâm sắc mặt trong nháy mắt âm u.

Vốn cho rằng làm Thiếu tông chủ, liền có thể phú quý mà kiêu, không nghĩ tới lập tức liền phải phế bỏ công lực, mà lại còn có thể bị huỷ bỏ ít vị trí Tông chủ.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 06: Tự phế tu vi

"Thiếu tông chủ, trước mắt tình thế chính là như vậy, Thiên Tinh Tông Hàn Thần chân nhân vẫn kiên trì trước đó thái độ, nhất định phải phế bỏ tu vi của ngươi!"

Hạ Nhất Minh đem trạng huống trước mắt đại khái cùng Phuong Lâm nói một lần, đối ở trước mắt cái này cái tông môn thiên tài, vẫn là tông môn Thiếu tông chủ, cảm thấy mười phần tiếc hận.

Phuong Lâm cau mày, trong đầu hỗn loạn tung bùng.

Từ dung hợp ký ức đến xem, cái này Hàn Thần chân nhân nếu là thật kiên trì phế bỏ tu vi của mình, chỉ sợ đã Thương Minh phái thực lực căn bản là không có cách bảo toàn mình.

Phải biết Thương Minh phái chỉ có năm vị Nguyên Thần cảnh cường giả, mà Thiên Tinh Tông lại có gần hai mươi tên Nguyên Thần cảnh cường giả.

Nếu là Thiên Tinh Tông khăng khăng muốn vì Hàn Thần chân nhân đòi một lời giải thích, xem ra chính mình trên cơ bản khó thoát tu vi bị phế vận rủi.

Nguyên Thần cảnh! Cảnh giới đến Nguyên Thần cảnh, liền có thể bị tôn xưng là chân nhân.

Nguyên Thần cảnh tên như ý nghĩa, ngay trong thức hải có nguyên thần tọa trấn, có thể thoát ly nhục thân tồn tại, coi như nhục thân bị huỷ, cũng có thể đoạt xá người khác nhục thân.

"Thiếu tông chủ, nếu không ngươi mau chóng rời đi tông môn, tốt nhất rời đi Bao Loạn Tinh Hải. Chỉ cần ngươi không tại tông môn, Thiên Tinh Tông cũng không trở thành giống trống khua chiêng nhắm vào chúng ta. Mà lại chúng ta Thương Minh phái cũng không phải là không có minh hữu, chí ít Phiêu Miêu Các cùng chúng ta mấy ngàn năm giao tình, bọn hần cũng có sáu vị nguyên thần chân nhân."

Hạ Nhất Minh làm Thương Minh phái tông môn hộ pháp, phi thường chờ mong trước mắt thiên tài thiếu niên tương lai có thể dẫn đầu tông môn đi về phía huy hoàng.

Phương Lâm hồ hững hờ lắc đầu, bay thẳng đến phòng nghị sự đi đến.

"Thiếu tông chủ, người muốn đi đâu?"

"Tiến về phòng nghị sự, cho việc này một cái công đạo!"

"Cái này tuyệt đối không thể, người nếu là đi, khẳng định sẽ bị phế sạch tu vi."

Phương Lâm dừng bước, nhìn Hạ Nhất Minh một chút, nhàn nhạt nói ra: "Có một số việc, người không thể không làm, nam nhân cũng nên có nam nhân đảm đương."

Hạ Nhất Minh nhìn lấy cái này năm gần mười bảy tuổi thiếu niên, phảng phất trong lòng xuất hiện một tòa núi cao nguy nga, trong lòng hạ quyết tâm, vô luận như thế nào cũng phải bảo trụ tu vi của hắn.

Lăng Nhật Phong chính là Thương Minh đảo ngọn núi cao nhất, độ cao so với mặt biển cao tới 1,300 mét, phòng nghị sự vị ở giữa lưng núi, do trời nhưng hang đá cải biến mà thành.

Phương Lâm đi vào phòng nghị sự, lập tức có người thông báo, rất nhanh Thương Minh phái năm vị nguyên thần chân nhân cùng Thiên Tinh Tông Hàn Thần chân nhân liền xuất hiện ở đại sảnh ở trong.

Khi nhìn đến Phương Lâm đã tấn cấp Nhập Đạo cảnh về sau, Thương Minh phái mấy vị nguyên thần thật sắc mặt người riêng phần mình phát sinh biến hóa.

Tông chủ Khuất Thắng, Vọng Nguyệt Phong Hạ Thiên Hành, Lý Mộc ba người một mặt mừng rỡ, cảm thấy Thương Minh phái khí vận không giảm, đợi một thời gian, tất có thể lại tăng thêm một tên nguyên thần chân nhân.

Mà Trích Tinh Phong La Thông cùng Lăng Nhật Phong Tôn Văn hai vị thật sắc mặt người không chừng, không biết trong lòng suy nghĩ cái gì.

"Phương Lâm, đã người đã từ Tru tiên luân hồi trong trận phá trận mà ra, vậy ta liền theo trước đó nói tới, chỉ cần phế bỏ người toàn thân tu vi, liền tha cho người một mạng."

Thiên Tinh Tông Hàn Thần chân nhân sắc mặt âm lãnh, nhất là khi nhìn đến Phương Lâm tấn cấp Nhập Đạo cảnh thời điểm, càng thấy kẻ này nhất định phải huỷ bỏ, nếu không nhất định hậu họa vô tận.

"Hàn chân nhân, có thể hay không như vậy buông tay, chúng ta Thương Minh phái nguyện ý cho chân nhân một phần thiên đại bồi thường."

Khuất Thắng làm tông chủ, tự nhiên muốn giữ gìn đệ tử của mình, còn lại là tự chọn người nổi nghiệp. Mười bảy tuổi Nhập Đạo cảnh thiên tài tu luyện, coi như tại toàn bộ Bạo Loạn Tinh Hải cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Hàn Thần nhìn quanh phòng nghị sự một vòng, cười lạnh nói: "Nếu người có thể cảm Thương Minh phái bồi thường, ta ngược lại thật ra có thể cần nhắc đối Phương Lâm học trộm ta Thiên Tinh Tông tuyệt học thời điểm chuyện cũ sẽ bỏ qua." "Hừ! Hàn chân nhân, yêu cầu của người quá phận!"

"Chúng ta Thương Minh phái cũng không phải sợ phiền phức, Hàn chân nhân không nên đem sự tình làm quá mức." Hàn Thần lời nói lập tức khơi dậy Lý Mộc cùng La Thông bất mãn ý, nghe Hàn Thần ngữ khí, xem ra Thiên Tinh Tông còn muốn chiếm đoạt Thương Minh phái.

"Qua không quá phận, chính các người cân nhắc, một khắc đồng hồ thời gian, chính các người lựa chọn là để cho ta phế đi Phương Lâm, vẫn là đem Thương Minh phái bồi thường cho chúng ta Thiên Tinh Tông."

Hàn Thần chậm chậm chậm rãi nói, hắn thấy, Thương Minh phái còn không dám vi phạm Thiên Tinh Tông ý tứ.

Tốt nhất là trực tiếp khiêu khích Thiên Tinh Tông, sau đó tông chủ phái tông môn mấy tên nguyên thần chân nhân liền có thể chiếm đoạt Thương Minh phái.

Nhìn thấy trước mắt một màn này, Phương Lâm tâm biết việc này đã không cách nào trốn tránh, tông môn không thể là vì mình, hi sinh toàn bộ Thương Minh đảo.

Mà lại mình loáng thoáng cảm giác được mình phế bỏ toàn thân tu vi, chưa hẳn liền là một chuyện xấu, nhất là mình ngay trong thức hải có một cỗ to lớn đạo văn đang lần lộn diễn hóa.

Mà lại trong tiềm thức cảm giác được tu vi bị phế, có lẽ sẽ có thu hoạch lớn hơn.

Phương Lâm tiến lên đi vài bước, trực tiếp đứng tại chính giữa đại sảnh, ngẩng đầu nhìn một chút tổ sư bài vị.

"Àm!"

Vượt quá đám người dự kiến, Phương Lâm bịch quỹ rạp xuống đất.

"Tổ sư ở trên, đệ tử tại Thương Minh phái tu luyện không đủ mười năm, được các vị tông môn trưởng bối không bỏ, lấy ít tông chi vị đội ta, nhưng đệ tử bị ma quỷ ám ảnh, học trộm Thiên Tinh Tông tuyệt học, xông ra di thiên đại họa, hôm nay vì không liên lụy tông môn, đệ tử nguyện tự phế tu vi!"

"Phương Lâm, không thể như vậy!" Tông chủ Khuất Thắng lớn tiếng chặn lại nói.

Phương Lâm lắc đầu, tiếp tục nói ra: "Nếu là đệ tử tự phế tu vi về sau, Thiên Tinh Tông như vẫn như cũ coi đây là lấy cớ, tiến đánh ta tông môn, đệ tử khi không chết không thôi." Nghe được Phương Lâm, Hàn Thần nhin không được lạnh hừ một tiếng, tự phế tu vi, liền là phế nhân một cái, Thiên Tinh Tông còn có thể lo lắng một tên phế nhân trả thù.

Phương Lâm sau khi nói xong, đứng lên đi đến tông chủ Khuất Thắng trước mặt, lần nữa hai đầu gối quỹ xuống: "Tạ Tông chủ cùng chư vị chân nhân vun trồng, hôm nay Phương Lâm khi người một người làm việc một người gánh."

Không đợi Khuất Thắng đỡ hần lên, Phương Lâm mình liền đứng lên, đi thẳng tới Hàn Thần trước mặt.

"Ta vốn định để tông chủ phế bỏ ta toàn thân tu vi, nhưng là vì ngăn ngừa Hàn chân nhân có hoài nghi ta tông chủ sẽ thủ hạ lưu tình, giờ phút này, ta liền ở ngay trước mặt ngươi, tự phế tu vi."

Hàn Thần cười lạnh gật gật đầu, nhìn lấy một thiên tài như vậy biến thành rác rưởi, một loại khoái cảm tự nhiên sinh ra.

"Phương Lâm, ngươi không nên gấp gáp, có lẽ còn có những biện pháp khác."

Hạ Thiên Hành lần nữa khuyên can nói, hần nhưng không đành lòng một thiên tài như vậy đòi phế xuống dưới.

Phương Lâm lần nữa nhìn trong tông môn chư vị chân nhân, hai mắt hồ hững đóng chặt, một chỉ điểm tại trán thức hải chỗ. Có một loại kiên cường gọi là từ bỏ, ta nếu có thể tu luyện có thành tựu, nhất định bên trên Thiên Tinh Tông lấy lại công đạo!

Một đạo đậm người kim quang từ Phương Lâm trán tán phát ra, Phương Lâm thân thể lập tức trở nên tương đương suy yếu, tán công đối với người tổn thương là phi thường lớn.

"Ha ha ha ha! Chư vị chủ nhân, ta liền đi trước một bước!"

Hàn Thần một mặt cười to, hần phải gấp lấy chạy trở về bẩm báo tông môn, Thương Minh phái tuyệt thế thiên tài từ đó biến thành rác rưởi.

"Phương Lâm, ngươi không sao chứ!"

Khuất Thắng thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện tại Phương Lâm trước người, lập tức lấy ra một hạt Hồi Xuân Đan nhét vào Phương Lâm trong miệng.

"Đa tạ tông chủ, đệ tử muốn đi về nghỉ trước."

Phương Lâm chặt vật mở miệng nói, hần muốn nghiên cứu một chút ngay trong thức hải cái kia đạo quay cuồng không ngừng đạo văn đến cùng là cái gì? Ngay tại vừa rồi hủy bỏ tu vi của mình trong nháy mắt đó, hần phảng phất cảm giác được mình ngay trong thức hải lẫn lộn chính là một bộ kinh thư, mà không phải cùng mình một đạo truyền đưa tới Phong Thần bảng.

Mắt thấy Phương Lâm bóng lưng biến mất tại chủ phong, La Thông tùy ý mà hỏi: "Tông chủ, Phương Lâm như là đã bị phế, cái kia ít vị trí Tông chủ lại nên như thế nào?"

Khuất Thắng hồ hững im lặng, ít nghiêng, mới mở miệng nói ra: "Việc này, cho sau lại nghị."

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 07: Tông môn xung đột (Thượng)

Thính Vũ Hiến tọa lạc ở Lăng Nhật Phong Đông Nam, là Phương Lâm ở lại chỗ, bị một mảnh xanh biếc rừng trúc chỗ vây quanh, bên cạnh là phương viên mười mét đầm nước.

Đầm nước thanh tịnh trong suốt, lơ mơ có thể thấy được mấy cái nhỏ cá trong nước hạ chơi đùa, ngẫu nhiên gió mát hiu hiu, mặt nước liền tạo nên tầng tầng gợn sóng.

"Uyển nhi, tuy nói ta học trộm Thiên Tinh Tông tuyệt học, phạm vào tu luyện giới tối kỵ, mà truyền thụ cho người càng là sai càng thêm sai, nhưng là cho dù ta sai rồi, cũng không nên có người khác tới trừng phạt người, nếu như bọn hần không phải muốn người chết, cũng chỉ có thể là ta để ta tới đưa người trở lại, nhưng là Thiên Tinh Tông Hàn Thần lão thất phu vậy mà tại ta xông Tru tiên luân hồi trận thời điểm đưa người giết chết, thực sự làm trái thiên lý. Đối một thời gian, ta Phương Lâm tất định là người lấy lại công đạo."

Một tòa mới tinh thạch mộ thình lình ra bây giờ nghe mưa hiên hậu phương, màu nâu xanh trên tấm bia đá điêu khắc vài cái chữ to: Lâm Uyển Nhi chi mộ!

Toà này thạch mộ là Phương Lâm dùng ba ngày mới lập nên, bởi vì tu vi bị phế, cơ hồ là dựa vào hai tay của mình một chút xú chất đóng .

Nửa tháng trước, hồng nhan vẫn như cũ, bây giờ lại ngủ say tại thạch mộ ở trong.

Ba ngày, Phương Lâm ký ức đã hoàn toàn cùng Thương Minh phái Thiếu tông chủ dung hợp một chỗ, mà Phương Lâm cũng đã sơ bộ thích ứng cái thể giới này sinh hoạt.

Phương Lâm cầm trong tay một đám tàn ra hương hoa Từ La Lan, xoay người đặt ở bia trước.

"Uyển nhi, ta hứa hẹn, chắc chắn Hàn Thần đầu cầm đề tế điện người phương hồn!"

Rất lâu, Phương Lâm mở miệng lần nữa, lần này là một phần phần trĩu nặng hứa hẹn.

Bên cạnh Hạ Nhất Minh yên lặng không nói, trong lòng đối Phương Lâm lời nói lại cảm khái rất sâu.

Tu vi bị phế, muốn chém giết nguyên thần chân nhân, trên cơ bản không tồn tại khả năng, huống chi còn là một cái có được hơn mười vị Nguyên Thần cảnh tông phái chân nhân.

"Thiếu tông chủ, canh giờ không sai biệt lắm, chúng ta nên đi đan dược phòng tìm kiếm khôi phục kinh mạch đan dược."

Mất thấy mặt trời đang một chút xú hướng nam tiện nghi, Hạ Nhất Minh mới mở miệng nhắc nhở.

Phương Lâm gật gật đầu, quay người hướng phía đan dược phòng đi đến.

Hạ Nhất Minh bước nhanh đuổi theo, lúc này Phương Lâm đã không có nửa điểm tu vi, còn hần thì Phương Lâm thiếp thân thủ vệ, phụ trách an toàn của hần.

Xuyên qua từng đạo từng đạo rừng cây rậm rạp, đi qua từng đầu khúc kính tiểu đạo, xuất hiện tại Phương Lâm trước mặt liền là Thương Minh phái đan dược phòng.

"Gặp qua Thiếu tông chủ!"

Đan dược phòng hai tên thủ vệ nhìn thấy Phương Lâm xuất hiện ở trước mắt, vội vàng hành lễ.

Phương Lâm phát phát tay, từ chối cho ý kiến nói ra: "Không biết đan dược phòng phải chăng có trị liệu kinh mạch đan dược?"

Bên trái thủ vệ nhìn bên phải thủ vệ một chút, muốn nói gì, nhưng là muốn nói lại thôi.

"Có cái gì không thể nói?" Phương Lâm kinh ngạc hỏi.

Bên trái thủ vệ há to miệng, sau đó đối bên phải thủ vệ nói ra: "Người ở chỗ này trông coi, ta mang Thiếu tông chủ tiến vào đan dược phòng."

Phương Lâm mang theo một bụng nghi vấn cùng Hạ Nhất Minh hai người đi theo bên trái thủ vệ, tiến nhập đan dược phòng sương phòng bên trái.

"Lăng Nam, người có cái gì không thể nói, phải biết hỏi người người thế nhưng là Thiếu tông chủ!"

Mới vừa tiến vào sương phòng, Hạ Nhất Minh liền mở miệng chất vấn.

Lăng Nam thận trọng nhìn liếc chung quanh, lúc này mới lên tiếng nói ra: "Hạ sư huynh, tiểu đệ xác thực có khó khăn khó nói."

Phương Lâm phảng phất ý thức được cái gì, hỏi: "Có phải hay không có liên quan tới ta?"

"Thiếu tông chủ anh minh! Nói thật, Thiếu tông chủ tự phế tu vi sự tình, để cho chúng ta những tông phái này sư huynh đệ phục sát đất, tuy nói ngài học trộm Thiên Tinh Tông tuyệt học lại là không đúng, nhưng là mọi người nhìn ra được người cũng là vì tông phái suy nghĩ, cho nên mọi người vẫn là đều đứng tại người bên này."

Đối với Lăng Nam, Phương Lâm âm thầm gật đầu, nhìn trước khi đến thu nạp lòng người sách lược làm quả thật không tệ.

"Nói tiếp!" Lăng Nam dừng một chút, tiếp tục nói ra: "Vừa rồi Thiếu tông chủ Văn Đạo Đan được phòng phải chẳng có khôi phục kinh mạch đan được, kỳ thật đan được phòng xác thực có một cái Bồi Nguyên Đan có thể mở rộng kinh mạch, mà lại nếu là kinh mạch thụ thương, xác thực có thể đưa đến nhất định khôi phục tác dụng."

Nghe được Lăng Nam, Phương Lâm trong mắt lóe lên một chút ánh sáng, có thể khôi phục kinh mạch, liền đại biểu cho có thể khôi phục tu vi.

Mấy ngày nay hắn đang không ngừng nghiên cứu mình ngay trong thức hải cái kia đạo đạo văn, tạm thời còn chưa phát hiện bí mật gì, cho nên hắn đem hi vọng ký thác vào khôi phục kinh mạch đan được phía trên.

Dù sao kinh mạch bị hủy, tu vi bị phế, liền xem như nguyên thần chân nhân cũng vô pháp trị liệu, có lẽ có trong truyền thuyết Tiềm Long bên trên người mới có thể có biện pháp khôi phục như lúc ban đầu.

"Vậy người vì sao không đi đem Bồi Nguyên Đan mang tới, Thiếu tông chủ khôi phục tu vi chính là tông phái đại sự!" Hạ Nhất Minh chất vấn.

Lăng Nam đang muốn giải thích, đột nhiên một trận cười mở miệng cười xuất hiện tại sương phòng ở trong.

Đông Môn Đoạn Thiên! Phương Lâm liếc mắt một cái liền nhận ra người tới.

"Bồi Nguyên Đan ngược lại là có không ít, nhưng có phải thế không dùng để lãng phí."

Đông Môn Đoạn Thiên là nhìn Trích Tinh Phong La Thông quan môn đệ tử, cùng Phương Lâm niên kỷ tương tự, tu vi đã là Thăng Linh bát trọng thiên.

Người này hai đạo mây kiếm nằm ngang đuôi lông mày, một đạo bích ngọc trầm cảm ở búi tóc, người mặc một đạo bào vệt màu trắng, toàn thân tản ra một cỗ ngạo khí.

"Đông Môn sư đệ, lời này của người là có ý gì, Thiếu tông chủ thân phận tôn quý, đừng nói là Bồi Nguyên Đan, liền là cao cấp hơn Hồi Xuân Đan, cũng không tồn tại lãng phí lý lẽ."

Đông Môn Đoạn Thiên lời nói có dụng ý khác, Hạ Nhất Minh lập tức phản bác chất vấn.

"Thiếu tông chủ, chỉ sợ qua cái mười ngày nửa tháng, cũng chẳng không phải là, một cái tu vi bị phế người, như thế nào có tư cách làm chúng ta Thiếu tông chủ!"

"Đã không phải Thiếu tông chủ, cái kia Bồi Nguyên Đan liền không thể lãng phí ở phế vật trên thân, người nói có đúng hay không?"

Mở miệng một tiếng phế vật, tại Đông Môn Đoạn Thiên trong mắt, Phương Lâm đã là phế vật, có thật không có tư cách tiếp tục ngồi tại Thiếu tông chủ vị trí bên trên.

Phương Lâm cái này mới phản ứng được, vì sao Lăng Nam cùng linh bác đối với mình áp a áp ứng, nguyên lai là Đông Môn Đoạn Thiên ở bên trong giờ trò quý.

"Có lẽ người nói có đạo lý, ta bây giờ đã là phế nhân, Thiếu tông chủ tên tự nhiên là có tên không thực."

Phương Lâm nhìn lấy Đông Môn Đoạn Thiên, ánh mắt nhìn thẳng, tiếp tục nói ra: "Nhưng là cổ nhân có nói: sống ngày nào hay ngày ấy. Đã tông chủ còn không có miễn đi ta ít vị trí Tông chủ, cái kia ta chính là Thiếu tông chủ, dù là ngày mai ít vị trí Tông chủ quy về người bên ngoài, nhưng là hiện tại đứng ở trước mặt người vẫn như cũ là Thương Minh phái Thiếu tông chủ."

"Bây giờ người uy hiếp đan được phòng người, cự tuyệt hướng ta cung cấp Bồi Nguyên Đan, có thể nói mưu hại Thiếu tông chủ."

Phương Lâm chữ chữ châu ngọc, khí thế bức người.

"Hạ Nhất Minh, mưu hại Thiếu tông chủ, căn cứ tông quy, nên xử trí như thế nào?"

Không nghĩ tới Thiếu tông chủ lại có loại bản lĩnh này, trong nháy mắt liền đem thế cục nghịch quay tới.

"Huỷ bỏ tu vi, trục xuất Thương Minh phái!"

Phương Lâm quát lớn: "Vậy người còn chưa động thủ!"

Phương Lâm đã quyết định cứ việc mình là phế vật, nhưng là cũng không cho phép đạo chích ở trước mặt đánh mặt, dù là liền xem như ít vị trí Tông chủ khó giữ được.

Hạ Nhất Minh nghe tiếng tiến lên mấy bước, đối với Phương Lâm lời nói mặc dù cảm giác có chút quá mức, nhưng là hắn cũng không dám vi phạm.

"Phanh"

Đông Môn Đoạn Thiên nghe được Hạ Nhất Minh, lập tức triệt thoái phía sau mấy bước, hắn mặc dù là Thăng Linh bát trọng thiên, nhưng là Hạ Nhất

Minh đã là nhập đạo Nhị trọng thiên tu vi.

Nếu là Hạ Nhất Minh thật dám động thủ, mình không có phần thắng chút nào.

Hạ Nhất Minh tay phải hướng về phía trước đè ép, một cỗ khí thể bén nhọn trong nháy mắt bộc phát, chưởng phong gào thét.

Đồng Môn Đoạn Thiên cảm giác mình không cách nào di động mây may, hoàn toàn yên lặng tại Hạ Nhất Minh thế công bên trong, đây chính là cảnh giới đẳng cấp chênh lệch. Ngay tại Đồng Môn Đoạn Thiên cho là mình tu vi bị phế trong nháy mắt, một đạo thanh âm quen thuộc xuất hiện ở bên tai mình.

"Dừng tay!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 08: Tông môn xung đột (hạ)

"Sư phó, người tới thật đúng lúc, Phương Lâm lại để cho phế tu vi của ta, còn muốn đem ta trục xuất Thương Minh phái!"

La Thông vừa mới phù thân ảnh hiện ra, chỉ nghe thấy Đồng Môn Đoạn Thiên thuận thế cáo trạng.

Làm vì mình quan môn đệ tử, Đồng Môn Đoạn Thiên ký thác La Thông rất lớn tâm huyết, một nghe được có người muốn phế tu vi của hắn, lập tức nổi trận lôi đình.

La Thông xoay người, đối mặt Phương Lâm, cả giận nói: "Việc này thật chứ? Phương Lâm, người coi thực có can đảm phế đi Đồng Môn Đoạn Thiên, đệ tử đắc ý của ta!"

La Thông cường thế, tại Thương Minh phái là mọi người đều biết, hướng chỉ hắn vẫn là nguyên thần chân nhân, vẫn là Phương Lâm trưởng bối, Phương Lâm đương nhiên sẽ không trực tiếp chống đối.

"Phương Lâm gặp qua La sư thúc!"

"Gặp qua chân nhân!" Phương Lâm, Hạ Nhất Minh cùng Lăng Nam cùng nhau hành lễ, sau đó Phương Lâm đi ra phía trước. "La sư thúc, nếu là có người mưu hại Thiếu tông chủ, phải làm thế nào chỗ chỉ, mời sư thúc dạy ta."

La Thông nhìn thấy Phương Lâm lễ nghi bên trên cũng không có gì không ổn địa phương, âm thầm nhẫn nại tính tình nói ra: "Tông quy bên trên có quy định, hủy bỏ tu vi, trục xuất sư môn."

Phương Lâm mỉm cười, lần nữa khom mình hành lễ: "Đa tạ sư thúc chỉ điểm! Ta vừa mới biết được của Đồng sư đệ muốn mưu hại ta, căn cứ sư thúc chỉ điểm, nên hủy bỏ tu vi, trục xuất sư môn, cho nên đệ tử vừa mới theo tông quy xử trí, cũng không chỗ không ổn."

Nghe xong Phương Lâm, La Thông cái này mới phản ứng được, nguyên lai Phương Lâm là dẫn mình vào bẫy.

"Phương Lâm, bây giờ người đã tu vi bị phế, Đoạn Thiên có lý do gì muốn ám hại người? Người đến nói nghe một chút!"

Làm nguyên thần chân nhân, La Thông mười phần chú trọng hình tượng của mình, nhất là để ý người khác đối cái nhìn của hắn.

"Sư thúc minh giám, đệ tử tu vi bị phế, tự nhiên là nghĩ biện pháp khôi phục, cho nên mới nghĩ đến đến đan dược phòng tìm kiếm khôi phục kinh mạch dược vật, không nghĩ tới cửa Đồng sư đệ vậy mà uy hiếp đan dược thủ vệ, cấm chỉ hướng đệ tử cung cấp Bồi Nguyên Đan!" Nói đến chỗ này, Phương Lâm gương mặt oán giận, mà sau tiếp tục nói ra: "Cứ việc đệ tử bây giờ đã là phế nhân, nhưng là dù sao vẫn là tông môn Thiếu tông chủ, ngăn cản ta khôi phục tu vi cùng mưu hại ta khác nhau ở chỗ nào!"

Nhìn thấy kẻ này nói chuyện Logic rõ ràng, La Thông không khỏi tới than mình đệ tử tại sao không có loại năng lực này.

"Phương Lâm, nói thật, bây giờ người tu vi bị phế, chỉ sợ ít vị trí Tông chủ cũng khó làm ổn định, coi như người có thể khôi phục kinh mạch, chắc hẳn cũng khó khôi phục như lúc ban đầu, hướng chỉ Bạo Loạn Tinh Hải từ có ghi chép đến nay, chưa từng có tu vi bị phế người đến Nguyên Thần cảnh, cao nhất cũng bắt quá là Hồ Điện Cốc Thâm Lăng, mới nhập đạo ngũ trọng thiên mà thôi."

La Thông cảm khái một tiếng, tiếp tục nói ra: "Có liên quan đến người ít vị trí Tông chủ, hôm qua ta và người mấy vị sư thúc từng có thương lượng, nếu là

ngươi có thể tiếp nhận, chúng ta có thể cho ngươi trở thành nào đó một đế quốc vương hầu tướng lĩnh, hưởng thụ nhân gian vinh hoa phú quý, không biết ngươi nghĩ như thế nào?"

Tốt một cái La Thông, nói nhiều như vậy võ không đề cập tới Đông Môn Đoạn Thiên mưu hại chính mình sự tình, há miệng ngậm miệng liền là ít vị trí Tông chủ.

"Sự thúc nói, đệ tử mấy ngày nay cũng đang suy nghĩ, dù sao tu vi khôi phục chỉ sợ cũng khó mà tu đạo có thành tựu."

"Cái kia ngươi có phải hay không quyết định chủ động từ bỏ ít vị trí Tông chủ?" Đông Môn Đoạn Thiên đột nhiên chen miệng nói.

Nếu là Phương Lâm chủ động từ bỏ, lấy mình Thăng Linh bát trọng thiên thực lực, lại thêm sự phó từ đó quần nhau, cái này ít vị trí Tông chủ chỉ sợ tám chín phần mười.

Nghĩ tới đây, Đông Môn Đoạn Thiên một mặt mừng rỡ.

La Thông trừng chính mình cái này đệ tử đặc ý một chút, hành vi làm việc quá trẻ con.

"Vậy ngươi đến cùng là nghĩ như thế nào." La Thông hỏi.

Phương Lâm minh bạch La Thông ở chỗ này, mình căn bản là không có cách từ Đông Môn Đoạn Thiên bên trên trút giận.

"Đệ tử đi qua nghĩ sâu tính kỹ, muốn tiếp tục ở tại Thánh Vũ Hiên, về phần ít vị trí Tông chủ, mời chư vị sư thúc làm chủ là được."

Lấy mình trước mắt tu vi hoàn toàn không có tình huống dưới, nếu như quả thực là chiếm ít vị trí Tông chủ, chỉ sợ sẽ chỉ tự rước lấy nhục.

Không bằng tạm thời từ bỏ, chờ đến tu vi khôi phục thời điểm, lại nhất cử đoạt lại, dù sao cái này ít vị trí Tông chủ thế nhưng là sự phó lấy tính mệnh tranh thủ lại đây.

Nghĩ đến sự phụ của mình Trịnh Thiếu Bạch, Phương Lâm gương mặt bi thương.

"Sự phó thứ lỗi, đệ tử về trước Thánh Vũ Hiên, về phần Bồi Nguyên Đan, đệ tử cũng không muốn rồi, miễn cho lãng phí tông phái tài nguyên."

Nghe được Phương Lâm, Hạ Nhất Minh dùng sức kéo Phương Lâm tay áo, ra hiệu không thể buông tha Bồi Nguyên Đan.

Hắn làm sao biết Phương Lâm bây giờ tâm ý đã quyết, không muốn dựa vào tông phái lực lượng đến khôi phục tu vi.

Khi lấy được La Thông ngầm đồng ý về sau, Phương Lâm dọc theo đường cũ trở về, đằng sau đi theo đầy mình nghi vấn Hạ Nhất Minh.

"Sự phó, đã Phương Lâm chủ động từ bỏ ít tông chi vị, xem ra ta nhất định phải thêm chút sức, tranh thủ đoạt được ít tông chi vị, vì sự phó làm vẻ vang!"

Đông Môn Đoạn Thiên nhìn lấy Phương Lâm nghèo túng thân ảnh biến mất tại giữa rừng núi, hưng phấn nói.

La Thông tay phải vén vén mình xám trắng sợi râu, cười nói: "Đoạn Thiên, ngươi từ giờ trở đi chăm chỉ tu luyện, tranh thủ sớm ngày tấn thăng đến Thăng Linh cửu trọng thiên, sự phó hiện tại liền đi tìm chư vị sư huynh thương lượng Thiếu tông chủ thoái vị sự tình."

Thăng Linh cửu trọng thiên, chỉ sợ không dùng đến nửa tháng, mình liền có thể tấn cấp, sớm tại nửa năm trước, liền đã cảm thấy tấn cấp bình cảnh, tốt nhất mấy ngày nay liền có thể đột phá.

Phương Lâm a, Phương Lâm, vừa rồi vậy mà muốn huỷ bỏ tu vi của ta, còn muốn đem ta trục xuất sư môn!

Nếu như không phải Thiếu tông chủ tên, ta hôm nay nhất định hảo hảo giáo huấn ngươi, bất quá càng nhanh, liền để ngươi khoái hoạt mấy ngày.

Đông Môn Đoạn Thiên trong lòng tính toán cái gì, nhìn thoáng qua chính đang run rẩy Lăng Nam, cười lạnh một tiếng, hướng buồng luyện công đi đến.

Lăng Nhật Phong ở vào Vọng Nguyệt Phong cùng Trích Tinh Phong ở giữa, phảng phất ba ngón tay đứng sóng vai. Phong cao hiểm trở, linh khí bốn phía, chìm hút hoa nở, son thanh thủy tú, hoàn toàn là một bộ tiên môn cảnh tượng.

Đột nhiên, sắc trời âm tối xuống, một cỗ khó mà nói nên lời kiềm chế từ trên trời giáng xuống.

Phương Lâm chỉ cảm thấy trước mắt đột nhiên tối sầm lại, liền ngẩng đầu hướng bầu trời bên trong mặt trời nhìn lại.

"Thiên cầu thực nhật!" Hạ Nhất Minh đột nhiên cả kinh kêu lên.

Chỉ gặp to như gương mặt tiểu nhân mặt trời, một phần nhỏ bắt đầu biến thành đen, mà lại biến thành đen bộ phận càng lúc càng lớn, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

"Nhật thực." Phương Lâm tự lẩm bẩm.

"Thiếu tông chủ, chúng ta nhanh lên rồi đi nơi này đi, thiên cầu thực nhật, tất có thiên tai giáng lâm."

Hạ Nhất Minh gương mặt khẩn trương, quan tâm nói.

Phương Lâm lắc đầu, biết rõ cái này là nhật thực, nhưng là chỉ sợ cũng rất khó cùng Hạ Nhất Minh nói rõ, đành phải nói ra: "Không cần lo lắng, sẽ không có chuyện gì phát sinh."

Không ngờ Phương Lâm lời còn chưa dứt, chỉ cảm thấy thức hải bên trong cái kia đạo lẫn lộn đạo văn trong nháy mắt bành trướng, phảng phất xen lẫn viễn cổ thần đế giáng lâm uy nghiêm. Một cỗ lăng lệ kiếm thế tùy theo bộc phát, thức hải đột nhiên phát sinh biến hóa, đề Phương Lâm có chút trở tay không kịp. "Thiếu tông chủ, ngươi thế nào?"

Hạ Nhất Minh nhìn thấy Phương Lâm thân thể lung lay, cơ hồ chân đứng không vững, gấp bịn bịn hai tay vịn hắn.

Phương Lâm bản năng lắc đầu, ý đồ đứng vững vàng thân thể, lại phát hiện thân thể hoàn toàn không có khí lực, chính muốn mở miệng nói chuyện, lại đột nhiên té xỉu ở Hạ Nhất Minh trong ngực.

"Thiếu tông chủ!"

Hạ Nhất Minh trong ngực ôm Phương Lâm, tăng thêm tốc độ hướng phía Phương Lâm nơi ở bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 09: Tiệt Thiên Kinh

"Phương Lâm, thế nào?"

Nghe nói Phương Lâm đột nhiên té xỉu, tông chủ Khuất Thắng thứ một thời gian đã đến Thánh Vũ Hiên, trực tiếp hỏi.

Trong mắt mọi người, cứ việc Phương Lâm đã trở thành phế nhân, nhưng là chí ít trên danh nghĩa vẫn là Thiếu tông chủ, cho nên ngoài cửa tự tập tương đương một bộ phận trước đó đối Phương Lâm có hảo cảm dè dặt.

Làm một tông chi chủ, từ khi Phương Lâm sư phó Trịnh Thiếu Bạch tạ thế về sau, Khuất Thắng đối với Phương Lâm có thể nói quan tâm đầy đủ.

"Hồi bẩm tông chủ, Thiếu tông chủ tại thiên cầu thực nhật phát sinh thời điểm, đột nhiên liền té bất tỉnh, cụ thể nguyên nhân gì, ta cũng không rõ ràng."

Đối mặt tông chủ hỏi thăm, Hạ Nhất Minh ăn ngay nói thật, không dám có chỗ giấu diếm.

Khuất Thắng nhìn thoáng qua chúng đệ tử, cao giọng nói ra: "Các ngươi đi về trước đi, Phương Lâm không có việc gì."

Có tông chủ cam đoan, đệ tử khác nghị luận ầm ĩ, nhưng lại cũng không dám vi phạm tông chủ mệnh lệnh, nhao nhao rời đi.

"Ngươi ở ngoài cửa chờ đợi, ta vào xem." Khuất Thắng thân nhiên nói.

Hắn thấy, chỉ cần Phương Lâm tính mệnh không có gì đáng ngại là được rồi, về phần ít vị trí Tông chủ, hắn đêm qua suy nghĩ nửa đêm, cũng cảm thấy lấy Phương Lâm tính huống trước mắt, xác thực không thích hợp lại đảm nhiệm ít vị trí Tông chủ, lúc đầu hắn hôm nay liền là đến nói cho Phương Lâm, tông môn dự định lại lần nữa lựa chọn Thiếu tông chủ, không nghĩ tới Phương Lâm đột nhiên xảy ra bất trắc.

Phương Lâm an tĩnh nằm ở trên giường, sắc mặt tái nhợt, làn da ó vàng, phảng phất đột nhiên được một con bệnh nặng.

Khuất Thắng nhíu mày, ánh mắt như điện, một điểm linh quang từ trong ánh mắt bắn về phía Phương Lâm thân thể.

Kinh mạch đứt đoạn, linh khí hỗn loạn, nhưng là hô hấp cũng rất đều đều, rất có thể là tu vi bị phế, đi vài dặm đường núi, thân thể quá suy yếu dẫn đến té xỉu.

Thương Minh phái đệ nhất thiên tài, mười bảy tuổi Nhập Đạo cảnh, bây giờ y nguyên thành phế nhân.

Khuất Thắng ngửa mặt lên trời thở dài, đứng lặng rất lâu, mới rời khỏi Phương Lâm phòng ngủ.

"Ta đã kiểm tra Phuong Lâm thân thể, thuộc về thân thể quá mức suy yếu, mệt nhọc đưa đến hôn mê, nhiều tỉnh dưỡng mấy ngày, bồi bổ thân thể, tự nhiên không có trở ngại."

Hạ Nhất Minh nghe xong tông chủ, lập tức đi sắc chút bổ thân thể thảo dược, lấy Phuong Lâm trước mắt tình trạng cơ thể tới nói, căn bản là không có cách tiếp nhận linh đan linh khí.

Giờ này khắc này, Phuong Lâm thức hải chính đang phát sinh lấy một cỗ kinh thiên biến hóa.

Cái kia đạo thần bí đạo văn dần ngừng lại lẫn lộn, hóa thành mấy trăm cái văn tự tụ tập cùng một chỗ, cùng loại viễn cổ thần đế uy áp cũng từ từ giảm xuống.

Phuong Lâm mặc dù hôn mê, nhưng là đối ngay trong thức hải phát sinh cái này một hệ liệt biến hóa còn rõ như lòng bàn tay.

Những văn tự này đến tột cùng là dùng để làm gì? Nếu là có thể sắp xếp chỉnh tề liền tốt.

Phuong Lâm vừa mới sinh ra ý nghĩ này, những này hỗn loạn văn tự lần nữa cấp tốc bay múa, chung quanh, xen vào nhau tinh tế.

Đang lúc những văn tự này đang muốn lộ ra hiện lúc đi ra, một đạo cỗ xưa khí tức trong nháy mắt tại Phuong Lâm ngay trong thức hải lan tràn ra.

Một trương to lớn bảng cáo thị đột nhiên treo ở văn tự phía trên, tản ra vô số đạo kim quang, đem những văn tự này bao bọc vây quanh.

Phong Thần bảng!

Phuong Lâm lần nữa chấn kinh, hắn còn tưởng rằng Phong Thần bảng mất đi tại Tru Tiên luân hồi trận ở trong, không nghĩ tới thể mà ẩn thân tại thức hải của mình ở trong.

Lóng lánh kim quang văn tự vây quanh Phong Thần bảng xoay tròn, phảng phất Phong Thần bảng mới là những văn tự này kết cục.

Một đạo lăng lệ kiếm thể xuất hiện lần nữa tại ngay trong thức hải, Phuong Lâm lần này cảm thấy cỗ này kiếm thể ẩn chứa kiếm ý.

Từ vong, suy bại, tàn lụi.

Đây là Tru Tiên Kiếm khí tức, cùng vừa tới Hồng Hoang giới nhìn thấy cái kia thanh Tru Tiên Kiếm tán phát khí tức cơ hồ giống như đúc.

Hắn là Tru Tiên Kiếm cũng tại thức hải của mình ở trong? Phuong Lâm lập tức cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Những này xa cổ thánh nhân pháp bảo, vì cái gì một mực theo sát lấy mình?

Tại Phuong Lâm tiếp tục kinh ngạc lúc, mấy trăm cái bay múa văn tự, lập tức một chia làm hai, hai chia làm bốn, bốn phân tám, tầng tầng lớp lớp, hóa thành mấy chục tỷ văn tự.

Theo chỉ sự kiếm thể lần nữa bộc phát, mấy chục tỷ văn tự kịch liệt lên cao, khảm nam tại Phong Thần bảng bên trong, vậy mà hoàn toàn dung nhập đi vào.

Cùng lúc đó, kinh khủng Tru Tiên Kiếm ý trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

Bị kim quang vây quanh Phong Thần bảng giờ phút này lần nữa phát sinh biến hóa, nguyên bản kim hoàng sắc bảng cáo thị giờ phút này biến thành màu xám đen, mà Phong Thần bảng ba chữ hóa thành mặt khác ba chữ. Tiết Thiên Kinh!

Cứ việc tu vi bị phế, nhưng là Phuong Lâm vẫn là ý vào ngay trong thức hải một điểm linh thức thấy rõ ràng Phong Thần bảng mới diện mục.

Đây là một bộ tu đạo kinh thư!

Khi từ linh thức từ Tiết Thiên Kinh đảo qua thời điểm, Phuong Lâm tâm bên trong một cỗ trước nay chưa có hưng phấn bạo phát đi ra.

"Thiên đạo 50, thiên điển 49, cũng như nhau."

"Vạn vật sinh linh đều có linh tính, người không phải cỏ cây, ai có thể vô tình? Nếu ta hữu tâm, chắc chắn lấy ra một chút hi vọng sống."

Phuong Lâm đại khái xem hết Tiết Thiên Kinh, phảng phất Xuân Nhật Kinh Lôi, để hắn rung động không thôi.

Nửa bước Tiết Thiên Kinh, đi đến con đường trường sinh.

Duy nhất để Phuong Lâm cảm thấy tiếc nuối chính là, bộ này đột nhiên xuất hiện Tiết Thiên Kinh cũng không hoàn chỉnh, tựa hồ chỉ có nửa bộ phận trên.

Nhưng là cái này xuất hiện nửa bộ phận trên, đã đầy đủ để Phuong Lâm mừng rỡ như điên, huống chi bộ này Tiết Thiên Kinh lại còn có phi thường cường đại công năng.

Phong ấn Nguyên Thần cảnh trở lên cường giả, hoàn toàn liền là Phong Thần bảng a!

Thức hải bên trong xuất hiện kinh thiên biến đổi lớn, mặc dù mang cho Phương Lâm đầy đủ mừng rỡ, nhưng là cũng làm cho hắn rất nhanh tỉnh táo lại.

Đề nén trong lòng vui vẻ, Phương Lâm dùng còn sót lại một chút linh thức đem ngay trong thức hải nửa bộ Tiệt Thiên Kinh lặng yên lưng xuống dưới.

Hai ngày sau, ban đêm gió nổi lơ lửng nhàn nhạt ý lạnh, đêm đen như mực không lò mờ có thể trông thấy mấy khóa lấp lóe tinh mang.

Đối diện trên ngọn núi thừa thốt ánh đèn, có lẽ một ít đệ tử chính thảo luận sự tình gì.

Phương Lâm yên lặng đi xuống giường, trên mặt trần ngập một cổ không nói ra được ý cười.

Ngay tại nửa canh giờ trước, Phương Lâm không ngừng khôi phục kinh mạch toàn thân, mà lại lần nữa bước vào Thăng Linh nhất trọng thiên.

Vền vẹn một ngày lúc nào cũng ở giữa, Phương Lâm lần nữa trở thành người tu đạo.

Tu vi mặc dù bị phế, nhưng là Phương Lâm Nhập Đạo cảnh cảnh giới lại là y nguyên tồn tại, cho nên tu luyện càng là thuận buồm xuôi gió, hướng chỉ lần tu luyện này chính là thượng cổ đạo kinh Tiệt Thiên Kinh.

"Bây giờ ta lại có thể lại tu luyện từ đầu, như vậy chuyện thứ nhất liền là nghĩ biện pháp một lần nữa đoạt lại ta ít vị trí Tông chủ!"

Phương Lâm tự lắm bầm, hắn cũng không mê luyện quyền lợi, nhưng là cái này ít vị trí Tông chủ chính là sự phụ hắn Trịnh Thiếu Bạch lấy mệnh đổi lấy, coi như từ bỏ cũng phải chờ hắn tiền giai Nguyên Thần cảnh về sau.

Ngay tại một ngày trước, tông chủ Khuất Thắng đối ngoại tuyên bố, muốn chọn ra một vị mới đệ tử trẻ tuổi để đền bù Phương Lâm lưu lại Thiếu tông chủ trống chỗ.

Ngồi tại Thính Vũ Hiên trước cửa trên mặt ghế đá, Phương Lâm mất thấy đối diện Trích Tinh Phong, nghe nói nơi đó có thể nhìn thấy đẹp nhất bầu trời sao.

"Thiếu tông chủ, đã trẻ thế như vậy, ngươi còn không nghỉ ngơi a." Hạ Nhất Minh đi tới quan tâm mà hỏi.

Phương Lâm trên mặt hiện lên nụ cười thần nhiên, ha ha cười nói: "Liền là muốn nhìn một chút chúng ta Thương Minh đảo cảnh sắc, tại cái này bóng đêm ở trong xác thực đẹp không sao tả xiết a."

"Thế nhưng là Thiếu tông chủ thân thể còn quá hư nhược, đã trẻ thế như vậy bị gió núi thổi tới, dễ dàng mát, đến lúc đó lại mắc bệnh, thân thể chỉ sợ càng thêm suy yếu."

Lấy Hạ Nhất Minh Nhập Đạo cảnh tu vi, thể mà nhìn không ra Phương Lâm bây giờ đã kinh mạch chữa trị, mà lại lần nữa bước vào Thăng Linh nhất trọng thiên.

Liễm Tức thuật!

Phương Lâm vừa mới tấn cấp Thăng Linh nhất trọng thiên, liền tu luyện Tiệt Thiên Kinh cái này thần kỳ tuyệt học.

Đừng nói là Nhập Đạo cảnh, liền xem như Nguyên Thần cảnh cường giả, cũng vô pháp nhìn thấu Phương Lâm tu vi thật sự.

Lấy mình thực lực trước mắt, muốn muốn đoạt lại ít vị trí Tông chủ, nhất định phải xuất kỳ bất ý, nhất là không thể bạo lộ chính mình thực lực.

Cho nên cái này Liễm Tức thuật nhất định phải tu luyện càng thuần thực càng tốt, chỉ có dạng này, mới không còn bị trong tông môn nguyên thần chân nhân xem thấu.

"Thôi được, ta cái này liền đi về nghỉ, ngươi cũng sớm nghỉ ngơi một chút đi!"

Đối với Hạ Nhất Minh đối chiếu cổ của mình, Phương Lâm mặc dù không nói, nhưng lại thời khắc ghi nhớ trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Trao đổi Bồi Nguyên Đan

Thương Minh đảo chính giữa có một cái tháp bé sơn cốc, trong cốc chim hót hoa nở, người đến người đi, hối hả.

Nơi này chính là Thương Minh phái đệ tử giao lưu nơi chốn, bình thường đệ tử đều lại ở chỗ này tiến hành giao dịch pháp bảo, đan dược loại hình.

"A, đây không phải Thiếu tông chủ Phương Lâm sao? Hắn làm sao cũng ở đó bày quầy bán hàng?"

"Thật là Thiếu tông chủ a, nghe nói hắn tu vi bị phế, hắn là hắn muốn đổi một số chữa trị kinh mạch đan dược."

"Đi mau, chúng ta đi xem một chút, nghe nói Thiếu tông chủ nhưng có không ít phẩm chất không tệ pháp bảo!"

Phương Lâm mới vừa vận xuất hiện tại trên quảng trường không đến bao lâu, liền bị đông đảo Thương Minh phái đệ tử phát hiện.

Mười bảy tuổi Nhập Đạo cảnh cường giả, lại bị bách tự phế tu vi, tại toàn bộ Thương Minh đảo đã ai ai cũng biết.

Tuy nói tông môn đã tuyên bố, Phương Lâm không còn là Thiếu tông chủ, nhưng là y nguyên không cách nào ngăn cản Phương Lâm người ái mộ lộn xộn tuôn ra mà đến.

"Phương Lâm sư huynh, hôm nay ngươi muốn đổi những thứ gì?"

Bên trong một cái thiếu niên chen tiến lên đây, con mắt hiện ra nộ mà quang mang, tướng mạo lại là thanh tú vô cùng.

Không ngờ vừa dứt lời, một cái nữ hài tử lớn tiếng nói ra: "Mẫn Từ Minh, ngươi hỏi như vậy là có ý gì? Chẳng lẽ ngươi không biết Thiếu tông chủ tự phế tu vi, hôm nay tới nhất định là vì trao đổi chữa trị kinh mạch đan dược. Thiếu tông chủ, ngươi nói ta nói đúng hay không?"

Nghe nói như thế, Phương Lâm lập tức bỏ tay rồi, tự phế tu vi tu vi vốn đến liền đã rất mất thể diện, còn trước mặt của mọi người vạch đến, xem ra nữ tử này đầu thiếu gân a. "Hừ!" Phương Lâm dừng một chút, tiếp tục nói ra: "Vị sư muội này nói rất đúng, ngu huynh bởi vì mọi người đều biết nguyên nhân, cho nên lần này liền là muốn đổi một số Bồi Nguyên Đan."

Như là đã hạ quyết tâm, không còn từ đan dược phòng thu hoạch được tông môn Bồi Nguyên Đan, vì mau chóng tăng thực lực lên, Phương Lâm đành phải cảm ra bản thân trần tòng pháp bảo đến trao đổi đan dược.

Vừa nghe nói Phương Lâm muốn trao đổi Bồi Nguyên Đan, chúng đệ tử hứng thú đều tăng lên.

Bồi Nguyên Đan có thể nói là tu luyện cơ bản nhất đan dược, mà lại chế tác chi phí cũng không cao, cho nên tất cả mọi người ở đây đều sẽ tùy thân mang theo.

"Phương Lâm sư huynh, không biết ngươi muốn muốn bao nhiêu Bồi Nguyên Đan a?"

"Nghe nói phương Lâm sư huynh lại không ít pháp bảo, không biết chuẩn bị xuất ra cái gì cùng chúng ta những sư đệ này nhóm trao đổi a."

Phương Lâm ánh mắt đảo qua chung quanh đệ tử, cuối cùng thu hồi ánh mắt, từ mang theo người trong bao quần áo lấy ra một kiện cùng loại con dấu pháp bảo.

Chờ đến Phương Lâm đem pháp bảo thả tại trước mặt mọi người, cung cấp mọi người từ quan sát kỹ thời điểm, chỉ nghe thấy đám người hít sâu một hơi.

"Ngũ phẩm Pháp khí Kim Ô Truy Hồn ấn!" Một tên kiến thức rộng rãi đệ tử ghen ngào hô.

Phương Lâm cười cười, tay phải lần nữa tiến vào trong bao quần áo.

"Ngũ phẩm Pháp khí Huyền Viêm Thương Lang đao!"

"Lục phẩm Pháp khí Kinh Lôi Luyện Khí hồ!"

"Tứ phẩm Pháp khí Thương Diễm Đỉnh!"

Phương Lâm liên tục lấy ra ba món pháp bảo, xếp thành một hàng thả ở trước mặt mọi người.

Tất cả mọi người lập tức hô hấp to khỏe, đây đều là bọn hắn bình thường khó mà nhìn thấy pháp bảo.

Hồng Hoàng giới, pháp bảo chia làm: Phẩm khí, Pháp khí, Linh khí, Huyền khí cùng Tiên Khí năm cấp bậc. Mỗi một cấp lại phân cử phẩm, chung bốn mươi chín phẩm.

Ở đây đệ tử đại bộ phận đều là Thăng Linh ngũ trọng thiên một chút đệ tử, nhìn thấy Phương Lâm xuất ra bốn kiện Nhập Đạo cảnh mới xứng sử dụng Pháp khí, từng cái ánh mắt bên trong tràn đầy lửa nóng.

Đối với biểu hiện của mọi người, Phương Lâm đã sớm dự liệu được, những này pháp bảo đều là sự phó lưu cho hắn , bây giờ vì càng nhanh khôi phục tu vi, bắt đắc dĩ mới lấy ra trao đổi đan dược.

"Làm sao các vị sư đệ, đối ngu huynh lấy ra đồ vật cũng không hài lòng?" Phương Lâm giả bộ như muốn thu lại, không hài lòng nói.

Đám người xấu hổ, loại pháp bảo cấp bậc này, ai sẽ không hài lòng!

"Phương Lâm sư huynh, không biết làm sao cái trao đổi pháp?"

Phương Lâm hướng phía người hỏi gật gật đầu, nói ra: "Rất đơn giản, ta chỉ cần khôi phục kinh mạch đan dược, phẩm chất càng cao càng tốt, ai cái thứ nhất ra giá đề cho ta hài lòng, người đó liền có thể người chọn đầu tiên tuyên Pháp khí. Tổng cộng bốn kiện, mời các vị sư đệ, các sư muội ra giá đi!"

Phương Lâm vừa dứt lời, liền nghe được có người hô: "Ta ra giá một ngàn hạt Bồi Nguyên Đan!"

Mọi người nhất thời hướng phía gọi hàng người nhìn lại, phải biết một ngàn hạt Bồi Nguyên Đan cũng không phải Thăng Linh cảnh giới đệ tử có thể tùy tiện lấy ra .

"Mộ Dung sư tỷ!" Phương Lâm nhìn người tới bộ dáng, mười phần kinh hi.

"Mộ Dung sư tỷ tốt!" Đám người nhao nhao hướng người tới hành lễ, nàng này hách lại chính là Lăng Nhật Phong Mộ Dung Chân, bây giờ đã là Thăng Linh cửu trọng thiên, so Phương Lâm nhập môn còn phải sớm hơn hai năm.

Mộ Dung Chân nhẹ lững chậm nhặt tóc mây bên trong cấm ngọc châm, da trắng nõn nà trên tay mang theo một cái trữu vật giới chỉ, eo buộc thắt thái sắc trường đai, phía trên treo một cái tổ văn túi, trên chân mặc chính là một đôi màu hồng phấn phượng văn giày, cả người thiên kiều bá mị, như là tiên tử hạ phàm.

"Phương sư đệ, ta đã nghe nói kinh nghiệm của ngươi , này một ngàn hạt Bồi Nguyên Đan liền đưa cho ngươi!"

Mộ Dung Chân trong cái nhấc tay lấy ra một cái trong suốt trong suốt trữu vật bình, ngọc thủ um tùm, đưa cho Phương Lâm.

Phương Lâm há miệng cự tuyệt, từ chối rất lâu, mới tiếp nhận xuống tới, đem lục phẩm Pháp khí Kinh Lôi Luyện Khí hồ giao cho Mộ Dung Chân.

"Mộ Dung sư tỷ, ngươi nếu không phải tiếp nhận, vậy ta cũng liền không tiếp thụ ngươi đan dược."

Phương Lâm nghĩa chính ngôn từ, hắn biết rõ nợ nhân tình là khó khăn nhất trả lại, cho nên nếu như Mộ Dung Chân coi là thật không tiếp thụ, hắn thực biết đem đan dược trả lại cho nàng.

Có Mộ Dung Chân dẫn đầu, đám người hứng thú lần nữa bùng lên .

Cuối cùng Ngũ phẩm Pháp khí Kim Ô Truy Hồn ấn cùng Huyền Viêm Thương Lang đao phân biệt đổi ba trăm Bồi Nguyên Đan, Phương Lâm trong tay tổng cộng một ngàn sáu trăm hạt Bồi Nguyên Đan.

Căn cứ tự thân tình huống, Phương Lâm xem chừng đầy đủ mình đem cảnh giới tăng lên tới Thăng Linh tứ trọng thiên!

"Đa tạ các vị các sư đệ cổ động, ngu huynh hôm nay thu hoạch tương đối khá, đã mọi người cũng không có đồng giá Bồi Nguyên Đan, vậy ta liền đem Thương Diễm Đình thu trở về."

Canh giờ cũng không sớm, lấy được Bồi Nguyên Đan cũng trên cơ bản để Phương Lâm hài lòng, Phương Lâm quyết định muốn thu bầy .

Một ngàn sáu trăm hạt Bồi Nguyên Đan, ngày đầu tiên phục dụng một trăm hạt, ngày thứ hai phục dụng ba trăm hạt, ngày thứ ba phục dụng năm trăm hạt , dựa theo tiếp tục nữa, quay về đình phong ở trong tầm tay.

Phương Lâm hào hứng quay trở về Thính Vũ Hiên, phân phó Hạ Nhất Minh , bất kỳ người nào cũng không cho phép quấy rầy mình phục dụng Bồi Nguyên Đan.

"Thiếu tông chủ yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không để cho người khác quấy rầy đến ngài!"

Đối với Phương Lâm có thể có quay về đình phong hi vọng, Hạ Nhất Minh trong lòng đồng dạng tràn đầy chờ đợi.

Hắn thấy, toàn bộ tông phái chân chính có tiếp tục tông chủ phong phạm người trẻ tuổi, duy Phương Lâm một người, đương nhiên sẽ không để bất luận kẻ nào trở ngại Phương Lâm khôi phục tu vi.

Phương Lâm ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, tay phải xuất ra một cái trữu vật bình, bên trong thỉnh linh chứa một trăm hạt Bồi Nguyên Đan, hạt hạt như là hạt giống hoa từ kích cỡ tương đương.

Đây chính là Bồi Nguyên Đan, trước kia cho tới bây giờ đều không coi trọng, không nghĩ tới bây giờ lại để cho dựa vào Bồi Nguyên Đan đến khôi phục tu vi.

Bồi Nguyên Đan, cổ bản bồi nguyên, chữa trị kinh mạch tại kỳ thứ, máu chốt là có thể đánh xuống tu đạo cơ sở, tại về sau trên đường giảm bớt gặp trắc trở.

Phương Lâm một thanh nuốt xuống một trăm hạt Bồi Nguyên Đan, vừa mới vào bụng lập tức cảm giác được một cỗ cường đại linh lực tứ tán ra, hướng phía tứ chi của mình khuếch tán.

Không có tình tế phẩm vị trong đó cảm thụ, Phương Lâm trực tiếp dựa theo Tiết Thiên Kinh chỗ ghi lại công pháp tu luyện.

Mờ mờ, tất nhiên là tiêu điều tự tại, hư ảo kết hợp; vô hình, tất nhiên là đến vô ảnh, đi vô tung.

"Thiên địa như hỗn độn, hỗn độn dựng thiên cơ. Thiên cơ già, quý thần khó lường. Đến thiên cơ già đến trường sinh, đoạt thiên cơ người nghịch thiên đi."

Tiết Thiên Kinh quả nhiên quý thần khó lường, tinh diệu vô cùng, ẩn chứa cường đại đạo văn, tự động hoá thành từng khóa sao trời, phóng tới Phương Lâm thức hải.

Rất nhiều diệu tướng, vô tận pháp môn, giống như tiếng trời, lại như đại đạo thánh ca, tại Phương Lâm tâm bên trong rung động âm âm.

Bồi Nguyên Đan tán phát linh lực lưu chuyển hướng toàn thân, để hần toàn thân thư thái, huyết nhục cùng phủ tạng cùng xương cốt đều đang bị tưới nhuần.

Ngay trong thức hải, thiên biến vạn hóa, một hồi muôn hoa đua thắm khoe hồng, một hồi vạn mộc tàn lụi, sinh trưởng cùng suy bại, cường thịnh cùng diệt vong, vòng đi vòng lại, không ngừng luân chuyển luân hồi. tay phải Linh khí

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Thăng Linh tam trọng thiên

Bốn lời chương lại xưng bốn lời chín thế, cùng sở hữu chín chiêu, ba chiêu đầu Thăng Linh cảnh liền có thể tu luyện, ở giữa ba chiêu Nhập Đạo cảnh có thể tu luyện, sau ba chiêu thì nhất định phải Nguyên Thần cảnh mới có thể tu luyện.

Luyện thành sau chương ra kinh lôi, uy lực kinh người, lại thêm lời chỉ đạo văn uy nghiêm, càng thêm uy lực vô cùng.

Phương Lâm tay phải từ ngoài hướng vào trong vẽ ra viên mãn hình cung, bàn tay lập tức che kín thanh quang, tiếng sấm âm âm.

Bốn lời chương đệ nhất thế: Xuân Nhật Kinh Lôi!

Cây khô gặp mùa xuân, muôn hoa đua thắm khoe hồng, ngày xuân tiếng sấm, tất không tầm thường.

"Ầm!"

Một cỗ lăng lệ chương phong từ Phương Lâm trong tay bắn ra, đập nện tại phía trước trên tảng đá, lập tức nổ tung lên.

Phương Lâm hài lòng gật đầu, hơi nhỏ lau trán một cái bên trên mồ hôi, trên mặt tràn ngập ung dung tiểu dung.

Tiết Thiên Kinh chỗ ghi lại công pháp quả nhiên thần bí khó lường, lúc này mới mới vẹn vẹn chiêu thứ nhất, Phương Lâm cũng cảm giác linh lực trong cơ thể không đủ khả năng.

Bất quá từ một chương này uy lực, Phương Lâm cảm giác đến cơ hồ cùng chính mình lúc trước Thăng Linh ngũ trọng thiên một kích toàn lực lực lượng lực lượng ngang nhau.

Nhẹ nhàng ngồi tại trên mặt ghề đá, thức hải bên trong hiện ra chiêu thứ hai lôi xuất vô hình!

Mênh mông bầu trời đêm bên trong, tinh quang lấp lóe, đột nhiên một đạo thiểm điện vạch phá bầu trời sao, tùy theo chính là một tiếng đinh tai nhức óc lôi minh.

Xuất kỳ bất ý, công lúc bất ngờ! Lôi xuất vô hình, khó lòng phòng bị.

Phương Lâm nhắm mắt lại, phảng phất mình tiến vào ngay trong thức hải, thuần khiết linh hồn phảng phất tắm rửa tại vô tận lệ quang bên trong, tỉnh tề thường thức lời chỉ đạo văn chân lý.

Thiên địa vạn vật, cỏ cây sinh linh, quang minh cùng hắc ám cùng tồn tại, phong lôi tương bác, xung khắc như nước với lửa.

Trong thức hải dần dần xuất hiện ra từng đạo từng đạo dị tượng, vô tận lôi quang núi non trùng điệp, tụ tập thành một cái cổ xưa thân ảnh, tản ra viễn cổ thần đế uy nghiêm.

Thân ảnh này thân cao ba trượng, chỗ mi tâm một đạo sâu tia chớp màu xám tiêu chí, hai mắt ở giữa lời chỉ đạo văn lập lòe, toàn thân cao thấp tán ra một cổ to lớn uy áp.

Chỉ gặp thân ảnh này đột nhiên khê động, hai tay tựa hồ có cái gì vật va vào nhau, nổ bắn ra một đạo rộng lớn lôi quang.

Phương Lâm thân thể hơi rung nhẹ, phảng phất cái này lôi quang cắn vào linh hồn, dung hợp tại khóa thân khóa thân bên trong, như là trăm sông hợp thành biển, sinh sôi không ngừng.

Ngay trong thức hải trong khoảnh khắc xuất hiện ba đạo vòng xoáy linh khí, cấp tốc xoay tròn bên trong hướng tứ chi trăm hắc chuyển vận lấy vô tận linh khí.

Phương Lâm mở nhưng mở mắt ra, kiểm tra một chút thân thể biến hóa, kích động cùng hưng phấn cùng tồn tại.

Thăng Linh tam trọng thiên!

Ngay trong thức hải linh khí hình thành ba đạo, vì Thăng Linh cảnh tam trọng thiên! Sáu đạo vòng xoáy, vì Thăng Linh cảnh lục trọng thiên! Chín đạo vòng xoáy, vì Thăng Linh cảnh cửu trọng thiên!

Chín vì đến cực điểm, khi chín đạo vòng xoáy dung hợp một chỗ, hình thành Âm Dương Ngự vòng xoáy kết thành Kim Đan lúc, chính là con đường tu luyện đẳng đường nhập thất, tấn cấp Nhập Đạo cảnh.

Cùng Thăng Linh cảnh giới giống nhau, chỉ bất quá Nhập Đạo cảnh tại ngay trong thức hải hình thành chính là Kim Đan, khi chín hạt Kim Đan vỡ vụn hình thành Nguyên Thần thời điểm, chính là Nguyên Thần cảnh, lúc này liền có thể thành làm người thật.

"Nửa tháng, ta đã một lần nữa bước vào Thăng Linh tam trọng thiên! Nhưng là cảm giác hoàn toàn có thể trực tiếp khiêu chiến Thăng Linh ngũ trọng thiên, thậm chí hoàn toàn không rơi vào thế hạ phong."

Tùy ý hoạt động một chút toàn thân gân cốt, Phương Lâm trên mặt xuất hiện một cổ trước nay chưa có tự tin, càng thêm xác nhận Tiệt Thiên Kinh không giống bình thường.

"Đồng! Đồng! Đồng!"

Bên tai đột nhiên truyền đến ba tiếng chuông vang, Phương Lâm nhú mày, sau đó liền giãn ra, trực tiếp hướng phía phòng nghị sự đi đến.

Thương Minh phái có một thanh Nhật Nguyệt chuông, treo ở phòng nghị sự trước quảng trường, bình thường liền làm truyền đạt tin tức chỉ dụng, ba vang đại biểu cho có quan hệ tông phái tôn nghiêm sự tình sắp phát sinh.

Phương Lâm một thân cận đạo bào màu xám, mặt mày ở giữa lóe ra tia tia Linh khí, hoàn toàn nhìn không ra từng chịu qua kinh mạch đứt đoạn trọng thương.

"Phương rừng chào sư huynh!"

Chân trước vừa mới bước vào phòng nghị sự, liền nghe đến rất nhiều đệ tử nhao nhao hướng mình chào hỏi.

"Chuyện gì xảy ra?"

Phương Lâm chung quanh nhìn một lần, cũng không có phát hiện cái gì chỗ không ổn, liền mở miệng hỏi.

Nào đó đệ tử tiến lên một bước, màu da có chút biến thành màu đen, ngữ khí tràn đầy không xác định.

"Nghe nói là có Nguyên Thần chân nhân đến đưa thiệp mời, mời chúng ta Thương Minh phái Thăng Linh cảnh thanh niên tài tuấn đi uống Thăng Linh cháo."

Đi húp cháo, Phương Lâm lập tức cảm giác linh hồn run lên, vền vền vì đi húp cháo, liền gõ vang Nhật Nguyệt chuông, tông chủ cũng quá trò đùa đi.

Ngay tại Phương Lâm đầy mình nghi vấn không chỗ giải thích thời điểm, tông chủ Khuất Thắng, Hạ Thiên Hành tính cả hai tên chưa từng thấy qua Nguyên Thần chân nhân xuất hiện tại phòng nghị sự.

"Gặp qua tông chủ!"

Khuất Thắng khoát tay áo, hắng giọng cao giọng nói ra: "Hôm nay gõ vang Nhật Nguyệt chuông, chính là có một chuyện muốn công bố ra ngoài. Trước đó ta muốn trước giới thiệu hai vị Nguyên Thần chân nhân."

Dáng người mập mạp Nguyên Thần chân nhân tiến lên một bước, bóng loáng đầy mặt, nhìn liền như thể tục giới nguyên bên ngoài .

"Vị này là U Minh đảo Thân Tử Minh chân nhân, chính là Nguyên Thần tam trọng thiên cường giả, người xưng Bàn chân nhân!"

Nghe được Khuất Thắng giới thiệu, Phương Lâm kém chút bật cười, xưng hô thể này quả nhiên thỏa đáng vô cùng a.

Một vị khác Nguyên Thần chân nhân so sánh dưới, liền lộ ra dáng người khô gầy rất nhiều, phảng phất cho tới bây giờ liền không có ăn no cơm, nhìn ra thể trọng không cao hơn một trăm mười cân.

"Cái này một vị chính là U Minh đảo Công Dương Chí chân nhân, cũng là Nguyên Thần tam trọng thiên cường giả, người xưng Sáu chân nhân!"

Phương Lâm nhanh bó tay rồi, mập gầy chân nhân xưng hô này thật sự là đúng mức.

Đối với chúng đệ tử phản ứng, Khuất Thắng hoàn toàn có thể lý giải, bởi vì hẳn lúc trước gặp qua hai vị này chân nhân thời điểm, cũng là cảm giác mười phần buồn cười, nhưng khi bọn hắn nói rõ ý đồ đến thời điểm, Khuất Thắng biến trầm mặc.

"Mập gầy chân nhân lần này tới đến ta Thương Minh đảo, chính là phát một đạo thiệp mời, mời bản tông Nhập Đạo cảnh phía dưới đệ tử tiến về U Minh đảo tham gia phẩm chao sẽ uống linh cháo!"

Khuất Thắng lần nữa nói lời kinh người, quả nhiên thật là vì húp cháo mà gõ vang Nhật Nguyệt chuông.

"Xin hỏi thân chân nhân, ngài mời Thăng Linh cảnh đệ tử đi U Minh đảo uống linh cháo, cái này linh cháo đến tột cùng là cái gì? Nhưng có điều kiện gì?"

Phương Lâm theo tiếng kêu nhìn lại, chính là hôm đó tại đan dược phòng phát sinh xung đột Đông Môn Đoạn Thiên, kẻ này ngạc nhiên nhưng đã là Thăng Linh bát trọng thiên .

Từ khi nghỉ ngơi Liễm Tức thuật về sau, Phương Lâm gần như có thể nhìn thấu Nhập Đạo cảnh trở xuống tu đạo sĩ.

Thân Tử Minh long hành hô bộ, hướng phía trước đi vài bước, lúc này mới lên tiếng nói ra: "Ta U Minh đảo mỗi hai mươi năm liền sẽ mời mời một nhóm tuổi trẻ tài tử đi uống linh cháo, đồng thời sẽ hướng nhận mời tông phái ban phát hai tấm lệnh bài."

"Cái kia chính là thưởng phạt thiện ác lệnh! Một thưởng một phạt, chức trách rõ ràng!"

Công Dương Chí tiếp lấy Thân Tử Minh nói ra, hai người người một câu ta một câu, phối hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

"Nếu là có thể tiếp nhận ta U Minh đảo mời, vậy liền cho quý phái thưởng phạt thiện ác khiến chi thưởng phạt lệnh, như quý phái tại hai mươi năm gặp công kích , có thể tiến về ta U Minh đảo cầu viện!"

Đông Môn Đoạn Thiên xen vào hỏi: "Vậy nếu là chúng ta không tiếp thụ mời đâu?"

Công Dương Chí ánh mắt như điện khóa chặt Đông Môn Đoạn Thiên, lạnh giọng nói ra: "Nếu là không tiếp thụ mời, vậy liền cho quý phái thưởng phạt thiện ác khiến chi phạt ác lệnh, trong vòng ba ngày để quý phái diệt tông!"

Đối mặt Công Dương Chí cường thế, Đông Môn Đoạn Thiên thân thể hướng rút lui một bước, đưa ánh mắt nhìn về phía tông chủ Khuất Thắng.

Khuất Thắng trịnh trọng gật đầu, mở miệng nói: "U Minh đảo quả thật có thể tại cực đoạn thời gian bên trong để cho ta Thương Minh đảo diệt tông, các ngươi không thể hoài nghi Sáu thật người."

Đến cùng là cái gì mời, vậy mà ác liệt như vậy, còn không cho phép người khác cự tuyệt.

Phương Lâm cuối cùng không nhịn được bụng nghi vấn, khom mình hành lễ hỏi: "Xin hỏi hai vị chân nhân, cái này linh cháo đến cùng là làm cái gì?"

"Linh cháo chỉ là mảnh lời, chúng ta mục đích cuối cùng nhất là mời Thăng Linh ngũ trọng thiên trở lên, Nhập Đạo cảnh trở xuống tuổi trẻ tài tử linh hội ta U Minh đảo « U Minh Kinh »!"

Vén vén linh hội U Minh trải qua. Phương Lâm càng thêm nghi ngờ, tìm hiểu đạo trải qua chính là tu luyện đường tắt, vì sao có người muốn cự tuyệt đâu?

"Phương Lâm lần nữa xin hỏi hai vị chân nhân, vừa rồi tông chủ nói U Minh đảo mỗi hai mươi năm liền cử hành một lần phẩm chao sẽ, không biết cử hành bao nhiêu giới ."

"Đã tám mươi giới !"

"Lại thêm giới này vừa lúc là chín chín tám mươi một giới!"

Không đợi Phương Lâm lần nữa hỏi thăm, tông chủ Khuất Thắng liền ra hiệu Phương Lâm lui ra.

Người xưng

"Dựa theo bản tông cùng hai vị chân nhân ước định, ta Thương Minh đảo đem trong vòng một tháng tuyển ra ba tên Nhập Đạo cảnh đệ tử tiến về U Minh đảo tham gia phẩm cháo sẽ, thu hoạch được lĩnh ngộ vô thượng đạo kinh cơ hội."

Khuất Thắng ánh mắt đảo qua chúng đệ tử, cuối cùng dừng lại tại Phương Lâm trên mặt, tiếp tục nói ra: "Sau hai mươi ngày, tại phòng nghị sự tuyển ra mới Thiếu tông chủ, dẫn đầu còn lại hai tên đệ tử tiến về U Minh đảo."

"Xin hỏi tông chủ, như thế nào tuyển pháp?" Đông Môn Đoạn Thiên lần nữa mở miệng nói.

"Thực lực vi tôn!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Bạch Hồ Đăng Thiên Bộ

Người tu đạo, nghịch thiên mà đi, cảnh giới càng cao, thực lực liền tự nhiên càng cường đại. Mạnh được yếu thua, thực lực vi tôn.

Khi lấy được tông chủ trả lời chắc chắn về sau, Đông Môn Đoạn Thiên trên mặt tràn đầy nụ cười xán lạn, phảng phất Thương Minh phái ít tông chi vị đã trừ hẳn ra không còn có thể là ai khác.

Kỳ thật tại Thương Minh trong phái, Nhập Đạo cảnh đệ tử số ít cũng có hơn năm mươi người, nhưng là Thương Minh phái tông quy quy định: Thiếu tông chủ chỉ từ Thăng Linh cảnh trong các đệ tử tuyển ra.

Thăng Linh cảnh, tên như ý nghĩa đối Thiên Địa linh khí hấp thu cùng dung hợp, càng có thể phản ứng một người tại tu đạo một đường thiên phú.

Khuất Thắng làm năm nay tông chủ, lúc ấy bị chọn làm Thiếu tông chủ thời điểm, tu vi cũng bất quá Thăng Linh bát trọng thiên.

"Phương Lâm, làm sao ngươi còn dự định một lần nữa đoạt lại Thiếu tông chủ vị trí?"

Phương Lâm nghe được tông chủ, con mắt hiện lên một tia tinh mang, nắm chặt tay phải, một bộ nhất định phải được đáng về, lại bị Đông Môn Đoạn Thiên xem cho rõ ràng.

Thân ảnh, có tên!

Đã từng thiên phú tuyệt đỉnh Thiếu tông chủ, bây giờ đang cố gắng khôi phục tu vi, nghe được Đông Môn Đoạn Thiên, tựa hồ lại muốn đoạt lại ít vị trí Tông chủ, lập tức vô số đệ tử dừng bước lại.

"Phương sư huynh, theo ta thấy ngài không nếu như để cho cho Đông Môn sư huynh được." Một vị người mặc đạo bào màu xám đệ tử nói ra.

"Àm!"

Người này vừa dứt lời, trên đầu liền bị người gõ một cái.

"Lấy Đông Môn sư huynh Thăng Linh bát trọng thiên thực lực, còn cần một cái phế vật nhường cho sao?"

Đông Môn Đoạn Thiên đắc ý gật đầu, trước mắt tại tông phái bên trong, ngoại trừ Mộ Dung Chân, cũng chỉ có một vị sư huynh ở vào Thăng Linh chín trọng thiên cảnh giới.

Bất quá từ hần tìm hiểu tin tức nhìn, Mộ Dung Chân đối Thiếu tông chủ khuyết thiếu hứng thú, hơn nữa còn là nữ lưu hạng người, càng thêm không chiếm được Nguyên Thần chân nhân ủng hộ.

Về phần một vị khác Thăng Linh cửu trọng thiên sư huynh mặc dù dự định cùng mình cạnh tranh ít vị trí Tông chủ, nhưng là trước mắt hần còn không có Nguyên Thần chân nhân công khai ủng hộ, trên cơ bản không đáng để lo.

"Không sai, Đông Môn sư huynh sư phó thế nhưng là Nguyên Thần chân nhân, mà lại tự thân cũng có Thăng Linh bát trọng thiên tu vi, ta nhìn tân nhiệm

Thiếu tông chủ không phải Đông Môn sư huynh không ai có thể hơn!"

"Ta ủng hộ Đông Môn sư huynh!"

Trong lúc nhất thời Trích Tinh Phong đệ tử la àm lên, phảng phất Đông Môn Đoạn Thiên đã chúng vọng sở quy, lập tức liền vinh đăng ít vị trí Tông chủ .

Phượng Lâm ánh mắt lạnh lùng đảo qua trước mắt những đệ tử này, từng có lúc bọn hắn là như vậy nọt mình, bây giờ mình tại bọn hắn nước mắt thành phế nhân, tao ngộ liền phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Vua nào triều thần nấy, tuế nguyệt không đợi người!

Phượng Lâm cân nhắc đến tu vi của mình trước mắt vền vẹn khôi phục lại ba trọng thiên cảnh giới, đối với những này khiêu khích cũng chỉ có thể giả bộ như làm như không thấy.

Từ Đông Môn Đoạn Thiên đắc ý trên mặt thu hồi ánh mắt của mình, Phượng Lâm yên lặng đi con đường của mình, muốn trong đám người xuyên qua.

"Phế vật dừng lại!" Đông Môn Đoạn Thiên lạnh lùng quát, trực tiếp đứng tại Phượng Lâm trước người. Đám người thấy cảnh này, trong lòng tràn đầy chờ mong, nhưng nhìn đến tông chủ không có ngăn lại ý tứ về sau, nhao nhao chuẩn bị tập trung tinh lực xem náo nhiệt.

"Đông Môn sư đệ, có chuyện gì sao?" Phượng Lâm biết rõ Đông Môn Đoạn Thiên đang cố ý khiêu khích, cũng chỉ có thể giả bộ như trong lòng không biết. Nếu là hắn thật muốn động thủ, mình coi như bại lộ tu vi khôi phục, cũng không thể vứt bỏ tôn nghiêm của mình.

"Không có cái gì đại sự, chỉ là muốn đề nghị công khai ủng hộ ta đảm nhiệm mới Thiếu tông chủ, chi đơn giản như vậy."

Đông Môn Đoạn Thiên không có hảo ý cười nói, hắn hiện tại liền là muốn trước mặt mọi người nhìn lấy Phượng Lâm khuất phục mình, hưởng thụ một chút ngược đãi đối thủ cảm giác.

Phượng Lâm nhìn chằm chằm Đông Môn Đoạn Thiên, từ trên xuống dưới, dò xét một lần, mới nhàn nhạt nói ra: "Chỉ bằng vào người, còn chưa đủ tư cách!"

Xem thường, công khai xem thường! Đông Môn Đoạn Thiên trong nháy mắt cảm giác chung quanh bắn tới vô số đạo dị nuôi ánh mắt, đây quả thực là trước mặt mọi người đánh mặt mình!

"Phượng Lâm, người không muốn được voi đòi tiên, lấy người bây giờ phế vật tư cách, có năng lực gì ở trước mặt ta giả bộ như thanh cao!" Đông Môn Đoạn Thiên tức hển hển nói.

Nhẹ nhàng lắc đầu, Phượng Lâm tiếp tục nói ra: "Ta đích xác không có tư cách ở trước mặt người tự cho mình thanh cao, nhưng là khinh bỉ một người là hoàn toàn không cần thực lực !"

Ta có thể đánh không lại người, nhưng là ta cũng có thể khinh bỉ người đi! Đám người nghe xong khen lớn a, lời nói này quá có trình độ !

Khuất Thắng, Hạ Thiên Hành tính cả U Minh đảo hai vị Nguyên Thần thật trên mặt người lập tức hiện ra tiểu dung, kẻ này trong lời nói như là xen lẫn lợi kiếm a.

Đông Môn Đoạn Thiên thẹn quá hoá giận, tay phải tiện tay vung lên, liền muốn đánh tại Phượng Lâm trên mặt, liền nghe được có người lớn tiếng nói ra: "Đông Môn sư huynh, khoan động thủ đã!"

"Chuyện gì!"

Một vị đạo bào màu xanh lam thêu lên đoàn kiếm đệ tử trẻ tuổi, sắc mặt ở giữa hơi có vẻ kích động, phảng phất gặp được thần tượng của mình.

"Đông Môn sư huynh, lấy ngài Thăng Linh bát trọng thiên thực lực, đối phó một cái phế vật, thực sự quá khinh thường ngài!"

Lam y đệ tử lời nói đến mức rất êm tai, Đông Môn Đoạn Thiên ngẩng cao ngạo đầu, giả bộ như bình tĩnh hỏi: "Cái kia lấy ý của người thế nào?"

"Liền có tiểu đệ làm thay, giúp ngài giáo huấn một chút cái phế vật này, tránh khỏi hắn còn cho là mình vẫn là vị thiên tài kia Thiếu tông chủ, không biết trời cao đất rộng!"

Này đệ tử lòng đầy căm phẫn, phảng phất Phượng Lâm phạm vào cái gì đại bất kính chi tội.

Khi lấy được Đông Môn Đoạn Thiên ngầm thừa nhận về sau, Lam y đệ tử quay người nhìn về phía Phượng Lâm, cười xấu xa nói: "Phượng Lâm sư huynh, không có ý tứ, ai bảo gây Đông Môn sư huynh không cao hứng ."

Phượng Lâm đầy vẻ khinh bỉ, gia hỏa này hoàn toàn liền là đập Đông Môn Đoạn Thiên mộng ngựa, nhưng là hắn tự thân tu vi lại đã đạt đến Thăng Linh ngũ trọng thiên.

"Triệu Tử Ngang, không muốn phí lời, người có ý tứ gì, ta muốn ở đây tất cả sư huynh đệ đều thấy rõ ràng, người như muốn động thủ, vậy liền động thủ đi!" Phượng Lâm ngữ khí rất bình thản, căn bản không có để hắn vào trong mắt.

Ở đây các đệ tử đều âm thầm bội phục Phuong Lâm khi đó, tu vi bị phế lại còn dám cùng Đông Môn Đoạn Thiên đối nghịch, phải biết Đông Môn Đoạn Thiên phía sau nhưng có một cái cường thế La Thông chân nhân!

"Đã như vậy, vậy liền chờ trách sư đệ đắc tội!"

Triệu Tử Ngang chính thức Trích Tinh Phong đệ tử, hơn nữa còn là Đông Môn Đoạn Thiên tử trung, có cái này giáo huấn đã từng thiên tài thiếu niên cơ hội, đương nhiên sẽ không buông tha.

Đám người nhao nhao triệt thoái phía sau vài chục bước đưa ra không gian, đem Phuong Lâm cùng Triệu Tử Ngang lưu tại ở giữa.

Phuong Lâm lẳng lặng đứng ở nơi đó, tay trái nắm bên phải góc áo nhẹ nhàng hất lên, tay trái lập tức thả ở sau lưng, tay phải nhẹ nhàng mở ra, quả nhiên là khí độ bất phàm.

"Triệu sư đệ, mời ra chiêu đi!"

Liền là như thế một cái động tác đơn giản, lập tức để tất cả mọi người ở đây ngạc nhiên không thôi, hẳn là Phuong Lâm đã khôi phục tu vi, cũng dám trực tiếp đón lấy Thăng Linh ngũ trọng thiên khiêu chiến!

Triệu Tử Ngang hơi sững sờ, nhưng là dứt khoát quyết nhiên xuất thủ, hẳn nhưng không tin Phuong Lâm có thể tại ngắn ngủi hơn mười ngày thời gian liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Một đạo quý dị thân ảnh đột nhiên khởi động, giống như u linh xông về Phuong Lâm.

Linh Hư Bộ!

Phuong Lâm nhìn rất rõ ràng, đây chính là Thương Minh phái cơ sở thân pháp, cũng là mỗi người đệ tử đều phải nghỉ ngơi công pháp cơ bản.

Bất quá lấy trước mắt hắn tu vi, căn bản là không có cách tránh né một chiêu này, tại mọi người trợn mắt hốc mồm tình huống dưới, Phuong Lâm hai chân trên mặt đất trồng một cái, thân thể đằng không mà lên.

Đám người từ Phuong Lâm thân pháp bên trên phán đoán, coi như không có khôi phục lại Nhập Đạo cảnh thực lực, chỉ lấy chí ít cũng có Thăng Linh cảnh tam trọng thiên thực lực.

Triệu Tử Ngang ngẩn đầu đang lờm Phuong Lâm rơi xuống đất tiến hành công kích thời điểm, một màn quý dị phát sinh.

Phuong Lâm phảng phất hóa thành một đầu bìa cứng con cộp màu trắng, từng bước giẫm lên hư không, đi từ từ lên cách mặt đất gần ba mươi mét không trung.

"Đứng lơ lửng trên không!"

"Đây là Nguyên Thần thật người thủ đoạn!"

"Trời ạ, Phuong Lâm vậy mà tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh!" Giữa không trung Phuong Lâm thần thái tự nhiên, lại đem tất cả mọi người ở đây đều sợ choáng váng.

Năm gần mười bảy tuổi, vừa mới tấn cấp Nhập Đạo cảnh liền tự phế tu vi, không nghĩ tới vèn vẹn nửa tháng tả hữu thời gian, vậy mà đạt đến Nguyên Thần cảnh!

Như thế thiên tài, coi như tìm khắp toàn bộ Hồng Hoang giới cũng tìm không thấy người thứ hai!

Công Dương Chí ánh mắt nhìn chòng chọc vào Phuong Lâm, trong đầu trong nháy mắt xẹt qua một đạo linh quang, ghen ngào hô: "Đây là Hồng Hoang giới thất truyền đã lâu Bạch Hổ Đăng Thiên Bộ!"

"Cái gì? Bạch Hổ Đăng Thiên Bộ!"

Khuất Thắng, Hạ Thiên Hành hai người nghe được Công Dương Chí, lập tức không dám tin vào hai mắt của mình!

Bạch Hổ Đăng Thiên Bộ tại Hồng Hoang giới đã biến mất gần năm ngàn năm, làm sao lại xuất hiện tại Phuong Lâm trên người?

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Tài nghệ trấn áp Triệu Tử Ngang

"Cái này sao có thể? Hẳn lại là Nguyên Thần cảnh cường giả!"

Triệu Tử Ngang sắc mặt lập tức trắng bệch, nhìn lấy đứng lơ lửng giữa không trung Phương Lâm, miệng bên trong run rẩy nói.

Tiến giai Nguyên Thần cảnh, liền có thể được tôn xưng Nguyên Thần chân nhân!

Nguyên Thần chân nhân tại toàn bộ Bạo Loạn Tinh Hải cũng coi là một phương cao thủ, dù sao Bạo Loạn Tinh Hải mấy ngàn hòn đảo bên trong, Nguyên Thần chân nhân không đủ năm ngàn số lượng!

Nhìn thấy vẻ mặt của mọi người, Phương Lâm biết mình lần này chơi đại phát, âm thầm tức giận mình.

Cái này Bạch Hồ Đăng Thiên Bộ chính là Tiệt Thiên Kinh ghi lại năm loại cơ sở tuyệt học một trong, mà lại thuộc về duy nhất một loại thân pháp tuyệt học, Bạch Hồ lên trời, Hồ Khiếu Thiên dưới.

"Suru!"

Đang Phương Lâm âm thầm oán trách mình bại lộ thực lực thời điểm, linh lực quay vòng gián đoạn, một cước đạp không, thân thể đột nhiên hạ xuống tới.

Đám người cuống quýt né qua một bên, sợ lúc này đắc tội Phương Lâm, dù sao cũng là Nguyên Thần cảnh cường giả a!

Triệu Tử Ngang cứ việc lo lắng Phương Lâm thật tấn cấp Nguyên Thần cảnh, nhưng là vẫn như cũ trầm giọng hỏi: "Ngươi coi thật tấn cấp Nguyên Thần cảnh?"

Chỉ có Nguyên Thần cảnh mới có thể đứng lơ lửng trên không, cười gió mà đi, cái này đã trở thành Hồng Hoang giới sự thật không thể chối cãi.

Phương Lâm khoe miệng dâng lên một tia hồ quang tiểu dung, lạnh nhạt nói ra: "Ta đương nhiên không thể nào là Nguyên Thần cảnh, đây chỉ là một loại đặc thù thân pháp mà thôi!"

Có thể lấy thân hóa thành Bạch Hồ, từng bước lên trời, há là bình thường thân pháp tuyệt học?

Khuất Thắng nhìn thấy Phương Lâm rơi xuống đất, kính thẳng bay tới, thân ảnh tung bay như kinh hồng.

"Gặp qua tông chủ!" Phương Lâm không kiêu ngạo không tự ti hành lễ nói.

Đã tông chủ xuất hiện ở trong sân ở giữa, Triệu Tử Ngang tự nhiên không dám tùy ý xuất thủ.

Khuất Thắng sắc mặt tự nhiên, nhưng không cách nào che giấu một loại thoáng vui mừng, trương miệng hỏi: "Phương Lâm, ngươi thế nhưng là đã khôi phục tu vi?"

"Chưa từng khôi phục tu vi, bất quá kinh mạch toàn thân đã chữa trị như lúc ban đầu."

Phương Lâm biết rõ Nguyên Thần cảnh cao thủ lợi hại, tự nhiên không dám có chỗ giấu diếm, chỉ là tình hình thực tế trả lời.

Ánh mắt bay xuống tại Phương Lâm trên người, Khuất Thắng tiếp tục hỏi: "Bây giờ ngươi đạt đến Thăng Linh mấy tầng trời?"

"Thăng Linh tam trọng thiên!"

Phương Lâm tâm bên trong nghĩ nghĩ, quyết định ăn ngay nói thật, dù sao mình vừa mới tránh thoát một cái Thăng Linh ngũ trọng thiên người tu đạo đánh lén, huống chi vừa mới còn thi triển biến mất đã lâu Bạch Hồ Đăng Thiên Bộ.

Lấy tông chủ anh minh, tất nhiên có thể đánh giá ra mình trước mắt thực lực chân chính, nhưng là nếu như Phương Lâm không nói, lấy Liễm Tức thuật nội tình, hẳn tuyệt đối nhìn không ra Phương Lâm bây giờ cảnh giới.

"Lấy ngươi Thăng Linh tam trọng thiên thực lực, đối chiến Thăng Linh ngũ trọng thiên Triệu Tử Ngang, phải chăng có thể đánh một trận?"

Vượt quá Phương Lâm dự kiến, tông chủ thế mà vô không đề cập tới hẳn là thế nào thu hoạch được thất truyền tuyệt học, mà là để cho mình tiếp tục cùng Triệu Tử Ngang một trận chiến.

Nhìn thấy Phương Lâm gật đầu về sau, Khuất Thắng thân hình khẽ nhúc nhích, trong chớp mắt, liền về tới Hạ Thiên Hành cùng mập gầy chân nhân bên cạnh.

Lâm Thăng Linh cảnh tam trọng thiên, khiêu chiến Thăng Linh cảnh ngũ trọng thiên, nhất định phải đánh đòn phủ đầu, liền xem như tu tập Tiệt Thiên Kinh, Phương Lâm cũng không dám có chút chủ quan."Tiếp ta một chiêu Xuân Nhật Kinh Lôi!"

Phương Lâm hô to một tiếng, tay phải ngẫu nhiên hướng phía Triệu Tử Ngang vung đi, nhàn nhạt vây ép trong nháy mắt đến.

Một chiêu này có thể nói là Phương Lâm đi vào Hồng Hoang giới chân chính ý nghĩa chiêu thứ nhất, giống như tên gọi của nó, chính thức mở ra Phương Lâm quật khỏi con đường.

"Sưu!"

Triệu Tử Ngang thân thể thành hình dạng xoắn ốc điệp gia mà lên, toàn bộ thân thể phảng phất một đạo phi tốc xoay tròn đĩa ném, chói mắt hào quang màu xám trong nháy mắt bạo phát đi ra.

Không đợi Triệu Tử Ngang phản kích, Phương Lâm lại một thức Xuân Nhật Kinh Lôi đánh ra.

Hai đạo chiêu thức giống nhau, phát ra uy áp điệp gia đến cùng một chỗ, uy lực tăng lên hơn hai lần.

"Hừ! Điều trùng tiểu kỹ!"

Phương Lâm hồ hững im lặng, tay phải lần nữa múa, vậy mà lại là một chiêu Xuân Nhật Kinh Lôi!

"Phương Lâm, hẳn là ngươi cũng sẽ chỉ một chiêu Xuân Nhật Kinh Lôi sao?" Đông Môn Đoạn Thiên nghiêm nghị quát lớn.

Vừa rồi Phương Lâm cùng tông chủ đối thoại, Đông Môn Đoạn Thiên nghe nhất thanh nhị sở, không có nghĩ đến cái này Phương Lâm thể mà thật khôi phục tu vi, hơn nữa còn lần nữa đạt đến Thăng Linh tam trọng thiên, thật sự là không thể tưởng tượng.

"Một chiêu Tiên Cật Biến Thiên!"

Phương Lâm không quay đầu lại, hẳn cần muốn thận trọng chú ý Triệu Tử Ngang phản kích.

Ba chiêu Xuân Nhật Kinh Lôi, động tác không chút nào dây dưa dài dòng, Phương Lâm dễ như trở bàn tay, thi triển nước chảy mây trôi, như là thủy ngân chảy trời chảy.

Triệu Tử Ngang biến sắc, lập tức một cỗ cường đại linh lực mãnh liệt mà ra, hai tay lập tức bành trướng, tản ra sáu kín hắc sắc quang mang, so trước đó lớn hơn hai lần.

"Địa Ngục Thất Sát quyền!"

Đối mặt chỉ có Thăng Linh ngũ trọng thiên mới có thể tu luyện tuyệt học, Phương Lâm lần nữa tăng lên lực chú ý, cái này Địa Ngục Thất Sát quyền uy lực kinh người, quyền phong chỗ đến tất cả đều sát khí.

Phương Lâm trước đây đã từng hiểu qua bộ quyền pháp này, cuối cùng bởi vì tu luyện quyền này dẫn đến sát khí nhập thể, ảnh hưởng đến tu đạo con đường, mới quả quyết từ bỏ.

"Địa Ngục Thất Sát quyền, không biết ngươi học xong mấy chiêu?" Phương Lâm lạnh lùng quát, không có chút nào chú ý tới tông chủ cùng những sư huynh đệ khác ánh mắt ngạc nhiên.

Tới tới lui lui, thân ảnh chuyển động, song phương đã giao thủ mười mấy cái hiệp.

Lấy Thăng Linh tam trọng thiên thực lực đối mặt Thăng Linh ngũ trọng thiên, vậy mà không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, lập tức để Khuất Thăng trong lòng có một loại nào đó phán đoán.

Triệu Tử Ngang sắc mặt càng ngày càng khó coi, lấy mình Thăng Linh ngũ trọng thiên cảnh giới, vậy mà mười mấy cái hiệp đều chưa bắt lại so với chính mình thấp hai cái cảnh giới Phương Lâm, mắt mặt chỉ cực a!

"Phương Lâm, lại tiếp ta một chiêu âm dương sát!"

Theo Triệu Tử Ngang hô to một tiếng, hai tay y nguyên toàn thân biến thân màu đen, thế mà tản mát ra một cỗ nhàn nhạt mùi hôi thối, khiến cho đám người nhao nhao che giấu miệng mũi.

"Cái này Địa Ngục Thất Sát quyền, tà ác như vậy a!"

"May mắn ta lúc đầu không có lựa chọn tu luyện, thật sự là quá sáng suốt!"

Phương Lâm ngọc thụ lâm phong, một quyền một thức, đại khai đại hợp, không có ngưng trệ thần quang, nhưng lại có hóa mục nát thành thần kỳ lực lượng.

"Àm!"

Một chưởng một quyền đụng vào nhau, hai bóng người đều là hơi chấn động một chút, lập tức lui lại mấy bước.

Hạ Thiên Hành cùng Khuất Thắng hai người liếc nhau, đều cảm thấy Phuong Lâm tam trọng thiên linh lực thể mà cùng Triệu Tử Ngang ngũ trọng thiên linh lực tương đương, Phuong Lâm trên người khẳng định xảy ra chuyện gì dị nuôi sự tình.

Mọi người đều biết, Thắng Linh tam trọng thiên trong thức hải có ba đạo vòng xoáy linh khí, ngũ trọng thiên chính là có năm đạo vòng xoáy linh khí, trên lý luận tới nói năm đạo vòng xoáy chứa đựng linh lực xa lớn xa hơn ba đạo vòng xoáy.

Bởi vậy có thể thấy được, Phuong Lâm tu tập công pháp tất nhiên không thể tầm thường so sánh.

Khuất Thắng cảm thấy chờ bọn hắn tỷ thí kết thúc, cần tìm cái thời gian cùng Phuong Lâm hảo hảo nói một chút.

"Từ Mẫu Toàn Chuyển Lôi!"

Phuong Lâm hét lớn một tiếng, hai tay xoay quanh mà động, một lớn một nhỏ hai cái lôi cầu lập tức xuất hiện tại Phuong Lâm trước ngực, tản ra sâu kín lôi quang, cơ hồ hao hết Phuong Lâm linh lực trong cơ thể.

Lớn nhỏ lôi cầu phi tốc xoay tròn, một trước một sau, xông mở tứ tán sát khí, hướng phía Triệu Tử Ngang bay đi.

"Phù phù!"

Triệu Tử Ngang không kịp phản ứng liền ứng thanh ngã xuống đất, khóe miệng chảy ra từng tia từng tia máu tươi.

"Này chưởng pháp tên gì?"

Phuong Lâm chậm rãi thu hồi linh lực, cẩn thận khôi phục thân thể, nhàn nhạt hồi đáp: "Bôn Lôi Cửu Thế!"

Triệu Tử Ngang con mắt bại lộ lấy hung ác quang mang, trong lòng mười phần không cam tâm!

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Sau mười lăm ngày

Phảng phất tựa như Phuong Lâm ba thức Xuân Nhật Kinh Lôi, Phuong Lâm thể mà đánh bại cao hơn chính mình hai cái cảnh giới Triệu Tử Ngang, không thể nghĩ ngờ sẽ tại toàn bộ Thương Minh đảo vang lên một đạo sấm sét!

Vượt cấp chiến thắng đối thủ, cũng không phải chưa từng xảy ra, nhưng là hoàn toàn không có lần này tới triệt để, tới chấn động lòng người.

Đã từng tông môn thiên tài, bị đám người hâm mộ ngưỡng vọng, sau đó tự phế tu vi, bây giờ lại vượt cấp đánh bại đối thủ, có thể nói là chấn động cổ kim.

Triệu Tử Ngang ủ rũ, thậm chí không dám ngẩng đầu nhìn hướng Đông Môn Đoạn Thiên, hắn cơ hồ có thể cảm giác được ở đây phần lớn người trào phúng ánh mắt.

"Thật sự là phế vật, ngay cả một cái tam trọng thiên phế vật đều đánh không lại! Thật sự là ném chúng ta Trích Tinh Phong mặt!"

Đông Môn Đoạn Thiên lạnh lùng khẽ nói, đối với Triệu Tử Ngang không thể đánh bại Phuong Lâm, trong lòng một trận không công bằng.

Cứ việc Đông Môn Đoạn Thiên làm người cao ngạo, nhưng là hắn vô cùng rõ ràng Phuong Lâm cuối cùng chỗ sử xuất bộ chưởng pháp này cùng thất truyền Bạch Hồ Đăng Thiên Bộ, hoàn toàn chính xác là chân chính vô thượng tuyệt học.

Triệu Tử Ngang nghe được răn dạy, sắc mặt lập tức biến đến đỏ bừng, phảng phất bị nhiệt độ cao hỏa lô thiêu đốt.

"Phuong Lâm! Xem ra ngươi bây giờ linh lực cũng tiêu hao hết, vậy lần này liền coi như số ngươi gặp may, nếu không định phải thật tốt giáo huấn ngươi! Đề ngươi biết ít vị trí Tông chủ trừ ta ra không còn có thể là ai khác!"

Đồng Môn Đoạn Thiên ánh mắt lần nữa rơi xuống Phuong Lâm trên người, lạnh giọng nói ra.

Phuong Lâm từ chối cho ý kiến, lấy trước mặt thực lực của mình, nếu như đối chiến Đồng Môn Đoạn Thiên, cơ hồ có thể kết luận bị ngược phi thường thảm.

Khuất Thắng nhìn thấy hai vị đệ tử đặc ý ở giữa đối thoại, trong lòng cảm giác sâu sắc vui mừng, dù sao trong lòng hắn đã ủng hộ Đồng Môn Đoạn Thiên đảm đương hạ nhiệm Thiếu tông chủ.

Đồng Môn Đoạn Thiên lần này biểu hiện phong độ, hoàn toàn chính xác có thành tựu đại sự tiềm chất.

"Cũng tốt, đã Đoạn Thiên nói như vậy, mà lại Phuong Lâm tựa hồ cũng không phản đối, không bằng định cái thời gian, tuyển định Thiếu tông chủ đi."

Chân trời đột nhiên xuất hiện một đạo quang hoa, giống như thời gian qua nhanh vút qua không trung, một cái hùng hậu thanh âm xuất hiện tại trên quảng trường.

"Nguyên Thần chân nhân!"

Phuong Lâm trong mắt lóe lên vẻ tức giận, chẳng lẽ trăm mặc liền đại biểu cho đồng ý đối phương cái nhìn sao?

Người tới tốc độ nhanh chóng để cho người ta lú lờ, giống như một đạo cầu vòng ngang qua chân trời, chớp mắt mà tới.

Lại là La Thông!

Nhìn người tới tướng mạo về sau, Phuong Lâm tâm bên trong lần nữa nhện không được muốn đầu đen rau muống, coi như người muốn ủng hộ người môn sinh đặc ý đảm nhiệm Thiếu tông chủ, cũng không cần như thế trắng trợn nhục nhã ta đi!

Người hiền bị bắt nạt a!

"La Thông sư đệ, lấy cái nhìn của ngươi, định có một ngày tương đối tốt?" Hạ Thiên Hành khẽ nhíu mày, trong lòng của hắn không quá tình nguyện nhìn thấy Đồng Môn Đoạn Thiên đảm nhiệm ít vị trí Tông chủ.

La Thông cười ha ha, đang muốn mở miệng, lại nghe được U Minh đảo Thân Tử Minh trước mở miệng nói ra: "Không bằng tuyển tại mười lăm ngày sau đó?"

"Vì sao?" Làm tông chủ, Khuất Thắng đối tuyển định Thiếu tông chủ thời gian cũng có cái nhìn của mình.

Công Dương Chí tiến lên một bước, cao giọng nói ra: "Tại cái này trong mười lăm ngày, chúng ta sẽ lấy bãi phỏng cái khác tông môn, mà sau mười lăm ngày chúng ta vừa vặn có thể trở về, vừa vặn mang theo tuổi trẻ của các người bồi phận làm khách U Minh đảo."

Gây teo thân thể lại có thể phát ra như thế chính khí thanh âm, Phuong Lâm nhện không được chăm chú nhìn thêm, đột nhiên phát hiện Công Dương Chí đang xông mình gật đầu.

Khuất Thắng trong lòng hơi động một chút, càng sớm định ra Thiếu tông chủ càng tốt, nếu không những đệ tử trẻ tuổi này chỉ sợ xung đột càng ngày càng nhiều.

"Vậy liền định tại sau mười lăm ngày đi!"

Khuất Thắng cuối cùng đồng ý Thân Tử Minh đề nghị, hướng đám người tuyên bố: "Sau mười lăm ngày, liền ở đây quảng trường, tuyển ra tân nhiệm Thiếu tông chủ! Trước đó, cấm chỉ bất luận cái gì đệ tử chọn đấu, nếu không hủy bỏ hậu tuyển tư cách!"

Nói đến đây thời điểm, Khuất Thắng ánh mắt tại Phuong Lâm cùng Đồng Môn Đoạn Thiên trên mặt dừng lại một chút, tức đại biểu cho quan tâm, cũng mang ý nghĩa cảnh cáo.

Sau mười lăm ngày, dựa theo thực lực tuyển ra tân nhiệm Thiếu tông chủ, tin tức này trong nháy mắt liền khơi dậy chúng đệ tử trong lòng nhiệt tình, mấy vị người ủng hộ, không biết cuối cùng ai có thể ngăn lại Thiếu tông chủ a.

Từ trước mặt hình thức đến xem, cơ hồ có thể kết luận, Thiếu tông chủ nhất định xuất từ tại Đồng Môn Đoạn Thiên, Mộ Dung Chân, Hà Túc Đạo ba người ở giữa.

"Chúng ta Trích Tinh Phong đều duy trì Đồng Môn sư huynh, mà lại tựa hồ chỉ có Đồng Môn sư huynh mới có tư cách nhất."

"Ta ủng hộ Mộ Dung sư tỷ, ta cảm thấy lấy Mộ Dung sư tỷ cửu trọng thiên thực lực khẳng định có thể đánh bại Đồng Môn sư huynh!"

"Ta tin tưởng Hà Túc Đạo sư huynh, Hà sư huynh một mực chịu khổ chịu khó tu luyện, linh lực càng thêm trầm ổn, có lẽ đã tấn cấp Nhập Đạo cảnh cũng khó nói a."

"..."

Bên tai truyền đến từng đợt ồn ào bình luận, Phương Lâm tâm bên trong cười khổ, tựa hồ không có người giúp đỡ chính mình a.

Bất quá cái này cũng không thể trách người khác, chính mình mới Thăng Linh tam trọng thiên thực lực, làm sao có thể đi khiêu chiến bát trọng thiên, thậm chí cửu trọng thiên sư huynh đệ?

Âm thầm tính toán một chút trên tay Bồi Nguyên Đan, Phương Lâm cảm thấy mười lăm ngày thế giới đầy đủ mình tấn thăng đến năm trọng thiên cảnh giới, dù sao mình vẫn là Nhập Đạo cảnh cảnh giới, chỉ là tu vi mới Thăng Linh tam trọng thiên mà thôi.

Cùng các vị sư huynh đệ cáo biệt về sau, Phương Lâm về tới chỗ ở của mình.

Hạ Nhất Minh ra đi làm việc, lúc này Thính Vũ Hiên mười phần yên tĩnh, thỉnh thoảng sẽ là rụng bay xuống, rơi xuống Uyển nhi trước mộ phần.

"Uyển nhi, tu vi của ta đã khôi phục lại Thăng Linh tam trọng thiên, rất nhanh liền có thể khôi phục lại Nhập Đạo cảnh, có lẽ không tới ba năm nữa, ta liền có thể thay ngươi báo thù."

Phương Lâm một mình đứng tại lá Uyển nhi trước mộ phần, tay phải nhẹ nhàng lướt qua mộ bia, phảng phất không muốn nhìn thấy tro bụi rơi ở phía trên.

"Sau mười lăm ngày, ta nhất định nghĩ hết biện pháp, tranh thủ đoạt lại ít vị trí Tông chủ, chỉ có dạng này mới có thể một lần nữa đạt được tông môn tín nhiệm, thu hoạch đủ nhiều tài nguyên, mau sớm tăng cao tu vi."

"Uyển nhi, hiện tại tựa hồ không có người ủng hộ ta đoạt lại Thiếu tông chủ vị trí, nhưng là ta tin tưởng người khẳng định dưới đất yên lặng ủng hộ ta, cho nên ta sẽ dốc hết toàn lực, không tiếc bất cứ giá nào."

"Phương Lâm, người như muốn mau sớm khôi phục tu vi, người còn cần một vật?"

Phương Lâm mộ nhưng quay người, lại có người xuất hiện tại mình phụ cận, lấy mình Liễm Tức thuật dò xét năng lực, người tới nhất định là Nguyên Thần chân nhân không thể nghi ngờ.

"Không biết vị nào sư thúc, xin chỉ giáo!"

Người tới tựa hồ vì có ý che giấu mình, vậy mà cái biến thanh âm, trở nên có chút trầm thấp khàn giọng.

"Ta là ai, người tạm thời không cần phải biết, nhưng là người bây giờ cần muốn vật này!"

Vừa dứt lời, Phương Lâm liền thấy một kiện hộp gỗ màu đen bắn hướng mình, không kịp nghĩ lại liền thuận tay tiếp được.

Chính muốn hỏi một chút người tới đến cùng có ý tứ gì, liền thấy một đạo thuần thân ảnh màu đen đằng không mà lên, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Thương Minh đảo có hộ đảo đại trận, không phải bản phái chân nhân cơ hồ nhất định xông lâm đại trận, gây nên tông phái cảnh giác.

Nhưng người này tựa hồ hết sức quen thuộc hộ đảo đại trận biến hóa, mà lại xe nhẹ đường quen, có thể kết luận là môn phái Nguyên Thần chân nhân không thể nghi ngờ?

Mà trong tông phái trước mắt chỉ có năm vị Nguyên Thần chân nhân, chỉ ít người đến không phải là La Thông, hẳn quả quyết sẽ không tới đề điểm mình.

Phương Lâm trái lo phải nghĩ, cũng vô pháp phán đoán người tới rốt cuộc là ai, đành phải xem trước một chút cái này chiếc hộp màu đen bên trong đến cùng chứa là cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Sinh chi đạo văn

Nhẹ nhàng mở ra chiếc hộp màu đen, Phương Lâm sắc mặt lập tức đại biến, phảng phất bên trong cất giấu cái gì không thể tưởng tượng nổi đồ vật.

Một hạt khô màu vàng đan được lẳng lẳng nằm ở bên trong, tản ra nhàn nhạt mùi thơm, bên cạnh còn có một hàng chữ nhỏ.

"Phương Lâm, này Quy Nguyên Đan tặng cho ngươi, hi vọng ngươi một lần nữa đoạt lại ít vị trí Tông chủ!"

Biết được viên thuốc này là Quy Nguyên Đan thời điểm, Phương Lâm sắc mặt lại biến, bộ mặt có chút co rúm.

Quy Nguyên Đan cũng không phải Bồi Nguyên Đan loại này phổ thông đan dược, mà là Hồng Hoang giới ở trong Thăng Linh cảnh người tu đạo có khả năng phục dụng đan dược tốt nhất, nó giá trị hoàn toàn có thể so sánh với một thanh hạ phẩm Linh khí!

Linh khí đây chính là Nguyên Thần thật người mới có thể sử dụng đạo khí, theo như cái này thì viên này Quy Nguyên Đan giá trị liền thành.

Có quan hệ Quy Nguyên Đan miêu tả, Phương Lâm từng tại Tầng Kinh Các thấy qua, nhưng là theo Tầng Kinh Các hộ pháp trưởng lão nói, tông phái ở trong chưa từng nghe qua trong tay ai có loại này nghịch thiên đan dược.

Đến tốt cùng viên này Quy Nguyên Đan đến cùng là vị nào sư thúc cho mình, Phương Lâm nhìn lấy trong hộp đan dược, lẳng lặng suy tư.

Đan sắc hiện lên khô héo sắc, nghe ngóng đan mùi thơm khắp nơi, hoàn toàn chứng minh viên này Quy Nguyên Đan phẩm chất, tuyệt đối thuộc về thượng phẩm.

Cuối cùng Phương Lâm quyết định trước phục dụng Quy Nguyên Đan, đem thực lực đề cao lại nói, về phần là ai tặng, tương lai tông sẽ có người biết.

Tâm niệm ở đây, Phương Lâm quay người hướng phía trong phòng đi đến, tiện tay một đạo linh lực kích phát Thỉnh Vũ Hiến pháp trận phòng ngự.

Muốn hoàn toàn phát huy Quy Nguyên Đan dược hiệu, chỉ ít cần mười hai canh giờ, cho nên tại mình phục dụng đan dược thời điểm, tuyệt đối không thể có bất luận kẻ nào quấy rầy mình!

Bình tâm tĩnh khí, hít sâu một chút, Phương Lâm trước điều chỉnh một chút tâm tính, phục dụng mấy hạt Bồi Nguyên Đan, khôi phục vừa mới tiêu hao linh lực.

Ước chừng qua nửa canh giờ, Phương Lâm cảm giác được tự thân linh lực trên cơ bản khôi phục lại đỉnh phong thời điểm, mới có chút mờ mắt ra nhìn về phía viên này Quy Nguyên Đan.

Quy Nguyên Đan, tên như ý nghĩa, phân bản quy nguyên.

Nếu là viên thuốc này khi thật có thể phát huy tác dụng vốn có, lần này hẳn là chỉ ít có thể lấy tấn cấp Thăng Linh lực trọng thiên, thậm chí có thể đạt tới Thăng Linh thất trọng thiên!

Phương Lâm sắc mặt bình tĩnh, cũng vô pháp kiềm chế trong lòng mình chờ mong, phải tay cầm lên Quy Nguyên Đan, bỏ vào trong miệng, bắt đầu toàn thân toàn ý vận chuyển Tiệt Thiên Kinh.

"Àm!"

Quy Nguyên Đan mới vừa tiến vào Phương Lâm thể nội, tựa hồ phát sinh một đạo thanh âm thanh thúy.

Một đạo dị thường bàng bạc linh lực trong lúc đó bộc phát ra, phảng phất tựa như một ngọn núi lửa bị đè nén mấy ngàn năm, rốt cục bạo phát năng lượng cường đại.

Thức hải bên trong ở trong ba đạo vòng xoáy linh lực cấp tốc xoay tròn, Phương Lâm dùng hết toàn lực hấp thu Quy Nguyên Đan dược hiệu.

Theo thời gian chậm rãi mất đi, Phương Lâm làn da trở nên kiên cứng, cường đại khí huyết tại Phương Lâm thể nội cuộn cuộn lấy, không ngừng cải tạo kinh mạch của hắn, cả người đang bằng tốc độ kinh người tiến hành thoát thai hoán cốt.

Cường đại linh lực, cấp tốc bổ sung Phương Lâm đã suy yếu linh thức, như là sắp khô cạn dòng sông đột nhiên tào ngộ mưa rào tầm tã, hưng phấn cực độ như là lửa cháy hừng hực oanh liệt.

Theo linh thức khôi phục, Phương Lâm lần nữa quan sát được trong thức hải biến hóa.

Lơ lửng tại ngay trong thức hải Tiệt Thiên Kinh thỉnh linh lóe ra ánh sáng yếu ớt, đến từ viễn cổ thần đế vây ép lần nữa bộc phát ra, Phương Lâm chỉ cảm thấy thức hải muốn bạo tạc.

Tiệt Thiên Kinh phía dưới ba đạo vòng xoáy linh khí giờ phút này cũng đang phát sinh lấy thay đổi nào đó, phảng phất khảm nạm tại thức hải, chậm rãi rót vào đến ngay trong thức hải.

Diên cuồng phun trào linh lực, như là Bạo Loạn Tinh Hải phong bạo, tứ ngược cuồng bạo, tràn đầy ý nào đó diên cuồng.

Màu xanh vòng xoáy linh khí từ từ mở rộng, từ từ bành trướng, phảng phất chẳng mấy chốc sẽ không chịu nổi linh lực phun trào.

Cùng lúc đó, Phương Lâm sắc mặt trở nên phát xanh, khóe miệng lại có từng tia run rẩy.

Cái này Quy Nguyên Đan dược hiệu thật sự là quá nhưng đập, viên này Quy Nguyên Đan chỉ ít tương đương với một vạn hạt Bồi Nguyên Đan sử dụng

đồng thời , bộc phát cường đại linh lực để Phương Lâm không thể thừa nhận.

"Phốc!" Phương Lâm thân thể lung lay, phun ra một vũng máu tươi, không chỗ phát tiết linh lực theo một ngụm máu tươi, tìm được một cái cửa ra khác.

Trong chớp mắt, từ Phương Lâm trong thân thể tán phát linh lực hóa thành từng đạo từng đạo linh khí, tràn ngập tại toàn bộ trong phòng.

Phương Lâm một hít một thở, vô số đạo linh khí liền từng đạo từng đạo một lần nữa trở về tới thể nội, lần nữa tụ tập tại trong thức hải.

Ba đạo vòng xoáy linh khí thời gian dần trôi qua ngừng xoay tròn lại, đạt tới một cái bình cảnh, cuối cùng phân liệt ra đến, hình thành ba đạo lớn nhỏ giống nhau vòng xoáy linh khí.

Cảm nhận được trong thức hải biến hóa sau khi, Phương Lâm nguyên bản hiện thanh mặt, giờ phút này xuất hiện một vòng tiểu dung, rốt cục tấn cấp!

Thăng Linh lực trọng thiên!

Vèn vèn nửa tháng, liền từ tu vi tự phế lại tu luyện từ đầu đến Thăng Linh lực trọng thiên, tại Bạo Loạn Tinh Hải tuyệt đối là độc nhất vô nhị, thậm chí tại Hồng Hoang giới có lẽ không ai có thể làm đến.

Có lẽ là để ăn mừng Phương Lâm cảnh giới tăng lên, Tiệt Thiên Kinh trong lúc đó bắn ra một đạo thanh hào quang màu xám, dung nhập vào Phương Lâm ngay trong thức hải.

Phương Lâm chỉ cảm thấy tâm thần nhận lấy to lớn va chạm, phảng phất có một dòng đạo văn cùng thiên đạo quy tắc khắc ở trong óc của mình.

Đây là đường chỉ quy tắc! Nhập Đạo cảnh trời lên cường giả mới có thể lĩnh ngộ đạo văn!

Phương Lâm bản thân đã là Nhập Đạo cảnh cảnh giới, con đường này vẫn đột nhiên xuất hiện, để Phương Lâm không nhận được chìm vào đến ngộ đạo văn cơ hội bên trong.

Người tu đạo, nghịch thiên mà đi, lĩnh ngộ thiên đạo, truy cầu vô thượng trường sinh.

Thiên đạo vô hình, muốn càng nhanh lĩnh ngộ thiên đạo, nhất định phải tự thân ngưng tụ đạo văn, tôi luyện tự thân, lĩnh ngộ trường sinh chân lý.

Con đường này vẫn tản ra sinh cơ bùng bùng khí tức, như là cây gỗ khô lại gặp xuân, cây già lại nảy mầm.

Mọc rễ, nảy mầm, nở hoa, kết quả, suy bại, tàn lụi, xuống mồ, biến mất, sinh cơ tuần hoàn, tuần mà lập đi lập lại.

Đây là sinh chi đạo!

Thượng thiên có cực kỳ chi đạo, vạn vật sinh linh, đều có thể sinh sôi không ngừng, thành tựu thiên nhân chi đạo. Phương Lâm thời gian dần trôi qua trầm mê tại lĩnh ngộ sinh chi đạo văn bên trên, quên đi thời gian.

Vọng Nguyệt Phong, chính là Thương Minh đảo tòa thứ hai sơn phong, độ cao so với mặt biển hơi thấp tại Lăng Nhật Phong, phong bên trong có Hạ Thiên Hành, Lý Mộc hai vị Nguyên Thần chân nhân tọa trấn, thực lực không thể khinh thường.

"Đệ tử gặp qua sư tôn!"

Hà Túc Đạo người mặc một bộ ngũ thái cẩm y, bên hông cột một cây tím sắc mây mù văn mang, một đầu đen nhánh ánh sáng tóc, có một đôi thanh tịnh sáng tỏ tinh mâu, thân thể vĩ ngạn, quả nhiên là ngọc thụ lâm phong tuấn tú lịch sự.

"Ngươi còn không có tiến giai Nhập Đạo cảnh?"

Lý Mộc làm Thương Minh phái năm vị Nguyên Thần chân nhân, đối đệ tử của mình yêu cầu cũng là phi thường nghiêm ngặt.

"Hồi bẩm sư tôn, chỉ cần đệ tử nguyện ý, tùy thời có thể lấy tiến vào Nhập Đạo cảnh!"

Hà Túc Đạo ngữ khí rất nhẹ, nhưng là tràn đầy một cỗ cực nó sự tự tin mạnh mẽ, có thể cảm nhiễm người chung quanh!

"Tốt! Rất tốt! Xem ra lần này ít vị trí Tông chủ không phải ngươi thì còn ai!"

Lý Mộc nhìn thấy Hà Túc Đạo khí tức nội liễm, linh lực quay vòng trôi chảy, liền biết hắn lời nói không ngoa.

Sự đồ hai người gần một năm không có gặp mặt, tự nhiên là nói chuyện trắng đêm, Hà Túc Đạo thừa cơ đưa ra mình về mặt tu luyện vấn đề gặp phải, Lý Mộc tự nhiên là từng cái giải đáp.

Đột nhiên, trên bầu trời xuất hiện một đạo hào quang chói mắt, như là một bức tranh tuyệt mỹ quyền, nổ rộ tại vô tận hư không.

Nương theo mà đến thình lình từng đạo từng đạo quý dị bóng người ở giữa không trung bay múa, thậm chí có đằng vân giả vũ Thanh Long, từng bước lên trời Bạch Hổ, toàn thân bị ngọn lửa vây quanh màu đỏ rực điều.

Những này huyền tượng đến nhanh, biến mất càng nhanh, trong chớp mắt đã vô tung vô ảnh!

"Đó là cái gì?" Hà Túc Đạo gương mặt chấn kinh, chẳng lẽ có Linh Bảo xuất thế?

Lý Mộc linh thức thả ra, nhìn thấy bốn vị khác Nguyên Thần thật người đã bay ra ngoài, biến sắc, tay phải nhấc lên Hà Túc Đạo, thân thể đằng không mà lên, miệng bên trong nói ra: "Đi với ta Lăng Nhật Phong!" Liệt Hỏa Liệu Nguyên

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Phong thần đồ giám

Lăng Nhật Phong trên không đột nhiên xuất hiện dị tượng, cơ hồ kinh động đến Thương Minh đảo tất cả mọi người.

Phương Lâm đột nhiên mở to mắt, trong lòng hơi động một chút, giả bộ như không biết chút nào đáng vẻ, mà hần tự thân cảnh giới vậy mà đạt đến Nhập Đạo tam trọng thiên, tu vi còn dừng lại tại Thăng Linh lục trọng thiên.

Khuất Thắng, Hạ Thiên Hành, Lý Mộc, La Thông, Tôn Văn năm vị Nguyên Thần chân nhân nhao nhao giáng lâm đến dị tượng phát sinh địa phương, lại là Phương Lâm chỗ Thánh Vũ Hiến phụ cận.

Nhìn thấy Lý Mộc bên cạnh gì Túc Đạo, Khuất Thắng ánh mắt bên trong mang theo một phần chờ mong.

"Túc Đạo, chắc là muốn tiến giai Nhập Đạo cảnh đi?"

Gì Túc Đạo cười gât gât đầu, hướng tông chủ cùng với hần ba vị Nguyên Thần chân nhân hành lễ.

"Hồi bẩm tông chủ, chỉ kém lâm môn một cước."

Gì Túc Đạo không kiêu ngạo không tự ti, khí độ bất phàm, đám người không khỏi âm thầm gât đầu, chỉ có La Thông sắc mặt có chút không tốt lắm.

Xem ra, gì Túc Đạo trên cơ bản liền là Đoạn Thiên đoạt được Thiếu tông chủ vị trí trở ngại lớn nhất.

Lý Mộc nhìn thấy các sư huynh đối với mình đệ tử đặc ý hải lòng ánh mắt, trong lòng cũng không khỏi mừng thầm.

"Tông chủ, các vị sư thúc, chúng ta đi xuống xem một chút đi, Phương Lâm ở chỗ này, chắc hần hần đối với lần này phát sinh dị tượng nên biết không ít."

Gì Túc Đạo tiếp tục nói, ở chỗ này hần là duy nhất văn bối, nhìn thấy La Thông sắc mặt, lập tức quyết định lách qua chủ đề, chuyển đi lực chú ý.

"Hạ Nhất Minh, Phương Lâm, đi ra gặp ta!" Đám người vừa vừa xuống đất, liền nghe đến Khuất Thắng hô một tiếng.

Nghe được tông chủ gọi, Hạ Nhất Minh lập tức xuất hiện ở trước mặt mọi người, trình trọng hành lễ.

"Nhất Minh gặp qua tông chủ cùng các vị chân nhân! Tông chủ có gì phân phó?"

Khuất Thắng ánh mắt đảo qua Thánh Vũ Hiến, cũng không có phát hiện dị thường, tiếp tục hỏi: "Nơi này vừa rồi phát sinh dị tượng, người cũng đã biết là chuyện gì xảy ra?"

Vừa vừa bóng người xuất hiện cùng dị thú, Hạ Nhất Minh cũng thấy rất rõ ràng.

"Hồi tông chủ, đệ tử xác thực không biết! Đệ tử cũng đang kỳ quái, đang muốn mấy người Phương Lâm sau khi xuất quan, cùng đi trung cầu ý kiến tông chủ cùng chư vị chân nhân."

Nhắc lên Phương Lâm, Khuất Thắng cùng những người khác mới phát hiện Phương Lâm cũng chưa từng xuất hiện.

"Người mới vừa nói Phương Lâm bế quan, người tranh thủ thời gian gọi hần xuất quan, tông môn mấy vị Nguyên Thần thật người đều tới hần Thánh Vũ Hiến, đề lập tức đi ra tiếp kiến."

Người nói chuyện chính là La Thông, vừa mới nhìn thấy gì Túc Đạo cảnh giới so với chính mình đệ tử cao hơn, trong lòng kìm nén một bụng khí, chính không chỗ phát tiết, vừa vận tìm được cơ .

"La sư thúc, Hạ Nhất Minh cũng nói Phương sư đệ đang lúc bế quan, mà lại hắn vừa mới tự phế tu vi, hiện tại khắc khổ tu luyện cũng là có thể lý giải ."

Gì Túc Đạo xen vào nói nói, làm đồng dạng tuổi trẻ thiên tài, hắn đối Phương Lâm cũng tràn đầy cùng chung chí hướng cảm giác. "Đa tạ Hà sư huynh vì tiểu đệ giải vây!"

Phương Lâm trong lúc đó xuất hiện ở trước mặt mọi người, hướng phía gì Túc Đạo gật gật đầu, sau đó hướng phía các vị chân nhân hành lễ.

"Đệ tử vừa mới nghe được tông chủ cùng chư vị sư thúc giảng lâm Thánh Vũ Hiên, liền lập tức xuất quan."

Phương Lâm trong lời nói từng tia từng tia đan xen, không để cho La Thông tìm tới cái gì phát tiết đột phá khẩu.

"Ta đến hỏi người, vừa rồi dị tượng, người là thế nào nhìn ?" Hạ Thiên Hành mở miệng hỏi.

Đây chính là chư vị Nguyên Thần chân nhân giảng lâm nguyên nhân thực sự, cho nên đám người đều muốn lấy được một đáp án.

"Nói lên vừa rồi bầu trời xuất hiện dị tượng, đệ tử xác thực không biết, đệ tử hai ngày này đều đang cố gắng tu luyện, chờ mong sớm một chút khôi phục tu vi, cho nên cũng không biết cụ thể xảy ra chuyện gì?" Phương Lâm nghĩ nghĩ, hồi đáp.

"Có khả năng hay không là trên trời rơi xuống dị bảo?" Tôn Văn nghi vấn hỏi.

Khuất Thắng nhíu mày, tính toán nói: "Tôn sư đệ nói có đạo lý, có lẽ có thể là dị bảo tạo thành huyền tượng."

"Nếu là dị bảo tạo thành dị tượng, chỉ ít cũng là Huyền khí cấp bậc!" Hạ Thiên Hành phân tích nói.

Nhắc lên Huyền khí, các vị Nguyên Thần chân nhân ánh mắt bên trong nhao nhao hiện ra lửa nóng quang mang, đây chính là so trong tay bọn họ Linh khí còn cao một cấp pháp bảo.

"Chư vị sư đệ, chúng ta chia ra tra nhìn một chút Lăng Nhật Phong, nhìn xem có hay không phát sinh dị biến địa phương."

Tông chủ Khuất Thắng rất nhanh ra lệnh, đám người nhao nhao bay khỏi Thánh Vũ Hiên.

Đưa mắt nhìn các vị Nguyên Thần chân nhân bay lên không trung, Phương Lâm thật sâu thở phào nhẹ nhõm, phân phó Hạ Nhất Minh tiếp tục thủ vệ về sau, mình quay trở về trong phòng ngủ.

Phương Lâm linh lực khẽ động, từ thức hải bên trong bay ra một cái sự vật, cấp tốc biến lớn rơi trong tay.

Ngay tại vừa mới thức hải bên trong Tịch Thiên Kinh kinh thư lần nữa phát sinh dị biến, từ đó chia ra một đạo vi hình bảng cáo thị, liền là Phương Lâm trong tay đạo này màu xám bảng cáo thị, cùng Phong Thần bảng nhan sắc không kém bao nhiêu.

Hai cây quyền trục tán ra nhân nhật u quang, toàn bộ bảng cáo thị tán ra cổ xưa khí tức, không biết đã trải qua bao nhiêu cái luân hồi.

Đây chính là Phong Thần đồ giám, Phương Lâm tinh tế bùng xà nhà lấy.

Từ thức hải bên trong truyền đến tin tức, Phương Lâm mới hiểu được cái này Phong Thần đồ giám lai lịch, kỳ thật liền là mang mình tới Hồng Hoàng giới cái kia đạo Phong Thần bảng nguyên hình, tên thật hắn là Phong Thần đồ giám, chỉ bất quá đi qua tịch thiên đạo văn cải biến, mới khôi phục lúc đầu diện mục.

Phong Thần đồ giám, cấp bậc không biết. Nguyên Thần cảnh phía dưới có thể coi như phòng ngự pháp bảo, thủy hỏa bất xâm, đao kiếm khó thương.

Nếu là đến Nguyên Thần cảnh liền có thể mở ra phong ấn công năng, phong ấn Nguyên Thần cảnh cường giả bản mệnh Nguyên Thần.

Lăng Nhật Phong bên trên xuất hiện kỳ huyền dị tượng, liền là vừa rồi Phong Thần đồ giám chỗ làm ra, chỗ hiển hiện bóng người, yêu thú thân ảnh, đại biểu cho Phong Thần đồ giám phong ấn lĩnh vực.

Vô luận nhân yêu, phạm là có Nguyên Thần người, liền có thể bị phong ấn tiến Phong Thần đồ giám!

Cái này thật là đồ tốt a! Phương Lâm đơn giản muốn thả trời cười to, có cái này Phong Thần đồ giám, đừng bảo là ít vị trí Tông chủ, liền xem như Nguyên Thần cảnh, mình cũng có thể rất mau tiến vào đến cái kia lĩnh vực.

Bởi vì trước đó Phương Lâm đã nhỏ máu nhận chủ, giờ phút này Phong Thần đồ giám đã cùng linh hồn của hắn dung hợp một chỗ .

Nếu như về sau Phương Lâm tiến vào Nguyên Thần cảnh, liền có thể dựa vào bản mệnh Nguyên Thần cách không điều khiển Phong Thần đồ giám, gặp người phong người, gặp yêu phong yêu!

Nghĩ đến sau này tu đạo một đường khả năng xuất hiện tình huống, Phương Lâm trong lòng nổi lên một cỗ thao thiên cự lãng, có Tịch Thiên Kinh cùng

Phong Thần đồ giám, chờ đoạt lại ít vị trí Tông chủ, nhất định phải đi Bạo Loạn Tinh Hải xông xáo.

Đoạt được ít vị trí Tông chủ, liền có thể đi theo U Minh đảo hai vị chân nhân, đi lĩnh ngộ U Minh trái qua.

U Minh trái qua cũng là lưu truyền thiên cổ vô thượng đạo kinh, Phương Lâm phát hiện con đường của mình vậy mà trở nên càng ngày càng đáng để mong chờ.

Cách tuyển định Thiếu tông chủ ngày, chỉ có hơn mười ngày, Phương Lâm quyết định mấy ngày nay thật tốt làm quen một chút thân thể của mình, tranh thủ đem Bạch Hồ Đăng Thiên Bộ cùng Bôn Lôi Cửu Thế tu luyện càng thêm thuần thực.

Thuận tiện cô đọng cái này Phong Thần đồ giám, tốt nhất có thể sử dụng xoay tròn như ý, dù sao đây chính là vô thượng phòng ngự Pháp khí.

Ngày qua ngày, thời gian trôi qua nhanh chóng, trong nháy mắt liền đã đến tuyển định Thiếu tông chủ thời khắc.

Tiết Thiên Kinh chỗ ghi lại Bạch Hồ Đăng Thiên Bộ cùng Bôn Lôi Cửu Thế cũng có chỗ tiểu thành, Phương Lâm tự thân tản ra khí tức mờ ảo, lộ ra thâm bất khả trắc.

Hai loại tuyệt học cũng đã sử dụng thuần thuần xuôi gió, lại thêm thường xuyên cùng Hạ Nhất Minh đối luyện, Phương Lâm đối thực lực của mình tràn đầy lòng tin.

Mà Phong Thần đồ giám cũng bị Phương Lâm xem vì chính mình lớn nhất nội tình, không đến uy hiếp sinh mệnh thời khắc tuyệt đối sẽ không sử dụng, nếu không khả năng liền sẽ khiến vô tận truy sát!

Thất phu vô tội, mang ngọc có tội a.

"Hạ sư huynh, đi với ta phòng nghị sự, nhìn ta như thế nào đoạt lại ít vị trí Tông chủ!"

Phương Lâm sửa sang một chút đạo bào của chính mình, hai mắt ở giữa một cỗ trùng thiên tự tin nổ bắn ra mà ra.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17:: Thiếu tông chủ tranh đoạt chiến

Hạ Nhất Minh nhìn lấy hăng hái Phương Lâm, hẳn làm sao cũng sẽ không nghĩ tới, Phương Lâm giờ phút này đã khôi phục lại Thăng Linh lực trọng thiên, càng thêm đoán không được Phương Lâm Thăng Linh lực trọng thiên cơ hồ có thể so sánh với Thăng Linh cửu trọng thiên!

"Yên tâm đi, ta sẽ để cho ngươi giặt tẩy cả mình!"

Phương Lâm ha ha cười nói, hẳn hiện tại đối thực lực của mình tràn đầy lòng tin tuyệt đối, cùng trước đó tấn cấp Nhập Đạo cảnh cảm giác không sai biệt lắm, toàn thân tràn đầy bạo tạc tính chất lực lượng.

Hai người sóng vai hướng phía phòng nghị sự đi đến, cách ít tông tranh đoạt chiến chỉ còn lại có nửa canh giờ.

Lăng Nhật Phong phòng nghị sự trước quảng trường đã vây đầy Thương Minh phái đệ tử, khoảng chừng gần năm trăm số lượng.

Bốn phía màu nâu xanh trên bậc thang, không ít đệ tử ngồi xếp bằng, riêng phần mình biểu đạt lấy quan điểm của mình.

"Ta vừa mới nghe nói lần này tham gia Thiếu tông chủ tranh đoạt tổng cộng bốn người." Bên trong một cái hơi có vẻ lão thành Thăng Linh cảnh tứ trọng thiên đệ tử nói ra.

"Thế nào lại là bốn cái? Trước đó tông chủ công bố nhân tuyển không phải chỉ có Phương sư huynh, Đông Môn sư huynh cùng Hà sư huynh sao?"

"Đúng vậy a, Mộ Dung sư muội không phải đã sớm công khai nói không tham gia Thiếu tông chủ tranh đoạt chiến sao?"

Đám người nghị luận âm ỉ, vốn cho rằng tranh đoạt ít vị trí Tông chủ chỉ có Phương Lâm, Đông Môn Đoạn Thiên cùng thường xuyên không gặp được bóng dáng Hà Túc Đạo, không nghĩ tới đã sớm tuyên bố rời khỏi Mộ Dung Chân, vậy mà cũng tham gia lần này ít tông tranh đoạt chiến.

Mộ Dung Chân một thân tuyết trắng váy dài, sắc mặt hiện ra nụ cười nhàn nhạt, giống như tiên tử lâm trần, ra nước bùn mà không nhiễm. Chỉ bằng vào cái này một phần tuyết thể dung mạo, liền đã thu hoạch được không thiếu nam đệ tử ủng hộ.

Khuất Thắng đầu đội từ kim quan, sạch sẽ đạo bào bên trên thêu lên ba tòa ngọn núi cao vút, thành linh đại biểu cho Thương Minh đảo Lăng Nhật Phong, Vọng Nguyệt Phong cùng Trích Tinh Phong. Chỉ gấp hai tay của hắn đè ép, ra hiệu mọi người im lặng xuống tới.

"Thương Minh phái đệ tử nghe, hôm nay triệu tập mọi người tới chỗ này mục đích, là vì tuyên ra Thương Minh phái tân nhiệm Thiếu tông chủ!" Khuất Thắng nhìn chúng đệ tử lửa nóng ánh mắt, tiếp tục nói ra: "Vì giữ gìn tông quy, lần này tham gia ít tông tranh đoạt chiến đệ tử tự thân tu vi nhất định phải tại Nhập Đạo cảnh trở xuống! Mà bây giờ phù hợp yêu cầu, đồng thời chủ động hướng tông môn báo danh đệ tử tông cộng có bốn tên!"

Ánh mắt đảo qua Phương Lâm, Đông Môn Đoạn Thiên, Mộ Dung Chân cùng Hà Túc Đạo, Khuất Thắng tiếp tục nói ra: "Theo thứ tự là tiền nhiệm Thiếu tông chủ Phương Lâm, Trích Tinh Phong Đông Môn Đoạn Thiên, Lăng Nhật Phong Mộ Dung Chân, cùng Vọng Nguyệt Phong Hà Túc Đạo! Lần này thiên tài tranh đoạt chiến, chỉ là vì tuyên ra Thiếu tông chủ, nhớ lấy xuất thủ phân tặc, không được thương tới đồng môn chi nghi, dù sao các ngươi đều là tông phái tiềm lực ngôi sao."

Khuất Thắng vừa mới nói xong, chỉ nghe thấy Hạ Thiên Hành nói tiếp: "Ta đến nói rõ một chút giao đấu song phương, trận đầu Phương Lâm giao đấu Mộ Dung Chân, trận thứ hai Hà Túc Đạo giao đấu Đông Môn Đoạn Thiên, hai trận bên thắng quyết ra ít tông chi vị!"

Mọi người đều kinh, Đông Môn Đoạn Thiên cùng Hà Túc Đạo đều là chiếm lấy Thiếu tông chủ tiếng hô cao nhất cao nhân tuyển, trận đầu liền muốn phân ra thắng bại, đảo thái một người trong đó, xem ra trận này phải quyết ra Vọng Nguyệt Phong cùng Trích Tinh Phong hạ nhất đại đệ tử quyền chủ đạo.

Về phần Phương Lâm giao đấu Mộ Dung Chân, càng làm cho mọi người sở liệu không kịp.

Mọi người đều biết, Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân đều là Lăng Nhật Phong đệ tử, mà lại hai người quan hệ phi thường tốt, hơn nửa tháng trước, Mộ Dung Chân còn đưa Phương Lâm một ngàn hạt Bồi Nguyên Đan trợ giúp hắn khôi phục công lực, mặc dù Phương Lâm cũng còn tặng một cái cấp sáu Pháp khí, nhưng là cuộc tỷ thí này vẫn là để người tiếc hận, nhưng là trong lúc vô hình gia tăng càng nhiều mong đợi hơn.

"Trận đầu cùng trận thứ hai tỷ thí ở trên buổi trưa cử hành, trận chung kết tại xế chiều cử hành, ở giữa chừa lại thời gian để song phương khôi phục công lực, tranh thủ lấy mình hoàn mỹ nhất trạng thái phát huy. Đồng thời, ta cũng hi vọng mọi người có thể từ song phương giao đấu bên trong, lĩnh ngộ tông môn tuyệt học kỹ xảo sử dụng, đề cao thực lực bản thân."

Khuất Thắng hắng giọng một cái nói ra: "Phương Lâm, Mộ Dung Chân, hai người các ngươi tiến hành trận đầu chiến đấu."

Tại mọi người ánh mắt chất vấn bên trong, Phương Lâm dạt dào hướng đi trong sân.

"Mộ Dung sư tỷ, không nghĩ tới ngươi sẽ trở thành đối thủ của ta." Phương Lâm cười khở, tiếp tục nói; "Ngươi không phải từng nói đối ít tông chi vị không có hứng thú sao? Vì sao lại muốn hướng về tông chủ đưa ra xin đầu?"

Mộ Dung Chân nở nụ cười xinh đẹp, quần dài trắng múa may theo gió.

"Lúc trước không có hứng thú, không đại biểu hiện tại không có hứng thú a. Ta biết ngươi rất muốn lần nữa đoạt lại ít vị trí Tông chủ, nhưng là ta lần này là tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình, nếu như ngươi ngay cả ta đều đánh không lại, vậy liền không muốn đi khiêu chiến Đông Môn Đoạn Thiên cùng Hà Túc Đạo, nhất là Hà Túc Đạo."

Mộ Dung Chân thanh âm uyển chuyển dễ nghe, tựa hồ lời nói bên trong mang theo một loại nào đó thâm ý.

Phương Lâm rất là bất đắc dĩ, nhưng là ngữ khí rất cường ngạnh, cái này ít vị trí Tông chủ hắn nhất định phải đoạt lại. Cái này không chỉ là quan hệ đến quyền thế địa vị vấn đề, hơn nữa còn dính đến một cái nặng đại bí mật, đó là sự phụ hắn dùng sinh mệnh đổi lấy.

"Sư tỷ, vậy liền tha thứ Phương Lâm đắc tội, cái này ít tông chi vị, ta hôm nay nhất định phải đoạt lại."

Xoạt!

Đám người nghe được Phương Lâm, lập tức cảm giác Phương Lâm từ khi tu vi khôi phục về sau, trở nên càng ngày càng tự đại, hắn là hắn coi là dựa vào trong truyền thuyết Bạch Hồ Đẳng Thiên Bộ liền có thể tài nghệ trấn áp toàn trường sao? Về phần Phương Lâm lần trước giáo huấn Triệu Tử Ngang sử dụng Bốn Lôi Cừu Thể, cũng không có người nhận ra bộ chương pháp này lai lịch.

Đông Môn Đoạn Thiên một mực chú ý đến hai người, nghe được Phương Lâm tuyên ngôn, lạnh lùng phun ra một cái từ: "Cuồng vọng!"

Hà Túc Đạo nhếch miệng mỉm cười, hắn cũng không cho rằng Phương Lâm có thể chiến thắng mình.

Đứng lơ lửng trên không năm vị Nguyên Thần chân nhân cũng là đều có cái nhìn, nhưng lại không có minh xác tỏ thái độ ủng hộ Phương Lâm.

Tự phế tu vi, không chỉ là phế bỏ tự thân tu vi, còn hội thương tổn tu đạo căn cơ.

"Tông chủ sư huynh, ta không nhìn ra được Phương Lâm trước mắt tu vi, không biết mấy vị khác sư huynh đệ có thể hay không nhìn ra kẻ này bây giờ tu vi? ." Một mực giữ yên lặng tôn Văn chân nhân đột nhiên mở miệng nói ra, gián tiếp nhắc nhở Phương Lâm không giống bình thường.

Lý Mộc chỉ là nhìn thoáng qua, liền làm ra phán đoán, "Bộ pháp trầm ổn, thể nội linh lực xoay tròn như ý, hẳn là hẳn đã bước vào đến lần nữa bước vào Thăng Linh cửu trọng thiên!"

Phương Lâm trước mắt biểu hiện liền là Thăng Linh cửu trọng thiên bên ngoài biểu tượng, Mộ Dung Chân cùng Hà Túc Đạo hai người đều là Thăng Linh chín trọng thiên cảnh giới, hai người này tình huống cùng Phương Lâm biểu hiện không có mấy.

"Lý sư đệ, người hẳn là hoa mắt đi, nửa tháng trước mới Thăng Linh tam trọng thiên, hiện tại thể nào lại là Thăng Linh cửu trọng thiên! Loại này hoang đường sự tình làm sao có thể phát sinh đâu, người nghe nói qua tấn thăng nhanh như vậy?" La Thông nghi ngờ nói.

La Thông nghi vẫn không phải không có lý, dù sao tại tu đạo giới, chưa nghe nói qua ai có thể nửa tháng tấn thăng lục trọng thiên. Hơn nữa còn là xuất hiện tại một cái tự phế tu vi phế trên thân người, đơn giản liền là đầy trời trò cười.

"Tổng chủ, người thấy thế nào?" Hạ Thiên Hành không có trả lời, đem vấn đề vứt cho Khuất Thắng.

Khuất Thắng trầm ngâm một chút, mới nói ra: "Theo ta nhìn, hẳn là hẳn tu luyện một loại nào đó ẩn tàng cảnh giới công pháp kết quả, chúng ta mới nhìn không ra tu vi thật sự của hắn, chỉ có giải thích như vậy, mới hợp lý nhất."

Mấy vị Nguyên Thần chân nhân cũng cảm thấy Khuất Thắng suy đoán có đạo lý, nếu không liên thật không cách nào giải thích vấn đề này.

Có lẽ dạng này như yêu nghiệt thiên tài xác thực tồn tại, nhưng bọn hắn cũng không cho rằng Phương Lâm là thuộc về loại hình này yêu nghiệt.

"Mộ Dung sư tỷ, mời!"

"Phương sư đệ, mời!"

Hai người đồng thời triệt thoái phía sau mấy bước, phân biệt hành lễ, song phương đại chiến hết sức căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Sư tỷ Mộ Dung Chân

Mộ Dung Chân thực lực cao tới Thăng Linh cửu trọng thiên, so Phương Lâm cao hơn chừng ba cái tiểu cảnh giới.

"Sư tỷ, tiếp ta một chương Xuân Nhật Kinh Lôi!"

Từ khi khôi phục tu vi đến nay, cái này Bôn Lôi Cừu Thế là Phương Lâm tu luyện quen thuộc nhất chiêu thức, sử dụng xe nhẹ đường quen.

Chỉ gặp Phương Lâm hai chân đạp, một cỗ cường đại linh lực ba động từ tay phải bạo phát đi ra, như là như gió thu quét lá rụng hướng phía Mộ Dung Chân gào thét mà đi. Cái này sao có thể?

Mọi người nhất thời tròn tròn mắt, nửa tháng trước Phương Lâm giao đấu Triệu Tử Ngang thời điểm, cái này Xuân Nhật Kinh Lôi uy lực so hiện tại phải kém nhiều!

Chương phong đột kích, Mộ Dung Chân không dám chút nào chủ quan.

"Tốt chương pháp!"

Mộ Dung Chân khẽ quát một tiếng, thân thể thành linh phía bên trái bên cạnh nghiêng đi qua, lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ tránh thoát một chương này.

Đồng thời con mắt ở trong vậy mà tràn đầy một tia kinh ngạc, đối Phương Lâm chiêu này chỗ bộc phát uy lực cảm thấy mười phần chấn kinh.

Mộ Dung Chân trên mặt hiển hiện biểu lộ, để Phương Lâm không biết nguyên do, không biết có phải hay không là nên xuất thủ lần nữa.

"Phương sư đệ, làm nam nhân, người chiêu thứ nhất liền chủ động công tới, có phải hay không khuyết thiếu phong độ thân sĩ đâu?"

Mộ Dung Chân quả nhiên là tuyệt thế vũ vật, mỗi tiếng nói cử động đều lộ ra được nữ nhân đặc hữu phong vận.

Phương Lâm mặt lập tức biến đỏ, lúng túng nói ra: "Sư đệ thực lực còn không có khôi phục, tự nhiên không phải sư tỷ đối thủ, bất quá tiền hạ thủ vì cường cũng thực là đã mất đi phong độ."

"Các người có đánh hay không a! Ở đây bên trên liếc mắt đưa tình, chậm trễ mọi người thời gian a!"

Không đợi Mộ Dung Chân lần nữa trả lời, Đông Môn Đoạn Thiên thanh âm ghé tòm vang lên lần nữa tới.

Phương Lâm lạnh lùng nhìn Đông Môn Đoạn Thiên một chút, lạnh giọng nói ra: "Đông Môn sư huynh không nên gấp gáp, nếu như người có thể may mắn chiến thắng Hà sư huynh, buổi chiều cái kia một trận ta trước phải để người ba chiêu!"

Nhất thời kích thích ngàn con sóng! Phương Lâm lời nói không chỉ có lần nữa chọc giận Đông Môn Đoạn Thiên, còn để Hà Túc Đạo trong lòng có chút tức giận, đây là rõ ràng xem thường mình.

Đông Môn Đoạn Thiên đang muốn phản bác, liền nghe đến tông chủ Khuất Thắng phát phát tay nói ra: "Tốt, Phương Lâm, Mộ Dung Chân, không cần lãng phí mọi người thời gian, mau mau quyết ra thắng bại đi."

Mộ Dung Chân mặt mày ở giữa phong tình như ẩn như hiện, sắc mặt cũng càng ngày càng vũ mị, ung dung không vội từ trừ vật giới chỉ bên trong lấy ra một thanh trường kiếm.

"Thu thủy vi thần ngọc vi cốt! Quả nhiên là sư tỷ thành danh Pháp khí, cấp năm Pháp khí Thu Thủy Kiếm."

Phương Lâm hồ hững cười một tiếng, đồng dạng lấy ra một thanh trường kiếm, phẩm cấp tự nhiên tại Thu Thủy Kiếm phía dưới, chính là cấp ba Huyền Dương kiếm.

"Sư đệ, xem kiếm!" Mộ Dung Chân bước chân xen vào nhau tinh tế, trường kiếm ở trước ngực đột nhiên giữ ra mấy đóa xán lạn kiếm hoa, sau đó hướng phía Phương Lâm bộ mặt trực tiếp đâm đi qua.

"Tốt tốt lắm!" Phương Lâm hét lớn một tiếng, trường kiếm trong tay thuận thế ngăn cản đi lên, hai người trường kiếm trong khoảnh khắc đan vào một chỗ.

Kiếm quang hắc hắc, người tới ta đi, quả nhiên là đánh đến lực lượng ngang nhau.

"Kẻ này quả nhiên là tuyệt thế yêu nghiệt, không đủ một tháng, lại có thể cùng Thăng Linh cửu trọng thiên chiến đấu mà lại không hề rơi xuống hạ phong một chút nào."

Hạ Thiên Hành âm thầm gật đầu, đối Phương Lâm biểu hiện khen không dứt miệng.

Chỉ là La Thông sắc mặt trở nên càng ngày càng khó coi, bản đến đệ tử của mình chỉ có chiến thắng Hà Túc Đạo liền có thể trở thành Thiếu tông chủ, không nghĩ tới Mộ Dung Chân vậy mà tham gia tranh đoạt.

Càng làm cho hấn tức giận liền là Phương Lâm, tiểu tử này vậy mà ngắn ngủi hơn mười ngày liền đem tu luyện tới loại tình trạng này, quả nhiên là cực kỳ kinh khủng.

"Chỉ sợ là chỉ có bề ngoài đi!" La Thông âm dương quái khí nói ra.

Tôn Văn lắc đầu nói ra: "Ta nhìn chưa hẳn, không nên quên Phương Lâm còn có trong truyền thuyết Bạch Hổ Đăng Thiên Bộ không có thi triển, nếu không Mộ Dung Chân thua không nghi ngờ."

La Thông hơi sững sờ, lúc này mới nhớ tới Phương Lâm lần trước vậy mà sử xuất biến mất đã lâu Bạch Hổ Đăng Thiên Bộ, không khỏi càng thêm vì Đông Môn Đoạn Thiên lo lắng.

Cùng mấy vị chân nhân biểu lộ tương đương, đệ tử khác đồng dạng đối Phương Lâm biểu hiện cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, thật sự là nghịch thiên yêu nghiệt a!

Đánh hơn một trăm cái hiệp, Mộ Dung Chân đỏ mồ hôi lâm ly, trên trán có thể thấy rõ ràng trong suốt mồ hôi.

"Phương sư đệ, nếu như người có thể tiếp được ta phía dưới ba chiêu, vậy ta liền tự động nhận thua!"

Mộ Dung Chân chiếc miệng phun một cái, há lại phun ra một thể thanh thuần.

Chỉ gặp Mộ Dung Chân biến sắc trở nên ngưng trọng lên, toàn thân linh lực tụ tập càng lúc càng nhanh, trên người bộc phát ra một cỗ khí thế cường đại, chuẩn xác mà nói hẳn là kiếm thế!

Một đạo cổ xưa cường đại kiếm ý trong lúc đó lan tràn tại trên quảng trường, chúng đệ tử nhao nhao triệt thoái phía sau mấy bước.

Phương Lâm không dám khinh thường, lực chú ý toàn bộ tập trung ở Mộ Dung Chân trong tay Thu Thủy Kiếm.

Vô luận Mộ Dung Chân làm sao biến hóa, cuối cùng phát động công kích liền là trường kiếm trong tay của nàng, bắt lấy trường kiếm biến hóa, tự nhiên là

không sợ năng kiếm thế cường đại.

"Chiêu thứ nhất: Cầm Tú Sơn Hà!"

Mộ Dung Chân hai chân dùng sức đạp một cái, thân thể liền dựa thế mà lên, nhảy lên mười mấy thước không trung, ánh mắt lạnh lùng, trường kiếm trong tay tại trường kiếm không ngừng vung vẩy.

Tại rơi xuống quá trình bên trong, trong lúc đó bộc phát ra vô số đạo kiếm mang, hướng phía Phuong Lâm vọt tới.

Đối mặt phô thiên cái địa kiếm mang, Phuong Lâm tựa hồ cũng không sợ, không nhanh không chậm, trường kiếm trong tay bỗng nhiên khắc hoạ ra vô số đạo kiếm vòng, thành linh chặn cái này kinh khủng một kích.

Cầm Tú Sơn Hà chính là Thương Minh kiếm pháp kinh khủng sát chiêu một trong, liền xem như người cùng cảnh giới cũng không dám đón đỡ, Phuong Lâm biểu hiện không thể nghĩ ngờ lần nữa chấn kinh toàn trường.

Mộ Dung Chân rơi trên mặt đất hơi sững sờ, ngạc nhiên mà hỏi: "Phuong sư đệ, đây là cái gì kiếm pháp?"

"Nhật Nguyệt lăng không kiếm chi như phong giống như bể!" Phuong Lâm trịnh trọng trả lời, sau đó hít sâu một hơi, tiếp tục nói ra: "Sư tỷ, mời tiếp tục chỉ giáo!"

Một chiêu như phong giống như bể, nhìn rất đơn giản, nhưng là tiêu tốn Phuong Lâm gần ba thành linh lực.

"Như phong giống như bể! Quả nhiên là không thể tưởng tượng nổi!"

"Quá lợi hại, thế mà chặn Mộ Dung sư tỷ một kích toàn lực!"

Khuất Thắng cùng Hạ Thiên Hành liếc nhau một cái, Nhật Nguyệt lăng không kiếm, hai người cũng đều chưa nghe nói qua, hẳn là cũng là trong truyền thuyết kiếm pháp!

Lại thêm đã xác định Bạch Hồ Đẳng Thiên Bộ cũng chưa từng thấy qua Bôn Lôi Cửu Thế, mấy vị Nguyên Thần thật người nhất thời cảm thấy Phuong Lâm trở nên thần bí.

Chuẩn xác mà nói hẳn là từ tự phế tu vi bắt đầu, Phuong Lâm liền đã trở nên cùng trước đó không đồng dạng, toàn thân tràn đầy một cỗ ngạo khí, cùng trước đó điệu thấp đơn giản tương như hai người.

"Chiêu thứ hai: Loạn Lưu Dững Động!"

Mộ Dung Chân thân thể trong lúc đó chuyển động, trong tay Thu Thủy Kiếm giơ lên cao cao, một đạo càng cường đại hơn kiếm thế từ chỗ mũi kiếm phát ra.

Dùng sức một bổ, kinh khủng linh lực giống như vỡ òa giăng hà hướng phía Phuong Lâm phun trào mà đến, phảng phất muốn đem Phuong Lâm sa vào cái này ngập trời kiếm thế ở trong.

Không kịp phản ứng, Phuong Lâm trường kiếm vung lên, lại là một chiêu như phong giống như bể!"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn, Phuong Lâm rút lui vài chục bước, té lảo đảo trên đất, phát ra trùng điệp tiếng vang.

Đám người càng thêm chấn kinh! Bên trên một chiêu còn biểu hiện thành thạo, một chiêu này làm sao lại đại bại?

Hà Túc Đạo thần bí cười một tiếng, hẳn xem như đã nhìn ra, cái này như phong giống như bể mặc dù phòng thủ tương đương lợi hại, nhưng lại mười phần tiêu hao linh lực.

"Phuong sư đệ, ngươi thế nào?" Mộ Dung Chân biến sắc, quan tâm mà hỏi.

Phuong Lâm gượng chống lấy đứng lên, đi đến bên cạnh, nhặt lên rơi trên mặt đất trường kiếm, hô hấp trở nên to khoẻ, trầm giọng nói ra: "Ta không sao, sư tỷ, mời ra một chiêu cuối cùng đi!"

Đám người lần này cũng đã nhìn ra, Phuong Lâm linh lực trong cơ thể cơ hồ hao hết, lúc này đều hiểu Nhật Nguyệt lăng không kiếm uy lực, quá tiêu hao linh lực.

"Nếu không ngươi nghỉ ngơi một chút, một lát nữa chúng ta lại đánh đi?"

Mộ Dung Chân căn bản không có chú ý tới La Thông lạnh lùng sắc mặt, tranh tài còn có thể từ tuyến thủ lựa chọn tạm dừng sao?

Phuong Lâm trong ánh mắt tràn đầy kiên trì, sắc mặt cũng biến thành điên cuồng lên.

"Sư tỷ yên tâm, lần này ít vị trí Tông chủ, ngoại trừ ta Phuong Lâm, tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào nhúng chân!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Nhất kiếm hoành không

Phương Lâm gương mặt quyết tuyệt, tựa hồ cái này ít vị trí Tông chủ so tính mạng của hắn còn trọng yếu hơn. Phương Lâm trên mặt hiện ra điên cuồng, liền ngay cả tông chủ Khuất Thăng cũng hoài nghi nhà mình tông phái có phải hay không khá cường đại, dạng này một cái yêu nghiệt thể mà không muốn mạng tranh đoạt ít vị trí Tông chủ!

Lăng Nhật Phong trên không mây trắng bắt đầu từ từ lăn động, gió nổi lên.

Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, trên quảng trường chúng đệ tử tiếng người huyền ảo, đối Phương Lâm cử động cũng là không hiểu.

Ngay cả Đông Môn Đoan Thiên cùng Hà Túc Đạo trong lòng cũng đang hoài nghi, cái này ít vị trí Tông chủ đến cùng có cái gì kỳ quặc?

Về mặt của mọi người, Phương Lâm đều nhìn ở trong mắt, có lẽ tất cả mọi người ở đây chỉ có chính hắn mới biết được bí mật trong đó.

Nếu như có thể một lần nữa chiếm lấy ít vị trí Tông chủ, liền có thể lần nữa cảm tới Thương Minh lệnh!

Thương Minh khiến chính là Thương Minh đảo truyền nhân biểu tượng, nó còn có một cái ngay cả trong tông đều không có biết đến bí mật.

Nó nhưng thật ra là một cái chìa khóa, mở ra một tòa tên là Thất Nhạc viên thần bí chìa khoá.

Mà cái này Thất Nhạc viên không chỉ có thể trợ giúp Phương Lâm càng nhanh tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh, hơn nữa còn quan hệ đến Hồng Hoang giới Phương Lâm thân thể.

Ký ức dung hợp về sau, hai người liền là hoàn toàn một thể cùng thân.

Đây chính là Phương Lâm vì cái gì không tiếc bất cứ giá nào, muốn đoạt lại Thương Minh khiến nguyên nhân.

Lúc trước bắt đắc dĩ tự phế tu vi, sau đó đem Thương Minh khiến trả lại cho tông chủ, nhưng là hiện tại hắn muốn đích thân cảm về!

"Sư tỷ, xin lỗi, một chiêu cuối cùng, ta muốn công kích trước, nếu không ta rất khó ngăn trở kiếm thể của ngươi."

Phương Lâm tiến lên một bước, Huyền Dương kiếm kiếm chỉ trời xanh, khí thể của tự thân tại vô tận khuếch tán bên trong.

Trên bầu trời mặt trời mặt không thay đổi treo ở trên không, lạnh lùng canh gác lấy cái này vô ngần đại địa. Hô hô phong thanh tại vang lên bên tai, ngẫu nhiên có vài miếng lá rụng bay xuống tại trong sân.

"Nhất kiếm hoành không!"

Theo Phương Lâm quát to một tiếng, Huyền Dương kiếm trong lúc đó phát ra chướng mắt kiếm mang, phảng phất giống như trao đổi bầu trời mặt trời.

Huyền Dương kiếm bộc phát ra dài đến dài một mét kiếm mang, chỗ mũi kiếm phun ra nuốt vào lấy lấp lóe bóng loáng, lộ ra phá lệ thần bí, khí tức cường đại tầng tầng lớp lớp.

Mộ Dung Chân khuôn mặt xiết chặt, nàng cảm nhận được Phương Lâm chiêu này mang tới kinh khủng áp lực, bắt đắc dĩ lấy ra Phương Lâm đưa cho nàng kinh thiên luyện khí ầm.

Cấp sáu Pháp khí vừa mới vừa lấy ra, liền thu hút sự chú ý của vô số người.

Cứ việc chỉ là cấp sáu Pháp khí, lại là tương đối thừa thớt Đan Đình thức phòng ngự Pháp khí, đoán chừng coi như ngăn cản Nhập Đạo cảnh một kích đều không có vấn đề gì.

Làm Kinh Lôi Luyện Khí hồ nguyên chủ nhân, Phương Lâm rất rõ ràng uy lực của nó, vừa nhìn thấy Mộ Dung Chân lấy ra Kinh Lôi Luyện Khí hồ phòng thân, liền yên tâm lớn thi quyền cước.

Phương Lâm thả người nhảy lên, dùng hết toàn thân sau cùng khí lực, trọn vẹn nhảy ra cao năm mét, mà hậu chiêu bên trong Huyền Dương kiếm mang

theo quang mang chói mắt hướng phía Mộ Dung Chân bỏ tới.

Một kiếm bổ trí, kiếm khí tung hoành!

"Đồng!" Thăng tiến không lùi Huyền Dương kiếm xen lẫn cuồng bạo linh lực hung hăng đụng vào Kinh Lôi Luyện Khí hồ bên trên, phát ra một tiếng rung động lòng người tiếng vang.

Váy dài theo gió mà lên, Mộ Dung Chân thỉnh linh bị xô ra mười mấy mét bên ngoài, mà Phuong Lâm cũng hao hết toàn thân linh lực ngã trên mặt đất.

Thật là khủng khiếp kiếm pháp! Hoàn toàn có thể so ra mà vượt Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên một kích toàn lực!

Hà Túc Đạo nhìn thấy Phuong Lâm bộc phát ra cường đại như thế một chiêu, sắc mặt trở nên âm tối xuống, hấn căn bản không có nắm chắc có thể tiếp được chiêu này.

Hoàn toàn tương phản chính là Đông Môn Đoạn Thiên, sắc mặt tái nhợt hơi có vẻ khẩn trương, nhưng là cũng xem thường, tựa hồ có cái gì cường đại át chủ bài.

Phuong Lâm vùng vẫy một hồi, mới dốc hết toàn lực đứng lên, nhìn lấy đối diện Mộ Dung Chân.

"Mộ Dung sư tỷ nói chuyện có thể tính số?"

Mộ Dung Chân vén vén mái tóc của mình, vũ mị cười nói: "Ta nói chuyện đương nhiên chắc chắn a, ngươi có thể đánh với ta xong ba chiêu này, ta liền nhận thua tốt, không có gì lớn đó a." Phuong Lâm lập tức im lặng, người sư tỷ này mặc dù nhưng đã hai mươi một tuổi, nhưng là cách đối nhân xử thế luôn luôn trong lúc lơ đãng tán ra tiểu hài tử khí tức.

"Tông chủ, ta nhận thua, ngươi có thể tuyên bố Phuong Lâm chiến thắng!"

Mộ Dung Chân thu hồi Kinh Lôi Luyện Khí hồ cùng Thu Thủy Kiếm, quay người hướng phía Khuất Thắng vị trí chỗ ở lớn tiếng nói.

Mộ Dung Chân chủ động nhận thua, coi là thật vượt quá tất cả mọi người dự kiến, nhưng là càng làm cho mọi người cảm thấy khiếp sợ liền là Phuong Lâm!

Tự phế tu vi sau có thể tại gần như vậy thời gian bên trong, chiến thắng Thăng Linh cửu trọng thiên Mộ Dung Chân, cái này đã không thể dùng thiên tài cùng kinh khủng để hình dung.

Đợi một thời gian, Phuong Lâm chắc chắn danh dương Bạo Loạn Tinh Hải! Nếu như dựa theo loại tu luyện này tốc độ, Phuong Lâm rất có thể đánh vỡ Hồng Hoang giới tu luyện ghi chép, trở thành một đời mới chí tôn trẻ tuổi!

Năm gần mười bảy tuổi, tiền đồ bất khả hạn lượng!

Nghĩ tới đây, rất nhiều đệ tử bắt đầu âm thầm hối hận, hối hận mình tại Phuong Lâm tự phế tu vi về sau, thái độ đối với hấn phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Cũng có một bộ phận người cũng không dễ nhìn tốt Phuong Lâm, coi là cũng chỉ là ý vào không biết tên kỳ diệu kiếm pháp mà lấy được thắng lợi, trong những người này liền đã bao hàm Đông Môn Đoạn Thiên cùng La Thông.

"Ta tuyên bố trận đầu tỷ thí người thắng là tiền nhiệm Thiếu tông chủ Phuong Lâm! Tự phế tu vi về sau, khắc khổ tu luyện, đáng giá các đệ tử học tập!"

Khuất Thắng tại tuyên bố tranh tài kết quả đồng thời, cũng không có quên đốc thúc đệ tử khác cố gắng tu luyện, đề cao thực lực bản thân.

"Sau nửa canh giờ, Hà Túc Đạo đem giao đấu Đông Môn Đoạn Thiên!"

"Buổi chiều quyết ra Thiếu tông chủ nhân tuyển thời điểm, U Minh đảo Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí hai vị Nguyên Thần chân nhân sẽ mang lấy tuổi trẻ tài toàn tham gia linh cháo yến, linh ngộ vô thượng đạo kinh."

Khuất Thắng một lời nói, lần nữa điều động nhiệt tình của mọi người, đối trận thứ hai tỷ thí cũng tràn đầy chờ mong.

Phuong Lâm rời khỏi quảng trường về sau, đi thẳng tới bắc bộ địa phương không người, bắt đầu âm thầm điều tức, khôi phục công lực. Vô luận buổi chiều giao đấu ai, đều là một cuộc ác chiến!

Ba ngàn dặm bên ngoài Phiêu Miểu Các, Các chủ Dương Hạo nhưng chính đang ngهنhĩ tiếp hai vị đường xa mà đến khách nhân.

"Hai vị sư giả đường xa mà đến, không biết cần làm chuyện gì?"

Dương Hạo nhưng khuôn mặt cổ xưa, hai đạo mày rậm nằm ngang tại lông mi hữu thần trên ánh mắt, bản thân liền là Nguyên Thần tam trọng thiên cường giả, tự nhiên mang theo từng tia uy nghiêm.

Gầy teo người kia thanh âm khàn giọng nói: "Phụng đảo chủ chi mệnh, đến đây Phiêu Miểu Các đưa thiệp mời."

"Ban phát thưởng phạt thiện ác lệnh!" Một cái khác thân thể tương đối mập người thuận miệng nói tiếp.

Cái này mập gầy chân nhân chính là U Minh đảo thưởng phạt thiện ác nhị sứ Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí.

Dương Hạo nhưng sững sờ, lập tức kịp phản ứng nói ra: "Phiêu Miêu Các cùng U Minh đảo cách xa nhau mấy vạn dặm, mà lại chưa từng có đã từng quen biết, hai vị đạo huynh tặng cái gì thiệp mời?"

"Kết minh thiệp!"

"Sát nhân thiệp!"

Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí một người một câu, nhưng là nội dung lại khác hẳn tương phản.

Nâng lên sát nhân, Dương Hạo nhưng biến sắc, lạnh giọng nói ra: "Hai vị đạo huynh rốt cuộc là ý gì? Tha thứ bản nhân không rõ, nói thẳng thôi."

Thân Tử Minh cười hắc hắc, bộ mặt thịt tùy theo run run, nói ra: "Chúng ta mời quý phái Nhập Đạo cảnh phía dưới tuổi trẻ tài tuần tham gia U Minh đảo linh cháo yến, linh ngộ vô thượng đạo kinh."

Vô thượng đạo kinh! Dương Hạo nhưng trong lòng chấn động, có thể được xưng tụng trải qua văn tự, tuyệt đối là rộng rãi nhấp nháy cổ kim cái thể tuyệt học.

"Nếu là quý phái tiếp nhận mời, đem cho quý phái ban phát thưởng phạt thiện ác khiến chi thưởng thiện lệnh, cùng quý phái kết minh, phù hộ quý phái hai mươi năm!"

"Nếu là quý phái không tiếp thụ mời, đem cho quý phái ban phát thưởng phạt thiện ác khiến chi phạt ác lệnh, diệt tuyệt quý phái!"

Công Dương Chí lời nói như là một chậu đến Cửu U bên ngoài nước lạnh trong nháy mắt gội tại Dương Hạo mặc dù bên trên, diệt tuyệt quý phái, trong lúc nhất thời tại Dương Hạo nhưng trong lòng nổi lên thao thiên cự lãng.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Miệng lưỡi chi tranh

"Không nghĩ tới Phương Lâm thế mà thực lực cường đại như vậy, thế mà tại gần gũi trong một tháng tu luyện đến có thể so với Thăng Linh cửu trọng thiên, đơn giản nghe rộn cả người!"

"Thật sự là một cái tu đạo yêu nghiệt a, nguyên bản còn tưởng rằng hắn tự phế tu vi về sau, từ đó liền không gượng dậy nổi."

"Xem ra lần này bất luận ai muốn được tuyển Thiếu tông chủ, đều phải bằng vào thực lực tuyệt đối mới năng lực ép những người khác."

Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân cứng đối cứng cứ việc hơi rơi xuống hạ phong, nhưng là cũng đã chứng minh mình thực lực cường đại, tuyệt đối có tư cách lần nữa đoạt lại ít vị trí Tông chủ.

Hà Túc Đạo phong độ nhẹ nhàng, sắc mặt nhiều mây chuyển tinh, đã Phương Lâm đã linh lực hao hết, coi như hắn có Bạch Hổ Đăng Thiên Bộ phòng thân, cũng không nhất định ngăn cản mình đòn sát thủ.

"Hà sư huynh, ta tin tưởng nhất định có thể đánh bại Đông Môn sư huynh, cuối cùng trở thành tân nhiệm Thiếu tông chủ."

"Hà sư huynh là chúng ta Vọng Nguyệt Phong kiệt xuất nhất Thăng Linh cảnh đệ tử, ngày nghỉ thời gian nhất định trở thành Nguyên Thần chân nhân!"

"Ít vị trí Tông chủ, tất nhiên là dễ như trở bàn tay!"

Vọng Nguyệt Phong đệ tử nghị luận thanh âm dần dần tăng lớn, thời gian dần trôi qua đưa tới bên cạnh Trích Tinh Phong đệ tử.

"Các người Vọng Nguyệt Phong thực lực chỗ nào so ra mà vượt chúng ta Trích Tinh Phong, Đông Môn sư huynh nhất định sẽ hung hăng giáo huấn người nhóm cái gọi là thiên tài sư huynh."

"Đồng Môn sư huynh mới là mạnh nhất !"

Đồng Môn Đoạn Thiên trên mặt ngạo khí tung hoành, lấy Thăng Linh bát trọng thiên thực lực, khi biết muốn giao đấu Hà Túc Đạo thời điểm, trong lòng cũng không có bao nhiêu sầu lo, cái này khiến Hà Túc Đạo lưu lại tâm nhãn.

Mộ Dung Chân liền đứng tại Phương Lâm bên cạnh, trợ giúp Phương Lâm hộ pháp đồng thời, cũng đem lực chú ý đặt ở trận thứ hai tỷ thí bên trên.

Từ nội tâm bên trong tới nói, nàng tương đối hi vọng Đồng Môn Đoạn Thiên có thể thắng được, sau đó để Phương Lâm hung hăng giáo huấn hấn, ra trong lòng một ngụm ác khí, nhưng là trực giác nói cho nàng, Hà Túc Đạo đồng dạng không đơn giản.

"Mộ Dung sư tỷ, ngài cảm thấy ai có khả năng thu hoạch được trận thứ hai thắng lợi?"

Mộ Dung Chân mặt lộ vẻ vẻ làm khó, trầm mặc một hồi, mới nói ra: "Hà sư huynh mặt thắng hơi lớn một số, nhưng là Đồng Môn sư đệ cũng không thể khinh thường."

"Thế nhưng là Đồng Môn sư huynh chỉ có Thăng Linh bát trọng thiên tu vi, mà Hà sư huynh đã Thăng Linh cửu trọng thiên !"

Bên cạnh lập tức có người nói tiếp: "Không nên quên, vừa mới Phương sư huynh thực lực cũng không thể so với Mộ Dung sư tỷ kém bao nhiêu, mà lại Phương sư huynh khẳng định không đến Thăng Linh cửu trọng thiên!" Người nói chuyện len lén nhìn Mộ Dung Chân một chút, không nhìn thấy Mộ Dung Chân trách tội ánh mắt, mới bình yên yên lòng.

Hắn nơi nào sẽ biết, Mộ Dung Chân mới sẽ không để ý những vật này, nàng thiên tính đơn thuần, hào không tâm cơ, đại bộ phận tâm tư đều tại tu đạo một đường.

"Phía dưới tiến hành trận thứ hai tỷ thí, Đồng Môn Đoạn Thiên, Hà Túc Đạo, hai người các ngươi tiến lên đây!"

Chúng đệ tử đủ loại biểu lộ, Khuất Thắng toàn bộ nhìn ở trong mắt, Vọng Nguyệt Phong cùng Trích Tinh Phong mâu thuẫn đè ép càng ngày càng sâu, đối với tông phái tới nói cũng không phải là chuyện tốt a.

Đồng Môn Đoạn Thiên lẳng không nhảy lên, liên tục trên không trung phát ra lăn lộn mấy vòng, vừa lúc rơi vào trong sân, dẫn tới trận trận sợ hãi thán phục. "Đồng Môn sư huynh Phi Yến Lăng Không thân pháp thật sự là đẹp trai ngây người!"

"Ta lúc nào có thể đạt tới Đồng Môn sư huynh loại trình độ này a!"

Mọi người tại chấn kinh xong Đồng Môn Đoạn Thiên hoàn mỹ Phi Yến Lăng Không về sau, đưa ánh mắt chuyển hướng Hà Túc Đạo, muốn nhìn một chút hắn là thế nào ra sân.

Hà Túc Đạo mỉm cười, hai chân trên mặt đất hữu lực trừng một cái, toàn bộ thân thể như là như con quay xoay tròn mà lên, sau đó giữa không trung ngạnh sinh sinh cải biến phương hướng, rơi vào Đồng Môn Đoạn Thiên đối diện. "Trời ạ! Cửu Chuyển Kim Thân Quyết!"

"Nghe nói loại thân pháp này tu luyện khá khó khăn, đặc biệt là giai đoạn trước đối thân thể cải tạo, cũng không phải người bình thường có thể chịu được !"

"Hà sư huynh quá lợi hại, so Đồng Môn sư huynh thân pháp khó khăn!"

Trong lúc nhất thời đối Đồng Môn Đoạn Thiên tán dương, trong khoảnh khắc chuyển dời đến Hà Túc Đạo trên người.

Lơ lửng giữa không trung năm vị Nguyên Thần chân nhân, sắc mặt không giống nhau, hoặc mừng rỡ, hoặc kiêu ngạo, hoặc bất mãn, hoặc khác biệt.

"Hai người các ngươi đều là tông môn tu đạo thiên tài, đợi một thời gian tất sẽ thành tông phái trụ cột, thậm chí song song tấn thăng Nguyên Thần chân nhân, ta chỉ hy vọng điểm đến là dừng!"

Khuất Thắng ngữ khí hơi biến nặng một chút, hấn nhưng có điểm sợ hãi song phương vì phe phái có khác, đối với đối phương xuống tay ác độc, đây đối với tông môn tới nói tổn thất liền lớn.

"Tông chủ yên tâm, ta sẽ hạ thủ lưu tình."

Đồng Môn Đoạn Thiên vẫn là trước sau như một cuồng vọng, căn bản không có đem cao hơn chính mình một cảnh giới Hà Túc Đạo để vào mắt.

Mộ Dung Chân nhú mày, cuồng vọng như vậy, nàng cũng không thích loại tính cách này.

"Đồng Môn sư đệ quả nhiên là tràn đầy tự tin, vậy liền so tài xem hư thực đi!"

Hà Túc Đạo mặt phượng không buồn không vui, nho nhã lễ độ, phong độ nhẹ nhàng, ngọc thụ lâm phong, đối với Đồng Môn Đoạn Thiên ngạo khí, hấn tuyệt không sinh khí.

Rất nhiều nữ đệ tử đều bị Hà Túc Đạo ưu nhã chỗ mê hoặc, trong lúc nhất thời vì Hà Túc Đạo ủng hộ thanh âm vang vọng quảng trường.

"Hà sư huynh, ta xem trọng ngươi nha!" "Hà sư huynh, ngươi là tuyệt nhất! Ngươi nhất định có thể đánh bại Đông Môn sư huynh!"

"Hà sư huynh, ngươi đơn giản đẹp trai ngây người!"

Oanh ca yến ngữ, liên tiếp, để Đông Môn Đoạn Thiên trong lòng càng ngày càng không thoải mái, nhất là nhìn thấy mình đã từng ưa thích một cô gái, cũng tại ngập nước nhìn chăm chăm Hà Túc Đạo nhìn thời điểm, trong lòng nộ khí cũng không nén được nữa, lập tức quát lớn nói: "Hà Túc Đạo, ta hôm nay liền muốn làm lấy nhiều như vậy sư muội trước mặt, hung hăng giáo huấn ngươi, để ngươi biết trang khóc cũng không phải là một kiện mưòi phần ưu nhã sự tình!"

"Chỉ bằng ngươi còn muốn dạy dỗ ta? Ngươi tựa hồ quên đi một năm trước bị ta giáo huấn trắng cảnh a?" Hà Túc Đạo không nhanh không chậm nói ra một cái bí mật, trong lúc lơ đãng mở ra Đông Môn Đoạn Thiên trong lòng vết sẹo, cũng triệt để đốt lên trong lòng của hắn thiêu đốt ngọn lửa.

"Miệng lưỡi chi tranh, xem hết hôm nay thế nào giáo huấn ngươi!" Đông Môn Đoạn Thiên lửa giận thiêu đốt, tay phải một đạo lăng lệ chương phong vung vẩy tới, hướng phía Hà Túc Đạo trên mặt đánh tới.

Tục ngữ nói: đánh người không đánh mặt! Hà Túc Đạo tâm như chỉ thủy tâm thái, trong khoảnh khắc giống như một giọt nước rơi vào mặt nước, khơi dậy tầng tầng gợn sóng.

"Àm!"

Hà Túc Đạo tiến lên mấy bước, phải tay nắm lấy đạo bào nhẹ nhàng bung ra, một cỗ không thua Đông Môn Đoạn Thiên linh lực bạo phát đi ra, đem đầy trời chương phong ngăn tại một mét bên ngoài.

"Ngươi rõ ràng là Thăng Linh bát trọng thiên, làm sao linh lực hùng hậu như vậy?"

Khi hai đạo linh lực đụng vào nhau thời điểm, Hà Túc Đạo lúc này mới phát hiện Đông Môn Đoạn Thiên linh lực vậy mà so phổ thông Thăng Linh bát trọng thiên cường đại không ít!

Đông Môn Đoạn Thiên mặt lộ vẻ hung quang, Hà Túc Đạo cũng dám trước mặt của mọi người xách từ bản thân đã từng thua bởi hắn, để hắn quyết định nhất định phải hung hăng giáo huấn hắn.

Có lẽ mình ở trên cảnh giới ở vào lạc hậu vị trí, nhưng là mình trên người có thể là đeo một kiện có thể tùy thời bổ sung linh lực Pháp khí, đây chính là sư phụ hắn La Thông đặc biệt ban thưởng cho hắn.

"Ngươi vấn đề nhiều lắm, lại tiếp ta một chiêu!"

Đông Môn Đoạn Thiên một cước đạp, thân thể thả người nhảy lên, ở giữa không trung linh hoạt xoay người, hai chân như là sao hỏa đụng phải trái đất hướng phía Hà Túc Đạo đầu đá tới.

"Cái này Phi Yến Lăng Không thân pháp thật sự là khốc đập chết, Đông Môn sư huynh uy vũ bá khí!" Trích Tinh Phong đệ tử nhìn thấy Đông Môn Đoạn Thiên bá khí cước pháp, nhin không được lớn tiếng tán dương.

Hà Túc Đạo lần nữa thi triển Cửu Chuyển Kim Thân Quyết, thân thể xoay tròn lên cao, hai tay tụ tập cường đại linh lực, cầm thật chặt Đông Môn Đoạn Thiên hai chân, đang nhanh chóng xoay tròn bên trong chậm rãi hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Linh Tuyền Giới Chỉ

Hai vị thiếu niên thiên tài đều là cùng thế hệ ở trong người nổi bật, một cái ngạo khí trùng thiên, một cái điệu thấp hàm súc, nhưng động thủ lại hào nghiêm túc.

Phiêu dật Phi Yến Lăng Không thân pháp, huyền lệ Cửu Chuyển Kim Thân Quyết, trong nháy mắt đem ánh mắt mọi người nắm thật chặt.

So với trận đầu Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân tỷ thí, Hà Túc Đạo cùng Đông Môn Đoạn Thiên ở giữa chiến đấu muốn đặc sắc bên trên nhiều lắm.

Hà Túc Đạo gắt gao chế trụ Đông Môn Đoạn Thiên hai chân, ngạnh sinh sinh đem hấn từ giữa không trung lôi xuống.

"Quá bá khí!"

"Hà sư huynh uy vũ!"

Đông Môn Đoạn Thiên sắc mặt trở nên càng ngày càng đến khó coi, thể nội linh lực kịch liệt chuyển động, cấp tốc tuôn hướng hai chân, trong nháy mắt bộc phát ra lực lượng cường đại.

"Àm!"

Hà Túc Đạo chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng cường đại xông hướng hai cánh tay của mình, bị ép buông ra nắm chặt Đông Môn Đoạn Thiên hai tay.

Thăng Linh cảnh không giống Nguyên Thần chân nhân có thể đứng lơ lửng trên không, hai người đồng thời từ giữa không trung rơi xuống đất.

"La sư đệ, Đoạn Thiên vừa lên đến liền cường ngạnh công kích, tiếp tục như vậy chỉ sợ không bao lâu linh lực liền sẽ tiêu hao hết a."

Hạ Thiên Hành nhìn vô cùng cẩn thận, Đông Môn Đoạn Thiên như trước vẫn là Thăng Linh bát trọng thiên tu vi, so sánh Hà Túc Đạo vẫn là kém một cảnh giới.

"Hà sư huynh không cần lo lắng, Đoạn Thiên có tính toán của mình."

La Thông cũng không lo lắng cho mình đệ tử không thắng nổi Hà Túc Đạo, dù sao mình tại lúc trước ban cho Đông Môn Đoạn Thiên một kiện khôi phục linh lực Pháp khí.

"Hà sư huynh tất thắng!"

"Đông Môn sư huynh tất thắng!"

Vọng Nguyệt Phong cùng Trích Tinh Phong đệ tử nhao nhao vì chính mình phong bên trong thiếu niên thiên tài hồ hết ủng hộ, về phần Lăng Nhật Phong đệ tử đều tại xem náo nhiệt, bởi vì Phương Lâm đã xác định tấn cấp.

Đối với Mộ Dung Chân, Lăng Nhật Phong đệ tử trong lòng càng thêm tán đồng Phương Lâm trọng chương ít vị trí Tông chủ, thiếu niên đặc chí lại vì người khiêm tốn, cứ việc bây giờ trở nên có chút khinh cuồng cao điệu.

Bóng người nhảy lên, hai người đã đối công mười mấy cái hiệp, Hà Túc Đạo dần dần phát hiện một vấn đề, sắc mặt trở nên âm trầm xuống.

Gia hỏa này trên người vậy mà không có bao nhiêu linh lực tiêu hao, mà mình đã tiêu hao gần hai thành, trong này tuyệt đối có chuyện ẩn ở bên trong!

Không chỉ là Hà Túc Đạo, sư phụ hấn Lý Mộc chân nhân cũng nhìn xảy ra vấn đề, ánh mắt lạnh lùng không biết suy nghĩ cái gì.

"Hà Túc Đạo! Tiếp tục như vậy, ta nhìn ngươi làm sao thắng ta!"

Đông Môn Đoạn Thiên ý thức được Hà Túc Đạo phát hiện bí mật của mình về sau, lần nữa cuồng vọng mở miệng.

"Muốn chọc giận ta, ngươi còn chưa đủ tư cách!"

Hà Túc Đạo tay phải vẽ ra một đường cong tròn, năm ngón tay trong nháy mắt hình thành ung trào hình, lò mờ có thể thấy được vô số đạo linh lực trong khoảnh khắc tụ tập thành một cái gương cánh bay lượn Liệp Ưng, hai đạo lợi trào lóe ra ánh sáng yếu ớt.

"Ngươi có trước Thiên Ưng Trảo, xem ta đại lực hồ trảo!"

Đông Môn Đoạn Thiên giận quát một tiếng, cả hai tay đồng thời khoa tay thành hồ trảo hình, một cái ngửa mặt lên trời thét dài mảnh hồ huyền hóa ra đến, quả nhiên là hồ khiêu sơn lâm, uy chấn thiên hạ.

Mọi người thấy chính là nhiệt huyết phấn đấu, cái này đánh quá kịch liệt, nhao nhao cho rằng cái này mới xứng với Thăng Linh cửu trọng thiên thực lực!

"Túu túu!" "Rống!"

Huyền hóa ra tới Liệp Ưng cùng mảnh liệt Hồ Đồng lúc phát ra kêu to, một trước một sau, thanh âm vang vọng toàn trường "Hà Túc Đạo! Để ngươi xem cho rõ ràng, ta đại lực hồ trảo có phải hay không mạnh hơn ngươi trước Thiên Ưng Trảo!"

Đông Môn Đoạn Thiên cười ha ha, hồ trảo vung lên, như là mảnh hồ hạ sơn bay về phía Hà Túc Đạo.

"Chỉ bằng ngươi bát trọng thiên thực lực, đối phó ngươi, Hà Túc Đạo quá thay!"

Hà Túc Đạo chẳng thèm ngó tới, không nhanh không chậm, phóng xuất ra linh lực biến ảo mà ra Liệp Ưng, gương cánh bay lên không, phóng tới bay tới mảnh hồ.

Chỉ gặp Liệp Ưng song trào lõe ra u quang, hai cánh triển khai phẳng phát phô thiên cái địa, một đôi sắc bén mắt ưng tản ra vô tận hung ác chi khí, hướng phía mãnh hổ đầu chop tới.

"Hừ!"

Đông Môn Đoạn Thiên lạnh hừ một tiếng, hần tin tưởng mình hồ trào toàn thắng Hà Túc Đạo ưng trào, phải biết hổ chính là bách thú chi vương, hồ trào tự nhiên là trào công ở trong lợi hại nhất.

Liệt nhật huyền không, Thương Minh đảo nằm vị Nguyên Thần chân nhân lơ lửng tại giữa không trung, vĩ ngạn đáng người đề cang nhiều đệ tử cấp thấp ánh mắt bên trong tràn đầy cực nóng quang mang.

Tông chủ Khuất Thắng híp lại hai mắt, trong lòng loáng thoáng có một loại dự cảm, sẽ có cái đại sự gì phát sinh.

"Tôn sư đệ, ngươi đi kiểm tra một chút Thương Minh đại trận!"

Khuất Thắng cuối cùng quyết định phái Tôn Văn đi xem một chút Thương Minh đảo phòng ngự đại trận, loại này dự cảm bất tường trở nên càng ngày càng mãnh liệt.

"Tông chủ sư huynh, hẳn là có người có công đánh chúng ta?"

Hạ Thiên Hành trong mắt một đạo lệ mang hiện lên, giống như lói quang lấp lõe, cả người trong nháy mắt tản ra từng bước sát cơ.

"Hà sư đệ, sát khí của ngươi quá nặng đi." Khuất Thắng nhủ mảy, mà sau tiếp tục nói ra: "Ta chỉ là cảm giác tâm thần có chút không tập trung, lo lắng có cái gì đối tông môn chuyện bất lợi phát sinh."

Mấy vị Nguyên Thần thật người đưa mắt nhìn nhau, Khuất Thắng dự cảm luôn luôn rất chuẩn, cái này khiến trong lòng mọi người cũng dâng lên một cổ chẳng lành cảm giác.

"Ta cùng Tôn sư đệ cùng đi kiểm tra Thương Minh đại trận, nếu là thật sự có người dám đối tông môn bất lợi, vậy cũng đừng trách ta ra tay ác độc vô tình!"

Hạ Thiên Hành chỉ lo trung thuần, tính cách ôn hòa, nhưng là bởi vì tu luyện công pháp nguyên nhân, thường xuyên lại phát ra làm người ta sợ hãi sát cơ.

Khuất Thắng điểm gật đầu nói ra: "Cũng tốt, vậy thì ngươi cùng Tôn sư đệ đi xem một chút! Như đối phương chủ động công kích, các ngươi tuyệt đối không nên tùy tiện xuất thủ."

Hạ Thiên Hành cùng Tôn Văn hai người đáp ứng, thân ảnh đột nhiên biến mất, bắt đầu dò xét Thương Minh đảo hộ đảo đại trận.

Mộ Dung Chân trước mắt nhìn rất rõ ràng, lúc này hai vị chân nhân đột nhiên rời đi, hẳn là có chuyện gì muốn phát sinh?

"Chuyện gì xảy ra? Hạ sư thúc cùng Tôn sư thúc làm sao rồi đi?"

Bên tai truyền đến thanh âm quen thuộc, Mộ Dung Chân nhìn lại, Phương Lâm đã điều tức hoàn tất, đứng thẳng lên.

"Phương sư đệ, ngươi không sao?"

Phương Lâm giả bộ như rất có phong độ thân sĩ đáng vẻ, cười hắc hắc nói: "Không sao, liền là linh lực tiêu hao quá nhiều mà thôi."

Mộ Dung Chân vỗ bộ ngực nói ra: "Vậy là tốt rồi, ta còn sợ hãi lưu lại cho ngươi cái gì di chứng đâu? Đúng, ta vừa mới nhìn thấy Đông Môn Đoạn Thiên giống như không quá bình thường."

"Há, chỗ nào không bình thường?"

"Hắn giống như có rất nhiều linh lực có thể tiêu hao, vậy mà có thể cùng Hà sư huynh liều mạng, hơn nữa nhìn bộ dáng cũng không lo lắng linh lực tiêu hao vấn đề."

Phương Lâm nhướng mày, chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho cam, nếu là Đông Môn Đoạn Thiên linh lực tiêu hao vô cùng chậm, cũng có thể chiến thắng Hà Túc Đạo, nhưng đã đến buổi chiều, mình chỉ sợ muốn phí một phen trắc trở.

Hà Túc Đạo trên trán thời gian dần trôi qua toát ra một tia mồ hôi, linh lực của hắn tiêu hao rất nhanh, nhưng là y nguyên kiên nhẫn mười phần.

Như nếu vô pháp tìm ra Đông Môn Đoạn Thiên linh lực bảo trì nguyên nhân, trận chiến đấu này chỉ sợ tất thua không thể nghi ngờ.

Phương Lâm nhìn chằm chằm Đông Môn Đoạn Thiên nhìn một đoạn thời gian, từ song phương giao thủ động tác đến xem, Đông Môn Đoạn Thiên linh lực cũng đang tiêu hao, chỉ là có đồ vật gì tại cung cấp linh lực bổ sung.

"Linh Tuyền Giới Chỉ!"

Trong đầu trong nháy mắt xẹt qua Trịnh Thiểu Bạch đã từng cho mình giới thiệu qua tông môn các vị Nguyên Thần chân nhân tình huống, một cái có thể cung cấp linh lực bổ sung kỳ lạ chiếc nhẫn xuất hiện tại Phưong Lâm hồi ức ở trong. Đưa ánh mắt nhìn về phía Vọng Nguyệt Phong Lý Mộc sư thúc, nhìn thấy sắc mặt hân hoan u ám tình cảnh, Phưong Lâm càng thêm xác nhận phán đoán của mình.

"Đồng Môn sư đệ, thiện ý nhắc nhở một chút, Linh Tuyền Giới Chỉ linh lực chỉ sợ không nhiều lắm đi! Người có thể tiết kiệm điểm dùng a!"

Phưong Lâm e sợ cho thiên hạ bất loạn, hướng phía giữa sân đang đánh đấu song phưong la lớn, trong nháy mắt trong khoảnh khắc truyền khắp toàn trường.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Át chủ bài bại lộ

"Linh Tuyền Giới Chỉ! La sư huynh, ngược lại là hảo thủ đoạn a!" Lý Mộc trong nháy mắt mình bạch vì cái gì Đồng Môn Đoạn Thiên có thể có nhiều như vậy linh lực có thể dùng đến tiêu xài, cười lạnh đối La Thông nói ra.

La Thông sắc mặt cười híp mắt, tựa hồ không quan tâm Lý Mộc trào phúng, trả lời: "Lý sư đệ, lời này của người ta liền nghe không rõ, Đoạn Thiên cùng ta muốn Linh Tuyền Giới Chỉ, ta làm vì sư phó, cũng không dễ trực tiếp cự tuyệt đi, lại nói ta cảm thấy Đoạn Thiên hoàn toàn có tư cách đảm nhiệm ít tông chi vị, đem ta Thương Minh phái phát dương quang đại!"

Linh Tuyền Giới Chỉ, lục phẩm phòng ngự Pháp khí, có thể trên phạm vi lớn giảm xuống người sử dụng linh lực tiêu hao tốc độ, mà lại ở một mức độ nào đó còn có thể bổ sung tiêu hao linh lực.

Trong giới chỉ cao nhất có thể tồn trữ gần hai cái Nhập Đạo cảnh cửu trọng thiên cường giả toàn bộ linh lực, có thể nói là Nhập Đạo cảnh trở xuống nghịch thiên Pháp khí.

Hà Túc Đạo một mặt âm trầm, tiếp tục như vậy, coi như linh lực của mình hao hết, chỉ sợ Đồng Môn Đoạn Thiên cũng có thể giữ lại gần hơn chín thành linh lực.

"Đồng Môn sư đệ, coi là thật không tầm thường, không nghĩ tới La sư thúc thế mà đem Linh Tuyền Giới Chỉ đều ban cho người!"

Đồng Môn Đoạn Thiên cười ha ha, cứ việc bị Phưong Lâm chỉ ra mình linh lực tiêu hao huyền bí, nhưng là không chút phật lòng, quy tắc ở trong có không có nói không cho phép sử dụng bổ sung linh lực Pháp khí.

"Hà Túc Đạo, đã người thấy rất rõ ràng, trực tiếp từ bỏ đi!"

"Nếu như ta không có nhìn lầm, người bây giờ linh lực tiêu hao gần bốn thành đi, nhất hơn nửa canh giờ, liền sẽ hoàn toàn hao hết."

Đồng Môn Đoạn Thiên cao ngạo tự đại, nhưng là không có nghĩa là liền nhất định không biết trời cao đất rộng, đối trên trận hình thức, hân phân biệt rất rõ ràng.

Đám người cũng đối Đồng Môn Đoạn Thiên sử dụng Linh Tuyền Giới Chỉ biểu thị ra mãnh liệt khinh bỉ, vì ít vị Tông chủ, vậy mà đối mặt đồng môn lúc còn như thế xảo trá.

"Đồng Môn Đoạn Thiên, người làm như vậy coi như làm tới Thiểu tông chủ, thử hỏi có ai có thể phục người?" Ở chung quanh sư huynh đệ nhìn soi mói, Phưong Lâm nhìn Mộ Dung Chân một chút, la lớn.

Mộ Dung Chân da thịt như tuyết, váy dài tại gió nhẹ quét dưới, có chút rung động xinh đẹp vô cùng, đi theo nói ra: "Có bản lĩnh từ bỏ Linh Tuyền Giới Chỉ, cùng Hà sư huynh chân chính đánh một trận!"

"Đúng a, dựa vào Pháp khí có gì tài ba!"

"Nếu như không có Linh Tuyền Giới Chỉ, chúc Hà sư huynh một cái tay liền có thể đánh bại người!"

Đồng Môn Đoạn Thiên trên mặt hiện ra nụ cười lạnh lùng, hướng về phía trên bầu trời Khuất Thắng lớn tiếng hỏi: "Xin hỏi tông chủ, nếu là ta dựa vào Linh Tuyền Giới Chỉ lấy được thắng lợi, phải chăng tính vì quý?"

"Bất Toán Vi Quy!" Giữa không trung truyền đến Khuất Thắng thanh âm lạnh lùng, Pháp khí dù sao cũng coi như là một cá nhân thực lực.

Khi lấy được tông chủ sau khi xác nhận, Đông Môn Đoạn Thiên càng thêm cuồng vọng nói: "Đã tông chủ đều đã lên tiếng, sử dụng Linh Tuyền Giới Chỉ Bất Toán Vi Quy, Hà Túc Đạo, ngươi có lời gì nói?"

Phương Lâm là tại nhện không nổi nữa, gia hỏa này đơn giản cuồng vọng đến chân trời.

"Đông Môn Đoạn Thiên, ngươi không nên quá tùy tiện! Nếu không phải gặp sét đánh đấy!"

"Phương Lâm, ngươi cầm miệng cho ta! Chờ ta chiến thắng Hà Túc Đạo về sau, buổi chiều mới hảo hảo giáo huấn ngươi, để ngươi biết ai có tư cách đảm nhiệm Thương Minh phái Thiếu tông chủ!"

Đông Môn Đoạn Thiên trong mắt bộc phát ra lửa nóng quang mang, nhìn chằm chằm Phương Lâm giận dữ hết, sau đó đem toàn bộ lực chú ý tập trung ở Hà Túc Đạo trên người.

Không chỉ là Vọng Nguyệt Phong đệ tử vì Hà Túc Đạo cảm thấy lo lắng, liền ngay cả Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân cũng vì Hà Túc Đạo cảm thấy sầu lo.

Nếu là Hà Túc Đạo không có nó lá bài tẩy của hắn, chỉ sợ Đông Môn Đoạn Thiên dựa vào Linh Tuyền Giới Chỉ còn thật có thể chiến thắng Hà Túc Đạo, như vậy trải qua, Phương Lâm buổi chiều liền muốn đối mặt Đông Môn Đoạn Thiên khiêu chiến!

Phương Lâm át chủ bài cũng bất quá là Bạch Hổ Đăng Thiên Bộ cùng Nhật Nguyệt lăng không kiếm, mà những cái này truyền thuyết bên trong tuyệt học liền là nhất tiêu hao linh lực.

Về phần Phong Thần đồ giám chi sợ không thể bại lộ ở trước mặt mọi người, nếu không có lẽ gây nên những người khác tranh đoạt chi tâm, thậm chí bao gồm lơ lửng ở giữa không trung mấy vị Nguyên Thần chân nhân.

Từ dung hợp ký ức đến xem, cái này Phong Thần đồ giám chi bằng vào có thể phong ấn Nguyên Thần cảnh cường giả đầu này, chỉ ít cũng có thể được xưng tụng Huyền khí!

Thời gian chậm chậm trôi qua, Hà Túc Đạo cứ như vậy đứng đấy cũng không chủ động công kích, yên lặng khôi phục linh lực.

Đông Môn Đoạn Thiên ý vào Linh Tuyền Giới Chỉ, tự nhận là nhất định có thể chiến thắng Hà Túc Đạo, đồng dạng cũng không chủ động phát động công kích.

Hai người đối lập mà đứng, để chung quanh đứng ngoài quan sát những sư huynh đệ khác bối rối.

"Đông Môn sư huynh, tốc chiến tốc thắng a!"

"Hà sư huynh, nhanh sử xuất tuyệt chiêu đi!"

Hà Túc Đạo âm trầm khuôn mặt tuần tú dần dần tạnh, khóe miệng lần nữa xẹt qua một đạo gió xuân hiu hiu tiểu dung.

Chỉ gặp tay phải hắn duỗi ra, một đạo linh lực khổng lồ trong khoảnh khắc bộc phát, hình thành một cái ước chừng chừng năm mét cự hình bàn tay, lóe ra như hoàng kim quang mang.

"Triền Kim Thủ!"

Trên bầu trời đột nhiên truyền đến một tiếng kinh hô, chính là Trích Tinh Phong Nguyên Thần chân nhân La Thông!

"Triền Kim Thủ cũng là Hồng Hoang giới thất truyền đã lâu khoáng thế tuyệt học, cái này Hà Túc Đạo là từ đâu học được?"

Khuất Thắng cau mày, đem vấn đề ném Lý Mộc, làm Hà Túc Đạo sư phó, hắn chỉ ít hẳn là hiểu một chút.

Tông môn ở trong lại có hai tên đệ tử trẻ tuổi đều nắm giữ trong truyền thuyết tuyệt học, cái này khiến Khuất Thắng trong lòng dự cảm bất tường lần nữa trở nên mãnh liệt.

Bạch Hổ Đăng Thiên Bộ cùng Triền Kim Thủ thất truyền rất nhiều năm, tục truyền đã từng theo bách tộc ẩn lui Hồng Hoang giới mà biến mất, bây giờ lần nữa hiện thế, hẳn là biểu thị bách tộc đem lần nữa tái nhập Hồng Hoang giới?

Nghĩ đến Chiến tộc vô địch chiến thần, Hải tộc ức vạn yêu thú, còn có yêu tộc kinh khủng thiên yêu, lại thêm Man tộc kêu gọi thần bí, Khuất Thắng trong lòng trong lúc đó dâng lên một loại cảm giác bất lực.

"Tông chủ sư huynh, cái này Triền Kim Thủ ta cũng không biết kẻ này lúc nào tu luyện thành công, hẳn là gần nhất hai năm hẳn thường xuyên ra ngoài du lịch, trùng hợp học được."

Lý Mộc cũng là buồn bực, đồ đệ của mình học cái gì đồ vật, làm vì sư phó vậy mà không biết, cũng cảm thấy có chút bi ai.

Trong sân đột nhiên xuất hiện hoàng kim cự thủ trong khoảnh khắc xuất hiện tại Đông Môn Đoạn Thiên trên đầu, không chờ hắn làm ra phản ứng, liền bị một bàn tay đập dưới mặt đất.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, từ đá xanh trải mặt đất trong nháy mắt xuất hiện một bóng người, trọn vẹn đem gần nửa mét sâu, Đông Môn Đoạn Thiên thỉnh linh liền nằm ở bên trong!

Triền Kim Thủ bộc phát lực lượng kinh khủng, để tất cả mọi người ở đây đều hít một hơi lạnh khí! Một chương là có thể đem người đập tới mặt đất bên trong, cái này đến cần muốn bao lớn lực lượng a!

"Khụ khụ khụ!"

Đông Môn Đoạn Thiên ho khan đứng lên, mấy chục khối đá vụn từ trên người hắn rớt xuống, khoe môi nhếch lên một đường chất lỏng màu đỏ, chính đang chậm rãi hướng phía dưới lưu động.

"Triền Kim Thủ! Quả nhiên là hảo thủ đoạn!" Đông Môn Đoạn Thiên cười khổ nói, sau đó biến sắc, dùng ống tay áo nhẹ nhàng chà xát một chút khoe miệng máu tươi, tiếp tục nói ra: "Ta nhìn ngươi làm sao công kích ta!"

Vừa dứt lời, Đông Môn Đoạn Thiên thân trong nháy mắt xuất hiện một bộ màu lam khôi giáp, hai tay bị dày đặc áo giáp bao trùm, phảng phất một con cự nặng chiếm cứ tại lồng ngực của hắn, như là Ma Quân giáng lâm.

"Cửu phẩm Pháp khí Hắc Xà Giáp!"

Phương Lâm lần nữa cả kinh kêu lên, không nghĩ tới Đông Môn Đoạn Thiên chuẩn bị như thế đầy đủ, xem ra cuộc tỷ thí này thắng bại đã phân, Hà Túc Đạo thua không nghi ngờ!

Mình cũng phải suy tính một chút, nhìn xem nên như thế nào mới có thể chiến thắng Đông Môn Đoạn Thiên, nếu không ít vị trí Tông chủ liền rơi đến tặng cho người khác.

Không ngờ Hà Túc Đạo hai mắt đột nhiên hiện lên một đạo mờ nhạt quang mang, trực tiếp bắn vào Đông Môn Đoạn Thiên trong mắt, sau đó một đạo phổ thiên cái địa hoàng kim cự chương từ trên trời giáng xuống.

"Oanh!"

Lại là một tiếng vang thật lớn, Đông Môn Đoạn Thiên lần nữa bị nện tiến vào mặt đất, cùng lần trước khác biệt chính là, thật lâu đều không có đứng lên.

Có đệ tử đi lên trước xem xét, sau đó thàn nói: "Đông Môn sư huynh bị nện đã hôn mê!"

Toàn trường xôn xao, trang bị Hắc Xà Giáp Đông Môn Đoạn Thiên lại bị Hà Túc Đạo Triền Kim Thủ nện đã hôn mê, trong này khẳng định có cái gì không muốn người biết huyền bí.

Có lẽ chỉ có Phương Lâm nhìn thấy Hà Túc Đạo trong đôi mắt tia sáng màu vàng bắn đi ra về sau, Đông Môn Đoạn Thiên thân thể trong nháy mắt cứng ngắc, sau đó bị nện tiến vào mặt đất.

Hắn trong hai mắt ánh sáng mờ nhạt mang mới là hắn chân chính át chủ bài, cuối cùng vẫn là bại lộ! Phương Lâm đến giờ khắc này, mới chính thức ý thức được Hà Túc Đạo chỗ đáng sợ, mặt ngoài tao nhã nho nhã, trên thực tế át chủ bài tầng tầng lớp lớp, đây mới thật sự là đối thủ!

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Tông chủ suy đoán

Đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào ngờ tới chuyện chuyển biến tới nhanh chóng như vậy, vừa mới còn khí thế cao Đông Môn Đoạn Thiên thể mà bị Hà Túc Đạo hai chương đập đã hôn mê.

La Thông thật sắc mặt người đều tái rồi, không nghĩ tới mình đem Linh Tuyền Giới Chi giao cho Đông Môn Đoạn Thiên, vẫn là không cách nào chiến

thắng Hà Túc Đạo, hơn nữa còn là lấy loại này xấp xỉ tàn phá phương thức bị đánh bại, tâm mặt mo này cũng không biết hướng cái nào thả, nhất là khi nhìn đến bên cạnh Lý Mộc đắc ý bộ dáng, hận không thể tại chỗ chụp chết Đông Môn Đoạn Thiên!

"Cái này Triền Kim Thủ quả nhiên cường đại a! Thế mà ngành sinh sinh đem thân mặc màu đen giáp Đông Môn Đoạn Thiên đập đã hôn mê!"

"Hà sư huynh, uy vũ bá khí a! Ta nhìn Trích Tinh Phong sư huynh đệ còn dám hay không coi thường chúng ta Vọng Nguyệt Phong người!"

Hà Túc Đạo cường thế phát huy khiếp sợ toàn trường, cơ hồ chín mười phần trăm chín người nhận định vị trí Tông chủ trừ hắn ra không còn có thể là ai khác, đương nhiên muốn đem Phương Lâm bài trừ bên ngoài.

"Phương sư đệ, người Bạch Hồ Đăng Thiên Bộ mấy người không trốn được cái này Triền Kim Thủ?"

Mộ Dung Chân khuôn mặt viết đầy lo lắng, nàng cũng sợ hãi Phương Lâm bị cái này kinh khủng Hoàng Kim Thủ chương nên ngắt đi, chỉ ít chính nàng đều không có chút nào nắm chắc có thể trốn được một chương này.

Triền Kim Thủ sở dĩ có thể một kích tất trúng, chủ yếu ở chỗ tốc độ khủng khiếp cùng có thể so với Nhập Đạo cảnh Nhị trọng thiên lực lượng kinh khủng.

Phương Lâm nghĩ nghĩ, không khỏi lắc đầu, cảm xúc có chút thất lạc, âm đạm nói ra: "Chỉ sợ phi thường khó khăn, cái này Triền Kim Thủ bộc phát tốc độ thật nhanh, có thể so sánh ta Bạch Hồ Đăng Thiên Bộ."

Nhìn thấy Mộ Dung Chân thanh thuần ánh mắt lập tức âm đạm, Phương Lâm an ủi: "Mộ Dung sư tỷ cứ việc yên tâm, vô luận như thế nào, ta đều sẽ đoạt được cái này ít vị trí Tông chủ!"

Một cổ cường đại tự tin phóng lên tận trời, vào thời khắc này, Mộ Dung Chân cảm thấy Phương Lâm có một loại nói không ra nam nhân mị lực.

"Bất quá chính người cũng phải cẩn thận! Nếu là thật sự không chiến thắng được Hà sư huynh, liền từ bỏ không xong, ta biết người cũng không phải là một loại mưu cầu danh lợi quyền thế người."

Mộ Dung Chân mỗi tiếng nói cử động tràn đầy đại gia khuê tú khí tức, thông tình đạt lý mà thiên chân khả ái, có thể nói là tuyệt sắc vu vật.

"Trận thứ hai Hà Túc Đạo thắng! Buổi chiều, Phương Lâm cùng Hà Túc Đạo đem quyết ra người thắng cuối cùng, đảm nhiệm bản tông tân nhiệm Thiếu tông chủ!"

Khuất Thắng cao giọng tuyên bố, sau đó chỉ gặp hai đạo lưu quang lấp lóe, chính là Hạ Thiên Hành cùng Tôn Văn hai vị Nguyên Thần chân nhân.

"Các người trước riêng phần mình đi về nghỉ, buổi chiều ở chỗ này quyết ra thắng bại!"

Lúc này thái dương cương tốt treo ở phía đông nam, chúng đệ tử nhao nhao rời đi phòng nghị sự quảng trường, tiếng nghị luận thao thao bất tuyệt.

"Ta dám đánh cược Hà sư huynh buổi chiều thắng chắc! Chỉ bằng vào Triền Kim Thủ uy lực kinh khủng, liền có thể chiến thắng Phương sư huynh."

"Ta nhìn không nhất định, Phương sư huynh Bạch Hồ Đăng Thiên Bộ thế nhưng là huyền diệu vô cùng, nói không chừng hai người có thể đánh cho lực lượng ngang nhau!"

"Với ta mà nói, ai làm Thiếu tông chủ cũng không đáng kể, trọng yếu là tăng lên thực lực bản thân mới là vương đạo, nếu không tông môn cũng sẽ không coi trọng người."

Khi chúng đệ tử rời đi quảng trường thời điểm, mấy vị Nguyên Thần chân nhân ung dung rơi xuống đất, đi vào phòng nghị sự, dựa theo chỗ ngồi riêng phần mình ngồi xuống.

"Tông chủ sư huynh, ta cùng Tôn sư đệ dò xét toàn bộ Thương Minh đảo cũng không có phát sinh trạng huống dị thường, nhưng là để cho an toàn, chúng ta mở ra Thương Minh đại trận."

Vừa mới ngồi xuống, Hạ Thiên Hành liền trực tiếp dứt khoát giải thích một chút hai người dò xét kết quả, cũng lại nói rõ xử lý phương án.

Khuất Thắng sắc mặt nặng nề, tiếp tục nói ra: "Vừa mới trận thứ hai tỷ thí, Lý sư đệ đệ tử Hà Túc Đạo chiến thắng người mặc Hắc Xà Giáp cùng Linh Tuyền Giới Chi Đông Môn Đoạn Thiên."

"Cái gì?"

"Cái này sao có thể?" Hạ Thiên Hành cùng Tôn Văn đồng thời hoảng sợ nói, muốn chiến thắng sử dụng Linh Tuyền Giới Chi Đông Môn Đoạn Thiên, chỉ ít cũng phải Nhập Đạo nhất trọng thiên trở lên thực lực mới được.

Lại thêm màu đen giáp phòng ngự, lấy Hà Túc Đạo Thăng Linh cửu trọng thiên thực lực, làm sao có thể chiến thắng Đông Môn Đoạn Thiên?

"Ha ha ha ha! Hai vị sư huynh không cần hoài nghi, tiểu đồ phát huy ra sắc xác thực chiến thắng Đông Môn Đoạn Thiên."

Lý Mộc cười ha ha, một mặt về đặc ý, mình cái này đệ tử coi là thật cho mình tăng thể diện.

"Chẳng phải ý vào một bộ thất truyền Triền Kim Thủ sao? Ta cảm thấy Hà Túc Đạo có khả năng ở bên ngoài khác theo thầy học môn mới học được môn này chừng pháp!"

La Thông trong lòng càng thêm không thoải mái, tức giận bất bình suy đoán nói.

"La sư đệ, ngươi đệ tử tài nghệ không bằng người, bại bởi đồ đệ của ta, nhưng là cũng không thể ngấm máu phun người, nói xấu đồ đệ của ta!"

Lý Mộc biến sắc, hần nhưng không cho phép có người nói xấu đệ tử đặc ý của mình, lập tức đối chọi gay gắt nói.

Khuất Thắng lạnh lùng hừ một tiếng, trầm giọng nói ra: "Tốt, hai vị sư đệ không cần tranh chấp, ta muốn nói là tại Hà Túc Đạo cuối cùng một chương võ hướng Đông Môn Đoạn Thiên lúc, có ai chú ý tới hai người bọn họ biến hóa, tí như thân thể của bọn hần hoặc là ánh mắt các cái khác phát sinh tình huống dị thường."

Tông chủ lời nói đưa tới Lý Mộc cùng La Thông hai người suy nghĩ, kỳ thật Lý Mộc mình cũng rõ ràng lấy Hà Túc Đạo thực lực không có khả năng dễ dàng như vậy liền đánh bại Đông Môn Đoạn Thiên.

"Ta giống như đẹp mắt đến tại Triền Kim Thủ rơi xuống trong nháy mắt, Đông Môn Đoạn Thiên ánh mắt xuất hiện mê mang, thân thể tựa hồ trở nên hành động chậm chạp cùng cứng ngắc."

Lý Mộc cẩn thận nhớ lại một chút ngay lúc đó tình huống, bỗng nhiên nghĩ đến Đông Môn Đoạn Thiên trên người phát sinh biến hóa.

"Ta nhớ ra rồi, Hà Túc Đạo tại thứ hai chương hạ xuống xong, ánh mắt bên trong bắn ra một đạo mờ nhạt quang mang."

La Thông hai mắt hiện lên một đạo lệ mang, chẳng lẽ tại đây chính là Hà Túc Đạo chiến thắng Đông Môn Đoạn Thiên át chủ bài?

Khuất Thắng từ chối cho ý kiến, truy hỏi một câu: "Các ngươi có thể hay không chắc chắn chứ?"

Lý Mộc cùng La Thông hai người lần nữa hồi ức một lần, đồng thời gật đầu khẳng định.

"Tông chủ, chẳng lẽ ngươi hoài nghi Hà Túc Đạo có vấn đề?" Hạ Thiên Hành trong hai mắt bộc phát ra một cỗ sát cơ, hần hận nhất phản bội sư môn, ức hiếp đồng môn người.

Khuất Thắng hồ hững lắc đầu, phảng phất nhớ ra cái gì đó nói ra: "Nếu như ta không có đoán sai, Hà Túc Đạo trong hai mắt hoàng quang, hần là Minh Thần tuyệt kỹ Minh Thần Chi Đồng!"

"Minh Thần Chi Đồng!"

"Tông chủ, ngươi nói là Đông Hoang nghe tiếng đã lâu Minh Thần Thác Bạt Vân?"

"Không có khả năng, Thương Minh đảo cách Đông Hoang gần năm vạn dặm, Hà Túc Đạo làm sao có thể đi Đông Hoang học xong Minh Thần Chi Đồng?"

"Hần là Hà Túc Đạo đầu phục Minh Thần?"

Bốn vị Nguyên Thần chân nhân nhao nhao suy đoán, nhưng lại không có dám ngông cuồng chửi bới Minh Thần.

Thác Bạt Vân chính là Đông Hoang tuyệt đỉnh cao thủ, một thân tu vi có thể so với Tiềm Long cảnh cửu trọng thiên, tại toàn bộ Hồng Hoang giới tiếng tăm lừng lẫy, được tôn xưng Minh Thần Thác Bạt thượng nhân.

Nguyên Thần cảnh cường giả tôn xưng chân nhân, Tiềm Long cảnh cường giả tôn xưng thượng nhân, đây là vài vạn năm lưu truyền xuống truyền thống.

"Nếu như nói Hà Túc Đạo thật đầu phục Minh Thần, vậy đối với chúng ta Thương Minh phái tới nói chưa từng không là một chuyện tốt!"

Khuất Thắng trong đầu trong nháy mắt chuyển qua vô số cái suy nghĩ, nhưng cuối cùng dừng lại tại bên trong một cái phía trên.

"Chư vị sư đệ, lấy Minh Thần tiên bối danh vọng thêm thực lực, không có khả năng đối với chúng ta Thương Minh phái có ý đồ gì, khả năng duy nhất liền là hần cần Hà Túc Đạo vì hần làm chuyện gì?" "Nếu như nói chúng ta hợp ý, ủng hộ Hà Túc Đạo đảm nhiệm Thiếu tông chủ, như vậy chúng ta Thương Minh phái khẳng định cũng tìm được Minh Thần ủng hộ, từ đó tăng lên tông phái thực lực."

Hạ Thiên Hành, Lý Mộc cùng Tôn Văn đều âm thầm gật đầu, nhưng là lại nghe được La Thông thanh âm phản đối.

"Tông chủ sư huynh, ngươi nói nhiều như vậy đều là suy đoán, nếu như nói Hà Túc Đạo học lên Minh Thần tuyệt học, ngươi cảm thấy chuyện gì phát sinh?"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Trước khi chiến đấu

Học trộm khác phái tuyệt học, chính là tu đạo giới tối kỵ, Phương Lâm liền là sống sờ sờ án lệ, học trộm Thiên Tinh Tông Hàn Thần chân nhân tuyệt học, dẫn đến thiếp thân thị nữ Lâm Uyển Nhi bị Hàn Thần chân nhân tru sát, như nếu không phải Thương Minh phái mấy vị Nguyên Thần chân nhân nhiều mặt cầu tình, Phương Lâm sớm đã bị mất mạng, lại càng không có tự phế tu vi tu vi sự tình phát sinh.

La Thông nghi vấn trong lúc vô hình cho mấy vị khác Nguyên Thần chân nhân mang đến áp lực kinh khủng, nếu như Hà Túc Đạo học trộm Minh Thần tuyệt kỹ, chỉ sợ Thương Minh phái chỉ có diệt phái!

"Cái này chỉ sợ không thể nào?" Lý Mộc đối đồ đệ của mình phẩm tính là khá hiểu, hẳn tin tưởng Hà Túc Đạo tuyệt không phải không biết phân tặc, đi học trộm Minh Thần tuyệt kỹ.

Khuất Thăng chau mày, La Thông suy đoán cũng không phải không có lý, nếu thật là học trộm, có lẽ Thương Minh phái chẳng mấy chốc sẽ biến mất.

"Như vậy đi, chờ sau đó buổi trưa bọn hắn tỷ thí kết thúc, lại tìm Hà Túc Đạo kỹ càng nói một chút, nhìn xem rốt cục là chuyện gì xảy ra?"

"Nếu như hắn trực tiếp thẳng thắn nói rõ ràng, xác thực học trộm Minh Thần tuyệt kỹ, vậy cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt, trực tiếp tại chỗ tru sát, sau đó tiến về Minh Thần dòng họ từ hướng Minh Thần thỉnh tội!"

Lý Mộc sắc mặt đại biến, vội vàng ngăn cản nói: "Tông chủ sư huynh, không thể hành sự lỗ mãng a!"

"Lý sư đệ không cần lo lắng, nếu là Hà Túc Đạo thật thâm đầu phục Minh Thần tông, cái kia đối với chúng ta mà nói chưa chắc không phải một cái cơ hội vùng lên!"

Tôn Văn đối tông chủ lời nói rất là đồng ý, tiếp lấy nói ra: "Nếu như chúng ta thông qua Hà Túc Đạo cùng Minh Thần tông đã thông quan hệ, như vậy tại Bạo Loạn Tinh Hải chúng ta chắc chắn gia tăng càng lớn quyền lên tiếng!"

Bạo Loạn Tinh Hải phương viên một vạn dặm, trong đó hòn đảo chỉ chít khắp nơi, tông phái san sát, có mấy ngàn nhiều.

Nhưng trong biển tài nguyên có hạn, đặc biệt là tự nhiên linh mạch cùng linh thạch sản xuất càng ngày càng ít, xa kém xa thỏa mãn trước mắt các đại tông phái tu luyện sử dụng.

Tôn Văn lời nói bỏ đi Lý Mộc bộ phận lo lắng, cũng loáng thoáng cho mọi người mang đến một phần cuồng nhiệt hi vọng.

Nhiều một đầu linh mạch, liền có khả năng gia tăng một tên Nguyên Thần chân nhân, đây đối với Thương Minh phái tới nói quả thực là thực lực tăng nhiều.

Trước mắt Thương Minh trong phái đạt tới Nhập Đạo cửu trọng thiên đệ tứ khoảng chừng tám người nhiều, nếu như có thể làm nhiều đến mấy đầu linh mạch, chỉ ít có thể gia tăng ba vị Nguyên Thần chân nhân!

Để cho an toàn, mấy vị Nguyên Thần chân nhân lần nữa thương lượng, đồng thời cũng tại thương nghị buổi chiều đến tột cùng phái cái nào mấy vị đệ tử tiến về U Minh đảo lĩnh ngộ U Minh trái qua.

Thỉnh Vũ Hiến hai bên đều là xanh biếc thanh trúc, tản ra sâu kín mùi thơm ngát, nghe để tâm thần thanh thản.

"Phương sư đệ, chiếu ta xem ra, không bằng từ bỏ đi! Ta cảm thấy người rất khó ngăn cản được Hà sư huynh Triều Kim Thủ."

Mộ Dung Chân hai mắt nhìn chăm chăm Phương Lâm, lần nữa khuyên can nói.

Phương Lâm đứng dậy, nhìn Vọng Nguyệt Phong, xuyên thấu qua cao lớn cây cối, chính là vô ngần Bạo Loạn Tinh Hải, mờ mờ có thể thấy được có đại lượng đội thuyền đang du động.

"Sư tỷ, người lại nhìn những cái kia ngư dân mỗi ngày ở trên biển bốn ba, đến tột cùng vì cái gì?"

Phương Lâm không có trực tiếp trả lời chắc chắn Mộ Dung Chân, mà là ném ra một cái rất đơn giản vấn đề.

Mộ Dung Chân nháy hai cái ngập nước mắt to, cười hi hi nói ra: "Vấn đề này quá đơn giản, bọn hắn đánh cá tự nhiên là vì sinh kế a."

"Ngư dân vì sinh kế đánh cá, vậy chúng ta những này người tu đạo đến tốt cùng vì cái gì mà tu đạo đâu?"

Phương Lâm cứ như vậy bình tĩnh nhìn nơi xa đang tung lưới ngư dân, lại đưa ra một vấn đề.

Bạo Loạn Tinh Hải rất nhiều hòn đảo đều là bị tông phái sở chiếm cứ, nhưng là cũng có rất nhiều hòn đảo đều là không thể tu đạo phạm nhân, dựa vào đánh cá mà sống.

Mộ Dung Chân sắc mặt khẽ giật mình, vì cái gì mà tu đạo, vấn đề này nàng còn thật không có suy nghĩ qua.

"Vậy người nói, đến tốt cùng vì cái gì tu đạo."

Phương Lâm xoay người, ánh mắt dừng lại tại Mộ Dung Chân trên dung nhan tuyệt thế mặt, giải thích nói: "Trong mắt của ta, tu đạo chính là vì truy cầu trường sinh!"

"Như là không thể tu đạo, phạm nhân cũng chỉ có thể sống ba vạn sáu ngàn trời! Một khi bước vào tu đạo giới, sở cầu bất quá là từ từ con đường trường sinh."

Mộ Dung Chân sắc mặt xuất hiện từng tia mê mang, hỏi: "Phương sư đệ, người đến cùng muốn biểu đạt ý gì?"

"Tu đạo chính là truy cầu trường sinh, truy cầu trường sinh chính là nghịch thiên mà đi, nếu muốn tại nghịch thiên trên con đường tu đạo đi càng xa, nhất định phải có một cái cường đại nội tâm!"

"Đánh bại Hà Túc Đạo, chiếm lấy ít vị trí Tông chủ, chính là ta chân chính làm bản thân mạnh lên nội tâm bắt đầu! Từ ta khôi phục tu vi một khắc kia trở đi, ta liền định cho mình một cái rộng lớn mục tiêu, ta muốn trở thành Hồng Hoang giới cường đại nhất tu đạo sĩ!" Phương Lâm ngữ khí càng ngày càng sục sôi, thậm chí chấn động Mộ Dung Chân nội tâm

Còn có một nguyên nhân Phương Lâm không có nói ra, đó chính là hắn muốn tiếp tục tìm kiếm viễn cổ thần đế di tích, tìm ra bọn hắn biến mất nguyên nhân.

Phương Lâm tin tưởng vững chắc những cái kia viễn cổ thánh nhân cùng Chuẩn Thánh khẳng định là tồn tại, nếu không trong thức hải của hắn Tru Tiên Kiếm ý cùng Phong Thần đồ giám cũng liền không cách nào giải thích nơi phát ra.

"Ta nghe được, người rộng lớn lý tưởng cùng khát vọng, người sẽ rời đi Bạo Loạn Tinh Hải a?"

Mộ Dung Chân thông minh lanh lợi, vừa nghe liền hiểu Phương Lâm tâm tư.

Nâng lên rời đi Bạo Loạn Tinh Hải, Phương Lâm trong hai mắt lóe ra tia sáng kỳ dị, Đông Hoang, nam cực, Tây Mạc cùng Bắc Châu, kéo dài mấy chục vạn dặm, tung hoành Hồng Hoang giới.

"Về phần Hà Túc Đạo! Ta buổi chiều nhất định sẽ đánh bại hắn!" Thời gian trôi qua rất nhanh, trong bất tri bất giác mặt trời liền từ chính nam phương khuyển hướng phương tây, đến tốt cùng ai có thể thu được ít vị trí Tông chủ, lập tức liền muốn đề lộ mê đề.

Màu nâu xanh phiến đá trải mười phần chính tề, màu sắc khác nhau hòn đá đắp lên cùng một chỗ, hình thành một đạo cổ xưa đồ án, như là hai đầu du động cá, đầu đuôi tương liên.

Buổi sáng bị Hà Túc Đạo Hoàng Kim Thủ chương đập ra động đã chữa trị tốt, giờ phút này hoàn toàn nhìn không ra từng có bị phá hủy dấu vết.

Để cho an toàn, không còn làm hư trên quảng trường mặt đất, tôn Văn chân nhân đặc địa đang bố trí nói một đạo cỡ nhỏ pháp trận phòng ngự.

Chờ đến đại bộ phận đệ tử đều đến đông đủ thời điểm, Khuất Thắng mới chậm rãi rơi xuống trong sân, ánh mắt dò xét hoàn toàn trận, sau đó thanh âm ở đây bên trong vang lên.

"Chư vị đệ tử, hôm nay ta Thương Minh phái đem một lần nữa tuyên ra một tên Thiếu tông chủ! Mà bây giờ có tư cách chiến đấu vị trí này người chỉ có Phương Lâm cùng Hà Túc Đạo hai người!"

"Phương Lâm, tiền nhiệm Thiếu tông chủ, bởi vì mọi người đều biết nguyên nhân, bị ép tự phế tu vi, nhưng là bây giờ công lực cơ hồ hoàn toàn khôi phục, có thể nói là như yêu nghiệt thiên phú và thực lực!"

"Hà Túc Đạo làm người khiêm tốn điều thấp, Thăng Linh cửu trọng thiên thực lực, cách đột phá Nhập Đạo cảnh chỉ kém một cửa ải mà thôi!"

Khuất Thắng đem song phương đơn giản giới thiệu một chút, tiếp tục nói ra: "Vì không chậm trễ thời gian, song phương tỷ thí lập tức liền muốn bắt đầu! Hi vọng song mới có thể tại U Minh đảo Thân Từ Minh cùng Công Dương Chí hai vị chân nhân đến trước khi đến, tuyên ra tân nhiệm Thiếu tông chủ! Sau đó từ tân nhiệm Thiếu tông chủ mang theo hai vị Thăng Linh cảnh đệ tử tiến về U Minh đảo tham gia linh cháo yến, lĩnh ngộ vô thượng đạo kinh!"

"Bạch Hổ Đẳng Thiên Bộ cùng Triển Kim Thủ, đến tốt cùng ai mới là tông môn đời trẻ đệ nhất cao thủ? Phía dưới liền để cho chúng ta rửa mắt mà đợi, hai vị thiên tài toàn lực một trận chiến!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Lẫn nhau thăm dò

Hà Túc Đạo cùng Phuong Lâm một trước một sau, song song xuất hiện tại trong sân rộng, hai vị tuổi trẻ thiếu niên đều là vạn người không được một tuyệt thế thiên tài.

Bên trong một cái người đã từng là tông môn Thiếu tông chủ, làm việc trầm ổn, căng chặt có độ, thâm thụ những sư huynh đệ khác tôn trọng, nhưng là bởi vì quá độ khát vọng tăng thực lực lên, vậy mà học trộm những tông phái khác tuyệt học, vì cho người trong cuộc một cái giá thỏa mãn, bị ép đi xông Tru tiên luân hồi trận, thành công phá trận về sau, lại tự phế tu vi, mà bây giờ lại một lần nữa xuất hiện ở cái này sân khấu, mị lực không giảm chút nào!

Một người khác dốc lòng tu luyện, làm người khiêm tốn, đồng dạng thụ những sư huynh đệ khác kính ngưỡng, thường xuyên ra ngoài lịch luyện, phong độ nhẹ nhàng, ngọc thụ lâm phong.

Hai người này đều là thế hệ tuổi trẻ đệ tử ở trong có rất cao giọng nhìn người, hôm nay phải quyết ra thắng bại, vì vị trí Tông chủ!

"Hà sư huynh, hơn một năm không gặp, chắc hẳn cũng nhanh tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh đi?"

"Ngu huynh vẫn là so ra kém Phuong sư đệ a, nghe nói một tháng trước Phuong sư đệ từ Tru tiên luân hồi trong trận lúc đi ra, cũng đã là Nhập Đạo cảnh."

Hà Túc Đạo là thật tâm bội phục Phuong Lâm, năm gần mười bảy tuổi liền có thể tấn thăng Nhập Đạo cảnh, loại thiên phú này có thể nói vô cùng kinh khủng. "Những cái kia đều là chuyện đã qua." Phuong Lâm lạnh nhạt nói ra, ánh mắt dò xét hoàn toàn trận, nhìn đến mọi người ánh mắt mong đợi, tiếp tục nói ra: "Hà sư huynh, tiểu đệ hôm nay cần phải lãnh hội sư huynh Triền Kim Thủ, mời sư huynh nhớ kỹ thủ hạ lưu tình a, tuyệt đối không nên đem ta nện ngất đi, bằng không tại tông phái cũng không có cái gì thể diện."

Phuong Lâm lời này rõ ràng là tại châm chọc Đông Môn Đoạn Thiên, nhắm trúng Mộ Dung Chân cười đến run rẩy cả người.

"Phuong Lâm, ngươi khinh người quá đáng!"

Đông Môn Đoạn Thiên trở về ngăn ngại trị liệu về sau, liền trở về trên quảng trường, giờ phút này sắc mặt tái xanh, lại bị người ở trong để lộ vết sẹo, trong lòng tức giận đến cực điểm.

"Phuong sư đệ nếu là cảm thấy sợ hãi, có thể trực tiếp tuyên bố từ bỏ, nếu không nói không chừng thật giống một ít củi mục bị ta nện ngất đi, ngươi cứ nói đi?"

Hà Túc Đạo cố ý giả bộ như nghe không hiểu dáng vẻ, ý vị thâm trường hỏi.

"Đúng vậy a, đeo Linh Tuyền Giới Chỉ, người mặc Hắc Xà Giáp thế mà đều không thể ngăn cản sư huynh hai chương, loại người này cũng chỉ có thể coi như phế vật."

Không kiêng nể gì cả! Đông Môn Đoạn Thiên cảm thấy hai người này hoàn toàn liền là đang tiêu khiển mình, không chút kiêng kỵ nhục nhã mình.

"Phuong Lâm, Hà Túc Đạo, hai người các ngươi tranh thủ thời gian bắt đầu đi, không cần lãng phí mọi người thời gian." La Thông thực sự không thể chịu đựng được hai người nhục nhã đồ đệ của mình.

Hai người đối mặt cười một tiếng, đồng thời nói ra: "Mời!"

Chỉ gặp Phuong Lâm mặt sắc mặt ngưng trọng, tay phải một chương đánh ra, huyền hóa ra bàn tay khổng lồ, tản ra sâu kín thanh quang, cơ hồ liền là Hà Túc Đạo Triền Kim Thủ phiên bản.

"Ngươi cũng am hiểu chương pháp?"

Nhìn thấy Phuong Lâm đánh ra cùng mình tương tự cự chương, Hà Túc Đạo có chút ngạc nhiên, đồng dạng một chương Triền Kim Thủ quá tồi.

Giữa không trung đột nhiên xuất hiện hai cái bàn tay khổng lồ, một cái tản ra như hoàng kim quang mang, một cái khác thì là thanh quang chói mắt.

Hoàng kim cự chưởng xen lẫn vô hình uy áp, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt liền từ Hà Túc Đạo trên không bay tới.

Bàn tay lớn màu xanh chỗ đến, cơ hồ có thể nghe thấy tiếng sấm gào thét, giống như vạn cổ trước đó lời đình chỉ thần xuất hành, tàn ra thiên lôi khí tức.

"Àm!"

Hoàng kim cự chưởng cùng bàn tay lớn màu xanh đột nhiên đụng vào nhau, bộc phát ra kịch liệt tiếng vang thậm chí để phụ cận không gian đều có chỗ run run.

"Đơn giản quá lợi hại ! Cái này hai bàn tay lớn vô luận bị cái nào đập tới, chỉ sợ đều sẽ nện thành thịt nát đi!"

"Loại này tuyệt học hẳn là tương đương phế linh lực đi, kinh khủng bọn hắn đối công không được mấy chiêu a!"

Đối với mình Triền Kim Thủ uy lực, Hà Túc Đạo lòng dạ biết rõ, nhìn thấy Phương Lâm lại có thể đồng dạng cùng mình cứng đối cứng, cảm thấy tương đương không thể tưởng tượng nổi.

"Ngươi đây là cái gì chưởng pháp?"

Phương Lâm nội tâm rất sầu lo, cứ theo đà này, linh lực của mình chẳng mấy chốc sẽ tiêu hao hết, nhưng là vẫn như cũ giả bộ như không có chuyện gì xảy ra bộ dáng.

"Bôn Lôi Cửu Thế!" Đông Môn Đoạn Thiên đã không phải lần đầu tiên nhìn thấy Phương Lâm thi triển loại này chưởng pháp , chỉ là không nghĩ tới uy lực lớn như vậy, vậy mà có thể cùng Triền Kim Thủ đối kháng chính diện.

Lúc này trong lòng của hắn mới có một tia minh ngộ, nguyên lai lấy thực lực của mình căn bản là không có cách cùng trên trận hai người đánh đồng.

Hà Túc Đạo tâm tư kín đáo, mình thi triển Triền Kim Thủ tiêu hao linh lực to lớn, suy đoán Phương Lâm Bôn Lôi Cửu Thế cũng tương tự phi thường tiêu hao linh lực.

Mà lại mình nhìn ra được Phương Lâm linh lực tuyệt đối so với không lên mình, nếu không cũng sẽ không ở trên buổi trưa liền đem linh lực tiêu hao tận.

Chỉ cần mình kiên trì mấy chưởng cường thế công kích, có lẽ Phương Lâm liền không cách nào ngăn cản.

"Lại tiếp ta một chưởng!"

Hà Túc Đạo quát lớn, trên người linh lực điên cuồng tràn vào đến trên cánh tay phải, hai chân đột nhiên tại mặt đất trũng một cái, thân thể lập tức phi tốc xoay tròn lấy bay lên trời.

Đợi cho lên cao đến chừng mười thước vị trí, Hà Túc Đạo tay phải trước thu sau thả, một cái cự đại Hoàng Kim Thủ chưởng xuất hiện lần nữa, tán phát khí tức càng thêm cường đại.

Cực độ đẹp trai, cực độ bá khí!

Rất nhiều nữ tử ánh mắt bên trong đều xuất hiện từng tia say mê, thời khắc này Hà Túc Đạo vô luận là tướng mạo, phong độ vẫn là thực lực, đều bắt từ bình không ít nữ đệ tử phương tâm. Ngoài dự liệu của rất nhiều người, cũng để bọn hắn thật sâu thất vọng. Phương Lâm cũng không có lần nữa thi triển Bôn Lôi Cửu Thế, huyền hóa ra bàn tay lớn màu xanh.

Nương theo lấy hoàng kim cự chưởng cấp tốc hướng phía Phương Lâm vỗ tới, Phương Lâm ánh mắt hiện lên một đạo lợi mang.

Thân thể như là Bạch Hổ , từng bước đạp trên hư không, dùng tốc độ khó mà tin nổi tại hoàng kim cự chưởng đến trước đó, biến mất tại mặt đất, ra bây giờ cách mặt đất gần ba mươi mét không trung. Bạch Hổ Đẳng Thiên Bộ, từng bước lên trời!

"Àm!"

To lớn vô cùng Hoàng Kim Thủ chưởng lần nữa đập nện trên mặt đất, kèm chút kích phá Tôn Văn bố trí pháp trận phòng ngự.

Hai người biểu hiện để tông chủ Khuất Thắng vừa vui vừa thương xót, nhìn ra được, Phương Lâm cùng Hà Túc Đạo thực lực muốn so người đồng lứa cao hơn rất rất nhiều, nếu là có thể hợp lý bồi dưỡng, đợi một thời gian, nhất định có thể trở thành tông môn trụ cột, thậm chí là có lẽ có hi vọng dẫn đầu Thương Minh phái đi ra Bạo Loạn Tinh Hải.

Nhưng là trên thân hai người đều có thất truyền đã lâu từ ngàn xưa tuyệt học, nhất định chí hướng rộng lớn, có lẽ đều sẽ không cam lòng ở lại đây cái phương viên không đủ năm mươi dặm tài nguyên thiếu thốn trên hải đảo.

Hà Túc Đạo tới tới lui lui lại là nẩy đạo Triền Kim Thủ đánh ra, lại đều bị Phương Lâm Bạch Hổ Đẳng Thiên Bộ tuyệt diệu thân pháp tránh thoát khỏi đi.

"Cứ theo đà này, chỉ sợ không đợi được Hà Túc Đạo đánh trúng Phương Lâm, linh lực của mình liền sẽ tiêu hao sạch sẽ ."

Tôn Văn làm Nguyên Thần chân nhân, tự nhiên thấy rất rõ ràng, Hà Túc Đạo Triền Kim Thủ đồng dạng cực độ tiêu hao linh lực.

"Không sai, nếu như ta thấy không tệ, Hà Túc Đạo mấy thức Thiên Kim Thủ kinh khủng chỉ ít tiêu hao hần hai thành linh lực!"

Hạ Thiên Hành thực lực có thể nói là bây giờ Thương Minh phái cao nhất, đạt đến Nguyên Thần tứ trọng thiên, ánh mắt cũng là tốt nhất, liếc mắt liền nhìn ra Hà Túc Đạo trước mắt linh lực tình huống!

Không đồng dạng thức hoàng kim cự chưởng tầng tầng lớp lớp, phô thiên cái địa, phảng phất muốn đem phiến thiên địa này vỡ nát.

Phương Lâm vẫn như cũ là không chút hoang mang, ý vào Bạch Hồ Đẳng Thiên Bộ có thể thời gian hơi dài dừng lại trên không trung, toàn bộ né nhanh qua đi, ngẫu nhiên biến ảo Bạch Hồ sẽ còn phát ra trận trận hồ khiếu.

Hồ khiếu son lâm, mọi người đều kinh!

Nếu là dựa theo này xuống dưới, Phương Lâm tất thắng không thể nghi ngờ, từ tình thế trước mắt đến xem, Hà Túc Đạo căn bản là không có cách tiếp xúc đến Phương Lâm thân thể, mà lại Phương Lâm Bạch Hồ Đẳng Thiên Bộ sử dụng càng ngày càng thành thực, thậm chí vừa mới biến ảo Bạch Hồ vậy mà lui về quay trở về tới giữa không trung, loại này không thể tưởng tượng sự tình vừa xuất hiện, tất cả mọi người cảm thấy Hà Túc Đạo thủ thắng vô vọng.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Đánh giết Thanh Điều

Thương Minh ở trên đảo ba ngọn núi đứng sừng sững, như là tam bảo thai huynh đệ gắn bó gần nhau, nơi xa mấy ngàn dặm bên ngoài hải vực đang tiến hành một trận đại đồ sát, son băng địa liệt, máu chảy như suối.

Nhưng là hiện tại Thương Minh đảo các đệ tử đều tụ tập tại Lăng Nhật Phong phòng nghị sự trước quảng trường, chứng kiến lấy một trận thiên tài cùng thiên tài kinh điển quyết đấu.

Hà Túc Đạo mặt sắc mặt ngưng trọng, trong hai mắt không ngừng nổ bắn ra lạnh lùng thần vận, nhìn lấy hồi lâu chưa thành roi xuống đất Phương Lâm, trong lòng đang tính toán lấy như thế nào đem Phương Lâm dẫn dụ tới trên mặt đất tới.

"Hà Túc Đạo cũng chẳng có gì ghê gớm a, đều bị Phương Lâm trêu cợt thành dạng này, thế mà còn thúc thủ vô sách!"

Đông Môn Đoạn Thiên nhìn thấy cái này đem mình làm trận nên bất tỉnh người đối Phương Lâm không thể làm gì, nhìn không được châm chọc khiêu khích nói.

Hà Túc Đạo xoay người, lạnh lùng nhìn lấy Đông Môn Đoạn Thiên, khinh thường nói ra: "Người cho rằng ta giống như người, dựa vào ngoại vật y nguyên không cách nào chiến thắng ta, một phế vật!"

Không đợi Đông Môn Đoạn Thiên phản bác, Hà Túc Đạo hai tay thả vào trong miệng, thổi lên huyết sáo một tiếng.

Đột nhiên bầu trời giống như bay tới một đóa màu xanh lá đám mây, lại là một cái to lớn loài chim, tốc độ tương đương nhanh, trong chớp mắt liền xuất hiện tại Hà Túc Đạo trên không.

"Thanh Điều, lần này cần ngươi hỗ trợ." Hà Túc Đạo ngẩng đầu đối trên không đại điều nói ra.

Này chim dài ước chừng năm mét, triển khai hai cánh khoảng chừng dài tám mét, toàn thân cắm đầy màu xanh lá lông vũ, hai mắt tản ra yêu dị lực quang, song trào u lóng lánh, rung động lòng người.

Mênh mông Bạo Loạn Tinh Hải mấy vạn dặm hải vực, phi cảm tàu thú nhiều vô số kể, tuyệt đại đa số ít làm người biết, duy chỉ có Thanh Điều lại là thiên hạ đều biết.

Tương truyền Thanh Điều chính là tiên nhân tọa kỵ, tốc độ cực nhanh, ngày đi mấy ngàn dặm, tính cách dịu dàng ngoan ngoãn, một khi nhận chủ, nhất định sẽ chết cùng đi theo.

"Chiêm chiếp!"

Hà Túc Đạo hai chân dùng sức đạp một cái, thân thể liền dựa thể đăng không mà lên, Thanh Điều thừa cơ hướng xuống bay đi, vừng vàng tiếp được Hà Túc Đạo.

"Trời ạ! Hà sư huynh lại có một cái Thanh Điều tọa kỵ!"

"Quá uy phong! Ta nếu là có một cái Thanh Điều liền tốt!"

"Lần này Hà sư huynh cũng có thể ở giữa không trung tác chiến, Phương Lâm ưu thế lớn nhất hoàn toàn đánh mất!"

Nhìn thấy Hà Túc Đạo chân đạp Thanh Điều xuất hiện ở giữa không trung, Phương Lâm sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

"Phương sư đệ, ta nhìn ngươi còn có cái gì át chủ bài có thể lấy ra."

Hà Túc Đạo song trong mắt lần nữa tách ra dị dạng hào quang, sự tự tin mạnh mẽ cũng theo Thanh Điều xuất hiện mà phóng lên tận trời.

Lúc đầu Phương Lâm chính là định ý vào Bạch Hồ Đăng Thiên Bộ, đến kéo dài thời gian, tiến một bước tiêu hao Hà Túc Đạo linh lực.

Thanh Điều ngoài ý muốn xuất hiện, cũng làm rối loạn Phương Lâm tâm bên trong tính toán nhỏ nhặt.

"Ha ha! Hà sư huynh, hẳn là cho là ta ngoại trừ Bạch Hồ Đăng Thiên Bộ, liền không có cái gì khác tuyệt học rồi?"

Phương Lâm cười lớn từ trên trời giáng xuống, đã không có không trung ưu thế, vậy cũng không cần hao phí linh lực thi triển Bạch Hồ Đăng Thiên Bộ.

"Xuân Nhật Kinh Lôi!" Một đường bàn tay lớn màu xanh lần nữa theo Phương Lâm gầm thét, xuất hiện lần nữa ở trên không, như là từ vô tận lôi quang bên trong dân sinh bàn tay, xen lẫn lôi đình vây ép.

"Chiêm chiếp!"

Thanh Điều phảng phất ý thức được nguy hiểm, phát ra trận trận kêu to, múa hai cánh bay lên trên đi.

Hà Túc Đạo đứng tại Thanh Điều trên lưng, thận trọng an ủi: "Thanh Điều, không cần phải sợ!" Mắt thấy bàn tay lớn màu xanh liền muốn bao trùm đến Thanh Điều đỉnh đầu thời điểm, Hà Túc Đạo lại là một chiêu Thiên Kim Thủ vung vẩy đi qua.

Màu xanh lôi quang đón hoàng kim cự chưởng mà lên, phảng phất muốn đem nó hoàn toàn chiếm đoạt, đánh vào đến vô tận trong luân hồi.

Hư vô lôi đình chi lực không ngừng Phương Lâm trong tay phun trào đi ra, Hà Túc Đạo đứng tại thanh trên lưng chìm ở vào mưìi phản bị động, căn bản là không có cách kịp thời điều chỉnh thân hình, hẳn cùng Thanh Điều ở giữa còn thiếu đầy đủ ăn ý.

Vừa rồi Phương Lâm ở trên không, chỗ hắn đang bị động vị trí, hiện tại Phương Lâm tại mặt đất, hẳn vẫn như cũ ở vào bị động vị trí.

Thanh Điều đến cái biến hắn hành động khu vực, nhưng lại không có thay đổi trước mắt hắn vị trí thế yếu.

Người cuối cùng muốn so yếu thủ càng thêm linh hoạt, đối thân thể của mình vận dụng càng thêm thuần thực.

"Thanh Điều, hướng phía dưới tiến lên!"

Hà Túc Đạo không chế lấy Thanh Điều, từ không trung đáp xuống, bay thẳng Phương Lâm mà đi.

Thanh Điều quơ cánh khổng lồ, gia tốc không khí lưu động, như là một thanh rời dây cung chi cung, lấy sét đánh không kịp bưng tai trộm chuông chi thế từ trên trời giáng xuống.

"Cầm lôi!"

Bốn Lôi Cửu Thế chiêu thứ hai thuận thế thi triển đi ra, chi gấp bàn tay lớn màu xanh đăng không mà lên, trong nháy mắt đem Thanh Điều cùng Hà Túc Đạo bao phủ trong đó.

Đây là một cái chân thực bàn tay, khi chạm tới Thanh Điều thời điểm, lập tức nắm chặt nắm đấm, sinh sinh bắt lấy Thanh Điều trái cánh, vậy mà một thanh xé xuống.

"Cái này quá nghịch thiên đi!"

"Chúu chúu chúu!"

Trái cánh bị Phương Lâm sinh sinh bẻ gãy, miệng vết thương máu tươi như là suối phun tuôn ra, Thanh Điều lập tức phát sinh trận trận gào thét, thân thể cũng không còn cách nào bảo trì cân bằng.

Hà Túc Đạo mắt thấy Thanh Điều đã không cách nào chèo chống hắn, kiên quyết từ Thanh Điều phía sau lưng nhảy xuống, nhìn lấy Phương Lâm ánh mắt cực sự lạnh nhạt.

Cái này Thanh Điều đi theo hấn mới chưa tới nửa năm, vừa mới bồi dưỡng được tình cảm, không nghĩ tới vậy mà gây kích tại Phuong Lâm trong tay.

"Người hủy ta Thanh Điều!" Hà Túc Đạo từ cánh gãy gào thét Thanh Điều trên người thu hồi ánh mắt, trầm giọng nói ra.

Phuong Lâm song trong mắt xuất hiện một tia tiếc hận, nhưng là vẫn như cũ ý chí sắt đá nói ra: "Chẳng qua là một con yêu thú, đừng bảo là là bẻ gãy cánh, liền xem như đánh chết tại chỗ thì tính sao?"

"Người dám!"

Hà Túc Đạo nổi giận gầm lên một tiếng, trong hai mắt bắn ra một đạo quỷ dị tia sáng, đập nện trên mặt đất, trong nháy mắt đánh nát pháp trận phòng ngự chỗ bảo vệ nền đá mặt.

"Trảm lôi!"

Lại là một đạo cự đại bàn tay màu xanh, Phuong Lâm ngay trước Hà Túc Đạo trước mặt, lần nữa xé rách hạ Thanh Điều khác một cái cánh, sau đó trực tiếp đem Thanh Điều đánh giết.

Thê mỹ mưa máu từ trên trời giáng xuống, phảng phất nổ rộ lấy vô tận bi thương, chỉ có chảy máu tươi Thanh Điều còn tại tự thuật đã từng thanh xuân.

Hai đạo cánh bị bàn tay màu xanh nắm lên, trực tiếp còn tại Hà Túc Đạo trước mặt, trong lúc vô hình lần nữa kích phát nội tâm của hấn nộ khí.

Tình cảm chân thành chiến hữu đồng bạn, bị người đánh chết tại chỗ, sau đó lại dạng này khiêu khích mình, Hà Túc Đạo gặp nguy không loạn tính nết giờ phút này cũng biến thành dị thường tức giận.

Từ khi gia nhập vào Thương Minh phái, bái tại Nguyên Thần chân nhân Lý Mộc danh nghĩa, cơ hồ liền không người nào dám dạng này khiêu khích tôn nghiêm của mình, mà Phuong Lâm bây giờ liền trở thành cái thứ nhất trực tiếp khiêu khích mình người!

"Phuong sư đệ, ra tay không khỏi quá mức vô tình!"

Hà Túc Đạo lạnh lùng nói, âm trầm thanh âm phảng phất từ Cửu U bên ngoài truyền tới, bổ sung lấy vô tận phần nộ, ẩn giấu đi nhàn nhạt sát cơ.

Hấn từ nhỏ bái tại Nguyên Thần chân nhân môn hạ, thời gian năm năm đột phá đến Thăng Linh cửu trọng thiên, khoảng cách Nhập Đạo cảnh chỉ có cách nhau một đường.

Người khác đối với hấn chỉ có tôn kính cùng sùng bái, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám chân chính khiêu khích hấn, nhưng là hiện tại đối diện người kia đã triệt để kích phát trong lòng của hấn nộ khí.

"Thanh Điều vốn không tội, nhưng là xuất hiện ở địa phương không nên xuất hiện, cái kia chính là lỗi của nó, đã sai liền muốn có gánh chịu sai lầm trách nhiệm cùng dũng khí."

"Thương Minh phái ít vị trí Tông chủ, ta tình thế bất buộc, bất kỳ cái gì cản trở ta, nhất định phải thanh lý!"

Phuong Lâm gương mặt kiên quyết, không dung bất luận kẻ nào ngăn cản hấn chiếm lấy Thương Minh lệnh, đối với Hà Túc Đạo uy hiếp cũng không quá để ở trong lòng, nhưng là trong lòng lại tăng cường đề phòng, đề phòng hấn quỷ dị song đồng.

(Sao ta lại thấy HTD là main, còn PL là phản diện :))

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Đòn sát thủ

Ở trước mặt chém giết Hà Túc Đạo triệu hoán đến Thanh Điều, Phuong Lâm ra tay ác độc vô tình triệt để chọc giận hấn. Cho tới bây giờ đều là hấn bức bách người khác, tuyệt ít có người dám như thế công nhiên khiêu khích hấn!

Hà Túc Đạo cúi người, hai tay giữ chặt Thanh Điều thi thể, trực tiếp ném ra trong sân, sau đó chậm rãi đi về tới.

Song trong mắt vô tận phần nộ đang điên cuồng phun trào, trong lòng chẳng biết lúc nào dâng lên một cỗ nhàn nhạt sát cơ.

Hà Túc Đạo như là lưu tinh truy nguyệt, nhanh chóng đến Phuong Lâm trước người, nắm tay phải trán phóng Kim Hà đánh tới hướng Phuong Lâm ngực.

Không gian xung quanh tựa hồ bóp méo, hiện ra hình ảnh có chút mơ hồ, bởi vậy có thể thấy được tức giận Hà Túc Đạo một quyền bao hàm sức mạnh mạnh cỡ nào.

Phuong Lâm nâng quyền đón lấy, hai quyền đâm nhau, phát ra như kim loại tiếng leng keng.

Tình như xử nữ, động như thỏ chạy! Hà Túc Đạo tốc độ tựa như tia chớp cấp tốc, chỉ gặp từng đạo từng đạo tàn ảnh lướt qua, liền phát ra mấy chục đạo mạnh hữu lực công kích.

"Cầm lời!"

Phuong Lâm nổi giận gầm lên một tiếng, lực lượng toàn thân gộp nhặt tại eo chỗ, theo linh lực tuôn hướng hai tay, trong nháy mắt bạo phát đi ra. Sau đó thả người cao cao nhảy lên, thân thể linh hoạt lật nghiêng, chân phải trên không trung xẹt qua một đạo quang mang, hung hăng bổ về phía Hà Túc Đạo đầu, giống như một đầu sâu Hải Giao rồng dời sông lấp biển, to lớn cái đuôi phăng phát muốn đem căn ở trước mắt đá ngầm đánh cho mảnh vỡ.

Hà Túc Đạo hai tay chồng chất lên nhau, phăng phát một tòa tàn ra uy nghiêm Thập Tự Giá, trực tiếp chặn Phuong Lâm chân phải.

"Hừ!"

Hừ lạnh một tiếng, Hà Túc Đạo cảm giác yết hầu sau có một cỗ huyết khí phun trào, không khỏi lui về phía sau mấy bước.

"Lực lượng thật là cường đại!"

Tại cảm nhận được Phuong Lâm cái này lẫm liệt không một cước lực lượng khổng lồ về sau, Hà Túc Đạo mới chính thức thu hồi đối Phuong Lâm lòng khinh thị, coi hắn là thành lực lượng ngang nhau đối thủ.

Cùng Hà Túc Đạo vừa rồi công kích cùng loại, Phuong Lâm liên tục không ngừng ra chân, vô số đạo thối ảnh điệp gia mà tới, như bóng với hình, từng bước ép sát.

Phuong Lâm công nước chảy cuộn cuộn trên đất, Hà Túc Đạo phòng không có kê hở, hai người đối chọi gay gắt, tia không nhượng bộ chút nào.

"Thật sự là quá đặc sắc! Hai vị sư huynh thật không hổ là tông môn thiên tài!"

"Phuong sư huynh một cước kia chỉ ít một ngàn cân lực lượng đi, thế mà ngành sinh sinh đem Hà sư huynh đẩy lui đến mấy mét!"

Từ vừa mới bắt đầu đối Phuong Lâm không coi trọng, đến bây giờ Phuong Lâm cường thế phát huy, ý nghĩ của mọi người phát mọc rễ bản tính biến hóa.

Nhưng là chỉ có Phuong Lâm mình rõ ràng, điên cuồng như vậy công kích, trong cơ thể mình tinh lực chẳng mấy chốc sẽ tiêu hao hầu như không còn.

Hà Túc Đạo cũng là nhận rõ điểm này, chỉ là một mực phòng thủ, thà rằng chịu đựng phuong cường thế công kích mang đến cho mình đau đớn, cũng không muốn cùng Phuong Lâm triển khai đối công.

"Hà sư huynh, ngươi làm sao còn không phản kích a?"

"Hà sư huynh, giáo huấn Phuong Lâm!"

Vọng Nguyệt Phong đệ tử nhìn thấy Hà Túc Đạo chỗ ở thế yếu, nội tâm đều phi thường sốt ruột, nhao nhao hét to.

Phuong Lâm ánh mắt đảo qua chính đang reo hò Vọng Nguyệt Phong đệ tử, trong hai mắt tàn ra băng lãnh khí tức, hắn phi thường không thích loại này không khí, đặc biệt là đối thủ người sùng bái hò hét.

"Trảm lời!"

Phuong Lâm công kích càng phát mạnh mẽ, Bôn Lôi Cửu Thế chiêu thứ ba như là bầu trời sao cự kiếm, chém về phía vô tận trong hỗn độn lấp lóe lời đình.

Lôi quang chói mắt trong nháy mắt bộc phát, nương theo lấy Phuong Lâm vung vẩy tay phải, phăng phát một khóa roi xuống sao trời hung hăng đánh tới hướng Hà Túc Đạo.

"Phanh phanh!"

Hà Túc Đạo lần nữa rời khỏi vài mét có hơn, đã đến trong sân khu vực biên giới, thậm chí buộc phụ cận sư huynh đệ nhao nhao nhường ra vị trí.

Không đợi Hà Túc Đạo đứng vững gót chân, Phuong Lâm nhanh chóng tiến lên, từng bước đạp trên hư không, phăng phát một đầu Bạch Hổ leo hư

không, đón Hà Túc Đạo lần nữa đánh ra một chưởng.

"Luyện lời!"

Vô số đạo lời quang cấp tốc ngưng tụ thành một cái phương viên chừng ba thước lồng giam, lò mờ có thể thấy được bên trong ước chừng năm sáu cái lời cầu trên dưới nhấp nhô, ngẫu nhiên đung vào lồng giam biên giới, phát ra quang mang chói mắt.

"Hà sư huynh! Ngươi vẫn là nhận thua đi!"

Theo Phương Lâm gầm thét, từ lời quang ngưng tụ lồng giam trực tiếp xuất hiện tại Hà Túc Đạo trên đầu, sau đó cấp tốc hạ xuống, lại muốn đem Hà Túc Đạo bắt vào lồng giam ở trong.

"Phương Lâm, ngươi cũng quá cuồng vọng!"

Hà Túc Đạo lớn tiếng phản bác, hẳn cũng không nghĩ tới Phương Lâm thực lực cường đại như vậy, hoàn toàn vượt ra khỏi trước đó đối phán đoán của hắn.

Kỳ thật Phương Lâm cũng là có nỗi khổ không nói được, loại trình độ này công kích, hẳn nhiều nhất còn có thể sử dụng ba chiêu, cho nên lần này hắn mạo hiểm cược một ván, trực tiếp thi triển Bôn Lôi Cửu Thế chiêu thứ tư.

Phương Lâm ánh mắt lạnh lùng, sắc mặt nghiêm túc, toàn thân linh lực chồng chất lên nhau, trong nháy mắt đem lồng giam gắn vào Hà Túc Đạo trên người, thật đem hắn đặt đi vào.

"Trời ạ! Phương sư huynh cũng quá cường đại đi!"

"Hà sư huynh, cơ hồ không có sức hoàn thủ a!"

Phương Lâm nghịch thiên biểu hiện chấn kinh toàn trường, như là giao long xuất hải, mãnh hổ hạ sơn, gây nên đám người hô to.

"Àm ăm!"

Hà Túc Đạo ý vào mình Thăng Linh cửu trọng thiên tu vi, ngành sinh sinh đánh nát lời quang cầu lồng, mà chính hắn cũng bỏ ra cái giá không nhỏ.

Một đầu tóc dài đen nhánh xóc xếch choàng tại hai vai, hai con ngươi cũng ảm đạm phai mờ, như là thiên tiên đích bụi, ngựa hãm đầm lầy, oai hùng chỉ khi biến mất hầu như không còn.

Ngay trong thức hải chín đạo vòng xoáy linh khí hỗn loạn đan vào một chỗ, tối tăm mờ mịt linh khí ngơ ngác ngác, phảng phất bị mưa to gió lớn tàn phá sau thuyền buồm, lung lay sắp đổ.

"Hà sư huynh, nhận thua đi!"

Phương Lâm từ giữa không trung rơi xuống, trong đôi mắt lẫm lẫm chi quang giống như lợi kiếm bức nhân, hẳn giờ phút này hoàn toàn chiếm cứ ưu thế.

"Nhận thua? Phương sư đệ, ngươi không khỏi quá tự tin."

Hà Túc Đạo từ từ ngẩng đầu, hai con ngươi như điện, ngữ khí bình thản, hoàn toàn không có trước đó phẫn nộ.

Giờ phút này Lăng Nhật Phong vậy mà không có cái gì loài chim kêu to, chỉ có ngẫu nhiên bay xuống lá cây chứng kiến lấy thiên tài quyết đấu.

Hắn là muốn sử xuất đòn sát thủ? Phương Lâm tâm bên trong âm thầm đề cao cảnh giác, hẳn thể lực linh lực không có còn lại bao nhiêu.

Hà Túc Đạo áo choàng phát ra, hai mắt yên lặng nhắm lại, sau đó đột ngột mở hai mắt ra, lập tức chấn kinh toàn trường.

Cuối cùng là một đôi cái gì con mắt? Bì thống, tuyệt vọng, thể lương, đau khổ, mặt trái cảm xúc trong mắt chuyển động, giống như từ thi hào không sức sống.

Phảng phất xuyên qua vô tận thời không, đạt tới một thế giới khác, nơi đó toàn bộ đều là tuyệt vọng vực sâu, vĩnh cửu không thể thoát khỏi tình thần dày vò.

"Hư!"

Hà Túc Đạo hai con ngươi trong lúc đó bắn ra một đạo mờ nhạt tia sáng, như là mũi tên, kính bắn thẳng về phía Phương Lâm hai mắt.

Phương Lâm lập tức giờ lên cánh tay phải ngăn tại trước mắt, nhưng như cũ cảm giác được linh hồn giống như bị cái gì như tê liệt kịch liệt đau nhức, hai chân lắc lư mấy lần, cuối cùng vẫn té lộn trên đất.

Tinh thần công kích!

Phương Lâm té lăn trên đất mới phản ứng được, nguyên lai Hà Túc Đạo đòn sát thủ cuối cùng quả lại chính là cái kia đạo mờ nhạt tia sáng, một loại có thể tiến hành tinh thần công kích hai con người.

"Làm sao có thể?" Mộ Dung Chân nhìn thấy Phương Lâm khóe miệng không ngừng giữ lại máu tươi, hoa dung thất sắc nghi vấn hỏi.

Đám người cũng là giật nảy cả mình, vừa mới Hà Túc Đạo cơ hồ liền đã tất thua không thể nghi ngờ, không nghĩ tới trong chớp mắt thể cục liền nghịch chuyển, hẳn là cái này chính là thiên tài ở giữa chiến đấu không có thể phỏng đoán?

Đặc sắc tuyệt luân mà kinh tâm động phách, đây mới thật sự là thiên tài chi chiến.

Phương Lâm gầy dựa lấy đứng lên, sắc mặt tái nhợt, khóe miệng nhộn nhạo nụ cười ý vị thâm trường, không để ý tới lau khóe miệng máu tươi, thanh âm trầm thấp lại truyền khắp toàn trường.

"Hà sư huynh, chỉ bằng vào một chiêu này, ngươi vẫn là không cách nào chiến thắng ta!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Thiên tài trở về

Tĩnh mạch hai con người bắn ra bất tĩnh ánh sáng màu vàng đầy, trong chớp lát chấn kinh toàn trường tất cả mọi người.

Tông chủ Khuất Thắng trên mặt vui mừng, loại ánh mắt này hoàn toàn chính xác liền là Đông Hoang Minh Thần Thác Bạt Vân Minh Thần Chi Đồng.

La Thông trên mặt viết phần nộ, run nhè nhẹ song mi là đối đồ đệ mình than tiếc, bại bởi tu luyện Minh Thần Chi Đồng Hà Túc Đạo, nửa điểm cũng không oan.

Hạ Thiên Hành cùng Lý Mộc giống như vui không phải vui giống như lo không phải lo, hiện tại hoàn toàn có thể xác nhận Hà Túc Đạo hoàn toàn chính xác cùng Minh Thần tồn tại liên quan nào đó.

"Chỉ bằng một chiêu này, ngươi liền nhất định phải thua!"

Hà Túc Đạo đối Minh Thần Chi Đồng tràn đầy một loại mù quáng tự tin, nhất là nhìn thấy Phương Lâm khóe miệng rỉ ra máu tươi, liền có thể đánh giá ra hẳn tâm thần nhận lấy trọng thương.

Tất cả mọi người ở đây cơ hồ đều cùng Hà Túc Đạo có đồng dạng cái nhìn, bao quát mấy vị Nguyên Thần chân nhân cũng nhao nhao không coi trọng Phương Lâm.

Minh Thần Chi Đồng tên trấn Đông Hoang, truyền khắp Hồng Hoang giới, chính là đương thời số một số hai tinh thần công kích loại tuyệt học, uy lực vô cùng, thể không thể đỡ.

Chỉ bằng vào Hà Túc Đạo Thăng Linh cửu trọng thiên thực lực, nếu là thi triển Minh Thần Chi Đồng, liền xem như Nhập Đạo tam trọng thiên cường giả cũng không dám khinh thường.

Phương Lâm mặc dù biểu diễn ra thực lực tương đối cường hãn, nhưng cũng tuyệt đối không đến được Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên.

Từ mặt ngoài đến phân tích, Phương Lâm cơ hồ không có phần thắng chút nào.

"Phương sư đệ, không bằng cứ thế từ bỏ đi, nếu như Hà sư huynh lần nữa dùng đồng thuật công kích, chỉ sợ dẫn đến ngươi tâm thần rối loạn, ảnh hưởng tu đạo căn cơ."

Mộ Dung Chân biết rõ mình căn bản là không có cách ngăn cản loại này quỷ dị đồng thuật, hai tay dặt lầy góc áo, cắn môi khuyên can nói.

Phương Lâm ngoài nhìn cười một tiếng, thoải mái tự nhiên, tĩnh mạch hai con người bắn ra tinh thần công kích mặc dù đáng sợ, nhưng là cũng có mình áp trực át chủ bài.

Ngay trong thức hải lơ lửng Phong Thần đồ giám tán ra viễn cổ thần đế uy áp, từ trên xuống dưới chấn động, thỉnh thoảng lại phiêu đảng ra từng con sóng gọn.

Nếu biết Hà Túc Đạo đòn sát thủ liền là loại này thần bí đồng thuật, Phương Lâm tâm bên trong tự nhiên cũng liền dễ xuống tâm.

Phong Thần đồ giám tồn tại, hoàn toàn có thể ngăn cản Hà Túc Đạo tinh thần công kích, thậm chí còn có thể phản kích tới.

Phương Lâm không nói gì, tiến lên đi vài bước, xoay người đối Mộ Dung Chân nói ra; "Sur tỷ không cần lo lắng, vèn vèn tinh thần công kích tuyệt học mà thôi."

Tinh thần công kích bản thân liền là phi thường thần bí lĩnh vực, Minh Thần Chi Đồng càng là số một số hai tuyệt học, Phương Lâm vậy mà nói vèn vèn tinh thần công kích tuyệt học mà thôi.

Phương Lâm cuồng vọng tự ngạo, để mấy vị Nguyên Thần chân nhân có chút tức giận, thế mà xem thường Minh Thần Chi Đồng, khi thật không biết trời cao đất rộng.

Hà Túc Đạo sắc mặt lần nữa âm trầm xuống, mình Minh Thần Chi Đồng rõ ràng đều đã đã thương nặng Phương Lâm, không nghĩ tới hần thế mà còn dạng này xem thường loại này tuyệt học.

"Đã ngươi nhìn như vậy không dậy nổi ta đồng thuật, vậy liền thử lại lần nữa đi!"

Yên lặng nhắm mắt lại, qua trong giây lát mở ra, tinh mạch hai con ngươi lần nữa bắn ra một đạo mờ nhạt tia sáng, như là vô tận đêm tối một chiếc ánh nền.

Tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn về phía Phương Lâm, đều muốn nhìn một chút đột nhiên trở nên cuồng vọng hần đến cùng sẽ như thế nào ngăn cản?

Chấn kinh! Toàn trường chấn kinh!

Ra ngoài dự liệu của mọi người, Phương Lâm vậy mà không tránh không né, không kêu ngạo không tự ti, hai mắt nghênh tiếp Hà Túc Đạo hai con ngươi phóng tới bất tỉnh ánh sáng màu vàng dây.

Mọi người ở đây coi là Phương Lâm sẽ lần nữa quảng ngã xuống trên mặt đất thời điểm, Phương Lâm biểu hiện lần nữa để bọn hần há to miệng, hai mắt tròn to. Từ đầu đến cuối, Phương Lâm liền là mặt mỉm cười như là gió xuân hiu hiu, tựa hồ lần này công kích đối với hần không có bất kỳ cái gì tác dụng?

Cái này sao có thể? Hà Túc Đạo đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình, Minh Thần Chi Đồng uy lực, hần so với ai khác đều rõ ràng, bởi vì hần đã từng ý vào Minh Thần Chi Đồng chém giết qua một tên Nhập Đạo cảnh Nhị trọng thiên cường giả.

Kinh ngạc, chấn kinh, nghi vấn, mừng rỡ, Phương Lâm từ Hà Túc Đạo, Nguyên Thần chân nhân, đệ tử khác cùng Mộ Dung Chân trên mặt thấy được khác biệt biểu lộ.

"Phương sư đệ, ngươi làm như thế nào? Vừa mới ngươi còn không cách nào ngăn cản công kích của hần, làm sao đột nhiên lập tức liền trở nên lợi hại như vậy?"

Không chỉ là Mộ Dung thật muốn biết đáp án, liền ngay cả tông chủ và cái khác Nguyên Thần chân nhân đều đưa ánh mắt nhìn về phía Phương Lâm, hy vọng có thể biết được nguyên nhân trong đó.

Phương Lâm vẫn như cũ là tiểu dung không ngừng, hoàn toàn không có vừa mới chém giết Thanh Điều cái chủng loại kia ra tay ác độc vô tình, đối với những người khác tới nói, hần càng thêm thần bí.

"Ta không tin! Ngươi có thể ngăn cản ta Minh Thần Chi Đồng!"

Hà Túc Đạo sắc mặt tái xanh, như là ngàn năm đồng thau vết rỉ loang lổ, hiện đầy màu xanh đồng, lại là một đạo Minh Thần tia sáng từ trong hai con ngươi bắn ra.

"Hà sư huynh, ngươi nhất định cho rằng vừa mới là trùng hợp cùng ngẫu nhiên, vậy ta liền triệt để để ngươi đừng có hy vọng đi!"

Phương Lâm cao giọng nói ra, hần cũng nhìn ra được Hà Túc Đạo thi triển Minh Thần Chi Đồng tương đối tiêu hao linh lực, cho nên hần quyết định dẫn dụ Hà Túc Đạo tiếp tục phóng thích Minh Thần tia sáng.

"Ta liền đứng ở chỗ này, ngươi cứ việc thi triển đi!"

Phương Lâm lời nói lần nữa chọc giận Hà Túc Đạo, một đạo, hai đạo, ba đạo Minh Thần tia sáng từ Hà Túc Đạo trong mắt bắn ra, chồng chất lên nhau.

Mấy vị Nguyên Thần chân nhân đem toàn thân linh lực tập trung ở hai mắt, muốn nhìn rõ ràng Phương Lâm đến cùng là như thế nào ngăn cản Minh Thần Chi Đồng công kích?

Rất rõ ràng, Phương Lâm để bọn hần thất vọng.

Mờ nhạt Minh Thần tia sáng tiến vào Phương Lâm hai mắt một sát na, trong thức hải Phong Thần đồ giám trong nháy mắt bắn ra một vệt kim quang, đem

Minh Thần tia sáng xoắn nát.

Đây hết thầy phát sinh ở trong điện quang hòa thạch, cang tại Phuong Lâm ngay trong thức hải, tự nhiên không có bất kỳ người nào có thể biết được.

Hà Túc Đạo hai mắt tựa hồ đã mất đi linh quang, không có loại kia sáng ngời hữu thần sức cuốn hút, đây là quá độ sử dụng Minh Thần Chi Đồng lưu lại di chứng.

Minh Thần Chi Đồng làm vì mình đòn sát thủ, không nghĩ tới đối Phuong Lâm vậy mà không hề có tác dụng, cũng làm cho Hà Túc Đạo sinh ra từ bỏ suy nghĩ.

"Tông chủ sư thúc, ta nhận thua!"

Hà Túc Đạo thua được thà xuống được, quân tử phong độ rất thẳng thắn, mà sau đó xoay người nhìn lấy Phuong Lâm.

"Phuong sư đệ, chúc mừng ngươi! Tông môn đệ nhất thiên tài chính thức trở về!"

Khuất Thắng đối trên trận phát sinh hết thầy nhìn rõ ràng, Hà Túc Đạo Minh Thần Chi Đồng mất đi hiệu lực, trên cơ bản cũng đã thua.

Lý Mộc gương mặt thất vọng, hần vốn tưởng rằng dựa vào lấy Hà Túc Đạo Thăng Linh cửu trọng thiên thực lực, có thể vì Vọng Nguyệt Phong thắng được một lần đảm nhiệm Thiếu tông chủ thậm chí tông chủ cơ hội, không nghĩ tới thế mà thua ở Phuong Lâm trên tay, thật sự là tạo hóa trên người.

"Đi qua một ngày đặc sắc tỷ thí, cuối cùng Thiếu tông chủ nhân tuyển đã sinh ra, cái kia chính là Phuong Lâm!"

"Một tháng trước Phuong Lâm tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh, sau đó tự phế tu là trở thành một tên phế nhân, hiện nay Phuong Lâm thực lực Canby Nhập Đạo cảnh!"

Khuất Thắng háng giọng một cái, nhìn lấy bên sân nghị luận ầm ĩ đệ tử, dừng lại một chút, sau đó lớn tiếng nói ra: "Tông môn đệ nhất thiên tài trở về!"

"Chúc mừng Phuong sư huynh!"

"Chúc mừng Thiếu tông chủ!"

Đám người nhao nhao hướng Phuong Lâm chúc mừng, Phuong Lâm hôm nay nghịch thiên biểu hiện đủ để thắng được các đệ tử kính ngưỡng.

Nhìn thấy Hà Túc Đạo dẫn theo Thanh Điều thi thể muốn đi chôn, Phuong Lâm đi lên trước thật sâu cúi người, nói ra: "Hà sư huynh, ta rất xin lỗi."

"Chỗ nào, Phuong sư đệ khách khí, lấy Phuong sư đệ thực lực nhất định có thể dẫn đầu tông môn hướng đi hưng thịnh!"

"Hà sư huynh, ta nhất định sẽ đưa ngươi một cái tốt hơn tọa kỵ! Ta cam đoan!" Phuong Lâm biểu lộ trịnh trọng, hần muốn cho Hà Túc Đạo một cái công đạo.

Phuong Lâm áy náy, Hà Túc Đạo có thể hiểu, hần đùa giỡn nói ra: "Muốn phải bồi thường ta, ít nhất phải là Linh thú mới được!"

"Tốt, vậy ta liền đưa sư huynh một đầu Linh thú!" Phuong Lâm một lời đáp ứng.

Mấy vị Nguyên Thần chân nhân nhìn thấy song phượng giao lưu, đều phi thường hài lòng, tông môn hai đại thiên tài có thể ở chung hòa thuận, đây mới là tông môn hưng thịnh điềm báo.

Mộ Dung Chân cũng đi ra phía trước, ba người đàm tiếu tự nhiên, nói muốn cho Thanh Điều kiến tạo một cái thượng đẳng phần mộ.

"Bang!" Thương Minh ở trên đảo không đột nhiên phát ra một tiếng tiếng vang ầm ầm, sau đó liền thấy không gian có chút rung động, phảng phất liền muốn vỡ vụn.

"Không tốt! Có người tại công kích hộ đảo đại trận!"

Khuất Thắng hai con ngươi lãnh quang chợt hiện, sắc mặt lập tức đại biến. đây

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Ngàn dặm cầu viện

Thương Minh đảo hộ đảo đại trận lấy Lăng Nhật Phong, Vọng Nguyệt Phong cùng Trích Tinh Phong là trận nhãn, bao trùm toàn bộ Thương Minh đảo, uy lực vô cùng, không phải Nguyên Thần tứ trọng thiên trở lên cường giả không cách nào công phá.

Trên không không ngừng, truyền đến trận trận phá trận thanh âm, Khuất Thắng cùng chư vị Nguyên Thần thật người sắc mặt tái xanh, thật sự có người dám công kích Thương Minh phái!

Từ công kích lực lượng đến xem, tu vi của người này hẳn là tại Nguyên Thần Nhị trọng thiên tả hữu, mới có thể tạo thành loại này đứt quãng phá trận âm thanh.

"Chư vị sư đệ, đi với ta nhìn xem, đến cùng là ai dám công kích ta Thương Minh phái!"

Làm một tông chi chủ, mặt đối ngoại lai xâm lấn, Khuất Thắng trong lòng nổi lên một cỗ ngập trời giận dữ, hung hăng quăng ống tay áo.

"Đệ tử khác tại chỗ này chờ đợi! Nếu là có người tấn công vào đến, giết chết bất luận tội!" Hạ Thiên Hành nhìn lấy kinh ngạc không nghĩ ngờ chúng đệ tử phân phó nói, trong hai mắt sát cơ tứ hiện.

Mấy đạo lưu quang chạy như bay mà qua, mấy vị Nguyên Thần chân nhân hướng phía phá trận địa điểm bay đi.

"Chư vị sư đệ, còn có người nào Bồi Nguyên Đan, cho ta mượn mấy hạt, đợi ta hồi phục linh lực về sau, liền đi giáo huấn những này tôm tép nhãi nhép."

Phương Lâm nhướng mày, tông môn bị đánh lén, làm Thiếu tông chủ, hẳn không thể đổ cho người khác.

"Thiếu tông chủ, ta chỗ này còn có một bình Bồi Nguyên Đan!"

"Thiếu tông chủ, chúng ta cùng người cùng nhau đi giết địch!"

Hà Túc Đạo, Mộ Dung Chân, Đông Môn Đoạn Thiên cùng nhau đứng ở Phương Lâm bên cạnh, ý tứ rất rõ ràng, nội đấu có thể, nhưng là thời điểm then chốt vẫn là đối ngoại, lấy tông môn lợi ích làm trọng.

Thương Minh đảo phía đông nam trên không, một vị Nguyên Thần chân nhân tóc tai bù xù, trên quần áo dính đầy máu tươi, sắc mặt mỗi một, đang toàn lực công kích hộ đảo đại trận.

Bầu trời xa xăm, hai đạo nhân ảnh chính đang nhanh chóng mà đến, tốc độ kia như là thiểm điện, nhanh không thể tưởng tượng nổi.

"Đằng Cung Nộ!"

"Nhanh chóng nhận lấy cái chết!"

Hai âm thanh cách vài dặm mặt biển truyền tới, chính tại công kích hộ đảo đại trận trung niên nhân sắc mặt càng thêm âm trầm, toàn thân linh lực điên cuồng phun trào, tập trung ở một điểm đập nện tại hộ đảo trên đại trận.

"Người nào dám công kích ta Thương Minh phái!"

Không gian xuất hiện từng đợt ba động, một cái ẩn giấu đi vô hạn sát cơ thanh âm từ trong đảo truyền ra, Khuất Thắng, Hạ Thiên Hành, Lý Mộc, La Thông, Tôn Văn đồng thời xuất hiện tại hộ đảo đại trận bên cạnh.

Trung niên nhân vừa nhìn thấy Thương Minh phái Nguyên Thần chân nhân hiện thân, lập tức đại hi, la lớn: "Khuất tông chủ! Ta là Đằng Cung Nộ a!"

"Đằng Cung Nộ! Người làm sao lại công kích chúng ta hộ đảo đại trận?"

"Đằng Cung Đạo huynh đi vào ta Thương Minh đảo, vì sao không phát ra tín hiệu cho chúng ta biết?"

Cứ tới người liền là quen biết cũ, nhưng là cũng không thể tùy ý công kích tông môn đại trận, Khuất Thắng cùng Hạ Thiên Hành đồng thời chất vấn.

Đằng Cung Nộ thân hình đột nhiên phiêu động, xuất hiện tại Khuất Thắng bọn người trước mặt.

"Mấy vị đạo huynh, xin thứ cho tại hạ vô lễ, ta thật sự là không còn cách nào khác."

"Ta vừa rồi đã sử dụng nhiều lần đưa tín hiệu, nhưng là đều không có thu đến các người hồi âm, bất đắc dĩ đành phải công kích quý phái hộ đảo trận pháp."

Đằng Cung Nộ sắc mặt tái nhợt, phảng phất bản thân bị trọng thương, nếu như không phải sau cùng linh lực chèo chống, chi sợ cũng đã rơi vào vô tận Bạo Loạn Tinh Hải.

Tôn Văn tay mất lạnh lẽ, tiện tay một đạo linh lực khổng lồ đập vào Đằng Cung Nộ thể nội, kịp thời bổ sung hắn hư nhược linh lực.

"Đa tạ Tôn đạo huynh!" Đẳng Cung Nộ sắc mặt hơi chuyển tốt một điểm.

"Đẳng Cung đạo huynh, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Hẳn là ngươi tại bị người đuổi giết?"

Khuất Thắng quan sát rất cẩn thận, lấy Đẳng Cung Nộ Nguyên Thần chân nhân cảnh giới, tại Bạo Loạn Tinh Hải cũng coi là cao thủ nổi danh, như nếu không phải bị người đuổi giết, là sẽ không như thế chật vật.

"Các ngươi Phiêu Miểu Các cùng chúng ta Thương Minh phái chính là mấy ngàn năm minh hữu, có lời gì cứ nói đừng ngại!"

"Nếu là có người dám can đảm công đánh các ngươi Phiêu Miểu Các, đồng dạng cũng là đang tấn công chúng ta Thương Minh phái, hai phái đồng khí liên chi, có vinh cùng vinh, Đẳng Cung đạo huynh, nói thẳng đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Đẳng Cung Nộ mặt bị thương, bộ mặt có chút co rúm, thở dài một tiếng: "Phiêu Miểu Các bị diệt phái, bây giờ chỉ còn lại có một mình ta!"

"Cái gì!" "Rốt cuộc là ai dám lớn mật như thế! Sát nhân diệt phái, đây chính là không chết không thôi cừu hận, đến tột cùng là ai dám làm như thế!"

Phiêu Miểu Các thực lực cùng Thương Minh phái không kém bao nhiêu, nhưng là Phiêu Miểu Các Nguyên Thần chân nhân lại so Thương Minh phái nhiều một người, tại toàn bộ Bạo Loạn Tinh Hải trong tông môn cũng có thể xếp tới một trăm khoảng năm mươi tên.

"Chẳng lẽ quý phái Dương Hạo Nhiên tông chủ cũng vô pháp chiến thắng đối thủ?"

Tại Khuất Thắng xem ra, mặc dù hẳn cùng Phiêu Miểu Các tông chủ Dương Hạo Nhiên đều là Nguyên Thần tam trọng thiên, nhưng là Dương Hạo Nhiên thực lực lại so phổ thông Nguyên Thần tứ trọng thiên còn cường đại hơn.

"Tông chủ và đối phương giao thủ không đến hai mươi cái hiệp liền bị chém giết, mấy vị khác sư huynh đệ cũng bị đối phương giết chết, chỉ có ta một người trốn thoát, ngàn dặm bồn tập chỉ vì đi vào quý phái cầu viện."

Đẳng Cung Nộ âm nhiên giải thích nói, cừu hận trong lòng như là núi lửa bộc phát phun trào, diệt phái mối thù không đội trời chung!

"Nếu là có thể đạt được quý phái mấy vị đạo huynh ủng hộ, nhất là Hạ đạo huynh trợ giúp, chắc chắn hung thủ chém giết, lấy tế diện ta Phiêu Miểu Các mấy trăm đệ tử thượng thiên chỉ linh."

Khuất Thắng cùng Hạ Thiên Hành liếc nhau một cái, có thể diệt đi Phiêu Miểu Các thực lực kinh khủng, diệt đi Thương Minh phái cũng không phải việc khó.

"Đẳng Cung đạo huynh, hung thủ rốt cuộc là ai?"

Nhắc lên diệt phái hung thủ, Đẳng Cung Nộ gương mặt phần hận, giọng tay phải lên chỉ chính đang nhanh chóng mà đến hai đạo nhân ảnh nói ra: "Hung thủ liền là hai người bọn họ, từ Phiêu Miểu Các một mục truy đến nơi này."

Hạ Thiên Hành trong mắt lóe lên một tia sát cơ, song đột nhiên bắn ra một đạo dài hơn hai mươi mét thanh quang, người tới tướng mạo lập tức ra hiện tại cặp mắt của hắn bên trong.

"Lại là hai người bọn họ?"

Hạ Thiên Hành mười phần chấn kinh, không nghĩ tới diệt tuyệt Phiêu Miểu Các hung thủ lại là U Minh đảo Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí.

"Đến cùng là ai?" Mấy vị khác Nguyên Thần chân nhân không có Hạ Thiên Hành siêu tuyệt nhãn lực, nhao nhao mở miệng hỏi.

"U Minh đảo thường phạt thiện ác sứ giả!"

Khuất Thắng hít lại hai mắt, phảng phất nghĩ tới điều gì, hướng thẳng đến Đẳng Cung Nộ hỏi: "Đẳng Cung đạo huynh, hẳn là quý phái cự tuyệt U Minh đảo mời thiệp?"

"Khuất tông chủ là làm sao mà biết được? Chính là tông chủ cự tuyệt bọn hắn, bọn hắn mới đại khai sát giới, đáng thương ta Phiêu Miểu Các vô tội mấy trăm đệ tử a!"

Đẳng Cung Nộ trong lòng phi thường ngạc nhiên, Khuất Thắng là làm sao biết sự tình phát sinh nguyên nhân, hẳn là Thương Minh phái cũng tham dự vào trong đó?

Có lẽ là cảm nhận được Đẳng Cung Nộ ánh mắt hoài nghi, Khuất Thắng tranh thủ thời gian nói ra: "Đạo huynh không nên hiểu lầm, ta sở dĩ biết đại khái, là bởi vì U Minh đảo mập mờ gây chân nhân nửa tháng trước đã từng đi vào chúng ta nơi này, đồng thời giữa chúng ta từng có ước định, tại hôm nay dẫn đầu chúng ta Thương Minh phái ba vị Thăng Linh cảnh đệ tử tiến về U Minh đảo tham gia linh cháo yến."

"Còn mời Khuất tông chủ vì ta Phiêu Miểu Các chủ trì công đạo, đánh giết hai người!" Đẳng Cung Nộ thật sâu thân thể khom xuống thỉnh cầu nói, chuyện cho tới bây giờ không thể không cúi đầu cầu người.

Lý Mộc rất rõ ràng cảm thấy tông chủ khó xử, xen vào nói ra: "Đằng Cung đạo huynh, không cần lớn như thế lễ!"

"Mập gầy chân nhân, ta ngược lại muốn xem xem bọn hán đến cùng có cái gì cuồng vọng vốn liếng! Vậy mà truy sát đến ta Thương Minh phái!"

Hạ Thiên Hành trên người bộc phát ra cường đại sát cơ, phảng phất Thân Từ Minh cùng Công Dương Chí nếu là có cái gì làm loạn động tác, lập tức liền muốn đại khai sát giới.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Ngôn ngữ giao phong

Ầm ầm sóng dậy trên mặt biển, lò mờ có thể trông thấy con cá bay vọt nước chảy mặt, hải âu tại thành thoi lướt đi, gió biển cuốn lên nước biển vuốt nhẹ, phảng phất vuốt ve con cái của mình.

Hai đạo nhân ảnh như là như lưu tinh chạy như bay tới, một trước một sau, trong chớp mắt liền đến Thương Minh đảo trên không.

"Nguyên lai là Khuất tông chủ, huynh đệ chúng ta hai người đến sớm một bước, chắc hẳn các hạ sẽ không trách tội a?"

Thân Từ Minh trên mặt dữ tợn hơi rung nhẹ, ha ha cười nói.

"Khuất tông chủ đương nhiên là sẽ không trách tội ! Đằng Cung Nộ, người nói đúng không?" Công Dương Chí thanh âm âm trầm, cùng Thân Từ Minh hoàn toàn là hai loại khác biệt tính cách.

Nếu như nói Thân Từ Minh là trời sinh hào sảng đại hán, cái kia Công Dương Chí liền là hèn mọn tiểu nhân, cả hai tính cách khác biệt quá lớn, liền như là đáng người , một Bàn một Sáu, tương đối đến cực hạn.

"Hai vị sát khí nặng như vậy, liền không sợ tương lai bị Thiên Khiển!" Đằng Cung Nộ nội tâm núi lửa liên tục không ngừng bộc phát ra hỏa khí.

Khuất Thắng chau mày, biểu lộ nghiêm túc, há miệng nói ra: "Hai vị đạo huynh, vì sao muốn đem Phiêu Miểu Các trên dưới diệt phái, làm như vậy làm trái thiên hòa đi!"

"Phiêu Miểu Các cự tuyệt ta U Minh đảo thiệp mời!"

"Ban phát trừng phạt ác lệnh, căn cứ quy củ, liền bị toàn bộ diệt phái!"

Đằng Cung Nộ bộ mặt cơ bắp co rúm, đối hai người trước mắt hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, lạnh giọng nói ra: "Bạo Loạn Tinh Hải tồn tại mấy trăm vạn năm, chưa từng có nghe nói cự tuyệt thiệp mời dẫn đến diệt phái ! Dựa theo quy củ của các người, hẳn là quy củ của các người liền có thể tại toàn bộ Bạo Loạn Tinh Hải thậm chí Hồng Hoang giới hoành hành sao?"

"Thân đạo huynh, Công Dương đạo huynh, hai vị làm cũng quá đáng đi!"

Hạ Thiên Hành mặc dù tu luyện giết đạo công pháp, trên người sát cơ luôn luôn đè nén, nhưng là hẳn cũng không dám tùy tiện ra tay giết người, nếu không liền sẽ sát khí nhập thể, ảnh hưởng tu đạo căn cơ.

"U Minh đảo thiệp mời không phải ai muốn tiếp liền có thể nhận , đồng dạng cũng không phải ai muốn cự tuyệt liền có thể cự tuyệt ."

Thân Từ Minh vẫn như cũ vẻ mặt tươi cười, tựa hồ diệt tuyệt Phiêu Miểu Các hẳn thấy chỉ là hơi không Túc Đạo việc nhỏ.

"Tông chủ tại huynh đệ chúng ta hai người ra đảo trước đó, đã phân phó nếu là có người dám can đảm cự tuyệt U Minh đảo mời, nhất định phải lên hạ diệt môn, không lưu người sống!"

Công Dương Chí thanh âm khàn khàn để Đằng Cung Nộ không rét mà run, phảng phất từ mười tám tầng Địa Ngục truyền tới , giống một tòa độ không tuyệt đối băng sơn đột nhiên đắp lên tại ngực.

"Dựa theo hai vị nói như vậy, nếu là ta Thương Minh phái cự tuyệt hai vị, cũng phải bị diệt phái?" Tôn Văn trầm giọng hỏi.

"Tôn đạo huynh, phi thường thông minh!"

"Tự nhiên là không lưu một người sống!"

Hạ Thiên Hành trong mắt đột nhiên bắn ra một đạo kiêu lười kiếm sắc bén quang mang, như sấm nổ quát lớn: "Làm càn!"

Công Dương Chí tay phải vuốt ve tay trái mình thúy nhần ngọc, giống như cười mà không phải cười nói ra: "Nếu là Hạ đạo huynh không tin, có thể thử nhìn một chút!"

Thân Tử Minh phảng phất là phối hợp Công Dương Chí, biểu lộ rất khoa trương, mở ra hai tay ý tứ rất rõ ràng.

"Khuất tông chủ, chúng ta liên thủ nhất định có thể đem hai cái súc sinh chém giết, vì ta Phiêu Miểu Các chúng đệ tử báo thù!"

Đằng Cung Nộ nhìn thấy Thương Minh phái đám người đối diện hung thủ đồng dạng không có hảo cảm thời điểm, biểu lộ rất gấp nói ra, hấn sợ hãi Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí cố ý kéo dài thời gian đến khôi phục công lực.

Hạ Thiên Hành, Lý Mộc, La Thông, Tôn Văn đưa ánh mắt cùng nhau rơi vào Khuất Thắng trên người, việc quan hệ tông môn sinh tử tồn vong đại sự, cuối cùng vẫn phải từ tông chủ tới làm quyết định.

Khuất Thắng đứng lẳng lẳng, cái trán khóa chặt, trong lòng đang tính toán lấy thể nào giải quyết chuyện này.

Dựa theo cùng Phiêu Miểu Các minh ước, tất nhiên muốn đem Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí chém giết, sau đó đi Phiêu Miểu Các tế điện, nhưng là Phiêu Miểu Các trước mắt chỉ còn lại có Đằng Cung Nộ một người, nếu là tùy tiện xuất thủ công kích U Minh đảo sứ giả, thể tất vì đắc tội cường đại U Minh đảo, mà lại từ Đằng Cung Nộ vừa rồi giải thích bên trong đó có thể thấy được, mập gầy chân nhân thực lực không phải bình thường, chỉ dựa vào hai người bọn họ liền đem Phiêu Miểu Các diệt phái, lấy Thương Minh phái thực lực, chỉ sợ cũng rất khó cầm hạ hai người bọn họ.

Có lẽ là nhìn ra Khuất Thắng trong lòng do dự, Đằng Cung Nộ lần nữa thúc giục nói: "Khuất tông chủ, không nên do dự, nếu như chờ hai người bọn họ công lực khôi phục, có lẽ Thương Minh phái cũng không giữ được !" "Hừ!" "Điềm tĩnh!"

Thân Tử Minh quát lạnh một tiếng, mặc dù bọn hắn không sợ Thương Minh phái, nhưng là vừa vận đại chiến cũng tiêu hao không ít linh lực, tự nhiên không muốn hiện tại cùng Thương Minh phái lên xung đột.

"Àm!"

Công Dương Chí đột nhiên tay phải hiện lên trường đao hình, thanh quang hắc hắc, trong điện quang hóa thạch đem Đằng Cung Nộ chém giết, thi thể tiến vào phía dưới mặt biển.

Làm U Minh đảo phạt ác làm, Công Dương Chí tâm tư kín đáo, tâm ngoan thủ lạt, hấn nhìn ra Khuất Thắng cũng không muốn đắc tội U Minh đảo, trực tiếp ra tay chém giết Đằng Cung Nộ, để tránh Thương Minh phái Nguyên Thần chân nhân cảm xúc bị châm ngòi .

Nhìn lấy không xa ngàn dặm đến Thương Minh phái cầu cứu Đằng Cung Nộ bị ở trước mặt chém giết, Khuất Thắng sắc mặt lập tức âm trầm xuống, không khỏi quá không đem U Minh phái để ở trong mắt.

"Đạo huynh làm quá phận đi!"

Khuất Thắng trong lòng biết nếu là hiện tại không biểu hiện cường thế một điểm, mấy vị sư huynh đệ sợ rằng sẽ tương đương không hài lòng.

"Tuyệt không quá phận, lúc đầu Đằng Cung Nộ đáng chết tại Phiêu Miểu Các."

"Đệ nhất: để huynh đệ chúng ta hai người truy sát mấy ngàn dặm, chết không có gì đáng tiếc; thứ hai: ngông cuồng châm ngòi huynh đệ chúng ta cùng quý phái giao tình, càng thêm đáng chết!"

Hạ Thiên Hành đột nhiên nhận được Khuất Thắng truyền âm, trước thăm dò một chút hai người này thực lực chân chính làm tiếp bước kế tiếp dự định.

Nếu là hai người coi là thật thực lực cường đại, cái kia liền không thể vì tông môn dụng nên cường địch, nếu như là có tiếng không có miếng, cái kia sẽ dạy một phen, về phần cùng U Minh đảo chân chính kết thù, hấn còn không có phương diện này dự định.

"Thân đạo huynh, Công Dương đạo huynh, Phiêu Miểu Các chính là ta Thương Minh phái số từ ngàn năm nay minh hữu, hai vị tùy tiện đem diệt môn, không thể nói trước chúng ta muốn làm qua một trận !"

Hạ Thiên Hành chân đạp hư không, toàn thân tản ra khí thế cường đại, như là vạn cổ Ma Thần giáng lâm, phảng phất trong nháy mắt liền có thể chấn vỡ hư không.

Công Dương Chí sắc mặt tương đương khó coi, hỏi: "Khuất tông chủ, hấn là thật muốn vì diệt phái Phiêu Miểu Các cùng huynh đệ của ta hai người kết thù kết oán?"

"Công Dương đạo huynh quá lo lắng, Hạ sư đệ chỉ là muốn thử một chút hai vị thực lực, nếu là hấn thực lực không đủ, chúng ta Thương Minh phái đương nhiên sẽ không xuất thủ vì Phiêu Miểu Các trả thù."

Khuất Thắng trong lời nói xen lẫn đường lui, nếu là có thể chiến thắng mập gầy chân nhân, có lẽ liền đem bọn hắn diệt khẩu, để tránh tiết lộ phong thanh.

"Cái kia lấy Khuất tông chủ ý thức, nếu là Hạ đạo huynh may mắn thắng qua hai người chúng ta, liền muốn đem chúng ta ngay tại chỗ chém giết đi!"

Công Dương Chí là ai, Khuất Thắng trong lời nói bao hàm ý tứ, hắn trong nháy mắt liền đã hiểu, sắc mặt càng thêm âm trầm.

"Nếu là Hạ sư đệ có thể may mắn thắng được một chiêu nửa thức, ta hi vọng hai vị đạo huynh có thể đem Phiêu Miểu Các Phiêu Miểu Sơn Thủy đồ giao cho chúng ta."

Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí thông qua tâm thần truyền âm trao đổi một phen, cuối cùng mới có từ Thân Tử Minh nói ra: "Ta đáp ứng Khuất tông chủ! Nếu là Hạ đạo huynh có thể thắng được huynh đệ chúng ta hai người, Phiêu Miểu Sơn Thủy đồ hai tay dâng lên."

"Dạng này tốt nhất, hi vọng hai vị xuất thủ thời điểm không nên quá nặng, miễn cho đã thương giữa chúng ta giao tình, dù sao chúng ta còn có ba vị đệ tử muốn cùng hai vị đạo huynh tiến về U Minh đảo."

Công Dương Chí ánh mắt lấp lóe, không tri tâm bên trong đang có ý đồ gì, nhìn lấy giữa không trung tản ra khí thế cường đại Hạ Thiên Hành, thân thể bỗng nhiên dâng không mà lên.

"Hạ đạo huynh, liền để ta cái thứ nhất tới ra tay đi!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Mục đích thực sự

Phiêu Miểu Sơn Thủy đồ là Phiêu Miểu Các trấn các pháp bảo, chính là Bạo Loạn Tinh Hải so khá nổi danh một bức tranh, đã lưu truyền mấy ngàn năm, không biết người nào sáng tác, bức họa này chất chứa thiên nhiên ý cảnh, tục truyền thường xuyên quan sát bức họa này, có trợ giúp Nguyên Thần cảnh phía dưới người tu đạo đề cao tự thân cảnh giới.

Từ Khuất Thắng góc độ xuất phát, Phiêu Miểu Các như là đã bị diệt phái, tự nhiên cũng sẽ không có minh hữu mà nói, mà Phiêu Miểu Sơn Thủy đồ đối Thương Minh phái tới nói có rất nhiều chỗ tốt, mà đối với mập gầy thật người mà nói cơ hồ không có tác dụng gì, cho nên Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí mới rất sáng khoái đáp ứng, vừa vặn làm thuận nước giong thuyền.

Gió biển gào thét, cuốn lên cao mấy mét sóng lớn, vô số cá bơi nhao nhao rời xa, phảng phất nơi này muốn phát sinh một trận khoảng thế đại chiến.

Công Dương Chí chân đạp hư không, hai mắt mê ly, thân bên trên tán phát lấy nhân nhạ sát khí, đây ít nhất là giết qua mấy ngàn người mới có dấu hiệu.

"Công Dương đạo huynh sát khí quá nặng đi!" Hạ Thiên Hành trong hai mắt lóe ra hồng quang, tự thân bộc phát khí thế quá độ đè nén, mắt thấy trong nháy mắt liền muốn bạo phát đi ra. Công Dương Chí âm trầm nói ra: "Hạ đạo huynh cũng là người trong đồng đạo đi, thật tình không biết giết đạo công pháp cần lấy sát ngăn sát!"

"Cái kia mà đắc tội với!"

Hạ Thiên Hành giận quát một tiếng, quyền mang tại song quyền bên trên lấp lóe không ngừng, hướng về phía trước vung ra, hai đạo quyền mang trong nháy mắt bành trướng biến ảo thành hai cái to lớn nắm đấm, đồng thời thông hướng bay về phía Công Dương Chí.

Công Dương Chí tay trái bóp lấy Linh quyết, tay phải như kiếm chỉ trạng thuận kim đồng hồ vạch ra một đạo vòng tròn, phảng phất đột nhiên hiện ra ra một cái đầu lâu, lập tức một chỉ điểm tại bay múa trên nắm tay.

"Ầm!"

Một chỉ điểm nát cự quyền, phát ra âm thanh lớn, phụ cận bay qua một cái hải âu bị tại chỗ đánh chết, hóa thành một trận huyết vũ ngã xuống tại mặt biển.

"Ta U Minh đảo U Minh chỉ uy lực như thế nào?"

Thân Tử Minh ở bên cạnh thấy rất rõ ràng, Hạ Thiên Hành một chiêu này bại lộ thực lực cũng không tính quá mạnh, vốn là còn chút thay Công Dương Chí lo lắng, bất quá bây giờ xem ra lại là quá lo lắng.

Hạ Thiên Hành thân thể đột nhiên bay lên, sắc mặt nặng nề, bỗng nhiên thu tay, chỉ gấp trong tay một đạo nhỏ bé kim quang nổ bắn ra mà ra, như có hắc ám ở giữa một điểm linh quang chợt hiện.

"Thử một chút ta Cực Điểm Thốn Mang!"

Đây là cái gì công kích, vì sao cảm giác đáng sợ như vậy?

Công Dương đột nhiên cảm giác được một trận rừng mình, không cần nghĩ ngợi triệu hồi ra hộ thân linh giáp, thức hải bên trong Nguyên Thần lập tức kết động Linh quyết, tay phải trong chốc lát biến ảo thành huyết hồng trường đao.

U Minh Huyết Đao cho người cảm giác như là Khai Thiên thần phủ, một đạo bố trí, khai thiên tích địa, để cho người ta không thể không tránh né mũi nhọn.

Thân đao dài ước chừng một mét hai, chính là ngàn năm huyền băng sắt ngâm huyết trì năm trăm năm sau luyện chế mà thành, tản ra kích thích mùi máu tươi, lực công kích tương đương đáng sợ.

Hạ Thiên Hành lạnh lùng hừ một tiếng, hấn đối với mình Cực Điểm Thốn Mang vô cùng có lòng tin.

"Âm vang!"

Công Dương chỉ tay phải biến ảo U Minh Huyết Đao đón bay tới kim quang vung vẩy đi qua, chỉ nghe thấy thanh thúy kim thạch va chạm thanh âm.

Đây là một chuỗi phi đao!

Công Dương chỉ hoảng hốt, không nghĩ tới Hạ Thiên Hành thể mà đem phạm nhân sở dụng phi đao khi làm pháp khí đến dùng, càng không có nghĩ tới có thể bộc phát ra lợi hại như thế lực công kích.

Hạ Thiên Hành một tia Nguyên Thần ký thác vào phi đao bên trên, chỉ gấp như là linh động cá bơi, mười phần linh hoạt, tại Công Dương chỉ bên cạnh xoay tròn, không ngừng phát ra công kích.

Âm vang kim thạch thanh âm bên tai không dứt, hai người chiến đấu đặc sắc phi thường, đại khai đại hợp, giống như thiên binh thiên tướng hư không chiến đấu.

Phụ cận đánh cá ngư dân nhìn thấy giữa không trung người tu đạo đại chiến, nhao nhao dựng lên thuyền đánh cá rời xa vùng biển này.

Ngay trong bọn họ có người kiến thức rộng rãi, biết có thể tại ngư không mà đi đều là Nguyên Thần cảnh cao thủ, tục truyền Nguyên Thần chân nhân có thể một chỉ đánh gãy dãy núi, áp đặt đoạn thác nước.

"Suru! Suru! Suru!"

Mấy đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện tại hộ đảo đại trận bên cạnh, chính là Phuong Lâm, Hà Túc Đạo, Mộ Dung Chân, Đông Môn Đoạn Thiên cùng tông môn hơn mười vị Nhập Đạo cảnh đệ tử.

Khuất Thắng nhìn thấy chúng đệ tử nhao nhao đi ra, tiện tay một đạo linh quang đánh ra, hóa thành một đạo cao mấy chục mét vòng phòng hộ đem mọi người che đầy ở bên trong.

Hạ Thiên Hành cùng Công Dương chỉ đại chiến chỗ bộc phát chiến đấu dư ba cũng không phải bọn hắn có thể ngăn cản, những người này đều là tông môn lực lượng trung kiên, Khuất Thắng cũng không dám bắt cháp nguy hiểm.

"Đây không phải là U Minh đảo Công Dương chân nhân sao?"

"Làm sao lại cùng Hạ sư thúc đánh nhau?"

Nhìn thấy giữa không trung Hạ Thiên Hành cùng Công Dương chỉ chiến đấu kịch liệt thân ảnh, vòng phòng hộ bên trong đám người nghị luận ầm ĩ. "Hắn là tông chủ nói tới công kích hộ đảo đại trận là U Minh đảo mập gầy chân nhân?"

"Bọn hắn tại sao phải công kích chúng ta Thương Minh phái?"

"Năm tháng trước hai người không phải nói hôm nay mang Thăng Linh cảnh đệ tử tiến về U Minh đảo tham gia linh cháo yến, tại sao lại đột nhiên công kích chúng ta?"

Mọi người tới quá muộn, không nhìn thấy ngàn dặm bốn tập đi cầu cứu Đẳng Cung Nộ, coi là công kích hộ đảo đại trận chính là mập gầy chân nhân.

Hai người bọn họ đến tột cùng là vì cái gì mà ra tay? Tham gia linh cháo yến, thế mà giới hạn Thăng Linh cảnh đệ tử tham gia, mà lại có thể lĩnh ngộ vô thượng đạo kinh.

Mọi người đều biết, môn phái tuyệt học tuyệt đối sẽ không truyền thụ cho ngoại nhân, mình học trộm Thiên Tinh Tông tuyệt học, bản thân liền đã tương

đương kinh thể hãi tục.

Cái này U Minh đảo hai người nói chuyện làm việc đều mười phần quý dị, U Minh đảo đến cùng có cái gì chuyện ả ở bên trong đâu?

Phương Lâm cau mày, trong lòng càng không ngừng phân tích thể cục, hy vọng có thể tìm tới đối với hắn có lợi một mặt hoặc là làm rõ đầu mối địa phương.

"Khuất tông chủ, phía dưới mấy vị kia Thăng Linh cảnh đệ tử thiên phú coi như không tệ, hẳn là bọn hắn liền là quý phái phái ra dự tiệc đệ tử sao?"

Thân Tử Minh nghe đến phía dưới tiếng nghị luận, cúi đầu nhìn xuống dưới, ngược lại là phát hiện mấy cái thiên phú đệ tử ưu tú.

"Ồ! Cái kia người tu luyện Bạch Hổ Đẳng Thiên Bộ tiểu tử bây giờ là tu vi gì, ta thấy thế nào không thấu hắn rồi?"

Ánh mắt từ trên thân mọi người đảo qua, Thân Tử Minh trong chớp lát liền phát hiện Phương Lâm không giống bình thường chỗ.

Khuất Thăng nao nao, sau đó sắc mặt khôi phục bình thường trả lời: "Cái kia vị đệ tử là chúng ta vừa mới tuyển ra tân nhiệm Thiếu tông chủ, tu vi bất quá là Thăng Linh lục trọng thiên, đạo huynh sở dĩ nhìn không ra tu vi của hắn, là bởi vì hắn tu luyện một loại có thể che giấu mình tu vi công pháp."

"Như thế nói đến, kẻ này nhất định phải cùng chúng ta đi U Minh đảo một chuyến."

Khuất Thăng gương mặt mừng rỡ, như là thợ săn nhìn thấy một cái to mọng con mồi hưng phấn.

Hôm đó hắn thấy rất rõ ràng biết Phương Lâm lúc ấy bất quá Thăng Linh tam trọng thiên, bây giờ mới nửa tháng liền tấn cấp đến Thăng Linh lục trọng thiên.

Như vậy như yêu nghiệt thiên phú, đem toàn bộ U Minh đảo lật cái úp sắp cũng tìm không ra một cái.

"Đạo huynh có ý tứ gì?"

"Khuất tông chủ, chúng ta U Minh đảo sở dĩ rộng phát mời thiệp là bởi vì chúng ta cần một số Thăng Linh cảnh thiên chi kiều tử đến lĩnh ngộ U Minh trái qua, trợ giúp chúng ta để lộ U Minh đảo phong ấn, chứ vị đạo huynh khả năng không biết, toàn bộ U Minh đảo chỉ có thể từ hai người ra vào, chính là ta cùng Công Dương sư đệ, mấy trăm năm nay đến chúng ta một mực đang tìm kiếm Thăng Linh cảnh thể hệ tuổi trẻ, hi vọng bọn họ có thể lĩnh ngộ U Minh trái qua ở trong giải khai U Minh đảo phong ấn phương pháp."

Khuất Thăng nghe ra Thân Tử Minh ý tứ trong lời nói, nếu như những cái kia Thăng Linh cảnh đệ tử không thể lĩnh ngộ U Minh đã tìm được bài trừ phong ấn phương pháp, vậy liền vĩnh viễn không cách nào rời đi U Minh đảo.

Phương Lâm, Hà Túc Đạo, Mộ Dung Chân, Đông Môn Đoạn Thiên từng cái đều là tu đạo thiên tài, nếu là bị vây ở U Minh đảo, cái kia chính là Thương Minh phái nhất tổn thất lớn.

Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí có thể vì Phiêu Miểu Các Thăng Linh cảnh đệ tử, không tiếc đại khai sát giới, đem trọn cái Phiêu Miểu Các diệt phái, đủ để chứng minh hai người bọn họ đối Thăng Linh cảnh tu đạo thiên tài khát vọng, nếu là trực tiếp tùy tiện cự tuyệt, sợ rằng sẽ triệt để chọc giận đối phương, từ đó không tiếc bất cứ giá nào đại đại xuất thủ, đó cũng không phải Khuất Thăng muốn.

Đúng, giống như Thân Tử Minh nói U Minh đảo chỉ có thể hai người bọn họ mới có thể ra vào, những người khác chỉ có thể vào không thể ra, nếu là toàn lực xuất thủ đem hai người chém giết, cũng liền không có người biết đi.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Toàn lực xuất thủ

Khuất Thăng đem chính mình suy đoán truyền âm cho Tôn Văn, Lý Mộc cùng La Thông, trưng cầu ý kiến của bọn hắn, đến cùng như thế nào đối đãi Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí.

"Theo ta thấy, không bằng trực tiếp đem hai người này ngay tại chỗ chém giết, dù sao bọn hắn U Minh đảo bị phong ấn thời gian dài như vậy, nếu như có người có thể bài trừ phong ấn, đã sớm ra đảo tuyệt đối sẽ không cho tới bây giờ còn rộng phát thiệp mời, mạnh mẽ mời các phái Thăng Linh cảnh đệ tử tiến về U Minh đảo!"

Lý Mộc ánh mắt bên trong sát cơ tứ hiện, hần cũng không muốn đệ tử của mình đi theo thường phạt thiện ác nhị sứ một đi không trở lại.

"Nếu như chúng ta đồng loạt ra tay, kế này có thể thực hiện!"

La Thông luôn luôn cao ngạo, hôm nay nhìn thấy Đằng Cung Nộ không xa ngàn dặm đi cầu cứu, lại bị người ở trước mặt chém giết, trong lúc vô hình kích phát cơn giận của hần.

Khuất Thắng hồ hững gật đầu, mà nổi nghiệp tục truyền âm hỏi: "Tôn sư đệ, người thấy thế nào?"

Tại mọi người bên trong, Tôn Văn tâm tư kín đáo nhất, mà lại rất giỏi về phân tích, dính đến tông môn đại sự thời điểm, Khuất Thắng đều sẽ trưng cầu ý kiến ý kiến của hần.

"Phương Lâm cường thế trở về, vừa học được thất truyền đã lâu Bạch Hổ Đẳng Thiên Bộ, Hà Túc Đạo thiên phú dị bẩm, đồng dạng học xong Minh Thần Chi Đẳng, hai người này nếu là nửa đường không vãn lạc, cơ hồ nhất định trở thành Nguyên Thần thượng nhân, thậm chí có khả năng đụng chạm đến Tiềm Long thượng nhân cảnh giới; Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên đồng dạng thiên phú trác tuyệt, nếu là có thể cung cấp đại lượng tài nguyên, cơ hồ cũng có thể tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh."

Tôn Văn không có nói thẳng ra ý kiến của hần, nhưng là cửa đối diện hạ mấy vị này đệ tử ưu tú phân tích, hoàn toàn cho thấy thái độ hần.

"Rất tốt! Cái kia liền quyết định như vậy, ta, Lý sư đệ cùng La sư đệ đồng thời xuất thủ, Tôn sư đệ ở một bên hiệp trợ, đồng thời phụ trách phía dưới chúng đệ tử an toàn."

Đã xác định phương hướng, Khuất Thắng trực tiếp hạ lên mệnh lệnh, hần cũng không muốn nhìn thấy môn hạ chư đệ tử đi U Minh đảo lại cũng không về được.

Hồng quang hiện lên, bốn người đột nhiên xuất hiện tại Thân Từ Minh cùng Công Dương Chí chung quanh, đem hai người bao bọc vây quanh.

"Khuất tông chủ, đây là ý gì?"

"Đem hai người các ngươi chém giết, vì Phiêu Miêu Các chúng đệ tử báo thù!"

Khuất Thắng trong mắt một đạo kiếm quang gào thét mà ra, thanh âm như là Xuân Nhật Kinh Lôi, tại bình tĩnh trên mặt biển đột nhiên vang lên.

"Chư vị sư đệ, động thủ!"

Lúc đầu Hạ Thiên Hành ngay tại cùng Công Dương Chí giao chiến, đã sớm muốn chém giết Công Dương Chí, chỉ là một mực không biết tông chủ chân chính ý nghĩ, không dám hạ độc thủ, hiện tại liền có thể buông tay một kích.

Lập tức Hạ Thiên Hành khí thế phát sinh kinh thiên biến hóa, trong hai mắt lóe ra yêu dị hào quang màu đỏ, như là trắng thủy ngân bên trong khảm nạm hai khóa Hồng Mã Nãi.

"Hỏa Diễm Đạo!"

Hạ Thiên Hành một tiếng quát lớn, lấy ra một thanh đồng dạng lông lảnh hào quang màu đỏ trường đao, mũi đao ra phun ra nuốt vào lấy dài hơn hai mét đao mang.

La Thông mặt sắc mặt ngưng trọng, tay nắm một thanh điêu khắc phi cầm tảo thú trường thương, thân thương nổi lờ lững như gần như xa huyền quang.

"Coong!" Cổ xưa tiếng đàn bỗng nhiên vang lên, chính là Tôn Văn Hàn Sương Cầm.

"Các ngươi thật to gan, liền không sợ chúng ta U Minh đảo trả thù sao?" Công Dương Chí đối mặt Hạ Thiên Hành đột nhiên bộc phát công kích, tức giận quát lớn.

Khuất Thắng lạnh lùng biểu lộ, như là một thanh lợi kiếm kiếm khí bức người, nói ra: "Đem hai người các ngươi chém giết ở chỗ này, liền sẽ không có U Minh đảo người xuất hiện, giống các ngươi loại này động một chút lại diệt người khác tông phái thế lực tà ác, trách không được bị người phong ấn! Mấy vị sư đệ, toàn lực xuất thủ!"

Công Dương Chí mặt âm trầm bên trên càng thêm âm đạm, hần cũng không nghĩ tới Thương Minh phái Nguyên Thần chân nhân thực có can đảm hướng bọn hần xuất thủ.

"Sư huynh, hôm nay tình thế phi thường, nếu là không sử dụng cái kia pháp bảo, kinh khủng hai người chúng ta đều muốn viết di chúc ở đây rồi?"

Thân Từ Minh vừa mới tiếp vào Công Dương Chí truyền âm, chỉ gặp La Thông trường thương lấy ra vô số đạo thương hoa, thân thể trên không trung tránh chuyển xê dịch thật nhanh, đem phía dưới Phương Lâm bọn người nhìn trọn mắt hốc mắt.

Phải biết Thân Từ Minh thể trọng chỉ ít tại hai trăm cân trở lên, nhưng là tránh né một thương này chỗ hiện ra tốc độ, quả thực là không thể tưởng tượng.

Phuong Lâm bọn người cũng không biết mình tông môn Nguyên Thần chân nhân vì sao đột nhiên đối mặt gãy chân nhân rơi ra ngoan thú, vừa rồi thoát nhìn vẫn là hữu hảo hòa thuận đáng về.

"Tốt, sư đệ, người tìm đúng cơ sở ra tay!"

Thân Tử Minh bên cạnh công kích bên cạnh truyền âm, chiêu thức đại khai đại hợp, vô cùng uy mãnh, bộc phát linh lực cuốn lên phía dưới nước biển, phi hoa toái ngọc, lưu loát."Phốc!"

Công Dương Chí đối Hạ Thiên Hành liên miên không dứt đao mang đánh trúng, lập tức phun ra một vũng lớn máu tươi.

Trong lòng của hắn tức giận dị thường, nếu như không phải tại diệt sát Phiêu Miểu Các thời điểm tiêu hao quá nhiều linh lực, hiện tại tuyệt đối sẽ không bị động như vậy.

"Sư đệ! Người không sao chứ!" Thân Tử Minh nhìn thấy Công Dương Chí đột nhiên thổ huyết, lớn tiếng hoảng sợ nói.

Công Dương Chí lắc đầu truyền âm nói: "Sư huynh, chuẩn bị sử dụng kiện pháp bảo kia, tốt nhất đem phía dưới mấy vị Thăng Linh cảnh đệ tử cũng mang đi!"

"Nhỏ tận gốc? Tốt, ta thích!"

Thân Tử Minh cũng cảm thấy Thương Minh phái làm quá phận, đã quyết định đào tẩu, cái kia liền đem bọn hắn tông môn lực lượng trung kiên mang đi, để bọn hắn hồi hận không kịp.

Hạ Thiên Hành trường đao hắc hắc, trong hai mắt hồng quang càng ngày càng thịnh, phảng phất liền muốn trở thành giết hết Địa Ngục tuyệt thế yêu ma.

"Không tốt! Hạ sư đệ ma tính lại nhanh bạo phát!"

Nhìn thấy Hạ Thiên Hành trên người phát sinh dị thường, Khuất Thắng lập tức chấn kinh, không nghĩ tới Hạ Thiên Hành một mực áp chế ma tính ở thời điểm này nhanh bạo phát.

"Tông chủ sư huynh chớ gấp, ta đến giúp đỡ cùng sư huynh áp chế ma tính!"

Tôn Văn đạo bào theo gió phát phới, ôm trong ngực Hàn Sương Cầm xuất hiện tại Hạ Thiên Hành cùng Công Dương Chí chiến đấu khu vực, sau đó một trận tiếng trời liền vang vọng giữa không trung.

"Tôn sư thúc tiếng đàn thật sự là thiên hạ nhất tuyệt a!"

"Hàn Sương Cầm thế nhưng là Bạo Loạn Tinh Hải phi thường hiếm thấy âm công loại Linh khí!"

Phuong Lâm sắc mặt nặng nề, đột nhiên phát ra tiếng quát: "Không cần nói, cẩn thận nhìn lấy phía trên chiến đấu, Hạ sư thúc ma tính tựa hồ áp chế không nổi!"

Mọi người đều kinh, Hạ Thiên Hành chính là Thương Minh phái thực lực cao nhất cường giả, nhưng là bởi vì tu luyện giết đạo công pháp, thể nội ma tính kinh thường tính sẽ áp chế không nổi, đặc biệt là đang toàn lực xuất thủ lúc.

Hạ Thiên Hành thân thể phát sinh dị thường, Công Dương Chí nhìn rõ ràng, đồng dạng làm tu luyện giết đạo công pháp hắn, làm sao lại không biết Hạ Thiên Hành thân thể xảy ra chuyện gì.

"Sư huynh chuẩn bị xuất thủ!"

Công Dương Chí hét lớn một tiếng, thân thể bỗng nhiên hướng phía Phuong Lâm bọn người bay tới, nương theo lấy một cái to bằng vại nước nắm đầm.

"Không tốt!"

"Phuong Lâm cẩn thận!"

Nhìn thấy Công Dương Chí trong nháy mắt chuyển biến phương hướng, thể mà đi công kích đến phuong Phuong Lâm bọn người, Khuất Thắng cùng Lý Mộc cùng kêu lên kinh hô.

Phía dưới thế nhưng là môn phái tương lai hạch tâm, tuyệt đối không cho sơ thất!

"Đôm đốp!" Phuong Lâm bọn người chung quanh tăng một vòng phòng hộ còn như giấy mỏng đèn lồng, đối mặt lực bộc phát uy mãnh cự hình nắm đầm va chạm trong nháy mắt vỡ vụn.

Chúng người quá sợ hãi, chẳng ai ngờ rằng làm Nguyên Thần chân nhân Công Dương Chí thể mà hướng bọn hắn xuất thủ.

"Mau tránh ra!"

Bên cạnh mấy vị Nhập Đạo cảnh đệ tử nhao nhao đem Phương Lâm, Hà Túc Đạo, Đông Môn Đoạn Thiên, Mộ Dung Chân đẩy sang một bên, bọn hắn cũng biết bảo hộ tông môn tương lai.

Lại không nhìn thấy Công Dương Chí tay phải lại là một đạo quyền mang rời khỏi tay, tựa hồ muốn bọn hắn những người này ngạnh sinh sinh tách ra.

"Àm!"

Mấy tên Nhập Đạo cảnh đệ tử đồng thời phun ra lớn vũng máu tươi, thân thể lảo đảo không té bay ra ngoài, liền ngay cả Hà Túc Đạo cũng bị đồng thời đánh bay.

Công Dương Chí thân hình linh hoạt, trong điện quang hỏa thạch phong bế Phương Lâm, Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân tu vi, đối mặt bay tới Khuất Thắng cùng Lý Mộc, đánh ra một đạo phòng ngự vòng bảo hộ.

"Sư huynh, mau ra tay! Ngay tại lúc này!"

Thân Tử Minh cực kỳ phản khởi, lấy ra một cái cũ nát túi, tựa như tên ăn mày dùng bao tải, chỉ bắt quá cái này nhỏ hơn rất nhiều.

Túi quăng ra đến giữa không trung, lập tức dài ra theo gió, trong nháy mắt biến thành ba mét lớn nhỏ, miệng túi chỗ phiêu đảng rung động hư không gợn sóng, đồng thời phát ra một đường lực hấp dẫn cực lớn.

"Suru! Suru! Suru! Suru!"

Túi lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể xuất hiện, Công Dương Chí, Phương Lâm, Đông Môn Đoạn Thiên, Mộ Dung Chân toàn bộ bị đặt đi vào.

"Đoạn Thiên!"

La Thông vừa quay đầu lại phát hiện đệ tử của mình bị cất vào trong túi, sắc mặt tái xanh giận dữ hết, sau đó trường thương bọc phát ra kinh người mũi thương, muốn đem Thân Tử Minh một thương xuyên thấu.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Kinh người quyết định

Hạ Thiên Hành sát cơ càng ngày càng thịnh, mắt thấy là phải không chế không nổi thể nội ma tính, đem Công Dương Chí cách không chém giết, nhưng là trong nháy mắt thể cực liên phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Công Dương Chí không để ý Hạ Thiên Hành truy sát, kiên quyết xuất thủ công kích đến phương Thương Minh phái đệ tử cấp thấp, sau đó trong nháy mắt bị Thân Tử Minh cất vào không biết tên túi ở trong.

Lần này tình thế nghịch chuyển, lập tức để Thương Minh phái các vị Nguyên Thần chân nhân kinh ngạc, trở tay không kịp, sau đó mới nhao nhao kịp phản ứng.

"Thân Tử Minh! Nhanh đưa cái kia mấy tên đệ tử giao ra!"

"Trời gây nghiệt càng có thể làm, tự gây nghiệt thì không thể sống!"

Khuất Thắng, Lý Mộc, La Thông cùng Tôn Văn phân bố tại Thân Tử Minh đông nam tây bắc bốn phương tám hướng, trên không phiêu đảng một cái gần như sắp muốn bị ma tính không chế Hạ Thiên Hành.

Năm người đem Thân Tử Minh vị trí không gian bao bọc vây quanh, phòng ngừa hắn thi triển độn thuật chạy trốn.

Phương Lâm, Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân đều là dị bẩm thiên phú thể hệ trẻ tuổi, tại chúng đệ tử ở trong có rất cao uy vọng.

Nếu như mấy người này xảy ra điều gì ngoài ý muốn, đối Thương Minh phái tới nói thể nhưng là nghiêm trọng đã kích.

"Ha ha ha! Chư vị đạo huynh, muốn mấy cái này đệ tử, vậy thì phải xuất ra thành ý đi ra!"

Thân Tử Minh đem Công Dương Chí cùng Phương Lâm bọn người cất vào da dê túi, tự nhiên cũng liền không sợ Thương Minh phái đám người dám tùy tiện xuất thủ công kích.

Con tin nơi tay, sợ ném chuột vỡ bình, cái đạo lý đơn giản này, Thân Tử Minh vẫn là vô cùng minh bạch .

Không kịp trách cứ Tôn Văn bảo hộ bất lực, dẫn đến Phương Lâm bị bắt vào Thân Tử Minh pháp bảo bên trong, Khuất Thắng lạnh lùng quát: "Nói ra yêu cầu của ngươi đi!"

"Tông chủ! Không thể thả hân rồi đi!"

La Thông cùng Lý Mộc cùng lúc mở miệng nói ra, hai người đệ tử một cái bị cất vào pháp bảo bên trong, một cái tại đất trên mặt hôn mê bất tỉnh.

Treo cao tại thiên không mặt trời như cùng một mảnh như hoàng kim mũ, vung vãi kim sắc ánh nắng bày khắp mặt biển, phảng phất cho biển cả mặc vào một kiện quý báu trường bào.

Tại gió biển quét dưới, nước biển nhẹ nhàng nhộn nhạo, tựa như ngồi đang bay động thu trên ngàn, chờ khách lấy cá bơi sung sướng chơi đùa.

Đây hết thấy lộ ra như vậy an tường mà an hòa, chỉ là Thân Tử Minh âm hiểm thanh âm lộ ra không hợp nhau.

"Đệ nhất: thả ta cùng sư đệ rồi đi Thương Minh đảo, các ngươi không được truy sát, nếu không tại ta cảm giác được thời điểm nguy hiểm, sẽ không chút do dự diệt sát vừa mới bị cất vào nhân chủng túi ba người kia."

Tôn Văn lông mày run nhẹ, đưa ánh mắt nhìn về phía Khuất Thắng, Thân Tử Minh vừa mới nói được thứ nhất, khẳng định còn có thứ hai, nói không chừng còn có thứ ba thứ tư.

Quả nhiên cùng Tôn Văn đoán không sai, Thân Tử Minh tiếp tục nói ra: "Thứ hai: chúng ta muốn đem mấy người kia đưa đến U Minh đảo, đi phá mở phong ấn."

"Không được!"

"Tông chủ, tuyệt đối không thể đáp ứng hân! Nếu không Phương Lâm, Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân chỉ sợ cũng vĩnh viễn không về được!"

Vừa mới Thân Tử Minh nói rất rõ ràng, mấy trăm năm qua, hân cùng Công Dương Chí lấy phát thiếp mời danh nghĩa mạnh mẽ bao nhiêu Thăng Linh cảnh thiên tài, nhưng là chỉ có hai người bọn họ có thể rời đi U Minh đảo.

Cũng liền nói những cái kia Thăng Linh cảnh đệ tử trẻ tuổi toàn bộ đều bị vây ở U Minh đảo, thậm chí còn có thể bởi vì phá trận thất bại mà vẫn lạc.

Hạ Thiên Hành nhìn chòng chọc vào Thân Tử Minh, bởi vì thời gian hơi dài không có động thủ, trong đôi mắt màu đỏ yêu quang dần dần rút đi , dần dần khôi phục bình thường.

"Chư vị đạo huynh, nếu như có thể đáp ứng ta vừa rồi hai điều kiện, ta có thể phát thiên đạo lời thề, tuyệt sẽ không tổn thương bọn hân bất cứ người nào!"

"Kỳ thật, cái này mấy trăm năm qua bị ta cùng sư đệ mời được U Minh đảo Thăng Linh cảnh đệ tử, cho tới bây giờ không có một cái nào bị thương tổn, tương phản rất nhiều đệ tử bởi vì linh hội U Minh trải qua, bây giờ đã tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh, tuyệt đại bộ phận đều đã là Nhập Đạo cảnh lực trọng thiên về sau, so tại trong tông môn tu luyện muốn mau hơn không ít thời gian."

Thân Tử Minh cũng là không có cách nào, nếu như tại nhất mười năm gần đây bên trong không cách nào phá mở U Minh đảo phong ấn, như vậy tất cả U Minh người trên đảo toàn bộ đều sẽ chết không toàn thây, tan thành mây khói.

U Minh trải qua, khoáng thế cổ kinh, nghe nói chính là Hồng Hoàng giới đứng đầu nhất U Minh đạo nhân sở hữu, lợi hại trình độ có thể tại Hồng Hoàng giới bài danh mười vị trí đầu. Dựa theo tu đạo giới quy tắc ngầm, phạm là đạo kinh đều là Tiềm Long cảnh trở lên cái thể đại năng mới có thể tu luyện công pháp, nếu là có thể lĩnh ngộ vô thượng đạo kinh, nhất định có thể tấn thăng Tiềm Long cảnh, đây đã là toàn bộ Hồng Hoàng giới sự thật không thể chối cãi.

Nếu như không phải là bởi vì lúc trước lưu lại phong ấn đạo nhân từng nói, chỉ có lĩnh ngộ U Minh trải qua mới có thể bài trừ U Minh đảo phong ấn, U Minh đảo chủ là tuyệt đối không có khả năng đem loại này tuyệt thế kinh thư lấy ra để đám người lĩnh ngộ, dù sao loại này đạo kinh tồn tại, càng ít người biết liền càng an toàn, nếu không liền sẽ khiến toàn bộ Hồng Hoàng giới bạo động cùng vô tận truy sát.

Khuất Thắng tâm thần khẽ động, phảng phất liên tiếp đến vô tận hư không, tựa hồ thấy được U Minh đảo chỗ kia chỗ thần bí.

Từ nơi sâu xa có loại thanh âm nói cho hân biết, Phương Lâm, Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân nếu là đi U Minh đảo, không chỉ có sẽ không đã thương vừa đến sinh mệnh, mà lại khả năng còn sẽ có đại cơ duyên.

"Ít nói lời vô ích, mau đem đồ đệ của ta giao ra!"

U Minh trải qua cường đại, chỉ sợ không có mấy người không biết, nhưng là chân chính muốn muốn lĩnh ngộ U Minh trải qua, có lẽ mấy chục triệu người cũng xuất hiện không được một cái, La Thông nhưng không tin Đông Môn Đoạn Thiên liền là may mắn chỉ từ.

Mấy ngàn dặm bên ngoài trên mặt biển đột nhiên xuất hiện một đạo dài đến vài trăm mét cầu vòng, như là một tòa mỹ luân mỹ hoán cầu hình vòm, vượt ngang qua Bạo Loạn Tinh Hải mấy chục cái hòn đảo ở giữa.

Khuất Thắng mất hai mí đột nhiên chớp động nhiều lần, mới khôi phục bình thường, trong lòng mơ hồ trong đó cảm thấy có lẽ đây là một cái lớn mạnh Thương Minh phái cơ hội tuyệt hảo.

Nếu Phương Lâm, Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân, một người trong đó có thể lĩnh ngộ vô thượng đạo kinh, đối với Thương Minh phái tới nói, thì tương đương với Thương Minh phái có thể sẽ xuất hiện một cái Tiềm Long cảnh cái thể cường giả. Nếu là ba người đồng thời vẫn lạc, tối đa cũng liền là Thương Minh phái ở giữa lực lượng xuất hiện mấy chục năm đứt gãy, cái gì nhẹ cái gì nặng. Khuất Thắng rất nhanh làm xong cân nhắc.

Phương Lâm tự phế tu vi về sau, có thể tại ngắn ngủi trong một tháng trở lại đỉnh phong, đây là toàn bộ Hồng Hoang giới mấy ngàn vạn năm chuyện chưa từng có, có thể thấy được trên người người này nhất định có đại cơ duyên, đại khí vận.

Nói như vậy, mỗi một cái đại khí vận ép thân thiên chi kiều tử đều có thể trải qua nguy hiểm cảnh mà gặp dữ hóa lành, gặp chết cây mà cây khô gặp mùa xuân, loại người này hẳn là sẽ không dễ dàng như vậy vẫn lạc .

"Người như thế nào mới có thể cam đoan ba người bọn họ tại U Minh đảo bên trong an toàn?" Khuất Thắng chỉ là mở miệng, liền chấn kinh những sư huynh đệ khác.

"Tông chủ, người làm cái gì vậy?"

"Tông chủ, chúng ta ở vào cường thế, vì sao muốn cúi đầu trước bọn họ?"

Còn lại bốn vị Nguyên Thần chân nhân tương đương phần nộ, bọn hắn đều chờ đợi Khuất Thắng phát ra hiệu lệnh đánh giết Thân Từ Minh, không nghĩ tới hắn lại có từ bỏ ý nghĩ, thậm chí còn muốn cho Phương Lâm bọn người tiến đến U Minh đảo.

Nghe được Khuất nếu thắng, Thân Từ Minh sắc mặt lập tức chuyển biến tốt đẹp, gấp vội vàng nói: "Nếu như Khuất tông chủ nói không giả, thả chúng ta rời đi, ta lập tức đem Phiêu Miểu Sơn Thủy đồ cùng Kim Ô câu hai tay dâng lên!"

Cái này Kim Ô câu cũng là Bạo Loạn Tinh Hải một kiện phi thường nổi danh Linh khí, nghe nói là dùng một đầu Tam Túc Kim Ô bản mệnh Nguyên Thần luyện chế, uy lực kinh người, chính là Thương Minh đảo bắc bộ gió lốc đảo chủ thành danh Pháp khí.

Chúng người đưa mắt nhìn nhau, xem ra gió lốc đảo chỉ sợ cũng là dữ nhiều lành ít, nói không chừng cũng bị trên dưới diệt môn .

"Đem Phiêu Miểu Sơn Thủy đồ cùng Kim Ô câu giao ra, ta thả các người rời đi, nhưng là người nhất định phải đối với Thiên Đạo thề, không được tổn thương môn hạ của ta ba tên đệ tử!"

Khuất Thắng tin tưởng trực giác của mình, Phương Lâm ba người tất nhiên sẽ có không giống bình thường sinh mệnh quý tích, song trong mắt phảng phất xuất hiện phong vân tế hội, rồng bay phượng múa kỳ cảnh.

"Tông chủ! Người cần phải hiểu rõ, người coi thật muốn hi sinh môn hạ đệ tử?"

La Thông sắc mặt tái xanh, hắn không nghĩ tới Khuất Thắng thật dám vì hai kiện Linh khí từ bỏ tông môn tương lai, liền ngay cả Hạ Thiên Hành, Lý Mộc cùng Tôn Văn cũng là tràn đầy phần nộ cùng nghi vấn.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Trưởng Lão Lệnh

Phương Lâm chiến thắng Hà Túc Đạo đoạt được ít vị trí Tông chủ, cường thế nghịch tập trở về, tu đạo thiên phú có thể xưng nghịch thiên, nếu là có thể bình yên trưởng thành tiếp, nhất định có thể bước vào Nguyên Thần cảnh.

Đông Môn Đoạn Thiên làm người cao ngạo, tính cách quái gở, nhưng là thiên phú dị bẩm, cũng coi là tông môn tương lai hạch tâm lực lượng, nếu là đại lực bồi dưỡng , đồng dạng đáng để mong chờ.

Mộ Dung Chân xuất thân cao quý, gia tộc trải qua vạn năm truyền thừa, có Tiềm Long cảnh cái thể đại năng tọa trấn, tự thân thiên phú kinh người, tấn

thăng Nguyên Thần cảnh đồng dạng không nói chơi.

Ba người này luận thiên phú, cũng là vạn người không được một người nổi bật; luận thân phận, Mộ Dung Chân so đại lục ở bên trên đế quốc công chúa còn cao quý hơn.

Tông chủ Khuất Thắng vậy mà đồng ý để Thân Tử Minh mang đi ba người này, không thể nghi ngờ là tại mấy vị khác sư huynh đệ trên ngực nên xuống trọng chùy! Thắng nếu thật là thực lực không đủ, vì bảo toàn tông phái, từ bỏ Phương Lâm bọn người, ngược lại là cũng có thể nói còn nghe được, nhưng là hiện tại Thân Tử Minh đã là sa lưới chi cá, mọc cánh khó thoát, Khuất Thắng lúc này lựa chọn từ bỏ, tựa hồ căn bản không có cân nhắc đến những sư huynh đệ khác ý nghĩ, hơn nữa còn để phía dưới đệ tử khác thất vọng đau khổ.

"Đồng Môn Đoạn Thiên chính là đồ đệ của ta, ta không đồng ý hắt đi U Minh đảo!"

La Thông cái thứ nhất phát ra bất mãn của mình, mặc dù hắn rất phản cảm Đồng Môn Đoạn Thiên cao ngạo, nhưng hắn là phát ra từ nội tâm ưa thích đứa bé này.

"Tông chủ sư huynh, nếu như ngươi hôm nay nếu là không nói một cái để chư vị sư huynh tin phục lý do, không thể nói trước chúng ta phải vận dụng Trường Lão Lệnh!"

Tôn Văn tương đối lý tính, luôn luôn lấy tông môn đại cục làm trọng, nếu là tông chủ thực có can đảm vì Linh khí từ bỏ những thiên tài này, hắn tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

"Không sai, ta đồng ý Tôn sư đệ cách nhìn, nếu là ngươi không có lý do hợp lý, lần này đành phải vận dụng Trường Lão Lệnh."

Hạ Thiên Hành từ từ ngăn chặn thể nội ma tính, đối Khuất Thắng quyết định, hắn cũng là tương đương bất mãn, trầm giọng nói ra.

"Đồng ý sử dụng Trường Lão Lệnh!"

Cứ việc đồ đệ của mình không có bị bắt đi, nhưng là Lý Mộc ý nguyên quyết định ủng hộ những sư huynh đệ khác ý kiến, bây giờ có thể từ bỏ đệ tử khác, nói không chừng có một ngày liền từ bỏ Vọng Nguyệt Phong.

Thương Minh phái Trường Lão Lệnh chính là trưởng lão tín vật thiếp thân, chỉ cần có thể tấn thăng Nguyên Thần cảnh, liền có thể tự động thu hoạch được Trường Lão Lệnh, trở thành tông môn trưởng lão.

Trường Lão Lệnh tác dụng ngoại trừ đại biểu Nguyên Thần chân nhân trưởng lão địa vị bên ngoài, liền là chế ước tông chủ, nếu như bảy thành trở lên trưởng lão phản đối tông chủ mệnh lệnh, như vậy nên mệnh lệnh liền đem vô hiệu. Mà lại tông chủ sẽ bị tạm thời hủy bỏ quản hạt quyền hành, diện tích nửa năm, từ các trưởng lão khác tuyển ra thay mặt tông chủ chấp chương tông môn.

Khuất Thắng có chút tức giận, trầm giọng nhắc nhở: "Các ngươi nhưng phải suy nghĩ cho kỹ vận dụng Trường Lão Lệnh hậu quả! Lại nói ta chấp chương tông môn đến nay, lúc nào hi sinh qua đệ tử? Phương Lâm thiên phú thiên hạ vô song, coi như Trịnh sư đệ không tại, ta cũng sẽ không buông tha cho Phương Lâm, Đoạn Thiên chính là La sư đệ đắc ý tử, mặc dù tính cách hơi cao ngạo, nhưng là vì người vẫn là tương đối không tệ; còn Mộ Dung Chân, chính là xuất từ Đông Hoang Mộ Dung gia tộc, thân phận cao quý. Ta làm sao lại từ bỏ ba người bọn họ!"

Thân Tử Minh nghe được rất rõ ràng, nguyên lai bị mình bắt vào nhân chủng túi cái này ba người trẻ tuổi thiên tư bất phàm, nhất là cái kia mỹ lệ thanh thuần nữ hài càng là lai lịch bất phàm.

"Dù sao ta không đồng ý!"

La Thông lập tức kháng nghị nói, hắn tính tình nhất là chấy rầy, không có khả năng nhìn lấy đệ tử của mình bị người bắt đi, còn phải làm bộ điềm nhiên như không có việc gì.

"Ta đề nghị, xuất động Trường Lão Lệnh! Bác bỏ tông chủ lần này quyết định!" Hạ Thiên Hành nói thẳng.

"Tán thành!"

"Tán thành!"

"Tán thành!"

Lý Mộc, La Thông cùng Tôn Văn nhao nhao đồng ý Hạ Thiên Hành đề nghị, Trường Lão Lệnh lập tức có hiệu lực.

Hạ Thiên Hành hắng giọng một cái, tiếp tục nói ra: "Căn cứ tông quy, từ giờ trở đi, Khuất sư huynh tạm thời bị tước đoạt quản lý quyền hành, từ Tôn Văn sư đệ tạm thời làm thay mặt tông chủ quản lý tông môn."

Từ Tôn Văn đến làm thay mặt tông chủ, Lý Mộc cùng La Thông tự nhiên không có ý kiến, ai bảo Tôn Văn vẫn luôn là lấy người hiền lành thân phận xuất hiện, mà lại tính cách trầm ổn, làm việc căng chặt có độ.

"Rất tốt!" Khuất Thắng giận quá thành cười, cũng lười lại hướng bọn hắn giải thích nguyên nhân, Phương Lâm khí vận ép thân chỉ là chính mình suy đoán, coi như nói ra, chỉ sợ rất khó làm cho người tin phục.

Chỉ là hấn không nghĩ tới mấy vị sư huynh đệ thật dám sử dụng Trường Lão Lệnh, một tông chủ nói huy bỏ liền huy bỏ, không để ý chút nào tông chủ uy nghiêm

Tinh thể lần nữa nghịch chuyển, Thương Minh trong phái bộ đột nhiên phân hoá, tông chủ quyền hành chuyển giao người khác, Thân Tử Minh lập tức trở tay không kịp.

"Xem ra các ngươi coi là thật muốn không chết không thôi!"

Thân Tử Minh một mặt âm hiểm, chuẩn bị cá chết lưới rách, thậm chí tách ra một tia Nguyên Thần khổng lồ chế nhạo chúng tui, nếu là thời cơ không đúng, vậy liền thừa cơ giết chết Phương Lâm bọn người.

"Cuối cùng nói một câu, lập tức thả ra Phương Lâm ba người, nếu không chết!"

Hạ Thiên Hành thân hình khò ngò, mặt chữ quốc, như là Phật giáo kim cương hộ pháp, không giận tự uy.

"Hà sư huynh, nói với hấn nhiều như vậy làm gì, động thủ đi! Long quyền lời mình!"

La Thông nổi giận gầm lên một tiếng, trường thương trong tay linh lực bành trướng, như là đằng vân giá vũ Cự Long, kẹp lấy trận trận lời mình biến ảo mà ra, giương nanh múa vuốt hướng phía Thân Tử Minh bay đi.

"Bách!"

Khuất Thắng đột nhiên xuất hiện tại Thân Tử Minh trước mặt, tiện tay một đạo linh lực vung ra, trong nháy mắt tạo thành một đạo trong suốt vòng phòng hộ, chặn La Thông công kích.

"Đông!"

Khuất Thắng ngẫu nhiên lấy ra một mảnh cùng loại dùi trống pháp bảo, một đạo linh lực va vào bên trên, phát ra âm thanh chói tai, lan truyền hơn mười dặm.

Phía dưới Nhập Đạo cảnh đệ tử nhao nhao bị lấy lỗi tai, vận chuyển toàn thân linh lực chống cự, loại trình độ này âm công bọn hấn căn bản là không có cách ngăn cản.

"Thân đạo huynh, đi mau!"

Khuất Thắng đột nhiên lên tiếng, không tiếc đối đồng môn xuất thủ, vậy mà trợ giúp Thân Tử Minh chạy trốn.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Thân Tử Minh không nói hai lời, dưới lòng bàn chân một đạo u quang hiển hiện, như là phù quang lược ảnh, thời gian qua nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn thấy Thân Tử Minh biến mất về sau, Khuất Thắng tự động từ bỏ công kích, thu hồi dùi trống, nói ra: "Hết thấy trách nhiệm, ta đến gánh chịu! Ta lập tức về phía sau sườn núi diện tích nửa năm."

"Khuất sư huynh, ngươi cho rằng chuyện này cứ như vậy hết à? Ngươi thế mà hướng ta ra tay trợ giúp đối phương đào tẩu, ta đệ tử kia nếu là đã xảy ra chuyện gì, người nào chịu chứ?"

La Thông tương đương phần nộ, hấn thấy từ bỏ tông môn đệ tử đã là có sai lầm công đạo đánh mất Thương Minh đạo uy nghiêm, lại còn dám trợ Trụ vi ngược, đơn giản tội không thể tha thứ.

Hạ Thiên Hành, Lý Mộc, Tôn Văn cùng nhau nhìn về phía Khuất Thắng, dặt tay ngoại địch đối đồng môn xuất thủ, cái này cùng phản bội sư môn không sai biệt lắm, bọn hấn chỉ muốn muốn Khuất Thắng cho ra một hợp lý bàn giao.

Chúng đệ tử cùng nhau nhìn lấy trên không, làm sao cũng không nghĩ tới Khuất Thắng lại nhưng đã bị thủ tiêu tông chủ quyền hành, hơn nữa còn muốn đi sau sườn núi diện tích nửa năm.

"Tông môn sự tình về sau từ Tôn sư đệ quyết định, ta về phía sau sườn núi diện tích tu luyện thăng đến ba người bình yên vô sự, nếu là Phương Lâm bọn người vẫn lạc, ta Khuất Thắng lấy cái chết tạ tội!"

Khuất Thắng một cước đạp không, thân thể hóa thành một đạo hồng quang, biến mất tại Thương Minh ở trên đảo không, trực tiếp tiến về sau sườn núi diện tích đi.

Chương 35:: Huyền Minh Xà ẩn hiện

Hai ngày về sau, Phiêu Miểu Các, gió lốc đảo, Ngũ Hành Tông bị diệt phái tin tức truyền khắp Bạo Loạn Tinh Hải, gây nên dư luận ồn ào, khắp thế gian đều kinh ngạc.

Thương Minh phái cùng mặt trời lặn điện lần lượt tuyên bố quan bế tông môn, U Minh đảo thưởng phạt thiện ác sù giả như là Địa Ngục ma vương danh chấn tứ hải.

Thân ảnh, có tên.

Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí chỗ đến, đám người nhao nhao tránh né, giống như đối mặt ôn dịch, bỏ trốn mất dạng.

Cách Thương Minh phái tám ngàn dặm hải vực có một tòa đảo hoang, đảo này phương viên không đủ mười dặm, giống như cự quy phần lưng ở giữa nhô lên, bốn phía chỗ trũng, hoa văn mạch lạc rõ ràng.

Trong đảo đại thụ san sát, lá phồn nhánh mậu, che khuất bầu trời, bụi cỏ đại sinh, lò mờ có thể nghe thú loại tê minh.

Đảo này Đông Bắc bộ có một khối cự hình ngoan thạch, nặng chừng mấy vạn cân, mặt đá tựa hồ bị một đạo kiếm khí bén nhọn gọt qua, bình bình chỉnh chỉnh, sạch sẽ.

"Thân chân nhân, các ngươi U Minh đảo đến cùng ở nơi nào, dựa theo cái phương hướng này, tựa hồ cách đại lục càng ngày càng gần."

Một tên tuổi chừng mười tám thiếu niên mày kiếm nằm ngang, mặt như quan ngọc, ngọc thụ lâm phong, ăn nói ở giữa khí vũ hiên ngang, ngồi bên cạnh tuổi tác tương tự thiếu niên cùng thiếu nữ.

Cái này hai nam một nữ chính là Phương Lâm, Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân, ba người bị Thân Tử Minh nhân chủng túi chứa sau khi đi, liên tục phi hành hai ngày, mới tại toà này đảo hoang nghỉ ngơi.

Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí ngồi xếp bằng tại đối diện khôi phục công lực, nghe được Phương Lâm tra hỏi, Thân Tử Minh lúc này mới lên tiếng nói ra: "U Minh đảo cũng không tại Bạo Loạn Tinh Hải, mà là tại Đông Hoang đại lục."

Phương Lâm cùng Đông Môn Đoạn Thiên hai mặt nhìn nhau, U Minh đảo vậy mà tại Đông Hoang, hai người nhìn nhau không nói gì, thật sự là quá hồ người.

Mộ Dung Chân nghe được Thân Tử Minh nói ra Đông Hoang thời điểm, sắc mặt hơi đổi một chút, hai tay gấp siết chặt quần áo, cắn môi, một bộ ta thấy mà yêu bộ dáng.

"Nghe nói Mộ Dung cô nương liền là Đông Hoang nhân sĩ? Đến Đông Hoang, cần phải tận tình địa chủ hữu nghị a!"

Công Dương Chí bỗng nhiên mở mắt ra, thanh âm hoàn toàn như trước đây âm trầm, để cho người ta không rét mà run.

Phương Lâm cùng Đông Môn Đoạn Thiên đồng thời nhìn xem Mộ Dung Chân, bọn hắn cùng Mộ Dung Chân sinh hoạt tại cùng một cái tông môn mấy chục năm, cho tới bây giờ cũng không biết Mộ Dung Chân thể mà xuất thân Đông Hoang.

Ngày ấy, ba người bọn họ bị cất vào nhân chủng túi về sau, Khuất Thắng mới nâng lên Mộ Dung Chân xuất thân cao quý, có thể so với đế quốc công chúa.

Tại hai ngày này liên tục phi hành quá trình bên trong, Thân Tử Minh chỉ là đem ngày đó đại khái tình hình nói một lần, ngay cả Khuất Thắng bị thủ tiêu tông chủ quyền hành sự tình đều không có đề cập.

"Hừ!"

Mộ Dung Chân miệng nhếch lên đến, lạnh lùng hừ một tiếng, nàng không thích bị người đem làm con tin cảm giác, đối hai người kia tương đương phản cảm, nhất là âm dương quái khí Công Dương Chí.

"Mộ Dung sư tỷ, nhà các ngươi thật sự là Đông Hoang đó a? Ta còn chưa từng có đi qua Đông Hoang, không biết nơi đó là cái dạng gì?"

Đông Môn Đoạn Thiên hai ngày này trở nên kiệm lời ít nói, làm người cao ngạo hắn chưa từng có bị người giam lỏng qua, trên tinh thần tựa hồ suy sụp rất nhiều.

Đối với Đông Hoang khái niệm, Phương Lâm cùng Đông Môn Đoạn Thiên chỉ là theo sư môn trưởng bối trong miệng nghe nói qua, tại tông môn Tăng

Kính Các kỳ văn chuyện bịa bên trong thấy qua.

Tục truyền Đông Hoang cuộn cuộn mây vạn dặm, tông môn san sát, đế quốc vương triều như là long bàn hổ cứ, rất nhiều ẩn thế gia tộc ẩn thân Đông Hoang, cái thế đại năng danh chấn tứ hải.

"Đông Hoang có sáu đại đế quốc, ba mươi sáu cái vương quốc, tông phái giống như Thiên Đình phồn thịnh vô số kể, Tiềm Long cảnh cái thế đại năng uy danh rung trời."

Mộ Dung Chân vuốt vuốt thái dương mấy sợi tóc đen, suy nghĩ tại tuổi thơ trong trí nhớ bay tán loạn, tiếp tục nói ra: "Ta chín tuổi rời nhà, mười một tuổi rời đi Đông Hoang, rất nhiều ký ức đều dừng lại khi còn bé,

Không biết Đông Hoang hiện tại biến thành dạng gì, nếu có cơ hội, ta muốn đạp biển Đông Hoang, tiếp tục truy cầu con đường trường sinh."

"Tòa hòn đảo này đã cùng Đông Hoang khoảng cách rất gần, không sai biệt lắm có khoảng tám trăm dặm."

Thân Tử Minh đứng lên hoạt động một chút thân thể, thân thể lẳng không mà lên, phân biệt một chút phi hành phương hướng.

"Ồ! Đó là cái gì?" Phương Lâm chỉ phụ cận trên mặt biển đột nhiên xuất hiện cự lớn sinh vật biển hoảng sợ nói.

Thân Tử Minh xoay người, thả mắt nhìn đi, chỉ gặp một đầu hơn trăm mét lớn lên cự xà tại cấp tốc du động, toàn thân mọc đầy màu đỏ lân giáp, to bằng chậu rửa mặt tiểu nhân đầu rắn bên trên khảm nạm lấy hung ác con mắt.

"Không tốt! Là Nguyên Thần cảnh Huyền Minh Xà!"

Thấy rõ ràng đến vật bề ngoài vẻ sau, Thân Tử Minh sắc mặt đại biến, Nguyên Thần cảnh Huyền Minh Xà tương đương đáng sợ, cùng các loại cảnh giới cao thủ tuyệt không phải nó địch thủ.

"Mấy người các ngươi mau tránh ra!"

"Công Dương sư đệ, chuẩn bị xuất thủ chém giết này yêu!"

Đầu này Huyền Minh Xà vẫn là lấy bản thể hình thức xuất hiện, nói rõ còn là ở vào yêu thú giai đoạn, uy hiếp cũng không phải là đặc biệt lớn, nếu như có thể huyền hóa thành nhân hình, ít nhất là Tiềm Long cảnh cường giả mới có thể làm đến,

Tuyệt không phải Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí có thể ngăn cản. Nhân loại Tiềm Long cảnh cường giả xưng là thượng nhân, mà yêu thú Tiềm Long cảnh cường giả lại xưng là thiên yêu.

Huyền Minh Xà tốc độ tương đương nhanh, trong chớp mắt liền đã đặt tới hòn đảo nhỏ này bên cạnh, thật dài thân thể dựng đứng, to lớn đầu rắn nhìn xuống phía dưới đám người, ánh mắt lạnh như băng phi thường đáng sợ.

"Tê!"

Huyền Minh Xà trong lúc đó phát ra quái khiếu, to lớn cái đuôi ở trong nước biển cuốn lên tầng một sóng nước, tóe lên vô số đạo bọt nước nhào về phía Phương Lâm bọn người.

"Sư tỷ, cẩn thận!"

Phương Lâm Bạch Hồ Đăng Thiên Bộ cấp tốc triển khai, ngăn tại Mộ Dung Chân trước người, bị to lớn sóng nước xông đụng phải một bên."Nguyệt súc! Muốn chết!"

Công Dương Chí giận dữ, nếu là mấy người kia bị Huyền Minh Xà đánh giết, vậy mình thì tương đương với tại Thương Minh phái không công thụ thương .

U Minh Huyết Dao đột nhiên hiện thân, ở giữa không trung huyền hóa ra dài hai mét đao mang, hung hăng đánh trúng vào Huyền Minh Xà phản búng, lập tức máu chảy như suối, tuôn chảy không thôi.

"Tê tê!"

Huyền Minh Xà cảm thấy to lớn đau đớn, ngửa mặt lên trời kêu dài, trong hai mắt hung quang cường thịnh hơn, mở ra miệng rộng, trong miệng răng bặc phát u quang, phẳng phát có thể cắn đứt ngàn năm huyền thiết.

Toàn bộ thân rắn cấp tốc chồng chất lên nhau, xoay quanh mà đứng, đầu rắn cao cao ngẩng, sau đó trong nháy mắt hạ lạc, muốn một thanh đem Đông Môn Đoạn Thiên nuốt mất.

"Đông Môn sư đệ, mau tránh ra!" Mộ Dung Chân hoa dung thất sắc, lớn tiếng nhắc nhở.

Đông Môn Đoạn Thiên nhìn thấy Huyền Minh Xà hướng phía hắn công kích mà đến, lập tức cảm giác hai chân cứng ngắc không thể động đậy, từng lớn hai mắt tự lẩm bẩm: "Mạng ta xong rồi!"

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Phuong Lâm Bạch Hồ Đăng Thiên Bộ lần nữa đăng không mà lên, lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ cùng tốc độ xuất hiện tại Huyền Minh Xà trước mắt.

"Súc sinh, ăn ta một kiếm! Nhật nguyệt lặn không!"

Nương theo lấy Phuong Lâm gầm thét, một đạo rộng rãi kiếm quang đột ngột xuất hiện tại Huyền Minh Xà phía trước, sau đó như là Lục Phách Hoa Sơn trực tiếp hướng phía Huyền Minh Xà cái cổ chém tới.

"Âm vang!"

Huyền dương kiếm cùng Huyền Minh Xà lần giáp đụng vào nhau, phát ra kim thạch thanh âm, sau đó Huyền dương kiếm trong nháy mắt vỡ vụn thành mấy đoạn.

Phuong Lâm tay mất lạnh lẽ, một phát bắt được Đông Môn Đoạn Thiên, thân thể chạy đến vượt qua ra ngoài.

Huyền Minh Xà cái đuôi vung vẩy, giống như phóng đại vô số lần trường tiên, xen lẫn không có gì sánh kịp khí thế, phảng phất như gió thu quét lá rừng mùa công hướng hai người.

"Phuong Lâm cẩn thận!" Mộ Dung Chân lại một lần nữa kinh hô.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Nguyên Thần đoạt xá

Công Dương Chí tốc độ cực nhanh, linh lực rót vào Kim Ô cầu, trong nháy mắt hóa thành một cái cao chừng hai mươi mét cự hình Tam Túc Kim Ô, toàn thân long lánh kim quang, hai mắt ở giữa phầng phất có mặt trời treo ở trong đó, chấn khiến người sợ hãi, ba chân duỗi ra thật dài lợi trào, phi tốc chụp vào Huyền Minh Xà.

Đỏ màu nâu Huyền Minh Xà đối mặt đột nhiên xuất hiện Kim Ô, lập tức thân rần cứng ngắc, đứng đưa đầu rần nhìn chòng chọc vào cái này không hiểu sinh vật.

Kim Ô tộc thuộc về yêu tộc, mà Huyền Minh Xà thuộc về yêu thú, yêu tộc khống chế yêu thú, Huyền Minh Xà nhìn thấy Tam Túc Kim Ô ánh mắt sắc bén, toàn bộ thân thể không ngừng lắc lư.

Khi yêu thú đối mặt yêu tộc thời điểm, trên linh hồn liền có thể cảm nhận được một loại đẳng cấp uy áp, Huyền Minh Xà Nguyên Thần đồng dạng nom nó run run.

"Đông Môn sư huynh, ngươi không sao chứ!" Phuong Lâm buông xuống thất kinh Đông Môn Đoạn Thiên, quan tâm mà hỏi.

Đông Môn Đoạn Thiên sắc mặt tái nhợt, bị Huyền Minh Xà dọa đến không rõ, cả người tựa hồ cũng có chút uể oải suy sụp.

"Phuong Lâm, cảm ơn ngươi!"

Phuong Lâm phấn đấu quên mình cứu mình, Đông Môn Đoạn Thiên muốn từ bản thân trước kia là cỡ nào cay nghiệt đối đãi hắn, cảm giác sâu sắc hổ thẹn, hơi do dự sau há mồm nói lời cảm tạ.

Mộ Dung Chân mặt mừng rỡ, vừa mới nàng bị dọa phát sợ, coi là Phuong Lâm cùng Đông Môn Đoạn Thiên cùng lúc táng sinh bụng rắn.

"Các ngươi không có việc gì liền tốt, làm ta sợ muốn chết!"

Mộ Dung Chân vỗ bộ ngực, thật sâu thở phào nhẹ nhõm, vừa rồi một màn kia thật sự là quá kinh hiểm.

Thần Từ Minh nhìn lấy Phuong Lâm bọn người bình yên vô sự, sắc mặt hơi thư giãn xuống tới, nghiêm nghị nói ra: "Đầu này Huyền Minh Xà thật sự là chán sống rồi, lại dám hướng chúng ta sư huynh đệ xuất thủ, hôm nay liền lột nó da rắn, chính để dàng luyện chế số mấy bộ chiến giáp."

Hai tay linh lực phun trào, vô số đạo thanh quang từ Thần Từ Minh trong tay bộc phát, ở giữa không trung ngưng tụ thành một cái chũm một mét cự hình

quang cầu, điểm tuyết lấy thăm thăm lối quang.

Thanh thế càng lúc càng lớn, Phương Lâm bọn người cảm thấy một loại kinh khủng uy áp chính đang không ngừng tụ tập, phảng phất chẳng mấy chốc sẽ bạo tạc.

Có lẽ là ý thức được nguy hiểm, Huyền Minh Xà phát ra trận trận tê mình, hướng phía Tam Túc Kim Ô phun ra một đạo xích hồng sắc tia sáng, như là cầu vòng nổi tới mặt trời, lừng lẹ vô cùng.

Tại Công Dương Chí không chế dưới, Tam Túc Kim Ô triển khai hai cánh, đằng không mà lên, song trảo mở ra trực tiếp chụp vào Huyền Minh Xà đầu.

Trăm mét Huyền Minh Xà khoảng chừng nặng năm ngàn cân, nhưng là tại Công Dương Chí toàn lực xuất thủ tình huống dưới, vẫn là bị biến ảo Tam Túc Kim Ô bắt được giữa không trung.

"Nguyên Thần chân nhân thật sự là quá lợi hại!"

"Tương lai ta cũng phải trở thành Nguyên Thần cảnh cường giả!"

Công Dương Chí thiên thần cường thế phát huy, lực hấp dẫn Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân lực chú ý, hai người các có khác biệt cảm ngộ.

Huyền Minh Xà tại Tam Túc Kim Ô song trảo phía dưới không ngừng gãy dựa, ở giữa không trung hình thành mười phần một màn quỷ dị.

Cùng lúc đó, Thân Tử Minh trước ngực lôi cầu đã ngưng tụ không sai biệt lắm.

"Ngay tại lúc này! Sư đệ động thủ!"

Thân Tử Minh rõ ràng sắp không áp chế được nữa linh lực năng lượng tụ tập, sắc mặt nghẹn đến đỏ bừng, hướng phía giữa không trung Công Dương Chí rống to.

Công Dương Chí phản ứng phi thường cấp tốc, tay phải một đạo Linh quyết đánh ra, Tam Túc Kim Ô trong nháy mắt cải biến ngoại hình, hóa thành một thanh chưởng mất màu trắng trường cầu. Đây chính là Kim Ô cầu nguyên hình!

"Xùy!" Kim Ô cầu hung hăng đâm vào Huyền Minh Xà chỗ cổ, tùy theo một đạo suối máu phun ra ngoài, phảng phất một đạo huyết vũ hàng thế, lưu loát rơi vào Phương Lâm chung quanh, tiện Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên trên người đều là máu rần, tản ra gay mũi mùi hôi thối.

Đúng lúc này, Thân Tử Minh trước ngực lôi cầu trong nháy mắt xuất hiện tại Huyền Minh Xà chung quanh.

"Àm!"

Giữa không trung phát ra tiếng vang ầm ầm, Huyền Minh Xà toàn thân bị nện thành vỡ nát, đến hàng vạn mà tính thịt nát nhao nhao rơi trên mặt biển.

"Thân chân nhân không hổ là Nguyên Thần cảnh cường giả, một kích liền giết chết Huyền Minh Xà!" Phương Lâm khen không dứt miệng.

Thân Tử Minh lắc đầu, khô cười nói ra: "Đó là bởi vì ngay từ đầu ta liền vận dụng lớn nhất lực lượng, vừa mới chiêu kia cơ hồ hao phí ta sáu thành linh lực."

Lời còn chưa dứt, Thân Tử Minh sắc mặt liền trở nên tái nhợt, trong thức hải Nguyên Thần cũng xuất hiện trình độ nhất định héo rút, Thân Tử Minh lấy ra một hạt Quy Nguyên Đan, há mồm ăn vào tiếp tục nói ra: "Trong mắt của ta, ba người các ngươi mới là thật thiên phú dị bẩm, nếu là có thể lĩnh ngộ chúng ta U Minh đảo U Minh trải qua, chỉ sợ tấn thăng Tiềm Long cảnh cũng không nói chơi a."

Một đạo hồng quang hiện lên, Công Dương Chí rơi tại bên người mọi người, sắc mặt tương đối khó nhìn.

"Huyền Minh Xà ngược lại là chết, chỉ là đáng tiếc cái kia thanh Kim Ô cầu, cũng đi theo vỡ vụn."

Phương Lâm nhìn rất rõ ràng, cái kia thanh Kim Ô cầu xác thực uy lực kinh người, nhưng là hiện tại đã hoàn toàn hư hao, cũng liền không đáng tiếc hận.

"Vừa mới hai vị chân nhân nói đầu này Huyền Minh Xà chính là Nguyên Thần cảnh yêu thú, hẳn là sẽ không dễ dàng như vậy liền chết đi, bản mạng của nó Nguyên Thần đi đâu rồi?"

Mộ Dung Chân thiên sinh lệ chất, cực kì thông minh, rất nhanh liền phát hiện trong đó điểm đáng ngờ.

Nghe được Mộ Dung Chân hoài nghi, Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí sắc mặt đồng thời biến đổi, bọn hắn cũng cảm thấy Huyền Minh Xà chết quá mức kỳ hoặc.

Đột nhiên, một đạo xích hồng điểm sáng từ đáy biển nổi lên, như thiểm điện bay về phía Phương Lâm bọn người.

"Không tốt!"

"Là Huyền Minh Xà bản mệnh Nguyên Thần!"

Công Dương Chí cùng Thân Tử Minh đồng thời hô to, lập tức đánh ra Linh quyết, tại Phuong Lâm bọn người trên thân bố trí xuống pháp trận phòng ngự.

Khiến hai người bọn họ khiếp sợ là, pháp trận phòng ngự tựa hồ căn bản không có hiệu quả, Huyền Minh Xà Nguyên Thần không tốn sức chút nào liền xuyên qua pháp trận phòng ngự, hướng phía Phuong Lâm bay đi.

"Suru!"

Hồng quang chợt hiện, Huyền Minh Xà bản mệnh Nguyên Thần vọt vào Phuong Lâm trong miệng, trực tiếp chấn kinh Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân.

"Àm!" Theo Huyền Minh Xà bản mệnh Nguyên Thần tiến vào Phuong Lâm thể nội, Phuong Lâm hét lên rồi ngã gục, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

"Phuong sư đệ, người thế nào?"

Mộ Dung Chân gương mặt khẩn trương, nhất là khi nhìn đến Phuong Lâm mặt thể mà xuất hiện hai loại nhan sắc, bên trái là đỏ màu nâu, bên phải là màu tái nhợt.

Thân Tử Minh kết động Linh quyết, một chỉ điểm tại Phuong Lâm ấn đường, chỉ gặp một đạo thật nhỏ quang mang biến mất tại Phuong Lâm cái trán.

Ít khi, Thân Tử Minh sắc mặt lập tức âm trầm xuống, hắn phát hiện một cái khá là nghiêm trọng sự thật.

"Thân chân nhân, sư đệ ta đến cùng thế nào?" Mộ Dung Chân nhìn thấy Thân Tử Minh sắc mặt biến hóa, trong lòng càng thêm sốt ruột.

"Mau nói Phuong Lâm trên người đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Làm ngày xưa đối thủ, Đông Môn Đoạn Thiên vậy mà quan tâm tới Phuong Lâm an nguy, chỉ có thể nói rõ chọn đầu tâm cảnh thời gian dần trôi qua phát sinh một tia biến hóa.

"Nếu như ta đoán không sai, giờ phút này Huyền Minh Xà Nguyên Thần hẳn là ngay tại Phuong Lâm ngay trong thức hải, chuẩn bị thôn phệ Phuong Lâm linh hồn, đoạt xá cỗ này khóa thân khóa thân!"

Công Dương Chí trầm giọng nói ra, lại làm cho Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên càng thêm lo lắng, Nguyên Thần cảnh cường giả đoạt xá, chỉ sợ không có mấy người có thể đủ chịu nổi.

"Hai vị chân nhân, tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp mau cứu Phuong Lâm đi!" Mộ Dung Chân hai mắt lưng tròng, phảng phất liền muốn khóc lên.

Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí liếc nhau một cái, mới có Thân Tử Minh nói ra: "Chúng ta cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể kỳ vọng Phuong Lâm mình có thể chiến thắng Huyền Minh Xà bản mệnh Nguyên Thần, nếu không liền là hẳn phải chết không nghi ngờ, chúng ta bây giờ cần phải làm là vì phuong Lâm hộ pháp, đề phòng có sự tình khác quấy rầy đến hắn."

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Lần thứ nhất phong ấn

Nửa canh giờ trôi qua, Phuong Lâm vẫn là không có tỉnh lại, xích hồng cùng tái nhợt âm dương mặt, khiến cho cả người nhìn khá là khủng bố đáng sợ.

Mộ Dung Chân mặt lộ vẻ u sầu, dài nhỏ lông mày rung động nhẹ nhàng, hai mắt lộ ra vẻ vàng ánh mắt, nhìn chòng chọc vào Phuong Lâm, một khắc cũng không dám đưa ánh mắt từ trên người hắn dời đi.

Đông Môn Đoạn Thiên mặt không biểu tình, không biết trong lòng suy nghĩ cái gì, ngẫu nhiên xoay người dò xét bốn phía, phòng ngừa đã thú đột nhiên xuất hiện quấy rầy Phuong Lâm.

"Các người hai cái cứ như vậy nhìn lấy hắn đi! Ta thế nhưng là không thể ra sức!"

Thân Tử Minh ngồi xếp bằng tại trên tảng đá, gương mặt vẻ mệt mỏi, vừa mới công kích tiêu hao hắn sáu thành linh lực, cả người nhìn tinh thần sa sút, hai

mắt linh quang cũng mờ đi rất nhiều.

Mộ Dung Chân rất rõ ràng Thân Từ Minh nói lời, Nguyên Thần đoạt xá chỉ có thể dựa vào mình cường đại ý chí lực mới đi chiếm lấy một chút hi vọng sống, có lẽ chỉ có Tiềm Long cảnh cái thể đại năng mới có thể ra tay cứu vớt.

"Đúng rồi, ta trước nói một câu, nếu như hấn bị Huyền Minh Xà đoạt xá thành công, vậy cũng chỉ có thể đem hấn đánh giết!"

Công Dương Chí lời nói như là một chậu nước lạnh đúc kim loại tại Mộ Dung Chân trên đầu, để cho nàng hải hùng khiếp vía, trên trán đổ mồ hôi lâm ly, thấp thỏm lo âu.

Xích hồng sắc Huyền Minh Xà tiến vào Phuong Lâm thể nội về sau, trực tiếp hướng phía Phuong Lâm thức hải bên trong bơi đi, mục tiêu liền là Phuong Lâm trong thức hải sáu đạo vòng xoáy linh khí.

Nguyên Thần cảnh phía dưới người tu đạo phân biệt lấy vòng xoáy linh khí cùng Kim Đan đến ký thác linh hồn, chờ đến tấn thăng Nguyên Thần cảnh về sau, linh hồn mới có thể đi vào hóa thành bản mệnh Nguyên Thần, từ đó trường sinh có hi vọng.

Thăng Linh cảnh người tu đạo thức hải phương viên chừng mười thước, Nhập Đạo cảnh người tu đạo phương viên khoảng trăm mét, Nguyên Thần cảnh người tu đạo thức hải có thể đạt tới ngàn mét, về phần Tiềm Long cảnh đại năng thức hải có thể đạt tới mười vạn mét.

Phuong Lâm bây giờ tu vi đã đạt Thăng Linh cảnh lực trọng thiên, nhưng là thức hải lại khoảng chừng phương viên một trăm hai mươi mét! So phổ thông Nhập Đạo cảnh cường giả còn phải cao hơn không ít, quả nhiên là thiên phú dị bẩm.

Huyền Minh Xà tại Phuong Lâm ngay trong thức hải du động một tuần, hai cái xà nhãn tản ra làm người ta sợ hải hung quang, yêu thú thông linh, Nguyên Thần cảnh yêu thú đã có thần trí của mình.

Cái này là một bộ tuyệt hảo nhục thân lô đỉnh, thậm chí so với chính mình bản thể đều cường đại hơn, nếu như có thể chiếm cứ dạng này khảo thân khảo thân, trong vòng mười năm có hi vọng tấn thăng đến Tiềm Long cảnh, trở thành tuyệt thế thiên yêu!

Mang theo từng tia từng tia hưng phấn, Huyền Minh Xà cấp tốc du động, đi vào Phuong Lâm thức hải bên trong ở giữa, miệng máu mở rộng, trực tiếp bơi vào trong đó một đạo vòng xoáy linh lực, trực tiếp thôn phệ Phuong Lâm linh hồn thức hải.

Vén vén bắt đầu thôn phệ, Phuong Lâm nhục thân liền phát sinh biến hóa kinh người.

Đầu tiên là hai cánh tay cánh tay dần dần chuyển biến làm xích hồng sắc, trở nên cứng ngắc, thậm chí xuất hiện từng mảnh nhỏ lân phiến, giống như vừa mới bị chém giết Huyền Minh Xà thi thể.

Nhân nhật mùi tanh từ trên cánh tay phiêu tán ra, Đông Môn Đoạn Thiên cau mày, sau đó đột nhiên tay phải hóa thành kiếm chỉ điểm tại Phuong Lâm biến hình trên cánh tay trái.

"Người làm như vậy cũng kéo dài không được bao dài thời gian!" Công Dương Chí thần nhiên nói.

"Nhiều một chút thời gian, liền có thể cho Phuong Lâm gia tăng một tia phần thắng!"

Đông Môn Đoạn Thiên toàn thân linh lực tuân trào ra, thông qua cánh tay phải điên cuồng truyền tống đến Phuong Lâm thể nội, như là vách đá vạn tượng phổ thông, từ trên trời giáng xuống, thể không thể đỡ.

Công Dương Chí lắc đầu, hấn biết Đông Môn Đoạn Thiên cùng Phuong Lâm ở giữa không ngừng xung đột, nhưng là hiện tại hấn xem không hiểu Đông Môn Đoạn Thiên vì sao không tiếc linh lực phải cứu trợ Phuong Lâm, tựa như vừa rồi Phuong Lâm xả thân từ Huyền Minh Xà công kích ở trong cứu Đông Môn Đoạn Thiên, hấn chưa từng có trải qua loại cục diện này, U Minh đảo bên trên cũng xưa nay sẽ không xuất hiện loại này đệ tử.

"Coi như ta muốn đánh bại Phuong Lâm, cũng phải đường đường chính chính đánh bại hấn, sau đó đoạt lại ít vị trí Tông chủ!"

Đông Môn Đoạn Thiên đi qua Huyền Minh Xà tập kích về sau, trên tâm cảnh tựa hồ hiểu rõ một ít chuyện, loáng thoáng ở giữa linh ngộ được đường tình tứ, nếu là có thể bề quan tu luyện, trong ba ngày nhất định có thể tấn thăng đến Thăng Linh cửu trọng thiên.

Đột nhiên Phuong Lâm thân thể lần nữa phát sinh dị biến, hai chân cũng bắt đầu hóa thú, trên mặt biểu lộ tương đương đau đớn, Huyền Minh Xà thôn phệ đến trọng yếu nhất trước mắt.

Đáng chết, con rắn này thật muốn thôn phệ ta!

Thức hải bên trong Phuong Lâm linh hồn rốt cục tỉnh lại, phát hiện mình ngay trong thức hải sáu đạo vòng xoáy linh khí lại có ba đạo đã khô cạn, lập tức hải hùng khiếp vía.

Mộ Dung Chân nhìn thấy Phuong Lâm thân thể biến hóa, càng thêm chấn kinh, không có nghĩ lại tựa như Đông Môn Đoạn Thiên, điên cuồng hướng Phuong Lâm truyền tấu trong cơ thể mình linh lực.

Dung hợp hai đời ký ức Phuong Lâm, linh hồn so với người bình thường cường tráng không ít, mà lại tư duy cũng so người đồng lứa càng thêm thành thực.

Nếu là muốn bảo tồn mình, nhất định phải phải nghĩ biện pháp đem Huyền Minh Xà Nguyên Thần đuổi ra ngoài, hoặc là đem nó Nguyên Thần thôn phệ hết.

Phương Lâm bình tĩnh lại, tỉnh tề phân tích, rất nhanh bài trừ rơi cái thứ hai ý nghĩ, lấy mình Thăng Linh cảnh thực lực vọng tưởng khu trục Nguyên Thần cảnh Nguyên Thần, con đường này hoàn toàn không làm được.

Xem ra chỉ có thể nghĩ biện pháp đem Huyền Minh Xà Nguyên Thần từ thức hải của mình ở trong đuổi ra ngoài, nhưng là dựa vào thủ đoạn gì đến đem nó khu trục đi đâu?

Huyền Minh Xà thôn phệ tương đương nhanh, trong chớp mắt đạo thứ tư vòng xoáy linh lực cũng khô cạn, đến tận đây Phương Lâm hai tay cùng hai chân hoàn toàn hoàn thành hóa thú, mọc đầy đỏ màu nâu lân phiến.

Đến cùng dùng phương thức gì mới có thể khu trục Huyền Minh Xà Nguyên Thần, Phương Lâm nóng nảy như kiến bò trên chảo nóng.

Đột nhiên, Phương Lâm nghĩ đến vòng xoáy linh khí trên không Tịch Thiên Kinh cùng Phong Thần đồ giám, nhất là Tịch Thiên Kinh bên trong tích chứa Tru Tiên Kiếm ý uy lực vô cùng, hẳn là có thể đánh giết Huyền Minh Xà Nguyên Thần, mà lại Phong Thần đồ giám có thể phong ấn Nguyên Thần cảnh cường giả, tựa hồ cũng có thể phong ấn Nguyên Thần đi. Nghĩ tới đây, Phương Lâm linh hồn không chế cuối cùng một đạo vòng xoáy linh khí, hướng phía trên không trung Tịch Thiên Kinh cùng Phong Thần đồ giám vọt tới.

Lập tức Tịch Thiên Kinh cùng Phong Thần đồ giám phát sinh biến hóa kinh người, cả hai đồng thời tản mát ra chói mắt kim quang, phảng phất viễn cổ thần đế uy áp trong nháy mắt phóng thích.

Huyền Minh Xà ánh mắt bên trong tràn đầy to lớn sợ hãi, toàn bộ thân rắn có chút run run, đình chỉ thôn phệ Phương Lâm thức hải, đồng thời toàn lực ngăn cản cái này cổ kinh khủng uy áp.

Huyền Minh Xà vừa mới đình chỉ thôn phệ, Phương Lâm thân thể lập tức có phản ứng, tứ chi lân phiến nhan sắc dần dần trở thành nhợt, thậm chí một ít bộ vị đang nhỏ đi biến mất.

"Ồ! Huyền Minh Xà đình chỉ thôn phệ!" Phương Lâm thân thể biến hóa đưa tới Công Dương Chí chú ý.

Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên thuận Công Dương Chí ánh mắt nhìn lại, quả nhiên có biến mất dấu hiệu, sắc mặt hai người hơi buông lỏng, sau đó lại toàn lực chuyển vận linh lực.

Huyền Minh Xà tản ra hào quang màu đỏ thắm đối mặt với Tịch Thiên Kinh cùng Phong Thần đồ giám tán phát uy áp, như cùng một con kiến đang khổ cực chống cự đằng vân giá vũ Cự Long.

Đề Phương Lâm thất vọng là Tru Tiên Kiếm ý cũng chưa từng xuất hiện, nhưng là đến từ viễn cổ thần đế uy áp đã đem Huyền Minh thần chấn nhiếp mềm như bùn nhão.

Theo Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên linh lực chuyển vận, Phương Lâm trong thức hải khô cạn bốn đạo vòng xoáy linh khí dần dần khôi phục sinh cơ, thời gian dần trôi qua linh khí lần nữa phát ra.

Phong Thần đồ giám bị Phương Lâm không chế linh lực lấy, chậm rãi đáp xuống Huyền Minh Xà phía trên, một đạo hình quạt kim quang chiếu xạ tại Huyền Minh Xà Nguyên Thần bên trên, giống như hải bôi ôm ấp trần châu.

Dựa theo Tịch Thiên Kinh truyền thụ cho phong ấn phương thức, Phương Lâm tách ra một tia linh hồn chuyển dời đến Phong Thần đồ giám, bỗng nhiên đem Huyền Minh Xà Nguyên Thần thu vào Phong Thần đồ giám.

Yêu thú: Huyền Minh Xà, Nguyên Thần Nhị trọng thiên! Phong Thần đồ giám bên trên đột ngột cho thấy một nhóm cổ xưa thiếp vàng chữ sắc thể!

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Bị trục xuất hòn đảo

Phong Thần đồ giám cái thứ nhất phong ấn cường giả là Nguyên Thần nhị trọng thiên Huyền Minh Xà, hơn nữa còn là bản mệnh Nguyên Thần, đây là Phương Lâm chưa từng có nghĩ tới.

Phong Thần đồ giám tại đơm Huyền Minh Xà Nguyên Thần phong ấn về sau, Phurong Lâm trong thức hải vòng xoáy linh khí bắt đầu bộc phát thức phun ra ngoài.

Vô số đạo linh khí từ sau cùng hai cái vòng xoáy linh khí bên trong phiêu đăng đi ra, tại thức hải trên không hội tụ thành linh vũ, lập tức trong thức hải linh khí bốn phía, giống như cát vào một đầu cực phẩm linh mạch.

Linh khí như mưa, loại này tuyệt thế kỳ quan vậy mà xuất hiện tại Phurong Lâm ngay trong thức hải.

Theo Linh khí hóa mưa tưới nước cái khác bị Huyền Minh Xà thôn phệ vòng xoáy linh khí, Phurong Lâm sắc mặt cấp tốc chuyển biến tốt đẹp, hai tay cùng hai chân lân phiến lấy mất thường khả biến tốc độ biến mất.

"Xem ra, tiểu tử này thành công tránh thoát Huyền Minh Xà Nguyên Thần đoạt xá!"

Công Dương Chí nghĩ mãi mà không rõ Phurong Lâm là làm được bằng cách nào, coi như Nguyên Thần cảnh cường giả muốn muốn đoạt xá Nhập Đạo cảnh, cũng không tính là gì việc khó.

Hắn là hắn ngay trong thức hải có cái gì dị bảo? Hoặc là linh hồn của hắn so Huyền Minh Xà Nguyên Thần còn cường đại hơn?

Thế nhưng là Công Dương Chí không biết hắn đoán cơ hồ rất chuẩn, Phurong Lâm ngay trong thức hải hoàn toàn chính xác có dị bảo tồn tại, mà lại Phurong Lâm linh hồn cũng so với người bình thường cường tráng hơn rất nhiều.

Trong chớp mắt, Phurong Lâm thân thể liền khôi phục bình thường, mà lại cả người nhìn càng thêm hồng nhuận phon phớt, như cùng ăn ngàn năm linh chi.

"Đa tạ Mộ Dung sư tỷ cùng đông Phurong sư huynh!"

Phurong Lâm mở mắt ra, thế mới biết thân thể của mình được bổ sung linh lực đến từ đồng môn, vội vàng khom người nói lời cảm tạ.

"Phurong sư đệ, ngươi khách khí cái gì a, ngươi thật không có chuyện gì sao?"

Mộ Dung Chân trên mặt vẻ u sầu biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là vui sướng tâm tình, phảng phất bát vận kiến nhật, sau cơn mưa trời lại sáng. "Ta không sao !" Phurong Lâm thử đứng lên, đi tới lui mấy bước, cảm giác thân thể tựa hồ trước nay chưa có tốt.

"Không cần cảm ơn ta, ta chỉ là muốn đền ngươi vừa rồi cứu ân huệ của ta mà thôi." Đông Môn Đoạn Thiên ngữ khí sinh lạnh, hắn còn không có thích ứng tới cái này loại tâm lý chênh lệch, nhất là giữa hai người thế mà sinh ra ân cứu mạng.

Phurong Lâm lúng túng cười, hắn nhìn ra Đông Môn Đoạn Thiên mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng là vừa vặn không tiếc linh lực trợ giúp mình, lại là thật tâm chân ý.

Phụ cận trên mặt biến phiêu đăng Huyền Minh Xà toái thi, đưa tới vô số hung tàn cá mập tranh đoạt, hiển máu nhuộm đỏ phụ cận nước biển, như là mặt trời đã khuất nở rộ hoa hồng máu.

"Phurong Lâm, ngươi là như thế nào ngăn cản Huyền Minh Xà thôn phệ?"

Mộ Dung Chân hai mắt mỉm cười, vừa mới bị thương và vội vàng toàn bộ biến mất, mặt mày ở giữa như là gió xuân lay động, xuân tình tràn ngập.

Nghe được Mộ Dung Chân đặt câu hỏi, Đông Môn Đoạn Thiên, Công Dương Chí đều đưa ánh mắt rơi vào Phurong Lâm trên mặt, ngay cả chính đang nhắm mắt tu luyện Thân Từ Minh cũng mở hai mắt ra.

Chỉ là Thăng Linh cảnh người tu đạo lại có thể ngăn cản Nguyên Thần cảnh cường giả đoạt xá, không thể nghi ngờ là hung hăng bắt lấy đám người lòng hiếu kỳ lý.

"Tại ta tự phế tu vi tu vi ngày thứ hai, có một cái lão đầu tại ta ngay trong thức hải hạ một đạo phong ấn, theo hắn nói có thể trợ giúp ta thức hải không nhận người khác công kích."

Phurong Lâm tâm biết việc này nếu là không cho ra một cái thuyết pháp, chi sợ rất khó để chúng người vừa ý, dứt khoát liền trực tiếp nói lão.

"Ta muốn hắn là trong thức hải của ta đạo phong ấn kia trợ giúp ta ngăn cản Huyền Minh Xà đoạt xá, trừ cái đó ra, hắn không có nguyên nhân khác."

Công Dương Chí hai mắt lạnh lùng lạnh, nhìn chăm chăm Phurong Lâm nhìn một lúc lâu, cái này mới nói ra: "Nếu như lời của ngươi nói là thật, lão đầu kia chỉ ít cũng là Tiềm Long cảnh cái thế đại năng!"

"Tiềm Long cảnh đại năng!"

"Cái này sao có thể, chúng ta Huyền Minh phái trước mắt cao nhất liền là Nguyên Thần tứ trọng thiên Hạ Thiên Hành sư thúc, tuyệt đối không có Tiềm Long cảnh cường giả."

Công Dương Chí phân tích đưa tới Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên nghị luận, lại làm cho Phurong Lâm yên tâm không ít.

Nếu là bị người làm cho là mình phía sau có Tiềm Long cảnh đại năng làm dựa vào, liền có thể che giấu mình có được Phong Thần đồ giám loại này thần khí nghịch thiên, hơn nữa còn có thể cho mình giám bớt không ít phiền phức.

"Có lẽ là Tiềm Long cảnh cường giả, ta cảm giác được hấn xuất hiện ở trước mặt ta, tựa như phổ thông lão đầu, không phát hiện được một điểm linh lực ba động."

Vì bỏ đi đám người lòng nghi ngờ, Phương Lâm lần nữa giải thích nói, phảng phất thật sự có dạng này một cái lão đầu đối với mình thực hiện phong ấn.

"Ha ha ha! Thật sự là trời trợ giúp ta U Minh đảo a!"

Đột nhiên Thân Tử Minh cất tiếng cười to, để đám người nghe được đều mơ hồ.

"Thần sư huynh, người đây là ý gì?"

Thân Tử Minh một mặt hưng phấn, tiếp tục nói ra: "Công Dương sư đệ, người thử tưởng tượng vì cái gì ta U Minh đảo phong ấn vẫn luôn không có người có thể giải mở?"

"Đó là bởi vì U Minh địa lao phong ấn vô số kẻ các tộc Nguyên Thần cảnh cường giả, thậm chí vô số đã nhập ma Nguyên Thần, những cái này mới là dẫn đến phong ấn không cách nào giải khai nguyên nhân thực sự."

Công Dương Chí chưa có trở về tránh, nói thẳng ra U Minh đảo bị phong ấn nguyên nhân, điều này cũng làm cho Phương Lâm bọn người mình bạch U Minh đảo đến cùng là dạng gì tồn tại.

Từ Công Dương Chí lời nói, có thể biết U Minh đảo kỳ thật liền là một cái bị trục xuất hòn đảo, bên trong phong ấn số lượng cực nhiều Nguyên Thần cảnh cường giả.

"Ý của người là Phương Lâm có thể dựa vào trong thức hải của hấn phong ấn, trợ giúp chúng ta ngăn cản những cái kia bị trục xuất cường giả, chúng ta thừa cơ thông qua phong ấn vết nứt, rời đi U Minh đảo!"

Công Dương Chí trong nháy mắt kịp phản ứng, Thăng Linh cảnh Phương Lâm liền có thể ngăn cản Nguyên Thần cảnh cường giả đoạt xá, nếu như tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh chẳng lẽ có thể ngăn cản Tiềm Long cảnh cường giả?

"Điều đó không có khả năng!" Phương Lâm cũng rất minh bạch, để cho mình khi thí kiếm thạch, trên cơ bản cứ từ nhất sinh, phong hiểm quá lớn, cho nên hấn trực tiếp phản đối.

Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên mặc dù không có nói chuyện, nhưng là biểu hiện ý tứ rất rõ ràng, cũng là không đồng ý để Phương Lâm một người tiến đến bài trừ phong ấn.

"Phương Lâm, người nghĩ sai, chúng ta sẽ không để cho một mình người tiến về U Minh địa lao bài trừ phong ấn, chúng ta đảo chủ sẽ đem U Minh trái qua để người tùy thân mang theo, mà lại chúng ta tông chủ sẽ cùng người cùng nhau đi bài trừ phong ấn! Còn nữa nói, lần này huynh đệ chúng ta hai người tổng cộng mới mười tám cái tông phái Thăng Linh cảnh đệ tử, ngay cả cùng ba người các người, tổng cộng có năm mươi bảy tên Thăng Linh cảnh đệ tử tiến đến bài trừ phong ấn."

Thân Tử Minh cảm thấy để cho Phương Lâm sớm biết U Minh đảo tình huống, đối bài trừ phong ấn tốt xấu có cái bước đầu chuẩn bị tâm lý.

"Công Dương chân nhân vừa rồi ý tứ U Minh đảo là bị trục xuất hòn đảo, nếu như chúng ta may mắn bài trừ phong ấn, đây chẳng phải là thả đi những cái kia bị khu trục Nguyên Thần cảnh cường giả?"

Vừa nghĩ tới vô số bị giam giữ mấy trăm năm thậm chí mấy ngàn năm cường giả thừa cơ thoát đi U Minh đảo, sẽ cho toàn bộ Hồng Hoang giới mang đến chấn động to lớn, Phương Lâm tâm bên trong đột nhiên cảm thấy bài trừ phong ấn chưa chắc là chuyện tốt.

"Làm sao có thể đủ cam đoan những cái kia bị khu trục người sẽ không thừa cơ thoát đi?"

Mộ Dung Chân quả nhiên là thông minh lanh lợi, đối với bài trừ phong ấn mang tới hậu họa, nói trúng tim đen trực tiếp xách ra.

"Ha ha, Mộ Dung cô nương lo lắng không phải không có lý, nhưng là bọn hấn tuyệt đối trốn không ra được."

Nói tới bị khu trục cường giả căn bản là không có cách thoát đi, Thân Tử Minh tràn đầy tự tin mãnh liệt.

"Há, vì cái gì?"

"Bởi vì vì tất cả bị khu trục đến U Minh đảo cường giả, đều bị bóc ra một tia Nguyên Thần đặt ở U Minh thạch bên trong, mà khối này U Minh thạch từ chúng ta đảo chủ một mực tùy thân mang theo, chưa từng rời thân."

"Chúng ta đảo chủ là Tiềm Long cảnh tam trọng thiên cái thể đại năng, tại toàn bộ Hồng Hoang giới cũng là thuộc về cường giả tuyệt đỉnh, tuyệt đối sẽ không có người dám từ đảo chủ trong tay cướp đoạt U Minh thạch."

U Minh đảo chủ chính là Tiềm Long cảnh cái thế đại năng, không thể nghi ngờ cho Phương Lâm, Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân mang đến rung động thật lớn, phải biết bọn hắn đều chưa từng gặp qua Tiềm Long cảnh cường giả.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Mở ra truyền tông trận

Càn Nguyên Sơn ở vào Đông Hoang cùng Bạo Loạn Tinh Hải giao giới khu vực, sơn phong tú lệ, linh khí bức người, xa xa nhìn lại, một đạo dài ngàn mét thác nước lớn đang từ một tòa núi cao buông xuống, dải lụa màu trắng như ngân hà đổ ngược, ừ ừ tiếng vang như vạn mã bồn đằng, hùng vĩ mà mỹ lệ. Để cho người ta nhìn không được tán thưởng, quả nhiên là một cái linh khí mười phần động thiên phúc địa!

"Bạch! Bạch!"

Chân trời đột nhiên xuất hiện hai đạo quang hoa, giống như thời gian qua nhanh vút qua không trung, đang âm thầm đi trên bầu trời lộ ra phá lệ bất mắt.

Phương Lâm ngừng đầu nhìn trên không, mặt không biểu tình, đây đã là cuối cùng một đợt đến tiếp dẫn điện Thăng Linh cảnh đệ tử.

Cái kia mấy bóng người trong chốc lát hướng Phương Lâm bay tới, tốc độ nhanh chóng để cho người ta liú lười, giống như một đạo cầu vòng ngang qua chân trời, chớp mắt mà tới.

Người tới chính là Thân Từ Minh cùng Công Dương Chí, cả hai trong vòng năm ngày này lần lượt tiếp trở về mười bảy cái tông phái Thăng Linh cảnh đệ tử.

Những đệ tử này phân biệt đến từ Đông Hoang cùng Bạo Loạn Tinh Hải, tuyệt đại đa số cảnh giới đều tại Thăng Linh lục trọng thiên cùng Thăng Linh cửu trọng thiên ở giữa.

"Cái này Càn Nguyên Sơn linh lực so chúng ta Thương Minh đảo thực lực còn tinh khiết hơn không ít, nếu như ở chỗ này tu luyện, cảnh giới tăng lên tương đương nhanh!"

Tại mấy ngày nay, Đông Môn Đoạn Thiên đi qua khắc khổ tu luyện, rốt cục tấn thăng đến Thăng Linh cửu trọng thiên, cả người tựa hồ lại dần dần khôi phục lại tinh thần sáng láng đáng vẻ.

Chỉ là làm Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân tương đối ngạc nhiên chính là, Đông Môn Đoạn Thiên tính cách tựa hồ phát mọc rễ bản tính biến hóa, nguyên bản cao ngạo bây giờ trở nên dần dần trầm ổn nội liễm.

"Đông Môn sư đệ cũng tấn thăng đến cửu trọng thiên, Phương sư đệ thực lực cũng thấp hơn Nhập Đạo cảnh, lại thêm một cái cũng nhanh tấn cấp Nhập Đạo cảnh ta, giống như chúng ta phái này thực lực là cường đại nhất a!"

Đi qua hai ngày này quan sát, phát hiện mình sư huynh đệ thực lực ở chỗ này là cao nhất, Mộ Dung Chân trở nên khá cao hứng.

Thực lực càng cao đại biểu cho có thể có được đồ vật thì càng nhiều, đặc biệt là linh hội U Minh trải qua cơ hội cũng càng nhiều, đây đều là Thân Từ Minh nói cho bọn hắn.

Phương Lâm giả bộ như nghe không hiểu đáng vẻ, chỉ cái mũi của mình nói ra: "Người đang nói ta sao? Ta hiện tại vẫn là Thăng Linh lục trọng thiên thực lực a, so sánh với các người, thực lực của ta là kém nhất!"

Phảng phất để ẩn chứng minh, Phương Lâm cố ý thi triển Liễm Tức thuật, đem cảnh giới của mình bảo trì tại Thăng Linh lục trọng thiên.

"Hừ! Người bây giờ trở nên càng ngày càng không thành thật !" Mộ Dung Chân gõ Phương Lâm đầu, đồng thời trừng mắt liếc hắn một cái.

"Già heo ăn thịt hổ!" Đông Môn Đoạn Thiên rất lạnh lùng nói một câu, lập tức để Phương Lâm triệt để im lặng, phải biết Phương Lâm chân thực cảnh giới liền là Thăng Linh lục trọng thiên.

Liễm Tức thuật có thể đem cảnh giới cao duy trì tại tự thân cảnh giới trở xuống, nhưng là còn không thể nguy trang cao cấp hơn cảnh giới.

Nhưng là Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên đều rõ ràng Phương Lâm theo dựa vào thực lực của mình chiến thắng Hà Túc Đạo, thực lực chỉ ít cũng phải là cửu trọng thiên trở lên.

"Già heo ăn thịt hổ cũng tốt, đã đi ra ngoài bên ngoài vẫn là không nên quá cao điệu, nếu không liền sẽ khiến những người khác bất mãn, để tránh gây nên không cần thiết phân tranh."

Phương Lâm lời nói để Mộ Dung Chân nghe rất không thoải mái, thực lực cao cái kia là cường giả biểu tượng, tại sao phải ẩn giấu thực lực? Nàng đang chuẩn bị lần nữa gõ Phương Lâm thời điểm, chỉ nghe thấy Đông Môn Đoạn Thiên mở miệng ủng hộ Phương Lâm.

"Dạng này cũng tốt, cái kia liền tiếp tục nguy trang Thăng Linh lục trọng thiên thực lực, nếu là gặp được cái gì không thể không sự tình, ngươi lại bại lộ thực lực không muộn."

Mộ Dung Chân mân mê phấn nộn bờ môi, tựa hồ rất không hài lòng Phương Lâm cùng Đông Môn Đoạn Thiên cách làm.

"Thực lực chúng ta cao như vậy, sợ cái gì a, lại không có người dám trêu chọc chúng ta!"

"Nếu như chúng ta ba người đều bộc lộ ra thực lực, vậy liền chứng minh chúng ta Thương Minh phái thực lực tại cái này mười chín môn phái ở trong là cao nhất, nếu như phát sinh xung đột lợi ích, ngươi cảm giác đến bọn hắn sẽ làm sao?"

Phương Lâm vẫn cảm thấy nhất định phải cho Mộ Dung Chân giải thích rõ ràng, nếu không lấy Mộ Dung Chân kinh nghiệm sống chưa nhiều tính cách, tại lần này linh cháo bữa tiệc khẳng định ăn thiệt thòi.

"Sẽ như thế nào?"

"Bọn hắn sẽ trực tiếp vây công chúng ta!" Đông Môn Đoạn Thiên xen vào nói.

Phương Lâm hướng phía Đông Môn Đoạn Thiên gật gật đầu, nói ra: "Không tệ, bọn hắn sẽ trước thanh lý thực lực cao nhất, sau đó mới có thể tại lần nhau ở giữa tiến hành tranh đoạt!"

"A! Ta hiểu được, bọn hắn sẽ biết sợ chúng ta đến lúc đó đem bọn hắn đều đánh bại!" Mộ Dung Chân đột nhiên nhảy dựng lên, nắm lấy Phương Lâm cánh tay, hưng phấn nói.

Mộ Dung Chân thanh thuần đáng yêu, thanh âm dễ nghe, giống như chim hoàng oanh minh thúy liễu, rất nhanh liền hấp dẫn không thiếu nam đệ tử ánh mắt.

"Cô nương nào đáng đáp không tệ a!"

"Trước sau lời lôm, mỹ mạo da trắng, mà lại tựa hồ rất thanh thuần!"

"Thật nghĩ thông đồng về nhà, hắc hắc!"

Tiếp dẫn điện tọa lạc tại Càn Nguyên Sơn đỉnh núi, độ cao so với mặt biển cao tới 1,800 mét, ước chừng chỉ có hơn năm mươi cái gian phòng, bất quá một ngàn bốn trăm mét vuông, nói chuyện lớn tiếng rất dễ dàng liền truyền đến người khác trong lỗ tai.

Mộ Dung Chân nghe đến mấy cái này nam nhân ô ngôn uế ngữ, sắc mặt cũng thay đổi, đang muốn trực tiếp xuất thủ giáo huấn bọn hắn, lại bị Phương Lâm ngăn lại.

"Làm gì cản ta! Bọn hắn nói nhiều khó nghe!"

Mộ Dung Chân nghiêm mặt, mọc lên ngọt ngọt, Phương Lâm không giúp nàng giáo huấn những người kia còn chưa tính, thế mà còn ngăn cản hắn.

"Mộ Dung sư tỷ, không nên trách Phương Lâm, tìm cái thời gian, ta giúp ngươi ra khẩu khí này!"

Mộ Dung Chân tại Thương Minh phái rất làm người khác ưa thích, Đông Môn Đoạn Thiên cũng không ngoại lệ, lại có người trêu chọc mình trong suy nghĩ nữ thân, hắn cũng muốn trực tiếp xuất thủ giáo huấn bọn hắn.

"Tìm thời gian nào, liền hiện tại đi, ta hiện tại liền muốn dạy dỗ bọn hắn!"

Nghe được Đông Môn Đoạn Thiên tựa hồ muốn giúp nàng giáo huấn cái kia mấy nam nhân, Mộ Dung Chân trong nháy mắt liền tóm lấy cánh tay của hắn.

Phương Lâm cùng Đông Môn Đoạn Thiên liếc nhau, nhao nhao cười không nói, Đông Môn Đoạn Thiên chỉ bất quá thừa dịp Mộ Dung Chân lời nói nói ra, nàng cũng chỉ trực tiếp tương thật.

Mộ Dung Chân dáng người tướng mạo tuyệt đối nhất lưu, thực lực cũng là tương đương cường hãn, liền là tính cách phương diện để cho người ta rất im lặng, có khi nhìn phi thường hoạt bát đáng yêu, nhưng là có đôi khi rất nhiều ý nghĩ đều tương đối gay gắt.

"Sư tỷ, ngươi cứ việc yên tâm, nếu là bọn họ dám lại lần nói năng lỗ mãng, ta thay ngươi giáo huấn bọn hắn!" Phương Lâm an ủi Mộ Dung Chân.

Đột nhiên, trên bầu trời xuất hiện một đạo hào quang chói mắt, như là một bức tranh tuyệt mỹ quyền, nở rộ tại vô tận hư không.

Đạo ánh sáng này hoa tùy theo chấn động ra đến quỹ dị ba động, lập tức kinh khởi vô số chim bay giương cánh thoát đi, lá khô nhao nhao suy sụp.

"Tất cả mọi người tiến vào tiếp dẫn điện, ta đã mở ra tiến về U Minh đảo truyền tổng trận!"

Thân Từ Minh thanh âm lập tức truyền khắp toàn bộ tiếp dẫn điện, mười mấy cái Thăng Linh cảnh thiếu nam thiếu nữ nhao nhao tiến nhập tiếp dẫn điện cái cuối cùng gian phòng.

Công Dương Chí đứng tại Thân Từ Minh bên cạnh, nhìn trước mắt thiếu niên hưng phấn thiếu nữ, vẫn luôn là mặt âm trầm rốt cục có một tia mừng rỡ.

Lần này mang đến năm mươi bảy cái Thăng Linh cảnh đệ tử, nếu là có thể điều phối hợp lý, nói không chừng thật sự có thể giải khai U Minh đảo mấy ngàn năm phong ấn, chân chính hướng đi Hồng Hoang giới.

Cái truyền tổng trận này từ sáu khối Trung phẩm Linh Thạch dựng mà thành, hình dạng thành chính hình sáu cạnh, chính thể tản ra sâu kín linh quang, bên trong linh khí chậm chậm lưu động, biến hóa khó lường thông hướng thần bí U Minh đảo.

"Không cần ồn ào, cái truyền tổng trận này mỗi lần chỉ có thể truyền tổng chín người, các người ai tới trước?"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: U Minh đảo chủ

"Nơi này chính là U Minh đảo, cảm giác tốt âm trầm a!"

"Có điểm giống Địa Ngục cảm giác, rất ngọt ngào, bất quá hẳn là rất kích thích!"

U Minh đảo trên không bao trùm tầng một trong suốt pháp trận phòng ngự, nhấp nhô lấp lóe loi quang, che khuất bầu trời liên miên bất tuyệt, phảng phất ao hoa sen màu xanh biếc lá sen tầng tầng lớp lớp.

Ở trên đảo năm ngọn núi song song mà đứng, như là năm ngón tay cao thấp không đều, xen vào nhau tinh tế, sơn phong ngoan thạch như là lợi kiếm ra khỏi vỏ, phong mang tất lộ.

Từ Càn Nguyên Sơn tiếp dẫn điện truyền đưa tới tất cả mọi người xuất hiện tại Ngũ Chỉ sơn dưới, vụn vặt lẻ tẻ hơn năm mươi người, có lẽ có hưng phấn, có lẽ có thâm trầm, có lẽ có bi thương, hoặc không quan tâm.

"Các người tất cả mọi người nghe, đến U Minh đảo, ngoại trừ không cho phép phá hư trong đảo kiến trúc bên ngoài, còn lại một mực không cho truy cứu."

Công Dương Chí lơ lửng ở giữa không trung, như là một ngọn đèn dầu, thiêu đốt trong bóng tối kiêu chế.

"Nếu là có người dám phá hư đầu quy củ này, cái kia liền trực tiếp gạt bỏ!"

Đột nhiên nửa bầu trời vang lên một cái thanh âm xa lạ, tựa hồ bị Công Dương Chí càng càng lãnh khốc vô tình, nói ra làm cho lòng người bên trong thẳng bốc lên khí lạnh.

Chỉ thấy người này trong lúc đó xuất hiện tại Công Dương Chí bên cạnh, tóc dài như mực, hai mắt sắc bén như kiếm, trên trán có hai đạo mặt sẹo tương hổ giao thoa.

"Tiêu Chính thanh sư huynh, đã lâu không gặp!" Thân Từ Minh bay đến người tới bên cạnh lên tiếng kêu gọi.

"Hai vị sư đệ, lần này ra đảo mang về không ít đệ tử ưu tú, chắc hẳn lần này bài trừ phong yêu hẳn là nắm chắc mười phần đi!"

Tiêu Chính thanh ánh mắt từ phía dưới Thăng Linh cảnh đệ tử ở trong khe quét mà qua, thỉnh linh phát hiện gần hai mươi cái Thăng Linh cảnh cửu trọng thiên.

Thân Từ Minh cùng Công Dương Chí mấy lần trước ra đảo phát thiếp mời, nhiều nhất một lần mới tìm được mười ba tên Thăng Linh cảnh cửu trọng thiên, cách bài trừ phong ấn chỉ thiếu chút nữa.

Không nghĩ tới lần này thế mà tìm được gần hai mươi tên Thăng Linh cảnh cửu trọng thiên tuổi trẻ tài tuấn, Tiêu Chính thanh cũng mặt lộ vẻ vui mừng, bài trừ phong ấn là mỗi một vị U Minh đảo đệ tử hy vọng nhất nhìn thấy .

Nếu như không phải lúc trước tên đạo nhân kia tại Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí lúc nhỏ, tại trong cơ thể của bọn họ hạ một đạo tự do xuyên thẳng qua phong ấn pháp quyết, Tiêu Chính thanh sớm muốn đi nhìn xem thế giới bên ngoài .

"Cái này mười chín tên đệ tử tương đương ưu tú, mỗi một cái đều thiên phú dị bẩm, lần này nhất định phải bài trừ phong ấn!"

Thân Tử Minh nói chuyện chém đinh chặt sắt, không dung bất luận kẻ nào nghi vấn.

"Thân Tử Minh nói không sai, lần này nếu như còn không giải được phong ấn, như vậy ở trên đảo tất cả mọi người sẽ chết!" Giữa không trung đột nhiên vang lên thanh âm hùng hậu.

"Tham kiến đảo chủ!"

Người tới chính là U Minh đảo đảo chủ Mục Thành Ân, Tiềm Long cảnh tam trọng thiên cái thể đại năng, Thân Tử Minh, Công Dương Chí cùng Tiêu Chính thanh gấp vội khom lưng hành lễ.

Đây chính là cái gọi là Tiềm Long cảnh cái thể đại năng? Phương Lâm trừng lớn hiểu kỳ con mắt, muốn từ U Minh đảo đảo chủ trên người nhìn ra Tiềm Long thượng nhân chỗ cường đại.

Mục Thành Ân dáng người khôi ngô, mày rậm mắt to như là bị thủy mặc nhiễm lên trùng điệp một bút, thân mặc đạo bào màu đen, phía trên thêu lên quý dị văn tự, vạt và vạt vạt thấy không rõ lắm.

"Thân Tử Minh, Công Dương Chí, các ngươi lần này làm rất tốt, nếu là có thể bài trừ phong ấn, ta đem tự mình thu các ngươi làm đồ đệ!"

Mục Thành Ân không hề là Tiềm Long cảnh đại năng, mỗi tiếng nói cử động đều tản ra cường đại khí tràng, nói ra tràn ngập rất mạnh sức cuốn hút, để cho người ta phi thường tin phục.

"Đa tạ đảo chủ ban ân! Đây là chúng ta phải làm!"

Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí đồng thời trả lời, mà nói nghiệp tục đối phía dưới chúng đệ tử lớn tiếng giới thiệu nói: "Đây là chúng ta U Minh đảo đảo chủ Mục Thành Ân thượng nhân!"

Mục Thành Ân thượng nhân? Thượng nhân? Tiềm Long cảnh cái thể đại năng!

Đám người hơi sững sờ, lập tức kịp phản ứng, thượng nhân đây chính là Tiềm Long cảnh cái thể đại năng a! Tại Đông Hoang, thân phận có thể so sánh với đế quốc vương hầu, uy chấn tứ phương vô thượng tồn tại.

"Gặp qua mục thượng nhân!"

"Gặp qua mục đảo chủ!"

Đối với Tiềm Long cảnh đại năng, tất cả mọi người ở đây cơ hồ đều trong lòng còn có khúc mắc, dù sao loại nhân vật này thế nhưng là bọn hắn ngưỡng vọng tồn tại.

Chỉ có Mộ Dung Chân xem thường, Tiềm Long thượng nhân nàng cũng không phải là chưa thấy qua, trong ấn tượng của nàng, gia gia của nàng chỉ ít cũng là một tên Tiềm Long cảnh đại năng.

Mục Thành Ân mặt mỉm cười, từ giữa không trung từng bước một đi xuống, giống như chân đạp tại trên bậc thang, như giẫm trên đất bằng.

"Ta đại biểu U Minh đảo đón người hoan nghênh các vị trẻ tuổi đi vào U Minh đảo làm khách! Tựa như vừa rồi Công Dương Chí nói, chỉ cần không phá hư trong đảo kiến trúc, hành động của các ngươi hết thảy tự do."

"Ba ngày sau, liền ở giữa ngón trở phong cử hành linh cháo yến, đưa cho các vị một cái tặng lên cảnh giới cơ hội."

"Thượng nhân anh minh!"

"Sur huynh, cái này U Minh đảo so chúng ta cực lạc day còn còn rộng rãi hơn a!"

Rất nhiều người đều nghị luận âm ỉ, đối với U Minh đảo cái này một quy củ rất có hảo cảm, tất cả mọi người là người trẻ tuổi, khó tránh khỏi sẽ bởi vì một ít chuyện bộc phát xung đột hoặc là tranh đấu.

Chỉ có Phương Lâm, Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân trong lòng rõ ràng, đầu này quy định nghe rất tự do, trên thực tế liền là cổ vũ đánh nhau chém giết!

Mà lại nếu như lần này không cách nào phá trừ phong ấn, khả năng tất cả mọi người phải chết đi, những này chỉ sợ cũng chỉ có Phương Lâm ba người

biết được.

Biểu hiện của mọi người đều cho Mục Thành Ân xem ở trong mắt, đặc biệt là Phương Lâm ba người tâm như chỉ thủy biểu lộ, để lại cho hắn ấn tượng khác sâu.

Cái này ba người trẻ tuổi tựa hồ không giống bình thường, quay đầu muốn hỏi một chút Thân Tử Minh, xem bọn hắn đến cùng là lai lịch gì, không quan tâm hơn thua, gặp nguy không loạn.

Mục Thành Ân hắng giọng một cái, ra hiệu mọi người im lặng xuống tới, tiếp tục nói ra: "Sau đó, ta sẽ để cho Tiêu Chính thanh mang các người ở địa phương nghỉ ngơi, lặn lội đường xa đoán chừng các người cũng mệt mỏi, chính nghỉ ngơi thật tốt, thuận tiện thăm một chút chúng ta U Minh đảo phong cảnh, cùng Đông Hoang có cái gì không giống nhau địa phương. Đối tại U Minh đảo bên trên có rất nhiều thiên tài địa bảo, ai có thể đạt được liền nhìn vận khí của các người."

"Xin hỏi thượng nhân, cái này thiên tài địa bảo phân chia như thế nào?"

Một vị đạo bào màu xanh lam người trẻ tuổi cao giọng hỏi, người này dáng người cân xứng, khí khái anh hùng hùng lực, thực lực ở vào Thăng Linh cửu trọng thiên, cách Nhập Đạo cảnh vền vền khoảng cách nửa bước.

"Người tài tất được!" Mục Thành Ân hơi có thâm ý nhìn người này một chút, biến mất trước mắt mọi người, sau đó truyền đến một tiếng trả lời.

"Đa tạ thượng nhân chỉ điểm!"

Áo lam thiếu niên một mặt hưng phấn, lấy hắn Thăng Linh cửu trọng thiên đỉnh phong thực lực, chỉ cần có thể phát hiện cái gọi là thiên tài địa bảo, hắn hoàn toàn chắc chắn có thể đoạt được lại.

Mục Thành Ân sau khi rời đi, Tiêu Chính thanh cũng từ không trung rơi xuống đất, đối chúng người nói ra: "Cái này năm ngọn núi liền như là năm ngón tay, danh tự tự nhiên cũng chính là ngón cái phong, ngón trỏ phong, ngón giữa phong, ngón áp út phong cùng đầu ngón tay phong, ba ngày sau linh cháo yến tại ngón trỏ phong bên trên cử hành, hi vọng các người đến lúc đó có thể đặc sắc biểu hiện."

"Biểu hiện? Chẳng lẽ linh cháo bữa tiệc còn có giao đấu đại hội?"

Tiêu Chính thanh không trả lời thẳng, cố ý bán một cái cái nút, tiếp tục nói ra: "Về phần linh cháo bữa tiệc sự tình, mở yến về sau tự nhiên sẽ biết được, hiện tại ta mang các người đi đầu ngón tay phong nghỉ ngơi."

Làm người hai đời ký ức để Phương Lâm đối bất cứ chuyện gì đều có mình đặc biệt kiến giải, Tiêu Chính thanh mặc dù chưa nói rõ ràng, nhưng là Phương Lâm luôn cảm giác linh cháo yến định không tầm thường.

Xem ra hai ngày này phải nghĩ biện pháp hỏi thăm một chút U Minh đảo ý tưởng chân thật, sớm làm dự tính hay lắm, miễn cho đến lúc đó trở tay không kịp.

"Phương sư đệ, người thất thần làm gì, đi nhanh một chút a!"

Mộ Dung Chân đi vài chục bước, phát hiện Phương Lâm cũng không có đuổi đi lên, mà lại giống như đang sững sờ đáng vẻ, liền la lớn.

"A, không có việc gì, ta cái này đến!" Phương Lâm áy náy cười một tiếng, lập tức bước nhanh đuổi đến đi lên.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Thất Khiếu Linh Lung Thảo

Ngón cái phong U Minh đại điện, từ một khối to lớn đen Diệu Tinh thạch luyện chế mà thành, đại điện liền thành một khối, vách tường hàn quang bắn ra bốn phía.

Trong đại điện Long Hồ chỗ ngồi ngồi một vị trung niên, mặt mày ở giữa một cổ nhân nhạt uy áp rõ ràng rành, để cho người ta không dám nhìn thẳng.

"Thân Tử Minh, Công Dương Chí, hai vị kia thiếu niên cùng thiếu nữ là lai lịch gì?"

Mục Thành Ân tay phải nhẹ nhàng điểm tại hư không, lập tức hiện ra Phương Lâm, Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân thân ảnh.

"Tông chủ thế nhưng là có nghi vấn gì?" Thân Tử Minh kinh ngạc nói.

"Ta hôm qua nhìn thấy ba người bọn họ cùng những người khác tựa hồ không giống nhau lắm, đối với chúng ta linh cháo yến có thể tăng lên cảnh giới không phải cảm thấy rất hứng thú."

Công Dương Chí trầm giọng trả lời: "Hồi bẩm tông chủ, cái kia ba người đã biết tổ chức linh cháo yến mục đích thật sự."

Một đạo hàn quang từ Mục Thành Ân trong mắt bạo phát đi ra, như là kiêu lười kiếm sắc bén đập nện tại Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí trên người.

"Phanh phanh!" Hai người nhất thời ngã trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt thụ trọng thương, không để ý tới thân thể thương thế, vội vàng hướng phía Mục Thành Ân quỳ xuống.

"Tông chủ thứ tội!"

"Thật sự là có ẩn tình khác!"

Mục Thành Ân sắc mặt âm lãnh, hàn khí bức người, khí thế cường hãn phát ra, Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí cảm giác được mình hô hấp đều rất ngột ngạt.

"Đứng lên giải thích!"

Thân Tử Minh đứng người lên, trầm giọng tự thuật như thế nào tại Thương Minh đảo phát hiện Phương Lâm chỗ kỳ lạ, sau đó lại là như thế nào truy sát đảng cung gian cùng Thương Minh phái Nguyên Thần chân nhân chiến đấu đi qua, cuối cùng bắt đắc dĩ thông qua nhân chủng túi đem Phương Lâm ba người đặt vào, thậm chí bao gồm Phương Lâm ngăn cản Huyền Minh Xà thôn phệ đoạt xá sự tình, đều nói rõ ràng, không dám có chút giấu diếm.

"Người nói là cái kia gọi Phương Lâm tiểu tử có thể thi triển Bạch Hổ Đẳng Thiên Bộ! Mà lại tự phế tu vi không đến một tháng liền có thể khôi phục như lúc ban đầu, mà lại càng hơn một bậc?"

Mục Thành Ân trực tiếp nghi vấn, loại này như yêu nghiệt thiên tài, liền xem như tuyệt đại đa số Tiềm Long thượng nhân cũng không có loại thiên phú này.

"Đúng vậy, chính là như vậy, ta cùng thân sư huynh vừa tới Thương Minh phái thời điểm, hần mới Thăng Linh tam trọng thiên, đó là hiện tại ta cảm thấy hần chí ít có Nhập Đạo cảnh thực lực! Mà lại linh hồn của hần chí ít cũng so người cùng cảnh giới cường đại gấp bội!"

Thân Tử Minh bổ sung nói ra: "Đầu kia Huyền Minh Xà thực lực không tại ta cùng Công Dương sư đệ phía dưới, nếu như nó nếu là đoạt xá hai người chúng ta, sợ là chúng ta cũng không thể nhanh như vậy liền có thể ngăn cản được Huyền Minh Xà thôn phệ, nhưng là Phương Lâm chưa tới một canh giờ bên trong lại có thể ngạnh hãm Huyền Minh Xà Nguyên Thần, hần nói cho chúng ta biết có một vị không biết tên lão giả thức hải của hần ở trong hạ một đạo phong ấn, mới làm Huyền Minh Xà đoạt xá thất bại."

"Hai người các ngươi có ý tứ là cái này Phương Lâm vô cùng có khả năng trở thành bài trừ phong ấn mấu chốt?"

Mục Thành Ân trong mắt trong nháy mắt xẹt qua một đạo lệ mang, Thăng Linh cảnh liền có thể có chống cự Nguyên Thần cảnh đoạt xá cường đại linh hồn, chính thích hợp bài trừ phong ấn.

"Đạo chủ anh minh!"

"Các ngươi đi về nghỉ trước trị liệu thương thế, bài trừ phong ấn ngày đó còn cần hai người các ngươi hiệp trợ, về phần tiểu tử này, ta còn muốn thi lại xem xét một phen."

Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí hành lễ về sau, liền thối lui ra khỏi U Minh đại điện, về riêng phần mình chỗ ở tu luyện.

Mục Thành Ân nhìn lấy hư không trong tám hình đang cùng Mộ Dung Chân nói đùa Phương Lâm, trong lòng trong nháy mắt liền có một cái ý nghĩ, sau đó truyền âm cho Tiêu Chính thanh.

Đầu ngón tay trên đỉnh một khóa cổ dưới tàng cây hoè, Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân ngồi tại gốc cây dưới có số có cười, tại mọi người nhìn lại giống như một đôi thần tiên quyến lữ.

"Mộ Dung sư tỷ, nếu là bài trừ U Minh đảo phong ấn về sau, ngươi là tiếp tục lưu lại Thương Minh phái vẫn là trở lại Đông Hoang?"

"Ta cũng không biết đi, hần là sẽ trở lại Đông Hoang, ba tháng trước ta liền nhận được phụ thân thông tri, để cho ta trở về gia tộc."

Mộ Dung Chân loay hoay trong tay bội ngọc, phảng phất không quan tâm, không biết có tâm sự gì.

"Phương sư đệ, vậy ngươi tính sao đâu?"

Nói về đến mình, Phương Lâm trong đầu thoáng hiện qua một đạo lưu tinh trượt xuống hình ảnh, có lẽ mình cuộc sống sau này sẽ tràn ngập kích tình cùng

nhật huyết.

"Ta sẽ trả lời Thương Minh phái, lần nữa tiến Tru tiên luân hồi trận nhìn xem, ta muốn đi nghiệm chứng một ít gì đó, sau đó đi Đông Hoang kiến thức một chút."

Mộ Dung Chân nghe được Phuong Lâm cũng muốn đi Đông Hoang, trong lòng lại có một tia mừng rỡ cảm giác, nhàn nhạt cảm giác giống như một giọt mưa rơi xuống rất lâu không gặp mưa móc trên đóa hoa.

"Nam nhi tốt nên chỉ ở bốn phương, Đông Hoang, nam ngục, Tây Mạc cùng Bắc Châu có rất nhiều thần bí địa phương."

Nhắc lên Hồng Hoang giới bốn khối đại lục, Phuong Lâm tâm đầu bỗng nhiên phát lên một cỗ nhật huyết, nam nhân chân chính liền muốn chinh chiến thiên hạ!

"Nếu như sư tỷ đến lúc đó có thời gian, chúng ta cùng nhau đi xông xáo Hồng Hoang giới!"

Phuong Lâm hăng hái nói, phảng phất sóng biển bên trong gương buồm xuất phát thủy thủ, kích tình bắn ra bốn phía, trắng chí lãng vãng.

"A, bên kia giống như Đông Môn sư huynh cùng người khác đánh nhau?"

Không đợi Mộ Dung Chân đáp lại hẳn, Phuong Lâm liền thấy nơi xa Đông Môn Đoạn Thiên cùng người khác đánh nhau tràng cảnh.

"Vậy chúng ta mau đi xem một chút, để tránh Đông Môn sư đệ ăn thiệt thòi!" Mộ Dung Chân lời kéo Phuong Lâm liền hướng phía dưới núi chạy tới.

Đầu ngón tay Phong Sơn dưới, kiếm khí tung hoành, đao quang hắc hắc, hấp dẫn rất nhiều người vây xem.

"Nhanh đưa Thất Khiếu Linh Lung Thảo giao ra!"

Một vị Thăng Linh cửu trọng thiên thiếu niên, sắc mặt hung ác, đối Đông Môn Đoạn Thiên quát, trường kiếm trong tay lần nữa trờ ra một đạo kiếm khí.

"Cái này Thất Khiếu Linh Lung Thảo chính là ta phát hiện trước, các ngươi vậy mà đến cướp đoạt, không khỏi quá phận!"

Đông Môn Đoạn Thiên thân thể bỗng nhiên nghiêng, tránh thoát đạo này kinh khủng kiếm khí, đơn tay nắm lấy trường đao, thuận thế một chiêu chém xiết phó biến.

Chỉ gặp vô số đạo linh lực đột nhiên xuất hiện, như là nước long xuất hải, phô thiên cái địa cuốn sạch lấy công kích đi qua.

"Vị sư huynh này thật là lợi hại!"

"Linh lực phi thường hùng hậu, tuyệt không phải bình thường Thăng Linh cảnh cửu trọng thiên!"

Đám người nghị luận âm ỉ, trong đó không thiếu Thăng Linh cửu trọng thiên người tu đạo, càng là một chút nhìn ra Đông Môn Đoạn Thiên thực lực chân thật.

Đông Môn Đoạn Thiên Bộ Bộ Sinh Liên, chiêu chiêu trí mạng, mỗi một đạo bộc phát ra khí thế một đi không trở lại.

Cái này Thất Khiếu Linh Lung Thảo chính là hẳn tại đầu ngón tay phong trong sơn cốc ngẫu nhiên phát hiện, lại bị trước mắt tiểu tử này gặp được, không phải nói Đông Môn Đoạn Thiên tranh đoạt hẳn.

Cái này khiến luôn luôn cao ngạo Đông Môn Đoạn Thiên như thế nào có thể chịu được, hai người một lời không hợp, liền ra tay đánh nhau.

"Thất Khiếu Linh Lung Thảo chính là đề cao linh hồn Tuyệt phẩm thần dược, có thể trợ giúp Thăng Linh cảnh cửu trọng thiên nhanh chóng tăng lên tới Nhập Đạo cảnh!"

"Nếu như căn cơ vững chắc, linh lực hùng hậu, phục dụng Thất Khiếu Linh Lung Thảo cơ hồ trong vòng một đêm nhất định tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh!"

Phuong Lâm cùng Mộ Dung Chân đuổi tới về sau, nghe được người chung quanh nghị luận, giờ mới hiểu được sự tình phát sinh nguyên nhân.

"Đông Môn sư huynh, cứ việc xuất thủ! Ta cùng Mộ Dung sư tỷ giúp ngươi lược trận!"

Phuong Lâm vừa dứt lời, Đông Môn Đoạn Thiên cường độ công kích trong nháy mắt tăng lên một cái cấp bậc, đao pháp càng thêm quỷ thần khó lường.

Hắn đã sớm muốn hung hăng giáo huấn gia hỏa này, từ lo lắng sau lưng của hắn đồng môn nhúng tay, trong lòng có chỗ cố kỵ không dám toàn lực xuất thủ.

Bây giờ Phuong Lâm cùng Mộ Dung Chân đã đuổi tới, liền không có tầng này lo lắng, xuất thủ cũng càng thêm tàn nhẫn vô tình.

Sư phụ hắn La Thông đã từng nói cho hắn biết, ở bên ngoài xông xáo, nếu là cùng người khác động thủ, liền là không chết cũng bị thương, ngàn vạn

không thể chủ quan.

Nếu như sinh ra trọng đại ân oán, xuất thủ tuyệt không thể lưu tình, nhất định phải trăm thảo trừ căn, vĩnh viễn trừ hậu hoạn.

"Cái kia lục trọng thiên tiểu tử, ngươi chán sống rồi!"

Bên trong một cái Thăng Linh thất trọng thiên thiếu niên nghe được Phương Lâm nói chuyện, sắc mặt âm trầm xuống, lập tức đứng ra quát lớn.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Ngự kiểm thuật

Phương Lâm nhíu mày, lập tức tắt cả đèn gần ra, đi ra phía trước, lạnh lùng nói ra: "Ngươi thì tính là cái gì? Người lớn nói chuyện, ngươi cũng dám xen vào!"

Mọi người vây xem lập tức giật mình, người này thật cuồng ngạo, chỉ là Thăng Linh lục trọng thiên lại dám khiêu khích Thăng Linh thất trọng thiên!

Lúc đầu dựa theo trước đó dự định, Phương Lâm muốn ẩn giấu thực lực, nhưng là Đông Môn Đoạn Thiên bởi vì Thất Khiếu Linh Lung Thảo cùng người khác lên xung đột, nếu như xử lý không tốt, chỉ sợ những cái kia đứng ngoài quan sát người cũng sẽ ra tay cướp đoạt.

Hơi suy tư một chút, Phương Lâm liền quyết định cao điệu làm việc, chỉ ít đem những cái kia đối với mình hoặc là Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân không có hảo ý người, giáo huấn bọn hắn không dám ở trước mặt mình cao điệu!

Bị rầy thiếu niên sắc mặt biến đến đỏ bừng, trực tiếp từ trừ vật giới chỉ ở trong quát ra một thanh trắng bạc trường thương, phía trên điêu khắc kỳ diệu hoa văn.

"Muốn chết!" Thiếu niên nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp quơ trường thương hướng phía Phương Lâm đánh tới.

Phương Lâm ánh mắt lạnh như băng như cùng đi từ Cửu U Địa Ngục, kiểu lưỡi kiếm sắc bén hàn quang chọi lóe lên, cấp tốc lần người tiến lên, nhanh như thiểm điện, tay phải phản quang một chưởng trực tiếp bổ trên mặt của hắn.

"Ba!"

Thanh thúy cái tát âm thanh phi thường vang dội, nên thiếu niên bị Phương Lâm một bàn tay đánh ra đi, bay thẳng ra ngoài xa mười mấy mét!

Đám người hít một hơi lãnh khí, một tát này lực lượng mười phần, bá khí bắn ra bốn phía.

"Ngươi! Rất tốt!" Thiếu niên gãy dựa lấy đứng lên, dùng sức nắm lên roi xuống đất ngân thương lên con giận dữ.

Phương Lâm phui tay, thuận tiện còn tại góc áo bên trên xoa xoa, phảng phất vừa mới một chưởng kia làm bẩn tay của hắn.

"Tạ Tạ đạo huynh quan tâm, tại hạ rất tốt!"

Thiếu niên mặt đỏ tới mang tai, trong tay ngân thương bộc phát ra một cổ dài đến chừng một mét mũi thương, phun ra nuốt vào lấy linh lực phảng phất linh xà thổ tín.

"Đạp tuyết tầm mai!"

Ngân thương trên thân đột nhiên nhoáng một cái, lập tức mũi thương hóa thành một đóa giống như đức hoa mai, màu tuyết trắng cường thân huyền ảnh trùng điệp như là thiên sơn tuyết liên, kỳ huyền vô cùng.

Phương Lâm lạnh lùng nhìn lấy đóa này hoa mai, đột ngột xuất thủ, trong điện quang hỏa thạch đánh trúng thân thương, ngân thương lập tức gãy trọng kích.

Thiếu niên chỉ cảm thấy hai tay bị chấn động đến run lên, nắm chặt ngân thương hai tay hồ khẩu đều bị đánh rách tả tơi.

"Đây là lục trọng thiên thực lực sao?"

"Giáo huấn Thăng Linh thất trọng thiên, giống như lấy đồ trong túi, dễ như trở bàn tay a!"

Chung quanh truyền đến tiếng nghị luận truyền vào thiếu niên lỗ tai, thiếu niên lập tức cảm thấy ngực một cỗ nhiệt huyết liền muốn phun ra ngoài, phỉ phỉ đều muốn tức nổ tung!

"Thực lực thấp cũng không cần học người khác ra mặt, nếu không sẽ chỉ mất mặt xấu hổ."

Phương Lâm đưa tay phải ra hai ngón tay hơi rung nhẹ, ra hiệu không cần chú lại bắt chuột xen vào việc của người khác.

"Phốc!"

Thiếu niên không còn có nhện xuống, trực tiếp phun ra một vũng lớn máu, hoàn toàn là bị tức đi ra .

Lúc đầu hẳn cho là mình Thăng Linh thất trọng thiên, giáo huấn Thăng Linh lục trọng thiên Phương Lâm, cơ hồ là dễ như trở bàn tay, không nghĩ tới Phương Lâm thế mà thực lực mạnh như thế.

"Xin hỏi vị huynh đệ kia tôn tính đại danh?"

"Huynh đệ thực lực cao thâm mật trắc, không bằng kết giao bằng hữu như thế nào?"

Phương Lâm hướng phía đám người chấp tay, cố ý cười nói ra: "Bất quá là một cái thất trọng thiên phế vật mà thôi, để mọi người chê cười."

Chỉ là một cái thất trọng thiên phế vật mà thôi, rất nhiều thân ở thất trọng thiên người đều khịt mũi coi thường, gia hỏa này cũng quá đề cao bản thân, hoàn toàn không có đem những người khác để vào mắt.

Đông Môn Đoạn Thiên cũng thừa cơ đem đôi phương bức bách đến ném đi trường kiếm trong tay, vượt qua thân đao trực tiếp đập vào đôi phương bả vai, lực lượng khổng lồ khiến cho đôi phương quỳ rạp xuống đất.

Tại mọi người ánh mắt khiếp sợ bên trong, Đông Môn Đoạn Thiên không chút nào dây dưa dài dòng, thành linh chặt đứt đôi phương hai cánh tay cánh tay!

"Đông Môn sư huynh! Người làm quá mức!" Phương Lâm nhú mày.

"Vị huynh đệ kia, người ra tay cũng quá độc ác đi!"

Mất thấy Đông Môn Đoạn Thiên tựa hồ muốn tiếp tục vung đao, trong lúc đó một thanh mỏng như cánh ve trường kiếm đột ngột ra bây giờ đôi phương trước người, lạnh lóng lánh trường kiếm cứ như vậy đứng lơ lửng trên không.

"Huynh đài, đến nhiều người chỗ lại nhiều người!" Bề rộng chừng hai chỉ thân kiếm đột nhiên truyền ra một câu.

Đông Môn Đoạn Thiên khẽ nhú mày, không có nghĩ đến cái này thời điểm lại còn có người nhúng tay, hơn nữa nhìn bộ dáng thực lực không kém.

Đứng lơ lửng trên không trường kiếm phảng phất có được linh tính, vòng quanh tay cụt thiếu niên bay múa một vòng, ra hiệu không cho phép lại có người khác xuất thủ tổn thương đến hắn.

"Người đến tốt cùng là ai?" Đông Môn Đoạn Thiên lạnh giọng hỏi.

Phương Lâm chau mày, âm thầm đề cao cảnh giác, tùy thời chuẩn bị xuất thủ, trực giác nói cho hắn biết thanh trường kiếm này chủ nhân không thể tầm thường so sánh.

"Ngự Kiếm sơn trang Doãn Thiên Hạo!" Một cái còi mở thanh âm từ trên thân kiếm truyền vang đi ra.

"Ngự Kiếm sơn trang Doãn gia người, không nghĩ tới bọn hắn cũng có người tới U Minh đảo?"

"Nguyên lai đây chính là trong truyền thuyết Ngự kiếm thuật, ta mới vừa rồi còn buồn bức làm sao lại trường kiếm lẳng không mà lại có thể phát ra âm thanh?"

"Người này cướp đoạt ta Thất Khiếu Linh Lung Thảo, hơn nữa còn muốn giết ta!" Đông Môn Đoạn Thiên ngữ khí cứng nhắc, tiếp tục nói ra: "Bây giờ thực lực không đủ, coi như bị ta giết chết, cũng là gieo gió gặt bão."

Nghe được Đông Môn Đoạn Thiên mở miệng, Phương Lâm lập tức cảm giác không tốt, dạng này thế tất sẽ chọc giận đôi phương.

Quả nhiên đứng lơ lửng trên không trường kiếm đột nhiên bộc phát ra một cỗ cường đại kiếm khí, giống như Bàn Cổ khai thiên địa, một búa bổ ra hỗn độn, trong nháy mắt bức lui Đông Môn Đoạn Thiên.

"Chiếu người nói như vậy, thực lực của ta so với người còn mạnh hơn! Tự nhiên cũng liền có thể chém giết người !"

Thân kiếm đột nhiên chia ra làm ba, mỗi một thanh kiếm đều là linh khí vờn quanh, chỗ mũi kiếm hàn mang bắn ra bốn phía, như là ba con cự蟒 mở ra miệng máu, sát cơ tứ hiện.

Cứ việc đối phương chưa chính thức xuất thủ, nhưng là Phương Lâm đã cảm giác được thực lực của đối phương tuyệt đối không kém chính mình.

"Đồng Môn sư huynh, ta thay ngươi xuất thủ, ngươi đi xuống trước nghỉ ngơi đi!"

Phương Lâm lo lắng Đồng Môn Đoạn Thiên gây kích tại đối phương thần bí Ngự kiếm thuật dưới, thế là liền dự định tự mình ra tay thử một chút thực lực của đối phương.

"Không sai, nếu là ngươi sợ hãi, cứ việc có thể cho vị này lực trọng thiên huynh đệ thay ngươi."

Thân kiếm truyền đến thanh âm rất bình thản, nhưng là cho Đồng Môn Đoạn Thiên mang tới cảm giác, tựa hồ liền là đối với mình chẳng thêm ngó tới.

"Phương Lâm, ngươi lấy được căn này Thất Khiếu Linh Lung Thảo! Đồng dạng đều là Thăng Linh cửu trọng thiên, ta ngược lại muốn xem xem hắn lấy cái gì đến chém giết ta!"

Đồng Môn Đoạn Thiên ngạo khí trùng thiên, cự tuyệt Phương Lâm hảo ý, sau đó từ trong ngực lấy ra một cây hiện ra màu xanh lá bóng loáng Thất Khiếu Linh Lung Thảo đưa cho Phương Lâm.

Cái này Thất Khiếu Linh Lung Thảo chính là linh dược, toàn thân xanh biếc, bề rộng chừng hai chỉ, bảy cái lá cây tụ tập cố tình hình, tản ra nhàn nhạt khí tức, phảng phất ẩn chứa thiên địa triết lý.

Nói như vậy linh dược chỉ có thể cất giữ tại linh dược hộp bên trong, không thể trực tiếp bỏ vào không gian trữ vật, nếu không liền sẽ tạo thành linh khí tiêu hao, mất đi vốn có kỳ diệu tác dụng.

Đồng Môn Đoạn Thiên bản thân không có linh dược hộp, hái được Thất Khiếu Linh Lung Thảo về sau, trực tiếp nhét vào trong ngực của mình.

"Đồng Môn sư huynh, chính ngươi cẩn thận!"

Phương Lâm đem Thất Khiếu Linh Lung Thảo cất vào mình linh dược hộp, trước mặt của mọi người bỏ vào nhẫn trữ vật của mình.

Phương Lâm không có khuyên can Đồng Môn Đoạn Thiên, bởi vì hắn biết căn bản không khuyên nổi, nếu không trước mắt vị này ngạo khí trùng thiên thiếu niên cũng không phải là Đồng Môn Đoạn Thiên.

Làm người phải khiêm tốn, nhưng là nếu như không phải có người buộc ngươi cao điệu, vậy liền đánh đối phương trở nên dè dặt!

Đây là Phương Lâm cho tới nay tín điều, hắn lui trở về Mộ Dung Chân bên người, thậm chí quay đầu hướng phía vị kia cầm trong tay ngân thương thiếu niên cười cười.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Dao kiếm tướng mình

"Doãn Thiên Hạo, hiện ra ngươi chân thân đi! Chỉ dựa vào thanh kiếm này, ngươi còn không phải đối thủ của ta!" Đồng Môn Đoạn Thiên trường đao chỉ hướng đứng lơ lửng trên không mỏng kiếm.

Kiểm khí như hồng, ngự không mà đi, Ngự Kiếm son trang Ngự kiếm thuật có thể làm cho Nguyên Thần cảnh trở xuống người tu đạo có thể ngự kiếm phi hành, cơ hồ là Đông Hoang độc nhất vô nhị chiêu bài.

"Chờ ngươi đánh bại ta thanh kiếm này, chân thân tự nhiên sẽ ra để giáo huấn ngươi!"

Vừa mới Phương Lâm lấy lực trọng thiên thực lực một tay chiến thắng thất trọng thiên, mọi người đã cảm thấy bất khả tư nghị, không có nghĩ đến cái này Doãn Thiên Hạo so với hắn còn ngông cuồng hơn.

Đồng dạng đều là Thăng Linh cửu trọng thiên, thực lực của hai người coi là thật có lớn như vậy?

Đông Môn Đoạn Thiên sắc mặt âm trầm, nắm chặt trường đao, nghênh kiếm mà lên, một chiêu rút đao đoạn thủy, khiến cho phong sinh thủy khởi.

Trường đao trong tay tách ra từng đao từng đao hàn quang quỷ dị, giống như thao thiên cự lãng, thế không thể đỡ.

"Vây ta liền chém nát kiếm của ngươi! Buộc ngươi hiện ra chân thân!" Mông kiếm trong nháy mắt nhảy nhảy dựng lên, như là lý cá vượt Long Môn, ba đao thần bí khó lường kiếm ảnh, từ Đông Nam tây ba phương hướng đồng thời vây công.

Đông Môn Đoạn Thiên rút đao đoạn thủy đao pháp, chính là Thương Minh phái khai phái tổ sư tại thác nước dưới đáy lĩnh ngộ mà ra, uy lực to lớn, có thể một đao phá không, chặt đứt thác nước.

Đao pháp thi triển đi ra, đao ý rả rích không dứt phảng phất trăm sông hợp thành biển, sinh sôi không ngừng, thao thao bất tuyệt.

"Đương! Đương! Đương!"

Mông kiếm linh tính mười phần, xuyên qua tầng tầng hơi nước, liên tiếp không ngừng đập nện tại Đông Môn Đoạn Thiên trường đao trong tay phía trên.

Đao kiếm chính là trong binh khí vương giả, hai người cùng thuộc tuổi trẻ tài tử, ngạo khí mười phần, nhất định phải kiếm cái cao thấp.

Một cái kiếm khí tung hoành hư không, một cái đao ý phách không cắt sóng, ngươi công nước chảy cuộn cuộn trên đất, rả rích không dứt, ta phòng đối chọi gay gắt, không có kẻ hở.

Đông Môn Đoạn Thiên trường đao trong tay hắc hắc, bên người mông kiếm ngự không mà đi, tùy thời mà động, đao quang kiếm ảnh chỗ hàn quang bắn ra bốn phía.

"Ngự Kiếm son trang Ngự kiếm thuật quả nhiên không phải bình thường!"

"Đồng dạng đều là cửu trọng thiên cao thủ, không nghĩ tới Doãn Thiên Hạo chỉ dựa vào một thanh kiếm liền có thể cùng đối thủ chiến lực lượng ngang nhau!"

"Nếu như Doãn Thiên Hạo chân thân hiện, hẳn là chúng ta cái này một nhóm Thăng Linh cảnh đệ tử ở trong cao nhất tay đi!"

Doãn Thiên Hạo trường kiếm cùng Đông Môn Đoạn Thiên tranh đấu trắng cảnh, để ở đây hơn mười vị cửu trọng thiên cao thủ trong lòng còn có khúc mắc, Ngự kiếm thuật là tại quá cường đại.

Truyền thuyết Ngự kiếm thuật có thể ở ngoài ngàn dặm lấy đầu người, Nguyên Thần cảnh phía dưới có thể lẳng không mà đi, chính là tu đạo giới cơ sở tuyệt học ở trong tối thượng phẩm công pháp.

Ngự Kiếm son trang chính là lưu truyền vài vạn năm truyền thừa gia tộc, nghe nói gia tộc ở trong Tiềm Long cảnh cái thế đại năng chỉ ít có hơn mười vị, mỗi một vị đại năng đều là uy chấn đương đại.

Tới tới lui lui, trong điện quang hỏa thạch, hai người đã giao thủ hơn một trăm chiêu, quả nhiên là như là sao hỏa đụng phải trái đất, đặc sắc tuyệt luân.

"Nếu như ngươi cũng chỉ có chút bản lĩnh này, cái kia Ngự Kiếm son trang cũng liền sống hư danh!"

Đông Môn Đoạn Thiên phát hiện cái này hơn một trăm chiêu bên trong, Doãn Thiên Hạo mông kiếm mặc dù linh hoạt nhu thuận, nhưng là trên lực lượng chênh lệch rất xa, cơ hồ cùng Thăng Linh ngũ trọng thiên có linh lực không sai biệt lắm.

Tâm niệm bố trí, Đông Môn Đoạn Thiên trường đao bỗng nhiên hướng về phía trước công kích, như là hổ đói vồ mồi, ung kích trường không, tấn mãnh vô cùng.

Khi mông kiếm cấp tốc lui lại, chính là lẳng không mà lên muốn từ phía trên phát động công kích thời điểm, Đông Môn Đoạn Thiên tay phải đảo ngược, vậy mà đối một thanh đao bản rộng.

Đao này dài ước chừng một mét, bề rộng chừng tay cỡ bàn tay, chuôi đao chỗ khắc lấy một đầu gương nanh múa vuốt hùng ung, đồng thể từ ngàn năm huyền sắt chế tạo thành, nặng chừng tám mươi một cân.

Đao tên Huyền thiết đao, cái gọi là trọng kiếm vô phong, đại xảo bất công! Huyền thiết đao cũng giống như thế, Đông Môn Đoạn Thiên thi triển ra, đại khai đại hợp, hổ hổ sinh uy.

"Đông Môn sư huynh hảo nhãn lực!" Phương Lâm cũng phát hiện Ngự kiếm thuật tai hại, cái kia chính là mông kiếm nhẹ nhàng, lực đao không đủ.

"Thiếu niên kia đối một thanh huyền thiết trọng đao a!"

"Đây không phải tự mình chúc lấy cực khổ sao? Lấy Huyền thiết đao đối mông kiếm, càng thêm vụng về, căn bản là không có cách ngăn cản Ngự kiếm thuật linh xảo."

Đông Môn Đoạn Thiên nghe được chung quanh nghị luận, trong lòng xem thường, ta nếu là cùng Ngự Kiếm son trang người liễu linh xảo, đó không phải là biết rõ núi có hổ vẫn hướng hổ núi được không?

Cái này Huyền thiết đao cũng không phải dùng để ngăn cản Ngự kiếm thuật, mà là triệt để hủy đi thanh này đứng lơ lửng trên không mòng kiếm.

Doãn Thiên Hạo không chế mòng kiếm cẩn thận tránh né lấy Đông Môn Đoạn Thiên công kích, khi Đông Môn Đoạn Thiên lấy ra Huyền thiết đao thời điểm, hắn liền hiểu Đông Môn Đoạn Thiên công kích kế tiếp thủ đoạn.

Lấy Huyền thiết đao nặng nề chém vỡ Doãn Thiên Hạo trường kiếm, đây là Đông Môn Đoạn Thiên ý nghĩ, nhưng là Doãn Thiên Hạo lại sẽ không như ước nguyện của hắn.

Mòng kiếm như là chim bay, xẹt qua từng đao từng đao kiếm ảnh, chỉ là tại Đông Môn Đoạn Thiên bên người bay múa, lại không chủ động tiến công.

Đảm nhiệm Đông Môn Đoạn Thiên Huyền thiết đao đao ảnh trùng điệp, trăm thiên đoạn một đao phá không, Doãn Thiên Hạo liền là cẩn thận không chế trường kiếm, tận lực tránh cho tới gần Huyền thiết đao phạm vi công kích.

"Mau nhìn trên trận tình thế phát sinh biến hóa, Doãn Thiên Hạo vậy mà không công kích, chẳng lẽ hắn là lo lắng vị thiếu niên kia Huyền thiết đao pháp?"

Người bên cạnh lập tức cắt ngang, trực tiếp khinh bỉ nói: "Người biết cái gì, đây cũng là Doãn Thiên Hạo cố ý không tiến công, thợ săn luôn yêu thích vây đuổi con mồi, làm như vậy chơi vui, người hiểu không?"

"Thì ra là thế, ta hiểu được, trách không được Doãn Thiên Hạo cố ý không công kích, nguyên lai là khinh thường tại giáo huấn thiếu niên ở trước mắt!"

Bên tai truyền đến tiếng nghị luận, lần nữa chọc giận Đông Môn Đoạn Thiên, trên mặt mây đen dày đặc, phảng phất trong chớp lát liền muốn sấm chớp, mưa rào tầm tã.

Đông Môn Đoạn Thiên phải tay cầm đao, thân đao hàn quang bắn ra bốn phía, mũi đao chỉ chính là giữa không trung mòng kiếm, nhưng là tại mọi người trong kinh ngạc, vậy mà đảo ngược phương hướng cạnh tranh bỏ về phía vừa rồi tay cụt thiếu niên.

"Người dám động thủ!"

Thân kiếm truyền đến thanh âm dị thường tức giận, như là cầu vòng nổ tới mặt trời, phi tốc mà xuống, trực tiếp hướng phía Đông Môn Đoạn Thiên phía sau lưng đâm tới.

"Đông Môn sư đệ! Cẩn thận phía sau!" Mộ Dung Chân mắt thấy phi kiếm liền phải xuyên qua Đông Môn Đoạn Thiên phía sau lưng, nhin không được lớn tiếng nhắc nhở.

Đông Môn Đoạn Thiên trường đao hoành không, trực tiếp rũ xuống tại tay cụt thiếu niên đỉnh đầu, phảng phất trong nháy mắt liền có thể đem chém thành hai khúc.

Tay cụt thiếu niên cơ hồ nhắm mắt lại chờ chết, nhưng là không có cảm giác được Đông Môn Đoạn Thiên trường đao bỏ xuống, mở mắt ra nhìn lấy Đông Môn Đoạn Thiên bộ dáng, sắc mặt lập tức đại biến.

Chỉ gặp Đông Môn Đoạn Thiên lưng đối với mình, trên lưng cắm dài ước chừng ngón áp út dài ngắn mũi kiếm, dưới chân xóc xếch rơi xuống vô số khối mảnh vỡ, phản xạ ánh nắng phá lệ chói mắt.

"Thiếu niên này thật là đáng sợ, vậy mà lấy mình làm mồi nhử, hấp dẫn Doãn Thiên Hạo trường kiếm công kích, sau đó xuất kỳ bất ý đem chém nát!"

Tay cụt thiếu niên vẻ mặt hốt hoảng tự lẩm bẩm, giờ mới hiểu được tới, mình lần này muốn giết người đoạt bảo thật đã phải phí sức lên.

"Doãn Thiên Hạo, bây giờ kiếm của người đã bị ta chém nát, còn không hiện ra chân thân!" Đông Môn Đoạn Thiên chậm rãi thu hồi Huyền thiết đao, trầm giọng nói ra.

Đông Môn Đoạn Thiên lấy thân làm mồi nhử, chém nát Doãn Thiên Hạo trường kiếm, một màn này trong nháy mắt chấn kinh toàn trường tất cả mọi người, bao quát Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân.

Mộ Dung Chân sắc mặt hơi sững sờ, trong nháy mắt nhảy dựng lên, miệng bên trong kêu lên: "Wow, Đông Môn sư đệ thật là lợi hại a!"

"Vừa rồi thanh kiếm kia chẳng qua là ta dùng đến tốc độ tu luyện dùng, thanh kiếm này mới là ta chân chính binh khí!"

Thanh lãnh thanh âm ở trong sân vang lên, tại mọi người trợn mắt hốc mồm bên trong, một mồi lửa trường kiếm màu đỏ đột nhiên hiện lên ở trong sân, tản ra cuộn cuộn sóng nhiệt.

Đông Môn Đoạn Thiên cau mày, vốn cho rằng chém vỡ cái kia thanh mòng kiếm, Doãn Thiên Hạo liền sẽ hiện hiện chân thân, không nghĩ tới lại bay tới một mồi lửa trường kiếm màu đỏ.

"Kiếm này tên là Hỏa vân! Người nếu là có thể chiến thắng kiếm này, ta liền không lại nhúng tay việc này!"

Băng lãnh thanh âm từ Hỏa vân kiếm vang lên, băng hỏa cửu trọng thiên cảm giác, khiến người ta cảm thấy không thể tưởng tượng, lỗ chân lông sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Hỏa lăng càn khôn

"Đã như vậy, vậy ta liền lại chém vỡ kiếm của ngươi!" Đông Môn Đoạn Thiên nghiêm nghị quát, Huyền thiết đao hàn quang như băng, một đao chỗ hướng, phá núi mở đường.

Hỏa vân kiếm bỗng nhiên đằng không mà lên, cực nóng ánh lửa gào thét mà qua, như cùng một cái hỏa long phún vân thổ vụ, xoay chuyển xê dịch.

"Đương đương!" Đao kiếm tương giao, bên tai không dứt.

Mỗi một đao đều chém đinh chặt sắt, hàn quang bốn phía, phảng phất đến từ vô tận băng sơn, chấn khiến người sợ hãi.

Đông Môn Đoạn Thiên vung đao công kích, đao quang bắn nhanh, như là mặt trời đã khuất đột nhiên xuất hiện một khối ngàn năm hàn băng, từ nam đến bắc, băng phong ba ngàn dặm.

"Hảo đao pháp!" Lơ lửng ở giữa không trung Tiêu Chính Thanh nhìn không được tán thưởng.

Đông Môn Đoạn Thiên lấy Thăng Linh cửu trọng thiên thực lực, lĩnh ngộ đao ý đủ để tấn thăng Nhập Đạo cảnh, thậm chí so một ít Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên người tu đạo, đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ cao hơn.

Đối mặt Đông Môn Đoạn Thiên lăng lệ công kích, Hỏa vân kiếm không còn giống cái kia thanh mỏng kiếm một mực trốn tránh, mà là nghênh đao mà lên, kiếm khí tung hoành.

"Doãn Thiên Hạo thanh này Hỏa vân kiếm tựa hồ càng bỏ thêm hơn không dậy nổi, phẩm chất hẳn là tiếp cận thất phẩm Pháp khí!"

"Cái kia thanh Huyền thiết đao tại phẩm chất bên trên không bằng Hỏa vân kiếm, chỉ sợ lần này thiếu niên kia phải gặp tai ương."

Bên cạnh hai vị người mặc đạo bào màu xám người trẻ tuổi sắc mặt cổ xưa, trên trận tình thế phán đoán phi thường chuẩn xác, hấp dẫn Phương Lâm chú ý.

"Hỏa vân kiếm, thất phẩm Pháp khí, Đông Môn sư huynh trên người nhưng không có cao như thế phẩm chất khí." Phương Lâm tự lẩm bẩm.

Tại Hồng Hoàng giới, cấp thấp nhất pháp bảo liền phạm là khí, tiếp theo liền là Pháp khí, lại tiếp theo liền là Nguyên Thần chân nhân sử dụng Linh khí.

Phạm khí chính là phổ thông bình khí, không thể tiếp nhận linh khí, Pháp khí có thể rót vào linh khí, gia tăng uy lực.

Về phần Linh khí, chính là Nguyên Thần chân nhân pháp bảo, có thể ký thác một tia Nguyên Thần, cùng chủ nhân thông linh, uy lực to lớn, tuyệt không phải cửu phẩm Pháp khí có thể chống lại.

"Hỏa lăng càn khôn!" Như là giao long bay múa Hỏa vân kiếm, bỗng nhiên vang lên Doãn Thiên Hạo băng lãnh thanh âm.

Hỏa vân kiếm đột nhiên bộc phát ra một cỗ khí thế cường đại, ép Đông Môn Đoạn Thiên thuận thế rời khỏi mười mấy mét bên ngoài.

Tại mọi người ánh mắt khiếp sợ bên trong, Hỏa vân kiếm trong nháy mắt chia ra làm chín, phảng phất quạt xếp mở ra, phô thiên cái địa, thuận thế chò phân phó.

"Đây là cái gì chiêu thức?" Đông Môn Đoạn Thiên cau mày.

"Suru! Suru! Suru!"

Chín chuôi Hỏa vân kiếm xoay tròn mà lên, chuôi kiếm trong triều, mũi kiếm hướng ra ngoài, như là nở rộ huyết liên, hết sức yêu dị.

Điệp gia kiếm trận hồi hải bay đến Đông Môn Đoạn Thiên đỉnh đầu, trong nháy mắt đem hắn bao phủ ở bên trong, sau đó liền đem Hỏa vân kiếm cấp tốc tách rời, nhao nhao cắm ở Đông Môn Đoạn Thiên chung quanh.

Giống như một tòa lồng giam vây quanh ở Đông Môn Đoạn Thiên bên người, mỗi một chiếc Hỏa vân kiếm đều tản ra cực nóng khí tức, vô số đạo tia

sáng màu đỏ điệp gia mà ra, như là tường đồng vách sắt kín không kẽ hở.

Đông Môn Đoạn Thiên loáng thoáng cảm giác được rất không thích hợp, hai chân bỗng nhiên tại mặt đất phát lực, thân thể chột vang lên.

"Đang!" Một thanh Hỏa vân kiếm lẳng không mà lên, trực tiếp ngăn ở Đông Môn Đoạn Thiên đỉnh đầu, ngạnh sinh sinh đem hắn ép trở về Hỏa vân kiếm trận ở trong.

"Không tốt! Đông Môn sư huynh phải ăn thiệt thòi!" Phương Lâm ghen ngào hô.

Mộ Dung Chân sắc mặt lập tức tỉnh chuyển nhiều mây, trong tay lụa trắng tựa hồ liền muốn ném ra, giải cứu Đông Môn Đoạn Thiên.

"Sư tỷ đừng xuất thủ! Mau nhìn, Đông Môn sư huynh mặc vào Hắc Xà Giáp!"

Có lẽ là ý thức được nguy hiểm, Đông Môn Đoạn Thiên trước tiên triệu hồi ra Hắc Xà Giáp, trong nháy mắt bao trùm toàn thân, đồng thời Huyền thiết đao đao mang bắn ra bốn phía, trực tiếp bổ vào Hỏa vân kiếm trận bên trên.

"Ầm!"

Chín chuôi Hỏa vân kiếm trong nháy mắt bộc phát ra một cỗ ngập trời sóng nhiệt, ánh lửa văng khắp nơi, đập nện tại Hỏa vân kiếm bên trên Huyền thiết đao phảng phất dính ở bên trên, mà lại nhiệt độ càng ngày càng cao.

Theo nhiệt độ không ngừng lên cao, Huyền thiết đao thân đao vậy mà biến thành màu đỏ, Đông Môn Đoạn Thiên bị ép từ bỏ Huyền thiết đao.

"Oanh!" Bỏ qua Huyền thiết đao, Đông Môn Đoạn Thiên dựa vào Hắc Xà Giáp thả người xuyên qua Hỏa vân kiếm trận.

Vượt quá Đông Môn Đoạn Thiên dự kiến, Doãn Thiên Hạo Hỏa vân kiếm cũng không có thừa thắng xông lên, mà là lẳng lặng lơ lửng ở giữa không trung.

Chỉ có không khí nóng bỏng tại chứng kiến lấy vừa mới chiều kia Hỏa lãng còn khôn lãng lẹ, còn có liền là đám người nhao nhao chế giễu ngôn ngữ.

"Ha ha ha! Thiếu niên kia vậy mà biến thành hói đầu!"

"Mau nhìn, hắn ngay cả lông mày cũng không có!"

Nghe được lời của mọi người, Đông Môn Đoạn Thiên thuận tay sờ về phía đỉnh đầu, sắc mặt lập tức đại biến, vậy mà tuyệt đỉnh bóng loáng, không có một sợi tóc tồn tại.

Đường đường Thăng Linh cửu trọng thiên thiên tài thiếu niên, bản thân liền ngạo khí mười phần, bây giờ thế mà hình tượng toàn hủy, Đông Môn Đoạn Thiên hai mắt bộc phát hung ác hàn quang.

"Doãn Thiên Hạo, ngươi khinh người quá đáng!"

Hỏa vân kiếm chỉ là hơi rung nhẹ, như là Doãn Thiên Hạo tại gạt đầu ra hiệu, đồng ý Đông Môn Đoạn Thiên thuyết pháp.

"Ngự Kiếm sơn trang người quả nhiên như nghe đồn, cùng cảnh giới không người có thể địch a!"

"Ngự kiếm chỉ thuật, quỷ thần khó lường, ngàn vạn không thể tùy tiện đắc tội!"

"Xem ra, thiếu niên kia muốn đem Thất Khiếu Linh Lung Thảo giao ra."

Doãn Thiên Hạo người chưa đến, nhưng là Hỏa vân kiếm cường thế biểu hiện, trong lòng mọi người lưu lại một cái ấn tượng khắc sâu, người này không thể đắc tội!

"Giao ra Thất Khiếu Linh Lung Thảo, hoặc là đoạn ngươi hai tay!" Doãn Thiên Hạo băng lãnh thanh âm lần nữa từ Hỏa vân kiếm bên trên truyền ra tới.

Đông Môn Đoạn Thiên dị thường phần nộ, quả quyết cự tuyệt: "Ta Thất Khiếu Linh Lung Thảo, tuyệt không có khả năng giao cho ngươi!"

"Đã như vậy, vậy liền đoạn ngươi hai tay!"

Hỏa vân kiếm trong lúc đó bộc phát ra cuộn cuộn sóng nhiệt, như là yên lặng vài vạn năm núi lửa trong khoảnh khắc bộc phát, hai đạo rộng rãi kiếm khí lẳng không mà lên.

Đông Môn Đoạn Thiên không kịp lấy ra binh khí, trực tiếp bị hai đạo hỏa hồng kiếm khí đánh trúng, lập tức bay ra mười mấy mét bên ngoài.

"Đôm đốp!"

Hắc Xà Giáp tại Đông Môn Đoạn Thiên khó có thể tin trong ánh mắt vỡ vụn, phảng phất gương đồng vỡ vụn, hai tay ở giữa loáng thoáng chảy ra vết máu.

"Nghĩ không ra người cái này thân chiến giáp phòng ngự lại lốt như vậy ! Bất quá, ta nhìn người làm sao ngăn cản ta tiếp theo kiếm!" Doãn Thiên Hạo băng lãnh thanh âm lần nữa vang vọng toàn trường.

Hắc Xà Giáp siêu cao phòng ngự thuộc tính lại bị một kiếm chém nát, Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân sắc mặt lập tức ngưng trọng lên, bọn hắn biết rõ Hắc Xà Giáp phòng ngự khủng bố cỡ nào!

"Thiếu niên kia chiến giáp chỉ ít cũng là lục phẩm phòng ngự Pháp khí đi, không nghĩ tới bị một kiếm đánh nát! Ngự kiếm thuật thật sự là đáng sợ!"

"Máu chốt là Doãn Thiên Hạo còn không có hiện hiện chân thân, chỉ dựa vào một thanh kiếm liền đã toàn thắng tên thiếu niên kia !"

"Xem ra thiếu niên kia hai tay giữ không được, ai có thể tại quý thần khó lường Ngự kiếm thuật xuất thủ cứu hắn?"

Tại mọi người tiếng nghị luận bên trong, Hỏa vân kiếm lần nữa bộc phát, hai đạo lăng lệ kiếm khí màu đỏ, đồng thời từ mũi kiếm ra bạo phát đi ra, như là Tiềm Long vào biển, thể không thể đỡ.

Đông Môn Đoạn Thiên ánh mắt kiên quyết, không chút nào chịu nhượng bộ nửa bước, thân thể đột nhiên quỷ dị chuyển động, mưu toan tránh thoát cái này hai đạo kiếm khí.

Ai có thể hiểu được cái này hai đạo kiếm khí linh tính mười phần, vậy mà theo Đông Môn Đoạn Thiên chuyển động, thuận thể thay đổi phương hướng.

"Không tốt! Đông Môn sư đệ ngăn cản không nổi !" Nhìn thấy xoay tròn như ý kiếm khí bay về phía Đông Môn Đoạn Thiên, Mộ Dung Chân lập tức hoa dung thất sắc.

Đúng lúc này, không trung đột nhiên hiện ra một cái cự hình bàn tay màu xanh, như là Thái Sơn áp đỉnh che khuất bầu trời, trực tiếp đem hai đạo kinh khủng kiếm khí đập nát.

"Là ai? Đứng ra!" Hỏa vân kiếm bên trên truyền đến Doãn Thiên Hạo thanh âm tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Doãn Thiên Hạo hiện thân

Đột nhiên xuất hiện cự chưởng trong chớp mắt đập nát Hỏa vân kiếm phát ra lăng lệ kiếm khí, tất cả mọi người ở đây ai cũng không có nhìn ra đến cùng là người phương nào xuất thủ.

Chỉ có Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân trong lòng rõ ràng, cái này trống rỗng xuất hiện bàn tay lớn màu xanh chính là Phương Lâm thủ bút.

Ngày đó Phương Lâm Bôn Lôi Cửu Thế cùng Hà Túc Đạo Triền Kim Thủ cách không giao chiến, đặc biệt là Hà Túc Đạo hoàng kim cự chưởng đã từng nện bất tỉnh Đông Môn Đoạn Thiên, đến nay để tâm hắn tồn khúc mắc.

Phương Lâm xuất thủ, lập tức để Đông Môn Đoạn Thiên thở phào nhẹ nhõm, hắn thấy lấy Phương Lâm thực lực trước mắt đủ để ứng phó cái này thần bí khó lường Doãn Thiên Hạo.

Vượt quá đám người dự kiến, lại là một cái cự hình bàn tay đằng không mà lên, trong nháy mắt từ trên trời giáng xuống, đem đứng lơ lửng trên không Hỏa vân kiếm đập tới trên mặt đất.

"Đây cũng là cái nào kinh khủng thiên tài! Thế mà cách không liền có thể chiến thắng Ngự kiếm thuật!"

"Đơn giản thật bất khả tư nghị! Bàn tay lớn này nếu là đập vào trên thân người, chẳng phải là có thể đem người nện thành thịt nát!"

"Không biết ai to gan như vậy, cũng dám đối Ngự Kiếm sơn trang người xuất thủ!"

Hỏa vân kiếm vừa hạ xuống, liền bộc phát ra trảm ánh kiếm màu xanh lam, phảng phất muốn muốn lần nữa đằng không mà lên.

"Àm!" Bàn tay lớn màu xanh lần nữa trống rỗng xuất hiện, lại một lần nữa đem Hỏa vân kiếm đập rơi trên mặt đất.

"Quá bá đạo!"

"Không thể không nói người này nhất định cũng là Thăng Linh cửu trọng thiên đỉnh phong cao thủ!"

Đông Môn Đoạn Thiên khẽ lắc đầu, Phương Lâm bốn lời chừng uy lực thật sự là quá mức kinh khủng, có thể cách không xuất hiện, xuất kỳ bất ý công lúc bất ngờ.

Đột nhiên, một vị thân mặc trường bào màu trắng người trẻ tuổi đi vào trong sân, người này mặt như quan ngọc, mi thanh mục tú, song trong mắt linh quang lấp lóe, dáng người thon dài, trên bờ vai thêu lên một thanh cổ xưa phi kiếm.

Người này vừa mới vào sân, tiện tay một đạo linh quang phát ra, trên mặt đất yên lặng Hỏa vân kiếm lập tức nhảy tới trên tay của hắn.

"Hắn liền là Ngự Kiếm sơn trang Doãn Thiên Hạo!"

"Anh tuấn tiêu sái, khí độ bất phàm a!"

"Trời ạ, thực lực của hắn mới Thăng Linh thất trọng thiên!"

Đông Môn Đoạn Thiên sắc mặt tái xanh, hắn vốn cho rằng Doãn Thiên Hạo cũng là Thăng Linh cửu trọng thiên, bại bởi có được Ngự Kiếm thuật người đồng lứa, cũng không tính quá mất mặt. Nhưng khi Doãn Thiên Hạo xuất hiện ở trước mặt hắn thời điểm, hắn triệt để cảm giác mình bị không để ý tới, lấy mình Thăng Linh cửu trọng thiên thực lực thảm bại cho thất trọng thiên Doãn Thiên Hạo, đối với hắn nói là cái nghiêm trọng đã kích.

Doãn Thiên Hạo trên gương mặt thanh tú có chút viết phần nộ, từ trước đến nay đều là hắn khi dễ người khác, lại có người dám công nhiên khiêu khích hắn.

"Ai vừa mới ra tay ! Cút ra đây cho ta!" Doãn Thiên Hạo tay cầm Hỏa vân kiếm, lửa giận ngút trời khí thế bức người.

Chúng người đưa mắt nhìn nhau, ai cũng không có phát hiện đến cùng là ai xuất thủ đánh rơi Doãn Thiên Hạo Hỏa vân kiếm.

Toàn trường tĩnh mịch, không người trả lời, càng thêm chọc giận Doãn Thiên Hạo.

"Đã ngươi không có ý định đi ra, vậy ta giết tiêu tử này, ta nhìn ngươi đến cùng ra không ra!"

Hỏa vân kiếm tại Doãn Thiên Hạo trong tay bộc phát chướng mắt ánh lửa, hướng phía Đông Môn Đoạn Thiên một kiếm bổ ra, như cùng một cái hỏa long hung thần ác sát, thế không thể đỡ.

Không đợi kiếm khí rơi vào Đông Môn Đoạn Thiên trên đầu, Phương Lâm sải bước đi vào trong sân, lại là một chừng vung ra, đập nát bay múa Hỏa vân kiếm khí.

"Là ngươi!"

"Lại là hắn! Hắn mới Thăng Linh lục trọng thiên!"

"Hắn lại có thể đánh rơi Doãn Thiên Hạo Hỏa vân kiếm, người này thiên phú càng thêm yêu nghiệt a!"

"Doãn Thiên Hạo lấy thất trọng thiên thực lực đánh bại cửu trọng thiên, không có nghĩ đến cái này thiếu niên thế mà lục trọng thiên liền có thể ngăn hãm Hỏa vân kiếm!"

Phương Lâm thân ảnh xuất hiện tại trong sân, lập tức đưa tới người vây xem nghị luận ầm ĩ.

"Không sai chính là ta! Ngự Kiếm sơn trang Doãn Thiên Hạo, ta rất xin lỗi, để ngươi thất vọng !"

Phương Lâm đột ngột hiện thân chấn kinh toàn trường, nhưng là hắn rất tinh táo, quay người đối Đông Môn Đoạn Thiên nói ra: "Đông Môn sư huynh, ngươi đi xuống trước nghỉ ngơi đi, nơi này liền giao cho ta đi!"

Đông Môn Đoạn Thiên hướng phía Phương Lâm gật gật đầu, nhặt từ bản thân Huyền thiết đao, về tới Mộ Dung Chân bên cạnh.

"Ngươi thật là Thăng Linh lục trọng thiên!" Doãn Thiên Hạo nghi ngờ nói.

"Chẳng lẽ ngươi hoài nghi ngươi ánh mắt của mình, hoặc là hoài nghi ở đây ánh mắt của tất cả mọi người!"

Doãn Thiên Hạo nghe được Phương Lâm trả lời, gương mặt không tin, truy vấn: "Làm sao có thể! Lục trọng thiên thực lực làm sao có thể đánh rơi ta Hỏa vân kiếm!"

"Vậy ngươi thất trọng thiên thực lực làm sao có thể đánh bại ta sư huynh?" Phương Lâm từ chối cho ý kiến cho phản kích.

"Liền cho phép ngươi thất trọng thiên thực lực vượt cấp chiến thắng người khác, liền không cho phép người khác vượt cấp chiến thắng ngươi sao?" Mộ Dung Chân ở đây bên ngoài lớn tiếng nói.

Mộ Dung Chân lời nói gây nên đám người suy nghĩ, rất nhanh bên sân tiếng nghị luận vang lên lần nữa tới.

"Vị cô nương này nói có đạo lý, Ngự Kiếm sơn trang người cũng không thể yếu như vậy trí a?"

"Hắn là cũng chỉ có Ngự Kiếm sơn trang có thiên tài, tông môn khác liền không có thiên tài sao?"

"Xem ra Doãn Thiên Hạo muốn đụng tới đối thủ, làm người không thể quá kiêu căng, nếu không liền sẽ đắc tội với người!"

Doãn Thiên Hạo ánh mắt lạnh như băng từ bên sân khẽ quét mà qua, đám người lập tức cảm giác được sát cơ bao phủ, nhao nhao im miệng không dám thảo luận.

"Hừ! Ta mặc kệ người là lục trọng thiên cũng tốt, cửu trọng thiên cũng được! Dám can đảm khiêu khích ta Ngự Kiếm sơn trang, chỉ có một con đường chết!"

"Người có thể đại biểu Ngự Kiếm sơn trang, huống hồ người cũng không phải Ngự Kiếm sơn trang Thiếu trang chủ!"

Doãn Thiên Hạo ánh mắt lãnh đạm, sắc mặt âm trầm, nghiêm nghị quát: "Nói nhảm nhiều như vậy, ta nhìn người như thế nào ngăn cản kiếm của ta!"

Phương Lâm đứng tại Doãn Thiên Hạo đối diện, tay phải hướng phía Doãn Thiên Hạo đang đưa, ra hiệu cứ việc xuất thủ.

"Người coi thật chán sống rồi!" Doãn Thiên Hạo cầm trong tay Hỏa vân kiếm, toàn thân linh lực phun trào, thông qua cánh tay truyền thấu đến Hỏa vân kiếm bên trong.

Hỏa vân kiếm kiếm quang hắc hắc như là liệt hỏa đốt người, nhấc lên ngập trời sóng nhiệt, hướng phía Phương Lâm cuộn cuộn mà đến.

Phương Lâm nín thở ngưng thần, không dám có chút chủ quan, hai mắt nhìn chăm chăm Doãn Thiên Hạo trong tay Hỏa vân kiếm, thời khắc chuẩn bị xuất thủ phản kích.

"Hừ!"

Hỏa vân kiếm trong lúc đó từ Doãn Thiên Hạo trong tay bắn nhanh mà ra, vậy mà hướng phía Phương Lâm hai mắt bay đi, muốn chọc mù Phương Lâm hai mắt.

Kẻ này quá mức ngoan độc! Phương Lâm trong mắt lóe lên một đạo lệ mang.

Bạch hổ đẳng thiên bộ ngẫu nhiên mà động, thân thể lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ thay đổi, tại mọi người trong ánh mắt kinh ngạc, sát Hỏa vân kiếm thân xoay chuyển mà qua.

"Đây là cái gì thân pháp?"

"Quá quý dị đi! Người thân thể có thể nào dạng này chuyển động!"

Không kịp làm ra cái khác phản ứng, Doãn Thiên Hạo Hỏa vân kiếm lần nữa bay múa tới, kiếm thân chu vi kiếm khí như hồng tung hoành hư không.

"Phương sư đệ, cẩn thận!" Mộ Dung Chân nhắc nhở lần nữa nói.

Đồng Môn Đoạn Thiên nhìn chăm chú lên trên trận tinh thể, phát hiện Phương Lâm mặc dù nhìn nguy cơ tứ phía, nhưng là ý vào Bạch hổ đẳng thiên bộ quý dị bộ pháp, cũng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

"Sư tỷ, không cần quá lo lắng, Phương Lâm không có nguy hiểm!"

Phảng phất vì nghiệm chứng Đồng Môn Đoạn Thiên, mỗi một lần Hỏa vân kiếm lăng lệ công kích liền muốn đánh trúng Phương Lâm thời điểm, Phương Lâm luôn có thể lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ biến nguy thành an.

Doãn Thiên Hạo cau mày, hẳn phát hiện lần này đi, không chút nào có thể thương tới đến Phương Lâm, mà lại linh lực của mình muốn so với đối phương tiêu hao nhanh hơn.

Hỏa vân kiếm đột nhiên đứng ở Doãn Thiên Hạo bên người, Doãn Thiên Hạo thả người nhảy một cái, liền đứng vững tại Hỏa vân kiếm phía trên, đứng lơ lửng trên không.

"Ngự kiếm phi hành! Đây mới thật sự là Ngự kiếm thuật!"

"Doãn Thiên Hạo rốt cục muốn sử xuất tuyệt chiêu! Chắc hẳn chính hắn cũng ý thức được chỉ bằng vào Hỏa vân kiếm căn bản là không có cách chiến thắng tên thiếu niên kia."

"Lưu truyền vài vạn năm Ngự kiếm thuật, ta rốt cục chân chính nhìn thấy nó, chờ ta trở về, nhất định phải cùng sư huynh của ta đệ nhóm hảo hảo khoe khoang một phen."

Doãn Thiên Hạo liền là như thế đứng tại Hòa vân kiếm bên trên, liền để Phương Lâm cảm giác được không hiểu tìm đập nhanh. Ngự kiếm mà đi, có thể phát ra cái gì cổ quái chiêu thức?

"Liền để người nhìn ta Ngự Kiếm son trang chân chính tuyệt học!" Hòa vân kiếm bên trên Doãn Thiên Hạo thanh âm cứng ngắt, lãnh khốc vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Trấn áp thô bạo

Ngự Kiếm son trang tại Đông Hoang truyền thừa vài vạn năm, ngự kiếm chi thuật từ trước đến nay thần bí khó lường, không người biết được Thăng Linh cảnh như thế nào ngự kiếm mà đi.

Lấy người ngự kiếm, lấy thân ngự kiếm, Nguyên Thần ngự kiếm, phi kiếm chỗ đến, như phong lôi lâm trần.

Hòa vân kiếm trong hư không trôi nổi, Doãn Thiên Hạo hai chân giẫm tại Hòa vân kiếm bên trên, hai con người ở giữa phảng phất có kiếm khí lưu động.

"Không biết vị thiếu niên kia muốn ứng đối như thế nào? Doãn Thiên Hạo ngự kiếm mà đi, chiếm cứ rất lớn ưu thế a!"

"Nguyên Thần cảnh phía dưới đều không có thể lăng không mà đi, Doãn Thiên Hạo ý vào Ngự kiếm thuật kỳ lạ, có thể ngự không mà đi, thực lực chênh lệch quá rõ ràng!"

Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân đối chung quanh nghị luận không có bất kỳ cái gì đáp lại, chỉ có bọn hắn rõ ràng Phương Lâm Bạch hổ đăng thiên bộ cũng có thể đứng lơ lửng trên không, chỉ là thời gian ngắn ngủi mà thôi.

"Cứ việc ra tay đi! Ta ngược lại muốn xem xem các người Ngự Kiếm son trang có gì đặc biệt hơn người địa phương?"

Phương Lâm không lo lắng chút nào Doãn Thiên Hạo khả năng công kích tổn thương hắn, Bạch hổ đăng thiên bộ có thể trong nháy mắt phát động, lại thêm trong thức hải chuẩn bị sẵn sàng Phong Thần đồ giám, cả hai đem kết hợp phòng ngự vô địch.

Doãn Thiên Hạo sắc mặt băng lãnh, như là bao trùm sương lạnh, theo thanh thúy tiếng kiếm reo vang lên, trên đỉnh đầu xuất hiện lần nữa một thanh thủy lam sắc mỏng kiếm.

Kiếm này dài ước chừng ba tấc, như du ngư linh hoạt còn quần Doãn Thiên Hạo, thỉnh thoảng xuyên thẳng qua mà lên, kích thích trận trận sương mù, như mộng như ảo.

"Thủy hỏa lưỡng nghi kiếm trận!" Thủy thuộc tính phi kiếm cùng Doãn Thiên Hạo dưới chân Hòa vân kiếm hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Tại Ngự Kiếm son trang bên trong, Nguyên Thần cảnh trở xuống đệ tử bình thường đều có hai thanh thuộc tính tương khắc phi kiếm, một thanh làm ngự kiếm Pháp khí, một thanh là chủ công kiếm khí.

Thuộc tính tương khắc có thể phát huy Ngự kiếm thuật cường đại uy lực, nhất là hai loại thuộc tính khác nhau kiếm khí dung hợp một chỗ có thể sinh ra không thể tưởng tượng lực công kích.

Ngũ Hành tương sinh tương khắc, nhất là thủy hỏa song thuộc tính phi kiếm thì là Ngự Kiếm son trang thấp các đệ tử thường dùng nhất Pháp khí.

Thủy hỏa Lưỡng Nghi trận cũng là đại đa số Thăng Linh cảnh đệ tử có thể nắm giữ cơ sở Ngự kiếm thuật ở trong công kích cường đại nhất kiếm trận, tại cùng các loại cảnh giới đối thủ ở trong cơ hồ không có đối thủ.

"Thủy hỏa hai loại thuộc tính kiếm khí a!"

"Chúng ta cách xa một chút, thủy hỏa kiếm khí dung hợp sau sẽ bạo tạc!"

Đông Môn Đoạn Thiên lôi kéo Mộ Dung Chân lui về sau vài chục bước, mới dừng lại tiếp tục xem Phương Lâm ứng phó như thế nào.

Phương Lâm nhất thấy lơ lửng ở giữa không trung Doãn Thiên Hạo, toàn thân linh lực âm thầm lưu chuyển đến hai tay, tùy thời đều có thể phát động bốn lôi chưởng.

"Nhất Kiếm Khuynh Thành!"

Theo Doãn Thiên Hạo một tiếng gầm thét, Thủy thuộc tính Băng ngọc kiếm bộc phát ra băng lãnh khí tức, nhiệt độ chung quanh trong nháy mắt thấp xuống mấy chục độ.

Băng ngọc kiếm mang theo rét lạnh khí tức, như là viên cổ Kim Sí Đại Băng Điều, nhanh như thiểm điện, vọt thẳng lấy Phương Lâm bay đi.

"Tối tốt lắm!"

Phương Lâm hét lớn một tiếng, Bạch hồ đăng thiên bộ nghịch thế mà lên, một chân liên tiếp mặt đất, thân thể lấy chín mươi độ nghiêng, mặc cho Băng ngọc kiếm sát cổ của mình mà qua.

Phương Lâm chỉ là cảm giác một đạo băng lãnh khí tức từ ở bên tai mình gào thét mà qua, như là mấy tháng chưa từng ăn mẳg xà phát ra sắc bén nhất công kích.

Hối hả phi hành Băng ngọc kiếm nghịch chuyển mà quay về, phảng phất có thể xác định Phương Lâm vị trí, luôn có thể đoạt trước một bước thay đổi phương hướng tiến hành công kích.

"Chính thanh, đừng cho bọn hần quá quá mức, ta không muốn nhìn thấy hai người bọn họ có bất kỳ từ thương!"

U Minh đảo chủ Mục Thành Ân cách không truyền âm, nhắc nhở chính trên không trung ngắm nhìn Tiêu Chính Thanh.

Hai người đều là Thăng Linh bát trọng thiên phía dưới cảnh giới, nhưng là thực lực bản thân lại đều tại cửu trọng thiên đỉnh phong, chính là khóa thân khóa thân U Minh đảo phong ấn lực lượng tuyệt đối, không thể có mấy may tồn thất.

"Ta lại ở khẩn yếu quan đầu xuất thủ, ngăn lại bọn hần tàn sát lẫn nhau!"

Đối với đảo chủ phân phó, Tiêu Chính Thanh trong lòng phi thường minh bạch, tự nhiên một lời đáp ứng.

"Đúng rồi, nhớ kỹ nhắc nhở cái kia đạt được Thất Khiếu Linh Lung Thảo tiểu tử, tại bài trừ phong ấn trước đó không thể phục dụng, nếu không tự gánh lấy hậu quả!"

Mục Thành Ân nhìn lấy trong tám hình Phương Lâm cùng Doãn Thiên Hạo chiến đấu, phảng phất lại nghĩ tới điều gì, lần nữa truyền âm cho Tiêu Chính Thanh.

Tiếp qua hai tháng, đã đến vị kia phong ấn U Minh đảo đạo nhân tiên đoán thời gian, hoặc là giải trừ phong ấn, U Minh đảo nặng mới xuất thế; hoặc là hết thay hóa thành hư vô!

Băng ngọc kiếm công kích vẫn như cũ sắc bén, mỗi một lần đều cách Phương Lâm thân thể cạ qua, nhìn Mộ Dung Chân hải hùng khiếp vía, hoa dung thất sắc.

Tiếp tục như vậy, cũng không phải là cách pháp! Nhất định phải cấp tốc muốn ra đường giải quyết. Phương Lâm thả người nhảy lên, lần nữa tránh qua, tránh né Băng ngọc kiếm đánh lên.

Ngự kiếm thuật! Lấy người ngự kiếm, lấy người ngự kiếm, cái kia Doãn Thiên Hạo mới là mấu chốt! Phương Lâm trong đầu một đạo linh quang hiện lên, trong nháy mắt liền rõ ràng công kích của mình trọng điểm.

"Xuân Nhật Kinh Lôi!"

Một cỗ cường đại linh lực ba động từ Phương Lâm tay phải bạo phát đi ra, như là như gió thu quét lá rụng hướng phía giữa không trung Doãn Thiên Hạo gào thét mà đi.

Như là Phương Lâm dự liệu, Doãn Thiên Hạo khổng chế dưới chân Hỏa vân kiếm, trong điện quang hỏa thạch biến mất tại Phương Lâm phạm vi công kích.

"Cầm lời!"

Doãn Thiên Hạo trước người hư không đột nhiên xuất hiện một cái cự hình bàn tay màu xanh, chưa kịp làm ra phản ứng, Doãn Thiên Hạo liền bị cự nắm giữ trực tiếp đánh tới hướng mặt đất!

Mất đi khổng chế Băng ngọc kiếm cùng Hỏa vân kiếm trong nháy mắt liền rơi xuống đất, bị Phương Lâm tiến lên một cước giẫm trên mặt đất.

"Không có phi kiếm! Ta nhìn ngươi như thế nào thi triển Ngự kiếm thuật!" Phương Lâm trong hai mắt lôi quang lấp lóe, lạnh giọng nói ra.

Phương Lâm tiếp xuống biểu hiện, lần nữa sợ ngây người đám người!

"Luyện lôi!" Băng ngọc kiếm cùng Hỏa vân kiếm bị Phương Lâm ném vào lôi quang lồng giam, trực tiếp bị chấn bể mấy chục đoạn mảnh vỡ!

Doãn Thiên Hạo sắc mặt càng thêm âm trầm, hân hân nay đã bị hủy diệt ba thanh kiếm, nhất là mình am hiểu nhất Băng ngọc kiếm cùng Hòa vân kiếm.

"Người coi thật không sợ ta Ngự Kiếm sơn trang!" Doãn Thiên Hạo phát hiện mình căn bản là không có cách chiến thắng Phụng Lâm, chính xác không cách nào ngăn cản cái kia thần bí khó dò bàn tay lớn màu xanh.

"Nếu là sợ hãi Ngự Kiếm sơn trang trả thù, ta hiện tại liền sẽ trực tiếp chém giết người!"

Phụng Lâm cười lạnh, thả người nhảy lên, lảng không một cước nện ở Doãn Thiên Hạo trên cổ, trực tiếp đem hân nện nằm xuống.

"Ta Ngự Kiếm sơn trang người tuyệt đối sẽ không bỏ qua người!" Doãn Thiên Hạo cuồng loạn giận dữ hét.

"Vậy ta hiện tại liền diệt sát người! Ta nhìn người Ngự Kiếm sơn trang người có thể hay không vì một cái phế vật ra mặt!"

Phụng Lâm đi lên trước, chân phải trực tiếp giẫm tại Doãn Thiên Hạo trên mặt, tay phải linh lực lấp lóe, phảng phất trong nháy mắt là có thể đem hân diệt sát.

"Trước khi chết nói cho người một câu, không có thực lực tuyệt đối không nên thay người khác ra mặt, bởi vì không nhất định sẽ có người thay người ra mặt!"

"Thiếu niên kia là tông phái nào, thật sự là quá lợi hại!"

"Ta phải đi nhận thức một chút, trào kết giao tình, nói không chừng về sau dùng lấy."

"Không nghĩ tới Doãn Thiên Hạo thực lực kém như vậy, thậm chí ngay cả thua ở một cái Thăng Linh lực trọng thiên nhân thủ bên trên, thật sự là mất hết Ngự Kiếm sơn trang mặt mũi."

Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân cũng không nghĩ tới Phụng Lâm cư nhiên như thế cường đại, vèn vèn dựa vào Bôn Lôi Cửu Thế liền có thể đánh bại Doãn Thiên Hạo, thậm chí đem hân giẫm tại dưới lòng bàn chân trấn áp thô bạo.

Thương Minh phái coi là thật muốn xuất hiện một cái tuyệt thế thiên tài! Đến giờ khắc này, Đông Môn Đoạn Thiên đột nhiên cảm thấy mình rất khó lại đuổi kịp Phụng Lâm.

Nhìn thấy Phụng Lâm đang muốn ra tay đánh giết Doãn Thiên Hạo, nhớ tới Ngự Kiếm sơn trang uy danh, Đông Môn Đoạn Thiên lập tức la lớn: "Phụng Lâm, tuyệt đối không nên giết hân!"

Thương Minh phái thực lực tại Bạo Loạn Tinh Hải tính trung thượng đẳng, nhưng là cùng Đông Hoang Ngự Kiếm sơn trang đến so, đơn giản là tiểu vũ gặp đại vũ, không đáng giá nhắc tới.

"Đã sư huynh của ta vì người cầu tình, xem ở sau lưng người những người kia phân thượng, lần này nên tha cho người một mạng! Nếu là đến chết không đổi, lần sau nhất định lại đem người trấn áp!"

Phụng Lâm cũng hiểu không có thể vì Thương Minh phái dựng nên một cái căn bản là không có cách chiến thắng đại địch, vừa định chém giết Doãn Thiên Hạo cũng là làm đáng một chút mà thôi, cũng không có chân chính muốn động thủ.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Đồng môn quy tâm

Doãn Thiên Hạo lấy Thăng Linh thất trọng thiên thực lực, chỉ dựa vào Hòa vân kiếm lực áp Thăng Linh Cửu trọng thiên Đông Môn Đoạn Thiên, gây nên đám người phân tranh.

Vốn cho rằng Ngự Kiếm sơn trang con cháu thiếu niên tại cùng cảnh giới bên trong lại không người kém cỏi, không ai từng nghĩ tới một cái Thăng Linh lực trọng thiên thiếu niên vậy mà trấn áp Doãn Thiên Hạo.

tay không tác sát, ý vào Cường thế nghịch thiên chương pháp vậy mà sống sờ sờ trấn áp ngự kiếm thiên tài, mà lại là gần như nhục nhã thức trấn áp.

"thiếu niên này xông đại họa! dạng này nhục nhã Ngự Kiếm sơn trang đệ tử, sợ rằng sẽ lọt vào Ngự Kiếm sơn trang không ngừng nghi truy sát! "

" đến cùng là tuổi trẻ khinh cuồng! đầu não nóng lên liền Bất chấp hậu quả a!"

Phương Lâm đối những nghị luận này cũng không có để vào mắt, hắn thấy, nếu là Doãn Thiên Hạo dám khiêu khích trả thù, cái kia liền trực tiếp gạt bỏ!

người chết là không có phiền phức , nhân sinh ở trong Phiền toái lớn nhất liền là quá nhân từ, không hiểu được trầm thảo trừ căn.

" tốt, các ngươi không cần động thủ nữa!" Tiêu Chính Thanh không chế thân thể từ không trung hạ xuống tới.

Vừa mới chiến đấu hết thấy đều bị Tiêu Chính Thanh nhìn ở trong mắt, Đông Môn Đoạn Thiên cuồng ngạo đao ý, Doãn Thiên Hạo quý thần khó lường Ngự kiếm thuật, còn có Phương Lâm bàn tay lớn màu xanh.

Ba tên thiếu niên có thể nói đều là người trẻ tuổi bên trong người nổi bật, nhất là Doãn Thiên Hạo cùng Phương Lâm, thực lực bản thân bất quá lục, thất trọng trời, liền có thể so sánh Nhập Đạo cảnh .

"Kể từ hôm nay đến hậu thiên linh cháo yến, cấm chỉ bất luận kẻ nào bí mật đánh nhau! Nếu có trái với quy tắc người, ta không ngại đem hắn gạt bỏ!"

Tiêu Chính Thanh trên trán mặt sọc hơi rung nhẹ, ở đây chỗ có người tuổi trẻ không có một cái nào dám vi phạm hắn ý tứ.

Tất cả mọi người bắt đầu nhao nhao rồi đi đánh nhau sân bãi, Doãn Thiên Hạo trước khi đi nhìn về phía Phương Lâm ánh mắt, phảng phất hận không thể ăn nó thịt uống nó máu.

"Nếu là hắn dám ở bài trừ phong ấn trước đó ra tay với ngươi, cứ việc giết hắn!" Tiêu Chính Thanh ngoài ý liệu nhìn lấy Phương Lâm nói ra.

Phương Lâm xem thường, coi như muốn tiêu diệt Doãn Thiên Hạo cũng phải tìm không người biết được thời cơ, dù sao Ngự Kiếm sơn trang trả thù cũng không phải hắn hiện tại có thể thừa nhận được .

"Tiêu chân nhân thể nhưng là còn có cái gì muốn chỉ điểm ?"

Đông Môn Đoạn Thiên nhìn thấy Tiêu Chính Thanh đứng tại bên cạnh bọn họ, không có muốn rời khỏi dấu hiệu, thế là liền mở miệng hỏi thăm.

Tiêu Chính Thanh gật gật đầu nghiêm mặt nói: "Ngươi vừa mới lấy được Thất Khiếu Linh Lung Thảo tốt nhất đừng sốt ruột phục dụng, thậm chí không cần đột phá đến Nhập Đạo cảnh!"

"Đây là Vì cái gì?" Mộ Dung Chân nghĩ mãi mà không rõ đạo lý trong đó.

Phương Lâm trong đầu trong nháy mắt chiếu lại lấy có quan hệ U Minh đảo Hết thấy, phát ra mời thiệp đều là Thăng Linh cảnh phía dưới đệ tử, Mà lại đều là để phá trừ phong ấn .

nếu là Tiêu Chính Thanh khuyên can Đông Môn Đoạn Thiên không cần phục dụng Thất Khiếu Linh Lung Thảo, thậm chí không thể tấn thăng Nhập Đạo cảnh, khả năng rất lớn là cùng U Minh đảo phong ấn có quan hệ.

nghĩ tới đây, Phương Lâm thử hỏi ngược lại: " hắn là cùng U Minh đảo phong ấn có quan hệ?"

Tiêu Chính Thanh tán dương gật đầu, đối Phương Lâm thông minh cơ trí tựa hồ phi thường hài lòng.

"Không sai, chính là cùng U Minh đảo phong ấn có quan hệ, cụ thể có quan hệ gì, ta tạm thời không tiện lộ ra , chờ đến bài trừ phong ấn ngày ấy, các ngươi liền đều hiểu ."

"Xin hỏi Tiêu chân nhân, đến tột cùng chừng nào thì bắt đầu bài trừ phong ấn?"

Phương Lâm còn không có cầm tới Thương Minh phái Thương Minh lệnh, nghĩ đến sớm đi chạy về Thương Minh đảo, cho nên đối bài trừ phong ấn thời gian tương đối quan tâm.

"Hai tháng sau!"

Tiêu Chính Thanh lời ít mà ý nhiều trả lời, sau đó lại ý vị thâm trường đối Phương Lâm nói ra: "Tiểu tử, tặng ngươi một câu lời nói: cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bạt rễ!"

Phương Lâm tâm thần chấn động, lại trông thấy Tiêu Chính Thanh thân thể đã bay lên, trong chớp mắt biến mất ở giữa không trung.

"Phương Lâm! Cảm ơn ngươi hôm nay xuất thủ, từ hôm nay trở đi, giữa chúng ta lại không ân oán!" Đông Môn Đoạn Thiên nói lời kinh người.

"giữa chúng ta từng có ân oán sao? Đông Môn sư huynh, ngươi nghĩ nhiều lắm a? hắn là đầu óc ngươi bị lừa đá rồi? "

Phương Lâm giả vờ ngây ngốc biểu lộ, đem Mộ Dung Chân cười đến run rẩy cả người.

"Phương Lâm, tiểu tử ngươi thật đúng là cần ăn đòn a!" Đông Môn Đoạn Thiên thở dài một hơi, hắc hiện tại nhưng là thật đánh không lại Phương Lâm.

Phương Lâm đột nhiên biểu lộ trở nên trịnh trọng lên, hai mắt nhìn chăm chăm Đông Môn Đoạn Thiên nói ra: "Đông Môn sư huynh, về sau Thương Minh phái vẫn phải dựa vào ngươi đến phát dương quang đại!"

Kỳ thật tại đi vào U Minh đảo trước đó, Phương Lâm liền cũng định rõ ràng, cảm tới Thương Minh khiến về sau, liền rời đi Thương Minh đảo, ít vị trí Tông chủ lưu cho Đông Môn Đoạn Thiên.

"Phương Lâm, ngươi đây là ý gì? Hắc là ngươi cho rằng ta còn muốn cướp đoạt ngươi ít vị trí Tông chủ?" Đông Môn Đoạn Thiên sắc mặt âm trầm.

Phương Lâm lắc đầu tiếp tục nói ra: "Đông Môn sư huynh, có mấy lời ta không tiện nói, nhưng là ngươi chỉ muốn nhớ kỹ một điểm là được rồi, kia chính là ta Phương Lâm vĩnh viễn là Thương Minh phái một phần tử!"

càng tu luyện Tiệt Thiên Kinh, Phương Lâm liền càng có thể cảm giác nó thần bí cùng cường đại, trực tiếp nói cho hắn biết tiếp tục lưu lại Thương Minh phái, chỉ làm cho Thương Minh phái mang đến vô tận tai nạn.

Bạch hổ đăng thiên bộ, Bôn lôi cửu thể cùng Nhật nguyệt lăng không kiếm, mỗi một loại tuyệt học đều là biến mất đã lâu công pháp, nếu là bại lộ thiên hạ, Thương Minh phái cơ hồ có tai họa diệt môn.

"Cái kia là về sau sự tình, chúng ta bây giờ cần phải làm là nghĩ biện pháp tại U Minh đảo tăng thực lực lên, sau đó rời đi nơi này!"

Đông Môn Đoạn Thiên cũng không có lại tiếp tục nói đi xuống đi, trong lòng của hắn cũng biết Phương Lâm cho dù có nỗi khổ tâm cũng sẽ không nói ra, thế là đổi đề tài.

"Đúng rồi, vừa rồi Tiêu chân nhân cũng đã nói, tốt nhất không thể tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh, ta cùng Đông Môn sư đệ đều là cửu trọng thiên đình phong, nếu là lại tu luyện khả năng liền sẽ tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh, cho nên chúng ta ba người ở trong chỉ có ngươi có thể tiếp tục tăng thực lực lên, hơn nữa nhìn bộ dáng hậu trường linh cháo yến chỉ sợ cũng có giao đấu, vì phòng ngừa ngoài ý muốn, ngươi hai ngày này có thể lại đề thăng một cảnh giới." Mộ Dung Chân ở một bên phụ họa nói.

Ba người bên trong, Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân đều là Thăng Linh cửu trọng thiên, thậm chí Mộ Dung Chân cũng càng tiếp cận Nhập Đạo cảnh cánh cửa, duy chỉ có Phương Lâm là Thăng Linh lục trọng thiên.

Từ Thân Tử Minh, Công Dương Chí cùng Tiêu Chính Thanh miệng bên trong biết được tin tức, bài trừ U Minh đảo phong ấn nhất định phải là Nhập Đạo cảnh trở xuống thực lực mới được.

U Minh đảo tổng cộng cử hành mấy chục lần linh cháo yến, chỗ mời tới mấy trăm tên Thăng Linh cảnh đệ tử đều không có mở ra phong ấn, đủ để chứng minh phong ấn không tầm thường.

Nếu là có thể tăng lên thực lực bản thân, mà không đột phá đến Nhập Đạo cảnh, Phương Lâm tự nhiên cũng thì nguyện ý nếm thử.

"Bằng vào ta thực lực bây giờ, muốn tấn thăng đến cảnh giới tiếp theo, chỉ sợ chỉ ít cần một khóa nhỏ Quy Nguyên Đan!" Phương Lâm cười khổ nói.

"một khóa Nhỏ Quy Nguyên Đan đủ sao?"

Đông Môn Đoạn Thiên lấy ra Một cái màu lam bình thủy tinh, tiện tay đưa cho Phương Lâm, tiếp tục nói ra: "nơi này có ba khóa nhỏ Quy Nguyên Đan, đây đủ ngươi tấn thăng đến thất trọng thiên!"

Phương Lâm hơi sững sờ, lập tức nói ra: "đây chính là La sư thúc cho ngươi dùng để đột phá Nhập Đạo cảnh dùng, ta không thể nhận!"

"đúng a! Đông Môn sư đệ cái này quá quý giá, nếu không liền cho Phương sư đệ một khóa là được rồi." Mộ Dung Chân xen vào nói nói.

"một khóa cũng không được!" Phương Lâm quả quyết cự tuyệt.

Đông Môn Đoạn Thiên khoé miệng phiết Qua Vẻ tươi cười, nói ra: "Phương Lâm, ngươi còn không đem ta Thất Khiếu Linh Lung Thảo trả lại cho ta!"

Phương Lâm cái này mới phản ứng được, đem chứa Thất Khiếu Linh Lung Thảo Linh dược hộp đưa cho Đông Môn Đoạn Thiên.

"Cái này ba khóa nhỏ Quy Nguyên Đan, ngươi cầm đi! Ta đột phá Nhập Đạo cảnh có Thất Khiếu Linh Lung Thảo như vậy đủ rồi."

Đông Môn Đoạn Thiên phảng phất sợ hãi Phương Lâm lần nữa cự tuyệt, gợn găng dứt khoát nói ra: "Chúng ta là đồng môn, nếu là ngươi thực lực tăng lên, tự nhiên là có thể tốt hơn bảo hộ chúng ta!"

"Đúng a, chúng ta nhưng là đồng môn sư huynh đệ a! Không đúng, là sư tỷ đệ mới đúng!" Mộ Dung Chân cười hi hi nói, nàng thật cao hứng nhìn thấy hai người bọn họ có thể đồng tâm hiệp lực.

Phương Lâm lập tức cảm giác được một loại trước nay chưa có kỳ lạ cảm giác bao phủ mình, trong lòng lần thứ nhất bắt đầu vì Thương Minh phái chữ này chân động.

"Coi như ta đột phá đến thất trọng thiên, vẫn là so với các người thấp hai cái cảnh giới a! Đến cùng là ai bảo vệ ai a?"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Tấn thăng thất trọng thiên

Bóng đêm càng thâm, đầu ngón tay trên đỉnh tinh quang tô điểm, ánh trắng trong sáng như là Công chúa Luna trắng váy lẳng lẳng thối roi xuống, theo gió nhẹ lưu động, đáng vẻ thướt tha mềm mại.

Vô hình linh khí tại U Minh đảo phiêu đảng, phảng phất không nhà để về người xa quê tìm kiếm thăm dò, tất cả đều nhào về phía tất cả đang khắc khổ tu luyện tu đạo sĩ.

Năm cái cự hình trên ngón tay thừa thốt đèn đuốc, chính báo hiệu lấy một trận kinh thiên địa, khiếp quỷ thần đại mạc sắp kéo ra.

Phương Lâm trong tay nắm màu lam bình thủy tinh, bên trong hai khóa nhỏ bởi nguyên an tĩnh nằm ở bên trong, nhân nhật linh khí thuận miệng bình hướng ra phía ngoài tiêu tán.

Một khóa nhỏ bởi nguyên bao hàm linh lực vậy mà không đủ để để cho ta tấn thăng đến thất trọng thiên, xem ra ta ngay trong thức hải Vòng xoáy linh khí hoàn toàn chính xác phát sinh biến hóa trọng đại.

Tiết Thiên Kinh, Tiết thiên đạo, cướp đoạt thiên địa linh khí, lấy ra một chút hi vọng sống.

Phương Lâm hít một hơi thật sâu, chìm vào đến Như là Hỗn độn như vũ trụ ngay trong thức hải, phảng phất có vô số viên hình sao trời ở bên trong chuyển động, vũ trụ mênh mông khí tức hiện đầy toàn bộ không gian.

sáu đạo Vòng xoáy linh khí hướng trong núi suối phun, từ trong phun trào ra ngoài cường đại linh khí, du tẩu tại Phương Lâm thể nội, một lần lại một lần Cắt tia Kinh mạch của hắn.

Cổ xưa Tiết Thiên Kinh như cũ phiêu phù ở vòng xoáy linh khí thượng bộ, tĩnh mịch nặng nề, hào không một chút sinh cơ.

Duy chỉ có tám kia Phong Thần đồ giám lóe ra đậm kim sắc quang mang có chút lác lác, nhắc nhở lấy phương trong rừng phong ẩn một đầu Nguyên Thần cảnh Huyền Minh Xà.

Dài đến vài trăm mét Huyền Minh Xà giờ phút này chỉ có tư nhện lớn nhỏ, mất thường cơ hồ khó mà phân biệt, phảng phất Cửu Vị Yêu Hồ một cộng lông tóc rơi xuống tại Phong Thần đồ giám phía trên.

Sắp xếp chỉnh tề vòng xoáy linh khí tuần tự bạo phát nhiều lần, cuối cùng vẫn không cách nào ở bên cạnh mặt khác mở một cái mới vòng xoáy linh khí.

"Xem ra, vẫn phải phục dụng viên thứ hai nhỏ Bồi Nguyên Đan!"

Ròng rã đi qua bốn canh giờ, Phương Lâm thử nhiều lần, đều không có cách nào mở ra cái thứ bảy vòng xoáy linh khí, tấn thăng đến bảy trọng thiên cảnh giới.

Phương Lâm ngừng đầu lên, tay phải nhẹ nhàng lấy ra màu lam bình thủy tinh đan dược, lần nữa phục dụng một hạt nhỏ Quy Nguyên Đan.

"Thiên chi đạo, đạo ngôn vô, người không biết không sợ, không sợ người vô tâm, vô tâm mới có thể ngộ đạo."

"Tiết thiên đạo, lấy thiên đạo chi không đủ, tổn hại có thừa mà bỏ tự thân."

Nhỏ Quy Nguyên Đan cửa vào về sau, lập tức hóa thành một cỗ lực lượng cường đại, Phương Lâm lập tức cảm giác từ đầu đến chân khắp nơi tràn đầy mênh mông linh khí.

Phương Lâm thức hải lần nữa tách ra kỳ huyền quang mang, như mây như sương, bị sáu đạo vòng xoáy linh khí sinh ra linh khí thật sâu bao trùm.

Sáu đạo vòng xoáy linh khí không ngừng lớn mạnh lấy tự thân, tụ tập đến từ các vị trí cơ thể linh lực, cuối cùng hội tụ thành một đạo cường đại linh khí, như là vòi rồng tại phụ cận lân cận.

Linh khí như rồng, khí vũ hiền ngang; linh khí như gió, thần hồn nát thần tính.

Phương Lâm chỉ cảm thấy ngay trong thức hải đột nhiên chấn động, cấp tốc chuyển động linh khí liền sáu đạo vòng xoáy ở giữa mờ ra một cái cự đại vòng xoáy linh khí, hiện lên nghịch kim đồng hồ phương hướng kịch liệt chuyển động.

Cái này đạo thứ bảy vòng xoáy linh khí vừa mới sinh ra, cái khác sáu đạo vòng xoáy linh khí linh khí liền tre già măng mọc bổ sung tới.

Phương Lâm trên mặt thời gian dần trôi qua nổi lên tia tia tiểu ý, chỉ cần đạo thứ bảy vòng xoáy linh khí có thể cố định thành hình, liền là hoàn toàn tấn thăng đến Thăng Linh thất trọng thiên.

Thức hải bên trong linh khí càng lúc càng lớn, phảng phất mặt trời đã khuất sơn tuyền, thời gian dần trôi qua hóa thành mây mù, trong khoảnh khắc linh vũ hiện đầy thức hải.

Ở khắp mọi nơi linh khí nhanh chóng tuôn ra động, nhao nhao hướng phía đạo thứ bảy vòng xoáy linh khí chạy đi, bổ sung lấy cái này vừa mới hình thành to lớn linh khí nguyên.

Điên cuồng phun trào linh khí thời gian dần trôi qua đình chỉ phun trào, vừa mới dần sinh vòng xoáy linh khí cũng bắt đầu dâng trào linh khí, cái này cũng tiêu chỉ lấy đạo thứ bảy vòng xoáy linh khí chính thức thành hình.

"Rốt cục tấn thăng đến thất trọng thiên!"

Tại thời khắc này, Phương Lâm rõ ràng cảm giác được, cùng trước kia có sự bất đồng rất lớn, tự thân có khả năng khống chế linh lực tựa hồ mạnh mẽ hơn không ít.

Phương Lâm đứng người lên, đi đến ngoài phòng, nhìn lấy bị ánh trắng bao phủ đầu ngón tay phong, đột nhiên Bạch hổ đẳng thiên bộ nghịch thế mà lên, ở giữa không trung lưu lại một đến tàn ảnh, hai tay liên tiếp vung ra bàn tay lớn màu xanh, chưởng phong chỗ đến cây cối nhao nhao bẻ gãy, lá rụng bay tán loạn, kinh hù dọa vô số dị thú chạy trốn chết.

"Quả nhiên là Bạch hổ đẳng thiên bộ! Kẻ này có đại khí vận mang theo, nhất định có thể trở thành một đời mới chí tôn trẻ tuổi!"

Mục Thành Ân mở to mắt, phảng phất Nguyên Thần xuất khiếu có thể nhìn thấy Phương Lâm hành tung.

Làm Tiềm Long thượng nhân, Mục Thành Ân biết rõ nếu muốn trở thành tuyệt đỉnh cao thủ, tuyệt không phải chăm học khổ luyện liền có thể làm được, nhất định phải có siêu nhân thiên phú và đầy đủ linh mạch tài nguyên.

Một người Có thể hay không Tu đạo Thành công quyết định bởi tại hai điểm, theo thứ tự là chăm học khổ luyện, kiên trì không ngừng cùng tuyệt đỉnh công pháp, linh mạch tài nguyên.

thiên phú quyết định một người tại tu đạo trên đường có khả năng lĩnh ngộ nhanh chậm, mà linh mạch tài nguyên thì Quyết định Có thể Tăng lên cảnh giới nhanh chậm.

Mục Thành Ân tu luyện tới Tiềm Long cảnh trọn vẹn dùng tám ngàn năm, nguyên nhân chính là không có tuyệt đỉnh công pháp có thể tu luyện.

U Minh đảo truyền thừa vài vạn năm U Minh trải qua cũng sớm đã thất truyền, duy nhất lưu lại U Minh trải qua kỳ thật liền là một bộ U Minh đạo nhân tu luyện đồ, không có nửa cái văn tự giới thiệu.

"Nếu là trời không tuyệt ta U Minh một mạch, kẻ này nhất định là giải khai ta U Minh đảo phong ấn máu chốt, thậm chí có thể làm cho U Minh trải qua tái hiện Hồng Hoang giới." Mục Thành Ân tự lẩm bầm

Đi qua vừa mới tiểu thí ngư dao, Phương Lâm vững tin thực lực của mình đề cao tuyệt đối không chỉ một sao nửa điểm.

Trước kia hắn có thể xác định tu vi của hắn có thể chiến thắng Thăng Linh cửu trọng thiên cường giả, phí đem hết toàn lực có lẽ có thể ngăn cản Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên.

Nhưng là hiện tại hắn hoàn toàn vững tin mình có thể chiến thắng Thăng Linh nhất trọng thiên cao thủ, thậm chí mạnh hơn đối thủ!

Thậm chí hắn cảm thấy nếu như Doãn Thiên Hạo dám xuất thủ lần nữa, hắn thậm chí một chiêu liền có thể đem đánh bại, mà lại không cần tốn nhiều sức.

Trong thân thể lưu chuyển cường đại linh lực, mang cho Phương Lâm sự tự tin mạnh mẽ, cũng cho hắn tại Hồng Hoang giới xông xáo cơ bản cam đoan.

Cùng lúc đó, cùng Phương Lâm ở tại tương phản một tòa khác trong đình viện, mấy người trẻ tuổi tại nói chuyện trắng đêm.

"Doãn Thiên Hạo, ngươi vừa mới nói tới đều là thật? Nếu là ta thay ngươi giáo huấn tiểu tử kia, ngươi coi thật đưa cho ta một hạt Quy Nguyên Đan!"

Vén vén giáo huấn một cái lực trọng thiên tiểu tử, liền có thể đạt được một hạt Quy Nguyên Đan, một tên tuổi chừng hai mươi thiếu niên bị Doãn Thiên Hạo đại thủ bút chấn nhiếp rồi.

Bên cạnh hai cái niên kỷ tương tự người trẻ tuổi cũng là đồng dạng chấn kinh, không hổ là Ngự Kiếm sơn trang đệ tử, đến cùng là phía sau có hào phú

ủng hộ a.

Đối diện ba người biểu lộ bị Doãn Thiên Hạo trong lòng hung hăng rất khinh bỉ, một đám chưa từng gặp qua thị trường đồ nhà quê, không phải liền là một hạt Quy Nguyên Đan sao? Về phần đại kinh tiểu quái như vậy?

"Tiêu Thần! Ta Ngự Kiếm son trang người hướng đến nói lời giữ lời, nếu là người không tin, viên này Quy Nguyên Đan ta trước tiên có thể tặng cho người!"

Doãn Thiên Hạo lấy ra một hạt khô màu vàng đan dược, chính là tiếng tăm lừng lẫy Quy Nguyên Đan.

Tiêu Thần nhìn thận trọng nhìn Doãn Thiên Hạo một chút, ra vẻ sáng khoái nói ra: "Ta há dám hoài nghi trời hạo huynh đệ, ta chỉ là muốn làm rõ người kia phải chăng giống như người nói vậy cường đại!"

"Người kia thân pháp tương đối quý dị, tốc độ cực nhanh, đương nhiên cái này cũng chưa tính cái gì, trọng yếu nhất chính là hắn sẽ một loại kỳ quái chưởng pháp, chương ra vô hình, lập vào hư không."

Đối mặt với Tiêu Thần khát vọng ánh mắt, Doãn Thiên Hạo đem Quy Nguyên Đan bỏ vào nhẫn trữ vật của mình, giải thích lên cơ bản tình huống.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49:: Linh cháo kỳ lạ công hiệu

Ánh bình minh lơ lửng tại phía đông bầu trời, một màn kia đỏ sậm phẳng phát khuê nữ thiếu nữ then thùng, để lộ tầng kia sa mỏng, mặt trời chính đang chậm rãi dâng lên.

U Minh đảo nhân khẩu Phong Sơn đỉnh bày đầy rất nhiều bàn đá, hai bên ngồi đầy người, trong đó đại đa số đều là chừng hai mươi tuổi thiếu niên.

Mười cái dáng người thướt tha thiếu nữ, người mặc màu hồng phấn sa y xuyên thẳng qua ở trong đó, bùng một bàn bàn linh quả tiên nhưỡng, du tẩu ở trong đám người.

Mục Thành Ân một mặt uy nghiêm ngồi tại phía chính bắc, hai bên đứng đầy Thân Tử Minh, Tiêu Chính Thanh cùng Công Dương Chí mấy người Nguyên Thần chân nhân.

Bàn đá ngồi bên cạnh thiếu nam thiếu nữ, gương mặt hưng phấn, đối với kẻ tiếp linh cháo yến tràn đầy vô tận chờ mong.

"Đang ngồi Thăng Linh cảnh đệ tử đều là không xa vạn dặm đi vào U Minh đảo, hôm nay U Minh đảo thiết linh cháo yến chiêu đãi mọi người!"

Tiêu Chính Thanh tiếp vào Mục Thành Ân ám chỉ về sau, hắng giọng một cái mở miệng chủ trì nói.

"Cái gọi là linh cháo chính là từ thượng phẩm linh căn cùng U Minh suối nước chế tác mà thành, phía dưới mời mọi người giám thưởng chúng ta U Minh đảo linh cháo!"

Theo Tiêu Chính Thanh, cái kia hơn mười vị thiếu nữ nhao nhao lấy ra một bát linh khí bốn phía cháo loãng đặt ở trên bàn đá.

"Chư vị mời xem, này linh cháo sắc hương vị đều đủ, chính là từ ta U Minh đảo Nguyên Thần cảnh đầu bếp chế tác mà thành."

Phía đông có vị thiếu niên đứng lên hỏi: "Xin hỏi Tiêu chân nhân, cái này linh cháo đến cùng có gì công hiệu?"

Không chỉ là hắn có nghi vấn, tất cả mọi người ở đây đều đầy cõi lòng nghi vấn, Nguyên Thần chân nhân chế tác linh cháo tuyệt không phải mặt ngoài đơn giản như vậy.

Tiêu Chính Thanh khoát tay áo, ra hiệu hắn ngồi xuống, sau đó trả lời: "Này linh cháo có thể trợ giúp Thăng Linh cửu trọng thiên trở xuống người tu đạo tăng lên một cảnh giới!"

Ở đây tất cả đến từ những tông phái khác đệ tử đều sắc mặt đại biến, một bát cháo liền có thể khiến người ta tăng lên cảnh giới, điều đó không có khả năng đi!

"Đây rốt cuộc là thật hay giả?"

"Ta cảm thấy không thể nào là thật, bằng không mỗi ngày một bát cháo chẳng phải là đã sớm tấn thăng Nguyên Thần cảnh, thậm chí Tiềm Long cảnh sao?"

"Khả năng cái này linh cháo xác thực có tăng lên cảnh giới công hiệu, chỉ bất quá Tiêu chân nhân phóng đại hiệu quả mà thôi."

Đông Môn Đoạn Thiên, Mộ Dung Chân cùng Phương Lâm ba người cũng là tại dưới đáy xi xà bàn tán, đối linh cháo công hiệu tràn đầy hoài nghi.

"Ha ha ha, liền biết các ngươi không tin, cho nên ta quyết định tại trong các ngươi chọn lựa một vị, để hắn thử một chút linh cháo công hiệu!"

Mọi người đối linh cháo hoài nghi, Tiêu Chính Thanh cũng không phải lần đầu tiên nhìn thấy, cơ hồ mỗi một lần linh cháo yếm đều sẽ xảy ra chuyện như thế.

Tiêu Chính Thanh ánh mắt từ nam đến bắc, lại từ tây sang đông, cuối cùng dừng lại tại một vị Thăng Linh cảnh bát trọng thiên trên người nữ tử.

"Vị cô nương này họ gì?"

"Văn bối Ngũ La phải Tô Thanh Thanh!" Nữ tử không nghĩ tới Tiêu Chính Thanh vậy mà chọn trúng mình.

Tô Thanh Thanh dáng người thon dài, hai đầu mày liễu song song mà đứng, xinh đẹp long mi có chút run run, như là lá sen phía trên mưa móc linh tính mười phần.

Tiêu Chính Thanh đi đến Tô Thanh Thanh trước mặt, cười nói ra: "Mời Tô cô nương thử một chút linh cháo công hiệu, cho mọi người làm một cái chứng kiến."

"Cái này kinh khủng không tốt lắm đâu?" Tô Thanh Thanh sắc mặt khó xử, tựa hồ không nguyện ý cái thứ nhất nếm thử.

"Tô cô nương, mời cái thứ nhất thử một chút đi!"

"Nếu là có thể may mắn tấn thăng đến cửu trọng thiên, đây không phải là càng tốt sao?"

"Coi như không có tấn thăng thành công, ngươi cũng không có cái gì tổn thất a!"

Tô Thanh Thanh do dự một lát, cuối cùng trầm ngâm nói: "Tốt a, ta liền thử một chút cái này linh cháo phải chăng giống Tiêu chân nhân nói tới có được đoạt trời Tạo Hóa Công hiệu."

Tay phải bung lên trước mặt linh cháo, tay trái có chút che lấp, rất nhanh liền đem cả bát linh cháo uống sạch sẽ.

"Sur ty, ngươi cảm giác như thế nào?" Bên cạnh một cô gái thuận tay đỡ dậy thân thể run rẩy Tô Thanh Thanh.

Xoay người nhìn mặt mỉm cười Tiêu Chính Thanh, hỏi ngược lại: "Tiêu chân nhân, đây là có chuyện gì?"

Tô Thanh Thanh sắc mặt có chút phỉm hồng, hai tay run nhè nhẹ, phảng phất thể nội phát sinh mãnh liệt va chạm.

Tiêu Chính Thanh giải thích nói: "Để sur ty của ngươi tranh thủ thời gian tu luyện, hiện tại linh cháo linh lực tại trong cơ thể nàng đột nhiên bộc phát, thân thể không thể thừa nhận, mới có thể xuất hiện thân thể run run tình huống."

Tô Thanh Thanh nghe vậy, vội vàng ngồi xếp bằng xuống, dựa theo Ngũ La phải tu hành pháp quyết, bắt đầu hấp thu linh cháo tích chứa cường đại linh lực.

Ánh mắt của mọi người đều nhìn chăm chăm Tô Thanh Thanh, thậm chí ngay cả bên cạnh nàng sư muội cũng không có buông tha, lực chú ý toàn bộ đều tập trung ở các nàng trên thân hai người.

Tô Thanh Thanh nhắm mắt tu luyện, tự nhiên nhìn không thấy tất cả mọi người tại nhìn nàng chăm chăm, nhưng là nàng sư muội lại là khuôn mặt đỏ bừng, ý xấu hổ mười phần, chỉ là cúi đầu loay hoay góc áo.

"Phương Lâm, ngươi cảm thấy nữ tử kia có thể hay không tấn thăng đến cửu trọng thiên?" Đông Môn Đoạn Thiên mở miệng nói ra.

Phương Lâm trầm ngâm một lát, lúc này mới lên tiếng nói ra: "Ta cảm thấy có khả năng rất lớn tính đột phá một cảnh giới, nhưng là cũng giới hạn tại một cảnh giới mà thôi."

"Ý của ngươi là nói cái này linh cháo chỉ có thể phục dụng một lần?"

Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên đều nghe được Phương Lâm trong lời nói ý tứ, mà nói nghiệp tục hỏi: "Nhưng là U Minh đảo mục đích làm như vậy đến cùng là vì cái gì?"

"Vị để cho ở đây Thăng Linh cửu trọng thiên trở xuống người toàn bộ tăng lên một cái cấp bậc, sau đó đi bài trừ U Minh đảo phong ấn." Phương Lâm

ngữ khí rất bình thản.

"Bài trừ phong ấn?" Đông Môn Đoạn Thiên tự lẩm bầm, có lẽ là nhớ tới đến cái gì.

Phương Lâm tự tin nói ra: "Không tệ, U Minh đảo sở tác sở vi cũng là vì bài trừ trong đảo phong ấn, cho nên ta cảm thấy cái này linh cháo yến cũng không ngoại lệ."

"Cái kia chính là nói cái này linh cháo đối ta cùng Mộ Dung sư tỷ vô hiệu?"

Đông Môn Đoạn Thiên nghĩ đến U Minh đảo bài trừ phong ấn cần đều là Thăng Linh cảnh đệ tử, hẳn cùng Mộ Dung Chân đều là Thăng Linh cửu trọng thiên, nếu là thật sự vì giải trừ phong ấn, cái kia linh cháo là tuyệt đối sẽ không để gần hai mươi tên cửu trọng thiên tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh, dù sao liền tại ngày trước, Tiêu Chính Thanh còn nhắc nhở hẳn không thể phục dụng Thất Khiếu Linh Lung Thảo, tạm thời không thể tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh.

Phương Lâm gật gù đầu trả lời: "Hẳn là dạng này, linh cháo đối với cửu trọng thiên trở xuống người hữu hiệu."

Mộ Dung Chân hướng Phương Lâm trừng mắt liếc, quệt mồ hôi nói ra: "Như vậy trải qua người lại có thể tấn cấp, dựa theo này xuống dưới, không dùng đến hai tháng, người liền có thể tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh."

"Nào có nhanh như vậy a!" Phương Lâm sờ lên cái mũi, ngượng ngùng nói.

"Dạng này cũng tốt, Phương Lâm có thể không ngừng tăng lên thực lực, chúng ta hy vọng sinh tồn lại càng lớn!" Đông Môn Đoạn Thiên không hiểu thấu nói.

"Đông Môn sư huynh, lời này của người là có ý gì?"

Đông Môn Đoạn Thiên kiểm chỉ đặt ở bên miệng, ra hiệu Phương Lâm thanh âm nhỏ một chút, sau đó tiếp tục nói ra: "Nếu như ta không có nhớ lầm, U Minh đảo đã cử hành vài chục lần linh cháo yến, nhưng là đến ở trên đảo mấy ngày nay, ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua lấy trước kia chút tham gia linh cháo yến đệ tử, mà lại Thân Tử Minh cũng đã nói U Minh đảo chỉ có thể hẳn cùng Công Dương Chí hai người có thể xuất nhập, cũng liền nói trước kia những cái kia Thăng Linh cảnh đệ tử toàn bộ đều tại U Minh đảo bên trên, bọn hắn đến cùng là chết vẫn là giấu ở một nơi nào đó?"

Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân sắc mặt kinh biến, Đông Môn Đoạn Thiên lời nói phảng phất một đạo sấm sét tại bọn hắn vang lên bên tai.

"Đông Môn sư đệ nói có đạo lý, xem ra cái này U Minh đảo ẩn giấu đi rất nhiều quý địa phương, chúng ta vẫn là cẩn thận là hơn."

"Nếu là có thể tìm tới trước kia tham gia linh cháo yến người, hoặc là ý đồ bài trừ phong ấn người, có lẽ liền có thể biết U Minh đảo diện mục chân thật."

Đông Môn Đoạn Thiên lời nói mặc dù để hẳn cực độ rung động, nhưng là cũng nhanh giúp hẳn cắt tia đầu mối. Tại bài trừ phong ấn trước khi bắt đầu, đầu tiên muốn tìm tới lấy trước kia chút tham gia linh cháo yến người.

Biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng.

"Các người mau nhìn, Tô Thanh Thanh sắc mặt khôi phục bình thường, Ồ! Nàng tu luyện hoàn tất đứng lên! Trời ạ, nàng thật tấn thăng đến cửu trọng thiên!"

"Khí tức nội liễm, linh lực quay vòng trôi chảy, đây chính là Thăng Linh cửu trọng thiên biểu hiện bên ngoài!"

"Cái này linh cháo quả nhiên có đoạt thiên tạo hóa công năng a!"

Mọi người thấy Tô Thanh Thanh biến hóa về sau, trong hai mắt bộc phát cực nóng quang mang, nhao nhao bụng này trước mắt linh cháo uống một hơi cạn sạch.

"Phương Lâm, ta phần này cũng cho người!"

"Phương sư đệ, còn có ta phần này!"

Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân đem mình linh cháo đẩy lên Phương Lâm trước mặt, sau đó hai người liền ngồi vây quanh tại Phương Lâm bên cạnh.

Phương Lâm cũng không có khách khí, ở cái này quý địa phương mau chóng tăng thực lực lên mới là vương đạo, hướng phía hai người gật gù đầu, nhưng sau nói ra: "Các người hai cái thay ta hộ pháp."

Chương 50: Đấu đài chiến đấu

Tô Thanh Thanh, Ngũ La phái bát trọng thiên đệ tử, húp cháo linh cháo về sau, không đến nửa canh giờ tấn thăng đến Thăng Linh cửu trọng thiên.

Phát sinh ở trước mắt mọi người sống sờ sờ án lệ, đủ để có thể chứng minh linh cháo kỳ lạ công hiệu, đưa tới đám người bạo động, nhao nhao vượt lên trước uống xong linh cháo.

Mỗi người trên mặt đều tràn đầy hưng phấn, tựa như mới lên mặt trời, đối tượng lại tràn đầy vô tận hi vọng.

"Lần này chỉ ít sẽ gia tăng mười tám cái cửu trọng thiên đệ tử, lại thêm trước đó mười chín cái, tổng cộng là ba mươi bảy người có thể đạt tới Thăng Linh cửu trọng thiên." Tiêu Chính Thanh hướng Mục Thành Ân báo cáo.

Mục Thành Ân trầm giọng nói ra: "Mới ba mươi bảy, cái này xa xa còn chưa đủ, lần trước tổng cộng ba mươi hai cái Thăng Linh cửu trọng thiên đều không thể bài trừ phong ấn!"

"Hồi bẩm tông chủ, thế nhưng là về thời gian chỉ sợ không kịp a!" Tiêu Chính Thanh khổ sở nói.

"Ta mặc kệ ngươi làm sao đi làm, ta chỉ cần thấy được kết quả! Trong đảo tài nguyên tùy tiện dùng, ta hi vọng hai tháng sau nhìn thấy chỉ ít bốn mươi chín tên Thăng Linh cửu trọng thiên!"

Mục Thành Ân tán ra đảo chủ uy nghiêm, Tiềm Long cảnh cái thế đại năng cường thế nhìn một cái không sót gì.

Nửa canh giờ trong chớp mắt liền đi qua, rất nhiều người đều đình chỉ tu luyện, bọn hắn đều đã tăng lên một cảnh giới, ngoại trừ cửu trọng thiên người.

"Vì cái gì cảnh giới của chúng ta không có tăng lên?"

"Ta vẫn là cửu trọng thiên, không có đột phá đến Nhập Đạo cảnh a!"

Hơn mười vị cửu trọng thiên người đem ánh mắt chất vấn quét về Tiêu Chính Thanh, hy vọng có thể đạt được một cái thuyết pháp.

Vì cái gì người ở cảnh giới khác có thể tăng lên một cảnh giới, duy chỉ có cửu trọng thiên không có đột phá tự thân cảnh giới.

"Ta vừa vừa lúc mới bắt đầu nói qua, linh cháo có thể làm cho cửu trọng thiên trở xuống tăng lên một cảnh giới, chưa hề nói cửu trọng thiên người có thể đột phá đến Nhập Đạo cảnh."

Tiêu Chính Thanh mỉm cười, đối với đám người ánh mắt hoài nghi, hắn đã sớm có đáp án.

"Kỳ thật điểm này, các ngươi đã sớm nên nghĩ đến, nếu không thân sư huynh cùng Công Dương sư huynh cũng sẽ không vền vẹn mời Thăng Linh cảnh đệ tử tới tham gia linh cháo yến."

Trong đó một vị cửu trọng thiên thiếu nữ nhướn mày, hỏi ngược lại: "Vậy chúng ta những này cửu trọng thiên đệ tử có thể có được cái gì?"

"U Minh đảo vô thượng tuyệt học cùng Linh khí!" Mục Thành Ân trong lúc đó thanh âm như chuông, vang vọng toàn trường.

Đám người giật nảy cả mình, phải biết mỗi cái tông phái tuyệt học đều là cấm truyền ra ngoài, không nghĩ tới U Minh đảo chủ vậy mà muốn đem U Minh đảo tuyệt học truyền thụ cho cửu trọng thiên bọn hắn.

"Mời lên người chỉ điểm, chúng ta phải làm những gì?"

Ai cũng biết Tiềm Long cảnh đại năng cũng sẽ không tùy tiện ban thưởng công pháp và Linh khí, tất cả mọi người tại hy vọng có thể Mục Thành Ân có thể nói rõ nguyên nhân.

"Tại đấu trên chiến đài biểu hiện ra thực lực của các ngươi! Mỗi một tên thù địch của người thành công đều đưa thu hoạch được U Minh đảo tuyệt học cùng Linh khí, nếu là thất bại chỉ có thể có thể thu hoạch được Linh khí."

Mục Thành Ân vừa nói vừa động thủ, trong chớp mắt liền tại nhân khẩu phong đỉnh núi chế tạo ra một cái phương viên năm mươi mét đấu chiến, bốn phía bị kỳ lạ vàng sáng chỗ vây quanh.

So sánh với tấn thăng Nhập Đạo cảnh mà nói, U Minh đảo tuyệt học cùng linh khí lực hấp dẫn càng lớn, hơn mười vị cửu trọng thiên ít những năm tuổi trẻ nhao nhao đưa ánh mắt nhìn về phía đỉnh đài.

Tiêu Chính Thanh hướng phía Mục Thành Ân thi lễ về sau, lập tức liền bay lên đỉnh đài, cao giọng nói ra: "Chắc hẳn tất cả mọi người phát hiện, phạm là tại cảnh giới tại Thăng Linh cửu trọng thiên người đều không có đề thăng cảnh giới, cho nên vì đền bù mọi người tiếc nuối, chúng ta đảo chủ quyết định mở đấu đài chiến đấu! Phạm là thủ đầu đài chiến đấu người thành công, đem thu hoạch được U Minh đảo vô thượng tuyệt học cùng Linh khí!"

"Ai đệ nhất thủ lôi đài thành công, liền có thể thu được Thương Hải kiếm quyết cùng hạ phẩm Linh khí Thương Hải kiếm!"

Cửu trọng thiên đệ tứ nghe vậy, nhao nhao kích động, muốn trở thành cái thứ nhất thủ đầu đài chiến đấu người.

"Doãn Thiên Hạo bắt tài, nguyện ý thay thay Ngự Kiếm sơn trang cái thứ nhất thủ đầu đài chiến đấu!"

Thương Hải kiếm quyết cùng Thương Hải kiếm chính là nguyên bộ tuyệt học cùng Linh khí, cả hai phối hợp sử dụng, lại thêm ngự kiếm pháp môn, chí ít có thể tăng lên gấp bội lực công kích.

Doãn Thiên Hạo vừa mới tấn thăng đến bát trọng thiên, cảm giác mình tràn đầy lực lượng cường đại, lại thêm muốn hung hăng giáo huấn Phương Lâm, vì chính mình xuất ngục ác khí, liền cái thứ nhất mở miệng yêu cầu thủ lôi đài.

"Tiêu chân nhân, ngươi thật giống như chưa nói qua cửu trọng thiên trở xuống không có thể tham gia a?"

Nhìn thấy Tiêu Chính Thanh cũng không có kịp thời trả lời vấn đề của hắn, Doãn Thiên Hạo hỏi lần nữa.

Tiêu Chính Thanh điềm tĩnh nói ra: "Đương nhiên không, cửu trọng thiên phía dưới tận có thể tham gia, nhưng vẫn là cẩn thận là hơn, đảo kiếm không có mắt để tránh thương tới tự thân."

"Vậy ta trước hết không khách khí!" Doãn Thiên Hạo chân đạp phi kiếm, trong lúc đó bay lên đầu đài chiến đấu.

"Rất tốt! Ngự Kiếm sơn trang Thăng Linh bát trọng thiên Doãn Thiên Hạo cái thứ nhất thủ lôi đài, nếu là chiến thắng đem thu hoạch được Thương Hải kiếm quyết cùng Thương Hải kiếm!"

Tiêu Chính Thanh biết được Doãn Thiên Hạo tính danh về sau, chậm rãi bay lên đầu trên chiến đài không, tuyên bố cái thứ nhất thủ lôi đài sau khi thành công đạt được ban thưởng.

"Doãn Thiên Hạo cái thứ nhất thủ lôi đài, chỉ sợ không người nào dám đánh lôi đài đi, dù sao không người nào dám đi đắc tội Ngự Kiếm sơn trang!"

"Ngự Kiếm sơn trang thật lớn uy phong, bất quá ta không dám đi khiêu khích hắn!"

"Hắn mặc dù là Thăng Linh bát trọng thiên, nhưng là thực lực tuyệt không so cửu trọng thiên kém, trừ phi có đặc biệt thân pháp, nếu không căn bản là không có cách có thể chiến thắng nàng."

Doãn Thiên Hạo sắc mặt cao ngạo, chân đạp phi kiếm, cứ như vậy lơ lửng tại đầu trên chiến đài, vậy mà không người nào dám lên đài khiêu chiến.

Xem ra phần lớn người đều là sợ hãi ta Ngự Kiếm sơn trang thanh danh, bản này Thương Hải kiếm quyết ta chắc chắn phải có được.

Doãn Thiên Hạo trong lòng mừng thầm, đối với Ngự Kiếm sơn trang cho mọi người mang tới rung động, hắn vẫn luôn là sống ở trong môi trường này, thăng đến hôm trước cái kia thiếu niên thần bí đem hắn trấn áp.

Nghĩ đến ngày đó bị người giam ở trên mặt thanh tinh, Doãn Thiên Hạo ánh mắt rà quét toàn trường, lại trông thấy Phương Lâm đang Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân hộ pháp hạ tu luyện.

"Nếu là không có người khiêu chiến ngươi! Vậy cái này bản Thương Hải kiếm quyết cùng thanh này Thương Hải kiếm liền về ngươi!"

Tiêu Chính Thanh thấy không người khiêu chiến Doãn Thiên Hạo, liền phải đem kiếm quyết cùng Thương Hải kiếm giao cho hắn.

"Tiêu chân nhân chậm đã! Nếu là ta trực tiếp đạt được Thương Hải kiếm quyết cùng kiếm khí, chỉ sợ ở đây rất nhiều người sẽ không phục, cho nên ta quyết định khiêu chiến bọn hắn trong đó một ít người!"

"Thắng, chắc hẳn những người khác tự nhiên không lời nào để nói; nếu là bại, vậy cái này kiếm quyết cùng Linh khí toàn bộ đưa cho người kia, không biết Tiêu chân nhân ý như thế nào?"

Doãn Thiên Hạo muốn thừa dịp mình tấn thăng bát trọng thiên cơ hội, hung hăng nhục nhã Phương Lâm, cho nên mới đưa ra yêu cầu này.

Từ thất trọng thiên tấn thăng đến bát trọng thiên, hắn Ngự kiếm thuật phát sinh biến hóa kinh người, mang đến cho hắn cường đại lòng tin.

Tiêu Chính Thanh hơi sững sờ, hơi ngược lại: "Đương nhiên có thể, không biết ngươi muốn muốn khiêu chiến ai?"

"Liền là hắn!" Doãn Thiên Hạo trong hai mắt hiện lên một tia sát cơ, tay phải trực tiếp chỉ hướng đang tu luyện Phương Lâm.

Nhìn thấy Doãn Thiên Hạo tay phải chỉ tới thời điểm, Đông Môn Đoạn Thiên lập tức biết sự tình không ổn.

Trước mấy ngày, hắc thua ở thất trọng thiên Doãn Thiên Hạo trong tay, hiện tại càng thêm không có nắm chắc có thể ngăn cản vừa mới tăng lên cảnh giới Doãn Thiên Hạo.

"Tốt!" Tiêu Chính Thanh rất tình nguyện nhìn thấy hai vị này thiên tài ở giữa lần nữa trình diễn quyết đấu đỉnh cao.

Phương Lâm như trước đang nhắm mắt tu luyện, vì phòng ngừa Doãn Thiên Hạo quấy rầy đến Phương Lâm tu luyện, Đông Môn Đoạn Thiên y nguyên nói ra: "Ta thay hắc tiếp nhận khiêu chiến của ngươi!"

"Không được, Đông Môn sư đệ, ngươi không phải là đối thủ của hắc!"

Mộ Dung Chân rất rõ ràng Đông Môn Đoạn Thiên thực lực, căn bản không phải Doãn Thiên Hạo đối thủ, huống chi còn là đột phá cảnh giới sau Doãn Thiên Hạo.

"Doãn Thiên Hạo, ta thay Phương sư đệ đón lấy khiêu chiến của ngươi!"

Mộ Dung Chân không đợi Đông Môn Đoạn Thiên kịp phản ứng, thả người nhảy lên đấu đài chiến đấu, nhưng sau đó xoay người đối Đông Môn Đoạn Thiên nói ra: "Xem trọng Phương sư đệ, ta đi lên giáo huấn hắc!"

Mộ Dung Chân phảng phất như là tiên tử hạ phàm, bóng hình xinh đẹp như hồng, phiêu hương mà tới, nhưng như cũ không cách nào ngăn cản Doãn Thiên Hạo lòng trả thù.

"Đã cô nương chủ động lên đài, vậy cũng đừng trách doãn nào đó không hiểu được thương hương tiếc ngọc, đánh bại ngươi, ta cũng không tin tiểu tử kia không lên đài!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Đông Hoang Mộ Dung thị

U Minh đảo linh cháo yến đề cử trọng thiên trở xuống người vui mừng không thôi, ngoại trừ có thể tăng cảnh giới lên, vậy mà còn có cơ hội thu hoạch được U Minh đảo tuyệt học cùng Linh khí.

Cứ việc U Minh đảo tại Đông Hoang cùng Bạo Loạn Tinh Hải hiếm ai biết, nhưng là có thể có Tiềm Long cảnh cái thể đại năng đảm nhiệm đảo chủ thể lực thần bí, tự nhiên cũng là thuộc về nhất lưu tông môn.

Loại này tông môn chủ trọng nhất thanh danh, đã nói xuất ra tuyệt học cùng Linh khí tặng người, liền tuyệt đối không thể có thể nuốt lời.

Đặc biệt là Tiêu Chính Thanh lấy ra Thương Hải kiếm quyết cùng Thương Hải kiếm liên ở trong tay của hắc, mặc dù lơ lửng tại giữa không trung, nhưng lại khơi gọi lên đám người nhiệt huyết khát vọng.

Ngày hôm trước, mình thay bằng hữu ra mặt, không nghĩ tới thể mà bị một tên lục trọng thiên thiếu niên gần như nhục nhã thức bại hoàn toàn, bây giờ lại còn có người dám khiêu khích Ngự Kiếm sơn trang?

Doãn Thiên Hạo cũng mặc kệ là hắc chủ động nói muốn khiêu chiến Phương Lâm, mà Mộ Dung Chân lại bị động nghênh chiến, hắc thấy, liền là đang gây hấn với Ngự Kiếm sơn trang.

Ngự Kiếm sơn trang danh chấn Đông Hoang, người nào dám nghịch, người nào dám khiêu khích, người nào dám mở lời kiêu ngạo, thể lực nào dám trêu chọc?

Nhưng là Doãn Thiên Hạo không biết, đứng ở trước mặt hắc vị cô nương này cũng là đến từ Đông Hoang truyền thừa gia tộc, mà lại thể lực sau lưng không kém chút nào Ngự Kiếm sơn trang.

"Vị sư tỷ này đảm lượng rất lớn a, cũng dám lên đài khiêu chiến Doãn Thiên Hạo!"

"Đáng tiếc Doãn Thiên Hạo gia hỏa này vừa rồi mới nói, không tiếc lạt thủ tòi hoa, vạn nhất thu tay lại không được, mỹ nữ khả năng liền sẽ hương tiêu ngọc đốt a!"

Mộ Dung Chân đột nhiên nhảy lên đấu đài chiến đấu, trong nháy mắt hấp dẫn ánh mắt mọi người, mỹ nữ, tên môn tử đệ, thay đồng môn xuất chiến, cái

nào lý do đều để người lòng hiếu kỳ tăng vọt.

Thu Thủy kiếm hoành không mà ra, đột nhiên tách ra vô số đạo thể mỹ kiếm hoa, đón gió mà động, đâm về phía đứng lơ lửng trên không Doãn Thiên Hạo.

"Nguyên lai người cũng dùng kiếm! Vừa vặn để người kiến thức trở xuống, kiếm pháp cảnh giới chí cao!"

Doãn Thiên Hạo nhìn lấy công kích trường kiếm, lập tức thập phần hưng phấn, không chể phi kiếm vô cùng nhanh chóng tránh thoát một kiếm này.

Tu luyện Ngự kiếm thuật người tu đạo, ưu thế lớn nhất liền là có thể tại cảnh giới hơi thấp thời điểm, y nguyên có thể ngự kiếm mà đi, đứng lơ lửng trên không.

Mộ Dung Chân Thu Thủy kiếm kiếm khí tung hoành, che khuất bầu trời, nhưng là không có cách nào chạm tới giữa không trung Doãn Thiên Hạo.

"Vị sư muội kia xem ra không cách nào chiến thắng Doãn Thiên Hạo, kiếm khí của nàng căn bản là không có cách tổn thương đến Doãn Thiên Hạo!"

"Ngự kiếm mà đi, chiếm cứ quá lớn ưu thế, nếu không thắng bại rất khó nói!"

Doãn Thiên Hạo sắc mặt âm lãnh, vừa mới tùy ý thoáng nhìn phát hiện tên kia nhục nhã qua mình thiếu niên, vậy mà cũng phải tấn thăng đến bát trọng thiên !

Tốc chiến tốc thắng, sớm đi kích thích tên thiếu niên kia xuất thủ, sau đó thừa cơ đánh giết, cũng làm cho chúng người biết đắc tội Ngự Kiếm sơn trang đến cùng là kết cục gì.

Tâm niệm ở đây, từ Doãn Thiên Hạo trừ vật giới chỉ lần nữa bay ra một thanh trường kiếm, lại là Hòa thuộc tính phi kiếm, tên chính là Hòa Lân kiếm.

Hòa Lân kiếm xuất thế, quỷ thần phải sợ hãi! Tại chướng mắt hồng quang bên trong, như cùng một cái đằng rần hồi hã vận vẹo, vung vẩy lấy cái đuôi công hướng Mộ Dung Chân.

Sau đó phát sinh một màn, làm cho tất cả mọi người khiếp sợ cái cảm đều nhanh rút xuống, ngay cả Đồng Môn Đoạn Thiên đều há to miệng không dám tin vào hai mắt của mình.

Chỉ gặp Hòa Lân kiếm đang bay về phía Mộ Dung Chân quá trình bên trong, Mộ Dung Chân trong tay Thu Thủy kiếm vậy mà đón gió mà lên, nhanh chóng đằng không mà lên!

"Đương đương!" Hai thanh kiếm ở giữa không trung run rẩy tương đối kịch liệt, tiếng vang không ngừng từ đầu trên chiến đài truyền vang ra.

"Nữ nhân kia là ai, làm sao cũng sẽ Ngự kiếm thuật?"

"Trời ạ, Ngự kiếm thuật giao đấu Ngự kiếm thuật! Thật sự là quá kích thích !"

Tiêu Chính Thanh, Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí hai mặt nhìn nhau, một bụng nghi vấn, Ngự Kiếm sơn trang Ngự kiếm thuật từ trước đến nay không truyền ra ngoài, mà nữ nhân này căn bản không thể nào là Ngự Kiếm sơn trang đệ tử.

Giữa không trung Doãn Thiên Hạo trong con người cũng tương đương chấn kinh, không có nghĩ đến cái này lên đài nữ tử vậy mà cũng có thể thi triển Ngự kiếm thuật, cùng hấn Hòa Lân kiếm đánh đến lực lượng ngang nhau.

Hòa Lân kiếm như cùng một đầu hỏa long, hồng quang bốn phía, uy áp bao phủ, vô cùng kinh khủng. Thu Thủy kiếm phảng phất một đầu thanh giao, thanh sáng lóng lánh, sát cơ ngầm phục, không thể ngăn cản.

Mục Thành Ân mắt sáng như đuốc, rất nhanh liền phát hiện cả hai điểm khác biệt, nữ tử kia thi triển Ngự kiếm thuật vậy mà theo Doãn Thiên Hạo Hòa Lân kiếm mà động.

Hai thanh kiếm góc độ công kích tương tự, thậm chí ngay cả phương thức công kích cơ hồ giống như đúc, phảng phất hai tên tu luyện đồng dạng kiếm pháp đệ tử tại tiền hành luận bàn diễn luyện.

Doãn Thiên Hạo cũng phát hiện điểm này, hấn mỗi một chiêu xuất ra, đối phương đều có thể ngẫu nhiên thi triển giống nhau như đúc chiêu thức, như cùng hấn đang cùng tâm ma của mình tác chiến.

Hình giống mà thần không giống, hình tán thần không tiêu tan.

"Đồng Hoang Mộ Dung thị!" Thật lâu, Mục Thành Ân trong đầu xuất hiện một cái cường đại truyền thừa gia tộc, gia tộc kia đã từng chấn nhiếp vô số cái thời đại.

"Tông chủ, ngài đang nói cái gì?"

Doãn Thiên Hạo cùng Mộ Dung Chân chiến đấu chính là kịch liệt nhất thời điểm, Mục Thành Ân đột nhiên mở miệng, để bên cạnh mấy vị Nguyên Thần cảnh thủ hạ không biết nguyên cớ.

Đông Hoang Mộ Dung thị truyền thừa vài vạn năm, uy chấn Đông Hoang, chính là Đông Hoang chí cao truyền thừa gia tộc, liền xem như tại toàn bộ Hồng Hoang giới cũng là tuyệt đỉnh gia tộc.

Mộ Dung thị sở dĩ có thể chấn nhiếp Đông Hoang, chính là bởi vì cường đại gia tộc tuyệt kỹ, chính là nổi tiếng thiên hạ đấu chuyển tinh di!

Đối thủ làm dùng chiêu thức gì công kích, Mộ Dung thị liền có thể chiêu thức giống nhau đánh trả! Loại này kỳ dị công kích pháp môn, từng để cho Hồng Hoang giới người cho rằng Mộ Dung thị không gì không biết.

Lấy đạo của người trả lại cho người, truyền thừa tại thượng cổ, danh dương tứ hải, vài vạn năm đến lưu truyền tới nay uy danh hiển hách.

"Nếu như ta không có nhìn lầm, nữ hài kia nhất định là Mộ Dung thị tộc nhân!"

Mục Thành Ân hướng đám người giải thích Đông Hoang Mộ Dung thị cường đại, cùng đấu chuyển tinh di môn tuyệt kỹ này quý dị chỗ.

Tiêu Chính Thanh, Thân Tử Minh, Công Dương Chí sắc mặt kinh biến, ai cũng không nghĩ tới Hồng Hoang giới lại có thần bí như vậy khó lường công kích tuyệt học.

Thử nghĩ có một ngày, đối thủ toàn bộ dùng chiêu thức của mình tới đối phó mình, ba người này lập tức cảm giác không rét mà run, lần nữa nhìn về phía Mộ Dung Chân ánh mắt cũng xen lẫn một loại nào đó kính sợ.

"Nếu là như đồng tông chủ nói, Mộ Dung thị đấu chuyển tinh di cường đại như thế, như vậy Doãn Thiên Hạo chẳng phải là thua không nghi ngờ?" Công Dương hỏi.

Mục Thành Ân cao thâm mặt trầm trầm nói ra: "Không hẳn vậy như thế, như là công kích của đối thủ thủ đoạn quá mức phức tạp, thậm chí cần càng lớn linh lực che chở, sẽ rất khó lại phản kích trở về."

Nghe xong tông chủ, trong lòng ba người mới thoáng bình ổn, nguyên lai cái này đấu chuyển tinh di cũng không phải chiêu thức gì đều có thể còn nguyên phản kích lại.

"Người rốt cuộc là ai?" Liên tục nhiều lần bị mình thi triển kiếm thuật công kích, Doãn Thiên Hạo rốt cục nhịn xuống không được.

"Thương Minh phái Mộ Dung Chân!"

Mộ Dung Chân lạnh lùng nói, tay phải liên tiếp không ngừng đong đưa, không chế Thu Thủy kiếm lẳng không công kích.

Doãn Thiên Hạo tự lẩm bẩm: "Thương Minh phái ngược lại là chưa nghe nói qua, nhưng là Mộ Dung cái họ này giống như ở nơi nào nghe nói qua."

Mộ nhưng ở giữa, Mộ Dung Chân lần nữa dùng đến cùng mình chiêu thức giống nhau đánh tới, nàng vì cái gì có thể dùng chiêu thức của mình?

Ngự Kiếm son trang tuyệt học từ trước đến nay bộ truyền ra ngoài, mà lại cũng không có người học trộm, tại sao có thể có người có thể thi triển?

"Mộ Dung Chân, Mộ Dung Chân." Doãn Thiên Hạo thì thầm vài câu, trong lúc đó hai mắt lóe lên một vệt sáng, cả kinh kêu lên: "Lấy đạo của người trả lại cho người, người là Đông Hoang Mộ Dung thị tộc nhân!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Sát na vĩnh hằng

Nếu là ở Đông Hoang gặp phải Mộ Dung gia tộc người, tuyệt đối không nên tới động thủ. Nếu là bất đắc dĩ động thủ, nhất định phải trăm thảo ngàn phương, để tránh gia tộc ngự kiếm tuyệt học bị bọn hắn học trộm. Doãn Thiên Hạo trên mặt âm tình bất định, trong đầu chợt lóe lên gia tộc trưởng bối đã từng ăn căn giáo huấn, lập tức cảm thấy việc này phi thường khó giải quyết.

"Người quả nhiên là Đông Hoang Mộ Dung gia tộc người?" Tạm thời không có nắm chắc đánh giết Mộ Dung Chân trước đó, Doãn Thiên Hạo đành phải đành chỉ công kích.

Mộ Dung Chân như là nở rộ thủy liên hoa, nở nụ cười xinh đẹp nói ra: "Ta cũng không có cho tới bây giờ không nói ta là Đông Hoang Mộ Dung thị đệ tử,

ta chỉ nói ta là Thương Minh phái."

Đông Hoang Mộ Dung thị uy danh hiển hách, chắc hẳn không người dám giả mạo, cái cô nương này vì cái gì không thừa nhận mình là gia tộc kia người đầu?

Doãn Thiên Hạo trái lo phải nghĩ, vẫn là không cách nào đạt được một cái đáp án chính xác, sắc mặt càng phát âm trầm.

"Nếu người thật sự là Mộ Dung gia tộc đệ tử, trận chiến đấu này liền không cần thiết tiến hành tiếp."

Vừa mới giao thủ mấy chục hiệp, trên cơ bản đều không có dính đến Ngự kiếm thuật tinh túy, Doãn Thiên Hạo cũng không sợ Mộ Dung Chân học trộm.

Nghe được Doãn Thiên Hạo có ngưng chiến ý tứ, Mộ Dung Chân thờ phào nhẹ nhõm, nàng cũng cảm giác cùng Doãn Thiên Hạo chiến đấu quá mệt mỏi.

"Tốt, tốt! Ta cũng không muốn đánh với người, quá mệt mỏi, lại không có gì hay!"

Mộ Dung Chân đưa tay gọi trở về Thu Thủy kiếm, hai mắt trán phóng ngập nước linh quang, để chứng người vì đó cảm mến.

Phương bác cực kì người, tuyệt thế mà độc lập, cười một tiếng khuynh nhân thành, lại cười khuynh nhân quốc, khuynh quốc khuynh thành, giai nhân khó lần nữa!

Mọi người đã ngầm trao đổi qua, biết Mộ Dung Chân gia thế bối cảnh, cái cô nương này trong nháy mắt liền trở thành đám người cảm nhận nữ thần!

Quốc sắc thiên hương dung mạo, không thể địch nổi gia thế, để rất nhiều nam đệ tử đều rục rịch.

"Vậy thì mời Mộ Dung cô nương hạ đi nghỉ ngơi, hôm nào ta đích thân từ thiết yến cảm tạ Mộ Dung cô nương!" Doãn Thiên Hạo không trung rơi xuống đầu đài chiến đấu, chấp tay nói ra.

"Cám ơn ta làm gì?" Mộ Dung Chân tựa hồ không rõ chuyện gì xảy ra.

Doãn Thiên Hạo mặt mỉm cười, có phần có phong độ nói ra: "Đã Mộ Dung cô nương cũng không muốn cùng mình chiến đấu, cái kia chính là không muốn nhúng tay ta và người sư đệ tranh chấp đi!"

"Sư đệ ta, người nói là Phương Lâm!"

Mộ Dung Chân mới phản ứng được, nguyên lai Doãn Thiên Hạo là sự tình này, nàng nghĩ rõ ràng về sau, quả quyết cự tuyệt nói: "Không được! Sư đệ ta cũng không có tùy tiện đắc tội người!"

Đám người không nhịn được, ầm vang cười to! Phương Lâm ngày hôm trước hung hăng đánh Doãn Thiên Hạo mặt mũi, cái này còn gọi không có có đắc tội người?

"Nguyên lai hẳn gọi Phương Lâm!" Doãn Thiên Hạo cuối cùng từ Mộ Dung Chân miệng bên trong biết được nhục nhã mình thiếu niên tính danh.

Doãn Thiên Hạo sắc mặt cũng là hơi đổi, hẳn đã là buông xuống tư thái yêu cầu Mộ Dung Chân dừng tay, không nghĩ tới nàng vậy mà quả quyết cự tuyệt.

"Mộ Dung cô nương, các người Mộ Dung thị cùng ta Ngự Kiếm sơn trang cũng là vài vạn năm giao tình, hẳn là người muốn vì cái kia Phương Lâm mà đánh vỡ loại quan hệ này sao?"

Không hổ là Ngự Kiếm sơn trang tuổi trẻ tài cao, Doãn Thiên Hạo đổi đề tài, trực tiếp biến thành hai cái truyền thừa giữa gia tộc mâu thuẫn.

"Cái này." Mộ Dung Chân hơi trầm ngâm, nàng cũng biết Doãn Thiên Hạo nói có đạo lý, cuối cùng vẫn cự tuyệt.

"Mặc kệ như thế nào, Phương Lâm hiện tại vẫn là sư đệ ta, nếu người động thủ với hắn, ta tuyệt sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát!"

Mộ Dung Chân trong con người toát ra một cỗ kiên quyết, nàng biết rõ Doãn Thiên Hạo nhất định có tương đương đáng sợ kiếm kỹ, đây là mỗi cái truyền thừa gia tộc đều tất có nội tình.

Mộ Dung thị chiêu bài tuyệt học liền là đấu chuyển tinh di, nhưng là Ngự Kiếm sơn trang chiêu bài tuyệt kỹ lại không phải Ngự kiếm thuật! Tuy nói Ngự Kiếm sơn trang đệ tử mỗi cái đều là tu luyện Ngự kiếm thuật, nhưng là Hồng Hoang giới cũng không phải là chỉ có bọn hắn một nhà tu luyện Ngự kiếm tuyệt học, cái này cùng Mộ Dung thị vẫn là có chỗ khác biệt. Bây giờ tình huống, nàng biết Phương Lâm có Bạch hồ đăng thiên bộ cùng Bôn lồi cửu thế, nhưng là dưới cái nhìn của nàng xa không phải Thăng Linh bát trọng thiên Doãn Thiên Hạo đối thủ.

Truyền thừa gia tộc đệ tử, mỗi tấn thăng một cảnh giới, lực công kích liền sẽ tăng lên gấp bội, mà lại đến cuối cùng càng phát ra cường đại, thậm chí một kiếm phá toái hư không cũng không tính là việc khó.

"Mộ Dung cô nương coi là thật muốn nhúng tay việc này!"

Doãn Thiên Hạo đều đã đem lợi hại quan hệ nói rõ, không nghĩ tới Mộ Dung Chân còn dự định nhúng tay, không khỏi lửa giận thiêu đốt phảng phất trong

nhảy mất liền muốn bộc phát.

"Nếu là người dám động thủ, ta tất nhiên nhúng tay! Ta tuyệt không cho phép người thương hại Phương sư đệ!" Mộ Dung Chân đồng dạng một bước cũng không nhường.

Đầu dưới chiến đài đám người lúc này đều đã đứng lên, Ngự Kiếm sơn trang cùng Mộ Dung thị đệ tử chiến đấu, đây tuyệt đối là nhân sinh khó gặp kỳ tích.

Đồng dạng là uy chấn Đông Hoang truyền thừa gia tộc, đấu chuyển tinh di kinh thiên địa, nước mắt quý thần! Ngự kiếm thuật, quý thần khó lường, thiên hạ phải sợ hãi.

"Đã Mộ Dung cô nương khẳng khẳng muốn nhúng tay việc này, vậy liền so tài xem hư thực đi!"

Doãn Thiên Hạo lại lần nữa nhảy lên phi kiếm, chậm rãi dâng lên, trong chốc lát liền lơ lửng tại đấu đài chiến đấu chừng hai mươi mét vị trí.

"Ta chỉ xuất một chiêu, nếu là người có thể ngăn cản, ta cùng Phương Lâm ân oán liền xóa bỏ, nếu là Mộ Dung cô nương ngăn cản không nổi, vậy liền xin người dừng lại cầm tay ta cùng Phương Lâm ở giữa chuyện."

Doãn Thiên Hạo cũng là bất đắc dĩ, quyết định xuất ra ép rương thủ đoạn bảo mệnh để Mộ Dung Chân biết khó mà lui.

"Doãn Thiên Hạo, người làm như vậy mới xem như một người nam tử hán!"

"Nam nhân nên làm như vậy!"

Đầu dưới chiến đài truyền đến thanh âm, cũng làm cho Doãn Thiên Hạo nhận vì ý nghĩ của mình là chính xác .

Mộ Dung Chân nhú nhú mày, trông thấy Phương Lâm lập tức liền phải nhanh đột phá hoàn tất, nghĩ thầm có thể kéo dài một phút đồng hồ liền là một phút đồng hồ.

"Tốt a! Ta đáp ứng người! Người nếu là thắng ta, ta liền không nhúng tay vào người cùng Phương sư đệ ở giữa ân oán!"

Doãn Thiên Hạo trong lòng có chút vui vẻ, sau đó tay phải như là linh xà đông đưa, Hóa Luân kiếm vòng quanh cánh tay của hắn phi tốc xoay tròn, tạo nên từng tầng từng tầng màu đỏ gọn sóng.

"Sát na vĩnh hằng!"

Chỉ gặp Hóa Luân kiếm đột nhiên lấy thuận kim đồng hồ phương hướng xoay tròn, giống như U Minh biển huyết liên hết sức yêu dị, phụ cận không gian tựa hồ có chút chấn động.

Mộ Dung Chân chẳng qua là cảm thấy tâm thần hơi động một chút, liền cảm giác được cánh tay đau từng cơn, sau đó máu tươi liền thuận tuyết trắng cánh tay chảy xuôi xuống tới.

"Chuyện gì xảy ra? Ta chỉ cảm thấy tinh thần hơi hoảng hốt một chút, Mộ Dung sư tỷ làm sao lại trúng kiếm rồi?"

Đông Môn Đoạn Thiên đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình, Doãn Thiên Hạo thế mà một kiếm liền đâm trúng Mộ Dung Chân, thật bất khả tư nghị.

Cái loại cảm giác này tựa như ngày đó Hà Túc Đạo mờ nhạt mất như thần, có thể công kích tâm thần, tương đương kiếm pháp đáng sợ!

"Mộ Dung cô nương, nói chuyện có thể tính số?"

Doãn Thiên Hạo Hóa Luân kiếm còn cắm vào Mộ Dung Chân trên cánh tay trái, quá độ đổ máu khiến cho sắc mặt nàng có chút tái nhợt.

Vừa mới Sát na vĩnh hằng tâm thần công kích cũng thương tổn tới linh hồn của nàng, hiện tại còn cảm giác tinh thần hoảng hốt, thấy không rõ trước mắt sự vật.

"Ngự Kiếm sơn trang người đều am hiểu đánh lén sao?" Mộ Dung Chân cắn răng lạnh lùng nói.

Doãn Thiên Hạo sắc mặt lần nữa trở nên âm trầm xuống, hắn vốn cho rằng Mộ Dung Chân trong cánh tay phải kiếm, sẽ không còn nhúng tay việc này, nhưng là hiện tại xem ra hắn là lừa mình dối người .

Nghĩ tới đây, phải tay khê vậy, Hóa Luân kiếm liền từ Mộ Dung Chân trên cánh tay phải phun ra, bay đến Doãn Thiên Hạo trong tay.

Mộ Dung Chân trong lúc đó cảm giác cánh tay phải miệng vết thương phun ra một cổ máu tươi, dưới chân mềm nhũn thân thể ngã ra sau, liền từ đấu đài chiến đấu ngã xuống.

"Sư tỷ!" Đông Môn Đoạn Thiên kinh hô một tiếng, chính muốn xuất thủ cứu giúp, chỉ gặp một thân ảnh từ bên cạnh mình đột nhiên biến mất, như gió như điện, chớp cánh khó truy.

Tên nam tử kia từng bước đạp không, như cùng một đầu thánh khiết Bạch hổ đăng thiên bộ, trong điện quang hóa thạch, đưa tay ôm lấy Mộ Dung Chân, sau đó chậm rãi rơi vào đầu trên chiến đài.

"Cái này sao có thể! Hắn thể mà trên không trung như giẫm trên đất bằng!"

"Chẳng lẽ cái này nửa canh giờ để hắn tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh, không có khả năng, ta tuyệt không tin có loại này khoáng thể kỳ tài!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Tức giận Phương Lâm

Trống rỗng xuất hiện thiếu niên, thân thủ mạnh mẽ, dáng người giống như Bạch Hổ từng bước lên trời, ôm trong ngực Mộ Dung Chân hạ xuống đầu đài chiến đấu.

"Sur ty, ngươi không sao chứ!" Người này chính là Phương Lâm, tay phải như điện điểm tại Mộ Dung Chân trên cánh tay cầm máu.

Mộ Dung Chân sắc mặt tái nhợt bên trong mang theo một tia huyết sắc, phảng phất vạn đoá Lê Hoa ở trong điểm tuyết lấy một vòng hoa đào đỏ, gặp gió đông mà xấu hổ.

"Ta không sao! Ngươi tấn thăng đến bát trọng thiên rồi?" Mộ Dung Chân vận chuyển linh lực, phát hiện mình cũng không đại khái, thanh âm ở trong mang theo tia vẻ vui mừng.

Phương Lâm điểm gật đầu nói ra: "Vừa mới đột phá thành công, sur ty, ngươi đi xuống trước nghỉ ngơi, ta để giáo huấn gia hỏa này."

Mặc dù thiên băng địa liệt, nhật nguyệt vô quang, Phương Lâm cũng không hy vọng để một nữ nhân đến che chở mình, huống chi nữ nhân này thể mà còn vì chính mình bị thương.

Nhìn lấy Mộ Dung Chân thân ảnh về tới Đông Môn Đoạn Thiên bên cạnh, Phương Lâm đột nhiên quay đầu lại, hai mắt như xuất khiếu trường kiếm, giống như một đầu đói khát mãnh hổ, nhìn chăm chăm Doãn Thiên Hạo.

Ánh mắt phần nộ như là cực nóng hỏa diễm, trên dưới trái phải vô không bắt nhập nung cháy Doãn Thiên Hạo.

"Ngươi dám đề sur ty của ta thụ thương!"

Phương Lâm chìm thân nói ra, thanh âm bên trong kệp lấy lý kỳ phần nộ, cả người khí thế như là mãnh hổ hạ sơn, hùng ưng giương cánh!

"Thì tính sao?" Doãn Thiên Hạo lạnh lùng nói, hần chán ghét Phương Lâm loại này giọng chất vấn khí.

"Vậy ngươi đáng chết!"

Phương Lâm nổi giận gầm lên một tiếng, tay phải đóng đưa, đột nhiên một đường bàn tay lớn màu xanh trống rỗng xuất hiện, vô thanh vô tức, trong nháy mắt bao phủ tại Doãn Thiên Hạo đỉnh đầu.

"Thật tựa như sư huynh nói trống rỗng xuất hiện, loại này chương pháp quả nhiên là nghe rộn cả người a!" Đầu dưới chiến đài phương bên trong một cái thất trọng thiên đệ tử đối người bên cạnh nói ra.

Doãn Thiên Hạo lái phi kiếm nhanh chóng nhanh rồi đi cự chương bao phủ khu vực, mặc cho bàn tay lớn màu xanh đánh trúng sau lưng ngoan thạch.

"Ầm!" Một tiếng vang thật lớn, khối kia nặng chừng hai ngàn cân cự thạch trực tiếp nổ tung lên, vô số đá vụn từ trên trời giáng xuống sụp đổ đến đám người trên đầu.

"Loại này tuyệt học uy lực thật sự là to lớn!"

"Cách không công kích liền có lớn như vậy lực công kích, nếu là tu luyện tới cảnh giới chí cao, chẳng lẽ có thể một tay phá thiên!"

Mọi người tại tránh né đá vụn đồng thời, nhao nhao chắn kinh Phương Lâm cường thế công kích.

Càng thêm bọn hấn ngạc nhiên sự tình phát sinh, Phương Lâm thế mà nghịch thế mà lên, đặng lâm hư không, tốc độ nhanh hơn cả chớp giật, trực tiếp xuất hiện tại Doãn Thiên Hạo phía trước.

"Trời ạ! Hấn thế mà thật sự có thể bằng lâm hư không. Dạng này quá nghịch thiên đi!"

"Hấn mới Thăng Linh bát trọng thiên a!"

Doãn Thiên Hạo trong lòng trong lúc đó nhắc lên thao thiên cự lăng, hấn không nghĩ tới Phương Lâm lại có thể lăng không truy kích, run giọng hỏi: "Người lâm sao có thể ngự không mà đi?"

"Nói nhảm nhiều như vậy làm gì! Cút xuống cho ta!" Phương Lâm tiếng như hồng chung, nghiêm nghị quát lớn.

Thanh quang chợt hiện, lại một đường mệnh môn cự chưởng đột ngột xuất hiện, trực tiếp đem Doãn Thiên Hạo đánh tới hướng đầu đài chiến đấu!

Không có gì sánh kịp kinh khủng lực công kích, uy mãnh tuyệt luân cường đại cự chưởng, Phương Lâm cường thế chấn kinh tất cả mọi người.

"Phương Lâm thân pháp hoàn toàn chính xác liền là Bạch hổ đặng thiên bộ, cái này chưởng pháp rất giống Triều Kim Thủ, chưởng ra vô hình, vô cùng uy mãnh."

Mục Thành Ân đem đây hết thấy đều nhìn ở trong mắt, đối Phương Lâm biểu hiện tự nhiên cũng là khen không dứt miệng, càng là thiên phú kinh người thiếu niên, bài trừ phong ấn cơ hội lại càng lớn.

"Quý xuống hướng sư tỷ của ta xin lỗi!" Phương Lâm đáp xuống Doãn Thiên Hạo bên cạnh, tức giận quát.

"Người nói cái gì?" Doãn Thiên Hạo đơn giản không thể tin vào tai của mình.

Phương Lâm một bàn tay đảo qua Doãn Thiên Hạo khuôn mặt, thanh thúy cái tát vang vọng đầu đài chiến đấu, lạnh lùng lập lại: "Quý xuống hướng sư tỷ của ta xin lỗi!"

"Quá ngu bức đi! Thế mà buộc Ngự Kiếm sơn trang đệ tử hướng người quý xuống nói xin lỗi, đơn giản chưa từng nghe thấy a."

"Coi như Mộ Dung cô nương là Đông Hoang Mộ Dung thị tộc nhân, tiểu tử kia cũng không có tư cách để Doãn Thiên Hạo quý xuống đến xin lỗi."

"Kẻ này đã đắc tội Ngự Kiếm sơn trang, chỉ sợ không lâu liền sẽ vẫn lạc, thiên phú lại yêu nghiệt thì tính sao?"

Ngự Kiếm sơn trang cùng Đông Hoang Mộ Dung thị, đều là truyền thừa vài vạn năm gia tộc, coi trọng nhất không ai qua được danh vọng cùng mặt mũi.

Phương Lâm không hề có kỵ đánh Doãn Thiên Hạo, hiện tại lại buộc hấn hướng Mộ Dung Chân quý xuống, đối Doãn Thiên Hạo tới nói không thể nghi ngờ là vô cùng nhục nhã.

"Phương Lâm, người dám nhục nhã ta!" Doãn Thiên Hạo sắc mặt tái xanh, từ nhỏ đến lớn chưa từng có người nào dám phỉ hấn cái tát.

Lại là một tiếng thanh thúy cái tát, Phương Lâm tiếp tục nói ra: "Không muốn khảo nghiệm sự kiên nhẫn của ta, ta cũng không có thời gian lãng phí ở phê vật trên người."

Phương Lâm lời nói như là lửa cháy đổ thêm dầu, lần nữa thật sâu kích thích Doãn Thiên Hạo.

"Ta thề, nhất định diệt đi Thương Minh phái, rửa sạch hôm nay sỉ nhục!" Doãn Thiên Hạo lên cơn giận dữ, cắn răng nghiền lợi nói ra.

Phương Lâm sắc mặt lập tức âm trầm xuống, hấn hận nhất người khác uy hiếp hấn, nhất là dùng người đứng bên cạnh hấn uy hiếp hấn.

"Đã người như thế mình ngoan bắt linh, vậy ta hiện tại liền diệt sát người!" Phương Lâm lạnh lùng nói.

Doãn Thiên Hạo lộn chết không sợ bóng nước sôi, kêu gào nói ra: "Người dám động thủ thù một chút, tất cả mọi người ở đây đến từ các cái tông môn, chắc chắn sẽ có người đem tin tức rò rỉ ra ngoài, đến lúc đó nhất định giết Thương Minh phái máu chảy thành sông."

"Người dám uy hiếp ta!" Phương Lâm tiến lên một bước, tay phải nhắc lên Doãn Thiên Hạo cổ áo.

"Liền xem như uy hiếp người, vậy thì thế nào? Người dám giết ta sao?"

Phương Lâm hít một hơi, tay phải đột ngột cầm ở Doãn Thiên Hạo trên cổ, đột nhiên dùng sức vặn vẹo, vậy mà nganh sinh sinh bị Phương Lâm vặn gãy.

"Giết thì đã có sao!" Phương Lâm tiện tay đem Doãn Thiên Hạo thi thể còn tại đầu trên chiến đài, phăng phất tại nói cho người chết nghe.

Doãn Thiên Hạo trừng lớn lấy hai mắt, gương mặt không cam tâm, đến chết vẫn không tin nổi Phương Lâm thật dám giết hấn.

"Hấn thật giết Doãn Thiên Hạo!"

"Lần này thật gặp rắc rối, nếu như ta nhớ không lầm, Thương Minh phái cũng chỉ có mấy vị Nguyên Thần chân nhân, nhưng là Ngự Kiếm sơn trang lại có vô số Nguyên Thần chân nhân thậm chí Tiềm Long cảnh đại năng a!"

"Thiếu niên này quá lỗ mãng qua loa!"

Đồng Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân hai người đưa mắt nhìn nhau, đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, luôn luôn ôn trọng Phương Lâm thế mà tại chỗ diệt sát Ngự Kiếm sơn trang đệ tử.

Tại bọn hắn trong ấn tượng, Phương Lâm thành thực ôn trọng, nhưng là từ Tru tiên luân hồi trận đi ra về sau, làm việc liền trở nên có chút không giống bình thường.

Tu vi tăng vọt, chém giết Hà Túc Đạo Thanh Điều, chiến thắng Huyền Minh Xà thôn phệ, bây giờ lại diệt sát Ngự Kiếm sơn trang Doãn Thiên Hạo, có thể nói là càng ngày càng mạnh mẽ.

Phương Lâm cứ như vậy thần nhiên đứng tại đầu trên chiến đài, uy phong凛冽, không người dám cùng hắn đối mặt.

Một cái dám ở trước mặt bao người giết chết truyền thừa gia tộc tử đệ người, hoặc là thực lực cường đại không sợ truyền thừa gia tộc trả thù, hoặc là phía sau có thể lực cường đại để chống đỡ.

Lăng không mà lên, tay không tác sát đánh giết Doãn Thiên Hạo, Phương Lâm cường thế biểu hiện như là một con lốc trong lòng mọi người kinh hãi sóng lớn ngập trời.

"Ai nếu dám cầm tông môn uy hiếp ta, vô luận bối cảnh gì, ta đều sẽ đem từng cái chém giết!" Phương Lâm đáng người phảng phất viễn cổ thần đế, uy chấn đầu đài chiến đấu.

"Quá cường đại!"

"Tuyệt đối nghịch thiên biểu hiện a! Thắng Linh bát trọng thiên thực lực tựa hồ so Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên còn cường đại hơn, nếu là tấn cấp đến Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên, chẳng lẽ có thể đơn đầu Nguyên Thần chân nhân!"

"Vượt cấp chiến đấu tuyệt thế yêu nghiệt, đời này nhất định sẽ không bình thường, chắc chắn chiến đấu không thôi, uy hiếp thiên hạ!"

Thắng đến lúc này, Đồng Môn Đoạn Thiên mới chợt tỉnh ngộ, mình cùng Phương Lâm chỉ ở giữa có bao nhiêu chênh lệch, vô luận là thực lực cùng tâm trí đều kém xa tít tắp hắn.

Người tu đạo bản thân liền là nghịch thiên mà đi, xử sự làm người nên ngênh phong trăm sóng, đánh nát gông cùm xiềng xích, truy cầu vô thượng đạo cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Đột nhiên xuất hiện thần niệm

Phương Lâm ánh mắt lạnh lùng đảo qua đầu dưới chiến đài mặt những tông phái khác đệ tử, như là quân vương dò xét lãnh địa của mình, lại không một người dám nhìn thẳng hắn.

Một chương kia đáng sợ tại đã trong lòng mọi người lưu lại ấn tượng khắc sâu, diệt sát Doãn Thiên Hạo cường thế, để đám người đem hắn liệt vào không thể đắc tội một trong những nhân vật.

Chỉ là Thắng Linh bát trọng thiên, liền dám để cho tất cả Cửu Trọng Thiên người đồng lứa cũng không dám nhìn thẳng, Phương Lâm bóng lưng trong nháy mắt trở nên cao to.

"Phương Lâm, chờ một chút!" Tiêu Chính Thanh trông thấy Phương Lâm chính muốn rời đi đầu đài chiến đấu, vội vàng ngăn lại hắn.

Phương Lâm xoay người, chỉ Doãn Thiên Hạo thi thể hỏi: "Không biết Tiểu chân nhân còn có chuyện gì? Hắn là muốn ta đem cỗ thi thể này xử lý sạch?"

Tiêu Chính Thanh cũng trông thấy vừa mới Phương Lâm tại tu luyện, cũng không biết cái này đầu đài chiến đấu thành lập ý nghĩa, thế là lại đem cả cái sự

tình giải thích cặn kẽ một lần.

"Thì ra là thế, ta hiểu được." Phương Lâm gật gù đầu, sau đó cao giọng hỏi: "Nhưng có người lên đài đánh với ta một trận?"

Mọi người nhất thời im lặng, tất cả mọi người thấy được Phương Lâm vừa rồi chém giết Doãn Thiên Hạo cường thế, ai cũng không dám đi lên cùng hắn một trận chiến.

Có lẽ Phương Lâm diệt sát Doãn Thiên Hạo phung phí quá đơn giản cùng thô bạo, nhưng là đám người đối cách làm này chỉ có một cái cảm giác, cái kia chính là thoải mái!

Làm người đồng lứa, ai có thể khiêu chiến vượt cấp truyền thừa con em của gia tộc? Ai có thể liên tục phiến những này kiêu căng khinh người con em thế gia cái tát?

Phương Lâm biểu hiện mặc dù hơi có vẻ tàn nhẫn, nhưng lại đại khái nhân tâm, tự nhiên không người nào dám lên đài cùng hắn một trận chiến.

"Tiêu chân nhân, không có người lên đài khiêu chiến ta, cái kia Thương Hải kiếm quyết cùng Thương Hải kiếm có phải hay không liền thuộc về ta?" Phương Lâm hỏi.

Tiêu Chính Thanh vẫn như cũ vẻ mặt tươi cười, Doãn Thiên Hạo chết, hắn cũng không thêm để ý, hắn thấy chẳng qua là một cái bình thường cấp thấp người tu đạo mà thôi.

"Phương Lâm, nhớ lấy dùng Thương Hải kiếm tu luyện Thương Hải kiếm quyết có thể làm ít công to!" Tiêu Chính Thanh thiện ý nhắc nhở.

Phương Lâm đưa tay tiếp nhận dùng quyền da cừu chế tác Thương Hải kiếm quyết cùng Thương Hải kiếm, cảm ơn Tiêu Chính Thanh về sau, nhảy xuống đài đài chiến đấu, hướng phía Mộ Dung Chân đi đến.

Người phía dưới cấp tốc nhường ra một cái thông đạo, trực tiếp thông hướng Mộ Dung Chân Đông Môn Đoạn Thiên, mặc cho Phương Lâm bước nhanh xuyên qua.

"Sur tỷ, ngươi thay ta ngăn cản một kiếm, cái này Thương Hải kiếm quyết cùng Thương Hải kiếm coi như ta hướng ngươi nói cảm ơn."

Phương Lâm trực tiếp đi vào Mộ Dung Chân trước mặt, trực tiếp đem Tiêu Chính Thanh vừa mới cho của hắn kiếm quyết cùng Linh khí đưa cho nàng.

Mộ Dung Chân nao nao, biểu thị cự tuyệt, nàng hi vọng Phương Lâm có thể sớm một chút tăng thực lực lên, dù sao hắn vừa mới giết một cái truyền thừa con em của gia tộc.

Nàng bản thân liền là Đông Hoang truyền thừa gia tộc tộc nhân, tự nhiên biết những cái kia truyền thừa gia tộc đối tộc nhân bao che khuyết điểm, tránh không được sẽ phái người đuổi giết hắn.

"Phương Lâm, ngươi còn là mình giữ đi, giữ lại thanh này Thương Hải kiếm phòng thân, chờ ngươi tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh cũng có thể sử dụng a." Mộ Dung Chân lạnh nhạt nói ra, nàng đối Linh khí khát vọng cũng không lớn.

"Nếu là ngươi không cần, vậy ta liền đem nó trả lại Tiêu chân nhân." Phương Lâm cũng là rất cường ngạnh trả lời.

Hai người ánh mắt nhìn nhau một lát, cuối cùng Mộ Dung Chân vẫn là tiếp nhận Phương Lâm tặng cùng, nàng nhìn ra được Phương Lâm nội tâm kiên định, đó là mỗi một cường giả đều phải có bèn lòng.

Đông Môn Đoạn Thiên thùy chung trên mặt lấy nụ cười nhìn lấy Phương Lâm, hắn tựa hồ cảm thấy Phương Lâm có Thiếu tông chủ khí chất, sát phạt quả đoán, tâm tư nhanh nhẹn mà hiểu được quan tâm người một nhà.

Thần hồn nát thần tính, chiếu sáng nhân gian, đấu trên chiến đài lại lần nữa xuất hiện hai đạo tuổi trẻ bóng người.

"Là hắn!" Đông Môn Đoạn Thiên tự lẩm bầm.

Phương Lâm nhìn thoáng qua, phát hiện mới lên đài hai người, hắn một cái cũng không biết, liền hỏi: "Ngươi biết hai người kia?"

Đông Môn Đoạn Thiên chỉ cái kia người mặc trường bào màu xám đen thiếu niên nói ra: "Người này là Băng Ngưng đảo Vũ Tinh Hà! Đã từng tới chúng ta Thương Minh đảo, ta cùng hắn từng có gặp mặt một lần."

Người này tóc dài như mực, dài nhỏ lông mày phía dưới nằm lấy một đôi mắt phượng, bên hông vây quanh một cây màu xanh biếc dây lụa, nơi ống tay áo thêu lên hai cái Phong Ứng, quả nhiên là khí vũ hiên ngang.

"Cái này Vũ Tinh Hà khí chất cùng Hà sư huynh rất giống a, có một loại không nhiễm phong trần cảm giác." Mộ Dung Chân rất khách quan bình luận.

Phương Lâm hai tay cầm ở trước ngực, rất tự nhiên trầm tĩnh lại, đối đầu đài chiến đấu mới ra chiến hai cái Cửu Trọng Thiên thiếu niên cũng sinh ra hứng thú.

Vũ Tinh Hà khuôn mặt tuấn tú, từ ở bên ngoài đến xem mềm lòng hiền hòa, nhưng là động thủ lại ẩn giấu đi sát cơ, như là như gió thu quét lá rụng không

lưu tình chút nào.

Không chỉ là hấn, liền ngay cả đối thủ của hấn cũng là xuất thủ chiêu chiêu trí mạng, lẳng không một chân, mang theo tiếng rít bỏ về phía Vũ Tinh Hà đầu, tựa hồ muốn một cước đá bể Vũ Tinh Hà đầu, động tác tràn đầy một loại dã man bạo lực mỹ học!

"Ra tay quá độc ác!"

Phương Lâm nhíu mày, hấn không hy vọng nhìn thấy những này Cửu Trọng Thiên người tự giết lẫn nhau, dù sao còn muốn đi bài trừ U Minh đảo phong ấn.

Đồng Môn Đoạn Thiên ha ha cười nói: "Ngoại trừ ba người chúng ta, còn có ai biết linh cháo yển mục đích thực sự liền là bài trừ phong ấn?"

"Nếu là bọn họ lại biết bài trừ phong ấn sau khi thất bại, U Minh đảo sẽ vĩnh viễn biến mất, bọn hấn lại sẽ như thế nào?"

Mộ Dung Chân nháy nháy mắt, cười đùa nói: "Ta đoán bọn hấn khẳng định biết phần nộ, nhưng là cuối cùng cũng không có biện pháp tiếp nhận sự an bài của vận mệnh."

"Không chỉ đám bọn hấn đến tiếp nhận U Minh đảo an bài, liền ngay cả chúng ta cũng phải bị ép tiếp nhận, cho nên tương lai một đoạn thời gian ba người chúng ta tận lực không cần tách ra."

Phương Lâm đã ở trong lòng tính toán thật lâu, thủy chung không cách nào đạt được tin tức hữu dụng, cũng vô pháp kết luận U Minh đảo đến cùng là dạng gì thế lực.

Đầu trên chiến đài hai người giao thủ đồng dạng đặc sắc tuyệt luân, hiện tượng nguy hiểm thay nhau sinh, tầng tầng lớp lớp, không khỏi để những cái kia thất trọng thiên người không ngừng hâm mộ.

Lẳng lẽ công kích phăng phát có thể phá toái hư không, tiếng nổ đùng đoàng liên tiếp, thay đổi bất ngờ, cũng không biết hai người giao thủ bao nhiêu hồi hợp.

Đột nhiên Phương Lâm ngay trong thức hải phát sinh khẽ chấn động, hồi lâu không phát sinh biến hóa Tiết Thiên Kinh vậy mà lại lần nữa lay động.

"Thiên địa huyền hoàng, vũ trụ Hồng Hoàng, nhật nguyệt doanh trắc, thần túc liệt trưng, hạ qua đông đến, thu thu đông tàng." Một cổ nhàn nhật thần niệm đột nhiên tại Phương Lâm trong thức hải tràn ngập ra.

Phương Lâm sắc mặt hơi đổi một chút, lập tức lại khôi phục bình thường, hấn không muốn để cho Đồng Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân phát hiện hấn một trận, trầm xuống thận trọng mãnh trải nghiệm trong thức hải biến hóa.

Một cổ đến từ trong lúc vô hình uy áp bao phủ linh hồn, phăng phát hàng ngàn hàng vạn năm u hồn tại kêu rên, có giống như Thái Cổ Hồng Hoàng yêu thú đang gầm thét, thanh thế cuộn cuộn, cuồng bạo mà lại khốc liệt.

Giống như không phải tới từ Tiết Thiên Kinh cùng Phong Thần đồ giám, Phương Lâm dần dần cảm nhận được cổ này thần niệm bao hàm hàm nghĩa, nhưng lại nhấn thụ lấy linh hồn vô tận dày vò.

Cái này thần niệm phăng phát đến từ mười tám tầng Địa Ngục, mang theo vô tận oan khuất bị đè nén mấy ngàn năm, tựa hồ tại tự thuật cái này đến cái khác bi tráng tình tiết.

Cổ này thần niệm xuất hiện thời gian cũng không dài, rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa, Tiết Thiên Kinh cũng lần nữa khôi phục lại tĩnh mịch trạng thái.

Phương Lâm yên lặng nhìn lấy đầu trên chiến đài chiến đấu, nhưng là trong lòng lại là tăng thêm vô số nghi vấn.

Đầu tiên có thể khẳng định cái kia đạo thần niệm tuyệt không phải mình thức hải tạo ra, nếu không Tiết Thiên Kinh hấn là sớm liền sẽ có biến hóa.

Nếu như không có nhớ lầm, toà này U Minh đảo có giấu một bộ vô thượng đạo kinh U Minh trải qua, có lẽ đạo này thần niệm đến từ U Minh đảo!

Nghĩ tới đây, Phương Lâm lòng hiếu kỳ vượt trên sợ hãi, có thể cùng Tiết Thiên Kinh cùng so sánh đạo kinh, tuyệt đối là trên đời hiếm thấy kinh văn.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Chân tướng dọa người

Đấu đài chiến đấu, âm thanh như kỳ danh, ngán ngùi nửa ngày thời gian, liền diễn ra gần mười ba trận đặc sắc tuyệt luân chiến đấu.

Từ Phương Lâm một tay chém giết Doãn Thiên Hạo, đã trải qua Vũ Tinh Hà khí trùng tình đấu, thắng đến cuối cùng Tiêu Thần một cước đạp Phi Diệp trời, mỗi một trận đều là kinh tâm động phách, nhìn chúng người huyết mạch phún trương.

Tiêu Chính Thanh cũng như trước đó nói, đưa ra ngoài mười bốn bộ cái thể tuyệt học cùng Linh khí, khiến cái này Cửu Trọng Thiên người trẻ tuổi hưng phấn không thôi.

Ngoại trừ Doãn Thiên Hạo, Mộ Dung Chân đến từ truyền thừa gia tộc bên ngoài, cái khác phần lớn người đều là thuộc về trung lưu tông môn đệ tử.

Đạt được một bộ vô thượng tuyệt học cùng phẩm chất thượng thừa Linh khí, đối bọn hắn tới nói so hạn hán đã lâu gặp trời hạn gặp mưa, tha hương ngộ cố tri càng khiến người ta phấn khởi.

"Cho tới bây giờ, chúng ta chỗ cử hành linh cháo yến trên thực tế liền đã kết thúc." Tiêu Chính Thanh háng giọng một cái, mặc cho thanh âm của mình tại đấu đài chiến đấu phụ cận truyền vang.

Thiết linh cháo, xây đấu đài chiến đấu, những này đối U Minh đảo tới nói cũng không tính đại sự, chân chính kinh thiên đại sự còn không có bày lên mặt đài.

"Nhưng là ta muốn nói cho mọi người một cái rất không may tin tức!"

Tiêu Chính Thanh thanh âm trầm thấp, lại như là một chậu nước lạnh tưới nước ở đỉnh đầu mọi người, để bọn hắn trở tay không kịp.

"Tiêu chân nhân, hẳn là chuyện gì xảy ra?" Vũ Tinh Hà trên mặt lo lắng hỏi.

Ngoại trừ Phương Lâm ba người bên ngoài, những người khác trên mặt đều thất kinh, có thể làm cho Nguyên Thần chân nhân cảm thấy bất hạnh sự tình, tuyệt không phải bọn hắn những này Thăng Linh cảnh người có thể ứng phó.

"Đó chính là các ngươi cũng không còn cách nào rời đi U Minh đảo!"

Tiêu Chính Thanh lạnh lùng lời nói phảng phất bình tĩnh trên mặt biển đột nhiên cuộn lên bên trên cao trăm trượng sóng lớn, lại như cao ngất tận trời sơn phong trong lúc lơ đãng sụp đổ, tất cả mọi người nghẹn họng nhìn trần trối.

"Vì cái gì?"

"Chẳng lẽ các ngươi U Minh đảo muốn giam lỏng chúng ta sao?"

Đấu dưới chiến đài mặt người trẻ tuổi nhao nhao đứng lên, đối Tiêu Chính Thanh lời nói biểu thị lấy bất mãn mãnh liệt, không có người hi vọng vĩnh viễn lưu tại U Minh đảo.

Vũ Tinh Hà, Tiêu Thần, Tô Thanh Thanh những người tuổi trẻ này, cái nào không phải ngạo khí mười phần, tự nhiên cũng không chịu bị giam lỏng tại U Minh đảo, vô tận phần nộ đang nổi lên ở trong.

"Tiêu chân nhân, lời này của ngươi có ý tứ gì? Hẳn là các ngươi U Minh đảo dám thiên hạ sai lầm lớn, đem chúng ta đều giam lỏng ở chỗ này sao?"

Tiêu Thần hai mắt như điện, sắc mặt lạnh lùng, hẳn là một cái so Doãn Thiên Hạo còn muốn cao ngạo người, thế lực sau lưng cũng không yếu tại Doãn Thiên Hạo cùng Mộ Dung Chân.

Tô Thanh Thanh thân là nữ lưu hạng người, cũng là bậc cân quắc không thua đáng này râu, đứng tại Tiêu Thần bên cạnh chờ lấy Tiêu Chính Thanh cho ra một đáp án.

Đột nhiên, bầu trời âm trầm xuống, phảng phất bị một đóa cự hình mây đen che kín, bầu không khí ngột ngạt để mỗi người đều cảm giác thở không nổi.

"Liền để cho ta tới nói cho các ngươi biết đáp án đi, trên thực tế U Minh đảo đã bị phong ấn vài vạn năm, chỉ có thể vào không thể ra!"

Mục Thành Ân đột nhiên đằng không mà lên, nhấc tay vung đủ ở giữa đưa tới trời biến hóa, đây chính là Tiềm Long cảnh cái thể đại năng kinh khủng, có thể lấy tự thân khí cơ dẫn động thiên địa nguyên khí.

"Vài vạn năm đến, chưa từng có những người khác có thể rời đi U Minh đảo, ngoại trừ đem các ngươi mời tới Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí!"

"Nếu như các ngươi có thể tìm tới cách đi ra ngoài, tự nhiên có thể rời đi, nếu là tìm không thấy đi ra đường tắt, vậy liền nghe theo ta U Minh đảo an bài, hai tháng sau cùng một chỗ bài trừ phong ấn!"

Đây là một tòa bị phong ấn hòn đảo, vài vạn năm đến từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể rời đi! Mục Thành Ân lời nói phảng phất một đạo Cửu Thiên Thần Lôi tại mọi người ngay trong thức hải bạo tạc.

"Ta không tin! Ta không tin Tiềm Long cảnh đại năng đều không thể bài trừ phong ấn, chúng ta những này Thăng Linh cảnh đệ tử liền có thể phá vỡ!"

"Ta không muốn chết nơi này, ta còn muốn trở về nói cho sư phụ, ta đã tấn thăng đến Cửu Trọng Thiên, rất nhanh liền có thể đột phá Nhập Đạo cảnh!"

"Ta van cầu các người, nhanh lên đem chúng ta đưa ra ngoài đi, ta một khắc cũng không giống lưu tại nơi này!"

Vô tận bi tình tràn ngập ra, toàn bộ nhân khẩu phong bầu không khí càng tăng áp lực hơn ức, cùng bầu trời âm trầm nổi lên cùng một chỗ, lại có một loại đến U Minh địa ngục cảm giác.

Tới chỗ này mỗi một người trẻ tuổi đều là cùng thế hệ bên trong người nổi bật, còn có mỹ hảo tiền đồ cùng quang minh mấy người lấy bọn hắn, ai cũng không muốn sống quãng đời còn lại tại thần bí địa phương.

"Hừ! Tất cả yên lặng cho ta!" Mục Thành Ân uy thế đột nhiên thả ra, dọa đến chúng tâm thần người run lên.

Vừa mới đạt được vô thượng tuyệt học, nhưng lại vui quá hóa buồn, vô cùng có khả năng sống quãng đời còn lại tại U Minh đảo, nhưng là để bọn hắn càng thêm tuyệt vọng sự thật đang từ Mục Thành Ân trong miệng nói ra.

"Các người không cần nghĩ lấy chết già ở U Minh đảo, ta có thể minh xác nói cho các người biết, cái này là hoàn toàn không thể nào sự tình!" Mục Thành Ân lạnh lùng nói.

"Cái kia mục thượng nhân có ý tứ là chúng ta còn có thể rời đi nơi này?" Tô Thanh Thanh hơi ngậm miệng rồi mà hỏi.

"Hai tháng sau nếu là có thể bài trừ phong ấn, tất cả mọi người có thể rời đi U Minh đảo, như không cách nào bài trừ phong ấn, toàn bộ U Minh đảo đem không còn tồn tại!"

Mục Thành Ân phảng phất tại tự thuật một kiện cùng mình không quan hệ chút nào sự tình, tâm như chỉ thủy, mặt như lãnh huyết, chỉ là lãnh lãnh lơ lơ tại vô tận trong hư không.

Phương Lâm, Đông Môn Đoạn Thiên cùng Mộ Dung Chân đã sớm biết đây hết thảy, cũng không có biểu hiện ra bọn hắn như thế bi tình cùng phẫn nộ.

Vạn sự vạn vật tồn tại tức hợp lý, nếu là có phong ấn, nhất định có mở ra phong ấn phương pháp, Phương Lâm ba người cũng đang chờ đợi Mục Thành Ân cho ra mở ra phong ấn phương pháp.

Dùng gần hai tháng đi bài trừ một đạo vài vạn năm đều không có giải khai phong ấn, tất cả mọi người cảm giác sinh tồn vô vọng, thật nhiều người đều nghẹn ngào khóc ròng.

Vài vạn năm ở giữa, U Minh đảo cũng cần phải xuất hiện qua vô số tuổi trẻ tài tử đều không ai có thể mở ra phong ấn, chỉ dựa vào bọn họ những này Thăng Linh cảnh đệ tử chỉ sợ càng hy vọng bài trừ phong ấn.

"Liền dựa vào chúng ta những này Thăng Linh cảnh đệ tử có thể bài trừ U Minh đảo phong ấn? Xin hỏi mục thượng nhân, người có thể tin tưởng cái này hoang đường kết luận sao?"

Vũ Tinh Hà đầu phản ứng rất nhanh, trong nháy mắt liền hiểu Mục Thành Ân muốn theo dựa vào bọn họ những này Thăng Linh cảnh đệ tử đi bài trừ phong ấn.

Mục Thành Ân chậm rãi từ không trung hạ xuống, sau đó từng bước một từ trong hư không đi tới đấu đài chiến đấu.

"Không quản các người tin hay không, dù sao ta là tin! Mà lại chúng ta không còn cách nào, căn cứ cổ tịch ghi chép, có thể bài trừ U Minh đảo phong ấn chỉ có Nhập Đạo cảnh trở xuống đệ tử có thể làm đến!"

"Mấy trăm năm nay đến, chúng ta tổng cộng cử hành mấy chục lần linh cháo yến, mỗi đều là các người những này Thăng Linh cảnh đệ tử, liền là kỳ vọng bọn họ có thể bài trừ U Minh đảo phong ấn!"

Phương Lâm đột nhiên tiến lên một bước, khom người hỏi: "Xin hỏi mục thượng nhân, chúng ta muốn thế nào bài trừ phong ấn?"

Bị phong ấn cũng không đáng sợ, mấu chốt là phải biết như thế nào đi bài trừ, đây mới là giải quyết mấu chốt của vấn đề.

"Bài trừ phong ấn phương pháp ngay tại U Minh trái qua bên trong, nếu người nào có thể lĩnh ngộ U Minh trái qua liền có thể phá vỡ phong ấn, trở về Đông Hoang đại lục!"

Mục Thành Ân hơi ngậm thâm ý nhìn lấy Phương Lâm, hắn thấy Phương Lâm, Vũ Tinh Hà cùng Tiêu Thần có khả năng lĩnh ngộ U Minh trái qua, từ đó giải khai vài vạn năm tới phong ấn.

U Minh trái qua, rất nhiều người đều có chỗ nghe thấy, chính là lưu truyền Hồng Hoang giới mấy bộ vô thượng đạo kinh một trong, uy lực vô cùng, bên trong ghi chép vô số nghịch thiên tuyệt học.

Tục truyền Hồng Hoang giới vài vạn năm đến, chỉ có U Minh đạo nhân tu luyện U Minh trái qua, hắn đã từng một trận chiến diệt sát tám vị đỉnh phong

Tiềm Long cảnh cái thế đại năng, từ đó danh dương thiên hạ.

"Loại này vô thượng đạo kinh khẳng định là khô khan khó hiểu, ai có thể tại trong vòng hai tháng lĩnh ngộ ra đến phá trận pháp môn?"

"Các người U Minh đảo đệ tử lĩnh ngộ vài vạn năm đều không thành công, chúng ta làm sao có thể trong thời gian ngắn như vậy tìm hiểu thấu đáo!"

Thật vất vả biết bài trừ phong ấn phương pháp, lại là để đám người trong hai tháng lĩnh ngộ U Minh trải qua, không thể nghỉ ngơi là lần nữa đem đám người dồn đến vách đá vạn trượng bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56:: Tuyệt thế Hung Kiếm đồ

Từ Đông Hoang đại lục đến Bạo Loạn Tinh Hải, từ Ngủ La phái đến Băng Ngưng đảo, đám người không xa vạn dặm đi theo Thân Tử Minh đi vào U Minh đảo, ai cũng không có nghĩ qua vậy mà cũng không còn cách nào rời đi.

"Muốn toàn bộ rời đi U Minh đảo, liền cần các người những này Thăng Linh cảnh đệ tử đi bài trừ phong ấn!"

Mục Thành Ân ngữ khí dần dần thư giãn xuống tới, trước mắt những người tuổi trẻ này là một lần cuối cùng bài trừ phong ấn cơ hội.

"Bắt đầu từ ngày mai, Tiêu Chính Thanh mang các người đi U Minh động lĩnh ngộ trên vách tường U Minh trải qua, nếu như các người có thể lĩnh ngộ U Minh trải qua bài trừ phong ấn, như vậy hẳn sẽ thành U Minh đảo Thiếu chủ!"

U Minh đảo Thiếu chủ, nghe có đầy đủ lực hấp dẫn, phía sau có Tiềm Long cảnh đại năng chỗ dựa, đầy đủ tại Hồng Hoang giới hô phong hoán vũ.

Sự tình đã rất rõ ràng, ngoại trừ đi U Minh động lĩnh ngộ U Minh trải qua bên ngoài, tựa hồ không còn có khác bài trừ phong ấn phương pháp.

"Các người tự giải quyết cho tốt đi!" Mục Thành Ân thở dài một tiếng, một bước bước qua hư không, biến mất tại nhân khẩu phong.

Hối hả bóng lưng hai hai sóng vai, hoặc vẻ mặt hốt hoảng, hoặc nộ khí trùng thiên, hoặc tự cam đoạ lạc, hoặc tráng chí lãng vân.

Những người này có thể nói đều là thiên chi kiêu tử, tương lai cũng có thể tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh, lĩnh hội trường sinh, nhưng là bây giờ lại bị vây ở tử cục này.

Thượng thiên có đức hiếu sinh, phạm là nhất định có một chút hi vọng sống.

Tại tu luyện Tiệt Thiên Kinh về sau, Phương Lâm đối Tiệt thiên đạo lĩnh ngộ cũng liền càng ngày càng sâu, trên thế giới không có hẳn phải chết cục, cũng không có tất thắng chiến đấu.

Người tu đạo nghịch thiên mà đi, bản thân liền là tình thế chắc chắn phải chết, nếu không có cường đại bèn lòng cùng đấu chí, có lẽ không ai có thể đạp vào con đường trường sinh.

Thăng Linh, Nhập Đạo, Nguyên Thần, Tiềm Long, mỗi một cảnh giới đều đại biểu cho đối với Thiên Đạo lĩnh ngộ, tâm cảnh càng cao, con đường trường sinh liền đi càng bình ổn.

"Phương Lâm, người cảm giác cho chúng ta tiếp xuống ứng nên làm như thế nào?" Mộ Dung Chân đối Mục Thành Ân lời nói cũng là lòng có dư cô.

Đông Môn Đoạn Thiên chỉ là nhìn lấy Phương Lâm, trực giác nói cho hắn biết chỉ có đi theo Phương Lâm, mới có thể rời đi nơi này, trở lại Bạo Loạn Tinh Hải.

"Tình tâm tu luyện, chỉ có lĩnh ngộ U Minh trải qua." Phương Lâm chỉ đầu của mình nói ra.

Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên hơi trầm ngâm, liền minh bạch Phương Lâm ý tứ, chuyện cho tới bây giờ không còn cách nào khác, chỉ có thể dựa theo Mục Thành Ân lời nói đi làm.

Mặt trời mọc mà rơi, trăng sáng sao thưa, ngẫu nhiên có thể nghe thấy tiếng chim hót tại đầu ngón tay phong phiêu đăng.

Linh cháo yến sau khi kết thúc ngày thứ bảy, Phương Lâm ba người lần nữa đi theo Tiêu Chính Thanh tiến vào ngón cái dưới đỉnh U Minh động.

U Minh động tại ngón cái dưới đỉnh Ngọa Long suối bên cạnh, cửa hang hoành một khối Huyền Minh thạch, phía trên sách khắc lấy U Minh đại động chữ, bên cạnh còn kèm theo một hàng chữ nhỏ.

Vừa vào U Minh động, kiếp trước đều là thành không!

Trong động bậc thang xoay quanh mà đứng, tầng tầng lớp lớp, tại hai bên cự hình thủy tinh chiếu rọi xuống, giống như ban ngày sáng tỏ.

Đèn kịt trên vách đá lạnh buốt đáng sợ, phía trên điêu khắc mười ba Phó Thạch Khắc đồ, mỗi một bức đều đại biểu cho một loại ý cảnh, chính là vô thượng U Minh trải qua.

"Cái này là các ngươi ngày thứ bảy đi vào U Minh động, nhưng có người tham ngộ ra cái gì rồi?" Tiêu Chính Thanh giống bình thường dò hỏi.

Không vượt ra ngoài Tiêu Chính Thanh dự kiến, tất cả mọi người đồng thời lắc đầu, cái này U Minh đã tới ngọn nguồn là vô thượng đạo kinh, nhiều người như vậy mà không có chài vượt ra một tia đầu mối.

Liên tục bảy ngày toàn thân toàn ý lĩnh hội, tổng cộng hơn năm mươi vị Thăng Linh cảnh đệ tử, vẫn không có người nào có thể lĩnh ngộ ra trên vách đá khắc lấy U Minh trải qua huyền bí.

"Các ngươi tiếp tục đi!"

Tiêu Chính Thanh trong lòng cứ việc cũng biết là loại kết quả này, vẫn là thờ dài một tiếng, hồ hững rồi đi U Minh động, lưu lại đám người đi lĩnh hội U Minh trải qua.

Hàn khí lượn lờ U Minh động, linh khí chậm rãi bốc lên, toà này tự nhiên hình thành động rộng rãi, mang cho đám người lại là từng tia từng tia hàn ý cùng mỗi một.

Bản vẽ thứ nhất nội dung rất đơn giản, chỉ có hai thanh kiếm lóe ra vô tận sát cơ, cắm ở huyết hồng trên mặt biển, bàng bạc sát khí trực trùng vân tiêu.

Bức thứ hai phía trên khắc lấy một cái khuôn mặt cổ xưa đạo nhân, hai con ngươi như là hai khóa Hồng Mã Não, chỗ mi tâm mọc ra một khóa nốt ruồi son, lộ ra phá lệ làm cho người lọt vào trong tâm mắt.

Phương Lâm cùng trước sáu trời, liền là đứng bình tĩnh tại cái này hai bức thạch đồ trước mặt, không nói một lời, không nhúc nhích tí nào.

Cái này hai bức đồ căn bản cũng không tính U Minh trải qua, mà là một đoạn hình ảnh ghi chép, phảng phất tại ghi lại một thời đại nào đó lịch sử.

Cái kia hai thanh kiếm cùng Tru Tiên Kiếm đồng dạng tràn ngập đầy trời sát cơ, nhưng lại nhiều hơn vô tận sát cơ cùng cuồng bạo, như là hai thanh tại vô tận địa ngục dính đầy máu tươi tuyệt thế hung kiếm.

Cái này hai bức đồ đến tột cùng muốn biểu đạt cái gì?

Phương Lâm hai mắt si ngốc chăm chăm lên trước mắt tranh khắc đá, trong bất tri bất giác phảng phất sa vào tại khắc đá thâm thúy ý cảnh ở trong.

Vô tận trong hư không, hai thanh tuyệt thế hung kiếm phóng lên tận trời, cuồng bạo kiếm khí không gì không phá, uy chấn Cửu Thiên Thập Địa thế không thể đỡ.

Đến hàng vạn mà tính Tiềm Long cảnh cao thủ đứng lơ lửng trên không, lại căn bất quá ôn nhu một kiếm, chỉ gặp một đạo kiếm khí xuyên qua luân hồi, mang đến mệnh mỏng huyết vũ.

Thật là đáng sợ khí thế hung ác!

Phương Lâm trong lúc đó mở hai mắt ra, linh lực trong cơ thể như là dưới biển sâu giao long rục rịch, tựa hồ muốn phá thể mà ra.

Đột nhiên trong thức hải Tịch Thiên Kinh lần nữa phát sinh dị biến, một vòng nhân nhật hào quang màu bạc phảng phất từ trên biển dâng lên, sau đó một đạo kinh khủng kiếm ý bạo phát đi ra.

Tinh thần cấp độ phong bạo nhìn không thấy sờ không được, ngay trong thức hải to lớn trùng kích dễ dàng Phương Lâm thân thể xuất hiện lắc lư, lại có chút đứng không vững.

Phương Lâm kiệt lực không chế thân thể, đưa ánh mắt dừng lại tại đệ nhất Phó Thạch Khắc đồ thời điểm, một màn kinh người phát sinh.

Bộ kia khắc đá tựa hồ phát sinh biến hóa, hai thanh tuyệt thế hung kiếm phảng phất biến thành thật, trong lúc đó phóng lên tận trời, bộc phát mạnh mẽ kiếm khí vậy mà hướng về phía Phương Lâm bổ tới.

Xuyên qua Phương Lâm hai con ngươi, trực tiếp chui vào Phương Lâm ngay trong thức hải, cùng cái kia đạo kinh khủng kiếm ý dây dưa đến cùng một chỗ.

Ai đều sẽ không nghĩ tới Phung Lâm ngay trong thức hải giờ phút này vậy mà tiến hành một loại đại chiến, kinh khủng kiếm ý đối chiến cuồng bạo kiếm ý, vô tận kiếm khí tràn ngập ra.

U Minh đảo lưu truyền vài vạn năm tranh khắc đá, vậy mà lấy tuyệt thế hung kiếm tư thái xâm nhập Phung Lâm thức hải, mà lại nhắc lên Phong Thần đồ giám trấn áp.

Từ Tiệt Thiên Kinh bên trong bạo phát đi ra chính là Tru Tiên Kiếm ý, Tru tiên diệt thần sát phạt khí tức, chiếm cứ vị trí chủ đạo, buộc hai thanh tuyệt thế hung kiếm không được bại lui.

Phong Thần đồ giám từ từ phóng đại, chói mắt kim quang hoàn toàn bao phủ tại hai thanh tuyệt thế hung kiếm kiếm ý phía trên, sau đó vậy mà toàn bộ phong ấn tại nội bộ.

Phung Lâm cũng vô pháp phán đoán trong thức hải của mình đến cùng là chuyện gì xảy ra, Phong Thần đồ giám phảng phát mình sinh ra linh trí, lại hiểu được phối hợp Tru Tiên Kiếm ý duy chỉ có cái khác kiếm ý.

Mỗi một lần thức hải bên trong phát sinh dị thường biến hóa sau khi, đều sẽ trở nên tĩnh mịch, phảng phát sự tĩnh gi đều chưa từng xảy ra.

Lại nhìn về phía này tấm tuyệt thế Hung Kiếm đồ, Phung Lâm đột nhiên cảm thấy hết thảy trở lên rõ ràng. Mà lại tựa hồ hình ảnh có thể lác lư, đang giải thích lấy một cái bí trắng cổ sự.

Hai thanh kiếm này đến tột cùng là cái gì kiếm, lại có thể dẫn động Tru Tiên Kiếm ý bộc phát?

Phung Lâm trong đầu nhớ lại Phong Thần diễn nghệ bên trong xuất hiện vô số danh kiếm, tựa hồ cũng tìm không thấy hai thanh có thể cùng Tru Tiên Kiếm có thể đánh đồng tuyệt thế hung kiếm.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57:: U Minh đảo bí văn

Một bộ tuyệt thế Hung Kiếm đồ lại có thể diễn sinh ra thần niệm, cùng Phung Lâm ngay trong thức hải Tru Tiên Kiếm ý đánh đến lực lượng ngang nhau, quả nhiên là nghe rộn cả người.

Phảng phát vượt qua vô số cái kỷ nguyên, Phung Lâm trong hai con người tựa hồ đã trải qua vô tận tang thương, từ thượng cổ mà đến, về thượng cổ mà đi.

Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên đang tỉnh té thể ngộ trên vách đá hình chạm khắc, Phung Lâm không có quấy rầy bọn hắn, một thân một mình rời đi U Minh động.

Ngay trong thức hải kiếm khí phong bạo hoàn toàn có thể chứng minh U Minh trong động tranh khắc đá cường đại, có lẽ thật ả giấu đi bài trừ phong ấn pháp môn.

"Phung Lâm, hôm nay làm sao ra tới sớm như thế? Hắn là có cái gì mới trải nghiệm?" Tiêu Chính Thanh liền ngồi xếp bằng U Minh trước động Huyền Minh trên đá.

Mặt trời tại đầu ngón tay trên đỉnh lộ ra nửa bên khuôn mặt tươi cười, ngơ ngơ ngác ngác, đang cố gắng kéo lên cao, truy tìm một ngày ở trong mới điểm cao.

"Tiêu chân nhân, ta muốn biết một chút bộ kia tuyệt thế Hung Kiếm đồ." Phung Lâm đi đến U Minh thạch bên cạnh, đưa ra chính mình vấn đề.

"Người nói là đệ nhất Phó Thạch Khắc đồ?" Tiêu Chính Thanh lập tức kịp phản ứng Phung Lâm nói là khắc lấy hai thanh kiếm đệ nhất khắc đá, tiếp tục hỏi: "Người có nghĩ vấn gì?"

Trong đầu lại lần nữa hiện ra hai thanh tuyệt thế hung kiếm bộc phát sát cơ, Phung Lâm trầm giọng nói ra: "Ta cảm thấy U Minh đảo phong ấn cùng cái kia hai thanh kiếm có quan hệ rất lớn!"

"Người là làm sao mà biết được!" Tiêu Chính Thanh có chút sắc mặt, đứng lên chất vấn.

"Ngay tại vừa rồi ta nhìn chăm chăm tranh khắc đá nhìn thời điểm, trong thoáng chốc cảm giác được cái kia hai thanh kiếm tựa hồ có thể phát ra cường đại thần niệm, tựa như đã từng dò sát qua đếm không hết ngàn vạn sinh linh."

Phương Lâm chỉ nói là ra cảm thụ của mình, đối với hai đạo kiếm diễn hóa thần niệm có thể tiến vào thức hải của hắn, hắn lại là không nhắc tới một lời.

Tất lại thức hải của mình ở trong bao hàm nhiều lắm bí mật, Tiệt Thiên Kinh cùng Phong Thần đồ giám mỗi một dạng đều là bỏ nhấp nháy cổ kim chí bảo, tự nhiên không thể tiết lộ ra ngoài.

Tiêu Chính Thanh hơi trầm ngâm, sau đó đối Phương Lâm nói ra: "Ta dẫn người đi gặp đạo chủ, hắn có thể giải đáp nghi vấn của ngươi."

Đinh đến có thể bài trừ khả năng, Tiêu Chính Thanh không dám may trì hoãn, trực tiếp nắm lấy Phương Lâm bả vai đằng không mà lên, rơi thẳng vào U Minh đại điện.

U Minh đại điện ở vào ngọn cái phong đỉnh núi, cùng U Minh động Điện Thiên nhưng tương đối, toàn bộ từ đen Diệu Tinh thạch luyện chế mà thành, nhân nhạ uy áp như ẩn như hiện.

"Chính Thanh, ngươi trực tiếp tiến đến gặp ta đi!"

Hai người vừa mới rơi vào U Minh đại điện cửa trước, chỉ nghe thấy Mục Thành Ân thanh âm hùng hậu tại vang lên bên tai.

Phương Lâm có chút kinh ngạc, Tiềm Long cảnh đại năng vị trí thế mà không có người thủ vệ, quả thật có chút không thể tưởng tượng nổi.

"Không cần ngạc nhiên, lấy đạo chủ thực lực tới nói, căn bản không cần thủ vệ, lại nói U Minh đảo bị phong ấn về sau, căn bản không có những người khác có thể vô duyên vô cớ xông tới."

Phảng phất nhìn ra Phương Lâm nghi vấn, Tiêu Chính Thanh rất có kiên nhẫn giải thích nguyên nhân.

"Những cái kia xông vào U Minh đảo người đi nơi nào?"

Phương Lâm phát hiện một cái vấn đề rất trọng yếu, U Minh đảo chỉ có thể vào không thể ra, cái này vài vạn năm lắm xông vào người hẳn là tại không số ít a.

"Vấn đề của ngươi, ta đến trả lời ngươi đi!" Mục Thành Ân ngồi xếp bằng ngồi chung một chỗ phương viên chừng ba thước cự hình noãn ngọc phía trên, ngữ khí rất bình thản nhưng là uy nghiêm không giảm.

"Gặp qua đạo chủ!"

"Phương Lâm gặp qua mục thượng nhân!"

Tiêu Chính Thanh cùng Phương Lâm hai người đồng thời hành lễ, tại Mục Thành Ân ra hiệu dưới, hai người ngồi xếp bằng tại noãn ngọc bên cạnh Bồ trên nệm.

"Khởi bẩm đạo chủ, Phương Lâm vừa mới tại U Minh động có phát hiện, ta cảm thấy việc này hẳn là để đạo chủ biết, cho nên liền trực tiếp dẫn hắn đến đây." Tiêu Chính Thanh trực tiếp nói thẳng ý đồ đến.

Ánh mắt bên trong nổ bắn ra một tia lệ mang, Phương Lâm lập tức cảm thấy như là châm mang lưng gai, Mục Thành Ân trực tiếp hỏi: "Ngươi phát hiện cái gì?"

"Ta cảm thấy U Minh trong động đệ nhất Phó Thạch Khắc đồ hẳn là cùng U Minh đảo phong ấn có quan hệ, nhưng là ta còn có mấy cái nghi vấn, muốn mời lên người cho giải đáp."

Mục Thành Ân bộ mặt có chút co rúm, hắn bỏ ra gần ba thời gian ngàn năm, mới xác nhận bộ kia tuyệt thế Hung Kiếm đồ cùng phong ấn trực tiếp tồn tại liên quan, thậm chí là mấu chốt trong đó chỗ.

Không nghĩ tới Phương Lâm mới tiến vào U Minh động ngày thứ bảy, liền phát hiện trong đó chuyện ẩn ở bên trong, hẳn là kẻ này thật là thuận theo bình minh mà để phá trừ phong ấn.

"Cứ nói đừng ngại!" Mục Thành Ân sắc mặt hơi có vẻ kích động, hận không thể Phương Lâm trực tiếp đem tất cả vấn đề đều nói ra.

"Vấn đề thứ nhất, ta muốn biết U Minh đảo lai lịch chân chính?"

"Vấn đề thứ hai, ta theo Thân Tử Minh chân nhân cùng Công Dương Chí chân nhân tiến về U Minh đảo quá trình bên trong, nghe nói U Minh đảo là bị trục xuất hồn đảo, ta muốn biết nguyên nhân trong đó?"

"Vấn đề thứ ba, cái này vài vạn năm xông nhầm vào U Minh đảo người cùng trước đó tham gia linh cháo yến những người kia đến cùng ở nơi nào?"

Phuong Lâm mỗi chữ mỗi câu nói ra mình nghi vấn, hẳn biết những vấn đề này quan hệ đến U Minh đảo căn bản, nhưng là hẳn nhất định phải biết trong đó bí vấn.

Tiêu Chính Thanh không nghĩ tới Phuong Lâm nói lên vấn đề vậy mà như thế bén nhọn, vậy mà trực tiếp chỉ hướng U Minh đảo hạch tâm bí vấn.

"Nếu là thượng nhân không muốn bài trừ phong ấn mà ngồi chờ chết lời nói, có thể không cần trả lời ta." Phảng phất nhìn ra Mục Thành Ân chần chờ, Phuong Lâm lần nữa mở miệng nói.

"Nếu là toàn bộ nói cho người, người có bao nhiêu nắm chắc bài trừ trong đảo phong ấn?"

Tiêu Chính Thanh hai mắt như điện, gắt gao nhìn chăm chăm Phuong Lâm, muốn từ trong miệng hắn đạt được một cái để hắn hài lòng đáp án.

Phuong Lâm lắc đầu, nói ra: "Ta làm không ra bất kỳ cam đoan, nhưng là nếu như biết những vấn đề này, có lẽ cách mở ra phong ấn liền càng gần một bước."

Thời gian như nước chảy, nửa canh giờ trôi qua, Tiêu Chính Thanh vẫn không có há miệng trả lời Phuong Lâm vấn đề.

"Đảo chủ, như không cách nào mở ra phong ấn, U Minh đảo liền đem không còn tồn tại!" Tiêu Chính Thanh thử nhắc nhở.

Phuong Lâm vẫn như cũ nhìn chăm chăm Mục Thành Ân, tựa như nhìn chăm chăm U Minh trong động bức kia tranh khắc đá.

"Tốt a, Chính Thanh nói rất đúng, nếu là U Minh đảo không còn tồn tại, chúng ta những người này đều đưa hồn phi yên diệt, cái kia những bí mật này cũng sẽ không có giá trị tồn tại."

Mục Thành Ân sắc mặt nặng nề, tiếp tục hướng xuống nói ra: "Về phần U Minh đảo lai lịch, ta cũng không rõ ràng lắm, bởi vì khi ta tới U Minh đảo thời điểm, liền đã tồn tại rất lâu."

"Những cái kia làm xông vào người đều bị nhốt ở U Minh địa lao, mà ta cũng là năm đó làm xông vào!"

Phuong Lâm cùng Tiêu Chính Thanh cơ hồ không thể tin vào tai của mình, ai cũng không nghĩ tới Mục Thành Ân thế mà cũng là xông làm đến U Minh đảo đi lên.

"Lúc ấy ta vừa mới đột phá Nguyên Thần cảnh nhị trọng thiên, bị một trận kinh khủng Long Quyển Phong Bạo cuốn tới U Minh đảo bên trên, trực tiếp bị một đôi vô hình cự chưởng ném tới U Minh địa lao."

"Cái kia U Minh địa lao ngay tại U Minh đảo dưới mặt đất, tổng cộng có mười hai tầng, tầng tầng đều là hiện đầy sát cơ, ta ở lại bên trong gần năm ngàn năm, thẳng đến một cái cái trán mọc ra nốt ruồi son đạo nhân xuất hiện, hắn đem ta lộ ra U Minh địa lao, sau đó phong ấn U Minh đảo, đồng thời đem hai đạo có thể ra vào U Minh đảo phong ấn ban cho Thân Từ Minh cùng Công Dương Chí."

Mục Thành Ân ngẫm ngẫm thờ dài một hơi, tự giễu nói: "Ta tại U Minh đảo gặp người gần ba vạn năm, nhưng là tu vi lại chỉ dừng lại ở Tiềm Long tam trọng thiên, tạo hóa trên người a!"

"Thượng nhân, người nói là gặp qua cái kia bức thứ hai tranh khắc đá bên trên biểu hiện cái vị kia nốt ruồi son đạo nhân?" Phuong Lâm nghe được một tia mặt mày.

Mục Thành Ân yên lặng gật đầu: "Chính là vị tiền bối kia đem ta mang ra U Minh địa lao, ta tự nhiên nhớ tình huống."

"Xin hỏi thượng nhân, có biết vị tiền bối kia tôn tính?"

"Vị tiền bối kia giống như đã từng nói hẳn là La Phù động Triệu Công Minh, ta cũng nhớ không rõ lắm." Mục Thành Ân nghĩ nghĩ hỏi đáp.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58:: Hồng Hoang Vô Tiên

"La Phù động Triệu Công Minh!" Mục Thành Ân lời nói không thể nghi ngờ là tại Phương Lâm bên tai nổ một cái tiếng sấm.

Triệu Công Minh đến tột cùng là ai? Tục truyền Triệu Công Minh chính là Tiết giáo Thông Thiên giáo chủ thân truyền đệ tử, chính là Đại La Kim Tiên đình phong tuyệt thế cao nhân.

Không nghĩ tới phong ấn U Minh đảo lại là trong truyền thuyết tuyệt thế cao nhân, Phương Lâm lập tức cảm thấy U Minh đảo lại lịch càng thêm thần bí khó lường.

Nếu như bức thứ hai tranh khắc đá thật là cái kia La Phù động Triệu Công Minh, cái kia bức thứ nhất tranh khắc đá bên trong hai thanh tuyệt thế hung kiếm danh tự cũng liền miêu tả sinh động.

Bàn Cổ mở ngày sau, thể nội một đoàn máu đen rơi xuống, là vì U Minh huyết hải, trong đó có một cuồng rồn, Minh Hà lão tổ thai nghén trong đó, nó sinh mà kèm thêm hai kiếm, nói Nguyên Đồ, A Tỳ.

Nghĩ đến trong truyền thuyết có quan hệ U Minh hai chữ ghi chép, chỉ có Minh Hà lão tổ ở lại U Minh huyết hải, Phương Lâm trên trán thấm ra mồ hôi lạnh.

Nếu là cái này U Minh đảo thật cùng U Minh huyết hải có quan hệ, cái kia hai thanh tuyệt thế hung kiếm nhất định là Nguyên Đồ, A Tỳ hai kiếm không thể nghi ngờ.

Cái kia cuồng bạo máu tanh thân niệm, kinh khủng sát cơ, ngập trời huyết khí, dám cùng Tru Tiên Kiếm ý một trận chiến cao thấp, cùng truyền thuyết hai kiếm rất tương tự.

U Minh huyết hải, Nguyên Đồ kiếm, A Tỳ kiếm, Triệu Công Minh, đây hết thảy đột nhiên xuất hiện để Phương Lâm thấp thỏm bất an trong lòng.

Bọn chúng ở trong bất kỳ một cái nào đều xuất hiện, đều đủ để tại toàn bộ Hồng Hoang giới gây nên oanh động to lớn, huống chi những này di tích xuất hiện tại cùng một địa phương.

Trong biển có đất liền, phương có thể gọi là hòn đảo. U Minh đảo, hẳn là liền là U Minh trong biển máu hòn đảo!

Ý nghĩ này tại Phương Lâm trong đầu xuất hiện, trong chốc lát để Phương Lâm cảm giác được áp lực vô tận tới gần, tư duy phảng phất trong nháy mắt đọng lại.

"Phương Lâm, ngươi nhưng là nghĩ đến cái gì?" Phương Lâm bộ mặt biểu tình biến hóa toàn bộ bị Mục Thành Ân nhìn ở trong mắt.

Phương Lâm hít một hơi thật sâu, phảng phất trầm mê tại trí nhớ xa xôi bên trong, hồi đáp: "Nếu như như lời ngươi nói đều là thật, cái kia Triệu Công Minh hẳn là Đại La Kim Tiên cấp bậc cao thủ!"

"Đại La Kim Tiên?" Tiêu Chính Thanh hỏi ngược lại.

Vượt quá Phương Lâm đoán trước, Mục Thành Ân vậy mà quả quyết bác bỏ nói: "Điều đó không có khả năng, Hồng Hoang giới từ sinh ra đến nay từ không ai có thể thành tiên!"

"Thượng nhân có thể hay không nhớ lầm rồi? Nếu là không có tiên, thì tính sao tu tiên?" Mục Thành Ân lời nói chấn kinh Phương Lâm

Mục Thành Ân thần sắc có chút âm trầm, tiếp tục nói ra: "Ta biết ngươi không tin, nhưng là trên thực tế liền là như thế, Hồng Hoang giới chưa từng có tiên, cũng không có tu tiên giả, chỉ có người tu đạo."

Khi ký ức dung hợp về sau, Phương Lâm liền phát hiện Hồng Hoang giới tựa hồ liền không có thánh nhân cùng Chuẩn Thánh truyền thuyết, ngay cả những truyền thuyết kia pháp bảo cũng cho tới bây giờ nghe nói qua.

Bây giờ thân là Tiềm Long cảnh cái thể đại năng Mục Thành Ân, vậy mà chém đinh chặt sắt nói Hồng Hoang Vô Tiên, không thể nghi ngờ là để Phương Lâm tìm kiếm Phong Thần di tích con đường càng thêm long đong.

"Vậy các ngươi có hay không hiểu rõ liên quan tới tiên cổ sự, hoặc là nói liên quan tới vị kia La Phù động Triệu Công Minh sự tích?"

Phương Lâm kiệt lực áp chế nội tâm ngạc nhiên, thử từ Mục Thành Ân trong miệng nhiều nghe ngóng một số có quan hệ tiên nhân di tích.

Hồng Hoang giới từ đông đến tây, kéo dài mấy vạn dặm, Đông Hoang, nam ngục, Tây Mạc, Bắc Châu gấp quăn quýt, cấu thành cái này cuộn cuộn bao la hùng vĩ thế giới.

Đã nơi này có Phong Thần di tích, nhất định lưu truyền rất nhiều Phong Thần cổ sự, Phương Lâm tâm bên trong mãnh cân nhắc tỉ mỉ lấy.

"Hồng Hoang giới người tu đạo chia làm năm đại cảnh giới, theo thứ tự là Thăng Linh, Nhập Đạo, Nguyên Thần, Tiềm Long cùng Vọng Tiên."

"Vọng Tiên cảnh Cửu Trọng Thiên nếu là tự thân linh lực đủ cường đại, liền có thể phá toái hư không, bay Thăng Tiên vực, trở thành tiên nhân!"

Mục Thành Ân lời nói để Phương Lâm hiểu thêm Hồng Hoang giới hệ thống tu luyện, cũng minh bạch con đường trường sinh mục tiêu liền là bay Thăng

Tiên vực, tu luyện thành tiên.

"Mặc dù không biết Triệu Công Minh có phải hay không giống như lời người nói Đại La Kim Tiên, nhưng là có thể khẳng định một điểm, chỉ ít từ ta đảm nhiệm U Minh đảo chủ đến nay, không còn có người có thể bay Thăng Tiên vực."

Tiên Vực, đó là Hồng Hoang giới tất cả người tu đạo mục tiêu cuối cùng, từ từ con đường trường sinh, một khi tiến vào Tiên Vực, cũng liền mang ý nghĩa thu hoạch được vô tận tuế nguyệt trường sinh.

"Người là làm thế nào biết Triệu Công Minh liền là Đại La Kim Tiên ?" Mục Thành Ân trong lúc đó hai mắt lạnh lùng lãnh.

Phương Lâm chỉ là một cái Thăng Linh cảnh cấp thấp người tu đạo, coi như hấn nắm giữ thất truyền đã lâu Bạch hồ đăng thiên bộ, cũng không có khả năng biết Tiên Vực sự tình.

Mục Thành Ân tựa như một cái phát hiện mục tiêu báo sẵn, hai mắt nhìn chăm chăm Phương Lâm, phảng phất trong nháy mắt liền có thể đem hấn xé nát.

"Tại ta được đến Bạch hồ đăng thiên bộ sách cổ bên trên đã từng có đề cập tới Triệu Công Minh, cho nên ta mới biết được hấn là Đại La Kim Tiên."

Phương Lâm vẫn là nói láo, hấn căn bản là không có cách hướng Mục Thành Ân giải thích trong đầu hấn một phần khác ký ức, một phần có quan hệ Phong Thần Diễn Nghĩa thần thoại truyền kỳ.

"Phía trên là nói như thế nào?" Mục Thành Ân truy vấn.

"Ta nhớ được phía trên đã từng ghi chép Triệu Công Minh chính là Tiết giáo giáo chủ thân truyền đệ tử, bản thân tu vi tại Đại La Kim Tiên đình phong, cách Chuẩn Thánh chỉ thiếu chút nữa xa."

"Còn có đây này?"

Phương Lâm lắc đầu tiếp tục nói ra: "Ta chỉ thấy như thế đồ vật, cái kia quyền cổ tịch liền phá không rồi đi."

Tiêu Chính Thanh nghe Mục Thành Ân cùng Phương Lâm đối thoại, loáng thoáng nghe rõ ràng nội dung bên trong, trong lòng lại càng thêm lo lắng U Minh đảo mệnh đại phong ấn không cách nào bị phá trừ .

Nếu là như Phương Lâm nói, U Minh đảo là Đại La Kim Tiên phong ấn , như vậy dựa vào những này Thăng Linh cảnh đệ tử không cách nào bài trừ phong ấn .

Tiên nhân thực hiện phong ấn, tự nhiên chỉ có tiên người mới có thể giải khai, bây giờ Hồng Hoang Vô Tiên, muốn giải khai phong ấn trên cơ bản so với lên trời còn khó hơn.

"Đào chủ, nếu như U Minh đảo phong ấn đúng là tiên nhân bố trí xuống , vậy chúng ta nên làm cái gì?"

Tiêu Chính Thanh gương mặt lo lắng, bây giờ Hồng Hoang không có tiên nhân tồn tại, ai lại như thế nào có thể giải khai cường đại phong ấn, cứu vớt U Minh đảo đám người.

Tiên, chí cao vô thượng, hư vô mờ mịt, chính là đông đảo người tu đạo theo đuổi vô thượng cảnh giới.

Hồng Hoang giới người tu đạo cảnh giới tối cao cũng bất quá là Vọng Tiên Cửu Trọng Thiên, Vọng Tiên liền là ngửa Vọng Tiên người, xa còn lâu mới có được đạt tới tiên nhân cấp độ, càng không thể tiến vào Tiên Vực.

Mục Thành Ân từ ấm giường ngọc đứng lên, sắc mặt nghiêm túc, trầm ngâm một lát, nói ra: "Phương Lâm, nếu là theo ý kiến của người phải nên làm như thế nào?"

U Minh đảo phong ấn nhất định phải nhanh bài trừ, nếu không toàn bộ hòn đảo liền đem không còn tồn tại, trên đảo tất cả mọi người đem hô phi yên diệt, không còn tồn tại.

"Ta muốn đi U Minh địa lao." Đã tất cả vấn đề đều cùng U Minh địa lao có quan hệ nhìn, Phương Lâm đương nhiên muốn đi U Minh địa lao dò xét nguyên nhân

"Không được!" Tiêu Chính Thanh nghe được Phương Lâm muốn đi U Minh địa lao, vội vàng ngăn lại, sau đó tiếp tục nói ra: "Lấy thực lực người bây giờ, nếu là tiến vào U Minh địa lao, đó là hấn phải chết không nghi ngờ!"

"Nếu như không cách nào phá trừ phong ấn, cái kia tất cả mọi người là hấn phải chết không nghi ngờ." Phương Lâm không có phản bác, lại nói ra một cái dọa người sự thật.

Mục Thành Ân sắc mặt như là trên bầu trời đám mây biến ảo khó lường, cuối cùng mở miệng nói ra: "Thôi được, ta liền để Chính Thanh dẫn người đi U Minh địa lao! Thị phi thành bại, toàn dựa vào các người ."

Việc đã đến nước này, Mục Thành Ân cũng không có biện pháp khác, chỉ có thể để Phương Lâm thử đi tìm U Minh đảo phong ấn bí mật, đồng thời tiếp tục dựa theo nguyên kế hoạch chuẩn bị tiến hành bài trừ phong ấn.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59:: Trong địa lao tiền bối

Phương Lâm từ Mục Thành Ân miệng bên trong biết được U Minh đảo tình huống căn bản dưới, khẳng khẳng muốn đi U Minh địa lao dò xét, tại Tiêu Chính Thanh dẫn đầu xuống tới đến địa lao lối vào chỗ.

Địa lao lối vào ở vào U Minh động bên trái giữa sơn cốc, trong cốc cỏ dại rậm rạp, quái thạch san sát, nếu như không có người chỉ dẫn, tuyệt đối phát hiện địa lao cửa vào.

Tiêu Chính Thanh tay phải như là tay hoa cấp tốc chỉ vào, một đạo nhân nhật linh lực phiêu tán ra, như là cơn sóng bao trùm sơn cốc, lập tức nổ bắn ra một đạo trùng thiên hắc quang.

Cùng lúc đó, Thân Từ Minh, Công Dương Chí cùng U Minh đảo tất cả Nguyên Thần cảnh trở lên cường giả đều hơi biến sắc, có người muốn bị giam tiến U Minh địa lao.

"Phương Lâm, ta đang hỏi một lần, ngươi thật muốn đi vào?" Tiêu Chính Thanh trịnh trọng nói.

Khi vô tận hắc quang phóng hướng chân trời thời điểm, Phương Lâm tựa hồ có thể cảm nhận được dưới nền đất có một cỗ cường đại thần niệm đang kêu gọi lấy mình, mà lại càng ngày càng mãnh liệt.

"Tiêu chân nhân, xin cho đi vào đi!"

Tiêu Chính Thanh nhìn lấy Phương Lâm kiên nghị ánh mắt, tiện tay huyền hóa ra một tòa quý dị sơn môn, tản ra đen kịt quang mang, chậm rãi mở ra hai phiến cửa đá.

"Vậy ngươi đi vào đi, hi vọng phán đoán của ngươi là thật."

Phương Lâm gật gật đầu, bước nhanh đi vào cửa đá bên trong, khi thân ảnh biến mất tại Tiêu Chính Thanh trước mắt, biến ảo sơn môn cũng biến mất vô tung vô ảnh.

Trên sơn cốc trống không hắc quang dần dần tiêu tán, trong cốc lại khôi phục tĩnh mịch, phảng phất nơi này xưa nay chưa từng tới bao giờ người.

Tiêu Chính Thanh thở dài một tiếng, yên lặng nhìn lấy mảnh này sơn cốc u tĩnh, trong lúc đó dường không mà lên bay trở về U Minh đại điện.

Nhưng là hắn không có chú ý tới, vừa mới hiển hiện sơn môn khu vực, rất nhiều cỏ dại vậy mà thành tro tàn hình, trong nháy mắt liền không có sinh cơ.

"Ngươi cũng là xông làm tiến U Minh đảo người? Bất quá thực lực cũng quá kém a?"

"Không sai, nhìn tựa hồ chỉ có Thăng Linh bát trọng thiên, làm sao lại bị ném tới tầng này trong địa lao?"

Phương Lâm thân ảnh vừa mới xuất hiện tại U Minh địa lao bên trong, liền nghe được có người ở bên tai nói chuyện, giống như nhân số còn không ít.

Đây là một mảnh u âm không gian, bên trong có mấy cái lồng giam, mỗi một cái lồng giam sở dụng hàng rào tựa hồ tản ra địa ngục khí tức, tử vong, cuồng bạo cùng tà ác.

Phương Lâm quan sát tỉ mỉ lấy đây hết thấy, đập vào mi mắt liền là cùng bên cạnh lồng giam hàng rào, Phương Lâm thỉnh linh phát hiện chính hắn thể mà cũng thân ở tù trong lồng.

"Đây là có chuyện gì? Ta làm sao lại bị lồng giam cầm tù?" Phương Lâm tự lẩm bẩm.

"Chẳng lẽ tiến trước khi đến, không có người nói cho ngươi đây là địa phương nào sao? Đây là U Minh địa lao, địa lao tự nhiên là có lồng giam tồn tại!"

Người bên cạnh lớn tiếng nói, cho Phương Lâm giải thích nghi vấn của hắn.

Phương Lâm xoay người, dò xét bốn phía, nhìn thấy chung quanh lại có mười mấy người phân bố tại khác biệt tù trong lồng, mà lại mỗi một cái lồng giam tựa hồ hình dạng cũng không giống nhau.

Đối diện lồng giam trình viên hình, hàng rào như là trường kiếm trạng phân bố tại bốn phía, trên không lơ lửng mười mấy thanh trường kiếm, thượng bộ cùng phần dưới trường kiếm ở giữa kiếm khí tương liên, tản ra làm người ta sợ hãi khí tức.

"Hắn là kiếm tu!" Bên cạnh người kia tiếp tục giải thích nói.

Phương Lâm lần theo thanh âm nhìn lại, chỉ gặp người kia thế mà thân ở cùng vừa rồi hình dạng không sai biệt lắm lồng giam, chỉ bắt quả từ trường kiếm biến thành trường đao, đao quang hắc hắc, sát cơ tứ phía.

"Ta là Đao Tu!"

"Xin hỏi tiền bối, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?" Phương Lâm căn bản xem không hiểu cái này U Minh địa lao đến cùng là dạng gì địa phương.

Đối diện người kia người mặc trường bào màu xám, phần eo vây quanh một cây màu vàng kim nhật đai lưng, to dài lông mày phía dưới một đôi con mắt sáng ngời hữu thần, xem xét liền là tính cách cởi mở người.

"Đã ngươi cũng đến U Minh địa lao, nói rõ chúng ta duyên phận không cạn a, chẳng lẽ ngươi giới thiệu một chút mình?"

Phương Lâm nghe vậy, trầm ngâm nói: "Văn bối Thương Minh phái Phương Lâm, xin ra mắt tiền bối!"

"Thương Minh phái? Cho tới bây giờ chưa nghe nói qua, ở vào Đông Hoang đế quốc nào?"

"Thương Minh phái tại Bạo Loạn Tinh Hải." Phương Lâm cải chính.

"Bạo Loạn Tinh Hải!" Người kia miệng bên trong niệm niệm lại nhai sau đó lớn tiếng nói ra: "Lão bắt từ , cái này mới tới tiểu tử thế mà cùng ngươi đến từ một chỗ a!"

Phương Lâm con mắt có chút sáng lên, nơi này vậy mà cũng có đến từ Bạo Loạn Tinh Hải tiền bối, hắn là cái này U Minh đảo thật tại Bạo Loạn Tinh Hải ở trong?

"Thương Minh phái Khuất Thắng ngươi nhưng nhận biết?" Bị cái kia người coi là lão bắt từ người hỏi.

"Khuất Thắng là tông chủ của chúng ta, hắn là tiền bối cùng chúng ta tông chủ là quen biết cũ?"

"Một ngàn năm trước, ta đã từng cùng Khuất Thắng nâng cốc nói chuyện vui vẻ, không nghĩ tới hôm nay ở chỗ này nhìn thấy cổ nhân đệ tử, thật sự là tạo hóa trên người a."

Người này ngữ khí ở trong mang theo một loại nào đó thất lạc, thậm chí xen lẫn một loại nhàn nhạt tình cảm, không nói rõ được cũng không tả rõ được, lại có thể khiến người ta khắc sâu cảm nhận được.

Phương Lâm đang muốn hỏi thăm người này là ai thời điểm, địa lao ở trong đột nhiên phát sinh biến hóa kinh người, chỉ gặp vô số đạo màu đen khí tức điên cuồng tuôn ra động.

Như là vòng xoáy trạng khí tức tụ tập tại Phương Lâm bên trái lồng giam bên trong, toà kia lồng giam như là một toà bảo tháp, giờ phút này chính tản ra kim quang nhàn nhạt, phảng phất muốn thoát ly phiền khu vực này.

"Lão quỷ đầu muốn lại đột phá tiếp!"

"Tư Không Chính, ngươi rốt cục có cơ hội rời đi nơi này!"

"Tư Không Chính lần này cũng không thể thất bại nữa!"

Phương Lâm bên tai truyền đến thanh âm của mọi người, xem ra khía cạnh vị tiền bối kia muốn đột phá cảnh giới, mà lại có khả năng sẽ rời đi toà này thần bí địa lao.

"Tiền bối, đây là có chuyện gì?" Phương Lâm hỏi.

Nồng hậu dày đặc màu đen khí tức thời gian dần trôi qua từ bên cạnh lồng giam bên trong tán phát ra, mà cái khác lồng giam màu đen khí tức cũng đang không ngừng chuyển vận đến Tư Không Chính lồng giam ở trong.

"Chư vị đạo huynh, đã như vậy, không bằng chúng ta trợ Tư Không huynh một chút sức lực!" Đến từ Bạo Loạn Tinh Hải người kia cao giọng nói ra.

"Nhìn không ra ngươi lão bắt từ này thế mà còn có như vậy tâm cảnh, vậy ta đây lão ma cũng ra một phần lực đi!"

Vị kia Đạo Tu thành linh từ cánh tay phải ở trong bọc phát ra một đạo kinh khủng đao mang, trực tiếp bỏ về phía Tư Không Chính chỗ lồng giam phía trên, khoi dấy càng thêm mãnh liệt lắc lư.

"Ta cũng xuất thủ!"

"Xem ta giận phá thương khung!"

Hơn mười vị Nguyên Thần cảnh cường giả nhao nhao xuất thủ, lập tức vô số đạo cường đại linh lực hướng phía Tư Không Chính chạy đi, như là mười mấy con giao long đụng vào lồng giam bên trên.

Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ bọn hán muốn hủy đi Tư Không Chính lồng giam, thả hán rời đi nơi này?

Phương Lâm trợn mắt hốc mồm, căn bản không có nghĩ đến hán vừa tới U Minh địa lao vậy mà nhìn thấy kỳ lạ như vậy một màn.

Nếu là có thể hủy hoại lồng giam, bọn hán làm sao không lẫn nhau hiệp trợ đâu? Phương Lâm thật sự là nghĩ mãi mà không rõ nguyên nhân trong đó.

Tư Không Chính trên đỉnh đầu thời gian dần trôi qua hiện ra một tòa cổ kính bảo tháp, tháp này chung cừu giai, mỗi một giai tháp sừng đều treo một cái màu trắng bạc ngọc châu, trên thân tháp lưu quang chuyển động.

Bảo tháp từ từ căng vọt, trong chớp mắt liền trở nên gần cao hơn ba mét, lơ lửng tại Tư Không Chính trên không, từ từ tiếp xúc đến lồng giam thượng bộ, phảng phất trong nháy mắt liền có thể đụng vào nhau.

Trong lúc đó một tia chớp màu đen đột ngột xuất hiện tại địa lao bên trong, giống như một đạo đen kịt trường đao, trực tiếp bỏ vào Tư Không Chính lồng giam phía trên.

"Đạo Ma, có phải hay không là ngươi lại xuất thủ?" Vị kia thân ở trường kiếm trạng lồng giam người hỏi.

"Ta không có xuất thủ!"

Lại là một đạo quỷ dị Thiểm Điện đao mang xuất hiện tại địa lao bên trong, lần này thế mà công kích Phương Lâm vị trí lồng giam.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60:: Tư Không Chính

"Đây là có chuyện gì?" Phương Lâm sắc mặt đều biến thành đen, tia chớp màu đen thế mà bỏ về phía hán chỗ lồng giam.

Đạo này tia chớp màu đen bọc phát lực lượng kinh khủng, để Phương Lâm tâm thần rung động, thậm chí ngay cả thức hải bên trong vòng xoáy linh khí đều hoảng đặng.

"Cái kia mới tới tiểu tử, chú ý không cần sử dụng bất luận cái gì linh lực!" Bị màu đen Linh khí bao bọc vây quanh Tư Không Chính đột nhiên mở miệng nói.

Phương Lâm vừa mới vận chuyển linh lực, đang chuẩn bị phóng xuất ra phòng ngự hành pháp trận, nghe được Tư Không Chính, lập tức triệt bỏ tụ tập lại linh lực.

Nhắc tới cũng kỳ quái, cái kia đạo tia chớp màu đen nhìn lấy uy lực to lớn, nhưng là bỏ tới lồng giam bên trên, phảng phất tháo bỏ xuống tuyệt đại bộ phận lực lượng, y nguyên mang đến va chạm mạnh mẽ lực.

Phương Lâm chỉ cảm thấy thức hải mãnh liệt quay cuồng lên, trong nháy mắt liền bị khổng lồ lực trùng kích đụng ngã, trực tiếp đụng vào lồng giam trên lan can.

"Tiểu huynh đệ, ngươi không sao chứ!" Đạo Ma quan tâm mà hỏi.

"Đa tạ tiền bối quan tâm, ta không sao." Phương Lâm cau mày đứng lên, phần lưng trận trận làm đau để hán có chút khó chịu.

Vô số đạo tia chớp màu đen dao mang lần nữa lảng không xuất hiện, trực tiếp đem Phurong Lâm đẩy lui mấy bước, song lần này nhưng không có bỏ vào Phurong Lâm chỗ lồng giam, mà là trực tiếp bỏ về phía Tư Không Chính.

Liên tiếp không ngừng tia chớp màu đen, tầng tầng lớp lớp màu đen dao mang, liên tiếp đập nện tại Tư Không Chính vị trí bảo tháp lồng giam phía trên, khoi dấy hư không chấn động.

"Tiền bối, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?" Phurong Lâm rốt cục mở miệng hỏi thăm.

Đạo Ma lạnh lùng xoay người, một đạo hàn mang từ cặp mắt của hắn bên trong thoáng hiện, phảng phất trong hư không xuất hiện màu đen dao mang, nhàn nhạt nói ra: "Trước không cần nói, nhìn lấy lão quỷ đầu đột phá!"

Cùng vừa mới trước đó cỏi mở hào phóng so sánh, hiện tại thần thái mới là Đạo Ma chân chính bộ dáng, sát cơ liên tiếp, không hổ là trong đạo chi ma.

Phurong Lâm không có lần nữa hỏi tới, đành phải tập trung tinh lực đưa ánh mắt bỏ về phía Tư Không Chính, cái kia đang chịu đựng bị tia chớp màu đen công kích trung niên nam nhân.

"Tốt tốt lắm!" Tư Không Chính trong lúc đó quát, lập tức trên đỉnh đầu bảo tháp tách ra to lớn quang mang, mà lại thật nhanh xoay tròn.

Vô số đạo tia chớp màu đen vậy mà xuyên qua Tư Không Chính thân ở lồng giam, trực tiếp đập nện ở trên bộ trên bảo tháp mặt, giống như vô số viên sao trời tưởng đụng vào nhau, kích xạ ra kinh thiên động địa hàn quang.

Tư Không Chính lạnh lùng nhìn lấy đập nện tại trên bảo tháp mặt tia chớp màu đen, song trong mắt đồng dạng nhấp nhô thăm thăm lồi quang, song chường trực tiếp đặt tại bảo tháp dưới đáy, trút xuống toàn thân linh lực.

Khiến Phurong Lâm khiếp sợ sự tình phát sinh, Tư Không Chính đỉnh đầu bảo tháp cấp tốc thu nhỏ, trong chớp mắt liền biến đến khoảng nửa mét, sau đó trong lúc đó bành trướng bộc phát!

Vô số đạo tia chớp màu đen lập tức bị đẩy lui, biến mất vô tung vô ảnh, toàn bộ địa lao không gian kịch liệt lay động, Phurong Lâm cảm thấy mình đều hơi rung nhẹ.

"Lão quỷ đầu cuối cùng thành công!"

"Tư Không lão quỷ, chúc mừng!"

"Xem ra Tư Không lão quỷ muốn rời khỏi cái địa phương quỷ quái này!"

Phurong Lâm giật mình nhìn lấy phát sinh đây hết thấy, đến bây giờ đều không có hiểu rõ đến cùng xảy ra chuyện gì.

Tư Không Chính song trong mắt bắn ra một đạo hàn quang, trên không cự hình bảo tháp cấp tốc biến Tiểu Lạc trên tay hắn, như là nâng tháp Lý Thiên vương uy phong lâm liệt, chấn nhiếp tam giới.

Nếu là bên cạnh lại đứng đây một cái cầm trong tay Hỏa Tiêm Thương, chân đạp Phong Hỏa Luân thiếu niên, Tư Không Chính này tám cách ăn mặc cực kỳ giống nâng tháp Lý Thiên vương! Phurong Lâm đơn giản không thể tin được mình con mắt.

"Phá cho ta!" Tư Không Chính một tiếng quát chói tai, nắm tay phải bộc phát ra hào quang chói sáng trực tiếp đập nện tại lồng giam bên trên.

Hình bảo tháp lồng giam trong nháy mắt đùng đưa, trong lúc đó dần hiện ra hư không ba động, hóa thành vô tận gọn sóng biến mất tại trước mắt mọi người.

"Lão quỷ đầu, ngươi thật sự là quá lợi hại, ngươi cuối cùng thành công!"

"Tư Không lão ma, ngươi nếu là rời khỏi nơi này, nhớ kỹ đi Đông Hoang giúp ta truyền cái tin tức a!"

"Đúng a, Tư Không lão ma, ngươi là tại là thật là đáng sợ! Vậy mà sống sờ sờ phá vỡ thiên địa này lồng giam a."

"Tư Không lão ma, ta phục ngươi!"

Bên tai truyền vang lấy hơn mười vị Nguyên Thần thật người ngữ, đủ để chứng minh Tư Không Chính tại mọi người trong suy nghĩ địa vị cùng thực lực cường đại.

"Đa tạ chư vị đạo huynh vừa mới xuất thủ tương trợ, Tư Không Chính vô cùng cảm kích." Tư Không Chính một mặt mừng rỡ hướng phía chúng nhân nói tạ.

Ròng rã năm ngàn năm, rốt cục thoát khỏi lồng giam hạn chế, tự thân tu vi cũng bị đè nén thật lâu, nếu là có thể rời đi toà này quỷ dị địa lao, chỉ sợ trong nháy mắt liền có thể đột phá đến Tiêm Long cảnh.

Đám người tinh thần cũng đột nhiên trở nên tương đối tốt, nhìn thấy Tư Không Chính có thể đánh vỡ mấy ngàn năm gông cùm xiềng xích, lập tức cảm

thấy có thể rời đi hi vọng gia tăng thật lớn.

"Cái kia vị tiểu huynh đệ, ngươi là như thế nào xuất hiện ở nơi này?" Tư Không Chính cùng đám người đánh xong chào hỏi về sau, đi tới Phương Lâm chỗ lồng giam.

Cũng khó trách Tư Không Chính có nghi vấn, phải biết trong này bị cầm tù toàn bộ đều là Nguyên Thần cảnh nhị trọng thiên trở lên cao thủ, mà Phương Lâm chẳng qua là một cái Thăng Linh cảnh đệ tử cấp thấp mà thôi.

"Ta là tự nguyện tiến vào U Minh địa lao ." Phương Lâm lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi.

Đám người nghe vậy đều là hơi sửng sốt, lại có người tự nguyện bị cầm tù tại U Minh địa lao, không phải là đầu óc xảy ra vấn đề gì đi.

Có lẽ là nhìn thấy chư vị tiên bối ánh mắt hoài nghi, Phương Lâm âm thầm giả bộ như trấn định, sau đó tiếp tục nói ra: "Bởi vì U Minh đảo chủ nói cho ta biết, nếu như trong hai tháng không cách nào giải trừ U Minh đảo phong ấn, cái kia toàn bộ U Minh đảo sẽ không còn tồn tại, tất cả mọi người cũng liền phi yên diệt, mà ta tại U Minh trong động cảm giác bài trừ phong ấn phương pháp khả năng tại U Minh địa lao bên trong, cho nên ta liền tiến đến ."

"Cái gì phong ấn?" Tư Không Chính sắc mặt cổ quái, nhất là nghe được Phương Lâm nói U Minh đảo có khả năng triệt để hủy diệt.

Phương Lâm yên lặng lắc đầu, sau đó đem từ Thương Minh phái tiếp vào thường phạt thiện ác khiến cùng đến đi vào U Minh địa lao ở giữa mọi chuyện cần thiết trình bày một lần.

"Cái này sao có thể? U Minh đảo lại để cho hủy diệt!" Đạo Ma sắc mặt tái xanh, phảng phất liền muốn bỏ ra diệt thiên đao mang.

Tư Không Chính cũng là sửng sốt một chút, có chút suy tư về sau, trầm ngâm nói: "Phương Lâm, ngươi là trực tiếp tiến vào U Minh địa lao ?"

"Đúng vậy a?"

"Trực tiếp xuất hiện ở đây?" Tư Không Chính hỏi lần nữa.

Phương Lâm không rõ ràng cho lắm, tiếp lấy hồi đáp: "Ta trực tiếp liền xuất hiện ở nơi này, sau đó đã nhìn thấy Tư Không tiên bối bài trừ lồng giam phong cấm."

Hơn mười vị Nguyên Thần thật người nhất thời trầm mặc không nói, vốn cho rằng Tư Không Chính có thể ý vào lực lượng của mình bài trừ lồng giam, liền có thể tồn tại rất lớn cơ hội có thể lập tức U Minh đảo.

Nhưng là Phương Lâm lời nói nhưng lại làm cho bọn họ tức giận không thôi, không nghĩ tới toàn bộ U Minh đảo đều tại phong ấn bên trong, mà lại rất có thể là bị một vị tiên nhân phong ấn .

Tiên nhân phong ấn, ai có thể phá giải? Trừ phi Vọng Tiên cảnh loại kia vô thượng cường giả tồn tại, cũng có thể rung chuyển tiên nhân phong ấn, những người khác căn bản không có khả năng phá giải rồi phong ấn.

"Nếu là ta giúp ngươi hủy đi cái này lồng giam, cùng ngươi cùng một chỗ tìm kiếm bài trừ U Minh đảo phong ấn phương pháp, ngươi cảm thấy thế nào?" Tư Không Chính trầm giọng hỏi.

Không đợi Phương Lâm trả lời, Đạo Ma cả kinh nói: "Tư Không lão quý, ngươi có thể phá vỡ cái này lồng giam?"

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61:: Chân nhân tụ hợp

Tất cả mọi người bị Tư Không Chính lời nói chấn kinh , hẳn lại còn nói có thể hủy đi cầm tù đám người mấy ngàn năm lồng giam, ai đều không thể tin vào tai của mình.

"Tư Không lão quý, ngươi thật xác định có thể hủy đi cái này lồng giam?" Bên cạnh một vị sắc mặt đen kịt trung niên nhân sờ lấy lồng giam hỏi.

Tư Không Chính cười nhạt một tiếng, đi thẳng tới người kia trước mặt, hai tay nắm ở trước mắt lồng giam, trong lúc đó bộc phát ra điên cuồng lực lượng, ngành sinh sinh đem gãy cong.

Đề người kia trốn mắt hốc mồm sự tình còn ở phía sau, chỉ gặp Tư Không Chính lại đem lồng giam trực tiếp bẻ gãy.

"Người đột phá đến Tiềm Long cảnh?" Người kia không dám tin vào hai mắt của mình.

"Xem ra, Tư Không lão quỷ thật tấn thăng đến Tiềm Long cảnh, nếu không làm sao có thể hủy đi cái này vô kiên bất tồi lồng giam!"

Đạo Ma trên mặt toát ra vẻ mặt mát, sau đó lại khôi phục lại loại kia không sợ trời không sợ đất coi mờ tính cách.

Tư Không Chính cũng là cười tươi như hoa, ở cái này cổ quái địa lao trọn vẹn ba ngàn năm, tu vi rốt cục có lớn đột phá, khổ tu mới có thể thành tựu đại đạo a.

"Tạm thời còn không có đột phá, nhưng là một khi rời đi nơi này, ta tin tưởng trong nháy mắt liền có thể đột phá đến Tiềm Long cảnh!"

Tư Không Chính sự tự tin mạnh mẽ cảm nhiễm đám người, ai đều không có đi hoài nghi hắn, nhưng bằng hắn có thể hủy đi lồng giam liền đầy đủ chứng minh bản thân hắn thực lực cường đại.

"Nhanh đem chúng ta lồng giam trước hủy đi, vậy lại mấy ngàn năm nhiều nghỉ ra được đi một chút a!" Đạo Ma vội vàng nói.

"Không có ý tứ, ta lập tức liền động thủ!"

Tư Không Chính gương mặt áy náy, hắn cũng biết tại một chỗ như vậy bị vây mấy ngàn năm là dạng gì cảm giác, cho nên như thiểm điện xuất thủ đem tất cả mọi người lồng giam toàn bộ phá giải rồi.

To lớn phi thúy minh châu liền lơ lửng tại đỉnh đầu của mọi người, đây là toàn bộ địa lao duy nhất ánh sáng, cũng là địa lao ở trong linh khí nguồn suối, khiến cái này Nguyên Thần cảnh cường giả hấp thu mấy ngàn năm.

"Viên này phi thúy minh châu bên trong hẳn là chỉ ít có một đầu cực phẩm linh mạch a!" Tư Không Chính cảm thán nói ra.

"Đa tạ tiền bối xuất thủ tương trợ, vẫn bối vô cùng cảm kích!"

Phương Lâm sắc mặt nghiêm túc, thật sâu hướng phía Tư Không Chính cúi đầu, hắn đã biết nếu là không có Tư Không Chính xuất thủ tương trợ, chỉ sợ hắn ít nhất phải bị vây ở chỗ này mấy ngàn năm.

Thời gian từng giờ trôi qua, Phương Lâm biết rõ cách U Minh đảo cuối cùng hủy diệt thời gian cũng đem không xa, cho nên hắn biết rõ Tư Không Chính xuất thủ với hắn mà nói cơ hồ là ân cứu mạng.

Tư Không Chính cẩn thận ngắm nghía Phương Lâm, cười nói ra: "Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên a! Thăng Linh bát trọng thiên thực lực cũng đủ để bằng được Nhập Đạo nhị trọng thiên, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém."

"Hảo tiểu tử, tiền đồ vô lượng!" Đạo Ma đi tới vỗ Phương Lâm bả vai nói ra.

Phương Lâm lần nữa chấp tay hỏi: "Tiền bối là?"

"Mã Hoành Đạo! Người xưng Đạo lão ma!" Mã Hoành Đạo tùy tiện nói ra, hắn liền là sáng khoái như vậy một người.

"Gặp qua Mã tiền bối!"

Mã Hoành Đạo trịnh trọng gật đầu, tiếp tục giải thích nói: "Vị này là các người Bạo Loạn Tinh Hải Bồng Lai đảo Huyền Chân Tử, vị này là kiếm tu Tà Vô Cực!"

"Tiên Thiên tông thành, Ngũ Hành tông Đồng Ngôn, ..."

Phương Lâm lập tức kinh ngạc, không biết nên hướng ai hành lễ, đành phải thật sâu cúi người, hướng đám người vấn an: "Thương Minh đảo Phương Lâm gặp qua chư vị tiền bối."

"Phương Lâm, không nên bị Đạo lão ma hù dọa, chúng ta đối với mấy cái này lễ nghi phiền phức cũng không thèm để ý, dù sao mọi người ở chỗ này ở chung được như thế này, lẫn nhau đều hiểu rõ, ai cũng sẽ không cùng một cái văn bối bản khoản."

Huyền Chân Tử sắc mặt trắng nõn, một túm dài nhỏ sợi râu thiếp ở dưới cằm, mũi Lương Vi Vi nhô lên, phía trên liền là một đôi dài nhỏ song mi, khám nạm lấy sáng ngời hữu thần con mắt.

"Ha ha ha ha, tiểu tử, không cần khẩn trương như vậy! Chỉ là chi đùa một chút mà thôi!" Mã Hoành Đạo cười ha ha.

Phương Lâm không biết nói cái gì cho phải, chỉ là lúng túng cười làm lành.

Tạ Vô Cực hai mắt như điện, trực tiếp nhìn lấy Phương Lâm mở miệng hỏi: "Phương Lâm, ngươi vừa mới nói tự nguyện tiến vào U Minh địa lao chính là vì tìm kiếm bài trừ U Minh đảo phong ấn phương pháp?"

"Hỏi Tạ tiên bối, đúng là như thế, U Minh đảo đảo chủ mục thượng nhân từng nói U Minh động ở trong cái kia Hồng Chí đạo nhân có thể là Triệu Công Minh, nhưng là từ ta trước đó lấy được cổ văn bên trong từng có qua ghi chép, Triệu Công Minh chính là Tiệt giáo Thông Thiên giáo chủ thân truyền đệ tử, cảnh giới đã cao tới Đại La Kim Tiên cảnh, có thể nói đã là bất tử chi thân, nếu là Hồng Hoang giới khi thật không có tiên nhân, chỉ sợ hắn bố trí xuống phong ấn căn bản không người có thể phá giải."

Phương Lâm ôm tai mà hướng đám người giải thích, nghĩ nghĩ phán đoán của mình, lại tiếp lấy nói ra: "Nếu như nói mục thượng nhân là bị Triệu Công Minh mang ra U Minh địa lao, như vậy cái này U Minh địa lao ở trong nhất định có hắn đã từng lưu lại di tích, có lẽ ẩn giấu đi giải khai U Minh đảo phong ấn phương pháp hoặc là chìa khoá. Đúng, giống như mục thượng nhân đã từng nói U Minh địa lao chia làm mười hai tầng, không biết đây là tầng thứ mấy?"

U Minh địa lao tổng cộng mười hai tầng? Tất cả mọi người mơ hồ, bọn hắn từ khi bị ném tới U Minh địa lao về sau, vẫn bị cầm tù ở chỗ này, làm sao biết còn có cái khác giải địa lao.

"Chúng ta cũng không biết đây là tầng thứ mấy, ngươi nếu là không nói U Minh địa lao có mười hai tầng, chúng ta cũng không biết nơi này tổng cộng có mười hai tầng."

Huyền Chân Tử từ đạo hữu khác trên mặt đồng dạng nhìn thấy nghi hoặc, nói rõ bọn hắn tất cả mọi người không biết U Minh đảo còn có cái khác giải, cũng không biết cái khác giải bên trong giam giữ người nào?

"Từ bọn ngươi ra những này bị xông làm tiến U Minh đảo người, tựa hồ còn có mấy trăm vị Thăng Linh cảnh đệ tử cũng nhốt vào U Minh địa lao." Phương Lâm hồi tưởng lại Mục Thành Ân tại U Minh đại điện nói lời.

"Ngươi nói là còn có rất nhiều Thăng Linh cảnh đệ tử cũng bị vây ở U Minh địa lao? Bọn hắn cũng là giống như ngươi tìm kiếm bài trừ phong ấn phương pháp mà đi vào sao?"

Người nói chuyện là tiên thiên tông Tề Thành, một vị Nguyên Thần ngũ trọng thiên cường giả, đồng thời cũng là thân thể phòng ngự cao thủ hàng đầu.

Phương Lâm lắc đầu, trực tiếp nói ra: "Bọn họ đều là bài trừ phong ấn sau khi thất bại, bị giam tại U Minh trong địa lao."

"Cái kia U Minh đảo chủ nhưng từng nói cho ngươi, những cái kia phá trận Thăng Linh cảnh đệ tử bây giờ sống hay chết?" Huyền Chân Tử phảng phất ý thức được cái gì.

"Cái này vẫn bối ngược lại là không hỏi, nhưng từ mục thượng nhân trong khẩu khí có thể phán đoán, hắn là còn sống, bất quá không biết bị giam giữ tại tầng nào trong địa lao."

Tư Không Chính sắc mặt nghiêm túc, cái khác người đưa mắt nhìn nhau, không biết tiếp xuống phải nên làm như thế nào.

"Tốt, chư vị đạo huynh, mặc kệ Phương Lâm chỗ nói có phải thật vậy hay không, chúng ta đầu tiên muốn rời khỏi nơi này."

"Tề đạo huynh nói có lý, Tư Không lão quý, chúng ta vẫn là tìm lối ra rồi đi cái này địa lao đi."

Cái khác hơn mười vị Nguyên Thần chân nhân nhao nhao gật đầu, bây giờ rời khỏi nơi này trước, sau đó đi kiểm tra đối chiếu sự thật U Minh đảo có phải thật vậy hay không bị phong ấn, nếu như là bị phong ấn, lại tìm kiếm phá trận chi pháp cũng không muộn.

"Chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể làm như vậy, chư vị đạo huynh, để cho an toàn, mọi người vẫn là đi theo Quang Minh Bách Luyện tháp bảo hộ phạm vi bên trong đi."

Tư Không Chính nói ném ra trong tay Quang Minh Bách Luyện tháp, trong nháy mắt bành trướng tản ra kim quang nhàn nhạt, đem đám người bao phủ ở bên trong, Phương Lâm vẫn đứng ở Tư Không Chính cùng Huyền Chân Tử bên cạnh.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62:: Gương đồng mặt người

Cao lớn Quang Minh Bách Luyện tháp khoảng chừng cao mười mấy mét, lơ lửng tại đỉnh đầu của mọi người phảng phất liệt nhật huyền không, kim quang nhàn nhạt nghiêng trên thân mọi người, như là phủ thêm tầng một như hoàng kim chiến y.

"Chúng ta muốn đi hướng nào?"

Mã Hoành Dao ánh mắt rất sắc bén, bốn phía đều là trống rỗng, phảng phất tầng này địa lao liền là một cái ngăn cách không gian, tựa hồ không cách nào phán đoán chung quanh.

Huyền Chân Tử mặt sắc mặt ngưng trọng, đột nhiên loay hoay tay phải thật nhanh bóp động, rất có tự tin nói ra: "Các người đi theo ta đi là được rồi!"

Cứ việc Huyền Chân Tử tốc độ rất nhanh, nhưng là Phương Lâm lại nhìn rất rõ ràng, cái kia rõ ràng liền là tại thông qua thủ đoạn nào đó tiến hành dự đoán phương hướng.

Ở cái này không biết trong không gian, không người nào dám ngưng không mà đi, tất cả mọi người là nhanh nhanh đi theo Huyền Chân Tử bốn tẩu.

Tiếp tục đi lên phía trước, cái này địa lao tựa hồ trở nên càng ngày càng trống trải, thời gian dần trôi qua xuất hiện một đạo như có như không thần bí linh khí.

Cùng Hồng Hoang giới linh khí có chỗ khác biệt, loại này đột nhiên toát ra linh khí bổ sung lấy có chút mùi máu tươi, để đám người âm thầm nhũn mảy.

Từ Không Chính trong lúc đó xuất thủ, một luồng hơi lạnh tập kích người thanh phong từ trong tay áo phun ra, trong nháy mắt đem đạo này gay mũi linh khí thổi vô tung vô ảnh.

Cổ khí tức này vì cái gì có chút quen thuộc? Phương Lâm tâm bên trong có chút suy đoán.

"Không cần đi về phía trước, nơi này đã không có đường." Huyền Chân Tử nhìn lấy một khối to lớn gương đồng xuất hiện ở trước mắt, trực tiếp chặn tiến lên đường đi.

Mã Hoành Dao tiến lên đi hai bước, đi vào trước gương đồng mặt, đưa tay sờ sờ lập tức cảm giác được một cỗ cường đại sát cơ đập vào mặt, thậm chí ngay cả thức hải bên trong Nguyên Thần đều cảm thấy âm lạnh.

"Thật là đáng sợ khí tức!" Mã Hoành Dao hít vào một ngụm khí lạnh, phải biết hắn nhưng là Nguyên Thần cảnh lực trọng thiên cường giả, phổ thông huyền băng còn không cách nào làm cho hắn cảm thấy rung động.

Từ Không Chính cũng tới trước chạm đến một chút, quả nhiên như Mã Hoành Dao nói tới, khối này gương đồng tựa hồ không thể tầm thường so sánh, ẩn giấu đi dị dạng khí tức cường đại.

"Khối này gương đồng ẩn giấu đi khí tức quý dị, mọi người riêng phần mình đề cao cảnh giác, không nên tùy tiện xuất thủ."

"Huyền Chân Tử đạo huynh, người có thể đo xuất một chút miệng ở nơi nào sao?" Tạ Vô Cực trông thấy Huyền Chân Tử đang nhanh chóng kết động ngón tay.

Huyền Chân Tử đột nhiên dừng lại nhanh chóng bóp ra tay chỉ, sau đó chỉ hướng trước mắt gương đồng, điểm gập đầu nói ra: "Liền ở cái này gương đồng vị trí."

Dễ dàng như vậy đã tìm được địa lao cửa ra vào, tuyệt không có khả năng này, tất cả mọi người không dám tương tin Huyền Chân Tử.

Nhìn thấy biểu hiện của mọi người, liền biết bọn hắn không tin mình, Huyền Chân Tử có chút tức giận, trong hai mắt hiện lên một tia lệ mạng, nói: "Liền để ta thử trước một chút."

Mã Hoành Dao nghe vậy hướng lui về phía sau ra một bước, chừa lại không gian, vừa vặn để Huyền Chân Tử đi tới.

Huyền Chân Tử hai tay đặt tại gương đồng đề đoan, trong lúc đó phát động lực lượng toàn thân, một cỗ khí thế cường đại bạo phát đi ra, muốn đem cái này cái cự đại gương đồng đi động mở.

Nhưng là để hắn thất vọng sự tình phát sinh, Nguyên Thần cảnh lực trọng thiên cao thủ toàn lực vậy mà mấy may không thể nhúc nhích gương đồng, đây quả thực không thể tưởng tượng nổi.

"Cái này sao có thể? Huyền Chân Tử đạo huynh người sẽ không đang nói đùa chứ?" Mã Hoành Dao hỏi.

Huyền Chân Tử không nói gì lần nữa thi triển toàn lực, kết quả gương đồng vẫn là không nhúc nhích.

"Cái này gương đồng quá nặng đi, ta căn bản dời không động được." Huyền Chân Tử thở dài một hơi, sắc mặt khó coi.

"Ta đi thử một chút!" Từ Không Chính lớn tiếng nói.

Chỉ gặp Tư Không Chính một chường đặt tại gương đồng bên cạnh, một cỗ phô thiên cái địa khí thế bạo phát đi ra, ép đám người toàn bộ đến lui mấy bước, sau đó gương đồng vẫn không có bất kỳ phản ứng nào.

Không có khả năng! Tư Không Chính cũng không thể tin được, lấy hấn Nguyên Thần cảnh Cửu Trọng Thiên đỉnh phong thực lực vậy mà cũng không thể di động gương đồng mảy may.

"Không tệ, khối này gương đồng trọng lượng không thể tầm thường so sánh, ta cũng vô pháp đem di động." Tư Không Chính thất vọng nói.

"Nếu như bất đắc dĩ, vậy cũng chỉ có đánh nát khối này gương đồng."

Huyền Chân Tử một mặt ngưng trọng, muốn muốn mau rời khỏi cái này địa lao, nhất định phải tìm tới ra miệng, hiện tại chỉ có cái này một con đường ra.

"Tốt a! Liền để cho ta tới ra tay đi!" Mã Hoành Dao một mặt hưng phấn, từ nhãn trừ vật của mình bên trong lấy ra một thanh thanh lóng lánh trường đao.

Trường đao nơi tay Mã Hoành Dao khí chất đột nhiên biến đổi, uy nghiêm mười phần, để cho người ta không dám nhìn thẳng, theo hấn một tiếng quát chói tai, nổ bắn ra mà xuất đao mang trực tiếp bổ vào gương đồng trên mặt kính.

Lập tức gương đồng trên mặt kính phát sinh đáng sợ một màn, một cái cự hình mặt người đột nhiên xuất hiện, hai mắt ở giữa tản ra vô tận huyết quang, trên trán thỉnh thoảng còn khắc lấy một vòng huyết hồng sắc trắng khuyết.

Hai vệt huyết quang từ cự hình mặt người trong hai mắt kích bắn ra, xen lẫn vô tận huyết khí phô thiên cái địa, trong nháy mắt sợ ngây người đám người.

Tư Không Chính tốc độ cực nhanh, vội vàng phát động Quang Minh Bách Luyện tháp phi tốc xoay tròn, đem vô tận huyết khí ngăn cản tại đám người ngoài thân.

Mã Hoành Dao không có tới kịp phản ứng, trong nháy mắt liền bị khủng bố huyết khí đánh trúng, sắc mặt trong nháy mắt liền âm trầm xuống, hai mắt ở giữa dần dần biến đỏ, phảng phất có tầu hỏa nhập ma báo hiệu.

"Đao lão ma! Ngươi thế nào?" Huyền Chân Tử kêu lên.

Tư Không Chính khẽ nhíu mày, một chường đập nện tại Mã Hoành Dao đầu, trực tiếp đem đánh xỉu, phòng ngừa nó bị huyết khí xâm nhập.

"Nhất định phải thanh đao lão ma lấy tới bách luyện tháp phía dưới đến, nếu không liền sẽ bị loại này kinh khủng huyết khí đồng hóa mất." Tạ Vô Cực nhìn vô cùng cẩn thận.

Tư Không Chính thử vươn tay ra kéo Mã Hoành Dao, lại trông thấy trên gương đồng cự hình mặt người cười quỷ dị cười, vậy mà mở ra huyết bồn đại khẩu.

"Không tốt! Không còn kịp rồi!" Tư Không Chính cả giận nói.

"Đáng tiếc Đao lão ma, lần này chỉ sợ tránh không khỏi!"

"Cái này trên gương đồng mặt người rốt cuộc là thứ gì, thật sự là thật là đáng sợ!"

Đám người nghị luận ầm ỹ, nhưng là không người nào dám ngay trước quỷ dị mặt người xuất thủ cứu vớt Mã Hoành Dao, ngay cả Mã Hoành Dao đều không phát sinh ngăn cản công kích, bọn hấn tự nhiên cũng vô pháp ngăn cản.

Mọi người ở đây coi là Mã Hoành Dao muốn bị chết tại mặt người bồn máu miệng lớn hạ thời điểm, đột nhiên xuất hiện một cái bàn tay lớn màu xanh từ cự hình mặt người trước mặt ngạnh sinh sinh thanh đao lão ma bắt đi.

"Đao lão ma!" Tạ Vô Cực hoảng sợ nói.

Chỉ gặp cái kia cự hình bàn tay nắm lấy Mã Hoành Dao, vậy mà xuyên qua Quang Minh Bách Luyện tháp phòng ngự, sau đó đột nhiên biến mất vô tung vô ảnh, đem Mã Hoành Dao còn tại Huyền Chân Tử dưới chân.

"Phương Lâm, vừa mới là ngươi xuất thủ?" Tề Thành nhìn rất rõ ràng, vừa mới Phương Lâm giống như huy động tay phải.

"Ta nhìn thấy Mã tiên bối tựa hồ rất nguy hiểm, không kịp nghĩ nhiều, liền trực tiếp xuất thủ." Phương Lâm hồi đáp.

Huyền Chân Tử cẩn thận kiểm tra một chút Mã Hoành Dao, trực tiếp lấy ra một hạt màu vàng đan dược bỏ vào trong miệng của hấn, sau đó tay phải đặt tại Mã Hoành Dao phía sau lưng, trợ giúp hấn hòa tan dược lực.

"Còn tốt Phương Lâm xuất thủ kịp thời, nếu không Đao lão ma liền có thể liền sẽ bị Huyết Ma khí đồng hóa." Huyền Chân Tử lòng có dư cô nói.

"Huyết Ma khí!" Tư Không Chính tâm thần đại chấn.

"Huyền Chân Tử đạo huynh, ngươi có thể xác định loại này huyết khí thật là Huyết Ma khí?" Tạ Vô Cực truy vấn.

"Vừa mới còn không thể xác định, nhưng là bây giờ thấy Đạo lão ma triệu chúng, có thể xác định là Huyết Ma khí không thể nghi ngờ." Huyền Chân Tử trình trọng nói.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63:: Ngàn cân treo sợi tóc

Khối này gương đồng đến cùng là pháp bảo gì? Lại có thể biến ảo trường thành mặt, mà lại có thể phát ra Huyết Ma khí tiến hành công kích, khi thật là khiến người ta sợ mất mặt.

Huyết Ma khí có thể cùng linh khí dung hợp, dễ dàng cho người tu đạo có thể hấp thu tu luyện, từ đó ăn mòn linh hồn hoặc là Nguyên Thần, chậm rãi chuyển biến làm ác ma.

Hồng Hoang đại lục từ hình thành đến nay, người tu đạo cùng Tu ma giả liên đới với lập tồn tại, người tu đạo chiếm cứ Đông Hoang cùng Nam Ngục, mà Tu ma giả lại độc bá Bắc châu, tự thành một khu vực.

"Xem ra khối này gương đồng khẳng định cùng Bắc châu những cái kia Tu ma giả ở giữa tồn tại quan hệ rất lớn, không bằng chúng ta đồng loạt ra tay hủy đi nó!" Tạ Vô Cực đề nghị.

Đám người đưa ánh mắt nhìn về phía Huyền Chân Tử, dù sao cũng là Huyền Chân Tử xác định khối này gương đồng vị trí là địa lao cửa ra vào, tự nhiên muốn nhìn ánh mắt của hắn làm việc.

"Thôi được, vậy chúng ta liền đồng loạt ra tay!" Huyền Chân Tử trầm ngâm một lát, tiếng la nói ra.

Phương Lâm chỉ cảm thấy tâm thần có chút không tập trung, phảng phất phía dưới này sẽ có càng thêm chuyện quỷ dị phát sinh, nhưng là cũng vờ vờ trực giác mà thôi.

Hơn mười vị Nguyên Thần cảnh đứng tại Phương Lâm trước người, mỗi người đều tản ra khí tức cường đại, tại Quang Minh Bách Luyện tháp chiếu rọi xuống, như là Thiên Đình chiến thần đồng dạng, uy phong凛凛.

"Kiếm nghịch thương khung!"

"Ngũ hành luyện thần!"

"Linh tê kiếm ba!"

"Di Đà ấn!"

Mỗi một vị Nguyên Thần cảnh cường giả đều sử dụng mình cường đại nhất chiêu thức, không dám có chỗ tàng tư, dù sao Nguyên Thần lục trọng thiên Mã Hoành Đạo bây giờ đã hôn mê bất tỉnh, có thể thấy được gương đồng đáng sợ.

Ánh kiếm màu xanh, màu lam sóng nước, trong suốt gọn sóng xen lẫn cùng một chỗ, như như nước lửa tê tụ bộc phát ra lực lượng cường đại, như là giang hà vỡ đê, thế không thể đỡ!

Không thể địch nổi lực lượng dung hợp một chỗ, phảng phất một đầu dài ước chừng ngàn mét Cự Long tại trong vũ trụ vẫy đuôi, tùy tiện ở giữa liền đánh nát vô số viên sao trời, thiên băng địa liệt uy mãnh không sợ.

Như là giống như Hỗn Độn quang mang đập nện tại mặt kính trên mặt người, vậy mà khuấy động ra như nước gọn sóng, trong hư không lắc lư không ngừng, trong chớp lát biến mất không thấy gì nữa.

Có lẽ là cảm thấy đám người cường đại công kích, to lớn gương đồng trong lúc đó thu nhỏ, hóa thành một khối lớn chừng bàn tay lệnh bài, tám kia cự hình mặt người cũng biến thành phía trên điêu khắc đầu lâu giống.

Vô hạn sát cơ từ lệnh bài bên trong nổi lên, chói mắt hắc sắc quang mang đột nhiên hóa thành đao hình tia chớp, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể

bỏ vào Quang Minh Bách Luyện tháp bên trên.

"Phốc!"

Tư Không Chính một cái lão đảo không có đứng vững, trong miệng thốt ra một đạo máu tươi, nhìn thấy Quang Minh Bách Luyện Tatar thân vết rách, cho đến giờ phút này hắn mới biết được cái này tám lệnh bài bao hàm to lớn lực công kích.

"Tư Không lão quý, người không sao chứ!"

"Ai đem linh lực thua đưa cho ta! Cái này tám lệnh bài công kích quá cường đại, vừa rồi cái kia một chút trên cơ bản có Tiềm Long nhất trọng thiên cường giả cường độ công kích!"

Tư Không Chính sắc mặt tái nhợt, hắn Nguyên Thần cũng gặp trình độ nhất định tổn thương.

Huyền Chân Tử không nói hai lời, trực tiếp một tay đặt tại Tư Không Chính trên bờ vai, lập tức một cỗ tinh thuần linh lực phô thiên cái địa thua đưa tới, phảng phất trăm sông rót biển tuôn trào không ngừng.

"Lại tới!"

Theo Tề Thành nhắc nhở, Tư Không Chính làm đủ đầy đủ chuẩn bị, chỉ gặp tám lệnh bài kia vậy mà lẳng không mà lên, phảng phất bị người không chế, ngạnh sinh sinh đánh tới hướng Quang Minh Bách Luyện tháp.

"Ầm!" Một cỗ cường đại va chạm để đám người hơi rung nhẹ, lập tức liền thấy Quang Minh Bách Luyện tháp vết nứt càng lúc càng lớn, trong chớp mắt liền đã hóa thành mảnh vỡ.

Lập tức một cỗ gay mũi mùi máu tươi từ vừa rồi gương đồng vị trí khu vực phiêu tán tới, mơ hồ trong đó có thể nhìn thấy một cái như có như không môn hộ, phảng phất đằng sau thật sự có lấy một cái thế giới khác.

"Mọi người nhanh vận chuyển linh lực, không nên bị Huyết Ma khí ăn mòn!" Huyền Chân Tử hoảng sợ nói.

Tất cả mọi người thi triển ra mình phòng ngự cường đại nhất pháp trận, lập tức vô số cái nhan sắc khác lạ vòng phòng hộ xuất hiện tại Phương Lâm trước mắt, mà Phương Lâm bên cạnh vừa mới xuất hiện vòng phòng hộ liền trong nháy mắt vỡ vụn.

Cái này máu ma khí ăn mòn lực thật sự là quá cường đại, Phương Lâm lòng phòng ngự rễ bản chưa kịp hiển hóa ra ngoài, liền đã bị ăn mòn vỡ vụn.

Cái này nên làm cái gì? Phương Lâm trên trán mơ hồ trong đó toát ra gất gao mồ hôi lạnh, đành phải đem hi vọng đặt ở Huyền Chân Tử trên thân.

"Huyền Chân Tử tiền bối, có thể hay không cho ta thi triển một cái pháp trận phòng ngự?"

Huyền Chân Tử nghe được Phương Lâm, mới đột nhiên phát hiện nguyên lai Phương Lâm pháp trận phòng ngự căn bản là không có cách ngăn cản Huyết Ma khí, tiện tay một đạo linh sáng lỏng lẻo, Phương Lâm trong nháy mắt bị màu xanh vòng phòng hộ bao bọc vây quanh.

"Đa tạ tiền bối!" Phương Lâm thật là trong lòng còn có cảm kích.

Huyền Chân Tử hướng phía Phương Lâm gật gật đầu, lại trông thấy một đạo màu đen hàn mang đột nhiên dâng lên, trong nháy mắt chia ra thành vô số đạo tia chớp màu đen, tranh trước sợ sau hướng phía đám người lòng phòng ngự bỏ tới.

"Mọi người thi triển toàn lực ngăn cản, ta xem một chút có thể hay không tìm cơ hội xuất thủ phản kích!"

Tư Không Chính sắc mặt dần dần trở nên thành hồng nhuận phon phớt, lật tay ở giữa cầm một thanh toàn thân quán quanh Kim Long trường thương, thân thương chính là vạn năm huyền thiết gỗ chế tạo, màu đen đầu thương là trong truyền thuyết ô bụi vàng.

Đâm ra một thương, phảng phất xuyên thấu hư không, lập tức một đầu lỏng lẻo liệt nhật quang mang Kim Long từ thân thương biến ảo mà ra, gương nanh múa vuốt bay về phía phô thiên cái địa tia chớp màu đen.

Nhìn thấy kim sắc Cự Long đột nhiên công kích tia chớp màu đen, tám lệnh bài kia lần nữa lẳng không mà lên, nổ bắn ra một đạo càng cường đại hơn tia chớp màu đen.

Đạo này tia chớp màu đen ước chừng ngón cái phẩm chất, lóe ra đáng sợ hàn quang, như là Lôi Công Điện Mẫu hợp lực, đánh cho Kim Long thân rồng vỡ vụn biến mất trong hư không.

Cái này sao có thể! Tư Không Chính không thể tin vào hai mắt của mình, phải biết hắn một thương này thể nhưng là cho đến trước mắt công kích cường đại nhất, đã bao hàm thời gian đạo văn thiên địa mệnh lý.

"Lốp ba lốp bốp!" Đám người vòng phòng hộ lập tức vỡ vụn ra.

Lại là một đám màu đen đao trạc tia chớp, mọi người sắc mặt âm trầm phảng phất thấp nước đến, nhao nhao vận chuyển toàn thân linh lực đi ngăn cản, có người thậm chí đã linh giáp hộ thể.

Phương Lâm căn bản không kịp làm ra phòng ngự, mà lại hắn cũng không có bất kỳ cái gì có thể ngăn cản loại này tiếp cận Tiềm Long cảnh cường giả công kích pháp bảo.

Chỉ gặp một tia chớp màu đen trực tiếp bổ trúng Phương Lâm, phảng phất trực tiếp xâm lấn đến linh hồn thức hải của hắn ở trong.

Huyền Chân Tử cùng Tạ Vô Cực đồng thời nhìn Phương Lâm một chút, mặt mũi tràn đầy tiếc hận, sau đó liền tập trung toàn thân lực chú ý ngăn cản vĩnh viễn tia chớp công kích.

Mỗi một đạo thiểm điện phảng phất đều muốn nhập xâm chúng linh hồn của con người thức hải, giống như mục tiêu của bọn nó liền là những này Nguyên Thần cảnh cao thủ bản danh Nguyên Thần.

Cái này tám lệnh bài liền đã không thể tưởng tượng nổi, không nghĩ tới phát ra công kích cũng là tương đương quý giá.

Đám người đau khổ chống đỡ lấy tia chớp màu đen công kích, linh lực trong cơ thể tiêu hao tốc độ phảng phất một đạo sơn tuyết từ vách đá vạn trượng rơi xuống, phát triển mạnh mẽ không thể trì hoãn.

Liền tại bọn hắn sắp cảm giác được lúc tuyệt vọng, Phương Lâm thân thể đột nhiên bộc phát ra chói mắt kim quang, cả người thể mà trôi nổi, hai mắt như là mặt trời chói chang chướng mắt.

Lập tức một cỗ đến từ viễn cổ thần đế uy áp mạnh mẽ phô thiên cái địa mà đến, vô số đạo tia chớp màu đen vậy mà trong nháy mắt biến mất, chỉ có tám lệnh bài kia còn đang phát tán ra vô tận Huyết Ma khí.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64:: Tầng thứ bảy địa lao

"Tiểu tử này rốt cuộc là ai?" Đám người bị Phương Lâm đột nhiên xuất hiện biến hóa chấn kinh.

Phương Lâm trong đôi mắt kim quang càng ngày càng mãnh liệt, trong lúc đó hóa thành một thanh trường kiếm cổ điển, phảng phất dần sinh tại hỗn độn thời kỳ, khí tức cường đại khó bề phân biệt.

Không ngừng phụt ra hút vào kiếm khí xen lẫn tuyên cổ liền tồn tại sát cơ, đám người cảm giác mình Nguyên Thần đều run nhè nhẹ, phảng phất tại thần phục với thanh này kim kiếm mang đến Xung Thiên kiếm ý.

Điều khắc đầu lâu lệnh bài vừa thấy được thanh này sát cơ tứ phía kim kiếm, lập tức trở nên an tĩnh lại, như là sơn lâm bách thú gặp được Thú trung chi vương, khúm núm không dám loạn động.

Có thể phát ra kinh khủng tia chớp màu đen lệnh bài vậy mà vô thanh vô tức, cái này khiến tất cả Nguyên Thần cảnh cường giả đối đãi Phương Lâm ánh mắt càng thêm ngưng trọng.

Cái này vền vẹn một cái Thăng Linh cảnh bát trọng thiên thiếu niên, lại có thể bộc phát ra so Tiềm Long cảnh cường giả còn cường đại hơn uy áp, hắn rốt cuộc là ai?

Phương Lâm chậm rãi rơi vào lệnh bài ngay phía trước, hai mắt ở giữa nổ bắn ra một vệt kim quang, chiếu rọi tại trên lệnh bài, lập tức huyết hồng sắc Huyết Ma khí lập tức chôn vùi.

Cả người tản ra cường đại uy nghiêm, bị kim quang nhàn nhạt bao phủ, phảng phất Thiên Đình Viễn Cổ Chiến Thần uy phong凛凛.

"Phương Lâm?" Huyền Chân Tử thử hô một tiếng.

Phương Lâm quay đầu lại, trên mặt nhộn nhạo kim quang nhàn nhạt, nhưng sau nói ra: "Chư vị tiền bối, xin theo ta đi!"

Từ Không Chính cùng Tạ Vô Cực bọn người đều là sửng sốt, sau đó khi nhìn đến Huyền Chân Tử đã nhanh chân đuổi theo thời điểm, cũng liền lo lắng đề phòng đi theo.

Quý đệ lệnh bài, bộc phát Phụng Lâm, đột nhiên phát sinh hết thảy để tất cả mọi người không quá thích ứng, phảng phất bọn hắn mới là Thăng Linh cảnh sơ đẳng người tu đạo, mà Phụng Lâm thì là chí cao vô thượng Tiềm Long cảnh cường giả.

Trông thấy Phụng Lâm một cước bước vào gương đồng lưu lại môn hộ, đám người con người trong nháy mắt phóng đại vô số lần, Huyết Ma khí vậy mà từ Phụng Lâm bên người dần dần lui tụt.

"Chuyện này là sao nữa?"

"Hắn là Huyết Ma khí sợ hãi Phụng Lâm trên người kim quang?" Tạ Vô Cực ôm trong ngực Mã Hoành Dao, tiếp tục đuổi theo Phụng Lâm bộ pháp.

Những người khác giữ im lặng, vừa mới phát sinh hết thảy đã vượt ra khỏi bọn hắn nhận biết, liền ngay cả sắp bước vào Tiềm Long cảnh Tứ Không Chính đều có chút cảm xúc sa sút.

Đây là một đầu dài ước chừng vài trăm mét thông đạo, bên trong đen kịt một màu, nhưng là Phụng Lâm trên người kim quang chiếu rọi xuống, lò mờ có thể trông thấy trong thông đạo cảnh tượng.

Rất nhiều cổ khô lâu rồi loạn chất đông, thậm chí còn có thật nhiều yêu thú xương cốt, phảng phất tựa như một tòa phần mộ nghĩa trang, khí tức tử vong đập vào mặt.

Phụng Lâm tay phải nhẹ nhàng đóng đưa, lập tức một đạo lạnh như băng son kiếm ý bạo phát đi ra, như là một trận cuồng phong, trong lúc đó quét sạch mà không.

"Chư vị tiên bối! Không cần lo lắng, ta nghĩ chúng ta hẳn là lập tức liền có thể rời đi tầng này địa lao."

Xuyên qua cái thông đạo này, cuối đường lại là một cái thế giới mới tinh, phảng phất cùng Đông Hoang vô tận thảo nguyên, thảo trường oanh phi, thái điệp bay múa, tốt một cái tuyệt thế đào nguyên.

Một đầu dòng suối từ trước mọi người phụng chảy qua, run run tiếng nước ở bên tai quanh quẩn, lò mờ có thể trông thấy cá lội trong nước, phóng tầm mắt nhìn tới, thậm chí có thể trông thấy từng tòa nhà cỏ.

"Chúng ta rốt cục rời đi địa lao!" Trong đó một vị Nguyên Thần chân nhân nghẹn ngào kêu lên.

"Đúng vậy a, rốt cục lại trở lại trên lục địa tới." Tạ Vô Cực cảm thán nói.

Tứ Không Chính từ trên xuống dưới đánh giá cảnh sắc trước mắt, phát hiện cùng Đông Hoang tựa hồ có cái gì không giống nhau địa phương, thẳng đến ánh mắt của hắn dừng lại tại bên trái đứng trước một tòa trên tám bia đá.

"Các vị đạo hữu, các người cao hứng quá sớm!" Tứ Không Chính trong lời nói gây mất đám người tâm tình hưng phấn.

"Tứ Không lão quý, người có ý tứ gì?"

Huyền Chân Từ chỉ chỉ Tứ Không Chính ánh mắt dừng lại địa phương, xen vào nói ra: "U Minh địa lao tầng thứ bảy, chúng ta tới đến tầng thứ bảy địa lao!"

"Tầng thứ bảy địa lao!"

"Thật là tầng thứ bảy địa lao!"

Đám người tâm tình hưng phấn phảng phất bị người một chậu nước lạnh dội xuống, không nghĩ tới kinh lịch một phen khó khăn trắc trở, thế mà còn là thân ở trong địa lao.

"Xem ra Phụng Lâm nói không sai, cái này U Minh địa lao có lẽ thật sự có mười hai tầng." Huyền Chân Từ trầm giọng nói ra.

Phụng Lâm trong hai mắt kim quang đã lui bước, bây giờ đã khôi phục bình thường, cái kia cổ như là viễn cổ thần đế uy áp phảng phất cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện.

"Phụng Lâm, người khôi phục bình thường?" Tề Thành hỏi.

"Vừa mới chuyện gì xảy ra, người vậy mà trở nên đáng sợ như vậy, nhưng là tán phát uy áp liền để tâm thần ta cảm thấy rung động." Một vị nào đó Nguyên Thần chân nhân nghi vấn hỏi.

"Đó là ta ngay trong thức hải một đạo phong ấn bộc phát, đã từng có một vị tiên bối cho trong thức hải của ta xuống một đạo phong ấn, nói có thể tại thời khắc mấu chốt cứu ta một mạng."

Phụng Lâm còn là dựa theo lúc trước nói cho Thương Minh phái đám người thuyết pháp, hướng trước mắt các vị Nguyên Thần cảnh cường giả giải thích.

Chỉ có chính hắn rõ ràng vừa mới thân thể biến hóa, nhưng thật ra là ngay trong thức hải Tru Tiên Kiếm ý đột nhiên nắm trong tay thân thể, lúc này mới có thể thể hiện ra cường đại uy áp cùng lực công kích.

Lúc đầu hắn còn dự định gặp được nó hắn Nguyên Thần cảnh hoặc là Tiềm Long cảnh cao thủ nghe ngóng Tru Tiên Kiếm tin tức, nhưng là từ khi nghe được Mục Thành Ân nói cho hắn biết Hồng Hoang Vô Tiên về sau, liền triệt để bỏ đi ý nghĩ này.

Tru Tiên Kiếm ý tồn tại trước mắt cũng chỉ có hắn tự mình biết, cho nên hắn mới dự định mau chóng lý do U Minh đảo, trở lại Thương Minh phái Tru tiên luân hồi trận đi tìm bí mật trong đó.

"Vén vẹn một đạo phong ấn liền đáng sợ như vậy, xem ra vị tiên bối kia chỉ ít cũng phải là Tiềm Long ngũ trọng thiên trở lên tuyệt thế đại năng a!"

"Tiềm Long cảnh ngũ trọng thiên cái thể cường giả, chỉ sợ sớm đã ẩn nấp lấy Hồng Hoang không chịu lộ diện, không nghĩ tới tiểu tử ngươi phía sau thể mà còn có loại nhân vật mạnh mẽ này a!"

Ở đây Nguyên Thần cảnh trong lòng... cao thủ đều dâng lên một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là muốn cùng Phương Lâm tạo mối quan hệ, phải biết sau lưng của hắn thể nhưng là có một cái nghịch thiên cái thể cường giả a.

Huống chi chính hắn bây giờ mới Thăng Linh bát trọng thiên, nhưng là chỉ ít cũng có Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên thực lực, phần này thiên phú cũng đầy đủ gây nên bọn hắn coi trọng.

Phương Lâm nhưng không biết hắn thuận miệng nói vậy, liền khiến cái này Nguyên Thần thật trong lòng người đối với hắn coi trọng, tiếp tục nói ra: "Ta cũng không biết vị tiên bối kia là cảnh giới gì."

Huyền Chân Tử đang muốn mở miệng, liền thấy chân trời đột nhiên xuất hiện số đạo quang hoa, giống như thời gian qua nhanh vút qua không trung, đang âm thầm đi trên bầu trời lộ ra phá lệ bất mắt.

"Chư vị đạo huynh, có người tới!"

Cũng không biết người tới ý gì, tất cả mọi người âm thầm đề cao cảnh giác, Phương Lâm cẩn thận về sau rút lui lui lại mấy bước, đứng ở đám người sau lưng.

"Hoan nghênh chư vị đạo huynh quang lâm tầng thứ bảy!"

Người cầm đầu sắc mặt hòa ái, mày rậm mắt to, tựa hồ phi thường nhiệt tình, vừa mới rơi xuống Tư Không Chính trước người, liền trực tiếp mở miệng chào hỏi.

"Vị tiên bối này thể nhưng là đã tấn thăng đến Tiềm Long cảnh? Không biết tiên bối xưng hô như thế nào?" Người cầm đầu kia phát hiện Tư Không Chính tu vi thâm bất khả trắc, phảng phất Tiềm Long cảnh lớn có thể đứng ở bên cạnh hắn.

"Vị đạo hữu này không cần khách khí, bản nhân Tư Không Chính, trước mắt chỉ là vừa mới đụng chạm đến Tiềm Long cảnh cánh cửa mà thôi." Tư Không Chính trả lời.

Vừa mới đụng chạm đến Tiềm Long cảnh cánh cửa, chẳng phải là Nguyên Thần cửu trọng thiên đỉnh phong!

Người cầm đầu kia sắc mặt khẽ động, thần thái tương đương ngưng trọng, khom mình hành lễ nói: "Tống Bãng gặp qua Tư Không tiên bối!"

"Cái này U Minh địa lao tầng thứ bảy là có ý gì?" Tư Không Chính gật gật đầu hỏi.

"Ngài không biết nơi này là tầng thứ bảy, hẳn là các ngươi là từ khác địa lao xông vào?" Người cầm đầu kia sắc mặt lập tức đại biến, phảng phất muốn phát sinh chuyện kinh khủng gì.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65:: Thiên Mệnh Tử hồi ức

U Minh địa lao tầng thứ bảy vẫn luôn tồn tại một cái truyền thuyết, nếu là một ngày kia có thể nhìn thấy cái khác giai người xông vào tầng thứ bảy, đã đến U Minh địa lao nên biến mất thời điểm.

Nghe tới Tư Không Chính chính miệng thừa nhận bọn hắn đến từ U Minh địa lao cái khác giai thời điểm, Tống Bãng cùng người đứng phía sau lập tức cảm thấy như sấm sét giữa trời quang giáng lâm.

"Cái này truyền thuyết đến cùng là ai truyền tới?"

Huyền Chân Tử nghe xong Tống Bãng giảng thuật tầng thứ bảy truyền thuyết, sắc mặt mang theo nghi vấn, cảm giác tựa như một cái tiên đoán, mà không chỉ là một cái hư vô truyền thuyết.

Tống Bãng cau mày, nghĩ nửa ngày, mà sau đó xoay người hỏi: "Nhị đệ, người còn nhớ rõ cái này truyền thuyết đến cùng là ai cái thứ nhất truyền tới sao?"

"Tổng đại ca, ta nhớ được tựa như là Thiên Cơ các Thiên Mệnh Tử thủ nói ra trước đã." Tống Bãng sau lưng một cái mắt nhỏ mặt tròn trung niên nhân hồi đáp.

Thiên Cơ các, Thiên Mệnh Tử, môn phái này giống như ở nơi nào từng nghe nói qua.

Tư Không Chính chau mày trong nháy mắt lại sơ tán ra đến, đối Huyền Chân Tử nói ra: "Huyền Chân Tử đạo huynh, nếu như ta không có nhớ lầm, cái này Thiên Cơ các tựa hồ cùng quý phái có nhất định sâu xa đi."

"Không sai, năm đó ta còn từng đi theo gia sư bái phỏng qua Thiên Cơ các, trước mắt xem ra, chúng ta đến tìm được trước Thiên Mệnh Tử hiểu rõ ngọn nguồn, làm tiếp tiến một bước dự định."

Huyền Chân Tử trầm ngâm một lát, liền làm ra thích hợp nhất trước mắt tình huống quyết định.

"Vậy thì mời các vị đạo huynh đi theo ta, ta mang các người đi gặp Thiên Mệnh Tử đạo huynh." Tống Bãng cao giọng nói ra, sau đó đằng không mà lên hướng phía đông nam phương hướng bay đi.

"Chúng ta đi!"

Huyền Chân Tử một thanh dẫn theo Phương Lâm, liền đuổi theo, lập tức đi theo phía sau hơn mười đạo màu sắc khác nhau quang ảnh.

Từ tầng thứ bảy ló vào chỗ đến những cái kia nhà có chỗ nhìn gần vô cùng, nhưng là đám người phi hành nửa canh giờ thế mà còn chưa tới, hết thấy mọi người không khỏi cảm thấy dị thường cổ quái.

"Chư vị đạo huynh, không cần cảm thấy ngạc nhiên, tại tầng thứ bảy phẳng phát ngăn cách không gian cùng thời gian, một thứ gì đó nhìn rất gần trên thực tế rất xa, mà có nhiều thứ nhìn rất xa trên thực tế rất gần."

Tống Bãng cũng nhìn ra vẻ mặt của mọi người biến hóa, hơi suy tư liền minh bạch ý nghĩ của bọn hắn, thế là mở miệng giải thích.

"Nơi này thế mà cổ quái như vậy? Rõ ràng liền là Thiên Nhai Chi Xích thần thông a!" Phương Lâm đột nhiên lẩm bẩm một câu.

"Thiên Nhai Chi Xích!" Tống Bãng thì thầm một phen, sau đó tiếp tục nói ra: "Người nói không sai, chính là cho người một loại Thiên Nhai Chi Xích cảm giác."

Mấy chục tòa nhà cổ tọa lạc tại mệnh mông bên trên bình nguyên, phẳng phát dân tộc du mục nhà bạt, tràn đầy thiên nhiên thuần phác khí tức cùng ngày thơ tập tính.

Hết thấy trước mắt tường hòa mà bình tĩnh, chim chóc uyển chuyển hót vang, hoa tươi muôn hồng nghìn tía, hương thơm theo gió mà động.

"Những này chính là chúng ta bình thường chỗ tu luyện, phần lớn người đều là đến từ Đông Hoang đại lục, bình thường liền ở cùng nhau giao lưu tu luyện tâm đắc." Tống Bãng chỉ lên trước mắt nhà có giới thiệu nói.

Huyền Chân Tử âm thầm gật đầu, loại hoàn cảnh này đích thật là tu luyện nơi tốt, cùng bọn hắn trước đó chỗ tầng kia địa lao so sánh, quả thực là Thiên Đình cùng địa ngục chênh lệch a.

"Nơi này hoàn cảnh so chúng ta tầng kia địa lao thật tốt hơn nhiều." Tề Thành than thở nói ra.

Tống Bãng trên mặt cũng nhộn nhạo tiểu dung, mặc dù biết nơi này chính là U Minh địa lao, nhưng là loại này như thế ngoại đảo nguyên hoàn cảnh, cũng không có để bọn hắn cảm giác được bị cầm tù phần nộ.

Được trời ưu ái hoàn cảnh, cùng thiên địa triết lý tương xứng đối đạo văn, làm đến cảnh giới của bọn hắn cùng tu vi tăng lên rất nhanh.

"Mời Tống đạo huynh, mang chúng ta đi gặp vị kia Thiên Mệnh Tử đạo huynh, chúng ta có một số việc muốn cùng hắn trò chuyện chút."

Huyền Chân Tử cùng Tư Không Chính đối trạng huống trước mắt rất là sốt ruột, không biết đáng sợ vượt xa thực lực không đủ, bọn hắn đều muốn mau

sớm hiểu rõ đến U Minh đảo ẩn tàng bí mật.

Phương Lâm lông mày một mực nhíu chặt lấy, ngay cả Tiềm Long cảnh Mục Thành Ân đều không cách nào phá giải phong ấn, đến cùng là có phương pháp gì có thể phá giải đâu?

Phía đông lớn nhất toà kia nhà cỏ, trước cửa trồng rất nhiều hoa, đủ mọi màu sắc tô điểm cùng một chỗ, phảng phất đem ở giữa nhà cỏ coi như thủ hộ thần thật chặt quay chung quanh cùng một chỗ.

"Thiên Mệnh Tử đạo huynh, Tống Băng có chuyện tìm ngài!" Tống Băng đứng ở ngoài cửa hô.

"Vào đi!"

Tống Băng hướng phía đám người gật gật đầu, sau đó cái thứ nhất đi vào, những người khác cũng đều đi theo đi vào toà này thuần phác nhà cỏ.

"Những người này là?" Thiên Mệnh Tử kinh ngạc nói.

Thiên Mệnh Tử tóc trắng như tuyết bao trùm trên bờ vai, hai đạo mày trắng cơ hồ ngay cả ở cùng nhau, trên cằm mọc ra thật dài màu tuyết trắng sợi râu, phảng phất Nam Cực Tiên Ông hạ phàm.

"Những này đạo huynh đều là vừa vặn đi vào chúng ta tầng thứ bảy!" Tống Băng trầm giọng nói ra, chỉ Tư Không Chính tiếp tục nói ra: "Vị tiền bối này, tu vi đã bước vào Tiềm Long cảnh cánh cửa."

Thiên Mệnh Tử hơi kinh hãi, lập tức đi đến Tư Không Chính trước người khom mình hành lễ: "Thiên Mệnh Tử gặp qua Tư Không tiền bối!"

"Thiên Mệnh Tử đạo huynh, không cần khách khí, chúng ta cùng thể hệ luận giao là đủ." Tư Không Chính cười mở miệng nói.

"Chư vị đạo huynh, hàn xá đơn sơ, còn mời chư vị thứ lỗi, mọi người chỉ có thể ngồi trên mặt đất." Thiên Mệnh Tử lúng túng nói.

"Đạo huynh quá khách qua đường tức giận!" Đám người cũng đều rất tùy ý, đều tự tìm địa phương ngồi xếp bằng xuống.

Tống Băng đầu tiên đem tình huống của mọi người cùng Thiên Mệnh Tử giải thích một phen, sau đó tiếp tục nói ra: "Liên quan tới tầng thứ bảy cái kia truyền thuyết, vẫn là để Thiên Mệnh Tử đạo huynh cho mọi người giải thích đi."

Đám người yên lặng gật đầu, đưa ánh mắt đều dừng lại tại Thiên Mệnh Tử trên người, mà Phương Lâm lại là đánh giá nhà cỏ, không biết đang suy nghĩ gì.

"Chắc hẳn chư vị đạo huynh cũng đều biết nơi này là địa phương nào, cho nên ta liền chọn một chút trọng yếu tới nói."

Thiên Mệnh Tử phải tay vuốt ve lấy hán thật dài sợi râu, thở dài một tiếng, sau đó tiếp tục nói ra: "Năm đó ta xông lẫm tiến U Minh đảo, liền bị một cái che trời đại thủ trực tiếp ném vào nơi này, có một thanh âm nói cho ta biết, ta bị nhốt ở U Minh địa lao tầng thứ bảy, về sau ta liền nghe đến trong hư không có thần niệm chấn động, ta linh ngộ gần một trăm năm, rốt cục hiểu được bí mật trong đó, cái kia đạo thần niệm ý tứ nói đúng là: nếu là gặp đến từ cái khác giai người, cái kia chính là U Minh địa lao nên vĩnh viễn biến mất thời điểm đến."

"Lại về sau, Tống Băng bọn hán liền bị nhốt vào cái này tầng thứ bảy, ta vì có thể tốt hơn xưng hô nơi này, ngay tại đông nam tây bắc dựng lên tứ tấm bia đá, trên đó viết U Minh địa lao tầng thứ bảy."

"Ta lúc ấy cùng bọn hán nói qua chuyện này, nhưng là bọn hán cũng không tin, theo thời gian càng ngày càng lâu, cho tới bây giờ đều không có cái khác giai địa lao người tới tầng thứ bảy, cho nên cũng liền chậm rãi tạo thành một cái truyền thuyết."

Tống Băng đám người sắc mặt cũng khó coi, nguyên lai cái kia truyền thuyết lại là, nói cách khác cái này U Minh địa lao cũng nhanh phải biến mất.

"Thiên Mệnh Tử đạo huynh, ta cảm thấy như lời người nói hán là thật, cái này U Minh địa lao tựa hồ cũng nhanh xảy ra chuyện lớn." Huyền Chân Từ gương mặt ngưng trọng.

"Vị đạo huynh này, người cũng cho rằng như vậy?"

Thiên Mệnh Tử hơi kinh hãi, lại có người tin tưởng lời hán nói, phải biết tại quá khứ mấy ngàn năm nay, cái này tầng thứ bảy người không có một cái nào tin tưởng hán.

"Chúng ta đều tin tưởng người!" Tề Thành, Tạ Vô Cực, Tư Không Chính bọn người đồng thời gật đầu biểu thị đồng ý Huyền Chân Từ.

"Vì cái gì?" Trôi Chân Từ càng thêm kinh ngạc.

Huyền Chân Từ một thanh kéo qua đang bốn phía ngắm nhìn Phương Lâm, nhàn nhạt nói ra: "Bởi vì hán chính là vì tìm kiếm bài trừ U Minh đảo phong ấn phương pháp, mà tự nguyện tiến vào U Minh địa lao."

Cái gì? Lại có người tự nguyện bị giam nhập U Minh địa lao, Tống Băng cùng Thiên Mệnh Tử nhìn thấy Phương Lâm chỉ có Thăng Linh cảnh bát trọng thiên thời điểm, càng thêm không dám tin vào hai mắt của mình.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66:: Nguyên Đồ, A Tỳ kiếm

Thiếu niên ở trước mắt chỉ có Thăng Linh bát trọng thiên, lại có thể dễ hơn mười người Nguyên Thần cảnh cường giả tin phục, trong đó nhất định phát sinh qua cái gì cố sự!

Thiên Mệnh Tử nhìn lấy thiếu niên ở trước mắt, ngạc nhiên mà hỏi: "Các người nói vị thiếu niên này là tự nguyện tiến vào U Minh địa lao, hẳn là cùng các người đi vào tầng thứ bảy có quan hệ?"

Mấy ngàn năm qua, từ không ai có thể từ cái khác giai tiến vào tầng thứ bảy, nhưng là theo Phương Lâm tiến vào U Minh địa lao, lại có người rời đi lúc đầu tầng kia địa lao!

"Không tệ, nếu không có Phương Lâm trên người có hư hư thực thực Tiềm Long cảnh ngũ trọng thiên đại năng phong ấn, nếu không chúng ta những người này chỉ sợ sớm đã hóa thành Huyết Ma."

Nhớ tới khối kia cổ quái khô lâu lệnh bài lại có thể phát động Huyết Ma khí tiến hành công kích, Huyền Chân Tử đến bây giờ còn trong lòng còn có khúc mắc, không còn dám đối mặt loại kia kinh khủng tình cảnh.

"Huyết Ma?" Thiên Mệnh Tử trầm ngâm một lát, trực tiếp hỏi: "Vị đạo huynh này nói tới chính là hẳn là liền là Huyết Ma khí?"

"Thiên Mệnh Tử đạo huynh, chẳng lẽ người cũng tại U Minh địa lao gặp Huyết Ma khí?"

Chúng người thần sắc thay đổi dần, ai cũng không muốn lần nữa đối mặt máu ma khí, loại kia vô kiên bất tòng đáng sợ tính ăn mòn, ngay cả Nguyên Thần cảnh cường giả đều không thể đào thoát.

Thiên Mệnh Tử nhú, sau đó lấy ra một khối cổ xưa bức tranh, phía trên thình lình về lấy hai thanh tảo ra lẳng lẹ hung quang tuyệt thế bảo kiếm, lơ lửng tại một mảnh vô tận U Minh huyết hải bên trong, phảng phất có vô số đạo Huyết Ma khí đang nổi lên.

"Các người nhìn xem bức họa này, phía trên về U Minh huyết hải liền là máu ma khí chân chính nơi phát ra!"

Thiên Mệnh Tử trên mặt hiện lên nhàn nhạt sầu lo, hai đạo cong cong mày trắng có chút vênh lên động, phảng phất giương cánh muốn bay màu trắng bướm bướm, hướng đám người lộ ra được bức họa trong tay.

"Tuyệt thế Hung Kiếm đồ!" Phương Lâm ghen ngào hô.

"Người gặp qua bản vẽ này? Ở nơi nào?" Thiên Mệnh Tử bắt lại Phương Lâm bả vai, vội vàng hỏi.

Phương Lâm trong lúc đó toét miệng, cảm giác được bả vai một trận đau đớn, nhìn không được vung bỗng nhúc nhích, nói ra: "Thiên Mệnh Tử tiên bối, người ra tay quá nặng đi."

Thiên Mệnh Tử cười cười xấu hổ, biểu thị áy náy, tiếp tục nói: "Vị tiểu huynh đệ này, thật không có ý tứ, ta quá kích động."

Những người khác lực chú ý lập tức cũng tập trung lại, thậm chí ngay cả Tống Băng mấy người cũng không dám xen vào, sợ làm trễ nải sinh tử tồn vong đại sự.

"Ta tại U Minh trong động đã từng nhìn thấy qua bản vẽ này, nơi đó có mười ba Phó Thạch Khắc đồ, mà bộ này tuyệt thế Hung Kiếm đồ liền xếp tại vị thứ nhất!"

Phương Lâm trong đầu xẹt qua cái kia hai đạo thần niệm diễn hóa trường kiếm, không nghĩ tới tại tầng thứ bảy địa lao cũng có thể nhìn thấy này tấm tuyệt thế Hung Kiếm đồ, không biết trong đó có hay không ẩn giấu đi thần niệm?

"Tuyệt thế Hung Kiếm đồ? Người là xưng hô nó như vậy?" Thiên Mệnh Tử hỏi, lại gấp tiếp lấy nói ra: "Nguyên Đồ, A Tỳ hai kiếm, xứng đáng với tuyệt thế hung kiếm hai chữ."

Cái gì? Hai thanh kiếm này thật là Nguyên Đồ, A Tỳ kiếm! Thiên Mệnh Tử lời nói giống như một đạo vòi rồng tại Phurong Lâm tâm lý cuốn lên thao thiên cự lãng.

Tại Hồng Hoang thần thoại bên trong, Nguyên Đồ, A Tỳ kiếm chính là Chuẩn Thánh Minh Hà lão tổ bản mệnh Tiên Khí, đản sinh tại U Minh huyết hải, đã từng chém giết quá trăm triệu vạn sinh linh, sát khí gần với Tru Tiên Kiếm.

Tư Không Chính, Huyền Chân Tử bọn người không biết hai thanh kiếm này hiển hách hung danh, nhưng là không có nghĩa là Phurong Lâm bộ biết Nguyên Đồ, A Tỳ kiếm phía sau nhân quả.

U Minh đảo, U Minh động, U Minh địa lao, Huyết Ma khí, lại thêm Nguyên Đồ, A Tỳ kiếm, Phurong Lâm loáng thoáng cảm nhận được ảm tàng viễn cổ bí vấn.

"Xin hỏi Thiên Mệnh Tử tiền bối, ngài là làm sao biết phía trên vẽ hai thanh kiếm là Nguyên Đồ, A Tỳ kiếm?" Phurong Lâm vẫn là muốn xác nhận một chút Nguyên Đồ kiếm cùng A Tỳ kiếm chân thực tính.

Thiên Mệnh Tử cười không nói, vượt qua bức họa trong tay, sau đó lại lần biểu hiện ra cho mọi người thấy, phía trên thỉnh linh viết mấy cái tinh xảo chữ nhỏ: Nguyên Đồ kiếm, A Tỳ kiếm.

Phurong Lâm lần này triệt để chấn kinh, hắn đã sớm xác nhận cái thế giới này rõ ràng không có ai biết viễn cổ thần đế cổ sự, cũng càng không khả năng có người biết Nguyên Đồ kiếm cùng A Tỳ kiếm.

Nhưng là hiện tại trên bức họa mặt chữ nhỏ không thể nghi ngờ xác nhận một sự thật, cái kia chính là tại toà này U Minh địa lao ở trong khẳng định tồn tại Phong Thần di tích, thậm chí có thể là Phong Thần Pháp khí.

"Ta muốn lại mời hỏi Thiên Mệnh Tử tiền bối, ngài là từ nơi nào được quyền sách cổ này?"

Nếu như có thể biết Thiên Mệnh Tử ở nơi nào đạt được quyền sách cổ này, nơi đó có lẽ liền sẽ ẩn giấu đi Phong Thần di tích.

"Chính là ở đây!" Thiên Mệnh Tử tay chỉ đám người đỉnh đầu mảnh không gian này.

"Ngay tại cái này tầng thứ bảy U Minh địa lao?"

Huyền Chân Tử cau mày, hắn phát hiện luôn luôn dựa vào dự đoán thuật vậy mà tại tầng thứ bảy hoàn toàn không cho phép, thậm chí ngay cả nửa điểm đầu mối cũng vô pháp làm rõ.

"Tại ta nhậ được bức tranh này thời điểm, bầu trời vậy mà lơ lửng hai cái mặt trời, đứng sóng vai, nhưng là nhiệt độ không khí không có biến hóa rõ ràng, Tổng Băng, người nói đúng không?"

Tổng Băng gật gù đầu, rốt cục mở miệng nói ra: "Nhắc tới cũng kỳ quái, tại cái này tầng thứ bảy bên trong, cách mỗi mười hai ngày, bầu trời sẽ xuất hiện một lần song nhật huyền không, coi là thật không thể tưởng tượng."

"Song nhật huyền không?" Tư Không Chính, Huyền Chân Tử đám người sắc mặt đồng thời âm tối xuống.

"Chư vị đạo huynh, các người đây là thế nào? Hẳn là các người tầng kia địa lao cũng là xuất hiện qua song nhật huyền không kỳ dị tình huống?"

Thiên Mệnh Tử không hồ là Thiên Cơ các đệ tử, tâm tư kín đáo, trong nháy mắt liền đoán được Tư Không Chính mấy người tâm tư người.

"Không kém bao nhiêu đâu, chúng ta tầng kia địa lao cũng là cách mỗi mười hai ngày sẽ xuất hiện hai khóa to lớn phi thúy minh châu đồng thời huyền không tình hình." Tạ Vô Cực nói ra.

"Chẳng lẽ liền là viên kia phi thúy minh châu?"

Phurong Lâm hai mắt tỏa sáng, nghĩ đến Tư Không Chính đánh vỡ lồng giam lúc, lơ lửng ở đỉnh đầu mọi người viên kia phi thúy minh châu.

Trong này khẳng định tồn tại cái gì liên quan? Vì cái gì đều là mười hai ngày xuất hiện một lần, mà lại mỗi lần đều xuất hiện số chẵn, hoàn toàn không phù hợp lẽ thường a.

Cái này tầng thứ bảy rất rõ ràng không là thế giới chân chính, mặt trời kia tự nhiên cũng không phải thật mặt trời, nếu nói nơi này mặt trời là Tư Không Chính ngày ngọ qua địa lao phi thúy minh châu, vậy chính là có bốn khóa.

U Minh địa lao nếu là mỗi một giai đều có dạng này hai khóa phi thúy minh châu, chẳng phải là nói cái này U Minh địa lao ở trong tổng cộng tồn tại hai mươi bốn khóa phi thúy minh châu?

Trong đầu đột nhiên thoáng hiện qua một đạo linh quang, sau đó lại thật nhanh biến mất, Phurong Lâm bắt đầu đi lắc đầu, hắn luôn cảm giác giống như bỏ sót thứ gì.

"Phurong Lâm, người có ý nghĩ gì?" Huyền Chân Tử đem vấn đề vớt cho Phurong Lâm.

Tại mọi người nhìn lại, Phương Lâm tư duy cùng tuổi của hắn hoàn toàn không thành có quan hệ trực tiếp, phảng phất trong đầu tồn tại rất nhiều không thể tưởng tượng nổi đồ vật.

Thiên Mệnh Tử cùng Tổng Băng cảm thấy Huyền Chân Tử cách làm có chút khác thường, chẳng lẽ bọn hắn thật coi là vị này Thăng Linh cảnh người trẻ tuổi có thể dẫn đầu bọn hắn rời đi địa lao, giải quyết U Minh đảo khôn cục?

"Chờ đến sau mười hai ngày, ta muốn kiến thức song nhật huyền không cảnh tượng về sau, làm tiếp phán đoán, hiện tại muốn làm gì đều không có ý nghĩa?"

Đối với Phương Lâm ý nghĩ, Huyền Chân Tử thoáng qua liền hiểu được, gật gật đầu biểu thị đồng ý.

"Nếu như ngươi muốn kiến thức song nhật huyền không, chỉ cần đợi đến bảy ngày sau là có thể."

Tổng Băng nhớ kỹ rất rõ ràng, năm ngày trước, song nhật huyền không dị tượng vừa mới xuất hiện, lần tiếp theo xuất hiện hẳn là bảy ngày sau.

"Vậy chúng ta liền ở chỗ này chờ đợi bảy ngày, không biết Tổng đạo hữu cùng Thiên Mệnh Tử đạo hữu phải chăng chú ý?" Tư Không Chính cuối cùng làm ra quyết định.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67:: Đến từ Mộ Dung Chân nghi vấn

U Minh trong động hơn mười vị Thăng Linh cảnh người trẻ tuổi đều tại chuyên chú nghiên cứu tranh khắc đá, ánh mắt bên trong hoặc mang theo ham học hỏi khóa thân khóa thân, hoặc mang theo đối không biết sợ hãi.

Từ đệ nhất phó tuyệt thế Hung Kiếm đồ đến tám thứ hai Hồng Chí đạo nhân, mỗi một bức tranh khắc đá phía dưới đều ngồi vây quanh lấy người, tất cả mọi người mục tiêu đều là giống nhau, chỉ muốn đào móc ra bên trong ẩn tàng bí mật.

Trong động một góc nào đó tích thủy âm thanh xen vào nhau tinh tế, như là tiên nữ trong tay tiêu vĩ cầm, thanh thúy êm tai xen lẫn thiên nhiên nhu hòa khí tức. Phảng phất rửa sạch trên thân mọi người trần thế duyên hoa.

"Phương Lâm đi đâu, giống như mấy ngày gần đây nhất đều không nhìn thấy hắn rồi?"

Mộ Dung Chân từ thứ sáu Phó Thạch Khắc đồ đi tới, vỗ vỗ đang tập trung tinh thần nghiên cứu tranh khắc đá Đông Môn Đoạn Thiên.

"Phương Lâm, ta không có trông thấy hắn a, có lẽ là tại ngoài động mất thương thức phong cảnh a? Ngươi cũng không phải không biết, hắn từ khi tu vi khôi phục về sau, tu luyện càng thêm khắc khổ."

Đông Môn Đoạn Thiên trên mặt hiện ra thần sắc hâm mộ, đối với Phương Lâm cố gắng, hắn là đánh trong nội tâm kính nể, cũng đang yên lặng học tập Phương Lâm khắc khổ.

Mộ Dung Chân nhận đáp lại một tiếng, mang theo thất vọng nói ra: "Vậy ta ra ngoài tìm hắn a, những hình khắc đá này đồ ta một bộ cũng xem không hiểu a, ở chỗ này lại không có gì hay."

U Minh trong động tranh khắc đá há là ai đều có thể một chút xem hiểu, huống chi số từ ngàn năm nay, U Minh đảo bên trên cho tới bây giờ liền không ai có thể lĩnh ngộ ra bên trong ẩn chứa bí mật.

Đối với Mộ Dung Chân loại này hồn nhiên ngây thơ tâm thái tới nói, Đông Môn Đoạn Thiên vẫn là vô cùng hâm mộ, vô ưu vô lự, nhất tốt nhất mình, đây mới là người trẻ tuổi mong muốn sinh hoạt.

"Ngươi đi đi, ta muốn nghiên cứu thêm một chút mặt khác tranh khắc đá, dù sao cách cuối cùng bài trừ phong ấn thời gian cũng không dài, sớm một chút tìm ra bài trừ phong ấn phương pháp, mới có thể an tâm a."

Đông Môn Đoạn Thiên quyết định hào hào quan sát cái khác tranh khắc đá, hy vọng có thể từ phía trên tìm ra một số dấu vết để lại, có lẽ liền có thể phát hiện bài trừ phong ấn bí mật chứ.

Mộ Dung Chân trên mặt cổ nặn ra vẻ tươi cười, hướng đi rồi đi U Minh động thông đạo, bóng hình xinh đẹp phản chiếu tại trên vách đá, phảng phất tựa như thứ mười bốn Phó Thạch Khắc đồ bên trên, giống như đúc làm cho người ta nghị luận.

Ở trên đảo phong cảnh tú lệ, gió nổi lên mùi hoa nức mũi, chợt có ong bướm lại cạnh tường truy đuổi, thiên nhiên tinh linh là trải nghiệm không đến U Minh đảo phong ấn, bọn chúng có cuộc sống của mình không gian.

Nhân loại cùng động vật khác nhau lớn nhất là: nhân loại là mơ ước, mà lại nguyện ý vì giấc mộng của mình đi không ngừng cố gắng cùng truy cầu, kiên trì không ngừng phấn đấu.

U Minh đảo bên trong người một mực liền muốn rời đi hòn đảo, đi thế giới bên ngoài nhìn xem, nhìn một chút Đông Hoang sơn, thường một thường Nam Ngục cảnh, thổi thổi Bạo Loạn Tinh Hải gió.

Mà những cái kia xông lăm tiến U Minh đảo người cũng là vì hiểu rõ thế giới bên ngoài, tới chỗ xông xáo, rốt cục tại trong lúc lơ đãng xâm nhập U Minh đảo, bị nhốt vào địa lao, cũng không còn cách nào rời đi.

"Mộ Dung cô nương, cảm giác cho chúng ta U Minh đảo cảnh sắc thế nào?" Thân Tử Minh từng bước một từ trong hư không đi xuống, rơi xuống Mộ Dung Chân bên người.

Mộ Dung Chân nghe tiếng quay người, phảng phất thủy liên hoa không thẳng gió mát thẹn thùng, lại như tại xuân đương đưa trong gió Thiên Sơn tuyết liên, một màn kia thướt tha thân ảnh tại quay đầu trong chớp lát hóa thành vĩnh hằng.

"Thân chân nhân, ngài làm sao có thời gian tới tìm ta a? Lúc này không phải là ở trên đảo bận rộn nhất thời điểm sao?"

Cách bài trừ phong ấn còn có không đến gần hai tháng, những cái kia Thăng Linh cảnh đệ tử đều tại mất ăn mất ngủ lĩnh ngộ tranh khắc đá, làm Nguyên Thần thượng nhân chẳng phải là càng hãn hãn là nghĩ biện pháp tìm kiếm phá giải chi đạo.

Thân Tử Minh khoe miệng tách ra một tia nụ cười bất đắc dĩ, nói ra: "Kỳ thật ngoại trừ ta cùng Công Dương sư đệ, trên đảo những người khác cái gì đều không làm được, chỉ có thể đem hi vọng ký thác trên người các người."

"Đem chỗ có hi vọng ký thác vào trên người chúng ta? Đây là vì cái gì?" Mộ Dung Chân cảm giác loại thuyết pháp này thực sự quá hoang đường.

Một cái có thể phong ấn U Minh đảo vài vạn năm phong ấn, đề nhiều như vậy Nguyên Thần chân nhân thậm chí Tiềm Long thượng nhân thúc thủ vô sách, ngược lại muốn đề Thăng Linh cảnh cấp thấp người tu đạo đi bài trừ phong ấn?

"Thân chân nhân, ngài không cảm thấy dạng này quá trẻ con sao? Thậm chí căn bản không có chứng tính mạng con người để vào mắt?"

Mộ Dung Chân trong lòng có chút nổi giận, làm Nguyên Thần chân nhân vậy mà dạng này bình thản đối đãi U Minh đảo phong ấn, thực sự quá trái ngược lẽ thường.

Thân Tử Minh cũng là phi thường buồn rầu, hắn rất muốn đem nguyên ủy sự tình hướng Mộ Dung Chân giải thích rõ ràng, nhưng là lại sợ hãi nàng nói cho người khác biết, làm cho đám người toàn bộ mất đi lòng tin, như thế liền càng thêm chờ đợi tan vỡ.

"Có lẽ ta nói như vậy người liền có thể minh bạch, U Minh động cái kia mười ba Phó Thạch Khắc đồ chỉ có thể từ Thăng Linh cảnh người tu đạo đi lĩnh hội, nếu không liền sẽ tạo thành linh hồn phân liệt, Nguyên Thần biến mất, cuối cùng trở thành phế nhân."

Thân Tử Minh trầm ngâm một lát, rốt cục nói ra Mộ Dung Chân muốn biết nhất vấn đề, tiếp tục nói ra: "Tại vài vạn năm đến, theo đảo chủ nói, chỉ ít có gần hơn một trăm vị Nguyên Thần cảnh cường giả thân từ đạo tiêu, ước chừng có gần ba trăm Nhập Đạo cảnh đệ tử linh hồn trọng thương trở thành phế nhân, sự thật chứng minh chỉ có Thăng Linh cảnh người tu đạo mới có thể nghiên cứu tranh khắc đá, mà sẽ không tẩu hỏa nhập ma thương tới linh hồn cùng Nguyên Thần."

"Thế nhưng là đơn dựa vào chúng ta những người này, tựa hồ cũng không có khả năng lĩnh ngộ ra U Minh trải qua bí mật a?" Mộ Dung Chân cũng ở lại bên trong bảy tám ngày, tự nhiên cũng biết tranh khắc đá cỡ nào khô khan khó hiểu.

Nhất là từ thứ tám Phó Thạch Khắc đồ bắt đầu, phía trên chỗ khắc đích thật rất giống một bộ khoáng thế cổ kính, nhưng là nhưng không ai bắt luận kẻ nào lĩnh ngộ được một tia thiên địa đạo vận.

"Vấn đề này chúng ta cũng nghĩ đến, cho nên ta hai ngày trước cùng Công Dương sư đệ lại đi Đông Hoang, bắt hơn mười vị Thăng Linh cảnh đệ tử."

Thân Tử Minh trên mặt mặt mũi tràn đầy dữ tợn hơi rung nhẹ, lại thêm cái kia đắc ý biểu lộ, liền là một bộ thiếu ăn đòn đáng vẻ.

"A! Các người lại đi bắt người!" Mộ Dung Chân giật mình hỏi.

"Vi U Minh đảo bên trên đám người có thể sớm ngày thoát ly khổ hải, ta cũng là không có biện pháp khác."

"Thế nhưng là coi như có đầy đủ Thăng Linh cảnh đệ tử, các người có thể cam đoan nhất định bài trừ U Minh đảo phong ấn sao?"

"Dù là có một chút hi vọng, cũng phải đem hết toàn lực đi làm, chúng ta đã không có lựa chọn nào khác! Nghĩ đạo hữu không chết bần đạo a." Thân Tử

Mình thử dài một tiếng

Mộ Dung Chân một mực nhớ Phương Lâm sự tình, trực tiếp nói sang chuyện khác hỏi: "Đúng rồi, thân chân nhân, người biết sự đệ ta Phương Lâm đi nơi nào sao?"

"Phương Lâm? Đáo chủ nói hẳn tự nguyện tiến nhập U Minh địa lao!"

"U Minh địa lao? Cái kia là địa phương nào? Hẳn đi nơi nào làm gì?"

Thân Tử Minh chính cần hỏi đáp nằng, trong lúc đó hai mắt ở giữa nở bắn ra một đạo lệ mang, tiện tay một đạo linh quang vung vẩy tại Mộ Dung Chân bên trên, lập tức hình thành một cái màu xanh vòng phòng hộ.

Tại Mộ Dung Chân nghi vấn bên trong, U Minh đảo bầu trời bỗng nhiên phát sinh biến hóa cực lớn, toàn bộ không gian đều tại chấn động, lồi lõm không chừng phảng phất muốn vỡ vụn.

Vô số đạo thanh sắc quang mang tại đảo bốn phía nở rộ, phảng phất tựa như nở rộ mưa khói hoa, rực rỡ màu sắc lại sát cơ tứ phía, như là lâm vào công kích pháp trận bị tứ phía mai phục.

"Có người tại bài trừ phong ấn!" Thân Tử Minh con ngươi rõ ràng phóng đại, tự lâm bầm nói ra.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68:: Song nhật huyền không

Toàn bộ U Minh đảo cũng bắt đầu lay động, kịch liệt ba động hư không tản ra vô tận sát khí, phảng phất bầu trời muốn vỡ nát, đại địa muốn sụp đổ.

"Không phải nói còn chưa tới bài trừ phong ấn thời điểm sao?" Mộ Dung Chân cũng bị đột nhiên xuất hiện dị biến chấn kinh.

Rất nhiều đại thụ che trời liên tục bẻ gãy, hù dọa vô số chim bay, nương theo lấy gào thét hướng phía bầu trời bay đi, thậm chí còn có bộ phận loài chim đối chấn động hư không thôn phệ.

"Ta cũng không rõ ràng chuyện gì xảy ra? Đáo chủ lúc này tuyệt đối không thể có thể phái người đi bài trừ phong ấn? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Thân Tử Minh sắc mặt nghiêm túc, toàn thân linh lực bành trướng, ẩn hiện lấy sào khỏ, phảng phất U Minh đảo như là tận thế, có lẽ sau một khắc liền sẽ biến mất tại Hồng Hoang giới ở trong.

"Thân chân nhân, mau nhìn vùng trời kia!" Mộ Dung Chân đột nhiên chỉ phía tây nam bầu trời kêu lên.

Thân Tử Minh vội vàng xoay người nhìn lại, thân thể kém chút đứng không vững, miệng bên trong lâm lâm nói: "Hai cái mặt trời! Đây rốt cuộc là thế nào?"

Song nhật huyền không, chưa bao giờ nghe kỳ quan giờ phút này vậy mà xuất hiện tại U Minh đảo trên không!

Trong chớp mắt, U Minh đảo bên trong tất cả Nguyên Thần chân nhân đều bay về phía bầu trời, khoảng chừng mấy ngàn vị nhiều, cùng nhau thành đám che khuất bầu trời.

"Ai tại bài trừ phong ấn?"

"Song nhật đồng thiên, tất có đại loạn!"

"Tất cả mọi người đi với ta U Minh địa lao chỗ sơn cốc, nhìn xem nơi đó đến cùng xảy ra chuyện gì dị biến!"

Tiêu Chính Thanh thanh âm rõ ràng truyền khắp toàn bộ U Minh đảo, liền ngay cả U Minh đại điện Mục Thành Ân sắc mặt đều trở nên ngưng trọng lên, đây chính là tại phong ấn xuất hiện bùng nổ thời điểm lần thứ nhất xuất hiện lớn như vậy dị tượng.

Ngũ Chi Phong bên trên bắt đầu không ngừng bắn tung toé đá rơi, xen lẫn bẻ gãy cây cối, đập bể đại đa số công trình kiến trúc, mà lại tình thế chỉ có tăng lên chứ không giảm đi.

"Ta trước đưa người vào nhập U Minh động, nơi đó tuyệt đối an toàn." Thân Từ Minh quay người đối Mộ Dung Chân nói ra.

Không đợi Mộ Dung Chân kịp phản ứng, Thân Từ Minh án lấy Mộ Dung Chân bả vai, đằng không mà lên, nhanh như thiểm điện, trực tiếp liền đem Mộ Dung Chân bỏ vào U Minh động, lập tức mở ra cửa động pháp trận phòng ngự.

"Người liền cùng bọn hắn ở lại đây mặt, ta đi U Minh địa lao chỗ sơn cốc nhìn xem chuyện gì xảy ra?" Vừa dứt lời, Thân Từ Minh trong điện quang hóa thạch thuận đi ra ngoài.

U Minh địa lao, đây không phải là Phụng Lâm trước mấy ngày tự nguyện đi vào địa phương sao? Không tốt, Phụng Lâm gặp nguy hiểm!

Mộ Dung Chân vừa mới nghĩ mình bạch trong đó lợi hại, liền phát hiện máu chốt trong đó, sắc mặt lại biến càng thêm âm trầm.

Cùng lúc đó, ngay tại Tư Không Chính bọn người bị cầm tù tầng kia địa lao, cũng đang phát sinh lấy kinh thiên động địa biến hóa.

Viên kia to lớn vô cùng phi thủy minh châu đang dần dần thu nhỏ, thậm chí sụp đổ tại vô tận trong hư không, xen lẫn tia chớp màu đen, rất nhanh biến mất.

Sợ rằng cũng không biết tầng này địa lao không gian đang không ngừng áp súc, nương theo lấy phi thủy minh châu biến mất trong hư không, tầng này địa lao cũng triệt để luân hồi.

Yên tĩnh tường hòa tầng thứ bảy, trên không đột nhiên lơ lửng hai vàng thái dương, lập tức chấn kinh Tư Không Chính, Phụng Lâm bọn người.

Song nhật huyền không, lúc đầu chỉ là từ Thiên Mệnh Từ cùng Tống Bạng miệng bên trong nghe được, nhưng là chân chính nhìn thấy một màn quỷ dị này lúc, tất cả mọi người nội tâm cũng không còn cách nào giữ vững bình tĩnh.

"Thật là hai cái mặt trời, đây rốt cuộc ý vị như thế nào?"

"Song nhật đồng thiên, hẳn là báo hiệu lấy U Minh địa lao thật liền là độc lập thế giới sao?"

"Khoảng thế kỷ quan, không thể tưởng tượng!"

Hồng Hoàng giới ở trong chưa từng có ghi chép qua song nhật đồng thiên loại này quỷ dị thiên tượng, cho dù ở trận phần lớn người đều là Nguyên Thần cảnh cường giả, vẫn mơ hồ ở giữa cảm nhận được một loại sợ hãi.

Song nhật đồng thiên, Phụng Lâm cũng là cho tới bây giờ chưa nghe nói qua, nhưng là truyền thuyết Hồng hoàng thời kỳ, đã từng có mười ngày cùng trời thiêu đốt đại địa cố sự lưu truyền.

Cái này Hồng Hoàng giới nhất định cùng Hồng Hoàng tồn tại liên quan nào đó, nếu không cũng sẽ không xuất hiện nhiều như vậy Hồng Hoàng thần thoại ở trong di tích.

Hồng hoàng thời kỳ mặt trời, chính là yêu tộc Tam Túc Kim Ô, nhưng là cái này U Minh địa lao rất rõ ràng liền là một không gian riêng biệt, như vậy phía trên này mặt trời khẳng định không phải Tam Túc Kim Ô.

Nếu như không phải Tam Túc Kim Ô, lại là cái gì có thể đảm đương mặt trời nhân vật? Phụng Lâm lòng này tại thời khắc này khóa lại với nhau.

"Chư vị đạo huynh, đều thấy rõ ràng đi, cách mỗi mười hai ngày sẽ xuất hiện một lần dạng này song nhật huyền không thiên tượng kỳ dị." Thiên Mệnh Từ râu dài bông bông giải thích nói.

Tư Không Chính bọn người mặc dù chấn kinh, nhưng là hiện tại cũng không dám hoài nghi, dù sao song nhật huyền không liền xuất hiện tại trước mắt của mình.

"Thiên Mệnh Từ đạo huynh, cái này song nhật huyền không phát sinh thời điểm, nhưng từng phát sinh qua cái khác dị tượng?" Huyền Chân Từ hỏi một câu.

"Cái khác dị tượng?" Thiên Mệnh Từ trầm ngâm nói.

"Liền là cùng loại thiên tượng này đồng thời phát sinh dị tượng."

"Ta nhớ ra rồi, mỗi khi song nhật huyền không thời điểm, tầng thứ bảy nồng độ linh khí liền sẽ trên phạm vi lớn giảm xuống." Tống Bạng trong mắt lóe lên một vệt sáng hưng phấn nói.

Nồng độ linh khí giảm xuống? Cùng thiên tượng quỷ dị này có quan hệ sao?

Huyền Chân Từ âm thầm vận chuyển pháp quyết, quả nhiên phát hiện hôm nay nồng độ linh khí so trước mấy ngày trên phạm vi lớn giảm xuống, không

khỏi cảm thấy kỳ quái.

Hai cái mặt trời đứng sừng sững, phẳng phát tựa như một đôi huynh đệ sinh đôi không rời không bỏ.

Đó là cái gì? Phương Lâm giống như nhìn thấy cái này hai cái mặt trời ở trong có hai bóng người, cái này hai bóng người có đồng dạng bề ngoài, toàn bộ đều là con mắt màu đỏ, trên trán mọc ra một khỏa Hồng Chí.

Hồng Chí đạo nhân, cái kia không phải là La Phù động Triệu Công Minh sao? Trong truyền thuyết kia Đại La Kim Tiên đỉnh phong cường giả tuyệt thế!

Cái này hai đạo hiển hóa thân ảnh lóe lên liền biến mất, ngoại trừ Phương Lâm ngẫu nhiên thoáng nhìn trông thấy bên ngoài, những người khác không có chú ý tới.

Cái này hai cái mặt trời bên trong tại sao có thể có Triệu Công Minh thân ảnh, liền xem như thần niệm cũng vô pháp trường tồn tại cực nóng mặt trời bên trong a, nơi đó hỏa diễm thậm chí so Thái Thượng Lão Quân lò bát quái nhiệt độ còn cao.

Hắn là trên bầu trời mặt trời là giả? Phương Lâm đột nhiên nghĩ tới trước mấy ngày vừa tới tầng thứ bảy phán đoán, đó là tại vừa mới nghe được Thiên Mệnh Tử nói lên song nhật huyền không thời điểm.

Song nhật huyền không, tầng thứ bảy nồng độ linh khí chợt hạ xuống, hẳn là bầu trời này bên trong mặt trời phải lượng lớn hấp thu linh khí? Phương Lâm trong đầu theo bản năng xuất hiện một cái ý nghĩ.

"Tur Không tiền bối, ngươi có thể hay không thử công kích trên bầu trời mặt trời?" Phương Lâm chỉ bầu trời mặt trời nói ra.

"Công kích mặt trời? Phương Lâm, ngươi có phải hay không hồ đồ rồi?" Tạ Vô Cực hỏi ngược lại.

Huyền Chân Tử cũng là hơi sững sờ, lập tức biến sắc, hỏi: "Phương Lâm, ngươi phát hiện cái gì?"

"Tạm thời còn không dám xác định, cho nên mới muốn mời Tur Không tiền bối xuất thủ thử một chút."

Nơi này chỉ có Tur Không Chính tu vi cao nhất, tiếp cận Tiềm Long cảnh thực lực cường đại, không thể nghi ngờ là có thể kiểm nghiệm Phương Lâm ý nghĩ nhân tuyển tốt nhất.

"Mời Tur Không tiền bối xuất thủ!" Phương Lâm nói lần nữa.

Tur Không Chính hít một hơi, cũng không hiểu Phương Lâm cách làm, hỏi: "Phương Lâm, cho ta một cái xuất thủ lý do?"

Đối mặt trời xuất thủ, điên cuồng như vậy ý nghĩ, đám người cũng là lần đầu tiên nghe nói, đối Phương Lâm kỳ tư diệu tưởng cũng là cảm giác được không thể tưởng tượng nổi.

Phương Lâm trầm ngâm nói: "Ta hoài nghi phía trên hai cái mặt trời là một loại nào đó pháp bảo cường đại luyện chế mà thành, cho nên ta xin tiền bối xuất thủ công kích bọn chúng, đến kiểm nghiệm một chút phán đoán của ta."

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69:: Lãng không Xạ Nhật

Bầu trời treo hai cái mặt trời, có thể là một loại nào đó pháp bảo cường đại? Phương Lâm ý nghĩ tại mọi người nhìn lại quả thực là thiên mã hành không, phi thường không hợp thói thường.

"Huyền Chân Tử đạo huynh, ngươi thấy thế nào?" Tur Không Chính cho rằng Huyền Chân Tử lời nói càng có hơn có thể tin, muốn muốn nghe một chút ý kiến của hắn.

Huyền Chân Tử nhìn lấy Phương Lâm ánh mắt trong suốt, trực giác nói cho hắn biết có lẽ có thể thử một chút, thế là nói ra: "Tur Không lão quý, không bằng thử một lần?"

Chúng mắt người đều trừng thẳng, nếu là nói Phương Lâm cảnh giới thấp, không hiểu được thiên nhiên thần kỳ, nhưng là làm cơ trí Huyền Chân Tử thể mà cũng như thể hoang đường, đây cũng quá không nên.

"Tạ Vô Cực, mượn người Thương Hải Du Long cung dùng một lát!" Tư Không Chính hai con người như điện, nhanh chân đi đến Tạ Vô Cực bên cạnh.

Kéo cung bắn tên, như thể ý kiến hay, dù sao trong truyền thuyết Hậu Nghệ cũng là dựa vào thần cung mới bắn rơi chín cái mặt trời.

Thương Hải Du Long cung, cấp tám Linh khí, đây cung chính là dùng một đầu Nguyên Thần cảnh giao long gần rồng chế tạo, tính bền dẻo mười phần, khom lưng đen nhánh lóe sáng, phảng phất nhiễm lên tầng một đen Huyền Kim.

"Vậy liền nhìn xem Tư Không huynh thực lực cường đại!"

Tạ Vô Cực lấy ra Thương Hải Du Long cung, cười đưa cho Tư Không Chính, hắn cũng cảm thấy trên đỉnh đầu hai cái mặt trời có quý dị không nói lên lời.

Tư Không Chính gật đầu, hai con người như điện, thân thể đột nhiên dâng không mà lên, trong nháy mắt liền xuất hiện ở ngàn mét không trung, khí thế cường đại cơ hồ muốn đánh nát không gian chung quanh.

Phải tay nắm chặt Thương Hải Du Long cung, tay trái chậm chậm kéo động dây cung, chỉ gặp một cái trong suốt trường tiễn đang từ từ xuất hiện, xen lẫn hào quang màu vàng óng, linh lực không lồ ngưng tụ tới một điểm.

"Tư Không tiên bối linh lực thật thâm hậu!"

"Nguyên Thần cảnh cửu trọng thiên đỉnh phong thực lực, Tư Không lão quý một tiễn này nhất định có thể kiểm tra xong trong đó chuyện ẩn ở bên trong!"

Đám người nhao nhao sợ hãi thán phục Tư Không Chính thực lực cường đại, cũng đem lực chú ý toàn bộ tập trung ở đã căng dây cung nơi tay Tư Không Chính.

"Sưu!"

Chỉ gặp Tư Không Chính đột nhiên buông tay, lập tức một đạo quang mang chói mắt tựa như tia chớp, bay vút hướng lên không bên trái cái kia mặt trời.

Một tiễn này tốc độ cực nhanh, phảng phất xuyên qua thời gian cùng không gian, tại chói mắt kim quang dưới, trong chớp mắt liền bắn trúng mục tiêu.

U Minh địa lao chỗ sơn cốc, đột nhiên bộc phát ra một cỗ trùng thiên khí thế, một đạo cự đại gọn sóng từ giữa đó khuếch tán ra đến, chỗ đến cỏ cây đều là khô, sinh cơ hoàn toàn không có.

Đứng lơ lửng trên không Nguyên Thần thật sắc mặt người toàn bộ tái nhợt, ai đều chưa từng nhìn thấy khủng bố như vậy tràng cảnh, lại có thể hấp thu cả cây Thăng Linh sinh mệnh lực.

"Cuối cùng là cái gì lực lượng? Vì cái gì ta cảm thấy đáng sợ như vậy?" Tiêu Chính Thanh sắc mặt có chút trắng bệch.

Ai đều không có chú ý tới bầu trời hai cái mặt trời ở thời điểm này cũng phát sinh một loại nào đó biến hóa, bên trong một cái tựa hồ muốn rút nhỏ không ít, nhưng là rất nhanh có khôi phục bộ dáng lúc trước.

"Đây là U Minh trong địa lao ẩn tàng cái kia cỗ lực lượng đáng sợ!"

Mục Thành Ân đột nhiên xuất hiện ở trước mắt mọi người, một bộ từ trước tới nay chưa từng gặp qua nghiêm trọng biểu lộ để tất cả Nguyên Thần chân nhân đều trong lòng e ngại.

"U Minh trong địa lao lực lượng?" Tiêu Chính Thanh nhìn lấy chung quanh một mặt mê mang sư huynh đệ, lâm lâm lập lại.

Mục Thành Ân không có tiếp tục giải thích, chỉ là lẳng lặng nhìn phía dưới sinh cơ hoàn toàn không có sơn cốc, phảng phất hai mắt có thể mặc chẳng qua thời gian, trực tiếp nhìn thấu U Minh trong địa lao hết thấy.

Tư Không Chính cường thế một tiễn, trực tiếp trúng đích bên trái mặt trời, lập tức liền thấy bên trái mặt trời trong lúc đó biến mất tại hư không, sau đó lại tại một phương hướng khác xuất hiện.

Biến hóa mặt trời trong nháy mắt bộc phát ra một trận quang mang chói mắt, tại mọi người nhìn soi mói, tụ tập thu nhỏ, phảng phất biến thành một hạt châu, từ trước mắt mọi người thần bí biến mất.

"Hư không xuyên thẳng qua?" Tư Không Chính sắc mặt trở nên tương đương khó coi.

"Thật không phải là mặt trời! Thật chẳng lẽ chính là pháp bảo?"

"Thật sự là gặp quý, lại có pháp bảo có thể nguy trang thành mặt trời phổ chiếu đại địa!"

"Xem ra Phương Lâm phán đoán không có sai, phía trên này mặt trời đích thật là giả!"

Tạ Vô Cực, Thiên Mệnh Tử, Huyền Chân Tử hai mặt nhìn nhau, Tống Bổng cùng Tề Thành đám người lời nói liền ở bên tai truyền vang, nhao nhao chứng minh Phương Lâm phán đoán.

Tư Không Chính vừa mới muốn từ giữa không trung bay xuống, liền thấy trong hư không bộc phát ra một cỗ cường đại sóng xung kích, như là Lôi Vân Phong Bạo trong nháy mắt quét sạch hẳn vị trí vùng không gian kia.

"Tư Không tiền bối! Mau tránh ra!" Phương Lâm nóng nảy hô lớn.

Đã xác nhận trên không mặt trời có thể là pháp bảo, cách phán đoán của mình liền càng ngày càng gần, nhớ tới kiện pháp bảo kia kinh khủng, Phương Lâm gấp kêu to.

"Cái gì?" Tư Không Chính nghe rõ ràng Phương Lâm kêu to, nhưng là cũng không có cảm giác được cỗ này sóng xung kích có cái gì cường đại lực công kích.

Đột nhiên một cỗ không hiểu uy hiếp xuất hiện tại Tư Không Chính ngay trong thức hải, không chờ hắn làm ra phòng ngự, trực tiếp nghênh không ngã xuống, trong tay Thương Hải Du Long cung cũng hướng xuống đất rơi xuống.

"Tư Không lão quý!"

Hai bóng người một trước một sau, trong chớp lát đằng không mà lên, nhanh như thiểm điện hướng phía Tư Không Chính cùng Thương Hải Du Long cung bay đi.

Người mặc đạo bào màu xám người kia một thanh tiếp được rơi xuống Tư Không Chính, trong hai con ngươi phảng phất trải qua vô tận tang thương, người này chính là Bạo Loạn Tinh Hải Huyền Chân Tử.

"Người không sao chứ?"

Tư Không Chính hai mắt mê ly, phảng phất Nguyên Thần nhận lấy trọng thương, cả người lộ ra phảng phất suy yếu rất nhiều, như là bảy mươi tuổi lão ông động tác cứng nhắc.

Thương Hải Du Long cung bị Tạ Vô Cực bắt vào tay về sau, cũng bay đến Huyền Chân Tử bên người, cũng là một bộ vội vã cuồng cuồng thần sắc.

"Lão quý, người thế nào?"

"Nguyên Thần nhanh muốn hỏng mất!" Tư Không Chính phảng phất đã dùng hết lực khí toàn thân.

Huyền Chân Tử cùng Tạ Vô Cực sắc mặt đại biến, đơn giản không thể tin vào tai của mình, vèn vèn một đạo sóng xung kích, cơ hồ liền đem một vị tới gần Tiềm Long cảnh cao thủ trọng thương.

Cái này giả mặt trời nên lớn đến mức nào cường đại lực công kích a!

Huyền Chân Tử cấp tốc từ trữ vật giới chỉ bên trong lấy ra một hạt màu xanh lá đan dược, trực tiếp nhét vào Tư Không Chính trong miệng, nói ra: "Viên này Ly Tồn đan đầy đủ bảo trụ người Nguyên Thần!"

Ly Tồn đan!

Tư Không Chính sắc mặt tái nhợt phảng phất có sinh cơ, hai mắt chậm rãi khôi phục một chút sinh cơ, chặt vật mở miệng nói: "Đa tạ!"

"Chúng ta đi xuống trước!" Tạ Vô Cực nhìn thấy Tư Không Chính phục dụng Ly Tồn đan, cũng liền để xuống tâm.

Ly Tồn đan, chính là Hồng Hoang giới trị liệu Nguyên Thần thương thế cao nhất đan dược, nghe nói chỉ có người không chết, chỉ cần phục dụng Ly Tồn đan, nhất định có thể từ từ thần trong tay đoạt lại sinh mệnh.

Huyền Chân Tử cho ăn Tư Không Chính phục dụng đan dược, tất cả mọi người thấy rõ ràng sờ, cũng biết vừa mới Tư Không Chính nhận lấy trọng thương, nếu không cũng sẽ không tiếp nhận người khác đan dược trị liệu thương thế.

"Phương Lâm, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Vì cái gì Nguyên Thần cứu trọng thiên Tư Không lão quý Nguyên Thần sẽ bị thương nặng!" Tạ Vô Cực nổi giận dùng dưng hỏi.

Người ở chỗ này nghe xong Tư Không Chính Nguyên Thần bị thương, càng thêm ngạc nhiên, phải biết Tư Không Chính Nguyên Thần thế nhưng là đám người ở trong cường đại nhất nhất ngưng thực.

"Nếu như ta đoán không lầm, Nguyên Thần trọng thương còn tính là nhẹ." Phương Lâm ý vị thâm trường nói ra.

Tạ Vô Cực lộ khí càng thêm thịnh vượng, hỏi: "Người có ý tứ gì?"

"Cái kia giả mặt trời hẳn là tiên nhân pháp bảo!"

Tư Không Chính thần sắc hơi chuyển biến tốt đẹp, nhưng là nói ra lại làm cho tất cả mọi người dọa đến trong lòng run sợ, phảng phất cảm thấy trái tim muốn từ trong cổ họng nhảy ra tới.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70:: Tiên nhân pháp bảo

Tiên nhân pháp bảo? Mọi người ở đây đều là Nguyên Thần cảnh cao thủ, đang bị giam cầm U Minh địa lao trước đó đều là môn phái nhân tài mới nổi, ai đều chưa nghe nói qua Hồng Hoang giới còn có tiên nhân còn sót lại.

Vài vạn năm đến, Đông Hoang, Nam Ngục, Tây Mạc cùng Bắc châu thường thường bị người phát hiện qua tiên nhân di tích, nhưng là cũng không có bất kỳ người nào có thể nhìn thấy tiên nhân còn sót lại pháp bảo!

Có lẽ sẽ có một ít cường giả may mắn từng chiếm được tiên nhân còn sót lại Pháp khí, nhưng là đại đa số đều là lén gạt đi, không bị ngoại nhân biết rõ.

"Tư Không tiền bối, người làm sao có thể đủ xác định cái kia giả mặt trời là tiên nhân pháp bảo?"

Tổng Băng tại tầng thứ bảy cũng sinh sống gần năm ngàn năm, song nhật huyền không cảnh tượng gặp được mấy vạn lần, cho tới bây giờ đều chưa từng hoài nghi mặt trời lại lịch chân chính.

Ai đều không có nhìn thấy tiên nhân pháp bảo là dạng gì, Tư Không Chính lại là như thế nào có thể phán định ra phía trên pháp bảo là tiên nhân Pháp khí đâu?

Lòng của mọi người bên trong đều có cái nghi vấn này, cũng đều muốn làm rõ Tư Không Chính là như thế nào phân biệt.

"Kiện pháp bảo kia vừa mới bộc phát sóng xung kích không phải Hồng Hoang giới linh lực, cũng không phải trước đó gặp phải Huyết Ma khí, mà là một loại cao cấp hơn linh khí!"

Tư Không Chính sắc mặt rốt cục khôi phục bình thường, nhưng là Nguyên Thần thương thế thời gian ngắn vẫn là không cách nào khỏi hẳn, tiếp tục nói ra: "Ta từng tại gia tộc trong điện tịch, nhìn thấy qua ghi chép, loại này đẳng cấp càng cao hơn linh khí chỉ tồn tại một chỗ, cái kia chính là tiên nhân ở lại Tiên vực! Loại này cường đại linh khí cũng bị trở thành tiên linh khí!"

Tiên linh khí, Tiên vực! Tất cả mọi người lần nữa hai mắt tròn to, Tư Không Chính lời nói không thể nghi ngờ lại một lần nữa kinh đến đám người.

Rất nhiều người đều biết Tiên vực truyền thuyết, cũng biết Vọng Tiên cảnh cường giả cuối cùng có thể đột phá công cùm xiềng xích, phi thăng tới Tiên vực. Nhưng là Tiên vực đến cùng là dạng gì, lại từ xưa tới nay chưa từng có ai nghe nói qua.

Về phần trong tiên vực tiên linh khí, chúng người còn là lần đầu tiên nghe nói, nói miệng không bằng chứng mắt thấy mới là thật, tự nhiên có những người khác hoài nghi Tư Không Chính.

"Tư Không tiền bối, tất cả mọi người chưa từng nhìn thấy tiên linh khí, người là thế nào xác định loại kia linh khí liền là tiên linh khí đâu?"

"Ta ngược lại thật ra nghe nói Tiên vực, dù sao Đông Hoang có rất nhiều tiên nhân di tích, nhưng là tiên linh khí thật là Tiên vực đặc hữu linh khí sao?"

Tư Không Chính nghe đến đó, một loại đặc ý thần sắc vọt cư ở trên mặt, nói ra: "Gia tộc bọn ta tổ tiên đã từng xuất hiện tiên nhân! Theo hần nói lưu lại điện tịch từng có qua ghi chép, khi đến Vọng Tiên cửu trọng thiên thời điểm, thể nội linh khí liền sẽ từ từ chuyển hóa thành một loại cao cấp hơn linh khí, bởi vì Vọng Tiên cảnh đỉnh phong trên cơ bản liền xem như nửa cái tiên nhân, phổ thông linh khí căn bản là không có cách thỏa mãn tu luyện sở dụng, chỉ có cùng Tiên vực cùng loại tiên linh khí mới có thể chúc bọn hần phá toái hư không, phi thăng thành tiên!"

Đảm nhiệm ở đây những này Nguyên Thần cảnh sống mấy ngàn năm, thậm chí trên vạn năm, cho tới bây giờ đều chưa nghe nói qua có ai tông môn bên trong đã từng xuất hiện tiên nhân.

Nghịch thiên tu đạo, phi thăng thành tiên, cho tới nay cũng chỉ là một cái truyền thuyết, Đông Hoang đại lục ở bên trên trước mắt cao cường nhất lớn người tu đạo, cũng bắt quá là Tiềm Long cảnh cái thể đại năng.

Về phần Vọng Tiên cảnh vô thượng cường giả, có lẽ có người nghe nói qua sự tích của bọn hắn, nhưng là ai lại thật khi thấy qua bọn hắn tuyệt thế đáng người?

Con đường trường sinh từ từ, tiên đạo tranh phong?

"Xem ra phán đoán của ta không có sai, phía trên đồ vật quả nhiên là tiên nhân pháp bảo." Phương Lâm thấp giọng lầm bầm.

"Người đã sớm biết phía trên giả mặt trời là tiên nhân pháp bảo?"

Thiên Mệnh Tử tâm như chỉ thủy, đối với hắn mà nói, tu đạo cũng tốt, tu tiên cũng tốt, đều là tìm cầu trường sinh, cứ việc Phương Lâm thanh âm rất nhỏ, nhưng là hắn cũng nghe rất rõ ràng.

Kỳ thật tất cả mọi người có thể nghe được Phương Lâm, nhưng là bọn hắn đều không có Tư Không Chính có quan hệ Tiên vực cùng tiên linh khí làm chần chừ, lực chú ý đều có chỗ phân tán, không có nghe được mà thôi.

"Ta chỉ là có suy đoán này mà thôi, để Tư Không tiên bối xuất thủ thăm dò, cũng chính là muốn nghiệm chứng một chút ta ý nghĩ."

Phương Lâm đối với Tư Không Chính thụ thương, càng là hơi biểu đạt áy náy của mình, bất quá sự thật chứng minh lựa chọn của hắn là không có sai, nếu là khiến người khác xuất thủ, chỉ sợ cũng đã tại chỗ vẫn lạc.

Tiên nhân pháp bảo coi như không có ai đi thao túng, nhưng là ẩn giấu Thiên Địa linh khí bạo phát đi ra, cũng không phải phổ thông Nguyên Thần cảnh cường giả có thể ngăn cản.

Huyền Chân Tử, Tạ Vô Cực, Tư Không Chính cẩn thận nhìn lấy Phương Lâm, bọn hắn phát hiện thiếu niên này khắp nơi đều lộ ra thần bí, phảng phất tựa như một vầng minh nguyệt giấu ở mây đen bên trong, thấy không rõ đoán không ra.

"Người nghĩ như thế nào đến vật kia là tiên nhân lưu lại?" Huyền Chân Tử chỉ trên bầu trời còn lại cái kia mặt trời hỏi.

"Chắc hẳn các vị tiên bối còn nhớ rõ, ta đã từng nói ta tại sao phải tự nguyện tiến vào U Minh địa lao nguyên nhân."

Tề Thành đột nhiên nghĩ tới Phương Lâm mới vừa tiến vào địa lao lúc đã nói, tựa như là bởi vì hắn hoài nghi U Minh đảo tựa như là bị một vị tiên nhân phong ấn.

"Người nói là người hoài nghi phía trên pháp bảo liền là vị kia gọi là Triệu Công Minh tiên nhân lưu lại?" Huyền Chân Tử trực tiếp hỏi.

Chúng tâm thần người khẽ động, đều nhớ tới Phương Lâm tựa hồ đã từng nói chuyện này, hơn nữa còn hoài nghi vị kia tiên nhân là một vị đẳng cấp rất cao Đại La Kim Tiên.

"Không sai! Tại mới vừa gia nhập tầng thứ bảy thời điểm ta liền từng có hoài nghi, nhưng là một mực không dám xác nhận, về sau ta nghe được Thiên Mệnh Tử tiên bối, mới càng thêm xác nhận."

Phương Lâm đem phân tích của mình nói ra, tuyệt không lo lắng đám người sẽ hoài nghi lai lịch của hắn, dù sao lúc này sự chú ý của mọi người đều rời đi U Minh địa lao phía trên.

"Ta nói cái gì?" Thiên Mệnh Tử đầu óc mơ hồ hỏi.

"Người từng nói người là bị một cái che trời đại thủ ném tới tầng thứ bảy, đúng hay không?" Phương Lâm hỏi ngược nói.

Thiên Mệnh Tử hơi sững sờ, hỏi: "Không sai, ta ngay lúc đó xác thực là như vậy nói, thế nhưng là lấy có vấn đề gì không?"

Phương Lâm lộ ra một tia lực lượng thần bí mỉm cười, nói ra: "Cái này vốn là không có vấn đề, nhưng là U Minh đảo chủ đã từng nói cho ta biết, hắn cũng là bị một cái che trời đại thủ mang ra U Minh địa lao, mà bàn tay khổng lồ kia chủ nhân chính là vị kia Hồng Chí đạo nhân Đại La Kim Tiên Triệu Công Minh, cho nên ta cảm thấy cái này U Minh địa lao khẳng định cùng Triệu Công Minh có quan hệ lớn lao, thậm chí trong này khẳng định có hắn còn sót lại đồ vật!"

"Vậy là người làm sao hoài nghi đến trên bầu trời mặt trời?"

Đám người cũng là phi thường ngạc nhiên, coi như U Minh địa lao cùng vị kia tiên nhân tồn tại liên quan, nhưng là có thể đem bầu trời mặt trời khi trở thành pháp bảo hoài nghi, thiếu niên này tư duy cũng quá thiên mã hành không đi.

Phương Lâm lập tức kinh ngạc, hắn không biết trả lời như thế nào cái vấn đề này? Chẳng lẽ muốn nói cho bọn hắn biết linh hồn của mình ở trong còn có một cái thể giới khác kỳ ư? Tại một cái khác trong trí nhớ đã từng đối diện cổ thần thoại hiểu rõ vô cùng, Triệu Công Minh trùng hợp là trong đó một trong những nhân vật sao?

"Nguyên nhân này ta không thể nói cho các người biết, bất quá ta có hơn chín thành nắm chắc xác định phía trên mặt trời khẳng định là Triệu Công Minh pháp bảo, thậm chí mỗi một giai địa lao ở trong có!"

"Người nói là loại pháp bảo này khoảng chừng hai mươi bốn?"

Huyền Chân Tử hơi suy tư, liền phát hiện mấu chốt trong đó, song nhật huyền không mỗi một cái đều là pháp bảo, địa lao tổng cộng mười hai tầng, nói cách khác tổng cộng hai mươi bốn tiên nhân pháp bảo!

Một vị tiên nhân pháp bảo thiếu chút nữa để Tư Không Chính vẫn lạc, hai mươi bốn tương tự pháp bảo, ai có thể thu phục trấn áp?

Chúng người đưa mắt nhìn nhau, phảng phất nhìn thấy rồi đi địa lao hi vọng âm u khắp chốn, lập tức chung quanh một trận tĩnh mịch.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71:: Tự chui đầu vào lưới

"Phương Lâm, người nhất định là có chuyện gì gạt chúng ta? Người rút cuộc là ai?"

Biết rõ U Minh đảo bị phong ấn, cam nguyện tiến vào U Minh địa lao, sau đó bộc phát ra không thể địch nổi chiến lực, bây giờ lại có thể đoán được tiên nhân di tích, cái này tuyệt không phải người bình thường có thể làm được.

Tạ Vô Cực song trong mắt phảng phất kiếm khí tung hoành, hẳn chính là tương đối thừa thót kiếm tu, tại cùng các loại cảnh giới ở trong lực công kích không gì sánh kịp.

"Không sai, Phương Lâm người chỉ là một cái bình thường Thăng Linh cảnh đệ tử, làm sao biết nhiều đồ như vậy? Người đến tốt cùng là lai lịch gì?"

Tạ Vô Cực lời nói như là phao chuyên dẫn ngọc, đưa tới đám người đối Phương Lâm hoài nghi, từng đôi ánh mắt lạnh như băng giống như rắn độc bắn tại Phương Lâm trên người.

Chuyện lo lắng nhất rốt cục phát sinh, Phương Lâm không nguyện ý nhất liền là thấy cảnh này xuất hiện.

Linh hồn của hắn đến từ hai cái thế giới khác nhau, một cái đến từ có được truyện Phong Thần nói Địa Cầu, một cái khác đến từ Hồng Hoang giới Bạo Loạn Tinh Hải, cả hai hoàn mỹ dung hợp một chỗ.

Hai cái linh hồn ký ức dung hợp vừa đúng, ai đều không có chiếm cứ thượng phong, đứng ở trước mặt mọi người Phương Lâm sắc mặt âm tình bất định.

Rốt cuộc muốn giải thích thế nào mới được? Giải thích thế nào bọn hắn mới sẽ tin tưởng?

Đối với một cái Thăng Linh cảnh bát trọng thiên tiểu tử, đám người căn bản không lo lắng Phương Lâm dám cự tuyệt trả lời, dù sao tại địa lao bên trong, hắn trốn cũng không có cách nào trốn.

Nguyên Thần cảnh cường giả bản thân bởi vì trong thức hải có Nguyên Thần nguyên nhân, đối đẳng cấp thấp người tu đạo có một loại trời sinh uy áp chế ước, chỉ bất quá không có Tiềm Long cảnh cường giả uy áp cường đại mà thôi.

Coi như như thế, Phương Lâm trên trán cũng rịn ra mồ hôi lạnh, dù sao bị hơn mười vị Nguyên Thần cảnh cường giả giống thâm tù phạm nhìn chăm chăm, cũng là một kiện tương đương đáng sợ sự tình.

Bầu không khí phi thường kiềm chế, liền ngay cả bay xuống lá cây cũng không dám tới gần đám người chung quanh, hướng phía nơi xa bay xuống tán đi.

"Đã người mình không nói, vậy liền thử một chút ta suu hồn thuật đi!"

Tạ Vô Cực sau lưng đột nhiên đi tới một người, âm lãnh biểu lộ để Phương Lâm cảm giác mình phảng phất tại đối mặt một tòa băng sơn, hàn khí bức người.

Huyền Chân Tử đối Phương Lâm rất có hảo cảm, vẫn cảm thấy người này cứ việc thần bí, nhưng là trực giác nói cho hắn biết kẻ này cũng là chính phái nhân sĩ.

"Đồng huynh, dùng suu hồn thuật tới đối phó một cái Thăng Linh cảnh tiểu tử, không khỏi có chút quá ." Huyền Chân Tử vì Phương Lâm biện hộ cho nói.

Phương Lâm hướng phía Huyền Chân Tử cảm kích gật đầu, nhưng là ngoài dự liệu của mọi người, hắn thề mà trực tiếp dứt khoát cự tuyệt: "Thật có lỗi, có một số việc thật không thể nói!"

Huyền Chân Tử hơi sững sờ, hắn cũng không nghĩ tới Phương Lâm thề mà khẳng khái cự tuyệt hảo ý của hắn, sắc mặt lập tức đỏ lên, lúng túng nói ra: "Ngươi cũng không thể thương tới tính mạng hắn!"

Đang xông nhập tầng thứ bảy cửa vào thời điểm, Phương Lâm đại phát thần uy cứu được đám người, Huyền Chân Tử, Tư Không Chính còn là đối Phương Lâm tồn tại một phần cảm ân trước đó.

Đồng Bác tay hoa bắn ra một đạo linh lực, trực tiếp đánh trúng Phương Lâm, chỉ gặp Phương Lâm như là bị điểm huyết, không nhúc nhích mặc cho người định đoạt.

"Phương Lâm, ngươi yên tâm đi, ta sẽ không ở ngươi ngay trong thức hải động thủ lung tung chân, ta chỉ muốn nhìn một chút linh hồn của ngươi ở trong đến tốt cùng ẩn giấu đi dạng gì kỳ ức!"

Đồng Bác ánh mắt đột nhiên bắn ra một đạo hào quang màu xám, lập tức từ ẩn đường bên trên hiện ra hắn bản mệnh Nguyên Thần, rõ ràng là Nguyên Thần ngũ trọng thiên cao thủ.

Tạ Vô Cực, Tề Thành cùng Huyền Chân Tử trong nháy mắt phân bố tại hai người chung quanh, vì bọn họ tiến hành hộ pháp, đem Tổng Băng, Thiên Mệnh Tử mấy người tầng thứ bảy dân bản địa ngăn cách bởi bên ngoài.

Đồng Bác Nguyên Thần mới vừa tiến vào đến Phương Lâm thức hải, liền cảm thấy một cổ đến từ viễn cổ thần đế uy nghiêm, tàn ra chấn nhiếp người kinh khủng vậy ép.

Cái này sao có thể? Hắn chỉ là Thăng Linh cảnh cảnh tu vi, ngay trong thức hải tại sao có thể có như thế khí tức kinh khủng, liền xem như Tiềm Long cảnh đại năng cũng không có loại này đáng sợ uy áp a?

Đồng Bác tiếp tục hướng Phương Lâm sâu trong thức hải đi đến, đi thẳng tới Phương Lâm trong thức hải, tám cái sôi trào mãnh liệt vòng xoáy linh khí xuất hiện ở trước mắt của hắn.

Thật là hùng hậu linh lực! Đơn giản so đại đa số Nhập Đạo cảnh đệ tử linh lực đều còn hùng hậu hơn, Đồng Bác âm thầm kinh hãi.

Ánh mắt đảo qua Phương Lâm thức hải, Đồng Bác Nguyên Thần trong lúc đó cảm thấy một trận tim đập nhanh, đột nhiên trong đôi mắt con ngươi kịch liệt biến lớn, đó là cái gì?

Một bộ cổ xưa kinh thư lơ lửng tại thức hải trên không, bên cạnh phảng phất là một đạo kỳ lạ bức tranh, lơ mơ có thể nhìn thấy phía trên vẽ lấy một bức tiểu xà, phảng phất còn mang theo sinh cơ.

Đồng Bác tại thức hải bên trong nhất cử nhất động, Phương Lâm tự nhiên rõ ràng, nhất là khi hắn nhìn thấy Đồng Bác phát hiện Tịch Thiên Kinh cùng Phong Thần đồ giám thời điểm, một cái ý niệm trong đầu ở trong lòng yên lặng tạo thành.

Tịch Thiên Kinh cùng Phong Thần đồ giám cả hai gặp nhau rất gần, toàn bộ đều tại tám đạo vòng xoáy linh khí phạm vi bên trong, lẫn nhau nhận lấy linh khí tẩy lễ.

Cùng Phương Lâm tâm nghĩ, Đồng Bác tại phát hiện trên không đồ vật về sau, thỉnh linh đẳng không mà lên lơ lửng tại Tịch Thiên Kinh bên cạnh.

Ba cái tản ra cổ xưa chữ lớn, trong nháy mắt liền chấn kinh Đồng Bác tâm thần!

Đây là một bộ vô thượng đạo kinh! Hồng Hoang giới tất cả tu luyện công pháp đều là pháp quyết, chỉ có chí cao vô thượng Đạo gia bí điển mới có thể xưng là kinh thư!

Tịch Thiên Kinh không thể nghi ngờ là thật sâu hấp dẫn Đồng Bác hai mắt, cũng càng thêm đã chứng minh Phương Lâm tuyệt đối không đơn giản, thử hỏi cái nào phổ thông Thăng Linh cảnh có thể tại ngay trong thức hải ẩn giấu đi một bộ khoáng thế cổ kinh.

Trước nay chưa có rung động trong nháy mắt tập kích Đồng Bác mấy ngàn năm Nguyên Thần, hắn rốt cục hai tay run run đưa về phía Tịch Thiên Kinh.

Phương Lâm thấy cảnh này, trong lòng cũng là phi thường sốt ruột, nhưng là hắn cũng không có biện pháp khác, hắn căn bản là không có cách khống chế Tịch Thiên Kinh, chỉ có Phong Thần đồ giám tựa hồ còn có thể sử dụng.

Đúng, ta còn có Phong Thần đồ giám! Phương Lâm yên lặng kích ra trong thức hải linh lực chuyển vận đến Phong Thần đồ giám ở trong.

Lập tức một đạo rộng lớn kim quang sắc quang mạng từ Phương Lâm sâu trong thức hải bạo phát đi ra, Đồng Bác chỉ cảm giác đến mình Nguyên Thần phảng phất sinh sinh bị người kéo xuống một tia linh hồn, kịch liệt đau nhức vô cùng.

Vùng lòng tay ra Tịch Thiên Kinh, Đồng Bác trực tiếp rơi xuống tại giác quan thứ sáu vòng xoáy linh khí bên cạnh, nhìn lấy lơ lửng ở trên không Tịch Thiên Kinh, mặt mũi tràn đầy chấn kinh cùng tham lam.

Khi thấy Phong Thần đồ giám bay múa đến trước mắt mình thời điểm, Đồng Bặc mới ý thức tới vừa mới công kích mình lại là cái này quyền nhìn không có lực công kích bức tranh.

Từ Đồng Bặc bản mệnh Nguyên Thần bên trên xé rách hạ một bộ phận, giờ phút này lại biến thành một đạo màu vàng kim nhàn nhạt, lẳng lẳng lơ lơ tại Phong Thần đồ giám phía trước.

Tại Đồng Bặc nhãn thụ lấy đau nhức trong ánh mắt, bỗng nhiên khác tại Phong Thần đồ giám phía trên: nhân tộc: Đồng Bặc, Nguyên Thần ngũ trọng thiên!

Đây là ý gì? Đồng Bặc hai mắt bao hàm nghi hoặc, hắn còn không biết hắn mình đã bị phong ấn ở Phong Thần đồ giám ở trong.

Phong Thần đồ giám, giờ phút này rốt cục có đệ nhất nhân!

Tại đi vào U Minh đảo trên đường, Phương Lâm tại vô danh đảo ở trong phong ấn Nguyên Thần nhị trọng thiên Huyền Minh Xà, bây giờ lần nữa phong ấn Nguyên Thần ngũ trọng thiên Đồng Bặc.

Như vậy trải qua, Phương Lâm thì tương đương với có hai cái cường đại Nguyên Thần cảnh tay chân, mà lại hắn cũng không cần lo lắng Đồng Bặc dám đem hắn ngay trong thức hải sự tình tiết lộ ra ngoài.

Kỳ thật lấy Phương Lâm thực lực lúc đầu là không thể nào phong ấn Nguyên Thần cảnh cường giả, bởi vì hắn mình căn bản không có Nguyên Thần, cũng vô pháp ngự sử Phong Thần đồ giám chủ động công kích.

Nhưng là Huyền Minh Xà cùng Đồng Bặc sở dĩ có thể bị Phương Lâm phong ấn, bởi vì bọn hắn đều là mình chủ động tiến vào Phương Lâm ngay trong thức hải, có thể nói là tự chui đầu vào lưới.

Đồng Bặc nhìn không được rời khỏi Phương Lâm thức hải, tiểu tử này thức hải tại kinh khủng, đạo kim quang kia mang đến cho hắn sợ hãi thật sự là quá lớn, phảng phất chỉ cần hơi có một tia giao sát ý nghĩ của mình, mình Nguyên Thần liền sẽ trong nháy mắt vỡ vụn, giờ khắc này hắn cuối cùng biết vì cái gì Phương Lâm có thể tại tầng thứ bảy lối vào đại triển thân thủ, diệt sát gương đồng mặt người, phá vỡ tầng thứ bảy lối vào thông đạo.

Lần nữa nhìn về phía Phương Lâm thời điểm, Đồng Bặc phảng phất phát hiện mình ở trước mặt hắn người lùn nhất đáng, nếu là Phương Lâm phát ra cái gì mệnh lệnh, trực giác nói cho hắn biết, căn bản là không có cách cự tuyệt.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72:: Đạo Ma thức tỉnh

"Dám ở trước mặt mọi người tiết lộ nửa câu ta ngay trong thức hải dị tượng, ta lập tức để ngươi Nguyên Thần tán loạn!"

Đồng Bặc theo bản năng giải khai Phương Lâm Định Thân Thuật, trong đầu trong nháy mắt vang lên một đoạn thần niệm, phảng phất người kia hoàn toàn không chế mình bản danh Nguyên Thần.

"Đồng Bặc không cần khẩn trương, đây là tâm thần khống chế thuật, đã ngươi đã lên Phong Thần đồ giám, như vậy ta liền là của ngươi chủ nhân! Tuyệt đối không nên ý đồ phản kháng, nếu không ta không cách nào cam đoan ngươi Nguyên Thần an toàn."

Phương Lâm mặt không biểu tình, tựa hồ đối với Đồng Bặc dò xét thức hải của mình cũng không có phương án, nhưng nhìn hướng Đồng Bặc ánh mắt lại là có thâm ý khác.

Đồng Bặc sắc mặt đột ngột trắng bệch, trong khoảnh khắc lại khôi phục bình thường, ở đây người cũng không có hoài nghi cái gì, đều cho rằng là vừa vận thi triển sưu hồn thuật tiêu hao không ít nguyên lực lượng của thân.

Đây hết thảy chỉ sợ cũng chỉ có Phương Lâm cùng Đồng Bặc hai người có thể minh bạch trong đó môn đạo, ai cũng không biết ngay tại vừa mới chết đi thời gian bên trong, Đồng Bặc vậy mà trở thành Phương Lâm nô bộc.

Phong Thần đồ giám, quả nhiên có đoạt thiên địa chi tạo hóa thần kỳ lực lượng, Phương Lâm một cái Thăng Linh cảnh bát trọng thiên tiểu tử, lại có hai tên Nguyên Thần cảnh thủ hạ, nói ra chỉ sợ ai cũng không dám tin tưởng.

"Đồng đạo hữu, ngươi nhưng từng phát hiện cái gì?"

Tổng Bổng trong lòng so những người khác còn muốn sốt ruột, dù sao bọn hắn mới là tầng thứ bảy dân bản địa, nếu là có cái gì đặc biệt sự tình phát sinh ở tầng thứ bảy, cái kia trước hết nhất lan đến gần liền là bọn hắn những người này.

"Tại trí nhớ của hắn ở trong hoàn toàn chính xác tồn tại một đạo phong ấn, cho ta cảm giác tựa như vừa mới công kích Tư Không lão quỷ loại lực lượng kia!"

Đồng Bổng dựa theo Phưong Lâm tâm thần truyền âm, hướng đám người giải thích hắn tại lục soát Phưong Lâm trong trí nhớ phát hiện một ít gì đó.

Công kích Tư Không lão quỷ lực lượng!

Đây không phải là Tiên vực tiên linh khí sao? Đám người nghe được Đồng Bổng, trong nháy mắt ngây ngẩn cả người, Phưong Lâm trong lòng bọn họ trở nên càng thêm thần bí khó lường.

Một cái Thăng Linh cảnh bát trọng thiên đệ tử lại bị hư hư thực thực tiên nhân cường giả hạ một đạo phong ấn, chuyện này nếu là có thể truyền đi, nhất định có thể danh chấn Đông Hoang.

"Đồng huynh, ngươi nhưng khi nhìn rõ rồi chứ, thật là tiên linh khí?"

"Ngươi lại chưa từng gặp qua tiên linh khí, làm sao có thể đủ kết luận loại lực lượng kia cùng Tư Không lão quỷ vừa mới tào ngộ tương thông?"

Nghe được đám người nghi vấn, Đồng Bổng sắc mặt âm trầm xuống, lạnh giọng nói ra: "Chư vị đạo huynh, hắn là đang hoài nghi ta suu hờn thuật?"

Mọi người ở đây, ngoại trừ Tổng Bổng cùng Thiên Mệnh Tử bọn người, đều là cùng Đồng Bổng sinh hoạt tại cùng một giai địa lao ở trong mấy ngàn năm, đương nhiên sẽ không hắn đối chọi gay gắt.

"Ta cảm thấy Đồng Bổng nói có đạo lý, thậm chí ta hoàn toàn đồng ý lời hắn nói, nếu như Phưong Lâm thức hải bên trong phong ấn không phải tiên nhân sở hạ, như vậy hắn làm sao có thể đánh bại cái kia gương đồng mặt người?"

Tề Thành làm người trầm mặc, bất quá hắn vừa mới mở miệng liền nói trúng tim đen thẳng bên trong yếu hại, nói ra trong lòng mọi người lớn nhất nghi vấn.

Gương đồng mặt người, đáng sợ như vậy đồ vật, có thể phóng xuất ra Huyết Ma khí, thậm chí khi mọi người đều không có ngăn cản chi lực thời điểm, Phưong Lâm sao có thể tùy tiện giải quyết nguy cơ?

"Ta cũng tin tưởng Phưong Lâm, nếu như không phải lúc ấy kịp thời xuất thủ, chỉ sợ chúng ta những này người cũng đã biến thành Huyết Ma đi?" Một cái trường bào màu xanh nam tử đột nhiên mở miệng nói ra.

Chúng tâm thần người khẽ động, bỗng nhiên tỉnh táo lại, coi như Phưong Lâm có ý đồ gì, cũng bất quá là một cái Thăng Linh cảnh thiếu niên mà thôi, có thể lật ra cái gì bọt nước?

Ai đều không có dự liệu được Phưong Lâm thời khắc này thực lực thậm chí đầy đủ có thể trấn giết ngay trong bọn họ một người, U Minh Xà cùng Đồng Bổng hợp lực hoàn toàn có thể cùng Nguyên Thần lục trọng thiên cường giả ra sức nhất bác.

Nhìn thấy đám người đối với hắn đề phòng buông lỏng không được, hắn mới thở phào nhẹ nhõm, cao giọng nói ra: "Chư vị tiên bối, ta có thể đối với Thiên Đạo thề, ta tuyệt đối không có nửa điểm gia hại ý của các ngươi!"

Huyền Chân Tử thở dài một tiếng nói ra: "Có lẽ là chúng ta quá lo lắng, bất quá Phưong Lâm, chúng ta bây giờ muốn nên làm cái gì mới có thể xung đột địa lao đâu?"

Từ Phưong Lâm xuống đến U Minh địa lao đã tám ngày, cách U Minh đảo chủ nói tới bãi trừ phong ấn thời gian cũng càng ngày càng gần, nhất định phải kịp thời muốn ra biện pháp mới có thể đào thoát một kiếp này.

Từ Tư Không Chính đến Tạ Vô Cực, từ Thiên Mệnh Tử đến Tổng Bổng, cơ hồ ánh mắt mọi người đều dừng lại tại Phưong Lâm trên người, lúc này bọn hắn đem hi vọng đều ký thác vào Phưong Lâm trên thân.

Bọn hắn những người này bị vây ở U Minh địa lao mấy ngàn năm, có thậm chí đã trên vạn năm, đã sớm chịu đựng đủ loại này bị người cầm tù cảm giác.

Mỗi người đều là thiên chi kiêu tử, nếu như không phải là bị vây ở U Minh địa lao, hiện tại hắn là đã sớm là môn phái trưởng lão, thậm chí có thể trở thành tông chủ a!

Phưong Lâm trầm mặc, đám người đồng dạng trầm mặc, nếu như không phải Phưong Lâm vạch song nhật huyền không là tiên nhân kiệt tác, có lẽ bọn hắn hiện tại còn bị mơ mơ màng màng mặt.

Tịch liêu gió làm cản liễu mạng thở, cũng đối không sửa lại đường ngàn năm tuế nguyệt, ai có thể tại chết đi thời gian trường hà bên trong tìm về mình tâm cảnh?

Nguyên Thần cảnh cường giả, cùng phổ thông phạm nhân cũng không có gì khác nhau, đường lớn hơn tình, nhưng tình như dạng chấp nhất tại nói.

Ai cũng muốn rời đi, ai cũng muốn đuổi theo giấc mộng của mình, đập vào mình tìm kiếm cường giả vô thượng con đường, nhưng nơi này cũng không phải bọn hắn loại điểm.

"Khụ khụ!" Mã Hoành Đào đột nhiên tỉnh lại, hô hấp có chút không trôi chảy, nhưng nhìn giống như hồ đã không có cái gì đáng ngại.

"Đao lão ma, ngươi đã tỉnh, tranh thủ thời gian kiểm tra phía dưới thân thể, nhìn xem còn có hay không còn sót lại Huyết Ma khí!"

Huyết Ma khí âm hiểm độc ác, nếu là trong thân thể y nguyên có lưu lại, không chừng lúc nào liền sẽ đồng hóa thể nội linh khí, sau đó tiến một bước ăn mòn sống nhờ người linh hồn cùng khóa thân khóa thân.

Mã Hoành Đào ngồi xếp bằng xuống, toàn thân toàn ý vận chuyển trên người linh lực, một lần lại một lần rửa sạch thể nội ô trọc chi khí, thẳng đến bảo đảm thể nội không có bất kỳ cái gì lưu lại, mới ngừng lại được.

"Tur Không lão quỷ, đa tạ ân cứu mạng của ngươi!" Mã Hoành Đào hướng phía Tur Không Chính thật sâu cúi xuống thân thể.

Tur Không Chính vội vàng đỡ dậy Mã Hoành Đào, sắc mặt lúng túng nói ra: "Đao lão ma, cứu ngươi người kỳ thật không phải ta."

"Ủm? Đó là ai?"

Mã Hoành Đào đối ở đây thực lực rõ như lòng bàn tay, nếu là có thể có người tại như vậy loại kia kinh khủng công kích đến chừng cứu mình, không phải Tur Không Chính không ai có thể hơn, những người khác căn bản không có thực lực này.

"Là Phụng Lâm, là hắn thời khắc mấu chốt xuất thủ cứu ngươi, sau đó diệt sát cái kia gương đồng mặt người, dẫn mọi người đi tới tầng thứ bảy địa lao."

Tur Không Chính sắc mặt hồ thẹn màu đỏ bừng, nâng lên Phụng Lâm ân cứu mạng, hắn phảng phất cảm thấy đám người vừa mới uy hiếp Phụng Lâm thực sự quá phận.

"Làm sao có thể? Hắn mới Thăng Linh cảnh bát trọng thiên!"

Cũng khó trách Mã Hoành Đào sẽ hoài nghi, hắn thấy Phụng Lâm thực lực cũng quá thấp, dù sao bọn hắn tông môn nội môn đệ tử cảnh giới đều tại Nhập Đạo cảnh trở lên.

"Trong thức hải của hắn ở trong có tiên nhân phong ấn!" Huyền Chân Tử yên lặng nói một câu.

Mã Hoành Đào lập tức trầm mặc, hắn biết tiên nhân đáng sợ, Huyền Chân Tử cũng thừa cơ đem chuyện sau đó cùng hiện trạng nói cho hắn thuật một lần.

"Bây giờ tình huống chính là cái này bộ dáng, Phụng Lâm đã đoán được song nhật huyền không giả tượng, Tur Không lão quỷ cũng đã nghiệm chứng qua, nhưng là chúng ta bây giờ cũng không biết nên làm cái gì."

Huyền Chân Tử biểu lộ phảng phất trầm ổn bàn thạch, tự thuật chuyện đã xảy ra trật tự rõ ràng, phảng phất đem cả cái sự tình lại lần nữa cắt tía một lần.

"Chờ một chút! Ngươi mới vừa nói song nhật huyền không, mười hai ngày xuất hiện một lần?" Mã Hoành Đào hỏi.

"Không sai, cách mỗi mười hai ngày, liền sẽ xuất hiện một lần song nhật huyền không dị tượng."

"Xem ra, trước mắt cũng chỉ có một biện pháp?"

"Biện pháp gì?"

"Chờ!" Mã Hoành Đào cùng Phụng Lâm trầm niệm một lời nói.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73:: Bước kế tiếp mục tiêu

Chờ! Chờ cái gì? Phương Lâm cùng Mã Hoành Dao , để đám người không nghĩ ra.

"Các người hai cái nói mấy người là có ý gì?" Tạ Vô Cực cau mày hỏi.

Huyền Chân Tử cùng Thiên Mệnh Tử cũng là chau mày, nhưng rất nhanh liền giãn ra, hai trên mặt người không hện mà cùng nổi lên nụ cười nhàn nhạt.

"Xem ra Huyền Chân Tử cùng vị đạo huynh này đã biết nói chúng ta nói là cái gì rồi?" Mã Hoành Dao đắc ý nói.

Cái khác người đưa mắt nhìn nhau, không biết bọn hắn trong hồ lô đến cùng muốn làm cái gì. Lúc này lại còn thừa nước đục thả câu, làm người khác khó chịu vì thêm, thật sự là quá là không từ tể.

"Đạo lão ma, nhanh nói cho cùng chờ cái gì!"

Đạo Ma cùng kiếm tu bản thân liền là hai thái cực, Tạ Vô Cực cũng thường xuyên cùng Mã Hoành Dao cãi nhau, nhưng là đi qua mấy ngàn năm xuống tới, tình cảm giữa hai người cũng so những người khác thâm hậu nhiều.

Nhìn thấy Mã Hoành Dao còn muốn tiếp tục câu đám người khẫu vị, Phương Lâm không thể làm gì lắc đầu, tiến lên một bước nói ra: "Vẫn là để ta tới nói đi!"

Tạ Vô Cực hung hăng trợn mắt nhìn Mã Hoành Dao một chút, phảng phất một đạo kiếm khí từ song trong mắt tán phát ra, Mã Hoành Dao giả bộ như làm như không thấy, miệng lẩm bẩm.

"Chắc hẳn chư vị tiên bối cũng đều tin tưởng phía trên cái kia mặt trời liền là tiên nhân pháp bảo, đây cũng là có thể chứng minh một sự kiện, toà này U Minh địa lao khẳng định cùng tiên nhân có liên hệ lớn lao."

"Thử nghĩ trở xuống, nếu như chúng ta muốn rời khỏi toà này địa lao, thậm chí muốn đánh phá U Minh đảo phong ấn, cái kia cũng chỉ có một biện pháp."

Phương Lâm ở trước mặt mọi người đi tới đi lui, hai mắt thanh tịnh, nghĩ duy thanh tịch, phảng phất tựa như một vị đạo sư tại hướng chúng đệ tử trình bày giải thích của mình.

"Liền là tìm tới tiên nhân còn sót lại manh mối hoặc là đạt được tiên nhân pháp bảo, từ ở bên trong lấy được phong ấn manh mối!"

Thiên Mệnh Tử không hồ là có thể dự đoán thiên cơ người, Phương Lâm vừa mới nói ra ý nghĩ của mình, hắn lập tức liền minh bạch Phương Lâm bước kế tiếp muốn nói gì.

"Không sai, Thiên Mệnh Tử tiên bối nói hoàn toàn chính xác! Muốn chân chính phá giải U Minh địa lao cùng U Minh đảo phong ấn, vậy cũng chỉ có thể từ tiên nhân di tích những tay vào."

Dự đoán chi thuật thần bí khó lường, quỷ thần khó phân biệt, thậm chí tiết lộ thiên cơ có khả năng sẽ gặp phải Thiên Khiển.

Phương Lâm trong đầu mạch suy nghĩ càng ngày càng rõ ràng, hắn tiếp tục mở miệng nói ra: "Tại cái này tầng thứ bảy bên trong, chỉ có song nhật huyền không thiên tượng là tiên nhân làm ra, vậy chúng ta chỉ có thể thông qua cái này dị tượng đi đào móc cất giấu trong đó bí mật, từ đó đạt được rời đi U Minh địa lao phương pháp, thậm chí bao gồm bài trừ U Minh đảo phong ấn pháp quyết."

Đám người nghe được Phương Lâm phân tích, sắc mặt âm tình bất định, muốn chiếm lấy tiên nhân pháp bảo, cái này độ khó cũng quá lớn.

Tư Không Chính một thân tu vi có thể so với Tiềm Long cảnh đại năng, cũng ngăn cản không nổi Tiên Khí một chiêu, thậm chí ngay cả Nguyên Thần đều bị trọng thương.

Ai đều không có phủ nhận Phương Lâm phân tích phi thường có đạo lý, nhưng là về phần làm sao đi làm, ai đều không có một cái nào tương đối có thể được phương án.

"Huyền Chân Tử, Thiên Mệnh Tử hai vị tiên bối, hai vị cảm thấy thế nào?"

Biểu tình của tất cả mọi người đều bị Phương Lâm nhìn ở trong mắt, trong lòng bọn họ lo lắng, Phương Lâm vô cùng rõ ràng, nhưng là vì sinh tồn, nhất định phải có một cái có thể chấp hành phương án mới được.

Thiên Mệnh Tử tóc trắng như sương, theo gió phát phới, tản ra một loại không nhiễm hồng trần khí chất, tại mọi người ở trong phá lệ làm người khác chú ý.

"Phương Lâm tiểu hữu, lời của người nói ta hoàn toàn đồng ý, nhưng là thế nào mới có thể từ song nhật huyền không thiên tượng bên trong tìm kiếm tiên nhân di tích tại, lão hủ đối điểm này bây giờ không có lòng tin."

Ngay tại Đồng Bác tiến vào Phương Lâm thức hải thời điểm, Thiên Mệnh Tử sớm đã trong bóng tối yên lặng tiến hành suy tính, phát hiện tương lai thiên cơ một mảnh hỗn loạn, mơ màng trực trực thấy không rõ lắm.

Bị giam tiến tầng thứ bảy địa lao về sau, trên cơ bản xưa nay chưa từng xảy ra qua loại này dị tượng.

Trước kia dù là không cách nào thấy rõ ràng tương lai xu thế, nhưng là hoảng hốt ở giữa còn có thể phân biệt ra được không phải là hung ác, nhưng là hiện tại Thiên Mệnh Tử phát hiện mình dự đoán thuật tựa hồ mất linh .

"Huyền Chân Tử tiền bối, ngài nói thế nào?" Phương Lâm lại đem vấn đề vớt cho Huyền Chân Tử.

Mã Hoành Dao vẫn như cũ cười hi hi nhìn lấy đám người, phảng phất hẳn đối với chuyện này cũng không thêm để ý, nhưng là người quen biết hẳn đều biết, hẳn so với ai khác đều muốn rời đi địa lao.

"Người nói làm sao bây giờ, vậy liền làm thế nào chứ, ta cũng không có cái gì kiến giải."

Đối mặt tiên nhân còn sót lại pháp bảo , bất kỳ cái gì Nguyên Thần cảnh cường giả đều cảm giác không cách nào phát huy năng lực của mình, đó là một loại đến từ Nguyên Thần cùng lực lượng song trọng áp bách.

Có lẽ trong mắt bọn hắn, chỉ có Phương Lâm mới có thể thăm dò trong đó đến tột cùng, dù sao trong thức hải của hắn phong ấn cũng là đến từ thần bí cường đại Tiên vực người.

"Ai, vấn đề đơn giản như vậy, các người tại sao phải làm phức tạp như vậy hóa đâu?" Mã Hoành Dao gãi gãi đầu da chẳng thêm ngó tới nói.

"Đao lão ma, chớ đứng nói chuyện không đau eo!"

"Có bản lĩnh, người muốn ra một cái biện pháp giải quyết đi ra!"

Mã Hoành Dao hai mắt trừng tròn xoe, nhìn lấy Tạ Vô Cực nói ra: "Nếu là ta muốn ra biện pháp, vậy thì thế nào?"

"Vậy ta liền đưa người một khóa thiên nhan quả!"

Thiên nhan quả truyền thuyết sinh ra từ Đông Hoang thiên tuyết dãy núi, ba ngàn năm thành thực một lần, nghe nói nữ hài tử ăn có thể dung nhan không thay đổi, tại toàn bộ Hồng Hoang giới tiếng tăm lừng lẫy.

"Đao lão ma, mau nói a! Người đuổi Tạ huynh mấy ngàn năm, hẳn lần này mở miệng đem thiên nhan quả đưa cho người, hẳn là người không muốn?" Tề Thành cười nói.

"Đúng vậy a, nếu như không phải người năm đó một mực chết đuổi theo ta không thả, hai người chúng ta cũng không trở thành bị cầm tù U Minh địa lao nhiều năm như vậy!"

Nhớ tới năm đó bị Mã Hoành Dao một đường truy sát tình cảnh, Tạ Vô Cực bùi ngùi mãi thôi, tuế nguyệt không tha người a.

Phương Lâm hơi sững sờ, nguyên lai là Mã Hoành Dao năm đó vì thiên nhan quả truy sát Tạ Vô Cực, mới xông lăm đến U Minh đảo .

Thiên nhan quả là cho nữ hài tử dùng , Mã Hoành Dao hẳn là vì nữ nhân mình yêu thích, mới không xa vạ dậm truy sát Tạ Vô Cực?

Mã Hoành Dao mặt mo đỏ ửng, lúng túng nói ra: "Vậy cũng tốt, tránh khỏi người một mực lo lắng đề phòng ngu chưa phát giác ."

"Ha ha ha ha!"

"Đao lão ma, người càng ngày càng có ý tứ !"

Đám người bị Mã Hoành Dao đùa cười ha ha, bầu không khí ngọt ngào liền trở nên bình thản không ít.

"Chờ đợi kế tiếp song nhật huyền không xuất hiện thời điểm, tất cả chúng ta đều đi tìm kiếm tầng thứ bảy phát sinh dị trạng địa phương, ngay cả một cái góc đều không thể bỏ qua!"

Mã Hoành Dao ngừng ngưng trọng, hấp dẫn đám người lực hấp dẫn, tiếp tục nói ra: "Đã chúng ta có thể từ cái khác giai địa lao tiến vào tầng thứ bảy, vậy khẳng định có thể tìm tới tiên về cái khác địa lao thông đạo."

"Phương Lâm đã từng nói U Minh địa lao tổng cộng mười hai tầng, nếu như tiên nhân tại tầng thứ bảy không có để lại rõ ràng dấu vết, có lẽ ở trong đó nào đó tầng một sẽ xuất hiện không tương tượng được kinh hi."

"Chỗ lấy mục tiêu của chúng ta chỉ có hai cái, hoặc là tìm tới tiên nhân còn sót lại tại tầng thứ bảy di tích, hoặc là liền là tìm tới thông qua cái khác giai địa lao thông đạo cửa vào!"

Lần này phân tích logic rõ ràng, đầu vào đây, phê bày Mã Hoành Dao một mặt khác, cứ việc tính cách thô kệch, nhưng là có thể tu luyện tới Nguyên Thần cảnh cường giả, cái nào là cặn dẫu chỉ đèn?

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74:: Về về tông môn hi vọng

Tại tầng thứ bảy tìm kiếm tiên nhân di tích, Tống Băng cùng Thiên Mệnh Tử đồng thời lắc đầu, bọn hắn tại cái này mấy ngàn năm ở trong đã sớm đem tầng thứ bảy điều tra nhiều lần.

Ngoại trừ cùng Đông Hoang tương tự môi trường tự nhiên, cùng song nhật huyền không thiên tượng, nơi này cơ hồ cùng ngoại giới không có gì khác nhau.

Bầu trời xanh thẳm, bốn phía du lịch tán mây trắng, liền dừng lại tại đỉnh đầu của mọi người bên trên, hết thảy như vậy tường hòa mà yên tĩnh.

"Mà chân nhân nói tới chính là ta muốn biểu đạt, chuyện cho tới bây giờ, chúng ta chỉ có hai con đường này có thể đi!" Phương Lâm trầm giọng nói ra.

"Các ngươi còn có cái nhìn khác sao?"

Tư Không Chính phục dụng Ly Tồn đan về sau, Nguyên Thần thương thế trên cơ bản đã khỏi hẳn, không hổ là Hồng Hoang giới đoạt thiên tạo hóa tuyệt thế thần đan.

Đám người trầm mặc một lát, nhao nhao lắc đầu.

Đối mặt những thứ không biết, dù là Nguyên Thần cảnh cường giả đều tồn có một loại âm thầm sợ hãi cảm giác, dù ai cũng không cách nào lập tức liền có thể đi ra trong đó gông xiềng.

"Các vị đạo hữu, không bằng tiếp tục lưu lại chúng ta nơi này giao lưu tu luyện tâm đắc, chờ đến lần tiếp theo song nhật huyền không tiến đến thời điểm, lại thương lượng đối sách đi."

Thiên Mệnh Tử làm tầng thứ bảy tư cách nhất lão nhân, tự nhiên có thể đại biểu tầng thứ bảy mời Tư Không Chính bọn người.

"Vậy liền phiền phức Thiên Mệnh Tử đạo hữu!" Tư Không Chính hơi trầm ngâm, liền đáp ứng.

Mã Hoành Dao, Tạ Vô Cực, Huyền Chân Tử bọn người cùng tại Thiên Mệnh Tử sau lưng, hướng phía phía sau hắn nhà cỏ đi qua.

U Minh đảo Mẫu Chi Phong, đông đảo Nguyên Thần cảnh cường giả sắc mặt nặng nề, đối với vừa mới phát sinh hết thảy, trong lòng đều tràn đầy sợ hãi, phảng phất U Minh đảo trong chốc lát liền muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Loại kia kinh khủng uy áp như là một thanh chuông lớn bao phủ tại đỉnh đầu của mọi người, ép tới đám người thở không nổi.

"Đạo chủ, đến cùng chuyện gì xảy ra? Tại sao có thể có người sớm bài trừ phong ấn?" Một vị Nguyên Thần cảnh nữ tử từ mặt lộ vẻ u sầu mà hỏi.

Tiêu Chính Thanh, Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí mấy người nó hắn Nguyên Thần chân nhân cũng đang nhìn trầm mặc không nói Mục Thành Ân, nơi này có lẽ chỉ có đạo chủ có thể giải đáp nghi vấn của bọn hắn.

Tất cả mọi người biết U Minh đảo bị cái nào đó tồn tại cường đại phong ấn, cũng đều biết đã từng có rất nhiều người ý đồ bài trừ phong ấn, nhưng là cuối cùng bất vô âm tín, tung tích không rõ.

"Các ngươi đều ai đi đường nấy đi, đối ngoại liền công bố là trên trời rơi xuống dị tượng, để mới nhập đảo những người kia không nên kinh hoảng thất thố." Mục Thành Ân ánh mắt lạnh lùng từ trên thân mọi người khẽ quét mà qua.

"Thế nhưng là đạo chủ, trong đảo còn có rất nhiều đệ tử đã từng nhìn thấy qua loại này phá sản phong ấn dị tượng phát sinh a." Tiêu Chính Thanh hỏi.

Mục Thành Ân hai mắt như kiếm, trong lúc đó bắn ra một đạo hàn quang, nghiêm nghị quát: "Loại chuyện này còn muốn ta bàn giao sao? Tự mình xử lý!"

Tiêu Chính Thanh sắc mặt trầm xuống, sau đó giữ im lặng, nhìn lấy Mục Thành Ân thân ảnh biến mất trên không trung.

"Tiêu sư huynh, đã những cái kia mới nhập đảo người đều tại U Minh động lĩnh hội tranh khắc đá, coi như nói cho bọn hắn sự thật, cũng không gì đáng trách a?" Nữ tử kia mở miệng hỏi.

Mới nhập đảo Thăng Linh cảnh đệ tử trước mắt đều biết U Minh đảo bị phong ấn, nhưng là đạo chủ vì cái gì đến lúc này còn phải ẩn giấu có người tại bài trừ phong ấn sự thật đâu?

"Cũng Hứa tông chủ có lo nghĩ của hần, chúng ta cũng không nên hỏi nhiều như vậy."

Công Dương Chí đột nhiên thân thể hóa thành một đạo lưu cầu vòng, xuất hiện tại Tiêu Chính Thanh cùng nữ tử kia bên người.

"Công Dương sư huynh nói có đạo lý, không bằng chúng ta đi xem một chút những cái kia mới nhập đảo người đi."

Vị nữ tử này cảnh giới đã là Nguyên Thần tứ trọng thiên, ở bề ngoài phảng phất một vị chừng bốn mươi tuổi thiếu phụ, trước sau lồi lõm, màu hồng phấn váy dài theo gió đong đưa, có một phen đặc biệt phong tình.

Tiêu Chính Thanh nhân nhạ nói ra: "Đã Hình Nguyệt sư muội cũng có hứng thú, vậy liền cùng đi U Minh động kiến thức một chút đi."

Ba người đồng thời bay lên, hướng phía U Minh đảo bay đi, nhưng không có chú ý tới đằng sau còn đi theo một cái Thân Tử Minh.

Sau nửa canh giờ, tòa sơn cốc này không có những người khác thời điểm, Mục Thành Ân đột ngột xuất hiện trong cốc, ngoài dự liệu tiến nhập U Minh địa lao ở trong.

Cùng Phương Lâm khác biệt chính là, Mục Thành Ân trực tiếp xuất hiện ở cửu giai bên trong, nơi đó rõ ràng là một hòn đảo nhỏ, phương viên không đủ mười dặm, linh khí nồng đậm để cho người ta chấn kinh.

Có lẽ là Mục Thành Ân thường xuyên lại tới đây, đối với nơi này hết thấy tựa hồ không xa lạ gì, thân thể lẳng không mà lên, roi thẳng vào trung ương đảo.

"Gặp qua Mục thượng nhân!"

"Gặp qua đảo chủ!"

Khi Mục Thành Ân thân ảnh từ trên không hạ xuống xong, bên người lập tức xuất hiện rất nhiều hành lễ người trẻ tuổi, tu vi của bọn hần phần lớn đều tại Nguyên Thần cảnh trở xuống.

Tòa hòn đảo này thượng tướng gần có bốn trăm người, tuyệt đại đa số đều tại Nhập Đạo cảnh lục trọng thiên trở lên, mỗi một cái trên mặt đều mang theo lấy nhẹ hưng phấn.

"Các ngươi có ai vừa mới công kích viên kia linh châu?"

Mục Thành Ân sắc mặt khó coi, lại có người dám tự tiện bài trừ phong ấn, kém chút tạo thành U Minh đảo vỡ nát, hần tự nhiên phi thường phẫn nộ.

Đám người nhìn nhau, đồng thời lắc đầu, cũng không người nào dám tự tiện đi công kích viên kia trong suốt linh châu.

Viên kia lớn chừng miệng chén linh châu, toàn thân khiết trắng như ngọc, phảng phất một vầng minh nguyệt, lơ lửng ở trên đảo không, chiếu sáng toàn bộ cửu giai.

Đây chính là U Minh đảo phong ấn linh châu!

"Hồi thượng nhân lời nói, trong chúng ta không có bất kỳ người nào đi công kích viên kia linh châu, ngài cũng biết bằng vào chúng ta thực lực trước mắt căn bản là không có cách rung chuyển nó mây may."

Người nói chuyện chính là Nguyên Thần cảnh nhất trọng thiên Hách Liên xông, cũng là đám người ở trong vì số không nhiều Nguyên Thần cảnh cường giả.

Mục Thành Ân gật gật đầu, sắc mặt mới có hơi chuyển biến tốt đẹp, sau đó hỏi: "Các ngươi nơi này gần nhất nhưng xuất hiện qua một vị gọi Phương Lâm người trẻ tuổi, người này trước mắt chỉ là Thăng Linh cảnh bát trọng thiên."

"Phương Lâm? Chưa nghe nói qua."

Hách Liên xông trả lời rất thẳng thắn, khối này hòn đảo vốn là không lớn, nếu như tới người xa lạ, hần khẳng định có thể biết đối phương.

Phương Lâm không có tới đến cửu giai, vậy hần đến cùng đi tầng thứ mấy? Mục Thành Ân trong hai con ngươi hiện lên một tia tinh quang.

Hần là hôm nay bài trừ phong ấn người thật cùng Phương Lâm có quan hệ, thế nhưng là hần đến tột cùng xông vào tầng nào?

"Không biết thượng nhân còn có cái gì phân phó?" Hách Liên xông nhìn lấy lâm vào suy tư ở trong Mục Thành Ân, đột nhiên hỏi một câu.

Mục Thành Ân trầm giọng nói ra: "Các ngươi tiếp tục tu luyện là được rồi, một tháng sau chúng ta lại muốn thử bài trừ phong ấn một lần, trước mấy ngày trong đảo lại tới một nhóm tư chất thượng đẳng Thăng Linh cảnh đệ tử."

"Lần này vô luận như thế nào chúng ta đều muốn bài trừ phong ấn, sau đó các ngươi liền có thể rời đi U Minh đảo, về về tông môn cùng cố hương!"

Về về tông môn, xem cố hương, Mục Thành Ân lời nói trong nháy mắt làm cho tất cả mọi người trở nên trầm mặc.

Bọn hắn những người này dài nhất rồi đi tông môn không sai biệt lắm cũng có một ngàn năm trăm năm, ngắn nhất cũng có gần hai mươi năm, ở chỗ này cái lẽ lợi trời trên đảo nhỏ, chính là vì một ngày kia có thể lập tức nơi này, vẫn an sự môn trưởng bối của bọn hắn, đi hiểu thuận cha mẹ của bọn hắn song thân. Mấy chục năm, mấy trăm năm, có lẽ rất nhiều người đều trên thế giới này đi.

"Xin hỏi đảo chủ, lần này Thăng Linh cảnh cử trọng thiên tổng cộng có bao nhiêu người?"

Hách Liên xông hỏi một cái tất cả mọi người tương đối quan tâm vấn đề, cái này cũng quan hệ có thể hay không cuối cùng bài trừ phong ấn máu chết.

"Không thua kém sáu mươi bốn tên!"

Mục Thành Ân trả lời để đám người cảm giác được phấn chấn, cho tới bây giờ nhiều như vậy Thăng Linh cảnh đồng thời bài trừ phong ấn, lần này nhìn để phá trừ phong ấn có hi vọng.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75:: Phong ấn linh châu

Sáu mươi bốn tên Thăng Linh cảnh cử trọng thiên đồng loạt ra tay công kích phong ấn linh châu, loại này điên cuồng tràng diện đám người cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới qua, cũng khó tránh khỏi bọn hắn đều trở nên hưng phấn.

Mỗi một lần công kích phong ấn linh châu, ý đồ bài trừ phong ấn thời điểm, tối đa cũng bắt quá ba mươi tên Thăng Linh cảnh cử trọng thiên, lần này thế mà lại có sáu mươi bốn tên nhiều, Mục Thành Ân lời nói không thể nghĩ ngờ là trong lòng mọi người đưa tới sóng to gió lớn, cũng đưa tới một bộ phận tâm trí thông tuệ người hoài nghi, trong này tựa hồ ẩn giấu đi trọng đại bí mật.

"Các ngươi yên tâm đi, lần này chúng ta nhất định phải giải khai U Minh đảo phong ấn!"

Mục Thành Ân ngữ khí tràn đầy kiên định, cũng cho đám người rót vào lực lượng mới, tăng lên vô tận hi vọng.

Nhưng là bọn hắn không biết Mục Thành Ân lời nói bên trong bao hàm ý tứ, nếu như lần này lần nữa thất bại, như vậy tất cả mọi người muốn hô phi yên diệt, chết không toàn thây.

"Về phần viên này phong ấn linh châu, các ngươi cũng không cần lại nghĩ biện pháp công kích, sau một tháng ta sẽ dẫn lấy lần này Thăng Linh cảnh đệ tử lại tới đây."

Trước mắt phong ấn linh châu vẫn như cũ lóe ánh sáng yếu ớt, phảng phất người nào đó con mắt, mang theo một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được khí tức thần bí.

Hách Liên xông đáp ứng, liền dẫn đám người rời khỏi nơi này.

"Phong ấn linh châu a, phong ấn linh châu, người đến tốt cùng là pháp bảo gì a?" Mục Thành Ân tự lẩm bẩm. Kỳ thật hắn cũng vô pháp xác định trước mắt viên này linh châu liền là phong ấn U Minh đảo pháp bảo, chỉ là tại một lần vô tình dưới, hắn phát hiện viên này linh châu cùng phong ấn ở giữa tồn tại liên hệ nhất định, mới cho nó đặt một cái tên như thế.

Lúc đó Mục Thành Ân vừa mới tấn thăng đến Tiềm Long cảnh, tự cho là tu vi cao thâm, có thể bài trừ U Minh đảo phong ấn, thế là lần nữa tiến nhập U Minh địa lao.

Trùng hợp chính là, hắn vừa vận xuất hiện tại cửu giai trên đảo, phát hiện viên này liền thành một khối kỳ diệu linh châu.

Viên này linh châu tản ra linh lực cực lớn, phảng phất ẩn chứa một đầu cực phẩm linh mạch, chính là người tu đạo tha thiết ước mơ tu đạo Pháp khí.

Ngay tại hắn xuất thủ bắt lấy linh châu thời điểm, trong chốc lát liền bị một trận hư không ba động truyền tống về U Minh đảo, mà trong đầu lại nhiều một đoạn như thế nào tự do xuất nhập cửu giai pháp quyết.

Lúc đó U Minh đảo trên không che khuất bầu trời, hư không chấn động, phảng phất muốn vỡ vụn, dẫn đến trên đảo vô số yêu thú nhao nhao từ vọng, một bộ ngày tận thế tới cảnh tượng.

Một khắc kia trở đi, hán mới thật sự hiểu viên này linh châu cùng U Minh đảo phong ấn tồn tại to lớn quan hệ, mới bị hán mệnh danh là phong ấn linh châu.

Bộ kia tình hình liền cùng vừa mới phát sinh giống như đúc, cho nên Mục Thành Ân mới tương đối gấp tiến vào cứu giải, liền nghĩ muốn hiểu rõ đến cùng là ai tại công kích phong ấn linh châu.

Đếm không hết là bao nhiêu lần, Mục Thành Ân tựa như nhìn chăm chăm con mồi, chăm chăm lên trước mắt linh châu quan sát.

Thời gian thời gian dần trôi qua đi qua, linh châu phảng phất phát sinh một loại nào đó biến hóa, bên trong thậm chí xuất hiện một cái không hiểu không gian, nơi đó huyết khí ngập trời, nhật nguyệt vô quang.

Vô biên vô tận huyết hải vẫn còn tiếp tục khuếch trương, nhắc lên ngập trời sóng máu phảng phất muốn đem toàn bộ thế giới bao phủ, như là Chư Thần Hoàng Hôn giáng lâm, chúng tiên vẫn lạc.

"Minh Hà lão tổ! Buông xuống trong tay ngươi Nguyên Đồ cùng A Tỳ kiếm, chúng ta Tiết giáo đám người tự nhiên thả ngươi một con đường sống!"

Bên trong một cái đạo nhân huyền hóa ra ba đầu sáu tay, cầm trong tay đủ loại pháp bảo, toàn thân tản ra chói mắt tiên quang, bên cạnh thỉnh linh đứng vững ba vị cùng các loại cảnh giới cao thủ.

Vị kia được xưng là Minh Hà lão tổ người, bộ mặt tràn ngập hung ác khí tức, hai tay nắm hai đem sát khí ngút trời trường kiếm.

Tuyệt thế hung kiếm!

Mục Thành Ân tâm thần chấn động kịch liệt, không nghĩ tới lại có thể tại linh châu ở trong nhìn thấy tuyệt thế hung kiếm chủ nhân!

Minh Hà lão tổ, hán đến tốt cùng là ai, lại có thể khống chế cái này hai thanh kinh khủng hung kiếm, thực lực chẳng lẽ không phải có thể nghịch thiên?

Trầm xuống tâm, đè nén khiếp sợ trong lòng, tiếp tục xem linh châu bên trong xuất hiện hình ảnh.

"Ha ha! Ta Minh Hà lão tổ bản thể chính là vô tận huyết hải, huyết hải không khô, ta liền vĩnh sinh bất tử! Đa Bảo tiểu bối, chỉ bằng mấy người các ngươi Đại La Kim Tiên cũng dám ra tay đối phó ta!"

Minh Hà lão tổ tóc tai bù xù, đạo bào màu đỏ cùng huyết hải giao ánh cùng một chỗ, càng thêm quý dị đáng sợ.

Nguyên Đồ kiếm từ trong tay hán ném ra, lập tức kích phát ra một đạo khoáng thế kiếm khí, ngay cả vô tận huyết hải đều nhắc lên cao mấy ngàn thước sóng lớn, bộc phát ra khí thế đáng sợ.

"Sur huynh đệ chúng ta tự nhiên biết Minh Hà tiền bối đã đạt tới Chuẩn Thánh cảnh giới, cho nên muốn muốn liên thủ lĩnh giáo lão tổ huyết hải tuyệt học!" Đa Bảo Đạo Nhân vừa cười vừa nói.

Minh Hà lão tổ ánh mắt từ đối diện tứ cá nhân trên người đảo qua, trên mặt đứng là khinh thường, đều là Đại La Kim Tiên đỉnh phong tiểu bối mà thôi.

"Cũng tốt, bốn người các ngươi người đồng loạt ra tay, coi như ta vì Thông Thiên Đạo huynh giáo huấn ngươi nhóm những này bất tài đệ tử đi." Minh Hà lão tổ cuồng vọng nói.

Đa Bảo Đạo Nhân hướng phía bên cạnh ba người gật gật đầu, sau đó bốn người trong nháy mắt xuất hiện tại Minh Hà lão tổ đông nam tây bắc bốn phương tám hướng.

Hồng Chí đạo nhân!

Mục Thành Ân nhìn rất rõ ràng, xuất hiện phương tây cái vị kia đạo nhân thỉnh linh cùng U Minh động bức thứ hai tranh khắc đá bên trên nhân vật giống như đúc, chỉ là hai con ngươi nhưng không có loại kia màu đỏ thẫm.

Khi hán nhìn thấy Nguyên Đồ, A Tỳ hai thanh tuyệt thế hung kiếm cùng Hồng Chí đạo nhân đồng thời xuất hiện tại linh châu bên trong thời điểm, một đạo phòng ngự pháp quyết bao trùm chung quanh phương viên trăm mét không gian.

Bốn người nhìn lấy ở giữa Minh Hà lão tổ, đồng thời lấy ra một thanh trường kiếm cổ điển, ném biến máu vô tận, lập tức kiếm khí đầy trời cuốn tới.

Từ thanh trường kiếm cao cao lơ lửng tại bốn người đỉnh đầu, phảng phất một tòa kiếm trận đem Minh Hà lão tổ bao bọc vây quanh, vô số đạo sát khí cùng kiếm khí tung hoành vung vẩy, tràn ngập tại toàn bộ huyết hải trên không.

"Tru Tiên kiếm trận!" Minh Hà lão tổ cắn răng nghiêng lợi nói ra.

"Tốt! Rất tốt! Trách không được Thông Thiên Đạo bạn dám để bốn người các ngươi tiểu bối đến truy sát ta, nguyên lai đem Tru Tiên Tứ Kiếm ban cho các ngươi!"

Tru Tiên Tứ Kiếm, Mục Thành Ân càng thêm chấn kinh, chẳng lẽ cái này bốn thanh kiếm so với kia thanh tuyệt thế hung kiếm còn muốn lợi hại hơn?

"Minh Hà tiền bối, đại kiếp gần, gia sư giao đãi đãi chúng ta nhất định phải đem Nguyên Đồ, A Tỳ kiếm mang về bích du lịch đảo, cho nên chỉ có đắc tội lão tổ ." Hồng Chí đạo nhân mở miệng nói ra.

Chỉ gặp bốn người trên thân đồng thời bộc phát ra mạnh mẽ thanh quang, trên không bốn thanh kiếm phóng xuất ra hủy thiên diệt địa sát khí, phô thiên cái địa hướng phía Minh Hà lão tổ quét sạch mà đi.

"Hừ! Nếu như là thông thiên minh thi triển Tru Tiên kiếm trận, chỉ sợ ta tiếp không được hấn một chiêu, nhưng là các ngươi cũng quá coi thường ta !"

Minh Hà lão tổ nộ khí hỏa thiêu, hai tay quơ Nguyên Đồ, A Tỳ hai kiếm, tại chướng mắt huyết quang bên trong hình thành một đạo sâu kiếm khí màu đỏ, trực tiếp nhào về phía giữa không trung Tru Tiên Kiếm khí.

Đúng lúc này, Đa Bảo Đạo Nhân hướng phía Hồng Chí đạo nhân gật gật đầu.

Chỉ gặp Hồng Chí đạo nhân tiện tay đánh ra một đạo linh quang, biến máu vô tận trên không trong nháy mắt xuất hiện hai mươi bốn khóa chói mắt linh châu, trong chớp lát hóa thành Chư Thiên Vạn Giới từ trên trời giáng xuống.

Phong ấn linh châu!

Mục Thành Ân nhìn rất rõ ràng, Hồng Chí đạo nhân sử xuất pháp bảo thể mà cùng trước mắt viên này phong ấn linh châu giống như đúc, chẳng lẽ viên này linh châu trên thực tế liền là hấn tùy thân pháp bảo.

Nghĩ tới đây, Mục Thành Ân mở to hai mắt nhìn, tiếp tục nhìn xuống thời điểm, lại phát hiện linh châu bên trong xuất hiện huyền tượng đã biến mất, vừa rồi một màn kia phảng phất căn bản không tồn tại.

"Đáng chết , thời khắc máu chốt thể mà biến mất!" Mục Thành Ân tức hỏn hỏn quát.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76:: Tìm kiếm Phương Lâm

Kiểm khí bén nhọn tại biến máu vô tận bên trên lẫn lộn, chỗ thâm thấu sát ý đủ để chấn kinh thiên địa, linh châu bên trong diễn hóa huyền tượng biến mất vô cùng nhanh.

Phảng phất một vết cầu vòng xuyên qua vô tận hư không, tại Mục Thành Ân trong đầu lưu lại một bộ khó mà ma diệt hình vẽ.

Đại La Kim Tiên, Chuẩn Thánh, Nguyên Đồ kiếm, A Tỳ kiếm, Tru Tiên Kiếm, những này nhìn rất mạnh vật lớn, phảng phất cùng U Minh đảo có một loại nào đó liên hệ thần bí.

Quý dị linh châu, có thể là cái kia Hồng Chí đạo nhân Triệu Công Minh pháp bảo!

Đại La Kim Tiên cảnh đỉnh phong cao thủ!

Mục Thành Ân tâm cảnh tựa hồ có chút hỗn loạn, nếu như vừa mới linh châu hiển hóa đều là sự thật, như vậy trước mắt cái khóa hạt châu này trên cơ bản liền có thể xác định là tiên nhân pháp bảo .

Hồng Hoang Vô Tiên, Vọng Tiên cảnh cao thủ ẩn thế không ra, ai có thể giải khai tiên nhân phong ấn?

Muốn từ bản thân nhiều năm như vậy, một mục phái Thân Từ Minh cùng Công Dương Chí giả tá linh cháo yến danh nghĩa, khắp nơi cướp giật các môn phái Thăng Linh cảnh thiên kiều để phá trừ phong ấn, hiện tại xem ra liền là một chuyện cười.

Nhập Đạo cảnh, Nguyên Thần cảnh đối mặt cái này phong ấn linh châu thời điểm không có bất kỳ cái gì phản ứng, nhưng là vì cái gì Thăng Linh cảnh đệ tử làm sao có thể cảm nhận được linh châu kỳ lạ biến hóa?

"Đây hết thấy tựa như một cái thâm bất khả trắc đáp án a!"

Mục Thành Ân âm thầm thở dài, một cước bước ra hư không, rồi đi cửu giai, về tới U Minh đảo bên trên.

Trên đảo cảnh sắc phá thành mảnh nhỏ, bốn phía bay xuống lá cây, phảng phất người xa quê không còn chỗ ẩn thân, tìm không được đường về nhà.

"Tại không có tìm được phương pháp trước đó, những cái kia Thăng Linh cảnh người trẻ tuổi là trước mắt bài trừ phong ấn duy nhất lựa chọn, dù là áp dụng huyết tể cũng sẽ không tiếc!"

Tiên nhân pháp bảo bình thường đều thông linh, nếu như linh lực không cách nào kích phát ra nó lực lượng thần bí, vậy cũng chỉ có thể chỉ dựa vào nguyên thủy nhất chân thật nhất huyết tể .

Mục Thành Ân lơ lửng ở giữa không trung, hai mắt nhìn qua phía dưới U Minh động, trên mặt nhiều hơn một loại thần sắc kiên nghị.

Từ đạo hữu không chết bản đạo, tại tu đạo giới, vô luận là ai đều là thân bất do kỷ.

Sáng trong ánh trăng tràn ngập tại toàn bộ U Minh đảo, phảng phất bao trùm tầng một tuyết trắng, ban ngày loại kia hủy thiên diệt địa khí tức biến mất hầu như không còn, có lẽ không cách nào đối mặt thánh khiết Nguyệt Quang Nữ Thần.

Sâu kín ánh lửa theo ngoài cửa sổ gió run nhẹ nhẹ, nhu hòa hòa điểm phảng phất thiếu nữ điệu thủ nhẹ nhàng đong đưa, ngồi bên cạnh một vị cô nương tại một mình tĩnh sò.

"Đồng đồng đồng!"

Cồng truyền đến tiếng vang, như là một cổ gió lạnh trong nháy mắt thổi tỉnh lo lắng của nàng, khóe miệng xê dịch phát ra tiếng trời.

"Đồng Môn sư đệ, người vào đi!"

Đồng Môn Đoạn Thiên tiện tay đẩy cửa vào, nhưng sau đó xoay người đi đến cái kia bên cạnh cô gái, nói ra: "Sư tỷ, còn đang lo lắng Phương Lâm?"

"Đúng vậy a, Thân Tử Minh chân nhân nói Phương Lâm bị đảo chủ phái đi U Minh địa lao bài trừ phong ấn, kết quả hôm nay liền xuất hiện song nhật huyền không, hư không đồ sộ dị tượng."

Mộ Dung Chân thanh âm tĩnh tế, ngữ khí rất bình thản lại bao hàm lấy một loại im ắng sâu lo.

"Ta đang suy nghĩ hôm nay xuất hiện dị tượng khẳng định cùng Phương Lâm quan hệ, thậm chí trực giác nói cho ta biết chuyện này liền là Phương Lâm ngược lại làm ra."

Đồng Môn Đoạn Thiên sắc mặt cổ quái, hẳn tại U Minh trong động đã hiểu qua chuyện xảy ra bên ngoài , bất quá nhưng không có qua về cùng Phương Lâm nhắc lên quan hệ thế nào.

"Sư tỷ, người nghĩ nhiều lắm đi, U Minh đảo phong ấn mấy ngàn năm đều không có bị phá trừ rồi, người thật coi là Phương Lâm có thể làm đến?"

Cũng khó trách Đồng Môn Đoạn Thiên hoài nghi, dù sao lấy Mục Thành Ân Tiềm Long cảnh đại năng thực lực không cách nào mở ra phong ấn, Phương Lâm chẳng qua là Thăng Linh cảnh bát trọng thiên, làm sao có thể dẫn xuất động tĩnh lớn như vậy.

"Người nói cũng có đạo lý, Phương Lâm làm sao có thể có năng lực đi bài trừ phong ấn đâu?"

Phương Lâm thực lực hoàn toàn chính xác so hai người bọn họ mạnh hơn rất nhiều, nhưng là muốn nói so Tiềm Long cảnh đại năng còn lợi hại hơn, chỉ sợ ngay cả chính nàng cũng không tin.

"Không bằng chúng ta đi U Minh địa lao tìm kiếm Phương Lâm a?" Mộ Dung Chân nói lời kinh người.

U Minh địa lao cái kia là địa phương nào?

Đồng Môn Đoạn Thiên chưa từng có nghe người trên đảo nói qua, ngoại trừ U Minh động, nơi này thế mà còn có một tòa U Minh địa lao!

"Sư tỷ, người từ chỗ nào nghe được? Nơi này là một tòa bị phong ấn đảo hoang, nơi nào có cái gì địa lao?"

Mộ Dung Chân trát động một đôi mắt to xinh đẹp, lông mi thật dài có chút vểnh lên động, bên khóe miệng hiện ra một tia nụ cười nhàn nhạt.

"Đây là ta nghe Thân Tử Minh chân nhân chính miệng nói, khẳng định không sai được!"

"Người biết U Minh địa lao ở đâu sao?" Đồng Môn Đoạn Thiên cau mày hỏi.

"Ta không biết a!"

Đồng Môn Đoạn Thiên lập tức bó tay rồi, nàng cũng không biết U Minh địa lao ở đâu, thế mà còn muốn đến đó tìm Phương Lâm.

"Vậy chúng ta bên trên đi nơi nào tìm?"

Mộ Dung Chân đứng lên, vỗ vỗ tay nói ra: "Đi trong sơn cốc tìm a!"

"Trong sơn cốc? Sư tỷ, nơi này chính là có năm tòa núi a, đến tận cùng ở đâu cái trong sơn cốc a."

Đông Môn Đoạn Thiên đột nhiên phát hiện, Phương Lâm kỳ thật so Mộ Dung Chân tốt ở chung nhiều, chỉ ít Phương Lâm tuyệt đối sẽ không có loại này không hiểu thấu ý nghĩ.

U Minh đảo bên trên năm ngọn núi như là năm ngón tay, mỗi ngọn núi chỗ giao giới đều có một cái sơn cốc, con đường phức tạp, dã thú mọc thành bụi, tương đối nguy hiểm.

"Ta cũng không biết cụ thể ở đâu cái sơn cốc, ta chỉ nhớ rõ lúc trước thân chân nhân nói U Minh địa lao tại trong sơn cốc, chúng ta có thể từng cái từng cái đi tìm!"

Mộ Dung Chân tràn đầy phấn khởi nói, phảng phất tìm kiếm Phương Lâm cùng tìm kiếm U Minh địa lao cả hai kết hợp lại, tựa như một loại mạo hiểm hành động.

"Thế nhưng là ta cảm thấy chúng ta tại U Minh động lĩnh ngộ tranh khắc đá, có thể càng nhanh tăng lên chúng ta cảnh giới, đối bài trừ phong ấn cũng có chỗ tốt đi."

U Minh trong động tranh khắc đá, đối Đông Môn Đoạn Thiên lực hấp dẫn rất lớn, mặc dù cũng không có từ bên trong cảm ngộ ra cái gì, nhưng là hẳn có thể cảm giác được thức hải của mình càng thêm ngưng thật.

"Một câu, ngươi có đi hay không? Không đi, vậy tự ta đi!" Mộ Dung Chân quệt mồ hôi nhìn lấy Đông Môn Đoạn Thiên.

Nữ nhân cuối cùng không sẽ cùng nam nhân giảng đạo lý, dù là cảnh giới của nàng lại cao hơn, nàng cũng là nữ nhân, luôn có để nam nhân không thể cự tuyệt nhân tố xuất hiện.

"Tốt a, ta cùng đi với ngươi!"

Làm một cái nam nhân, tại đối mặt nữ nhân truy vấn phía dưới, còn lại là một cái phi thường đáng yêu lại nữ nhân xinh đẹp, Đông Môn Đoạn Thiên vẫn là đáp ứng nàng.

Tiểu dung lập tức xuất hiện ở Mộ Dung Chân trên mặt, tiếp tục nói ra: "Vậy chúng ta bây giờ liền đi đi!"

Đông Môn Đoạn Thiên phui một chút ngoài cửa sổ mặt trăng cùng thừa thốt tinh quang, đây chính là nửa đêm a, muốn đi cũng phải là ban ngày mới có thể đi đi.

"Nếu không chờ trời đã sáng lại đi?" Đông Môn Đoạn Thiên thử thăm dò hỏi một câu.

"Ngày mai đi?" Mộ Dung Chân lẩm bẩm nói, nghe ngoài cửa sổ côn trùng kêu vang, tiếp tục nói ra: "Tốt a, vậy liền ngày mai lại đi đi!"

"Vậy ngươi liền đi về nghỉ ngơi trước đi, dưỡng đủ tinh thần, chúng ta ngày mai muốn đạp biển mấy cái này sơn cốc, tìm tới U Minh địa lao!"

Nhìn lấy Mộ Dung Chân hăng hái dáng vẻ, Đông Môn Đoạn Thiên cũng không đành lòng đã kích nàng, đành phải nói ra: "Cũng tốt, ngươi cũng sớm nghỉ ngơi một chút đi, sáng sớm ngày mai ta tới tìm ngươi."

Nghe được môn bị nhốt thanh âm, Mộ Dung Chân âm thầm thở dài một hơi, trở lại trên giường của mình, nhẹ nhàng nằm xuống nhắm mắt lại.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77:: Linh đan xuất hiện

Mộ Dung Chân, Đông Môn Đoạn Thiên liên tục lục soát đầu ngón tay phong, ngón áp út phong xuống núi cốc, lại không có tìm được bất luận cái gì có quan hệ U Minh địa lao manh mối.

Hai người bọn họ căn bản không biết, liền coi như bọn họ đem thừa xuống núi cốc toàn bộ tìm kiếm một lần, cũng không có khả năng tìm tới U Minh địa

lao lối vào.

Có lẽ ngoại trừ U Minh đảo bên trên Nguyên Thần chân nhân, chỉ sợ ngay cả những cái kia Nhập Đạo cảnh cùng Thăng Linh cảnh đệ tử cũng không biết U Minh địa lao vị trí thực sự.

Từ danh tự bên trên phán đoán, U Minh địa lao khẳng định là trong lòng đất dưới, nhưng là nó lối vào lại ở nơi nào đâu?

"Sư tỷ, chúng ta như thế tìm xuống dưới, không có khả năng tìm tới cửa vào, không bằng chúng ta trực tiếp đến hỏi Thân Tử Minh chân nhân đi."

Đông Môn Đoạn Thiên kéo lấy một thân thể, dựa vào ôn lương tảng đá, liên tục xuyên qua hai cái sơn cốc, hần cảm giác rất mệt mỏi.

Mộ Dung Chân lắc đầu nói ra: "Thân chân nhân sẽ không nói cho chúng ta biết."

"Vi cái gì?"

"Bởi vì bọn hần chỉ làm cho Phương Lâm một người tiến nhập U Minh địa lao, mà lại tại Phương Lâm tiến trước khi đi, bọn hần thể mà đều không có nói cho chúng ta biết!"

"Cái này lại có thể nói rõ cái gì?" Đông Môn Đoạn Thiên mở ra hai tay, xem thường mà hỏi.

"Cái này chỉ có thể nói rõ bọn hần không nguyện ý để cho chúng ta biết U Minh địa lao lối vào, trong này khẳng định ẩn giấu đi bí mật gì!"

Mộ Dung Chân cũng cảm giác đến lý do của mình không quá nói còn nghe được, nhưng là nàng cũng chỉ có thể kiên trì cùng Đông Môn Đoạn Thiên giải thích.

Đông Môn Đoạn Thiên cười khổ lắc đầu, phảng phất đối Mộ Dung Chân giải thích không thể làm gì, cũng chỉ có dùng vẻ mặt như thế để diễn tả cái nhìn của hần.

Run run tiếng nước chảy, từ bên cạnh hai người sơn tuyền bên trong truyền đến, xen lẫn một cỗ nồng đậm thiên nhiên khí tức.

Cành lá rậm rạp cỏ thụ tại gió núi quét dưới, có chút lay động, thỉnh thoảng liền sẽ có lá rụng từ phía trên bay xuống.

Lá cây rơi đi, là gió truy cầu vẫn là cây không giữ lại? Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên hai người mang tâm sự riêng, ai lại sẽ để ý dạng này chi tiết?

Đột nhiên chói mắt kim quang từ Đông Môn Đoạn Thiên khóe mắt chợt lóe lên, phảng phất một cái Xuyên Vân tiễn từ trong mây đen xẹt qua, nhanh như thiểm điện.

"Đó là cái gì?"

Mộ Dung Chân thuận Đông Môn Đoạn Thiên ánh mắt nhìn lại, ở phía đối diện khối kia màu xám đậm phía dưới tảng đá, giống như ẩn giấu đi thứ gì.

"Đi, đi qua nhìn một chút!" Đông Môn Đoạn Thiên hơi trầm ngâm, liền đi tới.

Khối này màu xám đậm cự thạch, ước chừng có dài năm mét, hiện lên hồ lô hình, xoay tròn cân xứng, liền thành một khối, phảng phất tự nhiên liền tạo thành như vậy bộ dáng.

"Là một hạt đan dược!" Đông Môn Đoạn Thiên cúi người, nhặt lên cái kia tản ra kim quang hạt châu.

"Cái này sao có thể là đan dược, đơn giản so phổ thông Linh khí còn cứng hơn!"

Mộ Dung Chân từ Đông Môn Đoạn Thiên trong tay tiếp nhận cái khóa hạt châu này, phát hiện cái khóa hạt châu này tính chất tương đối tốt, phẩm chất thậm chí không thua một kiện trung phẩm Linh khí.

"Ta có thể xác định đây tuyệt đối là một viên linh đan, so Quy Nguyên Đan đẳng cấp cao hơn linh đan!"

Đông Môn Đoạn Thiên sư phụ La Thông liền là Thương Minh phái luyện đan đại sư, hần đã từng nhiều lần nghe La Thông giảng thuật qua phân rõ đan dược phương pháp.

Nhìn thấy Mộ Dung Chân chất vấn ánh mắt, Đông Môn Đoạn Thiên giải thích nói: "Người nhìn, viên này linh đan bề ngoài kim hoàng, đan mùi thơm khắp nơi, khẳng định là cực phẩm linh đan!"

"Không tin, người có thể nghe, nhìn xem có phải hay không giống ta nói như vậy đan hương thuần hậu?"

Mộ Dung Chân cẩn thận đặt ở cái mũi người người, quả nhiên người thấy một cỗ nồng đậm đan hương, phảng phất trong nháy mắt thức hải của mình liền phát sinh biến hóa lớn, cơ hồ muốn đột phá Nhập Đạo cảnh.

"Thật là lợi hại linh đan!"

Mộ Dung Chân một mặt chấn kinh, không nghĩ tới viên này linh đan công hiệu lợi hại như vậy, chỉ là ngữi một chút linh lực trong cơ thể phảng phất liền muốn quay cuồng lên.

"Thế nào?" Đông Môn Đoạn Thiên cũng nhìn thấy Mộ Dung Chân sắc mặt biến hóa.

"Đích thật là một hạt phẩm chất thượng đẳng linh đan!"

Mộ Dung Chân nói bên cạnh đem viên này linh đan đưa cho Đông Môn Đoạn Thiên, dù sao viên này linh đan là Đông Môn Đoạn Thiên phát hiện, tự nhiên muốn về hân tất cả.

Đông Môn Đoạn Thiên mừng rỡ đem linh đan bỏ vào hân trong Trữ Vật Giới Chỉ, đi theo Mộ Dung Chân tiếp tục đi đến phía trước.

Ai đều không có chú ý tới ngay tại viên này linh đan bên cạnh, còn có mười mấy hạt linh đan tứ linh bát lạc nằm ở chung quanh.

Khả năng bọn hân cho rằng như loại này phẩm chất tuyệt hảo linh đan hân là ngẫu nhiên bị thất lạc, không khả năng sẽ có viên thứ hai, cho nên liền không có lại đi lục soát tra một chút hoàn cảnh chung quanh.

Khi hai người bọn họ thân ảnh dần dần biến mất thời điểm, khối này hồ lô trạng cự thạch vị trí không gian vậy mà phát sinh có chút chấn động, như là bị xé nứt một vết nứt.

Một hạt lại một hạt linh đan từ cự thạch bên cạnh bay lên, chui vào vết nứt không gian, kim quang cực nhanh mà qua, sau đó liền khôi phục nguyên dạng.

U Minh địa lao tầng thứ bảy, Phương Lâm đang nghe Đào Ma Mã Hoàn Đào giảng thuật hân tu luyện kỹ xảo.

"Linh khí có linh, Nguyên Thần cảnh cao thủ sử dụng tự nhiên hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, uy lực vô cùng, nhưng là Nguyên Thần cảnh phía dưới người tu đạo cũng có thể cùng mình Pháp khí bồi dưỡng được ăn ý."

"Tỉ như ta thanh này Tuyệt Âm Cuồng Dao, lục phẩm Linh khí, tại ta vừa mới tấn thăng Nhập Đạo cảnh thời điểm, liền bị sư phụ ta ban cho ta."

"Dựa theo sư phó truyền thụ cho phương pháp tế luyện, tại ta đạt tới Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên thời điểm, ta cảm giác được cây đao này phảng phất cùng ta sinh ra tâm thần liên hệ."

Mã Hoàn Đào nhẹ khẽ vuốt vuốt thanh này bởi bạn hân mấy ngàn năm Linh khí, trong hai mắt nhiều hơn một loại nhu hòa ánh mắt.

Đây là pháp bảo của hân, cũng là chiến hữu của hân! Cầm đao mà đi, vung đao mà chiến, thành tựu Đào Ma tên.

Hân yên lặng tại mình hồi ức bên trong, Phương Lâm cũng tràn đầy cảm xúc, chỉ là yên lặng nghe Mã Hoàn Đào tự thuật quá khứ của hân.

"Phương Lâm, nếu là có thể rời đi U Minh đảo, ta muốn dẫn ngươi đi ta tông môn nhìn xem, ngươi hân là thành cho chúng ta tông môn đệ tử!"

Mã Hoàn Đào đột nhiên lời nói xoay chuyển, đem trong lòng nhần nhin vài ngày ý nghĩ nói ra. Tại thông qua mấy ngày nay sau khi trao đổi, Mã Hoàn Đào phát hiện Phương Lâm là một cái hết sức ưu tú người trẻ tuổi, đầu óc sáng tỏ, tâm tư nhanh nhẹn, thiên phú nhất lưu, hoàn toàn có trở thành chí tôn trẻ tuổi tiềm lực.

"Ha ha, Mã tiền bối, ta là có tông phái người, mà lại ta vẫn là Thương Minh phái Thiếu tông chủ, làm sao có thể khác ném khác phái đâu?"

Mã Hoàn Đào quý tài chi tâm, Phương Lâm tự nhiên có thể cảm giác được, nhưng là hân không thể rời đi Thương Minh phái đi mặt khác bá sư, chí ít khi lấy được Thương Minh khiến trước đó không thể làm.

"Không thể nói lời quá tuyệt đối, chờ ngươi nhìn thấy ta tông môn về sau, tự nhiên là sẽ cải biến cái nhìn!" Mã Hoàn Đào rất có lòng tin nói ra.

"Mã tiền bối, ngươi là cái gì tông phái?"

"Ta sẽ không nói cho ngươi, đến lúc đó ta dẫn ngươi đi về sau, ngươi sẽ biết."

Phương Lâm lập tức kinh ngạc, muốn cho hân gia nhập bọn hân tông môn, lại không nói cho hân tông môn danh tự, thật đúng là kỳ quái a.

"Không cần ngạc nhiên, chúng ta sư môn có quy định, tại chưa nhập môn trước, không được cáo tri tông môn danh tự cùng lai lịch."

Mã Hoàn Đào chậm rãi giọng lên Tuyệt Âm Cuồng Dao, thời gian dần trôi qua từ thân bên trên tán phát ra lăng lệ đao ý, phảng phất có thể xuyên qua hư không, Đấu Phá Thương Khung.

"Bất quá vì thỏa mãn lòng hiếu kỳ của ngươi, ta có thể cho ngươi trước mở mang kiến thức một chút chúng ta tông môn vô thượng tuyệt kỹ!"

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78:: Đột phá cứu trọng thiên

Mười ngày sau, U Minh địa lao tăng thứ bảy.

"Nhật nguyệt lặn không kiếm, Phương Lâm, người bộ kiếm pháp kia quả nhiên là phi thường ưu tú, trong mắt của ta cơ hồ không có cái gì sơ hở!"

Phương Lâm chậm rãi thu hồi trường kiếm trong tay, thuận tiện xoa xoa mồ hôi trên trán, liền nghe được Tạ Vô Cực tán thưởng.

"Đa tạ tiền bối mấy ngày nay chỉ điểm!" Phương Lâm thật sâu cúi xuống thân thể.

Tại cái này đi qua hơn mười ngày, Phương Lâm đạt được đông đảo Nguyên Thần chân nhân chỉ điểm, tự thân tu vi cũng là tiến bộ nhanh chóng, Nhật nguyệt lặn không kiếm cũng khiến cho xe nhẹ đường quen.

Nhất là Mã Hoành Dao, cơ hồ đem Phương Lâm coi là sư đệ của mình, đem tu luyện tâm đắc của mình truyền thụ cho tương đương cẩn thận.

Điều này cũng làm cho đám người cảm giác không hiểu thấu, nghĩ mãi mà không rõ Mã Hoành Dao trong lòng là nghĩ như thế nào, mà lại càng để bọn hắn ngạc nhiên liền là hai người thế mà gọi nhau huynh đệ.

"Phương lão đệ, người linh lực trong cơ thể hẳn là cũng đạt tới bình cảnh, hẳn là có thể đột phá đến cứu trọng thiên đi!"

Mã Hoành Dao ánh mắt độc ác, một chút liền nhìn ra Phương Lâm bây giờ khí tức nội liễm, đạt đến Thăng Linh cảnh bát trọng thiên đỉnh phong, chỉ cần nguyện ý, tùy thời liền có thể bước vào cứu trọng thiên.

"Không tệ, ta chuẩn bị buổi tối hôm nay đột phá đến cứu trọng thiên, dù sao ngày mai lại nên đến song nhật huyền không phát sinh thời điểm."

Song nhật huyền không!

Loại này quý dị thiên tượng, lại là tiên nhân tạo thành, mà lại giả mặt trời lại có thể trong nháy mắt trọng thương Tứ Không Chính, cái này khiến Tạ Vô Cực cùng Mã Hoành Dao cũng là trong lòng run sợ.

"Người định làm gì?"

"Chúng ta những người này chỉ sợ không có người bất luận kẻ nào có thể đánh rơi tiên nhân pháp bảo, loại lực lượng kia thật là đáng sợ, phảng phất trong nháy mắt liền có thể phá hủy ta Nguyên Thần!"

Hôm đó Tứ Không Chính bị hư không gợn sóng trọng thương, hẳn nhìn rõ ràng, thậm chí loại kia đến từ Tiên vực lực lượng kinh khủng.

"Lấy bất biến ứng vạn biến!" Phương Lâm khí định thần nhàn hồi đáp.

Tạ Vô Cực hồ hững hờ gật đầu nói ra: "Lấy bất biến ứng vạn biến, cũng chỉ có làm như vậy."

"Đây chẳng phải là rất bị động?" Mã Hoành Dao hỏi ngược lại.

"Mã đại ca, thế nhưng là chúng ta rễ bản không có phương pháp khác, tiên nhân lưu lại bất kỳ vật gì, cũng không tính là chúng ta có thể nhúng chàm."

Phương Lâm lời nói nhắc nhở Tạ Vô Cực cùng Mã Hoành Dao, tiên nhân đây chính là Hồng Hoang giới cao thủ trong truyền thuyết, vô luận là bọn hắn còn sót lại pháp bảo vẫn là những vật khác, đều tràn đầy thần bí cùng uy hiếp.

Ngày mai liền nên xuất hiện song nhật huyền không, Phương Lâm còn muốn cuối cùng lại xác định một sự thật.

Nếu như có thể cùng hắn phán đoán không kém bao nhiêu, có lẽ là hắn có thể thử nghiệm đi bài trừ phong ấn, thậm chí hoàn toàn có thể bài trừ phong ấn rồi đi U Minh đảo.

Mà hết thảy này, cuối cùng quyết định bởi tại Phương Lâm ý nghĩ trong lòng có chính xác không.

"Tạ tiền bối, Mã đại ca, ta về đi tu luyện, tranh thủ hôm nay đột phá đến cứu trọng thiên!"

Tại cáo tri Tạ Vô Cực cùng Mã Hoành Dao về sau, Phương Lâm quay người hướng phía mình chỗ ở đi đến.

"Tiểu tử này là một nhân tài, không thể không nói, Đạo lão ma, người ánh mắt rất độc ác!"

"Nếu như tiểu tử này không nói trước vẫn lạc, ta dám đoán chắc hắn nhất định sẽ trở thành thế hệ trẻ tuổi người nổi bật." Tạ Vô Cực tán thưởng ánh mắt của mình, cái này khiến Mã Hoành Dao cảm giác đặc biệt thoải mái.

"Sớm vẫn lạc? Hồng Hoang giới thiếu niên thành danh vẫn lạc thiên tài còn thiếu sao? Con đường cường giả cả đời long đong, chỉ có cứng cỏi chí tâm mới có thể thành tựu đại đạo a."

Nghĩ đến lúc trước nhận biết một số tuyệt thế thiên tài nhao nhao vẫn lạc, Tạ Vô Cực thôn thức vô cùng, thiên đạo vô tình, mạnh được yếu thua a.

"Phương Lâm là huynh đệ của ta, ai dám động đến hắn! Hỡi trước một chút ta có đồng ý hay không!" Mã Hoành Dao cường thế đáp lại nói.

Tạ Vô Cực cười lạnh nói: "Hai người chúng ta thực lực chênh lệch không nhiều, tại một đối một tình huống dưới, người nhiều nhất có thể ngăn cản Nguyên Thần bát trọng thiên cao thủ, nhưng là nếu như Tiềm Long cảnh đại năng xuất thủ đâu?"

Mã Hoành Dao sững sờ, hỏi: "Tiềm Long cảnh đại năng đối Phụng Lâm xuất thủ, cái này sao có thể?"

Phải biết Phương Lâm chẳng qua là Thăng Linh cảnh phổ thông đệ tử, làm sao lại chọi tới Tiềm Long cảnh cao thủ, lại nói Tiềm Long cảnh cao thủ cũng sẽ không hạ mình tự mình xuất thủ đối phó một tiểu nhân vật đi.

"Bôn lôi cửu thế, Nhật nguyệt lăng không kiếm!" Tạ Vô Cực dừng một chút, tiếp tục nói ra: "Hai loại tuyệt học ngay cả ta cũng vì đó tâm động, người cảm thấy hắn sẽ an toàn sao?"

"Xem ra Phương Lâm nhất định đi ra một đầu chinh phạt tu đạo đường a!"

"Bất quá dạng này cũng tốt, mỗi một cường giả đều là một đường chiến thắng đối thủ, giẫm lên thi thể của địch nhân thành tựu vô thượng uy danh!"

Hai người này căn bản không biết Phương Lâm kỳ thật đã chọi tới đại họa, hắn chém giết Đông Hoang truyền thừa con em của gia tộc, tất nhiên sẽ đối mặt vô tận truy sát.

Đông Hoang truyền thừa gia tộc uy danh, liền xem như Mã Hoành Dao cùng Tạ Vô Cực thế lực phía sau cũng không dám đắc tội bọn hắn, dù sao truyền thừa gia tộc cường đại nhất liền là truyền thừa tuyệt học.

Phương Lâm ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, mặt sắc mặt ngưng trọng, đang cố gắng hướng phía Thăng Linh cảnh cửu trọng thiên đột phá.

Ngay trong thức hải tám đạo vòng xoáy linh khí đều đặn nhanh xoay tròn lấy, càng không ngừng phun trào ra cường đại linh khí, ý đồ ngưng kết thành cái cuối cùng vòng xoáy linh khí.

Ba đạo vòng xoáy linh khí là tam trọng thiên, sáu đạo vòng xoáy linh khí là lục trọng thiên, một khi xuất hiện chín đạo vòng xoáy linh khí liền đại biểu cho tấn thăng đến Thăng Linh cảnh cửu trọng thiên.

Phương Lâm thận trọng vận chuyển Tiệt Thiên Kinh, linh lực khổng lồ phổ thiên cái địa tràn ngập tại toàn bộ thức hải, phảng phất thức hải trở thành linh khí hải dương.

Tám đạo vòng xoáy linh khí liên tục không ngừng cung ứng lấy linh khí, thúc đẩy đạo thứ chín vòng xoáy sinh ra.

Tiệt Thiên Kinh không hổ là khoáng thế cổ kinh, linh lực tại thể nội mỗi một lần du động, ngay trong thức hải linh khí liền sẽ cô đọng một lần, du động càng nhanh, cô đọng tốc độ càng sợ người.

Thời gian dần trôi qua tại đạo thứ tám vòng xoáy bên cạnh xuất hiện một cái vi hình vòng xoáy, đạo thứ chín vòng xoáy sơ bộ hình thành chính đang điên cuồng hấp thu linh lực.

Đột phá cửu trọng thiên đã thành công!

Sau đó liền là đem linh lực chuyển vận đến đạo thứ chín vòng xoáy, để nó cấp tốc lớn mạnh đồng thời vững chắc xuống, triệt để tấn thăng đến Thăng Linh cảnh cửu trọng thiên.

Trong thức hải Phong Thần đồ giám cùng Tiệt Thiên Kinh đối mặt với lần này đột phá, không có phát sinh bất kỳ biến hóa nào, chỉ là lẳng lặng lơ lửng thức hải trên không.

Sau nửa canh giờ, Phương Lâm đột nhiên mở hai mắt ra, trong tay thành linh xuất hiện Phong Thần đồ giám!

Đây là lần đầu tiên đem Phong Thần đồ giám từ ngay trong thức hải lấy ra, tấn thăng đến Thăng Linh cảnh cửu trọng thiên về sau, hắn có chân chính không chế Phong Thần đồ giám tư cách.

Trước đó, vô luận là Huyền Minh Xà cùng Đồng Bác, đều là bọn hắn bản danh Nguyên Thần chủ động tiến vào Phương Lâm thức hải mà bị phong ấn.

Lần này Phuong Lâm đột phá cửu trọng thiên sau khi thành công, hắn liền có thể đem Phong Thần đồ giám coi như một kiện phòng ngự Pháp khí tự do sử dụng, dù là hắn hiện tại không có bất kỳ cái gì tư cách đi phong ấn Nguyên Thần cảnh cao thủ.

Phong Thần đồ giám phía trên hai cái cổ xưa danh tự, để Phuong Lâm trên mặt tràn ngập thần bí tiểu dung.

Mấy ngày nay hắn tu luyện Bôn lồi cửu thể cùng Nhật nguyệt lăng không kiếm, cũng bị mấy vị Nguyên Thần chân nhân thấy được, loại kia ánh mắt tham lam cũng làm cho hắn âm thầm đề cao cảnh giác.

Cường giả chi phối kẻ yếu, Phuong Lâm tuyệt đối tin tưởng, một khi rời đi U Minh đảo, những cái kia Nguyên Thần chân nhân có thể sẽ không chút do dự xuất thủ công kích mình.

Một đạo hàn quang từ Phuong Lâm song trong mắt hiện lên, nếu là bọn họ dám ra tay cướp đoạt tuyệt học của mình, vậy hắn không để ý chút nào vượt cấp chém giết Nguyên Thần cảnh cường giả.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79:: Tru Tiên Kiểm ý

U Minh đảo phong ấn nguyên nhân đến cùng là cái gì? Bố trí xuống phong ấn tiên nhân đến cùng có phải hay không trong truyền thuyết Đại La Kim Tiên Triệu Công Minh?

Cuối cùng ẩn giấu đi cái gì kinh thiên bí mật, vậy mà cần tiên nhân phong ấn đến đem nó phong ấn?

Hồng Hoàng cuộn cuộn mấy vạn dặm, ngoại trừ U Minh đảo bên ngoài, còn có hay không cái khác Hồng Hoàng đại thần còn sót lại dấu vết, đây hết thảy tưởng niệm đều tại Phuong Lâm trong đầu cuộn cuộn lấy.

Mười hai tầng U Minh địa lao, có lẽ liền là mười hai cái khác biệt không gian, khác biệt tiểu thế giới nối liền cùng một chỗ, dựng thành cái này đến cái khác mê.

Gương đồng mặt người, khô lâu lênh bài, song nhật huyền không, cùng tiên nhân phong ấn đan vào một chỗ, phảng phất tựa như một đoàn mây mù ở đỉnh đầu mọi người xoay quanh.

Ai cũng có ý nghĩ của mình cùng phán đoán, ai cũng có giải thích của mình, nhưng lại không thể để cho lẫn nhau tin phục, tìm tới một cái để đám người nhận đồng đáp án.

"Tiếp qua hai canh giờ, đã đến lần nữa phát sinh song nhật huyền không dị tượng thời điểm!"

Thái dương vừa mới từ phía đông dâng lên, đám người liền tề tụ tại Thiên Mệnh Tử chỗ nhà cỏ bên cạnh, chờ lấy thiên tượng lần nữa biến hóa.

Lần trước song nhật huyền không vừa mới xuất hiện, liền để Tư Không Chính chờ đến sắc mặt người cổ quái, nội tâm chấn kinh, nhưng là lần này trong lòng mọi người lại là tràn đầy đối không biết sợ hãi.

Tư Không Chính dùng thực lực cường đại nghiệm chứng Phuong Lâm phỏng đoán, giả mặt trời lại là tiên nhân pháp bảo!

Tất cả mọi người biết sự thật này phía sau đại biểu hàm nghĩa, cái kia chính là nói bọn hắn hiện tại vị trí địa lao cùng phong ấn rất có thể liền là trong truyền thuyết tiên nhân chế tạo ra.

Tiên nhân, đó là đột phá Vọng Tiên cảnh về sau mới có thể đến đạt cảnh giới, mà tất cả mọi người ở đây, cảnh giới cao nhất cũng bất quá là tiếp cận Tiềm Long cảnh Tư Không Chính.

"Phuong Lâm, ngươi nói xem, chúng ta phải nên làm như thế nào?"

Huyền Chân Tử hôm qua cùng Thiên Mệnh Tử trao đổi qua, hai người nhất trí cho rằng Phuong Lâm là có khả năng nhất tìm ra phong ấn bí mật nhân

tuyển.

Phuong Lâm nhanh chân đi đến trước mặt mọi người, chậm rãi mà nói: "Lần trước Tư Không tiền bối đã đã chứng minh trên không mặt trời là giả, như vậy cũng đã nói lên một vấn đề, cái không gian này cũng không phải chân thực, cho nên ta muốn mời chư vị tiền bối chia mấy đợt tiến về cái không gian này biên giới, chờ đến song nhật huyền không xuất hiện về sau, căn cứ không gian sóng chấn động động, tìm ra trong đó sơ hở!"

Giả mặt trời là tiên nhân pháp bảo, không gian tự nhiên cũng có thể là tiên nhân pháp bảo biến ảo.

"Tê Thành, Mạc Ngôn cùng ta đi phía đông nam!" Huyền Chân Tử đầu tiên mở miệng nói ra.

Mã Hoành Dao cùng Tạ Vô Cực tướng nhìn một cái, sau đó từ ngựa Tạ Vô Cực nói ra: "Ta cùng Dao lão ma đi chính nam phương!"

"Chúng ta đi phía tây nam!"

"Tổng Băng, huynh đệ các ngươi ba người đi với ta hướng chính tây!"

Đến cùng ở đây đều là Nguyên Thần cảnh cao thủ, nhao nhao tuyển định mình muốn đi phương hướng, nhưng là lưu tại Phuong Lâm bên người y nguyên có gần hơn ba mươi tên Nguyên Thần chân nhân.

Nguyên lai Thiên Mệnh Tử tại quá khứ những ngày này, đem Tư Không Chính bọn người giới thiệu cho tầng thứ bảy những người khác, cũng liền đưa tới bọn hắn tham dự hứng thú.

"Phuong Lâm, chúng ta những người này muốn làm gì?" Một vị râu quai nón mọc đầy cái cằm trung niên nam nhân lớn tiếng nói.

Phuong Lâm mỉm cười trả lời: "Hải tiền bối, ngươi cùng cái khác tiền bối ngay ở chỗ này chú ý quan sát song nhật huyền không xuất hiện thời điểm, hai cái mặt trời biến động quỹ tích."

"Xem xét đồ chơi kia biến động dấu vết?" Biển vô lượng trừng mắt mắt to nghi ngờ nói.

Người này này rậm mắt to, làm theo ý mình, nói chuyện tùy tiện, liền như thế tục giới trong núi thổ phi, không bám vào một khuôn mẫu.

Nó hẳn Nguyên Thần thật trên mặt người cũng lộ ra bất mãn, để bọn hắn giống tiểu hài tử quan sát trên bầu trời mặt trời, không khỏi cũng không đem bọn hắn để vào mắt.

"Chư vị tiền bối, các ngươi suy nghĩ một chút, phía trên giả mặt trời là tiên nhân pháp bảo, như vậy bọn chúng biến động vị trí khẳng định là trước đó quy định tốt, nếu như chúng ta có thể tìm ra giả mặt trời biến động vị trí, có lẽ liền có thể tìm tới bọn chúng ẩn thân vị trí thực sự, dạng này rồi đi tầng thứ bảy bài trừ phong ấn cơ hội liền biến lớn."

Cứ việc Phuong Lâm không có bước vào Nguyên Thần cảnh, nhưng là có liên quan Nguyên Thần tế luyện Linh khí đạo lý, Mã Hoành Dao mấy ngày trước đây chuyên môn hướng hắn làm giới thiệu.

Tiên nhân pháp bảo rất rõ ràng đẳng cấp muốn vượt xa Linh khí, thậm chí có khả năng bên trong ký thác tiên nhân một tia thần niệm, có lẽ là một tia Nguyên Thần.

Bầu trời năng lượng mặt trời đủ mỗi mười hai ngày đồng thời xuất hiện hai cái, cái này nhất định là tiên nhân cố ý thiết trí, trong này khẳng định ẩn tàng bí mật không muốn người biết.

Biển vô lượng bọn người hơi chần chờ, liền minh bạch Phuong Lâm ý tứ, nhao nhao đằng không mà lên, thân thể lơ lửng ở giữa không trung, chờ đợi lấy cái thứ hai mặt trời xuất hiện.

Phuong Lâm lẳng lặng đứng tại nhà cỏ phía trước, con mắt từ trên không trên thân mọi người trôi qua, híp lại nhìn chăm chú lên đông phương từ từ bay lên mặt trời.

Toàn bộ tầng thứ bảy biên giới đều có mấy vị Nguyên Thần chân nhân đứng lơ lửng trên không, phảng phất như lâm đại địch cẩn thận quan sát đến chung quanh dị động.

Cái gọi là không gian biên giới kỳ thật liền là tầng một nhìn không thấy sờ không được pháp trận phòng ngự, chỉ có khóa thân khóa thân tiếp xúc đến thời điểm mới có thể phát hiện loại này pháp trận tồn tại.

Trong suốt, chân thực, phảng phất pháp trận phòng ngự mặt khác một bên cũng là đồng dạng không gian, mấy ngàn năm qua, từ xưa tới nay chưa từng có ai xuyên qua bộ này pháp trận phòng ngự.

Nhìn không thấy không có nghĩa là không tồn tại, thấy được cũng không có nghĩa là liền có người có thể đánh vỡ gông cùm xiềng xích, từ tầng thứ bảy thoát thân rồi đi.

"Chú ý, cái thứ hai mặt trời muốn xuất hiện!" Huyền Chân Tử trầm giọng nói ra.

Trước hết nhất dâng lên mặt trời bên phải hư không đột nhiên phát sinh nếp uốn, phảng phất nơi đó ẩn giấu đi thứ gì, cường đại hư không ba động truyền

vang đi ra.

Trong thoáng chốc, một cái đồng dạng lớn nhỏ mặt trời từ ba động trong hư không nhảy ra đến, trong nháy mắt liền cùng một cái khác mặt trời đứng sừng vai, chậm rãi hướng lên dâng lên.

"Hư Không Môn hộ!"

Mạc Ngôn là Đông Hoang Âm Dương Tông đệ tử, đối hư không âm dương có rất sâu nghiên cứu, hần liếc mắt liền nhìn ra đến giả mặt trời xuất hiện địa phương ẩn giấu đi một cái Hư Không Môn hộ.

Hư Không Môn hộ liền là liên tiếp không gian môn hộ, chỉ có Tiềm Long cảnh lực trọng thiên trở lên cường giả tuyệt thế mới có thể tự do mở Hư Không Môn hộ, xuyên qua không gian.

"Đem vị trí này nhớ kỹ, chúng ta tại đi xem một chút chung quanh có cái gì dị thường địa phương?"

Theo Huyền Chân Tử phân phó, Tề Thành cùng Mạc Ngôn đồng thời phân tán ra đến, vây quanh cái này Hư Không Môn hộ vị trí triển khai tìm kiếm.

Nhu hòa ánh nắng rơi vào Phương Lâm trên mặt, phảng phất thiếu nữ mảnh khảnh bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve, không nói ra được chân thực làm cho Phương Lâm càng thêm chấn kinh.

Đột nhiên Phương Lâm ngay trong thức hải hiện ra Tru Tiên Kiếm ý, không đợi Phương Lâm kịp phản ứng, một đạo trùng thiên kiếm ý từ trên người hần bạo phát đi ra.

Kiếm ý bén nhọn xen lẫn vô tận sát khí, bay lên trời hóa thành một thanh hơn trăm mét cự kiếm, trực tiếp bỏ về phía hai cái giả mặt trời.

Tru Tiên Kiếm chính là Tiết giáo Thông Thiên giáo chủ dùng để trấn áp Tiết giáo khí vận Tiên Thiên Linh Bảo, hẳn là nó cảm thấy Triệu Công Minh còn sót lại khí tức, muốn cho khuất phục trên không giả mặt trời.

Ý nghĩ này vừa mới tại Phương Lâm trong đầu xuất hiện, bên tai liền truyền đến đinh tai nhức óc thanh âm.

"Là ai! Lại dám công kích tiên nhân pháp bảo, quả nhiên là không muốn sống nữa!" Từ Không Chính thanh âm lạnh lùng truyền khắp tầng thứ bảy.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80:: Định Hải Thần Châu

Mọi người đều kinh, không ai từng nghĩ tới lại có người công kích trên bầu trời giả mặt trời! Đây chính là tiên nhân pháp bảo a, ẩn chứa mạnh mẽ tiên linh khí.

Từ Không Chính, nửa bước Tiềm Long cảnh cường giả, Nguyên Thần còn bị trọng thương, có thể thấy được tiên nhân pháp bảo uy lực, tuyệt đối không phải những này Nguyên Thần cảnh cao thủ có thể ngăn cản.

Tiên nhân bản thân liền là nhân vật cường đại, pháp bảo của bọn hắn cùng binh khí tự nhiên cũng là người nổi bật, xa không phải phổ thông Linh khí có thể đánh đồng.

"Là Phương Lâm, hẳn tại công kích trên bầu trời mặt trời!"

Lại là một đạo lăng lệ Tuyệt Luân kiếm ý từ Phương Lâm trên người bạo phát đi ra, Tà Vô Cực chính là kiếm tu, đối kiếm ý tương đương mẫn cảm, trước tiên liền cảm ngộ đến kiếm ý đến từ phương nào.

Phương Lâm! Đám người không thể tin vào tai của mình, nương theo lấy từng đạo từng đạo lưu quang, tất cả mọi người bay đến Phương Lâm bên người.

Chỉ là Thăng Linh cảnh cửu trọng thiên thấp thực lực, vậy mà khiêu khích tiên nhân pháp bảo, tại mọi người nhìn lại hoàn toàn là hành động tìm chết.

"Phương lão đệ, ngươi đang làm gì?" Đạo lão ma vội vàng hỏi.

"Phương Lâm lập tức đình chỉ công kích, nếu không chọc giận tiên nhân, tất cả chúng ta cũng có thể mệnh tang tại chỗ!"

Lần này mọi người nhìn phi thường rõ ràng, Phương Lâm trên người lần nữa bộc phát ra một cỗ càng tăng mạnh hơn thể kiếm ý, kinh khủng sát khí để đám người Nguyên Thần đều nhảy lên bất an.

Tiểu tử này tại sao có thể có thực lực cường đại như vậy?

Từ Phương Lâm trên người tuôn ra uy áp mạnh mẽ, thậm chí so Tiềm Long cảnh đại năng còn cường đại hơn, phảng phất như là một tòa viễn cổ thần đế giảng lâm, chúng sinh chỉ có thể quỳ bái.

"Cái này không liên quan gì tới ta a, không phải ta làm!" Phương Lâm giải thích lộ ra tái nhợt bất lực, bởi vì tại hán mở miệng giải thích đồng thời, lại bộc phát ra một cỗ âm lãnh, suy bại, tử vong mạnh mẽ kiếm ý, trực trùng vân tiêu, phủ thiên cái địa cuốn sạch lấy cái kia hai cái mặt trời.

Bốn đạo kiếm ý bén nhọn, dựa theo xuất hiện thứ tự trước sau, hóa thành bốn thanh khác biệt cổ kiếm, lơ lửng tại hai cái giả mặt trời đông nam tây bắc bốn phương tám hướng.

Kiếm ý liên miên, kiếm khí tung hoành, chỉ chít khắp nơi, phảng phất giống như một đạo mạng nhện kín không kẽ hở.

"Không liên hệ gì tới ngươi, vậy sao ngươi giải thích chuyện trước mắt?" Biển vô lượng nghiêm nghị quát lớn.

Có lẽ là cảm nhận được tứ thanh cổ kiếm chỗ tản ra cường đại kiếm ý, hai cái giả mặt trời thời gian dần trôi qua thu liễm độ sáng, phảng phất nhật thực trở nên càng ngày càng đến âm đậm.

Vượt quá đám người dự kiến, hai cái giả mặt trời vậy mà không có một cái nào phát ra công kích, giống như đang dần dần khuất phục tại cái này bốn đạo uy mãnh tuyệt luân kiếm ý.

Cuối cùng là chuyện gì xảy ra, tiên nhân pháp bảo vậy mà sợ hãi một cái Thăng Linh cảnh tiểu tử phát ra kiếm ý!

Thiên Mệnh Tử cùng Tổng Băng mấy người tăng thứ bảy chúng người đưa mắt nhìn nhau, ai đều không dám tin vào hai mắt của mình, dù sao hôm đó bọn hán phần lớn người đều thấy được Tư Không Chính bị trọng thương quá trình.

Nửa bước Tiềm Long cảnh đại năng công kích tiên nhân pháp bảo, kém chút Nguyên Thần bị đánh tan, vì sao đối mặt Thăng Linh cảnh tiểu tử công kích ngược lại thờ ơ?

"Ta nghĩ ta biết đường chuyện gì xảy ra? Nhất định là Phương Lâm thức hải bên trong phong ấn tác dụng, chẳng lẽ các ngươi quên đi Phương Lâm đối mặt gương đồng mặt người lúc kinh thiên chiến lực?"

Phong Thần đồ giám bên trên cái thứ nhất Nguyên Thần cảnh chân nhân Đồng Bác nhận được Phương Lâm tâm thần truyền âm, hướng đám người giải thích phía dưới Phương Lâm trên người bộc phát kiếm ý nguyên nhân.

"Cái kia đạo hư hư thực thực tiên nhân phong ấn?" Tề Thành tự lẩm bầm.

Tư Không Chính sắc mặt âm lãnh, trầm giọng nói ra: "Từ vừa rồi giả mặt trời biến hóa đến xem, đạo phong ấn kia nhất định là tiên nhân bố trí xuống, nếu không không có khả năng chấn nhiếp tiên nhân pháp bảo."

Cùng các loại cảnh giới cường giả thực lực chênh lệch sẽ không quá lớn, đồng dạng chỗ pháp bảo sử dụng tự nhiên cũng sẽ không cách biệt quá xa, cái kia bốn đạo kiếm ý có lẽ thật liền là tiên nhân lưu lại. Nhìn lấy độ sáng càng ngày càng thấp giả mặt trời, đám người trong đầu dâng lên dạng này một cái ý nghĩ: tại Phương Lâm thức hải bên trong bố trí xuống phong ấn cường giả là thậm chí so sánh với không giả mặt trời chủ nhân càng cường đại hơn tiên nhân!

Phương Lâm phía sau có tiên nhân!

Ý nghĩ này vừa mới xuất hiện, mọi người thấy đội Phương Lâm ánh mắt lần nữa tăng lên một cái cấp bậc.

Vừa mới bắt đầu đám người cho rằng Phương Lâm sau lưng khả năng có Tiềm Long cảnh đại năng làm dựa vào, về sau tưởng rằng Vọng Tiên cảnh cường giả tuyệt đỉnh, bây giờ lại lên cao đến tiên nhân cấp độ.

Chỉ có Phương Lâm mình rõ ràng, sau lưng của hán căn bản không có bất luận cái gì cường giả, thậm chí thức hải bên trong phong ấn đều là bị hán biên tạo nên.

Mà Đồng Bác chỉ bắt quá làm Phong Thần đồ giám nô lệ, bị ép dựa theo Phương Lâm ý tứ lừa dối chúng suy tư của người, để đám người coi là Phương Lâm phía sau ẩn giấu đi tiên nhân.

"Không nên hỏi ta là chuyện gì xảy ra, ta cái gì cũng không biết!" Phương Lâm cau mày, hán không có cách nào xuống chút nữa mặt giải thích.

Hai đạo che khuất bầu trời khổng lồ bóng tối từ không trung tràn ngập ra, phảng phất đám người toàn bộ bị bao phủ tại to lớn chung trong lòng, dù ai cũng không cách nào rời đi bóng tối nơi bao bọc khu vực.

"Ta cần bản là không có cách di động! Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Ta cảm thấy tiên linh khí, cái này hai đạo bóng tối ở trong xen lẫn vô tận tiên linh chi khí, thật là nồng nặc Thiên Địa linh khí!"

"Trời ạ, là cái kia hai cái giả mặt trời, bọn hắn muốn rơi xuống!"

Mạc Ngôn thất kinh biểu lộ, chấn kinh tất cả mọi người ở đây, chẳng ai ngờ rằng bị bốn đạo kiếm ý vây quanh giả mặt trời vậy mà song song hạ xuống.

Phảng phất tại phục chế tầng thứ bảy thiên tượng, cứu giai phong ấn linh châu vậy mà phát sinh biến hóa kinh người, vô số khe hở không gian đan vào một chỗ, tạo thành mấy chục cái lỗ sâu không gian.

Cái này sao có thể, nếu là mặt trời vẫn lạc, cái kia tầng thứ bảy há không phải là không có ánh sáng?

Thiên Mệnh Tử cùng Tống Băng dần dần ý thức được vấn đề tầm quan trọng, giờ khắc này mới chính thức cảm giác quyết định tầng thứ bảy tất cả mọi người vận mệnh thời khắc sắp đến.

Phô thiên cái địa bóng tối, như là một tòa vạn cổ sơn mạch từ trên trời giáng xuống, ép tới đám người trong lòng run sợ, tâm thần có chút không tập trung.

Đối với Nguyên Thần cảnh cao thủ tới nói, chỉ cần không vẫn lạc, tử vong nhưng thật ra là một kiện rất xa xôi sự tình.

Người tu đạo, truy cầu trường sinh đường, tử vong chỉ là tu đạo thất bại cuối cùng kết cục, mà bây giờ vô tận tử vong uy hiếp liền đang chậm rãi giáng lâm.

Mười vạn mét, 10 km, năm ngàn mét, xuất hiện đám người đỉnh đầu rõ ràng là hai cái trong suốt trong suốt linh châu, phía trên điêu khắc hoa, chim, cá, sâu, đông đảo sinh linh sinh động như thật.

Chẳng lẽ đây chính là giả mặt trời diện mục chân thật?

Khi thấy linh châu phía trên điêu khắc hoa văn thời điểm, tất cả mọi người kinh ngạc, thậm chí đều không có nhớ tới thi triển phòng ngự pháp quyết đến bảo vệ mình.

Bốn thanh cổ xưa trường kiếm đồng thời nổ bắn ra một đạo hủy thiên diệt địa kiếm khí, từ đông nam tây bắc bốn phương tám hướng, vung vẩy ra một cái giằng hình chữ quý dị kiếm trận.

Đúng lúc này, hai cái to lớn vô cùng linh châu trong nháy mắt kịch liệt thu nhỏ, trong chớp mắt biến thành to bằng trứng thiên nga, song song rủ xuống tại Phương Lâm tay phải ở trong.

Cùng lúc đó tầng thứ bảy trong nháy mắt âm đạm xuống, như là đêm tối, đưa tay không thấy được năm ngón, đen kịt đáng sợ.

Định Hải Thần Châu! Một đạo khổng lồ thần niệm trực tiếp xuất hiện tại Phương Lâm ngay trong thức hải, nói cho hắn biết trong tay hai khóa linh châu danh tự.

Quả nhiên cùng mình đoán, thật liền là Đại La Kim Tiên Triệu Công Minh pháp bảo thành danh: hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu!

Phương Lâm tâm bên trong cuồng hỉ, nếu biết nơi này phong ấn cùng Triệu Công Minh có quan hệ, như vậy dựa vào lấy trong thức hải của mình Tru Tiên Kiếm ý, trên cơ bản liền có thể giải khai U Minh đảo phong ấn.

(Nhớ bấm cảm ơn dưới mỗi chương truyện để cảm ơn công sức convert của converter)

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81:: Tha cho người khỏi chết

Hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu có thể diễn hóa hai mươi bốn chư thiên, chính là Hồng Hoàng thần thoại ở trong nổi danh Linh Bảo, tục truyền về sau bị Nhiên Đăng Đạo Nhân cướp đi, quy về phương tây Phật giáo.

Nhưng mà Phương Lâm trong tay Định Hải Thần Châu tán phát tinh khiết khí tức, lại chứng minh cái này hai khóa linh châu tuyệt đối thuộc về chính phẩm, cũng liền phá vỡ trên Địa Cầu hư giả Hồng Hoang truyền thuyết.

Núi Nga Mi La Phù động Triệu Công Minh, cái này là Địa Cầu bên trên Đạo gia đệ tử đều nghe nhiều nên thuộc một cái tên, thậm chí ngay cả đại đa số người bình thường đều sẽ thường xuyên thăm viếng hấn.

Thần tài!

Tại trong mắt người bình thường, Triệu Công Minh là liền thần tài hóa thân, chương quần lấy thiên hạ tài phú cùng tài vận, chính là được hoan nghênh nhất một cái truyền thuyết thần đế!

Phảng phất như là giống như nằm mơ, cứ việc Phương Lâm cũng hoài nghi nốt ruồi son đạo nhân Triệu Công Minh là không phải mình đoán người kia, nhưng là Định Hải Thần Châu xuất hiện lại hoàn toàn xác nhận hấn phỏng đoán.

Hồng Hoang Vô Tiên, nhưng lúc này lại xuất hiện Đại La Kim Tiên pháp bảo, phảng phất tại che dấu một cái càn kinh thiên động địa bí mật.

Đông Hoang, Nam Ngục, Tây Mạc, Bắc Châu, thậm chí ngay cả cùng Bạo Loạn Tinh Hải đều không có người nghe nói qua tam giáo truyền thuyết, Hồng Hoang lưu lại phong thần dấu vết, nhưng không có Hồng Hoang chúng tiên truyền thuyết.

Thương Minh đảo Tru tiên luân hồi trận, U Minh đảo Định Hải Thần Châu, đây hết thảy tuyệt đối không phải trùng hợp!

Thậm chí ngay cả U Minh động xuất hiện tuyệt thế hung Kiếm đồ cũng cần phải là Hồng Hoang thần thoại ở trong pháp bảo, rất có thể liền là hung danh chấn thiên hạ Nguyên Đồ, A Tỳ kiếm.

"Phương Lâm, đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra?"

Từ Không Chính trong lúc đó lấy ra một bàn tay lớn nhỏ Dạ Minh Châu, rót vào linh lực về sau, phảng phất như là mặt trời nhân tạo, chiếu sáng tầng thứ bảy địa lao.

Bóng tối vô tận giống như trong nháy mắt có sinh mệnh chi nguyên, đám người sợ hãi tâm lý cũng tiêu trừ một bộ phận, nhưng là cuồng loạn tâm tình cũng không cách nào bình tĩnh trở lại.

"Là cái kia hai cái giả mặt trời!"

"Tiên nhân pháp bảo!"

Thừa dịp Dạ Minh Châu ánh sáng, tất cả mọi người thấy rõ ràng Phương Lâm trong tay nắm giữ Định Hải Thần Châu, lập tức bộc phát ra lửa nóng ánh mắt.

Tiên nhân pháp khí, uy lực phô thiên cái địa, di sơn đảo hải, Truy Tinh Trục Nguyệt, ai không muốn muốn?

Phương Lâm ánh mắt có chút nắm chặt, híp lại hai mắt, đám người lòng tham lam, hấn đã sớm dự liệu được, chỉ là không có nghĩ đến xuất hiện nhanh như vậy.

Bốn Lôi Cửu Thế cùng Nhật Nguyệt Lăng Không kiếm uy lực, ngay cả Mã Hoàn Đào cùng Tà Vô Cực cũng than thở không thôi, xưng là vô thượng tuyệt kỹ, tự nhiên rất dễ dàng gây nên đám người tham lam.

Từ thức hải bên trong bộc phát Tru Tiên Kiếm ý, đánh rơi trên bầu trời Định Hải Thần Châu rơi vào Phương Lâm trong tay, lại sớm khơi dậy đám người vô tận khóa thân khóa thân.

"Giao ra tiên nhân pháp bảo, tha cho ngươi khỏi chết!"

"Chỉ là Thăng Linh cảnh, làm sao có thể đủ không chế tiên nhân pháp bảo, nhanh giao ra!"

Hơn mười Nguyên Thần cảnh chân nhân kêu gào, phảng phất bọn hấn mới có tư cách không chế Định Hải Thần Châu, mà Phương Lâm chỉ là một cái thần phận hèn mọn sâu kiến, mặc cho bọn hấn chà đạp.

Chỉ bằng các người cũng dám vọng nghĩ ra được Định Hải Thần Châu! Phương Lâm sắc mặt âm trầm, trong lòng ngọn lửa tức giận cháy hừng hực.

"Chỉ có hai khóa Định Hải Thần Châu, ở đây nhiều như vậy tiền bối, ta đến tốt cùng muốn cho ai?" Phương Lâm lạnh lùng nói.

"Định Hải Thần Châu!"

"Định tứ hải thần châu, quả nhiên là tiên nhân pháp bảo, ngay cả danh tự đều như vậy bá khí!"

Thiên Mệnh từ cùng Huyền Chân Từ cau mày, cũng nghĩ ra tay cướp đoạt viên này tiên nhân còn sót lại linh châu, nhưng là luôn cảm giác giống như có chỗ nào không thích hợp.

"Phương Lâm, người những này tiểu thủ đoạn căn bản không quản dùng, mọi người chúng ta đều là tu luyện hơn mấy ngàn vạn năm, không có người sẽ ăn người bộ này! Mau đem linh châu giao ra!"

Hải Vô Lượng ha ha lớn nhỏ, thô kệch đáng người như là một vị đồ tể, to mọng hai lỗ tai hơi rung nhẹ, phối hợp với tiếng cười, phảng phất là vừa mới đạt được ban thưởng nhà giàu mới nổi.

"Hải tiên bối, muốn cái này hai khóa linh châu?"

Cảm nhận được Định Hải Thần Châu bên trong ẩn chứa thần niệm về sau, Phương Lâm quyết định đem cái củ khoai nóng bỏng tay này hiện ném ra, chờ đến bọn hắn không người dám muốn thời điểm, mình cầm về.

Đạo này thần niệm khí thể bằng bạc, mặc dù so ra kém tiết thiên trái qua kinh thiên động địa, nhưng là cũng coi là cường thế hơn thần niệm, vô cùng có khả năng liền là Triệu Công Minh lưu lại thần niệm.

"Đã dạng này, vậy cái này hai khóa Định Hải Thần Châu liền đưa cho tiên bối, ta trước đi tìm một chút rồi đi tầng thứ bảy cửa ra vào."

Đã Định Hải Thần Châu đã từ không trung hạ xuống, cũng đã nói lên cái này tầng thứ bảy sắp xảy ra biến hóa cực lớn, có lẽ toàn bộ U Minh đảo phong ấn cũng phải phát sinh kinh thiên biến hóa.

Phương Lâm tiện tay quăng ra, hai khóa Định Hải Thần Châu lập tức bay bắn đi ra, hóa thành một đạo duyên dáng đường cong trên không trung trượt.

Hải Vô Lượng thấy thế, lập tức đằng không mà lên, như cùng một đầu điều hâu lao thẳng tới đang hạ xuống Định Hải Thần Châu.

"Lão thất phu! Người dám độc chiếm!"

"Hải Vô Lượng, lập tức dừng tay, tiên nhân linh châu tuyệt đối không phải người có thể khống chế!"

Hơn mười vị Nguyên Thần chân nhân xem xét Hải Vô Lượng lăng không truy đuổi, lập tức không có chút nào do dự xuất thủ, trong chớp lát ngũ quang thập sắc linh lực phô thiên cái địa, hướng phía Hải Vô Lượng phun trào đi qua.

"Định Hải Thần Châu, ai lấy được trước chính là của người đó!" Hải Vô Lượng rống to, một đạo kinh khủng quyền mang từ tay phải hắn bạo phát đi ra.

Trong vắt kim quang, nhu hòa lam quang, yên tĩnh tử quang, còn có sinh cơ bùng bùng lục quang, đan vào một chỗ, như là thiên tướng mưa sao băng đặc sắc xuất hiện.

"Ầm!"

Cái nào đó Nguyên Thần chân nhân công kích trong chớp lát đụng phải Hải Vô Lượng trên thân, phát ra đinh tai nhức óc thanh âm, đồng thời khơi dậy mãnh liệt ba động.

"Phương Lâm, cẩn thận!"

Đồng bác lập tức đánh ra một đạo phòng ngự pháp quyết, đem Phương Lâm bao bọc vây quanh, Nguyên Thần chân nhân một kích toàn lực cũng không phải Phương Lâm có thể tiếp nhận.

Đi qua nhiều ngày như vậy ở chung cùng giao lưu, đồng bác đã biết Phương Lâm thực lực chân thật Thăng Linh Cửu Trọng Thiên cảnh giới, so sánh Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên chiến lực.

Phong ấn hấn sở dụng Phong Thần đồ giám cứ việc uy lực kinh người, nhưng là Phương Lâm có tu luyện bảo vệ trước đó, tuyệt đối không thể tùy tiện sử dụng, nếu không liền sẽ khiến càng thêm kinh người gió tanh mưa máu.

Trừ phi giết người diệt khẩu chi tâm, nếu không đồng bác cùng U Minh Xà hai cái này tùy thời có thể lấy vận dụng át chủ bài tuyệt đối không thể bại lộ, cho nên tại gặp được loại tình huống này, từ đồng bác phụ trách bảo hộ hắn.

Nguyên Thần ngũ trọng thiên Đồng Bác, đảm nhiệm Phương Lâm cận vệ hoàn toàn dư dả.

Tư Không Chính thờ ơ lạnh nhạt, đối với tiên nhân pháp bảo, hắn tự nhiên cũng sẽ không buông tha cho, huống chi hắn đã đích thân thể nghiệm qua Định Hải Thần Châu cường hãn uy lực.

Đạo quang kiếm ảnh, huyết nhục bay múa, tầng thứ bảy trên không chiến đấu không ngừng, ba bộ thi thể từ giữa không trung rơi xuống.

"Hải Vô Lượng lão thất phu, vậy mà chém giết sư đệ ta!" Bên trong một cái Nguyên Thần chân nhân hung tợn quát.

"Cướp đoạt ta Định Hải Thần Châu, ai lại ra tay, ta liền diệt ai!"

Hải Vô Lượng nắm trong tay lấy hai khóa Định Hải Thần Châu, tâm hoa nộ phóng, đối mặt đám người vây công, lại cùng hung cực ác uy hiếp đám người.

Phương Lâm cũng không nghĩ tới Hải Vô Lượng lại có thể từ hơn mười vị Nguyên Thần chân nhân vây công bên trong, thành công đoạt được Định Hải

Thần Châu, hơn nữa còn bị hấn chém giết ba người, coi là thật chiến lực vô địch.

Cái khác không có có thể đắc thủ người tàn ra bằng lãnh khí tức, phảng phất tại tìm kiếm ăn ý, chuẩn bị đồng thời xuất thủ diệt sát đi đang luyện hóa linh châu Hải Vô Lượng.

"Hải Vô Lượng, tặng ngươi một câu lời giống vậy, giao ra Định Hải Thần Châu, tha cho ngươi khỏi chết!"

Mọi người nhất thời phải sợ hãi, lại có người dám như thế đối đãi Hải Vô Lượng, phải biết Hải Vô Lượng đã dùng chém giết ba tên cùng cảnh giới cường giả để chứng minh thực lực của mình!

Nguyên Thần thất trọng thiên cảnh giới, nhưng lại có địch nổi Nguyên Thần bát trọng thiên thực lực kinh khủng, ai có thể đơn đả độc đấu diệt sát hấn?

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82:: Chư thiên dung hợp

Một cái vĩ ngân thân ảnh đứng chấp tay lơ lửng tại giữa không trung, trong hai mắt phảng phất trải qua vạn năm tang thương, đối xử lạnh nhạt nhìn chăm chú lên gió tanh mưa máu thế giới.

"Tur Không Chính, ta sớm nên nghĩ đến hấn cũng sẽ ra tay!"

"Nguyên Thần Cửu Trọng Thiên cường giả tối đỉnh, nửa bước Tiềm Long cảnh đại năng, xem ra Định Hải Thần Châu cùng ta nhất định vô duyên a."

Tur Không Chính hoành không xuất hiện, để đám người trong nhảy mắt tỉnh táo lại, cái này thế nhưng là tất cả mọi người ở đây thực lực người mạnh nhất, Hải Vô Lượng có thể ngăn cản hấn mấy chiêu?

"Nói thêm câu nữa, lập tức giao ra Định Hải Thần Châu!" Tur Không Chính bằng lãnh thanh âm truyền vang đi ra.

Ngoài dự liệu của mọi người, Hải Vô Lượng vậy mà bỏ mặc, vẫn như cũ hướng Định Hải Thần Châu chuyển vận lấy linh lực, ý đồ muốn nhất cử luyện hóa bọn chúng.

"Muốn chết!"

Hải Vô Lượng chẳng thèm ngó tới, để Tur Không Chính thẹn quá hoá giận, tay phải kiếm chỉ lăng không mà lên, một đạo rộng rãi kiếm khí như là trường hồng bổ về phía Hải Vô Lượng.

"Hải Vô Lượng lão thất phu, thật là lớn gan, vậy mà không chút nào hoàn thù!"

"Hấn là hấn muốn dựa vào khóa thân khóa thân để ngăn cản Tur Không Chính công kích, hấn quá cuồng vọng!"

Đám người tiếng nghị luận không có chút nào để Hải Vô Lượng đề cao cảnh giác, hấn vẫn như cũ là không nhúc nhích tí nào, phảng phất hóa thành một đạo tượng đá ngưng kết ở nơi đó.

A, không đúng, giống như xảy ra chuyện gì? Phương Lâm nhìn ra Hải Vô Lượng trạng thái không thích hợp, trong lòng có chút chấn kinh.

"Không cần lo lắng, Hải Vô Lượng Nguyên Thần thất trọng thiên thực lực có thể diệt sát bát trọng thiên, thực lực của hấn không thể khinh thường, chắc hấn có thể ngăn cản Tur Không lão quý công kích đi."

"Không sai, Huyền Chân Tử đạo huynh nói có đạo lý, Hải Vô Lượng còn không đến mức không có chút nào ngăn cản chi lực."

Huyền Chân Tử cùng Tạ Vô Cực hai người nói chuyện, Phương Lâm nghe rất rõ ràng, xem ra chính mình còn đánh giá thấp Hải Vô Lượng thực lực chân chính.

Kiểm khí như hồng, mang theo khí thế một đi không trở lại, giáng lâm đến Hải Vô Lượng trước người, giống như là cắt đầu phụ đem hấn chém thành hai khúc.

Cái này sao có thể! Mọi người sắc mặt cũng thay đổi, Hải Vô Lượng thế mà bị Tur Không Chính một kiếm chém thành hai nửa.

"Thật là đáng sợ, Tư Không Chính vậy mà một chiêu diệt sát thực lực so sánh bát trọng thiên cường giả, vậy hần thực lực chẳng phải là có thể đã đạt tới Tiềm Long cảnh?"

"Không đúng, Hải Vô Lượng hần là sẽ không như vậy kém cỏi a, vừa mới một kiếm kia xa còn lâu mới có được mạnh như vậy lực công kích, làm sao lại không chịu được như thế một kích?"

Một đạo suối máu từ Hải Vô Lượng đầu bên trong phun ra, cả người từ giữa đó chia hai nửa, đầm máu thi thể một trước một sau từ giữa không trung rơi xuống.

Đây là nay thiên vẫn lạc cái thứ tư Nguyên Thần cảnh cao thủ, Phương Lâm cũng là im lặng im lặng, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, cái thế giới này pháp tắc liền là như thế tàn khốc.

Tiên nhân pháp bảo, ai đều muốn, đang muốn cùng đạt được ở giữa còn có một cái từ, gọi là đến!

Hải Vô Lượng cùng chết đi ba người kia, đều không có làm đến, cho nên cái kia hai khóa Định Hải Thần Châu cuối cùng rơi xuống Tư Không Chính trong tay, cái này chính là cường giả đặc quyền.

Ta vừa rồi chiêu kia không có lực lượng lớn như vậy đi, sao có thể một chiêu đánh giết Hải Vô Lượng? Tư Không Chính nắm Định Hải Thần Châu suy tư, hần biết rõ mình một chiêu kia dùng bao lớn lực lượng, căn bản không có khả năng đánh giết Hải Vô Lượng. Trong này khẳng định cất giấu cái gì chuyện ân oán bên trong? , nghĩ tới đây hần mở miệng hỏi: "Phương Lâm, ngươi là làm thế nào biết cái này hai khóa linh châu tên là Định Hải Thần Châu?"

Tất cả mọi người là Phương Lâm cùng đi đến tầng thứ bảy, bọn hần cũng không biết giả mặt trời danh tự, Phương Lâm lại là làm thế nào biết?

Lập tức từng tia ánh mắt rơi vào Phương Lâm trên mặt, bộ phận ánh mắt thậm chí xen lẫn lẫn lộn lệ sát ý, rất rõ ràng có người đối Phương Lâm động sát ý, muốn muốn tiêu diệt rơi hần.

"Vừa mới Định Hải Thần Châu rơi trong tay ta thời điểm, một đạo thần niệm nói cho ta biết cái này hai khóa mình châu danh tự."

Phương Lâm cũng minh bạch Hải Vô Lượng vì cái gì có thể bị Tư Không Chính một chiêu đánh giết, khẳng định là cái kia đạo thần niệm ở trong đó quỷ phá.

Thần niệm! Tiên nhân pháp bảo ở trong thần niệm! Có ai có thể đem mình thần niệm ký thác vào tiên nhân pháp bảo bên trong, có lẽ trong truyền thuyết tiên người mới có thể làm đến.

Sự tình trong nháy mắt liền chân tướng rõ ràng, nguyên lai Hải Vô Lượng muốn luyện hóa Định Hải Thần Châu, lại bị tiên nhân thần niệm đánh lén, vừa vận gặp được Tư Không Chính xuất thủ, thăm tao phân thân họa.

"Vì sao ngươi không nói trước nói ra? Để sự đệ ta thăm tao vẫn lạc!" Tên kia Nguyên Thần chân nhân nghiêm nghị chất vấn.

"Người chết vì tiền chìm chết vì ăn, đây là hần tự tìm!"

Phương Lâm lời nói để đám người rơi vào trầm mặc, tiên nhân pháp bảo hoàn toàn chính xác uy lực kinh người, nhưng là có mệnh sử dụng mới là trọng yếu.

Hai đạo bạch quang chợt lóe lên, rơi vào Phương Lâm trong tay, hách lại chính là cái kia hai khóa Định Hải Thần Châu.

"Đã ngươi trên người có tiên nhân phong ấn, có lẽ ngươi có thể ngăn cản Định Hải Thần Châu bên trong thần niệm, cái kia liền tiếp tục để ngươi đảm bảo đi!" Tư Không Chính thần nhiên nói.

Những người khác gương mặt ghen ghét, nhưng là lại không thể làm gì, ai để bọn hần không có tiên nhân phong ấn.

Phương Lâm nắm tay bên trong Định Hải Thần Châu, một bộ khí định thần nhàn bộ dáng, hần đã sớm ngờ tới sẽ xuất hiện cục diện này.

"Bây giờ nên làm gì?" Huyền Chân Tử từ đầu đến cuối duy trì bình hòa tâm tính.

Ngày chấn huyền không đã biến mất, mà lại giả mặt trời cũng hiện ra chân thân, lại là hai khóa Định Hải Thần Châu, như thế nào rời đi địa lao trở thành đám người nhất không kịp chờ đợi sự tình.

Phương Lâm yên lặng hai mắt nhắm lại, tinh tế trải nghiệm lấy Định Hải Thần Châu cái kia đạo thần niệm, có tiết thiên trải qua cùng Phong Thần đồ giám bảo hộ, không cần lo lắng cái kia đạo thần niệm công kích.

Cái kia đạo thần niệm đã từng trọng thương qua Tư Không Chính Nguyên Thần, vừa mới cũng hủy đi Nguyên Thần bát trọng thiên Hải Vô Lượng, uy lực khủng bố tại trong lòng mọi người lưu lại khắc sâu bóng tối.

Phá toái hư không, chư thiên dung hợp!

Khi lấy được cái kia đạo thần niệm truyền đến tin tức về sau, Phương Lâm dứt khoát ngồi xếp bằng xuống, đem hai khóa Định Hải Thần Châu thả ở

trước mắt trên đồng cỏ.

Hai đạo lĩnh lực phân biệt từ Phương Lâm tay trái cùng tay phải ở giữa dừng mảnh tiến ra, tinh khiết lĩnh lực giống giao long nước chảy rơi vào Định Hải Thần Châu phía trên.

"Phương Lâm, ngươi đang làm gì?" Mã Hoàn Đạo hét lớn.

Đột nhiên một đạo nhân nhay uy áp giáng lâm tại mọi người chung quanh, Phương Lâm phía sau phảng phất xuất hiện một đạo nhân, người đeo tứ thanh trường kiếm, đầu đội tử kim quan, chân đạp một chỉ không biết tên yêu thú.

Người này đưa lưng về phía đám người, trên lưng hách lại chính là đem Định Hải Thần Châu đánh rơi cái kia tứ thanh trường kiếm, mỗi một chiếc đều kẹp lấy đầy trời kiếm khí cùng vô tận sát cơ.

Chỉ là một thân ảnh liền để đám người trong lòng run sợ, thậm chí còn có ba năm cái Nguyên Thần chân nhân tại chỗ quỳ rạp xuống đất.

"Công Minh, ngươi hà tất phải như vậy đâu?"

Nương theo lấy thở dài một tiếng, một đạo lĩnh quang từ đạo nhân đỉnh đầu bay ra, một phân thành hai rơi vào Phương Lâm trước người hai khóa Định Hải Thần Châu.

Tại ánh mắt của mọi người dưới, hai khóa Định Hải Thần Châu phát ra một đạo hoa mỹ hào quang, phảng phất như phàm nhân nhóm lửa pháo hoa, tách ra kinh người quang hoa.

Không gian chung quanh vậy mà dần dần làm giảm bớt, tầng thứ bảy một ngọn cây cọng cỏ càng ngày càng mờ hồ, nhưng là đám người thân ảnh lại càng phát rõ ràng.

Trong thoáng chốc, đạo nhân kia thân ảnh đang dần dần biến mất, chỉ còn lại có Phương Lâm thân ảnh như là mộ bia rõ ràng khắc sâu.

"Đây là có chuyện gì?" Tống Băng cả kinh kêu lên.

Xuất hiện tại trước mắt mọi người rõ ràng là một tòa đảo hoang, phương viên khoảng mười dặm, lờ mờ có thể nhìn thấy phía trên tu luyện đám người, khoảng chừng mấy trăm người.

Hư ảo cùng chân thực giao cách, mộng ảo cùng hiện thực dung hợp, đám người vị trí hoàn cảnh phảng phất phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Quen thuộc nhà cô toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, tính cả Hải Vô Lượng cùng ba người kia thì thể cũng vô tung vô ảnh, toàn bộ tầng thứ bảy phảng phất cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện.

Không ai có thể trả lời Tống Băng, bởi vì trước mắt đảo nhỏ phảng phất cũng đang trở nên trong suốt, bọn hắn có thể nhìn thấy cái kia mấy trăm người mê mang ánh mắt.

Sợ hãi cùng bất an tràn ngập tại cái kia mấy trăm người ở giữa, ngay trong bọn họ cảnh giới cao nhất vẫn chưa tới Nguyên Thần cảnh tam trọng thiên, đại bộ phận đều là Nhập Đạo cảnh Tu Đạo giả.

Hơn mười thế giới khác nhau lần lượt xuất hiện, sau đó lại lần lượt biến mất tại trước mắt mọi người, hết thảy tựa như nằm mơ, Huyền Chân Tử bọn người vậy mà nhìn thấy bọn hắn đã từng dạo qua tầng kia địa lao.

Hai đạo rộng rãi hào quang ngút trời mà lên, chính là Phương Lâm trước người hai khóa Định Hải Thần Châu, trong nháy mắt đám người liền cảm thấy một đạo vô hình gông xiềng giáng lâm.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83:: Tiềm Long thượng nhân

Hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu lơ lửng không trung bên trong, hình thành một cái kỳ quái trận hình, phảng phất một đạo cự hình phong ấn treo ở đỉnh đầu của mọi người.

Đám người dưới chân mặt đất quang mang lưu chuyển, như là hoa mỹ cầu vòng để cho người ta ứng bất hạ tiếp, không gian quý dị ba động tùy ý khuấy động lấy trái tim tất cả mọi người nháy.

Vật đổi sao dời, nhật nguyệt vô quang, hoàn toàn không cách nào hình dung quý dị thiên tượng, giống như mười cái không gian đồng thời dung hợp, chỗ có không gian người cũng đều tụ tập ở cùng một chỗ.

Từng trường trọn mắt hốc mồm mặt, từng đôi kinh dị ánh mắt, đây hết thảy tới như vậy đột nhiên, tới vội vã như vậy.

Ai cũng không biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì dạng sự tình, nhưng là tất cả mọi người biết một việc: nơi này muốn phát sinh đại sự kinh thiên động địa .

Gần hai trăm vị Nguyên Thần chân nhân đồng thời đăng không mà lên, đủ mọi màu sắc linh quang điểm xuyết lấy hư không, thoảng như chúng thần giáng lâm, lẫn nhau ở giữa tràn đầy tuyệt đối cảnh giác.

"Phương Lâm, ngươi làm sao tại cái này? Ngươi không phải là đi U Minh địa lao sao?" Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên chỉ cảm thấy thời không chuyển động, bọn hắn liền xuất hiện ở Phương Lâm trước mặt.

Một đạo lẳng lẽ thiểm điện, trong lúc đó từ hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu ở giữa bạo phát đi ra, lập tức kích phát vô tận sóng máu cuộn cuộn mà đến.

Phô thiên cái địa huyết khí từ bốn phương tám hướng sôi trào mãnh liệt mà đến, phảng phất kẹp lấy vạn mã bốn đẳng chi thế, như là không có tận cùng mệnh mông biển cả, ngập trời sóng máu kéo dài mấy ngàn dặm.

"Đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ U Minh đảo muốn triệt để tiêu hủy sao?"

"Vô tận sóng máu, nơi này đến tột cùng đã từng giết chết qua bao nhiêu sinh linh, mới có thể tụ tập khổng lồ như vậy oán khí?"

"Uổng ta tu đạo mấy ngàn năm, không nghĩ tới cuối cùng phải bỏ mạng ở cái địa phương này!"

Chấn kinh, nghi hoặc, mê mang, giãy dụa, tất cả có thể xuất hiện bi thương tình cảm cùng ngập trời oán khí lần lượt xuất hiện, tạo thành một mảnh âm u đầy tử khí cảnh tượng.

Phương Lâm vẫn như cũ ngồi xếp bằng nhắm hai mắt, sắc mặt không buồn không vui, phảng phất không nhiễm hồng trần, ngay cả Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên tra hỏi đều không có có phản ứng chút nào.

Số đạo lưu quang từ trên trời giáng xuống, rơi vào Phương Lâm bên cạnh, người đến chính là U Minh đảo chủ Mục Thành Ân bọn người.

"Ngươi là Mục Thành Ân?" Thiên Mệnh từ phảng phất không dám tin vào hai mắt của mình, hấn thê mà nhìn thấy một người quen.

"Mục Thành Ân! Chẳng lẽ liền là cái kia đột nhiên biến mất tại địa lao người trẻ tuổi?"

"Hắn hiện tại là cảnh giới gì, ta thê mà nhìn không ra tu vi của hắn !"

"Chúng ta đều là Nguyên Thần thất trọng thiên cùng bát trọng thiên cường giả, để cho chúng ta nhìn không thấu người chỉ ít cũng phải là Nguyên Thần Cửu Trọng Thiên, thậm chí có thể là Tiềm Long cảnh cái thê đại năng!"

Nghe được Thiên Mệnh từ nghi vấn, hơn mười Nguyên Thần thất trọng thiên trở lên cường giả nhao nhao xoay người, nhìn chăm chú lên Mục Thành Ân.

Trời đất quay cuồng, nhật nguyệt điên đảo, giờ khắc này, vô luận đến từ tầng thứ mấy địa lao người, giờ phút này toàn bộ tụ tập cùng một chỗ, bao quát U Minh đảo bên trên đám người.

Mục Thành Ân ánh mắt bắn ra một đạo linh quang, trông thấy trước mắt hơn mười vị Nguyên Thần chân nhân, sắc mặt cũng là đại biến, hỏi: "Khương Nộ, Đường Tấn, Hồ Duyên Khiếu Thiên, thật chính là bọn ngươi mấy cái?"

"Ha ha, không sai, chính là chúng ta mấy cái!"

"Gần ba vạn năm đi, chúng ta rốt cục lại gặp mặt!"

"Lúc đầu cho là ngươi lúc trước đột nhiên biến mất, tất cả mọi người còn lo lắng cho ngươi sinh tử chưa biết, không nghĩ tới hôm nay chúng ta đều nhìn không ra cảnh giới của ngươi ."

Khương Nộ, Đường Tấn, Hồ Duyên Khiếu Thiên chính là Mục Thành Ân lúc trước bằng hữu tốt nhất, đồng thời bị một trận vùi rỗng cuốn vào U Minh đảo, về sau bị nhốt vào cùng một giai địa lao ở trong.

Về sau Mục Thành Ân bị Triệu Công Minh thần niệm diễn hóa cự chưởng ném tới U Minh đảo bên trên, bốn người từ đó lại cũng chưa từng gặp mặt, bây giờ bạn cũ trùng phùng, tự nhiên là trong lòng hưng phấn liên tục.

"Hiện tại còn không phải ôn chuyện tình thời điểm, chắc hẳn mọi người cũng nhìn ra dị trạng đi, nếu như không thể kịp thời giải quyết, sợ sợ tất cả chúng ta đều đưa táng thân tại cái này biến máu vô tận ở trong."

Mục Thành Ân tận lực đè nén lão hữu trùng trùng vui sướng, chỉ đang nhắc lên kinh thiên sóng lớn huyết hải trăm giọng nói ra.

"Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?" Hồ Duyên Khiếu Thiên hí hai mắt hỏi.

"U Minh đảo phong ấn bị người kích phát!"

Mục Thành Ân thờ dài một tiếng, khi ngày chấn huyền không nương theo lấy kinh thiên động địa biến hóa đồng thời xuất hiện thời điểm, chuyện hấn lo lắng nhất rốt cục phát sinh : U Minh đảo phong ấn đến thời khắc quan trọng nhất.

Bãi trừ phong ấn, rồi đi U Minh đảo! Nhưng là sẽ mang đến dạng gì hậu quả, cũng không phải là bọn hắn muốn cân nhắc vấn đề.

Tiếp tục bị phong ấn bao phủ, sau đó bị biển máu vô tận thôn phệ, hóa thành sát cơ tứ phía huyết khí, trở thành cuộn cuộn huyết hải một phần tử, từ đó lại không ngày nổi danh.

Hai loại khả năng phát sinh tình huống như là bóng ma tại chúng nhân trong lòng đập dòn, dù ai cũng không cách nào đoán trước sau một khắc sẽ phát sinh cái gì.

"Gặp qua Mục thượng nhân!"

"Gặp qua đảo chủ!"

Thân Tử Minh cùng Công Dương Chí tìm được đã từng tham gia qua lĩnh cháo yến Thăng Linh cảnh đệ tử, bây giờ bọn hắn tu vi đều tại Nhập Đạo cảnh trở lên, một số người thậm chí đạt đến Nguyên Thần cảnh tam trọng thiên.

Mấy trăm vị trẻ tuổi chấn kinh Hồ Duyên Khiếu Thiên, Đường Tấn bọn người, những người này thực lực dưới đây, làm sao lại xuất hiện số lượng lớn tại toà này quý dị trên đảo.

"Mục thượng nhân? Thành Ân, người tấn thăng đến Tiềm Long cảnh?" Khương Nộ đã hiểu trong đó chuyện ẩn ở bên trong, nghẹn ngào hô lên.

Tấn thăng đến Tiềm Long cảnh, cái thể đại năng!

Lơ lửng ở giữa không trung Nguyên Thần chân nhân trong lúc đó hạ xuống tới, nơi này lại có Tiềm Long cảnh đại năng, ai cũng không dám tại bao trùm tại Tiềm Long bên trên đỉnh đầu của người, đây chính là đại bất kính chỉ tội a.

"Vị tiền bối nào là Tiềm Long thượng nhân?" Dẫn đầu Nguyên Thần chân nhân mở miệng hỏi.

Hồ Duyên Khiếu Thiên cùng Đường Tấn cũng là hơi sững sờ, ba vạn năm không thấy, lấy Mục Thành Ân tư chất tấn thăng đến Tiềm Long cảnh cũng không phải là không được đó a.

Mục Thành Ân hai con ngươi như kiếm, đột nhiên phóng xuất ra thuộc về Tiềm Long thượng nhân uy áp, lập tức quét sạch toàn trường, làm cho tất cả mọi người cảm giác tâm thần run lên, hai chân có chút phát run đứng không vững.

"Gặp qua thượng nhân!" Hơn nghìn người đồng thời hành lễ, tràng diện này quả nhiên là rộng rãi to lớn, không thể tưởng tượng.

Thật là Tiềm Long thượng nhân, phần này uy áp tuyệt đối thuộc về đẳng cấp cao hơn Tu Đạo giả mới có thể thả ra, Hồ Duyên Khiếu Thiên làm Nguyên Thần Cửu Trọng Thiên cao thủ cảm thụ tương đối rõ ràng.

Mục Thành Ân yên lặng gật gật đầu, nhưng sau nói ra: "Chư vị không cần đa lễ, tình huống bây giờ đặc thù, chú ý phòng hộ chung quanh sóng máu là được, để tránh xảy ra bất trắc."

Tiềm Long cảnh cái thể đại năng cũng không có như vậy uy nghiêm đáng sợ a! Đây là đám người đối Mục Thành Ân ấn tượng đầu tiên.

"Răng rắc!" Đám người dưới chân đột nhiên phát sinh từng đợt tiếng vỡ vụn, phảng phất có đồ vật gì muốn phân liệt ra tới.

Màu nâu xanh hoa văn đột nhiên nổi lên, liti nha liti nhit gãy chồng lên nhau, như là một bàn rắc rối phức tạp bàn cờ, lại tốt giống như tự nhiên hình thành cổ quái nói văn.

Mỗi một phiên đạo văn xen lẫn địa phương, đều bao trùm lấy chừng năm mét khu vực, màu xám đậm mặt đất phảng phất một loại nào đó yêu thú giáp xác, tại mọi người dưới lòng bàn chân chậm rãi di động.

"Mau nhìn, Phương Lâm nơi đó muốn lòi đi lên?" Tiêu Chính xong ánh mắt đi qua Phương Lâm bên người thời điểm, phát hiện không giống bình thường một màn.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84:: U Minh huyết hải

Bầu trời càng ngày càng âm u, không gian cũng biến thành càng tăng áp lực hơn ức, trên không hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu tràn phóng u quang, chiếu sáng cái này không biết không gian.

Sóng cả mãnh liệt sóng máu tại gỗ lầy đắm người chết lặng tâm linh, dù ai cũng không cách nào tại phần này dày vò khi bên trong bảo trì trấn định.

Phương Lâm bàn chỗ ngồi tiếp tục hướng đề nhô lên, phảng phất phía dưới sinh đã sinh cái gì đồ vật, thất linh bát lạc đạo văn càng ngày càng rõ ràng.

Một cái cự hình mai rùa xuất hiện tại Phương Lâm dưới thân, phảng phất tuyên cổ trường tồn, đến từ vô tận hơi thở của thời gian để đắm người hải hùng khiếp vía, trợn mắt hốc mồm.

Mấy ngàn năm, vài vạn năm xa Cổ Uy nghiêm để đắm người dưới chân khê chấn động, giống như bọn hắn cũng đứng ở cái này một khối nổi sóng chấp trùng cự hình mai rùa phía trên.

Thoải mái chấp trùng sóng máu, cuộn cuộn mà đến, từ thần quy bên cạnh mãnh liệt mà qua, mãnh liệt huyết khí bay thẳng bầu trời, phảng phất muốn đem Định Hải Thần Châu sinh sinh xé rách xuống tới.

"Chúng ta dưới chân đứng địa phương không phải đại lục, mà là một cái thần quy mai rùa?" Cái nào đó Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên nữ hải tự lẩm bẩm.

Mai rùa? Kéo dài mấy vạn mét, cái này nên cường đại cỡ nào thần quy!

Nguyên Thần cảnh yêu thú khóa thân khóa thân vài trăm mét dài, Tiềm Long cảnh yêu thú khóa thân khóa thân khoảng một ngàn mét, nghe nói nhìn tiên cảnh yêu thú khóa thân khóa thân dài đến năm ngàn mét!

Nhưng là dưới chân cổ này mai rùa thể mà phương viên mấy vạn mét, tuyệt đối không phải Hồng Hoang giới bên trong yêu thú, rất có thể đến từ trong truyền thuyết Tiên Vực.

"Yên tĩnh!" Mục Thành Ân nhú mày, thể cục trước mắt càng ngày càng quỷ dị.

Máu Hải Vô Nhai, chỉ có cổ này mai rùa ở phía trên phiêu đăng, mà đắm người chỉ là tại thần quy khóa thân khóa thân bên trên đứng thẳng, từ đó miễn bị sóng máu xâm nhập.

"Đây rốt cuộc là địa phương nào? Chúng ta không phải tại U Minh đảo sao? Vì cái gì nơi này đều là ngập trời huyết khí, phảng phất so trong truyền thuyết Địa Ngục còn còn đáng sợ hơn!"

Cái nào đó Thăng Linh cảnh Cửu Trọng Thiên người trẻ tuổi đột nhiên cả kinh kêu lên, lại bị một con sóng cuốn vào trong biển máu, trong chớp mắt hóa thành bạch cốt, huyết nhục hoàn toàn không có.

Lực lượng thật đáng sợ! Mộ Dung Chân cùng Đồng Môn Đoạn Thiên cẩn thận dựa theo Phương Lâm, càng thời khắc nguy hiểm càng là muốn tụ tập cùng một chỗ.

Phương Lâm chậm rãi mở to mắt, hướng phía giữa không trung hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu thật sâu thở dài một hơi, trước mắt đây hết thảy sớm tại hắn trong dự liệu.

"Phương Lâm, ngươi không sao chứ?" Mộ Dung Chân vội vàng hỏi.

"Phương Lâm, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Hơn mười vị Nguyên Thần chân nhân đột nhiên đáp xuống Phương Lâm bên người, để ở đây những người khác nghi hoặc không hiểu.

Cái này Thăng Linh cảnh tiểu tử rốt cuộc là ai, lại có thể gây nên nhiều như vậy Nguyên Thần chân nhân chú ý?

"Gặp qua thượng nhân cùng chư vị chân nhân!" Phương Lâm vội vàng hành lễ.

Mục Thành Ân khoát khoát tay nói ra: "Không cần đa lễ, tranh thủ thời gian nói cho ta một chút chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Vì cái gì U Minh đảo lại biến thành cái dạng này?"

"Vì cái gì nhiều như vậy U Minh trong địa lao người đều xuất hiện ở đây, hẳn là U Minh địa lao từ đó liền không tồn tại?"

Ba đã qua vạn năm, toà này U Minh đảo khổng lồ hàng trăm hàng ngàn người, có thể nói thời đại này, toàn bộ Đông Hoang cùng Bạo Loạn Tinh Hải phần lớn tuổi trẻ tài tuấn đang ở trước mắt.

Mấy trăm vị Nguyên Thần chân nhân, mấy trăm vị Nhập Đạo cảnh Tu Đạo giả, tụ tập ở chỗ này, ai cũng không biết đây hết thảy đến tột cùng là như thế nào phát sinh.

Di sơn đảo hải, không gian biến hóa, loại này không thể tưởng tượng thủ đoạn là bọn hắn cho tới bây giờ đều chưa nghe nói qua, bây giờ liền sờ sờ phát sinh ở trước mắt.

Cho dù là bọn họ đều là nghịch thiên mà đi Tu Đạo giả, cũng khó có thể thời gian ngắn tiếp nhận loại này cải thiên hoá địa kinh thiên thủ đoạn.

Phương Lâm sắc mặt nặng nề, mục nhưng ngẩng đầu nói ra: "Thượng nhân, ngươi sai, đây hết thảy đều là ngươi tính sai!"

Đám người lại là một mặt chấn kinh, cái này Thăng Linh cảnh tiểu tử lại dám chỉ trích Tiềm Long cảnh đại năng, hẳn là chán sống rồi?

"Ta sai rồi, ta sai ở nơi nào rồi?" Mục Thành Ân hơi sững sờ hỏi ngược lại.

Hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu phảng phát hai mươi bốn khóa chói mắt sao trời, lơ lửng tại thần quy trên không, bảo hộ lấy mọi người tại ngập trời huyết hải ở trong đi chậm rãi.

"U Minh địa lao hoàn toàn chính xác chia làm hai mươi bốn giai, nhưng mỗi một giai đều có hai khóa Định Hải Thần Châu thủ vệ, cho nên mới sẽ có phía trên hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu!"

Mục Thành Ân sắc mặt đại biến, trong nháy mắt liền kịp phản ứng, hỏi: "Ý của ngươi là U Minh đảo cũng là U Minh địa lao một bộ phận?"

"Chuẩn xác mà nói hẳn là U Minh địa lao tầng thứ nhất!" Phương Lâm nói lời kinh người.

U Minh đảo là U Minh địa lao tầng thứ nhất, tất cả ở tại U Minh đảo Tu Đạo giả lần nữa bị rung động thật sâu.

Số từ ngàn năm nay sống nhờ nhạc viên lại là một tòa địa lao, đây là cỡ nào hoang đường phán đoán, Tiêu Chính thanh bọn người một mặt nghi vấn nhìn lấy Phương Lâm, bọn hắn không thể tiếp nhận ý nghĩ này.

Phương Lâm bên cạnh Thiên Mệnh tử cùng Tống Băng liếc nhau, bất đắc dĩ cười cười, bọn hắn lúc trước cũng là như vậy hoài nghi, nhưng là hiện tại sự thật đang ở trước mắt, không phải do bọn hắn không tin.

"Điều đó không có khả năng!" Mục Thành Ân trầm giọng phản bác.

"Tuyệt đối có khả năng!" Phương Lâm không yếu thế chút nào trả lời.

Mã Hoành Dao lo lắng Phương Lâm sẽ làm tức giận Mục Thành Ân, đi lên trước giải thích nói: "Mục thượng nhân, ta cảm thấy Phương lão đệ nói có đạo lý, U Minh đảo rất có thể liền là tầng thứ nhất địa lao!"

"Ngươi là ai? Dựa vào cái gì dám nói thế với?"

U Minh đảo là Mục Thành Ân bỏ ra bên trên thời gian vạn năm kiến tạo, trong này chôn dấu tâm huyết của hắn, cho nên khi Phương Lâm bọn người mới vừa tiến vào hòn đảo thời điểm, liền bị Tiêu Chính thanh nhắc nhở qua: cấm chỉ phá hư trong đảo kiến trúc.

Lại có hai người nghi vấn hắn thành quả, Mục Thành Ân đương nhiên ngữ khí băng lãnh, phảng phất Phương Lâm không cho được hài lòng trả lời chắc chắn, liền sẽ bị tại chỗ gạt bỏ, thậm chí ném vào biển máu vô tận ở trong.

"Thượng nhân có thể hay không nghe ta nói vài câu?" Thiên Mệnh tử cũng đi ra phía trước, hắn cũng sợ Mục Thành Ân dưới cơn nóng giận diệt sát Phương Lâm.

Mục Thành Ân mặt âm trầm, lạnh giọng nói ra: "Các ngươi yên tâm đi, ta sẽ không đối Phương Lâm như thế nào, các ngươi một mực nói nguyên nhân là có thể."

Mã Hoành Dao cùng Thiên Mệnh tử hơi sững sờ, hẳn là Mục Thành Ân cũng biết Phương Lâm phía sau tiên nhân, cho nên mới không dám xuống tay trả thù Phương Lâm.

"Ước chừng nửa tháng trước, Phương Lâm đột nhiên xuất hiện tại chúng ta tầng kia địa lao bên trong, để cho chúng ta phi thường kinh ngạc, bởi vì chúng ta tầng kia địa lao cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện Nguyên Thần cảnh trở xuống Tu Đạo giả!"

Mã Hoành Dao hồi tưởng lại Phương Lâm mới vừa tiến vào địa lao màn này tràng cảnh, giống như hắn bị vây ở lồng giam bên trong, như là phi cầm tẩu thú bị giam giữ cảm giác.

"Cái này ta biết, là ta để hắn tiến vào U Minh địa lao tìm kiếm bài trừ U Minh đảo phong ấn phương pháp." Mục Thành Ân gật gật đầu nói.

"Từ Phương Lâm dẫn đầu chúng ta chiến thắng gương đồng mặt người, tiến vào tầng thứ bảy phát hiện ngày chẵn huyền không bí mật, lại đến hán thời động Định Hải Thần Châu phát sinh dị biến, đây đủ nói rõ Phương Lâm đối trạng huống trước mắt phải là giải nhiều nhất, cho nên ta cho rằng nếu như chúng ta muốn rời khỏi cái này quỷ dị địa phương, chỉ có thể dựa vào Phương Lâm trợ giúp mới có thể làm đến."

Phương Lâm phỏng đoán cùng làm việc ổn trọng, đạt được Thiên Mệnh tử cùng Huyền Chân Tử nhất trí tán thành, đồng thời cũng làm cho lấy bọn hán cầm đầu Nguyên Thần chân nhân khen không dứt miệng.

Mục Thành Ân sau khi nghe xong, từ trên hướng xuống đánh giá Phương Lâm, nói ra: "Xem ra, ta vẫn là xem thường ngươi, nói một chút cái nhìn của ngươi, chúng ta bây giờ phải làm gì?"

U Minh đảo chủ vậy mà tại trung cầu một cái Thăng Linh cảnh tiểu tử ý kiến, nó hán Nguyên Thần thật người nhất thời không hài lòng, thậm chí ngay cả mấy trăm Nhập Đạo cảnh đệ tử đều oán giận không thôi.

Chỉ là Thăng Linh cảnh Cửu Trọng Thiên, hán là có năng lực giải quyết trước mắt khốn cảnh, chẳng phải là đem đông đảo Nguyên Thần cảnh cường giả coi thường sao?

Phương Lâm từ chối cho ý kiến, cũng không có từ chối trực tiếp nói ra: "Muốn muốn rời đi nơi này, đánh vỡ phong ấn, liền phải biết tiên tri chúng ta ở nơi nào."

"Phương lão đệ, nơi này là địa phương nào?" Mã Hoàn Đào xen vào hỏi.

"U Minh huyết hải!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85:: Thần Quy mặc dù thọ, vẫn còn có lúc

U Minh huyết hải! U Minh Địa Ngục, vô tận huyết hải, phàm là nghe nói cái tên này sắc mặt người lập tức trở nên trắng bệch đáng sợ, hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Cổ lão tương truyền, U Minh chỉ liền là âm phủ, truyền thuyết âm phủ có mười tám tầng Địa Ngục, núi đao biển lửa, cắt thịt cạo xương, chảo dầu tiên tặc, đáng sợ đến cực điểm.

Sau có vô tận huyết hải sinh ra trong đó, cả ngày nhấc lên ngập trời sóng máu, oán khí bay thẳng cừu tiêu, chính là tam giới ở trong kinh khủng nhất địa phương.

U Minh Địa Ngục bản thân liền đã kinh hãi thế tục, bây giờ lại thêm vô tận huyết hải, Phương Lâm lời nói phảng phất một đạo sấm sét giữa trời quang vang lên bên tai mọi người.

"Nơi này làm sao có thể là U Minh huyết hải! Liền ngay cả U Minh Địa Ngục cùng vô tận huyết hải đều là truyền thuyết, làm sao lại biến thành sự thật!"

"Ta mới vừa vận tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh, ta còn muốn trở về đạo tông môn kế thừa trưởng lão vị trí, ta không muốn chết ở chỗ này!"

"Ha ha ha, U Minh huyết hải, quả lại chính là U Minh huyết hải, ngươi xem một chút chung quanh nơi này ngập trời sóng máu, có phải hay không rất giống vô tận huyết hải đáng sợ?"

Vô luận là Nhập Đạo cảnh Tu Đạo giả, vẫn là Nguyên Thần cảnh cường giả, ai đều không thể đối trước mắt huyết hải bảo trì tuyệt đối tinh táo.

Bên tai gào thét mà qua kinh thiên sóng máu, lò mờ nghe gặp mùi máu tanh, mọi người tại thần quy mai rùa bên trên, phảng phất thân ở trên du thuyền tại trong biển máu tiến lên.

Phía trước là địa phương nào? Đến tốt cùng muốn phiêu đảng đi nơi nào? Dù ai cũng không cách nào đoán trước.

"Vậy chúng ta bây giờ muốn làm sao? Khó nói chúng ta muốn ngồi chờ chết sao?" Đông Môn Đoạn Thiên trầm giọng hỏi.

Ngồi chờ chết! Đây tuyệt đối không phải Mục Thành Ân, Tư Không Chính bọn người có thể tiếp nhận, bọn hán hao tổn tâm cơ liền là muốn rời khỏi U

Mình đào, làm sao có thể ngồi chờ chết?

Đứng phía sau mấy trăm vị Nguyên Thần cảnh, Nhập Đạo cảnh cùng Thăng Linh cảnh Tu Đạo giả, chỉ là yên lặng nhìn chăm chú lên Mục Thành Ân bọn người, trong mắt bọn hắn, nếu như có một người có thể đứng ra đánh vỡ cục diện trước mắt, người kia nhất định là Mục Thành Ân không thể nghi ngờ, ai bảo hắn là một cái duy nhất Tiềm Long cảnh cái thể đại năng, đây chính là hùng bá một phương cường giả tuyệt đỉnh a!

Thiên Mệnh tử mặt sắc mặt ngưng trọng, hắn dự đoán thuật vậy mà không có bất kỳ cái gì phản ứng, ở cái này quý dị địa phương phảng phất có thể ngăn cách hắn thiên cơ dự đoán thuật.

"Định Hải Thần Châu, Đại La Kim Tiên, U Minh huyết hải, đến tột cùng ở giữa có liên quan gì sao?" Phương Lâm đứng thẳng cái đầu lăm lăm.

Mục Thành Ân biểu lộ rất nghiêm túc, hắn loáng thoáng cảm giác được cái này U Minh huyết hải ở trong phảng phất có thần niệm đang nhìn chăm chú, tựa như thợ săn đang nhìn quần con mồi của mình.

Đến tột cùng là ai? Cái kia nốt ruồi son đạo nhân Triệu Công Minh, vẫn là thứ gì khác?

"Đừng rồi, Phương Lâm!" Mục Thành Ân hai mắt ở giữa xẹt qua một đạo quang mang, phảng phất nhớ ra chuyện gì, tiếp tục nói ra: "Hai ngày trước, ta tại phong ấn linh châu ở trong nhìn thấy một bộ huyền tượng."

"Phong ấn linh châu?" Phương Lâm nhíu mày, đó là vật gì.

"Phong ấn linh châu liền là trên không Định Hải Thần Châu! Ngày đó ta nhìn thấy linh châu nội bộ xuất hiện huyền tượng, bên trong có bốn cái đạo nhân đang vây công một cái lão giả, trong đó đạo nhân liền là cái kia nốt ruồi son đạo nhân Triệu Công Minh, mà lão giả kia thì được xưng là Minh Hà lão tổ, trong tay thỉnh linh cầm cái kia hai thanh tuyệt thế hung kiếm, phảng phất gọi là Nguyên Đò, A Tỳ kiếm!" Mục Thành Ân đem ngày đó tại Định Hải Thần Châu ở trong nhìn thấy huyền tượng nói một lần.

"Minh Hà lão tổ, Nguyên Đò, A Tỳ kiếm? Còn có hay không những vật khác, nói thí dụ như cái khác ba vị đạo nhân là ai? Giống như bốn người bọn họ cũng không có khả năng đánh bại qua Minh Hà lão tổ a?"

Căn cứ địa cầu bên trên truyện Phong Thần nói, Minh Hà lão tổ chính là Chuẩn Thánh trung kỳ cường giả tuyệt thế, Triệu Công Minh bất quá là Đại La Kim Tiên đỉnh phong Tu Đạo giả, cả hai căn bản không thể so sánh nổi.

Dù là có bốn vị đạo nhân đồng thời liên thủ, chỉ sợ cũng không phải Minh Hà lão tổ đối thủ, dù sao có thể cùng Triệu Công Minh liên thủ người, chỉ ít tu vi của bọn hắn tại cùng một cấp bậc bên trên.

Chuẩn Thánh cảnh giới gần với trong truyền thuyết thánh nhân, đừng nói bốn vị Đại La Kim Tiên, liền là mười vị Đại La Kim Tiên chỉ sợ cũng không đánh qua Minh Hà lão tổ.

Mục Thành Ân điểm gập đầu nói ra: "Không sai, bốn người kia cũng không phải Minh Hà lão tổ đối thủ, nhưng là bọn hắn có bốn thanh cổ xưa trường kiếm, thời cơ có thể làm cho thiên địa biến sắc, nhật nguyệt vô quang."

"Bốn thanh cổ xưa trường kiếm? Chẳng lẽ là Tru Tiên Tứ Kiếm?" Phương Lâm đột nhiên kịp phản ứng.

"Đừng rồi, giống như bên trong một cái tên là Đa Bảo, mà lại Triệu Công Minh giống như vì hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó." Mục Thành Ân nói bổ sung.

Đa Bảo? Đa Bảo! Đa Bảo Đạo Nhân! Tiệt giáo thánh nhân Thông Thiên giáo chủ tọa hạ đại đệ tử, dưới một người trên vạn người.

Phương Lâm trong nháy mắt kịp phản ứng, Mục Thành Ân nhìn thấy huyền tượng có khả năng liền là thật, có lẽ liền cùng bọn hắn hiện nay chỗ hoàn cảnh có liên quan rất lớn.

"A, vì cái gì các ngươi đều là loại ánh mắt này nhìn ta?"

Tư Không Chính, Thiên Mệnh tử, Huyền Chân Tử, Mã Hoành Dao ánh mắt phảng phất muốn đem Phương Lâm nhìn thấu, ngay cả khóa thân khóa thân cùng linh hồn đều muốn nhìn rõ ràng.

"Vừa mới Mục thượng nhân nói hắn tại Định Hải Thần Châu huyền tượng bên trong thấy được bốn thanh cổ xưa trường kiếm, nếu như ta không có nhớ lầm, liền là từ trên người ngươi bộc phát bốn loại khác biệt kiếm ý, mới đưa đến tất cả giai địa lao dung hợp một chỗ, hình thành cục diện bây giờ đi. Đối với cái này, ngươi muốn giải thích như thế nào?" Tư Không Chính nghiêm nghị quát.

"Ngươi rốt cuộc là ai?" Huyền Chân Tử hai mắt ở giữa hàn quang nổ rộ.

Mã Hoành Dao ngang di động mấy bước, xuất hiện ở Phương Lâm cùng Huyền Chân Tử ở giữa, trầm giọng nói ra: "Ai dám đối Phương lão đệ động thủ!"

Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên lập tức mơ hồ, đây là thế nào, phảng phất trong nháy mắt những này cùng Phương Lâm quan hệ không tệ Nguyên Thần chân nhân đều muốn gây bất lợi cho hắn.

"Các ngươi đây là muốn làm gì?" Mục Thành Ân cũng bị đột nhiên xuất hiện biến hóa chấn kinh, hắn thấy, Phương Lâm là có khả năng nhất phá vỡ phong ấn nhân vật, hắn không thể nào để cho người khác tổn thương.

Tư Không Chính trầm giọng đem nguyên nhân giải thích một lần, cường điệu giải thích Phương Lâm ngay trong thức hải phong ấn, cùng trong thân thể của hắn ẩn chứa tứ cổ cường đại kiếm ý.

"Định Hải Thần Châu ở trong ấn giấu đi tiên nhân thần niệm, có thể trong nháy mắt thôn phệ thậm chí tiêu diệt hết Nguyên Thần, nhưng là duy chỉ có sẽ không xâm phạm Phương Lâm!"

Mục Thành Ân lạnh lùng quay đầu nhìn lấy Phương Lâm, hỏi: "Hắn nói đều là thật sao? Ngươi giải thích thế nào đây hết thảy?"

"Nên nói ta đã sớm nói rõ, ta không có có gì cần lần nữa giải thích!"

Phương Lâm ngữ khí rất lạnh lùng, căn bản không sợ những này Nguyên Thần chân nhân sẽ đem hắn thế nào, dù sao tại Mục Thành Ân trong mắt, mình mới là bài trừ phong ấn duy nhất nhân tuyển.

Chung quanh lập tức hoàn toàn tĩnh mịch, chỉ có gào thét mà qua sóng máu phát ra tiếng vang, ít khi, Thiên Mệnh từ phá vỡ trầm mặc.

"Đã tất cả mọi người hoài nghi ngươi, vậy cũng chỉ có một loại biện pháp để chứng minh chính ngươi!"

"Phương pháp gì?" Phương Lâm chất vấn.

"Huyết tể!"

Phương Lâm hít sâu một hơi, hắn đương nhiên biết huyết tể hàm nghĩa, liền là lấy hắn máu tươi của mình làm dẫn tử, triệu hoán Linh khí chính là Chỉ cường giả thần niệm.

Chỉ gặp Tạ Vô Cực thân hình di động, một đạo kiếm quang bén nhọn từ Phương Lâm trên cánh tay hiện lên, lập tức giọt giọt máu tươi nhỏ xuống tại Phương Lâm dưới chân mai rùa phía trên.

"Cái này thần quy thể xác to lớn vô cùng, chắc hẳn khi còn sống cũng là cái thể cường giả, nhất định có lưu một tia thần niệm, dùng để huyết tể không thể tốt hơn."

Tạ Vô Cực xuất kiếm tốc độ rất nhanh, tựa như tia chớp nhanh như tên bắn mà vụt qua, Mã Hoành Đào căn bản không kịp ngăn cản.

"Thần quy mặc dù thọ, vẫn còn lại lúc!" Một đạo hư vô thần niệm lập tức tại lòng của mọi người ở giữa nhớ tới.

Khi Phương Lâm máu xông vào mai rùa thời điểm, đám người dưới chân phát ra quang mang nhàn nhạt, như là thừa thốt tinh quang, thất linh bát lạc tô điểm cùng một chỗ.

Trong chốc lát, một cái vĩ ngạn thân ảnh dần dần từ trong hư không hiện thân đi ra, cặp mắt kia thần thể sự xoay vần, phảng phất đã trải qua rất rất nhiều cổ sự.

Tại trong mắt mọi người, người này phảng phất liền là một cái uy nghiêm Huyền Quy, phảng phất bốn chân đỉnh lấy thiên địa, như là viễn cổ thần đế nhìn chăm chú lên Chư Thiên Vạn Giới.

"Ngủ say vài vạn năm, là ngươi đem ta triệu hoán đi ra sao?"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86:: Huyền Quy đạo nhân

Như có như không thần niệm phảng phất mang theo vô tận lực xuyên thấu, trực tiếp tại mọi người ngay trong thức hải vang lên, nghe rợn cả người.

Phương Lâm sắc mặt lập tức mây đen dày đặc, không nghĩ tới thật huyết tể ra tới một người, mà lại có vẻ như liền là cái này thần quy bản danh Nguyên Thần!

Sắc mặt của mọi người đều cùng Phương Lâm không sai biệt lắm, mấy vạn mét mai rùa thần quy, hắc Nguyên Thần hắc là cường đại cỡ nào, ít nhất là Tiên Vực Tiên thủ a.

"Cùng các ngươi nghĩ, ta đến từ Thượng Cổ Tiên vực!"

Quả nhiên là Tiên Vực cường giả! Nhưng vì sao gọi là Thượng Cổ Tiên vực đâu? Chúng người thì thầm trong lòng.

Người này bóng lưng nguy nga cao lớn, đột nhiên ánh mắt dừng lại tại Phương Lâm trên người, nhàn nhạt nói ra: "Hắc là ngươi đem ta triệu hoán đi ra a, ta ở trên thân thể ngươi cảm thấy cổ nhân khí tức."

"Ngươi là thượng cổ vị nào cường giả chuyển thế, bây giờ cảnh giới cũng quá thấp đi!" Người này mở miệng lần nữa, không thể nghĩ ngờ đem đám người dọa cho phát sợ.

Mộ Dung Chân tay phải bung bít lấy đôi môi, con mắt trũng không thể lại lớn, Phương Lâm thế nào lại là Tiên Vực cường giả chuyển thế đâu?

"Tiền bối, cái gì là chuyển thế?" Thiên Mệnh tử đề nén trong lòng chấn kinh, khom người hỏi.

Người này hồ hững nhìn lấy trên không trung Định Hải Thần Châu, ngửa đầu trầm giọng hỏi: "Chuyển thế? Các ngươi vậy mà không biết cái gì là chuyển thế?"

Đám người cùng nhau lắc đầu, chuyển thế cái từ này tựa hồ cho tới bây giờ đều không có Hồng Hoang giới bên trong xuất hiện qua, nhưng nhìn ý của người nọ hẳn là một loại đề cường giả khôi tử hoàn sinh phương pháp đi.

"Hồi bẩm tiền bối, chúng ta tu đạo hàng ngàn hàng vạn năm cho tới bây giờ đều chưa nghe nói qua chuyển thế một từ, xin hỏi chuyển thế đến tột cùng là cái gì?"

"Chuyển thế liền là sau khi chết đem Nguyên Thần quăng vào Lục Đạo Luân Hồi, từ đó một lần nữa đầu thai trùng tu, tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh thời điểm khôi phục trí nhớ kiếp trước, lại một lần nữa quá trình tu luyện liền gọi là chuyển thế!"

Phương Lâm là Thượng Cổ Tiên vực cường giả chuyển thế? Tư Không Chính, Huyền Chân Tử hai mắt kinh hãi, nhao nhao lui về sau mấy bước.

Trách không được hẳn có thể cấp tốc phát hiện U Minh địa lao bí mật, trách không được hẳn có thể ngăn cản Định Hải Thần Châu thần niệm đánh lén, tất cả nghi hoặc trong nháy mắt trở nên rõ ràng.

"Chẳng lẽ nơi này không phải Hồng Hoang đại lục?" Người này nghi vấn hỏi, vậy mà không có ai biết chuyển thế khái niệm.

Mục Thành Ân hồi đáp: "Tiền bối, đây là Hồng Hoang giới, cũng không phải là Hồng Hoang đại lục, nhưng là hiện tại chúng ta vị trí địa phương hẳn là U Minh huyết hải!"

Một đạo linh lực từ trong tay người này bắn ra, lập tức hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu kịch liệt biến lớn, trong nháy mắt liền bộc phát ra che khuất bầu trời khí tức mãnh liệt.

"U Minh huyết hải? Không tệ, nơi này chính là U Minh huyết hải, xem ra Triệu Công Minh cuối cùng vẫn đem bản mệnh pháp bảo lưu tại nơi này a!"

Người này thực lực cường hãn, phảng phất một bộ viễn cổ thần đế xuất hiện tại mọi người bên cạnh, mặc kệ đông đảo Nguyên Thần chân nhân tề tụ, cũng vô pháp che chắn hẳn nhàn nhạt uy áp.

"Nếu như ta không có đoán sai, là ngươi nói cho bọn hắc nơi này là U Minh huyết hải a?" Người này đột nhiên lần nữa nhìn lấy Phương Lâm.

Tư Không Chính bọn người không hẹn mà cùng hai mắt nhìn nhau, thật đúng là cùng người này nói, U Minh huyết hải đúng là Phương Lâm cái thứ nhất nói ra được.

Hắc là Phương Lâm thật là Tiên Giới cường giả chuyển thế?

Nếu như Phương Lâm không phải tiên nhân chuyển thế, hẳn lại là làm thế nào biết U Minh đảo phong ấn cùng tuyệt thế hung kiếm có quan hệ, lại có thể trước tiên nhận ra Đại La Kim Tiên Triệu Công Minh?

Ở đây có mấy trăm vị Nguyên Thần chân nhân, luận cảnh giới cùng kinh lịch đều vượt xa Phương Lâm, duy chỉ có Phương Lâm phát hiện huyền bí trong đó, hoàn toàn có thể nói rõ cát giấu trong đó một loại nào đó huyền bí.

"Vị tiền bối này ngươi có thể hay không nhận làm người? Ta làm sao có thể là tiên nhân chuyển thế đâu?"

Phương Lâm đối kinh nghiệm của mình rõ như lòng bàn tay, bị Phong Thần bảng từ trên Địa Cầu dẫn tới Hồng Hoang giới, cùng một cái cùng mình khóa thân khóa thân cùng danh tự hoàn toàn tương tự linh hồn dung hợp lại cùng nhau.

Chỉ bằng vào xuyên qua điểm này, là hẳn có thể tin tưởng mình không thể nào là Tiên Vực tiên nhân chuyển thế.

Người này có chút lắc đầu, phảng phất lười nhác cùng Phương Lâm giải thích, nói ra: "Coi như ngươi là người kia chuyển thế, chỉ ít cũng cùng hẳn có liên

quan nào đó, nếu không trên người người không có khả năng có kiếm ý của hân?"

Kiếm ý của hân? Ai kiếm ý? Trên người mình chỉ có Tru Tiên Kiếm ý a.

Chẳng lẽ hân nói mình là người kia chuyển thể? Cái này sao có thể, người kia thể nhưng là trời sinh thánh nhân, Nguyên Thần ký thác vào hư không, bắt từ bất diệt nhân vật cường hân a.

Thông Thiên giáo chủ, nghe nói là bàn Cổ đại thần Nguyên Thần biến thành, lập Tiết giáo, chấp chương Tru Tiên kiếm trận, tại Bích Du lịch đảo thành lập đạo tràng, trong giáo nhân số đông đảo, danh xưng vạn tiên đến châu.

Đương nhiên cũng vẫn tồn tại một khả năng khác, cái kia chính là người này cảm giác được mình ngay trong thức hải Tru Tiên Kiếm ý, cho là mình cũng là Thông Thiên giáo chủ đệ tử đi.

Trái lo phải nghĩ, có lẽ chỉ có loại khả năng này để Phương Lâm có thể tiếp nhận thân phận của mình, bằng không hân chính mình cũng bị dọa đến tam hồn thất phách ly thể.

"Phương Lâm xin ra mắt tiên bối, xin tiên bối chỉ điểm, chúng ta muốn như thế nào mới có thể rời đi cái này U Minh huyết hải?"

Mục Thành Ân đám người trên mặt lập tức hiện lên một đạo tia sáng kỳ dị, Phương Lâm hỏi bọn hân muốn hỏi nhất vấn đề.

"Đã như vậy, người liền xưng hô sư thúc ta đi." Người này thân nhiên nói.

"Phương Lâm gặp qua sư thúc!" Vô duyên vô cớ thêm một cái trường bối, Phương Lâm làm sao lại đi cự tuyệt loại chuyện tốt này.

Huyền Chân Tử cùng Thiên Mệnh tử lập tức cảm giác được thiên cơ càng thêm hỗn loạn, thậm chí ngay cả tối thiểu nhất một chút hi vọng sống đều không thể thu hoạch, cái này trống rỗng xuất hiện người đến tốt cùng là thần thánh phương nào?

Cái khác mấy trăm Thăng Linh cảnh cùng Nhập Đạo cảnh Tu Đạo giả sớm liền không dám nói tiếp nữa, ai có thể nghĩ tới lại đột nhiên xuất hiện một cái tu vi rung thiên địa cái thể cường giả.

"Các người không cần quá ngạc nhiên, kỳ thật ta đã sớm chết đi vài vạn năm, hiện tại xuất hiện ở trước mặt các người chỉ là một tia Nguyên Thần mà thôi."

Thanh âm người này thể sự xoay vần, phảng phất trải qua một cái hủy thiên diệt địa thời đại, trên mặt khi thì hiện ra một cổ kinh thiên động địa vạn cổ hào hùng.

Phương Lâm lần nữa chấn kinh, người này nhìn vô cùng cường đại, vậy mà đã sớm đi mấy vạn năm, đơn giản làm người nghe kinh sợ a.

"Như các người thấy, ta bản thể liền là các người dưới chân này tấm mai rùa, ta chính là Huyền Quy đắc đạo, khi còn sống đã từng đạt tới Chuẩn Thánh cảnh giới."

"Tiền bối kia tại sao lại vẫn lạc tại U Minh huyết hải?" Huyền Chân Tử nghi vấn hỏi.

Hờ hững ở giữa, một cổ nhàn nhạt ưu thương tràn ngập tại buồng tim mọi người, phảng phất cái thế giới này đã mất đi cái gì đặc biệt người trọng yếu, thậm chí còn có một số nữ hài có chút rơi lệ.

"Năm vạn năm trước, thiên băng địa liệt, thần chết ma diệt, Thượng Cổ Tiên vực hỗn loạn tung bùng, bách tộc tranh đấu, mấy vạn sinh linh đánh mất sinh mệnh, táng thân tại mệnh môn huyết hồng "

Huyền Quy đạo nhân ngữ khí trầm trọng, mỗi một câu tựa như một cảnh tượng tại trước mắt mọi người xuất hiện.

Vô số hùng vĩ hiểm trở núi cao nhao nhao sụp đổ, đại địa khắp nơi nứt ra khe hở, lửa cháy hùng hực từ dưới đất dâng trào mà lên, không đầu Ma Thần, tay cụt tiên tử, oán khí rung trời.

Đám người ai cũng không dám xen vào, lại không dám xách ra nghi vấn của mình, đều bị Huyền Quy đạo nhân tự thuật thượng cổ bí văn thật sâu hấp dẫn.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87:: Rời đi U Minh huyết hải phương pháp

"Vây ngài là như thế nào vẫn lạc ?" Nghe được Huyền Quy đạo nhân nhớ lại thượng cổ chiến đấu, Phương Lâm nhìn không được mở miệng hỏi thăm

Đám người giật mình, Phương Lâm lại dám hỏi nhạy cảm như vậy vấn đề, liền không sợ vị kinh khủng cường giả bảo nổi đột nhiên diệt sát tất cả mọi người ở đây sao?

Cường giả đều có uy nghiêm của mình, đó là không cho bất luận kẻ nào tiết độ, nhất là thực lực dưới đáy giống như sâu kiến Tu Đạo giả, Phương Lâm vấn đề này lại là thật to không ổn.

Mộ Dung Chân cẩn thận vì Phương Lâm lau một vết mồ hôi, sợ Huyền Quy đạo nhân sẽ trực tiếp giáo huấn Phương Lâm, thậm chí đem hấn ném vào cái này sôi trào mãnh liệt vô tận huyết hải ở trong

"Ta là như thế nào vẫn lạc ?" Huyền Quy đạo nhân từ hỏi một câu, sau đó mang theo trào phúng nói ra: "Ta là tự nguyện vẫn lạc ."

Cái gì? Một cái so Đại La Kim Tiên thực lực còn cường đại hơn cái thể cường giả, lại là tự nguyện chết đi, nguyên nhân trong đó trong nháy mắt liền đem tất cả mọi người lòng hiếu kỳ thật sâu bắt lấy.

Tu Đạo giả bản thân nghịch thiên mà đi, cầu con đường trường sinh, tại long đong đường xá, từ trước đến nay cẩn thận vô cùng, có thể nào tự nguyện từ bỏ trường sinh, tìm kiếm vẫn lạc?

"Xin hỏi sư thúc bối là vì sao tự nguyện vẫn lạc? Chẳng lẽ ngài không muốn đuổi theo cầu trường sinh, không muốn tìm hiểu vô thượng đại đạo sao?" Phương Lâm lần nữa nói lời kinh người.

Huyền Quy đạo nhân thật sâu nhìn chăm chăm Phương Lâm, song trong mắt hiện ra thần sắc khác thường, phảng phất đó là một đoạn không muốn hồi ức tràng cảnh.

"Việc này không nói cũng được, ta cái này tia Nguyên Thần không cách nào hiện hóa thời gian quá dài, ta vẫn là nói nói các ngươi vấn đề quan tâm nhất đi."

Đám người vấn đề quan tâm nhất liền là như thế nào rời đi U Minh huyết hải, mặc dù không rõ ràng Huyền Quy đạo nhân vì sao không xa nói về quá khứ của mình, nhưng là dù sao cũng là chuyện riêng của hắn, dù ai cũng không cách nào hỏi đến.

"Đã ngươi đều muốn rời đi nơi này, liền phải biết tiên tri nơi này đến tột cùng là địa phương nào, có cái gì sâu xa cùng lịch sử."

Huyền Quy đạo nhân sắc mặt nghiêm túc, tiếp tục nói ra: "U Minh huyết hải chính là Minh Hà lão tổ đạo tràng, cũng là Hồng Hoang đại lục kinh khủng nhất địa phương một trong. U Minh Địa Ngục tọa lạc ở vô tận huyết hải đáy biển, liền tiếp lấy Lục Đạo Luân Hồi cùng Atula giới, quan hệ tam giới sinh linh an nguy. Các ngươi bây giờ chỗ nơi này chính là U Minh huyết hải! Chân chân chính chính U Minh huyết hải!"

"Mặc dù ta tạm thời không rõ ràng vì cái gì nơi này gọi là Hồng Hoang giới, mà không phải Hồng Hoang đại lục, nhưng là ta có thể xác định toà này huyết hải chính là Hồng Hoang đại lục vô tận huyết hải!"

Đám người lần nữa chấn kinh, Hồng Hoang đại lục là địa phương nào, bọn hắn không biết rõ tình hình, nhưng là từ Huyền Quy đạo nhân trong miêu tả có thể biết được, Hồng Hoang đại lục trên cơ bản liền là Thượng Cổ Tiên vực!

Tiên Vực bản thân liền là đám người ngưỡng vọng tồn tại, Thượng Cổ Tiên vực càng là chúng người không thể tưởng tượng thế giới, nhất là đang nghe Huyền Quy đạo nhân vừa rời tự thuật Thượng Cổ Tiên vực sát kiếp kinh khủng tràng cảnh, càng là đối với Thượng Cổ Tiên vực tràn đầy sợ hãi, không nghĩ tới bên cạnh lẫn lộn vô tận huyết hải lại chính là Thượng Cổ Tiên vực Hồng Hoang đại lục để cho người ta nghe tiếng mất hồn U Minh huyết hải.

Tất cả mọi người ở đây toàn bộ ngừng thở, tập trung lực chú ý tiếp tục Huyền Quy đạo nhân nói tiếp.

"U Minh huyết hải tại Hồng Hoang đại lục tiếng tăm lừng lẫy, liền xem như Đại La Kim Tiên cường giả cũng không dám tùy ý xông loạn, nếu không cũng là vẫn lạc tại chỗ, khó nhập Lục Đạo Luân Hồi."

Huyền Quy đạo nhân phảng phất nghĩ tới điều gì, lông mày đột nhiên nhíu một cái, nhắc nhở: "Rời đi U Minh huyết hải trước đó, cắt không thể giết người, nếu không huyết hải thực lực sẽ càng thêm cường đại!"

Từng nhớ kỹ Minh Hà lão tổ từng tại Hồng Hoang cuồng ngôn, coi như hắn từ trước tới giờ không tiến hành bế quan tu luyện, tu vi cũng sẽ tiếp tục tăng trưởng, lúc ấy Hồng Hoang chúng thần đều không rõ ràng cho lắm.

Thẳng đến về sau Bát Cảnh Cung thánh nhân nói ra nguyên do: Minh Hà lão tổ bản thể chính là vô tận huyết hải, chỉ có thiên hạ sinh linh tử vong, liền sẽ gia tăng huyết hải thực lực, tương đương với trực tiếp tăng lên cảnh giới của hắn.

"Xin hỏi tiên bối, đã ngài nói toà này huyết hải chính là Hồng Hoang đại lục cái kia một toà, vì sao không thấy Minh Hà lão tổ xuất hiện?" Thiên Mệnh tử đưa ra nghi vấn của mình.

Phương Lâm bỗng nhiên kịp phản ứng, U Minh huyết hải chính là Minh Hà lão tổ bản thể, huyết hải không khô, Minh Hà không chết, cũng liền nói Minh

Hà lão tổ khả năng chính là ở đây!

Ý nghĩ này vừa mới xuất hiện trong đầu, Phương Lâm thức hải bên trong liền phát sinh dị thường biến hóa, phảng phất Minh Hà lão tổ là một cái phi thường mẫn cảm nhân vật.

"Truyền ngôn huyết hải không khô, Minh Hà không chết, Minh Hà lão tổ là không sẽ chết đi."

Huyền Quy đường người như là ngày xuân lồi đình bồ tại trên thân mọi người, có thể điều khiển vô tận huyết hải nhân vật vậy mà vĩnh sinh bất tử, đây chẳng phải là đồng thọ cùng trời đất, tỏa sáng cùng nhật nguyệt?

"Các ngươi không cần lo lắng, nếu như Minh Hà lão tổ bây giờ ngay ở chỗ này, các ngươi không có một cái nào có thể đứng tại bản thể của ta phía trên."

Minh Hà lão tổ sát tính danh chấn Hồng Hoang, làm sao có thể cho phép có người tại bản thể của hắn ở trong sinh tồn.

"Tiền bối còn không có nói cho chúng ta biết, như thế nào mới có thể rời đi U Minh huyết hải?" Mục Thành Ân trầm giọng hỏi.

"Rời đi U Minh huyết hải phương pháp rất đơn giản, vừa ý tưởng không Định Hải Thần Châu sao?" Huyền Quy đạo nhân phải tay chỉ trên không Định Hải Thần Châu thân nhiên nói.

Định Hải Thần Châu! Định hải, định hải, hắn là có thể định trụ vô tận huyết hải?

"Các ngươi đoán không sai, cái này Định Hải Thần Châu chính là Tiên Thiên Linh Bảo, tự nhiên có thể định trụ Hồng Hoang đại lục tất cả hải vực, thậm chí bao gồm cái này U Minh huyết hải!"

Huyền Quy đạo nhân lời ấy không thể nghi ngờ là đốt lên trong lòng mọi người một ngọn đèn sáng, chỉ rõ rời đi U Minh huyết hải phương pháp.

"Xin tiền bối chỉ điểm, như thế nào sử dụng Định Hải Thần Châu?" Tư Không Chính một mặt hưng phấn mà hỏi.

"Các ngươi không cách nào sử dụng Định Hải Thần Châu! Thực lực quá thấp!"

Huyền Quy đạo nhân trả lời để đám người trong nháy mắt tỉnh mạch, nơi này cao nhất chính là Tiềm Long cảnh Mục Thành Ân, hắn là cũng không có tư cách sử dụng Định Hải Thần Châu sao?

"Tiên Thiên Linh Bảo uy lực to lớn, không phải Đại La Kim Tiên cấp bậc cường giả không thể sử dụng!"

Đại La Kim Tiên cường giả, nơi này tại sao có thể có Đại La Kim Tiên cường giả? Đám người trong nháy mắt lại trở nên tuyệt vọng, phảng phất cây khô gặp mùa xuân lại khô cạn.

"Tiền bối là Chuẩn Thánh cảnh giới cường giả, chắc hắn có thể sử dụng Định Hải Thần Châu a?" Mục Thành Ân hỏi.

"Ta bây giờ chỉ là một tia Nguyên Thần, căn bản là không có cách sử dụng Định Hải Thần Châu."

Rời đi U Minh huyết hải phương pháp đang ở trước mắt, nhưng là vậy mà không người có thể sử dụng Định Hải Thần Châu, cái này khiến tất cả mọi người cảm thấy ngọt ngào cùng bất đắc dĩ.

Phương Lâm cau mày, tay phải nhẹ nhàng xoa động lấy đầu của mình, hắn cũng không cho rằng kết quả sau cùng lại chính là loại kết cục này.

Huyền Quy đạo nhân ngữ khí rất bình thản, tựa hồ không có biện pháp nào khác có thể vận dụng Định Hải Thần Châu, nhưng là Phương Lâm luôn cảm giác hắn có cái gì khác phương pháp có thể sử dụng Định Hải Thần Châu.

"Xin hỏi sư thúc, chẳng lẽ liền không có biện pháp khác có thể sử dụng Định Hải Thần Châu sao?"

Đã người ở chỗ này không có Đại La Kim Tiên, vậy liền đổi một loại phương pháp đến tế luyện Định Hải Thần Châu, có lẽ có những phương pháp khác có thể đi đến thông.

Huyền Quy đạo nhân nhìn Phương Lâm một chút, muốn nói cái gì, nhưng là muốn nói lại thôi, khiến người ta cảm thấy hắn khẳng định còn có phương pháp khác.

"Xin tiền bối thương hại chúng ta!"

"Khẩn cầu tiền bối cứu ta mấy người một mạng!"

Mục Thành Ân sau lưng mấy trăm Thăng Linh cảnh cùng Nhập Đạo cảnh Tu Đạo giả nhao nhao quỳ rạp xuống đất, ai cũng không muốn như vậy vẫn lạc tại huyết hải bên trong, dù là có một chút hi vọng cũng không thể buông tha.

"Nếu muốn sử dụng Định Hải Thần Châu phá vỡ U Minh huyết hải, không phải Phương Lâm không thể!" Huyền Quy đạo nhân nói xong, liền nhắm lại cặp mắt của mình.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88:: Nguyên thần phụ thể

"Không phải ta không thể? Mời sư thúc dạy ta." Phung Lâm nghe vậy chấn động, rồi đi U Minh huyết hải máu chốt quả nhiên vẫn là trên người mình.

Hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu, định tứ hải, lập hai mươi bốn chư thiên, Tiên Thiên Linh Bảo, không phải Đại La Kim Tiên không thể tự do vận dụng, đây là Huyền Quy đạo nhân nói.

Bây giờ Huyền Quy đạo nhân còn nói không phải Phung Lâm không thể sử dụng Định Hải Thần Châu, lại làm cho đám người nghi hoặc không hiểu, hẳn là hẳn có biện pháp có thể trong khoảng thời gian ngắn tăng lên Phung Lâm cảnh giới?

Hồng Hoàng giới vạn cổ lưu truyền, thể hồ quán đỉnh, cách không truyền công ngược lại cũng không phải truyền thuyết, nhưng là muốn đem Thăng Linh cảnh Tu Đạo giả tăng lên tới Đại La Kim Tiên, đơn giản chưa từng nghe thấy.

Thăng Linh cảnh, Nhập Đạo cảnh, Nguyên Thần cảnh, Tiềm Long cảnh, nhìn tiên cảnh, mỗi một trọng cảnh giới đều phân Cửu Trọng Thiên, hướng chi còn có Tiên Vực cảnh giới, há lại đám người có thể tưởng tượng.

"Hẳn là tiên bối muốn sử dụng thể hồ quán đỉnh đại pháp, đem Phung Lâm tăng lên tới Đại La Kim Tiên cảnh giới?" Mã Hoành Dao thanh âm run rẩy hỏi.

Trong vòng một đêm tấn thăng đến Đại La Kim Tiên, loại này từ trên trời giáng xuống chuyện tốt giáng lâm tại Phung Lâm trên đầu, ở đây ánh mắt mọi người trở nên phá lệ lửa nóng, toàn bộ tràn đầy vẻ ghen ghét.

Ở đây tu luyện mấy vạn năm không thiếu số ít, tuyệt đối đại đa số tu đạo tuế nguyệt đều vượt qua năm ngàn năm, cảnh giới tối cao cũng bất quá là Tiềm Long cảnh, thậm chí ngay cả Nguyên Thần cảnh tam trọng thiên cũng không đặt chân.

Tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh, liền có được Nguyên Thần, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, thì bất tử bất diệt, đồng thọ cùng trời đất, tỏa sáng cùng nhật nguyệt, trường sinh đại đạo khả kỳ.

Đề đám người càng thêm ngoài ý muốn sự tình, Huyền Quy đạo nhân thể mà lúc đầu nói ra: "Coi như ta chưa vãn lạc, cũng không có khả năng để Phung Lâm trở thành Đại La Kim Tiên, hướng chi ta chỉ còn lại có một tia Nguyên Thần mà thôi."

"Cái kia ý của tiên bối là?" Huyền Chân Từ hỏi dò.

Tất cả mọi người ngừng thở, Phung Lâm càng là tập trung toàn bộ lực chú ý tại Huyền Quy đường trên thân người, hẳn càng muốn biết như thế nào mới có thể vận dụng Định Hải Thần Châu.

"Duy nhất phương pháp chính là ta tiến vào Phung Lâm thức hải, thao túng Phung Lâm nhục thân, trong thời gian ngắn tụ tập Đại La Kim Tiên chi lực, từ đó có thể tế luyện Định Hải Thần Châu, phá vỡ U Minh huyết hải thông đạo."

Huyền Quy đạo nhân không nhanh không chậm, phảng phất tại tự thuật sự tình khác, dù sao Nguyên Thần phụ thể loại thủ đoạn này, tuyệt đại đa số người đều không thể nào tiếp thu được, huống chi còn là trước mắt loại tình huống này.

Khi còn sống chính là Chuẩn Thánh cường giả, bây giờ chỉ còn một tia Nguyên Thần, nếu như tiến vào Phung Lâm thức hải, khó tránh khỏi sẽ không phát sinh đoạt xá nặng sinh sự tình, cái này dù ai cũng không cách nào cam đoan.

Phung Lâm cúi đầu, âm thầm suy nghĩ lấy nguy hiểm trong đó, những người khác trầm mặc im lặng, đem quyền chủ động giao cho Phung Lâm.

Huyền Quy đạo nhân giữ yên lặng, hẳn cũng biết Phung Lâm rất khó làm ra quyết đoán, dứt khoát đưa ánh mắt nhìn về phía giữa không trung Định Hải Thần Châu, mặc cho Phung Lâm mình quyết định.

"Phung Lâm, ta cảm thấy tiên bối nói có đạo lý, không bằng liền để tiên bối Nguyên Thần phụ thể, phá vỡ U Minh huyết hải thông đạo, mang theo mọi người rời đi nơi này đi!"

"Phung Lâm, nếu là ta có thể rời đi U Minh huyết hải, nhất định thủ hộ mọi người chỗ tông môn ba ngàn năm!"

"Phương Lâm, hơn nghìn người tính mệnh liền nắm giữ trong tay ngươi rồi?"

Bên tai truyền đến thanh âm bất đồng, để Phương Lâm tâm bên trong càng thêm xúc động, đồng ý hoặc là không đồng ý, nhìn như đơn giản trên thực tế rất khó làm ra lựa chọn.

Nếu như Huyền Quy đạo nhân nói tới toàn bộ đều là thật, như vậy có lẽ thật sự có thể tế luyện Định Hải Thần Châu, phá vỡ U Minh huyết hải thông hướng Hồng Hoàng giới thông đạo.

Thế nhưng là đây hết thảy đều là giả, cái kia Phương Lâm khẳng định sẽ bị đoạt xá, mà lại ở đây bên trên tất cả mọi người cơ hồ hẳn phải chết không nghi ngờ, Huyền Quy đạo nhân tuyệt sẽ không để người ta biết hẳn phục sinh tin tức.

"Phương sư đệ, nếu là ngươi không nguyện ý, cái kia liền không nên miễn cưỡng mình, cùng lắm thì chúng ta cùng chết mà thôi." Mộ Dung Chân án lấy Phương Lâm bả vai an ủi.

Mục Thành Ân biến sắc, lập tức phản bác: "Phương Lâm, đừng nghe vị cô nương này nói lung tung, ta tướng Tín Huyền Quy tiền bối sẽ không làm loại kia vi phạm đạo nghĩa sự tình!"

"Mục thượng nhân nói không sai, ta cũng tin tưởng tiền bối tuyệt đối không phải loại người như vậy!"

Huyền Quy đạo nhân nghe vậy mỉm cười, lạnh nhạt nói ra: "Phương Lâm, ngươi tự mình lựa chọn đi, ta Nguyên Thần chẳng mấy chốc sẽ rơi vào trạng thái ngủ say trạng thái, lần tiếp theo tỉnh lại cũng không biết là năm nào tháng nào."

Đám người lại là giật mình, nếu như Huyền Quy đạo nhân lần nữa ngủ say, chẳng lẽ muốn mấy vạn năm về sau mới có thể rời đi nơi này, khi đó có lẽ tất cả mọi người đã hóa thành bạch cốt.

U Minh huyết hải cùng U Minh địa lao nhưng không giống nhau, trên không Định Hải Thần Châu tựa hồ cũng không còn cách nào phát ra linh lực cung cấp đám người tu luyện, cũng liền nói lưu cho mọi người thời gian cũng không nhiều.

Trong đầu dần hiện ra loạn thạch trận ở trong Lý Minh Viễn giáo sư hồi phi yên diệt tình cảnh, Tru tiên luân hồi trong trận dung hợp linh hồn từng màn tràng cảnh, như là phim chiếu lại phảng phất rõ mồn một trước mắt.

Là sống là sinh tử? Nhân sinh lựa chọn có mấy vạn loại, thời khắc mấu chốt lựa chọn liền là tin tưởng trực giác!

Người không phải cỏ cây, ai có thể vô tình? Phương Lâm ánh mắt từ ở đây hơn nghìn người trên người khẽ quét mà qua, các loại biểu lộ tất cả đều thu vào đáy mắt.

Khủng hoảng, bất lực, tuyệt vọng, mỗi một phần cô đơn đều viết lên mặt, vô luận là Thăng Linh cảnh, Nhập Đạo cảnh cùng Nguyên Thần cảnh, giờ phút này đều mạng sống như treo trên sợi tóc, duy chỉ có mình trở thành bọn hắn hi vọng.

Người chỉ có một lần chết, hoặc nặng như Thái Sơn, hoặc nhẹ tựa lông hồng. Nếu như bất tử, vậy mình ngay trong thức hải tất nhiên sẽ lưu lại Huyền Quy đạo nhân vạn năm tu đạo cảm ngộ, chưa chắc là một chuyện xấu.

"Ta quyết định, mời sư thúc động thủ đi!" Phương Lâm trầm giọng nói ra.

Đám người kinh hi vô cùng, không nghĩ tới Phương Lâm thật lựa chọn Nguyên Thần phụ thể, thật nhiều người tại thời khắc này cảm nhận được không biết sợ hãi dằng hi sinh tính thân.

"Cũng tốt, đã ngươi đã làm ra quyết định, việc này không nên chậm trễ, ta liền động thủ."

Huyền Quy đạo nhân trong lúc đó hóa thành một đạo lưu quang, tại mọi người ánh mắt kinh hãi bên trong chui vào Phương Lâm ngay trong thức hải, trong chốc lát liền tiếp quản Phương Lâm nhục thân.

Áp lực thật là đáng sợ! Tiểu tử này ngay trong thức hải đến tận cùng tồn tại bí mật gì, vì cái gì ta cảm giác bức tranh này giám có thể đối ta sinh ra uy hiếp trí mạng.

Phong Thần đồ giám, chính là nó tồn tại, để Phương Lâm quyết định cho phép Huyền Quy đạo nhân Nguyên Thần phụ thể.

Chỉ cần là Nguyên Thần, tại đối mặt Phong Thần đồ giám thời điểm, đều sẽ sinh ra một loại đối mặt viễn cổ thần đế uy áp, đây là Phương Lâm duy nhất đòn sát thủ, giờ phút này Phương Lâm linh hồn liền giấu ở trong đó.

Phong Thần đồ giám chỉ có thể phong ấn người khác Nguyên Thần, nhưng lại có thể dung nạp chủ linh hồn của con người, đây cũng là Phương Lâm có thể thông dong nhượng ra nhục thân quyền không chế nguyên nhân.

"Phương Lâm, ngươi thế nào?" Mộ Dung Chân cẩn thận hỏi.

Phương Lâm hồ hững nhìn nàng một cái, lạnh lùng nói ra: "Ta là Huyền Quy đạo nhân, bây giờ bộ thân thể này đã bị ta nắm trong tay."

Nhanh như vậy liền nắm trong tay Phương Lâm nhục thân, không hổ là Tiên Vực cái thể cường giả, đám người kích động không thôi, phảng phất lập tức

liền có thể phá vỡ thông đạo, trả lời Đông Hoang đại lục.

"Xin tiền bối xuất thủ tế luyện Định Hải Thần Châu!" Tống Bằng hưng phấn nói.

Huyền Quy đạo nhân khẽ gật đầu, thân thể trong lúc đó bộc phát ra một cỗ khí thế cường đại, phảng phất thần để giáng lâm, lập tức vô tận huyết hồng bạo phát ra kinh thiên sóng biển.

"Phốc!"

Một đạo kiếm quang bay ra, lập tức một đạo suối máu phun ra ngoài vùng vãi tại hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu phía trên, khơi dậy vô số đạo tàn phá quang hoa, phảng phất lấy đỉnh sinh cơ bùng bùng.

"Tiền bối, vì sao giết Tống Bằng!" Một cái trong đó Nguyên Thần chân nhân chấn kinh mà hỏi.

Huyền Quy đạo nhân lạnh lùng nhìn lấy hắn trả lời: "Huyết tế Linh Bảo mà thôi."

Định Hải Thần Châu phi tốc xoay tròn, tại ngập trời sóng máu chấn động dưới, phảng phất không cách nào bảo trì cân bằng, giống như trong chớp mắt liền sẽ rơi vào vô tận huyết hải.

"Xem ra huyết tế còn còn thiếu rất nhiều!" Huyền Quy đạo nhân ánh mắt xen lẫn nhàn nhạt sát cơ, quét ngang lấy trong lòng run sợ đám người.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89:: Sát kiếp mở ra

Huyền Quy đạo nhân bây giờ nắm trong tay Phương Lâm nhục thân, song trong mắt tán phát lạnh lùng sát ý, mọi người ở đây hai chân run rẩy, ai cũng không dám nhìn thẳng hắn.

Huyết tế Linh Bảo, liền tiện tay gạt bỏ Tống Bằng, phần này lãnh huyết cùng vô tình, tại ngập trời sóng máu ở giữa lộ ra phá lệ kinh khủng.

Đại đạo vô tình, nghịch thiên con đường trường sinh, khó khăn trắc trở không ngừng, nhưng là loại này đột nhiên vẫn lạc, tuyệt không phải trong lòng mọi người hy vọng.

"Ta bây giờ Nguyên Thần quá yếu kém, không cách nào tế luyện Định Hải Thần Châu, cần phải có người đến huyết tế Linh Bảo."

Tất cả Nguyên Thần cảnh cường giả sắc mặt âm lãnh, trong lòng trong lúc đó phảng phất ném vào một khối vạn cổ hàn băng, Băng Tâm thấu xương. Huyết tế Tiên Vực Linh Bảo, tựa hồ không phải Nguyên Thần hiến tế không thể có hiệu quả.

Mục Thành Ân, Tư Không Chính, Thiên Mệnh tử, Huyền Chân Tử bốn người nhin không được lui lại vài chục bước, tu đạo hàng ngàn hàng vạn chờ, ai cũng không muốn mình bị huyết tế.

Cuộn cuộn máu tiếng sóng rung trời, Định Hải Thần Châu quang hoa sáng chói.

"Không biết tiền bối cần mấy người huyết tế Linh Bảo?" Mục Thành Ân âm trầm hỏi.

"Vẫn cần tám người, liền có thể tế luyện Định Hải Thần Châu, phá vỡ thông hướng ngoại giới thông đạo."

Huyền Quy đạo nhân thân nhiên nói, hắn nhìn ra tất cả mọi người sợ hãi hắn xuất thủ lần nữa, mà trước mắt vị này Tiềm Long cảnh tiểu tử tựa hồ muốn phải bỏ qua mấy cái Nguyên Thần cảnh.

Một đạo màu xám linh quang từ bên người mọi người bay qua, lập tức bảy tám đạo thân ảnh lần lượt rơi xuống tại Huyền Quy đạo nhân bên cạnh, mà lại toàn thân tu vi đều đã bị Mục Thành Ân phong ấn chặt .

"Tiền bối, mấy người kia nhưng đủ rồi?"

Còn lại đám người không dám phát ra cái gì động tĩnh, thận trọng nhìn lấy Huyền Quy đạo nhân.

"Mấy người kia đều là Nguyên Thần ngũ trọng thiên, miễn cưỡng chịu đựng đủ."

Huyền Quy đạo nhân trả lời để đám người yên tâm bên trong lo lắng, lại từ từ bay lên rời đi nơi này tâm tư.

Tám đạo huyết vũ đằng không mà lên huy sai tại hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu phía trên, lập tức một cỗ mãnh liệt uy áp từ Định Hải Thần Châu nội bộ phát ra, đây là tới từ Tiên Thiên Linh Bảo tự thân uy áp.

Một đầu kim sắc giao long trong lúc đó huyền hóa ra đến, phát ra kinh thiên động địa long ngâm, phảng phất một đầu kim hoàng sắc dây thừng đem tất cả Định Hải Thần Châu xuyên liền cùng một chỗ.

Trong chớp mắt, hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu bị Huyền Quy đạo nhân tế luyện hoàn thành, như là một chuỗi Phật châu, kim quang loá mắt, uy áp bắn ra bốn phía.

Huyền Quy đạo nhân song trong mắt bắn ra một đạo hào quang rực rỡ, chiếu xạ tại Định Hải Thần Châu phía trên, lập tức hình thành một đường không gian môn hộ, thâm thúy u ám, không biết thông hướng nơi nào?

"Các ngươi ai rời đi trước?"

Mục Thành Ân, Tư Không đang đối mặt nhìn nhau, đơn giản như vậy liền mở ra thông hướng ngoại giới thông đạo, vạn nhất là giả làm sao bây giờ?

"Các ngươi ai rời đi trước?" Huyền Quy đạo nhân khẩu khí rất bình thản, nhưng là ai cũng không biết hắn đang suy nghĩ gì.

"Xin tiền bối đưa chúng ta rời đi."

Mộ Dung Chân cùng Đông Môn Đoạn Thiên không biết chuyện gì xảy ra, phảng phất nghe được Phương Lâm tâm thần truyền âm, để bọn hắn sớm một chút tiến vào thông đạo ở trong.

Huyền Quy đạo nhân gật gật đầu, phát tay linh quang hiện lên, hai người nhất thời xuất hiện tại thông đạo bên trong, sau đó biến mất tại trước mắt mọi người.

"Này thông đạo chỉ có thể duy trì chín cái hô hấp ở giữa, bây giờ còn thừa lại sáu cái hô hấp."

Mục Thành Ân giật mình, tay áo dài vung vẩy, một đạo hào quang chói sáng phát ra, mấy trăm vị Thăng Linh cảnh cùng Nhập Đạo cảnh đệ tử thân ảnh đột nhiên biến mất, trong nháy mắt chui vào thông đạo ở trong.

Sau đó lại là mấy trăm đạo thân ảnh trong điện quang hỏa thạch tiến vào thông đạo, to như vậy mai rùa phía trên, chỉ còn lại có Huyền Quy đạo nhân một người, chuẩn xác mà nói là Phương Lâm nhục thân.

"Ngươi ra đi!" Huyền Quy đạo nhân lạnh lùng nói.

Ngay trong thức hải Phương Lâm đột nhiên giật mình, nơi này thế mà còn có những người khác tồn tại, chẳng lẽ là Minh Hà lão tổ Nguyên Thần? Cũng có thể là Triệu Công Minh thân niệm?

"May mắn mà có ngươi Nguyên Thần huyết tể, lão tổ mới từ vài vạn năm trong ngủ mê thức tỉnh, xem ra cái này U Minh huyết hải cũng phải xuất hiện từng lập Hồng Hoàng đại lục."

Một vị trường bào màu đỏ như máu đạo nhân, sắc mặt âm hiểm, hai mắt sát cơ ẩn hiện, chính là trong truyền thuyết Minh Hà lão tổ.

"Đã ngươi có thể từ vô tận trong biển máu thức tỉnh, cũng là số trời cho phép, cái này Định Hải Thần Châu cũng phải vật quy nguyên chủ mới là."

Huyền Quy đạo nhân ngữ khí trầm ổn, phảng phất căn bản không thèm để ý Minh Hà lão tổ lại đột nhiên xuất thủ, chỉ là dọa đến Phương Lâm trong lòng run sợ, sợ hãi nhục thân của mình bị Minh Hà lão tổ hủy hoại.

Minh Hà lão tổ cũng là khẽ gật đầu, thân ảnh phảng phất vượt qua mấy cái không gian, cuối cùng rơi vào Huyền Quy đường bên người thân.

"Bây giờ sát kiếp sắp tới, những người này xem như vì bách tộc tái nhập Hồng Hoàng kịp nổ, tự nhiên muốn mở ra vạn năm sát kiếp a."

"Lão tổ nói chính là, mấy vạn năm trước, ta vẫn lạc tại vô tận huyết hải cũng là định số, bây giờ chỉ chờ sát kiếp mở ra."

Sát kiếp? Cái gì sát kiếp? Phương Lâm phảng phất nghe được nghe rộn cả người kinh thiên bí vấn.

Một đạo so trước đó càng cường đại hơn môn hộ đột nhiên xuất hiện bên cạnh hai người, đây là U Minh huyết hải chủ nhân tự mình mở ra truyền tống thông đạo, tự nhiên là không như bình thường.

Có lẽ là ý thức được Phương Lâm có thể nghe được hai người nói chuyện với nhau, Huyền Quy đạo nhân trong lúc đó phong bế Phương Lâm thức hải.

Chỉ gặp Phương Lâm trong lúc đó xuất hiện tại thông đạo bên trong, Huyền Quy đạo nhân Nguyên Thần liền tự động đi ra, loáng thoáng ở giữa nghe được một câu: "Cửu chuyển Kim Đan, sát kiếp mở ra."

Không kịp ngẫm nghĩ nữa hàm nghĩa trong đó, nhanh như thiểm điện hàn quang đột nhiên bổ vào Phương Lâm trên người, lập tức từ thông đạo ở trong rơi xuống .

"Phương sư đệ, người thế nào?" Một đạo nhân nhạt mùi thơm cơ thể xuất hiện tại Phương Lâm bên cạnh.

Cái kia ánh mắt trong suốt cùng Huyền Quy đạo nhân hoàn toàn không giống nhau, Mộ Dung Chân trước tiên liền đánh giá ra giờ phút này khổng chế nhục thân chính là Phương Lâm.

Thân ảnh quen thuộc, xoa xoa mùi thơm cơ thể, để Phương Lâm nhanh chóng tỉnh táo lại, vừa mới nghe được một câu kia vậy mà quên mất không còn một mảnh.

"Sư tỷ, người làm sao?"

Mộ Dung Chân quần áo bên trên nhuộm đầy máu tươi, sắc mặt tái nhợt, thậm chí ngay cả tuyết trắng trên cánh tay đều thấm lấy từng tia từng tia vết máu.

Như là nữ thần Mộ Dung tiên tử, giờ phút này phảng phất đã trải qua một trận vượt mọi khó khăn gian khổ chiến đấu , bất kỳ cái gì nam nhân nhìn thấy một màn cũng nhận không được sinh lòng thương tiếc.

"Nói cho ta biết, đã xảy ra chuyện gì? Cửa Đông sư huynh đâu?" Phương Lâm sắc mặt tái xanh, nộ khí trùng thiên.

U Minh huyết hải, Minh Hà lão tổ cùng Huyền Quy đạo nhân Nguyên Thần hồ hững nhìn lấy một màn này, trong lòng tồn tại một cái nghi vấn du lịch đảo cái vị kia làm như vậy đến tột cùng là đúng hay sai?

"Huyền Quy đạo huynh, không cần suy nghĩ nhiều như vậy, thiên đạo cho phép, chúng ta lại có thể làm được cái gì?"

"Ai, người ta đồng thời bởi vì hấn vẫn lạc, lại lại không thể không dựa theo hấn ý tứ tới làm, đây là mệnh số a!"

Hai người thân ảnh đồng thời hóa thành hư vô, biến mất tại vô tận huyết hải bên trong, liền ngay cả cổ kia to lớn Huyền Quy mai rùa cũng là biến mất không thấy gì nữa.

Mộ Dung Chân nhìn về mặt tức giận Phương Lâm, cắn môi muốn nói lại thôi, đột nhiên lắc đầu.

"Nói cho ta biết, đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Phương Lâm rồng to.

Cùng mình quan hệ tốt nhất sư tỷ phảng phất bị người đã thương, mà đồng môn sư huynh đệ Đông Môn Đoan Thiên lại không ở bên người, xem ra Mộ Dung Chân còn không định nói cho hấn biết nguyên nhân, cái này khiến Phương Lâm làm sao không phẫn nộ.

"Mộ Dung Chân, nửa tháng này người vậy mà trong tay ta thoát đi ba lần, thật sự là không thể tưởng tượng nổi. Lập tức giao ra Phá Diệt Đan, nếu không tính cả tiểu tử này cùng nhau chém giết!"

Giữa không trung đột nhiên xuất hiện một bóng người, chậm rãi đáp xuống Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân bên cạnh, ngữ khí lạnh lùng như tuyết, phảng phất Cửu U lão ma âm trầm đáng sợ.

Nửa tháng bị đuổi giết ba lần, cái này sao có thể? Minh đi ra thời gian cùng bọn hấn nhiều nhất chênh lệch không cao hơn nửa giờ mà thôi, chẳng lẽ thời gian gia tốc?

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90:: Yêu xà xuất chiến

Lấy Huyền Quy đạo nhân cùng Minh Hà lão tổ Chuẩn Thánh cảnh giới tu vi, cũng có thể lĩnh ngộ thời gian gia tốc thiên đạo, Phương Lâm âm thầm ngăn chặn trong lòng chấn kinh.

"Sư tỷ, xem ra liền là này người đem người đã thương sao?" Phương Lâm trong ánh mắt hàn khí bức người, lạnh lùng mà hỏi.

Phương Lâm vừa mới mở miệng liền đem người này lực chú ý toàn bộ tập trung đến trên người hấn, người tới có thể ngờ không mà đi, tự nhiên là

Nguyên Thần cảnh cường giả.

"Xem ra các ngươi là đồng môn, cái kia lại vừa vận làm một đôi đoàn mệnh uyên ương đi!"

Một đạo đỏ màu vàng linh quang cho tới bây giờ trong tay người bạo phát đi ra, phảng phất một cái mãnh hổ khiêu ngao son lâm, thế không thể đỡ, trong nháy mắt xông về Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân.

Phương Lâm tay phải nhẹ nhàng xuyên qua Mộ Dung Chân phần eo, không có ký chút nào nam nữ có khác, dưới chân Bạch Hổ đang thiên bộ trong chốc lát phát động, chỉ lưu lại một đạo như có như không tàn ảnh.

Mộ Dung Chân thân thể suy yếu, tăng thêm Phương Lâm đột nhiên ôm nằng, sắc mặt trong nháy mắt biến đến đỏ bừng, tiên diễm ướt át.

Bất quá Mộ Dung Chân cũng biết Phương Lâm cũng không phải có ý muốn chiếm nằng tiện nghi, chính là vì tránh né người tới công kích, sự tình không phải đã, nhưng là trong lòng vẫn là cảm giác là lạ.

Thật nhanh bộ pháp! Đến người nhất thời giật mình, hai con ngươi nổ bắn ra cực nóng quang mang.

"Tiểu tử, thân pháp của ngươi rất quý dị, giao ra tu luyện của ngươi pháp quyết, nếu không chỉ có một đường chết!"

Phương Lâm sắc mặt âm trầm, không nghĩ tới vừa vừa rời đi U Minh huyết hải liền gặp gỡ sư tỷ bị người đuổi giết, thức hải bên trong Phong Thần đồ giám hơi rung nhẹ, U Minh Xà phảng phất lập tức liền có thể hiện hóa ra ngoài.

"Triệu chân nhân, cái kia Phá Diệt Đan chính là ta nhất lấy được trước, ngươi vậy mà không để ý chút nào Nguyên Thần chân nhân mặt mũi, năm lần bảy lượt truy sát ta!"

"Nếu như ta không phải ý vào có được Đông Hoang Mộ Dung thị thân pháp tuyệt học, chỉ sợ sớm đã mệnh tang tay ngươi, chẳng lẽ ngươi thật coi là không có ai biết ngươi đáng xấu hổ hành vi sao?" Mộ Dung Chân khuôn mặt đỏ bừng cả giận nói.

Nơi xa kiếm quang lấp lóe, linh quang đầu chuyển, giữa không trung bóng tối có thể nhìn thấy mấy vị Nguyên Thần chân nhân tranh đấu, xuất thủ tàn nhẫn vô tình, chiêu chiêu trí mạng.

Triệu Minh mày rậm nhẹ nhàng nhíu lên, ý vị thâm trường nói ra: "Lúc đầu chỉ cần ngươi giao ra Phá Diệt Đan, tự nhiên tính mệnh không ngại, nhưng là ngươi bại lộ cùng Đông Hoang Mộ Dung thị quan hệ, cho nên liền không chết không thể."

Nói tới chỗ này, Mộ Dung Chân sao có thể không rõ Triệu Minh trong lời nói ý tứ? Đông Hoang Mộ Dung thị chính là truyền thừa gia tộc, nếu là có tộc nhân bị giết, tự nhiên có thể trong tộc trường bồi bồi biết được.

Lấy truyền thừa gia tộc lệ cũ, nếu là có người chém giết tộc nhân, chắc chắn gặp bọn hắn sự đuổi giết không ngừng nghỉ, đến giữ gìn truyền thừa gia tộc chí cao uy nghiêm vô thượng.

"Các ngươi không cần nghĩ lấy cầu viện, bằng vào ta Nguyên Thần nhất trọng thiên thực lực, diệt giết các ngươi hai cái ngay cả Nhập Đạo cảnh cũng chưa tới tiểu bối, đơn giản dễ như trở bàn tay."

Triệu Minh trong ánh mắt đều là vẻ đắc ý, trước mắt hai cái tiểu bối hắn thấy là dễ như trở bàn tay, Mộ Dung Chân trước đó nếu không phải ý vào thân pháp quý dị, chỉ sợ sớm đã bị bắt rồi.

Phương Lâm đối Mộ Dung Chân gật gật đầu, nói ra: "Sư tỷ, ngươi đi trước một bên chữa thương, nơi này tạm thời giao cho ta."

Mộ Dung Chân đỏ mặt từ Phương Lâm trong ngực đi tới, thấp giọng nói ra: "Chính ngươi cẩn thận, nếu như không địch lại, cùng lắm thì ta và ngươi cùng chết."

Phương Lâm nghe tiếng chấn động, im lặng im lặng, quay người nhìn về phía Triệu Minh, song trong mắt hàn quang chợt hiện, phảng phất một cái sắp giương cánh bắt giết con mồi hùng ung.

"Thế nào, chẳng lẽ ngươi còn muốn động thủ với ta?" Triệu Minh sắc mặt ẩn hiện nộ khí, một cái Thăng Linh cảnh bát trọng thiên tiểu tử cũng dám khiêu khích mình.

"Động thủ? Ta đương nhiên không dám."

Triệu Minh sắc mặt hơi chuyển biến tốt đẹp, liền nghe đến Phương Lâm gấp tiếp lấy nói ra: "Nhưng là gạt bỏ ngươi, lại tình thế bất buộc!"

Gạt bỏ! Phương Lâm lời nói trong lúc đó để Triệu Minh cảm thấy vô cùng phẫn nộ, Thăng Linh cảnh sâu kiến vậy mà nói gạt bỏ hắn, cũng quá mức cuồng vọng.

"Tiểu tử, ngươi muốn chết!"

Triệu Minh trong mắt hung quang lấp lóe, nắm tay phải linh quang lấp lóe, phảng phất trong tay nắm chặt một cái mặt trời, bên trong bao hàm lấy cường đại linh lực, bỗng nhiên hướng phía Phương Lâm vung đi qua.

Phương Lâm hai con ngươi như điện, trường mi kích động, Bạch Hổ dâng thiên bộ thuần gian di động, sau đó bốn lõi chưởng từ trên trời giáng xuống, cự hình bàn tay trong chốc lát liền bao phủ tại Triệu Minh đỉnh đầu.

Đây là cái gì tuyệt học? Lại có thể hư không biến ảo? Triệu Minh tâm thần đại chấn, thân hình trong lúc đó biến mất.

"Hừ! Lại tiếp ta một chiêu cầm lời!"

Theo Phương Lâm gầm thét, giữa không trung xuất hiện lần nữa một cái cự hình bàn tay, năm ngón tay có chút uốn lượn, phảng phất muốn đem Triệu Minh nắm trong tay.

Tại U Minh động cùng U Minh huyết hải kinh lịch, để Phương Lâm công kích xen lẫn một loại nào đó đến từ thấp hơn khí tức, phảng phất thiên ngoại yêu ma, có thể thôn phệ đối thủ tâm thần.

"Ngươi đến tột cùng là ai?" Triệu Minh vừa thẹn vừa giận, mình thế mà bị Thăng Linh cảnh tiểu bối bức lui mấy bước.

"Trăm người giết ngươi!"

Phương Lâm lại là một đạo luyện sét đánh ra, tiếng sấm cuộn cuộn, cường thế đáp lại Triệu Minh chất vấn.

"Cũng tốt, ta hôm nay liền triệt để gạt bỏ ngươi!" Triệu Minh giận quá thành cười.

Một đạo rộng rãi quang mang từ Triệu Minh trong tay phóng xuất ra, xen lẫn diệt tuyệt khí tức, phổ thiên cái địa hướng phía Phương Lâm dũng mãnh lao tới, phảng phất trăm vòng hợp biến, sừng đôi suối chảy.

"Phương Lâm, cẩn thận!" Mộ Dung Chân ghen ngào hô.

Nguyên Thần cảnh cường giả phần nộ một kích, Phương Lâm tự nhiên không dám khinh thường, phát động toàn thân linh lực, ngạnh sinh sinh phát động Bạch Hổ dâng thiên bộ.

"Ầm!"

Nương theo lấy một tiếng vang thật lớn, Phương Lâm trước người đột nhiên xuất hiện một đầu dài ước chừng hơn trăm mét cự xà, vẩy rắn hàn quang bốn phía, phun ra nuốt vào lấy to lớn lưỡi rắn, lớn chừng miệng chén hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Minh.

"Huyền Minh Xà! Nguyên Thần cảnh Huyền Minh Xà! Làm sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây?" Triệu Minh lập tức sắc mặt trở nên tái nhợt.

Mộ Dung Chân thấy rõ, đầu này Huyền Minh Xà vậy mà cùng trước đó gặp phải cái kia Huyền Minh Xà phi thường tương tự, sắc mặt càng thêm khó coi.

"Phương Lâm, cẩn thận đầu này Huyền Minh Xà!" Mộ Dung Chân sợ Phương Lâm lần nữa bị Huyền Minh Xà đoạt xá.

Phương Lâm hướng phía Mộ Dung Chân gật gật đầu, ra hiệu nàng không cần can thiệp.

Đầu này Huyền Minh Xà chính là bị Phương Lâm từ Phong Thần đồ giám thả ra, chẳng qua là từ Nguyên Thần diễn hóa đi ra, có khả năng thời gian duy trì cũng không cao hơn nửa canh giờ.

"Trảm lời!" Phương Lâm gầm lên giận dữ, bàn tay lớn màu xanh hoành không xuất hiện, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thế hướng phía Triệu Minh trấn áp tới.

"Thằng nhãi ranh ngươi dám!" Triệu Minh giận dữ, không nghĩ tới Phương Lâm ngay trước Nguyên Thần cảnh yêu thú mặt cũng dám công kích mình, chẳng lẽ hẳn liền không có ý thức được đầu này Huyền Minh Xà đáng sợ sao?

Huyền Minh Xà đầu rắn cao cao treo lên, đột nhiên như là núi đá từ ngọn núi hiểm trở rơi xuống, uy mãnh không sợ công công về phía Triệu Minh.

"Con súc sinh chết tiệt, vậy mà cũng ra tới quỷ rồi!" Triệu Minh nổi giận mắng, cấp tốc lấy ra một mối lửa trường thương màu đỏ, đầu mũi thương lửa sáng lóng lánh, rõ ràng là một thanh uy lực to lớn Linh khí.

Trường thương đột nhiên lóe lên, trong chốc lát huyền hóa ra số đạo hàn quang, giống như trong bầu trời đêm ngôi sao, thừa thốt lại xen lẫn linh lực không lồ, phảng phất một đạo mạng nhện thẳng hướng Huyền Minh Xà.

"Tê tê!"

Huyền Minh Xà phát ra kinh khủng gọi tiếng, to lớn vô cùng cái đuôi trong lúc đó hoành không mà lên, quét ngang nửa phần hư không, trực tiếp đem Triệu Minh dón đến vài trăm mét có hơn.

"Xùy! Xùy! Xùy! Xùy!" Liên tiếp không ngừng mũi thương rơi vào Huyền Minh Xà nhục thân bên trên, bay thấp ra điểm điểm giọt máu, phảng phất sát na phương hoa, huyết sắc lăng mạn.

"Khá lắm súc sinh! Da thịt dày như vậy!" Triệu Minh sắc mặt càng thêm khó coi, mình cường lực một kích, thế mà chỉ có thể hơi đánh tan đối phương nhục thân phòng ngự.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91:: Đánh lén diệt sát

Huyền Minh Xà ngửa mặt lên trời gào thét, mở ra huyết bồn đại khẩu, răng lạnh lóng lánh, gay mũi mũi hơi thổi đập vào mặt, để Triệu Minh thẹn quá hoá giận.

Đường đường Nguyên Thần cảnh cường giả lại bị một đầu súc sinh bức lui, việc này nếu là lan truyền ra ngoài, chẳng phải là để đám người chế nhạo?

"Súc sinh chịu chết đi!"

Triệu Minh đứng lơ lửng trên không, nhanh như thiểm điện, trong chớp mắt xuất hiện tại Huyền Minh Xà bên cạnh, một đạo cự hình mũi thương như liệt nhật huyền không, lại muốn đâm xuyên Huyền Minh Xà mắt phải.

Cường đại sát khí ép Huyền Minh Xà hai mắt hung quang bùng lên, thân thể to lớn uốn éo, phảng phất ngay cả không gian chung quanh đều phát sinh chấn động, hù dọa từng con sóng gợn.

Phương Lâm âm thầm cau mày, xem ra lấy Huyền Minh Xà trước mắt trạng thái nhiều nhất chỉ có thể kéo dài Triệu Minh công kích, lại không cách nào đem đánh chết.

Một đạo lăng lệ hàn quang từ Phương Lâm song trong mắt tránh mà qua, trong tay trong khoảnh khắc nhiều hơn một thanh nhàn nhạt khí tức trường kiếm, thành linh cũng là một thanh cường đại Linh khí.

Từ khi Huyền Quy đạo nhân Nguyên Thần phụ thể về sau, Phương Lâm liền cảm thấy mình nào hải ở giữa tầng lên vô số thiên đạo linh ngộ, tự thân cảnh giới cũng nhanh chóng tăng trưởng.

Đứng lơ lửng trên không Triệu Minh trường thương trong tay mũi thương lấp lóe, tựa như Hạo Nguyệt hàn tinh, sát cơ tứ phía, không phải Nguyên Thần cảnh cường giả không thể ngăn cản.

Đằng không mà lên Huyền Minh Xà nhục thân cường ngạnh, chính tề răng hàn quang loá mắt, phảng phất há mồm liền có thể cắn nát vạn cổ huyền thiết, thôn phệ ngàn năm hàn băng, hung ác dị thường.

Triệu Minh tay phải thần chói, trường thương phá toái hư không, đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, mà hậu thân thể tại đằng không mà lên, trong nháy mắt liền đem trường thương ném ra ngoài.

Đây hết thảy nhanh như điện quang hỏa thạch, Huyền Minh Xà căn bản không kịp phản ứng, bản năng nhanh chóng lùi về phía sau, đồng thời cuộn lên cái đuôi hoành không quét bắn tới.

"Ầm!"

Cái này bắn ra trường thương nặng như vạn tấn, trong nháy mắt tựu xuyên thấu Huyền Minh Xà nhục thân, kịch liệt đau nhức để nó điên cuồng bãi động thân thể, phát ra trận trận tê mình.

"Ha ha ha! Ngươi súc sinh này, ngươi cũng biết đau đau đón đi! Cho ta chịu chết đi!"

Điên cuồng Triệu Minh phát tay phát ra một đạo hàn quang, trường thương trong nháy mắt từ Huyền Minh Xà nhục thân bay ra, giữa không trung phát ra thanh âm thanh thúy, trong chớp mắt về tới trong tay của hắn.

Linh khí thông linh, như bị Nguyên Thần tế luyện, tự nhiên có thể bị nguyên chủ nhân thu hồi.

Huyền Minh Xà nhăn mày lấy to lớn đau đớn, toàn thân bị màu xám linh quang vờn quanh, phảng phất thân hăm mê vụ, chỉ có thể nghe thấy bên trong phát sinh trận trận gào rít cùng kịch liệt tiếng va chạm.

Phuong Lâm khẽ giật mình, lấy thịt của hần mắt tự nhiên nhìn không thấu Huyền Minh Xà nhục thân đến tột cùng đang tiến hành biến hóa như thế nào, cũng không dám tùy tiện tâm thần truyền âm, để tránh bị Triệu Minh nhân lúc chảy nhà mà đi hôi của.

"Tê! Tê! Tê! Tê!" Trong không khí không ngừng truyền đến Huyền Minh Xà phun ra nuốt vào lưỡi rắn thanh âm.

Triệu Minh cau mày, đột nhiên bỗng nhiên vung ra một quyền, xen lẫn đầy trời lôi quang, như là Cửu Khúc Hoàng Hà vỡ đê, trực tiếp xuyên qua Huyền Minh Xà nhục thân trùng điệp linh quang.

"Àm! Âm! Âm!"

Đang đến gần Huyền Minh Xà thời điểm, cường đại nắm đấm trong nháy mắt chia ra thành ba cái lớn nhỏ tương thông nắm đấm, đồng thời mang theo lóe lên lôi quang, trùng điệp nện ở Huyền Minh Xà trên người.

"Đáng chết!" Phuong Lâm thấp giọng nổi giận mắng.

Trường kiếm trong tay đột nhiên tách ra quang mang mãnh liệt, một đạo đột ngột kiếm khí từ từ bay lên, như là hình quạt còn quần Phuong Lâm, phảng phát Không Tước khai bình, mỹ lệ vô cùng.

Triệu Minh lạnh lùng hừ một tiếng, hần thấy Phuong Lâm chẳng qua là sâu kiến mà thôi, chân chính để hần cảm giác được uy hiếp chính là trước mắt đầu này Nguyên Thần cảnh yêu thú.

Đột nhiên, một đạo màu xám bóng tối xuất hiện ở giữa không trung, tốc độ nhanh như thiểm điện, trong chớp mắt quần chặt lấy Triệu Minh, phảng phát còi xay thịt muốn đem hần sinh sinh treo cổ.

"Quả nhiên vẫn là súc sinh thủ đoạn công kích, dù là tấn thẳng đến Nguyên Thần cảnh cũng không gì hơn cái này!"

Triệu Minh chỉ cảm giác mình bị Huyền Minh Xà vền vện chăm chú vờn quanh, phảng phát liên hô hấp đều trở nên khó khăn, toàn thân linh lực trong nháy mắt bạo phát, muốn ngạnh sinh sinh đẩy lui Huyền Minh Xà.

Huyền Minh Xà theo bản năng nhìn Phuong Lâm một chút, đầu rắn hơi rung nhẹ, mà đi sau động lực lượng toàn thân tiếp tục vận vẹo tráng kiện thân thể.

"Ngay tại lúc này!"

Phuong Lâm thân thể phảng phát Bạch Hổ hàng thế, nghịch thiên mà đi, từng bước lên trời, không thể tưởng tượng lăng không mà lên, thành linh xuất hiện tại Triệu Minh phía sau.

Hần quang bạo khởi, một kiếm đứt cổ! Huyết quang văng khắp nơi, Triệu Minh yết hầu lập tức phun ra một đạo suối máu, như là bùn nhão ngủ say tại Huyền Minh Xà bên cạnh.

Theo mảng lớn huyết vũ lăng không hạ xuống, Phuong Lâm cấp tốc lui lại, mùi máu tươi mạo xung giữa không trung tràn ngập ra.

Trong lúc đó một cái vi hình tiểu nhân từ Triệu Minh trong thi thể bay vọt đi ra, hai mắt ở giữa hung quang nổ bắn ra, mặt mũi tràn đầy sát khí, chính là Triệu Minh bản danh Nguyên Thần.

"Tiểu tử, cũng dám đánh lên ta! Ngươi đi chết đi cho ta!"

Cấp tốc bay tới Nguyên Thần, phảng phát muốn đánh lên Phuong Lâm, không ngờ trên không một đạo kinh khủng thân ảnh trong nháy mắt giáng lâm, lại bị Huyền Minh Xà một thanh nuốt xuống.

Phuong Lâm hít một hơi thật sâu, tâm thần khẽ nhúc nhích, Huyền Minh Xà liền biến mất tại giữa không trung, rốt cục đem vị này Nguyên Thần chân nhân đánh chết.

Lớn như vậy trên mặt đất chỉ còn lại có chiến đấu dấu vết, nhục thân bị Huyền Minh Xà sinh sinh xoắn đứt Triệu Minh trùng lớn suy nghĩ châu, đến chết cũng không thể tin được mình vậy mà bị chết tại một vị Thăng Linh cảnh tiểu tử trong tay.

Không có bất kỳ cái gì không đành lòng, không giết địch liền bị địch giết, chỉ có sát phạt quả đoán, mới có thể sống sót!

Phuong Lâm hồ hững đi ra phía trước, lấy được Triệu Minh trừ vật giới chỉ, bên trong trung bày mấy chục khối linh thạch thượng phẩm, trên trăm khối Trung phẩm linh thạch, hơn ba ngàn khối hạ phẩm linh thạch cùng mấy bộ tu đạo pháp quyết.

Liếc mắt nhìn hai phía, phảng phát cũng không có người nhìn thấy Phuong Lâm đánh lên chém giết Triệu Minh thân ảnh, lúc này mới yên lòng lại, bước nhanh đi đến Mộ Dung Chân trước người vì nàng hộ pháp.

Ước chừng qua canh giờ, Mộ Dung Chân mới mở mắt ra, sắc mặt cũng biến thành hồng nhuận, thương thế cũng có chuyển biến tốt đẹp.

"Cái kia Nguyên Thần cảnh cường giả chết như thế nào? Chẳng lẽ là bị đầu kia Huyền Minh Xà giết chết?" Triệu Minh thi thể cách Mộ Dung Chân cũng không đến một trăm mét, tự nhiên có thể thấy rõ ràng hần thảm trạng.

Phuong Lâm yên lặng gật gật đầu, hần tạm thời không muốn để cho người khác biết nàng có được Phong Thần đồ giám, dù là đồng môn sư huynh muội cũng không được.

"Chính là bị Huyền Minh Xà giết chết, kỳ quái là nó đánh chết Triệu Minh về sau, vậy mà xem ra hai chúng ta mất, liền đi thẳng. Đúng, ngươi còn không có nói cho ta biết, vì sao lại bị đuổi giết đâu?"

Phảng phất sợ hãi Mộ Dung Chân rắc rối khó gỡ hỏi tới, Phuong Lâm thừa cơ đổi chủ đề.

Cũng may Mộ Dung Chân cũng không có hoài nghi, trầm ngâm trở xuống, liền mở miệng nói ra: "Ngày đó chúng ta từ U Minh huyết hải thông đạo sau khi đi ra, liền rơi tại toà kia Hồ Điệp Cốc ở trong. Nơi đó muôn hoa đua thắm khoe hồng, ong bướm vờn quanh, phảng phất liền là một tòa tiên cảnh, nhưng mà không đến nửa canh giờ, liền có người phát hiện mấy chục loại khác biệt đan dược, trong đó có Phá Diệt Đan cùng Nguyên Thần đan."

Phá Diệt Đan cùng Nguyên Thần đan? Phuong Lâm trong nháy mắt liền hiểu Triệu Minh truy sát Mộ Dung Chân nguyên do.

Phá Diệt Đan, tên như ý nghĩa không phá thì không xây được, thích hợp nhất những cái kia bị phế trừ tu vi người phục dụng, có thể trên phạm vi lớn khôi phục bị phế sạch công lực, chính là Hồng Hoang giới hi hữu nhất Tuyệt phẩm đan dược một trong.

Phuong Lâm đầy cõi lòng cảm kích nói ra: "Sư tỷ, ngươi hoàn toàn không cần muốn làm như vậy, ta cũng không phải không phải dựa vào Phá Diệt Đan mới có thể khôi phục cảnh giới."

Từ Mộ Dung Chân ánh mắt bên trong, Phuong Lâm đọc hiểu phần này nhân nhậ tình nghĩa, bốc lên bị Nguyên Thần chân nhân truy sát phong hiểm, quả thực là đem Phá Diệt Đan đưa đến trước mắt mình.

"Phần này Phá Diệt Đan, ngươi nhận lấy đi, ta tạm thời không cần đến, ta muốn theo dựa vào cố gắng của mình trở lại Nhập Đạo cảnh, bước vào Nguyên Thần cảnh!"

Phuong Lâm trong giọng nói bao hàm sự tự tin mạnh mẽ, để Mộ Dung Chân nhìn ngây dại, sắc mặt trong nháy mắt đỏ đến lỗ tai rồi, cúi đầu không dám nói lời nào.

"Đúng rồi, vừa rồi Triệu Minh chân nhân nói hần truy sát ngươi gần nửa tháng, thế nhưng là ta chăm chú so với các ngươi muộn nửa canh giờ liền đến nơi này a?"

Mộ Dung Chân biến sắc, phảng phất thấy được trong địa ngục quỷ hồn, mở to hai mắt nhìn nghi vấn hỏi: "Điều đó không có khả năng, tại sao có thể có loại chuyện này phát sinh?"

"Ngươi thật mới vừa từ U Minh huyết hải đi ra?"

"Ừm, ta mới ra đến liền thấy ngươi." Phuong Lâm thành thật trả lời.

"Trong núi mới một ngày, trên đời đã ngàn năm. Hần là nơi này cũng là một tòa tiên nhân di tích?" Mộ Dung Chân đột nhiên nhớ tới một cái Hồng Hoang giới nghe nhiều nên thuộc truyền thuyết.

Hồng Hoang giới Đại Tàn đế quốc đã từng lưu truyền một cái cổ sự: đã từng có một vị tiểu phụ lên núi đón củi, gặp hai vị đạo sĩ đánh cờ, đứng ngoài quan sát một ván về sau, phát hiện đồn củi dùng búa đã vết rì loang lỗ, về thôn về sau, mới biết được đã qua mấy ngàn năm thời gian. Hậu nhân tổng kết này điển cổ, mới có trong núi mới một ngày, trên đời đã ngàn năm danh ngôn.

"Ý của ngươi là nơi này là một tòa tiên nhân đã từng ở lại sơn cốc, mà những đan dược này liền là vị kia tiên nhân để lại?" Phuong Lâm rất nhanh minh bạch Mộ Dung Chân ý tứ.

"Rất có thể. Nếu không tòa sơn cốc kia cũng không có khả năng xuất hiện mấy chục loại khác biệt cường đại đan dược a?"

Mộ Dung Chân hồi tưởng lại cái kia mấy chục loại màu sắc khác nhau đan dược, thậm chí có thể cảm giác được tích chứa trong đó cường đại linh lực, phảng phất so Nguyên Thần chân nhân uy áp còn mãnh liệt hơn.

"Mấy chục loại cường đại đan dược? Ngoại trừ Phá Diệt Đan, Nguyên Thần đan, còn có cái khác Tuyệt phẩm đan dược?" Phuong Lâm cau mày hỏi.

"Ta cũng không gọi nổi đến danh tự, nhưng là đại bộ phận đều chứa ở Từ Kim Hồ Lô bên trong, không chờ ta thấy rõ ràng, liền bị đám người cướp đi, bất quá ta giống như nhớ kỹ Từ Kim Hồ Lô phía trên giống như khắc lấy một tòa Bát Quái lò luyện đan." Mộ Dung Chân đối Từ Kim Hồ Lô ấn tượng rất sâu, dù sao tại Hồng Hoang giới từ xưa tới nay chưa từng có ai dùng hồ lô tới giả đan dược.

Chương 92:: Một hạt phế đan

Phá Diệt Đan, Nguyên Thần đan, Tử Kim Hồ Lô, Phương Lâm cảm giác mình phảng phất bắt được một sợi dây tóc, nhưng là trong chớp lát liền biến mất vô tung vô ảnh.

"Trước mặt kể chuyện khác, sư tỷ, người mau chóng chữa thương, ta giúp người hộ pháp, sau đó chúng ta đi tìm của Đông sư huynh, ta muốn sớm một chút trở về Thương Minh đảo."

Trở về Thương Minh đảo? Mộ Dung Chân trong lòng hơi chấn động một chút, nàng lần này chỉ sợ trở về không được, len lén nhìn Phương Lâm một chút, sau đó nhắm mắt vận chuyển linh lực chữa thương.

Phương Lâm cau mày, đem Triệu Minh thi thể dọn dẹp một lần, sau đó bắt đầu nghiên cứu từ Triệu Minh tay ở bên trong lấy được tu đạo pháp quyết.

« Trung Cấp Trận Pháp Cường Yếu », « Trung Cấp Luyện Khí Cường Yếu », « Đông Hoang ký », cái này ba quyển sách đưa tới Phương Lâm cực kỳ hưng thịnh thú.

Trận pháp, luyện khí chính là Hồng Hoang giới tu đạo sĩ nhất định phải nắm giữ cơ bản kỹ xảo, mà trung cấp trận pháp cũng chỉ có Nguyên Thần cảnh cường giả mới có thể chân chính lĩnh hội cùng tu luyện.

Lúc trước đến về sau, lần lượt lật xem hoàn tất, Phương Lâm mới phát hiện cái này hai bộ trung cấp tu luyện điểm chính giảng giải phi thường kỳ cang, để hần mở rộng tầm mắt, lĩnh ngộ trình độ đột nhiên tăng mạnh.

Thái Cực sinh Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi hóa Tứ Tượng, Tứ Tượng sinh Bát Quái, bát quái định vạn vật.

« Trung Cấp Trận Pháp Cường Yếu » ở trong thế mà ẩn giấu đi một cái trung cấp Tụ Linh Trận, Phương Lâm nhìn xuống trong lòng cuồng hỉ, yên lặng đọc thuộc lòng năm sáu lượt, mới ghi tạc trong đầu.

Muốn mau sớm tăng thực lực lên, ngoại trừ khắc khổ tu luyện bên ngoài, còn có thể thông qua đại lượng phục dụng đan dược để phá trừ công cùm xiềng xích, cũng có thể sử dụng Tụ Linh Trận bổ sung đại lượng linh khí.

Tụ Linh Trận là Hồng Hoang giới tương đối nổi tiếng phụ trợ pháp trận, nhưng là chỉ có số ít tông môn cùng đại gia tộc mới có thể nắm giữ, phổ thông tông phái tối đa cũng sẽ chỉ cấp thấp nhất Tụ Linh Trận mà thôi.

Cái này cái trung cấp Cự Linh pháp trận lấy Phương Lâm thực lực tự nhiên không cách nào bố trí thành quả, nhưng là có được Huyền Minh Xà làm làm nô tài, tự nhiên có thể ý vào Huyền Minh Xà Nguyên Thần bố trí xuống trung cấp Tụ Linh Trận.

Phương Lâm âm thầm quyết định, chờ đến trời tối thời điểm, liền để Huyền Minh Xà thử nghiệm bố trí xuống Tụ Linh Trận, ai bảo hần vừa rồi vô duyên vô cớ đạt được nhiều như vậy linh thạch.

Đem hai bộ trung cấp tu luyện điểm chính bỏ vào trữ vật giới chỉ về sau, Phương Lâm bắt đầu lật xem « Đông Hoang ký ».

« Đông Hoang ký », tên như ý nghĩa liền là một bộ ghi lại Đông Hoang lịch sử, đế quốc, tông phái, gia tộc truyền thừa ghi chép, cùng phong tục dân tình cùng kỳ son dì thủy du ký.

Tiên Tàn, Thịnh Đường, Thiên Nguyên, Văn Thanh, tứ đại đế quốc bá chiếm Đông Hoang mấy vạn dặm thổ địa, phân biệt ở vào Hồng Hoang đại lục tứ phương, như là tứ phương Thần thú trấn áp đại lục.

Thịnh Đường ở vào Đông Hoang nhất đông phương, lấy Bạo Loạn Tinh Hải vì lân cận, nắm trong tay năm ngàn vạn nhân khẩu, tông môn san sát, quốc lực cường thịnh, vì Đông Hoang số một.

Thịnh Đường người đế quốc mới cường thịnh, bảy đại quận vương toàn bộ đều là Nguyên Thần Cửu Trọng Thiên đỉnh phong cao thủ, uy chấn Đông Hoang mấy ngàn năm, không người dám tại Thịnh Đường quốc khiêu khích, uy danh truyền xa.

"Cái này Thịnh Đường quốc có vẻ như rất cường đại a, mà lại cái này tứ đại đế quốc danh tự cùng trên Địa Cầu Trung Quốc cổ đại vương triều rất tương tự a, hẳn là trong này cũng tồn tại liên quan nào đó?"

Phương Lâm càng hướng xuống nhìn càng cảm thấy chấn kinh, bên trong quyển sách này miêu tả đồ vật rất nhiều đều là không thể tưởng tượng, nghe rộn cả người, thậm chí nếu là thổ lộ nửa câu cũng có thể rất nhiều thế lực truy sát.

Đông Hoang đại lục sinh hoạt rất nhiều truyền thừa vài vạn năm gia tộc cự phách, những gia tộc này ở trong Nguyên Thần cảnh đông đảo, Tiềm Long cảnh cái thế đại năng cũng không phải số ít, nhớ lấy không thể trêu chọc.

Phảng phất một đạo rét lạnh khí tức đập vào mặt, xen lẫn kiếm ý nhàn nhạt cùng sát khí, Phương Lâm bỗng nhiên kịp phản ứng, mình có vẻ như đã từng

giết chết qua một cái Ngự Kiếm Sơn Trang đệ tử a.

Có lẽ Ngự Kiếm Sơn Trang người truy sát sẽ tới rất nhanh, Phương Lâm nhưng không tin tưởng bọn họ không biết mình giết chết Doãn Thiên Hạo, dù sao ngày đó thế nhưng là có rất nhiều người chính mắt thấy.

"Vị đạo huynh này, có thể hay không mượn một bước nói chuyện?" Đột nhiên từ Phương Lâm phía sau truyền đến thanh âm của một nam nhân.

Phía sau có người, Phương Lâm lạnh lùng quay đầu lại, bốn lời chương trong nháy mắt liền cô đọng mà thành, phảng phất hơi có sai lệch, liền trực tiếp vung vẩy mà ra.

"Người là ai? Cách chúng ta xa một chút, không nên quấy rầy sự tỵ của ta chữa thương." Phương Lâm lạnh lùng nói.

Bên cạnh Mộ Dung Chân đang chữa thương, tự nhiên không thể bị ngoại nhân quấy rầy, hơn nữa còn là một cái từ không thấy mặt người xa lạ.

Người này sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, tiểu dung tràn ngập toàn bộ bộ mặt, mũi xà nhà hơi nhếch lên, người mặc trường bào màu xanh lam, cầm trong tay một cái Từ Kim Hồ Lô nhẹ nhàng đong đưa.

Từ Kim Hồ Lô? Người này trong tay cầm tới lại là Mộ Dung Chân vừa mới nói qua Từ Kim Hồ Lô, không nghĩ tới hần thể mà cũng cướp được một cái.

Phương Lâm hít mắt lại, bất động thanh sắc hỏi: "Nếu là đạo huynh không có chuyện gì, mời rời đi đi."

"Tiểu đệ Trương Nghị, muốn cùng đạo huynh làm kiện mua bán." Trương Nghị cười ha hả nói.

"Cái gì mua bán?" Phương Lâm tiến lên hai bước, đem Trương Nghị ngăn tại trước người mình, để tránh người này đột nhiên xuất thủ làm bị thương Mộ Dung Chân.

Trương Nghị thấy thế rất biết điều chủ động lui mấy bước, tiếp tục cười nói ra: "Đạo huynh yên tâm, ta tuyệt không phải người xấu, liền là muốn đem cái này Từ Kim Hồ Lô cùng bên trong đan dược bán cho người."

Bán đan dược? Gia hỏa này trong hồ lô đến cùng chứa là cái gì thuốc a?

Phương Lâm mặt không đổi sắc hỏi: "Làm sao người biết ta nhất định sẽ mua người đan dược?"

"Ta đương nhiên không biết, nhưng là ta hiện tại biết người khẳng định sẽ mua." Trương Nghị khoe miệng tiểu dung nở rộ.

"Tốt a, ta minh bạch ý tứ của người, nói một chút người đan dược và giá cả a?"

Xem ra cái này Từ Kim Hồ Lô bên trong đan dược chỉ ít có thể nhanh chóng hồi phục Mộ Dung Chân thương thế, nếu không Trương Nghị cũng sẽ không đã tính trước đi lên phía trước bán đan dược.

"Ba hạt Quy Nguyên Đan, mười khối linh thạch thượng phẩm! Mặt khác đưa tặng một hạt phế đan, bất quá cái này phế đan hẳn là cấp bậc rất cao, nhưng là dù sao luyện phế đi, cho nên liền tặng không người."

Phương Lâm thầm giật mình, lại là Quy Nguyên Đan!

"Mười khối linh thạch thượng phẩm, người cái giá tiền này quá mắc, đạo huynh mời đi đi!" Phương Lâm đối Quy Nguyên Đan cũng cảm thấy rất hứng thú, nếu như có thể đạt được, khẳng định có thể lần nữa tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh.

Trương Nghị lắc đầu, mang theo thất vọng khẩu khí nói ra: "Hẳn là đạo huynh cho rằng ba hạt Quy Nguyên Đan không đáng mười khối linh thạch thượng phẩm? Vẫn cảm thấy Quy Nguyên Đan không cách nào làm cho vị sự tỵ này khỏi hẳn?"

Xa xa tiếng đánh nhau còn có thể truyền đến bên tai, nói rõ nơi đây như cũ đủ sao nguy hiểm, mà lại Đồng Môn Đoạn Thiên bây giờ còn tung tích không rõ.

Nghĩ tới đây, Phương Lâm mặt âm trầm, lấy ra một trăm khối Trung phẩm linh thạch, lạnh lùng nói ra: "Linh thạch thượng phẩm ta nhưng không có, trên người cũng chỉ có Trung phẩm linh thạch, đem Quy Nguyên Đan lấy ra đi."

Cứ việc Phương Lâm vừa mới đạt được mấy chục khối linh thạch thượng phẩm, lại không thể lấy ra, dù sao hẳn hiện tại mới Thăng Linh cảnh tám trọng thiên cảnh giới, nếu là tiết lộ ra ngoài, khẳng định sẽ chọc cho đến phiền phức.

Trương Nghị lập tức vẻ mặt tươi cười, đưa tay tiếp nhận Phương Lâm đưa tới linh thạch, sau đó đem Từ Kim Hồ Lô giao cho Phương Lâm

"Đạo huynh có thể tra nhìn một chút thật giả, nếu là không có vấn đề gì, vậy tiểu đệ liền nên rời đi trước."

Phương Lâm mở ra Từ Kim Hồ Lô, bên trong coi là thật có ba hạt phẩm chất trung thượng đẳng Quy Nguyên Đan, bên cạnh còn có một khóa thành thực bộ đào lớn nhỏ phế đan, không có đan hương, chính là một hạt phế đan.

"Mua bán làm xong, người mau chóng rời đi đi!" Phương Lâm trầm giọng nói ra.

Trương Nghị gật gù đầu, quay người biến mất tại Phương Lâm trước mắt, khoe miệng hiện lên một tia cười lạnh, sau đó lại lấy ra một cái Tử Kim Hồ Lô, thỉnh thoảng hướng phía một người khác đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93:: Khương gia hậu nhân

"Mộ Dung sư tỷ, phục dụng viên này Quy Nguyên Đan về sau, hẳn là tại trong vòng nửa canh giờ liền có thể khôi phục." Phương Lâm lấy ra một hạt Quy Nguyên Đan đưa tới.

Mộ Dung Chân hai con ngươi hiện lên một tia kỳ dị, nhưng nhìn đến Phương Lâm trong tay Tử Kim Hồ Lô về sau, liền im lặng im lặng, trực tiếp ăn vào.

"Đúng rồi, người đem Tử Kim Hồ Lô nhận lấy đi, nếu bị người khác nhìn thấy, nói không chừng sẽ dẫn tới phiền toái không cần thiết."

Phụ cận lờ mờ có thể truyền đến binh khí va chạm thanh âm, rất khó nói sẽ không có người đối Phương Lâm trong tay Tử Kim Hồ Lô không động tâm, có câu nói là tài không lộ ra ngoài.

Phương Lâm yên lặng gật đầu, trong chớp mắt đem Tử Kim Hồ Lô bỏ vào nhẫn trữ vật của mình bên trong, mà nói nghiệp tục thủ hộ tại Mộ Dung Chân bên cạnh.

Mộ Dung Chân trong lòng còn có cảm kích, phương mắt ở giữa phảng phất lóe ra dị dạng quang mang, nàng hoàn toàn tin tưởng Phương Lâm, tựa như tin tưởng mình tay trái tay phải.

Có chút gió nhẹ từ Mộ Dung Chân bên cạnh xuyên qua, nhàn nhạt xức nức mùi thơm cơ thể chậm rãi đánh tới, tóc dài đen nhánh thậm chí có vài tia mưa may theo gió, như là thần nữ lâm phạm.

Phương bác cực kỳ người, tuyệt thế mà độc lập, cười một tiếng khuynh nhân thành, hai cười khuynh nhân quốc, khuynh quốc khuynh thành, giai nhân khó lẫn nữa!

Phương Lâm khoe miệng ý cười dập dòn, sư tỷ thật sự là thiên sinh lệ chất, khí độ bất phàm.

Nhưng là nghĩ đến Mộ Dung Chân có khả năng gần đây liền sẽ trở về Mộ Dung gia tộc, Phương Lâm đột nhiên cảm giác trong lòng có chút vội vàng xao động, không hợp ý nhau là cảm giác gì.

Từ mình tiến vào Thương Minh phái về sau, Mộ Dung Chân liền một mực sống ở Thương Minh đảo, cho tới bây giờ đều không hề rời đi qua Bạo Loạn Tinh Hải.

Nàng làm Đông Hoàng truyền thừa cường đại gia tộc tộc nhân, vì sao muốn tại không biết tên tông môn sinh hoạt cái kia nhiều năm, trong này lại ẩn giấu đi bí mật gì đâu?

Nhìn lấy Mộ Dung Chân sắc mặt dần dần từ tái nhợt biến thành hồng nhuận phơn phớt, cả người tựa hồ trạng thái tinh thần cũng dần dần chuyển biến tốt đẹp, Phương Lâm tâm tình cũng biến thành bình ổn xuống tới.

Trong lúc đó, Phương Lâm cảm giác được một cỗ khí thế khổng lồ dần dần tới gần, phảng phất có mấy cái yêu thú cường đại đang dần dần tới gần.

"Thật là đáng sợ khí tức, chỉ ít cũng là Nguyên Thần cảnh yêu thú!" Phía trước đánh nhau đám người toàn bộ đình chỉ chiến đấu, nhao nhao chấn kinh cái này cỗ khí thế kinh khủng.

Một con khổng lồ loài chim từ đằng xa bay tới, quơ kim hoàng sắc cánh, chói mắt hàn quang như là lợi kiếm không ai có thể ngăn cản, toàn thân trên dưới tản ra đáng sợ khí tức.

"Kim Sí Đại Bằng Điều!"

"Trời ạ, Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bằng Điều!"

Đám người tiếng kêu sợ hãi, Phương Lâm nghe rõ ràng, âm thầm nhủ thầm, Kim Sí Đại Bằng Điều bản thân liền là phi cầm loại vương giả, không nghĩ tới

lại còn đạt đến Nguyên Thần cảnh.

Nó làm sao lại xuất hiện ở đây? Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bằng Điều hẳn là thuộc về yêu thú bên trong đỉnh cấp cường giả, hẳn là tại Bắc Châu ẩn hiện mới đúng a.

"Chiêm chiếp!"

Kim Sí Đại Bằng Điều đột nhiên phát ra kêu sợ hãi, phần lưng đột nhiên xuất hiện cả người mặc trường bào màu đen trung niên nhân, mặt chữ quốc, mày rậm mắt to, không gian tự uy.

"Cái này Kim Sí Đại Bằng Điều phía trên lại có người, hẳn là nó là phía trên vị cường giả kia tọa kỵ?" Một cái Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên thiếu niên nghẹn ngào kêu lên.

Trung niên nhân ánh mắt lạnh lùng đảo qua đám người, trầm giọng hỏi: "Còn có cái khác truyền thừa gia tộc và thượng cổ tông môn người lại tới đây sao?"

Truyền thừa gia tộc, thượng cổ tông môn? Tất cả mọi người ở đây lập tức mơ hồ, ai cũng không có chú ý tới có hay không những cường giả khác tới qua nơi này.

"Phương sư đệ, đây là có chuyện gì?" Mộ Dung Chân thương thế khỏi hẳn, đứng tại Phương Lâm bên cạnh hỏi.

"Ta cũng không rõ ràng, bất quá vị tiền bối này thực lực cũng không yếu, dưới chân hẳn thế nhưng là Kim Sí Đại Bằng Điều, mà lại đã đến Nguyên Thần cảnh!"

Mộ Dung Chân khuôn mặt rung động, Kim Sí Đại Bằng Điều tốc độ thiên hạ tuyệt luân, Nguyên Thần cảnh chỉ ít có thể so sánh Tiềm Long cảnh đại năng tốc độ.

Trung niên nhân hai mắt như điện, trong nháy mắt liền phát hiện năm ngoài trăm thước Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân, hồ hững hỏi: "Tiểu cô nương, gia tộc của ngươi trường bối nhưng tới rồi sao?"

Mặc dù không biết người này hỏi là có ý gì, nhưng là Mộ Dung Chân vẫn là cung kính hồi đáp: "Hỏi bẩm tiền bối, ta cũng không hiểu biết."

"Khương Thiên Lăng, ngươi gấp gấp như vậy để mọi người đi ra, trong lòng đánh cho ý định gì, chẳng lẽ ta còn không biết sao?"

Một cái hùng hậu thanh âm phảng phất từ ngoài mười dặm không trung truyền vang tới, phảng phất đối Khương Thiên Lăng tạo áp lực tiểu bối rất không hài lòng.

"Ngươi là ai, cút ra đây cho ta!" Khương Thiên Lăng hung hãn nói.

Toàn bộ khí thế đột nhiên bộc phát, phía dưới mấy chục cái Nhập Đạo cảnh tiểu bối nhao nhao té ngã trên đất, đám người giận mà không dám nói gì, ai cũng không dám đắc tội loại thực lực này kinh người cường giả.

"Rống!" Giữa không trung hiện ra một đầu dài mười mấy mét Thanh Giao, đầu đã có nhô lên, phảng phất sinh ra độc giác, lại muốn là hóa rồng yêu thú.

Ngàn năm Thành Giao, vạn năm thành rồng! Đây là một đầu đủ để bằng được Kim Sí Đại Bằng Điều cường đại yêu thú a!

Giao long chỗ chỗ ngồi xếp bằng một cái bóng đen, ánh mắt lạnh lùng, người mặc mực nước bạc luyện chế chiến giáp, duy chỉ có trên mặt hip-hop biểu lộ lộ ra không hợp nhau.

"Chiến Long Tông Vương Lâm!"

Khương Thiên Lăng sắc mặt âm trầm, hẳn không nghĩ tới cái thứ nhất xuất hiện lại là Chiến Long Tông cường giả, mà lại Vương Lâm sớm tại ba ngàn năm trước cũng đã là Nguyên Thần thất trọng thiên cao thủ.

"Vương Lâm, ngươi cuối cùng rồi đi, cái này Tử Kim Hồ Lô chính là chúng ta tổ sư lưu lại đồ vật, không phải là các ngươi Chiến Long Tông liền có thể nhúng chàm!"

Lại là Tử Kim Hồ Lô! Hai người này là vì Tử Kim Hồ Lô tới! Mộ Dung Chân thận trọng nhìn Phương Lâm một chút, sợ hẳn không cẩn thận bại lộ.

"Sư tỷ, không cần lo lắng, nhiều nhất đem Tử Kim Hồ Lô giao cho bọn hắn mà thôi, dù sao ngươi bây giờ đã thương thế khỏi hẳn, cái này hồ lô đối với chúng ta cũng không có tác dụng gì."

Phương Lâm không có tận lực hạ giọng, tự nhiên đáp lên trông không Khương Thiên Lăng cùng Vương Lâm Nguyên Thần cảm ứng được, sắc mặt hai người lập tức vui vẻ, trong chớp mắt liền xuất hiện tại Phương Lâm trước mắt.

"Tiểu tử, mau đem Tử Kim Hồ Lô giao cho ta!" Vương Lâm vội vàng nói.

Khương Thiên Lăng sầm mặt lại, cả giận nói: "Vương Lâm, ngươi không nên quá phận, có nhiều thứ không phải ngươi có thể khống chế."

"Tăng thêm ta như thế nào?"

"Lại thêm ta đi!"

"Còn có ta!"

Phiêu miểu giữa hư không lập tức hiện ra năm sáu bóng người, mỗi một cái đều tại Nguyên Thần cảnh tam trọng thiên trở lên, mà lại đại bộ phận đều là đến từ thượng cổ tông môn cùng truyền thừa gia tộc.

Nhìn thấy trước mắt xuất hiện mấy đạo thân ảnh, Khương Thiên Lăng nghiêng răng nghiêng lợi lạnh lùng nói ra: "Các người thật to gan, chẳng lẽ liền không sợ chúng ta Khương gia tức giận?"

"Khương gia tức giận? Vậy liền tức giận tốt, ai lại sẽ quan tâm đâu?" Khảo Sơn tông Trương Tín cười lạnh nói.

Vương Lâm chen miệng nói: "Từ khi các người bên trên đại gia chủ vứt bỏ Đà Thần Tiên, người thật đúng là coi là Khương gia còn lúc trước Khương gia sao? Tròi Lăng huynh, người quá tự cho là."

Khương gia, Đà Thần Tiên! Phương Lâm trong đầu trong nháy mắt xuất hiện một người có mái tóc hoa râm lão đầu, cầm trong tay Đà Thần Tiên, Kỳ Tứ Bất Tượng, Tây Chu Thừa Tướng, Đại Thiên Phong Thần.

Chẳng lẽ trước mắt cái này Khương Thiên Lăng thật sự là người kia hậu đại? Vậy mình trừ vật giới chỉ Tử Kim Hồ Lô lại là cái gì?

Tại mình trong ấn tượng, Khương Tử Nha tựa hồ cũng không có cái gì Tử Kim Hồ Lô pháp bảo a?

"Tiểu tử, người đem Tử Kim Hồ Lô giao cho ta, ta dùng một bộ thượng đẳng từ ngàn xưa tuyệt học đền đổi với người!" Vương Lâm cười ha hả nói.

"Ta dùng một kiện thượng phẩm công kích Linh khí cùng người trao đổi!"

"Ta ra một kiện linh hồn phòng ngự pháp bảo!"

"Đây là thượng phẩm lò luyện đan, người cứ việc cầm đi đi!"

"Xem trước một chút ta bộ này thượng phẩm linh giáp, có thể ngăn cản Nguyên Thần ngũ trọng thiên cường giả cường lực một kích!"

Khương Thiên Lăng nghe vậy càng thêm phần nộ, không có nghĩ tới những người này vậy mà ở ngay trước mặt chính mình, không có kỵ chút nào Khương gia mặt mũi, thành linh cướp đoạt Tử Kim Hồ Lô.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94:: Tranh đoạt Tử Kim Hồ Lô

"Nếu là người dám đem Tử Kim Hồ Lô giao cho mấy người kia, ta nhất định cái thứ nhất chém giết người! Khương gia tôn nghiêm là không cho phép kẻ khác khinh nhờn!"

Làm Đông Hoang truyền thừa gia tộc tộc nhân, Khương Thiên Lăng có mình ngạo khí, song trong mắt phảng phất có thiểm điện tồn tại, xen lẫn kinh người uy áp.

Lời vừa nói ra, lập tức khơi dậy Phương Lâm phần nộ, truyền thừa gia tộc liền có thể lấy thế đe người sao? Ngự Kiếm Sơn Trang Doãn Thiên Hạo cuồng vọng tự ngạo, làm theo không phải là bị mình chém giết!

Tâm niệm ở đây, Phương Lâm lấy ra Tử Kim Hồ Lô, nhàn nhạt từ kim sắc tại trong mắt mọi người lộ ra phá lệ loá mắt.

"Cái này Tử Kim Hồ Lô với ta mà nói không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, nhưng là bên trong có hai hạt Quy Nguyên Đan cùng một hạt phế đan, chắc hẳn chư vị tiền bối cũng không quan tâm a?"

Phương Lâm từ trong hồ lô đổ ra ba hạt linh đan, biểu hiện ra cho trước mắt mấy vị Nguyên Thần chân nhân, liền là tại nói cho bọn hắn: Tử Kim Hồ Lô

có thể không cần, nhưng là linh đan cần lưu lại.

"Có thể, cái này ba hạt linh đan liền về ngươi!" Vương Lâm vừa cười vừa nói.

"Không sai, chúng ta cũng chứng mất cái này ba hạt linh đan, Quy Nguyên Đan đổi tại chúng ta những này thượng cổ tông môn cùng truyền thừa gia tộc người tới nói, cũng không tính là gì hi hữu chi vật."

"Buông xuống Tử Kim Hồ Lô, các ngươi có thể rời đi nơi này."

Khương Thiên Lăng sắc mặt càng ngày càng khó coi, lạnh lùng nói ra: "Tử Kim Hồ Lô vốn chính là chúng ta Khương gia pháp bảo, tiểu tử, nhanh giao nó cho ta!"

Theo Mộ Dung Chân nói, nơi này đã từng xuất hiện mấy cái Tử Kim Hồ Lô, cũng không biết cái nào mới là thật Khương gia pháp bảo?

Phương Lâm cũng phải lười đi giải thích, trực tiếp đem ba hạt linh đan cất vào nhẫn trữ vật của mình, sau đó đem Tử Kim Hồ Lô bỗng nhiên ném tới giữa không trung.

"Văn bối đắc tội không nổi bất luận một vị nào tiền bối, cho nên chỉ có thể ra hạ sách này." Phương Lâm trầm giọng nói ra.

Không có bất kỳ người nào phản ứng Phương Lâm, mấy bóng người trong nháy mắt liền xuất hiện tại Tử Kim Hồ Lô bên cạnh, lập tức thái quang bay múa, tinh kỳ khoe sắc.

"Sur ty, chúng ta đi thôi!" Phương Lâm đối Mộ Dung Chân nói ra.

Cái củ khoai nóng bỏng tay này ném ra ngoài, cái kia liền không có có tất phải ở lại chỗ này, dù sao như là vị nào Nguyên Thần chân nhân ra tay với mình, cũng là rất có thể.

Mộ Dung Chân yên lặng gật gật đầu, đối với thượng cổ tông môn cùng truyền thừa gia tộc thực lực, nàng lòng dạ biết rõ, huống hồ bọn hắn căn bản không có thực lực nhúng tay.

Năm trăm mét trên bầu trời, mấy vị Nguyên Thần chân nhân đứng lơ lửng trên không, Tử Kim Hồ Lô thế mà bị một loại thần kỳ lực lượng bao phủ, lơ lửng tại giữa không trung giống như sao Mai đen.

"Khương Thiên Lăng, xem ra ngươi hôm nay là không thể nào mang đi cái hồ lô này rồi?" Đại La Phái Hàn Sơn thành cười lạnh nói.

"Chư vị đạo huynh, người tài có được (*)." Trương Tín bổ sung nói ra.

Tử Kim Hồ Lô chính là truyền thừa vài vạn năm pháp bảo, bên trong ẩn chứa tổ tiên tu đạo cảm ngộ, có thể trợ giúp Nguyên Thần cảnh càng nhanh tấn thăng đến Tiềm Long cảnh.

Đám người nhìn chằm chằm, Khương Thiên Lăng sắc mặt âm trầm phảng phất có thể chảy ra nước.

"Ta nói thêm câu nữa, nếu như các ngươi có thể từ bỏ Tử Kim Hồ Lô, ta Khương gia thiếu một món nợ ân tình của hắn!" Khương Thiên Lăng hứa hẹn nói.

Đông Hoang truyền thừa gia tộc người tình, chút tình ý này không thể bảo là không lớn a, dù là mấy người cũng là đến từ thực lực ngang hàng thượng cổ tông môn cùng truyền thừa gia tộc, cũng hơi hơi động tâm.

"Nếu như ngươi lời nói không ngoa, vậy ta chủ động rời khỏi!" Trọng Huyền phái phó núi trầm giọng nói ra.

"Đạo huynh yên tâm, ta Khương gia tự nhiên nhất ngôn cửu đỉnh, nếu là tương lai đạo huynh có gì cần Khương gia ra mặt, cứ mở miệng là được!"

Khương Thiên Lăng chính là Khương gia con cháu đích tôn, thân phận địa vị tuyệt không phải bình thường khương gia con cháu có thể so sánh, tự nhiên có thể đại biểu Khương gia đối ngoại làm việc.

Trên thực tế, mỗi một cái thượng cổ tông môn cùng truyền thừa gia tộc dòng chính đệ tử đều có loại này quyền lợi, cái này cũng là bọn hắn thân phận và địa vị biểu tượng.

Phó núi hồ hững hờ im lặng, mà hậu thân thể hóa thành một đạo lưu quang, thối lui ra khỏi năm trăm mét có hơn, ra hiệu mình không lại ra tay.

"Đã Phó huynh chủ động rời khỏi, cái kia cũng chỉ còn lại có chúng ta năm người, ta liền không khách khí."

Vương Lâm cười to một tiếng, đột nhiên ném ra một đầu màu lam nhạt dải lụa màu, phảng phất một đầu thành thạo giao long, hướng phía Tử Kim Hồ Lô bay tới.

"Lớn mật! Vương Lâm, ngươi chẳng lẽ không sợ Khương gia cùng Chiến Long Tông khai chiến sao?" Khương Thiên Lăng vừa sợ vừa giận.

Lại là một đạo ánh sáng xuất hiện tại giữa không trung, Trương Tín Cầm Long Thủ phát sau mà đến trước, cái thứ nhất bắt lấy Tử Kim Hồ Lô.

Không hổ là Khương gia truyền thừa pháp bảo, quả nhiên không tầm thường! Trương Tín vừa mới nắm bắt tới tay, cũng cảm giác được một loại kỳ dị đạo văn.

Hai người khác tướng nhìn một chút, một trái một phải đồng thời xuất thủ, hai đạo kiếm khí như là kinh thiên sóng biển, đan vào một chỗ, như là Thập Tự Giá bổ về phía Trương Tín.

"Chẳng lẽ các ngươi không biết ta Khảo Sơn tông am hiểu nhất liền là phòng ngự sao?"

Trương Tín vận chuyển linh lực, thân trọng nháy mắt xuất hiện một đạo màu đen linh giáp, phảng phất bị bút mực nhuộm thành, sách mùi thơm khắp nơi, hạo nhiên chính khí tự nhiên sinh ra.

"Văn Mặc Giáp!" Khương Thiên Lăng sắc mặt chấn kinh, không nghĩ tới Trương Tín lại có Văn Mặc Giáp hộ thể.

"Từ Khí Đông Lai!"

Nhìn thấy Trương Tín đạt được Từ Kim Hồ Lô, Vương Lâm sắc mặt cũng âm trầm xuống, phảng phất bị mây đen bao phủ, lập tức một đạo rộng rãi màu tím mũi thương nổ bắn ra mà ra.

Dưới chân Thanh Giao ngửa mặt lên trời gào thét, trong lúc đó từ miệng bên trong bắn ra một đạo hàn mang, lập tức hàn khí phảng phất đông cứng không gian, băng phong ba ngàn dặm.

"Tiếp ta một chiêu khai thiên tích địa!"

Khương Thiên Lăng tay phải đột nhiên xuất hiện một thanh dài ước chừng một mét hai đao bản rộng, trên sống đao hàn quang lưu chuyển, phảng phất từ trên trời giáng xuống, trong chớp lát như là lưu tinh trụ lạc đánh tới hướng Trương Tín.

Bốn người đồng thời công kích Trương Tín, chiêu thức một cái so một cái cường đại, trương tín cũng là hơi biến sắc, toàn thân linh lực điên cuồng dùng động, rót vào Văn Mặc Giáp ở trong.

Kinh khủng uy áp kín không kẽ hở, Trương Tín thân ở chính trung tâm, cảm giác được áp lực cường đại dị thường, đột nhiên cảm trong tay hồ lô ném phía đông nam.

"Chiêm chớp!" Kim Sí Đại Bằng Điều tựa như tia chớp truy đuổi mà đi, lưu lại một đạo bóng người màu vàng óng.

"Liệt băng quyền!" Trương Tín hai tay trong lúc đó bộc phát ra quang mang mãnh liệt, hung hăng đánh tới hướng đám người.

Kiểm khí, mũi thương, đao mang, quyền mang đan vào một chỗ, xung khắc như nước với lửa, trong nháy mắt đụng vào nhau, phát ra một trận kinh thiên động địa ba động.

Từng tia từng tia máu tươi từ Trương Tín khoe miệng chảy ra, hấn cách gần nhất, dù là hấn liệt băng quyền kịp thời xuất thủ, cũng bị cường đại dư ba chấn thương.

"Mau đuổi theo! Cái kia đại bằng là Khương Thiên Lăng tọa kỵ!" Thiên Kiếm Các Lôi Văn phong trong chớp lát kịp phản ứng.

Nhìn thấy Kim Sí Đại Bằng Điều truy đuổi Từ Kim Hồ Lô mà đi, Khương Thiên Lăng nhin không được ngửa mặt lên trời cười to, ai có thể so Kim Sí Đại Bằng Điều tốc độ càng nhanh?

"Khương Thiên Lăng, ngươi chó đực ý quá sớm, liền xem như ngươi đạt được Từ Kim Hồ Lô thì tính sao?" Vương Lâm giễu cợt nói.

"Theo ta được biết, nơi này chỉ ít có sáu cái Từ Kim Hồ Lô, nói không chừng đây là giả đâu?" Trương Tín áp chế thân thể thương thế, thần nhiên nói.

Khương Thiên Lăng hừ lạnh một tiếng, cười khẩy nói: "Liền xem như giả, cũng không thể để các ngươi đạt được!"

Đang hấn âm thầm đắc ý thời điểm, phương xa đột nhiên truyền đến Kim Sí Đại Bằng Điều gào thét.

"Không tốt, có người công kích ta Kim Sí Đại Bằng Điều!" Khương Thiên Lăng tâm thần đại chấn, trực tiếp hóa thành tinh quang hướng phía đại bằng phương hướng bay đi.

"Đi, chúng ta đi qua nhìn một chút!" Vương Lâm trầm ngâm nói.

Công kích Kim Sí Đại Bằng Điều, chắc hẳn cũng là hướng về phía Từ Kim Hồ Lô đi, mọi người có giống nhau mục đích, đều có thể đục nước béo cò.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95:: Cường thế Trương Nghị

Kim Sí Đại Bằng Điều, phi cầm nhất tộc vương giả, bản thân thực lực kinh người, tốc độ nhanh Tuyệt Thiên dưới, người bình thường căn bản không dám trêu chọc!

Bây giờ lại có thể có người chủ động công kích nó, làm sao lại không cho Khương Thiên Lăng phần nộ? Huống chi Kim Sí Đại Bằng Điều là đuổi theo Tử Kim Hồ Lô mà đi.

Cho dù là Kim Sí Đại Bằng bị người gạt bỏ, đều không thể làm mất Tử Kim Hồ Lô, bằng không hẳn căn bản là không có cách hướng trong gia tộc trường bối bàn giao!

Kim Sí Đại Bằng đối với người bình thường tới nói, hoàn toàn chính xác đầy đủ trân quý, nhưng là đối với truyền thừa gia tộc tới nói cũng không phải là hi hữu chi vật, nhưng là truyền thừa chi bảo liên không thể tầm thường so sánh.

Huống chi Tử Kim Hồ Lô có thể trợ giúp đại lượng Nguyên Thần cảnh cao thủ đột phá trở thành Tiềm Long cảnh đại năng, tuyệt đối không cách nào di thất ở bên ngoài.

Khương Thiên Lăng thân pháp kinh người, thậm chí so thiểm điện đều không kém cỏi, trong chớp mắt đã đến Kim Sí Đại Bằng Điều chỗ khu vực.

"Người là ai, cũng dám ta công kích Kim Bằng?"

Nhìn lấy mình Kim Bằng cánh chim lộn xộn, uể oải suy sụp, hai mắt âm đạm không ánh sáng, Khương Thiên Lăng sắc mặt âm lãnh, lửa giận ngút trời.

"Ta đưa cho người khác Tử Kim Hồ Lô, cái này súc sinh vậy mà cũng dám cướp đoạt, coi là thật chán sống rồi!"

Khương Thiên Lăng nghe vậy tinh quang lóe lên, người này nói hẳn tặng Tử Kim Hồ Lô, hẳn là Kim Bằng truy đuổi Tử Kim Hồ Lô xuất từ trong tay của hắn?

"Người rốt cuộc là ai?" Có thể đem truyền thừa gia tộc pháp bảo khắp nơi tặng người, người này tất nhất định có thâm hậu bối cảnh.

"Vù vù!" Mấy bóng người hiện lên, xuất hiện tại Khương Thiên Lăng bên cạnh, chính là Vương Lâm, phó núi, Trương Tín bọn người.

Kim Sí Đại Bằng Điều thụ trọng thương, Khương Thiên Lăng thể mà không có vừa lên đến liền đại đại xuất thủ, đám người không khỏi thảm thiết mình.

Khi nhìn đến đối phương thời điểm, phảng phất cảm giác một vùng suối nước, bình tĩnh lạ thường, như là ẩn giấu đi đủ để hủy thiên diệt địa năng lượng cường đại.

Tốt tu vi cường đại! Chỉ ít cũng là Nguyên Thần bát trọng thiên trở lên đỉnh cao cường giả!

Người này mặt lộ vẻ mỉm cười, phảng phất đối Khương Thiên Lăng chất vấn chẳng thèm ngó tới, tiện tay vung ra một đạo chưởng mắt thanh quang, hướng phía Khương Thiên Lăng phía dưới hai người kia mà đi.

"Lại là bọn hắn!" Vương Lâm Tâm bên trong mơ hồ cảm thấy không ổn.

Khi cái này đạo thanh quang xuất hiện lần nữa thời điểm, Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân đồng thời xuất hiện ở trước mắt mọi người, nguyên lai người này vậy mà cách không đem Phương Lâm bọn người di động qua tới.

"Trương Nghị, người lại là Nguyên Thần chân nhân!" Phương Lâm giật mình hỏi.

Người này chính là đem Tử Kim Hồ Lô bán cho Phương Lâm Trương Nghị, để Phương Lâm không nghĩ tới sự tình, hẳn vậy mà có thể đứng lơ lửng trên không, tự nhiên cũng chính là Nguyên Thần chân nhân.

Trương Nghị phải ngón tay chỉ đối diện Khương Thiên Lăng, nhàn nhạt nói ra: "Cái này Tử Kim Hồ Lô chính là ta cùng người trao đổi, hẳn hẳn là trắng trợn cướp đoạt hào đoạt a?"

"Thì tính sao!" Khương Thiên Lăng lạnh lùng nói.

Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân hai người không hiểu ra sao, đến bây giờ cũng không biết là chuyện gì xảy ra, liền bị Trương Nghị cho lấy được giữa không trung.

"Đã ngại thừa nhận, vậy chỉ dùng ngại Kim Bằng làm nhận lỗi đi!" Trương Nghị biểu lộ trang nghiêm, như là cao vị người không dung bất luận kẻ nào nghi vấn.

"Người quá cuồng vọng! Chẳng lẽ ngại cho rằng đắc tội truyền thừa gia tộc, liền có thể bình yên vô sự sao?"

Người này lại muốn đem mình Kim Bằng bồi thường cho một cái Thăng Linh cảnh tiểu tử, càng thêm khơi dậy Khương Thiên Lăng lửa giận trong lòng.

"Truyền thừa gia tộc, cái nào truyền thừa gia tộc?" Trương Nghị nhú mày.

Khương Thiên Lăng trong lòng vui vẻ, xem ra người này cũng không thể không nhìn truyền thừa gia tộc thực lực a, lúc này trả lời: "Đông Hoang Khương gia!"

"Đông Hoang khương gia năm đó hoàn toàn chính xác uy chấn Đông Hoang, nhưng là bây giờ cũng không gì hơn cái này mà thôi, ngại vẫn là lưu lại Kim Bằng đi!" Trương Nghị hơi trầm ngâm, lạnh giọng nói ra.

Người này đến tột cùng là ai? Một thân một mình liền dám đắc tội Đông Hoang Khương gia, chẳng lẽ phía sau thực lực so truyền thừa gia tộc còn cường đại hơn?

Vương Lâm, Trương Tín cùng phò núm bọn người im lặng im lặng, nhao nhao suy đoán lai lịch của người này, tại không có biết rõ ràng trước đó, bọn hắn cũng không dám tùy tiện xuất thủ.

Khương Thiên Lăng càng thêm phần nộ, uy danh hiển hách Đông Hoang Khương gia, hôm nay liên tục không bị người để vào mắt, xem ra yên lặng đã nhiều năm như vậy, đều nhanh bị người quên lãng.

Trương Nghị hai con người như điện, trong lúc đó một đường bàn tay màu xanh trắng xuất hiện, từ Khương Thiên Lăng trước mắt xẹt qua, trực tiếp bắt được Kim Bằng, ngạnh sinh sinh lôi đến Phương Lâm trước người.

Kim Bằng gào thét không ngừng, nó cũng cảm giác được mình tại trước mặt người này không có phần thắng chút nào, vậy mà không dám có chỗ phản kháng, hai mắt hiện ra vẻ sợ hãi.

"Ta đại biểu Đông Hoang Khương gia đem cái này Kim Bằng bồi cho đạo huynh, từ đó về sau cái này Kim Bằng liền về ngại." "

Đại biểu Đông Hoang Khương gia? Phương Lâm nghe vậy kinh hãi, người này đến cùng là thân phận gì, đem Đông Hoang Khương gia pháp bảo giao trả lại cho mình, như thế nào thế mà đem Khương gia Nguyên Thần chân nhân tọa kỵ đưa cho mình!

"Tiền bối, cái này tuyệt đối không được, ta mới Thăng Linh cảnh mà thôi, sao có thể ngự sử Nguyên Thần cảnh Kim Bằng?" Phương Lâm vội vàng cự tuyệt, hẳn bây giờ căn bản không cách nào lại đắc tội Đông Hoang Khương gia.

Chém giết Doãn Thiên Hạo, Ngự Kiếm Sơn Trang người tuyệt đối sẽ không buông tha mình, lúc này xác thực không thích hợp lần nữa đắc tội một cái khác Hoang Cổ lưu truyền cường đại gia tộc!

Huống chi cái này Trương Nghị làm việc quỷ dị, còn không biết là bạn là địch, càng thêm không thể tùy tiện tiếp nhận hẳn bất kỳ vật gì, huống chi Kim Bằng chủ nhân ở phía đối diện, hơn nữa còn là Nguyên Thần chân nhân!

Khương Thiên Lăng chau mày, đối với Trương Nghị đột nhiên xuất thủ, hẳn phát hiện mình không có chút nào ngăn cản chỉ lực, chi có thể tro mắt nhìn Kim Bằng bị hắn chụp tới.

Hắn chỉ là lạnh lùng nhìn lấy Phương Lâm, nếu như Phương Lâm dám tiếp nhận cái này Kim Bằng, hẳn sẽ không chút do dự xuất thủ chém giết Phương Lâm! Lần này đi ra, chỉ cần có thể đạt được Từ Kim Hồ Lô, dù là tổn thất một cái Kim Bằng cũng sẽ không tiếc.

Trương Nghị mỉm cười, ngón trỏ tay phải đột nhiên xuất hiện một cái vàng sáng màu bạc, roi thẳng vào Kim Bằng đột nhiên trên cổ, phảng phất một cái vòng sắt một mực khóa lại Kim Bằng. Sau đó một đạo thanh quang hiện lên, Phương Lâm cảm giác cánh tay trái có chút đau xót, một đạo huyết châu đang không mà lên.

Nhò máu nhận chủ! Phương Lâm trong nháy mắt kịp phản ứng.

Một đạo cảm giác quỷ dị xuất hiện Phương Lâm ngay trong thức hải, phảng phất cái này Kim Bằng liền như chính mình nô lệ, như là Phong Thần đồ giám bên trong Huyền Minh Xà, bị chính mình chương khống sinh giống như chết.

"Đây là Từ Kim Hồ Lô, ta vẫn là giao cho ngại đi!" Màu tím kim quang chớp động, Phương Lâm trong tay lại lấy được cái kia Từ Kim Hồ Lô.

Phương Lâm cảm giác rất im lặng, đẩy hết thấy đều không phải là hắn muốn, nhưng là lần nữa đối mặt Trương Nghị thời điểm, phảng phất cảm giác mình căn bản là không có cách cự tuyệt hẳn đồ vật.

Hắn rốt cuộc là ai?

Khương Thiên Lăng nhìn chòng chọc Trương Nghị, hẳn đã cảm thấy mình cùng Kim Bằng đã mất đi tâm thần liên hệ, âm thầm đè nén trong lòng của mình phần nộ.

Đông Hoang Khương gia Từ Kim Hồ Lô cùng Kim Bằng bị đột nhiên xuất hiện người này, tùy ý giao cho trước mắt cái này Thăng Linh cảnh tiểu tử, cái này làm sao không để đám người cảm thấy chân kinh.

Chẳng lẽ tiểu tử này cũng có cái gì thâm hậu bối cảnh? Khương Thiên Lăng cũng là nghi vấn trùng điệp.

Trương Nghị đột nhiên lại vung ra chói mắt thanh quang, cuốn lên Phương Lâm, Mộ Dung Chân cùng Kim Sí Đại Bằng biến mất tại trước mắt mọi người, phảng phất cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện giống như .

"Nếu như các ngươi phái ra Nguyên Thần cảnh trở xuống đệ tử đuổi theo giết, ta sẽ không nhúng tay, nhưng là nếu có Nguyên Thần cảnh cường giả dám can đảm hướng hai người bọn họ xuất thủ! Ta sẽ tùy thời xuất thủ gạt bỏ!"

Phảng phất nhìn ra Khương Thiên Lăng, Vương Lâm mấy người tâm tư người, Trương Nghị khoe miệng phiết ra một tia ưu nhã đường cong, chỉ là ngữ khí để đám người cảm nhận được một cỗ nhàn nhạt sát cơ.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96:: Mộ Dung về nhà

Cần Nguyên Sơn mạch ở vào Đông Hoang Thịnh Đường đế quốc Đông Nam bộ, cùng Bạo Loạn Tinh Hải cách xa nhau chỉ có ba ngàn dặm, chính là đông bộ vùng duyên hải nổi danh nhất dãy núi một trong.

Kỳ sơn dị thủy, phi cảm tảo thú, chim hót hoa nở, phảng phất như cùng người ở giữa tiên cảnh , hấp dẫn lấy đông đảo tuổi trẻ Tu Đạo giả tranh nhau mà đến.

"Sư tỷ, nơi này chính là Mộ Dung gia tộc ẩn cư địa phương sao?"

Phương Lâm cùng Mộ Dung Chân hai người đứng tại Kim Bằng trên lưng, xuyên qua vài toà cao thấp khác biệt sơn phong, cuối cùng rơi vào một cái bị tuyết trắng bao trùm dốc núi.

Núi này sườn núi mọc ra hình thù kỳ quái dị thảo, như là trường kiếm thẳng tắp, phảng phất chính là có kiếm khí hình thành tự nhiên thực vật, để Phương Lâm âm thầm ngạc nhiên.

Không có gì lạ dốc núi, dù ai cũng không cách nào dự liệu được nơi này thế mà ẩn tàng uy chấn Đông Hoang mấy vạn năm Mộ Dung thị!

Lấy đạo của người trả lại cho người, Mộ Dung gia tộc từ ngàn xưa tuyết học, tại Hồng Hoang giới bên trong, phạm là Nhập Đạo cảnh trở lên Tu Đạo giả, cơ hồ không ai không biết không người không hay.

"Ừm, từ phụ thân ta truyền cho tin tức đến xem, nơi này liền là gia tộc chúng ta sở tại địa."

Mộ Dung Chân từ Kim Bằng bên trên nhảy xuống, ngẩng nhìn bốn phía cũng không nhìn thấy có người ẩn cư dấu vết, không khỏi nhíu mày.

Núi cao phong hiểm, tuyết trắng mênh mang, ngoại trừ trên bầu trời ngẫu nhiên bay qua điều hâu bên ngoài, cơ hồ nhìn không đến bất luận cái gì thăng linh dấu vết.

Gần 10 km không trung, nếu không có Phương Lâm vừa mới đạt được một cái Kim Sí Đại Bằng Điều, chỉ sợ hai người căn bản là không có cách đến nơi này.

"Thế nhưng là nơi này cũng không có các ngươi gia tộc tung tích, không biết bá phụ có hay không lưu lại cho người thông tin pháp bảo?" Phương Lâm thu hồi bốn phía ngẩng nhìn ánh mắt.

Mộ Dung Chân từ trữ vật giới chỉ ở trong lấy ra một cái chuông lục lạc giống như pháp bảo, một cỗ ôn hòa linh lực thua đưa qua, phát ra thanh thúy tiếng vang, tại tịch liêu dốc núi lộ ra phá lệ chói tai.

Lập tức một đạo vô hình môn hộ xuất hiện tại hai người trước người, đồng thời một vị chừng hai mươi tuổi người trẻ tuổi từ bên trong đi ra.

"Các ngươi hai cái là ai, tại sao có thể có chúng ta Mộ Dung gia tộc thông tin chuông lục lạc?" Người này lạnh lùng mà hỏi.

Phuong Lâm tiến lên một bước, chấp tay đáp lại nói: "Ta gọi Phuong Lâm, đây là sư tỷ của ta Mộ Dung Chân, vừa rồi chuông lục lạc âm thanh là sư tỷ của ta phát ra tới."

"Mộ Dung Chân?" Người này hơi trầm ngâm, đột nhiên hai mắt sáng lên, cao hứng nói ra: "Ngươi là Bác thúc nữ nhi Mộ Dung Chân à?"

"Tiểu muội chính là Mộ Dung Chân, không biết là huynh trưởng cùng phụ thân ta là quan hệ như thế nào?" Mộ Dung Chân hỏi.

"Phụ thân ta Mộ Dung giảng hòa Bác thúc là cùng nhau lớn lên, hai người quan hệ phi thường tốt, từ nhỏ đã nghe nói Bác thúc có một đứa con gái, hôm nay quả nhiên gặp được."

"Xin hỏi huynh trưởng xưng hô như thế nào?"

"Ta gọi Mộ Dung Thác Vân!"

Mộ Dung Chân nghe vậy nhẹ nhàng xoay người, phảng phất một đóa thủy liên hoa bị gió thổi động, thấp giọng nói ra: "Tiểu muội Mộ Dung Chân gặp qua mở đất Vân đại ca!"

"Vị này là sư đệ ta Phuong Lâm, Thăng Linh cảnh bát trọng thiên tu vi, bất quá thực lực không thể so với Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên kém!"

Mộ Dung Thác Vân hồ hững gật đầu, đối với một người bình thường, hấn nhưng không có kiên nhẫn chủ động cùng Phuong Lâm liên hệ, đây cũng là truyền thừa gia tộc kiêu ngạo.

"Đã ngươi đã đem sư muội ta đưa đến nơi này, vậy ngươi liền mang theo ngươi Kim Bằng rồi đi nơi này đi, tốt nhất đừng để người khác biết nơi này!"

Phuong Lâm nghe vậy lòng mảy may nhẹ khóa, đột nhiên nghĩ tới điều gì, lòng mảy may trong nháy mắt giãn ra, nhàn nhạt đáp lại nói: "Như thế cũng tốt, vậy ta liền trở về!"

Đưa cho Mộ Dung Chân một cái áy náy ánh mắt, Phuong Lâm hai chân đạp thả người nhảy vọt, rơi vào Kim Bằng trên người, động tác tiêu sái tự nhiên, nước chảy mây trôi, tung bay như mây bay, kiêu như Kinh Long.

"Phuong sư đệ, một đường cẩn thận!"

Mộ Dung Chân phảng phất có lời gì muốn nói, nhưng là lời đến khóe miệng muốn nói lại thôi, lâm thời đổi giọng hóa thành một câu trân trọng!

Phuong Lâm miễn cưỡng lộ ra vẻ tươi cười, sau đó không chế lấy Kim Bằng đằng không mà lên, biến mất tại nơi sóng chấp trùng Càn Nguyên Sơn mạch.

Mộ Dung Thác Vân tự nhiên có thể phát giác được Mộ Dung Chân biến hóa trong lòng, chỗ nào không biết cái này vừa mới về nhà đường muội, phảng phất đối cứng mới nam tử đã ngầm sinh tình cảm.

"Chân muội, cùng ta tiến vào Mộ Dung Huyền Giới đi!"

Hư không bỗng xuất hiện lần nữa tại Mộ Dung Chân bên cạnh, không gian hơi rung nhẹ, phảng phất trong chớp lát liền sẽ biến mất không thấy gì nữa.

Hai người một trước một sau, đồng thời đi vào, đạo này Hư Không Môn hộ cũng biến mất theo, phảng phất cho tới bây giờ đều chưa từng xuất hiện, chỉ để lại trên mặt đất chính là ba cái khác biệt dấu chân.

Bàn đá xanh đường phố xen vào nhau tinh tế, phảng phất ẩn chứa giữa thiên địa thần kỳ nhất đạo văn, hai bên màu xanh lá thực vật sinh cơ bùng bùng, như là cỏ Mộc Tinh Linh hấp thu Thiên Địa linh khí.

Phía trước là một tòa cao chừng mười mét làm thần điện, hai tòa giương nanh múa vuốt thạch sư thù hộ tại hai bên, bên phải thành linh nằm ngang lấy một tòa cự hình linh thạch, phía trên điêu khắc ba chữ to.

Mộ Dung thị!

"Tám bia đá này chính là ta Mộ Dung gia tiên tổ chỗ khắc, bên trong ẩn chứa ta Mộ Dung gia cường đại nhất tuyệt học đạo văn!" Mộ Dung Thác Vân chỉ thần điện bên cạnh bia đá nói ra.

Mộ Dung thị cái này ba chữ phảng phất một thanh tiên thiên chi kiếm, từ vô tận hư không đột nhiên diễn hóa đi ra, xen lẫn mảnh liệt kiếm ý đập vào mắt.

Thật là lợi hại kiếm ý! Mộ Dung Chân trong lòng sợ hãi thán phục vô cùng, chỉ là ba chữ liền để cho mình cảm nhận được sợ hãi.

"Chân nhi, ngươi về đến rồi!" Đột nhiên một bóng người từ giữa không trung rơi xuống.

Mộ Dung Chân nghe được thanh âm về sau, quay người hành lễ: "Gặp qua phụ thân!"

"Gặp qua Bác thúc!" Mộ Dung Thác Vân cũng là khom mình hành lễ.

Người tới chính là Mộ Dung Chân cha ruột Mộ Dung Bác, Nguyên Thần bát trọng thiên cường giả tối đỉnh, cũng là đương đại Mộ Dung gia tộc có thiên phú nhất tuyệt thế thiên tài một trong.

Mộ Dung Bác dáng người khôi ngô, mặc mặc trường bào mặc lên người uy phong hiên hách, mày rậm mắt to, mũi cao cao nổi lên, mặt chữ quắc, một bộ không gian tự uy đáng vẻ.

"Đã trở về , ta liền dẫn ngươi đi gặp mẫu thân ngươi!" Mộ Dung Bác tiến lên một bước, lôi kéo Mộ Dung Chân tay.

Cha con gặp nhau, tự nhiên sẽ có rất nhiều lời muốn nói, Mộ Dung Thác Vân thừa cơ rời đi, đem thời gian lưu cho Mộ Dung Bác cha con.

"Chân nhi, ngươi là làm sao trở về ? Lấy thực lực của ngươi có thể đến vạn mét dốc núi, xem ra cũng chịu không ít khổ đau a?" Mộ Dung Bác quan tâm mà hỏi.

Nghĩ đến Phương Lâm, Mộ Dung Chân hơi đỏ mặt, thấp giọng nói ra: "Là Phương Lâm sư đệ đưa ta về, hắn có một cái Kim Sí Đại Bằng Điều."

Mộ Dung Bác biểu lộ không có bất kỳ biến hóa nào, vẫn như cũ cười nói: "Phương Lâm? Chính là của các ngươi Thiếu tông chủ đi, rất không tệ hài tử!"

Phụ thân đối Phương Lâm rất có hảo cảm, Mộ Dung Chân trong lòng âm thầm mừng rỡ, khoe miệng tiểu dung tràn ngập, trong đầu xuất hiện lần nữa Phương Lâm thân ảnh.

Đem Mộ Dung Chân đưa về Càn Nguyên Sơn mạch về sau, Phương Lâm dự định trở lại Thương Minh phái, lần nữa xông vào Tru tiên luân hồi trận, dò xét trong trận ẩn tàng bí mật, cùng mình xuyên qua nguyên nhân.

"A, phía dưới là một cái thành nhỏ, vừa vặn đi hỏi một chút như thế nào tiến về Bạo Loạn Tinh Hải." Phương Lâm từ Kim Bằng trên người nhảy xuống.

Để Kim Bằng ngừng lưu ở nơi đây, Phương Lâm một thân một mình hướng phía cửa thành đi đến.

Kim Sí Đại Bằng Điều bản thân liền tương đối hi hữu, Phương Lâm bây giờ mới Thăng Linh cảnh bát trọng thiên, nếu là bị người hữu tâm thấy được, lại sẽ chọc cho đến phiền toái không cần thiết.

"Công tử, xin dừng bước!"

Phương Lâm đang muốn sai bước xuyên qua cửa thành, sau lưng đột nhiên truyền đến một cái thanh thúy giọng nữ, phảng phất mang theo vô tận thương cảm cùng bi tình.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97:: Bán bút lông nữ nhân

Phương Lâm nghe vậy xoay người, chỉ gặp một vị tuổi chừng hai tám nữ tử, sắc mặt đau khổ, bên phải bên trên cầm một cây màu xanh biếc trăm gài tóc, hai mắt ướt át, phảng phất vừa mới thống khổ qua một trận.

"Cô nương, có chuyện gì không?" Phương Lâm cảm giác được người này cũng không phải là Tu Đạo giả, thế là liền mở miệng dò hỏi.

Chém giết Ngự Kiếm Sơn Trang Doãn Thiên Hạo, lại đắc tội Đông Hoang Khương gia, Phương Lâm bây giờ đối xa lạ Tu Đạo giả, tự nhiên cũng liền đều nhiều hơn một phần cảnh giác.

Nhưng là nàng này bước chân lổ mẫm, toàn thân không có nửa điểm linh lực, căn bản không giống truyền thừa con em của gia tộc, trừ phi cảnh giới của nàng tu vi xa xa cao hơn Mục Thành Ân!

Bởi vì Phong Thần đồ giám cùng tiết thiên trải qua tồn tại, Phương Lâm đối với linh lực cảm ứng vượt qua thường nhân, tự nhiên có thể phân biệt ra được nàng này là phổ thông phàm nhân.

Nữ tử bước nhanh đi đến Phương Lâm trước người, thật sâu thân thể khom xuống nói ra: "Nô gia biết công tử chính là Tu Đạo giả, có một vật muốn chuyển nhượng cho công tử!"

Lại là bán đồ ! Phương Lâm lập tức bó tay rồi, một ngày này ở trong lại có hai người không hiểu thấu đem đồ vật bán cho mình.

Cái thứ nhất liền là Trương Nghi, đem Tử Kim Hồ Lô bán cho mình, lại để cho mình đắc tội Đông Hoang truyền thừa vài vạn năm Khương gia, hơn nữa còn đến bắt đi bọn hắn một cái Kim Sí Đại Bằng Đầu.

Không nghĩ tới vừa tới cái thành nhỏ này, lại đụng phải một cái bán đồ , có vẻ như mình thật tựa như kẻ có tiền sao?

Phương Lâm lúng túng cười nói: "Cô nương nói đùa, tại hạ chỉ là phổ thông Tu Đạo giả, vẫn là mời cô nương thay người mua đi!"

Mặc kệ là bảo vật gì, Phương Lâm lần này cũng không dám tùy tiện xuất thủ mua, nói không chừng lại chọc chuyện gì? Hắn hiện tại chỉ muốn nhanh lên trở về Thương Minh phái.

Nếu như có thể đạt được Đông Môn Đoạn Thiên hạ lạc, hoặc là tìm đến Đông Môn Đoạn Thiên, cùng một chỗ trở về tông môn, đó là không thể tốt hơn .

"Công tử có chỗ không biết, nô gia đã tìm được hơn mười vị Tu Đạo giả, nhưng là bọn hắn đều không có để ý nô gia, thậm chí cảm thấy đến nô gia tại hung hăng can quấy."

Nữ tử này vừa nói vừa rơi lệ, trong nháy mắt liền để Phương Lâm cảm giác được thúc thủ vô sách.

"Nếu không có nô gia cản trở về ở ngoài ngàn dặm quê quán, tuyệt sẽ không tùy tiện hướng cao nhân đắc đạo nhờ giúp đỡ."

Nàng này tuy nói cũng không phải là có chim sa cá lặn, hoa nhòng nguyệt thẹn chi tư, nhưng là ngọc diện rung rung, sờ sờ động lòng người bộ dáng, vẫn là để người không thể thờ ơ.

"Nói đi! Người muốn bán thứ gì, lấy ra xem một chút đi!" Cứ việc trong lòng hạ quyết tâm không mua, Phương Lâm cuối cùng vẫn động lòng trắc ẩn.

Nữ tử mặt lộ vẻ về u sầu, vẫn ngẩng nhìn chung quanh, cắn môi thấp giọng nói ra: "Mời công tử cho ta tới, nơi này không tiện lắm."

Phương Lâm khoát tay áo nói ra: "Không cần, trực tiếp lấy ra đi."

Chỉ gặp nữ tử từ trong tay áo lấy ra một thanh màu đỏ bút lông, phảng phất như cùng đến bảo , cẩn thận từng li từng tí đưa cho Phương Lâm.

"Mời công tử cẩn thận xem xét, này bút không tầm thường, ta đã từng đã cứu một cái lão khát cái, là hắn tặng đưa cho ta !"

"Đây là Phích Lịch Tảo Mộc bút! Người hẳn là còn có như ý trân châu cát a?"

Phương Lâm ngắm nghía cái này màu đỏ bút lông, toàn thân bóng loáng, cán bút cứng cáp cổ xưa, phảng phất ẩn chứa một cỗ hào nhiên chính khí.

"Nguyên lai tên của nó gọi là Phích Lịch Tảo Mộc bút, về phần người nói như ý trân châu cát ta cũng không biết, bất quá cái này bút lông có thể đủ trấn định tâm thần." Nữ tử bổ sung nói ra.

"Đây là ai nói cho người?" Phương Lâm hỏi ngược lại.

"Tặng cùng ta bút lông cái kia lão khát cái."

"Người vừa mới nói trước người đi tìm hơn mười vị Tu Đạo giả, bọn hắn tin tưởng lời của người nói sao?"

Nàng này tinh thần chán nản, lắc đầu nói ra: "Không tin."

"Vậy người cảm thấy ta sẽ tin sao? Ta muốn biết, người là làm thế nào biết ta là Tu Đạo giả ?" Phương Lâm rất muốn biết đáp án của vấn đề này.

Một cái bình thường phạm nhân nữ tử, lại có thể một chút nhìn ra Tu Đạo giả, trong này khẳng định có lấy cái gì khó mà nói nên lời sự tình.

"Từ khi đạt được cái này Phích Lịch Tảo Mộc bút về sau, ta liền phát hiện mình giống như có thể cảm giác được người nào trên người có linh lực lưu chuyển ." Nữ tử trầm giọng hồi đáp.

Phương Lâm tâm thần khẽ động, chỉ sợ cho nàng này Phích Lịch Tảo Mộc bút lão khát cái cũng không phải là người bình thường.

"Đã cái này Phích Lịch Tảo Mộc bút có kỳ lạ như vậy công hiệu, người vì sao muốn đem nó chuyển nhượng ra ngoài?"

"Ta muốn về nhà, trở lại cách nơi này năm ngàn dặm Hàn Lâm Thành!" Nữ tử ánh mắt đột nhiên tràn đầy kiên định.

"Há, muốn về nhà cái kia liền về nhà a, tại cái này bán đồ làm cái gì?" Phương Lâm nghi vấn hỏi.

"Ta cần mười cái Trung phẩm linh thạch chuộc thân! Mới có thể rời đi nơi này, bằng không bọn hắn sẽ một mực truy sát ta ."

Nghe được nữ tử giải thích, Phương Lâm lần nữa bó tay rồi, quả nhiên lại là một cái phiền toái sự tình, lấy tính cách của hắn, không ưa nhất liền là khi dễ nữ nhân người, nhất là tay không tác sát nữ nhân.

"Mười cái Trung phẩm linh thạch, ta còn thực sự cầm ra được, nhưng là người cái này Phích Lịch Tảo Mộc bút cũng không giá trị nhiều linh thạch như vậy!" Phương Lâm thần nhiên nói.

Phổ thông Phích Lịch Tảo Mộc bút ngay cả nửa khối hạ phẩm linh thạch đều không đáng, nữ nhân này vậy mà ra giá mười cái Trung phẩm linh thạch, thật là làm cho Phương Lâm mở rộng tầm mắt.

"Mời công tử chiếu cố!" Nữ tử đột nhiên quỳ rạp xuống đất.

"Mau nhìn, nữ nhân kia lại tại cho người khác quỳ xuống! Thật sự là không biết xấu hổ!"

"Quả thực là bệnh tâm thần, mỗi ngày cầm cái kia phá bút lông, không phải muốn bán mười cái Trung phẩm linh thạch, khẳng định là đầu óc có vấn đề!"

Rất nhiều người đều tụ tập tại Phương Lâm cùng nàng này chung quanh, chỉ trừ, tựa hồ nữ tử này thường xuyên hướng người khác quỳ xuống, mời cầu người khác mua mười cái Trung phẩm linh thạch mua nàng Phích Lịch Tảo Mộc bút.

"Người chính là quỳ xuống cũng không được, người cái kia phá bút lông ngay cả nửa khối linh thạch đều không đáng, ai sẽ mua người?"

Phương Lâm hồ hững nhìn lấy hết thấy, phảng phất mọi người đối nữ tử này sợ tác sợ vi đều đã quá quen thuộc, thật là một cái kỳ quái nữ nhân a.

"Vị công tử này tuyệt đối không nên mua nàng phá bút lông, nàng liền là lừa đảo a!" Bên cạnh một vị phụ nữ trung niên khuyên.

"Thanh di nói rất đúng, nữ nhân này liền là lừa đảo, bất quá nàng giống như cho tới bây giờ đều không có đi lừa gạt thành công qua." Có người phụ họa nói.

Phương Lâm nhíu mày, lạnh lùng nói ra: "Nếu là người có thể cả cái sự tình giải thích cho ta rõ ràng, đưa người mười khối Trung phẩm linh thạch thì thế nào!"

Đám người nghe xong, nhao nhao chặn lại nói: "Công tử, người cũng không thể bên trên nàng hợp lý a, nàng liền là đang lừa người a!"

Phương Lâm ánh mắt lạnh lùng, từ trên thân mọi người khề quét mà qua, trầm giọng nói ra: "Người đi theo ta, nơi này nói chuyện không tiện!"

Nghe được Phương Lâm tựa hồ có đưa nàng mười cái linh thạch ý tứ, nàng này lập tức đứng lên, bước nhanh đi theo Phương Lâm từ trong đám người xuyên thẳng qua mà qua.

Đối với đám người trào phúng cùng chửi rủa, nét mặt của nàng không có chút nào biến hóa, phảng phất chưa từng có nghe thấy, càng thêm đưa tới Phương Lâm lòng hiếu kỳ.

Mặt đối với người khác châm chọc khiêu khích, vậy mà thờ ơ, nàng này tuyệt không phải phổ thông thế tục nữ tử.

Tiêu dao dưới lầu phương dưới cây liễu lớn, Phương Lâm cùng tên kia bán Phích Lịch Tảo Mộc bút nữ nhân tương đối mà xem, lẫn nhau đều tại tính toán tâm ý của đối phương.

"Nơi này không có những người khác, có thể giải thích cho ta một chút đến cùng chuyện gì xảy ra a?" Phương Lâm đầu tiên phá vỡ bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98:: Đánh lên Tiêu Tương quán

Người không phải cỏ cây, ai có thể vô tình? Nàng này có thể chịu được đông đảo trào phúng cùng nhục nhã, mà kiên định tín niệm đi đổi lấy vật mình muốn, có thể nào không cho Phương Lâm vì đó cảm động.

Chỉ là mười khối Trung phẩm linh thạch, đối Phương Lâm tới nói có cũng được mà không có cũng không sao, nhưng là đối với nữ nhân này trước mắt tới nói, có lẽ liền là một lần sinh mệnh chuyển hướng.

Gặp chuyện bất bình, còn có người rút đao tương trợ, huống chi còn là đối mặt một cái có vẻ như thâm thụ oan khuất nhục nữ tử?

Nếu không có cố kiên cường chí tâm, có thể nào chịu nhục, đưa tôn nghiêm của mình mà không để ý, ba lần bốn lượt hướng người khác quỳ xuống?

Phương Lâm tâm run nhẹ, nhân chi sơ, tính bản thiện, lòng trắc ẩn, người người đều có, chỉ là phần lớn người đều giấu giếm rất sâu rất sâu.

"Đã công tử hiểu rõ đại nghĩa như thế, nô gia liền đem cả cái chân tướng sự tình nói cho công tử, hi vọng công tử có thể xuất thủ tương trợ!" Nữ tử ánh mắt mang theo mừng rỡ.

Giọng dần dần lên, Liễu Diệp bay xuống, phảng phất tại phối hợp với nữ tử giải thích nàng đáng thương thân thế.

Phương Lâm cẩn thận lắng nghe, khi thì sắc mặt nặng nề như là Thái Sơn áp đỉnh, khi thì một mặt phần nộ giống như Liệt Hỏa Phán Thiên.

Nguyên lai nàng này tên là Lâm Thi Thi, bởi vì tình cờ một lần ngoài ý muốn đắc tội Tiêu Tương quán Lộng Nguyệt công tử, bị dưới người cầm chế, từ đó bị ép làm nô.

Những này tại Phương Lâm xem ra coi như bình thường, dù sao mệnh được yếu thua, đắc tội người tất nhiên muốn lại nhận một ít trừng phạt.

Nhưng là chân chính để Phương Lâm cảm thấy tức giận liền là: Lộng Nguyệt công tử vậy mà để Lâm Thi Thi trong ba tháng lấy tới mười khối linh thạch thượng phẩm, nếu không liền sẽ phải người cầm thấy Hàn Lâm Thành giết chết cha mẹ của nàng, sau đó đưa nàng bán được khóa thân khóa thân.

Từ Lâm Thi Thi trong lời nói, Phương Lâm biết Lâm Thi Thi một nhà cũng không phải là tu đạo bên trong người, chính là phổ thông phạm nhân, căn bản không có khả năng lấy tới mười khối Trung phẩm linh thạch.

Hồng Hoang giới vạn cổ lưu truyền, linh thạch toàn bộ đều nắm giữ tại tu đạo nhân trong tay, phạm nhân là không thể nào đạt được linh thạch, huống chi còn là Trung phẩm linh thạch!

Nói như vậy, Thăng Linh cảnh đệ tử sử dụng đều là hạ phẩm linh thạch, Trung phẩm linh thạch trên cơ bản cũng là từ sư môn trưởng bối ban cho, căn bản không có khả năng đưa cho một người bình thường.

Về phần linh thạch thượng phẩm, chỉ có Nguyên Thần thật người mới có thể có được, ngay cả Nhập Đạo cảnh Tu Đạo giả đều rất khó chiếm được, có thể thấy được linh thạch tại tu đạo giới giá trị.

Cái này Lộng Nguyệt công tử không thể nào không rõ ràng những này, vậy hẳn vì cái gì còn phải làm như vậy?

Nguyên nhân chỉ có một cái: cái kia chính là đem Lâm Thi Thi coi như trò chơi con mồi, đối với hắn mà nói, Lâm Thi Thi liền là một cái con mồi muốn giết cứ giết, căn bản không đem phạm nhân coi như người!

"Thánh nhân bất nhân, lấy bách tính làm kiến hôi; thiên địa bất nhân, lấy vạn vật làm kiến hôi!"

Phương Lâm sắc mặt âm trầm, trừ phi Hồn Nguyên thánh người mới có tư cách không nhìn phạm nhân, dù sao phạm nhân là đại thiên thể giới căn bản, huống chi cái thể giới này cũng không có thánh nhân.

"Lâm Thi Thi, ngươi yên tâm đi, chuyện này ta quản định! Lộng Nguyệt công tử, cái này tu đạo giới bại hoại, làm sao có thể đủ truy cầu trường sinh đại đạo!"

Một đạo thật nhỏ linh quang từ Phương Lâm ngay trong thức hải bay ra ngoài, tựa như một con du long lấp lóe mà qua, Lâm Thi Thi căn bản không biết Phương Lâm đã đem Huyền Minh Xà phái ra ngoài.

Lộng Nguyệt công tử đến tột cùng là thực lực gì, Phương Lâm còn không biết được, tự nhiên không thể hành động thiếu suy nghĩ, đành phải đem Phong Thần đồ giám Huyền Minh Xà thả ra, để nó đi thăm dò một chút người này thực lực.

"Công tử định làm gì?" Lâm Thi Thi nhìn chằm chằm Phương Lâm hỏi.

Khó được có người nguyện ý giúp trợ mình, Lâm Thi Thi nhịp tim rất nhanh, chỉ hy vọng người này có thể cho mình mười khối Trung phẩm linh thạch, từ Lộng Nguyệt công tử nơi đó chuộc thân liền có thể.

Phảng phất nhìn ra Lâm Thi Thi tâm tư, Phương Lâm nhân dịp nói ra: "Ta sẽ không cho ngươi linh thạch!"

Lâm Thi Thi nghe vậy sắc mặt lập tức ảm đạm xuống, hai mắt ướt át, nước mắt lần nữa chảy xuống, sù sù lấy nói ra: "Cái kia sẽ không quấy rầy công tử, Thi Thi cái này liền rời đi."

"Chậm đã! Ta tuy nói sẽ không cho ngươi linh thạch, nhưng là không có nghĩa là ta không lại trợ giúp ngươi!"

"Công tử ý gì?" Lâm Thi Thi hai mắt đăm lẹ ngẩng đầu hỏi.

"Đã cái kia Lộng Nguyệt công tử sát hại nhiều như vậy phạm nhân, vậy ta không ngại để hắn từ cái thể giới này biến mất"

Phuong Lâm vừa mới tiếp thu được Huyền Minh Xà phản hồi tin tức, nguyên lai cái này Lộng Nguyệt công tử bắt quá là Thăng Linh cảnh Cửu Trọng Thiên thực lực, mà lại tiếng xấu lan xa, giết người vô số, thường xuyên nhục nhã khi dễ phạm nhân.

Lâm Thi Thi sắc mặt càng thêm trắng bạch, nàng thật không nghĩ qua có người giết chết Lộng Nguyệt công tử, nàng chỉ muốn chuộc thân về nhà mà thôi.

"Công tử không thể hành sự lỗ mãng, cái kia Lộng Nguyệt công tử chính là bản thành đệ nhất thiên tài thiếu niên, thực lực cao cường, người bình thường dễ dàng không phải là đối thủ của hắn!"

Lâm Thi Thi mặc dù biết Phuong Lâm cũng là Tu Đạo giả, nhưng là cũng không biết Phuong Lâm thực lực chân chính, dưới cái nhìn của nàng Phuong Lâm còn trẻ như vậy, cảnh giới cũng sẽ không quá cao, không có khả năng đánh bại Lộng Nguyệt công tử.

"Người đi theo ta!" Phuong Lâm sai bước hướng phía trước đi đến.

Xuyên qua hai con đường nói, Phuong Lâm trực tiếp hướng phía một cái vẻ ngoài hoa lệ lầu các đi đến, Lâm Thi Thi càng thêm kinh dị, hắn là làm thế nào biết Lộng Nguyệt công tử liền ở tại Tiêu Tương quán ?

Tiêu Tương quán!

Phuong Lâm khoe miệng phết qua vẻ tươi cười, trong lúc đó một chiếc Xuân Nhật Kinh Lôi sử xuất, lập tức một đường thanh sắc quang mang đẳng không mà lên hung hăng đập vào Tiêu Tương quán bảng hiệu bên trên.

"Công tử!" Lâm Thi Thi cả kinh kêu lên, nàng không nghĩ tới Phuong Lâm không nói hai lời, vậy mà vừa ra tay liền đánh nát Tiêu Tương quán bảng hiệu.

"Àm!"

Dài ước chừng hai mét, bề rộng chừng nửa mét bảng hiệu trong nháy mắt hóa thành mấy chục đạo mảnh vỡ, từ giữa không trung ngã xuống, đồng thời đưa tới rất nhiều người chú ý.

"Mau nhìn, có người đánh lên Tiêu Tương quán !"

Lập tức, rất nhiều người chạy tới, vây quanh Tiêu Tương quán quan sát, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám làm trái Lộng Nguyệt công tử quyền uy, hôm nay có người đánh đến tận cửa , tuyệt đối là tin tức trọng đại.

"Hỗn trướng, người nào dám lớn lối như vậy! Cũng dám khiêu khích ta Tiêu Tương quán!"

Hơn mười người rất nhanh từ Tiêu Tương quán ở trong đi ra, nhìn thấy một chỗ mảnh vỡ, sắc mặt âm trầm không chừng, lại có người không biết sống chết, đối Lộng Nguyệt công tử Tiêu Tương quán xuất thủ.

"Đề Lộng Nguyệt công tử cút ra đây!" Phuong Lâm tiến lên một bước, lạnh lùng nói.

Người này là ai? Tiêu Tương quán đám người cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua, người cầm đầu liếc mắt liền thấy được Phuong Lâm bên cạnh Lâm Thi Thi, lập tức kịp phản ứng chuyện nguyên nhân gây ra .

"Lâm Thi Thi, người tiện nhân này, nguyên lai là người giữ trò quý!"

Lời còn chưa dứt, đã nhìn thấy Phuong Lâm thân ảnh phảng phất thuần gian di động, lập tức một cái vang dội cái tát vang vọng toàn trường.

"Người dám đánh ta!" Người cầm đầu bụng bít lấy có mặt hung hăng hỏi.

Phuong Lâm thân ảnh lần nữa chuyển động, Bạch Hồ đẳng thiên bộ há lại những người này có thể ngăn cản được , người này má trái cũng ăn vào vang dội cái tát.

"Ta đánh liền là người! Làm Lộng Nguyệt công tử chó săn, chắc hẳn ngươi cũng làm không ít táng tận thiên lương sự tình đi! Đánh hai người bàn tay, cũng là thay trời hành đạo!" Phuong Lâm xoa xoa tay phải, phảng phất có cái gì bẩn thỉu đồ vật.

Hai phát vang dội cái tát để mọi người vây xem hai mặt nhìn nhau, thật sự có người tại khiêu chiến Lộng Nguyệt công tử uy nghiêm!

"Nữ nhân kia còn thật lợi hại, vậy mà thật dễ dàng cho nàng tìm tới một cái chỗ dựa!"

Nào đó người phụ nữ sợ hãi than nói, nàng gặp qua Lâm Thi Thi rất nhiều lần , vẫn luôn coi là Lâm Thi Thi thần kinh có vấn đề, mỗi ngày nghĩ trăm phương ngàn kế đem phá bít lòng dối thành linh thạch.

"Chỗ dựa, cái gì chỗ dựa? Mấy người Lộng Nguyệt công tử đi ra, khẳng định phải đem tiểu tử này lăng trì , người trẻ tuổi đến cùng quá vọng động rồi!"

"Lộng Nguyệt công tử là ai, đây chính là chúng ta Toái Ngọc thành thế hệ trẻ tuổi thiên tài a! Nghe nói có thể đơn đấu tam đại Thăng Linh cảnh bát trọng thiên cường giả!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99:: Một trận chiến kinh người

"Các huynh đệ lên cho ta, đánh chết tiểu tử này!" Người cầm đầu tức giận bắt binh, thẹn quá hoá giận.

Những người này ở đây Toái Ngọc thành làm xàng làm bậy đã quen, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám đối chọi gay gắt, không nghĩ tới hôm nay bị Phurong Lâm quạt hai cái bạt tai.

Lâm Thi Thi thân thể run nhè nhẹ, hai tay ôm Phurong Lâm cánh tay, run giọng nói ra: "Công tử, ta sợ hãi!"

"Nên sợ hãi hẳn là bọn hắn, ngươi đi đứng ngoài quan sát ở lại đừng nhúc nhích, ta hôm nay muốn vì ngươi cùng những cái kia bị như vậy giết hại qua người lấy lại công đạo!"

Phurong Lâm nhẹ nhàng rút về cánh tay phải của mình, quay người nhìn lấy Tiêu Tương quán đám người, mặt như băng sương, hai mắt như điện.

Chân trái tiến lên một bước, lập tức đứng dậy mà lên, đùi phải trong nháy mắt đong đưa mà ra, giống như gốc cây lẫm không mà lên, quét ngang phía trước nhất ba người trên cổ.

"Ầm! Ầm! Ầm!" Liên tục ba đạo tiếng vang, lập tức ngã xuống ba người, lũ lệt khắp nơi trên đất.

Người cầm đầu sắc mặt hung hoành, trong lúc đó từ người bên cạnh trong tay đoạt lấy một thanh trường đao, giận dữ hét: "Đề cho ta phế bỏ ngươi!"

Đao quang hắc hắc, liên miên bất tuyệt, từ Phurong Lâm bên cạnh gấp thoáng qua, mỗi một lần vung vẩy trường đao đều kém chút chặt tới Phurong Lâm thân thể.

Thăng linh bát trọng thiên!

Phurong Lâm sắc mặt nghiêm túc, vừa mới bắt đầu không có chú ý tới gia hỏa này thể mà cũng đến tám trọng thiên cảnh giới, mà lại phảng phất trường đao quơ múa, hồ hồ sinh uy, lực cánh tay kinh người.

Mạnh mẽ đao pháp nương theo lấy lẫm lệ đao mang, như là nở rộ hoa sen, tách ra mười mấy đóa trong suốt trong suốt cánh hoa, đem Phurong Lâm vây quanh ở bên trong.

"Công tử cẩn thận!" Nhìn thấy Phurong Lâm hiện tượng nguy hiểm trùng sinh, Lâm Thi Thi nhịn không được lớn tiếng cả kinh kêu lên.

Trắng nõn hoa sen giấu giếm sát cơ, Phurong Lâm ý vào mình linh hoạt thân pháp, mỗi một lần đều có thể tuyệt xử phùng sinh, tránh né dị thường lẫm lệ đao mang.

"Hoặc đại ca, giết tiểu tử này!" Tiêu Tương quán những người khác la lớn.

Người cầm đầu kia ánh mắt lạnh lùng, đao pháp càng phát ra ngoan độc, công kích trực tiếp Phurong Lâm thân thể yếu hại, tựa hồ muốn đem Phurong Lâm đánh chết ngay tại chỗ.

Muốn muốn giết ta!

Phurong Lâm sắc mặt cũng âm lạnh lên, hẳn lúc đầu cũng không tính đối với những người này ra tay độc ác, chỉ là muốn giáo huấn Lộng Nguyệt công tử, thay Lâm Thi Thi đòi lại một cái công đạo.

"Hoặc đại ca, đem gia hỏa này tay chân gân mạch đánh gãy, phế đi tu vi của hắn, sau đó treo ở cửa thành bên trên, cho hắn biết xen vào việc của người khác hạ tràng!" Bên cạnh nào đó cái nam tử trẻ tuổi kêu gào nói.

Đám này phát rõ chí đồ, quả nhiên hung bạo tàn nhẫn! Phurong Lâm cấp tốc cúi người, thân thể trong chớp lát từ một mảnh chói mắt trong ánh đao chui ra.

Đã các ngươi muốn phế đi tu vi của ta, vậy cũng đừng trách ta ra tay vô tình!

Một đạo quỹ dị tàn ảnh tại mọi người trong hai mắt xuất hiện, phảng phất tại không gian bị bóp méo, hóa thành từng đạo từng đạo tàn ảnh giống như như hồ điệp tại Tiêu Tương quán bên người mọi người hiện lên.

"A! Cánh tay của ta!"

"Tu vi của ta bị phế!"

Mười mấy người tuần tự phát ra kêu thảm như heo bị làm thịt, để người chung quanh nhìn trợn mắt hốc mồm, thiếu niên này vậy mà trong nháy mắt phế bỏ Tiêu Tương quán tất cả mọi người, bao quát cầm trong tay trường đao công kích hấn Hoắc Đô!

Hắn đến tột cùng là ai? Từ chỗ nào xuất hiện?

Mọi người thấy Phương Lâm ánh mắt dần dần trở nên kính sợ, có thể một chiêu phế bỏ Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên cường giả người, tuyệt đối là bọn hắn những phạm nhân này ngưỡng vọng tồn tại.

"Người dám phế đi ta!" Hoắc Đô cắn răng nghiêng lợi nói ra.

Lâm Lộ Nguyệt công tử số một tay chân, vậy mà tại trước mắt bao người bị người phế bỏ tu vi, phần này si nhục với hắn mà nói đơn giản không thể thừa nhận.

"Phế đi liền phế đi, người thì phải làm thế nào đây? Để Lộ Nguyệt công tử ra đi!" Phương Lâm ngữ khí bình thản, phảng phất làm một kiện không có ý nghĩa sự tình mà thôi.

Lâm Thi Thi khuôn mặt đỏ bừng, có chút hưng phấn, không có nghĩ đến cái này thiếu niên thế mà lợi hại như vậy, lại có thể phế bỏ Lộ Nguyệt công tử số một tay chân, để cho nàng vừa kinh vừa sợ.

Kinh chính là mình có lẽ thật sự có thể đào thoát Lộ Nguyệt công tử ma chương, sợ chính là Phương Lâm cuối cùng bị Lộ Nguyệt công tử giết chết, mình sẽ bị đủ kiểu lăng nhục mà chết.

"Công tử nếu không chúng ta rời đi đi, cái kia Lộ Nguyệt công tử thật rất lợi hại!" Lâm Thi Thi lo lắng nói.

"Vi công tử này, người tranh thủ thời gian mang theo vị cô nương này đi thôi, người đánh không lại Lộ Nguyệt công tử!"

"Lộ Nguyệt công tử mặc dù mới là thăng linh Cửu Trọng Thiên, nhưng là phổ thông Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên rồi bản không phải là đối thủ của hắn, coi như đối mặt Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên, cũng chưa chắc thua."

"Ta nhìn người là người tốt, cũng không thể chết tại Lộ Nguyệt công tử trên tay, nhanh lên rời đi Toái Ngọc thành, đi càng xa càng tốt!"

Người chung quanh hào tâm thuyết phục Phương Lâm rời đi, nhưng là Phương Lâm chỉ là cười lắc đầu hỏi: "Nếu là ta giết cái gì Lộ Nguyệt công tử, các người những này lo lắng cũng liền không tồn tại à?"

Giết Lộ Nguyệt công tử? Chẳng lẽ thiếu niên ở trước mắt là Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên cường giả, thế nhưng là từ niên kỷ nhìn lại, tuyệt không giống a.

"Hài tử, tin tưởng ta không sai, người không phải Lộ Nguyệt công tử đối thủ, bây giờ rời đi nơi này còn kịp!" Một vị sáu mươi tuổi khoảng chừng lão đầu khuyên.

"Đa tạ lão nhân gia chỉ điểm, bất quá ta tin tưởng mình, kia là cái gì Lộ Nguyệt công tử có lẽ chỉ là có tiếng không có miếng mà thôi."

Thân phụ Bôn Lôi Cửu Thế, nhật nguyệt lăng không kiếm, Bạch Hổ đẳng thiên bộ, lại thêm Huyền Minh Xà cùng ngoài thành Kim Sí Đại Bằng Điều, Phương Lâm lòng tin mười phần, coi như không chiến thắng được Lộ Nguyệt công tử, cũng có thể bình yên rời đi.

Phương Lâm để Lâm Thi Thi từ Tiêu Tương quán dời ra ngoài một cái ghế, cứ như vậy trước mặt của mọi người ngồi ở trước cửa, trực tiếp chờ lấy Lộ Nguyệt công tử xuất hiện.

Thời gian từng giờ trôi qua, Lâm Thi Thi tại Phương Lâm trước mắt đối tới đối lui, tâm thần có chút không tập trung, cũng không biết nên nói cái gì.

"Lâm cô nương, không cần lo lắng, coi như không chiến thắng được Lộ Nguyệt công tử, ta cũng có thể mang theo người bình yên rời đi Toái Ngọc thành, người cứ việc yên tâm tốt."

Phương Lâm đối đi qua đi lại Lâm Thi Thi nói ra, đột nhiên vẻ mặt nghiêm túc, phảng phất một cái cường địch chính đang nhanh chóng tới gần.

Lộ Nguyệt công tử, hắn rốt cục về đến rồi!

Mặt như Quan Ngọc, mày kiếm nằm ngang, phong độ nhẹ nhàng, ngọc thụ lâm phong, trong tay nắm lấy một thanh màu lam quạt xếp, một bộ trường sam múa may theo gió, quả nhiên là thiên chi kiêu tử, khí độ bất phàm.

Gia hỏa này quả nhiên có phái đoàn, thật không hổ là Lộ Nguyệt công tử, tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu gió lượn lờ, riêng là mặc đồ này liền để Phương Lâm cam bái hạ phong.

Lộng Nguyệt công tử nhìn lấy ngã trên mặt đất thủ hạ, cùng bị Phuong Lâm đạp nát bằng hiệu, sắc mặt âm trầm giống như vừa mới đào được mặc ngọc, một cỗ khí tức âm lãnh trong lúc đó lan ra.

"Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Hoắc Đô, giải thích cho ta rõ ràng!" Lộng Nguyệt công tử trầm giọng nói ra, ai cũng có thể nghe xuất ra thanh âm bên trong xen lẫn nộ khí.

Làm Toái Ngọc thành đệ nhất thiên tài, đi tới chỗ nào đều là chúng tinh cùng nguyệt, đám người ninh bọ còn đến không kịp, làm sao có thể có người dám tìm hấn gây phiền phức.

"Nguyên lai là ngươi làm!" Lộng Nguyệt công tử ánh mắt dừng lại tại Phuong Lâm trên người, trực giác nói cho hắn biết chính là cái này nam nhân đập mặt mũi của hắn, phé đi thủ hạ của hắn.

Phuong Lâm thành thoi từ trên ghế đứng lên, trong thân thể bộc phát một cỗ khí thế cường đại, không chút nào kém hơn Lộng Nguyệt công tử, trực tiếp hấp dẫn hấn toàn bộ lực chú ý.

"Ngươi rất thông minh, không tệ, chính là ta làm, ngươi muốn thế nào đâu?" Phuong Lâm hững hờ nói.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100:: Chiến đấu đi! Phuong Lâm

Phuong Lâm đáp lại càng thêm khơi dậy Lộng Nguyệt công tử phần nộ, một cái cùng mình cùng tuổi thiếu niên thế mà so với chính mình còn ngông cuồng hơn! Người nào không biết Lộng Nguyệt công tử là ai?

Mười hai tuổi tấn thăng đến thăng linh tam trọng thiên, mười lăm tuổi tấn thăng đến thăng linh lục trọng thiên, mười chín tuổi tấn thăng đến Thăng Linh cảnh Cửu Trọng Thiên, khoảng cách Nhập Đạo cảnh vền vẹn cách xa một bước.

Toái Ngọc thành thế hệ trẻ tuổi ở trong duy nhất Thăng Linh cảnh Cửu Trọng Thiên cường giả, đã từng đơn thương độc mã chém giết qua một đầu Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên yêu thú, thực lực có thể nói cùng thế hệ vô địch.

Ở đây rất nhiều người cũng biết Lộng Nguyệt công tử sự tích, ngay cả Lâm Thi Thi đều trong lòng run sợ, dù sao Phuong Lâm nhìn cũng không phải là Nhập Đạo cảnh cường giả, làm sao có thể ngăn cản được Lộng Nguyệt công tử?

Tâm ngoan thủ lạt, lãnh huyết vô tình, ưa thích đem đối thủ xem như con mồi đùa bỡn, đây là Lộng Nguyệt công tử chân thực khắc họa, tất cả mọi người lòng dạ biết rõ.

"Chắc hẳn ngươi còn không biết kết cục khi đắc tội ta a?" Lộng Nguyệt công tử tay phải quạt xếp tại tay trái trong lòng bàn tay nhẹ nhàng gõ lấy.

"Đến tội kết quả của ngươi?" Phuong Lâm cười lạnh nói, tựa hồ căn bản không thèm để ý, nhàn nhạt nói ra: "Ngươi Lộng Nguyệt công tử làm nhiều như vậy thương thiên hại lý sự tình, cũng nên trả giá một chút."

Một cỗ sát cơ mãnh liệt trong nháy mắt từ Lộng Nguyệt công tử trên người phóng xuất ra, chung quanh đứng ngoài quan sát đám người nhao nhao lui về phía sau mấy bước, Lộng Nguyệt công tử muốn bảo nổi.

Nhớ kỹ hai năm trước có người đắc tội Lộng Nguyệt công tử, cuối cùng bị hắn tươi sống xé thành hai nửa, loại tràng cảnh đó để những cái kia nhìn thấy qua người đến nay ác mộng không ngừng.

"Nếu là Lâm Thi Thi tiện nhân này gây ra phiền phức, vậy trước tiên đem nàng thanh lý mất, sau đó lại thu thập ngươi!"

Lộng Nguyệt công tử sắc mặt âm trầm không chừng, trong tay quạt xếp trong nháy mắt mở ra, một cỗ linh lực màu xanh kích bắn ra, nhanh như thiểm điện, bay thẳng Lâm Thi Thi hai mắt mà đi.

"A!" Lâm Thi Thi căn bản đến không kịp né tránh, chỉ có thể lớn tiếng kêu sợ hãi.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Phuong Lâm một chiêu cầm lời không chút do dự thi triển ra, lập tức một đường bàn tay lớn màu xanh phát sau mà đến trước, trực tiếp nắm chặt Lâm Thi Thi nganh sinh sinh chuyển qua bên cạnh mình.

"Đây là cái gì tuyệt học? Lại có thể lảng không trông rỗng xuất hiện, chẳng lẽ nói Phổ Đà Tự Cầm Long Thủ?"

Lâm Thi Thi quá sợ hãi, khuôn mặt trở nên trắng bệch không ánh sáng, nếu như không phải Phuong Lâm kịp thời xuất thủ, chi sợ sớm đã đã hương tiêu ngọc tồn .

"Người đến tốt cùng là ai?" Nhìn thấy hư hư thực thực Phổ Đà Tự tuyệt học xuất hiện, Lộng Nguyệt công tử trầm giọng chất vấn.

Phổ Đà Tự chính là Tiên Tần đế quốc nổi danh tông phái, trong tông Nguyên Thần cảnh cao thủ tầng tầng lớp lớp, đứng hàng Tiên Tần bát đại môn phái một trong, loại này thực lực không lồ không phải Lộng Nguyệt công tử có thể đắc tội.

Phuong Lâm hướng phía Lâm Thi Thi gật gật đầu, bước nhanh đến phía trước đi đến, lạnh giọng nói ra: "Ta là người như thế nào, người không cần vọng thêm suy đoán, người chỉ muốn nhớ kỹ một điểm, ta hôm nay là đến trấn áp người!"

"Lộng Nguyệt công tử, nghe đồn nói người là Toái Ngọc thành thế hệ trẻ tuổi đệ nhất thiên tài, hôm nay liền để ta đánh vỡ người hư danh, như người loại này bại hoại căn bản không xứng tồn sống trên đời."

Vừa dứt lời, một đường bàn tay lớn màu xanh đột nhiên xuất hiện tại Lộng Nguyệt công tử sau lưng, gào thét mà đến chưởng phong cuốn lên mặt đất tro bụi, phảng phất thế không thể đỡ.

"Chỉ bằng người cũng muốn giết ta, chỉ là Thăng Linh cảnh bát trọng thiên liền dám nói trấn áp ta! Không khỏi đánh giá quá cao mình!"

Lộng Nguyệt công tử hai chân đạp , thả người nhảy lên, phảng phất yển từ thiên thân, linh xảo tránh thoát Phuong Lâm chiêu thứ nhất công kích.

Phuong Lâm lẩn người mà lên, bước chân quý đi, ra chiêu liên miên bất tuyệt, để mọi người thấy chính là hoa mắt, chỉ cảm thấy người này thế lực cường đại, nhất định là thế hệ trẻ tuổi ở trong người nổi bật.

"Lúc đầu ta không muốn giết người, nhưng là người vừa rồi lại để cho ở ngay trước mặt ta giết chết một phạm nhân nữ tử, mất hết chúng ta Tu Đạo giả mặt mũi! Thật sự là nên giết!"

Dựa theo Phuong Lâm trước đó ý nghĩ, nhiều nhất là giáo huấn Lộng Nguyệt công tử một phen, dù sao đã từng bị hấn hại chết người cùng mình cũng không có quá lớn quan hệ, không cần đem chém giết.

Nhưng là Lộng Nguyệt công tử vừa mới xuất thủ tựa hồ muốn lật thủ tội hoa, trong nháy mắt liền đánh trúng vào Phuong Lâm tâm lý ranh giới cuối cùng.

Già yếu tàn tật, tay trái gà không chặt phạm nhân, những người này ở đây Phuong Lâm xem ra, càng thêm không thể tùy tiện bị gạt bỏ.

Lộng Nguyệt công tử hơi sững sờ, hấn căn bản nghĩ không ra Phuong Lâm đánh đến tận cửa nguyên nhân lại là vì một cái vốn không quen biết nữ nhân! Hơn nữa còn muốn vì nàng và mình một quyết sinh tử!

"Hừ! Ta thế nào làm việc, không cần đến người để giáo huấn ta! Xen vào việc của người khác tiểu tử, hôm nay liền chết ở chỗ này đi!"

"Suru! Suru! Suru! Suru!"

Cái kia thanh quạt xếp thế mà bị Lộng Nguyệt công tử sinh sinh xé rách, coi như phi kiếm công kích Phuong Lâm, giống như lưu hành lóe ra hàn quang, phảng phất cả hơi phun ra nuốt vào lấy kiếm mang.

Phuong Lâm mặc dù đứng dậy, thân thể ngạnh sinh sinh ở giữa không trung xoay chuyển, trong nháy mắt quay người bảy trăm hai mươi độ , mặc cho cán quạt từ mình bên tai xẹt qua.

"A! A!" Lập tức sau lưng truyền đến thảm liệt thanh âm

"Dân đen liền là già mồm!" Lộng Nguyệt công tử lạnh lùng nói.

Phuong Lâm quay đầu lại, nhìn thấy có ba cây cán quạt đánh trúng vào hai người, một người trên bờ vai cầm cán quạt, máu tươi nhỏ không ngừng, một người khác bộ ngực cầm hai cây cán quạt, không ngừng chảy máu.

"Dân đen! Người nói ai là dân đen!" Phuong Lâm chất vấn, hấn trong nháy mắt phần nộ .

Lộng Nguyệt công tử lạnh lùng đảo qua chung quanh người đứng xem, ai cũng không dám cùng đối mặt, dù sao hấn hung danh truyền khắp truyền bá quá lâu, đám người đối với hấn đều tương đối sợ hãi.

"Bọn hấn liền là dân đen, người xem bọn hấn cũng không dám nhìn ta, ở chỗ này vậy xem, vậy mà không dám nhìn ta, chẳng lẽ không phải dân đen sao? Nếu là dân đen, phải có dân đen giác ngộ!"

Trong lòng mọi người lửa giận cháy bùng rực, chúng sinh bình đẳng, ai cũng không muốn bị người ở trước mặt chỉ nói là dân đen, huống chi còn là một cái để bọn hấn oán hận hoàn khổ công tử.

"Bọn hấn là dân đen? Ta nhìn người mới là dân đen! Chẳng lẽ các người gia tộc bên trên liền chưa từng xuất hiện phạm nhân, người cái này quên nguồn

quên gốc bại hoại!"

Phuong Lâm sắc mặt âm trầm, tay phải một đạo kinh khủng linh lực nhanh chóng tụ tập bên trong, trong lúc đó hình thành một cái vô cùng kinh khủng cự chưởng, phảng phất từ phía trên mà đến, phô thiên cái địa.

"Hôm nay ta liền thay tổ tiên của các ngươi hung hăng giáo huấn ngươi, đập chết ngươi cái này bất nhân bất nghĩa đồ bất hiếu!"

Bàn tay lớn màu xanh phạm vi bao phủ rất lớn, phượng viên chừng năm mét không gian hoàn toàn bị áp chế lại, Lộng Nguyệt công tử như là như thú bị nhốt bị trấn áp ở bên dưới mặt.

"Àm!"

Phuong Lâm trong nháy mắt phóng xuất ra cường đại linh lực, lập tức bàn tay lớn màu xanh hung hăng rơi xuống, đem Lộng Nguyệt công tử nện trên mặt đất.

"Thật là đáng sợ thiếu niên!"

"Vậy mà một bàn tay đem Lộng Nguyệt công tử chụp chết ! Thật sự là thiên hạ kỳ văn a!"

"Không nghĩ tới chúng ta Toái Ngọc thành đời trẻ đệ nhất nhân thậm chí ngay cả đối phương một chưởng đều ngăn cản không nổi, thiếu niên này cũng quá kinh khủng!"

Đối với Phuong Lâm cường thế, đám người nghị luận âm ỉ, phảng phất chính bọn hắn xuất thủ giáo huấn Lộng Nguyệt công tử , thật sự là đại khoái nhân tâm.

Lâm Thi Thi hai tay che miệng, nàng làm sao cũng không nghĩ tới Phuong Lâm thế mà cường thế rồi tinh rồi mù, lập tức một đạo vĩ ngôn thân ảnh tại trong tâm linh của nàng ra đời.

"Điều đó không có khả năng! Công tử nhà chúng ta làm sao có thể như thế không tốt? Ta không tin!" Hoắc Đô tự lẩm bẩm.

Phuong Lâm cũng là cau mày, nhìn trên mặt đất hình người hổ to, trong lòng tràn đầy cảnh giác, một cái có thể vượt cấp chém giết Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên cao thủ, sẽ không dễ dàng như vậy liền ngoẻo rồi.

"Àm!"

Một tiếng vang thật lớn, trên mặt đất đá vụn vỡ ra, một cái thân ảnh quen thuộc trong nháy mắt đằng không mà lên, roi thẳng vào Phuong Lâm đối diện, trong hai con ngươi sát cơ dị thường mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101:: Hắc Liên sát khí

"Ngươi triệt để chọc giận ta ! Ta thề nhất định phải đem xé thành mảnh nhỏ!" Lộng Nguyệt công tử đầu tóc rối bời, toàn thân tản ra khí tức kinh khủng.

Trong cơ thể hắn có một cỗ tức giận ngọn lửa đang cháy hùng hục, như là Liệt Hỏa Liễu Nguyên thể không thể đỡ, thân là Toái Ngọc thành thiên chi kiêu tử, lại bị người một bàn tay nện vào mặt đất!

Thân là Tiêu Tương quán quán chủ, tuổi nhỏ nổi danh lúc, liền ngàn người xưng tán, chứng tinh cùng nguyệt, hưởng thụ đám người sợ hãi thần phục cùng ánh mắt hâm mộ, sao có thể chịu được kiểu lăng nhục này?

Lộng Nguyệt công tử sắc mặt càng phát ra âm trầm, ánh mắt hung ác như là vừa mới chạy ra lồng giam ác lang, phảng phất trong chốc lát là có thể đem Phuong Lâm xé thành mảnh nhỏ.

"Không hổ là Lộng Nguyệt công tử! Lợi hại như vậy lăng không cự chưởng đều đập không chết hắn!"

"Xem ra gã thiếu niên này phải gặp tai ương, ta đoán chừng loại chiêu thức này trên cơ bản liền là hắn áp trục tuyệt học , phải biết Lộng Nguyệt công tử còn không có sử xuất hãn độc môn tuyệt kỹ a!"

"Nói không sai, Lộng Nguyệt công tử vừa mới chỉ là quá bất cẩn, không cẩn thận bị thiếu niên kia đánh lên mà thôi, nếu không làm sao lại dễ dàng như vậy liền sẽ bị đập trúng!"

Mọi người vây xem ý kiến không giống nhau, có ủng hộ Phương Lâm, nhưng là đại đa số người vẫn là cho rằng Lộng Nguyệt công tử thực lực càng thêm cường đại, hoàn toàn có thể diệt sát Phương Lâm.

Phương Lâm hai chân giao nhau để ở trước ngực, ánh mắt nhìn ngang Lộng Nguyệt công tử, nhưng mà toàn thân linh lực lại cấp tốc vận chuyển, thò khắc chuẩn bị nghênh đón Lộng Nguyệt công tử cuồng bạo phản kích.

"Àm! Âm!"

Nurong theo lấy tiếng bước chân nặng nề, Lộng Nguyệt công tử khí thế từng bước tăng cường, như là một thanh thoát cung chi tiễn, liên tục tăng lên, uy mãnh không sống.

Trên mặt đất truyền đến hùng hậu tiếng vang, phảng phất một tòa viễn cổ đại ma khôi phục, loại kia bành trướng cuồng bạo khí thế phảng phất giang hà vỡ đê, Xích Thủy ba ngàn dặm, xác chết trôi trăm vạn người.

Khí thế một đi không trở lại, ép đám người lần nữa rời khỏi ba mươi mét có hơn, Lâm Thi Thi dốc hết toàn lực đứng tại Phương Lâm sau lưng, thân thể gầy nhỏ lại đang run rẩy không ngừng.

"Lâm cô nương, người đi bên cạnh vừa nhìn là được rồi, yên tâm đi, chỉ bằng hấn còn không gây thương tổn ta!"

Phương Lâm trầm giọng nói ra, ngữ khí bình thản, ánh mắt kiên định để Lâm Thi Thi yên lặng gật đầu, bước nhanh trốn đến mười mấy mét có hơn.

Hít sâu một hơi, Phương Lâm đối diện mà lên, linh lực màu xanh tựa như một con giao long chiếm cứ tại trên cánh tay trái, Bôn Lôi Cửu Thế vận sức chờ phát động!

"Xem ra ta hai cái người, hôm nay chỉ có thể có một cái có thể sống rời đi nơi này!" Phương Lâm lạnh giọng nói ra.

Đã đắc tội Lộng Nguyệt công tử, tốt nhất liền là trăm thảo trừ căn, nhanh chóng nhanh rời đi nơi này, nếu không Toái Ngọc thành trả thù có thể sẽ khoảng cách mà đến.

"Dù là người chết đi cũng vô pháp biến mất trong lòng của ta mãi mãi!" Lộng Nguyệt công tử hung hãn nói.

Anh tuấn khuôn mặt, ánh mắt hung ác, hai cái hoàn toàn mâu thuẫn tập hợp thể đồng thời xuất hiện tại trên người một người, để đám người cảm thấy lỗ chân lông sợ hãi.

"Chịu chết đi!"

Lộng Nguyệt công tử nổi giận gầm lên một tiếng, lập tức đuôi phải uốn lượn, bỗng nhiên hướng lên nhảy lên, một đạo chướng mắt hào quang màu xám bắn phá mà ra, hóa thành âm trầm màn sáng bao phủ tới.

Như là bị bút mực nhuộm thành sa y, nồng đậm hắc ám khí tức ào ra như chú, phảng phất bị tát nước ra ngoài, lưu loát rơi vào Phương Lâm đỉnh đầu.

Đây là cái gì chiêu thức? Phương Lâm không dám khinh thường, Bạch Hổ đăng thiên bộ tùy tâm mà động, liên tục mấy bước liền tránh qua, tránh né đạo này quý dị công kích.

"Lại còn có thể tránh? Lại tiếp ta một chiêu Vũ Mạc Già Thiên!"

Lộng Nguyệt công tử nhìn thấy Phương Lâm linh hoạt tránh né, thân thể vậy mà không thể tưởng tượng chuyển động, giống như một đạo vòi rồng, đen kịt linh khí phun ra ngoài.

Nhẹ nhàng linh khí vừa mới thoát ly khỏi thân thể của hấn, thành linh hóa thành từng đạo từng đạo như hạt đậu nành giọt nước, từ chung quanh cùng trên không bao trùm

Phương Lâm mặt sắc mặt ngưng trọng, Bạch Hổ đăng thiên bộ ưu thế bị hấn phát huy đến cực hạn, vẫn là bị vô số đạo giọt nước đánh trúng, quần áo vậy mà xuất hiện khác biệt trình độ ăn mòn cùng tổn hại.

Không tốt, này quý dị linh khí lại có tính ăn mòn!

"Các người đều cách xa một chút, loại này màu đen linh khí có tương đương đáng sợ tính ăn mòn." Phương Lâm có thể rõ ràng cảm giác được da của mình bị đốt bị thương.

Lộng Nguyệt công tử song trong mắt lóe ra hàn quang, hai tay nhanh chóng kết động lấy Linh quyết, cả người khí thế càng ngày càng cường đại, phảng phất đã tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh.

"Hắc Liên Diệt Thế!"

Lời còn chưa dứt, lập tức chín đóa to bằng miệng chén màu đen hoa sen xuất hiện tại Lộng Nguyệt công tử trước ngực, quay tròn xoay tròn, sắp xếp thành chính hình tam giác.

Tại mọi người còn không tới kịp chớp mắt trước đó, chín đóa Hắc Liên phảng phất xen lẫn người nào đó thần niệm, trong nháy mắt đằng không mà lên, cấp tốc bay về phía Phung Lâm.

Phung Lâm vượt khó tiến lên, có chút nghiêng người, tránh né ba vị trí đầu đóa Hắc Liên công kích, hai chân huyền không mà lên, một cước thăm dò tại ở giữa ba đóa Hắc Liên phía trên.

"Àm! Âm! Âm!"

Cuối cùng ba đóa Hắc Liên hung hăng đụng vào Phung Lâm ngực, phảng phất ngàn cân tảng đá lớn, trực tiếp đập Phung Lâm miệng phun máu tươi.

"Công tử, người thế nào?" Lâm Thi Thi ghen ngào hô, liền muốn nhào tới xem xét Phung Lâm thương thế.

"Người không được qua đây!" Phung Lâm tiện tay lau khô miệng máu tươi, cũng không quay đầu lại nói ra.

Cái này Lộng Nguyệt công tử quả nhiên cũng không phải là chỉ là hư danh, chiêu này Hắc Liên Diệt Thế hoàn toàn có thể so ra mà vượt Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên một kích toàn lực, xem ra chính mình cũng phải cảm ra bản thân áp lực tuyệt học.

"Xem ra người cũng không gì hơn cái này mà thôi!" Lộng Nguyệt công tử tay phải kiếm chỉ không chế mặt khác sáu đóa Hắc Liên lạnh lùng nói.

Kiểm chỉ của hắn từ bên ngoài đến bên trong bỗng nhiên xoay tròn, lập tức sáu đóa Hắc Liên trong nháy mắt sắp xếp thành xếp thành một hàng dài, như cùng một cái màu đen cự mạng, đen kịt cánh sen như là măng xà lân phiến.

"Lộng Nguyệt công tử thật là lợi hại a! Những này Hắc Liên đều là linh khí huyền hóa ra tới a?"

"Theo ta thấy những này Hắc Liên hẳn là pháp bảo!"

Phảng phất vì hai người kia thuyết pháp, Lộng Nguyệt công tử không chế Hắc Liên hồi hải vòng quanh Phung Lâm bay múa, ở giữa không trung diễn hóa ra một đạo lại một đạo dấu vết.

"Nhật nguyệt lảng không!" Phung Lâm trong lúc đó lấy ra một thanh trường kiếm, lập tức một đạo rộng rãi kiếm khí từ Hắc Liên vây quanh ở trong bạo phát đi ra.

Cổ này kiếm thế so trước đó cường thịnh hơn, phảng phất xen lẫn một loại nào đó giết chóc, diệt tuyệt khí tức khủng bố, trực tiếp bỏ vào Phung Lâm chung quanh thân thể sáu đóa Hắc Liên phía trên.

Cái này Hắc Liên lại là thực thể? Cái kia vừa mới đánh trúng mình cái kia ba đóa Hắc Liên là biến ảo? Chẳng lẽ nói cái kia ba đóa Hắc Liên ẩn giấu đi thứ gì?

Kiểm khí vừa mới đánh trúng Hắc Liên, Phung Lâm lập tức liền kịp phản ứng, còn lại cái này sáu đóa Hắc Liên lại là thực thể, khẳng định là một loại nào đó nguyên bộ pháp bảo.

"Đương! Đương! Đương! Đương! Đương! Đương!" Sáu âm thanh thanh âm thanh thúy đem mọi người sợ ngây người.

Phung Lâm âm thầm phỏng đoán: cuối cùng sáu đóa Hắc Liên là thực thể pháp bảo, đây cũng là đã chứng minh vừa mới đánh trúng mình cái kia ba đóa Hắc Liên nhất định cất giấu âm mưu, ta bị ám toán.

"Người đoán không lầm, cái kia ba đóa Hắc Liên lại là có vấn đề, chính là từ ta Hắc Liên sát khí ngưng luyện ra được! Người chẳng mấy chốc sẽ cảm giác được nó mang cho người chỗ tốt rồi, ha ha!"

Lộng Nguyệt công tử phảng phất đoán được Phung Lâm tâm tư, đột nhiên phát sinh cười to, để đám người càng thêm không biết chuyện gì xảy ra.

"Quên nói cho người, ta đã từng chém giết qua một cái Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên yêu thú, cũng là bởi vì trúng ta Hắc Liên sát khí, về sau toàn thân linh lực tán loạn, sau đó liền chết!"

Nghe được Lộng Nguyệt công tử, tất cả mọi người ở đây mới chính thức biết Lộng Nguyệt công tử chém giết Nhập Đạo cảnh yêu thú át chủ bài, nguyên lai liền là này quỷ dị Hắc Liên sát khí.

Ánh mắt của mọi người nhao nhao nhìn về phía Phung Lâm, đây là một cái thể lực cường đại thiên tài thiếu niên, chẳng lẽ nhanh như vậy liền phải bỏ mạng tại Lộng Nguyệt công tử trên tay sao?

Lâm Thi Thi con mắt lần nữa ẩm ướt, nàng không phải không nghĩ tới Phung Lâm sẽ chết tại Lộng Nguyệt công tử trên tay, chỉ là không nghĩ tới một màn này nhanh như vậy liền xuất hiện tại trước mắt mình.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102:: Kiểm tru Lộng Nguyệt công tử

Ngay tại Hắc Liên sát khí xâm lấn Phụng Lâm thân thể thối rữa, Phong Thần đồ giám ở trong Huyền Minh Xà trước tiên liền phát động Nguyên Thần phòng ngự, một mực che lại linh hồn của hắn.

Màu xám đen linh khí phảng phất du động Tế Xà, tại Phụng Lâm trong thân thể xuyên thẳng qua, giống như đói khát loài bò sát không ngừng ăn mòn Phụng Lâm linh lực.

Ăn mòn tốc độ rất nhanh, Phụng Lâm sắc mặt trở nên khó coi, không nghĩ tới cái này Hắc Liên sát khí đã vậy còn quá quý dị, vậy mà có thể thôn phệ người khác linh lực.

Yên lặng vận chuyển tiết thiên trải qua, trong lúc đó một cỗ càng cường đại hơn khí thế từ Phụng Lâm trên người phóng xuất ra, dọa người uy áp cuộn cuộn mà đến.

Phụng Lâm đột nhiên hướng phía bên trái vung ra một kiếm, lập tức một đạo chưởng mắt kiếm quang nổi lên, sau đó lại phía bên phải bên cạnh vung ra một kiếm, xuất hiện lần nữa một đạo chưởng mắt kiếm quang.

Tại Lộng Nguyệt công tử lãnh khốc nhìn soi mói, hai đạo kiếm quang chói mắt đột ngột dung hợp lại cùng nhau, hình thành một đạo càng thêm rộng rãi mạnh mẽ kiếm khí.

Cỗ này kiếm thế phảng phất trên chiến trường anh dũng giết địch dũng sĩ, thẳng tiến không lùi, tuyệt không quay đầu!

"Đây là cái gì kiếm pháp?" Lộng Nguyệt công tử phảng phất cảm nhận được nguy cơ to lớn, trong nháy mắt phóng xuất ra một đóa to lớn Hắc Liên.

Ngồi xếp bằng tại to lớn Hắc Liên bên trong, phảng phất một tôn đến từ Địa Ngục Ma Thần, tản ra âm trầm khí tức, ai cũng không dám tiếp cận.

Màu đen nhánh hoa sen phun ra nuốt vào lấy u U Hàn ánh sáng, mỗi một phiến cánh sen đều có dài hơn một mét, rộng nửa mét, thấp nhị phẩm màu đen dài sen bao phủ phương viên năm mét khu vực.

Phụng Lâm cau mày, thể nội linh khí giảm xuống quá lợi hại, nhất định phải tốc chiến tốc thắng.

Hai chân đột nhiên uốn lượn, sau đó thả người nhảy lên, cả người thẳng đứng hướng lên dâng lên, toàn thân bị kiếm quang vây quanh, phảng phất liệt nhật từ từ bay lên.

Từng đạo từng đạo vàng sáng tại Phụng Lâm sau đầu xoay tròn, như là một tôn viễn cổ thần đế giáng lâm, lạnh lùng nhìn chăm chú lên cái thể giới này, đột nhiên một kiếm hung hăng bổ xuống.

"Sưu!"

Mạnh mẽ kiếm khí xen lẫn tiếng xé gió, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể chém về phía Lộng Nguyệt công tử màu đen đài sen.

Thật là đáng sợ kiếm khí!

Lộng Nguyệt công tử sắc mặt tái xanh, đối mặt với cái này đáng sợ công kích, điên cuồng vận chuyển toàn thân linh lực, muốn dựa vào Hắc Liên phòng ngự để ngăn cản cái này đáng sợ một kiếm.

Tọa hạ màu đen đài sen phi tốc xoay tròn, phảng phất hóa thành một đạo cự hình vòi rồng, vô số đạo màu đen linh quang nổ bắn ra tới.

Tất cả mọi người cảm giác được, Phụng Lâm một kiếm này bao hàm uy lực cường đại, tựa hồ xen lẫn một loại nào đó lực lượng đáng sợ.

"Hừ, ngươi cho rằng dạng này liền có thể ngăn cản ta một kiếm này sao?"

Phụng Lâm lạnh hừ một tiếng, đột nhiên thân thể cấp tốc rơi xuống đất, sau đó nhanh chóng chuyển di một bên khác, lần nữa vung ra một đạo đồng dạng kinh khủng kiếm khí.

Hai đạo kiếm khí trước sau đồng thời công kích Lộng Nguyệt công tử Hắc Liên, như là hai con giao long hí châu, từ riêng phần mình vị trí bỏ về phía màu đen đài sen.

"Oanh!" Theo một tiếng vang thật lớn, đám người liền thấy Lộng Nguyệt công tử thân thể lẳng không mà lên, bay ra về phía sau mười mấy xa mới rơi xuống mặt đất.

Toà kia màu đen đài sen bị tạc rơi là tả trên đất, thậm chí ngay cả trên mặt đất đều xuất hiện hai đạo kiếm khí xẹt qua dấu vết.

"Ông trời ơi! Chiều này cũng lợi hại đi! Vậy mà trực tiếp đem Lộng Nguyệt công tử bỏ đi ra xa mười mấy mét!"

Vừa mới một bàn tay đem Lộng Nguyệt công tử thể nào tiến mặt đất, bây giờ một kiếm hoành không chấn nhiếp toàn trường, lần nữa hiện ra Phurong Lâm cường thế.

Phurong Lâm xách lấy trường kiếm trong tay, từng bước ép sát đi vào Lộng Nguyệt công tử trước người, bỗng nhiên giơ lên trường kiếm trong tay không chút kiêng kỵ bỏ xuống.

Thiếu niên này lại muốn tại chỗ chém giết Lộng Nguyệt công tử? Đám người nhao nhao mở to hai mắt nhìn, sợ bỏ qua cái này phần chấn lòng người một màn.

Lộng Nguyệt công tử thiếu niên thành danh, một khi đắc chí, ánh mắt cao hơn trời, cầm lấy thực lực kinh người, ngày bình thường thường xuyên lẳng nhục trong thành cư dân.

Bây giờ liền phải bỏ mạng tại Tiêu Tương quán trước cửa, tất cả mọi người cảm giác được Phurong Lâm một cử động kia đại khái nhân tâm.

"Người dám giết ta?" Lộng Nguyệt công tử sắc mặt trắng bệch nói.

Vừa mới điều động toàn thân linh lực ngăn cản Phurong Lâm công kích, lại bị Phurong Lâm không có gì sánh kịp kiếm khí thương tổn tới ngũ tạng lục phủ.

"Đã từng lại một cái tự xưng là Đông Hoang truyền thừa gia tộc người cũng là hỏi như vậy ta, câu trả lời của ta liền là giết thì đã có sao?"

Phurong Lâm lạnh lùng hỏi đáp, trường kiếm trong tay trong chớp lát xuyên qua Lộng Nguyệt công tử lồng ngực, một kiếm xuyên tim mà chết.

Lộng Nguyệt công tử trừng lớn lấy hai mắt chết không nhắm mắt, hấn làm sao cũng không nghĩ đến Phurong Lâm đã từng chém giết qua truyền thừa gia tộc tộc nhân, trách không được dám như thế tùy ý chém giết mình.

"Lộng Nguyệt công tử chết! Cái tai họa này sớm chết rồi!"

"Toái Ngọc thành sắp biến thiên, đời trẻ đệ nhất cao thủ nay thiên văn lạc, không biết tiếp xuống sẽ phát cái gì a?"

Mọi người vây xem đối với Lộng Nguyệt công tử chết, nhao nhao biểu thị gieo gió gặt bão, nhưng là có chút người vẫn là miễn cảm phát giác đến trong này bao hàm ý nghĩa.

Phurong Lâm mặt không thay đổi rút ra chính mình kiếm, chậm rãi đi đến Hoắc Đô trước người, lạnh lùng nói ra: "Còn không nhanh đưa tất cả mọi người văn tự bán mình đều lấy ra!"

Văn tự bán mình!

Nghe được cái từ này, Lâm Thi Thi nước mắt lần nữa bắt tranh khí lẫn xuống đến, đồng thời trên đường phố rất nhiều sắc mặt người đều trở nên kích động lên.

Nguyên lai cái này Lộng Nguyệt công tử trong tay chương quản lấy rất nhiều người bán mình khiết, cũng làm cho mọi người tại sinh hoạt ở trong khắp nơi bị quản chế.

Chủ nhân của mình đều bị thiếu niên ở trước mắt chém giết, Hoắc Đô lấy ở đâu còn nào dám không tòng mệnh, lập tức chạy vào Tiêu Tương quán lấy ra một cái cỗ xưa hộp dài.

Phurong Lâm đưa tay nhận lấy, mở ra xem, quả nhiên là đám người bán mình khiết, thậm chí còn có Tiêu Tương quán sổ sách.

"Những này văn tự bán mình toàn bộ đều hủy đi!" Phurong Lâm một đạo kiếm chỉ xẹt qua, trong tay thật dày văn tự bán mình lập tức hóa thành một đồng giấy vụn mảnh.

"Đa tạ công tử!"

"Công tử đại ân!"

Lập tức mấy chục tên Toái Ngọc thành người cùng Lâm Thi Thi đồng thời quỳ xuống, hủy đi văn tự bán mình liền mang ý nghĩa bọn hấn khôi phục tự do thân.

Phurong Lâm lập tức đau đầu, hấn cũng không nghĩ tới Lộng Nguyệt công tử vậy mà biến tướng khổng chế nhiều như vậy người bình thường, cái khác cao nhất cũng bất quá Thăng Linh cảnh tam trọng thiên mà thôi.

"Các ngươi ai có Thịnh Đường quốc địa đồ, có thể hay không bán cho ta một phần?" Phương Lâm nhớ tới mình đến Toái Ngọc thành mục đích, liền dự định trực tiếp rời đi nơi này.

Vô luận Lộ Nguyệt công tử phía sau có hay không thế lực chỗ dựa, gốc rễ của hắn mục đích vẫn là muốn trở lại Thương Minh phái, hắn chỉ là một cái khách qua đường mà thôi.

"Công tử, ngài quá khách khí, ngài giúp chúng ta trừ đi Lộ Nguyệt công tử cái tai họa này, chúng ta nào dám bán đất đồ cho ngài! Trùng này Thịnh Đường quốc địa đồ trực tiếp đưa tặng cho ân công."

Một vị nam tử trung niên bước nhanh về phía trước, từ trong ngực móc ra một khối giấy da trâu, phía trên thình lình vẽ lấy quanh co khúc khuỷu bản đồ.

Phương Lâm nhận lấy nhìn kỹ một chút, mặc dù tấm bản đồ này chế tác tương đối thô ráp, nhưng là vẫn có thể phân biệt ra được cơ bản phương hướng.

"Đa tạ vị đại ca kia quà tặng, tiểu tử vô cùng cảm kích!" Phương Lâm chấp tay nói ra.

Hướng đám người giải thích một phen về sau, Phương Lâm hướng phía Lâm Thi Thi gật gật đầu, liền hướng cửa thành đi đến, Kim Sí Đại Bàng Điều còn ở bên ngoài chờ lấy hắn.

Lúc đầu chỉ là muốn vào thành tìm kiếm tiền về Bạo Loạn Tinh Hải địa đồ, không nghĩ tới ngoài ý muốn chém giết Toái Ngọc thành đệ nhất thiên tài, thật sự là tạo hóa trên người a.

Phương Lâm bắt đầu đi lách đầu, nghe được phía sau bước chân tiếng vang, liền dừng bước lại nói ra: "Lâm cô nương, vẫn tự bán mình đã hủy, ngài cũng khôi phục thân tự do, còn đi theo ta làm cái gì?"

"Ta không biết làm sao trở lại Hàn Lâm Thành?" Lâm Thi Thi cúi đầu nhỏ giọng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103:: Hoa gia phản kích

"Rất xin lỗi, ta còn phải cấp tốc chạy về tông môn, chỉ sợ không có thời gian đưa ngài về nhà."

Đồng Môn Đoạn Thiên bây giờ tung tích không rõ, Phương Lâm rất có thể bị người đuổi giết, lúc này mang theo một phạm nhân nữ tử, nhất định trở thành phiền phức của hắn, cho nên hắn trực tiếp cự tuyệt.

Lâm Thi Thi trầm ngâm một lát, đột nhiên ngẩng đầu lấy ra cái kia Phích Lịch Tảo Mộc bút, trình trọng nói ra: "Đã công tử còn có chuyện phải làm, cái kia nô gia sẽ không quấy rầy!"

"Cái này Phích Lịch Tảo Mộc bút đối nô gia cũng vô dụng, vẫn là đưa tặng cho công tử làm kỷ niệm đi!"

Phương Lâm nhíu mày, hắn xuất thủ giáo huấn Lộ Nguyệt công tử cũng không phải là coi trọng cái này Phích Lịch Tảo Mộc bút, mà là xuất phát từ Lộ Nguyệt công tử đối phạm nhân coi thường cùng chà đạp.

Lâm Thi Thi làm như thế, ngược lại đưa tới Phương Lâm phản cảm, hắn lạnh lùng nói ra: "Không cần, chính ngài giữ đi, có lẽ có thể bán đi coi như về nhà vòng vèo."

Đột nhiên xuất hiện lạnh lùng để Lâm Thi Thi chấn động trong lòng, phảng phất nhận lấy thiên đại uy khuất, trong suốt trong suốt nước mắt lần nữa nhỏ giọt xuống.

Tại Phương Lâm xem ra, bèo nước gặp nhau chỉ là một loại duyên phận, nếu có duyên tự sẽ lần nữa trùng phùng, nếu là nhi nữ chi tình tràn lan, tự nhiên ảnh hưởng tu đạo con đường.

"Đã như vậy, Lâm cô nương bảo trọng, ta cáo từ!"

Phương Lâm hồ hững gật gật đầu, sau đó tiêu sái quay người rời đi, lưu lại một cô độc bóng lưng, dần dần biến mất tại Lâm Thi Thi trước mắt.

Như hòa ánh nắng bày khắp mặt đất, như là cho đại địa dát lên tầng một hoàng kim, thỉnh thoảng sẽ có lá cây bay xuống, tóe điểm ở giữa. Gió nhẹ nhàng phát động, Lâm Thi Thi cứ như vậy lẳng lặng đứng ở chỗ này, đối Phụng Lâm biến mất địa phương gần người.

Thiếu nữ nào chẳng mộng mơ? Huống chi nam tử này vừa mới đối mình còn có ân cứu mạng!

Thiếu niên đặc chí, thực lực cao cường, khí độ bất phàm, đối với bất kỳ một cái nào thiếu nữ tới nói, Phụng Lâm toàn thân đều tràn đầy nam nhân mị lực.

Lộng Nguyệt công tử bỏ mình tin tức rất nhanh liền truyền khắp toàn bộ Toái Ngọc thành, lập tức đưa tới toàn thành oanh động, phải biết đây chính là Toái Ngọc thành thế hệ trẻ tuổi đệ nhất thiên tài.

Mười chín tuổi liền đạt đến Thăng Linh cảnh Cửu Trọng Thiên, hai mươi một tuổi một mình biểu hiện ra Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên yêu thú, vô cùng có khả năng trở thành Toái Ngọc thành vị thứ nhất Nguyên Thần cảnh cường giả!

Lại là thiếu niên thiên tài vậy mà bị người giết chết, tất cả Tu Đạo giả đều dẫn luận nhao nhao, Toái Ngọc thành muốn long trời lở đất, rất nhiều thế lực đã bắt đầu rục rịch.

Toái Ngọc thành Hoa phủ, Lộng Nguyệt công tử phụ thân Hoa An chính đang nghe hạ nhân báo cáo, khi biết được nhi tử chết thảm tin tức về sau, Hoa An sắc mặt âm trầm đáng sợ.

"Hồi bẩm gia chủ, thiếu gia xác thực đã chết, bị người một kiếm xuyên tim mà chết!" Cái nào đó áo xám già sai vật thấp giọng nói ra.

Hoa An thanh âm như là từ Địa Ngục truyền đến, tràn đầy âm lãnh cùng khí tức hủy diệt, hần mặc dù có rất nhiều nhi tử, nhưng là chỉ có đứa con trai này để hần kiều ngạo nhất.

"Tra rõ ràng, đến tột cùng là ai làm sao?" Đã có người giết hần nhi tử, vậy thì phải chuẩn bị tiếp nhận đến từ Hoa An phần nợ cùng trả thù.

Áo xám già sai vật trầm giọng nói ra: "Là một cái 18-19 tuổi thiếu niên, tựa như là từ nơi khác tới, theo người đứng xem nói hần đã ra khỏi thành, hần phảng phất biết nói chúng ta sẽ đuổi giết hần! Bất quá Ngô quân gia đã phái mười sáu tên Hắc Liên kỵ sĩ đuổi tới, chắc hần thiếu niên kia không có khả năng chạy trốn. Gia chủ, ngài có phải hay không cũng muốn xuất thủ?"

"Ngô quân gia đã dẫn người truy sát, tốt! Chuẩn bị Liệt Diễm Mã, ta muốn tự tay giết tiểu tử kia, vì làm nguyệt báo thù!"

Hoa An ánh mắt bên trong long lạnh cực nóng hòa diễm, cả người ở vào một cái cực độ áp chế trạng thái, phảng phất trong nháy mắt liền có thể hồ lửa núi bộc phát.

Thân là Hoa phủ chủ nhân, Toái Ngọc thành thế lực ở trong cường đại nhất gia chủ, Hoa An nhất định phải tự tay truy sát hung thủ, mới có thể chấn nhiếp Toái Ngọc thành nó thế lực của hần.

Lộng Nguyệt công tử chấn nhiếp Toái Ngọc thành thế hệ trẻ tuổi, mà Hoa An thì là chấn nhiếp Toái Ngọc thành mấy chục năm, uy danh hiển hách, cực ít xuất thủ.

Nhưng là thực sự hiểu rõ Hoa An người mới biết, phần nợ trạng thái hạ Hoa An, đến tột cùng đáng sợ đến cỡ nào, nhất là càng khủng bố hơn cường đại Hắc Liên tuyệt học.

Toái Ngọc ngoài thành, mười mấy thớt lao vọt liệng mã tại trên đường chạy như bay, bụi đất tung bay, người qua đường nhao nhao né tránh, bọn hần nhận ra được những kỵ sĩ này chính là Hoa phủ Hắc Liên kỵ sĩ.

"Uy, dừng lại!" Ngô quân gia trong lúc đó níu lại dây cương đối đám người trước mặt quát.

"Gặp qua Ngô quân gia!" Mấy người kia nhao nhao hành lễ, bọn hần đối Hoa phủ kính úy hung ác, nhất là cái này thường xuyên ý thể hiếp người Ngô quân gia.

Ngô quân gia lạnh lùng nói ra: "Các người có hay không thấy qua một thiếu niên cùng thiếu nữ đi qua từ nơi này, thiếu niên kia 18-19 tuổi đáng vẽ."

Mấy người kia nghe xong liền biết Hoa phủ đang đuổi giết cái kia sát hại Lộng Nguyệt công tử hung thủ, lấy ở đâu còn dám giấu diếm, sợ Hắc Liên các kỵ sĩ hoài nghi đến bọn hần trên đầu.

"Thiếu niên kia chúng ta chưa từng gặp qua, bất quá cùng cái kia sát hại Lộng Nguyệt công tử thiếu niên cùng một chỗ thiếu niên mới vừa từ phía trước đi tới!"

Người nào đó sắc mặt trắng bệch, Hắc Liên kỵ sĩ tán phát khí thế khủng bố để hần hai chân run rẩy, kết ba nói ra Lâm Thi Thi chỗ.

"Thiếu nữ kia?" Ngô quân gia trong hai mắt xẹt qua một đạo sát cơ, lạnh lùng nói ra: "Chúng ta đi!"

Lập tức mười sáu vị Hắc Liên kỵ sĩ nhao nhao giục ngựa giờ rồi, đi theo Ngô quân gia nghênh ngang rời đi.

"Lão Lý, người làm sao đem cô nương kia hướng đi nói ra." Bên cạnh đồng bạn chất vấn.

"Ta không nói ra, nếu là chính bọn hần tìm được, khẳng định sẽ giết chúng ta!" Lão Lý phảng phất nhớ tới cái gì, không chút do dự phản bác.

Đối với Hắc Liên kị sĩ tàn nhẫn, đám người nghe qua không ít nghe đồn, lập tức đều bắt đầu trầm mặc, hai mặt nhìn nhau, mau về nhà.

Cách Phuong Lâm giết chết Lộng Nguyệt công tử vừa mới qua đi một canh giờ, Lâm Thi Thi sớm liền thu thập xong đồ vật, chuẩn bị mình đi tới trở lại Hân Lâm Thành.

Cũng không biết công tử hiện tại thế nào? Ta nhớ được hần tốt như bị trúng Lộng Nguyệt công tử Hắc Liên sát khí, hần hiện tại có lẽ hần là tại chữa thương đi.

Lâm Thi Thi không có tu luyện qua bất kỳ pháp quyết nào, nhưng là trực giác vẫn là tương đối chuẩn, nàng có thể rõ ràng cảm giác được Phuong Lâm rời đi thời điểm bước chân phù phiếm.

Trên quan đạo rộng lớn, người đi đường càng ngày càng ít, thỉnh thoảng sẽ có mấy cái kị sĩ từ Lâm Thi Thi bên người rong ruổi mà qua, tóe lên bụi đất rơi vào Lâm Thi Thi quần áo bên trên.

Những người này vẫn là như thế tùy tiện, đồng dạng làm Tu Đạo giả công tử, chỉ ít so với bọn hần thân sĩ nhiều, Lâm Thi Thi âm thầm bình luận.

"Ngô quân gia! Ngươi nhìn, nữ hài kia có phải hay không liền là sát hại công tử hung thủ một trong?" Cái nào đó Hắc Liên kị sĩ chỉ về đằng trước Lâm Thi Thi nói ra.

Lâm Thi Thi cất gói hành lý, xem bộ dáng là mới vừa từ Toái Ngọc thành đi ra, muốn đi địa phương khác, rất có thể liền là cái kia dẫn đến công tử tử vong nữ nhân!

"Bất kể có phải hay không là, trước bắt lấy nàng lại nói!" Ngô quân gia nghiêm nghị nói ra.

Lập tức giờ roi giục ngựa, hô nhau mà lên, trong chớp lát liền xuất hiện tại Lâm Thi Thi bên người, đưa nàng bao bọc vây quanh.

Hắc Liên kị sĩ! Lâm Thi Thi sắc mặt lập tức trắng bệch, gói hành lý trong nháy mắt ngã xuống.

"Nhìn thấy chúng ta thế mà như thế sợ hãi! Xem ra ngươi là đạo gây nên công tử chúng ta tử vong kẻ cầm đầu!" Ngô quân gia đột nhiên xuống ngựa, hung hăng tát một bạt tai.

Lâm Thi Thi trong lòng run sợ bụng bít lấy bị rút qua khuôn mặt, trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu, mình lần này hần phải chết không nghi ngờ.

Vị công tử kia kinh khủng đã rời đi nơi này, sẽ không có người hoành không xuất thế đến chứng cứu mình, xem ra chỉ có nhận mệnh.

"Lộng Nguyệt công tử! Hần chết không có gì đáng tiếc!" Lâm Thi Thi lạnh lùng phản bác.

"Ba!" Lại một cái vang dội cái tát từ trên mặt của nàng truyền tới.

"Tiện nhân! Thiếu niên kia đi đâu! Giết công tử chúng ta, không cần biết hần là ai, nhất định phải dùng mạng đền mạng, chết không toàn thây!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104:: Quạt cuồng Lâm Thi Thi

Lâm Thi Thi quạt cuồng trừng mắt Ngô quân gia, tựa hồ căn bản không thèm để ý hần hung ác, dù là hần muốn làm trận giết chết mình!

Mỗi người đều có mình kiên trì đồ vật, Lâm Thi Thi cũng không ngoại lệ, Phuong Lâm trong lòng của nàng đã chiếm cứ vô cùng trọng yếu địa vị, nàng là không thể nào nói ra tung tích của hần.

Hết hạn đến bây giờ, nàng cũng không biết Phuong Lâm danh tự, càng không biết Phuong Lâm đi chỗ nào, chỉ biết là hần muốn trở về sư môn của mình.

"Ta không biết!"

Ngô quân gia trong mắt hung quang càng thêm mãnh liệt, lần nữa hung hăng vung ra một cái bàn tay, lạnh lùng nói ra: "Tiện nhân, lại còn dám mạnh miệng! Dạ Thập Tam, và miệng cho ta!"

Vừa dứt lời, Dạ Thập Tam từ trên ngựa nhảy đến, đi đến Lâm Thi Thi trước mặt, nhàn nhạt nhìn nàng một cái, sau đó liên tiếp không ngừng quơ bàn tay.

Mỗi một cái bàn tay đều mang mười phần khí lực, phảng phất xen lẫn vô tận phần nộ, phiến Lâm Thi Thi khuôn mặt cao cao sưng phồng lên, thậm chí khóe miệng cũng bắt đầu nhỏ máu.

"Nói hay không!" Ngô quân gia tiếp tục hỏi.

Lâm Thi Thi ánh mắt bên trong mang theo quật cường, trong lòng một cỗ kiên định tín niệm không nhúc nhích chút nào dao động, thấp giọng nói ra: "Không nói! Liền là không nói!"

"Tốt! Tốt, Dạ Thập Tam, cho ta đánh cho đến chết!"

Ngô quân gia phần nộ cũng bạo phát, nếu là tìm không thấy giết chết Lộng Nguyệt công tử hung thủ, chỉ sợ hắn cũng sẽ bị tức giận gia chủ xé thành mảnh nhỏ, cho Lộng Nguyệt công tử chôn cùng.

Trên quan đạo người đi đường nhìn lấy Hắc Liên kỵ sĩ tại khi nhục một cái yếu tiểu nữ tử, nhao nhao cúi đầu coi như không có trông thấy, bước nhanh rời đi nơi thị phi này.

Dạ Thập Tam nhìn trước mắt Lâm Thi Thi, trong lòng cũng động một tia lòng trắc ẩn, hạ thủ cường độ dần dần nhỏ đi.

"Ba!" Ngô quân gia quay người một bàn tay phiến tại Dạ Thập Tam trên mặt. "Cút! Ngươi lúc này thương tiếc nàng? Nếu là tìm không thấy sát hại công tử hung thủ, đến lúc đó ai để ngăn cản gia chủ lửa giận!"

Ngô quân gia lời nói như là thể hồ quán đỉnh, trong nháy mắt đem ở đây hơn mười vị Hắc Liên kỵ sĩ tâm chấn động, ẩn tàng sát cơ ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Lâm Thi Thi.

"Các ngươi tốt nhất bỏ ý nghĩ này đi, coi như giết ta! Ta cũng sẽ không nói ra công tử hạ lạc !" Lâm Thi Thi cố nén đau đớn nói ra.

"Đừng cho là ta không dám giết ngươi!" Ngô quân gia ngừ khí băng lãnh.

Lâm Thi Thi tiếp tục khiêu khích nói: "Cái kia liền giết ta đi! Các ngươi vĩnh viễn đều khó có khả năng tìm tới công tử!"

Thân là Hoa phủ quân gia, ngày bình thường có bao nhiêu người nịnh bợ, bây giờ lại bị một nữ nhân cầm tay, Ngô quân gia sắc mặt càng ngày càng âm u, phóng phạt bạo tố trong nháy mắt đánh đến nơi.

"Vậy liền tiến ngươi lên đường đi!" Ngô quân gia đột ngột rút ra mang theo người trường kiếm, kiếm quang hắc hắc trong lúc đó xuất hiện tại Lâm Thi Thi trắng nõn trên cổ.

Cảm nhận được trường kiếm băng lãnh, Lâm Thi Thi yên lặng nhắm mắt lại, xem ra hôm nay liền mệnh tang tại dã ngoại hoang vu .

Có lẽ tại phía xa Hàn Lâm Thành phụ mẫu còn đang đợi mình trở về, có lẽ sẽ có người hoành không xuất thế đến chứng cứu mình, có lẽ, liền thật không có có lẽ .

Chương mắt kiếm quang từ chuôi kiếm trực tiếp xẹt qua mũi kiếm, Ngô quân gia hồ hững lạnh lẽo nhìn lấy Lâm Thi Thi, trường kiếm trong tay trực tiếp quơ đâm xuống dưới.

"Đang!" Một cỗ lực lượng khổng lồ đột nhiên đụng vào Ngô quân gia trên trường kiếm, phảng phất xen lẫn ngàn cân chi lực, trực tiếp chấn lạc trường kiếm, bức Ngô quân gia thối lui ra khỏi mấy bước.

Ngô quân gia nhìn chăm chú một chút, lại là một khối đầu hà lan lớn nhỏ đá vụn, có thể dùng loại này thật nhỏ đồ vật đẩy lui mình , thực lực nhất định tại Nhập Đạo cảnh trở lên.

Phải biết Ngô quân gia bản thân thể nhưng là Thăng Linh cảnh Cửu Trọng Thiên cường giả, cách Nhập Đạo cảnh chỉ có khoảng cách nửa bước, nếu là có thể bề quan ba tháng, nhất định có thể tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh.

"Là ai nhúng tay ta Hoa phủ sự tình?" Ngô quân gia không dám khinh thường, trầm giọng hỏi.

Lâm Thi Thi mừng rỡ mở to mắt, hẳn là có người tới cứu mình , sẽ không phải là người công tử kia đi mà quay lại .

Đối diện trong bụi cỏ không có bất kỳ cái gì đáp lại, có lẽ là lừa nhác đáp lại, nhưng là Ngô quân gia cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ .

"Nếu là tiền bối không nhúng tay vào việc này, ta Hoa phủ nhất định bày xuống tiệc rượu cực kỳ chiêu đãi tiền bối, dù sao Hoa phủ chính là Toái Ngọc thành đệ nhất đại thể lực, xin tiền bối nghĩ lại!"

Ngô quân gia lời nói loáng thoáng lộ ra Hoa phủ thực lực, liền là muốn cho đối phương biết khó mà lui, nhưng là hắn hoàn toàn nghĩ sai.

"Gặp chuyện bất bình, rút đao tương trợ, hướng chỉ dưới ban ngày ban mặt, mười mấy nam nhân khi dễ một nữ nhân, ta là không quen nhìn mà thôi!"

Từ trong bụi cỏ truyền đến thanh âm để Lâm Thi Thi trong lòng mừng thầm không thôi, thanh âm này chính là Phương Lâm, không nghĩ tới cuối cùng tới cứu mình vẫn là hắn.

Nguyên lai Phương Lâm trúng Lộ Nguyệt công tử Hắc Liên sát khí về sau, liền tại phụ cận chữa thương, không dám cười Kim Bằng rồi đi quá xa, sợ mình linh lực không tốt từ trên cao ngã xuống.

Phục dụng một hạt Quy Nguyên Đan, vận chuyển Tiệt Thiên trải qua ba mươi sáu chu thiên, rốt cục khu trừ thể nội Hắc Liên sát khí, mà lại tu vi của mình còn giống như tăng trưởng rất nhiều.

Khi hắn đang chuẩn bị không chế Kim Bằng hướng phía Bạo Loạn Tinh Hải bay đi thời điểm, trong đầu đột nhiên nhớ tới Lâm Thi Thi, cảm thấy một cái nhục nữ tử có vẻ như rất nguy hiểm.

Nhất là nàng vẫn là một phạm nhân, nếu là Lộ Nguyệt công tử người nhà nếu là truy sát hung thủ, chỉ sợ nàng khó thoát khỏi cái chết, thế là liền không chế lấy Kim Bằng tại thiên không tìm kiếm tung tích của nàng.

Chính như hắn dự đoán như thế, Lộ Nguyệt công tử gia nô vẫn tìm được Lâm Thi Thi, xem ra còn muốn đưa nàng giết chết, thế là hắn vẫn là lựa chọn xuất thủ.

"Không cần gọi ta tiền bối! Ta còn nhưng không dám đương nổi!" Phương Lâm cười từ trong bụi cỏ đi ra.

"Người đến tốt cùng là ai?"

Người tới rất trẻ trung, nhưng là trong thân thể tích chứa khí thế, tựa hồ một chút cũng so với mình không kém, để Ngô quân gia sắc mặt trở nên trịnh trọng lên.

Còn trẻ như vậy liền có Nhập Đạo cảnh thực lực, nếu như người nọ không phải nhất lưu tông môn đệ tử, cái kia chính là ẩn thế gia tộc truyền nhân, vô luận là loại nào đều là Hoa phủ không đắc tội nổi.

Phương Lâm nhàn nhạt nhìn Dạ Thập Tam một chút, thân thể trong nháy mắt hóa thành một đạo tàn ảnh xuất hiện Lâm Thi Thi bên cạnh, tay phải nhẹ nhàng ôm nàng, nhanh như thiểm điện trở về nguyên địa.

"Lâm cô nương, người không sao chứ?" Phương Lâm nhẹ nhàng hỏi.

Lâm Thi Thi lắc đầu, một câu cũng không hợp ý nhau, như là trần châu giống như nước mắt lần nữa trượt xuống, quả nhiên là sờ sờ động lòng người.

"Người chính là giết hại công tử chúng ta hung thủ!" Đến lúc này, Ngô quân gia rốt cuộc mới phản ứng.

Phương Lâm hai mắt như điện, từ Ngô quân gia cùng sau lưng Hắc Liên kỵ sĩ trên mặt khẽ quét mà qua, sau đó lấy ra một hạt Bồi Nguyên Đan, đưa cho Lâm Thi Thi.

"Phục dụng viên này Bồi Nguyên Đan, người trên mặt ứ sưng chẳng mấy chốc sẽ biến mất, sẽ không ảnh hưởng đến tướng mạo của người."

Nhìn lấy Lâm Thi Thi phục dụng Bồi Nguyên Đan về sau, Phương Lâm để cho nàng đến một bên nhìn lấy, sau đó xoay người nhìn đối diện Hoa phủ gia nô.

"Ta thời gian rất gấp, các người cùng lên đi!"

Cuồng vọng, cực độ cuồng vọng!

Mười sáu vị Hắc Liên kỵ sĩ đều là Thăng Linh cảnh tám trọng thiên cảnh giới, Ngô quân gia chính là Thăng Linh cảnh Cửu Trọng Thiên, bọn hắn nếu là liên thủ công kích, liền xem như Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên cường giả không dám khinh thường.

Hướng chỉ Ngô quân gia đã nhìn ra Phương Lâm thực lực, chẳng qua là Thăng Linh cảnh bát trọng thiên mà thôi, vậy mà kêu gào muốn quần công!

"Chúng ta cùng tiến lên, chém giết tiểu tử này, đem đầu lâu giao cấp gia chủ, tể diện công tử vong hồn!" Ngô quân gia ra lệnh.

Lập tức mười sáu vị Hắc Liên kỵ sĩ nhao nhao rút ra trường kiếm của mình, trong chớp mắt trên quan đạo lóe ra thăm thẳm kiếm quang, nhanh chóng chuyển bước hình thành hình tròn đem Phương Lâm bao bọc vây quanh.

Chương 105:: Thất Tinh Đoạn Ngọc Tiên

Phương Lâm ánh mắt như băng, rét lạnh tận xương, đối diện Hắc Liên kỵ sĩ phảng phất cảm giác thấy được một vị đến từ băng thiên tuyết địa kẻ độc hành, khiếp sợ không thôi.

Bản thân hắn liền có thể vượt cấp giết địch, còn là lần đầu tiên chân chính bị người vây công, trong lòng một cỗ nhiệt huyết trong nháy mắt mãnh liệt mà tới, đầu chí trong lúc vô hình bị kích phát ra tới.

Một cỗ nhục thân, hai cái linh hồn dung hợp lại cùng nhau, đối mặt loại này nhiệt huyết sôi trào cục diện, chiến ý lơ đãng có chút phóng xuất ra.

"Trợ Trụ vì ngược người, chết không có gì đáng tiếc!"

Phương Lâm bước nhanh đến phía trước, lật tay lấy ra trường kiếm, đồng dạng lấy trường kiếm giao đấu đối diện hơn mười vị Hắc Liên kỵ sĩ, toàn thân khí thế càng ngày càng tăng vọt.

"Bạch!" Một đạo chưởng mắt kiếm quang như là Thiên Ngoại Phi Hồng hoành không mà tới, Hắc Liên kỵ sĩ lập tức hướng về sau rút lui mấy bước.

Như là biển cả kinh thiên sóng biển, như là mưa to gió lớn liên miên bất tuyệt, kiếm pháp như là nước sông cuộn cuộn, thế không thể đỡ.

Kiểm ý như biển, thâm bất khả trắc, kiếm khí như mây, che khuất bầu trời, đây chính là Phương Lâm từ Tiệt Thiên trải qua học được nhật nguyệt lăng không kiếm!

Nhật nguyệt lăng không kiếm, bản thân liền là một loại quần công kiếm pháp, lấy khắp trời đầy sao làm đối thủ, lấy liệt nhật Hạo Nguyệt làm vũ khí, tại trong vũ trụ khai thiên tích địa.

Loại khí thế này bằng bạc kiếm pháp, lại thêm Phương Lâm xuất quỷ nhập thần bộ pháp, vừa đi vừa về giao thủ mấy chục cái hiệp, hắn vậy mà không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Ngô quân gia sắc mặt càng ngày càng khó coi, uy chấn Toái Ngọc thành Hắc Liên kỵ sĩ, hơn mười người liên thủ vậy mà bất không được một cái Thăng Linh cảnh bát trọng thiên tiêu tử!

Cái này nếu là lan truyền ra ngoài, chỉ sợ tất cả Toái Ngọc thành người đều đang chê cười Hoa phủ nuôi một đám giá áo túi cơm phế vật.

"Giao Long Phiên Thân!"

Một điểm hàn quang lạnh lùng xuất hiện, lập tức một đạo màu xanh biếc trường tiên xuất hiện tại Phương Lâm bên cạnh, giống như một con giao long đột nhiên nhảy ra khe núi, thôn vắn thổ vụ, khí thế bất phàm.

Phương Lâm thành linh phòng, kém chút bị Ngô quân gia Thất Tinh Đoạn Ngọc Tiên đánh trúng, phần eo góc áo trong chớp mắt vỡ vụn ra, mưa may theo gió.

Vậy mà lấy rơi làm vũ khí, quả nhiên là kỳ quái! Nhìn lấy Ngô quân gia lấy ra một đầu màu xanh lá trường tiên công kích mình, Phương Lâm âm thầm ngạc nhiên.

Càng là cổ quái kỳ lạ pháp bảo, càng là tràn đầy đáng sợ uy lực!

Phương Lâm đối diện này tin tưởng không nghi ngờ, nhất là tại hắn đạt được Phong Thần bảng về sau, càng thêm đối roi pháp khí tràn ngập kính sợ, huống chi hắn còn vừa mới đắc tội Đông Hoang Khương gia.

Nếu như cái kia Đông Hoang Khương gia thật là người kia hậu đại, như vậy nhất định có một thanh thiên hạ khiếp sợ roi loại pháp bảo -- Đà Thần Tiên!

"Giao Long Thôn Nguyệt!"

Ngô quân gia nhưng không biết Phương Lâm tâm bên trong suy nghĩ cái gì, hắn chỉ muốn nhanh lên bắt Phương Lâm, sau đó mang về Hoa phủ, giao cấp gia chủ, tề diện chết đi Lộng Nguyệt công tử.

Thất Tinh Đoạn Ngọc Tiên chính là roi thân là dùng mấy cái bích dã lục hàng mây tre dệt mà thành, tính chất mềm mại, phòng ngự kinh người, nếu là Thăng Linh cảnh Tu Đạo giả trúng vào một roi, nhất định da tróc thịt bong.

Phương Lâm trong nháy mắt cúi người, thân thể hướng về sau xoay chuyển, một cái xinh đẹp quay lại thân, nhẹ nhàng dùng chân trái ôm lấy Thất Tinh Đoạn Ngọc Tiên.

Mu bàn chân chỗ truyền đến từng tia từng tia đau đớn, để Phuong Lâm lần nữa đề cao cảnh giác, đầu này lục roi quả nhiên có chỗ độc đáo.

"Đang! Đang!" Phuong Lâm trường kiếm trong tay cũng không ngừng nghỉ, trong nháy mắt chặn lại bên trái công kích tới hai vị Hắc Liên kỵ sĩ.

Bỗng nhiên mượn Ngô quân gia huy động trường tiên thời cơ, Phuong Lâm thả người nhảy vọt, như là chuồn chuồn lướt nước giẫm tại một vị nào đó Hắc Liên kỵ sĩ trên bờ vai, thân thể trong lúc đó đang không mà lên.

"Tất cả mọi người nghe lệnh, nhân cơ hội này chém giết kẻ này!" Ngô quân gia không chút nào buông tha cái này có lợi cơ hội.

Thăng Linh cảnh Tu Đạo gia bản thân không cách nào đứng lơ lửng trên không, tất cả mọi người biết Phuong Lâm nhất định sẽ được mặt roi xuống, chỉ cần chọn đúng thích hợp xuất thủ điểm, nhất định có thể đem ám sát.

Phuong Lâm phảng phất hùng ung giương cánh, thân thể bạo nhanh dâng lên cao mười mấy mét, tại đạt tới điểm cao nhất thời điểm, trong nháy mắt ngã xuống.

"Ngay tại lúc này! Giết hắn cho ta!"

Ngô quân gia mắt sáng như đuốc, Phuong Lâm giờ khắc này ở rơi xuống quá trình bên trong căn bản là không có cách thay đổi rơi phuong vị, chính là nhất kích tất sát cơ hội tốt nhất.

Lập tức mười sáu vị Hắc Liên kỵ sĩ đồng thời giơ trường kiếm lên, như là như là chúng tinh cùng nguyệt mũi kiếm chỉ hướng Phuong Lâm, hai chân hung hăng tại mặt đất dùng sức, cùng nhau nhún nhảy.

Mười sáu chuỗi lạnh lóng lánh trường kiếm, như là mười sáu khỏa nhật nguyệt tinh thần tản ra lạnh thấu xương quang mang, tụ thành một đạo kín không kẻ hở công kích pháp trận.

Năm mét, bốn mét, ba mét, hai mét, ngay tại mũi kiếm cách Phuong Lâm chỉ có nửa mét thời điểm, không thể tưởng tượng sự tình phát sinh.

Chỉ gặp Phuong Lâm thân thể phảng phất bị một cái màu trắng lão hồ bao phủ, nguyên lai hạ lạc thân thể vậy mà nganh sinh sinh phía bên phải di động nửa mét, tại trong chớp lát tránh đi Hắc Liên kỵ sĩ công kích.

"Suru! Suru!" Hắc Liên kỵ sĩ chưa kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, liền bị Phuong Lâm thuận tay giết hai cái.

Một đạo hoa lệ thân ảnh trong lúc đó từ giữa không trung hạ xuống, trường kiếm trong tay bên trên còn có máu tươi nhỏ xuống, kiếm chủ nhân đang một mặt ý cười nhìn lấy Ngô quân gia.

Ngô quân gia ánh mắt như cùng chết bụi, hắn làm sao cũng không nghĩ tới Phuong Lâm lại có thể đánh vỡ nhục thân công cùm xiềng xích, tại hoàn toàn không thể nào tình huống dưới đem thân thể tại rơi xuống quá trình di động.

Hơn nữa còn bị hắn thuận tay diệt sát hai tên Hắc Liên kỵ sĩ, kẻ này thật thật là đáng sợ!

Bất kể như thế nào, nhất định phải đem hắn bắt, cho dù là tại chỗ chém giết cũng sẽ không tiếc, có lẽ có thể đủ kéo dài tốt chủ đến, để hắn chết tại gia chủ dưới kiếm.

Nghĩ đến gia chủ thực lực cường đại, Ngô quân gia tự tin phảng phất lại khôi phục lại, trong tay Thất Tinh Đoạn Ngọc Tiên lần nữa vung vẩy tới.

Bóng roi trùng điệp, kiếm quang hắc hắc, hai người chiến đấu đặc sắc tuyệt luân, hiện tượng nguy hiểm trùng sinh.

Sắc bén công kích, sôi trào mãnh liệt kiếm ý, lại thêm Phuong Lâm có ý thức rèn luyện mình đối chiến năng lực, Ngô quân gia ngược lại là có thể cùng Phuong Lâm đánh cho lực lượng ngang nhau.

Cái khác mười bốn vị Hắc Liên kỵ sĩ hai mặt nhìn nhau, Ngô quân gia lúc nào trở nên lợi hại như vậy?

Bọn hắn mới vừa cùng Phuong Lâm giao thủ mười mấy cái hiệp, thậm chí Phuong Lâm thực lực cường đại đến mức nào Ngô quân gia căn bản không thể nào là đối thủ của hắn, trong này khẳng định cất giấu cái gì chuyện ẩn ở bên trong!

"Bắc đầu tinh đoạn ngọc!"

Ngô quân gia một tiếng quát chói tai, trong tay Thất Tinh Đoạn Ngọc Tiên vậy mà phân liệt ra đến, hóa thành bảy đầu khác biệt bích đã lục dây leo, từ đông nam tây bắc bốn phương tám hướng vây công Phuong Lâm.

"Nguyên lai đây mới là Ngô quân gia đòn sát thủ, Thất Tinh Đoạn Ngọc Tiên lại có thể tự hành phân giải, ta nhưng cho tới bây giờ đều chưa từng nhìn thấy a!"

"Tiểu tử này chết chắc, Ngô quân gia ẩn tàng quá sâu."

Cái khác Hắc Liên kỵ sĩ hâm mộ nhìn lấy Ngô quân gia, chỉ có Dạ Thập Tam ánh mắt lạnh lùng, hắn cảm thấy sự tình cũng không có đơn giản như vậy,

Phương Lâm khẳng định còn có át chủ bài không có thì triển đi ra.

"Một chiêu này coi như không tệ! Rốt cục có thể làm cho ta hài lòng, làm đổi tôn trọng của người, chết tại dưới kiếm của ta cũng là vinh hạnh của người."

Phương Lâm lần nữa nhảy lên thật cao, như là cá vượt Long Môn, trường kiếm trong tay trong lúc đó từ phía bên phải đóng đưa mà tới, tốc độ cực nhanh phảng phất vạch phá không gian, chỗ mũi kiếm hàn quang chọi hiện.

Ngô quân gia cùng cái khác Hắc Liên kỵ sĩ đều cảm giác một đạo nguy cơ trước đó chưa từng có giáng lâm, Phương Lâm một kiếm này tràn đầy sinh tuyệt câu diệt khí tức, để bọn hắn tâm thần hoảng hốt.

"Phồn Tinh Điểm Điểm!" Phương Lâm tiếng như hồng chung, giống như thần đề giáng lâm.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106:: Công nhiên khiêu khích

Theo Phương Lâm quát lớn, lập tức vô số đạo kiếm hoa nở rộ, phảng phất vô số đạo Thanh Liên nở rộ tại đỉnh đầu của mọi người, hoa lệ bên trong mang theo một loại nào đó quý dị.

Như là hỗn độn vũ trụ lần đầu bộc phát, hàn quang tỏa điểm, mỗi một cái điểm sáng đều từng bị Phương Lâm mũi kiếm châm ngòi, đúng như nhật nguyệt tinh thần từ phía trên bay tới.

Ngô quân gia cùng còn lại Hắc Liên kỵ sĩ sắc mặt âm trầm, Phương Lâm một kiếm này ẩn chứa không thể địch nổi sát cơ, thậm chí có thể một kiếm chặt đứt thác nước, hủy đi vạn cổ Thần Sơn.

"Mau tránh ra!" Dạ Thập Tam la lớn.

Trong nháy mắt bộc phát sát cơ, tựa như tia chớp cấp tốc, không đợi Ngô quân gia kịp phản ứng, một đường bạch sắc kiếm quang trong chốc lát vẽ qua cổ của hắn.

"Phốc!"

Kiểm quang những nơi đi qua, một đạo suối máu bỗng nhiên phóng lên tận trời, một cổ thi thể không đầu chậm rãi ngã xuống trước mắt mọi người, dọa đến Lâm Thi Thi che mắt, thân thể run lay bầy.

Tốt kiếm pháp đáng sợ!

Ngô quân gia chết không nhắm mắt đầu như là viên cầu, lăn xuống Hắc Liên các kỵ sĩ dưới chân, hai con mắt tản ra dọa người nhan sắc, vô cùng thâm trầm.

Dạ Thập Tam không dám tin nhìn lấy Phương Lâm, một cái Thăng Linh cảnh bát trọng thiên thiếu niên lại có thể một chiêu chém giết Thăng Linh cảnh Cửu Trọng Thiên cường giả!

Huống chi hắn còn chém giết Long Nguyệt công tử, cái kia trong lòng hắn thiếu niên thiên tài, có thể vượt cấp chém giết Nhập Đạo cảnh yêu thú Toái Ngọc thành thể hệ tuổi trẻ đệ nhất thiên tài.

"Vậy mà giết Ngô quân gia! Chẳng lẽ người liền không sợ ta Hoa phủ trả thù sao?" Dạ Thập Tam lời nói không có mạch lạc quát lớn.

Hắn có lẽ quên đi Phương Lâm vừa mới diệt sát qua Hoa phủ thiên tài công tử, đã cùng Hoa phủ kết không chết không thôi đại thù, huống chi nhiều một quân gia mà thôi.

Phương Lâm ánh mắt lạnh lùng đảo qua còn lại Hắc Liên kỵ sĩ, chậm rãi đi đến Ngô quân gia bên cạnh thi thể, nhặt lên cây kia Thất Tinh Đoạn Ngọc Tiên, thuận tay bỏ vào nhẫn trữ vật của mình.

Mặc dù hắn không có tu luyện qua trường tiên công pháp, nhưng là hắn đối loại này đặc biệt pháp bảo còn là cảm thấy hứng thú vô cùng, nhất là tại biết Đồng Hoang Khương gia đã từng chấp chương qua Đả Thần Tiên về sau.

"Các ngươi còn muốn ngăn cản ta sao?" Phương Lâm trong đôi mắt phảng phất xen lẫn lôi điện, vậy mà không người dám cùng nó đối mặt.

Mười ba vị Hắc Liên kỵ sĩ mặt lộ vẻ do dự, bọn hắn rất biết rõ không phải Phương Lâm đối thủ, nhưng là cũng không dám cứ như vậy thả Phương Lâm rời đi, nếu không dù ai cũng không cách nào tiếp nhận nhà sự phẫn nộ của Chúa.

"Chư vị huynh đệ, công tử đã chết, Ngô quân gia cũng đã chết, nếu là chúng ta lâm trận đào thoát, khẳng định là hẳn phải chết không nghi ngờ, máu chó là trong nhà phụ mẫu vợ con lại nên như thế nào?"

Khi Phương Lâm chém giết Ngô quân gia về sau, Dạ Thập Tam liền tự động trở thành còn lại những này Hắc Liên kỵ sĩ người lãnh đạo, đây là Hoa phủ chế quyết định quy củ, không người dám vi phạm Dạ Thập Tam mệnh lệnh.

"Chuyện cho tới bây giờ, thân bất do kỷ! Tiểu tử, chịu chết đi!" Dạ Thập Tam nổi giận gầm lên một tiếng, xách lấy trường kiếm trong tay đâm đi qua.

"Muốn chết!" Phương Lâm trong mắt hàn mang chột hiện.

Đem tay phải trường kiếm giao cho tay trái, lập tức một đạo cự đại bàn tay màu xanh trắng xuất hiện, phảng phất Thái Sơn áp đỉnh bỗng nhiên rơi xuống, hung hăng nện ở Dạ Thập Tam trên thân.

Lâm Thi Thi quá sợ hãi che miệng, nàng đã từng gặp qua Phương Lâm chiều này cự chương uy lực kinh khủng, yên lặng nhắm mắt lại tinh, không dám nhìn tới dưới lòng bàn tay người kia thảm trạng.

"Ầm!" Bàn tay lớn màu xanh rơi xuống, trên quan đạo rộng lớn lập tức xuất hiện một cái phương viên chừng ba thước cự đại thủ chương ẩn, bên trong hình linh nằm Dạ Thập Tam thi thể, vẫn là máu thịt be bét, hoàn toàn thay đổi, vô cùng thê thảm. Còn lại mười ba tên Hắc Liên kỵ sĩ hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới Phương Lâm còn có loại này càn thêm kỳ lạ mạnh đại tuyệt học, lại có thể chương ra vô hình, lăng không giết địch.

Phương Lâm hồ hững nhìn lấy còn lại Hắc Liên kỵ sĩ, lạnh lùng nói ra: "Đều rút đi cho ta!"

Có lẽ đối với Phương Lâm sức chiến đấu kinh khủng sợ hãi, còn lại Hắc Liên kỵ sĩ thậm chí ngay cả ngựa cũng không cần, chạy trốn chết, chỉ để lại mấy chục đạo chặt vật không chịu nổi thân ảnh.

"Đa tạ công tử ân cứu mạng, nô gia cảm động đến rơi nước mắt." Lâm Thi Thi thật sâu hướng phía Phương Lâm hành lễ.

Nghe phía sau câu nói này, Phương Lâm hít một hơi thật sâu, kềm chút đi lau sạch trên trán chưa từng xuất hiện đổ mồ hôi, hắn còn tưởng rằng Lâm Thi Thi sẽ lấy thân báo đáp đây.

"Ta đột nhiên cảm thấy ngươi một cái trở về Hàn Lâm Thành, trên đường sẽ tương đối nguy hiểm, không bằng liền để ta đưa ngươi trở về đi."

Lâm Thi Thi nghe vậy, sắc mặt vừa mừng vừa sợ, thấp giọng nói ra: "Như thế như vậy, liền phiền phức công tử. Bất quá từ nơi này đi Hàn Lâm Thành ít nhất cũng phải nửa tháng, không biết có thể hay không chậm trễ công tử làm việc?"

"Sẽ không, ta có một cái phi hành yêu thú, có thể ngày đi nghìn dặm, có lẽ một ngày liền có thể đến Hàn Lâm Thành." Phương Lâm đối Kim Bằng tốc độ là không hoài nghi chút nào.

Phi hành yêu thú? Lâm Thi Thi trong lòng càng thêm rung động, nàng không nghĩ tới mình cũng có thể cưỡi Tiên gia tọa kỵ, từ bầu trời xanh thăm bay lượn mà qua.

Phương Lâm yên lặng phóng thích ra mình thần niệm, để Kim Bằng bay đến bên cạnh mình, chuẩn bị mang theo Lâm Thi Thi trở về Hàn Lâm Thành.

"Cộc cộc cộc! Cộc cộc cộc!"

P phía sau đột nhiên truyền đến dày đặc tiếng vó ngựa, Phương Lâm đột nhiên xoay người, sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, chính là mới vừa rồi rời đi không lâu Hắc Liên kỵ sĩ, thế mà lần nữa trở lại.

Lại có lá gan trở về, vậy liền một cái cũng đừng hòng còn sống trở về.

Phương Lâm trong lòng nhất thời dâng lên một cỗ ỉm ắng phẫn nộ, thượng thiên có đức hiếu sinh, vừa mới tha tính mạng bọn họ, vậy mà chấp mê bất ngộ, cái kia thì không thể trách mình lòng dạ độc ác.

"Ngươi nơi này chờ lấy, ta đi một lát sẽ trở lại tới." Phương Lâm nhàn nhạt đối Lâm Thi Thi nói ra, lại làm cho nàng cảm nhận được một cỗ không hiểu âm lãnh.

Từng có lúc đã từng huyền tưởng mình có thể cầm kiếm đi thiên hạ, xem ngàn dặm phong quang, thường vịn dặm non sông, bây giờ một màn này đang bị mình diễn viên chính, chiến đấu chân chính vừa mới bắt đầu!

Lâm Thi Thi yên lặng gật đầu, nhìn lấy Phương Lâm đi thẳng về phía trước thân ảnh, con ngươi đột nhiên liền biến lớn lên, lớn tiếng kêu lên: "Công tử mau trở lại, ngươi không phải là đối thủ của hắn!"

"Ta không phải là đối thủ của hắn? Ngươi nói là ai?" Phương Lâm bỗng nhiên quay người hỏi.

"Nàng nói là ta! Là người giết nhi tử ta?"

Một đạo thân ảnh màu xám tro trong lúc đó lúc trước tiến Liệt Diễm Mã bên trên đằng không mà lên, như cùng một con lăng không bay cao hùng ung, đột ngột đáp xuống Phương Lâm trước người.

"Người là ai? Cái kia hoàn khổ phụ thân? Thế nhưng là hấn đáng đáp làm sao cùng người không hề giống đâu?" Phương Lâm từ chối cho ý kiến mà hỏi.

Kim Bằng đã hướng hấn phát qua tin tức, liền tại phụ cận xoay quanh, lúc nào cũng có thể xuất hiện, huống chi Kim Bằng vẫn là Nguyên Thần cảnh yêu thú, Phương Lâm căn bản không lo lắng cho mình sẽ có nguy hiểm tính mạng.

"Hấn là Toái Ngọc thành đệ nhất cao thủ, Hoa phủ gia chủ Hoa An!" Lâm Thi Thi dứt quãng nói ra.

Người ảnh cây tên, nhiều năm qua tại Toái Ngọc thành để dành uy danh hiển hách, tựa như một tòa núi lớn thật sâu đặt ở Lâm Thi Thi trên lưng, để cho nàng không cách nào thích ứng.

"Hoa An? Mặc kệ người là Hoa An, vẫn là bình an, đã đi vào trước mắt ta, vậy cũng đừng nghĩ tùy tiện trở về." Phương Lâm không yếu thế chút nào nhìn chăm chăm Hoa An nói ra.

Thăng Linh cảnh bát trọng thiên tiểu tử vậy mà khẩu xuất cuồng ngôn, trước mặt của mọi người công nhiên khiêu khích một cái Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên cao thủ, nhưng là phần này đám lượng liền đã để đám người khâm phục không thôi.

Cho dù là bọn họ có ít người đã biết Phương Lâm thực lực chân chính có thể khiêu chiến vượt cấp, nhưng là đối mặt Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên căn bản không có mấy may phần thắng, có thể nói hấn phải chết không nghi ngờ.

"Hảo tiểu tử, quả nhiên càng đủ cuồng vọng!" Hoa An giận quá thành cười, tại Toái Ngọc thành nhiều năm như vậy, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám như thế không chút kiêng kỵ khiêu khích mình.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107:: Kim Sí Đại Bằng Điều uy áp

Hoa An là ai? Toái Ngọc thành Hoa phủ gia chủ, Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên đỉnh tiêm cao thủ, đã từng độc đầu Nhập Đạo cảnh ngũ trọng thiên khát máu Quỷ Lang, dục huyết phản chiến, đem chém giết.

Trận chiến kia chấn kinh Toái Ngọc thành phạm vi ngàn dặm, tại Nguyên Thần cảnh cao thủ rất ít ẩn hiện thành nhỏ, Hoa An ý vào mình thực lực cường đại, uy chấn Toái Ngọc thành hơn mười năm.

Dưới gối Lộng Nguyệt công tử thiên phú vô song, chính là Toái Ngọc thành có khả năng nhất tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh thiếu niên thiên tài, bây giờ bị thiếu niên ở trước mắt chém giết.

Hoa phủ uy danh, cái nào dám can đảm nghi vấn? Hoa An cường thế, ai dám trước mặt mọi người đánh mặt?

Không đến nửa canh giờ, mình kiêu ngạo nhất nhi tử cùng đi theo mình mấy chục năm Ngô quản gia, vậy mà liên tiếp chết đi, cái này khiến Hoa An cũng không còn cách nào chịu đựng trong lòng ngập trời phẫn nộ.

Một đạo lớn chừng miệng chén Hắc Liên trong lúc đó xuất hiện tại Hoa An trước người, tản ra đen thui hắc sắc quang mang, xen lẫn vô tận sát cơ, bay thẳng Phương Lâm mà đi.

Hoa An sai bước tiến lên, trên cánh tay trái màu đen linh khí xoay quanh san sát, phảng phất nằm nằm lấy màu đen cự mãng, kinh khủng uy áp phủ thiên cái địa phóng xuất ra.

Sau lưng Hắc Liên kỵ sĩ đồng thời lùi về phía sau mấy bước, bọn hấn căn bản là không có cách ngăn cản cỗ này bành trướng khí thế, huống chi này người vẫn là lửa giận ngút trời Hoa phủ gia chủ.

"Lộng Nguyệt là ta thích nhất nhi tử, thông minh cơ trí, thiên phú trác tuyệt, có khả năng nhất trở thành Nguyên Thần chân nhân, người ngàn vạn lần không nên giết hấn!"

Hoa An thanh âm trầm thấp, từng bước ép sát, chổi mắt Hắc Liên trong nháy mắt rơi vào Phuong Lâm đỉnh đầu, xoay quanh ở giữa không trung, ba động chập trùng sát cơ theo Hoa An thanh âm thoải mái lẫn lộn.

Phuong Lâm cau mày, toàn thân linh lực điên cuồng tuôn hướng hai chân, ngoại trừ ý vào Kim Bảng bên ngoài, cũng chỉ có Bạch Hổ đẳng thiên bộ có thể làm cho hắn chiếm cứ ưu thế.

Quan đạo vô cương, bụi cỏ đại sinh, bạo ngược sát cơ như cùng một mảnh Liễu Diệp đao, xẹt qua chung quanh cỏ dại, phảng phất gió thu quét lá vàng, bình thản nhu chậm lại ẩn hiện thế lương.

Đối mặt như thế đối thủ, có thể dốc sức một trận chiến, tìm kiếm đột phá.

"Nói nói nhảm nhiều như vậy, không phải liền là muốn muốn giết ta vì con của ngươi báo thù sao? Còn do dự cái gì?" Phuong Lâm khóe miệng xẹt qua một tia cười lạnh.

Hắc Liên kỳ sỡ sắc mặt cổ quái, tiểu tử này thực có can đảm khiêu khích gia chủ a, lấy gia chủ tính cách, tuyệt đối sẽ đem hắn chém thành muôn mảnh.

"Àm!"

Phuong Lâm vừa dứt lời, trên đỉnh đầu lơ lửng Hắc Liên trong nháy mắt chợt nổ tung mở, vô số đạo Hắc Liên mảnh vỡ như là lưỡi dao bắn về phía Phuong Lâm, nhanh như thiểm điện, kín không kẽ hở, phảng phất có thể Phuong Lâm cắt đứt thành thịt nát.

"Hắc Liên Tuyệt Nhận!" Hoa An hung ác mười phần, phảng phất muốn đem Phuong Lâm thiên đao vạn quả.

Không đợi Lâm Thi Thi hét to đi ra, Phuong Lâm lập tức hóa thành một đạo quỷ dị màu trắng cái bóng, từ Hắc Liên mảnh vỡ ở trong chạy trốn ra ngoài, đồng thời trở tay một chưởng trấn áp tới.

Phảng phất từng cái màu đen buồm bướm, chớp động lên đen kịt cánh, tranh nhau chen lẫn phô thiên cái địa lần nữa vây công hướng Phuong Lâm.

Hoa An bỗng nhiên một quyền vung ra, một đạo chưởng mắt lệ mang từ trên nắm tay bạo phát đi ra, tính cả mấy trăm đạo Hắc Liên mảnh vỡ đồng thời trấn áp Phuong Lâm, phảng phất mãnh hổ dẫn đầu dãy núi dã thú bắt giết con mồi.

"Chỉ bằng ngươi Thăng Linh cảnh bát trọng thiên tu vi, cũng dám hướng ta xuất thủ!"

Bàn tay lớn màu xanh đột ngột xuất hiện ở giữa không trung, ngón tay phảng phất đường kính nửa mét cột đá, tản ra đáng sợ khí tức, trực tiếp hướng phía Hắc Liên mảnh vỡ vô xuống đi.

"Àm!" Bụi đất tung bay, đám người ngừng thở.

Phuong Lâm hít một hơi thật sâu, liên tục hai lần thi triển Bôn Lôi Cửu Thế ở trong trăm lồi, tiêu hao hắn rất lớn linh lực, mệt mỏi hai mắt đột nhiên lại trở nên ngưng trọng lên.

Bị trấn áp Hắc Liên mảnh vỡ tại Hoa An không chế dưới, lại lần nữa bay múa, như là ma thuật sư linh xảo hai tay, tại khuấy động lấy tiếng trời.

"Cổ có ba đạo chín động nổi khở, hôm nay trước hết để ngươi thử một chút, sau đó tại đem rút gân lột da, tể điện con ta Lộng Nguyệt!" Hoa An từng bước một đi lên trước.

Không tốt, lần này công kích phảng phất so với lần trước phải nhanh ra gấp bội, Phuong Lâm tâm thần hoảng hốt, Bạch Hổ đẳng thiên bộ phát huy đến cực hạn.

"Àm! Àm! Àm!"

Như thiểm điện chạy nhanh đến Hắc Liên mảnh vỡ trong nháy mắt ngưng tụ thành ba đạo cổ xưa màu đen tám chân, liên tiếp đụng vào Phuong Lâm ngực, như là vạn quân lực không thể ngăn cản.

Lập tức, Phuong Lâm phảng phất như điều đứt dây, lưng lay sắp đổ, cuối cùng ngã xuống Lâm Thi Thi trước người.

"Công tử, ngươi thế nào?" Lâm Thi Thi lê hoa đài vũ khúc thút thít nói.

Phuong Lâm gắng gượng chịu đựng lấy đứng lên, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Hoa An, hắn là không thể nào khuất phục, bởi vì rơi xuống Hoa An trong tay, chỉ có một con đường chết.

Đột nhiên, nơi xa bay tới một cái kim hoàng sắc đại điều, hai cánh vung vẫy ở giữa xen lẫn kinh thiên sát khí, ở đỉnh đầu mọi người xoay quanh.

"Kim Sí Đại Bảng Điều!" Dạ Thập Tam sắc mặt kịch biến.

Loại này ứng có thần thú huyết mạch yêu thú, căn bản không phải bọn hắn những người này có thể ngăn cản, coi như muốn muốn chạy trốn đều không có nửa điểm khả năng, ai có thể chạy qua tốc độ đệ nhất Kim Bảng.

"Quả nhiên là Kim Bằng, nếu là có thể bắt, huấn luyện thành tọa kỵ, chắc chắn uy chấn bát phương!" Hoa An thế mà lên lòng tham lam.

Lạnh thấu xương sát khí phô thiên cái địa, cuốn lên mặt đất bụi đất, trong lúc nhất thời bão cát nổi lên bốn phía, đám người trong lòng run sợ, tại Kim Bằng uy danh sợ hãi dưới, ai cũng không dám loạn động.

Vậy mà muốn chiếm hữu ta Kim Bằng! Phương Lâm tâm bên trong cười lạnh, nhanh chóng vận chuyển Tiệt Thiên trái qua đến khôi phục thương thế.

Hoa An hai tay kết động Linh quyết, lập tức một cái màu bạc vòng cổ cấp tốc phóng đại, tại mấy trăm đóa Hắc Liên tô điểm hạ hướng phía Kim Bằng bộ đi.

"Chúu chúu chúu!" Kim Sí Đại Bằng Điều cao quý cỡ nào, chính là phi cầm bên trong vương giả. Nhỏ yếu Nhập Đạo cảnh Tu Đạo giả vậy mà dám công kích mình, lập tức phát ra tức giận kêu to.

Hai cánh múa, thần hồn nát thần tính, một đạo đậm kim sắc quang mang phát ra, như là dương quang phổ chiếu rơi vào Hoa An đỉnh đầu, trong khoảnh khắc liền trấn áp xuống.

"Phù phù!" Tại Hắc Liên kỵ sĩ ánh mắt khiếp sợ bên trong, Hoa An quỳ ở trên mặt đất bên trên.

Đây là Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bằng Điều!

Vừa mới cái kia đạo đậm kim sắc quang mang liền là Nguyên Thần chân nhân đặc hữu Nguyên Thần công kích, Hoa An mặt như tro tàn, đắc tội Nguyên Thần cảnh yêu thú, trên cơ bản là hãn phải chết không nghi ngờ.

Làm sao có thể? Nơi này tại sao có thể có yêu thú cường đại như thế, nó đến cùng là từ chỗ nào tới?

Nguyên Thần cảnh cường giả Nguyên Thần công kích, há lại Nhập Đạo cảnh Tu Đạo giả có thể ngăn cản? Hoa An lập tức tai mũi hầu lần lượt chứa lại máu tươi, hai mắt không ánh sáng, ánh mắt tan rã, trọng thương thảm trọng.

Kim Bằng chậm rãi thu nạp hai cánh, rơi vào Hoa An cùng Hắc Liên kỵ sĩ ở giữa, ai có thể ngăn cản Nguyên Thần cảnh cường giả uy áp?

Tất cả Hắc Liên kỵ sĩ toàn bộ nằm ngã xuống đất, tính cả những cái kia ngựa cũng nhao nhao nằm xuống, không người dám khiêu khích Kim Bằng uy nghiêm, đó là viễn cô Thần thú nhất tộc góp nhặt uy áp.

"Thùng thùng!" Tiếng bước chân nặng nề truyền đến, Hoa An cùng đông đảo Hắc Liên kỵ sĩ nhao nhao ngẩng đầu, khiến cho bọn hãn kinh ngạc đến ngây người một màn phát sinh.

Chỉ gặp Lâm Thi Thi đỡ lấy Phương Lâm đi tới, đi đến Kim Bằng trước mặt, còn như không có chuyện gì xảy ra vỗ vỗ Kim Bằng đầu.

Cái này cường đại Kim Sí Đại Bằng Điều vậy mà không có nửa điểm không hài lòng, ngược lại tương đối dịu dàng ngoan ngoãn cúi đầu xuống, phảng phất tại hướng Phương Lâm thần phục.

"Đây là tọa kỵ của ta!" Phương Lâm lời kéo Lâm Thi Thi đứng ở Kim Bằng trên lưng.

Như là sấm sét giữa trời quang, Phương Lâm lời nói trong nháy mắt đánh sập Hoa An cùng Hắc Liên kỵ sĩ, có thể có được Nguyên Thần cảnh Kim Bằng vì tọa kỵ thiếu niên, cái kia thể lực sau lưng hãn tuyệt đối kinh khủng đáng sợ.

Hoa phủ xong! Tất cả mọi người trong lòng chỉ có cái này một cái ý niệm trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108:: Hạo Nguyệt vịnh

Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bằng Điều lại là thiếu niên này tọa kỵ, đây chính là phi cầm tẩu thú bên trong vương giả, ừng có thần thú huyết thống Kim Bằng a!

Hoa An hai mắt âm đậm không ánh sáng, làm Hoa phủ gia chủ, hãn tự nhiên biết điều này có ý vị gì, đại biểu cho Phương Lâm thuộc về tuyệt đối không

thể trừu tượng loại người kia.

Toái Ngọc thành phương viên hơn mười dặm, nhưng là cũng không có Nguyên Thần cảnh cao thủ tọa trấn, thậm chí ngay cả Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên trở lên cường giả đều không có.

Mà trước mắt tiểu tử này vậy mà chân đạp Kim Bằng, đứng lơ lửng trên không, phảng phất thượng cổ thần đế, thần thánh không xâm phạm.

Kẻ này Thăng Linh cảnh bát trọng thiên liền có thể có được Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên thực lực, có thể nói ngoại trừ thiên phú kinh người bên ngoài, còn có liên là uy lực mạnh mẽ cái thể tuyệt học.

"Người rốt cuộc là ai?" Hoa An ủ rũ cúi đầu hỏi.

Kim Bằng Nguyên Thần công kích không thể coi thường, hấn thức hải bảy viên linh lực Kim Đan thể mà hồng mắt sáu viên, còn lại viên kia cũng là âm đạm phai mờ.

Theo Kim Bằng dần dần huy động cánh, Phương Lâm cùng Lâm Thi Thi hai người cách mặt đất càng ngày càng cao, phảng phất muốn phá không mà đi.

"Người đòi mạng người!" Theo Phương Lâm thanh âm rơi xuống, một đường bàn tay khổng lồ từ trên cao rơi xuống, trực tiếp vỗ trúng Hoa An cùng cái khác Hắc Liên kỵ sĩ.

Mấy chục cỗ thi thể thất linh bát lạc nằm tại quan đạo trung ương, hai cái cự hình thủ chương ấn thật sâu khắc trên mặt đất, viết lấy một khúc huyết sắc lăng mạn.

Người không phải cỏ cây, ai có thể vô tình? Kẻ giết người, người vĩnh viễn phải giết!

Phương Lâm nhìn trên mặt đất những thi thể này, trong lòng đột nhiên nhấc lên một loại nào đó cảm khái, người không giết người, người liền giết người, người trong giang hồ, thân bất do kỷ.

Từ khi hấn một kiếm tru sát Lộ Nguyệt công tử về sau, liền cùng Hoa phủ kết huyết hải thâm cừ, nếu là không trăm thảo trừ căn, sợ rằng sẽ mang đến vô tận phiền phức.

"Chúng ta đi thôi!" Phương Lâm thở dài một tiếng, khu sử Kim Bằng hướng Toái Ngọc thành Đông Bắc bay đi.

Thời gian như thoi đưa, thời gian qua mau, nửa tháng sau.

Toái Ngọc thành cao thủ số một Hoa phủ gia chủ chết thảm ngoài thành quan đạo, chấn kinh toàn bộ Toái Ngọc thành, các loại thể lực mâu thuẫn đạt tới cực điểm, cao thủ tử thương vô số.

Đồng thời, mấy trăm vị Nguyên Thần cảnh cao thủ đột nhiên về về tông môn, còn có biến mất hàng trăm hàng ngàn năm đệ tử thiên tài đồng thời trở về, gây nên Thịnh Đường quốc cùng Bạo Loạn Tinh Hải chấn động.

Theo tin tức đáng tin, những người này đều là năm đó tham gia qua U Minh đảo linh cháo yến nhân trung long phượng, bây giờ vậy mà lần nữa trở về Đông Hoang, mà lại thiên phú càng thêm kinh người.

Trong đó nhất làm cho người hưng phấn liền là Tiềm Long cảnh đại năng Tư Không Chính, hơn mười vị Nguyên Thần cảnh Cửu Trọng Thiên đỉnh cao cường giả, lập tức mấy chục cái yên lặng mấy ngàn năm tông phái lại lần nữa quật khởi.

Ai cũng không biết những người này đến tột cùng đi nơi nào, hơn nữa còn là hàng ngàn hàng vạn năm chưa từng trở về, nhưng là vô số tông phái từ đệ đối tiền bối trở về lại mừng rỡ như điên.

Hạo Nguyệt vịnh, là cách Bạo Loạn Tinh Hải cùng Thịnh Đường quốc giao tiếp một cái hải cảng, khoảng cách Thương Minh đảo ven ven có ba ngàn dặm, đối với Phương Lâm tới nói trên cơ bản sắp đến nhà.

Lúc đầu y theo Kim Sí Đại Bằng Điều tốc độ, Phương Lâm đã sớm nên trở về Thương Minh đảo, nhưng là bởi vì cảnh giới đạt tới điểm tới hạn, đành phải bế quan đột phá.

Mười ba ngày trước, Phương Lâm chính thức đột phá đến Thăng Linh cảnh Cửu Trọng Thiên, đang định trở về tông môn thời điểm, nghe được Đông Môn Đoạn Thiên tin tức.

Thuận nghe được tin tức, Phương Lâm không chế lấy Kim Bằng tại Thịnh Đường quốc quay vòng hơn mười ngày, vẫn là không có phát hiện Đông Môn Đoạn Thiên chân chính tung tích, đành phải quyết định trước tiên phản hồi Thương Minh phái.

"Đao Ma lại lần nữa xuất thế, một đao kia thật sự là kinh thiên địa khiếp quỷ thần a!"

"Tạ Vô Cực cũng là đáng sợ nhân vật, vậy mà một kiếm chém nát Huyền Dương Sơn, thật không hổ là Nguyên Thần thất trọng thiên cao thủ tuyệt thế a!"

"Các người nói những này đều không tính là gì, ta nghe nói cái kia Tiềm Long cảnh cái thể đại năng Tư Không Chính càng thêm lợi hại, lại là Đông Hoang truyền thừa gia tộc Tư Không thị dòng chính tộc nhân!"

Đông Hoang truyền thừa gia tộc! Người nào đó vừa mới nói ra Tư Không Chính thân thể, chỉ nghe thấy người chung quanh nhao nhao nín thở ngưng thần, không dám đánh nhiều người này giằng giải.

Phương Lâm an vị tại tiếp khách lâu vị trí cạnh cửa sổ, nhiều hứng thú nhìn trước mắt những người kia thảo luận Tư Không Chính, Mã Hoàn Đào chuyện của đại ca đầu vết.

Không nghĩ tới Tư Không Chính nhanh như vậy đã đột phá đến Tiềm Long cảnh, xem ra tại U Minh địa lao vài vạn năm tích lũy chân chính đặt vững tu đạo căn cơ, về sau tiền đồ bất khả hạn lượng.

Tạ Vô Cực đột phá đến Nguyên Thần thất trọng thiên, cái kia Mã đại ca tu vi chỉ ít cũng là Nguyên Thần cảnh thất trọng thiên trở lên.

Đáng tiếc từ khi U Minh huyết hải truyền tống sau khi đi ra, hai người liền mất đi liên hệ, nhưng là Phương Lâm tin tưởng bọn họ gặp lại lần nữa thời gian sẽ không quá xa.

"Nghe nói Tư Không Chính vừa mới trở lại Tư Không gia tộc, trực tiếp bế quan đột phá đến Tiềm Long cảnh. Trời ạ, đây chính là Tiềm Long cảnh cái thể đại năng a!"

"Chiếu người nói như vậy, cái này Tư Không Chính chẳng phải là nhóm này trở về cường giả ở trong lợi hại nhất?" Nó bên trong một người trung niên nghi vấn hỏi.

Phương Lâm cũng là tập trung lực chú ý, chỉ gặp người kia lắc đầu, tiếp tục nói ra: "Tuy nói Tư Không Chính đã là Tiềm Long cảnh cái thể đại năng, nhưng là lợi hại nhất người lại không phải hắn!"

Tiềm Long cảnh cái thể đại năng vậy mà không phải trở về đám người ở trong cường đại nhất, không chỉ là chung quanh dự thính người kinh ngạc vạn phần, liền ngay cả Phương Lâm đều âm thầm ngạc nhiên.

Tại hắn trong ấn tượng, Tư Không Chính cùng Mục Thành Ân nhưng không phải liền là từ U Minh huyết hải rời đi người mạnh nhất sao? Thật chẳng lẽ còn ẩn giấu đi so với bọn hắn còn cường đại hơn Tu Đạo giả.

Không phải là Minh Hà lão tổ cùng Huyền Quy đạo nhân? Nghĩ đến khả năng này, Phương Lâm lập tức chau mày, sau đó lại giãn ra.

Minh Hà lão tổ cùng Huyền Quy đạo nhân, bọn hắn là ai, làm sao lại tại khối này Vô Tiên đại lục ở bên trên sống, cũng đã trở về đến Tiên Vực .

"Người nói người mạnh nhất là U Minh thượng nhân Mục Thành Ân a?" Cái nào đó người áo xám xen vào nói nói.

U Minh thượng nhân Mục Thành Ân cũng là lần này trở về cường giả một trong, bản thân thực lực y nguyên đạt đến Tiềm Long cảnh tam trọng thiên , có thể nói tại toàn bộ Thịnh Đường quốc, vô xuất kỳ hữu người.

Người kia lần nữa lắc đầu nói ra: "Cũng không phải U Minh thượng nhân, mà là một cái tên không kinh truyền Thăng Linh cảnh tiểu tử."

"Vinh tiên sinh, người đang nói bây bạ gì đó? Thăng Linh cảnh tiểu tử làm sao có thể so Tiềm Long thượng nhân còn cường đại hơn?" Người áo xám cười khẩy nói.

Phương Lâm tâm bên trong hơi động một chút, hắn là cái này Vinh tiên sinh nói chính là mình?

"Ta nhưng không có nói quàng, ta dám cam đoan ta nói tới đều là thật! Bởi vì sư môn trưởng bối của ta cùng U Minh thượng nhân là cùng bối phận cường giả, hơn nữa còn là đồng thời trở về."

Vinh tiên sinh nói lời kinh người, mọi người vây xem hai mặt nhìn nhau, ai cũng không có cho tới cái này chỉ có Thăng Linh cảnh thất trọng thiên trung niên nhân lại có đáng sợ như vậy nội tình.

"Tên thiếu niên kia là ai?"

"Phương Lâm!" Vinh tiên sinh chậm chậm rãi nói.

Không đợi Phương Lâm kịp phản ứng, đột nhiên một cái thanh âm non nớt nghi vấn hỏi: "Vinh tiên sinh, người nói Phương Lâm thể nhưng là Bạo Loạn Tinh Hải Thương Minh phái Thiếu tông chủ?"

Vinh tiên sinh xoay người, nhìn chăm chăm phía sau cái kia mười lăm mười sáu tuổi tả hữu tiểu hài hỏi: "Làm sao người biết Phương Lâm đến từ Thương Minh phái?"

Tiểu nam hài con mắt nháy nháy, không chút nào sợ hãi, đùa cười nói ra: "Cha ta nói, ba ngày trước Thương Minh phái liền đã bị diệt phái, mà bọn hắn Thiếu tông chủ vừa vận gọi là Phương Lâm."

"Àm!" Phương Lâm trong tay chung trà trong nháy mắt bị bóp vỡ nát.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109:: Tiến về Thiên Tinh Tông

Thương Minh phái bị diệt phái? Tiểu nam hài lời nói như là một con lóc tại Bạo Loạn Tinh Hải nhắc lên kinh thiên sóng biển, để Phương Lâm tâm bên trong vô cùng phấn nộ.

Phương Lâm là ai? Thương Minh phái Thiếu tông chủ! Thương Minh phái đối với hắn mà nói, chính là nhà của hắn, nghe được có người hủy nhà mình, gọi Phương Lâm làm sao có thể đủ tâm bình khí hòa.

"Vị tiểu huynh đệ này, có thể hay không nói cho ta một chút Thương Minh phái bị diệt phái nguyên nhân cùng đi qua?" Phương Lâm bước nhanh đi đến tiểu nam hài trước mặt, ra về trấn định mà hỏi.

Bạo Loạn Tinh Hải tông môn san sát, trong vòng một năm không biết có bao nhiêu tông phái diệt vong, lại có bao nhiêu tông phái thành lập hoặc là trùng kiến, đối với bọn hắn tới nói cũng không thêm khát.

Mọi người thấy lại có thể có người quan tâm Thương Minh phái chết sống, tự nhiên hi vọng tiểu nam hài có thể đem chuyện đã xảy ra tự thuật một lần, dù sao mỗi người đều đầy lòng hiếu kỳ.

Nhưng mà Thương Minh phái bị diệt phái chuyện như vậy sở dĩ có thể gây nên hứng thú của bọn hắn, chủ nếu là bởi vì Thương Minh Thiếu tông chủ vừa mới bị Vinh tiên sinh gọi trở về cường giả ở trong đệ nhất nhân.

So Tiềm Long thượng nhân còn cường đại hơn Thiếu tông chủ, hắn tông môn bị diệt phái, không thể nghỉ ngơi lại ở Bạo Loạn Tinh Hải thậm chí toàn bộ Thịnh Đường quốc đưa tới oanh động to lớn.

Tiểu nam hài cau mày, hai con mắt lóe sáng lóe sáng, đột nhiên trông mắt bỗng nhiên nhất chuyển nói ra: "Muốn ta nói ra đi qua cũng được, bắt quá ta muốn một khối linh thạch làm thù lao."

Vinh tiên sinh cười khò lắc đầu, hắn tự nhiên biết cái này tiểu nam hài nội tình, đối với hắn nhí nha nhí nhảnh nhưng là không thể làm gì.

Linh thạch đối với Phương Lâm tới nói, dư xài, nhưng là việc quan hệ tông môn sinh tử tồn vong đại sự, hắn không muốn phức tạp, cấp tốc lấy ra hai khối hạ phẩm linh thạch đưa cho tiểu nam hài.

"Đem ngươi biết đều nói cho ta biết, càng kỹ càng càng tốt." Phương Lâm ngữ khí ở trong có chút vội vàng xao động.

"Trường Sinh, đem linh thạch trả lại vị này thúc thúc!" Đột nhiên trong đám người đi tới một vị trung niên, tướng mạo đường đường, dáng người khôi ngô, trên mặt áy náy nhìn lấy Phương Lâm nói ra: "Vị huynh đệ kia, thực sự không có ý tứ, tiểu nhi quá mức tình nghịch, cái này hai khối linh thạch ngươi vẫn là nhận lấy đi, có quan hệ Thương Minh phái sự tình, ta có thể đem cả cái chuyện đã xảy ra nói cho ngươi."

Phương Lâm chấp tay nói ra: "Đa tạ huynh đài! Xin hỏi đạo huynh tôn tính đại danh?"

Người này trầm ngâm một lát, mới mờ mờ nói ra: "Gọi ta Trần Văn đi, đây là tiểu nhi Trường Sinh!"

Phương Lâm khẽ gật đầu, sau đó ánh mắt rơi vào Trần Văn trên mặt, hắn muốn phải nhanh một chút biết Thương Minh phái đến ngọn nguồn chuyện gì xảy ra, vì sao lại bị người diệt phái!

"Chắc hẳn mọi người đối với Thương Minh phái cũng không quá quen thuộc, bởi vì nó chỉ là Bạo Loạn Tinh Hải tương đối bình thường một cái tông phái, nghe nói trong tông chỉ có không đến mười tên Nguyên Thần chân nhân, thực lực tại Bạo Loạn Tinh Hải thuộc về trung hạ các loại, nhưng là bọn hắn lại chiếm cứ một cái linh khí mười phần hòn đảo Thương Minh đảo, kỳ thật dạng này không tính là gì, nhưng là loại này tòa đảo lại có được lại một đầu phẩm chất khá cao thượng phẩm linh mạch!"

Trần Văn mở miệng tự thuật Thương Minh phái bối cảnh, nói ra Thương Minh phái có được một đầu phẩm chất cao thượng phẩm linh mạch thời điểm, mọi người đã trên cơ bản biết bị diệt phái nguyên nhân.

Trung phẩm linh mạch bình thường chỉ có Nguyên Thần ngũ trọng thiên cường giả tọa trấn, trong môn không thua kém hai mươi tên Nguyên Thần chân nhân môn phái có thể có được, huống chi là phẩm chất cao hơn thượng phẩm linh mạch!

Thất phu vô tội, mang ngọc có tội! Một cái tông môn không đến mười tên Nguyên Thần chân nhân tiểu môn phái, lại có thể chiếm hữu một đầu cao giai thượng phẩm linh mạch, khó tránh khỏi sẽ kích thích những tông môn khác lòng tham lam.

Quả nhiên cùng mọi người nghĩ, Trần Văn dừng một chút, tiếp tục nói ra: "Lúc đầu chuyện này tại phụ cận cũng không phải việc ghê gớm gì, nhưng là bởi vì Thương Minh phái thực lực càng ngày càng yếu, mà lại Thiên Tinh Tông thực lực càng ngày càng mạnh, lại thêm Thương Minh phái Thiếu tông chủ đã từng học trộm Thiên Tinh Tông Nguyên Thần chân nhân tuyệt học, thế là Thiên Tinh Tông tìm ra một cái có vẻ như hợp lý lấy cớ xuất kích tiến đánh Thương Minh phái."

Thiên Tinh Tông! Lại là Thiên Tinh Tông! Phương Lâm đột nhiên nắm chặt song quyền, nổi gân xanh, phảng phất muốn lập tức tiến về Thiên Tinh Tông báo thù.

"Trần đại ca, người nói những này đều là thật sao?" Phương Lâm vẫn là muốn một lần nữa xác nhận một chút.

Không nghĩ tới Vinh tiên sinh nếu có việc nhìn Phương Lâm một chút, phảng phất có thể nhìn thấu Phương Lâm linh hồn, xen vào nói ra: "Ta dám cam đoan đây hết thảy đều là thật!"

"Cái kia Thương Minh phái đệ tử thế nào?" Phương Lâm đưa ra vấn đề hấn quan tâm nhất.

"Năm thành tứ vong, ba thành đào thoát, hai thành bị bắt sống, nhốt tại Thiên Tinh Tông!" Vinh tiên sinh thần nhiên nói.

Vinh tiên sinh lời nói lại lần nữa để Phương Lâm chấn động theo, cả môn phái lại có hơn phân nửa đệ tử tứ vong! Cũng liền nói toàn bộ Thương Minh phái cơ hồ hoàn toàn bao trùm, cũng không biết những cái kia chạy trốn đệ tử thế nào.

"Đúng rồi, người vừa rồi ý tứ nói Thương Minh phái Thiếu tông chủ Phương Lâm là trở về cường giả đệ nhất nhân, đây là có chuyện gì?"

"Vinh tiên sinh, tranh thủ thời gian giải thích một chút, vì cái gì Phương Lâm lại so với Tiềm Long thượng nhân còn muốn lợi hại hơn!"

Nghe xong Thương Minh phái bị diệt phái thăm nghe ngóng về sau, đám người đột nhiên nhớ tới Vinh tiên sinh vừa mới nói lần này trở về cường giả ở trong lợi hại nhất Phương Lâm, nhao nhao mở miệng chất vấn.

"Không sai, cái này Phương Lâm hoàn toàn chính xác liền là Thương Minh phái Thiếu tông chủ, theo ta nhìn, Thiên Tinh Tông chẳng mấy chốc sẽ giống Thương Minh phái bị diệt tông."

Vinh tiên sinh đều đầu vào đây tục nói ra, phảng phất hấn hoàn toàn chắc chắn, Thiên Tinh Tông đắc tội một cái mạnh vô cùng khó tin cường giả, hơn nữa còn khó thoát tai họa ngập đầu.

"Cái kia Phương Lâm đến tột cùng có bối cảnh gì, người không phải mới vừa nói hấn chỉ có Thăng Linh cảnh tu vi sao?" Trần Trường Sinh nghi vấn hỏi.

"Hấn có thể là tiên nhân chuyển thế, thậm chí có khả năng bị tiên người thủ hộ!" Vinh tiên sinh thần nhiên nói.

Lời còn chưa dứt, đám người trong nháy mắt sợ ngây người! Tiên nhân truyền thuyết, ở đây mỗi người đều nghe nói qua, nhưng là tiên nhân, đoán chừng không có người thực sự được gặp.

Vinh tiên sinh nói Phương Lâm là tiên nhân chuyển thế, hơn nữa còn bị tiên người thủ hộ, không chỉ có để đám người cảm thấy không thể tưởng tượng, liền ngay cả Phương Lâm chính mình cũng có chút mơ hồ.

Hấn rõ ràng là trên Địa Cầu Phương Lâm cùng Thương Minh phái Phương Lâm linh hồn dung hợp, bộ thân thể này vẫn là từ Địa Cầu mang tới, làm sao có thể là tiên nhân chuyển thế đâu?

"Vinh tiên sinh, Trần đại ca, ta trước có việc cáo từ!" Phương Lâm trầm giọng nói ra, hấn phải nhanh trở về tông môn dò xét nguyên nhân.

"Đúng rồi, ta nhớ được đồng môn sư huynh nói qua, Thiên Tinh Tông hôm nay có thể sẽ đồ sát một bộ phận Thương Minh phái đệ tử, buộc Thương Minh phái tông chủ giao ra pháp bảo gì." Vinh tiên sinh tốt giống nhớ ra cái gì đó.

Đồ sát sư huynh đệ của mình, muốn cướp đoạt tông môn chí bảo, chẳng lẽ là Thiếu tông chủ thân phận biểu tượng --- Thương Minh Lệnh?

Phương Lâm sắc mặt càng ngày càng khó coi, tâm thần truyền âm Kim Sí Đại Bằng Điều hiện thân, hướng phía Vinh tiên sinh cùng Trần Văn ôm quyền biểu thị rồi đi, sau đó thả người vọt lên, rơi vào Kim Bằng trên lưng.

"Trời ạ, ta không có nhìn lầm đi, đó là một cái Kim Sí Đại Bằng Điều đi!"

"Thật là Kim Sí Đại Bằng Điều, thiếu niên này đến cùng là thân phận gì, lại có thể có được một cái Thần thú hậu duệ coi như tọa kỵ a!"

Mọi người thấy Phương Lâm không chế lấy Kim Bằng hướng phía Thiên Tinh Tông phương hướng bay đi, nhao nhao sợ hãi thần phục lấy, tại Hạo Nguyệt vịnh rất ít xuất hiện loại này ủng hộ thần thú huyết thống yêu thú.

"Hấn liền là Phương Lâm!" Vinh tiên sinh ánh mắt lạnh lùng chém đinh chặt sắt nói.

"Vinh tiên sinh, người là như thế nào phán đoán?"

"Bởi vì cái kia Kim Bằng là gia tộc chúng ta nuôi dưỡng !" Vinh tiên sinh ngữ khí băng lãnh, sau đó hồ hững từ đám người ánh mắt chất vấn bên trong rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110:: Giết người bức cung

Thiên Tinh Tông ở vào Bạo Loạn Tinh Hải Vô Tận đảo, chung quanh có vài chục cái đảo nhỏ vòn quanh, thế lực bao trùm gần ba trăm trong biển hải vực.

Liệt nhật huyền không, kim hoàng sắc ánh nắng chiếu rọi tại sóng gợn lăn tăn trên mặt biển, phảng phất mặc vào mạ vàng sa y, như là thế giới cực lạc để không ít người hướng về không thôi.

Thình thoảng sẽ có hải âu hoặc là hải âu xẹt qua Vô Tận đảo đường ven biển, nhanh chóng trên mặt biển rơi xuống, lại hồi hải bay về phía không trung, miệng bên trong thình lình ngậm lấy màu bạc cá con.

Thu thủy chung Trường Thiên một màu, cái này là một bộ hải hòa cảnh tượng, nhưng mà Vô Tận trong đảo lại hoàn toàn tương phản, một trận bức cung cùng giết chóc chính đang áp sát.

Vô Tận quảng trường, hơn mười người Thiên Tinh Tông đệ tử ánh mắt lạnh lùng, nhìn lấy Thương Minh phái chín người đệ tử quỳ gối trong sân rộng, còn có bên cạnh một mặt tức giận Khuất Thắng.

Khuất Thắng làm Thương Minh phái tông chủ, lại bị Thiên Tinh Tông người phong ấn tu vi, trở mặt nhìn đệ tử của mình muốn bị chém giết trước mặt mọi người, đừng đề cập đến cỡ nào thống khổ.

Thương Minh phái truyền thừa mấy ngàn năm, bây giờ bị Thiên Tinh Tông diệt phái, thật sự là thẹn với tổ sư, nhưng là Thương Minh Lệnh vô luận như thế nào cũng không thể giao cho Thiên Tinh Tông!

Đó là Thương Minh phái tương lai! Chỉ cần Phương Lâm, gi Túc Đạo, Đồng Môn Đoạn Thiên, Mộ Dung Chân có thể trùng kiến Thương Minh phái, chắc chắn có thể tiếp tục truyền thừa Thương Minh tuyệt học.

Một khi trong lòng sinh ra loại ý nghĩ này, Khuất Thắng nội tâm liền biến đến kiên định lạ thường.

"Tông chủ, đã đem Thương Minh phái có thiên phú nhất chín cái Nhập Đạo cảnh đệ tử mang lên Vô Tận quảng trường, có phải hay không muốn dựa theo kế hoạch chém giết trước mặt mọi người, bức bách Khuất Thắng giao ra Thương Minh Lệnh!"

Thiên Tinh Tông hộ pháp Ngụy Thần ngẩng đầu hướng tông chủ Mạc Dương bẩm báo, hắn thấy tông chủ làm như vậy có chút quá phận, dù sao đối phương cũng là một tông chi chủ.

Dù là bây giờ thành tù nhân, cũng không thể không chút kiêng kỵ nhục nhã hắn.

Mạc Dương ngón trở tay phải nhẹ nhàng gõ lấy chỗ ngồi, không biết trong lòng đang tính toán lấy cái gì, nói ra: "Dựa theo kế hoạch làm việc đi, nếu như Khuất Thắng còn không chịu giao ra Thương Minh Lệnh, vậy liền đem hắn những đệ tử kia chém giết, nếu là còn không khuất phục, liền một ngày chém giết chín cái, thẳng đến Thương Minh phái triệt để diệt tuyệt, tránh khỏi lo lắng bọn hắn có thể trùng kiến tông phái, cùng chúng ta đối đầu!"

Tại Thiên Tinh Tông, Mạc Dương liền là Thái Thượng Hoàng, hắn nói chuyện nhất ngôn cửu đỉnh, không người nào dám chống lại, Nguyên Thần cảnh lực trọng thiên cường giả, là phụ cận hải vực tồn tại cường đại nhất.

"Tông chủ xin yên tâm, hết thảy dựa theo ý của ngài làm việc." Ngụy Thần trả lời.

To lớn bia đá dựng nên tại Vô Tận quảng trường chính giữa, ngồi bên cạnh hai vị Nguyên Thần chân nhân, theo thứ tự là Trương Quân cùng Thạch Chu.

Hai người này chính là bị Mạc Dương phái tới thăm vấn Khuất Thắng nhân tuyển, ở trong chém giết Thương Minh phái dư nghiệt, mục đích đúng là vì bức bách Khuất Thắng giao ra tông môn chí bảo Thương Minh Lệnh.

"Khuất Thắng, ta hỏi ngươi một lần nữa, có nguyện ý hay không giao ra Thương Minh Lệnh?" Trương Quân sắc mặt âm trầm hỏi.

Chúng đệ tử hai mặt nhìn nhau, đến bây giờ mới biết nguyên lai Thiên Tinh Tông muốn có được Thương Minh phái Thương Minh Lệnh, hẳn là đây mới là tiền đánh Thương Minh phái nguyên nhân thực sự sao?

Khuất Thắng trong mắt tất cả đều là phẫn nộ, Thiên Tinh Tông những này lang tâm cầu phế đồ vật, tranh đoạt nhà mình thượng phẩm linh mạch không nói, còn muốn chiếm lấy Thương Minh Lệnh.

"Trương Quân, ngươi cũng biết Thương Minh Lệnh chính là ta Thương Minh phái tông môn chí bảo, há có thể giao cho Thiên Tinh Tông!"

"Các ngươi Thiên Tinh Tông diệt ta tông môn, giết đệ tử ta, đoạt ta linh mạch, bây giờ còn muốn bức bách ta giao ra Thương Minh Lệnh, âm mưu của các ngươi mơ tưởng đạt được!"

Thương Minh Lệnh truyền thừa mấy ngàn năm, tại Thương Minh phái chỉ là một cái thân phận biểu tượng, đại biểu cho hạ Nhân Tông chủ thân phận mà thôi, cũng không có cách dùng khác.

Cứ việc Khuất Thắng không biết Thương Minh Lệnh đến cùng ẩn giấu đi bí mật gì, nhưng là từ Thiên Tinh Tông trên thái độ dễ phán đoán, nhất định ẩn giấu đi một cái trọng đại bí mật.

Thạch Chu cười cười, nhìn trái phải mà nói hần nói: "Hồng Hoàng giới vốn chính là dạng này, ai thực lực mạnh, ai liền có tư cách chiếm cứ thượng đẳng tài nguyên. Nói thí dụ như cái này Vô Tận đảo, tại phụ cận tám trăm dặm hải vực có thể nói cường đại nhất, cho nên có rất nhiều môn phái lựa chọn phụ thuộc vào chúng ta mà sinh tồn, đây chính là mạnh được yếu thua, khuất tông chủ, ngươi chẳng lẽ không rõ ràng sao?"

"Bây giờ các ngươi Thương Minh phái đã bị diệt phái, khối kia Thương Minh Lệnh đối với ngươi mà nói căn bản là vô dụng, vì cái gì không cần nó đến đổi lấy vị này đệ tử tính mệnh đâu?"

Một đường kiếm khí màu xanh từ Thạch Chu kiếm chỉ ở trong kích phát ra đến, kích xạ tại Thương Minh phái chín tên đệ tử trước người, rất có uy hiếp chí ý.

"Không cần nhiều lời, Thương Minh Lệnh ta sẽ không giao ra !" Khuất Thắng chém đinh chặt sắt nói.

"Đã như vậy, vậy ngươi liền trợ mắt nhìn đệ tử của ngươi chết đi." Trương Quân lạnh lùng nói.

Vừa dứt lời, một đạo linh lực màu vàng từ Trương Quân trong tay bạo phát đi ra, nhanh như thiểm điện đánh trúng Thương Minh phái nào đó người đệ tử cái trán, lập tức máu chảy như suối.

"Hoàng sư đệ!"

"Thiên Tinh Tông, các ngươi những súc sinh này!"

Còn lại Thiên Tinh Tông đệ tử phẫn nộ như là núi lửa phun trào, ánh mắt mọi người phảng phất có thể giết chết người, hận không thể đem bia đá bên cạnh hai người kia chém giết.

Kẻ này chính là Thương Minh phái Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên cao thủ, tên là Váy Vàng, đáng tiếc chết thảm tại Trương Quân kiếm chỉ dưới.

Khuất Thắng sắc mặt ghen đến đỏ bừng, nhưng là do ở toàn thân linh lực bị phong ấn, chỉ có thể ánh mắt phẫn nộ biểu đạt bất mãn của mình.

"Khuất tông chủ, ngươi rất phẫn nộ đi, trợ mắt nhìn đệ tử của mình bị ta giết chết, mà ngươi lại không thể làm gì, có phải hay không cảm giác rất biệt khuất?" Trương Quân ha ha cười nói.

"Ngươi cho rằng làm như thế, ta liền sẽ khuất phục sao? Ngươi cũng quá coi thường ta Khuất Thắng !" Khuất Thắng cắn răng nghiến lợi nói ra.

Lời còn chưa dứt, liền thấy Thạch Chu lẳng không mà lên, nhanh chóng rơi vào Khuất Thắng bên cạnh, lắc đầu nói ra: "Một người chết rồi, ngươi không đau lòng, nhưng là chết lại mấy người đâu?"

Thương Minh phái còn lại tám người cùng nhau biến sắc, không biết kế tiếp chết đi sẽ là ai, bọn hắn cũng nghĩ không thông vì cái gì tông chủ sẽ đem Thương Minh Lệnh nhìn trọng yếu như vậy?

Không phải liền là một khối Thiếu tông chủ thân phận lệnh bài sao? Bây giờ Thương Minh phái đều không tồn tại, còn muốn khối này thân phận lệnh bài làm gì?

"Tông chủ, không bằng đem Thương Minh Lệnh giao cho Thiên Tinh Tông đi, dù sao Thiếu tông chủ đều đi U Minh đảo, nghe nói tham gia U Minh đảo linh cháo yến người không có một cái nào còn sống trở về."

"Ta cảm thấy Hàn sư huynh nói có đạo lý, tông chủ, đem Thương Minh Lệnh lấy ra đi? Chẳng lẽ ngài thật nhẫn tâm xem chúng ta toàn bộ chết tại trước mặt ngài sao?"

"Tông chủ, ngươi nhưng phải suy nghĩ cho kỹ a!"

Không đợi Trương Quân cùng Thạch Chu xuất thủ, Thương Minh phái tám người đệ tử thế mà lẫn nhau thuyết phục Khuất Thắng, này tám tình cảnh lập

tức đề hai vị Nguyên Thần chân nhân trọn mắt hốc mồm.

Khuất Thắng lại giận vừa giận, không nghĩ tới mình dốc hết sức lực bồi dưỡng mấy người đệ tử, thế mà ở cái này máu chó tuân công mình, thậm chí muốn phản bội sư môn!

"Phốc xích!" Một đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện, trong nháy mắt xuyên qua cách Khuất Thắng gần nhất một vị đệ tử lồng ngực.

"Ta nhưng không có thời gian ở chỗ này xem các người diễn kịch, nếu như người không giao ra Thương Minh Lệnh, ta nhất định sẽ đem các người Thương Minh phái đệ tử triệt để giết sạch, để người chân chính diệt phái!"

Uy bức lợi dụ, cũng không thể để Khuất Thắng khuất phục, dứt khoát đem hấn nhớ thương nhất đệ tử giết sạch, liền không sợ hấn không khuất phục!

Trương Quân cảm thấy mình nghĩ rất chính xác, chỗ lấy hạ thủ không lưu tình chút nào, âm hiểm độc ác, như là một thanh lưỡi dao hung hăng đâm vào Khuất Thắng trái tim.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111:: Cứu viện tông chủ

Vô Tận đảo trên không bay tới một cái dừng mảnh phi thường vô cùng đại điều, cánh chim hiện lên kim hoàng sắc, sắc thái tiên diễm chói mắt, trên lưng ngồi xếp bằng một vị thiếu niên.

Cái này một người một chim chính là Phương Lâm cùng Kim Sí Đại Bàng Điều, đi qua một ngày đi đường, cuối cùng đã tới Vô Tận đảo.

Làm Thần thú hậu duệ, Kim Bàng có thể bay đến hai vạn mét không trung, đây là phổ thông Nguyên Thần chân nhân căn bản không đạt được độ cao!

Nguyên Thần chân nhân có thể ngự không mà đi, nhưng là phi hành độ cao vẫn là có hạn chế, Nguyên Thần cảnh tứ trọng thiên phía dưới chỉ có thể ở năm ngàn mét không trung phi hành.

Nguyên Thần cảnh lục trọng thiên cường giả có thể tại 10 km trong vòng bầu trời bay lượn, mà chỉ có Nguyên Thần cảnh thất trọng thiên trở lên cường giả mới có thể thay đổi bay lượn tại hai vạn mét trở lên không trung.

"Không biết tông chủ và chư vị sư thúc hiện tại thế nào? Nếu là bọn họ đã xảy ra chuyện gì, ta thế nhất định phải diệt đi Thiên Tinh Tông vì bọn họ báo thù!"

Phương Lâm mặt lộ vẻ u sầu, sắc mặt âm tình bất định, tâm trong lặng lẽ phân tích người trước mắt hình thức, hy vọng có thể tìm tới giải cứu đồng môn phương pháp.

Khoảng cách Vô Tận đảo càng ngày càng gần, Phương Lâm lơ mơ có thể nhìn thấy trên đảo cảnh sắc, muôn hoa đua thắm khoe hồng, cây cối phồn thịnh, không hổ là danh môn đại phái.

"Mau nhìn! Phía trên bay tới một cái Kim Sí Đại Bàng Điều!" Thiên Tinh Tông nào đó vị đệ tử đột nhiên cả kinh kêu lên.

Đám người nghe vậy, nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên là một cái phi thường hiếm thấy Kim Bàng, hai cánh kim sáng lóng lánh, hai mắt linh quang lấp lóe, quả nhiên là Thần thú huyết mạch, không thể tầm thường so sánh.

"Các người thấy được, Kim Bàng phía trên có người? Chẳng lẽ cái này Kim Bàng là tọa kỵ của hấn?" Cái kia vị đệ tử nghi vấn hỏi.

"Trời ạ, có thể lấy Kim Bàng vì tọa kỵ, người này nhất định không phải phạm nhân, chỉ cần hấn đối với chúng ta Thiên Tinh Tông không có ác ý, tuyệt đối không thể tùy tiện đắc tội hấn!"

Một vị thân mặc đạo bào màu đen trung niên nhân, đột nhiên mở miệng phân phó nói.

Hấn thấy có thể đem Kim Sí Đại Bàng Điều coi như tọa kỵ người, nhất định xuất thân danh môn, loại người này phía sau có lấy bọn hấn không cách nào trêu chọc thế lực.

Đối với phía dưới nghị luận, Phương Lâm cũng có thể nghe được rõ ràng, nhưng là càng làm cho hấn ngạc nhiên chính là, Vô Tận đảo thế mà không có

mở ra phòng ngự đại trận.

Không có mở ra hộ đảo phòng ngự trận, Phương Lâm tâm đầu mừng thầm, nếu là mình có thể dò xét đến chuyện nguyên nhân, coi như bại lộ tung tích, chắc hẳn có thể lại càng dễ ý vào Kim Bằng tốc độ thoát đi.

Giá ngự lấy Kim Bằng tại từ Vô Tận đảo đông bộ bay đến phía tây, sau đó lại từ nam bộ bay đến bắc bộ, Phương Lâm rốt cục phát hiện Vô Tận trên quảng trường Thương Minh phái đệ tử.

"Tông chủ! Tu vi quả nhiên bị phong ấn!" Phương Lâm trong mắt lóe lên một tia tinh quang.

Kim Bằng huy động cánh thanh âm rất cường đại, mang đến hô hô phong thanh, trong nháy mắt liền đưa tới Trương Quân cùng Thạch Chu chú ý.

"Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bằng Điều!"

Trương Quân sắc mặt trong nháy mắt âm lãnh xuống tới, hẳn có thể cảm giác được cái này Kim Bằng mang cho hắn áp lực, phảng phất trong nháy mắt liền có thể phá hủy mình.

"Cái này Kim Bằng là từ chỗ nào bay tới? Không đúng, nó phía trên có người!" Thạch Chu ánh mắt độc ác, thấy rõ ràng Kim Bằng trên lưng Phương Lâm.

"Cái này sao có thể? Tên thiếu niên kia mới Thăng Linh cảnh Cửu Trọng Thiên, lại có thể khống chế Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bằng Điều! Chẳng lẽ hẳn là thượng cổ tông môn hoặc là truyền thừa gia tộc đệ tử sao?"

Trương Quân trong lòng không ngừng tính toán, mọi người đều biết, chỉ có thượng cổ tông môn cùng truyền thừa gia tộc mới có loại thực lực này, đem Thần thú huyết mạch yêu thú nuôi dưỡng, coi như tọa kỵ giống như nuôi dưỡng.

"Trương sư huynh, đi lên trước hỏi một chút lai lịch của hắn, hi vọng hắn không phải đến tìm phiền toái." Thạch Chu dùng một chút nói ra.

Hai người đồng thời đằng không mà lên, hướng phía Phương Lâm bay đi, đột nhiên biến hóa, cũng làm cho mọi người ở đây đưa ánh mắt nhìn về phía giữa không trung.

Khuất Thắng phóng tầm mắt nhìn tới, lờ mờ cảm giác phía trên tên thiếu niên kia bóng lưng có chút quen thuộc, nhưng là cũng không nhớ ra được người này đến tột cùng là ai?

"Thật là khí phách yêu thú, thật sự là uy phong mười phần!" Cái nào đó Thăng Linh cảnh tam trọng thiên đệ tử tán thán nói.

Bên cạnh một cái khác Thăng Linh cảnh ngũ trọng thiên đệ tử lập tức khinh bỉ nói: "Thật sự là mắt mắt xấu hổ, đây chính là Kim Sí Đại Bằng Điều a!"

Kim Sí Đại Bằng Điều!

Khuất Thắng tự nhiên cũng nhìn ra trên trời cái kia con chim lớn lai lịch, cười khổ lắc đầu, hẳn nhưng cho tới bây giờ đều không có nhận biết qua có thể đem khống chế Nguyên Thần cảnh Kim Bằng cường giả.

Tên thiếu niên kia hẳn là sẽ không là tới cứu mình, nhớ tới Thương Minh phái thăm trạng, Khuất Thắng trong lòng phiền muộn vạn phần.

"Xin hỏi tiểu huynh đệ đến từ môn phái nào, đến chúng ta Thiên Tinh Tông có chuyện gì muốn làm sao?" Thạch Chu đầu tiên mở miệng nói.

Cứ việc Phương Lâm chỉ là Thăng Linh cảnh tu vi, nhưng là có thể khống chế Nguyên Thần cảnh Kim Bằng, đã để Trương Quân cùng Thạch Chu cho là hắn là xuất thân cao quý, tự nhiên không dám bày ra Nguyên Thần chân nhân uy nghiêm.

Phương Lâm kiệt lực khống chế tâm thần của mình, vừa mới nhìn thấy hai vị Nguyên Thần chân nhân hướng phía mình bay tới thời điểm, hắn nhip tim trở nên thật nhanh.

Tinh táo, bình tĩnh ứng đối, mới là giải cứu tông chủ mấu chốt!

"Gặp qua hai vị chân nhân, bản nhân Đông Hoang khương sáng sớm! Bởi vì vì gia tộc thí luyện, hai năm này vẫn ở Bạo Loạn Tinh Hải du lịch, hôm nay cũng là ngẫu nhiên đi ngang qua quý phái."

Phương Lâm không kiêu ngạo không tự ti, hướng phía Trương Quân cùng Thạch Chu gật gật đầu, phảng phất hắn thấy, Nguyên Thần chân nhân cũng chỉ phối cùng hắn ngang hàng luận giao.

Trương Quân cùng Thạch Chu hai người trao đổi nhan sắc, Đông Hoang Khương gia? Đây người đến từ truyền thừa gia tộc!

"Tiểu huynh đệ nhưng là đến từ Đông Hoang truyền thừa gia tộc Khương gia?" Thạch Chu hỏi lần nữa, hắn nhất định phải xác thực nhận rõ ràng.

Phương Lâm nghe vậy sắc mặt lập tức âm lãnh xuống tới, nhàn nhạt nói ra: "Chẳng lẽ Đông Hoang còn có cái thứ hai Khương gia sao?"

Cao ngạo, đây chính là thượng cổ tông môn cùng truyền thừa gia tộc tử đệ đặc thù.

"Nếu là tiểu huynh đệ vô sự , có thể xuống tới uống hai chén, chúng ta Thiên Tinh Tông đối quý gia tộc thế nhưng là ngưỡng mộ đã lâu, hi vọng tiểu huynh đệ có thể đến dự."

Không đợi Trương Quân mở miệng lần nữa, Thạch Chu liền bắt đầu mời Phương Lâm làm khách Thiên Tinh Tông , hẳn thấy, đây chính là một lần cơ hội rất tốt, có thể cùng Đông Hoang Khương gia đính lưu quan hệ.

Phương Lâm im lặng im lặng, trong lòng tính toán như thế nào đem hai người này rồi rồi đi, sau đó xuất thủ cứu đi Khuất Thắng.

"Cũng tốt, vậy liền cung kính không bằng tuân mệnh ." Phương Lâm sáng khoái đáp ứng nói.

Ba người đồng thời từ giữa không trung hướng xuống đất rồi xuống, tại cách xa mặt đất còn có ba trăm mét thời điểm, đột nhiên xuất hiện một đầu to lớn vô cùng Huyền Minh Xà, hung bạo đáng sợ.

"Nguyên Thần cảnh Huyền Minh Xà!" Trương Quân trong mắt xẹt qua một tia hung quang, bỗng nhiên tốc độ tăng lên, phát ra cường đại công kích.

Vô Tận trên quảng trường đệ tử phần lớn đều tại Nhập Đạo cảnh ngũ trọng thiên trở xuống, đối mặt Nguyên Thần cảnh yêu thú căn bản không có mấy may mắn cản chỉ lực.

"Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ quý phái yêu thú không chào đón đề ta làm khách?" Phương Lâm đùa giỡn nói ra, hẳn không chế Kim Bằng lơ lửng ở giữa không trung.

Thạch Chu sắc mặt rất khó nhìn, hẳn nhìn ra được Trương Quân đối phó cái kia Huyền Minh Xà rất cố hết sức, lúng túng nói ra: "Cái này không phải yêu thú của chúng ta! Mời tiểu huynh đệ chờ một lát một lát!"

Vừa dứt lời, Thạch Chu cũng hướng phía Huyền Minh Xà bay đi, tại cái khác Nguyên Thần chân nhân chưa từng xuất hiện trước đó, hẳn nhất định phải cam đoan môn phái đệ tử an toàn.

Thẳng đến lúc này, Phương Lâm trên mặt mới hiện ra một tia nụ cười cổ quái, đầu kia Huyền Minh Xà chính là Phong Thần đồ giám bên trong yêu thú.

Giả ngự lấy Kim Bằng nhanh chóng hướng phía dưới bay đi , chờ đến sắp tiếp cận mặt đất thời điểm, Phương Lâm đột nhiên phóng xuất ra một bàn tay cực kỳ lớn, như là sư tử vỗ bắt lấy Khuất Thắng.

Tại mọi người trợn mắt hốc mồm tình huống dưới, đem Khuất Thắng lẳng không bắt, sau đó nhanh chóng kéo đến Kim Bằng trên lưng.

"Phương Lâm, thế nào lại là người!" Khuất Thắng rề rần chưa kịp phản ứng đến tột cùng chuyện gì xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112:: Thương Minh Lệnh bí mật

Phương Lâm sắc mặt nghiêm túc, không kịp cùng tông chủ chào hỏi, cấp tốc chỉ huy Kim Bằng hướng phía không trung bay đi, nhanh như thiểm điện, để phía dưới những thủ vệ kia theo không kịp.

"Không tốt! Cái kia cười Kim Sí Đại Bằng Điều thiếu niên bắt đi Thương Minh phái tông chủ!"

Vô Tận quảng trường đột nhiên sinh ra biến hóa, để đám người trợn mắt hốc mồm.

Đột nhiên xuất hiện to lớn yêu thú, Phương Lâm đánh lén, trong nháy mắt kinh động đến Thiên Tinh Tông những người khác, lập tức năm sáu vị Nguyên Thần chân nhân xuất hiện ở giữa không trung.

"Thạch Chu, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?" Người nói chuyện chính là lúc trước bức bách Phương Lâm tự phế tu vi Hàn Thần.

Lớn như vậy Vô Tận quảng trường, Trương Quân cùng Thạch Chu đang cùng một cái to lớn Huyền Minh Xà chiến đấu, mạnh mẽ dư ba để rất nhiều tu vi dưới đáy đệ tử nhao nhao rồi đi quảng trường.

Thạch Chu đột nhiên chém ra một kiếm, kiếm thế như mò trăng đáy biển, thần bí khó lường, bức lui lác đầu vẩy đuôi Huyền Minh Xà.

"Hàn sư huynh, vừa mới có người bắt đi Khuất Thắng." Thạch Chu sắc mặt tương đương khó coi, hẳn cũng không nghĩ tới cái kia Thăng Linh cảnh thiếu niên cũng dám tại Thiên Tinh Tông trên địa bàn động thủ.

Cho dù là Đông Hoang truyền thừa gia tộc, cũng sẽ không tùy tiện liền mạo phạm đắc tội một cái tông phái, nếu không sẽ gây nên toàn bộ tu đạo giới sợ hãi cùng bất an.

Hàn Thần song trong mắt tán ra một cổ nhàn nhạt sát khí, lạnh lùng nói ra: "Mặc kệ bắt đi Khuất Thắng là ai, chúng ta trước hết đem Khuất Thắng cướp về!"

Vừa dứt lời, lập tức bốn tên Nguyên Thần chân nhân đằng không mà lên, hướng phía đông nam tây bắc bốn phương tám hướng đuổi theo, thân hình như điện, chớp mắt là qua.

"Tê! Tê!"

Huyền Minh Xà ngửa mặt lên trời gào thét, cuốn lên tráng kiện cái đuôi, hung hăng đập vào Vô Tận quảng trường trên tám bia đá, bộc phát ra một cỗ lực lượng mạnh mẽ.

"Súc sinh dám tai!" Hàn Thần nộ khí trùng thiên, trong lúc đó toàn lực huy động một quyền.

Một quyền này như là thiên thạch vũ trụ rơi xuống, xen lẫn không có gì sánh kịp lực lượng kinh khủng, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể công hướng Huyền Minh Xà.

"Ầm!" Một tiếng vang thật lớn, lấp lóe quyền mang đập vào trên tám bia đá, lập tức toàn bộ bia đá nổ vỡ nát.

Hàn Thần trên mặt không có nửa điểm vui mừng, ngược lại càng thêm âm trầm, nguyên lai Huyền Minh Xà đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, chính hắn ngạnh sinh sinh phá hủy Vô Tận quảng trường bia đá.

Trương Quân, Thạch Chu cùng với khác hai vị Nguyên Thần thật người đưa mắt nhìn nhau, không dám nói lời nào, tám bia đá kia thế nhưng là tông môn một vị nào đó tổ sư lưu lại, phía trên còn khắc lấy tông quy!

"Hàn Thần, người giải thích cho ta một chút, đến tột cùng chuyện gì xảy ra, vì sao muốn hủy đi Vô Tận bia đá!"

Mạc Dương tại cảm giác được hộ đạo đại trận phát sinh dị dạng biến hóa sau khi, trong nháy mắt liền xuất hiện tại Vô Tận quảng trường trên không, lạnh lùng nhìn chăm chăm Hàn Thần vận hỏi.

"Hồi bẩm tông chủ, vừa mới có một đầu Nguyên Thần cảnh Huyền Minh Xà đột nhiên xuất hiện tại Vô Tận quảng trường, đệ tử bắt đắc dĩ xuất thủ công kích."

Cứ việc Mạc Dương ngữ khí rất bình thản, nhưng là Hàn Thần lại cảm nhận được áp lực vô hình, tông chủ tu vi càng ngày càng cao sâu, xem ra liền sắp đột phá đến Nguyên Thần cảnh thất trọng thiên rồi!

"Nguyên Thần cảnh Huyền Minh Xà? Nó tại sao lại xuất hiện ở nơi này?" Mạc Dương tiếp tục truy vấn nói.

Thạch Chu hồi đáp: "Vừa mới có vị tự xưng Đông Hoang Khương gia đệ tử đi vào Vô Tận quảng trường, ngay sau đó liền xuất hiện Huyền Minh Xà, sau đó hắn thừa cơ bắt đi Khuất Thắng."

"Đông Hoang người của Khương gia bắt đi Khuất Thắng? Người là thế nào xác định người đến là Đông Hoang Khương gia?" Mạc Dương mặt không thay đổi hỏi.

"Thiếu niên kia chỉ có Thăng Linh cảnh Cửu Trọng Thiên tu vi, nhưng lại có một cái Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bằng Điều vì tọa kỵ, mà lại hắn tự xưng khương sáng sớm, đến từ Đông Hoang Khương gia."

Trương Quân e sợ cho tông chủ trách tội xuống, liền xen vào giải thích sự tình phát sinh đi qua.

"Quan sư đệ, Hách Liên sư đệ, Hoa sư đệ, Lâm sư đệ đã đuổi theo, chắc hẳn rất nhanh liền có thể đem Khuất Thắng bắt trở lại."

Nghĩ đến cướp đi Khuất Thắng chỉ là Thăng Linh cảnh Cửu Trọng Thiên thiếu niên, Hàn Thần đối với bắt về Khuất Thắng tràn đầy lòng tin.

Làm hắn ngoài ý liệu là, Mạc Dương có chút lắc đầu nói ra: "Phái người đem quảng trường chữa trị hoàn chỉnh, sau đó đem còn lại Thương Minh phái đệ tử nhìn kỹ, không cho phép xuất hiện lần nữa loại tình huống này."

"Thế nhưng là tông chủ, cái kia Khuất Thắng lại nên như thế nào?" Hàn Thần truy vấn.

"Đã bị có được Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bằng Điều Đông Hoang tộc nhân bắt đi, vô luận là tốc độ cùng thể lực sau lưng, chúng ta đều khó có khả năng theo nó trong tay đem Khuất Thắng đoạt đoạt lại."

Nghe xong Mạc Dương giải thích, Hàn Thần cái này mới phản ứng được, Kim Sí Đại Bằng Điều tốc độ cũng không phải thoi, cái kia nhưng là chân chính

thiên hạ tuyệt nhanh.

Kim Sí Đại Bàng Điều chờ Phương Lâm cùng Khuất Thắng nhanh chóng nhanh rời đi Thiên Tinh Tông không chế hải vực, hướng phía Thương Minh phái chỗ Thương Minh đảo bay đi.

"Phương Lâm, ngươi còn không có nói cho ta biết ngươi là thế nào có được thực lực cường đại như vậy?"

Đôi mắt Phương Lâm vừa rời biểu hiện, Khuất Thắng vừa mừng vừa sợ, hẳn thực sự không thể tin được, gần gũi mấy tháng, Phương Lâm thế mà liền phát sinh biến hóa lớn như vậy.

Liền là vừa rời đem mình lướt qua tới bàn tay lớn màu xanh, liền đã không thua Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên thực lực, huống chi còn có cái này Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bàng Điều.

Phương Lâm cười khở giải thích nói: "Tông chủ, sự tình nói rất dài dòng, ngươi vẫn là trước tiên nói một chút tông môn sự tình đi, ta sự tình mấy người quay đầu lại giải thích cận kề cho ngươi nghe."

"Ta muốn biết Thiên Tinh Tông đột nhiên công kích mục đích của chúng ta đến tột cùng là cái gì? Nếu như là vì đầu kia linh mạch, ta cảm thấy bọn hắn còn không đến mức đem chúng ta diệt phái a?"

Đối với Phương Lâm nghi vấn, Khuất Thắng trầm ngâm một lát, mới mở miệng nói ra: "Ngươi nói không sai, Thiên Tinh Tông công kích chúng ta Thương Minh phái nguyên nhân liền là khối kia Thương Minh Lệnh."

"Đại biểu Thiếu tông chủ thân phận Thương Minh Lệnh?" Phương Lâm chấn động trong lòng, quả nhiên là vì thứ này.

Khuất Thắng dừng một chút, trầm giọng tiếp tục nói ra: "Nói thật, ta không biết Thương Minh Lệnh đến tột cùng ẩn giấu đi bí mật gì, nhưng là có thể để Thiên Tinh Tông hưng sư động chúng như vậy, tất nhiên không tầm thường."

Phương Lâm nhíu, tông chủ thế mà không biết Thương Minh Lệnh đại biểu ý nghĩa, nhưng là sự phụ của mình là như thế nào biết được.

"Tông chủ, Thương Minh Lệnh ý nghĩa kỳ thật liền một chỗ chìa khoá, cái chỗ kia gọi là Thất Nhạc viên." Phương Lâm quyết định đem Thương Minh Lệnh bí mật nói cho Khuất Thắng.

"Cái gì? Thương Minh Lệnh là Thất Nhạc viên chìa khoá!" Khuất Thắng lập tức chấn kinh.

Phương Lâm đối mặt với Khuất Thắng chất vấn ánh mắt, hào không né tránh, hồ hững hờ gật đầu nói ra: "Không tệ, chính là Thất Nhạc viên chìa khoá."

"Ngươi là làm sao mà biết được?" Khuất Thắng tiếp tục vặn hỏi.

"Sự phụ ta trước khi đi nói cho ta biết, để cho ta cần phải bảo trụ vị trí Tông chủ, đạt được Thương Minh Lệnh, còn nói Thất Nhạc viên là ta đột phá đến Nguyên Thần cảnh mấu chốt."

Khuất Thắng đột nhiên trầm mặc, qua thật lâu mới tiếp tục nói ra: "Trịnh sư đệ quả nhiên là thiên tài, cũng chỉ có hắn có thể phát hiện Thương Minh Lệnh ẩn tàng bí mật, đáng tiếc hắn hiện tại tin tức hoàn toàn không có a."

"Trực giác nói cho ta biết, sư phó còn sống." Phương Lâm kiên định nói ra.

"Nếu như Trịnh sư đệ còn sống, thời gian dài như vậy không có truyền ra tin tức, chắc hẳn hắn hiện tại liền bị vây ở Thất Nhạc viên ở trong." Khuất Thắng thờ dãi một tiếng.

"Thất Nhạc viên đến tột cùng là địa phương nào?" Phương Lâm cho tới bây giờ chưa nghe nói qua Thất Nhạc viên, chỉ có thể hướng Khuất Thắng hỏi thăm.

"Thất Nhạc viên truyền thuyết lưu truyền mấy ngàn năm, có lẽ lần này thật muốn giáng lâm Hồng Hoang giới."

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113:: Ôm cây đọt thỏ

"Đạo lão ma, người lần này tới đến chúng ta Bồng Lai đảo, không biết có chuyện gì muốn làm a?" Huyền Chân Từ nếu có việc mà hỏi.

Từ U Minh huyết hải đi ra về sau, đám người liên nhau nhao nhao trở về tông môn, Huyền Chân Từ trả lời Bồng Lai đảo sau liền dốc lòng bề quan, ý vào mấy ngàn năm tích lũy, tuy tiện liền đột phá Nguyên Thần thất trọng thiên.

Hắn lúc này chính là bát trọng thiên cường giả, cả người lộ ra càng thêm nội liễm, phảng phất mỗi tiếng nói cử động đều có tới Tàng Thiên Cơ, quả nhiên là có đạo chân nhân.

Đối diện đại hán thô kệch không bị cản trở, tính cách hào sảng, cười toe toét nói ra: "Huyền Chân Từ, lão Mã lần này tới đến Bạo Loạn Tinh Hải, chỉ là nhận ủy thác của người tìm kiếm tiểu huynh đệ của ta."

Nhận ủy thác của người?

Huyền Chân Từ hơi sững sờ, lấy Mã Hoành Đào thân phận, muốn sai sử hắn làm việc, chỉ ít cũng phải là Nguyên Thần Cửu Trọng Thiên, thậm chí Tiềm Long thượng nhân cấp bậc.

"Tìm tiểu huynh đệ của người, đến Bạo Loạn Tinh Hải làm cái gì? Ta nhưng nhớ kỹ nơi này tựa hồ không có người nào cùng người giao tình không ít." Huyền Chân Từ nghi vấn hỏi.

Mã Hoành Đào ha ha cười nói: "Huyền Chân Từ, người còn nhớ rõ U Minh đảo bên trên vị thiếu niên kia sao?"

"Người nói là bị Huyền Quy đạo nhân phụ thân qua Phương Lâm? Cũng đúng, ta nhớ được hắn đã từng nói cũng là Bạo Loạn Tinh Hải nhân sĩ, tựa như là Thương Minh phái đệ tử."

Đề cập Phương Lâm, Huyền Chân Từ tự nhiên khắc sâu ấn tượng, đây chính là đem bọn hắn từ U Minh đảo cứu ra nhân vật mấu chốt, mà lại còn có thể là tiên nhân chuyển thế nhân vật lợi hại a.

"Không tệ, ta lần này đến là được tìm kiếm Phương Lâm tiểu huynh đệ, hy vọng có thể dẫn hắn đi gặp một người." Mã Hoành Đào đơn giản giới thiệu nguyên nhân.

Huyền Chân Từ khẽ nhíu mày, lập tức kịp phản ứng, hắn là Mã Hoành Đào đã đem Phương Lâm sự tình nói cho sau lưng của hắn cường giả.

Lần này cũng không tốt lắm! Đến từ Thượng Cổ Tiên vực Huyền Quy đạo nhân nói qua, Phương Lâm rất có thể là Tiên Vực cường giả chuyển thế, hơn nữa còn đề Phương Lâm gọi hắn sư thúc, ít nhất nói rõ Phương Lâm nội tình không đơn giản.

Nhưng lúc ấy rất nhiều người đều ở đây, mà lại đều biết chuyện này, nếu là bọn họ đều đem chuyện này giảng cho phía sau cường giả, như vậy Phương Lâm chẳng phải là muốn đại họa lâm đầu.

Hồng Hoang Vô Tiên! Vài vạn năm đến đều không có tiên nhân di tích hoặc là bóng dáng, nếu dám lúc này đột nhiên xuất hiện một cái hư hư thực thực tiên nhân chuyển thế nhân vật, thế tất lại ở toàn bộ Hồng Hoang giới nhắc lên sóng lớn.

"Người tới, đi cho ta điều tra một chút Thương Minh phái Phương Lâm." Huyền Chân Từ đột nhiên gọi đến ngoài cửa đệ tử.

Nhìn lấy Huyền Chân Từ biến hóa phong phú biểu lộ, Mã Hoành Đào đột nhiên cảm thấy trong lòng là lạ, nghi vấn hỏi: "Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ Phương Lâm xảy ra chuyện gì?"

"Ta chẳng qua là cảm thấy người bị người ủy thác tìm kiếm Phương Lâm, nếu như là vì hiểu rõ Thượng Cổ Tiên vực sự tình, chỉ sợ Phương Lâm sẽ gặp nguy hiểm!"

"Cái gì!" Mã Hoành Đào lập tức chấn kinh, trầm ngâm một lát, lập tức liền kịp phản ứng Huyền Chân Từ lời nói bên trong bao hàm ý tứ.

Nửa canh giờ trôi qua, Bồng Lai đảo một vị Nhập Đạo cảnh đệ tử đi đến, mang theo gương mặt ánh mắt nhìn lấy Huyền Chân Từ.

Huyền Chân Từ nhìn chăm chăm người tới hỏi: "Trần Kiệt! Ta để người tra sự tình, làm thế nào?"

"Hồi bẩm sư thúc tổ, sự tình đã điều tra rõ ràng, Thương Minh phái tại ba ngày trước đã bị diệt phái! Mà cái kia Phương Lâm giống như biến mất mấy tháng, cho tới bây giờ đều chưa từng trở về."

Trần Kiệt lời nói như là vũ trụ sao trời bạo tạc, trong nháy mắt để Mã Hoành Đào sắc mặt âm trầm xuống, hắn huynh đệ chỗ tông môn thế mà bị người diệt phái!

"Nói rõ ràng, đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Huyền Chân Từ trầm giọng hỏi.

"Nghe nói Thiên Tinh Tông coi trọng Thương Minh phái một đầu chất lượng thượng thừa linh mạch, lại thêm trước đó Phương Lâm đã từng học trộm Thiên Tinh Tông Hàn Thần chân nhân tuyệt học, cho nên Thiên Tinh Tông liền trực tiếp diệt Thương Minh phái."

Mã Hoành Dao song mi có chút kích động, hai mắt hiện lên một tia lệ mang, hỏi: "Phương Lâm đã từng học trộm Hàn Thần chân nhân tuyệt học, về sau thế nào?"

Học trộm hán phái tuyệt học, chính là tu luyện giới tối kỵ, Mã Hoành Dao muốn thông qua chuyện kết quả để phán đoán Thiên Tinh Tông tiến công Thương Minh phái nguyên nhân thực sự.

Nếu như chỉ là vên vên vì một đầu linh mạch, tông phái ở giữa rất ít phát sinh xung đột, huống chi diệt đi cái nào đó tông phái, nếu là không trăm thảo trừ căn, thế tất có khả năng cho tông môn mang đến vô tận quấy rối cùng sợ hãi.

"Vi dập tắt Thiên Tinh Tông cùng Hàn Thần chân nhân lửa giận, Phương Lâm tự đoạn kinh mạch, tu vi mất hết, triệt để thành vì một tên phế nhân!" Trần Kiệt nói lời kinh người.

Mã Hoành Dao cùng Huyền Chân Tử đồng thời chấn kinh, Phương Lâm đã từng kinh mạch đứt đoạn, tự phế tu vi, bọn hắn nhìn thấy Phương Lâm thời điểm rõ ràng là Thăng Linh cảnh thất trọng thiên tu vi, thậm chí có thể khiêu chiến Nhập Đạo cảnh cường giả.

"Phương Lâm lúc nào tự phế công lực?" Huyền Chân Tử hỏi.

Trần Kiệt đối với hai vị Nguyên Thần chân nhân phản ứng cảm thấy không hiểu thấu, cũng không biết hai người suy nghĩ cái gì, hỏi đáp: "Bốn cái nửa tháng trước. Nhưng là về sau Phương Lâm tại không đến thời gian một tháng bên trong, đột nhiên kinh mạch khôi phục, mà lại tu vi liên tiếp không ngừng đột phá, tại Thiếu tông chủ tranh đoạt chiến bên trong, đánh bại Thăng Linh cảnh Cửu Trọng Thiên đồng môn sư huynh, lần nữa đoạt được ít vị trí Tông chủ."

"Phương Lâm tiểu tử kia thế mà tại thời gian bốn tháng bên trong, liền tu luyện tới có thể khiêu chiến vượt cấp Nhập Đạo cảnh thực lực, phần này thiên phú thật sự là nghe rợn cả người!" Huyền Chân Tử tự lẩm bầm.

Mã Hoành Dao trong phòng đi qua đi lại, đột nhiên nói ra: "Ta muốn tới Thiên Tinh Tông nơi đó chờ lấy, ta tin tưởng Phương Lâm nếu như biết đạo tông môn bị diệt phái, khẳng định sẽ tiến về Thiên Tinh Tông báo thù!"

"Thế nhưng là coi như Phương Lâm có thể vượt cấp chém giết Nhập Đạo cảnh, cũng sẽ không vượt khó tiến lên, tiến về Nguyên Thần cảnh cường giả trấn giữ Thiên Tinh Tông báo thù à? Lực lượng của hắn vẫn là quá bạc nhược."

Huyền Chân Tử thế nhưng là tu luyện trên vạn năm lão quái vật, hắn tự nhiên biết Nguyên Thần cảnh cùng Nhập Đạo cảnh khác nhau, cũng không phải đơn giản dựa vào số lượng liền có thể thủ thắng.

"Người quên một sự kiện?" Mã Hoành Dao trong mắt hàn quang lấp lóe.

"Chuyện gì?"

Mã Hoành Dao ra vẻ thần bí cười nói: "Phương Lâm tiểu huynh đệ có một sư tỷ tựa như là Đông Hoang Mộ Dung gia tộc tộc nhân, nếu như là Mộ Dung thị xuất mã, người cảm thấy Phương Lâm sẽ không đến Thiên Tinh Tông báo thù?"

Huyền Chân Tử rất nhanh liền kịp phản ứng, nếu là Đông Hoang Mộ Dung thị thay Thương Minh phái ra đầu, chỉ sợ Thiên Tinh Tông muốn vĩnh viễn tại Bạo Loạn Tinh Hải biến mất.

"Xem ra, người nói có đạo lý, có muốn hay không ta cùng đi với người Thiên Tinh Tông ôm cây đợi thỏ?"

Thương Minh ở trên đảo kiến trúc sụp đổ, cỏ cây lộn xộn, khắp nơi đều là đánh nhau dấu vết, vỡ vụn hòn đá khắp nơi đều có, thậm chí có thể nhìn tới trên mặt đất chưa biến mất vết máu.

Dưới núi nặt đường bên trên thất thất bát bát nằm không ít thi thể, phụ cận suối nước cũng bị máu tươi nhuộm đỏ, chứng kiến lấy một trận chết đi chém giết.

"Thiên Tinh Tông! Người dám diệt ta Thương Minh phái! Ta Phương Lâm thề với trời, nhất định phải diệt Thiên Tinh Tông!" Phương Lâm sắc mặt tái xanh, lên cơn giận dữ.

Khuất Thắng yên lặng nhìn lấy Phương Lâm thề, chậm rãi bước lên tiến về Lăng Nhật Phong bậc thang, đi lại tập tễnh, muốn từng bước một hướng đi đại thịnh nghị sự.

Phương Lâm minh bạch Khuất Thắng tâm tình, liền để Kim Sí Đại Bàng Điều một mình bay lên đỉnh núi, hắn đi theo Khuất Thắng đằng sau, muốn nhìn một chút bị phá hư sau Thương Minh đảo.

Chương 114:: Tru Tiên luân hồi trận

Từ trên núi từng bước một đi đến đỉnh núi, lại trở lại Phương Lâm chỗ ở, nơi đó cũng bị phá hư không còn gì khác, thậm chí ngay cả Uyển nhi mộ đều bị hủy diệt.

Lạnh lùng gió núi, phảng phất không biết một cơn cuốn lên bay xuống lá cây, tuôn rơi rơi vào Uyển nhi trước mắt, muốn che giấu hồng nhan chết đi cô đơn.

Một đạo thanh sắc linh quang đột ngột xuất hiện tại trước mộ, bàn tay không lồ nắm lên bên cạnh đất đá, nhẹ nhàng rải xuống, nương theo lấy Phương Lâm tâm bên trong thiêu đốt hừng hực liệt hỏa.

"Phương Lâm, hảo hảo tu luyện, chúng ta Thương Minh phái muốn muốn lần nữa quét khỏi, cũng chỉ có thể dựa vào các người thế hệ này."

Thời khắc này Khuất Thắng trên mặt hiện ra vô tận cô đơn, liền âm thanh đều trở nên trầm thấp, đã mất đi ngày xưa tự tin và uy nghiêm

Từ một tông chủ chủ lưu lạc trở thành tù nhân, lại bị đệ tử của mình cứu ra, lại thêm đã mất đi tổ tông lưu truyền cơ nghiệp, Khuất Thắng trong lòng lẫn lộn chính là liên tục không ngừng nước đắng cùng phần nợ.

"Tông chủ! Người yên tâm đi, chúng ta nhất định phải báo thù! Nhất định phải đem Thiên Tinh Tông mang cho nỗi thống khổ của chúng ta, gấp bội trở lại còn trở về!"

Phương Lâm ngữ khí kiên định, đồng thời lấy ra một hạt Quy Nguyên Đan, đưa cho Khuất Thắng, tiếp tục nói ra: "Phục dụng viên này Quy Nguyên Đan, tông chủ nhất định có thể khôi phục tu vi, đến lúc đó lại nghĩ biện pháp cứu viện những đồng môn khác."

Khuất Thắng lập tức ngăn cản cả người, Phương Lâm đưa cho mình là Quy Nguyên Đan? Loại đan dược này coi như Thương Minh phái cũng ít nhìn thấy, Nguyên Thần cánh trở xuống đệ tử tựa hồ không có gặp ai từng chiêm được.

Làm tông chủ, hần tự nhiên cũng có loại đan dược này, liếc thấy được đi ra Phương Lâm viên này Quy Nguyên Đan, vô luận là đan hương vẫn là màu sắc, đều là thượng thừa Quy Nguyên Đan.

"Người từ nơi nào lấy được?" Khuất Thắng mừng rỡ hỏi, có viên này Quy Nguyên Đan, khẳng định có thể trong thời gian ngắn nhất khôi phục tu vi.

Phương Lâm trong đầu trong nháy mắt xẹt qua người kia thân ảnh, người kia có thể lấy mình cường thế bức bách truyền thừa gia tộc và thượng cổ tông môn khuất phục cường giả bí ẩn.

"Là một cái gọi Trương Nghị cường giả bán cho ta." Phương Lâm hồi đáp.

Khuất Thắng nhú mày, hỏi: "Bán đưa cho người, người lấy cái gì đến đổi?"

"Một trăm khối Trung phẩm linh thạch, đổi được một cái Tử Kim Hồ Lô, ba hạt Quy Nguyên Đan cùng một hạt phế đan."

"Điều đó không có khả năng a, một hạt Quy Nguyên Đan giá trị liền vượt xa một trăm khối Trung phẩm linh thạch rồi? Người kia làm sao lại phạm hồ đồ, hơn nữa còn bán cho ba hạt, trong này khẳng định có vấn đề!"

Khương không hồ là già cay, Khuất Thắng rất nhanh liền phát hiện trong đó chuyện ẩn ở bên trong, cũng không biết người kia trong hồ lô đến tột cùng bán là thuốc gì đây.

"Tông chủ, yên tâm đi, cái này Quy Nguyên Đan tuyệt đối không có vấn đề, Mộ Dung sư tỷ đã từng dùng qua một hạt, hiện tại tu vi phóng đại, đã về tới Mộ Dung gia tu luyện."

"Mộ Dung về nhà, vậy cũng tốt, mấy người các người vừa vận trốn qua một kiếp này, đặt vững Thương Minh phái quét khỏi lần nữa cơ sở."

"Đúng rồi, tông chủ, ta muốn lần nữa tiến vào Tru Tiên luân hồi trận."

Khuất Thắng không hiểu thấu nhìn Phương Lâm một chút, Tru Tiên luân hồi trận thế nhưng là dùng để trừng phạt tông môn đệ tử, Phương Lâm đột nhiên nhớ tới đi nơi nào làm cái gì.

"Phương Lâm, người đã xong qua một lần Tru Tiên luân hồi trận, hẳn phải biết trận pháp này dùng tới làm cái gì a." Khuất Thắng nghi vấn hỏi.

"Tôi luyện tâm cảnh, đột phá đến Nhập Đạo cảnh!"

Phương Lâm song trong mắt koe lên một đạo tinh quang, cả người phảng phất bị nhật nguyệt đúc kim loại, một cỗ khổng lồ lòng tự tin hiển hiện ra, để Khuất Thắng yên lặng gật đầu, kẻ này tiền đồ bất khả hạn lượng.

"Sử dụng Thương Minh kiếm quyết thứ sáu, liên tục kích hang đá chót mở chín lần, liền có thể mở ra Tru Tiên luân hồi trận." Khuất Thắng nói cho Phương Lâm tiến vào trong trận phương pháp.

"Tông chủ yên tâm, trong vòng bảy ngày, ta nhất định có thể lần nữa trở về Nhập Đạo cảnh!"

Khi nhìn đến Khuất Thắng bố trí tốt phòng ngự trận pháp, bắt đầu phục dụng Quy Nguyên Đan tiềm tu về sau, Phương Lâm bắt đầu hướng phía phía sau núi hang đá đi đến, nơi đó chính là Tru Tiên luân hồi trận vị trí.

Cái gọi là phía sau núi hang đá kỳ thật liền là Lăng Nhật Phong phía sau núi, tự nhiên hình thành hang đá đồng âm hè mát, mảng lớn thạch nhũ giống như đúc, thiên nhiên quý phủ thần công làm cho người sợ hãi thần phục.

Tí tách tiếng nước, tại trong thạch động vang lên, lại thêm Phương Lâm tiếng bước chân trầm ổn, từ từ phá vỡ hang đá tĩnh mịch.

Tru Tiên luân hồi trận!

Phương Lâm nhìn thấy trên hang đá khối kia khoảng nửa mét to lớn ụ đá, hít một hơi thật sâu, đây chính là Tru Tiên luân hồi trận chót mở.

Nơi này đúng là mình mở ra lần thứ hai sinh mệnh địa phương, vô luận là Địa Cầu bên trên Phương Lâm, vẫn là Hồng Hoang giới Phương Lâm, bọn hắn là ở chỗ này chân chính trùng sinh.

"Xoát! Xoát! Bạch!"

Phương Lâm hồ hững lấy ra trường kiếm, quen thuộc nhất Thương Minh kiếm quyết tại trong chốc lát làm sắp xuất hiện đến, càng thêm linh hoạt tự nhiên, phun ra nuốt vào kiếm khí kích xạ ở trên đôn đá mặt.

Hào quang chói sáng từ ụ đá bên trên tỏa ra, một đạo hùng vĩ môn hộ trong nháy mắt xuất hiện tại Phương Lâm trước mặt, thần bí mà cổ xưa, phảng phất bên trong ẩn giấu đi chân to lớn cỗ kim cương đại tồn tại.

Mang theo không hiểu kích động, Phương Lâm đi vào, thần bí môn hộ như là xuất hiện lúc lặng yên không một tiếng động, mà lại biến mất vô tung vô ảnh.

Mênh mông cánh đồng tuyết, lơ mơ có thể nhìn thấy nơi xa mênh mông rừng rậm nguyên thủy, nhàn nhạt bông tuyết từ không trung bay xuống, phảng phất bí mật mang theo tiếc hận cùng bi thương.

Đây là Tru Tiên luân hồi trận thế giới! Phương Lâm lần đầu tiên tới nơi này thời điểm, cũng là cảnh tượng như thế này, lúc ấy cảm giác được tương đương chân kinh, nhưng là hiện tại hắn rất bình thản.

Tru Tiên tên như ý nghĩa liền là tru sát tiên nhân, luân hồi cũng chính là trùng sinh!

Lại một lần nữa đạp vào bản này Tuyết Vực cao nguyên, Phương Lâm đối Tru Tiên luân hồi trận có mới trải nghiệm, nhất là khi hắn biết trong thức hải của mình ẩn giấu đi Tru Tiên Kiếm khí thời điểm.

Tru Tiên Kiếm khí, Tru Tiên kiếm trận, Tru Tiên Kiếm, Thông Thiên giáo chủ!

Cái này Tru Tiên luân hồi trận nhất định cùng trong truyền thuyết sự vật có cường đại liên hệ, nếu không cũng sẽ không dẫn phát Phong Thần bảng từ Địa Cầu xuyên qua, càng sẽ không lột xác thành vì Phong Thần đồ giám.

Cũng không có Phương Lâm thức hải bên trong tích chứa tứ đạo khác biệt Tru Tiên Kiếm khí, cái kia hẳn là là Tru Tiên Tứ Kiếm mới có cường đại kiếm khí.

Giống như lần trước, mỗi một bước đi qua, trên mặt đất đều sẽ lưu lại dấu chân thật sâu, ngay phía trước liền là toà kia núi cao nguy nga.

Phương Lâm liền là ở nơi đó nhìn thấy Tru Tiên Kiếm, cũng là ở nơi đó cùng Hồng Hoang giới Phương Lâm linh hồn dung hợp một chỗ.

Mỗi tiến lên năm mươi mét, Phương Lâm liền có thể cảm giác được nơi này ẩn giấu đi không nói rõ được cũng không tả rõ được đồ vật tồn tại, giống như pháp bảo cường đại, lại như cường giả Nguyên Thần, hoặc là nhàn nhạt thần niệm.

Vô luận như thế nào, đều phải leo đến đỉnh núi, muốn nhìn trong truyền thuyết Tru Tiên Kiếm có phải thật vậy hay không liền cầm ở trên đỉnh núi.

Tại Tru Tiên luân hồi trong trận, Phương Lâm toàn thân linh lực vì chống cự Hàn Lãnh Tiêu mất rất nhanh, từ từ hô hấp trở nên nặng nề, liền ngay cả bộ pháp đều trở nên chậm chạp.

"Cái này cái lúc nào xuất hiện băng điều? Ta lần trước đến thời điểm, giống như cũng chưa từng nhìn thấy cái này cái cự đại băng điều a!" Phương Lâm tự làm bầm hỏi.

Khắc sâu vào Phương Lâm trước mắt là một cái khối to lớn băng điều, điều khắc một cái hung mãnh phi cầm, lợi trào lập loè tỏa sáng, cánh chim như là

lân giáp, hai mắt hung ác cuồng bạo.

"Cái này con chim lớn đến tốt cùng là cái gì? Điều khác cái này phi cầm bằng điều người đến cùng muốn làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115:: Dao lão ma

Khổng Tước Đại Minh vương! Đột nhiên một cái vĩ ngân thân ảnh xuất hiện Phuong Lâm trong đầu, phảng phất một đạo thanh tịnh linh huyền, che mắt trong lòng nghi vấn.

Hắn là cái này ngôi tượng đá điêu khắc là Khổng Tước Đại Minh vương bản tôn, Khổng Tuyên! Cái kia kiêu ngạo không ai bì nổi Thần Điều, ngũ sắc thần quang đã từng chấn kinh thiên hạ cường giả.

Tru Tiên luân hồi trong trận làm sao có Khổng Tước Đại Minh vương pho tượng?

Phuong Lâm cau mày, suy tư một lát, Triệu Công Minh đều có thể tại U Minh huyết hải lưu lại di tích, Khổng Tuyên tại Tru Tiên luân hồi trận lưu lại pho tượng cũng liền trở nên bình thường.

Tiếp tục đi lên phía trước, một cỗ đến từ tuyên cổ kiếm khí uy áp liền truyền vang ra, như là Bàn Cổ khai thiên địa khí thế, có thể rung động thiên địa nhật nguyệt.

Tru Tiên Kiếm khí tức! Phuong Lâm sắc mặt mừng rỡ, đạo này kiếm thế cùng mình ngay trong thức hải ẩn tàng kiếm khí không sai biệt lắm, đồng dạng không kiêng nể gì cả tàn ra cuồng bạo khí tức.

Thông hướng đỉnh núi núi hai bên đường mọc ra kỳ lạ cây cối, mỗi một cái cây hình dạng phảng phất một thanh phong mang tất lộ trường kiếm, đồng thời hướng phía đỉnh núi nghiêng, như là Vạn Kiếm Quy Tông, bá kiến quân vương.

Thừa thốt kiếm khí giống như một đạo vệt sóng gọn, tại toàn bộ Tru Tiên luân hồi trận dập dờn, thỉnh thoảng sẽ có trên cây tích lũy bông tuyết rơi xuống.

Phủ kín tuyết trắng đường núi, thậm chí có thể nhìn thấy kết băng mặt đất, Phuong Lâm mỗi một chân đều không dám khinh thường, nơi này tràn đầy trước nay chưa có quỷ dị.

Tại trong ấn tượng của hắn, Thương Minh phái tựa hồ chỉ có hơn trăm người đã từng từng tiến vào Tru Tiên luân hồi trận, nhưng là giống như không có bất kỳ cái gì điển tịch ghi chép qua cỗ này bằng bạc kiếm thế.

Càng không có người đề cập qua nơi này trên đỉnh núi thế mà cầm một thanh khổng lồ Tru Tiên Kiếm!

Càng đi trên núi đi, kiếm khí thả ra uy áp liền càng đáng sợ, Phuong Lâm sắc mặt biến đến đỏ bừng, bước chân cũng càng ngày càng chậm.

Thiên Tinh Tông tông môn sở tại địa, Vô Tận đảo trên không, hai tên trung niên nhân không có dấu hiệu nào xuất hiện, để Thiên Tinh Tông các đệ tử như lâm đại địch.

Hai người này lẳng lặng lơ lửng ở trên không, thỉnh thoảng lại đối Thiên Tinh Tông chỉ trỏ, phảng phất tại đánh giá một ít địa phương làm không tốt.

"Các ngươi đến tốt cùng là ai?" Hàn Thần cái thứ nhất bay lên không trung hỏi.

Từ từ hôm qua bị Đông Hoang người của Khương gia cướp đi Khuất Thắng về sau, Hàn Thần liền nhẫn nhịn đầy bụng tức giận, bây giờ thấy có người lần nữa xâm phạm Thiên Tinh Tông không phận, lập tức nóng nảy ba trọng.

Mã Hoành Dao sắc mặt âm trầm, nhẹ nhàng vung tay áo, lạnh lùng nói ra: "Tìm một cái chen mồm vào được người đi lên."

Một đạo vô hình linh lực trong nháy mắt vờn quanh ở Hàn Thần, phảng phất cả người tiến vào trong ao đầm, toàn thân linh lực đều bị khống chế lại.

Lập tức, Hàn Thần xanh cả mặt, cái này mới phản ứng được quan sát tu vi của hai người, khiến cho hắn càng khiếp sợ chính là, hắn thế mà một cái cũng nhìn không thấu trước mắt hai người này.

Thiên Tinh Tông tông chủ Mạc Dương là Nguyên Thần lục trọng thiên cường giả, Hàn Thần cũng có thể hơi cảm nhận được hấn uy áp, nhưng là trước mắt hai người này phảng phất liền giống như người bình thường.

Hoặc là cảnh giới cao ra bản thân quá nhiều, hoặc là liền là hai người đều là phạm nhân! Tuyệt đối không thể nào là phạm nhân, cái kia chỉ có thể là Nguyên Thần thất trọng thiên trở lên cường giả.

"Đạo lão ma, làm gì khó xử một cái vấn đề đâu? Để cho các ngươi tông chủ ra đi! Liền nói Bồng Lai đảo Huyền Chân Tử cùng lão hữu trước tới bái phỏng."

Huyền Chân Tử tiện tay phóng xuất ra một đạo Linh quyết, trong chớp lát hóa giải Mã Hoành Dao triều tịch quyết, Hàn Thần cũng khôi phục tự do.

"Vấn đề Thiên Tinh Tông Hàn Thần, gặp qua hai vị tiền bối!" Hàn Thần nghe xong người trước mắt đến từ Bồng Lai đảo, trong nháy mắt liền trở nên điệu thấp.

Bồng Lai đảo thế nhưng là Bạo Loạn Tinh Hải nổi danh nhất tông môn một trong, cùng Vân đình Thần Phủ, thái thượng các đặt song song Bạo Loạn Tinh Hải tam đại đỉnh cấp tông môn, thuộc về viễn cổ cự đầu cấp thế lực cường đại.

Đối với Hàn Thần thái độ chuyển biến, Huyền Chân Tử khoe miệng tiểu dung tràn ngập, Bồng Lai đảo danh vọng chỉ có tăng lên chứ không giảm đi, từ Thiên Tinh Tông Nguyên Thần chân nhân trên thái độ liền có thể nhìn ra.

Một bóng người như điện, trong nháy mắt đằng không mà lên, rơi vào Mã Hoành Dao cùng Huyền Chân Tử trước mặt, người này chính là Thiên Tinh Tông tông chủ Mạc Dương.

Mạc Dương hưng hăng tròn mắt nhìn Hàn Thần một chút, quay người chấp tay đối Mã Hoành Dao cùng Huyền Chân Tử hai người nói xin lỗi: "Thiên Tinh Tông chiều dài không chu đáo, xin tiền bối thứ lỗi!"

Lấy hấn Nguyên Thần cảnh lục trọng thiên thực lực thế mà nhìn không thấu thực lực của hai người, để trong lòng của hấn âm thầm chấn kinh, tuyệt đối không thể đắc tội hai người này, nếu không Thiên Tinh Tông nguy cơ sớm tới.

Để hấn dự liệu sự tình phát sinh, Hàn Thần hai mắt mê mang, Mã Hoành Dao sắc mặt cổ quái, Huyền Chân Tử lộ ra không hiểu thấu tiểu dung.

"Nguyên lai là Mạc Dương huynh đệ a, không nghĩ tới mấy ngàn năm chưa từng thấy mặt, bây giờ đã là một tông chủ chi chủ!"

Mạc Dương hơi sững sờ, trước mặt hai người tựa hồ có chút quen mặt, nhưng lại không nhớ nổi ở nơi nào gặp qua.

"Xin hỏi tiền bối tôn tính đại danh, vấn đề cũng không nhớ rõ đã từng thấy qua tiền bối."

"Đồng Hoang Mạc Tà Thành!" Mã Hoành Dao thần nhiên nói.

Huyền Chân Tử trong lòng giật mình, chẳng lẽ cái này Đạo lão ma cùng Thiên Tinh Tông tông chủ cũng có một đoạn giao tình sao? Cái kia Phương Lâm thù diệt môn lại nên như thế nào điều giải.

Mạc Tà Thành, Mạc Dương trong đầu trong nháy mắt hồi ức ra một cái điển cuồng thân ảnh, một thanh tuyệt tình giết chóc trường đao, cả hai nhắc lên Mạc Tà Thành bạo loạn một màn.

"Ngươi là Đạo Ma Mã Hoành Dao!" Mạc Dương run giọng nói ra, phảng phất thấy được một cái điển cuồng giết chóc ma vương.

Mã Hoành Dao trên mặt hiện ra một loại nụ cười quỷ dị, như là nở rộ tại trong đồng người chết Hắc Liên, thê lương, vô tình, kiêu chế.

Mạc Tà Thành là Mã Hoành Dao chân chính thành danh địa phương, vừa mới tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh nhất trọng thiên, chấp chương trường đao, chém giết mấy trăm Nhập Đạo cảnh, toàn thành gió tanh mưa máu, người xưng Đạo Ma!

"Không tệ, xem ra Mạc Dương huynh đệ còn không có quên ta à!" Mã Hoành Dao cảm khái vô hạn, phảng phất hai người năm đó giao tình không ít.

Huyền Chân Tử tiểu dung vẫn như cũ, nhưng là bên cạnh Hàn Thần lại trong lòng run sợ, một cái có thể làm cho tông chủ cảm thấy hãi hùng khiếp vía cường giả, thế mà đi vào Thiên Tinh Tông, chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho cam.

Mạc Dương ngoài cười nhưng trong không cười, lúng túng nói ra: "Mã huynh nói đùa, năm đó Mã huynh độc can ngăn quân thân ảnh, còn thật sâu khắc vào trong óc của ta a, không biết Mã huynh quang lâm Thiên Tinh Tông cần làm chuyện gì?"

Năm đó tại Mạc Tà Thành, hai người cũng bắt quá là gặp mặt một lần, bình thủy tương giao, bây giờ số ngàn năm trôi qua, giữa hai người nào có cái gì giao tình tồn tại.

"Nghe nói Thiên Tinh Tông trước đó vài ngày tiêu diệt tiểu môn phái, không biết có chuyện này hay không?" Huyền Chân Tử đột nhiên chen miệng nói.

Nghe được Huyền Chân Tử đột nhiên hỏi diệt đi Thương Minh phái sự tình, Hàn Thần cùng Mạc Dương hai người thân thể hơi chấn động một chút, hấn là hai người này là thay Thương Minh phái báo thù?

Nhưng là trước kia cũng không có bất kỳ cái gì tình báo biểu hiện, Thương Minh phái kết giao Nguyên Thần cảnh thất trọng thiên trở lên cường giả, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Mạc Dương trong lòng biết việc này căn bản là không có cách giấu diếm, trực tiếp điểm gật đầu hồi đáp: "Thật có việc này, chẳng lẽ hai vị cùng Thương Minh phái có quan hệ gì?"

Nếu như hai người này thật là thay Thương Minh phái ra đầu, vậy hôm nay Thiên Tinh Tông chỉ sợ muốn cùng Thương Minh phái, từ đó tại Bạo Loạn Tinh Hải xoá tên.

Nghĩ tới đây, Mạc Dương nào hải bên trên rịn ra từng tia từng tia mồ hôi lạnh, trong lòng cũng đang không ngừng suy nghĩ Mã Hoành Dao cùng một người khác thái độ.

"Mạc huynh, không cần khẩn trương, hai người chúng ta cũng không phải tới tìm phiền toái, chỉ là nghe người ta nói đến chuyện này, đặc địa đến hỏi một chút mà thôi." Mã Hoành Dao giải thích nói.

Hắn tạm thời còn không muốn trực tiếp thay Phương Lâm xuất thủ cứu ra bị nhốt ép Thương Minh phái đám người, chỉ là muốn đại khái tìm hiểu một chút tình huống, sau đó chờ lấy Phương Lâm đến.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116:: Trên trời rơi xuống dị tượng

Đã không phải thay Thương Minh phái ra đầu, Mạc Dương trong lòng một khối đá lớn tính buông xuống, trong lòng thoáng thở phào nhẹ nhõm, đối mặt hai cái Nguyên Thần cảnh thất trọng thiên trở lên cao thủ, áp lực là phi thường lớn, huống chi bên trong một cái người vẫn là được xưng là Dao Ma Mã Hoành Dao, nhưng mà năm đó thể hệ trẻ tuổi ở trong người nổi bật, công pháp trác tuyệt, xuất thủ độc ác vô tình.

"Thì ra là thế, Mạc Dương đại biểu Thiên Tinh Tông hoan nghênh hai vị tiền bối làm khách!" Mạc Dương cao giọng nói ra, nhìn một chút Hàn Thần một chút, thúc giục nói: "Hàn Thần, còn không đi bày xuống tiệc rượu!"

Hàn Thần không dám trì hoãn, trong nháy mắt liền bay xuống, phân phó người phía dưới tại Thiên Tinh Tông chính đường bày xuống tiệc rượu, quy cách đương nhiên là cấp bậc cao nhất.

Huyền Chân Tử yên lặng gật gật đầu, cái này Thiên Tinh Tông tông chủ xem ra cũng không phải hám lợi đen lòng hạng người, vì sao muốn phái người diệt đi Thương Minh đâu?

"Không biết vị tiền bối này xưng hô như thế nào?"

Đối với Mã Hoành Dao sự tích, Mạc Dương là ký ức vẫn còn mới mẻ, nhưng là hắn lại chưa từng gặp qua Huyền Chân Tử, nhưng là có thể cùng Mã Hoành Dao song song mà đứng người, tự nhiên cũng là ngang cấp cao thủ.

"Bồng Lai đảo Huyền Chân Tử!"

Huyền Chân Tử ngữ khí bình thản nhu hòa, nhưng lại cho Mạc Dương một loại rung động cảm giác, Bạo Loạn Tinh Hải cấp cao nhất tông môn thế mà cũng có người làm khách Thiên Tinh Tông!

Chuyện này đối với Thiên Tinh Tông tới nói là có lợi mà không một làm hại, huống chi còn là tại Thiên Tinh Tông vừa mới diệt đi Thương Minh phái về sau, chẳng lẽ Bồng Lai đảo cũng muốn nhúng tay phiền khu vực này thể lực sao?

Mạc Dương khom người nói ra: "Mạc Dương gặp qua Huyền Chân Tử tiền bối, hai vị tiền bối mời đi theo ta!"

Vừa dứt lời, Mạc Dương tại cái thứ nhất bay lên, hướng phía Thiên Tinh Tông phòng tiếp khách bay đi, hắn muốn cho hai vị cường giả dẫn đường.

Mã Hoành Dao cùng Huyền Chân Tử hai người liếc nhau, không hẹn mà cùng bay lên, trong nháy mắt liền xuất hiện tại Mạc Dương bên cạnh, phát sau mà đến trước, tốc độ nhanh như thiểm điện.

Mạc Dương tâm thần khẽ động, hắn là hai người này đều là Nguyên Thần bát trọng thiên trở lên cao thủ? Loại tốc độ này so tuyệt đại đa số Nguyên Thần thất trọng thiên cao thủ nhanh nhiều lắm.

Hắn không biết Mã Hoành Đào cùng Huyền Chân Tử bị vây ở U Minh địa lao thời gian dài như vậy, vô luận là tâm tính cùng tích lũy đều tốt đẹp cơ sở, thực lực bản thân so ngang cấp cường giả cao hơn rất nhiều.

Thiên Tinh Tông đệ tử tốc độ thật nhanh, Mã Hoành Đào cùng Huyền Chân Tử chưa an vị, liền thấy trên mặt bàn đã bày đầy mỹ vị món ngon, linh tửu hoa quả tươi.

"Mạc Dương huynh đệ, ta xem các người Thiên Tinh Tông không tệ a, nhanh như vậy liền có thể làm thành trên một cái bàn mấy người tiệc rượu." Mã Hoành Đào hào sảng nói.

Nghe được Đào Ma khích lệ môn hạ của chính mình đệ tử, Mạc Dương trong lòng cũng là phi thường thoải mái, nếu là có thể cùng trước mắt hai người này dựng tốt quan hệ, Thiên Tinh Tông thực lực không thể nghi ngờ sẽ nâng cao một bước.

"Mã tiên bối quá khách khí, trực tiếp gọi ta Mạc Dương là có thể, cảnh giới của ngài cao hơn ta ra nhiều lắm, xưng hô như vậy ngược lại để cho ta cảm giác được khó chịu." Mạc Dương trả lời.

"Ha ha ha! Chúng ta tu đạo bên trong người giảng liền là tùy tính mà làm, Mạc Dương cũng tốt, Mạc Dương huynh đệ cũng tốt, đều là xưng hô mà thôi."

Mã Hoành Đào bung lên một ly rượu, bên trong đựng đầy thượng đẳng linh tửu, hương khí bốn phía, hơi tới khiến cho người tâm thần thanh thản.

"Rượu này có thể là hoa đào say?" Huyền Chân Tử nhẹ khẽ nhấp một miếng, nghi vấn hỏi.

Mạc Dương nghe vậy chấn động, loại này linh tửu hắn rất ít lấy ra chiêu đãi người, gây nên cất rượu phối phương đã sớm thất truyền, chính hắn cũng bắt quá ẩn giấu mười năm mà thôi.

Nếu như không phải hắn muốn cùng Mã Hoành Đào, Huyền Chân Tử kéo lên quan hệ, tuyệt đối sẽ không xuất ra loại này linh tửu, chính hắn bình thường đều bỏ được uống.

"Huyền Chân Tử tiên bối lợi hại, rượu này chính là hoa đào say!" Mạc Dương cười làm lành nói.

Mạc Dương nâng này trước mặt chén rượu, cao giọng nói ra: "Mạc Dương đại biểu Thiên Tinh Tông kính hai vị tiên bối!"

Mã Hoành Đào cùng Huyền Chân Tử cũng không còn khách sáo, dù sao hoa đào này say rượu bọn hắn càng là mấy ngàn năm đều không có uống qua, giờ phút này Mạc Dương nguyện ý chiêu đãi, há có không uống lý lẽ.

Ba người nói một chút cười, thời gian trôi qua rất nhanh, không bao lâu đã nhìn thấy mặt trời lặn về phía tây, toàn bộ biển cả đều bị trải lên nhàn nhạt hào quang, sóng nước lấp lánh.

"Tốt, Mạc Dương huynh đệ, chúng ta liền cáo từ, nếu như có làm được cái gì đến lấy ta địa phương, trực tiếp đưa tin cho ta."

Mã Hoành Đào trừ vật giới chỉ lấp Mạc Dương tám cân hoa đào say, làm sao lại không cho Mạc Dương lưu lại một tưởng niệm, tại Mã Hoành Đào xem ra, Thiên Tinh Tông sớm muộn muốn bị diệt tông, đều là lời khách sáo mà thôi.

Mạc Dương hào hứng cao, hắn muốn liền là Mã Hoành Đào câu nói này, tại mình hoặc là Thiên Tinh Tông gặp được thời điểm nguy hiểm, có thể mời được một cái Nguyên Thần bát trọng thiên cao thủ tọa trấn!

Đột nhiên, toàn bộ Vô Tận đảo trên không phát sinh biến hóa kinh người, thậm chí ngay cả phụ cận hải vực đều phát sinh một trận, một cỗ khí thế khổng lồ uy áp tràn ngập toàn bộ Bạo Loạn Tinh Hải.

Vô tận giữa hư không phẳng phát xuất hiện ngàn tia diễm lạnh, vạn đạo hào quang, đồng thời còn có mấy trăm đầu thần long cùng phương múa cái bóng đang lay động, toàn bộ bầu trời xuất hiện trước nay chưa có dị tượng.

Như có như không thần niệm tại Bạo Loạn Tinh Hải trên không truyền vang, Vô Tận trong đảo tất cả Nguyên Thần chân nhân đồng thời đăng không mà lên, duy chỉ có có mấy chục người sắc mặt đại biến, không thể tin được phán đoán của mình.

"Tông chủ, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Hàn Thần, Trương Quân, Thạch Chu cùng trong tông Nguyên Thần thật người đưa mắt nhìn nhau, loại này kinh thiên địa khiếp quỷ thần dị tượng, bọn hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Mạc Dương cũng là gương mặt chấn kinh, hắn cũng không có thấy loại này quỷ dị cảnh tượng, thấp giọng hỏi: "Hai vị tiên bối, các người nhưng biết chuyện gì xảy ra?"

"Hào quang vạn đạo, diễm lạnh rực rỡ, Thần thú ảo ảnh." Huyền Chân Tử con mắt tràn đầy rung động, cảnh tượng như thế này hắn chỉ ở trong truyền thuyết đã nghe qua.

Mã Hoành Đào sắc mặt cũng biến thành ngưng trọng, hắn cũng nhìn ra lần này dị tượng không chỗ tầm thường, ánh mắt thật lâu dừng lại trong hư không xuất hiện huyền tượng.

"Đây là cái thể đại năng tấn thẳng dị tượng!" Mã Hoàn Đào trầm giọng nói ra.

"Cái thể lớn có thể đột phá?"

"Tiềm Long cảnh cái thể lớn có thể đột phá, không phải là đột phá đến nhìn tiên cảnh?"

Bên cạnh mấy vị Nguyên Thần chân nhân đều bị Mã Hoàn Đào lời nói kinh hãi, Tiềm Long cảnh cái thể đại năng bản thân cũng đã là Hồng Hoang giới cực đầu cấp nhân vật, nếu là tại đột phá chẳng phải là càng thêm đáng sợ.

Cùng lúc đó, tại xa xôi Đông Hoang chỗ sâu, cái nào đó ẩn thế gia tộc già người trong mắt lóe lên một tia tinh quang, tự lẩm bẩm: "Rốt cục có người đột phá đến nhìn tiên cảnh!"

Lời còn chưa dứt, người này vậy mà một tay xé rách không gian, một bước bước vào hư không biến mất không thấy gì nữa.

"Một vạn năm ngàn năm, thế mà còn có người có thể đột phá nhìn tiên cảnh, hẳn là có người đạt được thiên địa chí bảo hoặc là cực phẩm linh đan?"

Núi cao nguy nga bên trên, một vị hạc phát đồng nhan lão bà bà tự nhủ.

Mà lúc này Phương Lâm thảng hồ nhiên không biết, Bạo Loạn Tinh Hải trên không phát sinh dị tượng, hẳn còn đang nỗ lực hướng phía đỉnh núi leo. Tựa tay lau lau rồi phía dưới mồ hôi trán, Phương Lâm lắc đầu, ở cái này băng thiên tuyết địa thể giới bên trong, lại có thể toàn thân mồ hôi đầm đìa. Mạnh mẽ kiếm khí càng ngày càng đáng sợ, lạnh thấu xương kiếm ý như là hàn băng nhập thể, nhục thân bên trên mồ hôi nóng lâm ly, nhưng mà nội tâm lại rét lạnh thấu xương, băng hóa Cửu Trọng Thiên cảm giác thật không thể tưởng tượng.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 117:: Chấn kinh Hồng Hoang giới

Ánh mắt chiếu tới chỗ, Tru Tiên Kiếm liền dựng thẳng đứng ở đó, phảng phất tuyên cổ trường tồn, kiếm khí bén nhọn ép Phương Lâm thăm dò bất quá khí tới.

Thân kiếm dài ước chừng ngàn mét, bề rộng chừng trăm mét, cổ xưa khí tức đập vào mặt, cùng lần đầu nhìn thấy lúc giống như xảy ra một loại nào đó biến hóa, tràn đầy nhân nhạ kiếm chế.

Đây là có chuyện gì? Trong đầu của mình vì sao lại đột nhiên xuất hiện loại cảm giác này?

Phương Lâm cố gắng làm mình đứng ở Tru Tiên Kiếm trước, toàn thân linh lực như là một dòng nước ấm tại thể nội chậm chậm lưu động, không ngừng khu trục lấy trên người hàn khí.

Tru Tiên Kiếm!

Tam giới thứ nhất sát khí, nếu như nói mình lần đầu nhìn thấy nó thời điểm còn có một vẻ hoài nghi, nhưng là hiện tại Phương Lâm đã hoàn toàn vững tin trước mặt cái này thanh cổ kiếm nhất định là cái kia thanh sát khí.

Phong Thần bảng biến thành Phong Thần đồ giám, U Minh đảo bên trong vậy mà ẩn giấu đi U Minh huyết hải, thậm chí còn có Triệu Công Minh, Minh Hà lão tổ cùng Huyền Quy đạo nhân tung tích.

Gần nhất phát sinh đây hết thảy, đủ để đã chứng minh Phương Lâm hiện tại vị trí cái này Hồng Hoang giới nhất định cùng trong truyền thuyết Hồng Hoang tồn tại thiên ti vạn lữ liên hệ.

Thăng linh, nhập đạo, Nguyên Thần, Tiềm Long, nhìn tiên, lại hướng lên liền là đột phá đến Tiên Vực, mà Huyền Quy đạo nhân nói tới tiên người sinh sống địa phương gọi là Thượng Cổ Tiên vực.

Nói cách khác cái này Hồng Hoang giới nhưng thật ra là thần thoại Hồng Hoang tầng dưới thể giới, mà Thượng Cổ Tiên vực mới thật sự là Hồng Hoang đại lục!

"Tốt bằng lãnh khí tức!" Phương Lâm rốt cục nhìn không được hướng phía Tru Tiên Kiếm đưa tay ra, lập tức cảm thấy một cỗ muốn đông lạnh toái linh

hồn rét lạnh.

Cổ này bằng lãnh khí tức phảng phát đến từ lòng đất Vạn Niên Huyền Băng, tựa hồ có người có thể thổi bên trên một hơi, liền có thể hóa thành trong suốt sáng long lanh khối băng.

"Không tốt, cổ khí tức này tựa hồ muốn đông kết ta thức hải!"

Phurong Lâm sắc mặt đại biến, lập tức ngồi xếp bằng ngồi dưới đất, điên cuồng vận chuyển toàn thân linh lực chống cự lấy thức hải bên trong dị biến.

Cái này một cổ băng lưu phảng phát có được mình linh tính, nhanh chóng bao vây Phurong Lâm ngay trong thức hải chín đạo linh hồn vòng xoáy, thậm chí có thể cảm giác được không ít linh khí bị đông cứng.

Phurong Lâm thật không nghĩ đến cái này Tru Tiên Kiếm thể mà đáng sợ như vậy, mình chỉ là đựng một cái, không nghĩ tới liền mang đến cho mình lớn như vậy phong hiểm.

Tru Tiên Kiếm, Tru Tiên Kiếm, tên như ý nghĩa liền là chuyên môn đối phó tiên nhân, cái này cũng bao quát chỗ có người tu tiên!

Vô luận là Thăng Linh cảnh, Nguyên Thần cảnh cùng nhìn tiên cảnh, phạm là lấy thành tiên vì mục tiêu cuối cùng nhất phương thức tu luyện, đối mặt Tru Tiên Kiếm đều sẽ có một loại tự nhiên áp chế.

Vì ngăn cản xâm nhập thức hải Tru Tiên Kiếm khí, Phurong Lâm chỉ có thể điều động lên Phong Thần đồ giám lực lượng, nhưng là để hấn ngạc nhiên sự tình phát sinh.

Tại đạo này bằng lãnh khí tức dưới, Phong Thần đồ giám phảng phát thành trong suốt, căn bản là không có cách áp chế kiếm khí tại thức hải bên trong khuếch tán, thậm chí đang trợ giúp kiếm khí càng nhanh chiếm lĩnh Phurong Lâm thức hải.

Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Phurong Lâm sắc mặt tái xanh, thần sắc càng thêm ngưng trọng, Tiệt Thiên trải qua lấy điên cuồng gấp đôi tốc độ vận chuyển, phảng phát vô số ngôi sao đang xoay tròn.

Tru Tiên Kiếm khí mới vừa cùng Tiệt Thiên trải qua khí tức gặp nhau, Phurong Lâm bên người liền phát sinh kinh người kịch biến, mà hết thảy này còn hiển hiện tại Hồng Hoang giới.

Liệt nhật huyền không Đông Hoang, trời u ám Nam Ngục, lôi điện đan xen Tây Mạc, bông tuyết bay múa Bắc Châu lập tức phát sinh đáng sợ biến hóa, so Bạo Loạn Tinh Hải vừa mới phát sinh dị biến càng khiến người ta chấn kinh.

Một tòa thần bí hòn đảo đột nhiên hiện lên ở toàn bộ Hồng Hoang giới trên không, bên trong thỉnh linh xuất hiện rất nhiều không biết tên yêu thú, thậm chí có thể nhìn thấy bên trong có rất nhiều cường giả tu luyện.

Dáng người khôi ngô yêu ma, yêu diễm kinh người tiên tử, thôn vân thổ vụ giao long, càng nhiều sinh vật tản ra khí tức cường đại, lại đều lăng lạng ngồi tại một người trẻ tuổi phía dưới.

Tên kia người trẻ tuổi sắc mặt lạnh lùng, song mi nằm ngang, trên trán khí khái anh hùng hùng hực, cả người tản ra thiên địa uy áp, phảng phát hấn cái kia chính là vùng thể giới kia chủ nhân.

"Thật là đáng sợ khí tức, nơi đó đến tột cùng là địa phương nào, nhìn những người kia tu vi đều tại Tiềm Long cảnh trở lên a!"

Bồng Lai đảo bên trên Huyền Chân Tử đứng tại tông chủ sau lưng, nhìn lấy tông chủ nhú mày, làm bầm lâu bầu nghị luận trên không phát sinh dị biến.

"Cái thể lực này thực lực quá kinh người, cần phải phái người tra rõ ràng cái thể lực này chân thực bối cảnh!"

"Vì cái gì ta nhìn thấy tên kia người tuổi trẻ ánh mắt, phảng phát tựa như đối mặt lão thiên gia chất vấn?"

"Ta cảm thấy bọn hấn những người kia đều là tiên nhân!"

Hồng Hoang giới các cái địa phương xuất hiện đủ loại nghị luận, đối tại bầu trời biến hóa kinh người phát biểu ý kiến của mình.

Tu đạo giới tin tức truyền tống thật nhanh, tất cả đỉnh cấp tông môn cùng truyền thừa gia tộc đều biết lần này dị biến tính đáng sợ, thế mà quét sạch toàn bộ Hồng Hoang giới.

Cũng liền nói chế tạo cảnh tượng này người chỉ ít tại Hồng Hoang giới không người có thể địch, điều này cũng làm cho rất nhiều thể lực trong lòng tâm thần bất định bất an, Hồng Hoang giới sắp biến thiên.

Rất nhiều cao nhân tiền bối mắt thấy bầu trời kỳ cảnh, nhao nhao suy tư cùng này tượng xứng đôi sự tình, nhưng là để bọn hấn thất vọng.

Phurong Lâm tự nhiên không biết Hồng Hoang giới bây giờ đã lộn xộn, nếu như hấn hiện tại có thể nhìn thấy trên bầu trời cảnh tượng, có lẽ hấn lần đầu tiên liền sẽ thất kinh la lên.

Bích Du đảo! Tiệt giáo đại bản doanh. Tên kia cao cao tại thượng, lạnh lùng như núi người trẻ tuổi chính là trong truyền thuyết chí cao thánh nhân Thông Thiên giáo chủ.

"Tên nam tử kia trên trán có khỏa nốt ruồi son? Thân ảnh tựa hồ cùng U Minh đảo bên trên tiên nhân rất giống a?"

Người nói chuyện chính là Tư Không Chính, giờ phút này hắn cũng tại Tư Không gia tộc phía sau núi, tại bên cạnh hắn còn đứng lấy mấy vị khuôn mặt cổ xưa người già.

"Chính nhi, người nói là người đã từng thấy qua trong đó người nào đó?" Tư Không Chính phụ thân Tì Không Huyền nghi vấn hỏi.

Tư Không Chính không có quay người, miệng bên trong lầm bầm: "Mặc dù thiếu khuyết thứ gì, nhưng là cùng U Minh đảo bên trên xuất hiện tiên nhân rất tương tự, ta hoài nghi xuất hiện ở trên không chính là tiên nhân tông môn!"

Tì Không Huyền cùng sau lưng người già thân thể hơi chấn động một chút, sắc mặt lập tức đại biến: "Người nói mặt trên thế lực có thể là Tiên Vực tông môn hình chiếu?"

"Ta còn không quá chắc chắn, trừ phi?" Tư Không Chính con mắt nhìn chăm chăm bầu trời tên kia nốt ruồi son đạo nhân, đột nhiên sắc mặt trở nên trắng bệch.

"Trừ phi cái gì?" Nào đó vị lão giả truy vấn.

Tư Không Chính không có trả lời, hai mắt gắt gao nhìn chăm chú lên tên kia hạc giữa bầy gà người trẻ tuổi, phảng phất gặp được chuyện bất khả tư nghị gì.

Chỉ gặp tên kia người trẻ tuổi hơi hốt phát phát tay, lập tức trước người xuất hiện bốn thanh kiếm dáng cổ xưa trường kiếm, tản ra khác biệt quá nhiều khí tức.

Trong lúc đó tứ thanh trường kiếm đồng thời bay về phía không trung, kịch liệt phóng đại, phảng phất hóa thành dài ngàn mét, cắm tại mọi người chung quanh, lập tức cường đại kiếm khí phô thiên cái địa mà đến.

"Không có khả năng, tại sao sẽ là như vậy?"

Tư Không Chính khiếp sợ nghi vấn hỏi, mấy trăm đạo kiếm khí vừa mới xuất hiện, bầu trời dị tượng lập tức biến mất vô tung vô ảnh, phảng phất bầu trời cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện.

Lập tức toàn bộ Hồng Hoang giới lần nữa rối loạn lên, cùng lúc đó, vô số cái thế lực lớn bắt đầu hành động, muốn thăm tra lần này dị biến phía sau hàm nghĩa chân chính.

Vô luận lần này thiên tượng đến cùng biểu thị cái gì, không thể nghi ngờ là kinh động đến toàn bộ Hồng Hoang giới, một cổ trước nay chưa có mây đen bao phủ tại tất cả Tu Đạo giả trên đầu.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118:: Thanh Liên sinh, trở lại Nhập Đạo cảnh

Liệt nhật huyền không, vạn dặm không mây, âm âm sóng dậy mặt biển, kim quang bày khắp toàn bộ thủy vực, phảng phất có Đại Phật hàng thế, phổ độ chúng sinh.

Nửa canh giờ trước, Bạo Loạn Tinh Hải có người đột phá đến Chuẩn tiên cảnh, thiên hoa loạn trụ, hào quang vạn đạo, diễm lành rực rỡ, thật sâu chấn kinh Bạo Loạn Tinh Hải.

Mà vừa mới xuất hiện tại Hồng Hoang giới trên không thế lực thần bí, càng thêm làm cho cả Hồng Hoang giới gây nên rối loạn, tung hoành thiên cổ, ai có thể trường sinh bất tử?

Không biết Chuẩn tiên cảnh đại năng tại Bạo Loạn Tinh Hải đột phá, phảng phất một đóa to lớn mây đen bao phủ tại tất cả tông môn cao tầng trong đầu.

Mà những cái kia từ U Minh đảo trở về Nguyên Thần cảnh các cường giả, ở trong rất nhiều trong lòng người so những người khác càng thêm chấn kinh, bởi vì bọn hắn hết thảy nhìn thấy nốt ruồi son đạo nhân thân ảnh.

Tại U Minh đảo bên trên, sớm có Huyền Quy đường người chứng thực tên kia nốt ruồi son đạo nhân chính là thượng quan Tiên Vực Đại La Kim Tiên, thực lực cao cường, thân phận tôn quý.

Nhưng là như thế này một cái bỏ nhấp nháy cổ kim cường giả, lại an tĩnh ngồi ở kia tên thiếu niên thần bí dưới thân, phảng phất vẫn bởi thần thái câu nệ, ánh mắt tràn đầy tôn kính.

"Đạo lão ma, việc này không thể coi thường, nếu như đoán không lầm, bầu trời xuất hiện hiện ảnh nhất định là Thượng Cổ Tiên vực thế lực cường đại."

Huyền Chân Tử cùng Mã Hoành Dao mắt sáng như đuốc, mà lại cùng Phương Lâm tiếp xúc thời gian dài nhất, rất dễ dàng liền có thể đánh giá ra tên kia nốt ruồi son đạo nhân liền là Phương Lâm trong miệng Đại La Kim Tiên.

"Thượng Cổ Tiên vực biến mất thời gian dài như vậy, mà lại vài vạn năm đến, chưa từng có Chuẩn tiên cảnh đột phá đến Tiên Vực sự kiện lưu truyền, đây rốt cuộc ẩn giấu đi bí mật gì?"

"Càng trùng hợp chính là, vừa mới có người đột phá đến Chuẩn tiên cảnh, bầu trời liền xuất hiện thần bí Tiên Vực tông môn, trong này biểu thị cái gì?"

Mã Hoành Dao gương mặt trang nghiêm, lăng lăng đứng tại Huyền Chân Tử bên cạnh, ngẩng đầu nhìn khôi phục như lúc ban đầu bầu trời, trong lòng đang tính toán lấy nào đó một số chuyện.

"Chúng ta trực tiếp đi Thương Minh đảo, chỉ cần tìm được Phương Lâm, hẳn khẳng định biết một số chúng ta không biết nội tình." Huyền Chân Tử đề nghị.

Tại Thiên Tinh Tông làm khách thời điểm, tại Huyền Chân Tử thăm dò dưới, Mạc Dương trong lúc vô tình tiết lộ Thương Minh phái trưởng môn bị người cướp đi sự thật.

Cướp đi Khuất Thắng người chính là một tên thiếu niên, tự xưng đến từ Đông Hoang Khương gia, nhưng lại có thể lăng không thi triển màu xanh cự thủ, mà lại có được một cái Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bồng Diểu!

"Dạng này cũng được, nếu như tên thiếu niên kia không phải Phương Lâm, thật đến từ Đông Hoang Khương gia, vậy hẳn cướp đi Thương Minh phái tông chủ tự khiến người khó hiểu." Mã Hoành Dao thần nhiên nói.

Huyền Chân Tử yên lặng gật đầu, nếu như Khuất Thắng thật bị truyền thừa gia tộc người bắt đi, như vậy chuyện này phía sau ẩn tàng đồ vật, liền càng thêm đáng sợ.

Hai người đồng thời đằng không mà lên, cười gió mà đi, tại bát ngát mặt biển như là người trong chốn thần tiên, tiêu sái tự nhiên, hướng phía Thương Minh đảo bay đi.

Thương Minh đảo Lăng Nhật Phong, Tru Tiên luân hồi trong trận.

Lớn như vậy Tru Tiên Kiếm tại vô tận Tuyệt Vực bên trong, thời gian dần trôi qua tàn nát ra ảm áp khí tức, tức sát, lạnh lùng kiếm khí đang nhanh chóng co vào.

Bên cạnh tĩnh tọa Phương Lâm, sắc mặt đỏ bừng, hai tay phảng phất hóa thành sắt đá, hai tay chạm vào nhau phát ra sắt đá thanh âm, mười phần quý dị.

Ngay trong thức hải chín đạo vòng xoáy linh khí nhiệt độ cũng bắt đầu tăng trở lại, bị Tru Tiên Kiếm khí đông kết thức hải giờ phút này cũng từng bước hòa tan, hóa thành cường đại Linh Vũ hạ xuống.

Linh Vũ như là to như đậu nành nhỏ, tàn nát tại chín đạo vòng xoáy linh khí bên trong, liền hồi Phương Lâm ngay trong thức hải linh khí dung hợp, thậm chí có từng tia từng tia đột phá dấu hiệu.

Phương Lâm đột nhiên mở mắt ra, mang theo mừng rỡ nhìn lên trước mặt Tru Tiên Kiếm, sau đó lần nữa nhắm mắt lại, toàn lực vận chuyển Tiệt Thiên trái qua.

Tiệt Thiên trái qua không hổ là cường đại đạo kinh, tại Phương Lâm điên cuồng vận chuyển tình huống dưới, lại thêm Linh Vũ như chú tưới nước, lập tức tại ngay trong thức hải hiện ra dị tượng.

Chín đạo vòng xoáy linh khí như là chín khẩu linh tuyền, không ngừng phun trào ra linh khí, trong đó đột nhiên xuất hiện một khóa hạt sen, nổi lơ lửng vòng xoáy linh khí ở trong.

Này mầm, trưởng thành, nở hoa, tử vong, suy bại, rơi xuống, tại Phương Lâm ngay trong thức hải diễn lại sinh tử tồn vong chỉ đạo.

Sinh mệnh liền là không ngừng trưởng thành, lão đảo nghiêng ngã thụ thương, lão đảo nghiêng ngã trưởng thành.

Phương Lâm đối ở thức hải bên trong phát sinh đây hết thảy, thờ ơ, yên lặng vận chuyển toàn thân linh lực, từ đầu đến chân, chu thiên luân hồi, không dám dừng lại ngừng lại.

Sau đó vòng xoáy linh khí ở trong lại một lần nữa xuất hiện hạt sen, giống như lần trước tiếp tục nảy mầm, nở hoa, nhưng lại duyên dáng yêu kiều, cứng chắc đứng ở vòng xoáy ở trong.

Vô tận linh khí hun đúc, cảm rễ tại vòng xoáy linh khí bên trong, dần sinh chín đóa hoa sen tản ra thuần khiết khí tức, phảng phất một gốc đến từ Tiên Vực linh căn.

Tinh khiết Linh Vũ đáp xuống hoa sen phía trên, một lần lại một lần gột rửa lấy cành lá cùng rễ cây, như là mình tu luyện, rất có linh tính.

"Cửu Liên hàng thế, phá toái nhập đạo!" Phương Lâm bỗng nhiên thấp giọng quát nói.

Lập tức thức hải bên trong phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, chín đóa hoa sen đồng thời vỡ vụn, tản mát lá sen phiêu phù ở chín đạo vòng xoáy linh khí phía trên, muốn muốn lần nữa tụ hợp lại cùng nhau.

Phương Lâm hai tay nhanh chóng kết động Linh quyết, hai đạo Niêm Hoa Chỉ giao nhau mà động, lập tức một cỗ sôi trào mãnh liệt linh lực phóng tới thức hải, trong chốc lát che mất chín đạo vòng xoáy linh khí.

Toàn bộ thức hải phảng phất như là Bạo Loạn Tinh Hải, vậy mà không có bất kỳ cái gì vòng xoáy linh khí ba động, tựa như một phương thủy vực không có chút rung động nào.

"Rốt cục đến một bước này, lập tức bắt đầu đột phá!"

Phương Lâm đột nhiên mở mắt ra, phảng phất trong hai mắt xen lẫn một cỗ cường đại kiếm khí, bay thẳng Tru Tiên Kiếm mà đi.

Thời gian từ từ tan biến, bình tĩnh ngay trong thức hải đột nhiên phát sinh biến hóa, phảng phất có đồ vật gì muốn ra đời, nhàn nhạt uy áp tràn ngập toàn bộ không gian.

Ra nước bùn mà không nhiễm, rửa thanh sóng gợn mà không yêu.

Một đóa cực đại hoa sen thời gian dần trôi qua hiện lên ở Phương Lâm ngay trong thức hải, xanh biếc lá sen phía trên linh thủy tô điểm, trong suốt trong suốt thuần khiết không tì vết.

Phảng phất một vị thần nữ hàng thế, lẳng lặng đứng im lặng hồi lâu đứng ở trong đó, thần thánh uy nghiêm phía dưới ẩn giấu đi cường đại linh lực, phảng phất có chút rung động, liền có thể chấn động thức hải.

"Nhập Đạo cảnh! Lần nữa đột phá Nhập Đạo cảnh cảm giác, quả nhiên rất thoải mái a!"

Mạnh mẽ linh lực lưu chuyển tại thân thể kỳ kinh bát mạch, không ngừng làm dịu nhục thân, đồng thời cũng đang nhanh chóng lớn mạnh lấy Phương Lâm linh hồn.

Nguyên lai cái này Tiệt Thiên trải qua cùng phổ thông pháp quyết tu luyện cũng không giống nhau, tiến vào Nhập Đạo cảnh về sau, ngay trong thức hải không còn xuất hiện Kim Đan, mà là xuất hiện Thanh Liên.

Một đóa Thanh Liên liền là Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên, chín đóa Thanh Liên liền là Nhập Đạo cảnh Cửu Trọng Thiên, Cửu Liên hợp nhất liền có thể lần nữa đột phá tấn thăng, thành tựu Nguyên Thần chân nhân.

Phương Lâm đứng người lên, phảng phất tràn đầy khí lực, bản thân cảm giác so với lần trước đột phá lúc thực lực lật ra gấp bội, phảng phất có thể chiến thắng Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên, thậm chí ngũ trọng thiên cường giả.

Dưới chân tuyệt tại Tru Tiên Kiếm khí tức chuyển biến đồng thời, sớm đã hòa tan, trên mặt đất lò mờ có thể thấy được dòng nước dầu vết.

Lần nữa đưa tay phải ra, Phương Lâm yên lặng vận chuyển linh khí, lập tức từ thức hải bên trong phát ra bốn đạo cỗ xua, tiêu sát kiếm khí, trực tiếp thua đưa đến Tru Tiên Kiếm ở trong.

Lập tức Tru Tiên Kiếm tản mát ra màu xám linh quang, phảng phất liền muốn lần nữa khôi phục, trùng thiên ngân minh, toàn bộ thân kiếm phát sinh run rẩy kịch liệt.

Phương Lâm không chế thân thể của mình, cấp tốc rời đi Tru Tiên Kiếm, cả hai khoảng cách trọn vẹn mấy trăm mét.

Phảng phất ý thức được Phương Lâm đã rời đi khu vực nguy hiểm, Tru Tiên Kiếm chậm rãi dâng lên, bí mật mang theo không ngừng rơi xuống đá vụn, như là cự nhân hoành không xuất thế.

"Tru Tiên Kiếm khôi phục !" Phương Lâm nhìn lấy dần dần bay lên không trung Tru Tiên Kiếm, trong lòng chấn kinh sau khi tự lẫm bẫm.

Chương 119:: Thu lấy Tru Tiên Kiếm

Thương Minh ở trên đảo đột nhiên bộc phát ra một cỗ kinh thiên động địa khí tức, phảng phất một thanh khoáng thế cỗ kiếm ra khỏi vỏ, đầy trời kiếm khí âm âm sóng dậy, thế không thể đỡ.

"Tru Tiên luân hồi trận?" Khuất Thắng cau mày tự lẩm bẫm, đột nhiên sắc mặt trở nên trắng bệch, cả kinh kêu lên: "Không tốt, Phung Lâm còn ở bên trong!"

Trong đầu vừa mới xuất hiện ý nghĩ này, Khuất Thắng thân ảnh trong nháy mắt liền hóa thành lưu quang, hướng về phía Tru Tiên luân hồi trận mà đi, nhanh như thiểm điện, chớp mắt là qua.

Lăng Nhật Phong Tru Tiên luân hồi trận đến tốt cùng là người phương nào bày ra, môn phái ở trong cũng không có điển tịch ghi chép, nhưng lại không cách nào nếu không nó quý dị cùng đáng sợ.

Tại trên vạn năm truyền thừa quá trình bên trong, một mực liền bị coi như trừng phạt đệ tử thủ đoạn, bề môn tư quá, tôi luyện tâm cảnh tốt nhất pháp môn.

Làm Thương Minh phái tông chủ, Khuất Thắng đã từng chuyên môn truy tra qua Tru Tiên luân hồi trận dấu vết, nhưng lại không có phát hiện bất luận cái gì manh mối cùng ghi chép.

Thanh sam múa may theo gió, hai con ngươi ẩn hiện vẻ lo lắng, Khuất Thắng hồ hững roi vào Tru Tiên luân hồi trận lối vào, có thể thật sâu cảm nhận được bên trong tán phát uy áp.

Lực lượng thật đáng sợ! Lại có thể để Nguyên Thần cảnh Khuất Thắng thân hình lắc lư, phảng phất chỉ có sức mạnh cường đại tới đâu một điểm, liền có thể đem trấn áp nằm xuống.

"Không nghĩ, ta nhất định phải vào xem, Phung Lâm thế nhưng là chấn hưng Thương Minh phái duy nhất thí sinh, ngàn vạn không thể xuất hiện cái gì sai lầm!"

Khuất Thắng hít sâu một hơi, sắc mặt trở nên trở nên kiên nghị, làm tông chủ, hần đầu tiên muốn cân nhắc liền là Thương Minh phái phục hưng.

Tay phải nhẹ nhàng kích động, từng đạo từng đạo hoa lệ kiếm quyết từ Khuất Thắng trong tay thi triển đi ra, chính là Thương Minh phái cơ sở kiếm quyết: Thương Minh kiếm quyết.

"Sưu! Sưu!" Ngay tại Khuất Thắng liền muốn thi triển ra lần thứ tám kiếm quyết thời điểm, trước mắt đột nhiên xuất hiện hai cái cùng mình tuổi tác tương tự người.

Khuất Thắng lập tức đề cao cảnh giác, hần thể mà thấy không rõ cái này tu vi của hai người, đủ để chứng minh chỉ ít cũng là Nguyên Thần ngũ trọng thiên trở lên cường giả, trong lòng tâm thần bất định bất an.

"Hai vị tiền bối là ai, quang lâm chúng ta Thương Minh phái có chuyện gì?" Khuất Thắng giả bộ như trấn định mà hỏi.

Bên trong một cái dáng người khô ngô người lạnh lùng mà hỏi: "Người lại là người phương nào? Thương Minh chỉ trích đã bị Thiên Tinh Tông diệt môn sao? Người là ai?"

Khuất Thắng có chút chấn kinh, người này thế mà biết Thương Minh phái đã bị diệt tông, xem ra hai người này cũng hẳn là Bạo Loạn Tinh Hải thế lực, cũng không biết đến từ môn phái nào.

"Không dám lừa gạt hai vị tiền bối, Thương Minh phái xác thực đã bị diệt phái, ta chính là Thương Minh phái tông chủ Khuất Thắng."

"Người chính là Khuất Thắng? Đem người từ Thiên Tinh Tông cứu ra tên thiếu niên kia ở nơi nào?" Một cái khác khuôn mặt mộc mạc nam tử vạn hỏi.

Bọn hắn vậy mà biết ta bị người từ Thiên Tinh Tông cứu ra, hẳn là bọn hắn là Thiên Tinh Tông phái tới bắt ta về đi? Tuyệt không thể để bọn hắn biết Phung Lâm liền tại bên trong!

Khuất Thắng trong đầu một khi có ý nghĩ này, đôi đột nhiên xuất hiện hai người này càng thêm đề phòng, hai con ngươi về sau ẩn ẩn tán ra một cỗ địch ý.

"Ta cùng Đạo lão ma mới vừa từ Thiên Tinh Tông trở về, bọn hắn tông chủ chính miệng nói cho chúng ta biết, người bị Đông Hoang người của Khương gia bắt đi, chúng ta liền muốn gặp một lần tên thiếu niên kia."

Người nói chuyện chính là Huyền Chân Từ, hần phảng phát nhìn thấu Khuất Thắng tâm tư, gấp tiếp lấy mở miệng giải thích.

"Cái gì Đông Hoang gia tộc người? Hần đem ta ném tới Thương Minh đảo, liền đã rời đi nơi này."

Mã Hoành Đào ánh mắt như đao, trong lúc đó xuất thủ từ vài trăm mét dưới sơn cốc mặt, bắt lấy một cái Kim Sí Đại Bằng Điều, trực tiếp còn tại Khuất Thắng trước mắt.

"Không cần nói láo, chúng ta đối người không có địch ý, chỉ là muốn xác nhận một chút tên thiếu niên kia là không là bằng hữu của chúng ta, càng sẽ không trợ giúp Thiên Tinh Tông đối phó các người."

Huyền Chân Từ là ai, Bồng Lai tiên đảo đời trước ở trong nhất người có thiên phú một trong, nói ra tự nhiên là nhất ngôn cửu đỉnh, tuyệt không nuốt lời.

Khuất Thắng khoe miệng giật giật, đang muốn mở miệng giải thích, đột nhiên cảm giác được một cỗ kiếm khí bén nhọn đập vào mặt, âm u, tức sát, không mang theo một tia sinh cơ.

Mã Hoành Đào sắc mặt đại hi, ha ha cười nói: "Huyền Chân Từ, đạo kiếm khí này cùng Phương Lâm trước đó tại U Minh đảo bên trên thi triển đồng xuất một triệt, Phương Lâm tất ở bên trong."

"Không tệ, đạo kiếm khí này rất quý dị, khí tức tương đương cỗ quái, phảng phát ẩn chứa vô tận sát cơ." Huyền Chân Từ nói bổ sung.

Hai người biểu lộ tại Khuất Thắng xem ra, tựa hồ thật đối Thương Minh phái không có ác ý gì, nhưng là trong lòng cảnh giác lại không dám chút nào hạ xuống.

"Khuất tông chủ, mở ra trận môn đi, ta cùng Đào lão ma muốn vào xem một chút." Huyền Chân Từ quay đầu xem ra Khuất Thắng một chút.

Huyền Chân Từ ánh mắt phảng phát xen lẫn một loại nào đó ma lực, khu sử Khuất Thắng liên tục huy động hai lần Thương Minh kiếm quyết, mở ra Tru Tiên luân hồi trận trận môn.

Lập tức một đạo cỗ xưa, tiêu sát kiếm khí sôi trào mãnh liệt mà đến, không vài đạo kiếm khí thể mà hóa thành thực chất, như là Vạn Kiếm Quy Tông nghiêng lấy.

"Vạn Kiếm Quy Tông!" Mã Hoành Đào sắc mặt có chút biến động.

Hần thường xuyên cùng Tạ Vô Cực giao thủ, tự nhiên biết Vạn Kiếm Quy Tông ý vị như thế nào, hoặc là liền là người này cảnh giới cực cao, hoặc là liền là trong tay có một thanh Vương Giả Chi Kiếm.

Phương Lâm tu vi thật sự, hần cùng Huyền Chân Từ phi thường rõ ràng, nhiều nhất có thể cùng Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên một trận chiến, nhưng là tuyệt đối làm không được Vạn Kiếm Quy Tông.

Khuất Thắng đi theo Huyền Chân Từ cùng Mã Hoành Đào sau lưng, ba người đồng thời hướng phía trong trận ngọn núi cao nhất đi đến, bởi vì nơi đó chính là lữ một thanh khoáng thế cự kiếm.

"Cái này Tru Tiên Kiếm cũng là quá lớn, căn bản là không có cách thu lại, nếu là có thể trở nên cùng trường kiếm bình thường lớn nhỏ liền tốt." Phương Lâm lầm bầm.

Vừa dứt lời, chỉ thấy Tru Tiên Kiếm cấp tốc thu nhỏ, trong nháy mắt liền thu nhỏ ngàn vạn lần, hóa thành một thanh phi kiếm vòng quanh Phương Lâm thân thể xoay tròn.

Lạnh lóng lánh, sao trời tô điểm, phảng phát một đạo sương mù quán quanh lấy Phương Lâm, như mộng như ảo, hoa lệ vô cùng.

"Thu!" Phương Lâm quát lạnh nói, lập tức Tru Tiên Kiếm biến mất ở trước mắt, chui vào ngay trong thức hải, thỉnh linh cùng Phong Thần đồ giám đặt song song mà cư.

Tru Tiên Kiếm đột nhiên biến mất, trong nháy mắt ngay tại Tru Tiên luân hồi trận ở trong phát sinh phản ứng, vô số tính thực chất kiếm khí đồng thời vỡ vụn, toàn bộ hư không phảng phát gương đồng xuất hiện vết rách.

"Hư không vỡ vụn!" Huyền Chân Từ sắc mặt âm trầm, đây là tương đương kinh khủng một việc.

"Không tốt, Phương Lâm căn bản ngăn cản không nổi hư không vỡ vụn mang tới áp lực!" Mã Hoành Đào rất nhanh liền kịp phản ứng, đột nhiên gia tốc hướng phía đỉnh núi chạy vội.

Khuất Thắng cũng là phi thường lo lắng Phương Lâm an toàn, đang muốn theo sát Mã Hoành Đào tiến lên thời điểm, phảng phát minh bạch sự tình gì, ngạnh sinh sinh dừng bước.

Hư không vỡ vụn càng ngày càng nhiều, rất nhanh liền tại ba người đỉnh đầu tạo thành một cái cánh cửa khổng lồ, nhưng là đi có thể trông thấy cảnh tượng bên ngoài, hách lại chính là Thương Minh đảo Lăng Nhật Phong.

Mấy con chim mà tại Lăng Nhật Phong lướt đi mà lên, ôn hòa biển gió nhẹ nhàng thổi qua nhánh cây, phảng phất có thể nghe được sần sật thanh âm, như là chân thực hiện trạng .

"Ta mình bạch chuyện gì xảy ra, Đạo lão ma, ngươi không dùng đi lên phía trước, liền đứng ở chỗ này đi." Huyền Chân Tử dừng bước.

"Là trận pháp bị phá hết?" Mã Hoành Đạo nghi vấn hỏi.

Khuất Thắng cũng phán đoán không được chuyện gì xảy ra, ngữ khí lập lòe nước đôi, hỏi đáp: "Hắn là đi! Ta cũng không rõ ràng chuyện gì xảy ra?"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120:: Báo thù kế hoạch

Phương Lâm thon dài thân ảnh thời gian dần trôi qua nổi lên, phảng phất xuyên phá hư không, từ vô tận sâu trong vũ trụ trở về, toàn thân trên dưới nhiều một cỗ không nói ra được cảm giác thần bí.

Hai con người sáng ngời hữu thần, giống như hai khóa nho tím khảm nạm tại trong hốc mắt, như tiên người giáng lâm thế gian, thậm chí mang theo siêu phàm thoát tục khí chất.

"Phương lão đệ! Rốt cuộc tìm được người !" Mã Hoành Đạo thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện tại Phương Lâm trước người, cười ha ha chào hỏi.

"Mã đại ca! Tại sao là người?" Phương Lâm chân kinh mà hỏi.

Ánh mắt chiếu tới chỗ, nhìn thấy Huyền Chân Tử cùng Khuất Thắng hai người đứng ở cùng một chỗ, Phương Lâm tâm bên trong trong lúc đó dâng lên một cái không tốt suy nghĩ.

Hai vị Nguyên Thần chân nhân lúc này đột nhiên đến tìm kiếm mình, tuyệt đối không phải là trợ giúp mình trùng kiến Thương Minh phái, khẳng định là bởi vì cái khác tương đối chuyện khó giải quyết.

Khuất Thắng cùng Huyền Chân Tử đồng thời bay lên rơi vào Phương Lâm bên cạnh, tử quan sát kỹ Phương Lâm về sau, thành linh phát hiện Phương Lâm cùng trước đó có biến hóa cực lớn.

Ban đầu Phương Lâm trầm ổn nội liễm, phảng phất một thanh tuyệt thế bảo đao giấu ở trong bảo khố, lại như cùng một cái giao long bàn nằm tại biển cả chỗ sâu.

Mà lúc này Phương Lâm tại trong mắt ba người bọn hắn, nhưng thật giống như một thanh bảo kiếm ra khỏi vỏ, kiếm khí trực trùng vân tiêu, đấu chí cao, trắng chí lãng vãng.

"Gặp qua tông chủ!" Phương Lâm gật gật đầu, nhưng sau nói ra: "Mã đại ca, Huyền Chân Tử tiền bối, không bằng đi chỗ ta ở tường trò chuyện?"

Khuất Thắng nhíu mày, trực tiếp mở miệng cự tuyệt nói: "Người nơi đó sớm đã bị hủy, cái nào có gì có thể chiêu đãi hai vị chân nhân?"

"Ta hiểu rõ một chỗ, tuyệt đối không có bị Thiên Tinh Tông người hủy hoại, hai vị chân nhân đi theo ta."

Khuất Thắng tay phải ấn tại Phương Lâm trên bờ vai, đột nhiên lên cao đến giữa không trung, ánh mắt hướng phía Vọng Nguyệt Phong chuyển tới, sau đó cực tốc bay đi.

Mã Hoành Đạo cùng Huyền Chân Tử hai người như là hai đạo quang ảnh, trong nháy mắt biến mất lại đột nhiên xuất hiện tại Khuất Thắng bên cạnh.

Cái này hai vị tiền bối thực lực cao như vậy! Khuất Thắng trong lòng kinh hãi.

Một đạo thanh u sơn tuyền từ đỉnh núi rách chảy xuôi, thanh tịnh thấy đáy, lò mò có thể nhìn thấy tôm cá ở trong nước chơi đùa tình hình.

Khuất Thắng mang theo Phương Lâm rơi vào Vọng Nguyệt Phong Đông Nam giữa sườn núi, sau đó hai tay kết động Linh quyết, lập tức truyền đến oanh thanh âm ừng ừng, phảng phất Vọng Nguyệt Phong muốn nứt mở.

"Tông chủ! Đây là có chuyện gì? Vọng Nguyệt Phong thế mà còn có loại này cổ quái thiết kế, không biết là vị tiền bối nào thiết kế ra được ?" Phương

Lâm ngạc nhiên mà hỏi.

Một đạo cao ba mét, rộng hai mét cửa đá từ trên vách núi đá hiển hiện ra, đồng thời còn mang theo năm cái băng ghế đá cùng một cái bàn đá, phẳng phất tại trong núi xây dựng đình đài lầu các.

Khuất Thắng cười nói ra: "Đây là Vọng Nguyệt Đình, hai vị tiền bối mời ngồi, Phương Lâm cũng ngồi đi."

Mã Hoành Dao, Huyền Chân Tử hai người phân biệt ngồi tại Khuất Thắng đối diện trên mặt ghế đá, mà Phương Lâm lại ngồi tại Khuất Thắng bên cạnh, bốn người chiếm cứ đông nam tây bắc vị trí.

Một đạo linh quang hiện lên, Phương Lâm từ từ vật giới chỉ bên trong lấy ra linh quả tiên nường, theo thứ tự là Thiên Thần quả, Bát Lão Tuyền, Hàn Sơn khổ cục, ngoài núi linh lung quả.

"Mã đại ca, Huyền Chân Tử tiền bối, chúng ta Thương Minh phái vừa mới bị đại nạn này, cũng không có tốt chiêu đãi hai vị, xin thứ lỗi."

Phương Lâm cũng biết tông chủ trên người trước mắt không có cái gì, chỉ có thể từ trên người chính mình lấy ra một số chiêu đãi khách nhân, cứ việc đều là chút phổ thông linh quả rượu ngon.

Mã Hoành Dao xem thường nói ra: "Phương lão đệ, người ta ở giữa còn tại hồ chút? Cũng được, ta cũng xuất ra để Huyền Chân Tử đều trông mà thêm bảo bối!"

"Người có thể có vật gì tốt?" Huyền Chân Tử chỗ Bồng Lai đảo, chính là Bạo Loạn Tinh Hải cường thế nhất môn phái, cái gì thiên tài địa bảo không có được chứng kiến.

Khuất Thắng mở to hai mắt nhìn, từ vừa mới đối thoại bên trong, hắn đã nghe rõ nguyên lai Phương Lâm vậy mà nhận một cái so với chính mình cảnh giới cao hơn cường giả làm vợ cả ca!

"Đây là sư môn ta trưởng bối tặng đưa cho ta Tiên Nhân Nường, chỉ có cái này một vò!" Mã Hoành Dao thận trọng lấy ra một cái màu xám đậm bình rượu.

"Tiên Nhân Nường!" Khuất Thắng cả kinh kêu lên, phảng phất gặp được chuyện bất khả tư nghị gì.

Huyền Chân Tử trong lòng cũng là có chút chấn kinh, nhưng là hắn nhưng không có biểu hiện ra ngoài, giả bộ như không có chuyện gì xảy ra bộ dáng, chờ lấy Mã Hoành Dao rót rượu.

Rượu hiện lên màu xanh biếc, phảng phất ẩn chứa vô hạn sinh cơ, mùi thơm nhàn nhạt phiêu tán ra, Phương Lâm nhin không được đứng lên, muốn ôm chặt cái bình nhìn kỹ một chút.

Bốn người mỗi người một chén, riêng phần mình cẩn thận thưởng thức Tiên Nhân Nường mỹ vị, phảng phất đột nhiên đều yên tĩnh lại.

"Tiên Nhân Nường, quả nhiên danh phù kỳ thực!" Huyền Chân Tử phẩm xong rượu trong tay, trực tiếp làm đánh giá.

Phương Lâm phi thường đồng ý Huyền Chân Tử đánh giá, cái này Tiên Nhân Nường hoàn toàn chính xác có không thể tưởng tượng nổi là, đoạt thiên địa tạo hóa chỗ thần kỳ.

"Khuất tông chủ, cảm thấy rượu này như thế nào?"

"Tuyệt thế rượu ngon! Ta cho tới bây giờ đều không có thưởng thức qua độc đặc như thế rượu ngon, phảng phất trong lòng linh lực không ngừng lăn lộn, giống như muốn bạo tạc đi ra."

Mã Hoành Dao một mặt vẻ đắc ý, ngạo nghễ nói ra: "Muốn muốn lần nữa quất Tiên Nhân Nường, cũng không phải việc khó, chỉ cần Phương Lâm đi với ta gặp sư môn trưởng bối, liền có thể dễ dàng đến."

"Đưa tặng Tiên Nhân Nường trưởng bối nói, chỉ cần có thể cùng Phương Lâm gặp mặt nói chuyện một lần, hắn liền sẽ đưa tặng ta một trăm đàn Tiên Nhân Nường! Thế nào? Phương lão đệ đi với ta một chuyến đi!"

Mã Hoành Dao từ trước đến nay ngay thẳng, rất nhanh đã nói lên ý đồ đến, cũng làm cho Phương Lâm cảm thấy tình thế khó xử. Coi như không có Tiên Nhân Nường, xem ở Mã Hoành Dao trên mặt mũi, gặp bọn hắn một chút sư môn trưởng bối cũng không phải là không thể được, nhưng là hiện tại môn phái đang gặp kiếp nạn, rất nhiều đồng thời sư huynh đệ đều bị Thiên Tinh Tông giam giữ, toàn bộ Thương Minh phái có thể nói dầu sôi lửa bỏng, lúc này là nhất không thích hợp rồi đi Thương Minh phái thời cơ.

"Mã đại ca, ta nguyện ý cùng người đi gặp gặp vị tiền bối kia, nhưng lại không phải hiện tại." Phương Lâm trầm giọng nói ra.

"Không phải hiện tại?" Mã Hoành Dao nhíu mày, minh bạch Phương Lâm ý tứ, lông mày rất nhanh giãn ra.

"Như vậy đi, ta tự mình xuất thủ đối phó Thiên Tinh Tông! Bằng vào ta Nguyên Thần cảnh thất trọng thiên thực lực, chắc hẳn Thiên Tinh Tông không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản!"

Khuất Thắng nghe vậy lập tức hiện ra tiểu dung, Nguyên Thần thất trọng thiên cường giả, tại Bạo Loạn Tinh Hải cũng có thể nói là một phương kiều hùng, Thương Minh phái phục hưng ở trong tầm tay a!

"Đạo lão ma, ngươi làm như vậy sợ rằng sẽ trực tiếp để Thiên Tinh Tông người sau lưng trực tiếp nhảy ra, ngược lại đối Thương Minh phái cùng Phương Lâm tới nói càng thêm không ổn."

Huyền Chân Từ nghĩ sâu tính kỹ, khi nhìn đến bây giờ đã đột phá đến Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên thực lực, lại thêm Phương Lâm thân thể biến hóa, sâu trong thư ẩn giấu đi huyền cơ gì?

"Mã đại ca hảo ý, Phương Lâm tâm nhận, nhưng là diệt môn đại thù, ta muốn đích thân đến báo!"

Không đợi Khuất Thắng kịp thời biểu đạt cảm ơn, Phương Lâm trực tiếp cự tuyệt Mã Hoành Đào hiệp trợ, ánh mắt bên trong thần sắc kiên nghị phảng phất bàn thạch không thể lay động.

"Phương Lâm, không thể hành sự lỗ mãng! Thiên Tinh Tông hơn hai mươi vị Nguyên Thần chân nhân, há lại ngươi có thể chống lại!"

Khuất Thắng còn tưởng rằng Phương Lâm muốn trực tiếp đánh lên Thiên Tinh Tông đâu, trực tiếp phủ định Phương Lâm ý nghĩ, hắn cũng không dám để Thương Minh phái tương lai tông chủ bốc lên lớn như thế phong hiểm.

"Tông chủ xin yên tâm, ta có niềm tin tuyệt đối, bất quá ta còn cần bốn vị Nguyên Thần cảnh cao thủ hiệp trợ, mới có thể để cho báo thù kế hoạch càng thêm hoàn chỉnh tiến hành!" Phương Lâm đứng lên, nhìn phương xa, phảng phất hiểu thấu đáo thiên cơ.

"Bốn tên Nguyên Thần cảnh cao thủ? Nhưng là các ngươi Thương Minh phái hiện tại chỉ còn lại có khuất tông chủ một người a?" Huyền Chân Từ nói ra.

Khuất Thắng chen miệng nói: "ta cùng tôn Văn sư đệ liên lạc qua, hắn ngay tại Thương Minh đảo phụ cận đường thương, tùy thời đều có thể trở về."

Phương Lâm xoay người, đã tính trước nói ra: "Tông chủ tăng thêm Tôn sư thúc như vậy đủ rồi, ta có thể mặt khác mời hai tên Nguyên Thần cảnh cao thủ trợ trận."

"Há, đã như vậy, ta cùng Đạo lão ma ngay tại các ngươi Thương Minh đảo ở thêm mấy ngày, nhìn xem tiểu tử ngươi trong hồ lô muốn làm cái gì?"

"Đương nhiên là xuyên ruột khóa thân khóa thân! Thiên Tinh Tông dám giết sư huynh đệ ta, diệt ta tông môn! Ta nhất định phải tự tay đồ sát Thiên Tinh Tông cả nhà!" Phương Lâm lạnh lùng nói.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121:: Triệu hồi Đồng Bác

"Thù diệt môn không đợi trời chung, ta lấy Thương Minh phái hiện Nhân Tông chủ thân phận thế, Thiên Tinh Tông nhất định phải nỗ lực thế thảm đau đón đại giới!"

Không đợi Mã Hoành Đào cùng Huyền Chân Từ xen vào, Khuất Thắng phát ra hân làm tông chủ cường ngạnh đánh trả, tự tay mất đi đồ vật nhất định phải tự mình đoạt lại.

Tổ sư tôn nghiêm, Thương Minh phái vinh quang, cái này một số đều không thể đổ cho người khác đặt ở Phương Lâm cùng Khuất Thắng trên đầu, dù sao hai người bọn họ một cái là tông chủ là một cái Thiếu tông chủ.

"Phương lão đệ, nếu như ta cùng Huyền Chân Từ đạo huynh không nhúng tay, chỉ bằng vào hai người các ngươi là rất khó từ Thiên Tinh Tông cứu ra những đệ tử khác, Thiên Tinh Tông tông chủ Mặc Dương cả đời tu vi cũng đặt tới Nguyên Thần cảnh ngũ trọng thiên, tại Bạo Loạn Tinh Hải cũng coi là ít có tên cường giả, tuyệt không phải các ngươi Thương Minh phái có thể ngăn cản."

Mã Hoành Đào mặc dù tính cách dù sao hào phóng, nhưng là tâm tư cũng rất kín đáo, hắn bị người nhờ vả tìm đến Phương Lâm, tự nhiên không thể trở mặt nhìn Phương Lâm trước đi chịu chết.

Huyền Chân Từ bổ sung nói ra: "Đạo lão ma nói không sai, các ngươi Thương Minh phái thực lực không đủ để đối kháng Thiên Tinh Tông, chớ đừng nói chỉ là diệt đi Thiên Tinh Tông."

Hai người như là một thanh lợi kiếm đâm vào Khuất Thắng ngực, Mã Hoành Đao cùng Huyền Chân Tử nói đều là lời nói thật, hẳn cùng Phương Lâm lại có phải hay không Thiên Tinh Tông đối thủ.

Khuất Thắng tu vi miễn cưỡng có thể ngăn cản Nguyên Thần cảnh tứ trọng thiên, Phương Lâm lại chỉ có thể ngăn cản Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên, thậm chí Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên, nhưng là đối mặt đông đảo Nguyên Thần chân nhân chỗ Thiên Tinh Tông, bọn hắn căn bản không có bất kỳ phần thắng nào, nhưng là thù diệt môn không thể không báo, bị bắt làm tù binh đệ tử không thể không cứu.

"Xem ra chúng ta chỉ có thể cá chết lưới rách!" Khuất Thắng âm trầm thở dài, đáng tiếc tổ sư gia lưu lại truyền thừa khả năng như vậy hủy diệt.

Phương Lâm trong hai con người tách ra tinh quang, lạnh lùng nói ra: "Đối phó Thiên Tinh Tông, trong lòng ta đã tính xong, đến lúc đó nhất định để Thiên Tinh Tông gãi chỗ không ngứa!"

"Phương Lâm, ngươi có ý định gì?" Khuất Thắng nghi vấn hỏi.

Mã Hoành Đao cùng Huyền Chân Tử đồng thời đưa ánh mắt rơi vào Phương Lâm trên người, chờ lấy hắn làm ra tiến một bước giải thích.

"Đã không năng lực địch, vậy cũng chỉ có dùng trí!" Phương Lâm thần bí hề hề nói ra.

"Dùng trí?" Mã Hoành Đao yên lặng nhíu mày, hẳn không phải loại kia dựa vào trí tuệ chiến đấu người, nhiệt huyết phản chiến mới là hắn thích nhất chiến đấu không khí.

Huyền Chân Tử trên mặt lóe ra mây đen, nhàn nhạt mà hỏi: "Như thế nào dùng trí?"

"Lấy trận phá địch!" Phương Lâm ánh mắt bên trong phảng phất xen lẫn một cỗ sát khí, không có chút nào sinh cơ phảng phất có thể đem chung quanh sinh mệnh toàn bộ thôn phệ.

"Trận pháp gì có thể lấy yếu thắng mạnh, để cho các người có thể ngăn cản mấy chục lần Nguyên Thần chân nhân?" Mã Hoành Đao truy vấn.

Phương Lâm ngạo nghễ nói ra: "Đương nhiên là là phạm vi lớn tính công kích sát trận, bất quá ta cần thời gian một tháng đến quen thuộc trận pháp, đồng thời củng cố ta tự thân cảnh giới."

"Thời gian một tháng?" Khuất Thắng khóa chặt song mi nghi vấn hỏi.

"Không sai, ta cần thời gian một tháng, cho nên ta muốn mời Mã đại ca cùng Huyền Chân Tử tiền bối có thể giúp ta kéo dài Thiên Tinh Tông một tháng!" Phương Lâm nói ra mình mục đích, sau đó tiếp tục nói ra: "Trong một tháng này, ta sẽ bế quan tu luyện, đồng thời hi vọng tông chủ có thể đem chúng ta xói mòn đồng môn tìm tìm trở về. Một tháng sau, chúng ta muốn lên Thiên Tinh Tông lấy lại công đạo!"

Mã Hoành Đao áp chế trong lòng nghi vấn, hướng phía Phương Lâm gật gật đầu: "Tốt! Phương lão đệ, ta liền giúp ngươi kéo dài một tháng, hi vọng ngươi đến lúc đó đừng để ta thất vọng."

Phương Lâm nhếch miệng cười, cũng không nói cái gì, chỉ là giờ ly rượu lên, hưng hăng rót vào cổ họng, loại này nóng bỏng cảm giác chính thích hợp loại này không khí.

Đồng Hoang đại lục, Thịnh Đường quốc Kỳ Liên sơn mạch, kỳ ngay cả phái.

Nơi đây sơn thanh thủy tú, muôn hoa đua thắm khoe hồng, thảo trường oanh phi, linh khí như sương như mộng như ảo, thẳng tắp đường núi bay thẳng đỉnh núi, phảng phất Đấng Thiên Thê thâm bất khả trắc.

Mênh mông bậc thang đá xanh, từng bước cao thẳng, tại cái kia Vân sâu không biết chỗ, giống như ẩn giấu đi thế ngoại đào nguyên, khí vận trường tồn.

"Đồng sư huynh, ba ngàn năm không thấy, không nghĩ tới ngươi thế mà tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh tứ trọng thiên, thật sự là gặp vận may!"

Trên bậc thang đứng vững bốn người, ba cái người mặc đạo bào màu xanh sắc mặt người lạnh lùng, phảng phất người cuối cùng căn bản không nên xuất hiện ở đây.

Bị châm chọc tên đạo nhân kia sắc mặt âm lãnh, không nghĩ tới mình vừa mới trở về kỳ ngay cả phái lại lần nữa đụng phải đồng môn vũ nhục, có thể nhẫn nại không thể nhẫn nhục.

"Diệp Phàm, tại ta tiến về U Minh đảo trước đó, ngươi chính là như vậy nhục nhã ta, bây giờ ta lần nữa trở về tông môn, không nghĩ tới ngươi thế mà còn dám như thế nó nhục ta, hẳn là ngươi cho rằng có Diệp Thần trưởng lão ở sau lưng bảo kê ngươi, ta cũng không dám giáo huấn ngươi sao?" Tên đạo nhân kia hung hãn nói.

"Ha ha ha! Các ngươi có trông thấy được không, Đồng Bác cái phế vật này, lại còn nói muốn giáo huấn ta?" Diệp Phàm chỉ Đồng Bác đối bên người hai người nói.

"Diệp sư huynh nói không sai, bất quá là một cái phế vật mà thôi, cũng dám cùng ngài tranh đoạt nội môn thủ tịch?"

"Ba ngàn trước hắn thất bại, ba ngàn năm về sau, hẳn y nguyên không bằng Diệp sư huynh!"

Ba người lần nữa khoi dậy Đồng Bác phần nộ trong lòng, nếu như không phải hấn lên gạt đi tu vi của mình, đoán chừng bọn hấn căn bản không dám như thế đùa cợt mình.

"Có thể cười liền tranh thủ thời gian cười đi, có thể cười dù sao cũng là tốt!" Đồng Bác bình tĩnh nói ra.

Diệp Phàm ánh mắt bên trong trong nháy mắt bộc phát ra một cỗ sát khí, hung ác nói ra: "Đồng Bác, ngươi có ý tứ gì? Ngươi dám khiêu khích ta?"

"Xem ra ngươi cũng không phải là đồ ngọc, thể mà nhìn ra, cũng tốt, ta liền thay thế Diệp Thần trưởng lão hảo hảo giáo huấn ngươi một phen, để ngươi biết trời cao bao nhiêu đất bao dày!"

Đồng Bác lạnh lùng huy động tay áo dài, một đạo kiếm khí bén nhọn từ trong tay áo phun ra, phảng phất giao long nước chảy công kích trực tiếp Diệp Phàm mặt.

"Hỗn trướng! Đồng Bác ngươi dám ra tay với ta! Chẳng lẽ ngươi không sợ trưởng lão đoàn chế tài sao?" Diệp Phàm giận dữ, tiện tay múa ra pháp trận phòng ngự.

"Àm!" Để hai người khác dự kiến sự tình phát sinh, Đồng Bác phóng thích ra kiếm khí giống như là cắt đậu phụ trực tiếp xuyên qua Diệp Phàm tai phải.

Một đạo đỏ tươi máu từ Diệp Phàm bên tai chảy ra, theo gương mặt rơi vào thanh trên bậc thang đá, hai người bên cạnh trong nháy mắt liền chấn kinh.

Đồng Bác cũng dám đối Diệp Phàm xuất thủ, mà lại không hề có điểm báo trước chém rụng Diệp Phàm một lỗ tai, xong, kỳ ngay cả phái xảy ra đại sự.

"Ngươi không phải Nguyên Thần tứ trọng thiên!" Diệp Phàm cắn môi trầm giọng hỏi.

Làm Nguyên Thần cảnh ngũ trọng thiên cường giả, dù là bị cắt đứt lỗ tai, Diệp Phàm cũng có thể nhịn thụ đau đớn, chỉ là Đồng Bác cảnh giới để hấn không thể tiếp nhận.

Đồng Bác đang muốn nói chuyện, đột nhiên cảm giác được mình Nguyên Thần tiếp nhận một đạo tin tức, chính là chủ nhân của hấn Phương Lâm phát ra tới, để hấn lập tức chạy tới Bạo Loạn Tinh Hải Thương Minh đảo.

"Ta còn có việc, lười nhác cùng ngươi so đo, hôm nay liền cắt lấy ngươi một lỗ tai làm giáo huấn, nếu là còn dám khi nhục đồng môn, cẩn thận ngươi một cái khác lỗ tai."

Vừa dứt lời, trực tiếp Đồng Bác đằng không mà lên, toàn bộ thân thể hóa thành vô số tinh quang đột nhiên biến mất tại Diệp Phàm trong mắt ba người, chính là tinh tụ độn ảnh thân pháp.

"Diệp sư huynh, ngươi không sao chứ?" Một người trong đó quan tâm mà hỏi.

Diệp Phàm lạnh lùng đảo qua trước mắt hai người, đưa tay nhặt lên mặt đất một nửa lỗ tai, lạnh giọng nói ra: "Chuyện ngày hôm nay, một chữ cũng không thể cho ta nói ra!"

Nếu để cho kỳ ngay cả phái những người khác biết, hấn thể mà bị Đồng Bác lột một nửa lỗ tai, như vậy hấn thủ tịch vị trí cũng liền giữ không được.

"Diệp sư huynh yên tâm, chúng ta hôm nay không thấy gì cả!" Hai người trầm miệng một lời nói.

Diệp Phàm gật gật đầu, mặt âm trầm, song trong mắt sát cơ tứ phía, trong lòng thì thảo thì thầm: "Đồng Bác, ta sớm muộn cũng sẽ để ngươi chết trong tay ta!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122:: Bày trận pháp khí luyện thành

"Đồng huynh, ngươi nói Phương Lâm bế quan thời gian dài như vậy đến cùng tại tu luyện lợi hại gì trận pháp?" Khuất Thắng cau mày hỏi.

Ngồi bên cạnh Tôn Văn cũng là vẻ mặt nghi hoặc, phải biết Thương Minh phái cũng không có cái gì cao thâm trận pháp bí tịch, đến tốt cùng là dạng gì trận pháp, có thể làm cho bốn tên Nguyên Thần cảnh cao thủ vượt cấp chiến thắng mấy lần Nguyên Thần chân nhân, hấn tu luyện hơn ngàn năm nhưng

cho tới bây giờ chưa nghe nói qua, cũng không có gặp vị tiền bối nào đã từng thi triển qua.

Hai đầu dài nhỏ lông mày phía dưới nằm ngang lấy hai cái sáng ngời hữu thần con mắt, đạo bào màu xanh lam như là xanh thăm biển cả, Đồng Bác trên mặt hiện ra tiểu dung càng làm cho Khuất Thắng cùng Tôn Văn tràn đầy nghi vấn, bọn hắn cũng không rõ ràng Đồng Bác cùng Phương Lâm đến cùng là quan hệ như thế nào?

"Hai vị đạo huynh cứ việc yên tâm, Phương Lâm tất nhiên sẽ không để cho các ngươi thất vọng."

Đồng Bác cũng không trả lời thẳng nghi vấn của bọn hắn, nhưng là hắn lại đối Phương Lâm tràn đầy lòng tin, mà lại hắn cũng không nguyện ý để người khác biết bọn hắn chân thực quan hệ.

Phải biết hắn nhưng là Nguyên Thần cảnh ngũ trọng thiên cao thủ, nếu là bị người ta biết chủ nhân của hắn chỉ là một cái Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên tiểu tử, vậy hắn tuyệt đối không cách nào ở trước mặt mọi người ngẩng đầu lên, chính là cân nhắc đến điểm này, Phương Lâm mới đối ngoại công bố Đồng Bác là bằng hữu của hắn, là mời mời đi theo đối phó Thiên Tinh Tông giúp đỡ.

"Ta nhớ được Phương Lâm từng nói hắn tu luyện trận pháp cần bốn tên Nguyên Thần thật người mới có thể thi triển, nhưng là hiện tại chỉ có ba người chúng ta, nó sư huynh của hắn đệ đến bây giờ còn là tung tích không rõ, khó nói chúng ta còn phải lại đi cầu trợ một vị Nguyên Thần chân nhân sao? Thế nhưng là chiếu trước mắt chúng ta Thương Minh phái tình huống đến xem, chỉ sợ rất không có khả năng có người tương trợ chúng ta a."

Tôn Văn hoàn toàn như trước đây cơ trí, trên mặt âm hiểm sâu khổ chỉ sắc, dù sao hắn đối Phương Lâm kế hoạch cũng không có lòng tin quá lớn.

"Tôn sư đệ nói có đạo lý, ta cũng là phi thường lo lắng, nếu là kế hoạch thất bại, chỉ sợ Thương Minh phái lại không quật khởi ngày ."

Đối với Tôn Văn lo lắng, Khuất Thắng không phải là không lòng dạ biết rõ, nhưng là trước mắt cũng không có cái gì biện pháp tốt hơn.

Đồng Đồng khoe miệng xẹt qua vẻ tươi cười, nhân nhật cười nói: "Hai vị đạo huynh, không cần quá mức lo lắng, Phương Lâm cũng không giống như các ngươi tưởng tượng đơn giản như vậy, lại nói đừng quên đại ca hắn, đây chính là người xưng Đạo Ma Mã Hoàn Đạo, bây giờ đã là Nguyên Thần thất trọng thiên cao thủ, coi như cuối cùng kế hoạch thất bại, ta tin tưởng hắn khẳng định sẽ vì Phương Lâm ra mặt ."

"Đồng đạo huynh, lời ấy ý gì?"

"Đã Mã Hoàn Đạo tiền bối nguyện ý xuất thủ, vì sao Phương Lâm muốn kiên trì tự mình ra tay, chẳng lẽ hắn không biết làm như vậy phong hiểm quá lớn sao?"

Phương Lâm có được lợi hại như vậy pháp khí, lại có thể phong ấn Nguyên Thần chân nhân Nguyên Thần, phía sau chỉ ít có Tiềm Long cảnh đại năng chỗ dựa. Tại Tiềm Long cảnh đại năng trong mắt, một cái cảnh giới tới cao không đến Nguyên Thần cảnh thất trọng thiên tông môn, làm sao lại thả trong mắt hắn. Xem ra Phương Lâm hai vị tiền bối cũng không biết hắn có được cường đại pháp khí sự tình, vậy ta liền không thể nói ra được , nếu không sẽ mang đến phiền toái không cần thiết.

Nghĩ tới đây, Đồng Bác liền không còn giải thích đối Phương Lâm tràn ngập lòng tin nguyên nhân, mà là hồi đáp: "Có lẽ là vì tôi luyện mình."

"Cái gì? Tôi luyện mình, cầm một cái tông môn đến tôi luyện mình!"

Khuất Thắng giật nảy cả mình, hắn thật không nghĩ đến Đồng Bác thế mà lại trả lời như vậy, thế mà đem đối phó một cái tông môn coi như đối với mình tôi luyện.

Nếu như đây là sự thực lời nói, xem ra Phương Lâm nhất định tại U Minh đảo đạt được trước nay chưa có đại kỳ ngộ, nếu không tuyệt đối không có loại này quyết đoán.

Tôn Văn nội tâm đồng dạng nhắc lên kinh đào hải lãng, hắn cho tới bây giờ đều chưa nghe nói qua có người thế mà cầm tông môn khác coi như tôi luyện.

"Hai vị không cần giật mình, lớn bao nhiêu môn phái hạch tâm đệ tử cũng có thể tiến hành dạng này lịch luyện, huống chi chỉ ít một cái không có Nguyên Thần cảnh thất trọng thiên tông phái mà thôi, không cần như thế lo lắng, làm quý phái Thiếu tông chủ, các ngươi hẳn là lựa chọn tin tưởng hắn."

Đồng Bác chậm rãi mà nói, hắn thấy, nếu là lúc trước Huyền Quy tiền bối nói tới không giả, chỉ sợ Hồng Hoang giới không có tông phái xứng với để Phương Lâm tôi luyện.

Dù sao lúc trước Huyền Quy đạo nhân từng nói hắn chính là Thượng Cổ Tiên vực Chuẩn Thánh cao thủ, trong miệng hắn sư chất, thân phận tự nhiên không thể tầm thường so sánh.

Đối với Huyền Quy đường người, hắn không dám có nửa vế hoài nghi, lấy Huyền Quy đạo nhân cảnh giới, dù là chỉ còn một tia Nguyên Thần, cũng có thể phân biệt ra Phương Lâm linh hồn khí tức, tự nhiên không có khả năng nhận lầm, mà lại hắn còn giống như mơ hồ nâng lên Phương Lâm sử dụng kiểm khí lai lịch càng thêm đáng sợ.

Khuất Thắng cùng Tôn Văn hai người mặt lộ vẻ đáng chát, Thiên Tinh Tông tại Đồng Bác trong mắt đều bắt nhập lưu, cái kia Thương Minh phái càng không cần nhắc tới .

Nhưng là cũng gián tiếp nói rõ một điểm, Phương Lâm mời mời cái này Đồng Bác chỉ sợ cũng là xuất từ Đồng Hoang nhất lưu tông môn.

Đột nhiên một đạo rộng rãi kiếm khí từ Phuong Lâm bế quan địa phương bạo phát đi ra, sau đó liền nhìn thấy Phuong Lâm mặt lộ vẻ vui mừng đi tới.

Hắn là Phuong Lâm tu luyện thành công?

Khuất Thắng lập tức đứng dậy, tiến ra đón, hỏi: "Phuong Lâm, thế nhưng là trận pháp tu luyện thành công?"

Tôn Văn trong mắt đồng dạng tràn đầy chờ mong, hắn một mực đối Phuong Lâm đều rất có hảo cảm, cảm thấy kẻ này làm việc ôn trọng, tương lai tiền đồ vô lượng.

"Hắc hắc, tông chủ, Tôn sư thúc, đích thật là tế luyện thành công, bất quá lại không phải trận pháp, mà lại bày trận sở dụng pháp khí."

Phuong Lâm gương mặt tiểu dung, phảng phất từ vùng biển vô tận trên không dâng lên mặt trời mới mọc, toàn bộ mặt biển kim quang long lánh, như là Phật Đà hàng thế.

"Tranh thủ thời gian lấy ra để cho chúng ta nhìn xem, đến cùng là cái gì pháp khí lại có như thế uy lực cường đại!" Đồng Bác không dần nổi nói ra.

Từ đường màu sắc khác nhau kiếm quang hiện lên, bên cạnh trên bàn đá xuất hiện bốn thanh nhan sắc không giống nhau trường kiếm, u quang lấp lóe.

Thân kiếm toàn bộ đều có hình thoi ấn ký, chỗ chuôi kiếm mai hoa đua nở, đóa hoa phía dưới phân biệt khắc lấy khác biệt chữ viết.

"Tru Tiên, Lục Tiên, Tuyệt Tiên, Hãm Tiên, đây chẳng lẽ là bốn thanh kiếm danh tự?"

Tôn Văn ánh mắt từ trường kiếm chỗ chuôi kiếm khẽ quét mà qua, miệng bên trong lẩm bẩm, cuối cùng ánh mắt dừng lại tại Phuong Lâm trên mặt.

Phuong Lâm gật gật đầu, trả lời: "Tôn sư thúc nói không sai, chính là cái này bốn thanh linh kiếm danh tự."

"Tru Tiên! Lục Tiên! Tuyệt Tiên! Hãm Tiên! Cái này bốn thanh kiếm danh tự thật là quá lớn đi! Tiên chính là Hồng Hoang giới có khả năng tu luyện cảnh giới tối cao, Phuong Lâm, ngươi lấy danh tự như vậy, chỉ sợ về sau sẽ mang đến không ít phiền phức a." Khuất Thắng trong lòng tràn đầy sầu lo.

Đồng Bác sau khi nghe xong, xem thường lắc đầu nói ra: "Khuất tông chủ, ngươi chẳng lẽ quên quý phái Tru Tiên luân hồi trận?"

"Đồng Bác nói không sai, ta chính muốn nói cho tông chủ và Tôn sư thúc, ta tu luyện trận pháp chính là từ Tru Tiên luân hồi trong trận lĩnh ngộ ra tới."

Phuong Lâm lời nói lần nữa để Khuất Thắng cùng Tôn Văn cảm thấy chấn kinh, kẻ này lại có thể từ Tru Tiên luân hồi trận lĩnh ngộ công kích trận pháp!

Phải biết Thương Minh phái Tru Tiên luân hồi trận từ xuất hiện về sau, liền bị cho rằng là tôi luyện linh hồn, Nguyên Thần hoàn cảnh, mấy ngàn năm qua từ xưa tới nay chưa từng có ai từ đó lĩnh ngộ qua trong đó loại hình pháp quyết tu luyện, hướng chỉ là có siêu cường tính công kích trận pháp, Phuong Lâm biểu hiện không thể nghi ngờ là lại một lần đề hai người bọn họ cảm thấy thật sâu rung động, kẻ này có đại khí vận

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123:: Người thứ tư

"Ngươi lĩnh ngộ bộ này trận pháp tên gọi là gì?" Tôn Văn trầm giọng hỏi.

Từ Tru Tiên luân hồi trận ở trong lĩnh ngộ trận pháp, tự nhiên không thể tầm thường so sánh, lại thêm bốn thanh nghe rộn cả người bảo kiếm, Khuất Thắng lực chú ý cũng ngưng tụ tại Phuong Lâm trên người.

Phuong Lâm hai mắt lóe ra kỳ lạ quang mang, trên mặt ngưng tụ nụ cười nhàn nhạt.

"Trận này tên là Tru Tiên Trận! Cần bốn tên Nguyên Thần cảnh cao thủ cầm trong tay tứ thanh bảo kiếm, chiếm cứ đông nam tây bắc tứ cái phương vị, lại thêm Tru Tiên trận đồ không chế, có thể đồng thời bắn ra Tru Tiên Kiếm khí! Vô cùng lợi hại, mặc kệ hắn là Nguyên Thần cảnh thất trọng thiên cao thủ cũng khó thoát khỏi cái chết!"

Khuất Thắng cùng Tôn Văn một mặt không tin bộ dáng, Phuong Lâm trong miệng Tru Tiên kiếm trận lại có uy lực lớn như vậy.

"Chiếu người nói như vậy, vèn vèn dựa vào Tru Tiên kiếm trận cũng có thể diệt hết Thiên Tinh Tông, cứu ra môn hạ đệ tử sao?"

Khuất Thắng làm một tông chủ, muốn cân nhắc vấn đề rất nhiều, hẳn không hy vọng nhất thời vô ý, dẫn đến Thương Minh phái chân chính bị diệt phái.

Đồng Bác xen vào nói ra: "Khuất tông chủ nói có đạo lý, nếu là không có nắm chắc tất thắng, vẫn không thể hành sự lỗ mãng."

Đối tại lo lắng của bọn hắn, Phương Lâm tự nhiên nhìn ở trong mắt, nhưng là trong lòng lại xem thường.

Dù sao Tru Tiên kiếm trận cho tới bây giờ đều không có Hồng Hoàng giới xuất hiện qua, ai cũng đã được nghe nói sát trận thượng cổ uy lực cực lớn, trong lòng có loại này lo lắng, tự nhiên là không thể tránh được, cho nên Phương Lâm vẫn là cố chấp kiên trì ý kiến của mình, cho mỗi người đều đưa lên một thanh kiếm.

"Tông chủ, thanh này Hâm Tiên Kiếm từ người khổng chế, Tôn sư thúc, thanh này Tuyệt Tiên Kiếm liền giao cho người."

Phương Lâm xoay người, cầm lấy Lục Tiên Kiếm đưa cho Đồng Bác, bình tĩnh nói ra: "Thanh này Lục Tiên Kiếm, liền do người chấp chương!"

Nhìn lấy ba người quăng tới ánh mắt chất vấn, Phương Lâm chỗ nào không biết bọn hắn đang suy nghĩ gì.

"Về phần thanh này Tru Tiên Kiếm, từ một tên khác Nguyên Thần cảnh cao thủ chương quản." Phương Lâm âm thầm buồn cười, mở miệng giải thích.

"Người nào?"

Đồng Bác trầm ngâm một lát, nghĩ đến nào đó loại khả năng, đối đãi Phương Lâm ánh mắt cũng biến thành e ngại.

Phương Lâm không nói gì, thân thể hơi rung nhẹ, trong lúc đó một đạo rộng rãi khổng lồ khí tức từ trên người hắn phát ra.

"Nguyên Thần cảnh!"

"Điều đó không có khả năng!"

Tôn Văn cùng Khuất Thắng hai người đồng thời cả kinh kêu lên, Phương Lâm thế mà bạo phát ra Nguyên Thần chân nhân mới có lực lượng cường đại.

Chỉ có Đồng Bác cảm nhận được đến từ trong lòng e ngại, này khí tức rõ ràng liền là Phong Thần đồ giám trong kia chỉ Huyền Minh Xà phát ra.

Hắn là Phương Lâm đem Huyền Minh Xà lực lượng thi triển trên người mình, chẳng lẽ hắn không sợ tẩu hỏa nhập ma?

Đồng Bác trong lòng vừa mới có ý nghĩ này, liền nhận được Phương Lâm tâm thần truyền âm.

"Nhớ kỹ, liên quan tới ta sự tình, một chữ cũng không cho phép lộ ra!"

Khuất Thắng cùng Tôn Văn trong mắt tràn đầy chấn kinh, bọn hắn căn bản không có nghĩ đến Phương Lâm trên người lại có thể ẩn giấu đi Nguyên Thần cảnh lực lượng, tại bọn hắn tiềm thức bên trong, có lẽ hai mươi năm sau, có lẽ mười năm sau Phương Lâm có thể tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh, nhưng tuyệt đối không phải hiện tại, Phương Lâm cường thế biểu hiện lại một lần nữa thật sâu rung động bọn hắn.

"Phương Lâm, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?" Khuất Thắng đè nén mình tâm tình kích động dò hỏi.

"Trên người của ta có một cái Nguyên Thần cảnh yêu thú Nguyên Thần, ta có thể làm thời mượn dùng lực lượng của nó, để chính ta trong khoảng thời gian ngắn có được Nguyên Thần cảnh thực lực, cho nên chấp chương Tru Tiên Kiếm người thứ tư liền để ta tới sung làm, nhất định phải Thiên Tinh Tông bỏ ra cái giá xứng đáng." Phương Lâm ngữ khí trở nên sinh lạnh lên.

Tôn Văn cùng Khuất Thắng hai mặt nhìn nhau, nhưng là trong lòng lại mơ hồ toát ra một cái ý niệm trong đầu, Thương Minh phái muốn hoành không quét khỏi.

"Đây là Tru Tiên kiếm trận trận pháp biến động Linh quyết, các người trước làm quen một chút, ta còn muốn lại đi nghiên cứu Tru Tiên trận đồ."

Phương Lâm tiện tay lấy ra ba phần Linh quyết đặt ở trên bàn đá, sau đó hướng phía ba người gật gật đầu, liền lần nữa trở về hang đá bế quan.

Đồng Hoàng chỗ sâu, một tòa hiem trở son phong cao cao dựng nên tại mây mù chỗ sâu, bay thẳng thượng khung, khí thế đầu phá mây xanh.

Phiêu dật linh khí như là đằng vân giao long, tại giữa rừng núi bay múa, hoàn toàn là một bộ rung động lòng người cảnh sắc.

"Như Yến, đến hậu sơn đem người Hà sư đệ kêu đến, ta có lời muốn phân phó hắn."

Người nói chuyện là một người đàn ông tuổi trung niên, hẳn người mặc một bộ màu xám đậm thêu lên bạch hạc đạo bào, bên hông cột một cây ngân năm tơ tằm bên đai lưng, một đầu mực mái tóc màu đen, lại thêm một đôi thâm bất khả trắc đôi mắt, hình thể trội hơn cao kỳ, tản ra một cỗ không thể nghi ngờ uy nghiêm.

"Là sư phó, ta cái này trước hướng hậu sơn." Ôn Như Yến gật gật đầu, thân thể đằng không mà lên hướng phía phía sau núi bay đi.

Cái này người đàn ông tuổi trung niên ánh mắt thâm thúy, nhìn qua giấu ở trong mây mù sơn phong, phảng phất tại trầm tư cái gì.

Lấy thân phận của hắn, tại Đông Hoang đại lục ở bên trên cơ hồ không ai có thể để hắn phiền não, nhưng là hiện tại từ hắn cau mày đó có thể thấy được, hoàn toàn chính xác có để trước mắt hắn có lo lắng, thậm chí cảm thấy bất an sự tình phát sinh.

Thâm sơn khóa u tĩnh, suối nước lạnh che trăng sáng.

"Gi Túc Đạo gặp qua sư phó!"

Nam tử trung niên không quay đầu lại, cũng không nói gì, chỉ là lẳng lặng đứng ở nơi đó, phảng phất giống một tòa núi cao nguy nga để cho người ta ngưỡng vọng.

"Không biết sư phó gọi ta đến đây, có chuyện gì muốn phân phó?" Gi Túc Đạo gặp sư phó không có mở miệng, liền chủ động hỏi thăm.

Ôn Như Yên cũng là trong lòng âm thầm phỏng đoán, trước mắt người sư đệ này là sư phó vừa mới nhận lấy không đến bao lâu, mặc dù thiên phú trác tuyệt, tại ngắn ngủi thời gian mấy tháng liền đạt đến Nhập Đạo cảnh ngũ trọng thiên, mà lại lập tức liền muốn tấn thăng đến lục trọng thiên, nhưng là coi như sư phó có chuyện muốn an bài, cũng không tới phiên để hắn đi làm gì.

"Ta vừa mới nhận được tin tức, trước người chỗ tông môn Thương Minh phái đã bị người diệt phái, sư phó người Lý Mộc bây giờ tung tích không rõ, không rõ sống chết, ta muốn cho Như Yên mang theo người tiến về Thương Minh phái, nhìn xem có gì cần hỗ trợ xử lý sao?"

Nam tử trung niên mới mở miệng, tựa như cùng một con trọng chùy hung hăng đập vào gi Túc Đạo ngực.

Sư môn bị diệt phái, sư phó sống chết không rõ! Gi Túc Đạo lồng ngực trong nháy mắt mãnh liệt nhảy lên, sắc mặt biến đến đỏ bừng đáng sợ.

"Sư phó, cuối cùng là người nào làm?" Gi Túc Đạo ngữ khí trầm trọng, lạnh lùng mà hỏi.

"Đúng a, sư phó, đến tốt cùng là ai dám diệt môn phái khác, chẳng lẽ bọn hắn liền không sợ Bạo Loạn Tinh Hải tam đại thế lực xuất thủ?" Ôn Như Yên mặc dù làm một nữ tử, nhưng là tự thân tu vi lại cũng đạt tới Nguyên Thần cảnh lục trọng thiên, cũng là nam tử trung niên tín nhiệm nhất cùng ưa thích mấy tên đệ tử đặc ý một trong.

"Các người đi thì biết, Như Yên, người phải chiếu cố thật tốt tốt người sư đệ." Nam tử trung niên như có điều suy nghĩ nói ra.

Ôn Như Yên thấp giọng đáp ứng nói, nàng rất rõ ràng sư phó tính cách, trong lòng âm thầm quyết định nhất định hảo hảo bảo hộ gi Túc Đạo.

Mặc kệ là bởi vì nguyên nhân gì, chỉ cần sư phó phân phó, như vậy nàng khẳng định sẽ đem hết toàn lực đi làm.

"Vậy là tốt rồi, người nói như vậy ta an tâm. Túc Đạo, đây là năm đó ta đã dùng qua một bộ thượng phẩm linh giáp, đưa cho người, vô luận như thế nào người đều phải nhớ kỹ, nếu muốn trở thành cường giả tuyệt thế, nhất định phải thời khắc bảo trì một khóa tinh táo trái tim. Nơi này cách bạo loạn tinh vực có mấy vạn dặm, vì sư liền đưa các người đoạn đường."

Nam tử trung niên lấy ra một đạo màu bạc trắng linh giáp giao cho gi Túc Đạo, hai tay nhẹ nhàng múa, không gian chung quanh trong nháy mắt vận vẹo.

Một đạo trong suốt thời không chi môn đột nhiên xuất hiện tại gi Túc Đạo cùng Ôn Như Yên bên cạnh, tản ra vô tận hư không khí tức.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124:: Chặn giết Hà Túc Đạo

Kim quang nhàn nhạt còn quán Phương Lâm, song trong mắt lóe ra kiên nghị, run nhẹ gương mặt vô hình tổ thuật Phương Lâm giờ phút này thừa nhận đau đớn, U Minh Xà Nguyên Thần giờ phút này đang trong thức hải của hắn du động, mỗi một lần vung vẩy thân rắn, Phương Lâm liền cần chịu đựng một lần to lớn đau đớn.

Muốn phối hợp Khuất Thắng, Tôn Văn cùng Đồng Bác thi triển Tru Tiên kiếm trận, nhất định phải cần cái thứ tư Nguyên Thần cảnh cao thủ.

Tại không có luyện chế Tru Tiên Tứ Kiếm thời điểm, Phương Lâm liền đã phát hiện Phong Thần đồ giám ở trong tích chứa liên quan tới Nguyên Thần phụ

thể pháp quyết tu luyện, cái này mới quyết định sử dụng Tru Tiên kiếm trận diệt sát Huyền Thiên Tông, dù sao ở trong mắt hán Tru Tiên kiếm trận thể nhưng là Hồng Hoang cường đại nhất tiên thiên trận pháp một trong. Nguyên Thần phụ thể, tên như ý nghĩa liền là đem Nguyên Thần phụ thuộc đến mình ngay trong thức hải, dùng ý thức của mình đến khống chế ngay trong thức hải Nguyên Thần, từ đó có Nguyên Thần cảnh cao thủ uy áp cùng Nguyên Thần cảnh tám thành sức chiến đấu.

"Ta có Phong Thần đồ giám hộ thể, chỉ cần có thể nhận nhìn được Huyền Minh thần Nguyên Thần dung hợp, linh hồn cảnh giới tất nhiên có thể lại lên một tầng nữa!"

Phương Lâm ngay trong thức hải vòng xoáy linh khí phun ra ngoài, giống như như sóng to gió lớn đem U Minh Xà Nguyên Thần chăm chú vây quanh, quá trình dung hợp càng lúc càng thâm nhập.

Cái này cùng lúc trước bị U Minh Xà đoạt xá lúc linh hồn dung hợp khác biệt, Phương Lâm thân thể không có chút nào hóa thú dấu vết, chỉ là thân thể dần dần tàn mất ra một cỗ lực lượng hùng hậu, cỗ lực lượng này như là chiến trường không ngừng gõ vang trống trận, bên trong ẩn chứa cực kỳ lực lượng khổng lồ.

"Cứ theo đà này, nhiều nhất còn có nửa canh giờ, liền có thể hoàn thành sơ bộ dung hợp!" Phương Lâm tự nhủ.

Theo thời gian không ngừng mất đi, Phương Lâm trong thức hải linh hồn hình dạng cũng tại dần dần phát sinh biến hóa.

Phảng phất thâm sơn ở trong cổ đại, chui từ dưới đất lên mà sinh, đón gió đông đưa, theo mưa rêu rao, trải qua lôi điện xen lẫn, cuối cùng có sở thành.

Phương Lâm chậm rãi mở to mắt, trong đầu hiện ra ngay trong thức hải linh hồn bộ dáng: đầu người thân rắn!

Theo linh lực từ thức hải tuần hươg toàn thân, một cỗ khó mà nói nên lời cảm giác kỳ diệu tràn ngập Phương Lâm linh hồn, thân thể chậm rãi phù đi lên.

Cứ như vậy hai chân ngồi xếp bằng, cả người nổi bông bênh giữa không trung, ngự không mà đứng, đây là Nguyên Thần cảnh cao thủ đặc hữu năng lực.

"Theo dựa vào lực lượng của mình khống chế thân thể phi hành, Nguyên Thần chân nhân quả nhiên lợi hại!" Phương Lâm đối với mình loại trạng thái này phi thường hài lòng.

Lấy trước mắt loại tình huống này, khống chế Tru Tiên Kiếm, tất nhiên có thể làm Tru Tiên kiếm trận vận chuyển bình thường, sát phạt thiên hạ.

Tay phải nhẹ nhàng phát động, Tru Tiên Kiếm phát ra tiếng vang lạnh lạnh, bay vào đến Phương Lâm trong tay, như là một mối chim về rừng.

Thân kiếm khắc dấu hai cái cổ xưa chữ lớn phảng phất có chút rung động, giống như muốn phục sinh, tản ra quý dị sát khí.

Phương Lâm nhắm mắt lại, sau đó mở choàng mắt, đem Tru Tiên Kiếm ném không trung, cả người trở nên ngưng trọng lên.

U Minh Xà Nguyên Thần dung hợp chỉ là bước đầu tiên, muốn khống chế Tru Tiên Kiếm, lấy Tru Tiên kiếm trận đánh tan Huyền Thiên Tông, nhất định phải thuần thực sử dụng Tru Tiên Kiếm, chỉ có bốn kiếm phối hợp mới có thể chân chính phát huy Tru Tiên kiếm trận uy lực kinh khủng.

Phương Lâm trong đầu không ngừng hiện lên Phong Thần đồ giám ở trong ghi lại Tru Tiên kiếm trận bày trận phương pháp, không khỏi nở nụ cười khổ. Vốn cho là muốn muốn luyện chế ra Tru Tiên kiếm trận đồ muốn phí đại công phu, không nghĩ tới ngay trong thức hải Phong Thần đồ giám vậy mà có thể coi như trận đồ sử dụng.

Tru Tiên Tứ Kiếm cứ việc đều là Phương Lâm phong chế ra, bởi vì sử dụng Tiết Thiên trải qua ở trong thủ pháp luyện chế, nói theo một ý nghĩa nào đó đã có Tiên Khí đặc điểm, mặc dù đều không phải là chính phẩm, nhưng là bao hàm lực công kích cũng không phải phổ thông pháp khí có thể so sánh.

Lại thêm cơ hồ không có bất kỳ cái gì phòng ngự khuyết điểm Phong Thần đồ giám, Phương Lâm lại một lần nữa đối công đánh Huyền Thiên Tông có sự tự tin mạnh mẽ.

Phương Lâm khoe miệng dần dần nở một nụ cười, đồng thời hai tay bắt đầu thật nhanh chỉ vào, từng đạo từng đạo kim quang bắn về phía Tru Tiên Kiếm.

Liên tiếp không ngừng màu vàng tia sáng như là mưa to gió lớn, bị Phương Lâm tận lực khống chế dưới, kiên nhẫn tế luyện lấy giữa không trung thân kiếm.

Mênh mông Bạo Loạn Tinh Hải, bầu trời xanh thẳm ở trong đột nhiên xuất hiện hai bóng người, lấy tốc độ cực nhanh bay về phía Thương Minh đảo.

Một nam một nữ này chính là Ôn Như Yên cùng Hà Túc Đạo, hai người bị bọn hán sư phó lấy đại pháp lực trực tiếp hư không truyền đến Bạo Loạn Tinh Hải trên không.

"Sư đệ, ngươi không cần quá lo lắng, dựa theo trước mắt tốc độ, nhiều nhất còn có hai canh giờ liền có thể đuổi tới U Minh đảo."

Ôn Như Yên da thịt như tuyết, không nhuộm bụi trần như là cao cao tại thượng tiên tử, nhưng giờ phút này trên mặt cũng ẩn hàm lo lắng. Cứ việc nàng đã là Nguyên Thần chân nhân, nhưng là cũng không có nghĩa là nàng so Hà Túc Đạo thân phận cao quý quá nhiều, cho nên tại đối mặt so với chính mình cảnh giới thấp rất nhiều Hà Túc Đạo lúc, cũng là một loại bình đẳng giọng điệu cùng đối phương giao lưu.

"Ta minh bạch!" Hà Túc Đạo trầm giọng nói ra.

Làm Thương Minh phái thế hệ tuổi trẻ thiên tài, Hà Túc Đạo ngạo khí mười phần, nhưng là thực chất bên trong vẫn là một cái mười phần truyền thống người.

Đặc biệt là nghe nói dưỡng dục mình vài chục năm sư tôn bị người đuổi giết, tung tích không rõ thời điểm, trong lòng nhất thời trở nên mờ mịt.

Ôn Như Yên hồ hững hờ lắc đầu, nàng biết mình lại thuyết phục cũng không có tác dụng gì, chỉ có thể hết sức thi triển linh lực tốc độ tăng lên.

"Sư!"

Trong lúc đó một đạo quỹ dị thanh âm từ hai người bên tai xẹt qua, chỉ gặp một đạo màu xám viên bàn từ bên trái chạy như bay tới.

"Không tốt! Có người đánh lên!"

Ôn Như Yên trước tiên kịp phản ứng, nắm lấy Hà Túc Đạo bả vai nhanh chóng bay lên trên đi, vững vàng dừng lại ở giữa không trung.

Cùng lúc đó, màu xám viên bàn cũng lẳng lẳng đứng ở trước mặt hai người, phảng phất có một đôi mắt đang ngó chừng hai người.

Hồng Hoang giới truyền thống, Nguyên Thần chân nhân tôn nghiêm là không cho phép kẻ khác khinh nhờn, Ôn Như Yên tuy là nữ lưu hạng người, nhưng cũng không thể khinh thường.

Ôn Như Yên sắc mặt âm trầm xuống, phảng phất Hồng Mã Nãi phía trên khám khắc lấy đen mã nãi, phảng phất đang đối mặt một vị đại địch.

"Sư tỷ, hẳn là đối phương cũng là Nguyên Thần chân nhân? Vì sao muốn tập kích chúng ta, chẳng lẽ là Thiên Tinh Tông Nguyên Thần chân nhân?"

Nghĩ tới đây, Hà Túc Đạo trên mặt lập tức hiện đầy ngọn lửa tức giận, trong hai con ngươi bắn ra một cỗ sát khí phảng phất muốn đánh rơi viên bàn.

Ôn Như Yên nhẹ nhàng lắc đầu, yên lặng lấy ra mình pháp khí mạnh mẽ nhất: cầm tú Hồng Lăng!

"Cát Duyên, ngươi dám lấy sa đọa Thiên Bàn tập kích ta! Hẳn là ngươi muốn bốc lên hai phái chúng ta ở giữa đấu tranh?"

"Đã ngươi đã biết, hẳn là còn muốn còn sống rời đi Bạo Loạn Tinh Hải sao?"

Sa đọa Thiên Bàn trong lúc đó kịch liệt phóng đại, phảng phất một cái cự đại con quay ở giữa không trung xoay tròn, thẳng đến Cát Duyên bay thấp ở phía trên.

Chỉ thấy người này mặt mày thanh tú, hai đầu mày kiếm khí khái anh hùng hùng lực, hai con ngươi sáng ngời hữu thần, hai tay giao nhau điệp gia ở trước ngực, khoe miệng hiện ra nụ cười thần nhiên.

"Cát Duyên, ngươi hẳn phải biết, lấy ngươi thực lực trước mắt, tuyệt không phải đối thủ của ta!" Ôn Như Yên lạnh lùng nói.

"Chúng ta giao thủ nhiều lần như vậy, ta đương nhiên biết không phải là đối thủ của ngươi, cho nên ta làm sao có thể một người đến chặn đường ngươi."

Cát Duyên mở ra hai tay, giọng nói nhẹ nhàng, một bộ từ chối cho ý kiến biểu lộ, ám chỉ mình còn có nó trợ thủ của hắn.

Ôn Như Yên trong lòng nhất thời nổi lên ngọn sóng, xem ra Cát Duyên còn có nó trợ thủ của hắn, không biết có mấy cái Nguyên Thần chân nhân?

Nàng phảng phất ý thức được cái gì, âm thầm vận khởi linh lực đến cảm ứng chung quanh tình huống, đồng thời trong lòng tính toán ứng đối ra sao loại này khốn cảnh.

"Nói thật, ta muốn biết ngươi lần này nửa đường xuất thủ mục đích ngược lại là cái gì, hai phái chúng ta ở giữa tựa hồ không có đạt tới thâm cừu đại hận cấp độ a?"

Đúng vào lúc này, hai đạo thân ảnh màu lam đột nhiên hạ xuống Cát Duyên bên cạnh, hai y phục trên người giống như đúc, ngực bên lấy hai cái chữ cổ: Thiên Tinh.

"Để cho chúng ta đến nói cho ngươi đi! Ôn Như Yên, làm Minh Thần thân truyền đệ tử, ngươi có thể bình yên rời đi, nhưng là tiểu tử này phải chết!"

Người đến ở trong một người ngữ khí cứng nhắc, phảng phất Phật nói đọc nhẩm rõ từng chữ phi thường khó khăn, nhưng tay phải chuẩn xác không sai chỉ hướng Hà Túc Đạo.

Hà Túc Đạo nghe vậy tâm thần đại chấn, không nghĩ tới cái này Thiên Tinh Tông thế mà phái người chặn giết mình, thật chẳng lẽ muốn đem chúng ta Thương Minh phái đuổi tận giết tuyệt?

Chương 125:: Đọa Lạc Thiên Bàn chân diện mục

"Các ngươi Thiên Tinh Tông không khỏi cũng quá bá đạo, Thương Minh phái đều đã bị các ngươi diệt phái, hiện tại thế mà còn muốn chặn giết sư đệ ta?" Ôn Như Yến khóa chặt song mi, toàn thân trên dưới tản ra như có như không linh khí, ngũ khí lãnh đạm quát lớn.

Vừa mới đến hai tên Nguyên Thần chân nhân lại thêm Cát Duyên, thực lực của hai bên thực lực sai biệt lập tức kéo ra.

Dù cho Ôn Như Yến đã đạt tới Nguyên Thần cảnh lực trọng thiên, nhưng là Cát Duyên cũng là Nguyên Thần cảnh lực trọng thiên thực lực, song phương đã từng nhiều lần giao thủ, đối lẫn nhau thực lực cùng phương thức chiến đấu hết sức quen thuộc, hai người thực lực tại sàn sàn với nhau, lấy Ôn Như Yến hơi chiếm thượng phong.

Bất quá Thiên Tinh Tông hai tên Nguyên Thần chân nhân gia nhập, khiến cho thế cục trở nên không rõ ràng, Ôn Như Yến cảm giác được mười phần bị động.

Nếu là không có Hà Túc Đạo ở bên người, lấy thực lực của nàng coi như không năng lực địch ba người, chỉ ít cũng có thể thông dong thoát đi.

Thế nhưng là từ tình huống trước mắt đến xem, đối phương liền là hướng về phía Hà Túc Đạo tới, chỉ sợ không thể thiếu một trận kịch liệt ác chiến.

"Ôn cô nương, không cần tức giận, chúng ta Thiên Tinh Tông quả quyết không dám cùng Minh Thần một phái trở mặt, huống chi chúng ta Thiên Tinh Tông trên dưới đối với lệnh sư tôn cũng là vạn phần kính ngưỡng, lần này phụng mệnh vòng vây Hà Túc Đạo, cũng là bất đắc dĩ! Còn mời cô nương tạo thuận lợi, để cho chúng ta mang đi Hà Túc Đạo." Thiên Tinh Tông trong đó một tên Nguyên Thần chân nhân mang theo chân thành trả lời.

Ôn Như Yến quả quyết cự tuyệt nói: "Yêu cầu của các ngươi, ta tuyệt không có khả năng đáp ứng! Ta lần này theo sư đệ đi vào Bạo Loạn Tinh Hải, cũng là phụng sư mệnh mà đến, há có thể vì một người an toàn, vứt bỏ đồng môn sư đệ! Các ngươi muốn muốn ra tay, cứ việc xuất thủ!"

Dứt lời, Ôn Như Yến hướng phía Hà Túc Đạo gật gật đầu, ra hiệu đối phương không cần khẩn trương, làm tốt chiến đấu chuẩn bị.

Cầm tú Hồng Lăng trong lúc đó tách ra quang mang chói mắt, phảng phất một đầu đốm hỏa diễm thiêu đốt giao long đằng không mà lên, trong phút chốc đem Ôn Như Yến cùng Hà Túc Đạo bao vây vào giữa, cùng lúc đó, một cỗ đại khí bàng bạc băng lãnh khí tức phiêu tán ra.

Cát Duyên hồ hững nhìn lấy Ôn Như Yến thi triển linh lực, không có chút nào tiến lên ngăn cản ý tứ, mặc cho nàng toàn lực phóng thích phòng ngự của mình pháp trận.

Hắn thấy, lần này Ôn Như Yến tuyệt đối không cách nào ngăn cản ba tên Nguyên Thần cảnh giới cao thủ công kích, dù là Huyền Thiên Tông phái tới chỉ là hai cái Nguyên Thần cảnh tử trọng thiên chân nhân, huống chi nàng còn muốn lúc nào cũng chú ý Hà Túc Đạo an toàn, để tránh bị mình thừa cơ gạt bỏ.

"Sư tỷ!" Đối mặt trước mắt tình thế nghiêm trọng, Hà Túc Đạo nhip tim cũng gấp kịch lên cao.

Ôn Như Yến ánh mắt tương đương kiên định, Nguyên Thần cảnh uy áp nhàn nhạt phóng xuất ra, khiến cho Hà Túc Đạo cảm giác được càng thêm kiên cố.

"Yên tâm đi, chúng ta ai cũng sẽ không chết ở chỗ này. Chỉ bằng ba người bọn hắn, còn không có cái này tư cách phách lối!"

Làm Minh Thần đệ tử, Ôn Như Yến đã sớm bồi dưỡng được mãnh liệt khí tràng, giờ phút này hoàn toàn phóng xuất ra.

Cát Duyên ánh mắt lóe ra âm trầm quang mang, chẳng thèm ngó tới nói ra: "Đã như vậy, ta liền không thương tiếc ngọc!"

Lời còn chưa dứt, chỉ gặp Cát Duyên dưới chân Đọa Lạc Thiên Bàn trong nháy mắt bay lên, tản ra nóng bỏng ánh lửa, đột nhiên bổ về phía cầm tú Hồng Lăng.

Đọa Lạc Thiên Bàn bản thân liền là ma đạo pháp khí, chỗ xen lẫn hỏa diễm tự nhiên cũng tản ra âm u khí tức, có thể đốt bị thương linh hồn.

Ôn Như Yến hai tay tựa như bướm bướm, tiêu sái run run ở giữa, một đạo hỏa hồng linh quang từ cầm tú Hồng Lăng bên trong bạo phát đi ra, trong nháy mắt liền đem Đọa Lạc Thiên Bàn ngăn cản ở bên ngoài, đồng thời hai đoạn kịch liệt thành dải, phảng phất muốn đem Đọa Lạc Thiên Bàn chăm chú vây quanh, như là nhện trong biên chế dệt mạng nhện.

"Ôn Như Yến, nhìn đến thời gian dài như vậy đi qua, ngươi vẫn là không có tiến bộ a!" Cát Duyên cười nhạo nói.

"Ngươi cái này Đọa Lạc Thiên Bàn thủ đoạn công kích, còn không phải đồng dạng không có chút nào tiến bộ!"

Ôn Như Yến lạnh lùng đáp lại nói, ánh mắt bắn phá tại Thiên Tinh Tông hai vị Nguyên Thần thật trên thân người, để tránh bọn hắn thừa cơ đánh lên Hà Túc Đạo.

Cát Duyên đôi mắt Ôn Như Yến chằm chọc khiêu khích, chỉ là hờ hững cười một tiếng, sau đó cánh tay phải đột nhiên hướng ra phía ngoài vạch ra vòng tròn, kiếm chỉ phi tốc run run.

Đạo Lạc Thiên Bàn theo Cát Duyên linh lực không chế, trong nháy mắt bành trướng, trong khoảnh khắc trở nên đường kính ước chừng chừng mười thước.

Như cùng một cái cự nắp nổi bụi, nganh sinh sinh chấn khai cấm tú Hồng Lăng công kích, sau đó Ôn Như Yến, Hà Túc Đạo đỉnh đầu trấn áp xuống.

Hà Túc Đạo hai con người ở trong hiện đầy thần sắc kiên nghị, chính hắn tu luyện quán kim thủ đồng dạng có loại này trấn áp thủ đoạn, đối vào trong đó vô cùng lợi hại rõ ràng, nhưng là giờ khắc này hắn vẫn là lựa chọn tin tưởng sự tỷ của mình, dù sao làm Minh Thần đệ tử, tất nhiên còn có cường đại át chủ bài thi triển đi ra.

"Vẫn là chiều này phô thiên cái địa! Thật coi là dạng này liền có thể chiến thắng ta sao?" Ôn Như Yến hít sâu một hơi, lạnh lùng nói ra.

Cấm tú Hồng Lăng theo gió đông đưa, phảng phất giao long dờn sông lấp biển, một cỗ như gợn sóng linh lực hướng lên điên cuồng phun trào.

Song phương thực lực tương đương, cấm tú Hồng Lăng cùng Đạo Lạc Thiên Bàn cũng ngăn ngại tiến nhập giai đoạn giằng co, từ trên xuống dưới nổi sóng dập dềnh.

Ôn Như Yến cắn môi, toàn thân linh lực cấp tốc phun trào, điên cuồng chống cự lấy Đạo Lạc Thiên Bàn song trọng công kích.

Nguyên lai Cát Duyên Đạo Lạc Thiên Bàn ngoại trừ vô kiên bất tòng ngoại bộ công kích, còn có thể dựa vào âm lãnh hỏa điểm công kích đối thủ linh hồn.

Song phương giao thủ nhiều lần như vậy, mỗi một lần đều là bị Cát Duyên thủ đoạn tấn công như thế này, tiêu hao đại lượng linh lực.

Thời gian từng giờ từng phút mất đi, Ôn Như Yến trên trán toát ra mồ hôi, trên người cũng đổ mồ hôi lâm ly, linh lực vận chuyển tốc độ cũng thả chậm rất nhiều.

"Cứ theo đà này, nhiều nhất còn có nửa canh giờ, linh lực của ta chắc chắn tiêu hao hầu như không còn, đến lúc kia, trên cơ bản tương đương khoanh tay chịu chết, có sự phó ỷ danh tại, Cát Duyên tuyệt đối không dám đối với mình hạ từ thủ, nhưng là Hà Túc Đạo tất nhiên sẽ bị đối phương mang đi, đến cùng nên làm cái gì?" Ôn Như Yến tâm loạn như ma, linh lực tiêu hao tốc độ cũng tương ứng tăng lên.

Không đợi Ôn Như Yến muốn ra biện pháp giải quyết, Đạo Lạc Thiên Bàn liền phát sinh biến hóa kinh người, trong nháy mắt nắm trong tay cục diện.

Chỉ gặp to lớn Đạo Lạc Thiên Bàn ở giữa bỗng nhiên vỡ ra, từ bên trong bay ra một cái đồng dạng hình dạng viên bàn, lóe ra trắng nõn quang mang.

"Âm Dương Bàn!" Ôn Như Yến nhìn không được cả kinh kêu lên. "Không nghĩ tới người thế mà tu luyện thành Âm Dương Bàn!"

Cát Duyên trên mặt hiện ra đắc ý thần sắc, trải qua hơn trăm năm tu luyện, cuối cùng đem bộ này công kích pháp môn tu luyện thành công.

Nguyên đến bộ pháp khí này lại là một đôi, từ Đạo Lạc Thiên Bàn cùng quang minh Thiên Bàn tạo thành, cả hai hợp nhất trở thành Âm Dương Bàn.

Đạo Lạc Thiên Bàn chủ công kích, lực công kích không gì sánh kịp, quang minh Thiên Bàn chủ phòng ngự, lực phòng ngự không có kẻ hờ.

Cho đến giờ phút này, Ôn Như Yến mới chính thức cảm thấy nguy cơ, đối mặt công kích cùng phòng ngự một thể Âm Dương Bàn, thật sự là thua không nghi ngờ.

"Sur đệ, ta nghĩ biện pháp vì ngươi phá vỡ một con đường sống, ngươi nắm lấy cơ hội dựa vào sự tôn ban cho ngươi phi hành pháp khí thoát đi."

Ôn Như Yến xoay người, cẩn thận dò xét Hà Túc Đạo, từ giờ trở đi, nàng nhất định phải toàn lực ngăn cản công kích của đối phương.

Thế cục trước mắt mười phần sáng tỏ, Hà Túc Đạo cũng biết mình sẽ chỉ kéo Ôn Như Yến chân sau, quyết định thừa cơ đào tẩu.

"Suru! Suru!"

Đạo Lạc Thiên Bàn cùng quang minh Thiên Bàn từ hai cái trái phải phương hướng cấp tốc bay lên, như là hai đầu ngàn năm ác giao công hướng Hà Túc Đạo cùng Ôn Như Yến.

Chỉ gặp tuyết trắng viên bàn từ Hà Túc Đạo phía bên phải bay tới, vậy mà muốn trực tiếp từ cổ của hắn xẹt qua, muốn trực tiếp diệt sát hắn!

"Sur đệ cẩn thận!"

Ôn Như Yến ánh mắt như điện, thân thể đột nhiên chuyển động, quơ cấm tú Hồng Lăng nắm chắc Hà Túc Đạo.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126:: Mạng sống như treo trên sợi tóc

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh! Ngay tại quang minh Thiên Bàn sắp vạch phá Hà Túc Đạo yết hầu trong nháy mắt, cầm tú Hồng Lăng kịp thời xuất hiện cứu vớt hân.

Không đợi Ôn Như Yến thu hồi Hồng Lăng, Đọa Lạc Thiên Bàn lẳng lẹ công kích như sóng biển tầng tầng lớp lớp, âm u khí tức trong nháy mắt lan tràn ra.

Màu xám đen Đọa Lạc Thiên Bàn cùng màu tuyết trắng quang minh Thiên Bàn cùng nhau chém về phía cầm tú Hồng Lăng, không có gì sánh kịp thể công phảng phất có thể làm cho người ngạt thở.

Đột nhiên một đạo quang mang chói mắt bộc phát, Đọa Lạc Thiên Bàn cùng quang minh Thiên Bàn trong nháy mắt dung hợp lại cùng nhau, trở thành ở giữa dày chung quanh mỏng viên bản.

Chỉ nghe thấy Cát Duyên nghiêm nghị quát: "Âm dương hợp nhất, Âm Dương Bàn chỉ sinh từ một đường!"

Âm Dương Bàn ngạnh sinh sinh dựng đứng, giống như một mặt cổ xưa gương đồng, bàn thân tạo thành hai đầu lớn nhỏ giống nhau, đầu đuôi tương liên Âm Dương Ngự.

Bên trái tản ra âm u khí tức, chính là Đọa Lạc Thiên Bàn diễn hóa, phía bên phải tản ra quang minh khí tức, chính là quang minh Thiên Bàn biến thành.

Không gian chung quanh trở nên tương đương kiềm chế, quang minh cùng hắc ám lực lượng đan vào một chỗ, đúng như đêm tối cùng tờ mờ sáng giao thế.

Từng đạo từng đạo vô hình linh lực như cùng ngũ sen chung quanh gọn nước, lấy Âm Dương Bàn làm trung tâm, từ từ phát ra, thậm chí có thể nhìn thấy không gian cũng đang rung động.

Ôn Như Yến khuôn mặt bình tĩnh, phảng phất mang tới vạn cổ huyền băng điều khắc mạng che mặt, quang minh cùng hắc ám lực lượng dung hợp, lực công kích đơn giản không thể giống nhau mà nói.

Bị cầm tú Hồng Lăng kéo chặt lấy Hà Túc Đạo cũng ngừng thở, không dám có hành động, để tránh đã quấy rầy Ôn Như Yến tư duy.

"Tiu tiu! Tiu tiu! Tiu tiu! Tiu tiu! Tiu tiu! Tiu tiu! Tiu tiu! Tiu tiu! Tiu tiu!"

Âm Dương Bàn ở giữa không trung trong nháy mắt hóa thành chín cái viên bản, tầng tầng chồng chất lên nhau, ánh nắng từ bên trong xuyên qua, lại có từng tia từng tia hàn ý chảy ra.

"Giết!" Cát Duyên giận dữ hét.

Chín cái viên bản trong nháy mắt tách ra, không phân chung quanh, phảng phất bay múa bướm bướm từ cầm tú Hồng Lăng ở trong xuyên qua, vậy mà không tổn sức chút nào chém thành mười mấy đoạn.

Theo cầm tú Hồng Lăng đứt gãy, Ôn Như Yến trong nháy mắt bay đến Hà Túc Đạo bên cạnh, đưa tay ôm eo của hân, khoe miệng thế mà cũng chảy ra máu tươi.

"Cát Duyên, không nghĩ tới người Âm Dương Bàn đã tế luyện đến loại cảnh giới này, chỉ là đáng tiếc ta cầm tú Hồng Lăng!"

Ôn Như Yến tay trái nhẹ nhàng từ bờ môi bôi qua, chỉ gặp tuyết trắng sa y bên trên in lên đỏ tươi dấu vết, khoi dậy Hà Túc Đạo nội tâm đè nén phẫn nộ. Bình tĩnh trên mặt biển sóng nước lấp lánh, theo gió biển lưu động, nước biển cũng bắt đầu nhấc lên tuyết trắng bọt nước.

"Người cầm tú Hồng Lăng đã vỡ tan, tất nhiên đã thương nặng người Nguyên Thần, không có tầm năm ba tháng rất khó khôi phục. Xem ở Thác Bạt tiên bối phân thượng, chỉ cần người giao ra Hà Túc Đạo, hôm nay liền thả người rời đi. Bằng không mà nói, cũng đừng trách ta đem người bắt giữ, sau đó chém giết Hà Túc Đạo về sau, ta lại tự mình hướng Thác Bạt tiên bối xin lỗi." Cát Duyên thần nhiên nói.

Chín cái viên bản từ bốn phương tám hướng vây lại Ôn Như Yến cùng Hà Túc Đạo, chỉ là đang chờ đợi Ôn Như Yến lựa chọn cuối cùng.

Nếu là Ôn Như Yến lựa chọn từ bỏ Hà Túc Đạo, như vậy cái này chín cái viên bàn tất nhiên sẽ lần nữa hợp nhất, bị Cát Duyên thu hồi đi.

Nếu như Ôn Như Yến lựa chọn kiên trì tới cùng, như vậy chờ đợi nàng chính là so trước đó càng khủng bố hơn lắng lẹ công kích.

Minh Thần nhất hệ đệ tử, chưa từng có vứt bỏ đồng môn sự tình phát sinh, cũng tuyệt không có khả năng xảy ra ở trên người ta.

Coi như muốn chết, cũng phải đem hết toàn lực bảo hộ Hà sư đệ an toàn!

Kiên định tín niệm từ Ôn Như Yến trong đầu sinh ra, trên người linh lực trong nháy mắt nghịch chuyển, một cỗ so Đọa Lạc Thiên Bàn càng thêm khí tức âm lãnh xuất hiện. Minh Thần Chi Đồng! Minh Thần Thác Bạt Văn tuyệt kỹ thành danh!

Hà Túc Đạo từng tại Thiếu tông chủ tranh đoạt chiến ở trong thi triển qua, để Đồng Môn Đoạn Thiên ngăn ngại mất phương hướng linh hồn, chính là Đồng Hoang chí cao công kích linh hồn pháp quyết.

Phảng phất ánh chiều tà tại Ôn Như Yến song trong mắt lan tràn, lại như mờ nhạt ánh đèn tô điểm ở trong đó, tại nàng cúi đầu suy tư trong nháy mắt chuẩn bị hoàn tất.

Lúc đầu coi là nắm chắc thắng lợi trong tay Cát Duyên, khi nhìn đến Ôn Như Yến hai khóa tràn ngập tia sáng màu vàng con mắt lúc, lập tức hết lớn: "Không tốt!"

Hai đạo chương mắt tia sáng trong nháy mắt bắn về phía Cát Duyên hai mắt, chín cái viên bàn trong nháy mắt té ngã đến biên cả bên trong, văng lên vô số tơ bông Toái Ngọc.

Thiên Tinh Tông hai tên Nguyên Thần chân nhân còn không có làm rõ ràng chuyện gì xảy ra, liền thấy Cát Duyên thân thể hướng phía dưới nhanh chóng rơi xuống.

"Cát huynh! Ngươi thế nào?"

"Nhanh xuất thủ cứu Cát huynh!"

Hai người đồng thời hướng phía dưới bay đi, nhưng không có chú ý tới phía sau Ôn Như Yến yên lặng quát ra một thanh ngọc như ý hung hăng hướng lấy bọn hắn phía sau lưng đập xuống.

"Ầm! Ầm!"

Hai người trực tiếp bị đập trúng, đồng thời hướng phía trên mặt biển rớt xuống đi.

Ngọc như ý lực công kích cũng là tương đương đáng sợ, cứ việc Ôn Như Yến đã Nguyên Thần thụ thương, nhưng là cảnh giới của nàng nhưng so sánh hai người cao nhiều lắm.

Nhìn lấy Ôn Như Yến trong nháy mắt nghịch chuyển thế cục, sau đó đại phát thần uy đem ba tên Nguyên Thần chân nhân đánh rơi đến trong biển, Hà Túc Đạo gương mặt hưng phấn.

"Sur ty! Ngươi thật sự là quá lợi hại!" Đây là hấn gặp qua lợi hại nhất Nguyên Thần cảnh nữ nhân, không có cái thứ hai.

Ôn Như Yến mặt tái nhợt bên trên hiện ra vẻ tươi cười, sau đó trong nháy mắt hai mắt nhắm nghiền kính, tay phải cũng từ Hà Túc Đạo phần eo buông ra.

"Sur ty, ngươi thế nào?"

Hà Túc Đạo chỉ cảm thấy thân thể nhanh chóng hạ lạc, tiếng gió bên tai hạc kêu.

Từng đạo từng đạo đỏ tươi giọt máu từ Ôn Như Yến khóe miệng bay xuống, như là cơn mưa tháng sáu tràn ngập từng li từng tí, toàn bộ rơi xuống tại trong biển rộng.

Minh Thần Chi Đồng đệ lục trọng! Khôa thân khôa thân nhiếp phách!

Hà Túc Đạo rất nhanh liền kịp phản ứng, Ôn Như Yến khẳng định là hao phí đại lượng sinh mệnh lực, vượt cấp thi triển Minh Thần Chi Đồng đệ lục trọng cảnh giới.

Lấy Hà Túc Đạo cảnh giới trước mắt, hấn chỉ có thể thi triển Minh Thần Chi Đồng đệ nhất trọng.

Theo hấn biết, Ôn Như Yến lấy Nguyên Thần cảnh lục trọng thiên thực lực, miễn cưỡng có thể thi triển Minh Thần Chi Đồng đệ ngũ trọng, về phần đệ lục trọng cảnh giới nhất định phải tiêu hao sinh mệnh lực mới có thể thi triển đi ra.

Ngay tại hấn vừa mới nghĩ mình bạch nguyên nhân thời điểm, cũng cảm giác được toàn bộ thân thể hung hăng nện trên mặt biển, phía sau lưng toàn bộ biến đến đỏ bừng.

Đắng chất nước biển tre già mẫm mọc từ tai mũi rót vào Hà Túc Đạo thể nội, thân thể không ngừng chìm xuống, thủy áp trở nên càng ngày càng cường đại, hô hấp càng ngày càng khó khăn.

Theo chìm xuống tốc độ thả chậm, Hà Túc Đạo cố gắng giãy dựa lấy hướng thượng du đi, hai tay hai chân không ngừng đong đưa, không ngừng thôi động hần hướng mặt nước nổi lên đi.

"Ta nhất định phải nhanh du lịch nước chảy mặt, dù sao sư tỷ hiện tại hôn mê bất tỉnh, nếu là sa vào ở trong nước quá lâu, hậu quả chỉ sợ thiết tưởng không chịu nổi!"

Hà Túc Đạo toát ra ý nghĩ này thời điểm, cảm giác thân thể tràn đầy lực lượng, linh lực trong cơ thể cũng bắt đầu nhanh chóng vận chuyển lên tới.

"Phốc! Phốc!"

Tại lộ ra mặt nước trong chớp lát, Hà Túc Đạo gian nan phun ra trong miệng nước biển, hương vị đắng chất mặn mặn.

"Sư tỷ ở đâu?"

Trước mắt trên mặt biển chỉ có mấy đầu đứt gãy Hồng Lăng và mấy con bay lượn hải dương, nơi nào còn có Ôn Như Yến thân ảnh!

Hà Túc Đạo trong lòng trầm xuống, hẳn là sư tỷ thật rơi vào đáy biển?

Quay đầu hướng phía sau nhìn lại thời điểm, chỉ gặp bên tai vang lên thanh âm đáng sợ, phảng phất có một đường kiếm khí vô hình đánh tới.

Nghe thanh âm liền biết lực công kích cường đại đến mức nào càng có thể hướng là vọt thẳng lấy Hà Túc Đạo tới.

"Hà Túc Đạo, chịu chết đi!"

Nghìn cân treo sợi tóc, mạng sống như treo trên sợi tóc, Hà Túc Đạo hai tròng mắt kịch liệt phóng đại, toàn thân lỗ chân lông mở ra, toàn bộ trái tim phảng phất liền muốn nhảy đến yết hầu mắt.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127:: Chui vào Thiên Tinh Tông

Gào thét mà đến kiếm khí dán nước biển kích thích đóa đóa bọt nước, kinh hãi hải âu trợn trợn gào thét chạy tứ tán.

Xem ra lần này thật muốn táng thân tại trong biển rộng ! Hà Túc Đạo yên lặng nhắm mắt lại.

Cho đến giờ phút này, hắn đã hoàn toàn minh bạch , phát ra kiếm khí diệt sát hắn người khẳng định là Thiên Tinh Tông hai tên Nguyên Thần chân nhân một trong.

Ôn Như Yến đánh lén cũng không có đem bọn hắn hoàn toàn nện ngắt đi, tại sắp rơi vào trong biển trong nháy mắt đó, hai người đột nhiên bay về phía không trung.

Khi nhìn đến Ôn Như Yến Nguyên Thần trọng thương ngã vào trong biển thời điểm, hai người chia ra làm việc, một người đi cứu Cát Duyên, một người khác diệt sát Hà Túc Đạo.

"Hà Túc Đạo, ngươi muốn trách thì trách Phương Lâm đi! Ai bảo hắn lấy được không nên cầm tới đồ vật!" Không trung Nguyên Thần chân nhân thân nhiên nói.

"Phương Lâm? Phương Lâm làm sao có thể để cho các ngươi tới giết ta!" Hà Túc Đạo hai mắt nhắm đột nhiên bắn ra một tia chớp màu đen.

Ai cũng không có chú ý tới nước biển đã phát ra dị dạng ba động, phảng phất có một cái to lớn sinh vật đang chậm rãi du động.

"Rống!" Ngay tại kiếm khí sắp đâm trúng Hà Túc Đạo trong nháy mắt, một đầu thể trắng trắng kiện sinh vật biển nhảy lên một cái, phát ra giận trời gầm rú.

Huyết bồn đại khẩu mở ra, mấy chục cây màu bạc trắng răng dưới ánh mặt trời, lóe ra sâu kín hàn quang, lớn chừng bàn tay lân phiên lít nha lít nhít.

Một cỗ cường đại lực hấp dẫn từ trong miệng của nó bạo phát đi ra, Hà Túc Đạo chỉ cảm giác mình cả người tỉnh cả phun trào nước biển bị nó nuốt vào đến trong bụng.

Vòng xoáy khổng lồ trong phút chốc hình thành, phảng phất một đạo tịnh lệ suối phun, hình thành đến một cỗ thủy tinh trong suốt cột nước, nương theo lấy vô số con cá rơi xuống đến trong biển.

"Lâm sư huynh, Hà Túc Đạo bị Hải Ma thú nuốt đến trong bụng đi." Phát ra kiếm khí công kích cái kia Nguyên Thần chân nhân cau mày nói ra.

Hắn phát ra kiếm khí mặc dù có thể phá núi đá vụn, nhưng là đánh vào Hải Ma thú trên thân lại không có phản ứng gì, đủ thấy đầu này Hải Ma thú nhục thân phòng ngự cường đại cỡ nào.

Họ Lâm Nguyên Thần chân nhân trầm mặc một lát, cái này mới nói ra: "Hải Ma thú trời sinh tính tàn bạo, đã bị nuốt xuống, há có thể sống?"

"Sư huynh nói có đạo lý, điểm này ta ngược lại thật ra không nghĩ."

"Phong sư đệ, không cần xấu hổ, phải biết nhiều năm như vậy, người một mực đang bế quan tu luyện, đối với ngoại giới thường thức không quá quen thuộc cũng là có thể lý giải, chờ đến lần này chúng ta Huyền Thiên Tông đạt được đại tạo hóa về sau, sư huynh liền dẫn người đi Hồng Hoang giới địa phương khác đi du lịch, chỉ có không ngừng du lịch, mới có thể không ngừng đề cao linh hồn của mình cảnh giới, Nguyên Thần tu luyện mới có thể càng ngày càng thuận buồm xuôi gió." Lâm sư huynh đối cái này Phong sư đệ là đặc biệt quan tâm, ân cần dạy bảo nói.

Trong ngực hắc Cát Duyên sắc mặt tái nhợt, máu trên khóe miệng tia cũng đang chậm rãi thấm thấu, cũng không biết thụ bao lớn nội thương, chỉ có thể trở về để tông chủ trị liệu.

Phong sư đệ sắc mặt nghiêm túc, hắn biết rõ Cát Duyên tại tông chủ trong mắt địa vị, thậm chí so với bọn hắn cái này đồng tông Nguyên Thần chân nhân còn coi trọng hơn.

Nếu như Cát Duyên bị Ôn Như Yển đột nhiên bộc phát đánh thành trọng thương, trong lòng của hắn cũng không biết nên làm cái gì, nghĩ đến muốn hay không đem Ôn Như Yển bắt về Thiên Tinh Tông.

"Lâm sư huynh, bằng không ta đi đem Ôn Như Yển tìm tới, sau đó bắt về giao cho tông chủ xử trí, để tránh tông chủ bởi vì Cát chân nhân thụ thương phát cáu."

"Người tuyệt đối không nên loại suy nghĩ này, Ôn Như Yển sư tôn chính là Minh Thần Thác Bạt Vân, tuyệt đối không phải chúng ta Thiên Tinh Tông có thể trêu chọc." Lâm sư huynh cự tuyệt nói.

Bọn hắn Thiên Tinh Tông cùng cái này Cát Duyên ở chỗ này chặn giết Ôn Như Yển, bản thân liền là đã mạo cựa lớn phong hiểm, nếu là lại đem Ôn Như Yển bắt về chịu nhục, nếu là bị Thác Bạt Vân biết, sợ rằng sẽ trực tiếp xé rách không gian, trực tiếp giáng lâm đến Thiên Tinh Tông, đang lúc trở tay liền có thể đem Thiên Tinh Tông san thành bình địa.

Phảng phất nhìn ra Phong sư đệ nghi hoặc, Lâm sư huynh tiếp tục giải thích nói: "Cát chân nhân sở dĩ dám đối Ôn Như Yển xuất thủ, đó là bởi vì sau lưng của hắn tông môn thực lực không sợ chút nào Minh Thần một mạch, chúng ta Thiên Tinh Tông mặc dù tại Bạo Loạn Tinh Hải thực lực coi như không tệ, nhưng là đối mặt Tiềm Long cảnh đại năng loại này cái thể cường giả rồi bản không thể chống đỡ một chút nào, cho nên chúng ta không thể hướng Cát chân nhân không hề có ký đối Ôn Như Yển xuất thủ."

Lâm sư huynh ngữ trọng tâm trường giải thích, để Phong sư đệ nhũn chặt lông mày rất nhanh giãn ra, sau đó hai người đồng thời đằng không mà lên hướng phía Thiên Tinh Tông bay đi.

Nửa canh giờ trôi qua về sau, sóng cả mãnh liệt trên mặt biển dần dần khôi phục lại bình tĩnh, chỉ có phiêu đảng tại các nơi cầm tú Hồng Lăng phảng phất tự thuật lấy một trận thảm chiến đấu.

Bạo Loạn Tinh Hải đêm khuya, ánh sao lấp lánh, đèn trên thuyền chài vẫn như cũ, ngẫu nhiên đến có thể nghe thấy gió biển nhu nhu tiếng vang.

Thiên Tinh Tông chỗ hòn đảo phảng phất một đầu du động cá vàng, hai cánh như là vây cá địa phương chính là rừng cây rậm rạp.

Hai đạo bóng người màu đen thận trọng lên vào đến Thiên Tinh Tông bên trong, hai người đều là áo đen che mặt, cư trú tại mọc thành bụi cỏ dại ở giữa.

Không ngừng có bùn đất từ trước người hai người mọc ra, tốc độ rất nhanh, trong chớp mắt liền đào ra một cái ước chừng năm mét sâu địa động.

"Phương Lâm, người xác định dạng này bày trận, thật có hiệu quả sao?" Tôn Văn cẩn thận từng li từng tí đem lấy mấy chục khối khối linh thạch để đặt đi vào.

"Sư thúc yên tâm, tại quá khứ hơn hai mươi ngày ta đã đối Tru Tiên kiếm trận tiến hành xâm nhập nghiên cứu, tại đông nam tây bắc tứ cái phương vị phân biệt vùi sâu vào chín chín tám mươi một khối linh thạch, sau đó lại phân biệt đem Tru Tiên, Tuyệt Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm cùng Lục Tiên Kiếm cắm vào trong đó, tại lấy đợi đến muốn phát động kiếm trận thời điểm, lại lấy Tru Tiên trận đồ kích hoạt." Phương Lâm ở bên cạnh thấp giọng giải thích rõ nói.

"Vây là tốt rồi! Người nhìn dạng này để đặt đúng hay không?" Tôn Văn hai tay điều khiển tám mươi một khối linh thạch dựa theo tiên thiên sáu mươi bốn

quẻ trình tự sắp xếp chính tề.

Phương Lâm thân thể khom xuống, hai con ngươi trên dưới trái phải nhìn một lần, vui mừng gật đầu nói ra: "Chính là như vậy bố trí, hiện tại đem Hâm Tiên Kiếm cắm đi vào đi!"

Tôn Văn trực tiếp lấy ra Hâm Tiên Kiếm trực tiếp tại Âm Dương Ngư trung tâm, phảng phất cảm giác được không quá vững chắc, liền tăng lên một cái kiên cố pháp trận phòng ngự.

Chẳng lẽ Hồng Hoang giới người đều không có được chứng kiến tiên thiên sáu mươi bốn quẻ? Tôn sư thúc thế mà cảm thấy sáu mươi bốn quẻ không ổn định, thật sự là cực kỳ cổ quái.

Phương Lâm trong đầu vừa dâng lên ý nghĩ này, liền đem nó dần xuống đáy lòng, hiện tại trọng yếu nhất là muốn đem bốn thanh Tru Tiên Kiếm cắm ở Thiên Tinh Tông chung quanh.

"Chúng ta bây giờ đi tây bộ trong ao, muốn đem Lục Tiên Kiếm cắm ở trong ao, lại thêm ao nước khí tức âm lạnh, khẳng định có thể gia tăng Lục Tiên Kiếm lực công kích."

Trước khi tới, Phương Lâm đã cùng mấy vị sư thúc nghiên cứu Huyền Thiên Tông ranh giới cuối cùng, xác định Tru Tiên Tứ Kiếm chôn giấu vị trí.

Hâm Tiên Kiếm cắm ở nam bộ vây cá vị trí, Lục Tiên Kiếm cắm ở tây bộ ao nước bên trong, Tuyết Tiên Kiếm cắm ở bắc bộ vây cá vị trí, về phần Tru Tiên Kiếm liền cắm ở đông bộ đầu cá dưới chân núi.

Hai người xác định lúc này không có người tuần tra thời điểm, Tôn Văn nắm lấy Phương Lâm bả vai thuận thế bay hướng lên bầu trời, hướng phía tây bộ Huyền Thiên Trì Phi đi.

"Bất thích khách!"

Không biết Thiên Tinh Tông người nào gào to một tiếng, lập tức mấy vị Nguyên Thần chân nhân đằng không mà lên, trong tông vô số đạo ánh đèn đồng thời sáng lên, giống như ban ngày.

"Không tốt! Khó nói chúng ta bị phát hiện!" Phương Lâm cùng Tôn Văn sắc mặt hai người đồng thời đại biến, thấy được lẫn nhau trong mắt kinh hoảng.

Tru Tiên kiếm trận còn không có bố trí tốt, tại mấy tên Nguyên Thần chân nhân bao vây chặn đánh hạ làm sao có thể đào thoát?

"Thích khách tại bên nào?" Trong đó một tên Nguyên Thần chân nhân tiếng như hồng chung vang vọng Thiên Tinh Tông, rất nhiều đã nghỉ ngơi đệ tử nhao nhao đứng dậy tìm kiếm thời khắc này chỗ ẩn thân.

"Thiên Tinh Thủy Trì nơi đó có thanh âm đánh nhau, theo ta đi!"

Lời còn chưa dứt, mấy vị Nguyên Thần chân nhân đồng thời nghịch chuyển phương hướng, hướng phía Tôn Văn hướng bay mà đi, nhanh như điện chớp như là trong đêm tối lưu Tinh Hoa lệ mà phiêu miểu.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 128:: Mạc Hoài Uyên mộ huyết

"Sư thúc, hướng xuống mặt bay!" Phương Lâm song trong mắt hiện lên một hơi khí lạnh, chỉ trên mặt đất cái kia phiến ngôi mộ.

Tôn Văn không chút do dự, thi triển ra toàn thân linh lực, nắm lấy Phương Lâm bả vai nhanh chóng rơi vào đám phần mộ bên trong.

Từng tòa phương viên chừng ba thước phần mộ chính tề sắp hàng, màu nâu xanh bia đá như là bảo vệ chiến sĩ dựng đứng tại mộ phần.

Cả ngôi mộ bầy bị chung quanh rừng trúc bao quanh, tản ra nhàn nhạt lá trúc hương, khiến cho người tâm thần thanh thản, gột rửa lấy linh hồn.

"Không cần nói!" Mắt thấy Phương Lâm nếu không không chịu nổi trong lòng kinh dị, Tôn Văn trực tiếp mở miệng cắt ngang hẳn.

Chỉ gặp được không mấy đạo lưu tinh nhanh như tên bắn mà vụt qua, Thiên Tinh Tông mấy vị Nguyên Thần chân nhân từ không trung bay qua, chẳng ai

ngờ rằng bên trong thể mà cất giấu người.

"Nhìn tới nơi này đích thật là ẩn thân nơi tốt!" Phương Lâm ngắm nhìn bốn phía, thận trọng quan sát đến.

"Nơi này là Thiên Tinh Tông tổ tiên phần mộ, đại bộ phận đều là Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên trở lên mộ huyết."

Tôn Văn Nguyên Thần từ nơi này chúi trên bia mộ liếc nhìn mà qua, thấy rõ ràng phía trên khắc dấu chữ, cảnh giới thấp nhất cũng là nhập đạo thất trọng thiên.

Phương Lâm nghe vậy trong lòng có chút mừng thầm, âm hiểm cười nói: "Cũng liền nói trong này có Nguyên Thần cảnh cao thủ mộ huyết, bên trong hẳn là cất giấu không ít pháp khí cùng đan dược."

"Cái này ngươi liền đoán sai, nơi này cao nhất chỉ có Nhập Đạo cảnh Cửu Trọng Thiên, Nguyên Thần cảnh cao thủ mộ huyết hẳn là tại bọn họ phía sau núi."

Dựa theo Tôn Văn suy nghĩ, Nguyên Thần cảnh cao thủ bản thân liền tương đối thừa thót, Nguyên Thần bất diệt có thể nói không chết, những cái kia Nguyên Thần cảnh cao thủ mộ huyết tự nhiên không có khả năng ngay tại những này trong phần mộ ở giữa, nếu không chẳng khác nào khinh nhờn Nguyên Thần chân nhân uy nghiêm, cho dù là bọn họ đã Nguyên Thần tiêu tán, thường thường cũng cũng tìm được chỗ tông môn tôn trọng, sẽ đem thân thể cùng binh khí để đặt tại chuyên môn mai táng Nguyên Thần chân nhân mộ huyết.

Nóng nảy loạn thanh âm không ngừng tại rừng trúc bên ngoài vang lên, lộn xộn tiếng bước chân bên tai không dứt, rất nhiều nhân thủ cảm bó buộc chạy nhanh.

"Các ngươi có mấy người đi Thiên Tinh nghĩa trang cẩn thận điều tra, không thể bỏ qua bất kỳ một cái nào khả nghi địa phương!"

Theo cái nào đó lĩnh đội mệnh lệnh rơi xuống, một tổ mười hai người vệ đội nhanh chóng chạy vào nghĩa trang, chia bốn tổ từ từng cái phương hướng bắt đầu điều tra.

"Sư thúc, bây giờ nên làm gì?" Theo vệ sĩ điều tra dần dần tới gần, Phương Lâm có chút không bình tĩnh.

"Không sao cả! Xem ta thủy tinh phòng hộ!"

Tôn Văn trong lúc nhắc tay liền bỏ trí ra một cái ẩn hình phòng ngự trận pháp, đem hai người bao phủ ở bên trong, không phải Nguyên Thần tứ trọng thiên không thể phát hiện mảnh khóc.

Ở cái này ẩn hình trận pháp bảo vệ dưới, hai người cùng bốn người vệ đội gấp thoáng qua, nghe được phía sau bọn họ một tòa cự đại mộ bia đằng sau.

Thiên Tinh Tông đệ tử Mạc Hoài Uyên chi mộ!

Tôn Văn khán đáo tòa này mộ bia thời điểm, trong con ngươi hiện lên một loại nào đó khác lạ hào quang, mang theo lấy có chút thương cảm.

"Nghĩa trang không có bất kỳ người nào ẩn thân dấu vết, chúng ta đi nơi khác tìm xem xem đi!"

"Đi được thảo viên điều tra!"

Cái này mười hai cái vệ sĩ rất mau rời đi Thiên Tinh nghĩa trang, trước hướng hậu sơn bên trên được thảo viên, đây chính là Thiên Tinh Tông thiên tài địa bảo kho.

Vệ sĩ tiếng bước chân thời gian dần trôi qua biến mất, ánh lửa sáng ngời cũng từ từ âm đạm, toàn bộ nghĩa trang khôi phục ngày xưa yên lặng.

Phương Lâm tiến lên một bước vuốt ve Mạc Hoài Uyên mộ bia, nhẹ giọng hỏi: "Sư thúc, hẳn là cái này Mạc Hoài Uyên cùng ngươi là quen biết cũ?"

Trong đầu mảnh vỡ như là phiêu bạt tơ liễu, tùy ý liễu dính vào cùng nhau, chưa hoàn chỉnh hình ảnh, còn lại chỉ là không trọn vẹn đoạn ngắn.

Tôn Văn yên lặng gật đầu, nói ra: "Chuẩn xác mà nói cùng chúng ta Thương Minh phái trước mắt Nguyên Thần cảnh sư huynh đệ đều có sâu xa."

Phương Lâm trong nháy mắt ngây ngẩn cả người, chẳng lẽ cái này Mạc Hoài Uyên là một cái quét ngang cùng các loại cảnh giới vô địch thiên tài, chiến bại tông môn của mình tất cả cao thủ?

"Không phải như ngươi nghĩ!" Tôn Văn phảng phất nhìn ra Phương Lâm suy nghĩ trong lòng, trực tiếp lắc đầu nói ra.

"Đó là như thế nào?" Phương Lâm truy vấn.

Tôn Văn ánh mắt thâm thúy, phảng phất có thể xuyên qua vô tận hư không, trở lại mấy trăm năm trước, trở lại cái kia trong đầu hắc ký ức đản sinh trong nháy mắt.

"Hẳn là tại hơn 800 năm trước, lúc kia sư phó ngươi cùng Mạc Hoài Uyên đồng thời từ Đông Hoang trở về, chúng ta lúc ấy coi là Mạc Hoài Uyên hẳn là sư phó ngươi cùng một chỗ lịch luyện đạo hữu, mà lại lúc kia Thiên Tinh Tông cùng chúng ta Thương Minh phái quan hệ vẫn tương đối chặt chẽ, cho nên

đôi với Mạc Hoài Uyên đến thăm Thương Minh phái, sư phó người cũng là phi thường vui vẻ, đại biểu chúng ta Thương Minh phái nhiệt tình khoản đãi, nhưng là không nghĩ tới vào lúc ban đêm hai người liền ra tay đánh nhau."

"Sư phụ ta đem Mạc Hoài Uyên đánh chết?" Phương Lâm hỏi.

"Mạc Hoài Uyên là chết, nhưng lại không phải bị sư phó người tại chỗ đánh chết, mà là trở lại Thiên Tinh Tông không đến một tháng liền chết bất đắc kỳ tử bỏ mình."

"Nói cách khác sư phụ ta tại chỗ đem hắn đánh thành bị thương nặng?"

"Điểm này tuyệt đối không có! Lúc ấy Hạ sư huynh cùng tông chủ đều tự mình đã kiểm tra Mạc Hoài Uyên thân thể, mặc dù thụ thương nhưng tuyệt không chỉ tử!"

"Về sau, Thiên Tinh Tông người liền đem chuyện này trách tội đến chúng ta Thương Minh phái, từ đó hai phái quan hệ liền bắt đầu chuyển biến xấu."

Phương Lâm dựa theo phán đoán của mình, nói ra suy đoán của chính mình.

Tôn Văn mang theo ngạc nhiên nhìn lấy Phương Lâm, không nghĩ tới mình còn không có nói ra, Phương Lâm liền đã chuẩn xác không sai đoán trước ra kết cục.

"Không sai! Sự tình cùng người suy đoán giống như đúc!" Tôn Văn khẳng định trả lời.

Phương Lâm khoe miệng hiện ra một tia nụ cười cổ quái, vòng quanh Mạc Hoài Uyên phần mộ đi một vòng, vậy mà trực tiếp bắt đầu đào mộ!

"Phương Lâm, người làm như vậy không tốt lắm đâu! Mặc dù Thiên Tinh Tông đem Mạc Hoài Uyên chết trách tội tại sư phó người trên đầu, nhưng là người cũng không thể đào huyệt mộ a, dù sao người chết vì lớn, hưởng chi Mạc Hoài Uyên cũng không phải tội ác tày trời người." Tôn Văn bản tính thiện lương, tuy nói đối Thiên Tinh Tông tràn đầy căm hận, nhưng là những cái kia người vô tội sĩ, hắn cũng không nguyện ý đi phá hư bình hòa tâm cảnh.

"Sư phó, cực khổ ngài mở ra cái mộ huyệt này, ta có cái nghi vấn nhất định phải chứng thực một chút, có lẽ liền có thể tra rõ ràng Thiên Tinh Tông vì sao đột nhiên đối với chúng ta xuất thủ, muốn đem chúng ta Thương Minh phái một mẻ hết gọn." Phương Lâm nhìn xuống phần mộ trong lòng, một chữ một câu nói.

Đối với Phương Lâm tự phế tu vi sau đó phát sinh một hệ liệt biến hóa, Tôn Văn là không cảm thấy kinh ngạc, lập tức trực tiếp vận chuyển linh lực phá vỡ mộ huyệt.

Một bộ ngàn năm sắt làm bằng gỗ làm quan tài lẳng lặng chìm đặt ở trong huyệt mộ, phía trên điêu khắc kiểu chữ xác minh lấy niên hạn xa xưa cùng cổ xưa.

"Sư thúc! Mở quan đi!" Phương Lâm hít sâu một hơi, mang theo một loại nào đó mong đợi nói ra.

Tôn Văn tay phải nhẹ nhàng vung lên, chỉ gặp vách quan tài liền chậm rãi rơi vào mộ bia bên cạnh mặt, từ phía trên trút xuống vô số bụi đất.

Thừa dịp trong sáng mặt trăng, hai người đồng thời hướng phía quan tài nhìn lại, biểu lộ đồng thời phát sinh biến hoá khác.

Cùng vừa mới tương phản, Phương Lâm thật sâu nôn thở một hơi, phảng phất đã nghiệm chứng trong lòng tưởng tượng, lập tức cảm giác nhẹ nhõm rất nhiều.

Mà Tôn Văn thì là trợn mắt hốc mồm, đơn giản không thể tin được con mắt, vậy mà dùng tay phải trùng điệp xoa xoa hai mắt.

"Mạc Hoài Uyên trong quan tài lại là nữ nhân thì cốt! Mạc Hoài Uyên thì cốt ở đâu?"

Tôn Văn nhớ rõ Mạc Hoài Uyên là phong độ nhẹ nhàng nam tử, làm sao có thể tại sau khi chết biến thành một nữ nhân hài cốt?

"Mạc Hoài Uyên hẳn không có chết!" Phương Lâm nói ra trong lòng ban đầu phán đoán.

Tôn Văn chỉ cảm thấy trong lòng phảng phất gặp trọng chùy, chuyện cho tới bây giờ, hắn có thể nào không rõ chuyện tiền căn hậu quả?

Không nghĩ tới lúc trước bởi vì lo lắng Thiên Tinh Tông trả thù, vậy mà bách bức Phương Lâm sư phó rời đi Thương Minh phái.

Nghĩ tới đây, Tôn Văn trong đầu dâng lên một cái đáng sợ suy nghĩ: chẳng lẽ Mạc Hoài Uyên mới là diệt vong Thương Minh phái phía sau thù phạm?

Chương 129:: Bố trí Tru Tiên trận nhãn

Chuyện xưa như sương khói, suy nghĩ bay tán loạn, Tôn Văn trong đầu ký ức giống như nước thủy triều phun trào, chết đi hình ảnh liên tiếp không ngừng hiển hiện.

Lúc trước Mạc Hoài Uyên chết chôn xuống đông đảo điểm đáng ngờ, theo vừa mới trong huyết mộ xuất hiện nữ nhân thần bí hài cốt đồng thời bạo phát đi ra.

Hơn 600 năm trước, Thiên Tinh Tông cùng Thương Minh phái quan hệ không ít, hai phái ở giữa nhiều có đệ tử vắng lai.

Chưa từng ngờ tới Phương Lâm sư phó cùng Mạc Hoài Uyên lịch luyện trở về, một người bất ngờ tử vong, một người rời xa Bạo Loạn Tinh Hải.

Sau đó Thiên Tinh Tông xem Thương Minh phái vì tử địch, hai phái ở giữa tranh chấp không ngừng, đến mức nửa tháng trước bị Thiên Tinh Tông diệt phái!

Cuối cùng ẩn giấu đi bí mật gì? Tôn Văn cau mày, trăm mối vẫn không có cách giải.

Tại Phương Lâm liên tục truy vấn dưới, Tôn Văn đem trong lòng mình nghi vấn toàn bộ nói cho hắn nghe, không nghĩ tới Phương Lâm sau khi nghe xong lại ngăn cản cả người.

Chẳng lẽ là bởi vì món đồ kia? Phương Lâm trong đầu thoáng hiện ý niệm đầu tiên, liền là trên người khối kia bằng lãnh thiết bài.

Thiên Tinh Tông tây bộ dần dần truyền đến tiếng đánh nhau, thậm chí có thể trông thấy trong bầu trời đêm thất thái sắc sở linh quang giao hội.

Phương Lâm gác lại trong lòng vừa mới dâng lên nghi vấn, trầm giọng nói ra: "Sư thúc, chúng ta bây giờ vừa vặn thừa cơ đi bố trí kiểm trận."

"Tốt, vậy chúng ta liền đi Thiên Tinh Tông đông bộ chôn xuống Tru Tiên Kiếm, sau đó lại đi bắc bộ chôn xuống Tuyệt Tiên Kiếm."

Tôn Văn đối tình thế trước mắt phân tích rất rõ ràng, đã tây bộ có thích khách đánh nhau, nhất định hấp dẫn Thiên Tinh Tông phần lớn đệ tử.

Như vậy trải qua, Thiên Tinh Tông đông bộ cùng bắc bộ lực lượng phòng ngự liền sẽ trở nên phi thường yếu kém, chính thích hợp chui vào đi vào.

"Chúng ta đi!" Tôn Văn tay phải ấn lấy Phương Lâm bả vai, vô thanh vô tức hướng phía Thiên Tinh Tông đông bộ bay đi.

Một tòa cao rộng tám mét năm mét cự hình cửa đá đứng vững, hai bên là điều khắc uy phong凛冽 thạch sư, nơi này là Thiên Tinh Tông đông bộ.

Làm Bạo Loạn Tinh Hải thực lực trung đẳng sơn môn, Thiên Tinh Tông cửa chính vậy mà không người trông coi, xem ra tông môn hoàn toàn chính xác xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

"Chúng ta muốn đem Tru Tiên Kiếm chôn ở nơi nào?" Tôn Văn phát hiện Thiên Tinh Tông cửa chính phụ cận không có cái gì tính bí mật tương đối địa phương.

Phương Lâm im lặng im lặng, từng bước một đo đạc lấy thạch sư chung quanh mặt đất, bỗng nhiên linh quang chợt hiện, hai mắt tỏa sáng.

"Sư thúc, có hay không pháp khí có thể trực tiếp tiến vào cửa đá dưới mặt đất?" Phương Lâm hỏi.

Tôn Văn hai con ngươi hiện ra một tia sáng kỳ dị, ngắc nhiên nói ra: "Ngươi nói là đem Tru Tiên Kiếm chôn xuống cửa đá phía dưới?"

"Không sai, đem Tru Tiên Kiếm chôn tại cái này mặt, đến lúc đó Tru Tiên kiểm trận phát động, cái thứ nhất liền có thể nổ rớt bọn hắn sơn môn!"

Nhớ tới Thương Minh phái bị Thiên Tinh Tông diệt môn thảm cảnh tượng, Phương Lâm ngữ khí cũng biến thành âm lạnh lên.

Tôn Văn yên lặng gật đầu, lấy ra một kiện cùng loại ống tròn trạng pháp khí, trực tiếp đánh vào đến dưới đất, sau đó cả người đi theo chui vào.

Loại này lấy pháp khí mở đường thủ đoạn, chỉ có Nguyên Thần thật người mới có thể tự do thi triển, nếu không chịu chắc chắn lúc dưới đáy ngạt thở mà chết.

Phương Lâm đề cao tính cảnh giác, phòng ngừa có Thiên Tinh Tông đệ tử vô ý tới gần sơn môn, miễn cho lộ ra chu ti mã tích.

Tôn Văn linh lực trôi chảy vận chuyển tới lui tự nhiên, rất nhanh liền mang theo tiểu dung bay ra ngoài, sau đó linh lực huy động, toàn bộ mặt đất lại khôi phục thành nguyên dạng.

"Đi! Mục tiêu kế tiếp là Tuyệt Tiên Kiếm!"

Hai người thừa dịp đêm tối tiến về Huyền Thiên Tông bắc bộ, thuận lợi chôn xuống Tuyệt Tiên Kiếm, đến tận đây Tru Tiên kiếm trận chỉ kém Lục Tiên Kiếm còn không có bố trí tốt.

Tru Tiên kiếm trận, nhất định phải bốn kiếm tề tụ mới có thể phát huy uy lực lớn nhất, tàn trận mặc dù lực công kích kinh người, nhưng dễ dàng bị cao thủ hóa giải.

Bây giờ Tru Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, Hâm Tiên Kiếm đều đã vùi sâu vào trận nhãn bên trong, liền chờ Lục Tiên Kiếm quy vị, lại phối hợp Phong Thần đồ giám hóa thành trận đồ.

"Làm sao bây giờ? Thiên Tinh Tông thiên trì hiện tại đoán chừng là trọng binh trấn giữ, chúng ta bây giờ rất khó chui vào đi vào chôn xuống Hâm Tiên Kiếm."

Mất thấy Tru Tiên kiếm trận liền muốn bố trí thỏa đáng, ai giải nghĩ đến đêm nay lại có thể có người cũng giống như mình len lén len vào Huyền Thiên Tông.

Càng làm cho người ta ngoài ý muốn chính là, đối phương thế mà còn bị Thiên Tinh Tông Nguyên Thần chân nhân phát hiện, trước mắt chính xử tại bao vây chặn đánh lâm vào ác chiến.

Phương Lâm phảng phát không có nghe được Tôn Văn hỏi thăm, thẳng đến Thiên Tinh Tông tây bộ truyền đến một đạo hoa mỹ linh quang.

"Không tốt! Thích khách trốn!"

Đêm đen như mực không trong nháy mắt bị mấy vị Nguyên Thần chân nhân linh lực chiếu giống như ban ngày, chỉ gặp một bóng người đào tẩu quỷ tích như là rần quanh co bò.

"Đây là cái gì cổ quái thân pháp? Tốc độ vậy mà như thế nhanh chóng!" Một vị người mặc đạo bào màu xanh lam Nguyên Thần thật người nghi vấn nói.

"Dương sư đệ, Lâm sư đệ, hai người các ngươi liền ở thiên trì trông coi, để tránh còn có người quấy rối! Còn lại sư huynh đệ cùng ta truy kích!"

Cầm đầu tên kia Nguyên Thần chân nhân mây kiếm nhô thật cao, mũi xà nhà hơi nhếch lên, mây rậm mắt to, thanh âm trầm thấp, tràn đầy không thể nghi ngờ uy nghiêm.

Lập tức bốn tên Nguyên Thần chân nhân hướng phía thích khách đào tẩu phương hướng hoá tốc đuổi theo, phảng phát bốn đạo lưu tinh nhanh như điện chớp, trực trùng vùn tiêu mà đi.

Núp trong bóng tối Tôn Văn sắc mặt cổ quái, Thiên Tinh Tông Nguyên Thần chân nhân đối thoại, Tôn Văn nghe rõ ràng, Thiên Tinh Tông quả nhiên lưu lại hai người trông coi thiên trì.

"Xem ra hôm nay ban đêm không có cách nào đem Lục Tiên Kiếm vùi sâu vào trận nhãn, chúng ta đi về trước đi!"

Tôn Văn quan sát thời gian thật dài, cũng không có hoàn toàn chắc chắn chui vào thiên trì, liền quyết định mang theo Phương Lâm trở về Thương Minh phái, chờ đợi lần sau tùy cơ ứng biến.

Thiên Tinh Tông một ngàn năm trăm dặm bên ngoài hải vực, tản ra khí tức khủng bố Hải Ma thú tại chẳng có mục đích du dã, phảng phát tại tìm tìm cái gì con mồi.

Bóng tối vô tận tràn ngập tại Hải Ma thú thể nội, Hà Túc Đạo từ từ mở mắt, chỉ cảm thấy trước mắt đen kịt vô cùng, ngửi thấy gay mũi mùi hôi thối.

Ta nhớ ra rồi, ta giống như bị một cái to lớn hải dương ma thú nuốt vào trong bụng, chẳng lẽ ta bây giờ đang ở con ma thú này thể nội?

Hà Túc Đạo cảm giác được trận trận đau đầu đánh tới, nhin đau sở vận chuyển linh lực, lấy ra một khóa hỏa long quả lớn nhỏ Dạ Minh Châu chiếu sáng chung quanh.

Tanh hôi nước biển chậm chậm lưu động, nương theo lấy Hải Ma thú tâm nhảy ngẫu nhiên có thể kích thích bọt nước, phía trên nổi lơ lửng rất nhiều loài cá thi thể.

Nhất định phải nghĩ biện pháp chạy đi, nếu không sớm muộn sẽ bị ma thú tiêu hóa hết.

Thân hãm tuyệt cảnh lại có thể giữ vững tỉnh táo, Hà Túc Đạo mượn Dạ Minh Châu quang mang thận trọng quan sát đến chung quanh tình huống.

Nước biển là từ tiền phương chảy ra, nói cách khác nơi đó có nước có thể chảy đến đến, trên cơ bản có thể xác định là ma thú khoang miệng.

Hà Túc Đạo nghĩ tới đây, trong lòng một trận mừng rỡ, nghĩ trăm phương ngàn kế hướng phía dòng nước phương hướng ngược bơi đi.

Càng đi về trước du động, gặp phải thủy áp càng lớn, lực lượng tiêu hao cũng càng nhanh, thậm chí có thể nhìn thấy to lớn ánh sáng xuất hiện ở trước mắt.

Xem ra không có phán đoán sai, phía trước khẳng định là ma thú khoang miệng! Hà Túc Đạo mừng rỡ như điên.

Đột nhiên, Hải Ma thú phát ra đỉnh tai nhức óc gầm rú, đồng thời to lớn dòng nước dâng trào mà đến, toàn bộ thân thể phát sinh kịch liệt động đư.

Hà Túc Đạo lập tức cảm giác được toàn bộ thân thể trước sau lẫn lộn, trong mồm xông vào đại lượng nước biển.

Con ma thú này muốn xoay người! Đây là Hà Túc Đạo lần nữa trước khi hôn mê ý nghĩ.

Giao Long Phiên Thân, dâng vãn giá vũ; Phượng Hoàng xoay người, hỏa diễm vờn quanh; Hải Ma thú xoay người, sóng nước ngập trời.

"Sự thúc không cần phải lo lắng, liên quan tới Hâm Tiên Kiếm, trong nội tâm của ta từ có sắp xếp, sau mười ngày, chúng ta lại đến Thiên Tinh Tông lấy lại công đạo!"

Phượng Lâm nhìn ra Tôn Văn ánh mắt bên trong thâm tàng lo lắng, tràn ngập lòng tin giải thích nói.

"Cũng tốt, hi vọng không cần xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn." Tôn Văn tự lẩm bẩm.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130:: Trần trụ mà làm mất mặt

Mặt trời từ bát ngát mặt biển từ từ bay lên, nghiêng ánh nắng như là cho nước biển phủ thêm chiến y màu vàng óng, sóng biển hoa tựa hồ cũng hóa thành nở rộ kim liên.

Một chiếc to lớn thuyền gỗ từ chỗ mặt trời mọc phiêu lưu tới, đầu thuyền dựng đứng cờ xí đón gió tung bay, theo gió vượt sóng lái về phía Thiên Tinh Tông.

Một vị dáng người khôi ngô trung niên nhân mặt chữ quốc, sắc mặt lạnh lùng, trên lưng treo một thanh trường kiếm cổ điển, chỗ chuôi kiếm điêu khắc giương nanh múa vuốt hắc long.

Người này song trong mắt sát khí như ẩn như hiện, phía sau lưng trường kiếm rực rịch, phảng phất muốn phóng lên tận trời, chinh chiến thiên hạ.

Chung quanh thuyền đánh cá tại gặp được này thuyền lúc, giống như bị cái gì lực lượng vô hình ngăn trở, không cách nào dựa vào gần trong vòng trăm thước, rất nhiều ngư dân trong lòng tâm thần bất định bất an.

"Nơi này cách Thiên Tinh Tông rất gần, chẳng lẽ hán muốn đi Thiên Tinh Tông quấy rối?"

"Nghe nói Thiên Tinh Tông có thật nhiều Nguyên Thần chân nhân, có thể ngự không mà đi, ta nhìn người này thế mà cười trước thuyền đi, thực lực không khỏi cũng quá kém đi."

"Có lẽ hán là cố ý giả heo ăn thịt hổ đâu?"

Thuyền con qua lại bên trên ngư dân bên trong nghị luận âm ỉ, nhưng chưa từng nghĩ đến đối thoại của bọn họ toàn bộ bị trung niên nhân nghe được rõ ràng, vậy mà không có chút nào bỏ sót.

Theo mặt trời từ từ lệch hướng chính nam phương, trung niên nhân khống chế thuyền gỗ cũng đến Thiên Tinh Tông trước cửa chính phương hai trăm mét hải vực.

Trung niên nhân yên lặng lấy ra một thanh trong suốt sáng long lanh sáo ngọc, nhẹ nhàng đặt ở bên miệng, trên mặt thời gian dần trôi qua hiện ra một tia hiệp cốt nhu tình.

Tiếng địch thanh thúy vang dội, xuyên thấu tầng tầng sóng gió, vậy mà dẫn tới trận trận sấm chớp.

Phảng phất thiếu nam tại gặp gặp nữ nhân mình yêu thích, giờ khắc này mừng thầm dung nhập vào trung niên nhân tiếng địch bên trong, trong con người nhu tình càng ngày càng nặng.

Tiếng địch càng ngày càng nặng nề, nghe được người tựa hồ có thể cảm giác được ngực đè ép một khối đá lớn, để cho người ta thở không nổi, bầu

không khí đột nhiên trở nên ngột ngạt .

Thiên Tinh Tông trước cửa chính mặt bốn tên thủ vệ, tay chân phát run, sắc mặt đỏ bừng, hai mắt nhìn chòng chọc vào phía trước thối sáo trung niên nhân.

"Người rốt cuộc là ai?" Bên trong một cái hơi gầy gò thủ vệ mặt lộ vẻ sợ hãi.

Trung niên nhân im lặng im lặng, một bước một cái dẫu chân, phảng phất giữa hư không có một loại nấc thang, vậy mà từ trên mặt biển như gấm trên đất bằng đi đến Thiên Tinh Tông trước cửa chính mặt.

Nhẹ nhàng thu hồi sáo ngọc, ánh mắt dừng lại tại Thiên Tinh Tông trên núi đá, cuối cùng rơi ở trước cửa bốn tên thủ vệ trên người.

"Đề Mạc Hoài Uyên đi ra gặp ta!" Trung niên nhân lời nói để đám người giật nảy cả mình.

Gầy gò thủ vệ tiến lên một bước, cường ép áp chế sợ hãi của nội tâm, trả lời: "Tiền bối thứ lỗi, Mạc sư thúc sáu trăm năm trước liền đã qua đời."

Trung niên nhân nghe vậy hai mắt nổ bắn ra lẳng lẽ quang mang, như là lợi kiếm đâm xuyên gầy gò thủ vệ trái tim, ép hắn rút lui mấy chục bước.

"Mạc Hoài Uyên đã chết, đây tuyệt đối không có khả năng!" Trung niên nhân lạnh lùng nói, phảng phất trong lòng của hắn có niềm tin tuyệt đối chứng minh Mạc Hoài Uyên không có chết.

"Không dám lừa gạt tiền bối, Mạc sư thúc hoàn toàn chính xác tại sáu trăm năm trước liền đã qua đời, Thiên Tinh trong nghĩa trang còn có phần mộ của hắn đây."

Nghe được cái khác thủ vệ giải thích, trung niên nhân sắc mặt càng thêm âm trầm, tay phải huy động, một cỗ mạnh mẽ cuồng phong trực tiếp chụp về phía đáp lời thủ vệ.

"Tiền bối tha mạng!" Gầy gò thủ vệ không kịp lau khô miệng máu tươi, gấp vội mở miệng cầu xin tha thứ.

"Ta hỏi một lần nữa, Mạc Hoài Uyên đến tột cùng ở đâu?" Trung niên nhân tính nhẫn nại cũng là có hạn, nếu là không chiếm được hài lòng đáp án, chắc chắn đánh lên Thiên Tinh Tông.

Bốn tên thủ vệ hai mặt nhìn nhau, thực sự không biết trả lời như thế nào, dù sao tại bọn hắn trong ấn tượng Mạc Hoài Uyên đã sớm chết đi hơn sáu trăm năm.

Trung niên nhân ánh mắt như điện, tay phải sáo ngọc nhẹ nhàng huy động, một đạo điện quang màu tím hiển hiện, lập tức trấn sơn thạch vỡ nát, đá vụn bắn nổ khắp nơi đều là.

"Đồng! Đồng! Đồng!"

Thiên Tinh Tông phía sau núi đột nhiên vang lên trùng điệp nổi trống âm thanh, tại hướng tất cả mọi người dự cảnh, có ngoại địch xâm lấn Thiên Tinh Tông!

Bốn tên thủ vệ dọa đến đi đứng run lên, thủ vệ tông môn gần năm mươi năm, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám ở Thiên Tinh Tông khiêu khích, huống chi trực tiếp hủy đi tông môn trấn sơn thạch.

Từ đạo lưu quang cấp tốc từ trên trời giáng xuống, rơi vào ngoài sơn môn, nhìn thấy vỡ vụn một chỗ trấn sơn thạch, sắc mặt đều là trở nên âm lãnh xuống tới.

"Lại có người không biết sống chết, ý đồ khiêu khích chúng ta Thiên Tinh Tông!" Áo lam Nguyên Thần chân nhân nổi giận nói.

Áo tím Nguyên Thần chân nhân mắt sáng như đuốc, trong nháy mắt liền đem hung thủ xác định nơi tay cầm sáo ngọc gánh vác trường kiếm trung niên nhân trên người.

"Đạo huynh làm như vậy không khỏi thật quá mức đi! Giết người bắt quá đầu người ngã xuống đất, chấn vỡ Thiên Tinh Tông trấn sơn thạch, tương đương với nhục nhã chúng ta Thiên Tinh Tông!"

Còn lại hai tên Nguyên Thần chân nhân sắc mặt khó coi, tựa như lúc nào cũng chuẩn bị xuất thủ, đem trung niên nhân bắt giữ.

"Ta lặp lại lần nữa! Đề Mạc Hoài Uyên đi ra gặp ta!" Trung niên nhân xem thường, vẫn như cũ cố chấp nói.

Áo tím thật sắc mặt người bỗng nhiên biến rất khó coi, tông môn có rất ít người biết Mạc Hoài Uyên còn sống, cái này phá hư trấn sơn thạch trung niên nhân là làm sao mà biết được?

"Đừng muốn nói hươu nói vượn! Mạc sư đệ đã sớm tạ thế nhiều năm, người lại còn muốn khinh nhờn hắn! Bây giờ còn muốn nhục nhã ta Thiên Tinh Tông, đơn giản tội không thể tha thứ!"

"Nhục nhã Thiên Tinh Tông thì tính sao!" Trung niên nhân không có chút nào nhượng bộ ý tứ, ngữ khí cứng ngắc.

Đã sớm tránh ở bên cạnh bốn tên thủ vệ tâm thần đại chấn, không nghĩ tới lại có thể có người dám ở bốn vị Nguyên Thần chân nhân trước mặt khiêu khích, hoàn toàn là đang tìm cái chết tiết tấu.

"Vây người thuần túy là mình muốn chết!" Áo tím thật trong mắt người hàn quang đại chấn, cánh tay phải cấp tốc huy động, lớn chừng cái đầu linh quang như thủy ngân chảy công kích đi.

Trăm sông hợp thành biển, lực công kích uy mãnh không sóng!

Trung niên nhân không chút hoang mang, tay phải sáo ngọc nhẹ nhàng chuyển động, một đạo chướng mắt màu xanh lá linh quang trong nháy mắt bộc phát, phảng phất một khóa bắn nổ đá quý màu xanh lục.

Hai đạo linh lực trong nháy mắt giao hội, lực lượng cường đại trong nháy mắt dâng không mà lên, như là biển sâu vòng xoáy, hướng về phía Thiên Tinh Tông sơn môn mà đi.

"Lớn mật! Lại còn muốn hủy ta sơn môn!" Áo lam chân nhân lớn tiếng rống giận, thân thể trong nháy mắt nghênh đón tiếp lấy.

Một đạo linh lực màu xanh lam rời khỏi tay, trong chớp lát hóa thành một cái cự hình màu lam pháp trận phòng ngự, đem hai đạo linh lực ngạnh sinh sinh ngăn cách bởi bên ngoài.

Hai gã khác Nguyên Thần chân nhân hai con người hàn quang đại chấn, nếu là khi lấy bọn hắn bốn tên Nguyên Thần chân nhân trước mặt, còn bị người hủy đi sơn môn, chỉ sợ Thiên Tinh Tông cũng không còn cách nào tại Bạo Loạn Tinh Hải đông đảo tông phái trước mặt ngáng đầu, từ đó trở thành châm chọc khiêu khích đối tượng, chuyện này đối với bọn hắn tới nói quả thực là vô cùng nhục nhã.

Áo tím chân nhân dâng không mà lên, hai chân trong nháy mắt uốn lượn, sau đó dùng sức hướng về phía trước phát lực, một cỗ to lớn lực bộc phát đem không khí chấn động đến phát ra nổ đùng tiếng vang.

Trung niên nhân không dám có chút chủ quan, thu hồi sáo ngọc, mặt sắc mặt ngưng trọng, thân thể trong nháy mắt lui lại, mãnh liệt xoay người, chân phải cấp tốc đóng đưa, thổi ảnh trùng điệp.

"Ầm!" Hai người hai chân đụng vào nhau, phát ra tiếng vang ầm ầm.

Hai người giao thủ điện thạch hóa hoa, trong chớp mắt liền đã công kích mấy chục lần, hai người thực lực tương xứng, có thể nói lực lượng ngang nhau.

"Sưu!" Phía sau lưng trường kiếm đột nhiên bay lên, trung niên nhân nhẹ nhàng rơi vào trên trường kiếm mặt, như là người trong chốn thần tiên, ngự kiếm mà đi.

Áo tím chân nhân sắc mặt nặng nề, trong lòng cảm giác được một tia không rõ, trong nháy mắt liền xô vào chính mình phòng hộ linh giáp.

"Khai thiên tích địa!"

Trung niên nhân nổi giận gầm lên một tiếng, dưới chân trường kiếm tùy theo bộc phát ra hào quang chói sáng, huyền hóa ra một thanh cự hình chiến kiếm, trực tiếp bổ về phía Thiên Tinh Tông sơn môn!

"Không tốt! Hắn muốn hủy đi sơn môn, ba vị sư đệ cần phải ngăn cản được lần này công kích!" Áo tím chân nhân không nghĩ tới trung niên nhân lần này công kích thế mà không phải nhằm vào hắn.

"Sư huynh cứ việc yên tâm, hắn tuyệt đối hủy không được sơn môn!"

Áo lam chân nhân lời thề son sắt, lại thêm còn lại hai tên sư huynh đệ liên thủ, làm sao có thể không bảo vệ được sơn môn.

Quả nhiên trung niên nhân biến ảo cự hình chiến kiếm bị ba người nhẹ nhõm ngăn cản được, không có thương tổn đến Thiên Tinh Tông sơn môn mây, biến biến mất vô tung vô ảnh.

"Chỉ bằng người còn muốn tùy ý nhục nhã chúng ta Thiên Tinh Tông! Không khỏi quá đề cao mình, núi này môn ngay ở chỗ này, ai cũng không thể đem nó hủy đi!" Áo tím chân nhân cười lạnh nói.

Trung niên nhân im lặng im lặng, sắc mặt không có chút rung động nào, phảng phất cũng không nghe thấy áo tím thật người ngữ.

"Ầm!"

Đột nhiên một tiếng vang thật lớn, bị áo lam thật người bảo vệ Thiên Tinh Tông sơn môn trong nháy mắt bạo tạc, vô số đạo khối vụn lưu loát từ trời rơi xuống.

Áo tím thật sắc mặt người trở nên phi thường khó coi, mình vừa mới nói sơn môn không người có thể hủy, vừa dứt lời bị người nổ vỡ nát, tức giận cảm xúc trong nháy mắt bộc phát.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131:: Nộ sát Nguyên Thần chân nhân

Nhìn « bước Bộ Phong tiên » phía sau độc nhất vô nhị cổ sự, nghe các người đối tiểu thuyết càng nhiều đề nghị, chú ý Qidian tiểu thuyết công chúng hào (Wechat tăng thêm bằng hữu - tăng thêm công chúng hào - đưa vào qdread liền có thể), lặng lẽ nói cho ta biết đi!

Cửa đá âm vang sụp đổ, khiến cho bốn vị Thiên Tinh Tông bốn vị Nguyên Thần chân nhân tức sùi bọt mép, sắc mặt âm trầm phảng phất có thể ngưng kết vạn dặm giang hà.

Trung niên nhân châm chọc khiêu khích càng thêm như là lửa cháy đổ thêm dầu, dẫn tới áo tím chân nhân tức giận quát: "Đến cùng là ai! Đi ra cho ta!"

Ba người khác cũng đều tại dò xét bốn phía, muốn trực tiếp bắt lấy kẻ cầm đầu, dù là thiên đạo vạn quả đều khó mà xả được con hận trong lòng.

Thiên Tinh Tông làm Bạo Loạn Tinh Hải trung thượng đẳng môn phái, thế mà bị người ngay trước Nguyên Thần chân nhân trước mặt, đem đại biểu bề ngoài cửa đá hủy đi, thật sự là vô cùng nhục nhã!

Bốn vị Nguyên Thần chân nhân hai mắt đều nhanh toát ra phát hỏa, bên trong một cái người thậm chí hướng tông môn cái khác Nguyên Thần chân nhân đưa tin, muốn xin giúp đỡ nó sư huynh của hắn đệ.

Không bắt được hủy diệt sơn môn hung thủ, chỉ sợ Thiên Tinh Tông đem cũng không còn cách nào tại Bạo Loạn Tinh Hải ngừng đầu, cho dù là hành tẩu tại các biển cả vực, cũng sẽ bị người chỉ chỉ điểm điểm.

Yên tĩnh im ắng, thậm chí ngay cả gió thổi cỏ lay đều có thể nghe được rõ ràng.

"Xem ra người Thiên Tinh Tông trâu chọc không ít người, nếu không cũng sẽ không có người giống như ta ra tay với các người ." Trung niên nhân cười trên nỗi đau của người khác nói.

Áo tím chân nhân sắc mặt hung ác, sát khí hiển hiện, lạnh lùng nói ra: "Đã dám ra tay, vì sao không dám lộ diện?"

"Sưu!"

Một đạo ánh kiếm màu xám từ dưới đáy phóng lên tận trời, tản ra cổ xưa tịch liêu sát khí, phảng phất mới vừa từ Địa Ngục khôi phục, xen lẫn chỉ sợ diệt thể khí tức.

Áo tím chân nhân xử chí không kịp đề phòng, bị kiếm khí bén nhọn cắt đứt trường bào, lăng liệt hàn ý trong nháy mắt quét sạch toàn bộ thân thể.

"Thật là đáng sợ kiếm khí!" Trung niên nhân tận mắt nhìn thấy đạo kiếm khí này uy lực, nhìn không được sợ hãi than nói.

Nương theo lấy ánh kiếm màu xám bộc phát, một cái trần ngập yêu khí thiếu niên nam tử không có dấu hiệu nào xuất hiện tại trung niên thân người bên cạnh, khỏe miệng tản ra lạnh lùng ý cười.

"Người thật sự là gặp may mắn, Tru Tiên Kiếm khí thế mà không có trực tiếp đưa người gạt bỏ, thật sự là đáng tiếc!" Thiếu niên thờ dài nói.

Áo tím chân nhân cố nén trong lòng dâng lên lửa giận, trầm giọng hỏi: "Người đến tốt cùng là ai, vậy mà hủy ta tông môn, chẳng lẽ không sợ ta Thiên Tinh Tông truy sát đến cùng?"

Ra ngoài ý định, gã thiếu niên này cũng đều nửa điểm về sợ hãi, vẫn như cũ là cười lạnh, phảng phất tại đối đãi một cái sắp chết dã thú.

"Hắn là người là yêu tộc?" Áo tím thật người trong lòng giật mình, gã thiếu niên này trên người yêu khí quá nặng đi, thậm chí mang theo từng tia từng tia mùi máu tanh.

Có lẽ cũng chỉ có yêu tộc mới có thể có lợi hại như vậy người trẻ tuổi, đối mặt mấy tên Nguyên Thần chân nhân thế mà không sợ chút nào, có thể thần nhiên tự nhiên.

Thiếu niên từ chối cho ý kiến lạnh lùng nói ra: "Ta đương nhiên là người! Các người Thiên Tinh Tông dám đối những tông phái khác hạ độc thủ, chẳng lẽ liền không cho phép người khác hủy đi Thiên Tinh Tông?"

Áo tím thật trong lòng người một bữa, nghĩ thầm chẳng lẽ người này là Thương Minh phái mới được giúp đỡ, muốn đến Thiên Tinh Tông đòi lại công đạo.

Nghĩ tới đây, áo tím thật người nhất thời yên tâm rất nhiều, hướng phía áo xám chân nhân nhảy mắt, ra hiệu hẩn hành sự tùy theo hoàn cảnh.

"Người đơn thuần muốn chết! Lại còn muốn thay Thương Minh phái ra đầu!" Áo tím chân nhân cơ bản xác nhận gã thiếu niên này là vì Thương Minh phái ra đầu tới.

Lời còn chưa dứt, áo tím chân nhân huy động cánh tay phải, tiến ra đón, băng lãnh linh lực từ chung quanh phát ra, lập tức mị ảnh trùng điệp, nhào tốc mê ly.

Trung niên nhân yên lặng lui ra phía sau mấy bước, hẩn hiện tại còn không làm rõ được gã thiếu niên này mục đích thật sự, nhưng là chỉ ít có thể lấy xác nhận bọn hẩn là bạn không phải địch.

"Người muốn giết ta?" Yêu khí tràn ngập thiếu niên trong con ngươi hiện ra một cổ Băng Thiên triệt địa hàn ý.

Áo tím chân nhân nộ khí trùng thiên, tốc độ công kích không giảm chút nào, lạnh lùng đáp lại nói: "Hủy ta son môn, ngươi đã là một con đường chết!"

Từ ngược sát khí như nước biển thủy triều mãnh liệt mà đến, lại hình như như gió thu quét lá rụng thế không thể đỡ, coi là thật hung hiểm chí cực.

"Vậy liền xem ai chết trước!"

Thiếu niên vậy mà yên lặng nhắm mắt lại, ngay tại sát khí sắp quét sạch thân thể trong chốc lát, đột nhiên mở ra hai mắt nhắm chặt, đỉnh đầu trong nháy mắt hiện ra một đạo cổ xưa bức tranh.

Đó là một đôi như thế nào con mắt? Tất cả mọi người ở đây đều không hện mà cùng lui ra phía sau mười mấy mét.

Mắt trái như là như Địa ngục âm trầm đáng sợ, mắt phải như là Ma Quật cực kỳ bi thảm.

Đầy trời đánh tới sát khí trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh, sôi trào mãnh liệt linh lực phảng phất bị thiếu niên trên đỉnh đầu bức tranh hấp thu sạch sẽ.

"Tru Tiên Trộn lên!" Thiếu niên một chữ một câu cao giọng nói ra.

Nương theo lấy ít năm ngữ, ba đạo kiếm quang đồng thời từ Thiên Tinh Tông nam bộ, tây bộ cùng bắc bộ phóng lên tận trời, lập tức đầy trời kiếm khí tràn ngập Thiên Tinh Tông.

Sát khí phủ thiên cái địa, hồng quang đầy trời, phảng phất máu nhuộm đại địa, lại như cùng tận thế, toàn bộ bầu trời đều ảm đạm xuống, như là mười tám tầng Địa Ngục.

Thiên Tinh Tông đột nhiên phát sinh biến hóa, chấn kinh tất cả mọi người, lập tức hơn mười vị Nguyên Thần chân nhân bay hướng lên bầu trời, muốn điều tra dị biến nguyên nhân.

Chẳng ai ngờ rằng vừa mới bay lên không trung, lập tức mấy ngàn đạo kiếm khí cuốn tới, tựa hồ muốn đem bọn hẩn một mẻ hốt gọn, phảng phất muốn diệt tuyệt thương sinh vạn vật.

Thiếu niên bên cạnh đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm cổ điển, lẳng lặng lơ lửng trước người, chuôi kiếm ở trên, mũi kiếm hướng xuống.

Kiểm thân chu vi giống như xuất hiện một đạo cổ xưa môn hộ, trường kiếm tốt treo ở môn hộ chính giữa, không vài đạo kiếm khí từ trong môn hộ dừng động.

"Đây là có chuyện gì?" Áo tím chân nhân sắc mặt trắng bệch, nom nớp lo sợ mà hỏi.

Hẩn có thể thanh trừ cảm giác được đột nhiên xuất hiện kiếm khí có uy lực đáng sợ cỡ nào, gần như có thể cùng Nguyên Thần kính cao thủ cùng so sánh.

"Chuyên môn vì diệt giết các ngươi Thiên Tinh Tông mà chuẩn bị vô thượng sát trận! Hôm nay các ngươi Thiên Tinh Tông liền đem tại Bạo Loạn Tinh Hải xoá tên!" Thiếu niên căn rằng nghiêng lợi nói ra.

"Làm càn!"

"Ngươi thật to gan!"

"Đồng dục, ngươi quá cuồng vọng!"

Áo xám chân nhân tính cả cái khác hai tên Nguyên Thần chân nhân nhao nhao kêu gào nói, bọn hẩn cũng không có cảm nhận được yêu khí tràn ngập thiếu niên mang tới áp lực.

Trung niên nhân tâm thần rung mạnh, hẩn cũng không có nghĩ đến cái này tuổi tác không lớn thiếu niên, cũng dám tuyên bố diệt đi Thiên Tinh Tông! Chẳng lẽ hẩn là Tiềm Long cảnh đại năng?

Từ tán phát khí tức đến xem, rất hiển nhiên hẳn tuyệt đối không phải Tiềm Long cảnh cái thế cường giả, hẳn là hẳn muốn dựa vào vừa mới nói Tru Tiên Trận.

"Cuồng vọng không cuồng vọng, tiếp xuống các ngươi liền biết ."

Thiếu niên hai tay kết động lấy Linh quyết, trước người Tru Tiên Kiếm trong nháy mắt bộc phát ra quang mang chói mắt, lập tức tứ đạo kiếm khí phóng lên tận trời tụ tập cùng một chỗ.

Phảng phất tạo thành một cái cự đại vòng bảo hộ, đem Thiên Tinh Tông một mực vây khốn, không có bất kỳ cái gì lực lượng có thể tiêu tán ra ngoài, khắp nơi đều là khí tức tức sát.

"Chết đi!" Thiếu niên nổi giận gầm lên một tiếng, tay phải kiếm chỉ chỉ hướng áo xám chân nhân.

Một đạo kiếm khí màu xám như có như không như ẩn như hiện, như là tốc độ ánh sáng bay đi, lập tức một đạo đỏ tươi huyết tương phun ra ngoài, thể lương tuyệt mỹ.

"Sur đệ!" Áo tím chân nhân nhìn lấy sư đệ của mình đầu lần rơi trên mặt đất, hét to.

Thiếu niên sắc mặt càng thêm âm lãnh, hai tay không ngừng huy động, từng đạo từng đạo kiếm khí dưới không chế của hắn, tinh chuẩn chém giết còn lại hai tên Nguyên Thần chân nhân cùng bốn tên thủ vệ.

Áo tím chân nhân cuồng loạn chất vấn: "Ngươi đến tốt cùng là ai. Thế mà đối ta Thiên Tinh Tông hạ như thế độc thủ?"

"Thương Minh phái Thiếu tông chủ Phương Lâm!" Phương Lâm sát khí phụ thể, ngữ khí cứng ngắc, một đạo sát khí tràn ngập kiếm quang lần nữa bộc phát.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132:: Kiếm chi quân vương

Phương Lâm lăng không mà đứng, hai mắt sáng ngời hữu thần, vẫy tay một cái kiếm khí tung hoành, dễ như trở bàn tay chém giết Nguyên Thần chân nhân!

Động tác này tất nhiên là Nguyên Thần cảnh trở lên cao thủ mới có thể làm đến, cũng khó trách áo tím chân nhân không thể tin được cặp mắt của mình.

Không đến hai mươi tuổi vậy mà đạt đến Nguyên Thần cảnh thực lực, tại toàn bộ Bạo Loạn Tinh Hải cũng là cực kỳ hiếm thấy tuyệt thế thiên tài.

Băng lãnh kiếm khí phiêu đảng tại Thiên Tinh Tông trên không, mà Phương Lâm lại như là Địa Ngục ma vương tàn ra diệt sát khí tức, cuồng bạo sát khí phun ra ngoài.

"Các ngươi Thiên Tinh Tông tác nghiệt quá nhiều, hôm nay ta đại biểu Thương Minh phái lấy lại công đạo!" Phương Lâm lạnh lùng nói.

Đồng đạo sư huynh đệ chết thảm Thiên Tinh Tông trong tay, cừu hận ngập trời triệt để đốt lên Phương Lâm nội tâm ngọn lửa tức giận.

Phương Lâm tay phải cấp tốc huy động, từng đạo từng đạo sóng gọn vô hình quét sạch mà đi, giống như từng đoá từng đoá nở rộ trong suốt hoa sen.

Từ ngược kiếm khí theo hoa sen sóng gọn gia nhập, phảng phất trở nên bình yên có thứ tự, trong nháy mắt biến tập trung ở cùng một chỗ, tụ tập tại đông nam tây bắc bốn phương tám hướng.

Tru Tiên, Tuyệt Tiên, Hâm Tiên, Lục Tiên tám chữ to trong lúc đó hình thành, như là một tòa âm u hòn đảo bao phủ tại Thiên Tinh Tông trên không.

"Lực lượng thật đáng sợ!"

"Cuối cùng là trận pháp? Cảm giác giống như có thể chấn nhiếp linh hồn, diệt sát Nguyên Thần!"

"Tru Tiên, Tuyệt Tiên, Hâm Tiên, Lục Tiên! Từ xưa tới nay chưa từng có ai cảm giác xung hô như vậy, chẳng lẽ không biết tiên nhân cảnh giới đến tốt cùng cao bao nhiêu sao?"

Thiên Tinh Tông đệ tử ngược nhìn bầu trời, ánh mắt đờ đẫn hai chân run lên, chưa từng có nghĩ tới lại có người cảm giác vậy công Thiên Tinh Tông.

An đặt nhiều năm như vậy, lần thứ nhất gặp được loại tình hình này, tự nhiên là trong lòng run sợ, chân tay luống cuống.

"Nhanh đi thông tri tông chủ!" Áo tím chân nhân cuồng loạn hô.

Liên tục mấy lần công kích căn bản là không có cách ngăn cản Tru Tiên Trận phát uy, muốn chống cự Tru Tiên Trận chỉ có tông chủ loại này cao thủ tuyệt thế.

Phương Lâm hai mắt như điện, tản ra băng lãnh khí tức, cũng không có ngăn cản áo tím chân nhân đưa tin.

"Vị tiểu ca này, Thiên Tinh Tông tông chủ thực lực không thể coi thường, chúng ta nhất định phải thừa dịp bọn hắn tông chủ đến trước khi đến, đem bọn hắn diệt giết sạch!"

Áo tím chân nhân hung hăng trừng mắt trung niên nhân, vậy mà muốn đem chúng ta diệt sát, nhất định phải đem chém giết!

Phương Lâm nhàn nhạt nói ra: "Không cần lo lắng, lần này liền là đến đem Thiên Tinh Tông xóa tên!"

Trung niên nhân nghe vậy ngây ngẩn cả người, hắn vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng Phương Lâm chỉ nói là khoác lác, không nghĩ tới Phương Lâm thật muốn diệt hết Thiên Tinh Tông.

Thiên Tinh Tông thực lực mọi người đều biết, cũng được cho trung đẳng môn phái, trong môn Nguyên Thần chân nhân số lượng cũng không thua kém hai mươi tên, như muốn diệt phải tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

"Tiểu ca, ngươi cần phải biết, nếu như Thiên Tinh Tông chủ xuất hiện, chúng ta chưa chắc có thể trốn đi được." Trung niên nhân nói lần nữa.

Phương Lâm xoay người, nhẹ nhàng rơi tại trung niên bên người thân, từ chối cho ý kiến nói ra: "Trốn? Đây không phải là ta suy tính vấn đề."

Tại mọi người nhìn lại, Phương Lâm ngữ khí cuồng ngạo phóng đảng không bị trói buộc, hoặc là đầu có vấn đề, hoặc là liền là thực lực kinh người.

Chỉ ít từ tình thế trước mắt đến xem, không có người sẽ cho rằng Phương Lâm đầu không bình thường, chỉ có thể nói rõ Phương Lâm át chủ bài càng thêm đáng sợ.

Trung niên nhân hơi suy tư, liền minh bạch nguyên nhân trong đó, cũng liền không lại khuyên nhủ Phương Lâm, liền an tĩnh như vậy đứng tại Phương Lâm bên cạnh.

U ám kiếm khí phảng phất sứ giả của địa ngục, không ngừng thu gặt lấy Thiên Tinh Tông đệ tử linh hồn, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp bên tai không dứt.

Áo tím thật sắc mặt người càng ngày càng trắng bệch, hắn đã thấy rất nhiều đệ tử bị vạn tiễn xuyên tâm ngã trên mặt đất, thậm chí còn có hắn thân truyền đệ tử.

"Phương Lâm, ngươi đến cùng thi triển cái gì tà thuật? Vậy mà sát hại ta Thiên Tinh Tông nhiều đệ tử như vậy!" Áo tím chân nhân không cam lòng hỏi.

"Tà thuật! Cái này cũng không phải cái gì tà thuật, thật sự là chính tông Tru Tiên kiếm trận! Ngay cả tiên đồ có thể tru diệt, huống chi là Nguyên Thần cảnh trở xuống người tu luyện!"

Phương Lâm từng bước một đi đến áo tím chân nhân trước mặt, ngạo nghễ mà đứng Tru Tiên Kiếm đứng ở áo tím chân nhân yết hầu.

"Không có khả năng! Liền xem như Nguyên Thần lục trọng thiên cao thủ, cũng không dám nói bừa diệt sát ta Thiên Tinh Tông!"

"Các ngươi dám diệt sát ta Thương Minh phái, liền phải thời khắc chuẩn bị bị người khác diệt môn!" Phương Lâm trên mặt tràn ngập nhàn nhạt sát cơ.

Đúng lúc này, đột nhiên xuất hiện mấy đạo hồng quang, nhanh chóng rơi vào áo tím chân nhân bên cạnh.

"Chỉ bằng ngươi cũng dám đồng dạng!"

"Dám lấy trận pháp vây công ta Thiên Tinh Tông, mấy ngàn năm qua, ngươi là người thứ nhất! Nghĩ kỹ chết như thế nào sao?"

"Không sai, dám giết hại Nguyên Thần chân nhân, tất nhiên muốn đem ngươi thiên đạo vạn quả!"

Phương Lâm nhìn thấy giáng lâm hơn mười vị Nguyên Thần chân nhân, nghe lấy bọn hắn lẫn nhau ngôn luận, nhin không được cất tiếng cười to.

"Ha ha ha! Sắp chết đến nơi còn dám mạnh miệng!" Phương Lâm đột nhiên im ngay, nhanh chóng kết động kiếm quyết.

Lập tức một đạo rộng lớn kiếm khí từ trên trời giáng xuống, phảng phất Bàn Cổ khai thiên địa, trực tiếp giáng lâm Phương Lâm cùng Thiên Tinh Tông đám người ở giữa.

"Oanh!" Nương theo lấy rung động dữ dội, trên mặt đất thỉnh thoảng xuất hiện một đạo xuyên qua toàn bộ hòn đảo vết nứt.

Vết nứt bề rộng chừng khoảng 1m50, phẳng phát đại địa vỡ ra, thậm chí có thể nhìn thấy vô số nước biển đang kịch liệt phun trào, muốn bạo phát đi ra.

"Tiểu súc sinh, ngươi đang tìm cái chết!"

Hàn Thần giận dữ, vẫy tay một cái linh khí bay múa, một đạo trong suốt vòng phòng hộ giáng lâm tại mọi người trước người, mặc cho nước biển phun trào lại không có chút rung động nào.

"Ngươi cho rằng dạng này liền có thể ngăn cản Tru Tiên Trận phát uy sao?" Phương Lâm con mắt lộ ra thật sâu miệt thị.

Tru Tiên Trận tốt xấu được xưng là Hồng Hoang đệ nhất sát trận, coi như cái này Tru Tiên kiếm trận là giả mạo, nhưng là uy lực cũng không phải tùy tiện liền có thể bị ngăn cản.

Phương Lâm hai tay khoanh, kiếm chỉ đối lập hướng lên bỗng nhiên cảm tới, trong nháy mắt cũng cảm giác được một đạo càn quét vào hơn thế bằng bạc kiếm khí chính đang nhanh chóng hình thành.

Uy áp càng ngày càng nặng, Thiên Tinh Tông tất cả mọi người cảm thấy trong đó đáng sợ, nhao nhao thi triển riêng phần mình tuyệt chiêu.

Lập tức đủ mọi màu sắc Linh khí xuất hiện tại Phương Lâm trước mặt, kiếm, đao, hồ lô, đỉnh, nhạc khí mấy người nhiều loại Linh khí lảng không mà đứng.

"Hừ!" Phương Lâm lần nữa kết động Linh quyết, một thanh dài ước chừng trăm mét, bề rộng chừng năm mét cự kiếm xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Cự kiếm tản ra cỗ xua khí tức, phẳng phát đến tận cổ Hồng Hoang, trên thân kiếm khắc lấy Tru Tiên hai cái chữ to, lẳng lẳng lơ lơ giữa không trung.

Phẳng phát đến càng cao cỗ hơn vực chí tôn, như không có chuyện gì xảy ra xem thường lấy toàn bộ thế giới, tất cả mọi người Nguyên Thần cùng linh hồn cảm thấy dị thường kiềm chế.

"Còn chờ cái gì? Cấp tốc xuất thủ!" Hàn Thần giận hô.

Khác biệt Linh khí tản ra khác biệt khí tức, đồng thời hướng phía cự kiếm quét sạch mà đi, phẳng phát trăm sông hợp thành biển công kích cửa biển đá ngầm.

"Tiểu ca cẩn thận!" Trung niên nhân phía sau nhắc nhở.

Loại này linh khí hóa hình phương pháp công kích mặc dù uy lực to lớn, nhưng là một khi bị người đánh tan hóa hình đồ vật, người thi triển liền sẽ người bị thương nặng.

Phương Lâm gật gù đầu, lần nữa kết động Linh quyết, ngay tại các loại Linh khí đem muốn đến thân kiếm phụ cận thời điểm, cự kiếm bộc phát ra khí tức kinh khủng.

Băng lãnh, cuồng bạo, giết chóc, trêu tức!

Cùng lúc đó tất cả Linh khí nhao nhao rơi ở trên mặt đất, đủ mọi màu sắc linh quang trong nháy mắt cũng biến mất hầu như không còn.

Giờ khắc này, cự hình Tru Tiên Kiếm rốt cục biểu hiện ra uy lực của nó, phẳng phát trăm binh chỉ vương tại dò xét lãnh địa của nó, tất cả Linh khí thì thành nó thuộc chúng.

"Kiếm chi quân vương!" Trung niên nhân cả kinh nói.

"Trong truyền thuyết cường đại nhất Linh khí có linh hồn của mình, có thể trấn áp tất cả Linh khí!"

"Thanh kiếm này lại là trăm binh chỉ vương! Cái này sao có thể! Nó chỉ là giả lập hóa hình mà ra!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133:: Nhục nhã Hàn Thần

Đổi mặt đám người kinh hô, Phương Lâm sắc mặt như là đá ngăm băng lãnh, hờ hững không chế Tru Tiên kiếm trận.

Từ ngược kiếm khí như là nhấp nhô giao long, tại lớn như vậy Thiên Tinh Tông cuộn cuộn lấy, tùy ý xâm lược diệt sát.

"Hàn Thần lão tặc! Ngươi tuyệt đối nghĩ không ra Thiên Tinh Tông cũng sẽ có hôm nay đi!"

Phương Lâm kiếm chỉ run run, bỗng nhiên hướng về phía trước vung đi, lập tức một đạo kiếm quang chói mắt phảng phất bỏ ra bầu trời.

Oanh oanh thanh âm ừng ừng vang vọng toàn bộ Thiên Tinh Tông, quét sạch mây đen phảng phất tận thế, hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

"Răng rắc!"

Thân kiếm không lồ trực tiếp bỏ vào Thiên Tinh Tông phòng ngự trận pháp phía trên, trực tiếp đem trong đào hạch tâm nhất hộ đào đại trận chém nát.

Trong suốt vòng phòng hộ như là một chiếc gương, thấu kính vỡ vụn rơi xuống ở trên đào, ngân quang lóng lánh như là như thủy tinh hoa lệ vô cùng.

Hàn Thần cùng sau lưng Thiên Tinh Tông Nguyên Thần chân nhân lộ khí trùng thiên, nhưng mà cũng không có mất lý trí.

Tại Phương Lâm cười lạnh, bảy vị Nguyên Thần chân nhân đột nhiên chỗ đứng thành Bắc Đẩu Thất Tinh hình, tựa hồ tại chuẩn bị trận pháp gì.

"Thiên Cương bắc đẩu trận!" Áo tím chân nhân nổi giận gầm lên một tiếng, lập tức một đạo tinh huyết phun tại phi kiếm của mình phía trên.

"Hừ! Tại Tru Tiên kiếm trận trước mặt, nhìn ngươi có thể sử dụng trận pháp gì!" Phương Lâm chẳng thèm ngó tới quát lạnh nói.

Hàn Thần sắc mặt như là hỏa diễm điên cuồng, tức hồn hèn hô: "Phương Lâm tiểu nhi, ngươi đừng muốn càn rỡ!"

Vừa dứt lời, chỉ gặp Tru Tiên kiếm trận ở trong đột nhiên xuất hiện một đạo quỷ dị thân ảnh, phảng phất xuyên qua thời gian cùng không gian.

"Ba! Ba! Ba!" Ba tiếng thanh thúy cái tát âm thanh lập tức chấn nhiếp toàn trường.

Phương Lâm tại mọi người trợn mắt hốc mồm bên trong, vậy mà cả người vào trận, liên tục huy động bàn tay, lạnh lùng quát: "Đây mới gọi là càn rỡ!"

"Tiểu súc sinh, lại dám làm nhục ta như vậy!" Hàn Thần triệt để điên cuồng!

Làm một tên Nguyên Thần chân nhân, cao cao tại thượng thụ đám người kinh ngưỡng, không nghĩ tới hôm nay thế mà bị một cái nhập đạo kính tiểu bối nhục nhã!

Huống chi tên tiểu bối này vẫn là ngay trước mình đồng môn sư huynh đệ trước mặt, dùng bạt tai phương thức hung hăng nhục nhã!

"Tinh nguyên Nguyên Thần câu diệt, hôm nay chắc chắn ngươi trầm dưới kiếm!"

Hàn Thần ánh mắt tản ra huyết quang, như cùng một đầu đói khát mãnh hổ mới vừa từ trong lồng giam đào thoát, lại phảng phất một đầu giao Long Hồi đến biển sâu, một cỗ điên cuồng bạo ngược khí thế ở xung quanh hấn lan tràn, cả người tản ra một loại kinh khủng khí tràng.

"Hàn sư huynh! Chúng ta sử dụng Thiên Cương bắc đẩu trận!" Áo tím chân nhân nhìn ra Phương Lâm tựa hồ là có ý khích giận Hàn Thần.

Tại không biết kinh khủng kiếm trận bên trong, bảo tồn thực lực mới là phá trận vương đạo.

"Triệu sư đệ, ngươi không cần nhiều lời, hôm nay ta tất nhiên chém giết Phương Lâm tên tiểu súc sinh này!" Hàn Thần mỗi chữ mỗi câu âm lãnh đường.

Thiên Tinh Tông các vị Nguyên Thần chân nhân cũng nhìn ra Hàn Thần trong lòng đã ra đời tâm ma, cái tâm ma này liền là Phương Lâm.

Như là không thể chém giết Phương Lâm, Hàn Thần sau này tu vi kinh khủng rất khó tiến bộ, đành phải lui ra phía sau đưa ra không gian.

"Tiểu súc sinh, còn không qua đây nhận lấy cái chết!" Hàn Thần trong tay đột nhiên xuất hiện một mối lửa đỏ trường kiếm.

Xích diễm kiếm, dài ước chừng một mét một tấc, chính là Hàn Thần thành danh pháp khí, lấy Nguyên Thần tế luyện, vô cùng lợi hại.

Phương Lâm chẳng không mà lên, như là hùng ưng bỗng nhiên đáp xuống Hàn Thần trước người năm mét sỏ, hai người cùng chỗ Tru Tiên kiếm trận ở trong.

Hàn Thần trường kiếm vung vẩy, nhấc lên tầng tầng sóng nhiệt, nóng hổi nhiệt khí cuốn tới, giống như Kim Ô hàng thế thiêu đốt đại địa.

"Hồ khiếu sơn lâm!" Phương Lâm miệt thị nhìn Hàn Thần một chút, thân thể lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ nghịch chuyển mà động.

Một đầu tuyết trắng lão hồ đột nhiên xuất hiện ở trước mắt mọi người, hai sườn ở giữa sinh ra một đôi cánh chim màu trắng không ngừng múa, không gian chung quanh phảng phất dừng lại, hai cái chân trước đột nhiên hướng về phía trước bốc lên, một đạo chưởng mắt bạch sắc quang cầu lập tức tách ra hoa lệ quang mang.

Phảng phất đến từ Hồng Hoang Tiên Giới, xen lẫn vô cùng khí thế kinh khủng, đột nhiên chỉ lên trời gầm thét, tản ra to lớn gọn sóng.

"Đây là Thượng Cổ Hồng Hoang thời kỳ phương tây Bạch Hồ! Trong truyền thuyết cường đại nhất Linh thú!" Phương Lâm sau lưng trung niên nhân hoảng sợ nói.

Xích diễm kiếm biến ảo Kim Ô, khi nhìn đến phương tây Bạch Hồ xuất hiện trong nháy mắt, đều không ngừng run rẩy, phảng phất tại sợ hãi.

"Cái này sao có thể? Coi như Phương Lâm biến ảo Linh thú đẳng cấp quá cao, nhưng là cũng không trở thành trực tiếp uy áp ta xích diễm kiếm!"

Hàn Thần đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình, không nghĩ tới mình dựa vào thành danh pháp khí cư nhiên như thế không chịu nổi một kích.

"Hàn sư bá, cẩn thận!" Phía sau một vị nào đó Nhập Đạo cảnh đệ tử hoảng sợ nói.

Chỉ gặp Bạch Hồ đột nhiên thay đổi phương hướng, trực tiếp hướng phía Hàn Thần đánh tới, phảng phất muốn trực tiếp xé nát hắn! Hồ khẩu ở trong hai hàng răng trắng như tuyết lóe ra u u Hàn ánh sáng, toàn thân lông tóc giống như tinh la mặt bố cương châm, tản ra hàn khí.

"Tối thật đúng lúc!" Hàn Thần hét lớn một tiếng, lập tức cả người trong nháy mắt bay về phía không trung.

Bạch Hồ hung mãnh vô cùng, nhìn thấy mình vậy mà không có đánh giết đến con mồi, nhịn không được ngửa mặt lên trời thét dài!

Mênh mông tiếng rít truyền khắp toàn bộ Thiên Tinh Tông, tất cả phi cầm tẩu thú toàn bộ run run rẩy rẩy, tê liệt trên mặt đất.

Đây chính là vua của rừng rậm bá khí! Long khiếu cửu thiên, hổ khiếu sơn lâm! Đây là bách thú chi vương uy áp!

Hướng chi Phương Lâm biến ảo đầu này Bạch Hồ vẫn là Thượng Cổ Hồng Hoang thời kỳ tứ phương Linh thú, chính là đẳng cấp cao nhất Linh thú.

Bạch Hồ trong ánh mắt sát khí tràn ngập, dần dần vũ động hai cánh, mặc dù hướng phía Hàn Thần bay đi.

"Hàn sư huynh! Đầu này biến ảo Bạch Hồ thực lực không bằng Nguyên Thần cảnh! Bê gãy cánh của nó, tự nhiên là không thể bay lượn!"

Áo tím thật tâm tư người tinh táo, rất nhanh liền nhìn ra Bạch Hồ hư thực, lớn tiếng nói cho Hàn Thần phá địch chi pháp.

Phương Lâm ánh mắt lạnh lùng, nhìn chòng chọc vào Hàn Thần, nghĩ thầm vô luận như thế nào trước chém giết Hàn Thần lại nói.

Chính hắn lòng dạ biết rõ, đầu này Bạch Hồ thực lực chỉ có Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên, căn bản là không có cách ngăn cản Nguyên Thần chân nhân.

Hàn Thần nghe được áo tím chân nhân nhắc nhở, sắc mặt có chút vui vẻ, lập tức hai đạo hòa hồng kiếm khí vung vẩy mà ra.

"Phốc! Phốc!" Chỉ nghe thấy Bạch Hồ hai cánh bị chém đứt thanh âm, nhưng không nhìn thấy bất kỳ vết máu bay xuống.

"Nguyên lai người tiểu súc sinh này cũng liền chút thực lực ấy! Chịu chết đi!" Hàn Thần cười ha ha, dốc hết toàn lực chém ra một kiếm!

Phương Lâm lạnh hừ một tiếng, khoe miệng xẹt qua nụ cười quái dị, nhàn nhạt nói ra: "Hãm Tiên trận lên!"

Lập tức phiêu đăng tứ ngược kiếm khí trong nháy mắt đình chỉ không động, Tru Tiên kiếm trận không gian phảng phất tạo thành một cái đầm lầy.

"Không tốt! Linh lực của ta mất đi không chế!"

"Ta cũng vô pháp sử dụng linh lực!"

Thiên Tinh Tông chúng người quá sợ hãi, đã mất đi dựa vào sinh tồn linh lực, liền trở thành mặc người chém giết phạm nhân.

Loại tình huống này là bọn hắn cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới qua sự tình, tất cả mọi người sắc mặt trắng bệch, nội tâm sợ hãi nhìn lấy Phương Lâm.

Không nghĩ tới Phương Lâm thế mà hờ hững không nhìn bọn hắn, chỉ là đưa ánh mắt dừng lại tại giữa không trung Hàn Thần trên người.

"Hàn lão tặc, ngươi còn không ngã xuống sao? Tốt nhất mất hết mặt mũi trước!" Phương Lâm không có hảo ý cười lạnh nói.

Không đợi Hàn Thần kịp phản ứng, lập tức cảm giác mình thân thể linh lực đã mất đi khống chế, trực tiếp từ giữa không trung ngã xuống.

"Phù phù!"

Cùng Phương Lâm đoán giống như đúc, Hàn Thần mặt hướng đại địa, tự nhiên là mất hết mặt mũi trước.

"Tiểu súc sinh, ngươi muốn thế nào!" Hàn Thần quả sợ hãi run rẩy hỏi.

Phương Lâm yên lặng đi đến Hàn Thần bên người, tay trái đột nhiên bắt lấy Hàn Thần cổ, trực tiếp tăng lên tới hai chân cách mặt đất khoảng cách.

"Ta có thể như thế nào đây? Dù sao ngươi yên tâm đi, nhất thời bán hội cho ngươi chết đi một cách dễ dàng ." Phương Lâm hồ hững nói.

Hàn Thần trong lòng hơi an định rất nhiều, chỉ cần có thể giữ được tính mạng, tự nhiên là có cơ hội lật bàn.

"Nhưng là ta cũng không muốn quá nhàn nhả, cho nên ta chỉ có thể như thế ."

Hàn Thần còn chưa tới cùng hỏi thăm, cũng cảm giác được mình bên trái cùng mặt bên phải thừa nhận liên tiếp không ngừng bàn tay, thanh thúy vang dội!

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134:: Cường thế trấn sát

Nếu như nói vừa rồi ba cái bạt tai như cùng ở tại Hàn Thần tức giận nội tâm đốt lên ngọn lửa, như vậy hiện tại liên tục không ngừng cái tát âm thanh chính là lửa cháy đổ thêm dầu, triệt để dẫn nổ Hàn Thần nội tâm cuồng bạo, điên cuồng linh lực trong cơ thể hấn cao tốc vận chuyển, giống như Bạo Loạn Tinh Hải chỗ sâu đáy biển vòng xoáy, tản ra không có gì sánh kịp kinh khủng uy áp, cũng đang không ngừng dẫn lĩnh Hàn Thần hướng đi hủy diệt.

Tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm, không ai từng nghĩ tới Phương Lâm vậy mà xấp xỉ vô tình lăng nhục cao cao tại thượng Nguyên Thần chân nhân.

Từng có lúc, Nguyên Thần chân nhân ngự không mà đi, như là người trong chốn thần tiên, bị thế nhân kính ngưỡng, được xưng là Lục Địa Thần Tiên.

Bây giờ thế mà tại một cái Nhập Đạo cảnh tiểu tử trong tay tùy ý chà đạp, giống như tại đùa bỡn lấy thư sinh tay trời gà không chột.

"Còn chờ cái gì? Thiên Cương Bắc Đẩu trận phát động!"

Áo tím chân nhân cũng nhìn không được nữa Hàn Thần bị Phương Lâm làm nhục như vậy, hướng phía trước người sư huynh đệ lớn tiếng rống giận nói.

Nguyên lai không cách nào khống chế linh lực giờ phút này chậm rãi khởi động, phảng phất Bắc Đẩu Thất Tinh giáng lâm nhân gian, tản ra hào quang chói mắt.

Vòng tròn hình thìa bạc có chút run run, giống như ngủ say nữ thần đang nhẹ nhàng gật đầu, không khí chung quanh tạo nên tầng tầng gợn sóng.

"Bắc Đẩu diệt thế!"

Một đạo cự hình cột sáng đột nhiên từ bảy tên Nguyên Thần chân nhân ở giữa sinh ra, trực trùng vân tiêu, cứng rắn sinh sinh va chạm Tru Tiên kiếm trận.

"Phốc!" Phương Lâm thân thể lung lay, khóe miệng phun ra một đạo nhiệt huyết.

Thiên Tinh Tông các vị Nguyên Thần chân nhân phảng phất thấy được phá trận hi vọng, lập tức toàn lực vận chuyển linh lực tại, tụ tập tại cột sáng phía trên.

Phương Lâm lạnh lùng nhìn lấy đám người, tay phải lần nữa kết động Linh quyết, một đạo kiếm khí màu xám từ kiếm chỉ bắn ra.

Đạo kiếm khí này phảng phất giống như một đạo ngọn lửa rơi vào vô tận cỏ khô bên trong, lập tức kích phát không vài đạo kiếm khí.

Núi non trùng điệp bất tận kiếm khí xen lẫn tiếng rít, bay thẳng Thiên Cương Bắc Đẩu trận bảy vị Nguyên Thần chân nhân, tựa hồ đem vạn tiền xuyên tâm.

Hàn Thần thấy thế hô lớn: "Nó sư huynh của hấn đệ, chúng ta bố trí lại một cái Thiên Cương Bắc Đẩu trận!"

Một cái Thiên Cương Bắc Đẩu trận liền có thể gây nên Tru Tiên kiếm trận run run, để cho mình bị thương, sao có thể cho phép bọn hấn bố trí lại thành công!

Tâm niệm ở đây, một vệt kim quang lờ lờ bàn tay trắng không mà lên, tại mọi người trong ánh mắt kinh ngạc hung hăng đánh tới hướng Hàn Thần.

Phương Lâm ánh mắt lạnh lùng, lần nữa phát tay, lại là một đường bàn tay màu vàng óng biến ảo mà ra, trực tiếp chụp về phía Hàn Thần sau lưng đám người.

Bàn tay không lồ như là mây đen che mặt trời nặng trời mà hàng, xen lẫn tiếng gió gào thét, âm vang rơi ở đỉnh đầu mọi người.

"Àm! Âm!"

Tiếng vang kinh thiên động địa, nhắc lên vô số đá vụn, thậm chí có thể mơ hồ nhìn đến phía dưới vỡ vụn thân thể.

Duy nhất có thể thấy rõ ràng liền là hai đạo cự hình thủ chương ấn khắc trên mặt đất, phảng phất phát tiết lấy Phương Lâm nội tâm phần nộ.

"Thiên Tinh Tông tổng cộng hai mươi vị Nguyên Thần chân nhân, thế mà bị hai người bàn tay chụp chết tám cái!"

Cầm trong tay ông sáo trung niên nhân triệt để bỏ tay rồi, miệng lẩm bẩm, Phương Lâm cử động thực sự nằm ngoài dự đoán của hắn.

Hắn có thể nhìn ra được Phương Lâm thực lực kỳ thật cũng không cao, nhưng là thế nào cũng không nghĩ tới phương thức công kích máu tanh như thế cuồng bạo.

Phương Lâm lắc đầu nói ra: "Sớm tối đều là chết, làm gì so đo chết như thế nào?"

Tơ mắt nhìn sư huynh đệ đồng môn của mình chết thảm tại trước mặt, mặc kệ dù ai cũng không cách nào áp chế nội tâm phần nộ cùng cừ hận.

"Thất Tinh Quy Nhất!" Áo tím chân nhân âm trầm quát.

Chỉ gặp bảy vị Nguyên Thần chân nhân nhanh chóng cải biến phương vị, hóa thành xếp thành một hàng dài, cái sau hai tay đặt tại cái trước trên lưng.

Lập tức phía trước nhất áo tím chân nhân bạo phát ra một cỗ cường đại uy áp, phảng phất đột nhiên đột phá mấy cảnh giới.

"Tiểu bối chịu chết đi!"

Áo tím chân nhân phải tay nắm lấy một thanh màu đen đưa ở, tràn ngập khí tức âm lãnh, tay trái cố hết sức lấy kéo dây cung.

Phương Lâm trong nháy mắt cảm thấy một luồng khí tức đáng sợ bao phủ mình, theo bản năng liền biết mình khẳng định không cách nào ngăn cản một chiêu này.

Tru Tiên kiếm trận ở trong không vài đạo kiếm khí vậy mà cải biến phương hướng, hóa thành đếm không hết linh lực tề tụ tại cung tiền chung quanh.

Liên tục không ngừng linh lực tụ tập, để Phương Lâm cảm nhận được sợ hãi, không chút do dự thôi động linh giáp phụ thể, rời khỏi Tru Tiên kiếm trận bên ngoài.

Cứ việc chỉ có năm bước khoảng cách, nhưng là xác thực Tru Tiên kiếm trận bao phủ đường ranh giới, giảm mạnh Phương Lâm nội tâm lo lắng.

Thiên Tinh Tông tông chủ Mạc Dương thế mà còn chưa có xuất hiện, vậy ta nhất định phải đem Tru Tiên kiếm trận kiên trì một đoạn thời gian nữa!

Dựa theo kế hoạch lúc trước, Phương Lâm chủ chương Tru Tiên kiếm trận, nếu như không thể có hiệu miểu sát Thiên Tinh Tông Nguyên Thần chân nhân, như vậy chờ đợi bọn hắn chính là Thiên Tinh Tông sự đuổi giết không ngừng nghỉ, nhất là phải đối mặt Nguyên Thần cảnh ngũ trọng thiên cường giả cầm giận ngút trời.

"Sưu!" Trường tiền từ áo tím thật trong tay của người gào thét bay ra, một cỗ kinh thiên địa khiếp quỷ thần uy áp bay thẳng Phương Lâm mà đến.

"Cẩn thận!" Phương Lâm phía sau trung niên nhân cố ý nhắc nhở, hắn cũng rõ ràng cái này tiền ấn chứa uy lực khủng bố.

Phương Lâm hai chân uốn lượn, hai tay ở trước ngực chấp tay trước ngực, lập tức một đạo rộng lớn xa Cỗ Uy ép giáng lâm ở trên người hắn.

Đây là Tru Tiên Kiếm uy áp, giờ phút này bị hắn từ ngay trong thức hải điều đi ra, dùng để ngăn cản lấy lần này đáng sợ công kích.

Bị uy áp phụ thể Phương Lâm như là viên cỏ chiến thần, tản ra không thể xâm phạm khí tức, ánh mắt như là hai đạo nóng bỏng thiểm điện.

Trường tiền trước hết nhất đụng phải Tru Tiên kiếm trận, lập tức toàn bộ Thiên Tinh Tông trên không tiếng sấm vang rền, đất rung núi chuyển.

Toàn bộ hòn đảo cây cối đều bẻ gãy ngã xuống đất, phụ cận nước biển dâng không mà lên, nhắc lên thao thiên cự lãng, bọt nước sáng chói nở rộ.

Tất cả Thăng Linh cảnh đệ tử toàn bộ hôn mê bất tỉnh, Nhập Đạo cảnh đệ tử cũng đều thổ huyết không ngừng, bị thương nặng.

"Không tốt, phá trận lực lượng quá mức cường đại, giống như sắp không chịu nổi!"

"Dựa theo nguyên kế hoạch, chuẩn bị rút lui!"

"Phương Lâm tiểu tử này cũng thật là đáng sợ, có thể nói lần này trực tiếp hủy diệt Thiên Tinh Tông căn cơ, tuyệt không phải vật trong ao a!"

Nhìn thấy thực lực cường đại Thiên Tinh Tông trong khoảnh khắc hủy diệt, phân tán tại bốn phía Khuất Thắng, Đồng Bác cùng Tôn Văn kinh thán không thôi.

Xa xa nhìn lại, tại Phương Lâm phụ cận có thể thấy rõ ràng một đạo khí thể bức người trường tiền đứng lơ lửng trên không.

"Thiên Tinh Tông, hôm nay như vậy diệt môn đi!" Phương Lâm điên cuồng hô.

Tru Tiên kiếm trận lại nổi sóng, tại thuần khiết Tru Tiên Kiếm khí tức chỉ dẫn dưới, Phương Lâm thức hải bên trong phảng phất linh ngộ Tru Tiên Kiếm ý.

Chư thần diệt tiên, Vô Thủy mà kết thúc!

Một thanh trường kiếm cổ điển lẳng lẳng lơ lơ tại Phương Lâm trong tay, thân kiếm bình thường, không có tán phát ra cái gì khí tức.

Nhưng là Phương Lâm biết, trong tay vừa mới huyền hóa ra thanh trường kiếm này ẩn chứa chân chính Tru Tiên Kiếm ý, uy lực không thể đo lường.

Điên cuồng lời nói, tinh táo biểu lộ, tay cầm trường kiếm Phương Lâm giờ phút này lộ ra mâu thuẫn mà thống nhất.

Lạnh lùng huy động trường kiếm, động tác thư giãn mà nhẹ nhõm, chỉ là nhẹ như vậy nhẹ vung vẩy, không chút nào dây dưa dài dòng.

Trong chốc lát, phảng phất toàn bộ thời không phát sinh rối loạn, Phương Lâm trường kiếm trong tay xẹt qua áo tím chân nhân biến ảo trường tiền lúc, giống như là cắt đứt phụ đơn giản tùy ý, sau đó quán thủy kiếm khí tiếp tục hướng phía trước bay đi, thẳng đến trên mặt đất rơi xuống chảy xuống máu tươi bảy cái đầu người.

Một chương vỡ chết bảy vị Nguyên Thần chân nhân, một kiếm chém giết phá mất Thiên Cương Bắc Đẩu trận! Trong chớp mắt, mười lăm vị Nguyên Thần chân nhân mệnh tang Phương Lâm trong tay.

Phương Lâm hồ hững quay người nhìn qua Thiên Tinh Tông ngọn núi cao nhất, sau lưng còn lại mấy cái Nhập Đạo cảnh đệ tử giữ lại tinh mạch trầm mặc.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135:: Trêu chọc Hải Ma thú

Lạnh lùng thân ảnh lơ lửng ở giữa không trung, phiêu dật tóc dài theo gió đông đưa, phảng phất tại miêu tả lấy một bộ huyết sắc lãng mạn.

Mặt biển mênh mông bên trên, phi thúy chói mắt tảo biển nhẹ nhàng múa, nương theo lấy bọt nước dập chòn dập trùng, tiễn biệt bay lượn hải âu.

Chỉ có Thiên Tinh Tông trước cửa tàn mất vỡ vụn thi thể, chứng kiến lấy người thiếu niên trước mắt này kinh khủng cùng cường thế, huyết tinh cùng cuồng bạo.

Hai mắt như điện, quét ngang Nguyên Thần cảnh phía dưới tất cả Thiên Tinh Tông đệ tử, như là vạn cổ hàn băng, hàn khí bức người.

"Phương Lâm, ngươi chẳng lẽ muốn đuổi tận giết tuyệt sao?" Thiên Tinh Tông Ngụy Chính ngữ khí trầm trọng mà hỏi.

Trong đảo truyền đến phi cầm tẩu thú gào thét, lơ mơ có thể nghe được Thiên Tinh Tông đệ tử đau đớn khóa thân khóa thân.

Phương Lâm nhẹ nhàng rơi vào Ngụy Chính trước người, nhàn nhạt nhìn lấy hắn, nói ra: "Đáng chết một cái đều không sống nổi."

Tay phải trong lúc đó bắt lấy Ngụy Chính cổ, trong nháy mắt vận vạo, chỉ nghe thấy kết một thanh âm vang lên, lập tức chết không nhắm mắt.

"Đi ra lần vào sớm muộn cần phải trả, các ngươi cũng đừng trách ta ra tay ác độc vô tình!" Phương Lâm ánh mắt lãnh đạm đường.

Người chỉ có một lần chết, hoặc nặng như Thái Sơn, hoặc nhẹ tựa lông hồng.

Thiên Tinh Tông đệ tử công phá Thương Minh phái, diệt sát phần lớn Thương Minh phái đệ tử, bây giờ tự nhiên đến trả nợ thời điểm.

Thù giết cha, đoạt vợ mối hận, diệt môn chi oán, dù ai cũng không cách nào dưới loại tình huống này giữ vững tinh táo.

Đã có cơ hội báo thù, Phương Lâm tuyệt đối sẽ không nương tay, từng bước một tiến lên, sau lưng liền ngã hạ vô số cỗ thi thể.

Phảng phất đến từ Địa Ngục ác ma, đi qua địa phương chỉ có tử vong cùng bi thương, nhưng mà trong lòng oán hận lại dần dần tiêu tán.

Bị diệt môn dẫn đến Phương Lâm tâm sinh oán hận, bây giờ đại thù đến báo, oán hận tâm tình tiêu cực tự nhiên từng bước hóa giải.

"Thiên Tinh Tông tông chủ Mạc Dương thế mà còn chưa có xuất hiện, xem ra giờ phút này hắn cũng không ở trên đảo."

Phương Lâm tâm bên trong rất rõ ràng, nếu là Mạc Dương giờ phút này nhìn thấy loại tình hình này, khẳng định sẽ liều lĩnh phát cuồng, thậm chí tẩu hỏa nhập ma.

Dựa theo mới đầu chế định báo thù kế hoạch, nếu là Mạc Dương xuất hiện, Khuất Thắng cùng Phương Lâm phụ trách vây công Mạc Dương.

Cứ việc Mạc Dương thực lực cao tới Nguyên Thần cảnh ngũ trọng thiên, nhưng là tại Tru Tiên kiếm trận áp chế xuống, cũng sẽ không phát huy ra lớn cỡ nào năng lượng.

Tuyệt Tiên Kiếm, Hâm Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm phân biệt truyền đến tin tức, nói cách khác Thiên Tinh Tông Nhập Đạo cảnh phía dưới đệ tử hoàn toàn bị diệt.

Vô tận giết chóc có lẽ sẽ gia tăng tu hành độ khó, nhưng lại không cách nào ngăn cản Phương Lâm báo thù quyết tâm.

Thân là Thương Minh phái Thiếu tông chủ, đây là hắn nhất định phải gánh chịu trách nhiệm, cũng là nhất định phải gánh vác lịch sử sứ mệnh.

Tốt nam nhi chí tại bốn phương, nam nhi phải tự cường!

Rời đi Thương Minh phái đi ra xông xáo trước đó, Phương Lâm có thể làm liền là tận lực dọn sạch môn phái phát triển chương ngại.

Ba đạo nhân ảnh không nhận Tru Tiên kiếm trận khống chế, như là như lưu tinh nhanh chóng bay xuống Phương Lâm trước người.

"Phương Lâm, bây giờ nên làm gì?" Thương Minh phái tông chủ Khuất Thắng mặt mũi tràn đầy chấn kinh, không dám chút nào tin tưởng cục diện trước mắt.

Lớn như vậy Thiên Tinh Tông thế mà tại Phương Lâm bày ra hạ tan thành mây khói, liền ngay cả Tôn Văn cùng Đồng Bác cũng là nội tâm chấn động thật lâu không thể bình tĩnh.

Phương Lâm lạnh lùng nhìn lấy Thiên Tinh Tông ngọn núi cao nhất, băng lãnh nói ra: "Chìm đảo!"

"Cái gì? Chìm đảo?"

"Làm như vậy có thể hay không quá độc ác?"

Đối mặt Khuất Thắng cùng Tôn Văn nghi vấn, Phương Lâm ngữ khí cứng rắn nói ra: "Ta chính là để người ta biết xâm phạm Thương Minh phái đại giới!"

"Một khi bị răn cấm, mười năm sợ giềng răn! Ta muốn làm cho cả Bạo Loạn Tinh Hải đều biết, phạm ta Thương Minh người, xa đâu cũng giết!"

Khuôn mặt trẻ tuổi viết kiên nghị, Khuất Thắng cùng Tôn Văn đối nhìn một chút, triệt để cảm thấy vui mừng.

"Phạm ta Thương Minh người, xa đâu cũng giết!"

"Tổ sư minh giám, ta Thương Minh phái có người kẻ tặc!"

Đồng Bác bỗng nhiên lấy ra một thanh băng trường thương màu xanh lam, đầu mũi thương điểm xuyết lấy hàn mang, cười to nói: "Đã như vậy, vậy liền động thủ đi!"

Khuất Thắng hướng phía Tôn Văn gật đầu, ra hiệu dựa theo Phương Lâm nói đi làm, trực tiếp đánh chìm Thiên Tinh Tông.

Bốn người đằng không mà lên, riêng phần mình thi triển lên cường đại nhất linh lực, đồng thời quán thấu tới trong tay Tru Tiên Tứ Kiếm ở trong.

Điên cuồng linh lực kịch liệt tụ tập đến Tru Tiên kiếm trận bên trong, toàn bộ Thiên Tinh Tông trên không huyền hóa ra một thanh dài ước chừng ngàn mét cự kiếm.

Cùng Phương Lâm tại Tru Tiên luân hồi trong trận nhìn thấy Tru Tiên Kiếm giống như đúc, tràn ngập đến từ viễn cổ uy áp cùng cổ xưa khí tức.

"Chém!" Phương Lâm toàn lực kết động Linh quyết, ngửa mặt lên trời gào thét nói.

Nguyên bản lăng không mà đứng Tru Tiên Kiếm nhanh chóng xoay chuyển thân kiếm, hướng phía Thiên Tinh Tông đập tới đến, lực lượng khổng lồ phảng phất có thể vật đổi sao dời.

"Dừng tay!"

Cầm trong tay ống sáo trung niên nhân phảng phất nhớ tới cái gì, sắc mặt lập tức âm trầm xuống, trực tiếp đằng không mà lên lớn tiếng ngăn lại.

"Mau dừng tay! Thiên Tinh Tông tuyệt đối không thể đánh chìm!" Trung niên nhân sắc mặt lo lắng, tựa như đang lo lắng cái gì đáng sợ sự tình.

"Hoàng Phủ đạo huynh? Người tại sao lại ở chỗ này?" Tôn Văn thất kinh hỏi.

Hoàng Phủ vừa không kịp giải thích, la lớn: "Nhanh mau dừng tay!"

"Không còn kịp rồi!" Phung Lâm trầm giọng nói ra.

Vừa dứt lời, dài ngàn mét Tru Tiên Kiếm trực tiếp bỏ ở trên đảo, phảng phất thiên thạch vũ trụ đụng vào mặt đất, phát ra tiếng tai oanh minh.

"Ầm!"

Mười dặm bao dài, năm dặm rộng bao nhiêu cá vàng trắng Thiên Tinh Đảo, trong khoảnh khắc tại thao thiên cự lăng bên trong chia năm xẻ bảy.

Hai bên cùng loại vây cá bộ phận đột nhiên tràn ngập lên màu xám sương mù, huyền hóa ra khác biệt phi cầm tẩu thú, tràn ngập đáng sợ sát cơ.

Xanh đậm nước biển kịch liệt quay cuồng lên, nhấc lên vô số đạo cột nước, phun ra ngoài giống như vô số đạo suối phun, kích thích vạn đóa bọt nước.

Bọt nước tràn ngập, như là tơ bông Toái Ngọc, lưu loát, tại mặt trời rực sáng chiếu rọi phía dưới rạng rỡ lóe sáng.

Trong suốt trong suốt bọt nước tại màu xám trong sương khói thoải mái chấp trùng, quỹ dị vô cùng, trong lòng mọi người đột nhiên dâng lên một luồng hơi lạnh.

"Hoàng Phủ đạo huynh, người biết là chuyện gì xảy ra a? Mau nói nói." Tôn Văn đối mặt với Hoàng Phủ cương.

"Thiên Tinh Tông phía dưới là một cái Hải Ma thú hang ổ! Lần này phiền phức lớn rồi" Hoàng Phủ vừa cười khổ nói.

Đồng Bác đối với Bạo Loạn Tinh Hải không phải hết sức quen thuộc, đối với Hải Ma thú loại sinh vật này cũng không có ấn tượng gì.

"Hải Ma thú là cái gì?"

Phung Lâm lại không thêm để ý chút nào, thuận miệng hỏi đáp: "Một loại cường đại hải dương Linh thú, là Thâm Hải Giao Long cùng Cuồng Bạo Cá Mập hậu duệ."

Thâm Hải Giao Long, Cuồng Bạo Cá Mập, sau trưởng thành đều có thể ngạnh hám Nguyên Thần lực trọng thiên kinh khủng Linh thú.

Tại toàn bộ Bạo Loạn Tinh Hải cũng là tiếng tăm lừng lẫy biển sâu hung thú, thậm chí so một cái trung đẳng môn phái càng thêm đáng sợ.

"Hắn là phía dưới cái kia Hải Ma thú là thành thực kỳ?" Khuất Thắng thất kinh hỏi.

Hoàng Phủ vừa cũng là gương mặt nặng nề, khổ cười nói ra: "Nếu là hắn khởi xướng giận đến, chúng ta hẳn không thể chống đỡ một chút nào."

Có thể ngạnh hám Nguyên Thần cảnh lực trọng thiên tuyệt thế hung thú, lấy Phung Lâm đám người thực lực tuyệt đối không có có thể chạy thoát tính.

"Cái sọt gây rắc rối lớn!" Phung Lâm hiện tại cũng minh bạch xảy ra chuyện gì, khẽ cười khổ.

Diệt đi Thiên Tinh Tông còn chưa tính, thuận tiện lấy đem một cái thành thực kỳ Hải Ma thú hang ổ cho chếp ngọn nguồn, hoàn toàn vượt qua đám người đoán trước.

"Làm sao bây giờ?" Đồng Bác sắc mặt nghiêm túc mà hỏi.

Làm Bạo Loạn Tinh Hải nguyên trụ cư dân, Khuất Thắng, Tôn Văn cũng không có lựa chọn chạy trốn, nhất là tại một cái sắp phát cuồng Linh thú trước mặt.

Hiện tại duy nhất có thể làm liền là chờ đợi Hải Ma thú xuất hiện, cũng có thể thu hoạch được một chút hi vọng sống, nếu là chạy trốn thì hẳn phải chết không nghi ngờ.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136:: Hư hư thực thực Yêu tộc

Nước biển nhanh chóng hướng lên lật qua lật lại, bọt nước liên miên bất tuyệt, kịch liệt tiếng oanh minh từ đáy biển dần dần dâng lên.

Mắt thường có thể thấy rõ bầy cá nhanh chóng thoát đi phía khu vực này, thất kinh hướng phía bốn phương tám hướng du động.

Đẳng cấp cao linh thú uy áp thời gian dần trôi qua phát ra, nhanh chóng bao phủ toàn bộ Thiên Tinh Tông phụ cận mười lăm dặm hải vực.

Sóng cả mãnh liệt nước biển liên tiếp, phảng phất trên thảo nguyên bị gió thổi phật cỏ đại, tràn đầy thiên nhiên linh khí.

Đám người gặt gao nhìn chăm chăm dưới đáy biển cái kia cái cự đại bóng tối, lơ mơ có thể phân rõ nhục thân bên trên tinh nhuệ lần phiên cùng cái kia một đôi hung ác ánh mắt.

"Hoàng Phủ đạo huynh, người là làm thế nào biết nơi này ẩn giấu đi một cái thành thực kỳ Hải Ma thú?"

Khuất Thắng cau mày, làm Thương Minh phái tông chủ, đối phụ cận hải vực hết sức quen thuộc, vậy mà không biết Thiên Tinh Tông phía dưới bí mật.

"Vị này là sư huynh của ta Khuất Thắng, Thương Minh phái hiện Nhâm Tông chủ!" Tôn Văn giải thích nói.

"Khuất đạo huynh hữu lễ, tại hạ Hoàng Phủ Cương! Cùng Tôn đạo huynh chính là là quen biết cũ." Hoàng Phủ Cương gạt đầu ra hiệu, nhưng sau đó xoay người nhìn lấy Phương Lâm hỏi: "Ta trước đó giống như nghe được bọn hắn nói, vị tiểu huynh đệ này lại là Thương Minh phái Thiếu tông chủ!"

"Thương Minh phái Thiếu tông chủ Phương Lâm." Phương Lâm lạnh nhạt nói ra.

Nếu như không phải cái thân phận này đối Phương Lâm tới nói có đặc thù ý nghĩa, lấy tính cách của hắn còn không đến mức khắp nơi khoe khoang.

"Còn trẻ như vậy cũng đã là Nguyên Thần chân nhân, thật sự là thiếu niên thiên tài!" Hoàng Phủ Cương trong ánh mắt tràn đầy chấn kinh.

Thương Minh phái đời sau người nổi nghiệp, bây giờ đều là Nguyên Thần cảnh cao thủ, thật sự là không thể tưởng tượng.

Phương Lâm không nguyện ý làm nhiều giải thích, dù sao hắn đối Hoàng Phủ Cương vẫn là rất quen thuộc, chỉ là lễ tiết thức đáp lại nói: "Có chỗ kỳ ngộ thôi."

Ai từng lường trước Hoàng Phủ Cương nghĩa chính ngôn từ nói ra: "Liền xem như kỳ ngộ bố trí, người tất nhiên cũng là có được đại khí vận mang theo!"

"Hoàng Phủ thật người ta chê cười, vẫn là nói một chút cái này Hải Ma thú lai lịch đi!" Phương Lâm cũng không muốn tiếp tục xâm nhập cái đề tài này.

Kẻ này tuổi còn trẻ, lại là Nguyên Thần chân nhân, nhưng mà ngôn từ ở giữa có chút ổn trọng, nhất định không phải vật trong ao.

Hoàng Phủ Cương nhìn chăm chăm Phương Lâm một chút, nghĩ thầm mấy người sau này trở về, tất nhiên muốn đi nghe ngóng Phương Lâm sự tích.

Đồng Hoàng đại lục thiếu niên thiên tài số lượng cũng không ít, nhưng là giờ tay nhắc chân ở giữa vững như Thái Sơn, làm việc độc ác căng chặt có độ người lại vô cùng ít thấy.

"Khuất đạo huynh cùng Tôn đạo huynh, phải chăng nghe nói qua Thiên Tinh Tông có được hộ đảo Thần thú truyền ngôn?" Hoàng Phủ Cương trầm giọng hỏi.

"Hộ đảo Thần thú?"

"Ta chưa từng có nghe nói Thiên Tinh Tông có được hộ đảo Thần thú."

Khuất Thắng cùng Tôn Văn trong lòng suy nghĩ một phen, đồng thời hướng phía đối phương lắc đầu, ra hiệu cho tới bây giờ chưa nghe nói qua hộ đảo Thần thú truyền ngôn.

"Chẳng lẽ các người liền chưa nghe nói qua Mạc Hoài Uyên từ Thất Nhạc viên đạt được một cái còn nhỏ Hải Ma thú sao?" Hoàng Phủ Cương lần nữa nhắc nhở hỏi.

"Mạc Hoài Uyên? Hắn chăn nuôi Hải Ma thú!" Tôn Văn quá sợ hãi, phảng phất Xuân Nhật Kinh Lôi.

"Thất Nhạc viên!" Phương Lâm hoảng sợ nói.

"Thế mà cùng Thất Nhạc viên có quan hệ!" Khuất Thắng song mi có chút nhảy lên, ngữ khí cứng ngắc nói.

Phương Lâm bọn người kinh ngạc biểu lộ, để Hoàng Phổ Cương cảm thấy một tia cảm giác bất an.

"Không sai, tục truyền nói phía dưới cái này Hải Ma thú cùng Mạc Hoài Uyên có rất sâu xa, cho nên ta mới từ Đông Hoang đến đây Thiên Tinh Tông tìm kiếm Mạc Hoài Uyên, muốn từ trong tay của hắn lấy được cái này Hải Ma thú tinh huyết!" Hoàng Phổ Cương nói thẳng ra mục đích của mình.

"Người muốn Hải Ma thú tinh huyết làm cái gì?" Phương Lâm hiếu kỳ nói.

Hoàng Phổ Cương cười khở giải thích nói: "Sự thúc ta Nguyên Thần bị thương, cần đại lượng biển ma thú tinh huyết mới có thể chữa trị Nguyên Thần."

"Thì ra là thế!" Tôn Văn gật gù đầu, dạng này nhưng cũng nói được.

"Hoàng Phổ đạo huynh, người khả năng không biết, hơn 600 năm trước, Mạc Hoài Uyên liền đã chết!" Khuất Thắng nói ra.

"Nhục thân chết rồi, nhưng là Nguyên Thần phải chăng hình thần câu diệt?" Hoàng Phổ Cương một câu nói trúng.

Nghe nói lời ấy, Phương Lâm cùng Tôn Văn hai người trong nháy mắt cảm giác trong lòng băng lãnh, đặc biệt là nhớ tới Mạc Hoài Uyên cái kia vắng vẻ mộ huyết.

"Mạc Hoài Uyên cũng chưa chết!" Phương Lâm cùng Tôn Văn trầm miệng một lời nói.

"Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?" Khuất Thắng ngay sau đó vặn hỏi.

Phương Lâm nhanh chóng đem hắn cùng Tôn Văn đào mở Mạc Hoài Uyên mộ huyết sự tình nói một lần, ngay cả mộ huyết ở trong nữ tính thi cốt cũng mang kèm theo nói rõ ràng.

"Nữ tính thi cốt? Nữ nhân thi cốt!" Hoàng Phổ Cương lâm bẫm, đột nhiên một đạo tinh quang xẹt qua hai con người.

Tôn Văn ánh mắt rơi vào Hoàng Phổ Cương trên mặt, vội vàng hỏi: "Hoàng Phổ đạo huynh, có thể phát hiện manh mối gì?"

"Ừm, ta đột nhiên nghĩ đến một vấn đề?" Hoàng Phổ Cương dừng lại một chút, tiếp lấy nói ra: "Linh thú có khả năng hay không tu luyện thành hình người? Hoặc là nói có thật nhiều người tu luyện bề ngoài là nhân tính, nhưng là Nguyên Thần lại là Linh thú, có hay không khả năng này?"

Khuất Thắng cùng Tôn Văn nao nao, bọn hắn cho tới bây giờ chưa nghe nói qua Linh thú có thể tu luyện thành hình người, cho dù là biển ảo cũng chỉ có thể ngăn ngừ duy trì hình người, nếu như nói muốn thời gian dài bảo trì hình người, đối với Linh thú tới nói cần hao phí to lớn Nguyên Thần linh lực.

Phương Lâm im lặng không nói, tâm trong lặng lẽ suy tư, hình người Linh thú không phải liền là Vu Yêu hai tộc ở trong Yêu tộc sao?

Thất Nhạc viên, Mạc Hoài Uyên mộ huyết nữ tính thi cốt, muốn nổi lên mặt nước Hải Ma thú, một chuỗi ý niệm tại Phương Lâm trong đầu thoáng hiện.

Một loại không thể tưởng tượng ý nghĩ sinh ra tại Phương Lâm tâm đầu, chẳng lẽ nói trong huyết mộ nữ nhân nhưng thật ra là đến từ Thất Nhạc viên Yêu tộc?

Vừa mới nghĩ đến khả năng này, Phương Lâm nhin không được hít sâu một hơi, Hồng Hoang người muốn sinh tử luyện?

Chấn kinh, kinh ngạc, bất đắc dĩ, cười khở, tại Phương Lâm trên mặt, thời gian ngắn trong đó xuất hiện rất nhiều loại khác biệt biểu lộ.

Hoàng Phổ Cương rất hài lòng hắn đặt câu hỏi, cho Phương Lâm bọn người mang đến to lớn nghi hoặc, đang chuẩn bị tiếp tục hướng xuống mặt lúc nói.

Đột nhiên một đạo uy mãnh không sóng lực lượng từ phía sau cuốn tới, cuồng bạo khí tức cuốn lên mấy chục mét sóng biển!

Sóng cả mãnh liệt nước biển gào thét mà đến, xen lẫn hơn trăm mét cao cột nước, phảng phất đáy biển có to lớn sinh vật tại khuấy động nước biển.

"Hải Ma thú nổi điên!"

Mọi người sắc mặt càng ngày càng âm trầm, nếu như Hải Ma thú không có phát động công kích, lấy thực lực của bọn hắn vẫn là có thể giữ được tính mạng.

"Phương Lâm, bây giờ nên làm gì?" Tôn Văn cùng Khuất Thắng đồng thời đem ánh mắt nhìn về phía Phương Lâm.

Hoàng Phổ Cương phi thường chấn kinh, không nghĩ tới Thương Minh phái tông chủ và trưởng lão lại để cho nhìn Thiếu tông chủ sắc mặt làm việc, thật sự là quỷ dị khó dò.

Phương Lâm chính muốn mở miệng nói chuyện, đột nhiên cảm giác thức hải ở giữa run rẩy dữ dội, trong nháy mắt liền từ giữa không trung rơi xuống dưới

"Không tốt! Nhanh cứu Phương Lâm!" Đồng Khuất Thắng còn chưa rõ tới chuyện gì xảy ra, liền nghe đến danh phải Tôn Văn la lớn.

Đồng Bác nhanh chóng thay đổi thân hình, xuyên qua lẫn lộn bọt nước cột nước, hướng phía rơi xuống Phương Lâm bay đi.

"Tê!"

Một đầu cự hình mặng xà đột nhiên xuất hiện Phương Lâm bên người, toàn bộ mặng thân thật chặt quấn quanh lấy Phương Lâm, trên mặt biển dừng lại.

"Huyền Minh Xà!" Hoàng Phổ Cương khiếp sợ hô.

Nằm ngoài sự dự liệu của hần sự tình, Đồng Bác nhìn thấy Huyền Minh Xà xuất hiện, vậy mà hãm lại tốc độ, từ từ đứng ở Huyền Minh Xà bên cạnh.

Cao ngạo Huyền Minh Xà cái đuôi quấn quanh lấy Phương Lâm, nhẹ nhàng bãi động thân thể, đem Phương Lâm đặt ở Đồng Bác trong ngực.

Hai khóa rắn mắt tản ra giết người khí tức, nhìn quanh Khuất Thắng đám ba người, sau đó ngửa mặt lên trời hét dài, trực tiếp chui vào đáy biển biến mất không thấy gì nữa.

"Phương Lâm, cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Đầu này Nguyên Thần cảnh Huyền Minh Xà làm sao lại đột nhiên xuất hiện cứu được ngươi?" Tôn Văn nghe thấy tới.

"Đây là ta Linh thú!" Phương Lâm chặt vật hé miệng hỏi đáp.

Nguyên Thần phụ thể mang đến cho hần di chứng rất cực phát tác, trong thức hải linh lực cơ hồ hao tổn hầu như không còn, Tru Tiên kiếm trận trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137:: Câu Trần Thiên Thư

"Đây là người Linh thú? Đây chính là Nguyên Thần cảnh Huyền Minh Xà!" Hoàng Phổ Cương lần nữa chấn kinh.

Dù là hần chỗ nhận biết những cái kia Nguyên Thần chân nhân, cũng không có mấy cái có thể có được Nguyên Thần cảnh Linh thú. Trên thực tế, ngang nhau kinh tế Linh thú thực lực vượt xa cùng các loại cảnh giới nhân loại, nếu như hần không có nhìn lầm, vừa mới chui vào đáy biển Huyền Minh Xà chỉ ít tại Nguyên Thần nhị trọng thiên, cũng liền nói Phương Lâm tương đương tùy thân mang theo thực lực ít nhất có thể so với tam trọng thiên cường giả.

Hồng Hoàng giới thực lực vi tôn, mạnh được yếu thua, có được thực lực cường đại liền có thể sinh hoạt tiêu sái hơn, càng thêm tự do tùy tâm sở dục.

Có lẽ Phương Lâm thực lực cũng không có chân chính dừng lại tại Nguyên Thần cảnh, nhưng là có được Nguyên Thần cảnh Huyền Minh Xà làm hộ thân Linh thú, chỉ dựa vào điểm này cũng liền đầy đủ để ngang cấp Nguyên Thần chân nhân lau mắt mà nhìn, càng có thể hưởng Linh thú từ trước đến nay lấy chủ nhân ý nghĩ vì chỉ lệnh, thậm chí có thể hi sinh tính mệnh.

"Ngươi vì sao để Huyền Minh Xà chui vào đáy biển, phải biết coi như Huyền Minh Xà đồng dạng là hải dương Linh thú, nhưng là đối mặt Hải Ma thú, kinh khủng cũng khó ngăn cản một lát." Khuất Thắng mặt lộ vẻ lo lắng âm thầm chỉ sắc, sợ hãi Huyền Minh Xà thăm tao Hải Ma thú tru sát.

Dù sao Huyền Minh Xà nếu là Phương Lâm Linh thú, cũng liền mang ý nghĩa Thương Minh phái lại thêm một cái Nguyên Thần cảnh cường giả.

Phương Lâm cố nén đau đớn trên người, tại Tôn Văn nâng đỡ rơi vào một khối phượng viên chừng mười thước đá ngầm phía trên.

"Tông chủ không cần lo lắng, ta chỉ là đang nghiệm chứng nội tâm suy đoán, muốn đến không có nguy hiểm gì."

"Cái gì suy đoán, hần là cùng phía dưới cái kia Hải Ma thú có quan hệ?" Hoàng Phổ Cương trong lòng hơi động một chút, nghĩ đến nào đó loại khả năng.

Phương Lâm khen ngợi gật đầu, tiếp tục nói ra: "Hoàng Phổ chân nhân đoán không lầm, hoàn toàn chính xác cùng Hải Ma thú có quan hệ."

"Ngươi nghĩ tới điều gì?" Hoàng Phổ Cương sắc mặt lo lắng, như là hai chân đứng ở hỏa hồng Đồng Lô phía trên.

"Nếu như Mạc Hoài Uyên cũng chưa chết, mà là lấy một loại nào đó hình thức còn sống sót, như vậy hẳn có khả năng nhất tránh ở nơi nào?"

Phương Lâm thật sâu hít một hơi, nuốt vào một khóa khô Thanh Đan, chặt vật chuyển vận linh lực, tư dưỡng ngay trong thức hải linh hồn.

"Người nói là Mạc Hoài Uyên ngay tại đáy biển, cùng Hải Ma thú sinh hoạt chung một chỗ?" Tôn Văn kinh ngạc nói.

"Nếu như chiếu nói như vậy, cũng không bài trừ khả năng này, nhưng là Mạc Hoài Uyên tại sao phải giả chết biến mất nhiều năm như vậy?"

Khuất Thắng đưa ra nghi vấn của mình, hẳn thấy, sáu trăm năm trước Mạc Hoài Uyên cũng không có giả chết biến mất lý do.

"Ta không cho rằng Mạc Hoài Uyên sinh hoạt dưới đáy biển." Hoàng Phủ Cương gương mặt kiên định, phảng phất biết nội tình gì.

Phương Lâm đang muốn hỏi tới, đột nhiên sắc mặt đột biến, trầm giọng nói ra: "Hải Ma thú lập tức sẽ nổi lên mặt nước."

Lời còn chưa dứt, chỉ gặp một cái khảm nam lấy hai khóa hung ác con mắt đầu từ trên mặt biển nâng lên, vô số cột nước nhỏ xuống đến mặt biển.

Một đạo hồng quang thiểm qua, Phương Lâm bị Tôn Văn một tay nhấc lên, cấp tốc bay về phía không trung ở trong.

Hải Ma thú toàn thân lân phiến đột lóng lánh, phản chiếu lấy ánh nắng, phảng phất khảm nam tàng một hoàng kim, phá lệ sáng chói chói mắt. Chỗ cổ giống như một đạo núi non nhấp nhô, hiện ra duyên dáng đường vòng cung, trên đỉnh đầu đứng lặng lấy một cây màu bạc trắng độc giác, nổi bật ra biển dương bá chủ uy vũ.

"Quả nhiên là thành thực kỳ Hải Ma thú!" Hoàng Phủ Cương gương mặt hưng phấn, vậy mà quên giờ phút này thân ở nguy hiểm ở trong.

Huyền Minh Xà đột ngột hóa thành một đầu Tế Xà, phảng phất một đầu màu đen vòng tay quấn quanh ở Phương Lâm cổ tay phải, tình nghịch đáng yêu làm người ta yêu thích.

Hải Ma Thú Mục chỉ riêng hung tàn, nhưng lại không có chủ động phát động công kích, mà là phát ra từng đạo từng đạo Nguyên Thần ba động, giống như tại hỏi thăm sự tình gì.

"Người? Ma? Vu? Yêu? Con đường tu luyện, chung quy tiên đạo!"

"Chân Tiên, Thiên Ma, Đại Vu, Đại Yêu, như không quy tiên nói, thì vẫn lạc Thất Nhạc viên!"

Phương Lâm bốn người rung động rung động nom nớp, không dám phát ra cái gì dị hường, sợ xúc động Hải Ma thú rui ro, bị nó thôn phệ.

Hải Ma thú phát ra tin tức, ngoại trừ Phương Lâm, những người khác nghi hoặc không hiểu, nhưng lại cảm giác Thất Nhạc viên ẩn giấu đi không lộ huyền bí.

"Thiên đạo cho phép, các người hôm nay không nên vẫn lạc, ngày khác nếu có duyên, chúng ta Thất Nhạc viên lại gặp nhau."

Hải Ma thú lẳng lơ lừng trên mặt biển, thật dài thân thể theo nước biển múa, cuốn lên núi non trùng điệp bất tận sóng biển.

"Đa tạ tiên bói!" Khuất Thắng cùng Tôn Văn đồng thời hướng phía Hải Ma thú cúi đầu, đang chuẩn bị mang theo Phương Lâm rời đi.

"Xin tiên bói từng đưa một phần Nguyên Thần tinh huyết!" Hoàng Phủ Cương lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi.

Khuất Thắng, Tôn Văn, Phương Lâm cùng Đồng Bác lập tức trong lòng nhiệt huyết lộn xộn dâng, lúc này còn xách loại yêu cầu này, hoàn toàn là muốn chết tiết tấu a.

"Tự gây nghiệt thì không thể sống, nhưng là cũng không thể liên lụy chúng ta a!" Phương Lâm đành phải ở trong lòng âm thầm tức giận bất bình.

Hải Ma thú chậm rãi vận vẹo đầu, thật sâu nhìn lấy Hoàng Phủ Cương, phảng phất đang nhìn một kiện từ vật, không mang theo bất luận cái gì sinh cơ.

"Người thật to gan!" Hải Ma thú đột nhiên ngửa mặt lên trời gào thét, uy chấn hơn mười dặm hải vực.

Hoàng Phủ Cương mặt sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói ra: "Xin tiên bói thành toàn! Ta lấy Câu Trần Thiên Thư trao đổi!"

Phương Lâm tâm bên trong phi thường chấn kinh, Câu Trần Thiên Thư chính là phương tây Câu Trần Đại Đế tự tay biên soạn Yêu tộc tu luyện thánh kinh, không có nghĩ đến cái này Hoàng Phủ Cương thế mà còn có loại này Yêu tộc tu luyện công pháp. Chẳng lẽ Hoàng Phủ Cương biết trước mất Hải Ma thú lại là Yêu tộc, mà không phải chân chính ý nghĩa Linh thú?

"Thôi được! Câu Trần Thiên Thư lấy ra!" Hải Ma thú trầm tư một lát, phát ra trận trận ba động.

Một phần cùng loại quyền da cừu kinh văn trực tiếp bị Hoàng Phủ Cương ném tới, thuận tay tiếp nhận một cái ẩn chứa đồ tươi huyết dịch phi Thúy Ngọc bình.

Hắn là cái này biến ma thú tinh huyết còn có khác công dụng, nếu không Hoàng Phủ Cương làm sao bỏ được cảm Câu Trần Thiên Thư đến đổi?

Có lẽ Hoàng Phủ Cương cũng không biết Câu Trần Thiên Thư đại biểu lấy cái gì? Chỉ là tưởng rằng một phần linh thú tu luyện công pháp.

Phương Lâm tâm bên trong tính toán một lát, cũng chỉ có khả năng này tính mới tương đối phù hợp lẽ thường.

"Chuyện chỗ này, ta vẫn phải lập tức chạy về tông môn, đem biến ma thú tinh huyết giao cho ta sư thúc, xin từ biệt!" Hoàng Phủ Cương chấp tay nói ra.

Tôn Văn khẽ gật đầu, chấp tay nói ra: "Vậy thì có duyên gặp lại! Hoàng Phủ đạo huynh, một đường cẩn thận!"

Hoàng Phủ Cương hướng phía đám người gật gật đầu, sau đó cấp tốc quay người, tựa như một đạo cực nhanh lưu tinh qua trong giây lát biến mất tại vô tận trên mặt biển.

"Chúng ta lập tức rời đi nơi này!" Khuất Thắng ngẩng nhìn bốn phía nơi nào còn có Thiên Tinh Tông tồn tại, chỉ còn lại có rách rưới tối nhìn cùng công trình kiến trúc.

"Hồi Thương Minh đảo?" Đồng Bác thấp giọng hỏi.

Vừa mới đem Thiên Tinh Tông diệt phái, nếu là giờ phút này trở lại Thương Minh đảo, chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ bị Thiên Tinh Tông tông chủ dẫn người giết tới.

Phương Lâm song mi nhíu chặt, thẳng tới cổ tay quần quanh Huyền Minh Xà du động, cái này mới nói ra: "Chúng ta tiến đến Kim Sí Đại Bằng Điều nơi đó."

"Già mạo Đông Hoang Khương gia!" Tôn Văn trong hai tròng mắt tinh quang lấp lóe, trước tiên liền đoán được Phương Lâm ý tưởng chân thật.

"Không tệ, ta muốn để Thiên Tinh Tông còn lại lão tặc biết, bọn hắn là bởi vì chọc Đông Hoang Khương gia mới bị diệt phái."

Đông Hoang Khương gia, một cái uy chấn Hồng Hoang tu luyện giới khoáng thế gia tộc, Đông Hoang ở trong thần bí nhất cường đại nhất xa Cổ gia tộc một trong.

Đồng Bác làm sao cũng không nghĩ tới, cái này cái gọi là chủ nhân vậy mà ẩn chứa cuồng vọng như vậy suy nghĩ, vậy mà muốn cho Đông Hoang Khương gia đến công hắc oa.

Phương Lâm không có giải thích, cũng là tại không cách nào giải thích rõ ràng, Câu Trần Thiên Thư xuất hiện, hóa giải Hải Ma thú vây giết từ cục.

Lại làm cho Phương Lâm càng thêm cảm thấy tu đạo một đường gian nguy, nhất là trực giác nói cho hắn biết, Hồng Hoang bí ẩn đang từng bước hướng xách đi tới.

Phong Thần bảng diễn biến thành Phong Thần đồ giám, Tru Tiên luân hồi trận ẩn chứa một tia viễn cổ kiếm ý, nhưng Câu Trần Thiên Thư phía sau ẩn giấu đi cái gì đâu?

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138:: Thất Nhạc viên chìa khoá

Nương theo lấy Phương Lâm đám người rời đi, Thiên Tinh Tông phụ cận mặt biển từ từ bình tĩnh trở lại, hải âu ngẫu nhiên lướt đi mà quá khích dậy sóng hoa dập dờn.

Bạo Loạn Tinh Hải ngày xưa trung đẳng tông môn giờ phút này đã biến mất hầu như không còn, duy chỉ có còn lại rách rưới mảnh vỡ có thể nhớ lại vinh quang của ngày xưa.

Trên đời không có trường thịnh không suy vương triều, đồng dạng cũng không có trường tồn cùng thế gian tông phái, biến mất tại trong dòng sông lịch sử tông phái nhiều vô số kể.

Lớn như vậy Thiên Tinh Tông, hai mươi vị Nguyên Thần thật người bảo vệ trung đẳng tông phái, giờ phút này lại chỉ còn lại ba bốn Nguyên Thần chân nhân.

Tại phân tranh không ngừng Bạo Loạn Tinh Hải, sinh tồn là một loại tu đạo phương thức, mà có thể sinh tồn tốt hơn thì cần muốn một loại cao minh sinh tồn kỹ xảo.

Không có người nào có thể đánh vỡ thông thường, trừ phi hẳn có được địch nổi đương thời thực lực, trấn áp Hồng Hoang tuyệt thế uy vọng.

Rất hiển nhiên, Thiên Tinh Tông chủ Mạc Dương liền không có đủ loại thực lực này, cho dù là hẳn đầu phục một cái Hồng Hoang thượng đẳng tông phái.

Dù cho Mạc Dương phía sau có cường đại dựa vào, cho dù hẳn phía sau có Tiềm Long thượng nhân chỗ dựa, nhưng là trong mắt của hẳn Thiên Tinh Tông chung quy là biến mất.

"Mạc đạo huynh, đây là có chuyện gì? Quý phái làm sao biến thành bộ dáng này?"

Đi theo Mạc Dương mà đến chính là Cát Duyên, bao vây chặn đánh Ôn Như Yến cùng Hà Túc Đạo tên kia Nguyên Thần cảnh cao thủ.

Mặc dù hẳn người mặc Thiên Tinh Tông đạo phục, nhưng là hẳn cũng không phải là Thiên Tinh Tông đệ tử, trên thực tế hẳn đến từ Hồng Hoang viễn cổ tông môn.

Mạc Dương sắc mặt tái xanh, trong hai con ngươi sát khí thoải mái chập trùng, song quyền nắm chặt, có thể thấy rõ ràng gân mạch tại kịch liệt run run.

"Không nghĩ tới ta vừa mới diệt Thương Minh phái, trong nháy mắt ta Thiên Tinh Tông liền bị kiện nạn này!" Mạc Dương sắc mặt âm trầm, ngữ khí trầm trọng.

"Tông chủ! Như thế đại thù! Nhất định phải làm cho đối phương nợ máu trả bằng máu!" Mạc Dương sau lưng Nguyên Thần chân nhân cắn răng nghiêng lợi nói ra.

Có thể tại nửa ngày thời gian hủy diệt Thiên Tinh Tông, thực lực của đối phương tuyệt đối không thua kém Nguyên Thần cảnh lục trọng thiên, thậm chí khả năng tại thất trọng thiên trở lên, muốn vì tông môn báo thù, đơn độc dựa vào

Thiên Tinh Tông còn lại mấy người trên cơ bản làm không được, trừ phi dựa vào Cát Duyên chỗ tông phái.

"Cát đạo huynh, Hải Ma thú liền ở phía dưới, mời cho ta tới." Nghĩ đến điểm này, Mạc Dương hướng phía đáy biển bay đi.

Cát Duyên minh bạch Mạc Dương suy nghĩ trong lòng, lạnh nhạt nói ra: "Mạc đạo huynh cứ việc yên tâm, ta nhất định sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát."

"Cái kia liền đa tạ đạo huynh, chúng ta vẫn là trực tiếp đi Hải Ma thú tinh huyết đi!"

Ba đạo thân ảnh nhanh chóng biến mất trên mặt biển, trực tiếp xuyên qua tầng tầng nước biển, đến Hải Ma thú đáy biển động quật.

Tảo biển quần quanh động quật, vậy mà xuất hiện rất nhiều vết rách, lò mờ có thể nhìn thấy đếm không hết đá vụn cùng chiến đấu dấu vết.

"Hải Ma thú không thấy!"

"Có người sớm lại tới đây, khiêu chiến Hải Ma thú!"

Cát Duyên sắc mặt tương đương khó coi, giống như bầu trời xanh thẫm hiện đầy mây đen, lại có người giành trước tiêu sát Hải Ma thú.

"Không có Hải Ma thú tinh huyết, làm sao tiến vào Thất Nhạc viên?" Cát Duyên chau mày.

Mạc Dương cười lạnh nói: "Đạo huynh chớ quên, Thương Minh Lệnh cũng là mở ra Thất Nhạc viên chìa khóa!"

"Thương Minh Lệnh ở đâu?" Cát Duyên truy vấn.

"Hẳn là còn ở Thương Minh đảo! Chúng ta bây giờ liền đi Thương Minh đảo, coi như đào chìm Thương Minh đảo cũng phải tìm đến Thương Minh Lệnh."

Một đạo bóng người màu vàng óng đột nhiên biến mất tại thiên không, phảng phất xưa nay không từng xuất hiện, Mạc Dương ba người thế mà cũng không có chú ý tới điểm này.

Chính như Phương Lâm sở liệu, Mạc Dương trước tiên liền tiến đến Thương Minh đảo.

"Chúng ta bây giờ nên làm gì? Không thể để cho bọn hắn hủy Thương Minh đảo."

Kim Sí Đại Bàng Điều phản hồi tin tức, để Khuất Thắng vô cùng lo lắng, Thương Minh phái mặc dù bị diệt, nhưng là cũng may Thương Minh đảo bình yên vô sự.

Như Thương Minh đảo rơi vào cùng Thiên Tinh Tông chìm vào đáy biển, coi như về sau muốn trọng chấn cờ trống, chỉ sợ cũng đến tuyến cái khác giờ rồi.

Phuong Lâm bắt đầu đi lác đầu, đối mặt Nguyên Thần ngũ trọng thiên Mạc Dương, bọn hắn căn bản không có bất luận cái gì thủ thắng khả năng.

"Vậy liền trở mặt nhìn bọn hắn hủy đi Thương Minh đảo!" Tôn Văn thanh âm trong nháy mắt biến lớn, phảng phất đối Phuong Lâm không làm biểu thị phần nộ.

"Sự thúc tỉnh táo, ta đây không phải đang nghĩ biện pháp sao?" Phuong Lâm đáp lại nói.

Đám người trầm mặc một lát, thực sự nghĩ không ra cái gì hữu hiệu phương pháp, dù sao đối phương thực lực quá mức cường đại.

Tru Tiên kiếm trận cần bốn tên Nguyên Thần chân nhân chủ trì, mà Phuong Lâm bây giờ thụ trọng thương, không có khả năng tái sử dụng Nguyên Thần phụ thể phương pháp.

"Đi! Chúng ta cũng trở về đi, tùy cơ ứng biến!" Phuong Lâm trầm mặc thật lâu, kiên định nói ra.

Tuyệt đối không cho phép có người ở ngay trước mặt chính mình hủy diệt mình yêu sư môn, dự tính xấu nhất liền là đồng quy vu tận!

Cứ việc thức hải trọng thương, nếu là liều mạng điều động trong thức hải viên cổ kiếm khí, vẫn là miễn cưỡng có thể làm nhiều, nhiều nhất trở thành người thực vật mà thôi.

"Thực sự không được, chúng ta thừa cơ quấy rối, đục nước béo cò!" Đồng Bác cười lạnh nói.

"Cái kia quyết định như vậy đi! Chúng ta lập tức lên đường!"

Đồng Bác đỡ lấy Phuong Lâm, đi theo tại Khuất Thắng cùng Tôn Văn sau lưng, bốn bóng người đằng không mà lên, hướng phía Thương Minh đảo phương hướng bay đi.

"Nếu như Kim Sí Đại Bằng Điều vừa mới truyền về tin tức không có sai lầm, cũng liền nói Hải Ma thú tinh huyết cùng Thương Minh Lệnh có tác dụng giống nhau." Phuong Lâm nói ra.

"Cả hai đều là mở ra Thất Nhạc viên chìa khóa!" Đồng Bác xen vào nói nói.

"Thất Nhạc viên đến tốt cùng là cái gì?" Khuất Thắng đặt câu hỏi.

Phuong Lâm trong đầu hiện ra vô số cái ý nghĩ, nhưng là trực giác nói cho hắn biết, Thất Nhạc viên cũng không phải hẳn là chúng người say mê địa phương.

"Có lẽ là một cái cùng loại U Minh đảo tuyệt địa!"

Nghe được Phuong Lâm đánh giá như thế không biết Thất Nhạc viên, Đồng Bác cái trán chảy ra mồ hôi lạnh, nhớ lại bị vây ở U Minh đảo thời gian, Đồng Bác cảm khái rất sâu than thở.

"U Minh đảo, đó là một cái địa phương cực kỳ đáng sợ!" Phuong Lâm thở dài nói.

Khuất Thắng cùng Tôn Văn đối U Minh đảo ấn tượng, toàn bộ đều là tin đồn, có vẻ như chưa nghe nói qua có ai là an ổn từ U Minh đảo đi ra.

Tại lạnh thấu xương gió biển thổi phật dưới, tất cả mọi người tốc độ phi hành rất nhanh, nhưng là cũng đầy đủ Đồng Bác tự thuật U Minh đảo chuyện cũ.

Khuất Thắng cùng Tôn Văn trong lòng nổi lên gợn sóng, sắc mặt âm trầm phiền muộn, không nghĩ tới U Minh đảo lại là một cái bị trục xuất hòn đảo, tất cả mọi người bị mập gầy chân nhân lừa.

Từ tuyệt thế hung Kiếm đồ đến quý dị gương đồng mặt người, lại từ Định Hải Thần Châu đến nổi danh huyết hải, mỗi một sự kiện nhớ lại đều là gian nan hung hiểm.

"Những này kỳ thật đều không tính là gì, chuyện càng đáng sợ còn ở phía sau." Đồng Bác tràn đầy phấn khởi nói, kích phát Khuất Thắng cùng Tôn Văn lòng hiếu kỳ.

Phuong Lâm sắc mặt thần nhiên, ra hiệu Đồng Bác nói tiếp, hẳn tại U Minh đảo sờ tác sở vi, đã bắt đầu tại Đông Hoang cùng Bạo Loạn Tinh Hải truyền ra, cũng vô pháp giấu diếm.

"Chẳng lẽ cùng Phuong Lâm có quan hệ?" Tôn Văn trước tiên kịp phản ứng, mặt mày mỉm cười mà hỏi.

"Tôn sư thúc đoán rất chính xác, xác thực có liên quan tới ta, chỉ nói là đi ra lo lắng hù đến tông chủ và sư thúc."

"Chẳng lẽ cùng Tiềm Long cảnh hoặc là Vọng Tiên cảnh cường giả có quan hệ?" Tôn Văn nghi vấn hỏi.

Nhìn lấy Khuất Thắng cùng Tôn Văn hai người nghi ngờ trên mặt, Phuong Lâm lắc đầu biểu thị phủ nhận, lại càng bỏ thêm hơn tăng thêm Tôn Văn nội tâm nghi hoặc.

"Chuẩn xác mà nói là viễn cổ Hồng Hoang Tiên Vực đại năng xuất hiện!" Đồng Bác lần nữa nói lời kinh người!

"Cái gì! Viễn cổ Hồng Hoang Tiên Vực, cái kia hẳn là là thời kỳ thượng cổ mới có xưng hô đi!"

"Tiên Vực đại năng, nói cách khác chỉ ít cũng là Hồng Hoang Tiên Vực cường giả đỉnh cao!"

Hai người nghe được Đồng Bác, tốc độ phi hành bỗng nhiên hạ xuống, phảng phất lay động bất ổn, muốn rơi vào phía dưới hải vực.

Có lẽ vì tầng lớn Khuất Thắng cùng Tôn Văn lòng hiếu kỳ cùng áp lực, Đồng Bác nhìn không được lại nói một câu càng thêm để hai người trong lòng run sợ.

"Vị kia viễn cổ Hồng Hoang Tiên Vực đại năng, vậy mà trước mặt của mọi người công bố Phương Lâm là hẳn một vị cổ nhân đệ tử, yêu cầu Phương Lâm xưng hô hẳn là sự thúc!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139:: Khương Cầm công chúa

Truyền ngôn Vọng Tiên cảnh cường giả phát tay vật đổi sao dời, nghiêng trời lệch đất, có thể phá toái hư không bay Thăng Tiên vực.

Cổ lão thư tịch bí bản từng có ghi chép, Tiên Vực đỉnh tiêm đại năng có thể trùng luyện Địa Hóa Thủy Phong, thậm chí sáng tạo Thiên Địa Bí Cảnh.

Khi Đồng Bác nói ra viễn cổ Hồng Hoang Tiên Vực đại năng công bố cùng Phương Lâm có quan hệ mật thiết lúc, Khuất Thắng lập tức cảm giác trong lòng nhiệt huyết phóng lên tận trời.

Nếu như việc này làm thật, như vậy Thương Minh phải chắc chắn một lần nữa thịnh vượng, độc bá Bạo Loạn Tinh Hải, uy chấn Hồng Hoang.

"Nhân loại cuối cùng muốn dựa vào chính mình mới có thể đến đạt đỉnh phong!"

Phương Lâm ngữ khí trầm ổn, đối với cái này cũng không phải là đặc biệt để ý, đặc biệt là tại không có biết rõ ràng chuyện nguyên nhân trước đó, không dám tùy ý tùy tiện.

Chuyện trọng yếu hơn, Đồng Bác cũng không tiếp tục nói đi xuống, Huyền Quy đạo nhân từng nói hẳn chính là cuối cùng một tia Nguyên Thần, cũng đem hồn phi phách tán. Khuất Thắng cùng Tôn Văn đều thấy được lẫn nhau trong mắt hưng phấn, bọn hắn cũng mặc kệ Phương Lâm là nghĩ như thế nào, chỉ dựa vào loại quan hệ này đầy đủ để bọn hắn trắng đêm khó ngủ.

"Việc này quay đầu bàn lại!" Khuất Thắng kiệt lực khống chế mình chấn động mãnh liệt Nguyên Thần, tăng nhanh tốc độ phi hành.

Kim Sí Đại Bàng Điều quơ hai cánh, lông vũ điểm xuyết lấy kim quang, trong hai con ngươi phảng phất hội tụ thiểm điện, coi là thật dừng mảnh phi thường vô cùng!

"Cái này Kim Sí Đại Bàng Điều cũng là người Linh thú?" Đồng Bác kinh hãi nói.

"Đây là người gọi Trương Nghị Nguyên Thần chân nhân từ Khương Thiên Lăng trong tay cướp đoạt, nói là cho ta làm làm nói xin lỗi lễ vật." Phương Lâm giải thích nói.

"Đông Hoang Khương gia Khương Thiên Lăng?" Khuất Thắng hỏi.

Phương Lâm trịnh trọng gật đầu trả lời: "Người này tự xưng nơi phát ra Đông Hoang xa Cổ gia tộc Khương gia, hẳn là Đông Hoang Khương gia."

Trong chốc lát những người khác phảng phất lại cảm nhận được một cỗ xuyên tim hàn khí, lại có người dám đánh cướp Đông Hoang Khương gia Linh thú!

Xa Cổ gia tộc cùng viễn cổ tông môn, cao thủ lớp lớp, từ thượng cổ kéo dài cho tới bây giờ thế lực cường đại, ai dám can đảm trên chọc?

Không ngừng vung vẩy cánh Kim Sí Đại Bàng Điều, lại đang nghiệm chứng điên cuồng hiện thực, điên cuồng hơn sự tình là Phương Lâm thế mà tiếp nhận

cái này con linh thú.

"Lần này phiền phức lớn rồi, trêu chọc phải xa Cổ gia tộc, dù là phía sau có viễn cổ Hồng Hoang Tiên Vực đại năng cũng không nhất định có thể viên mãn giải quyết."

Nhớ tới môn phái trưởng bối tự thuật lên xa Cổ gia tộc cùng tông môn đáng sợ, Khuất Thắng vừa mới đẩy lên nhiệt huyết trong nháy mắt lạnh đi.

Phượng Lâm xem thường nói ra: "Cái kia cũng không có cách nào, lúc ấy Trương Nghi quá cường thế, ta căn bản không có cách nào cự tuyệt."

"Ngay trước Khương Thiên Lăng cùng Chiến Long Tông Vương Lâm trước mặt, trực tiếp sinh sinh hào đoạt Kim Sí Đại Bằng Điều, sau đó trực tiếp để cho ta nhỏ máu nhận chủ."

"Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi! Việc đã đến nước này, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước."

Đám người nghe vậy lập tức cười khổ im lặng, đối mặt Đông Hoang Khương gia, nhưng so sánh giao đấu Hải Ma thú muốn hung hiểm nhiều, có thể nói cứu tử vô sinh.

Thời gian nháy mắt đã đến Thương Minh đảo phụ cận hải vực, đám người vị trí có thể thấy rõ ràng trong đảo động tĩnh.

"Chẳng lẽ Mạc Dương bọn người còn chưa tới nơi Thương Minh đảo?" Đồng Bác thần thức đảo qua Thương Minh đảo, cũng không có phát hiện trong đảo dị dạng.

"Lấy tốc độ của bọn hần tới nói, hần là đã sớm tới mới đúng."

"Mọi người đề cao cảnh giác, đề phòng bị bọn hần đánh lên."

Đột nhiên, một đạo như có như không hương khí tràn ngập ra, vô số màu hồng cánh hoa từ trên trời giáng xuống, như là như mưa giông gió bão hoa rụng rực rỡ.

Hai đội người mặc màu hồng là quần lụa mỏng thiếu nữ, trái tay mang theo lăng hoa, tay phải không ngừng lấy ra cánh hoa, hướng về phía trước rơi vãi, thành Thiên Nữ Tán Hoa tượng.

Hoặc đầu đội ngọc trâm, hoặc tai treo minh châu phi thủy, hoặc hai mắt nhu tình như nước, hoặc tư thái xinh đẹp thướt tha.

"Bọn hần là thế nào xuất hiện?" Đồng Bác vừa mới dùng thần thức quan sát chung quanh, phượng viên nằm dặm bên trong không có bất kỳ cái gì người không có phận sự.

"Các người là ai?" Tôn Văn bỗng nhiên mở miệng phá vỡ an tĩnh quý dị.

Phía trước nhất thiếu nữ nghiêm nghị quát lớn: "Mấy người các người thật to gan, vậy mà xúc phạm công chúa điện hạ uy nghiêm!"

Công chúa điện hạ? Mọi người nhất thời ngậm ngẫn cả người, không nghe nói Bạo Loạn Tinh Hải còn có quốc độ tồn tại, càng không có nghe nói còn có công chúa điện hạ.

"Xin hỏi là nơi nào công chúa điện hạ?" Khuất Thắng chấp tay hỏi.

Hành tẩu thế gian, lấy hai đội thị nữ vung hoa dò đường, toàn bộ đều là hư không phi hành, nói rõ những này thị nữ toàn bộ đều là Nguyên Thần cảnh cao thủ.

Ngay cả thị nữ đều lợi hại như vậy, như vậy cái gọi là công chúa điện hạ chẳng phải là càng thêm đáng sợ, chẳng lẽ là Tiềm Long cảnh cái thế cường giả?

"Không đến lượt các người biết đến đừng hỏi nữa, tranh thủ thời gian cho công chúa điện hạ nương đường!" Thiếu nữ ngữ khí lạnh lẽo, không thể nghi ngờ.

Đối mặt hung hăng như vậy thị nữ, đám người đành phải nhượng bộ, chảy ra một mảng lớn rộng lớn không gian, mặc kệ các nàng hương khí tập kích người, chậm rãi thông qua.

"Minh Nguyệt, người đi đem cái kia Kim Sí Đại Bằng Điều mang về nhà tộc, trả lại Thiên Lăng!"

Ở giữa vị kia người mặc tuyết trắng sa y, song tóc mai cắm một cái Ngọc Phượng trâm, lông mày nhỏ nhắn như liễu điệp kéo dài thiếu nữ mở miệng nói ra.

Nàng này thần thái tự nhiên, trong lúc giờ tay nhắc chân tự nhiên hào phóng, làn da tựa như tuyết Ngọc Ngưng son, vô cùng mịn màng, lại lấy màu trắng khăn lụa che mặt giấu người.

Vừa dứt lời, một bóng người xinh đẹp bỗng nhiên bay ra đội ngũ, vũng vàng rơi vào Phượng Lâm trước người, ánh mắt rơi vào Kim Sí Đại Bằng Điều trên người.

"Phụng công chúa điện hạ mệnh lệnh, thu hồi Kim Sí Đại Bằng Điều!" Thiếu nữ Minh Nguyệt cao ngạo băng lãnh, phảng phất đến từ Tuyết Vực cao nguyên thiên nữ.

Thu hồi Kim Sí Đại Bằng Điều? Chẳng lẽ các nàng là Đông Hoang người của Khương gia? Phương Lâm trong lòng nhất thời hiểu rõ.

"Phương Lâm, để bọn hần mang đi Kim Sí Đại Bằng Điều a?" Khuất Thắng khuyên.

Kim Sí Đại Bằng Điều mặc dù trên đời hiếm thấy, nhưng là đồ vật trong truyền thuyết khương gia con cháu, Khuất Thắng cảm giác mình căn bản không có thân nhiên đồ vật dừng khí.

"Phiên phức cô nương, chuyển cáo công chúa điện hạ, cái này Kim Sí Đại Bằng Điều đã cho rằng làm chủ, quả quyết không thể trả lại quý tộc!"

Phương Lâm không chút do dự, trực tiếp quả quyết cự tuyệt, muốn cho từ bỏ tới tay Kim Sí Đại Bằng Điều là tuyệt đối không thể nào sự tình.

Khương Minh Nguyệt một mặt thẹn thùng, nổi giận nói: "Chỉ là Nhập Đạo cảnh, cũng dám vi phạm công chúa điện hạ mệnh lệnh! Chịu chết đi!"

"Khoan động thủ đi!" Khương gia công chúa điện hạ chặn lại nói, sau đó xoay người nói ra: "Nếu là ta không có nhận lầm, người chính là Phương Lâm đi!"

Phương Lâm cao giọng nói ra: "Ta chính là Phương Lâm, xin hỏi công chúa phương danh?"

"Lớn mật! Vậy mà khinh nhờn công chúa điện hạ!" Khương Minh Nguyệt khẽ kêu âm thanh bỗng nhiên vang lên.

"Khương Cầm!" Khương gia công chúa tựa như thiên nữ hạ phàm, dáng người xinh đẹp, thổ khí như lan, thanh âm cũng như tiếng trời dễ nghe mê người.

"Khương Cầm điện hạ, nói ra điều kiện của người đi!" Phương Lâm đã cơ bản rõ ràng, cái này cái gọi là công chúa điện hạ liền là hướng về phía nàng tới.

Nếu như không có ý đồ, làm Đông Hoang Khương gia cao quý công chúa điện hạ, sẽ ngàn dặm xa xôi đi vào Bạo Loạn Tình Hải?

Có thể biết được Khương Thiên Lăng Kim Sí Đại Bằng Điều tại trong tay của mình, như vậy nàng mục đích cuối cùng nhất rất rõ ràng liền là Từ Kim Hồ Lô bên trong đan dược.

"Ta chỉ cần Từ Kim Hồ Lô, đến ở trong đó đan dược, người có thể tự hành xử lý!"

"Người có thể nỗ lực cái gì? Chẳng lẽ bằng người Khương gia công chúa thân phận trực tiếp xuất thủ cướp đoạt sao?" Phương Lâm từ chối cho ý kiến mà hỏi.

"Cái này Kim Sí Đại Bằng Điều như vậy về người, sẽ không còn Khương gia đệ tử tìm người gây chuyện?" Khương Cầm lãnh khốc cao ngạo trả lời.

Phương Lâm cười lạnh lạnh lấy, hướng phía Kim Sí Đại Bằng Điều phát phát tay nói: "Công chúa điện hạ, người không cảm thấy người điều kiện quá thấp sao?"

"Lấy người ý tứ lại nên như thế nào?" Khương Cầm câu giận nói.

Làm Khương gia tôn quý công chúa, chưa từng có nam tử trẻ tuổi dám trực tiếp cự tuyệt nàng, nếu không sớm đã bị người chung quanh dọn dẹp sạch sẽ.

"Ta cần muốn công chúa điện hạ thay ta làm ba chuyện!" Phương Lâm vươn ba cái ngón tay, ngữ khí bình thản phảng phất không dính khói lửa trần gian.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140:: Thất Bảo Lưu Ly Tháp

Khương Cầm da thịt tuyết trắng như là nở rộ Tuyết Liên Hoa trong suốt sáng long lanh, thủy nộn khuôn mặt dần dần dâng lên một đóa yêu diễm hoa đào đỏ.

Phiêu dật mái tóc múa may theo gió, ánh nắng từ mép tóc ở giữa xuyên qua, rủ xuống đến trên mặt biển, màu lam nhạt khuyên tai khẽ đung đưa.

"Cái nào ba điều kiện?" Khương Cầm hai con ngươi giống như muốn tràn ra sát khí vô hình, từ từ hướng phía Phương Lâm phiêu đảng mà đi.

Đám người tất cả đều ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới làm Khương gia thiên chi kiều nữ, Khương Cầm thật giống đang cùng Phương Lâm bàn điều kiện!

Đây là có chuyện gì? Tại Khuất Thắng mấy người trong lòng của người ta, thân là xa Cổ gia tộc công chúa điện hạ, từ trước đến nay đều là lãnh khốc cao ngạo không thêm nói đạo lý.

Làm sao hôm nay cảm giác hoàn toàn cùng trong lòng nữ thần hình tượng một trời một vực? Khuất Thắng im lặng, Tôn Văn cười khổ, Đồng Bác trầm tư.

"Chúng ta mãi cho tới Thương Minh ở trên đảo rồi nói sau!"

Dù là Mạc Dương bọn người giờ phút này thân ở Thương Minh đảo, cũng tuyệt đối không dám nhận lấy Khương gia công chúa trước mặt, đối Phương Lâm mấy người người hạ độc tay.

Đối với điểm này, Phương Lâm lòng dạ biết rõ, đối mặt Khương Cầm như có điều suy nghĩ ánh mắt lúc, cũng không có chút nào trốn tránh ý tứ.

"Cũng tốt, vậy liền đến các ngươi Thương Minh phái trên địa bàn bàn lại, chắc hẳn ngươi cũng không dám đưa ra quá phận yêu cầu."

Khương Cầm nhìn thật sâu Phương Lâm một chút, dẫn đầu hướng phía Thương Minh đảo phương hướng bay đi, sau lưng hai đội thị nữ ngẫu nhiên đi theo phía sau của nàng.

"Đi thôi!" Phương Lâm ra hiệu Đồng Bác mang theo mình tiếp tục phi hành, Kim Sí Đại Bàng Điều lần nữa kích động cánh chim màu vàng óng vượt mức quy định bay đi.

Thương Minh đảo, Lăng Nhật Phong đại thánh nghị sự.

"Mạc đạo huynh, có thể tìm được Thương Minh Lệnh rồi?" Cát Duyên lạnh giọng hỏi.

Thân là Nguyên Thần lục trọng thiên cao thủ, Cát Duyên lực lượng nguyên thần khá cường đại, rất nhanh liền dùng thần thức quét qua toàn bộ Thương Minh đảo.

Ba ngọn núi cùng hai nơi vách núi, căn bản không có bất luận cái gì Thương Minh khí tức, cũng khó trách Cát Duyên ngữ khí tràn đầy phẫn nân cùng bất mãn.

Mạc Dương áp chế trong lòng phẫn hận, hỏi dò: "Theo ta được biết, Thương Minh Lệnh hẳn là ngay tại Thương Minh ở trên đảo!"

"Theo ngươi biết! Ngươi nghe ai nói?" Cát Duyên ngữ khí càng thêm âm trầm.

Mạc Dương cười xấu hổ, căn bản không có cách nào giải thích vấn đề này, chỉ có tìm tới Thương Minh Lệnh, mới có thể giải trừ Cát Duyên đối bất mãn của mình.

"Thương Minh Lệnh bình thường đều từ Thương Minh phái Thiếu tông chủ Phương Lâm chương quản, nghe nói Phương Lâm bị U Minh đảo mập gầy chân nhân mời đi tham gia linh cháo yến."

"Cũng liền nói Thương Minh Lệnh có khả năng bị Phương Lâm mang ở trên người, cũng có khả năng bị hắn đặt ở một nơi khác?"

"Nếu như liễu Ngôn sư đệ nói không có sai, cơ bản chỉ có cái này hai loại khả năng." Mạc Dương thanh âm càng ngày càng nhỏ.

Hai đạo ánh mắt bén nhọn rủ xuống tại Mạc Dương trên người, Cát Duyên trong lòng nộ khí càng ngày tràn đầy.

"Mạc Dương, ngươi vậy mà lừa gạt ta!"

Cát Duyên tay phải đột nhiên xoay tròn, một đạo quỷ dị xoáy phong linh lực trong nháy mắt hướng phía Mạc Dương bổ nhào qua, vậy mà bao hàm nồng đậm sát cơ.

"Phốc!" Một đường chất lỏng màu đỏ từ Mạc Dương khoe miệng chảy ra.

"Cát đạo huynh bớt giận! Tông chủ tuyệt đối không dám lừa gạt ngươi!" Lưu nham nhìn thấy Mạc Dương bị đánh thành trọng thương, gấp bện bịt mở miệng giải thích.

"Hừ!"

Cát Duyên đối với Thiên Tinh Tông cũng không có bao nhiêu hảo cảm, nếu là không xem ở Mạc Dương bọn người còn hữu dụng đồ, tuyệt sẽ không tự hạ thân phận tới xưng huynh gọi đệ.

Mạc Dương không để ý tới lau vết máu ở khoe miệng, tranh thủ thời gian nói ra: "Cát huynh nghe ta giải thích, kỳ thật chuyện này phía sau có khác kỳ

quốc."

"Chờ một chút! Bọn hấn tới!" Cát Duyên trực tiếp cắt ngang Mạc Dương .

Mạc Dương cùng liễu nói đồng thời ngẩng đầu nhìn lên, chỉ gặp Khuất Thắng bọn người đi theo một đám tịnh lệ nữ hải sau lưng, chậm rãi rơi vào đại thánh nghị sự bên ngoài.

"Cát đạo huynh, tông chủ, cái kia thiếu niên gây yếu liền là Thương Minh phái Thiếu tông chủ Phụng Lâm!" Lưu nhâm gấp qua Phụng Lâm, rất nhanh liền nhận ra.

Cát Duyên hướng phía môn đi ra ngoài, lạnh lùng cười nói: "Thật sự là đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, được đến không mất chút công phu!"

"Khuất tông chủ, đã lâu không gặp!" Mạc Dương theo phía trước chào hỏi.

"Phụng Lâm, các người có khách?" Khương Cẩm dừng bước lại nhìn lấy Phụng Lâm

"Khách nhân? Bọn hấn tính khách nhân nào? Chuẩn xác mà nói hấn là cừu nhân! Thù không đội trời chung!" Phụng Lâm cắn răng nghiêng lợi nói ra.

Nhìn thấy Mạc Dương mấy người Thiên Tinh Tông tập tóa tại Thương Minh đảo như là phi đồ vợ vét, Phụng Lâm rất muốn trực tiếp điều động Tru Tiên Kiếm ý đem bọn hấn đánh giết.

Khương Cẩm như có điều suy nghĩ, lạnh lùng nhìn lấy Mạc Dương ba người, đột nhiên nói lời kinh người nói: "Cái kia điều kiện thứ nhất hấn là liền là?"

"Có ý tứ gì?" Cát Duyên chấn động trong lòng, trước mặt cái này thiếu nữ che mặt mạng đến cho hấn cảm giác hết sức nguy hiểm.

"Có thể!" Phụng Lâm trịnh trọng nói.

"Tốt! Quyết định như vậy đi!" Khương Cẩm lạnh nhạt nói ra.

Khương Minh Nguyệt bước nhanh đi đến Khương Cẩm trước mặt, khom người hỏi: "Mời công chúa điện hạ phân phó!"

Cát Duyên trong lòng giật mình, có thể bị Nguyên Thần cảnh cường giả xưng là công chúa điện hạ , không ai qua được không đại đế quốc, xa Cổ gia tộc cùng thượng cổ tông môn.

Dù là phía sau có Tiềm Long cảnh đại năng làm làm hậu thuẫn, Cát Duyên cũng không dám đắc tội những này đỉnh tiêm thế lực.

"Đi thôi!" Khương Cẩm mặt không thay đổi nói ra.

Một tòa kim quang tràn ngập hình cái tháp pháp khí đột nhiên xuất hiện tại khương Minh Nguyệt trong tay, không hiểu uy áp từ trong bảo tháp phát ra.

Thật là khủng khiếp sát cơ! Mọi người ở đây bên trong, Phụng Lâm thực lực thấp nhất, cảm thụ cũng sâu nhất.

Theo khương Minh Nguyệt linh lực tiếp tục quán thấu, bảo tháp cấp tốc biến lớn, phụ cận không gian phảng phất bị bảo tháp bao phủ, tràn đầy kịch liệt cảm giác đè nén.

"Thất Bảo Lưu Ly Tháp, trắng sáng chiếu trên không!" Khương Minh Nguyệt nói lạnh lùng.

Một cỗ vô cùng to lớn uy áp, trong nháy mắt bao trùm Mạc Dương ba người, thậm chí bức bách sau lưng Phụng Lâm bọn người lui ra phía sau vài chục bước.

Duy chỉ có còn lại Khương Cẩm lãnh ngạo đứng lặng vị trí cũ, lạnh như băng sương nhìn lấy Phụng Lâm, không biết đang suy tư điều gì.

Bị Thất Bảo Lưu Ly Tháp bao phủ Mạc Dương bọn người, chỉ cảm thấy trong thức hải Nguyên Thần phảng phất bị liệt diễm đốt cháy đau đớn.

"Vị công chúa điện hạ này, gia sư Âu Dương Trường Không! Mời thủ hạ lưu tình!" Cát Duyên nhện đau sở nói ra.

Khương Minh Nguyệt không có chút nào dừng tay ý tứ, tiếp tục gia tăng linh lực quán thấu, Thất Bảo Lưu Ly Tháp uy áp càng khuếch tán ra tới.

"Thời gian đình chỉ!"

Một tiếng khẽ kêu, tĩnh lại Cát Duyên sâu trong nội tâm sợ hãi, như là trên trời rơi xuống thiên thạch hung hăng đập trúng Phụng Lâm yếu ớt thức hải.

Thời gian cùng không gian vốn chính là không cách nào phỏng đoán sự vật, trước mắt Khương gia thị nữ lại có thể phát ra thời gian đình chỉ loại này đáng sợ chiêu thức!

Cái này Khương gia nội tình nên cường đại đến mức nào, vị này Khương Cẩm công chúa lại là cái gì cảnh giới? Phụng Lâm cái này mới cảm thấy mình làm việc quá mức can rời .

Ngoại trừ dựa vào lấy Tru Tiên Kiếm ý cùng Phong Thần đồ giám, nói trắng ra là Phương Lâm chẳng qua là một cái Nhập Đạo cảnh Tu Đạo giả mà thôi, có tư cách gì cùng Khương gia thiên nữ bàn điều kiện.

"Tước đoạt!" Theo Khương Minh Nguyệt phát uy, Thất Bảo Lưu Ly Tháp chân chính tác dụng rốt cục dần hiện ra tới.

Mạc Dương, liễu nói cùng Cát Duyên chung quanh thời không phảng phất sinh kịch liệt vận vẹo, ba người tóc đen trong nháy mắt hóa thành một đồng tơ trắng, trên mặt xuất hiện kinh khủng nếp nhăn.

Phương Lâm lập tức chấn kinh, cái này Thất Bảo Lưu Ly Tháp lại có thể tước đoạt sinh mệnh lực, như thế tương đương vũ khí đáng sợ làm sao lại xuất hiện tại một cái thị nữ trong tay.

Càng làm Phương Lâm không hề tưởng tượng đến là, Mạc Dương ba người vậy mà không có chút nào hoàn thủ cơ hội, chẳng lẽ Khương Minh Nguyệt đã có được nghiền ép Nguyên Thần cảnh ngũ trọng thiên thực lực!

Khương Cẩm nhìn lấy Phương Lâm không ngừng biến hóa biểu lộ, mang theo trêu chọc giọng điệu nói ra: "Nói một chút chuyện thứ hai là cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141:: Thế cục nghịch chuyển

"Chuyện thứ nhất, người cho rằng đã hoàn thành?" Phương Lâm hỏi ngược lại.

Mạc Dương, Cát Duyên cùng Liễu Nham tuy nói bị Thất Bảo Lưu Ly Tháp tước đoạt đại lượng sinh mệnh lực, nhưng là những sinh mạng này lực đối với Nguyên Thần cảnh cao thủ tới nói xem như chín trâu mất lông, căn bản là không có cách tạo thành tính thực chất tổn thương, tại đột phá hạ cái cảnh giới thời điểm tự nhiên có thể khôi phục bình thường.

Phương Lâm thấy phi thường rõ ràng, Khương Minh Nguyệt đối với thời gian khống chế làm cho người chấn kinh, nhưng lại không cách nào bảo trì lâu dài lực công kích cùng uy hiếp.

"Người muốn muốn thế nào? Trăm thảo trừ căn?" Khương Cẩm trong chốc lát minh bạch Phương Lâm tâm tư.

"Đã hóa thiêu bắt tận, gió xuân thổi lại mọc!" Một câu thơ văn vừa đúng miêu tả Phương Lâm thời khắc này tâm cảnh.

Đối với cừu nhân không đội trời chung, nhất định phải trăm thảo trừ căn, để tránh hậu họa vô tận.

Khương Cẩm trầm tư một lát, song trong mắt hàn quang lấp lóe, trong lúc đó một đạo tử sắc quang hoa từ tay bên trong bay ra, phảng phất sáng chói chói mắt hoa sen.

Có lẽ cảm nhận được trong lòng đáng sợ nguy cơ, Cát Duyên ánh mắt bên trong bộc phát ra kinh người linh quang, giống như muốn tránh thoát Thất Bảo Lưu Ly Tháp khống chế.

Vô số đạo như du ngư linh lực nhanh chóng hiện lên Cát Duyên thân thể, trong thoáng chốc giống như có một bóng người sắp từ ẩn đường bên trong nhảy ra tới.

"Nguyên Thần xuất khiếu!" Phương Lâm lạnh lùng nhìn lấy vùng vẫy gãy chết Cát Duyên.

Đã Khương gia thiên nữ xuất thủ, làm sao lại có cá lọt lưới, cho dù là Nguyên Thần xuất khiếu chi sợ cũng khó thoát Khương Cẩm sát chiêu.

"Công chúa điện hạ!" Khương Minh Nguyệt khuôn mặt đỏ bừng, phảng phất nhanh không chế không nổi trắng diện.

Khương Cẩm thần thái tự nhiên, duyên dáng yêu kiều, chỉ Cát Duyên nói ra: "Không sao cả! Phương Lâm có thể hay không đem Từ Kim Hồ Lô lấy ra làm nghiệm chứng?"

"Cái gì nghiệm chứng?" Phương Lâm nhú mày.

Nếu như lấy ra Từ Kim Hồ Lô, như vậy trắng diện cũng không phải là Phương Lâm có thể khống chế, thậm chí lo lắng Khương Cẩm bọn người sẽ giết người diệt khẩu.

"Người không cần lo lắng, nhà ta công chúa điện hạ sẽ đoạt đoạt người Tử Kim Hồ Lô!" Khương Minh Nguyệt thu hồi Thất Bảo Lưu Ly Tháp giận dữ nói ra.

Phong Lâm lập tức cảm giác hết sức khó xử, cường tự cười nói: "Ta cũng tin tưởng Khương Cẩm công chúa quả quyết sẽ không xuất thủ cướp đoạt."

"Cũng tốt, ta liền lấy ra đến để mọi người nhìn xem, có thể làm cho đại danh鼎鼎鼎鼎 Khương gia công chúa không xa ngàn dặm đến đây yêu cầu bảo bối!"

Một cái ước chừng dài ba tấc hồ lô màu tím sẫm nổi xuất hiện tại Phong Lâm trong tay, hồ lô trên người phảng phất khắc lấy thần bí gì trận pháp.

Khương Cẩm nhìn thấy cái này Tử Kim Hồ Lô về sau, thần sắc kích động, giống như phi thường xác định chính là nàng muốn tìm bảo bối kia.

"Xem ra công chúa điện hạ trong lòng rất rõ ràng Tử Kim Hồ Lô uy lực a!" Phong Lâm mang theo chế giễu giọng điệu tiến hành thăm dò.

Lần thứ nhất nhìn thấy cái này Tử Kim Hồ Lô lúc, Phong Lâm ấn tượng đầu tiên liền là Tây Du Ký ở trong cái kia có thể chứa trời hồ lô.

Kim Giác đại vương chính là Thái Thượng Lão Quân luyện đan đồng tử, vậy mà trộm Thái Thượng Lão Quân trang đan thuốc hồ lô vụng trộm hạ giới, tự lập làm vương.

Nếu như cái hồ lô này thật cùng Kim Giác đại vương hồ lô sâu xa gần, như vậy trong tay Tử Kim Hồ Lô tất nhiên có đáng sợ lai lịch.

"Nếu như người tin tưởng lời của ta, có thể để ta tới làm mẫu một chút Tử Kim Hồ Lô cách dùng." Khương Cẩm sắc mặt kích động, ngữ tốc cũng thay đổi nhanh

Nàng âm thầm dùng Nguyên Thần đảo qua Tử Kim Hồ Lô, thế mà không có bất kỳ cái gì phản ứng, cùng trong truyền thuyết cái kia hồ lô có giống nhau chất liệu.

Phong Lâm càng cảm giác được Tử Kim Hồ Lô thần bí, quả quyết cự tuyệt nói: "Thật có lỗi, tôn quý công chúa điện hạ, ta không tin người!"

Nhưng vào lúc này Khương Cẩm đem ý nghĩ đặt ở Phong Lâm trong tay Tử Kim Hồ Lô phía trên thời điểm, Cát Duyên Nguyên Thần đột nhiên ra khỏi vỏ lồng không bay đi.

"Người nếu là không đuổi theo? Cừu nhân liền chạy." Khương Minh Nguyệt có vẻ như thiện ý nhắc nhở.

Đối với nhà mình công chúa ý nghĩ, Khương Minh Nguyệt lòng dạ biết rõ, cho nên muốn chuyển di Phong Lâm lực chú ý, để hắn chủ động giao ra Tử Kim Hồ Lô.

Nhưng điều người thất vọng là sự tình phát sinh, Phong Lâm chỉ là nhìn lấy Cát Duyên thoát đi phương hướng lắc đầu, phảng phất căn bản không thêm đề ý.

"Hừ!" Khương Cẩm lạnh hừ một tiếng, trong nháy mắt biến mất tại Phong Lâm trước mắt.

Phong Lâm sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, Khuất Thắng cùng Tôn Văn đồng thời xuất hiện bên cạnh hắn, hai đạo rộng lớn linh lực phổ thiên cái địa đánh giết tới.

Đối với bọn hắn mà nói, Mạc Dương cùng Liễu nói là hủy diệt Thương Minh phái trực tiếp hung thủ, đã có cơ hội hạ độc thủ, đương nhiên sẽ không tùy tiện buông tha.

Lâm Nguyên Thần chân nhân, sao có thể có thể không có mình bảo mệnh tuyệt kỹ?

Mạc Dương thân thể tựa như rắn bò đi, lấy không thể tưởng tượng góc độ tránh thoát Khuất Thắng sát kỹ, trong nháy mắt đã bắt lấy Phong Lâm.

"Phong Lâm, cẩn thận!" Đồng Bác quá sợ hãi.

Liễu nói bảo mệnh tuyệt kỹ tự nhiên cũng là không thể tầm thường so sánh, nhưng lại bị Tôn Văn lần thứ hai xuất thủ trực tiếp gạt bỏ, phơi bày tại chỗ.

"Các người đều rời khỏi năm ngoài trăm thước!" Mạc Dương cực độ điên cuồng, một đời tông sư vậy mà luân lạc tới cường ép con tin cấp độ, thật sự là thật đáng buồn.

Phong Lâm không có toát ra bất luận cái gì lo lắng hãi hùng thần sắc, gặp không kinh sợ đến mức biểu hiện để Mạc Dương cảm thấy khó mà nói nên lời sợ hãi.

"Người nhất tốt thành thật một chút, không cần đùa nghịch hoa dạng gì!" Mạc Dương hung ác uy hiếp nói.

Nhìn lấy Khuất Thắng bọn người từng bước một hướng lui về phía sau, Mạc Dương âm thầm cướp đi Phong Lâm trong tay Tử Kim Hồ Lô.

"Có thể hấp dẫn viễn cổ tông tộc thiên nữ đến tìm kiếm bảo bối, tất nhiên không thể tầm thường so sánh, bây giờ lại rơi vào trong tay của ta."

Mạc Dương cưỡng ép lấy Phuong Lâm, đang chuẩn bị lảng không thoát đi, bên tai đột nhiên truyền đến nữ nhân ai oán thanh âm.

"Đáng tiếc ngươi chỉ có thể nhìn một chút, Từ Kim Hồ Lô cũng không phải như ngươi loại này sâu kiến có thể khổng chế !" Khương Cẩm thanh tú thân ảnh chậm rãi hiện.

Khương Cẩm chỉ là lẳng lặng đứng tại Mạc Dương đối diện, lại tại Mạc Dương trong đầu hiện ra một bộ khó mà rung chuyển uy hiếp.

"Ngươi không được qua đây, nếu không ta lập tức giết hấn!" Mạc Dương trái tay ôm lấy Từ Kim Hồ Lô, tay phải linh lực phảng phất trong nháy mắt liền có thể phóng thích.

Khương Minh Nguyệt cùng chung quanh thị nữ truyền đến nhẹ nhàng khoan khoái tiếng cười, trong lòng có vẻ như đều nghĩ thế người cũng dám uy hiếp công chúa, thật sự là tự tìm đường chết.

"Rất tốt, ngươi trực tiếp giết hấn, sau đó ta lại giết ngươi, Từ Kim Hồ Lô liền thuận lý thành chương rơi xuống trong tay của ta ."

Khương Cẩm lời nói để Mạc Dương trong nháy mắt ngây ngẩn cả người, hấn vốn cho rằng cưỡng ép ở Phuong Lâm, đối phương liền có thể sợ ném chuột vỡ bình, không dám tùy ý xuất thủ.

"Àm!" Phuong Lâm trong lúc lơ đãng chuyển chuyển động thân thể, đừng rơi mất Từ Kim Hồ Lô nắp bình.

Chỉ gặp một đạo như có như không linh khí từ trong hồ lô xông ra, tản ra cùng Hồng Hoang giới linh khí hoàn toàn khác biệt khí tức thần bí.

Phuong Lâm tâm bên trong chấn động, nhớ tới Tây Du Ký bên trong cái kia đáng sợ tràng cảnh: Tôn Hành người, bảo ngươi một tiếng, ngươi dám đáp ứng không?

"Đừng lộn xộn!" Mạc Dương sắc mặt âm trầm không chừng, càng cảm thấy tâm chộn kích liệt gia tốc.

Khuất Thắng, Tôn Văn cùng Đồng Bác giờ phút này càng thêm sốt ruột, sợ Mạc Dương liều lĩnh, cùng đường mạt lộ thống hạ sát thủ.

Khương Cẩm nhiều hứng thú nhìn lấy cục diện trước mắt, khôi phục nguyên bản ngoài cuộc người thân phận, không chút nào dự định xuất thủ phá hư bầu không khí như thế này.

Dưới cái nhìn của nàng, Phuong Lâm nếu như bị giết, như vậy Từ Kim Hồ Lô trên cơ bản liền rơi vào trong tay mình, mà lại không cần hao tổn mình mất mồi.

Thân là Khương gia thiên chi kiều nữ, Khương Cẩm cùng nó gia tộc của hấn đệ tử hoàn toàn khác biệt, nàng có xấp xỉ hoàn mỹ hà khắc làm việc chuẩn tắc.

"Mạc Dương Tổng chủ!" Phuong Lâm tại Mạc Dương khổng chế dưới, đột nhiên mở miệng, nhìn như muốn cùng Mạc Dương tiến hành đàm phán.

"Tiểu tử ngươi muốn đùa nghịch hoa chiêu gì?" Mạc Dương cau mày, đối Phuong Lâm khổng chế cũng càng thêm cấp bách.

Ngay tại Mạc Dương vừa mới phát ra đáp lại thời điểm, ngoại trừ Khương Cẩm bên ngoài , khiến cái khác tất cả mọi người ở đây quá sợ hãi tình hình xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142:: Từ Hàng Tĩnh Trai

Từ Kim Hồ Lô đột nhiên ra đòi cường đại lực hấp dẫn, như là trong vũ trụ lỗ đen, phảng phất muốn vô hình thôn phệ lấy toàn bộ thế giới.

Mạc Dương thân thể lập tức cứng ngắc lại, đồng thời cả người đang kịch liệt thu nhỏ, phảng phất bị áp súc vô số lần.

Sôi trào mãnh liệt lực hấp dẫn liên miên không ngừng, rất nhanh liền đem nhỏ bé bản Mạc Dương hấp thu đến Từ Kim Hồ Lô bên trong.

Phuong Lâm thừa cơ thoát ly khổng chế, tay phải nhanh chóng bắt lấy Từ Kim Hồ Lô, không chút do dự từ dưới đất nhấc lên nắp bình, trực tiếp phong

bể hồ lô miệng.

"Tự gây nghiệt thì không thể sống!" Phương Lâm cười lạnh lung lay trong tay hồ lô, lập tức nghe được bên trong truyền đến từng đợt tiếng kêu thê thảm.

Nếu như nói Phương Lâm bị Mạc Dương cưỡng ép là đột nhiên tình thế nghịch chuyển, nhưng mà Mạc Dương bị Từ Kim Hồ Lô thu tiến vào có một lần rung động đám người.

Quý dị khó lường Từ Kim Hồ Lô, không thể tưởng tượng lần nữa nghịch chuyển thế cục, trong lúc vô hình tăng thêm Phương Lâm trên đỉnh đầu thần bí quang hoàn.

"Xem ra công chúa điện hạ là muốn từ bỏ cái này Từ Kim Hồ Lô rồi? Thế mà khoan tay đứng nhìn!"

Phương Lâm đem Từ Kim Hồ Lô thu đến ngay trong thức hải, trấn áp tại Phong Thần đồ giảm phía dưới, lấy tự thân linh lực gạt rửa tế luyện.

"Ngồi thu ngư ông thủ lợi, đối với ta mà nói, chưa chắc không phải lựa chọn tốt nhất." Khương Cẩm mạnh mẽ ngón tay khuấy động lấy trên trán mái tóc.

Huyền Minh Xà đột nhiên từ Phương Lâm cổ tay lặn xuống đến, hóa thành huyết bồn đại khẩu, trực tiếp đem liễu nói thi thể nuốt đến trong bụng.

Nhân nhật mũi hơi thổi lập tức tràn ngập tại Khương Cẩm chung quanh, toàn bộ tràng diện lộ ra phi thường xấu hổ, chúng nữ tức giận điều động linh lực phong bế miệng mũi.

"Phương Lâm, ngươi có ý tứ gì?" Khương Minh Nguyệt khí thế hung hăng chất vấn.

"Nguyên Thần cảnh thi thể đối với Huyền Minh Xà tôi nói, chính là vật đại bổ, lãng phí thật là đáng tiếc." Phương Lâm xem thường nói.

Nơi này chính là Thương Minh đảo, thân là Thương Minh phái Thiếu tông chủ, muốn làm chuyện gì, chẳng lẽ còn không thể tùy thân sở dục?

Khương Cẩm nhắc tay làm ra Khương Minh Nguyệt phàn nàn, hai con ngươi đã bao hàm giận dữ, hỏi: "Ngươi đến cùng thế nào mới đem Từ Kim Hồ Lô giao cho ta?"

"Vừa rồi đem điều kiện nói rất rõ ràng, bất quá chiếu trước mắt đến xem, chỉ sợ công chúa điện hạ rất khó chiếm được Từ Kim Hồ Lô."

Khuất Thắng mấy người cũng cảm thấy Khương Cẩm đang cất lực áp chế con giận của mình, sợ nàng đột nhiên bạo nổi tại chỗ động thủ.

"Phương Lâm không bằng đem Từ Kim Hồ Lô giao cho Khương Cẩm công chúa, ta tin tưởng nàng tuyệt đối sẽ không để ngươi thua thiệt!" Khuất Thắng nhắc nhở.

Chủ động đưa ra đem Từ Kim Hồ Lô tặng cho Khương Cẩm, vừa vặn có thể kết một thiện duyên, có lẽ có thể cùng Khương gia nhắc lên một tia nửa sợi quan hệ.

"Tông chủ nói có đạo lý, Đông Hoang Khương gia căn bản không phải chúng ta có thể chống lại." Tôn Văn cũng đi theo thuyết phục.

"Liên các ngươi cũng xứng ngăn cản Khương gia, thật sự là không biết tự lượng sức mình, đối Khương gia mà nói, các ngươi cùng sâu kiến hào không khác biệt!" Khương Minh Nguyệt khi thế bức người.

Khương Minh Nguyệt nói xong tất cả đều là tát thẳng vào mặt, Khuất Thắng cùng Tôn Văn mặt trong nháy mắt đỏ bừng, sự thật liên là sự thật, ngược lại cũng vô pháp tranh luận.

Phương Lâm sắc mặt trong nháy mắt âm lãnh xuống tới, nhục nhả Khuất Thắng cùng Tôn Văn, chẳng khác nào nhục nhả toàn bộ Thương Minh phái, cũng chính là tại nhục nhả Phương Lâm.

"Sâu kiến! Ai không phải đều sâu kiến! Chúng ta tại Khương gia trước mặt là sâu kiến, Khương gia tại thiên đạo trước mặt chẳng lẽ không phải sâu kiến!"

Khương Cẩm mặt như băng sương, hai mắt tựa như điện, một cổ không chút kiêng kỵ hàn khí trực tiếp rơi vào Phương Lâm trên mặt.

"Chỉ là Nhập Đạo cảnh, cũng dám vọng tán phiếm nói, thật sự là buồn cười! Đến cùng là sâu kiến tư duy, thật sự là không biết trời cao đất rộng!"

Khuất Thắng đám người sắc mặt lại biến, vẫn là chọc giận Khương gia thiên nữ, xem ra thật sự là hiện tượng nguy hiểm không ngừng, vận mệnh nhiều thăng trầm

"Cái gì gọi là thiên đạo? Đạo khả đạo, phi thường đạo, danh khả danh, phi thường danh!"

"Thiên địa bất nhân, lấy vạn vật làm kiến hôi; thánh nhân bất nhân, lấy bách tính làm kiến hôi! Thiên Đạo bên dưới, vạn sự vạn vật đều là giun dế!"

"Trời cao chín vạn 9999 trượng, âm dương hòa hợp, dày chín vạn 9999 trượng!"

"Không biết câu trả lời của ta có thể hay không để công chúa điện hạ hài lòng?" Phương Lâm đọc nhấn rõ từng chữ rõ ràng, phảng phất ẩn chứa một cổ

hạo nhiên chính khí.

Tất cả mọi người chấn kinh , không nghĩ tới Phuong Lâm có thể nói ra như thế giàu có triết lý , phảng phất trong nháy mắt mở ra mình tu luyện ở trong hoang mang.

Thiên đạo khó dò, từ Hồng Hoang giới sinh ra đến nay, không người có thể trình bày đường chân ý, dẫn đến Tu Đạo giả cảnh giới tăng lên gian nan.

Một câu đạo khả đạo, phi thường đạo, để Khurong Cảm nhận không được một lần nữa dò xét Phuong Lâm, cái này Nhập Đạo cảnh tiểu tử vậy mà như thể thông minh.

Cảnh giới thấp như vậy, liền có thể tìm hiểu thiên đạo, nếu là tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh, tốc độ tu luyện chẳng phải là càng thêm kinh người.

"Tiểu huynh đệ thiên tư thông minh, để như gia nhập chúng ta Từ Hàng Tĩnh Trai như, tu vi nhất định đột nhiên tăng mạnh!"

Không đợi Khurong Cảm tiếp tục hỏi thăm, Phuong Lâm bên cạnh đột nhiên xuất hiện một vị lạnh như băng xong nữ tử, tựa như cửu thiên tiên nữ hạ phàm không gây bụi bặm.

"Từ Hàng Tĩnh Trai?"

"Trong truyền thuyết viễn cổ tông môn!"

"Từ Hồng Hoang giới sinh ra đến nay, liền trường tồn cùng thế gian Từ Hàng Tĩnh Trai, nội tình thâm hậu không thể đánh giá!"

Khurong Cảm mặt không thay đổi nói ra: "Từ Hàng Tĩnh Trai người, đến Bạo Loạn Tĩnh Hải làm cái gì?"

Thiếu nữ ăn nói có ý tứ: "Tự nhiên có việc muốn làm, chắc hẳn Khurong Cảm cô nương cũng loại suy nghĩ này đi."

Từ Hàng Tĩnh Trai bốn chữ lớn, tại Phuong Lâm tâm bên trong hiện nổi sóng, băng lãnh cao tuyệt Thánh nữ Sur Phi Huyền lập tức hiển hiện trong đầu.

"Thế nhưng là Từ Hàng chân nhân khai sáng Từ Hàng Tĩnh Trai?" Phuong Lâm ổn định tâm thần, trầm giọng hỏi.

"Chính là Từ Hàng chân nhân!"

"Sur Phi Huyền là Từ Hàng Tĩnh Trai Thánh nữ sao?" Phuong Lâm lần nữa truy vấn.

"Từ Hàng Tĩnh Trai cũng không có Sur Phi Huyền người này, người hỏi cái này a cẩn thận, không phải là đồng ý ta mời, muốn muốn gia nhập Từ Hàng Tĩnh Trai?"

Thiếu nữ sắc mặt mừng rỡ, có thể vì Từ Hàng Tĩnh Trai tìm kiếm thiên tư trác tuyệt truyền nhân, cũng không uổng công nàng đến một chuyến Bạo Loạn Tĩnh Hải.

Khurong Cảm sắc mặt càng ngày càng khó coi, Từ Hàng Tĩnh Trai người thế mà ở trước mặt nàng đảo chân tường, tất nhiên cũng là nhìn trúng Từ Kim Hồ Lô.

"Phuong Lâm, người cần phải biết!" Khurong Cảm nhắc nhở.

"Ta chẳng qua là phổ thông Nhập Đạo cảnh đệ tử mà thôi, có thể thu hoạch được hai vị ưu ái, thật sự là không dám nhận."

Khuất Thảng gấp vội vàng nói: "Phuong Lâm không nên nói lung tung, gia nhập Đông Hoang Khurong gia hoặc là Từ Hàng Tĩnh Trai đều có thể, không thể lỡ mất cự tuyệt."

Mặc dù không biết Khurong Cảm cùng Từ Hàng Tĩnh Trai người nhìn trúng Phuong Lâm cái gì, hai vị thiên chi kiêu nữ vậy mà đồng thời phát ra mời, nhưng là làm Thương Minh phái tông chủ thấy rất rõ ràng, vô luận Phuong Lâm gia nhập thế lực nào, tất nhiên sẽ cho Thương Minh phái mang đến ảnh hưởng không thể lường được.

"Vị đạo huynh này, nói không sai, tại con đường tu luyện, muốn có thành tựu, tất nhiên cần phải cường đại tài nguyên để chống đỡ!"

"Chúng ta Đông Hoang Khurong gia truyền thừa vài vạn năm, nội tình thâm hậu, các loại thiên tài địa bảo nhiều vô số kể!" Khurong Cảm gấp nói tiếp.

Xa xa hải thú đang gào thét lầy, thậm chí có thể nghe được truyền đả chiến đấu tiếng vang, thất thái sắc sở linh quang tầng tầng lớp lớp.

Trầm ngâm một lát, Phuong Lâm trầm giọng nói ra: "Đông Hoang Khurong gia, ta sẽ không gia nhập!"

Gia tộc thế lực từ trước đến nay nội loạn tranh chấp, Phuong Lâm bên ngoài người thân phận gia nhập, rất khó thu hoạch được gia tộc trưởng giả tin cậy, có thể chi phối tài nguyên quá ít.

Từ Hàng Tĩnh Trai thiếu nữ mặt mỉm cười cho, như gió xuân phật liễu thánh khiết cao nhã, lạnh lạnh nhìn Phuong Lâm, chờ lấy hắn tiếp tục nói đi xuống.

"Từ Hàng Tĩnh Trai từ trước đến nay chỉ chiêu nữ tử, ta cũng không có khả năng gia nhập Từ Hàng Tĩnh Trai!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143:: Cùng một chỗ ăn Linh thú

"Ai nói cho người Từ Hàng Tĩnh Trai chỉ chiêu nữ đệ tử?"

Phương Lâm bỗng nhiên ngậy ngậy cả người, đã nơi này Từ Hàng Tĩnh Trai không có lưu truyền Sur Phi Huyền nghe đồn, tự nhiên cũng không có chỉ chiêu nữ đệ tử hạn chế.

Cục diện tựa hồ trở nên phi thường thú vị, Khương Cầm cùng Từ Hàng Tĩnh Trai truyền nhân như có điều suy nghĩ nhìn lấy Phương Lâm.

Thần nhiên cự tuyệt xa Cổ gia tộc cùng thượng cổ tông môn, loại người này có thể nói phượng mao lân giác, nhưng hết lần này tới lần khác xuất hiện tại các nòng trước mắt.

"Thằng thần nói, thân là xa Cổ gia tộc cùng thượng cổ tông môn, hai vị tiên tử cũng không thiếu cái gì, các người đến cùng muốn cái gì?"

Phương Lâm lòng dạ biết rõ, trên người mình bí mật quá nhiều, nếu là gia nhập những nội tình thâm hậu thế lực, tiết lộ Phong Thần đồ giám tỷ lệ sẽ gia tăng mấy lần.

Chỉ có xâm nhập Đông Hoang đại lục, một mình lịch luyện, phương nhưng không ngừng tăng lên cảnh giới của mình cùng thực lực, mới có thể tiếp tục thăm dò cái thế giới này huyền bí.

"Ta muốn người!" Từ Hàng Tĩnh Trai truyền nhân gọn gàng dứt khoát, phi thường dứt khoát.

Lập tức tất cả mọi người ngậy ngậy cả người, nhìn thấy Phương Lâm cùng Khương Cầm có thâm ý ánh mắt, Từ Hàng Tĩnh Trai truyền nhân trong nháy mắt liền ý thức được mệnh của mình lắm.

"Ta muốn người gia nhập Từ Hàng Tĩnh Trai!"

"Ta chỉ cần Từ Kim Hồ Lô!" Khương Cầm lạnh lùng nói.

Phương Lâm sắc mặt âm tình bất định, nhất định phải làm ra cân nhắc, nếu không rất dễ dàng liền trên chọc phải hai đại khủng bố thế lực, thật sự là làm người đau đầu.

"Nếu không hai vị đánh một chầu, người nào thắng, ta liền nghe ai, Từ Kim Hồ Lô cũng chấp tay dâng tặng!" Phương Lâm thử dò xét nói.

Khương Cầm cùng Từ Hàng Tĩnh Trai truyền nhân đồng thời mắng: "Nghĩ hay lắm!"

"Ha ha ha! Đã hai vị cô nương đều không bỏ được ra tay, không bằng giao cho lão phu đi, cái này Kim Bằng ta cũng mau dẫn đi, có thể hàm một nồi nước a!"

Một cái cười mở thanh âm đột nhiên xuất hiện tại Thương Minh đảo, hai cái to lớn bàn tay màu đen đồng thời chụp vào Phương Lâm cùng Kim Sí Đại Bằng Điều.

"Người nào!" Khương Cầm đột nhiên lãnh quang chợt hiện, thiên chi kiều nữ thực lực bạo phát đi ra, lập tức đám người cảm giác được kinh khủng uy áp.

Từ Hàng Tĩnh Trai truyền nhân hai tay biến ảo thành hai cái long trảo, vọt thẳng lấy Phương Lâm cùng Kim Sí Đại Bằng Điều mà đi.

"Hừ! Hai vị tiểu cô nương cũng không cần lãng phí linh lực, lão phu hôm nay coi trọng cái này Kim Sí, vừa vặn bắt về cho lão phu bồi bổ thân thể."

Người tới cứ việc không có hiện thân, nhưng là hiện ra thực đủ sức để uy hiếp tại chỗ, tất cả Nguyên Thần lực trọng thiên toàn bộ cứng ngắc không thể động đậy.

Đây mới thật sự là không gian khổng lồ! Phương viên năm trăm mét không gian thu sạch đến đối phương khổng lồ, cảm nhận được không gian đối với mình áp chế, Khương Cầm chậm rãi thu khởi thân thể uy áp, lạnh lùng nói ra: "Tiền bối thân là Tiềm Long cảnh đại năng, thân phận tôn quý, làm gì lên lên

lút lút, không dám lộ diện!"

"Khương gia nữ oa oa không cần kích ta, ta cũng không muốn bị một đám Khương gia lão bất tử cuốn lấy, ta chỉ muốn bắt đi Kim Sí thỏa mãn ăn uống chi dục."

Khương Cầm cười nói: "Tiền bối đã muốn ăn Linh thú, không bằng đem Phụng Lâm giao cho ta, ta đưa tiền bối mấy con linh thú."

"Từ Hàng Tĩnh Trai cũng có thể đưa số con linh thú cung cấp tiền bối nhấm nháp, chỉ cần tiền bối đem Phụng Lâm giao cho ta."

"Xem ra các ngươi đối đứa bé này phi thường có hứng thú, như thế đến nay ngược lại là câu lên lòng hiếu kỳ của ta, ta trực tiếp mang đi."

Phụng Lâm cùng Kim Sí Đại Bằng Điều bị cự hình bàn tay tóm chặt lấy, cấp tốc thẳng vào đến không trung, trong chớp mắt liền biến mất vô tung vô ảnh.

Khuất Thắng, Tôn Văn cùng Đồng Bác hoàn toàn nhìn gì, hôm nay tao ngộ những chuyện này, thật sự là đại khởi đại lạc làm cho người ta không nói được lời nào.

"Công chúa điện hạ, phải chăng đem những người này diệt khẩu?" Khương Minh Nguyệt cười hi hi hỏi.

Khương Cầm trừng nạng một chút, nói ra: "Hồ nháo! Ta cũng không phải giết lung tung người vô tội."

Một đạo trong suốt sáng long lanh ngọc bài xuất hiện tại Từ Hàng Tĩnh Trai truyền trong tay của người, như là đường vòng cung xẹt qua một đạo thiểm điện rơi vào Khuất Thắng trong tay.

"Nếu là Phụng Lâm trở về, liền dùng khối ngọc bài này cho ta biết!"

Khuất Thắng thận trọng đem ngọc bài cất kỹ, khom mình hành lễ hỏi: "Xin hỏi cô nương phụng danh?"

"Cổ Phán Nhi!" Bóng hình xinh đẹp theo gió mà đi, chỉ còn lại mùi thơm tập kích người.

Khương Cầm quay người nhìn thoáng qua Khuất Thắng, một khối màu xanh biếc ngọc bài bắn về phía Khuất Thắng, "Phát hiện tin tức của hắc, lập tức cho ta biết!"

Hai đội thị nữ trong tay cánh hoa tiếp tục ném tán, dải lụa màu bay múa, phân biệt từ Khương Cầm hai bên trái phải đồng thời cất cánh, tại hương hoa bên trong tan biến.

Đưa mắt nhìn Khương Cầm đám người rời đi, Khuất Thắng trong lòng chấp trùng không chừng nhịp tim từ từ bình ổn xuống tới.

"Tông chủ, Mạc muốn coi chừng, sẽ không có vấn đề gì?" Tôn Văn quan sát rất cẩn thận, từ đầu đến cuối không nói gì.

"Theo ta quan sát, Phụng Lâm từ Tru Tiên luân hồi trận đi ra về sau, tâm tính biến hóa rất lớn, cảnh giới tăng lên rất nhanh, hẳn là có đại khí vận gia thân."

Khuất Thắng gật gù đầu, nói ra: "Ta Thương Minh phái có người kẻ tặc! Đúng, Đồng đạo huynh, chuyện chỗ này, không biết ngươi muốn đi đâu tu luyện?"

"Tạm thời không có nghĩ qua, không biết khuất tông chủ có đề nghị gì?"

Đồng Bác là bị Phụng Lâm gọi tới, không có đạt được minh xác chỉ lệnh, không dám rời đi Thương Minh phái.

"Chúng ta Thương Minh phái vừa mới phát hiện một đầu thượng phẩm linh mạch, có thể hay không mời Đồng huynh ở đây tiềm tu, cũng tốt trao đổi lẫn nhau." Tôn Văn xen vào nói nói.

"Cũng tốt, vậy liền quấy rầy hai vị đạo huynh." Đồng Bác hơi do dự, liền đáp ứng Tôn Văn mời.

Có Đồng Bác gia nhập, Thương Minh phái thực lực rất rõ ràng đạt được tăng lên, một vị tư thâm Nguyên Thần chân nhân tọa trấn, có thể giải trừ rất nhiều tu luyện hoang mang.

Cách Thương Minh phái một ngàn tám trăm trong biển sùng minh đảo, tọa lạc lấy mười tám ngọn núi, phía sau núi được thảo viên chung quanh bị vô hình trận pháp thủ hộ.

"Hỗn trưởng! Ta Xích Huyết Cuồng Lang làm sao biến mất?" Một vị mảy rậm mắt to trung niên nhân nghiêm nghị hỏi.

Người này dáng người khôi ngô, như là Phật giáo kim cương hộ pháp, mảy rậm nằm ngang tại hai khóa mắt tròn vo châu phía trên, không giận tự uy.

"Tam ca bớt giận, ta Từ Nguyệt Linh tham gia cũng đã biến mất!" Một vị khác hơi tuổi trẻ người giải thích nói.

"Tra! Phát động tất cả mọi người tra, ta ngược lại muốn xem xem là ai ăn hùng tâm báo tử đám, dám đánh Từ Nguyệt Linh tham gia chủ ý!"

Theo hai vị trưởng lão nổi giận, toàn bộ sùng minh đảo nhanh chóng phát động, tìm kiếm mất đi Xích Huyết Cuồng Lang cùng Từ Nguyệt Linh tham gia.

Từ Nguyệt Linh tham gia chính là Thương Minh đảo nổi danh thiên tài địa bảo, cho tới nay bị ba tông chủ Xích Huyết Cuồng Lang thủ hộ.

Không ai từng nghĩ tới lại có thể có người bắt đi Xích Huyết Cuồng Lang, thậm chí ngay cả Từ Nguyệt Linh tham gia đều nhỏ tận gốc.

Theo đêm tối tiến đến, đồng lửa từ từ bay lên, nhàn nhạt mùi thịt tràn ngập ra, không ngừng từ trong nồi tràn ra linh khí.

"Thơm quá a! Đầu này Đại Lang Cầu hương vị tuyệt đối sẽ không kém, nghe lại để cho ta rất hưng phấn."

Phương Lâm nhìn lấy bên cạnh lão đầu này, lập tức có loại rất im lặng cảm giác, không biết từ chỗ nào thuận tay bắt một đầu Linh thú trực tiếp ngay tại chỗ thanh tẩy nấu canh.

"Lão tiên bối, làm như vậy không tốt lắm đâu! Coi như lại thế nào miệng thơm, cũng không thể tùy ý ăn dùng người nuôi nhốt Linh thú a." Phương Lâm lúng túng nói.

"Tiểu tử ngươi không nên nói lung tung, nếu không một hồi liền đem người Kim Bằng đem ninh nhừ, lại thêm một cây Từ Nguyệt Linh tham gia, tuyệt đối là đại bổ a!"

Lão đầu con mắt rất nhỏ, sáng ngời hữu thần, nhưng là dáng người thấp bé, tựa hồ không đến một mét sáu, khoa tay múa chân đáng vẻ rất là khôi hài.

"Ta có thể hay không ném thứ?" Phương Lâm thử dò xét nói, hướng phía nồi lẩu vị trí đi vài bước.

Ai từng lường trước lão đầu trong nháy mắt nhảy dựng lên, một cái tay lôi kéo Phương Lâm niệm niệm lai nhai: "Xem ra tiểu tử ngươi cũng là người trong đồng đạo a!"

"Ta nhưng chưa từng ăn qua Linh thú!"

"Ha ha ha, đi theo ta về sau có rất nhiều cơ hội, tới tới tới, cùng một chỗ ăn Linh thú, cam đoan ngươi cảnh giới tăng lên nhanh chóng!" Lão đầu vô cùng hưng phấn, phảng phất đem Phương Lâm trở thành tri kỷ.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144:: Phiêu Tuyết thành băng điêu

"Cái này Xích Huyết Cuồng Lang thịt có thể rất cường tráng gân mạch, tẩm bổ gân cốt, trọng yếu nhất chính là vô cùng ăn ngon!" Lão đầu tràn đầy phấn khởi nói.

Thân là cao thủ tuyệt thế, trộm cắp dùng người nuôi nhốt Linh thú, mà lại làm việc tiêu sái như vậy không bám vào một khuôn mẫu, rất có thể ngoại cao nhân phong phạm.

"Xin hỏi tiên bối tôn xưng?" Phương Lâm kẹp lên một khối nấu rục thịt sói, nghe cũng cảm giác ngũ tạng lục phủ liền muốn sôi trào lên.

Nồng đậm mùi thơm, như là mấy ngàn con tiểu côn trùng ở trên người nhúc nhích, lại thêm ăn cắp cảm giác, càng làm cho Phương Lâm cảm thấy hưng phấn.

Lão đầu không để ý hình tượng tay xé một khối lớn, trực tiếp nhét vào miệng bên trong, xem thường nói ra: "Gọi lão tiên bối cũng được, gọi lão Lưu cũng được!"

"Lão Lưu ta cũng không dám gọi, vẫn là xưng hô lão tiên bối tương đối thích hợp!" Phương Lâm rất sáng khoái đáp ứng.

Lão đầu này nhìn lên hào phóng thoải mái, thực lực cường đại, tuy biết là nguyên nhân gì đem mình bắt tới, nhưng Phương Lâm ẩn dụ cảm thấy hẳn không phải là chuyện xấu.

Muốn nói thực lực mình thấp, ngoại trừ ngay trong thức hải ẩn tàng bí mật, cũng không có gì đáng phải người khác chú ý.

Chỉ cần không cần phương pháp đặc thù xem xét, cũng vô pháp phân biệt ra Kim Sí Đại Bằng Điều cùng mình chủ tớ quan hệ, lại càng không cần phải nói đầu kia Huyền Minh Xà .

"Vị đường thế nào?" Lão Lưu mở to hai mắt nhìn hỏi.

Phương Lâm dùng sức nhai mấy lần, sau đó hai mắt đột nhiên tản mát ra một đạo tinh quang, mình bởi vì Nguyên Thần phụ thể gặp tổn thương thể mà tại phục hồi từ từ.

Chẳng lẽ Xích Huyết Cuồng Lang canh thịt có thể tư dưỡng linh hồn? Thằng nếu thật là dạng này, chỉ cần ăn nhiều Linh thú chẳng những thỏa mãn ăn uống chỉ dục, hơn nữa còn có thể chữa thương.

Nguyên Thần cảnh cao thủ có thể tẩm bổ Nguyên Thần, khiến cho Nguyên Thần càng thêm vững chắc kiên định, tại đột phá cảnh giới chướng ngại thời điểm càng thêm nhẹ nhàng như thường.

Nhập Đạo kính Tu Đạo giả có thể tư dưỡng linh hồn, lại càng dễ ngưng tụ Nguyên Thần, càng nhanh tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh.

Nghĩ tới đây, Phương Lâm lần nữa mò lên một khối thịt lớn, ngậm lớn nhắm nuốt nói: "Hương vị tốt, còn có thể chữa thương, không nghĩ tới Linh thú ăn ngon như vậy a!"

"Ha ha ha! Nói thật, ta mỗi tháng đều sẽ bắt một số Linh thú trở về hầm!" Lão Lưu dương dương đắc ý nói ra.

"Suru suru!" Phương Lâm trên cổ tay Huyền Minh Xà phun lưỡi rắn, gắt gao nhìn chăm chăm trong nồi thịt.

Lão Lưu ánh mắt hạng gì bén nhọn, liếc mắt liền nhìn ra đến Phương Lâm cổ tay vờn quanh con rắn kia lai lịch, lại là một đầu Nguyên Thần cảnh Huyền Minh Xà.

"Nguyên Thần cảnh Huyền Minh Xà! Ta giống như thấy được một nồi canh rắn canh! Nguyên Thần cảnh Linh thú so Nhập Đạo cảnh Linh thú hương vị tốt hơn nhiều."

Huyền Minh Xà nghe được chướng mắt, toàn bộ thân thể trong nháy mắt liền cứng ngắc lại, thật chặt quấn quanh lấy Phương Lâm, càng sợ bị hơn lão đầu này trực tiếp ném vào trong nồi.

"Ha ha! Tên tiểu súc sinh này thể mà sợ hãi thành dạng này, chỉ đùa một chút mà thôi, tới đi, thưởng ngươi một miếng thịt!" Già Lưu Thuận tay ném qua đến một khối.

Huyền Minh Xà thấy thể trực tiếp lăn rơi xuống đất, trong nháy mắt trở nên dài hai mét, cánh tay phẩm chất, nhanh chóng cắn bên trên mặt đất khối kia mùi thơm nức mũi thịt sồi.

"Chiêm chiếp!" Tại thiên không bay múa Kim Sí Đại Bằng Điều ánh mắt phi thường lăng lệ, rơi vào lão Lưu bên người, trơ mắt nhìn hấn.

"Thôi được! Cũng cho ngươi một khối!" Lão Lưu cũng là sáng khoái, thuận tay mò lên một khối lớn thịt sồi ném cho Kim Sí Đại Bằng Điều.

Đối với đây hết thảy, Phương Lâm chỉ là nhìn lấy, cũng không nói lời nào, ngậm lớn nuốt thịt sồi uống vào tươi canh, thuận tiện khôi phục thương thể.

Thật tình không biết lão Lưu đối Phương Lâm cũng là phi thường tò mò, chỉ là một cái bình thường Nhập Đạo cảnh, thể mà quyền dưỡng hai cái Nguyên Thần cảnh Linh thú!

Nếu như tiểu tử này là xa Cổ gia tộc hoặc là thượng cổ tông môn đệ tử, nhưng cũng nói được, nhưng hấn chỗ tông môn thực lực cũng quá thấp .

Thẳng đến cảm giác được bụng đã ăn no rồi, Phương Lâm lúc này mới ngồi xếp bằng tốt, chặt vật điều động linh lực khôi phục thân thể thương thể.

Nửa canh giờ trôi qua rất nhanh, Phương Lâm thương thể mới khôi phục một thành, xem ra chưa có 1 tháng chỉ sợ là không thể khôi hấn .

Lão Lưu cau mày, mình nhất thời hưng khởi đem Phương Lâm bắt tới, nhưng là cũng không nghĩ tới tiếp xuống nên làm cái gì?

Có thể bị hai cái thiên chi kiêu nữ coi trọng người, lão Lưu tự mình biết Phương Lâm khẳng định ẩn giấu đi bí mật gì, nhưng lại cũng không dễ trực tiếp đề ra nghi vấn.

"Ồ! Ta nghĩ đến chủ ý tuyệt diệu!" Lão Lưu hai tay xoa xoa phía dưới, đột nhiên hai mắt tỏa sáng.

Khi Phương Lâm chậm rãi mở mắt thời điểm, nhìn thấy lão Lưu một mặt hưng phấn nhìn mình chăm chăm, trong nháy mắt cảm thấy nổi da gà trải rộng toàn thân.

"Lão tiền bối! Ngươi muốn làm gì?" Phương Lâm cẩn thận mà hỏi.

Lão Lưu nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra hai hàng hoàng bạch răng, trên mặt thịt rất nhỏ bãi động, thô thô lông mày càng không ngừng lay động.

"Đi! Ta dẫn ngươi đi một chỗ, giới thiệu cho ngươi một công việc tốt!" Lão Lưu cực độ nhiệt tình nói ra.

Làm việc? Phương Lâm cũng là bó tay rồi, hẳn là cái này lão già quái dị muốn để cho mình đi làm cho người khác?

"Ta ít đọc sách, lão tiền bối, người không có khả năng lừa phỉnh ta!"

Lão Lưu ánh mắt từ Kim Sí Đại Bằng Điều bên trên xẹt qua, ý nghĩ của hắn trong nháy mắt lộ rõ, Kim Sí Đại Bằng gào thét trận trận, dừng lại ở giữa không trung.

"Nhanh lên xuất phát, lão đầu từ hôm nay muốn để cái này Kim Bằng nâng phi hành! Đầu tiên nói trước, nếu là đem ta lắc xuống dưới, trực tiếp hãm hoặc là đồ nướng!"

Kim Sí Đại Bằng Điều kềm chút một cái giật mình điều tới trên mặt đất, Huyền Minh Xà trực tiếp trở lại Phương Lâm ngay trong thức hải tu luyện, cũng không dám ra ngoài nữa .

Dù là Huyền Minh Xà không có ham muốn , nhưng là Nguyên Thần lại là so linh thú khóa thân khóa thân vẫn là càng thêm đồ đại bổ.

Lão Lưu một tay nắm lấy Phương Lâm, trực tiếp đằng không mà lên, rơi vào Kim Sí Đại Bằng Điều trên lưng, chỉ huy Kim Bằng hướng phía Đông Hoang đại lục bay đi.

"Chúng ta đây là đi Đông Hoang?" Phương Lâm nhìn lấy không ngừng bay qua hòn đảo, phương hướng tựa như là chính đối Đông Hoang.

"Không sai, chúng ta liền muốn đi Đông Hoang Phiêu Tuyết thành!"

Kim Sí Đại Bằng Điều không hổ là phi cầm Linh thú bên trong vương giả, tốc độ xác thực nhanh chóng, nửa ngày liền đã đến Đông Hoang bắc bộ Phiêu Tuyết thành.

Phiêu Tuyết thành tên như ý nghĩa, một năm ba trăm sáu mươi lăm ngày, ước chừng có hai trăm trời đều là phiêu đảng bông tuyết, khắp nơi đều là trong suốt trong suốt băng điều.

Hai hàng cao lớn thẳng tắp cây tùng tại hai bên đường đóng giữ, trên nhánh cây điểm tuyết lấy đếm không hết băng tinh, như mộng như ảo đẹp không sao tả xiết.

Mỗi hai khóa cây tùng ở giữa tựa tọa lạc lấy một ngôi tượng đá, hoặc là sinh động như thật nhân vật, hoặc là rất sống động Linh thú, hoặc là cổ quái kỳ lạ trang trí.

Phương Lâm từ nơi này chút băng điều đường vòng qua thời điểm, cảm giác được phi thường dễ chịu, cả người tâm cảnh trong nháy mắt an bình xuống tới.

Tâm như băng thanh, trời sập cũng không sợ hãi! Có vẻ như liền là loại cảm giác này!

"Ồ! Nhiệt độ giống như khá là phỏng tay, vì cái gì băng điều không có hòa tan đâu?" Phương Lâm tay nhẹ nhàng chạm đến lấy một tòa thực vật hình băng điều.

Lão Lưu hướng phía Phương Lâm nháy mắt mấy cái, sử cái nhan sắc, ra hiệu Phương Lâm đi chạm đến cái khác băng điều.

Thật sự là không hiểu thấu! Phương Lâm vẫn là đi qua, đụng chạm đến phụ cận năm sáu cái băng điều, trên mặt lập tức hiện ra thần sắc quý dị.

Băng điều nhiệt độ muốn so trước mắt nhiệt độ không khí cao hơn ước chừng mà mười độ tả hữu, cùng nhiệt độ cơ thể tương đương, nhưng tất cả băng điều không có bất kỳ cái gì hòa tan dấu vết.

"Lão tiền bối, đây là có chuyện gì?" Phương Lâm nghi vấn hỏi.

Băng so nhiệt độ nước độ thấp, mới có thể ngưng kết thành băng, nếu là bảo trì nhiệt độ thấp, thì nhưng lâu dài không hòa tan, thường xuyên bị dùng để chế băng điều.

Thế nhưng là nếu là nhiệt độ quá cao, khối băng tự nhiên sẽ hòa tan, cho dù là bị linh khí chỗ đồ bê tông, cũng tất nhiên sẽ dần dần hòa tan nước.

Cái này cùng cảnh giới cao thấp không quan hệ, cùng chế tác băng điều thực lực không quan hệ, đây là quy luật tự nhiên, không bàn mà hợp thiên đạo pháp tắc!

Lại có người vi phạm thiên đạo pháp tắc, chế tạo ra nhiều như vậy băng điều, lại bày ở hai bên đường cung cấp chúng người tham quan, thật sự là cổ quái kỳ lạ!

Chương 145:: Tư Không Trích Tinh

"Đây chính là ta đem người đưa đến Phiêu Tuyết thành mục đích, chế tác băng điều lão đầu là ta nhiều năm hảo hữu, vừa vặn thiếu cái trợ thủ!"

Lão Lưu hí hai mắt, nụ cười xán lạn phảng phất nở rộ đóa hoa, để Phương Lâm cảm giác trong lòng giống như rất ngọt ngào.

"Nhưng ta cái gì cũng không biết a!" Phương Lâm vội vàng nói.

Thương Minh phái hoàn tất những công việc còn dây dưa chưa làm, làm Thiếu tông chủ Phương Lâm không thể đổ cho người khác, mà lại mình còn nhanh chóng hơn tăng thực lực lên tiến về Thất Nhạc viện.

"Chính là bởi vì người cái gì cũng không biết, cho nên người mới tương đối thích hợp!" Lão Lưu đầu cười đến có vẻ như không có hảo ý.

Phương Lâm càng thêm khốn hoặc, chế tác băng điều cũng không phải tùy tiện đều có thể hoàn thành, cần ngộ tính cùng thủ pháp đồng thời phối hợp mới có thể làm sinh động như thật.

Lão Lưu đầu lần nữa nhắc lên Phương Lâm, hướng phía Phiêu Tuyết thành góc đông bắc một tòa cổ xưa viện tử bay đi.

Đường nét độc đáo! Đình viện môn biển bên trên điêu khắc bốn cái hàn ý lâm ly chữ lớn, phảng phất ẩn chứa một cỗ ngạo thị thiên hạ kiêu khí.

"Đây là kiếm pháp chế tác?" Phương Lâm lần đầu tiên thấy cái này bốn chữ lớn thời điểm, lập tức cảm giác thức hải bên trong Tru Tiên Kiếm ý rục rịch.

"Không tệ, tiểu tử người đều là rất có tuệ căn! Đi, chúng ta đi vào đi! Ta cho Tư Không lão tặc đưa đến một người trợ thủ, nhìn hắn làm sao cảm ơn ta?"

Lão tiền bối mặc dù làm việc quý dị, khó mà phỏng đoán, nhưng là muốn đến cũng không có ác ý, dứt khoát liền thuận theo tự nhiên, có lẽ sẽ có không tương tượng nổi hiệu quả.

Lớn như vậy đình viện phương viên chừng hai mươi mét, thả ở to to nhỏ nhỏ trên trăm tòa khác biệt băng điều, còn có vài chục người tại huy động khắc dấu đao.

Khắc dấu đao xẹt qua khối băng, liền tài liệu thi hạ trong suốt trong suốt vụn băng, vừa mới tan xuống mặt đất ngay cả biến mất vô tung vô ảnh.

Từ lòng bàn chân truyền đến nhiệt độ, nói cho Phương Lâm cái này tòa đình viện có đặc biệt bí mật, nhiệt độ của nơi này cùng người ẩm áp cảm giác.

"Gặp qua Lưu lão tiền bối!" Vừa tới phòng cửa chính, lập tức có người đi lên chào.

Lão Lưu lập tức mặt mày hớn hở nói: "Tại chính, nhanh gọi người sư phó đi ra! Liền nói ta cho hắn tìm một mầm mống tốt!"

Tại chính ước chừng chừng ba mươi tuổi, ăn nói có ý tứ, làm việc rất nghiêm túc, trọng yếu là giữa hai hàng lông mày khảm nạm lấy một khóa đậu hà lan lớn nhỏ nốt ruồi.

Theo khoe miệng co rúm cùng bộ mặt lắc lư, trên trán nốt ruồi cũng sẽ tùy theo run rẩy, một cỗ không gian tự uy khí thế tự nhiên sinh ra.

"Hồi bẩm Lưu lão tiền bối, gia sư chính tại hậu viện tuyển bạt mới tới trợ thủ." Tại chính khom người hồi đáp.

Lão Lưu nghe vậy lập tức không cao hứng, nói ra: "Nhanh ta mạng đi qua nhìn một chút, ta lần này cũng cho hắn tìm một cái trợ thủ tốt!"

"Vị tiểu huynh đệ này vẫn chưa tới Nhập Đạo cảnh ngũ trọng thiên, căn bản không có tư cách tham gia gia sư trợ thủ tuyển bạt a." Tại chính không e dè nói.

Cứ việc Phương Lâm tu luyện liễu tức thuật, nhưng là do ở tự thân linh hồn thụ trọng thương, cho nên bản thân thực lực cũng liền cho thấy Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên.

Hai người đi theo Phương Lâm xuyên qua từng tòa băng điều, đi vào một mảnh bông tuyết bay múa đình viện.

Cứ việc chỉ là cách nhau một bức tường, nhưng là hiện ra hai loại khác biệt thời tiết, đủ để thấy cái này làm đình viện không giống bình thường.

"Lão Lưu đầu, người tới làm gì?" Đối diện một cái hồng quang đầy mặt lão đầu nhú mày, có vẻ như không quá hoan nghênh lão Lưu đến.

Bất quá lão Lưu tịnh không để ý, trực tiếp lôi kéo Phương Lâm đi ra phía trước nói ra: "Tư Không lão đầu, đừng cứ mãi một bộ không đáng vẻ cao

húng, để cho người khác cho là ta thiếu người thứ gì giống như , tốt xấu chúng ta cũng là hơn ngàn năm giao tình, làm gì để những bọn tiểu bối này trò cười a!"

"Người cũng biết đến bị tiểu bối trò cười, chẳng lẽ người lần trước trộm ăn của ta Tuyết Lộc sự tình, người cho rằng ta không biết? Lần này tới, đừng có lại muốn đánh ta linh thú chủ ý, toàn bộ Phiêu Tuyết thành tông cộng cũng thừa hạ không được mấy con Tuyết Lộc, cũng không thể bị miệng người thêm ăn tuyết a?"Vị này Tư Không lão đầu tức giận bất bình.

Phương Lâm nghiêng mặt nhìn lấy lão Lưu, trong lòng vô cùng xấu hổ, lão tiền bối xem ra thói quen ăn Linh thú, mấy ngàn năm giao tình đi không cách nào ngăn cản hẳn muốn ăn.

Lão Lưu cười đùa tí tưng nói ra: "Ta nói Tư Không lão đầu, người không khỏi lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, ta lần này đến tuyết đối sẽ không ăn vụng người Tuyết Lộc , ta lần này là không xa vạn dặm từ Bạo Loạn Tinh Hải cho người tìm một cái thiên phú trắc tuyết trợ thủ, tiểu tử, đi để Tư Không lão đầu nhìn xem!"

"Vân bối Bạo Loạn Tinh Hải Thương Minh phái Phương Lâm, gặp qua lão tiền bối!" Phương Lâm lập tức đi lên trước thi lễ.

"Ta tên Tư Không Trích Tinh!"

"Vân bối Phương Lâm gặp qua Tư Không Trích Tinh tiền bối!" Phương Lâm thân eo bốn mươi lăm độ, hai tay ôm quyền để ở trước ngực lần nữa cúi đầu.

Bầu trời phiêu đảng bông tuyết lưu loát, phảng phất đến từ Bắc Vực cánh đồng tuyết tinh linh, tràn ngập linh động khí tức, rơi vào Phương Lâm tóc tiếp tục trên người.

Liền cái này duy trì tư thế, ước chừng thời gian một nén nhang, Phương Lâm rốt cục nghe được Tư Không Trích Tinh tra hỏi.

"Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên liền chạy đến nhận lời mời trợ thủ của ta?" Tư Không Trích Tinh thanh âm linh hoạt kỳ ảo, giống như có thể xuyên qua thời không.

Phương Lâm đứng thẳng người, thần nhiên trả lời: "Vân bối cũng không biết tiền bối muốn tuyển chọn trợ thủ, càng không nhận lời mời trợ thủ ý nghĩ, xác thực nói, tại lúc này trước đó ta xưa nay chưa từng tới bao giờ Phiêu Tuyết thành, cũng từ khi nghe nói qua tiền bối đại danh, cho nên cũng liền không tồn tại dám hoặc là không dám thuyết pháp!"

Tư Không Trích Tinh nghe vậy trong lòng khẽ chấn động, nhìn lấy lão Lưu một mặt lúng túng biểu lộ, liền biết Phương Lâm nói không giả.

"Đã như vậy, vì sao đi theo Lão Lưu đầu đến chỗ của ta!" Tư Không Trích Tinh tiếp tục hỏi.

"Ta cũng không muốn đến, nhưng là không có cách, ta Kim Sí Đại Bằng Điều bị Lưu lão tiền bối coi trọng, ta chỉ có thể cùng đi theo." Phương Lâm bất đắc dĩ nói.

Già Lưu Mãn mặt không có ý tứ, sao có thể cho phép Phương Lâm tiếp tục nói đi xuống, trực tiếp ngắt lời nói: "Phương Lâm tiểu tử, người cũng quá không từ tể , tốt xấu ta cũng là một cái trong nồi ăn cơm xong người, lại nói người suy nghĩ một chút nếu là không có ta, người có thể ăn đến thượng đẳng Xích Huyết Cuồng Lang thịt? Nếu không phải ta, người bây giờ nói không chừng đã cái kia hai tiểu cô nương cho bắt đi!"

Tư Không Trích Tinh giờ mới hiểu được tới, nguyên lai lão Lưu muốn ăn rơi hẳn Kim Sí Đại Bằng Điều, cho nên mới bị ép đi theo lão Lưu đi vào Phiêu Tuyết thành.

"Thì ra là thế, người có biết nhận lời mời trợ thủ của ta có điều kiện gì?"

"Ta muốn biết khi trợ thủ của người có chỗ tốt gì?" Phương Lâm nói lời kinh người.

Tất cả mọi người ở đây đều ngây ngẩn cả người, nhất là chính là dự định tham gia trợ thủ tuyển bạt cái kia mười mấy vị trẻ tuổi.

Tư Không Trích Tinh đại sư chính là có thể đếm được trên đầu ngón tay bằng điều đại sư, cũng là số lượng không nhiều Nguyên Thần cảnh bát trọng thiên cao thủ, có thể bị hắn chọn làm chế tác bằng điều trợ thủ, bản thân cũng đã là kiếp trước đã tu luyện phúc phận, thế mà còn muốn lấy được cái gì chỗ tốt! Tiểu tử này là thật điên rồi!

"Ha ha ha, phương Lâm tiểu tử không tể a, ta quả nhiên không có nhìn nhầm, rất hợp khẩu vị của ta a!" Lão Lưu đột nhiên thả thiên trường cười.

Phương Lâm đặt câu hỏi xác thực chấn kinh toàn trường, cũng làm cho Tư Không Trích Tinh lần nữa xúc động, như thế khí thế bức người người trẻ tuổi rất ít gặp .

"Linh khí, pháp bảo, công pháp thậm chí ta dựa vào thành danh bằng tuyết hàn mai quyết, đều có thể truyền thụ cho người! Đáng tiếc người cảnh giới quá thấp!"

Phương Lâm mỉm cười, cao giọng nói ra: "Thì tính sao? Nếu là ta không có nhìn lầm những này bằng điều, chế tác bọn chúng cũng không cần thực lực gì!"

"Há, người tiếp tục nói." Tư Không Trích Tinh lập tức đối Phụng Lâm sinh ra hứng thú.

"Trong mắt của ta chế tác những này bằng điều, chú ý chính là người chế tác tâm cảnh, về phần thực lực cùng thủ pháp chỉ là thứ yếu."

"Vì cái gì?"

Phụng Lâm chỉ trước người một đóa trán phóng bằng điều hoa, nhàn nhạt nói ra: "Nhìn như hoàn mỹ, trên thực tế thiếu khuyết linh động chi ý, hẳn là vì thứ phẩm."

"Cái kia người lấy vì hạng người gì, mới có thể chế tạo ra người trong suy nghĩ bằng điều tác phẩm" Tư Không Trích Tinh từ chối cho ý kiến nói.

"Tâm như băng thanh, trời sập cũng không sợ hãi!" Phụng Lâm khoe miệng trời lên một tia trắng khuyết độ cong.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146:: Tâm cảnh đột phá

"Tâm như băng thanh, trời sập cũng không sợ hãi?" Tư Không Trích Tinh miệng bên trong lẩm bẩm, phảng phất đột nhiên mở ra một đạo vô hình tu đạo chi môn.

Những lời này đến hình dung mình trước mắt tâm cảnh, xác thực khít khao nhất bất quá, tiểu tử này lại có như thế tuệ căn?

"Đã như vậy, ta ngược lại thật ra còn có mấy vấn đề muốn hỏi người, nếu là người có thể được để cho ta hài lòng, liền cho phép người tham gia trợ thủ tuyển bạt."

Phụng Lâm tiếp tục nói lời kinh người nói: "Ta muốn biết ta muốn ở chỗ này ngây ngốc bao lâu thời gian? Năm năm hoặc là mười năm?"

Mọi người thấy Phụng Lâm ánh mắt càng ngày càng cổ quái, tiểu tử này hẳn là đầu óc có vấn đề, nghĩ như thế nào pháp cùng người bình thường hoàn toàn không giống.

"Năm năm, hoặc là đạt tới Nhập Đạo cảnh lực trọng thiên liền có thể rời đi! Nếu là người thành công đảm nhiệm trợ thủ của ta, ta cũng sẽ đem người trở thành thành ký danh đệ tử!"

Bị Tư Không Trích Tinh khi thành ký danh đệ tử bồi dưỡng, còn lại trong ánh mắt tán ra tia sáng kỳ dị, đây chính là một phần khó được kỳ ngộ.

Rất nhiều nhân đều biết Tư Không Trích Tinh cho tới bây giờ cũng chỉ có tám vị thân truyền đệ tử, mà ký danh đệ tử lại có ba mươi hai vị.

Nhưng là tám vị thân truyền đệ tử tất cả đều là Nguyên Thần chân nhân, tất cả ký danh đệ tử cũng toàn bộ đều là Nhập Đạo cảnh lực trọng thiên trở lên cao thủ.

"Tư Không tiền bối cứ hỏi!" Phụng Lâm đối với Tư Không Trích Tinh trả lời phi thường hài lòng, có thể bình đẳng giao lưu đủ để chứng minh hắn phẩm tính.

Lão Lưu ở bên xem xem náo nhiệt, cũng xen vào nói ra: "Ta biết tiểu tử người lo lắng sự môn an nguy, nếu là người trở thành Tư Không lão đầu trợ thủ, ta liền hứa hẹn tại người lưu tại Phiêu Tuyết thành thời kỳ, ta giúp người chiêu khảm Thương Minh phái, tùy tiện bố trí một cái cỡ lớn phòng ngự trận pháp đủ để cam đoan Thương Minh phái bình ổn phát triển."

"Như vậy đa tạ Lưu lão tiền bối!" Phụng Lâm khom mình hành lễ, đã có nhân lại có năng lực giải quyết nỗi lo về sau của hắn, Phụng Lâm liền không có lo lắng.

Có thể lưu tại Phiêu Tuyết thành tu luyện, tiếp xúc nhân vật tất nhiên vượt xa Thương Minh phái, chính thích hợp tu luyện pháp quyết trụ cột, tăng lên tự thân cảnh giới.

Nhất là mình tu luyện là vô thượng đạo kinh, cảnh giới có lẽ tiến triển chậm chạp, nhưng là thực lực nhất định đột nhiên tăng mạnh.

Nếu là có thể tại một vị cao thủ tuyệt thế môn hạ tu hành, tất nhiên có thể tốt hơn ắt tăng thực lực chân thật của mình.

Từ Phương Lâm cùng lão Lưu mỗi tiếng nói cử động đó có thể thấy được, Phương Lâm người này bản tính thượng thừa, rất có tuệ căn, nếu là có thể hảo hảo vun trồng, tất thành đại khí.

"Người cảm thấy phải làm thế nào tu đạo!" Từ Không Trích Tinh vấn đề rất đơn giản, nhưng là cũng nhất khó trả lời.

Mỗi cái Tu Đạo giả dựa vào con đường tu luyện mục đích đều hoàn toàn khác biệt, hoặc là truyền thống dòng họ, hoặc là mình mang lên linh căn, hoặc là cùng đường mật lộ.

Nhưng mà trong lòng mục tiêu có chỗ khác biệt, chỗ tu luyện công pháp thậm chí phẩm tính đều sẽ có cái biến, cho nên nói mục tiêu quyết định tu đạo trên đường tinh thần.

Phương Lâm từ tao ngộ Phong Thần bảng, kinh lịch cự thạch trụ mà ngộ nhập Tru Tiên luân hồi trận, cùng Thương Minh phái Thiếu tông chủ Phương Lâm hôn phách hòa làm một thể bắt đầu tu đạo.

Có thể nói ngộ nhập tu đạo một đường, nhưng cũng có thể nói tất nhiên bố trí, bây giờ linh hồn chính là hai người dung hợp, lý do tự nhiên cũng có thể cộng đồng chia đều.

Phương Lâm đối với cái này đã sớm phân biệt rõ ràng, mục tiêu của hắn liền là truy tìm Phong Thần bảng di tích, tìm kiếm viễn cổ thần chi huyền bí.

"Tu Đạo giả tuân theo thiên tính, cảm ngộ thiên đạo, truy cầu tiêu dao Trường Sinh! Nghịch thiên mà đi, con đường phía trước tất nhiên tràn ngập gian nan hiểm trở!"

"Thăng Linh cảnh đến Nhập Đạo cảnh cần tinh khí thần kết hợp hoàn mỹ, mà Nhập Đạo cảnh muốn tấn thăng làm Nguyên Thần chân nhân cần tự thân cảnh giới tăng lên."

"Cho nên ta cho rằng Tu Đạo giả trọng yếu nhất cảm ngộ tự thân, quan sát tiền bối nói, ngộ ra chính mình đạo, mới có thể không ngừng vượt mọi chông gai!"

Phương Lâm ba câu nói câu câu đọc nhấn rõ từng chữ rõ ràng, tại toàn bộ đình viện quanh quẩn, có thể nói dư âm còn vang vọng bên tai, ba ngày không dứt.

"Tốt một cái cảm ngộ chính mình đạo!" Từ Không Trích Tinh bùi ngùi thờ dài, mà nổi nghiệp tục hỏi: "Người muốn cái gì?"

Lại là một đạo đơn giản đến cực điểm vấn đề! Lại so vừa rồi vấn đề càng thêm khó mà phỏng đoán, cũng khơi gợi lên mọi người đối Phương Lâm chờ mong.

"Ta thích chính là ta muốn, vậy sẽ phải cố gắng đi làm đến!" Phương Lâm ngữ khí kiên định, không thể nghi ngờ hồi đáp.

Lập tức toàn trường lặng ngắt như tờ, chỉ còn lại có bông tuyết rơi vào băng điều tiếng va đập, thậm chí còn có lạnh thấu xương hàn phong âm thanh gào thét.

Từ Không Trích Tinh yên lặng nhìn lấy Phương Lâm một chút, cũng không quay đầu lại hướng phía gian phòng đi đến.

"Tại chính! Ngày mai bắt đầu tuyển bạt, cho phép Phương Lâm tham gia tuyển bạt thí luyện!"

Lão Lưu lập tức mặt mày hớn hở nói: "Từ Không lão đầu, ta lần này mang cho người đến như vậy tốt người kế tục, ta có hay không có thể lại làm một cái Tuyệt Lộ?"

Phương Lâm cũng là bó tay rồi, cái này nhìn như hèn mọn lão đầu có vẻ như ngoại trừ khẩu vị tốt bên ngoài, cũng không có cái gì yêu thích khác.

"Hừ! Chờ hắn sau khi thành công lại nói!" Bên trong truyền đến Từ Không Trích Tinh băng lãnh thanh âm.

Phiêu Tuyết thành đêm tối lạ thường rét lạnh, phảng phất đặt mình vào tại vạn cổ hầm băng, để cho người ta không rét mà run nhưng lại phải nhịn thụ lấy băng hàn nổi khổ.

Phương Lâm ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, từng đạo từng đạo linh khí tràn ngập ở chung quanh, hai tay như là nhật hoa biến đổi vô số Linh quyết.

Ngay trong thức hải một đoá Thanh Liên lung lay muốn tụt, cành lá thăm bại, phụ cận linh khí cũng đang chậm rãi làm dịu sắp khô héo Thanh Liên Diệp.

Tu luyện Tiệt Thiên trải qua sau Nhập Đạo cảnh về sau cảnh giới cùng phổ thông công pháp hoàn toàn khác biệt, Nhập Đạo cảnh không còn biểu hiện Kim Đan, mà là lấy Thanh Liên thay thế.

Một đoá Thanh Liên chính là Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên, chín đoá Thanh Liên tề tụ chính là Nhập Đạo cảnh Cửu Trọng Thiên!

Cửu Liên nở rộ sau liền có thể hình thành một gốc kỳ dị Cửu Diệp Thanh Liên! Chính là Nguyên Thần cảnh!

Cũng liền nói Phương Lâm đột phá đến Nguyên Thần cảnh về sau, ngay trong thức hải xuất hiện liền không là chính hắn, mà là Thanh Liên Nguyên Thần!

Theo Phuong Lâm ăn vào một hạt Giã Diệp linh đan, linh khí chung quanh liền cuồng bạo tuôn ra động, như là son tuyền thẳng đứng xuống.

Trùng trùng điệp điệp linh khí không ngừng làm dịu ngay trong thức hải suy bại Thanh Liên, đồng thời linh hồn bởi vì linh lực quán thấu cũng đang không ngừng cường hóa.

Cho độc yêu sen chỉ ra nước bùn mà không nhiễm, rửa thanh sóng gọn mà không yêu! Không hiểu thấu trong đầu đột nhiên xuất hiện câu này khoáng thế danh ngôn.

Tâm như băng thanh, trời sập cũng không sợ hãi! Sen ra nước bùn mà không nhiễm, rửa thanh sóng gọn mà không yêu!

Hai câu này có dị khúc đồng công chi diệu, Phuong Lâm phảng phất cảm nhận được cái gì, cả người lộ ra linh hoạt kỳ ảo mà dung hợp, phảng phất muốn theo gió quay về.

Trong thoáng chốc, trong thức hải Thanh Liên bắt đầu nhanh chóng trưởng thành, kinh lịch gió táp mưa sa, lời minh điện giật, trải qua phồn thịnh mà suy bại.

Niết Bàn sau hạt sen lần nữa hóa thành một gốc thật nhỏ Thanh Liên, xanh mon morn tràn ngập linh khí, nhanh chóng trưởng thành tách ra hao quang lộng lầy chói mắt.

Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên! Phuong Lâm thông suốt mở hai mắt ra.

Trong nháy mắt suốt cả đêm đi qua, ngoài cửa sổ vẫn như cũ hàn phong gào thét, trắng noãn bông tuyết như là thánh khiết tiên nữ như trước đang trên không trung múa đạo.

Tâm cảnh thế mà sớm đột phá đến Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên, nhưng là tu vi của mình vẫn còn dừng lại tại Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên.

Chỉ ít vẫn phải nửa tháng mới có thể khôi phục, nếu là muốn đột phá đến Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên, chỉ ít cũng phải ba tháng!

"Phuong Lâm công tử, tại chính đại nhân đã phân phó, đề ngài sau nửa canh giờ tiến về suy nghĩ lý thú các tham gia thí luyện tuyển bạt!" Ngoài cửa gã sai vặt cao giọng nói ra.

"Ta đã biết!" Phuong Lâm nhàn nhạt trả lời.

Hơi rửa mặt đi qua, Phuong Lâm liền tại hạ nhân dẫn đầu hạ tiến về suy nghĩ lý thú các đi đến, tham gia không biết thí luyện tuyển bạt.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147:: Băng tuyết hàn mai ý cảnh

Theo tại chính giới thiệu, Phuong Lâm mới dần dần hiểu được Tư Không Trích Tinh thân phận và địa vị, cũng âm thầm quyết định nhất định phải thông qua lần luyện tập này tuyển bạt.

Tư Không Trích Tinh, Nguyên Thần lục trọng thiên cao thủ, nhưng là tâm cảnh đã đạt đến Nguyên Thần Cửu Trọng Thiên, có thể nói nửa bước tiệm cận cảnh đại năng.

Yêu thích chế tác băng điêu, thường thường một người tại băng thiên tuyết địa bên trong điêu khắc các loại băng điêu tác phẩm, miễn phí tại Phiêu Tuyết thành triển lãm cung cấp người tham quan đánh giá.

Mỗi ngôi tượng đá bên trong đều ẩn chứa Tư Không Trích Tinh tâm cảnh khảo nghiệm, nếu là có thể ngộ ra cái gì một ngôi tượng đá bên trong khảo nghiệm đều có thể bá nhập môn hạ của hắn.

Nhưng mà bởi vì chế tác băng điêu thời gian cùng tay nghề các có khác biệt, cho nên có thể thành làm đệ tử thân truyền cùng ký danh đệ tử lại phượng mao lân giác.

Muốn muốn trở thành làm đệ tử thân truyền, cảnh giới tu vi chỉ ít tại Nguyên Thần cảnh hoặc là Nhập Đạo cảnh Cửu Trọng Thiên!

Thành vì ký danh đệ tử, hạn chế lại thấp ra rất nhiều, chỉ muốn đạt tới Nhập Đạo cảnh lục trọng thiên là được, nếu là đột phá đến Nguyên Thần cảnh,

thắng làm đệ tử thân truyền.

Tầng một lớn như vậy trong suốt vòng phòng hộ đem trọn cái đình viện bao lại, đầy trời bông tuyết phiêu phiêu đặng đặng rơi ở phía trên, tựa hồ có thể nghe được hàn phong gào thét.

Tại mọi người trước người, trưng bày hai cái gỗ tử đàn chế tác dựa vào ghế dựa, Tư Không Trích Tinh cùng lão Lưu hai người lẳng lặng ngồi ở chỗ đó.

Tư Không Trích Tinh sắc mặt cổ xưa trang nghiêm, hai mắt sáng ngời hữu thần, như có điều suy nghĩ nhìn trước mắt bọn này sắp tham gia khảo nghiệm người trẻ tuổi.

"Vị này là Nguyên Thần cảnh bát trọng thiên cao thủ Lưu Bang tiền bối! Cũng là lần này thí luyện tuyển bạt ban giám khảo một trong!" Tại chính giới thiệu nói.

"Gặp qua Lưu lão tiền bối!"

"Gặp qua Lưu chân nhân!"

Hai mươi ba tên tham gia thí luyện người trẻ tuổi cùng nhau hành lễ, Nguyên Thần cảnh bát trọng thiên cao thủ đối với bọn hắn tới nói, cũng là ngó nghiêng không thể thành tồn tại.

Lưu Bang mặt mày hớn hờ vui mừng mà nói: "Các ngươi những tiểu tử này không cần đa lễ, ta liền đợi đến nhìn nhìn thực lực của các ngươi cùng ánh mắt đầu!"

Tư Không Trích Tinh đối với Lưu Bang tính cách cũng là hết sức quen thuộc, khẽ nhủ thầm, ra hiệu tại chính bắt đầu thí luyện tuyển bạt.

"Lần này thí luyện tuyển bạt, là cho sư phụ ta tìm kiếm chế tác băng điều tác phẩm trợ thủ, nhưng nếu là phù hợp sư phụ ta tâm ý, cũng có thể trở thành sư đệ ta!"

Tại chính hắng giọng một cái tiếp tục nói ra: "Lần này thí luyện tổng cộng chia làm ba cửa ải, theo thứ tự là khảo nghiệm nhân lực, thực lực cùng tâm cảnh!"

"Mỗi một quan đều có sư phụ ta cùng Lưu lão tiền bối bình phán, ba cửa ải qua đi điểm số kẻ cao nhất thắng được lần này tuyển bạt!"

"Nếu là chưa hoàn thành nhiệm vụ, thì trực tiếp đào thải ra khỏi cục! Nếu là lừa gạt ..., trực tiếp đào thải ra khỏi cục!"

"Có vấn đề gì hay không có?" Tại đang mục quang đảo qua chờ đợi khảo hạch hai mươi ba người, trầm giọng hỏi.

Phượng Lâm lắc đầu, cùng đám người cùng kêu lên hồi đáp: "Không có vấn đề!"

Tại chính xoay người, khom người đối mặt Tư Không Trích Tinh nói: "Mời sư phó bắt đầu ra khảo đề!"

Đám người nghe vậy thân thể chấn động, lần chọn lựa này khảo nghiệm đúng là lâm trận ra đề mục, hoàn toàn phá vỡ đám người đoán trước, thanh âm xì xào bàn tán xuất hiện.

"Cũng không biết đại sư muốn xuất cái gì đề?"

"Xem ra chỉ có thể bằng thực lực Khuất Thắng!"

Tư Không Trích Tinh nhẹ ho nhẹ một tiếng, ra hiệu giữ yên lặng, nhưng sau nói ra: "Ài thứ nhất khảo nghiệm là nhân lực! Cái gì gọi là nhân lực, liền là khảo sát sức phán đoán nhạy cảm, có thể sự vật mặt ngoài phát hiện sự vật bản thân quy luật, đây là chế tác băng điều cơ bản nhất thủ pháp! Tu Đạo giả không ngừng tăng lên thực lực kỹ xảo một trong. Cho nên lần này khảo nghiệm cũng chính là khảo nghiệm mọi người đối băng điều sức quan sát."

Theo Tư Không Trích Tinh huy động tay phải, từng tòa băng điều tác phẩm nhanh chóng xuất hiện tại đình viện bên trong, cao thấp không đều tọa lạc tại bên người mọi người.

"Nơi này có tám mươi một tòa băng điều tác phẩm, trong đó chỉ có hai mươi ba tòa ẩn chứa ta băng tuyết hàn mai ý cảnh!"

"Nói cách khác đệ nhất cửa khảo nghiệm: liền là có thể tìm ra một tòa chất chứa băng tuyết hàn mai ý cảnh băng điều, liền có thể thông qua cái này liên quan, hao tổn tốn thời gian ít nhất người đạt được cao nhất, thời gian hạn chế vì hai canh giờ, nếu là có thể lĩnh ngộ ở trong băng tuyết hàn mai ý cảnh, ta tại chỗ thu nó vì ký danh đệ tử!"

Đám người nghị luận ầm ĩ, toàn đem lực chú ý dừng lại tại trống rỗng xuất hiện băng điều phía trên, thẳng đến tại chính tuyên bố chính thức bắt đầu.

Tám mươi một tòa băng điều tác phẩm, trong đó có ba mươi một tòa nhân vật pho tượng, ba mươi tòa Linh thú pho tượng, còn lại hai mươi tòa thì là khác biệt pháp khí pho tượng.

Phượng Lâm lần đầu tiên tới Phiêu Tuyết thành, cũng là lần đầu tiên tiếp xúc băng điều, đối băng điều giám khảo có thể nói hoàn toàn không hiểu.

Muốn từ nơi này chút băng điều bên trong quan sát ra nào chất chứa băng tuyết hàn mai ý cảnh, với hấn mà nói xác thực tương đối cổ hết sức, lại càng không cần phải nói lĩnh ngộ ý cảnh như thế này.

Biết người biết ta trăm trận trăm thắng, Phurong Lâm quyết định tạm thời không nóng nảy xuất thủ, xem trước một chút những người khác lựa chọn làm tiếp phán đoán.

Phurong Lâm ở bên trái đám người này ở trong dừng lại một đoạn thời gian, sau đó lại sau lưng đám người kia dừng lại chốc lát, như không đầu như con ruồi không có đầu mối.

"Lão Lưu đầu, cái này gọi Phurong Lâm người trẻ tuổi cùng hôm qua cho ta cảm giác tưởng như hai người, hấn tựa hồ căn bản không hiểu giám thưởng tác phẩm của ta!"

Tư Không Trích Tinh sắc mặt âm trầm, phảng phất mây đen che khuất bầu trời, hấn đắc ý nhất không phải cảnh giới, mà lại những này tự tay chế tác băng điều.

Nếu là Phurong Lâm không hiểu được giám thưởng những này băng điều tác phẩm, như vậy rất có thể vòng thứ nhất liền sẽ bị đào thải bị loại.

Lưu Bang lông mày dần dần triển khai nhàn nhạt cười nói: "Tư Không lão đệ, tiếp tục xem tiếp, ta tin tưởng tiểu tử này sẽ không khiến ta thất vọng."

Không biết chuyện gì xảy ra, Lưu Bang phảng phất cảm thấy Phurong Lâm cùng những người khác hoàn toàn khác biệt, đối với hấn cũng có thể thông qua ải thứ nhất tràn ngập lòng tin.

Thân ở đám người giao lưu bên trong Phurong Lâm giờ phút này cũng là chau mày, người chung quanh thảo luận không có chút nào có thể tham khảo địa phương.

Cũng liền nói những người này ở đây mắt cũng không có xuất sắc nhãn lực, đến cùng ứng làm như thế nào phân biệt ra cái kia ngôi tượng đá chất chứa băng tuyết hàn mai ý cảnh đâu?

"Bẩm báo tại chính đại nhân, ta cho rằng cái này ngôi tượng đá ẩn chứa băng tuyết hàn mai ý cảnh!" Một cái thanh âm thanh thúy đột nhiên vang vọng toàn trường.

"Ai nhanh như vậy liền phát hiện chất chứa băng tuyết hàn mai ý cảnh băng điều?"

"Là Sở thị gia tộc Sở Hành Thiên!"

"Không hổ là Phiêu Tuyết thành khó gặp thiếu niên thiên tài, nhanh như vậy liền thành công thông qua được ải thứ nhất!"

Phurong Lâm thuận phương hướng của thanh âm tìm kiếm, nhìn thấy ánh mắt của mọi người đều dừng lại tại một cái thân hình trắng kiện, mũi ngạo nghễ ưỡn lên thiếu niên nam tử trên người.

"Sở Hành Thiên, người xác định toà này Đại Địa Ma Hùng băng điều ở trong ẩn chứa băng tuyết hàn mai ý cảnh?" Tại chính mặt không biểu tình, trầm giọng hỏi.

"Xác định không thể nghi ngờ!" Sở Hành Thiên ánh mắt kiên định, không thể nghi ngờ.

"Rất tốt, người thông qua ải thứ nhất khảo hạch, tạm thời đi bên cạnh chờ xem!" Tư Không Trích Tinh thân nhiên nói.

Sở Hành Thiên thành công kích phát trong lòng mọi người hiếu thắng hiếu chiến chi tâm, nhao nhao vây quanh trước mắt băng điều tiến hành cẩn thận quan sát cùng đánh giá.

Băng tuyết hàn mai ý cảnh? Cái gì gọi là băng tuyết hàn mai ý cảnh?

Băng tuyết chính là nước biến hóa mà thành, bởi vì nhiệt độ cao thấp khác biệt, mà hiện ra khác biệt hình thái, hấn là có nước đặc thù.

Thượng Thiện Nhược Thủy, thủy thiện lợi vạn vật mà không tranh, trong này lại đã bao hàm vô số ý cảnh.

Nước chí nhu, như mây mù lượn lờ; nước chí cương, như vạn cổ hàn băng; chí cương chí nhu, đều là trong một ý nghĩ.

Hàn mai, Lăng Hàn nở rộ hoa mai, thánh khiết cao ngạo, như là quân tử chi kiêu, phẩm tính cao khiết không cho phép kẻ khác khinh nhờn.

Cái gọi là băng tuyết hàn mai ý cảnh, nhất định là băng tuyết ý cảnh cùng hàn mai ý cảnh dung hợp lại cùng nhau, hình thành đặc biệt tu đạo ý cảnh.

Công pháp cùng phẩm tính cùng đạo pháp của hấn ý cảnh là tương xứng đôi , cũng liền nói băng điều bên trong ý cảnh tất nhiên cùng Tư Không Trích Tinh tính cách cùng một nhịp thở.

Tư Không Trích Tinh là tính cách gì người, cũng sẽ tương ứng sinh ra dạng gì băng tuyết hàn mai ý cảnh.

Như vậy những này chất chứa băng tuyết hàn mai ý cảnh băng điều cùng Sở Hành Thiên vạch tới toà kia Đại Địa Ma Hùng, tất nhiên có thể cho nhân

mang đến cảm giác tương tự.

Nghĩ tới đây, Phương Lâm nhẹ nhàng hướng phía Đại Địa Ma Hùng băng điều đi tới, sau đó song tay vuốt ve lấy băng điều, yên lặng nhắm hai mắt lại. Sở

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148:: Kiểm đạo truyền nhân

Đại Địa Ma Hùng, quần cư tại băng thiên tuyết địa bên trong, nhục thân cường hoành, nhưng mà bị săn giết bị coi như nguyên liệu nấu ăn đưa lên bàn ăn.

Cái này Đại Địa Ma Hùng băng điều hiện lên đứng thẳng hình, hai tay bày bề ở trước ngực, hai khóa con mắt giống như Dạ Minh Châu trong suốt sáng long lanh.

Theo tâm thần rót vào cái này ngôi tượng đá bên trong, linh hồn phảng phất cũng càng thêm gần sát thuần khiết nguồn suối, dần dần dung nhập vào một cỗ ẩn chứa cảm xúc ý cảnh.

Trong thoáng chốc, Phương Lâm giống như cảm giác nơi rất sâu một mảnh cuộn cuộn bất ngát Tuyết Vực cao nguyên, từng tiếng Đại Địa Ma Hùng gào thét truyền vang ra.

Đến từ Linh thú nguyên thủy nhất giấy dựa cùng vật lộn, thà chết chứ không chịu khuất phục ý chí chiến đấu tràn ngập tại không gian bên trong, thật lâu không cách nào tiêu tán.

Đây là một cỗ kiên cường ý chí chiến đấu bất khuất!

Đấu với trời, Đấu Phá Thương Khung; đấu với đất, đập phá băng xuyên; cùng đồng tộc vật lộn, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn; cùng nhân loại vật lộn, không phải sinh tức tử.

Đây là một đoạn xúc động lòng người Thú Tộc đẫm máu phấn đấu lịch sử, cũng là một cái Đại Địa Ma Hùng trong lòng nhất là cố chấp tâm niệm.

Tu Đạo giả như là Linh thú, lòng dạ khoáng đạt, trong lòng còn có chính nghĩa, bỏ mình dám vì thiên hạ trước, gia quốc dân tộc đại nghĩa, thì là nhất định phải kiên thủ ý chí!

Cái này có lẽ liền là băng tuyết hàn mai ý cảnh trong đó một đoạn ý cảnh, chuẩn xác mà nói hẳn là một cái Đại Địa Ma Hùng dục huyết phấn chiến anh linh.

Phương Lâm chậm rãi mở to mắt, cảm giác linh hồn của mình giống như đã trải qua một lần hoàn mỹ gột rửa, tâm thần thanh thản cảm giác tự nhiên sinh ra.

"Mạc Vi Vi! Ngươi thông qua được đệ nhất cửa khảo nghiệm!"

"Trương Diệu! Ngươi cũng thông qua được đệ nhất cửa khảo nghiệm!"

Tại chính lời nói lần nữa đưa tới đám người rung động, tại ngắn ngủi thời gian một nén nhang cư nhưng đã có ba người tìm được khảo nghiệm căn băng điều.

Hai tòa khác hẳn hoàn toàn băng điều bị Phương Lâm chạm đến, toàn thân toàn ý vùi đầu vào trong đó, thử đi cảm ngộ cái này hai ngôi tượng đá tích chứa ý cảnh.

Mạc Vi Vi lựa chọn là một tòa thần nữ băng điều tác phẩm, Trương Diệu lựa chọn là một cái liệt điểm ung, toàn bộ đều đã bao hàm băng tuyết hàn mai ý cảnh.

Thần nữ băng điều, phảng phất tiên tử giáng lâm sinh động như thật, thánh khiết tôn quý, không dính khói lửa trần gian, có băng thanh ngọc khiết chi thần vận.

Liệt điểm ung, ung trào hung ác lạnh thấu xương, hai cánh khép lại bảo vệ toàn bộ thân thể, mắt ung lẫm lẫm vô cùng, phảng phất xen lẫn dọa người sát cơ.

Hai loại hoàn toàn khác biệt ý cảnh, thậm chí cùng Sở Hành Thiên lựa chọn Đại Địa Ma Hùng cũng có được hoàn toàn tương phản ý cảnh.

Đại Địa Ma Hùng ẩn chứa ý chí chiến đấu bất khuất, thần nữ băng điều ẩn chứa không cho phép kẻ khác khinh nhờn uy nghiêm, liệt điểm ưng thì ẩn chứa âm hiểm lạnh thấu xương khí tức.

Phảng phất thiên thanh trọc, quang minh cùng hắc ám kết hợp, âm dương giao hòa, hoàn toàn tương mâu thuẫn nhưng lại lẫn nhau dung hợp ý cảnh cùng tâm niệm.

"Triệu Trọng Dương! Ngươi vậy mà trực tiếp từ Không Minh chân nhân trong pho tượng lĩnh ngộ băng tuyết hàn mai ý cảnh! Có thể như môn hạ của ta!"

Tư Không Trích Tinh nhìn trước mắt cái này mây kiếm nằm ngang thiếu niên, trong lòng bao nhiêu ẩn chứa một tia vẻ mặt kích động.

Có thể cảm nhận được những này băng điều tác phẩm tích chứa băng tuyết hàn mai ý cảnh, đủ để tỏ rõ người này có được ưu tú thiên phú và sức quan sát.

Nếu là có thể lấy Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên liền có thể lĩnh ngộ ý cảnh như thế này, chính là vạn người không được một tuyệt thế thiên phú!

Triệu Trọng Dương một mặt mừng rỡ, không chút do dự quỳ rạp xuống đất, kích động nói ra: "Bái kiến sư phó!"

"Tốt!" Tư Không Trích Tinh nhẹ nhàng phát tay, một cỗ lực lượng vô hình liền nâng lên Triệu Trọng Dương, "Ngươi rời khỏi tuyển bạt thí luyện đi!"

Như là đã thu Triệu Trọng Dương làm đệ tử, Tư Không Trích Tinh tự nhiên cũng sẽ không thể cho phép hắn tiếp tục tham gia thí luyện, cái này đối với những khác người cũng không công bằng.

Triệu Trọng Dương khom người thi lễ, sau đó bước nhanh đi đến Tư Không Trích Tinh sau lưng, mặt mũi tràn đầy dòi kích động lộ rõ trên mặt.

Tại ai thứ nhất khảo hạch bên trong, liền trực tiếp trở thành Tư Không đại sư đệ tử, với hắn mà nói quả thực là một bước lên trời!

"Phương Lâm, ngươi lựa chọn toà nào băng điều?"

Phương Lâm không kiêu ngạo không tự ti, cao giọng nói ra: "Hồi bẩm Tư Không tiền bối, văn bối tạm thời không có làm ra kết luận, xin ngài kiên nhẫn chờ đợi."

"Thôi được, ngươi tiếp tục quan sát đi!" Tư Không Trích Tinh từ chối cho ý kiến trở lại ghế ngồi của mình bên trên.

Lưu Bang con mắt trừng đến như là như chuông đồng, thanh âm hùng hậu nói ra: "Phương Lâm tiểu tử, nhanh lên làm ra lựa chọn! Đừng lè mà lè mè ."

Thời gian chậm chậm trôi qua, bầu trời từ từ sáng lên, phiêu đảng bông tuyết cũng càng ngày càng ít.

Phương Lâm tâm thái trầm ổn, cũng không nóng nảy làm ra lựa chọn, mà là từng cái quan sát đến còn lại băng điều tác phẩm.

"Cái này Cửu Vĩ Yêu Hồ mị thái mười phần, tuyệt không có khả năng chất chứa Tư Không đại sư ý cảnh!"

"Cái này Âm Ảnh Lôi Báo, lấy tốc độ nhanh trừu tượng, cùng băng tuyết hàn mai ý cảnh hoàn toàn tương phản, hẳn là cũng không phải!"

Phương Lâm khoe miệng niệm niệm lải nhải, từ từ loại bỏ phụ cận băng điều tác phẩm, cuối cùng tại trung niên người điều khắc trước mặt ngừng lại.

Cái này ngôi tượng đá là Tư Không Trích Tinh lúc tuổi còn trẻ tác phẩm, thân mặc trường bào, mặt mỉm cười, toàn thân tản ra khí tức nho nhã, lại bao hàm lấy một cỗ kiếm khí.

Loại cảm giác này giống như ở nơi nào gặp qua? Phương Lâm nhíu mày, trong đầu như điện quang hỏa thạch hiện ra liên tiếp hình ảnh.

Độc đáo! Trước cửa khối kia băng hiệu! Phương Lâm trong mắt trong nháy mắt dâng lên một đạo linh quang.

Không sai, cái này ngôi tượng đá tích chứa kiếm khí cùng độc đáo băng hiệu có giống nhau ý cảnh, tựa hồ bao hàm cùng một loại kiếm khí bén nhọn.

Phương Lâm cẩn thận quan sát đến cái này tòa điều khắc chế tác thủ pháp, trong thức hải Huyền Minh Xà đi theo biến động bắt chước được tới.

Tại người khác nhìn, Phương Lâm chỉ là dụng tâm tại quan sát điều khắc, cũng không có hấp dẫn nó sự chú ý của hắn, thẳng đến bên cạnh hắn dần dần phát sinh một loại nào đó biến hóa.

Một đạo như có như không kiếm ý từ Phương Lâm thân bên trên phát ra, phảng phất đến từ Cửu U Địa Ngục, thê lương băng lãnh khí tức tràn ngập ra.

"Ủm? Cỗ kiếm ý này giống như có chút quen thuộc!" Tư Không Trích Tinh trong nháy mắt liền phát hiện Phương Lâm biến hóa trên người.

Ngay sau đó Lưu Bang sắc mặt cũng biến thành thận trọng lên, hai người ánh mắt toàn bộ rơi vào Phương Lâm trên người.

Vô danh kiếm ý càng ngày càng cao ngang, phảng phất muốn phá hủy trước mắt băng điều, thậm chí đem phụ cận nhân toàn bộ bức lui đến mười mét

bên ngoài.

"Sư phó, đây là có chuyện gì?" Tại chính nghi ngờ nói, hắn còn là lần đầu tiên gặp được loại tình huống này.

Theo kiếm ý quét khỏi, Phương Lâm tay phải hiện lên kiếm chỉ trượng trên không trung vừa đi vừa về khoa tay, từng đạo từng đạo kiếm khí hiện lên ở ngón tay chung quanh.

Thật nhỏ kiếm khí như đồng du động cá con tại Phương Lâm ở giữa chơi đùa, phảng phất tại dẫn dụ cái gì hiện thân.

"Không sao, chú ý quan sát! Tiểu tử này hẳn là từ đó lĩnh ngộ được kiếm pháp gì!" Từ Không Trích Tinh phát tay nói ra.

Từ băng điều tác phẩm ở trong lĩnh ngộ kiếm pháp, mọi người thấy đợi Phương Lâm ánh mắt tràn đầy chấn kinh, thiên phú của người nọ vậy mà cường đại đến tình trạng như thế.

Cho dù là Sở Hành Thiên cùng Triệu Trọng Dương, bậc này tuyệt thế thiên tài cũng là chỉ có thể phát hiện tích chứa trong đó ý cảnh mà thôi!

Tất cả ánh mắt bên trong tràn đầy hâm mộ, ghen ghét thậm chí còn nói chờ mong, hi vọng tiểu tử này có thể mang đến mới rung động.

"Tiểu tử này quả nhiên không sai, nhanh như vậy liền có thể lĩnh ngộ ngời băng tuyết hàn mai kiếm quyết! Ha ha ha! Xem ra có tư cách tiếp tục kiếm đạo của ngời truyền thừa!"

Tại chính lại một lần nữa bị rung động thật sâu, Từ Không Trích Tinh thân truyền đệ tử ở trong chỉ có hai tên tu hành kiếm đạo, nhưng là thiên phú lại tạm được.

Hắn là cái này không rõ lai lịch tiểu tử muốn trở thành sư phó kiếm đạo truyền nhân?

Từ Không Trích Tinh lạnh lùng nhìn lấy Lưu Bang nói ra: "Muốn trở thành của ta kiếm đạo truyền nhân, nhất định phải tại chỗ lĩnh ngộ một bộ kiếm pháp mới miễn cưỡng có tư cách!"

Tại chỗ lĩnh ngộ kiếm pháp! Cho dù là Từ Không Trích Tinh loại kiếm đạo này đại sư cũng vô pháp làm đến, huống chi là Phương Lâm loại này Nhập Đạo cảnh đệ tử.

Lưu Bang đang muốn phản bác, đột nhiên nhìn thấy Phương Lâm trước mắt băng điều trong nháy mắt nổ tung, một cỗ sôi trào mãnh liệt kiếm ý từ đó bạo phát đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 149:: Ngoài ý muốn trừng phạt

Băng lĩnh kiếm ý tại bạo tác trong nháy mắt quét sạch toàn bộ đình viện, tất cả mọi người trong chốc lát tất cả đều tròn tròn mắt, bị giám thưởng băng điều thế mà nổ tung!

Loại này không thể tưởng tượng sự tình tuyệt đối không phải tin đồn, mà là sòng sò xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Vỡ vụn khối băng ngay tại chứng thực lấy đây hết thảy, mà Phương Lâm lại không buồn không vui, thần nhiên đối mặt với đám người chỉ trở.

"Tiểu tử này là từ ở đâu ra, có thể hay không có ý vỡ vụn băng điều, muốn gây nên Từ Không đại sư chú ý?"

"Người trẻ tuổi đến cùng vẫn là lỗ mãng, chúng ta cũng không thể giống cái kia dạng đầu cơ trục lợi!"

"Từ Không đại sư ánh mắt trác tuyệt, nhất định có thể nhìn ra nguyên do trong đó."

Nguyên bản lực chú ý của mọi người đều tập trung ở trước mắt băng điều phía trên, muốn muốn tìm ra chất chứa băng tuyết hàn mai ý cảnh tác phẩm.

Nhưng Phương Lâm ngoài ý muốn biểu hiện, lại đem tâm thần của mọi người toàn bộ hấp dẫn tới, chờ lấy Từ Không Trích Tinh xử trí như thế nào Phương Lâm.

Mọi người đều biết, Tư Không Trích Tinh đại sư đối với mình bằng điều tác phẩm phi thường yêu thích, quyết không cho phép người khác tùy ý phá hư!

Nhưng mà Phương Lâm lại ngay trước Tư Không đại sư mặt, ngạnh sinh sinh vỡ vụn một ngôi tượng đá, há có thể không cho Tư Không Trích Tinh đại sư lửa giận chỉ lên trời.

Tại chính nổi giận nói: "Phương Lâm, ngươi thật to gan, vậy mà hủy hoại sư phụ của ta tác phẩm!"

Phương Lâm không kiêu ngạo không tự ti hồi đáp: "Tuy nói nguyên nhân bắt nguồn từ ta, nhưng là tuyệt không phải cố ý vì chi, mời tại chính đại nhân cùng Tư Không tiên bối minh giám!"

"Ngươi bị tước đoạt tham gia thí luyện tư cách!" Tại chính băng lãnh thanh âm vang vọng toàn trường.

Tư Không Trích Tinh lạnh lùng nhìn lấy Phương Lâm, vốn cho là Phương Lâm có thể lĩnh ngộ được cái này làm pho tượng bên trong tích chứa kiếm pháp, có hi vọng kế thừa kiếm đạo của hắn.

Nhưng là từ trước mắt đến xem, cũng chẳng qua là trùng hợp xúc động bên trong kiếm ý, cũng không phải là lĩnh ngộ được giấu ở bên trong băng tuyết hàn mai kiếm quyết.

Đã như vậy, khu trục Phương Lâm cũng là chuyện đương nhiên tình, cho nên Tư Không Trích Tinh đối với tại chính sở tác sở vi cũng không ngăn lại.

Lưu Bang vội la lên: "Phương Lâm tiểu tử, tranh thủ thời gian giải thích rõ ràng a! Đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Thanh giả tự thanh, trọc giả tự trọc! Nếu là tin ta, không đừng giải thích, nếu không tin, giải thích thì có ích lợi gì?" Phương Lâm tiêu sái đáp lại nói.

Từ trong lòng tới nói, Phương Lâm đối với Lưu Bang đem mình đề cử cho Tư Không Trích Tinh khi trợ thủ, căn bản không có nghĩ rõ ràng đến cùng là nguyên nhân gì.

Trên thế giới không có vô duyên vô cớ hận, cũng không có vô duyên vô cớ yêu, Lưu Bang như thế làm việc, tất nhiên có mưu đồ.

Tư Không Trích Tinh trầm mặc một lát, lấy ra một khối ngọc bài đưa tin, lạnh lùng nói ra: "Thôi được, liền đề cái này ngôi tượng đá chủ nhân đến làm quyết định đi!"

"Tuy nói bên trong tích chứa băng tuyết hàn mai kiếm quyết có thể một lần nữa rót vào, nhưng là Không Minh chân nhân pho tượng lại chỉ lần này một tòa."

Phương Lâm nghe vậy không khỏi trong lòng xúc động, xem ra chính mình trong lúc lơ đãng lại chọc tới một vị đỉnh tiêm cao thủ.

Có thể bị Tư Không Trích Tinh loại này Nguyên Thần lục trọng thiên cao thủ tôn xưng chân nhân, chí ít cũng là Nguyên Thần bát trọng thiên trở lên cao thủ tuyệt thế.

Không biết là mình vận khí lưng, vẫn là Đông Hoang đại lục nội tình phong phú, tùy tiện làm ra chút động tĩnh, đều có thể trêu chọc Nguyên Thần cảnh hậu kỳ đỉnh tiêm cao thủ.

Lưu Bang nhú mày nói ra: "Cái này Không Minh chân nhân ta ngược lại thật ra nghe nói qua, làm việc không bám vào một khuôn mẫu, tính khí nóng nảy, sát khí rất nặng."

"Hủy hoại ta băng điều, ta có thể xem ở phần của ngươi từ bên trên không làm truy cứu, nhưng là nhất định phải hủy bỏ hắn thí luyện tư cách." Tư Không Trích Tinh trầm giọng nói ra: "Chỉ là tuyển bạt thí luyện liền có thể hủy đi tác phẩm của ta, đảm đương trợ thủ của ta, không chừng có thể hủy hoại ta bao nhiêu tâm huyết."

Phương Lâm nghe đối thoại của hai người, âm thầm nhú mày.

Bởi vì làm thời ngoài ý muốn nổi lên, thí luyện cũng bị bách gián đoạn, tất cả mọi người đang chờ Không Minh chân nhân đến.

Một đạo kiếm ý bén nhọn từ phương bắc bay tới, Phương Lâm thuận nhìn lại, chỉ gặp một vị cổ xưa đạo nhân chân đạp trường kiếm cấp tốc bay tới.

Ngự kiếm phi hành! Phương Lâm tâm bên trong cực kỳ chấn động, sinh hoạt rất nhiều hoang mang.

Hồng Hoang giới thư tịch từng có ghi chép, Nguyên Thần chân nhân có thể ngự không mà đi, hoàn toàn có thể không tá trợ ngoại lực.

Phàm là sử dụng ngoại lực phi hành Tu Đạo giả, tất nhất định có thực lực đáng sợ, mà lại cùng dựa vào ngoại lực có liên hệ lớn lao.

Phương Lâm trong hai con ngươi quang mang lấp lóe, nhìn tới đây chính là mình tại Hồng Hoang giới nhìn thấy cái thứ nhất kiếm đạo cao thủ, chuẩn xác mà nói là kiếm tiên.

Đối với ngự kiếm phi hành loại này tu đạo phương thức, Phương Lâm ngược lại cũng không xa lạ gì, hắn từng tại U Minh đảo bên trên chém giết qua Ngự Kiếm Sơn Trang đệ tử thiên tài.

"Tur Không huynh đã lâu không gặp!" Không Minh chân nhân tại rơi xuống đất trong nháy mắt liền thu hồi dưới chân bảo kiếm.

"Không Minh chân nhân hữu lễ!"

Lưu Bang không đợi Tur Không Trích Tinh đối với hắn tiến hành giới thiệu, liền cười ha hả nói ra: "Lưu Bang gặp qua Không Minh đạo huynh!"

Không Minh chân nhân từ quan sát kỹ, liền phân biệt ra Lưu Bang thực lực chân thật, không dám khinh thường vội vàng đáp lại nói: "Lưu đạo huynh, khách khí á!"

"Không biết Tur Không huynh đưa tin để cho ta đến đây, có phải hay không ta hàn băng điều khắc đã hoàn thành." Không Minh chân nhân cao hứng mà hỏi.

Tur Không Trích Tinh gật đầu ra hiệu, nhân nhát nói ra: "Xác thực đã hoàn thành, chỉ là xuất hiện một chút ngoài ý muốn, hoàn toàn vô vụn."

Không Minh chân nhân thuận Tur Không Trích Tinh ánh mắt nhìn, cái kia một chỗ mảnh vỡ phá lệ dễ thấy, duy chỉ có trong không khí còn có kiếm khí tung hoành dấu vết.

"Băng tuyết hàn mai kiếm quyết? Đây là có chuyện gì? Hắn là đệ tử của ngươi cho hủy đi." Không Minh chân nhân ngữ khí băng lãnh nghi vấn.

Lưu Bang vội vàng xen vào nói ra: "Liên là bị băng tuyết hàn mai kiếm quyết cho hủy đi!"

"Không là đệ tử của ta hủy đi." Tur Không Trích Tinh giải thích nói.

Không Minh chân nhân im lặng im lặng, đổi qua toàn bộ đình viện, cuối cùng đưa ánh mắt dừng lại tại Phươg Lâm trên người.

"Không sai, là ta làm!" Phươg Lâm hào không tránh né Không Minh chân nhân ánh mắt lạnh như băng.

Cùng chính tại bên cạnh cẩn thận tự thuật toàn bộ đi qua cùng nguyên do, Không Minh chân nhân sau khi nghe xong, trong hai con ngươi kiếm quang tràn ngập.

"Hai vị đạo huynh cảm thấy nên xử lý như thế nào?"

Không Minh chân nhân không có trực tiếp làm ra quyết định, cái này Phươg Lâm chính là Lưu Bang mạng tới, cứ việc hủy đi mình điều khắc, cũng cần bận tâm hắn mặt mũi.

"Hơi trừng phạt là có thể." Lưu Bang cười làm lành nói.

Từ trên thực lực tới nói, Lưu Bang tuy nói là Nguyên Thần bát trọng thiên, nhưng là đối mặt kiếm đạo cùng các loại cảnh giới cao thủ, có thể nói không có chút nào phần thắng.

"Không Minh đạo huynh làm chủ là được!"

Rất rõ ràng thực lực tuyệt đối dẫn đến tuyệt đối quyền lên tiếng, tại bất cứ lúc nào, cái này không có chút nào cũng tìm được nghi vấn cùng cái biến.

Phươg Lâm ánh mắt thanh tịnh, không thích không lo, tựa hồ căn bản không lo lắng cho mình sẽ phải gánh chịu dạng gì trừng phạt.

"Đã như vậy, vậy liền phạt ngươi tiến vào Táng Kiếm ao một năm!" Không Minh chân nhân bình thản nói ra, phảng phất Táng Kiếm ao cũng không phải là nhiều địa phương đáng sợ.

Táng Kiếm ao! Tên như ý nghĩa, tất nhiên là kiếm phần mộ, chuẩn xác mà nói hẳn là linh kiếm căn cứ!

Lưu Bang chất vấn: "Không Minh đạo huynh, trừng phạt quá nặng đi? Tục truyền nghe ngươi Táng Kiếm ao hung kiếm san sát, mà Phươg Lâm chỉ có Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên. Nếu là tiến vào Táng Kiếm ao, chỉ sợ là cửu tử nhất sinh, ta nhìn vẫn là khác chọn một trừng phạt tương đối thỏa đáng!"

"Cái kia liền trực tiếp phế bỏ tu vi! Biếm thành phạm nhân!" Không Minh chân nhân lạnh lùng đáp lại nói.

Phế bỏ tu vi! Đây là Phươg Lâm lần thứ hai tao ngộ loại này khốn cảnh, tuyệt không có khả năng lần nữa trải nghiệm loại đau khổ này tra tấn.

Lại nói Tru Tiên Kiếm ý liền giấu ở mình ngay trong thức hải, tại Táng Kiếm ao ngốc một năm trước, chưa hẳn không thể toàn thân trở ra.

"Ta nguyện tiến vào Táng Kiếm ao!" Phươg Lâm trầm giọng nói ra, sau đó nhìn Lưu Bang tiếp tục nói ra: "Phiền phức tiền bối nhớ kỹ chiếu khán văn bối sư môn!"

Sự tình cứ thế này, Lưu Bang cũng không thể tránh được, hẳn cũng không thể là vì Phươg Lâm cùng một cái kiếm đạo cao thủ kết xuống thù hận.

"Ta còn có một cái nghi vấn, vì cái gì băng điều tác phẩm ở trong sẽ ẩn giấu đi băng tuyết hàn mai kiếm khí cùng mặt khác một cổ tràn ngập dương cương kiếm khí?"

Ngay tại Không Minh chân nhân chuẩn bị mang đi Phương Lâm thời điểm, Phương Lâm thẳng thắn nói ra bản thân nội tâm nghi hoặc.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 150:: Mới vào Táng Kiếm cốc

"Không Minh chân nhân lấy kiếm Nhập Đạo, là vạn người không được một kiếm đạo cao thủ! Chân nhân kiếm pháp cùng Đông Hoang Ngự Kiếm Sơn Trang Ngự Kiếm Thuật hoàn toàn khác biệt!"

"Rõ rệt nhất một điểm chính là Ngự Kiếm Sơn Trang kiếm đạo đạt tới Nguyên Thần cảnh, trong thức hải y nguyên có bản mệnh Nguyên Thần tồn tại, nhưng là Không Minh chân nhân kiếm đạo tại đến đến Nguyên Thần cảnh về sau, trong thức hải dựng dục chính là bản mệnh kiếm phôi, cũng liền nói Không Minh chân nhân Nguyên Thần chính là là một thanh phi kiếm!"

"Ta đang điều khắc Không Minh chân nhân pho tượng thời điểm, không tự chủ được liền đem chân nhân tích chứa kiếm khí cho quán thấu đến băng điều bên trong."

"Lại thêm ta bản nhân băng tuyết hàn mai ý cảnh cũng có đặc biệt kiếm quyết, thụ Không Minh chân nhân kiếm ý dẫn đạo, cũng bị ta rót vào băng điều nội bộ."

Từ Không Trích Tinh giải thích phi thường rõ ràng, Phương Lâm âm thầm gật gật đầu, rất thẳng thắn trả lời: "Ta hiểu được, ta cũng nguyện ý tiếp bị trừng phạt."

"Chất chứa hai loại kiếm ý băng điều tác phẩm phượng mao lân giác, kẻ phá hoại tất nhiên cũng có nỗ lực cái giá tương ứng." Không Minh chân nhân liếc nhìn toàn trường nói ra.

Ở đây những người khác lập tức cúi đầu, chỉ có Sở Hành Thiên, Mạc Vi Vi cùng Triệu Trọng Dương ánh mắt bên trong hiện ra tia sáng kỳ dị.

"Ta dẫn người đi Táng Kiếm Trì!"

Không Minh chân nhân tay phải huy động, một đạo như có như không kiếm khí như là cây mây quấn quanh lấy Phương Lâm, tại mọi người ngưỡng mộ trong ánh mắt bay về phía không trung.

Lưu Bang sắc mặt âm trầm, tuy nói hắn thực lực không bằng Không Minh chân nhân, nhưng khi chúng mất đi mặt mũi, cũng làm cho trong lòng của hắn đặc biệt không thoải mái.

"Từ Không lão đầu, ta cũng đi trước! Ta đã đáp ứng Phương Lâm, cho nên ta chuẩn bị đi Bạo Loạn Tinh Hải giúp hắn chiếu khán Thương Minh phái!"

Nhìn lấy Lưu Bang thân ảnh như là như lưu tinh biến mất tại thiên không, Từ Không Trích Tinh bùi ngùi thở dài nói: "Tại chính, thí luyện khảo nghiệm tùy ý tiến hành đi!"

Mọi người tại tại chính phân phó dưới, riêng phần mình trở lại về nhà mình tộc hoặc là sư môn, nhưng là Phương Lâm cái tên này lại bị bọn hắn ghi nhớ trong lòng bên trong.

Sở Hành Thiên long hành hổ bộ, bước nhanh đi đến Triệu Trọng Dương trước người cười nói ra: "Trùng Dương huynh, cùng uống hai chén như thế nào?"

Triệu Trọng Dương thần sắc băng lãnh, đối với Sở Hành Thiên mời thờ ơ, nhân nhật nói ra: "Sở huynh mình giám, ngày khác lại tự đi!"

Vừa dứt lời, Triệu Trọng Dương quay người rời đi, thân hình tiêu sái tự nhiên, nổi bật ra thể hệ tuổi trẻ cao ngạo cùng lạnh lùng.

"Sở Hành Thiên, đây là lần thứ sáu mời Triệu Trọng Dương bị cự tuyệt đi?" Mạc Vi Vi che mặt cười nói.

"Lần thứ sáu sao? Ta còn thực sự không có chú ý tới! Trùng Dương huynh vẫn là trước sau như một lạnh lùng a!" Sở Hành Thiên bất đắc dĩ lắc đầu.

Triệu Trọng Dương chính là Phiêu Tuyết thành nổi danh quái thai, làm người lãnh khốc, nhưng là tại tu đạo một đường có tuyệt cao thiên phú, được xưng là tu đạo kỳ tài.

Mười bốn tuổi tấn cấp Nhập Đạo cảnh, mười bảy tuổi Nhập Đạo cảnh lực trọng thiên, bây giờ hai mươi hai tuổi vẫn là Nhập Đạo cảnh lực trọng thiên.

Rõ ràng sáu năm, thế mà không có bất kỳ cái gì tiến bộ, chấn kinh Phiêu Tuyết thành tất cả gia tộc và môn phái, nguyên bản tu đạo thiên tài thế mà tào ngộ cảnh giới chưởng ngại.

Cái gọi là cảnh giới chưởng ngại, liền là tại tấn cấp tiếp theo giai thời điểm, sẽ tào ngộ đến không hiểu bình chưởng, trở ngại Tu Đạo giả tấn thăng.

Sở Hành Thiên đưa mắt nhìn Triệu Trọng Dương tráng kiện thân ảnh biến mất tại đầu đường, bắt đắc dĩ lắc đầu, nhìn nhìn lại bên người Mạc Vi Vi, càng là bắt đắc dĩ chỉ cực.

Mạc Vi Vi cũng là Phiêu Tuyết thành thiên tài, càng là Mạc gia kiêu ngạo, từ khi tu đạo đến nay, một đường tấn thăng, không có gặp được mấy may cảnh giới chưởng ngại.

Năm gần mười tám tuổi Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên, cũng làm cho Mạc Vi Vi trở thành Phiêu Tuyết thành thiên chi kiều nữ, nhận vô số tuổi trẻ tuấn kiệt ngưỡng mộ cùng truy phùng.

"Người không muốn mời ta uống hai chén sao?" Mạc Vi Vi ánh mắt tinh khiết à, vẻ mặt tươi cười.

Sở Hành Thiên sắc mặt trong nháy mắt cứng ngắc, cấp tốc kịp phản ứng nói: "Có gì không thể? Có thể cùng Vi Vi cô nương uống rượu hai chén, cũng là Sở mộ người vinh hạnh."

Phiêu Tuyết thành bắc một trăm sáu mươi dặm địa vực chính là Táng Kiếm cốc, kiếm đạo cao thủ Không Minh chân nhân trường cư dùng cái này, phạm vi ngàn dặm không ai không biết không người không hay.

Táng Kiếm cốc là từ hai tòa hiểm trở sơn phong giao nhau hình thành, trong cốc kiếm khí tung hoành, là tu luyện kiếm đạo chỗ tốt nhất.

Tục truyền Táng Kiếm cốc chính là một vị nào đó kiếm tiên một kiếm đánh rớt mà hình thành hẻm núi, một kiếm thành cốc, dân bản xứ thường thường trở thành một Kiếm Cốc.

Phóng tầm mắt nhìn tới, trong cốc cây cối cao vút trong mây, nhánh cây gãy trong cốc kiếm khí hun đúc, lá cây ở giữa cũng có vô danh kiếm ý du dương.

"Đây chính là Táng Kiếm cốc!" Không Minh chân nhân lạnh lùng đối Phung Lâm nói ra.

Phung Lâm ngấm nhìn bốn phía, quan sát tỉ mỉ lấy Táng Kiếm cốc kết cấu cùng hoàn cảnh, thế mà cười nói ra: "Kiếm khí tung hoành, có Vạn Kiếm Quy Tông khí tượng."

Vạn Kiếm Quy Tông!

Không Minh chân nhân thật sâu liếc nhìn Phung Lâm một chút, ngữ khí cứng rắn nói ra: "Vạn Kiếm Quy Tông, nhưng không phải chỉ là nói suông."

"Chân nhân quá lo lắng, chắc chắn sẽ có cơ hội nhìn thấy!" Phung Lâm xem thường nói.

Một đạo kiếm khí màu trắng tinh từ Không Minh chân nhân giữa ngón tay bắn ra, lập tức một thanh nhạ trường kiếm màu xanh lam từ Táng Kiếm cốc chỗ sâu bay ra ngoài.

"Dẫn hân đi Táng Kiếm Trì! Trong vòng một năm không cho phép thả hân ra, chết hay sống không cần lo!" Không Minh chân nhân phân phó nói.

Nhạ trường kiếm màu xanh lam hơi rung nhẹ, tản mát ra màu lam nhạ vòng sáng, cuốn lên Phung Lâm hướng phía Táng Kiếm cốc chỗ sâu bay đi.

"Nếu là có thể tại Táng Kiếm Trì ngốc một năm trước không chết, cũng coi là người khí vận kéo dài, nếu là bị kiếm linh thôn phệ, cũng là gieo gió gặt bão."

Táng Kiếm Trì tại Táng Kiếm cốc tận cùng dưới đáy, phẳng phất là tự nhiên hình thành ao nước, lại cắm đầy nhiều loại trường kiếm, khoan hậu hẹp lá, tờ lán không đủ.

Phung Lâm mới vừa tiến vào trong đó, liền cảm giác được một đường kiếm vô hình trận đem Táng Kiếm Trì bao phủ trong đó, tràn ngập trùng điệp sát cơ.

"Táng Kiếm Trì! Không hổ là kiếm khí phân mộ!" Phung Lâm chấp tay sau lưng, tin nhưng tấn bộ tại Táng Kiếm Trì bên trong đi tới đi lui.

Thuần Dương kiếm ý, thuần âm kiếm ý, diệt sát kiếm ý, hữu tử vô sinh kiếm ý, các loại kiếm ý tầng tầng lớp lớp, tại Táng Kiếm Trì tự do phiêu dăng.

Nhìn quanh tứ Chu Lâm lập linh kiếm, Phung Lâm khoe miệng thời gian dần trôi qua hiện ra một cỗ ý cười, có lẽ bị vây ở chỗ này cũng không phải là một chuyện xấu.

Thận trọng vài hạ một đạo phòng ngự pháp trận, Phung Lâm bắt đầu tu luyện khôi phục thương thế.

Táng Kiếm Trì có thể nói là một đạo tự nhiên bế quan nơi chốn, sát cơ tứ phía kiếm khí, ngoại trừ Không Minh chân nhân, chỉ sợ không người nào dám tự tiện xông tới.

Hai mắt nhắm lại, kết động Linh quyết, Táng Kiếm Trì linh khí chung quanh bắt đầu nhanh chóng hướng phía Phương Lâm tụ tập.

Tất cả hội tụ linh khí bên trong, đều xen lẫn loại hình khác nhau kiếm ý, tranh nhau chen lấn hướng phía Phương Lâm thân thể phun trào.

Như trăm sông hợp thành biển, như Vạn Kiếm Quy Tông, cho tới bây giờ chỗ đến, đến chỗ đi.

Dung nhập vào toàn thân ở trong linh khí, phảng phất hạn hán đã lâu đại địa tảo ngộ mưa đúng lúc, lập tức cả người trong nháy mắt trở nên linh động.

Vô số đạo linh khí như là vô số đầu cá bơi trong thân thể du động, điểm điểm tích tích tư đường khóa thân khóa thân, tăng cường lấy Phương Lâm tráng kiện thể phách.

Ngay tại lúc đó, Phương Lâm trong thức hải Thanh Liên cũng đang nhanh chóng sinh trưởng, xanh biếc lá cây như là phi thủy rục rồ động lòng người.

Không Minh đạo nhân trong thức hải dựng dục bản danh kiếm phôi, Phương Lâm trong thức hải dựng dục bản mệnh Thanh Liên.

Vạn Cổ Thanh Thiên một cây sen! Từ trong thân thể tụ tập linh khí tại Phương Lâm tận lực khổng chế dưới, dung nhập vào ngay trong thức hải, cung cấp lấy liên tục không ngừng linh lực.

Không biết qua bao lâu, Phương Lâm mới chậm rãi mở hai mắt ra, trên mặt lộ ra hải lòng thần sắc.

"Nhiều nhất còn có sáu bảy ngày đáng vẽ, liền có thể khôi hân!"

Phương Lâm vẻ mặt tươi cười, đối với Táng Kiếm Trì cái này linh khí dư dã địa phương đơn giản rất hải lòng, cùng một đầu thượng phẩm linh mạch so sánh cũng không rơi vào thể hạ phong.

Đột nhiên một thanh màu đen kiếm gãy hấp dẫn Phương Lâm lực chú ý, thân kiếm đen kịt, chỗ đứt vết rỉ loang lổ, tuế nguyệt ăn mòn dấu vết quá nghiêm trọng.

Phương Lâm đưa tay phải ra bắt lấy chuôi kiếm thử rút ra, khiến cho hắn khiếp sợ sự tình phát sinh: vậy mà dùng hết lực khí toàn thân, kiếm gãy y nguyên không nhúc nhích chút nào.

"Không nên uống phí tâm tư, cái kia thanh kiếm gãy liền xem như ta cũng rút ra!" Không Minh chân nhân thanh âm chẳng biết lúc nào truyền vào.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 151:: Kiếm trì dị động

Không Minh chân nhân lời nói khơi dậy Phương Lâm lòng hiếu kỳ, có thể làm cho Nguyên Thần bát trọng thiên cao thủ cũng không thể tránh được kiếm gãy, tất nhiên cất giấu kinh thiên bí mật.

Kiếm gãy chung quanh địa phương, vậy mà không có một ngọn cỏ, trụi lủi như là vô tận Tây Vực sa mạc, phảng phất Cửu Âm Tuyệt Địa thảm vô sinh cơ.

"Thanh này kiếm gãy bị chôn ở chỗ này hơn năm nghìn năm, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể đem nó rút ra!" Không Minh chân nhân thân ảnh thời gian dần trôi qua nổi lên.

"Xin hỏi Không Minh chân nhân, thanh này kiếm gãy có cái gì quý dị chỗ?" Phương Lâm nghi vấn hỏi.

Kiếm gãy đen như mực, cũng không có kiếm ý vờn quanh, càng thêm cổ quái là cũng không có bất kỳ cái gì du đăng kiếm khí từ khắp chung quanh đi qua.

Nếu là từ quan sát kỹ, liền có thể nhìn ra kiếm gãy chung quanh tạo thành khu vực chân không, giống như có mình phụ thuộc lĩnh vực, cũng chính là Kiếm Vực!

Kiếm Vực, tên như ý nghĩa cũng chính là kiếm lĩnh vực!

Hồng Hoang giới mọi người đều biết, duy chỉ có Tiềm Long cảnh đại năng mới có thể lĩnh ngộ chuyên môn lĩnh vực, hình thành chính mình chương không đặc biệt không gian!

Như là Linh khí cũng lĩnh vực của chính mình, liền xưng là Huyền khí! Thượng đẳng Huyền khí, thậm chí có thể sinh ra Khí Linh!

"Ta đối thanh này kiếm gãy cũng có qua nghiên cứu, đáng tiếc cũng không thể đạt được hữu hiệu tin tức, người có thể từ Tứ Không Trích Tinh băng điều bên trong cảm ngộ kiếm khí, nói rõ bản thân cũng có khả quan kiếm đạo thiên phú, có thể thử đi cùng nó câu thông, có lẽ mang cho người đến trước nay chưa có cơ duyên!"

Phurong Lâm cười khò lắc đầu, đại khí vận đại cơ duyên, ai cũng muốn có, nhưng cũng không phải dễ như trở bàn tay.

Thời gian cực nhanh, như thời gian qua nhanh, từ đầu ngón tay chảy xuôi mà đi.

Thời gian tám tháng trong chớp mắt đi qua, Phurong Lâm thương thế từ nhưng đã khỏi hẳn, mà lại thực lực bản thân cũng tăng lên tới Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên.

Tại trong lúc này, Không Minh chân nhân tới qua năm lần, mỗi một lần là hỏi chỉ điểm Phurong Lâm hai câu, đầy đủ để Phurong Lâm được ích lợi không nhỏ.

Phurong Lâm hai chân uốn lượn, phải tay nắm lấy một thanh trường kiếm màu đen, chậm rãi vũ động, chung quanh phiêu đảng kiếm ý xa xa đứng ngoài quan sát.

Loại cảnh tượng này đã kéo dài gần nửa năm, nhiều loại kiếm ý đối với Phurong Lâm luyện kiếm chỉ là vậy xem, chưa từng có chủ động công kích qua.

"Loại cảm giác này không đúng! Giống như kém một chút cái gì?" Phurong Lâm chau mày.

Từng đạo từng đạo lạnh lùng kiếm quang xẹt qua, trong thoáng chốc xúc động không gian, tạo nên gợn sóng khuếch tán ra đến, chung quanh kiếm ý trong nháy mắt thất kinh.

Trong đầu lần lượt chiếu lại lấy một kiếm kia cảnh tượng, nhưng thủy chung lĩnh ngộ không được ban đầu là như thế nào đâm ra cái kia hoa lệ một kiếm.

Có lẽ là tâm cảnh không đúng, có thể là ta quá mức tận lực cường cầu luyện được một kiếm kia ý cảnh, dẫn đến trạng thái từ đầu tới cuối duy trì an hòa tâm thái.

Tâm như băng thanh, trời sập cũng không sợ hãi! Mặc kệ như Thái Sơn áp đỉnh, ta chỉ coi nó thanh phong quét vào mặt!

Chậm rãi thư một hơi, Phurong Lâm lại một lần nữa múa động trong tay trường kiếm màu đen, kiếm quang hắc hắc liên miên bất tuyệt, kiếm hoa đập dòn sáng chói chói mắt.

Tung bay như mây bay, kiêu như Kinh Long! Bộ pháp thư giãn có thứ tự, loáng thoáng giống như ẩn chứa giữa thiên địa chân thật nhất pháp tắc.

Tốc độ càng lúc càng nhanh! Thân kiếm múa chỗ, thần hồn nát thần tính, giống như vô ngần trên mặt biển nhắc lên thao thiên cự lãng.

Trường kiếm màu đen như là sóng lớn ở trong thuyền nhỏ, đung đưa phảng phất trong nháy mắt liền bị lật tung, chỉ có cái kia tuần tiếu thân ảnh như trụ cột vững vàng kiên định.

Chung quanh đứng ngoài quan sát rất nhiều kiếm ý cũng là nhanh chóng phiêu đảng, liền hướng bên ngoài phiêu đảng bông tuyết, tùy ý biểu đạt nội tâm vui sướng.

Âm dương kiếm ý, diệt sát kiếm ý, Vô Tình Kiếm ý, thời gian dần trôi qua tạo thành vòng xoáy, vây quanh Phurong Lâm chuyển động, như Bách Điều Triều Phurong chăm chú vờn quanh.

"Sưu!" Phurong Lâm cuối cùng một kiếm lặng yên đâm ra, lập tức kinh khởi không gian tiếp tục ba động, trong chốc lát Táng Kiếm Trì đung đưa.

Rất nhiều linh kiếm rực rạch, giống như muốn phát sinh bạo loạn, Táng Kiếm Trì bên trong cuốn lại tùy ý cuồng bạo kiếm khí, giăng khắp nơi sát cơ thoải mái đập trùng.

"Không tốt!" Phurong Lâm trong nháy mắt chiếu phim tới, lập tức linh lực quay vòng, trong thức hải Tru Tiên Kiếm ý chậm rãi phóng xuất ra.

Băng lãnh như tuyết, lãnh khốc như sắt, phảng phất mở ra Địa Ngục môn hộ, một cỗ cuộn cuộn cuồng đại kiếm ý tràn ngập ra, như là quân vương dò xét lãnh địa.

Tru Tiên Kiếm ý vừa ra, lập tức Táng Kiếm Trì tất cả bạo loạn kiếm ý cùng linh kiếm toàn bộ an tĩnh lại.

Phurong Lâm có thể rõ ràng cảm nhận được rất nhiều kiếm ý như là tiểu hải tử rung động rung động nom nớp, đối mặt Tru Tiên Kiếm ý uy thế, lộ ra như thể thất kinh.

"Đến cùng là Hồng Hoang đệ nhất hung kiếm! Tru Tiên Kiếm ý tại trong kiếm quân vương địa vị không thể lay động!" Phurong Lâm dương dương đắc ý

nói.

Bình tĩnh Táng Kiếm Trì lộ ra phá lệ quý dị, mưa to nổi lên phong mẫn lâu, Phương Lâm luôn cảm thấy giống như có chuyện gì muốn phát sinh giống như .
Cái kia thanh màu đen kiếm gãy run run tần suất càng lúc càng nhanh, thân kiếm tràn ngập một cỗ hung ác bạo ngược khí tức, phảng phất muốn thức tỉnh.
"Túu túu!" Âm thanh chói tai đột nhiên tại Táng Kiếm Trì vang lên, màu đen kiếm gãy thành linh lơ lửng ở giữa không trung.

"Thật là chuyện gì xảy ra? Thanh này kiếm gãy làm sao không chút nào dấu hiệu liền bạo phát?"

Phương Lâm trên mặt viết đầy một bụng hoang mang, không phải là bị vừa mới Tru Tiên Kiếm ý cho dẫn dụ đi ra rồi?

Vì nghiệm chứng chính mình suy đoán, Phương Lâm nhanh chóng thu hồi Tru Tiên Kiếm ý, lập tức màu đen kiếm gãy lần nữa ngã rơi xuống đất, như ngày xưa không nhúc nhích tí nào.

Lần nữa phóng thích Tru Tiên Kiếm ý, màu đen kiếm gãy trong nháy mắt phóng lên tận trời, thu hồi kiếm ý, liền ngã rơi xuống đất.

Như thế lặp lại, Phương Lâm nội tâm rất rõ ràng cảm giác được thanh này kiếm gãy tất nhiên có đáng sợ lai lịch, có lẽ cùng trong truyền thuyết thánh nhân có liên quan.

Phương Lâm chậm rãi đi đến kiếm gãy trước mặt, song tay vuốt ve lấy thân kiếm, trong đầu tựa như tia chớp đang suy tư thanh này màu đen kiếm gãy lai lịch.

"Còn đang nghiên cứu thanh này kiếm gãy?" Không Minh chân nhân đột ngột xuất hiện ở giữa không trung, trong nháy mắt nghi vấn hỏi: "Vị trí làm sao đi động?"

Màu đen kiếm gãy nguyên bản cắm ở trên tảng đá, bây giờ tại nằm tại Phương Lâm dưới chân, tất nhiên là có nhân di động màu đen kiếm gãy!

Phương Lâm cũng không biết Không Minh chân nhân có thấy hay không vừa rồi một màn kia, đành phải giải thích nói: "Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, đột nhiên liền bay lên, sau đó rất nhanh liền ngã xuống, khả năng có người nào hoặc là sự vật gây nên hứng thú của nó đi?"

Không Minh chân nhân thân hình đột nhiên đáp xuống Phương Lâm bên cạnh, ánh mắt thâm thúy nhìn chăm chăm Phương Lâm, phảng phất muốn xem mặc Phương Lâm nội tâm suy nghĩ.

"Có lẽ người nói có đạo lý, ta lần này tới là có nhiệm vụ muốn giao cho người! Nếu là có thể hoàn thành, người liền có thể rời đi Táng Kiếm Trì!"

Phương Lâm thần sắc hơi động, tại màu đen kiếm gãy phát sinh dị động trước đó, hắn đã sớm muốn rời đi địa phương này, nhưng là hắn hiện tại không muốn nhanh như vậy rời đi.

Càng đủ cảm thụ Tru Tiên Kiếm ý mà dị động kiếm gãy, hoàn toàn câu ở Phương Lâm hảo tâm tâm lý, tất nhiên muốn biết rõ ràng sau mới có thể thân nhiên rời đi.

"Không Minh chân nhân xin phân phó!" Phương Lâm thái độ rất đoan chính.

"Người chém giết Hắc Phong trại bên trên đạo tặc, sau đó mang theo trại chủ thủ cấp trở về!" Không Minh chân nhân lạnh lùng nói, tiện tay ném qua một đạo ngọc bài.

"Ta từ trước tới giờ không giết vô vọng người!" Phương Lâm nhìn ngang Không Minh chân nhân, kiên định nói ra tín niệm của mình.

"Hừ! Xem hết ngọc bài bên trong tin tức về sau, mới quyết định!"

Phương Lâm thần thức tiến vào ngọc bài bên trong, rất nhanh liền xem hết bên trong truyền đến tin tức, sắc mặt âm trầm không chừng.

"Nên giết! Toàn bộ đều nên giết!" Phương Lâm cắn răng nghiêng lợi nói ra, toàn thân tản ra sát cơ nồng nặc.

Không Minh chân nhân mặt mày gật đầu, nói ra: "Rất tốt! Vậy liền cùng bọn hắn đi một chuyến đi!"

Một đạo linh quang bao vây lấy Phương Lâm rời đi Táng Kiếm Trì, đi theo tại Không Minh chân nhân sau lưng, hướng phía Phiêu Tuyết thành phương hướng bay đi.

Đi theo đám bọn hắn đi một chuyến? Bọn họ là ai? Hắn là Không Minh chân nhân còn tìm mặt khác một nhóm người công kích Hắc Phong trại?

Thế nhưng là lấy thực lực của hắn, muốn phá hủy Hắc Phong trại, có thể nói dễ như trở bàn tay, không cần tốn nhiều sức, vì sao muốn đem ta phái đi ra đầu?

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152:: Tổ kiến đội ngũ

Phiêu Tuyết thành, bông tuyết nhẹ nhàng man múa, gió rét thấu xương như như Địa ngục âm lãnh, hai bên đường thương tùng thân cảnh thẳng tắp, bao trùm lấy thật dày tuyết đọng.

"Không Minh chân nhân đến !" Trên mặt đất rất nhiều người mừng rỡ như điên.

Hai bóng người nhanh như tia chớp rơi xuống trong mọi người ở giữa, một cỗ so băng tuyết càng thêm âm lãnh kiếm ý phát ra, đám người không tự chủ được lui về phía sau mấy bước.

Không Minh chân nhân lạnh lùng nhìn lấy đám người, sau đó ánh mắt dừng lại ở Sở Hành Thiên trên mặt: "Nhân đều đến đông đủ?"

"Hồi bẩm chân nhân, toàn bộ đến đông đủ!" Sở Hành Thiên ngấm nhìn bốn phía, khom người trả lời.

"Rất tốt! Sở Hành Thiên, ngươi đem nhiệm vụ lần này đơn giản giới thiệu một chút, sau đó liền mang theo bọn hắn đi hoàn thành nhiệm vụ đi!"

Phương Lâm mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, hắn hiện tại chỉ biết là muốn công phá Hắc Phong trại, giết tiến trong trại tất cả đạo tặc, không nghĩ tới còn có những nhiệm vụ khác.

"Không chỉ là trực tiếp đánh giết Hắc Phong trại chủ sao?" Phương Lâm nghi vấn hỏi.

"Không cần hỏi nhiều, đi theo Sở Hành Thiên là có thể! Về phần những chuyện khác, hắn sẽ giới thiệu rõ ràng!" Không Minh đạo nhân chân đạp trường kiếm bay lên không.

Không hổ là lấy kiếm Nhập Đạo cao thủ, lãnh khốc cao ngạo, lời lẽ phong hành, không chút nào dây dưa dài dòng!

Sở Hành Thiên trên mặt hiện ra một cỗ không hiểu ý cười, đối với Không Minh chân nhân biểu hiện, căn bản sẽ không cảm giác đến bất kỳ ngoài ý muốn.

Bầu trời bông tuyết càng nhiều càng nhiều, như là tơ liễu cuốn tới, lạnh thấu xương gió như là thấu xương cương đao từ khuôn mặt xẹt qua.

"Có lẽ trong các ngươi phần lớn người không biết nhiệm vụ là cái gì? Ta đến kỹ càng nói với các ngươi nói chuyện!"

Sở Hành Thiên ánh mắt từ mỗi cá nhân trên người đảo qua, trời sinh có được lãnh tụ khí chất, để đám người không thể không dụng tâm lắng nghe.

"Hàng năm mừng chín tháng chín là Phiêu Tuyết thành các phái lịch luyện ngày, phàm là gia tộc hoặc là tông môn có được Nguyên Thần cảnh lực trọng thiên trở lên cao thủ, đều có thể phái ra nhiều nhất ba tên đệ tử tham kiến lịch luyện, tại lịch luyện quá trình bên trong có thể lẫn nhau tổ đội, đi hoàn thành ngọc bài bên trong ban bố nhiệm vụ, nhưng là quyết không cho phép tại chưa hoàn thành nhiệm vụ trước, tiến hành lẫn nhau chém giết!" Sở Hành Thiên cao giọng nói ra, thanh âm tại băng thiên tuyết địa ở trong lộ ra phá lệ rõ ràng.

Lịch luyện ngày? Phương Lâm tâm bên trong càng thêm nghi ngờ, ta cũng không phải Táng Kiếm cốc đệ tử, Không Minh chân nhân vì sao muốn phái ta tới tham gia lịch luyện.

"Đang hành động trước đó, nếu là có nhân dám một mình để lộ bí mật! Sẽ bị trực tiếp xử tử!" Sở Hành Thiên lạnh lùng nói.

Ngấm nhìn bốn phía, không có người xách ra bất cứ ý kiến gì, Sở Hành Thiên mới tiếp tục nói ra: "Mỗi người nhiệm vụ đều đã phân phối xong, toàn bộ chất chứa tại ngọc bài bên trong, mọi người có thể tìm kiếm mình hợp tác, sau đó thương lượng như thế nào đi chấp hành nhiệm vụ! Ngần vạn phải nhớ phải đem nhiệm vụ mục tiêu mang về, Phiêu Tuyết thành rất nhiều tông tộc cùng tông môn sẽ cung cấp đại lượng Linh tu luyện pháp quyết cùng Linh khí làm ban thưởng!"

Ở đây rất nhiều người đều là lần đầu tiên tham gia loại nhiệm vụ này, nhưng mỗi người biểu lộ nhưng đều là kích động, muốn đại triển thân thủ.

Phương Lâm ngọc bài trong nhiệm vụ cho: công phá Hắc Phong trại, đem Hắc Phong trại chủ Phó Ứng Tinh thủ cấp mang về!

Cũng không biết Phó Ứng Tinh thực lực như thế nào, nếu là thực lực quá cao, nói không chừng đến bại lộ là bài tẩy của mình.

Phương Lâm cũng không phải không nghĩ tới trực tiếp thoát đi lần luyện tập này, sau đó triệu hoán Kim Sí Đại Bàng Điều rồi đi Phiêu Tuyết thành.

Nhưng là nghĩ đến Không Minh chân nhân kinh khủng kiếm thuật, Phương Lâm cười khổ lắc đầu, vẫn là bỏ đi cái này không đáng tin cậy suy nghĩ.

Lần lịch lãm này chưa chắc không phải một cái kiểm nghiệm thực lực mình cơ hội, phải biết tại Tảng Kiếm Trì hơn tám tháng, Phương Lâm nhưng không có chút nào lười biếng.

"Ai là đi Hắc Phong trại?"

"Có đi Tiêu Dao cốc sao?"

"Thanh phong nước huynh đệ ở đâu? Mau tới đây a! Ta đã chuẩn bị xong nhanh nhất truy phong câu!"

Tràng diện này để Phương Lâm nhớ tới game online bên trong vào phó bản đánh quái tình hình, khắp nơi đều tại tìm kiếm mình đồng đội!

Bóp lấy trong tay ngọc bài, Phương Lâm hướng phía vị kia tìm kiếm Hắc Phong trại thiếu niên đi qua.

"Vị tiểu huynh đệ này, ngươi cũng là đi Hắc Phong trại? Đánh giết Hắc Phong trại chủ Phó Ứng Tinh?" Phương Lâm trực tiếp hỏi.

"Không sai, ta muốn đi Hắc Phong trại, nhưng không phải đi giết Hắc Phong trại chủ, ta vừa mới đột phá Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên, làm sao có thể đánh thắng được hắn!"

Người này dáng người trắng kiện, người mặc màu lam nhạt lông chồn trường bào, phần eo quấn quanh lấy một cây màu tím đai lưng, xanh biếc ngọc trầm tại mép tóc ở giữa lóe sáng.

Phương Lâm lập tức không biết nên nói cái gì, ta cũng là Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên, vì sao nhiệm vụ của ta là đi đánh giết Phó Ứng Tinh?

"Hắc Phong trại chủ là cảnh giới gì?" Phương Lâm nói ra nghi ngờ của mình.

"Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên!" Người trẻ tuổi nói thẳng, nhìn lấy Phương Lâm nhủ chặt lông mày nghi vấn hỏi: "Nhiệm vụ của ngươi là đánh giết Hắc Phong trại chủ?"

Phương Lâm cười khổ trả lời: "Xem ra ta căn bản không có hi vọng hoàn thành a! Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên a!"

Nếu là không tá trợ Huyền Minh Xà cùng Tru Tiên Kiếm ý, lấy Phương Lâm thực lực trước mắt tới nói, đối mặt cao thủ như thế, có thể nói hẳn phải chết không nghi ngờ.

"Tiêu Thần! Ngươi cũng là đi Hắc Phong trại sao?" Thiếu nữ thanh âm thanh thúy truyền tới.

Phương Lâm nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn thấy một cô gái đang theo bọn hắn đi tới, giống như tại Tư Không Trích Tinh tuyển bạt thí luyện bên trên gặp qua một lần.

Tiêu Thần hai mắt tỏa sáng, mặt mày hớn hở nói: "Mạc Vi Vi, chẳng lẽ nói nhiệm vụ của ngươi cũng là đi Hắc Phong trại?"

"Đúng vậy a, đúng a! Chúng ta có thể cùng đi a!" Mạc Vi Vi cười hi hi nói.

Thời gian nửa nén hương cũng chưa tới, trên cơ bản tất cả mọi người tìm tới chính mình đồng đội, lẫn nhau tạm biệt về sau hướng phía mục tiêu sở tại địa xuất phát.

"Chỉ có ba người chúng ta người sao?" Phương Lâm nhìn lấy đại đa số nhân cười Linh thú biến mất đang bay múa trong bông tuyết.

Mạc Vi Vi Dao Dao đầu nói ra: "Còn có hai người, liền là hai người bọn hắn!"

Phương Lâm thuận ngón tay của nàng nhìn lại, hai vị lãnh ngạo người trẻ tuổi cũng đang nhìn bọn hắn, không có chút nào chuyển bước ý tứ.

"Triệu Trọng Dương! Trương Kính Tùng! Như thế nào là hai người bọn họ cục sất! Thật không có thú!" Tiêu Thần cúi đầu lẩm bẩm.

"Bọn hắn bắt quá đi, ba người chúng ta đi qua đi! Ai để hai người bọn họ thực lực cao nhất đâu!"

Mạc Vi Vi tay trái lôi kéo Phương Lâm, tay phải dắt lấy Tiêu Thần, vẻ mặt tươi cười đi đến Triệu Trọng Dương bên cạnh.

"Đã mục tiêu đều là Hắc Phong trại, vậy các ngươi liền theo ta đi! Chú ý bảo vệ mình, không cần kéo chúng ta chân sau!" Trương Kính Tùng lạnh lùng nói.

Tiêu Thần lúc ấy sắc mặt liền âm trầm xuống, cấp tốc phản bác: "Trương Kính Tùng, ngươi đừng quá tùy tiện! Nơi này cũng không phải ngươi thực lực cao nhất!"

Phương Lâm im lặng im lặng, hẳn đối với nơi này tất cả mọi người chưa quen thuộc, tại cục thế trước mặt dưới, giữ yên lặng là hẳn có thể làm ra lựa chọn tốt nhất.

Triệu Trọng Dương trong con ngươi bộc phát ra một cỗ lãnh lệ hàn ý, nhìn thật sâu Trương Kính Tùng một chút, sau đó sai bước hướng phía trước đi.

đến.

"Uy! Chờ chúng ta một chút a!" Mạc Vi Vi bước nhanh đi theo.

Thờ ơ lạnh nhạt Phương Lâm đột nhiên sắc mặt như mây đen che trời âm trầm xuống, phảng phất xảy ra chuyện gì đáng sợ sự tình.

Trong thức hải Phong Thần đồ giám truyền đến tin tức, tại tấn cấp Nguyên Thần cảnh trước đó, Phương Lâm cũng không còn cách nào sử dụng Tru Tiên Kiếm ý cùng Phong Thần đồ giám phong ấn công năng.

Cũng liền nói từ nay về sau, Phương Lâm chỉ có thể ý vào thực lực chân chính đối mặt trước nay chưa có khiêu chiến, thí dụ như Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên Phó Ứng Tinh!

Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên giao đấu Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên! Tu đạo, nghịch thiên mà đi! Chiến đấu chân chính vừa mới bắt đầu!

Hiệp lộ tương phùng dừng giả thắng, Phương Lâm cố gắng làm mình nội tâm bình tĩnh trở lại, hướng phía Tiêu Thần đám người thân ảnh đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153:: Hợp mưu hợp sức

Hắc Phong trại tọa lạc tại Phiêu Tuyết thành sáu trăm dặm Hoành Đoạn sơn mạch, rừng thiêng nước độc dẫn đến rất nhiều nhân lưu lạc làm gạch cò, lấy cướp bóc mà sống.

"Báo cáo trại chủ! Thám tử truyền đến tin tức, có năm tên Tu Đạo giả tiến đánh Hắc Phong trại!" Râu đen đại hán đẩy cửa ra hô lớn.

"Tiến đánh Hắc Phong trại! Bọn hán là ăn hùng tâm báo tử đảm! Đề là những người nào a?" Hắc Phong trại chủ Phó Ứng Tinh chẳng thèm ngó tới nói.

Hắn bản thân thực lực tại Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên, nhưng là lâu dài tranh đấu chém giết, liền xem như đối mặt Cửu Trọng Thiên cao thủ, cũng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Bởi vì hắn bình thường cướp bóc họa hại đều là người bình thường nhà, cũng không có Nguyên Thần chân nhân tìm tới cửa, sinh hoạt trôi qua tiêu sái cực kỳ.

"Cao nhất Nhập Đạo cảnh lục trọng thiên, thấp nhất chỉ có Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên!" Râu đen vội vàng nói.

Phó Ứng Tinh ngồi bên cạnh một vị trung niên tu sĩ, xanh xao vàng vọt, phảng phất dinh dưỡng không đầy đủ, trong con ngươi tản ra âm lãnh hàn khí.

"Loại chuyện này không đáng đại ca tự mình xuất thủ, chờ bọn hán tới, ta đi giáo huấn bọn hán! Không dám trời cao đất rộng, vậy mà khiêu khích Hắc Phong trại!"

"Nhị đệ nói có đạo lý! Chuyện này liền giao cho ngươi toàn quyền làm chủ!" Phó Ứng Tinh vung tay lên sáng khoái nói.

"Đa tạ đại ca!" Trung niên tu sĩ cười nói.

Trung niên tu sĩ xoay người, nhìn lấy râu đen nói ra: "Phái người đi theo đám bọn hán năm cái, tìm phong thủy địa phương tốt, ta tự mình đưa bọn hán lên đường!"

Râu đen đáp ứng, nhưng là nói thầm trong lòng không ngừng, để ngươi tự mình đưa bọn hán lên đường, chỉ sợ bọn họ ngay cả chết cũng không biết nguyên nhân.

Trại chủ Phó Ứng Tinh hào tính cách hào sảng, lúc chiến đấu dũng mãnh không sợ, phạm là cần hắn xuất thủ thời điểm, đều là đánh cho đến chết, tuyệt không thủ hạ lưu tình.

Nhưng là Nhị trại chủ tâm ngoan thủ lạt, bản thân thực lực chỉ có Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên, phi thường giỏi về mượn nhờ ngoại lực đánh giết đối thủ, nhất là âm mưu quỷ kế.

Nhìn lấy râu đen đi ra đại đường bóng lưng, Nhị trại chủ miệng bên trong hiện ra một cổ âm hiểm cười lạnh, thấy Phó Ứng Tinh đều có chút lỗ chân lông sợ hãi.

"Nhị đệ! Ta mỗi nhìn thấy loại vẻ mặt này thời điểm, cũng cảm giác không rét mà run, may mắn người là ta Hắc Phong trại nhân! Nếu không ta thật sự là ăn ngủ không yên."

Trung niên tu sĩ từ chối cho ý kiến nói ra: "Đại ca nói đùa, cao thâm đến đâu kẻ sách cũng ngăn cản không nổi thực lực tuyệt đối!"

Phó Ứng Tinh thật sâu nhìn lấy trung niên tu sĩ, đột nhiên cất tiếng cười to: "Nhị đệ nói không sai, người khác cuối cùng sợ hãi vẫn là chúng ta thực lực tuyệt đối!"

Bốn trăm dặm bên ngoài, một chỗ đen kịt trong sơn động, hai nơi đồng lửa đốt chính vượng, xán lạn hỏa diễm chiếu rọi tại trên mặt của mỗi người.

Hoặc là hưng phấn, hoặc là tức giận, hoặc là tức giận bất bình, hoặc không tranh quyền thế, hoặc thờ ơ lạnh nhạt.

"Nhiều nhất ba ngày, chúng ta liền có thể đến tới Hắc Phong trại! Các vị có ý nghĩ gì?" Mạc Vi Vi liếc nhìn qua đám người, trực tiếp hỏi.

Tiêu Thần khoe miệng xúc động giống như muốn nói gì, lại muốn nói lại thôi, nhìn Trương Kính Tùng nhú chặt mày lên.

"Có lời cứ nói, làm gì ấp a ấp úng!" Trương Kính Tùng khinh thường nói.

"Trương Kính Tùng, nói ít ngồi chiêm chọc! Ta chỉ là đang nghĩ trong chúng ta thực lực cao nhất cũng chính là Vi Vi tỷ, thế nhưng là nàng chỉ có Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên, đối mặt Hắc Phong trại chủ thời điểm đến tột cùng có bao nhiêu phần thắng, nếu cái kia Phó Ứng Tinh đột phá đến Cửu Trọng Thiên, vậy chúng ta tại làm sao hoàn thành nhiệm vụ!"

Tiêu Thần lời nói là vấn đề rất thực tế, đối mặt Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên trời Phó Ứng Tinh, mọi người sắc mặt không khỏi âm trầm xuống, trong nháy mắt tê ngắt.

Phương Lâm càng là mặt không biểu tình, không có Phong Thần đồ giám cùng Tru Tiên Kiếm ý, hẳn nhiên nhất chỉ có thể dựa vào Bôn Lôi Cửu Thế cùng tuyệt diệu Bạch Hổ đẳng thiên bộ.

Thương Minh phái công pháp có thể nói tại tu đạo giới thuộc về tầng dưới chót nhất, mà Phương Lâm vừa vừa bước vào đến Nhập Đạo cảnh, rễ bản chưa kịp tu luyện.

Về phần tại Tảng Kiếm Trì tu luyện một bộ kiếm thuật, trước mắt còn không có đạt tới thu phóng tự nhiên cảnh giới.

Cái này là một đám dị bẩm thiên phú cao thủ thanh niên, nhưng là tại đối mặt thế hệ trước cao thủ thời điểm, y nguyên để đám người cảm giác được một cổ áp lực vô hình.

"Có lẽ chúng ta có thể căn cứ riêng phần mình am hiểu công pháp, chế định hoàn chỉnh kế hoạch công kích?" Mạc Vi Vi bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng.

Triệu Trọng Dương phảng phất vạn năm bàn thạch, trên mặt biểu lộ không có chút nào biến hóa, chỉ là nhàn nhạt nói ra: "Ta am hiểu cận thân công kích! Nhất là đao pháp!"

"Ta sở trường nhất chính là Hòa hệ thần thông, ta nhục thân quá yếu đuối!" Tiêu Thần gãi gãi đầu cảm giác rất không có ý tứ.

"Ta lợi hại nhất là tinh thần công kích!" Mạc Vi Vi lời nói để trước mắt mọi người sáng lên.

Tinh thần công kích đối Nguyên Thần cảnh cao thủ không có bao nhiêu tác dụng, nhưng là đối với Nguyên Thần cảnh trở xuống Tu Đạo giả, có tự nhiên chế ước cùng hạn chế.

Trừ phi Hắc Phong trại chủ Phó Ứng Tinh cách ngưng tụ Nguyên Thần chỉ có cách xa một bước, nếu không tất nhiên phải bị Mạc Vi Vi tinh thần công kích đánh lén.

Triệu Trọng Dương gật đầu nói ra: "Người có thể tùy thời lựa chọn đánh lén!"

"Ta chỉ có thể sử dụng một lần tinh thần công kích!"

"Từ Thiên Đường đến như Địa ngục cảm giác, nhân sinh thật sự là đại khởi đại lạc quá nhanh!" Tiêu Thần mắt tròn, ngây ngốc nhìn lấy Mạc Vi Vi.

Mạc Vi Vi sắc mặt đỏ bừng, thấp giọng nói ra: "tuy nói thực lực của ta là thất trọng thiên, nhưng là ta am hiểu là luyện đan, chiến đấu phương diện ta rất kém cỏi."

"Ta Băng hệ thần thông có thể băng phong Nhập Đạo cảnh trở xuống nhân, thời gian có thể ổn định tại nửa canh giờ!" Trương Kính Tùng nói bổ sung.

"Bất quá như là một đối một, ta có thể ứng phó Nhập Đạo cảnh lực trọng thiên cao thủ!"

Triệu Trọng Dương sắc mặt lạnh lùng, ngạo nghễ gật gù đầu, ánh mắt rơi vào Phương Lâm trên mặt.

"Ta sở trường nhất chính là một bộ chương pháp! Kiếm pháp hơi có tiếp xúc!" Phương Lâm đáp lại nói.

Vấn đề đã rất rõ ràng, đám người ở trong thực lực cao nhất Mạc Vi Vi, thực lực miễn cưỡng đạt tới lực trọng thiên, tuyệt đối không thể thừa nhận Phó Ứng Tinh công kích.

Lãnh ngạo nhất Triệu Trọng Dương lại có thể ngăn cản thất trọng thiên cao thủ, thậm chí có hi vọng đem chém giết.

"Đối mặt Phó Ứng Tinh, chúng ta vẫn là không có phần thắng chút nào?" Tiêu Thần cau mày nói ra.

"Vì cái gì ta muốn trực tiếp khiêu chiến Phó Ứng Tinh? Nếu như khai thác quanh co chiến thuật đâu?" Phương Lâm thử thăm dò đưa ra ý kiến của mình.

"Quanh co chiến thuật?"

"Làm sao cái quanh co pháp? Nói nghe một chút!" Mạc Vi Vi truy vấn.

"Man thiên quá hải, bàng quan, bỏ đá xuống giếng, nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, mượn đao giết người, đục nước béo cò, điệu hổ ly sơn!" Phương Lâm đột nhiên dừng lại.

Tiêu Thần cùng Triệu Trọng Dương liếc nhau, sau đó yên lặng gật đầu, ra hiệu Phương Lâm tiếp tục nói đi xuống.

"Đầu tiên chúng ta đã minh xác một sự thật, cái kia chính là tấn công chính diện Phó Ứng Tinh, tuyệt không có chút nào phần thắng!" Phương Lâm đứng dậy, nhìn lấy đám người.

"Duy chỉ có áp dụng không phải thường quy biện pháp, lợi dụng quanh co chiến thuật, chúng ta mới có cơ hội nhất cử đánh giết hắn! Bởi vì cái gọi là bất giác trước bất vua, nếu như Phó Ứng Tinh bị chúng ta chém giết, ta tin tưởng Hắc Phong trại những người khác nhất định lòng người tán loạn, đến lúc đó chúng ta liền có thể đục nước béo cò thu hồi nhiệm vụ mục tiêu!"

"Các người cảm thấy thế nào?" Mạc Vi Vi khiếp sợ nhìn lấy Phương Lâm hỏi.

"Ta không có ý kiến!"

"Ta cũng không có ý kiến!"

Trương Kính Tùng lông mày nhẹ nhàng run run, nhìn thấy ánh mắt của mọi người rơi xuống trên người hắn thời điểm, mở miệng nói ra: "Các người nói làm như thế nào thì sẽ làm như thế đó đi!"

"Đã chúng ta đã đạt thành nhất trí ý kiến, mọi người liền hợp mưu hợp sức, tiếp thu ý kiến quần chúng, muốn ra ổn thỏa phương thức hoàn thành nhiệm vụ lần này!"

Cứ việc Phương Lâm đưa ra bước đầu phương án giải quyết, nhưng là hắn tự thân cảnh giới quá thấp, cuối cùng vẫn từ Triệu Trọng Dương phụ trách chính thể quy hoạch trừ tính chung.

Đêm dần dần sâu, tiếng gió gào thét từ không đình chỉ, tại vô tận phong tuyết bên trong, trong sơn động đông lạnh càng ít càng vượng, sóng nhiệt cuộn cuộn.

Chương 154:: Gặp rắc rối

Hắc vụ sâm lâm là thông hướng Hoành Đoạn sơn mạch phải qua đường, cao mấy chục mét đại thụ che trời cành lá rậm rạp, thật dày tuyết đọng phía dưới ẩn giấu đi trùng điệp sát cơ.

Liên tiếp rõ ràng dấu chân tại trên mặt tuyết nổi lên, nương theo lấy kéo kệt kệt tiếng vang, tại yên tĩnh hắc vụ sâm lâm lộ ra phá lệ chói tai.

"Xuyên qua hắc vụ sâm lâm! Chúng ta liền rời đi Phiêu Tuyết thành địa giới!" Tiêu Thần thờ hồn hèn nói ra.

Những người khác cũng cảm thấy thể xác tinh thần mỏi mệt, từ sáng sớm xuất phát đến bây giờ, đi đem gần trăm dặm đường núi, cơ hồ hao hết thể lực.

Bên tai ngẫu nhiên có thể nghe được trong rừng cây phi cầm tẩu thú gào thét, thậm chí có thể cảm nhận được hắc vụ sâm lâm mang đến vô hình cảm giác đè nén.

Triệu Trọng Dương cùng Trương Kính Tùng đi tại ngay phía trước, đằng sau là Phương Lâm cùng Tiêu Thần, Mạc Vi Vi trong bọn hắn ở giữa, tiếp tục đi đến phía trước.

"Nghe nói hắc vụ sâm lâm dài ước chừng mười lăm dặm! Dựa theo trước mắt tốc độ tiến lên, nhiều nhất còn có một canh giờ liền có thể đi ra hắc vụ sâm lâm."

Trương Kính Tùng thận trọng quan sát đến chung quanh, sợ phụ cận có đẳng cấp cao Linh thú đánh lên.

"Không bằng, chúng ta tại cái này nghỉ ngơi một chút đi, ta đói!" Mạc Vi Vi đỏ mặt nói ra.

Triệu Trọng Dương ngắm nhìn bốn phía, một đạo vô hình đao khí xẹt qua dưới chân mặt đất, lập tức kích thích vô số bông tuyết, lộ ra sạch sẽ mặt đất.

Hai chân đột nhiên phát lực, chạy nhanh, hung hăng tại thân cây đập một cước, cả người trong nháy mắt bay về phía không trung, trường đao trong tay bộc phát ra chương mắt đao mang.

"Răng rắc!" Một tiếng vang thật lớn, cổ thùng nước thân cây bị nganh sinh sinh chém đứt, rơi ở dưới chân mọi người.

Triệu Trọng Dương liên tục không ngừng huy động trường đao, trong nháy mắt liền làm thành năm cái rưỡi thước cao thốt gỗ, còn lại nhánh cây cũng bị tập trung lại.

"Dạng này thật sự là quá tốt! Có địa phương ngồi!" Mạc Vi Vi vỗ nói ra, tùy tiện tại cái nào đó thốt gỗ bên trên ngồi xuống.

"Xem ta!" Tiêu Thần tay phải nghịch kim đồng hồ chuyển động, một cỗ lửa nóng linh lực phun ra đến, rơi vào nhánh cây chòng, xán lạn hỏa diễm bốc cháy lên.

Trương Kính Tùng cùng Phương Lâm không nói gì, đều tự tìm thốt gỗ ngồi xuống, bọn hắn đều cần thời gian đến khôi phục thể lực.

Loại tình huống này cũng là tu luyện thời cơ tốt nhất, hao phí linh lực lần nữa tu luyện liền sẽ làm ít công to!

"Các ngươi không đi đi săn sao? Ta mới vừa nói qua ta đói a!" Mạc Vi Vi nhìn lấy đám người thờ ơ, ủy khuất nói.

Phương Lâm tu luyện qua liễu tức thuật, đối tại động tĩnh chung quanh phi thường mẫn cảm, thấp giọng nói ra: "Đồ ăn tới cửa!"

"Không tệ! Tôi thật đúng lúc!" Triệu Trọng Dương trong con ngươi xẹt qua hàn ý.

Một cái cường tráng Âm Ảnh Báo xuất hiện ở trước mặt mọi người, toàn thân lông tóc đen như mực, con mắt tản ra hung tàn quang mang, dò xét nhân loại trước mặt.

Đồng lửa quang mang hấp dẫn Âm Ảnh Báo lực chú ý, nên bước tiến lên bộ pháp, chậm rãi tới gần đồng lửa trại.

"Các ngươi ai đi giết hắn! Ta muốn ăn thịt nướng!" Mạc Vi Vi hai mắt sáng ngời hữu thần, phảng phất trước mắt Âm Ảnh Báo đã là trong mâm đồ ăn.

Âm Ảnh Báo bỗng nhiên chấp lên phía sau lưng, chân sau kéo căng, con mắt nhìn chòng chọc vào Phương Lâm, chỗ cổ lông tóc hoàn toàn thẳng đứng lên.

Trương Kính Tùng cười nhạo nói: "Cái này Âm Ảnh Báo xem ra đối với kẻ yếu cảm thấy hứng thú, Phương Lâm, nếu như cần phải giúp một tay lời nói, cứ mở miệng là được!"

"Đa tạ Trương huynh, để cho ta thử một chút đi!" Phương Lâm đứng lên, lạnh lùng đối mặt với Âm Ảnh Báo.

"Rống!" Âm Ảnh Báo nổi giận gầm lên một tiếng, giương nanh múa vuốt hướng phía Phương Lâm đánh tới, xem ra muốn trực tiếp đem Phương Lâm xé thành hai nửa.

Phương Lâm hai chân đột nhiên phát lực, thả người nhảy lên, đùi phải từ bên trái xoay người đóng đưa, trùng điệp đá vào Âm Ảnh Báo phía sau lưng.

"Ầm!" Một cước này chỉ ít ỏi chứa trên trăm cân khí lực, vậy mà không có đá gãy Âm Ảnh Báo xương sống.

Âm Ảnh Báo nằm rạp trên mặt đất trên mặt, chân trước uốn lượn, phía sau lưng cao cao chấp lên, giống như một tòa thạch cung kiêu đứng thẳng tại dòng sông hai bên bờ.

Nắm chặt song quyền tụ tập mệnh môn linh lực, tay phải đột nhiên mở ra, lập tức một cái bàn tay màu xanh đột nhiên xuất hiện ở giữa không trung, xen lẫn hô hô lời mình.

Bàn tay màu xanh trong nháy mắt căng phồng lên đến, gào thét lên đánh tới hướng Âm Ảnh Báo!

"Ầm!" Một tiếng vang thật lớn, trong đồng tuyết xuất hiện thật sâu chương ấn, phi thường khủng bố!

Tiêu Thần trợn mắt hốc mồm, tự lẩm bẩm: "Quá tàn bạo a! Phương Lâm, ngươi quả thực là quá tàn bạo a!"

Triệu Trọng Dương cũng lộ ra vẻ ngưng trọng, loại này chương pháp không thể tầm thường so sánh a, có thể dẫn động lời mình công pháp quá hiếm ít.

"Một chương này chỉ ít có Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên thực lực!" Triệu Trọng Dương phán đoán phi thường chuẩn xác.

Âm Ảnh Báo tại Phương Lâm trong tay rất nhanh bị lột đi vỏ lông, trực tiếp dùng hòa tan tuyết nước rửa ráy sạch sẽ, dùng nhánh cây xuyên tốt đặt ở đồng lửa bên trên nướng.

"Phuong Lâm a, người công kích phương thức thật vô cùng đáng sợ a! Chỉ đơn giản như vậy một bàn tay, liền đem Âm Ảnh Báo đập chết !"

"Không thể không nói, loại này chương pháp thật rất khủng bố, ta có thể cảm giác được bên trong tích chứa tàn bạo lực công kích!"

Phuong Lâm yên lặng lật nướng Âm Ảnh Báo, nghe được Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi nghị luận, thật thà cười nói: "Bộ chương pháp này tên là Bôn Lôi Cửu Thế! Huyền hóa ra tới cự hình bàn tay nhìn rất đáng sợ, trên thực tế cũng không có quá mạnh lực lượng, dùng tới dọa nhân vẫn là vô cùng hữu dụng."

Trương Kính Tùng nhìn thấy Phuong Lâm bỗng nhiên đại phát thần uy, trong lòng vô cùng khó chịu, lạnh lùng chế giễu nói: "Nhìn ra được Phuong Lâm vừa mới một chương kia, mặc dù uy mãnh không sống có thể ngạnh hám Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên, nhưng là không biết đối mặt Nhập Đạo cảnh ngũ trọng thiên Linh thú, có thể hay không phát huy ra cường đại như vậy uy lực?"

"Trương Kính Tùng! Không cần luôn luôn âm dương quái khí! Phuong Lâm nhưng không có sai lầm người! Nói chuyện chú ý một chút!" Tiêu Thần phát câu .

Phuong Lâm đưa tay ngăn lại Tiêu Thần, đối mặt hùng hổ dọa người Trương Kính Tùng, Phuong Lâm nhún nạy cũng là có hạn độ, cũng không thể một mực bị nhân ức hiếp đi!

"Nếu là đối ta không hài lòng, vọt thẳng ta đến! Bất quá Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên mà thôi, thật đem mình làm Nguyên Thần chân nhân !" Phuong Lâm lạnh lùng đáp lại nói.

"Muốn chết!" Trương Kính Tùng trong nháy mắt đứng lên, hai tay kết động Linh quyết, lập tức một cỗ lạnh thấu xương hàn ý nổi lên.

Hai người chiến tranh phảng phất hết sức căng thẳng! Bầu không khí lập tức trở nên khàn trương đè nén!

"Đều bị ta im miệng! Trương Kính Tùng, quản tốt miệng của người!" Triệu Trọng Dương lạnh hừ một tiếng, ngăn lại nổi giận song phương.

Mạc Vi Vi cũng là khuyên nói ra: "Vẫn chưa hoàn thành nhiệm vụ đâu, liền nghĩ nội đấu, thật sự là phục các người hai cái !"

Thịt nướng mùi thơm thời gian dần trôi qua phiêu đảng đi ra, kim hoàng thịt nướng hấp dẫn lấy đám người ăn uống chi dục, hận không thể trực tiếp cắn xé.

"Hương vị coi như không tệ a! Âm Ảnh Báo chất thịt tươi non, thật sự là ăn ngon!" Tiêu Thần khoẻ mạnh khẩu khinh bắt đầu nhai nuốt.

Đã lâu cảm giác đói bụng cùng nồng đậm mùi thịt để đám người khẩu vị mở rộng, hoàn toàn không có chú ý tới phụ cận có bốn người nhanh chóng chạy tới.

"Tiểu thư! Tìm tới Âm Ảnh Báo !" Nào đó cái thanh âm kích động hô hào.

Vừa mới xuất hiện ba người đứng phía sau một vị tiểu nữ hài, ước chừng tám chín tuổi, ngập nước mắt to lộ ra ngây thơ cùng rực rỡ, thật sự là vô cùng khả ái.

"Các người thế mà ăn hết ta Linh thú! Đây chính là ta thích nhất tiểu đồng bọn a!" Nữ hài đơn giản không thể tin được trước mắt của mình.

Phuong Lâm nhìn lấy đột nhiên tiểu nữ hài, trong nháy mắt ngây ngẩn cả người, miệng bên trong thịt nướng chặt vật nuốt xuống.

Cái này Âm Ảnh Báo là người khác nuôi nhốt đó a! Nhìn trước mắt ba tên thị vệ, thực lực chỉ ít đều tại Nhập Đạo cảnh lục trọng thiên trở lên.

Nhớ tới kiếp trước ăn vụng nhà hàng xóm con chó vàng, hàng xóm mỹ mi tức giận vạn phần không chết không thôi tình hình, Phuong Lâm trong đầu hiện ra một cái ý niệm trong đầu.

Xông đại họa! Tùy tiện giết một đầu Âm Ảnh Báo, đều có thể chọc nào đó cái thể lực, vận khí thật sự là vô cùng gay go .

"Giết bọn hần cho ta! Thay ta Âm Ảnh Báo báo thù!" Tiểu nữ hài thần tình kích động, nổi giận dùng dùng ra lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 155:: Trực tiếp động thủ

Bạc trường thương màu trắng nõn bắn ra mấy đóa thương hoa, lóe ra điểm điểm hàn quang, phảng phất một đạo thiểm điện vọt thẳng lấy Phuong Lâm cở hòng đâm tới.

"Ám Ảnh Báo chính là chủ nhân nhà ta ban cho tiểu thư sủng vật, tiểu thư một mực cùng nó sinh hoạt chung một chỗ, không nghĩ tới hôm nay thế mà bị này vận rủi!"

Tiểu nữ hài phía bên phải hộ vệ, toàn thân tản ra một cỗ cường đại chiến ý, trường thương trong tay sát khí tràn ngập, phảng phất muốn đem Phuong Lâm tại chỗ giết chết!

"Phuong Lâm cẩn thận!" Mạc Vi Vi hoảng sợ nói.

Tiêu Thần trong nháy mắt đứng lên, không chút do dự, chói mắt hỏa điểm từ trước ngực phóng xuất ra, rơi xuống Phuong Lâm trước người, ngăn cản trường thương tiếp tục công kích.

"Hừ! Vũ Dũng, giết hán cho ta!" Tiểu nữ hài khí thế hung hăng hô.

Bên trái hộ vệ dặm chân tiến lên, đi đến Tiêu Thần trước mặt, tay phải tại chân phụ cận nắm chắc thành quyền đầu, phi thường trực tiếp dứt khoát liền là lẳng không một quyền.

Vô hình quyền phong trực tiếp kích phá Tiêu Thần hỏa điểm phòng ngự, tốc độ lại không có chút nào yếu bớt, trực tiếp đụng vào Phuong Lâm lồng ngực.

"Ầm!" Phuong Lâm lập tức rút lui vài chục bước, trên mặt tuyết lưu lại khắc sâu dấu chân.

Triệu Trọng Dương hai con ngươi hàn quang chột hiện, lạnh lùng nói ra: "Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên! Người này thuộc về ta!"

"Nhìn ra được thực lực của ngươi so ta cao hơn! Nhưng là cũng không có một chút tác dụng nào, dám đắc tội tiểu thư của chúng ta, chỉ có một con đường chết!" Vũ Dũng cực độ điên cuồng.

Tiểu nữ hài ngấm nhìn bốn phía nhìn tới mặt đất cự đại thủ chương ấn, nội tâm có chút xúc động, lại nhìn thấy chồng chất dưới tàng cây Ám Ảnh Báo đa lông, khuôn mặt càng thêm âm trầm.

"Vô mãnh liệt, vô cương, Vũ Dũng, động thủ giết bọn hán tất cả mọi người! Cho ta Ám Ảnh Báo báo thù!" Tiểu nữ hài nhuệ khí bức người.

Lập tức ba đạo thân ảnh đằng không mà lên, như là ba đầu vừa vừa ra khỏi lồng lảo hỏ, nhào về phía Phuong Lâm bọn người.

"Phuong Lâm, ngươi trước trốn đến phía sau đi!" Tiêu Thần vội vàng hô.

Tiêu Thần, Trương Kính Tùng cùng Tiêu Thần ba người lần lượt đứng ở Phuong Lâm trước người, Mạc Vi Vi đứng tại Phuong Lâm sau lưng, tùy thời chuẩn bị đánh lên.

Trận này ngoài ý muốn chiến đấu có thể nói là đám người lần thứ nhất kể vai chiến đấu, chính dễ dàng lẫn nhau kiến thức lẫn nhau tài nghệ thật sự.

Cho dù là Trương Kính Tùng đối Phuong Lâm rất không hài lòng, lúc này y nguyên đứng ở trước người, trong tay nắm lấy một thanh nhật trường kiếm màu xanh lam, thân kiếm còn quán hàn khí.

Triệu Trọng Dương lạnh hừ một tiếng, trực tiếp nghiêng thân mà lên, hai tay bên trong linh lực phun trào, như là bị nước thép đổ bê tông, hung hăng đánh tới hướng Vũ Dũng.

Từ tiểu nữ hài lựa chọn bên trên phán đoán, cái này Vũ Dũng thực lực hẳn là ba người ở trong thực lực cao nhất, cho nên Triệu Trọng Dương việc nhân đức không nhường ai xuất thủ.

Thân ảnh của hai người trong nháy mắt đan vào một chỗ, đụng chút đụng chút thanh âm tại hắc vụ rừng rậm vang lên, quyền cước tương đối thoải mái chấp trùng, song phương đều là cận thân cao thủ!

"Lưu tinh chân!" Triệu Trọng Dương sắc mặt đỏ bừng, đôi mắt đột nhiên đông đưa, phảng phất kẹp lấy lõi đình vạn quân chi lực, thế không thể ngăn cản.

Vũ Dũng không dám khinh thường chút nào, hai chân đột nhiên phát lực, hai tay giao nhau ở trước ngực, toàn lực ngăn cản Triệu Trọng Dương kinh khủng công kích.

Nương theo lấy lẳng không tiếng vang, Vũ Dũng hai chân trong nháy mắt lún xuống đất tuyết!

"Đáng chết!" Vũ Dũng hai mắt ảm chứa huyết hồng quang mang, song quyền cấp tốc nện trên mặt đất, cả người trong nháy mắt nhảy ra hố lõm.

Theo Vũ Dũng bạo tẩu, song phương giao thủ lần nữa, nhanh như tốc độ tia chớp, lõi đình vạn quân linh lực, để đám người âm thầm kinh hãi.

Tiêu Thần giờ phút này cũng không có dừng tay, toàn thân bị màu đỏ linh quang vây quanh, như là sinh hoạt tại Hỏa Diễm Thế Giới quân vương, thiên uy giáng lâm dò xét thiên hạ.

Tùng đạo từng đạo đỏ bùng hỏa điểm như cùng một cái con giao long, từ bốn phương tám hướng đem võ mãnh liệt bao bọc vây quanh, cực nóng sóng nhiệt cuộn cuộn đập vào mặt.

Nơi này tương phản thì là Trương Kính Tùng công kích, càng làm cho nhân không rét mà run.

Băng hệ linh lực tại băng thiên tuyết địa ở trong có tự nhiên tăng phúc tả hữu, mỗi một đạo kiếm khí lăng không xuất hiện, phảng phất có thể đông kết không gian chung quanh.

Võ mãnh trên mặt hiện đầy sương lạnh, toàn bộ thân thể đều cứng đến run lấy bầy, sắc mặt cực độ tái nhợt, bờ môi cũng là đỏ tía đỏ tía.

Phương Lâm tâm bên trong lửa giận tràn đầy, chẳng ai ngờ rằng cô gái này như thế hung ác, không hỏi xanh đỏ đen trắng trực tiếp muốn hướng đem bọn hán cho toàn giết chết.

Phải biết hắc vụ rừng rậm thường xuyên có Linh thú ẩn hiện, Âm Ảnh Báo cũng là hắc vụ rừng rậm so khá thường gặp Linh thú, chất thịt tươi non dẫn đến rất nhiều nhân tiến hành bắt giết.

Âm Ảnh Báo tại hắc vụ rừng rậm xuất hiện bị nhân chém giết, đây là nhất chuyện không quá bình thường thôi!

Huống chi nếu là sủng vật Linh thú, vì sao không mang tới sủng vật vòng cổ? Mặc kệ tại hắc vụ rừng rậm khắp nơi xôn loạn, bản thân liền là cực kỳ hoang đường sự tình.

Rất rõ ràng coi như Phương Lâm không có xuất thủ diệt đi Âm Ảnh Báo, cũng sẽ có cái khác dọc đường hắc vụ rừng rậm nhân thuận tay giết ăn.

Triệu Trọng Dương cận thân công kích quả nhiên lợi hại, quyền phong gào thét, chấn điếc phát hội, ép Vũ Dũng liên tục rút lui, mặt đất tuyết đọng như tờ liễu bay xuống.

Tiêu Thần cùng Trương Kính Tùng hai người cũng là chiếm thượng phong, băng hỏa tương đối, để võ mãnh liệt cùng võ mới vừa ở tránh chuyển xê dịch lúc, hưởng thụ băng hỏa Cửu Trọng Thiên khảo nghiệm.

"Các ngươi coi là nhiều người là được sao?" Tiểu nữ hài sắc mặt càng thêm âm trầm, lấy ra một khối ngọc bài dùng sức bóp nát, một đạo hào quang màu xanh lam tan biến mà qua.

Mọi người thấy làm sao không biết tiểu nữ hài tại truyền tống tin tức, không chừng có thể gọi tới bao nhiêu người đâu? Triệu Trọng Dương bọn người tăng nhanh tốc độ công kích.

Lộn xộn tiếng bước chân trong nháy mắt liền xuất hiện tại hắc vụ rừng rậm, mười mấy tên thân mặc giáp sắt màu đen thủ vệ danh dự tại tiểu nữ hài chung quanh.

"Phối hợp Vũ Dũng, đem bọn hán toàn bộ giết sạch!" Tiểu nữ hài tức hồng hèn hô.

Một cỗ sát khí vô hình trong nháy mắt tràn ngập tại Phương Lâm chung quanh, Mạc Vi Vi cũng là cẩn thận từng li từng tí lấy ra mình Linh khí, lại là một đóa tiên điểm ướt át hoa hồng.

"Làm sao bây giờ?" Tiêu Thần thấp giọng hỏi.

Triệu Trọng Dương lãnh khốc ánh mắt từ thiết y thủ vệ sắc mặt đảo qua, toàn bộ thân thể như là đại điều đột nhiên vọt lên, quơ linh quang chợt hiện nắm đấm vọt tới.

"Ta đến yểm hộ! Tách ra đi!" Triệu Trọng Dương lăng lệ quyền phong trực tiếp đánh ngã ba người.

Trương Kính Tùng tay phải trường kiếm trực tiếp cắm trên mặt đất, lập tức một đạo khí tức âm lãnh đông kết phương viên hai mươi mét mặt đất, trả lời: "Mục tiêu tập hợp!"

Mạc Vi Vi cũng không dám có chút do dự, lôi kéo Phương Lâm tay nhanh chóng xông vào hắc vụ rừng rậm chỗ sâu!

"Tiêu Thần, ngươi cũng theo sau!" Triệu Trọng Dương quyền cước không ngừng, chiến đấu khóa thân khóa thân càng ngày càng mãnh liệt, như là từ thiên ngoại chiến trường dần sinh chiến thần.

Trong chớp mắt bảy tám người bị Triệu Trọng Dương oanh lật đến, nhưng là trong nháy mắt lại bị áo đen thiết vệ vây công.

Tiêu Thần nhìn thật sâu tiểu nữ hài một chút, nhanh chóng hướng phía Phương Lâm thoát đi phương hướng đuổi theo.

Tiểu nữ hài tức hồng hèn quát: "Đuổi theo cho ta! Một cái cũng không thể bỏ qua, ta muốn bọn hán cho ta Âm Ảnh Báo chôn cùng!"

"Lưu lại ba người đến bảo hộ tiểu thư! Những người còn lại đuổi theo cho ta!" Võ mãnh liệt không dám chậm trễ chút nào, mang người đuổi theo.

Triệu Trọng Dương ý vị thâm trường xem ra Trương Kính Tùng một chút, trong tay thế công cũng càng ngày càng mạnh mẽ, từ từ đã đến tiểu nữ hài bên

cạnh.

"Bảo hộ tiểu thư!" Vũ Dũng rất nhanh phân biệt ra Triệu Trọng Dương ý đồ.

Không đợi còn lại hắc thiết thủ vệ kịp phản ứng, Trương Kính Tùng thân thể trong nháy mắt quay người ba trăm sáu mươi độ, từ kết băng mặt đất trực tiếp giết tới tiểu nữ hài trước người.

Như là điều hâu đi sẵn nhanh như thiểm điện, tay phải trực tiếp bắt lấy tiểu nữ hài yểu hâu!

"Toàn bộ dừng tay cho ta! Nếu không ta lập tức bẻ gãy cổ của nàng!" Trương Kính Tùng lạnh lùng nói.

Lập tức tất cả mọi người chấn kinh! Hắc thiết thủ vệ toàn bộ đình chỉ công kích, sợ Trương Kính Tùng đột nhiên phát lực, tổn thương bọn hắc tiểu chủ nhân.

Triệu Trọng Dương cũng là cười khở lắc đầu, không nghĩ tới Trương Kính Tùng thế mà dùng dã man như vậy phương thức bắt được tiểu nữ hài.

Đây chính là tám chín tuổi tả hữu tiểu nữ hài, bốp cổ lại muốn cầu đối phương đình chỉ công kích, loại này mất thân phận sự tình, Triệu Trọng Dương nhưng làm không được. trường thương màu trắng

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156:: Quá tàn bạo

"Phương Lâm chạy mau!" Mạc Vi Vi thờ hồng học, khuôn mặt đỏ bừng, bộ ngực đầy đặn nhanh chóng run run.

Phiêu Tuyết thành thế hệ tuổi trẻ cơ hồ tất cả mọi người có thể vượt cấp chém giết đối thủ! Triệu Trọng Dương lấy lực trọng thiên thực lực bức bách thất trọng thiên sở dĩ dừng liên tục bại lui, đủ để có thể nói rõ thực lực của hắn, Mạc Vi Vi thực lực thật sự là Nhập Đạo cảnh lực trọng thiên, nhưng bởi vì không thích tranh đấu, dẫn đến kinh nghiệm chiến đấu phi thường thiếu.

Phương Lâm che ngực, vừa mới sở dĩ dừng quyền phong xác thực thương tổn tới hắn! Loáng thoáng cảm thấy ngực đau đớn khó nhịn, bước chân cũng chậm lại.

"Chúng ta không trốn mất! Chỉ có liều chết đánh một trận!" Tiêu Thần nhìn lấy đã đuổi theo tới áo đen thiết vệ tự lẫm lẫm.

Đen kịt thân ảnh tại băng thiên tuyết địa bên trong như là trắng noãn bức tranh bị nhân gọi cho mực tàu, chế tạo ra lộn xộn tiếng bước chân càng ngày càng rõ ràng.

Phương Lâm trầm mặc một lát nói ra: "Ta có thể ngăn cản hai ba cái, lại nhiều lại không được!"

"Ta cũng không biết ta có thể ngăn cản mấy cái!" Mạc Vi Vi đỏ mặt nói ra, ba người ở trong là thuộc thực lực của nàng cao nhất, cũng nhất gan nhất.

Tiêu Thần nhếch miệng cười, lộ ra một loạt hàm răng trắng noãn, cười nói: "Ta nhớ ra rồi, không cần quá lo lắng, kỳ thật chúng ta cũng là rất lợi hại!"

"Ý của ngươi là nói ngươi trước hấp dẫn bọn hắc lực chú ý, sau đó để Vi Vi cô nương thi triển tinh thần công kích, sau đó ta tái sử dụng bốn lôi chưởng đánh lên!"

Phương Lâm đầu chuyển nhanh chóng, trong chốc lát liền hiểu Tiêu Thần ý nghĩ, cũng biết làm như vậy không thể nghi ngờ là đem Tiêu Thần đặt ở nguy hiểm nhất vị trí.

"Yên tâm đi! Ta có thể bảo vệ mình! Lại nói, các ngươi hai cái cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn!" Tiêu Thần quay người mặt hướng đuổi theo áo đen thiết vệ.

Mạc Vi Vi thật sâu hô hấp, sau đó vỗ bộ ngực của mình nói ra: "Ta có thể làm được! Thực lực bọn hắc cũng không cao lắm, ta có thể thi triển rất nhiều lần tinh thần công kích! Phương Lâm, dùng tốt nhất ngươi cái kia kinh khủng chương pháp đem bọn hắc đều đập thành bánh thịt!"

Đập thành bánh thịt? Phương Lâm tâm bên trong một tia hung ác hiển hiện, sẽ để bọn hắc so đập thành bánh thịt càng thêm thống khổ!

Chẳng qua là ăn một đầu Linh thú, hơn nữa còn là phổ thông Âm Ảnh Báo, liền muốn đuổi tận giết tuyệt, có thể thấy được bọn này áo đen thiết vệ cỡ nào hung tàn!

Coi như đều giết, cũng là chết chưa hết tội!

"Đến a! Ta ở chỗ này, theo đuổi ta à!" Tiêu Thần đột nhiên nhảy tới áo đen thiết vệ trước mặt.

Vũ Cương sắc mặt âm lãnh, vung tay lên, lập tức mấy bóng người nhảy vọt đi qua, hướng phía Tiêu Thần triển khai khác biệt trình độ công kích.

Đủ mọi màu sắc linh quang tại trong rừng rậm nổi lên, giống như mặt trời mọc sau cầu vồng sáng loá, để cho người ta miên man bất định.

Phương Lâm nhìn chăm chăm Tiêu Thần, tâm thần không dám có chút buông lỏng, tay phải linh lực nhanh chóng phun trào, vấy tay một cái liền có thể sử dụng bốn lời chú ngữ.

"Vậy mà đưa lưng về phía ta! Thật là muốn chết!" Vô thép không những không giận mà còn cười, thuận tay một quyền hướng phía Tiêu Thần đập tới.

Gào thét mà đến quyền phong, đem Tiêu Thần phía sau không gian đều chấn động, một cổ vận vẹo ba động như có như không nổi lên!

"Ngay tại lúc này! Vì Vi cô nương động thủ!" Phương Lâm nghiêm nghị quát.

Kiều điểm hoa hồng tản mát ra một đạo màu hồng phấn linh quang, trong nháy mắt liền rơi vào vô thép trên thân, phảng phất bị một chậu nước lạnh trực tiếp tưới nước toàn thân.

Phương Lâm cấp tốc động thủ, chú ngữ ra vô hình, một đạo xán lạn màu xanh linh quang kịch liệt phóng đại, biến ảo thành một cái chùng hai mét cự bàn tay to.

Tàn ra chói mắt màu xanh linh quang, tựa như Thái Sơn áp đỉnh, từ giữa không trung trùng điệp rơi xuống Vũ Cương trên thân.

"Àm!" Vũ Cương một cái lão đảo, ngã nhào trên đất!

Không đợi Vũ Cương thở dốc tới, lại là một đường bàn tay màu xanh xuất hiện lên đỉnh đầu, xen lẫn từng tia từng tia tiếng sấm, phảng phất đến từ vô tận lời đình không gian.

Phương Lâm liên tục ba lần thi triển bốn lời chú ngữ, kinh khủng bàn tay màu xanh phảng phất mọc mắt, thật chặt đi theo Vũ Cương, hơi có cơ hội tại đập tới.

"Phương Lâm huynh đệ! Tốt!" Tiêu Thần vừa mới tránh thoát một tên áo đen thiết vệ trường kiếm, ha ha cười nói.

Quanh thân bị hỏa hồng sắc linh quang vờn quanh, Tiêu Thần công phu quyền cước cũng không kém chút nào, đối mặt bốn tên áo đen thiết vệ công kích, biểu hiện dư xài.

"Còn đứng ngây đó làm gì! Công kích cho ta tiểu tử này!" Vũ Cương lửa giận cháy hừng hực, hướng phía cái khác áo đen thiết vệ giận dữ hét.

Lấy ánh mắt của hắn tự nhiên có thể nhìn ra Phương Lâm chân thực cảnh giới chỉ có Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên, xa thấp hơn nhiều mình ba cái cảnh giới.

Nhưng là hắn bị đối Phương Lâm cái này bàn tay đáng sợ đuổi theo không hề có lực hoàn thủ, không khỏi thẹn quá hoá giận, chỉ có thể ra lệnh những người khác liên thủ với chính mình.

Nhìn lấy cấp tốc chạy tới áo đen thiết vệ, Phương Lâm sắc mặt lạnh lùng, Bốn Lời Cửu Thế nhất tiêu hao linh lực, không thể tiếp tục như vậy nữa, nhất định phải tốc chiến tốc thắng.

"Cầm lời!" Phương Lâm gầm lên giận dữ, hai tay cùng từ ngoài hướng vào trong xẹt qua, lập tức hai đạo thanh sắc linh quang bạo phát đi ra.

Một trái một phải hai cái bàn tay lớn màu xanh, xuất quỷ nhập thần, đột nhiên bắt lấy hai cái chuẩn bị xuất thủ áo đen thiết vệ, hung hăng đụng vào nhau.

"Răng rắc!"

Hai tên áo đen thiết vệ mãnh liệt đụng vào nhau, nửa người toàn bộ đụng gãy, tiếng kêu thảm thiết kinh thiên động địa, để ở đây tất cả người chấn động theo.

Tiêu Thần tiếp lấy đối phương trường kiếm, chân đạp thân kiếm, khoan thai xoay người, rơi vào Phương Lâm bên cạnh, trong hai tròng mắt lóe ra tia sáng kỳ dị.

"Quá tàn bạo! So diệt sát Âm Ảnh Báo càng thêm tàn bạo a! Thủ đoạn tàn công như thế này thật sự là quá sáng khoái!"

Phương Lâm thấp giọng nói ra: "Trước giải quyết bọn hắn lại nói, linh lực của ta nhanh tiêu hao hết."

Tiêu Thần rất nhanh kịp phản ứng, loại này cực kỳ bí hiểm phương thức công kích tất nhiên cần phải cường đại linh lực để chống đỡ, Phương Lâm chỉ có Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên nhất đỉnh không cách nào lâu dài kiên trì, chỉ có thể thừa dịp lấy bọn hắn đều đang ngăn người thời điểm, đem bọn hắn nhất cử đánh gục! Bằng không đợi Phương Lâm linh lực hao hết, vấn đề liền nghiêm trọng.

"Đây rốt cuộc là công pháp gì? Cho tới bây giờ chưa nghe nói qua loại phương thức công kích này! Mặc kệ nhiều như vậy, đều cho ta xông đi lên!" Vũ Cương nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Vũ Cương lửa giận cháy hừng hực, dẫn theo trường kiếm, nhanh chóng chạy tới, đi nhanh lưu tình, trong mắt sát khí phảng phất muốn đầy tràn đi ra.

"Còn tới! Lại ăn ta một chương! Luyện loi!" Phương Lâm hai tay ở trước ngực nhanh chóng giao nhau, từ hướng nội bên ngoài bộc phát ra một cỗ hung mãnh khí thế.

Một tòa lóe ra lói quang lao ngục xuất hiện tại Phương Lâm trước mặt, tại Phương Lâm linh lực thao túng dưới, trực tiếp bao phủ tại Vũ Cương trên đỉnh đầu.

"Àm!" Cao hai mét Lôi Ngục lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể đem Vũ Cương vây khốn.

Phương Lâm khoe miệng trời lên một tia cười lạnh, "Đề ngươi ném thử ngũ lôi oanh đỉnh tư vị!"

Tại một trận lớp bộp trong tiếng lôi minh, Lôi Ngục dần dần thu nhỏ, thật chặt đội lên Vũ Cương trên thân, giống như mặc vào khảm nam lấy lôi quang màu nâu xanh chiến giáp.

Nồng đậm lông tóc thiêu đốt hương vị tràn ngập ra, tản ra gay mũi khí tức, Mạc Vi Vi cố nén nôn mửa bụng kín miệng mũi.

"Ta đơn giản bỏ tay rồi! Phương Lâm, ngươi thật chỉ có Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên sao? Đây quả thực là quá tàn bạo a!"

"Ta lại là lần đầu tiên nghe nói có người có thể khống chế lôi đình, trong truyền thuyết ngũ lôi oanh đỉnh sống sờ sờ xuất hiện ở trước mặt ta!"

Còn lại hắc thiết thủ vệ trong lòng run sợ, song trong mắt kẹp lấy một loại đối Phương Lâm sợ hãi, càng nhiều hơn chính là lôi đình cảm giác sợ hãi.

Tu Đạo giả, nghịch thiên mà đi, đối lôi đình có tự nhiên sợ hãi, huống chi có người có thể sử dụng lôi đình đến làm thủ đoạn công kích, quả thực là chưa từng nghe thấy.

"Chủ nhân nhà ta tuyệt đối không buông tha các ngươi!" Vũ Cương miệng sùi bọt mép, đầu tóc rối bời, sắc mặt như than đá đen kịt.

Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi tại Phương Lâm đứng bên người, loáng thoáng đem Phương Lâm đặt ở vị trí trọng yếu.

Phương Lâm tàn bạo thủ đoạn công kích cho bọn hắn mang đến trước nay chưa có rung động, một cái có thể khống chế lôi đình người, tuyệt đối tiền đồ vô lượng a!

"Còn dám uy hiếp ta! Tại chủ nhân các ngươi không tới trước khi đến, ta trước tiên ngươi lên đường đi!" Phương Lâm bên người chương phong gào thét.

Bàn tay lớn màu xanh trực tiếp bắt lấy Vũ Cương, sau đó nắm thành quả đấm hình, đột nhiên phát lực, chỉ nghe thấy răng rắc một tiếng, trong đồng tuyết thêm ra một cỗ thi thể.

"Bọn hắn giết Vũ Cương đại nhân!" Áo đen thiết vệ sắc mặt càng thêm khó coi.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 157:: Chọc giận Vũ Chiến Vân

Vũ Cương, áo đen thiết vệ thủ lĩnh, Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên cao thủ, lại bị thần bí sức mạnh sấm sét oanh sát!

Cho tới bây giờ chưa nghe nói qua có nhân có thể khống chế lôi đình, chứ nói chi là có thể tự nhiên vận dụng sức mạnh sấm sét tiến hành công kích hoặc là phòng ngự.

Phương Lâm Bôn Lôi Cửu Thế, xen lẫn kinh khủng lôi đình chi lực, tại đồng đảo áo đen thiết vệ lửa giận bên trong, đem Vũ Cương chém giết.

"Giết hắn, vì Vũ Cương đại nhân báo thù!"

"Chúng ta cùng tiến lên a!"

Áo đen thiết vệ nhóm trong con người tuôn ra âm lãnh hàn ý, quơ binh khí trong tay hướng phía Phương Lâm đánh tới.

Trong chốc lát binh khí va chạm thanh âm bên tai không dứt, thanh thúy tiếng vang tại hắc vụ sâm lâm truyền vang ra, mãnh liệt chấn động tựa như phụ cận trên cây bông tuyết tuôn rơi rơi xuống.

Xấn lạn hóa diễm giống như hoa đào nở rộ, tại băng thiên tuyết địa bên trong nở rộ, tản ra băng lãnh cùng hơi thở nóng bỏng, mấy đạo thân ảnh tại xoay chuyển nhảy vọt.

"Phương Lâm! Cẩn thận sau lưng!" Mạc Vi Vi sợ hãi kêu lấy, trong tay nổ bắn ra một đạo băng lãnh khí tức, ngăn tại Phương Lâm sau lưng.

Phương Lâm mặt sắc mặt ngưng trọng, cấp tốc quay người, tiện tay liền là một quyền, trực tiếp đập nện tại một tên áo đen thiết vệ ngực, như là điều bị đứt dây bay ra xa mấy mét.

Xuất thủ không chút do dự, gọn gàng mà linh hoạt, trong chớp mắt, Phương Lâm lại chém giết ba tên áo đen thiết vệ.

Tiêu Thần cũng là nhẹ nhàng như thường, ý vào lăng lệ hòa diễm, tại hai tên áo đen thiết vệ công kích đến, y nguyên lộ ra gặp nguy không loạn.

Nơi xa tiếng bước chân càng ngày càng dày đặc, phảng phất lại có áo đen thiết vệ đuổi theo tới.

"Tiêu Thần, tốc chiến tốc thắng!" Phương Lâm cau mày nói ra.

Một đạo ánh lửa chói mắt ở phía xa lừng yên dâng lên, rất nhanh hóa thành một bộ hung mãnh sói hình vẽ, tản ra hung ác khí tức!

"Là Thiên Lang Quân đại nhân!" Còn lại áo đen thiết vệ hưng phấn nói.

Quý dị thân ảnh tại hắc vụ sâm lâm toát ra, nhẹ nhàng bước chân tại trên mặt tuyết lưu lại dấu vết mờ mờ.

Thiên Lang Quân! Mạc Vi Vi phảng phất nhớ tới cái gì, khuôn mặt trở nên tương đương khó coi.

"Nghe nói Thiên Lang Quân người đầu tại Nhập Đạo cảnh lục trọng thiên trở lên, lấy ba người chúng ta thực lực xác định vững chắc không cách nào ngăn cản!" Mạc Vi Vi chìm giải thích rõ nói.

Nhập Đạo cảnh lục trọng thiên, thì tính sao! Phương Lâm đột nhiên cảm giác mình phảng phất ra đời một cỗ cường đại chiến ý!

"Thanh lý mắt trước mắt tạp toái! Sau đó lại đến lãnh giáo một chút cái gọi là Thiên Lang Quân thực lực!" Phương Lâm đầu chỉ cao nói.

Phương Lâm bỗng nhiên tiến lên, nhanh như điện chớp xuất thủ, khai thác trực tiếp nhất bén nhọn nhất thủ đoạn, ngạnh sinh sinh vụn gãy trong đó một tên áo đen thiết vệ cổ.

"Phương Lâm, thật là tàn nhẫn a!" Mạc Vi Vi nói thầm lấy, dưới cái nhìn của nàng, Phương Lâm mỗi một lần công kích đều là công kích yếu hại, không lưu tình chút nào.

Tiêu Thần nhú mày, đi theo Phương Lâm lần người mà lên, hỏa hồng linh lực từ giữa hai tay phóng xuất ra, hóa thành hỏa diễm rơi vào hai tên áo đen thiết vệ trên tay.

Nương theo lấy hai tên áo đen thiết vệ tiếng kêu thảm thiết, một tên sau cùng áo đen thiết vệ cũng là ầm vang ngã xuống đất, phảng phất bị cái gì trọng thương.

Công kích linh hồn! Mạc Vi Vi cứ việc đối Phương Lâm ra tay độc ác không có hảo cảm, nhưng là cũng biết giờ này khắc này không thể có lưu nửa điểm thiện tâm.

Đối đãi địch nhân, nhất định phải trừ ác tất tận, nếu không liền sẽ chọc liên tiếp phiền phức.

Đồ nướng Ám Ảnh Báo, kết quả đưa tới một nhóm áo đen thiết vệ truy sát, hiện tại rất nhanh liền có Thiên Lang Quân nhân truy giết đi lên.

"Suru suru!" Ba đạo thân ảnh đột nhiên rơi vào Phương Lâm bọn người bên cạnh, đem Mạc Vi Vi, Tiêu Thần cùng Phương Lâm làm chủ.

Một tên Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên, hai tên Nhập Đạo cảnh lục trọng thiên!

Có liễm tức thuật tồn tại, Phương Lâm trực tiếp liền xem thấu người tới thực lực, nhưng mà trong lòng chiến đấu khóa thân khóa thân lại trở nên càng ngày càng mãnh liệt.

Tiêu Thần giờ phút này cũng biến thành nghiêm túc lên, trực tiếp nói ra: "Người cùng Vi Vi tỷ đối phó hai cái lục trọng thiên, cái kia thất trọng thiên cao

thủ giao cho ta!"

Mạc Vi Vi cắn môi, không có phản đối, nàng rất rõ ràng lấy thực lực của mình coi như đối phó Nhập Đạo cảnh lực trọng thiên, cũng là tương đối cật lực. (TruyenCV)

Làm Phiêu Tuyết thành xa gần nghe tiếng thiên chi kiêu nữ, nàng am hiểu nhất cũng không phải là chiến đấu, cho nên nàng lựa chọn nghe theo Tiêu Thần an bài.

"Đồng dạng! Chỉ bằng ngươi cũng dám nói bừa khiêu chiến ta!" Tên kia Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên thủ vệ khinh thường nói.

"Vũ Chiến Vân! Quân chủ thứ nhắc nhở ngươi, không nên khinh địch, cẩn thận lật thuyền trong mương!" Võ Chiến Phong nhắc nhở.

Tiêu Thần lạnh lùng nhìn trước mắt Vũ Chiến Vân, có ý nói ra: "Chiến Phong, không khí chiến tranh! Các ngươi Thiên Lang Quân khẩu khí thật không nhỏ, cũng không biết thực lực thế nào?"

Vũ Chiến Vân lập tức phẫn nộ, toàn thân tản ra cuồng bạo khí tức, trầm giọng nói ra: "Thực lực ngươi quá yếu, vẫn là để Vũ Chiến Sơn tới thu thập ngươi đi!"

Một tên sau cùng Thiên Lang Quân thủ vệ tên là Vũ Chiến Sơn, Nhập Đạo cảnh lực trọng thiên, xương bả vai nhô thật cao, thân thể uy vũ hùng tráng.

"Vũ Chiến Sơn, ta nhìn vẫn là gọi Vũ Chiến Hùng đi! Cùng hắc vụ sâm lâm cầu hùng đáng đáp không sai biệt lắm! Không biết các ngươi có chưa bao giờ gặp?" Tiêu Thần tiếp tục nói.

"Ngươi muốn chết!" Vũ Chiến Sơn giận dữ hét.

Võ Chiến Phong lạnh lùng nói ra: "Cùng bọn hắn nói lời vô dụng làm gì, mau đem bọn hắn giải quyết, sau đó đi bảo hộ tiểu thư, phải biết tiểu thư an toàn không cho sơ suất!"

Tiêu Thần chẳng thèm ngó tới nói ra: "Đối thủ của ta là Vũ Chiến Vân! Ta muốn cùng hắn một đối một chiến đấu!"

Đối với Tiêu Thần dự định, Phương Lâm cùng Mạc Vi Vi đều lòng dạ biết rõ, liền là muốn chủ động chọn lựa thực lực cao nhất, đem thực lực tương đối yếu lưu cho bọn hắn hai.

Nghĩ tới đây, Phương Lâm cảm giác được trong lòng một cỗ nhiệt huyết tự nhiên sinh ra, hắn cùng Tiêu Thần quan hệ cũng không phải là đặc biệt quen, nhưng là Tiêu Thần lại nguyện ý bảo hộ an toàn của mình.

Lấy Tiêu Thần thực lực đối mặt thất trọng thiên Vũ Chiến Vân, liền xem như miễn cưỡng có thể ngăn cản một đoạn thời gian, nhưng là cuối cùng cũng chắc chắn thua ở Vũ Chiến Vân trong tay.

Đại trọng phụ đứng ở thế, khi không thẹn với lương tâm! Tiêu Thần đã có thể vì ta cùng Mạc Vi Vi liều mình đoạt được một chút hi vọng sống, ta lại như thế nào không thể thay Tiêu Thần xuất thủ!

Phương Lâm tiến lên một bước, ngăn tại Tiêu Thần trước người, cao giọng nói ra: "Vũ Chiến Vân! Để cho ta tới chiêu cố ngươi đi! Thử một chút ngươi thất trọng thiên thực lực là không chỉ là hư danh!"

Không đợi Tiêu Thần mở miệng ngăn cản, Phương Lâm trong nháy mắt phát lực, quơ trong tay Huyền Minh kiếm, đang toả ra kiếm hoa bay múa bên trong, nghênh thân mà lên.

"Hào huynh đệ!" Tiêu Thần yết hầu nghẹn ngào, trong hốc mắt chảy ra một nhóm nhiệt lệ.

Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên Phương Lâm, nghĩa vô phần cố nghênh chiến Nhập Đạo cảnh Vũ Chiến Vân, thật sâu cảm động Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi.

Đây mới là gọi huynh đệ! Cho đến giờ phút này, Tiêu Thần ở trong lòng nơi quan trọng nhất vì Phương Lâm lưu lại một vị trí.

Vũ Chiến Vân sắc mặt âm lãnh, không nghĩ tới mình liên tiếp bị nhân khinh bỉ, hơn nữa còn bị một tên Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên tiểu tử đánh tới trước mặt.

Nương theo lấy thân thể bộc phát cuồng bạo khí thế, Vũ Chiến Vân trực tiếp đằng không mà lên, như là giương cánh bay cao hùng ung, từ trên cao hướng phía Phương Lâm đánh tới.

"Vũ Chiến Vân nổi giận!" Vũ Chiến Sơn xem thường nói.

Võ Chiến Phong cũng là nhàn nhạt cười nói: "Có thể làm cho Vũ Chiến Vân trực tiếp thi triển Thiên Ứng chiến pháp, có thể nhìn ra hai tiểu tử này xác thực khơi dậy lửa giận của hắn."

Thiên Ứng chiến pháp! Không biết có thể hay không chống chọi được ta Bạch Hổ đang thiên bộ?

Phương Lâm bước chân trở nên kỳ diệu, như là sơn lâm chỉ vương tại dò xét lãnh địa của mình, tại hắc vụ sâm lâm ở trong cang lộ ra biến ảo khó lường.

Vũ Chiến Vân tay phải uốn lượn như là con ruồi lợi thảo, khí thế bức người, hướng phía Phương Lâm vung vẩy tới, phảng phất kẹp lấy lõi đình vạn quân chi lực.

"Tốt tốt lắm!" Phương Lâm hét lớn một tiếng, tay phải Huyền Minh kiếm không hề dừng lại, từ thân thể phía bên phải quỹ dị đâm ra một kiếm.

Phảng phất xuyên qua vô số cái không gian, từ thân thể bất khả tư nghị nhất góc độ đâm ra đến, trong nháy mắt đã đến Vũ Chiến Vân tay phải phía trước.

Nếu là Vũ Chiến Vân không thu hồi thể công, thể tất bị chém rụng cánh tay phải!

"Ồ! Đây là cái gì kiếm pháp? Góc độ quá xảo trá, xem ra Vũ Chiến Vân lần này cần ăn chút thua thiệt nhỏ!" Vũ Chiến Sơn nhìn rất rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158:: Thiên Ưng chiến pháp

Một kiếm này giống như thiên ngoại phi tiên, từ xa xói thế giới xuyên qua không gian mà đến, phảng phất thần lai chi bút, cùng Vũ Chiến Vân bàn tay chỉ có gang tấc khoảng cách.

Vũ Chiến Vân hai con ngươi tách ra hào quang chói sáng, nội giận gầm lên một tiếng, thân thể đột nhiên chuyển động, phảng phất lăn lộn con quay, hai tay bộc phát ra kim quang.

Bàn tay màu vàng óng như là bị hoàng kim đồ bê tông, tràn đầy tính dễ nổ lực lượng, trực tiếp bắt lấy u minh kiếm thân kiếm.

Màu nâu xanh thân kiếm bị kim hoàng sắc tay nắm lấy, phảng phất bị điều hâu lợi thảo khóa kín, Phương Lâm cảm thấy thân kiếm truyền tới nặng nề.

Thật là lợi hại ung thảo! Phương Lâm trong lòng giật mình, dốc hết toàn lực cũng vô pháp rung chuyển Vũ Chiến Vân mây may.

"Chỉ có chút thực lực ấy, chỉ sợ còn không cách nào làm cho ta xuất toàn lực!" Vũ Chiến Vân lạnh giọng nói ra, cánh tay uốn lượn muốn bẻ gãy Phương Lâm trường kiếm trong tay.

Võ Chiến Phong cùng Vũ Chiến Sơn hai người khoanh tay đứng nhìn, bọn hắn tính toán đợi Vũ Chiến Vân giải quyết hết Phương Lâm về sau, lại ra tay xử lý Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi.

Dù sao trong mắt bọn hắn, Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi thực lực quá yếu, muốn muốn thu thập bọn họ hai cái, đơn giản không cần tốn nhiều sức.

Phương Lâm âm thầm vận chuyển linh lực, một cổ kỳ dị linh lực thua đưa qua, u minh kiếm trong nháy mắt tràn ngập từng tia từng tia lôi quang, phảng phất hung tàn trường xà đang không ngừng vận vẹo.

Đột nhiên đẩy ra trường kiếm trong tay, tại Vũ Chiến Vân tròn mắt hốc mồm thời điểm, Phương Lâm tay trái đột nhiên bộc phát ra một cổ khí thế cường đại.

Một cái vô hình bàn tay màu xanh đột nhiên xuất hiện tại Vũ Chiến Vân trước ngực, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, hắn còn không kịp phản ứng, liền bị cự chưởng hung hăng đánh tới ngực.

Mãnh liệt va chạm lực ép Vũ Chiến Vân rút lui sáu bảy bước, trong đồng tuyết lưu lại dấu chân thật sâu, nắm chắc u minh kiếm cũng rơi xuống đất.

"Cái này sao có thể? Vũ Chiến Vân nhanh như vậy liền thua một chiêu!" Vũ Chiến Sơn đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Võ Chiến Phong chau mày, rất nhanh giãn ra, trầm giọng nói ra: "Đầu cơ trục lợi mà thôi, Thiên Ưng chiến pháp uy lực còn không có phát huy ra, tiếp tục nhìn xuống!"

Chính như võ Chiến Phong nói như vậy, thua trận một chiêu Vũ Chiến Vân sắc mặt trở nên ngưng trọng, lạnh lùng nhìn trước mắt Phương Lâm, lộ ra nét mặt hung phấn.

Sư tử vô thô vẫn cần toàn lực! Chỉ là Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên, liền muốn đánh bại ta, nghĩ quá đơn giản đi!

Vũ Chiến Vân cúi phải đột nhiên xẹt qua một đường vòng cung, toàn bộ thân thể uốn lượn, hai tay mở ra, phần eo tính dẻo dai hoàn mỹ phóng xuất ra, như là hùng ưng kiếm ăn .

"Ứng kích trường không!"

Hai tay biến ảo thành ưng trảo, đồng thời từ hai bên trái phải phát động công kích, lập tức Vũ Chiến Vân chung quanh tràn ngập khí tức kinh khủng, trảo ảnh trùng điệp liên tiếp không ngừng.

Phương Lâm nín thở ngưng thần, trong tay u minh kiếm thu phóng tự nhiên, như là trong nước cá bơi tràn đầy linh khí, không ngừng ngăn cách Vũ Chiến Vân công kích.

Liên tục mấy lần thăm dò, có lẽ là để Vũ Chiến Vân phát hiện Phương Lâm nhược điểm, phương thức công kích càng phát ra trở nên mãnh liệt lên.

"Đình đương!" Vũ Chiến Vân song tay nắm lấy u minh kiếm, trực tiếp từ Phương Lâm trong tay mạnh đoạt lại.

Phương Lâm kinh hãi, không kịp phản ứng, liền thấy Vũ Chiến Vân hung mãnh ưng trảo bay thẳng ngực mà đến, nhanh như thiểm điện, cơ hồ không có bất kỳ cái gì có thể tránh né tính!

"Phương Lâm cẩn thận!" Tiêu Thần hô lớn, trong lòng của hắn cũng rõ ràng, Phương Lâm căn bản là không có cách né tránh lần này công kích.

Mạc Vi Vi cũng là hãi hùng khiếp vía, nhưng lại cũng phát động am hiểu nhất công kích linh hồn, một đạo mờ nhạt tia sáng từ hai tròng mắt của nàng ở trong bắn về phía Vũ Chiến Vân.

"Công kích linh hồn!" Vũ Chiến Sơn sắc mặt trở nên ngưng trọng lên, cấp tốc lấy ra một mặt gương đồng, trực tiếp ngăn tại Vũ Chiến Vân trước người.

Thanh đồng kính chiết xạ khiến cho Mạc Vi Vi công kích linh hồn đối Vũ Chiến Vân sinh ra không được mấy may tác dụng, tự nhiên cũng vô pháp thay Phương Lâm ngăn cản sắc bén ưng trảo.

Quần áo trong nháy mắt bị Vũ Chiến Vân ưng trảo xé rách, thậm chí ngay cả trên ngực thịt đều bị Vũ Chiến Vân sinh sinh xé toang một khối.

Phương Lâm sắc mặt trở nên tái nhợt, kịch liệt đau đầu để hắn cảm giác được thân thể suy yếu, cố nén thi triển Bạch Hổ đẳng thiên bộ, rút lui ra vài chục bước.

Máu đỏ tươi tại trong đồng tuyết lộ ra phá lệ chướng mắt! Thật là lợi hại Ưng Trảo Công!

Tiêu Thần ở một bên lòng nóng như lửa đốt, nhìn không được nhảy đến Phương Lâm trước người, vội vàng nói ra: "Phương Lâm, để cho ta tới đi! Người không phải là đối thủ của hắn!"

Phương Lâm điên cuồng vận chuyển linh lực, hai tay xen lẫn ở trước ngực, ngưng tụ ra một đường quả cầu ánh sáng màu xanh, bên trong ẩn chứa kinh khủng lôi đình chi lực.

"Không cần lo lắng! Ta còn có thể kiên trì!" Phương Lâm lắc đầu, lần nữa đi ra Tiêu Thần phòng ngự phạm vi.

Liên tục chiến đấu để Phương Lâm nhận thức được Thiên Ưng chiến pháp ưu thế, cái kia chính là trên mặt đất hắn trên cơ bản không cách nào ngăn cản Vũ Chiến Vân lăng lệ công kích.

Muốn chỉ muốn thoát khỏi trước mắt bất lợi cục diện, hoặc là hủy đi Vũ Chiến Vân hai chân, để hắn không cách nào mượn lực bay lên không thi triển Thiên Ưng chiến pháp!

Hoặc là lấy tốc độ nhanh hơn, tại đẳng không mà lên đồng thời đoạt chiếm tiên cơ, mới có thể đoạt được một tia ưu thế, mới có thể nghịch chuyển bất lợi cục diện.

"Vậy mà còn không hết hi vọng! Hắn là người còn cho là mình có lực đánh một trận?" Vũ Chiến Vân lạnh lùng nhìn lấy Phương Lâm, lau sạch nhè nhẹ lấy dính đầy máu tươi ngón tay.

Phương Lâm hít sâu một hơi, bước nhanh về phía trước, hai chân một trước một sau, như là xếp chồng người , trong nháy mắt đẳng không mà lên.

"Thật là đáng sợ thân pháp!" Vũ Chiến Sơn sắc mặt tái xanh nói.

"Giống như cùng vừa rồi thi triển bộ pháp là giống nhau, nhìn tới đây chính là hắn ưu thế lớn nhất !" Vô Chiến Phong suy đoán nói.

Một đầu khinh thường sơn lâm Bạch Hổ đột nhiên xuất hiện tại Phương Lâm dưới chân, cho đám người cảm giác là Phương Lâm vậy mà chân đạp Bạch Hổ, xuyên qua không gian công hướng Vũ Chiến Vân.

Bạch Hổ, chính là trong truyền thuyết phương tây Tiên thú, bản mệnh thuộc kim, am hiểu nhất công kích!

Vũ Chiến Vân lạnh hừ một tiếng, hai tay quơ xông tới, hẳn cũng không cho rằng đầu này Bạch Hổ có thể ngăn cản hẳn huyền hóa ra Thiên Ưng.

Một đầu đen kịt Thiên Ưng từ Vũ Chiến Vân hai tay huyền hóa ra đến, vũ động cứng rắn như như sắt thép hai cánh, lợi trào lóc ra sâu kín hàn quang!

"Rống!" Phương Lâm huyền hóa ra Bạch Hổ chỉ lên trời gầm thét, đột nhiên từ giữa không trung nhảy nhảy ra, như là vẫn lạc lưu tinh không thể ngăn cản.

"Tôi thật đúng lúc! Xem ta như thế nào xé nát đầu này Bạch Hổ!" Vũ Chiến Vân điên cuồng cười nói.

Thiên Ưng lợi trào trực tiếp bắt lấy Bạch Hổ chân trước, lực lượng khổng lồ trực tiếp đem Bạch Hổ ngạnh sinh sinh xé thành hai nửa, trong nháy mắt tiêu tán vô tung vô ảnh.

Phương Lâm giống như ý thức được điểm này, chân phải ở bên trái chân nhẹ nhàng điểm một cái, cả người lần nữa đằng không mà lên, cách mặt đất khoảng chừng khoảng hai mươi lăm mét.

Tại điểm cao nhất thời điểm trong lúc đó lật xoay người, đầu hướng xuống chân hướng lên trên, trực tiếp từ giữa không trung ngã xuống.

"Không thể nào! Chẳng lẽ tiểu tử này muốn đem mình ngã chết sao?" Vũ Chiến Sơn mở to hai mắt nhìn.

Vũ Chiến Vân im lặng im lặng, hai chân tại mặt đất đột nhiên phát lực, phóng lên tận trời, muốn đem Phương Lâm cũng xé thành hai nửa, biểu hiện ra Thiên Ưng chiến pháp uy lực chân chính.

Phương Lâm ngực máu tươi còn đang chảy, máu đỏ tươi từ giữa không trung ngã xuống, như là huyết vũ giáng lâm, tản mát tại băng thiên tuyết địa ở trong.

Hai tay đập gia, bộc phát ra doạ người thanh sắc quang mang, một đạo càng thêm chướng mắt thanh quang tràn ngập ra, trong chớp mắt hóa thành một cái to lớn hơn bàn tay.

Tiêu Thần nhìn trừng trừng lấy Vũ Chiến Vân, miệng bên trong tự lầm bầm: "Tàn bạo sự tình lập tức liền sắp xảy ra!"

Vũ Chiến Sơn cùng vũ Chiến Phong hai người hơi sững sờ, đều không có minh bạch Tiêu Thần lời nói ẩn chứa có ý tứ gì.

Nhìn lấy trên đỉnh đầu của mình bàn tay lớn màu xanh, Vũ Chiến Vân càng thêm chẳng thêm ngó tới, Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên tiểu tử biến ảo đồ vật có thể lớn bao nhiêu lực công kích?

Chính là bởi vì trong lòng điểm ấy khinh thường, để Vũ Chiến Vân đã trải qua nhân sinh ở trong si nhục nhất giáo huấn.

"Ầm ầm!" Trên đỉnh đầu đột nhiên bộc phát ra chấn động phát hội tiếng sấm, để Vũ Chiến Vân trong lòng nổi lên dự cảm không tốt.

Bàn tay lớn màu xanh như là Thái Sơn áp đỉnh bỗng nhiên đập xuống Vũ Chiến Vân trên thân, không có gì sánh kịp lực lượng trực tiếp đem Vũ Chiến Vân từ bảy tám mét không trung đập xuống.

Không hề lực công kích đè ép Vũ Chiến Vân, hẳn cảm giác mình không có ngăn cản lực lượng, chỉ có thể điên cuồng vận chuyển linh lực bảo hộ lấy mình khóa thân khóa thân.

"Ầm!" Điểm tuyết lấy Phương Lâm máu tươi trên mặt đất, đột nhiên bộc phát ra vô số bông tuyết, toàn bộ mặt đất khẽ chấn động.

Trên mặt đất hình thành cự hình thủ chương ấn, ước chừng có sâu hơn một mét, Vũ Chiến Vân nằm ở bên trong không nhúc nhích, giống như đã đã hôn mê .

Vũ Chiến Vân cùng Vũ Chiến Sơn con mắt tràn đầy nghi hoặc cùng không hiểu, ai cũng không nghĩ tới Vũ Chiến Vân thế mà bị một cái Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên tiểu tử một bàn tay đập ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159:: Bức lui Vũ Chiến Phong

"Phương Lâm! Người quá bá khí !" Tiêu Thần kích động khoa tay múa chân, hẳn từ chưa từng nhìn thấy như thế phấn chấn lòng người vượt cấp chiến

đầu!

Một chường kia như chiến thần giáng lâm, chỉ có thể dùng một cái từ để hình dung: cực độ bá đạo!

Mạc Vi Vi cảm giác được trái tim của mình sắp từ yết hầu mất nhảy ra ngoài, Phương Lâm nghịch thiên biểu hiện cho nàng lưu lại vô cùng ấn tượng khắc sâu.

Lấy Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên thực lực hoàn ngược Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên! Loại rung động này cổ kim sự tình, cho tới bây giờ chưa nghe nói qua có ai có thể làm được.

Phương Lâm kiên nghị ánh mắt phảng phát xuyên qua vạn cổ tuế nguyệt, sáng tỏ thâm thúy mà không thể nắm lấy, lạnh lùng nhìn chăm chú lên Vũ Chiến Sơn cùng Vũ Chiến Vân.

"Các ngươi hai cái còn không mau rút đi! Chẳng lẽ còn muốn ở lại chỗ này cho mình nhặt xác sao?" Phương Lâm ngữ khí băng lãnh.

Chói mắt thanh quang từ hai tay của hắn phóng xuất ra, nhanh chóng hiện lên ở trước ngực của hắn, lớp lớp tiếng sấm bên tai không dứt.

Nhất định phải nhanh rút đi bọn hắn, nếu không chúng ta liền gặp nguy hiểm.

Phương Lâm cảm giác được trong cơ thể mình linh lực sắp khô kiệt, chỉ có thể nhịn được ngực đau đớn, tận lực ra vẻ mình chiến lực hùng hậu.

Lấy trạng huống trước mắt đến xem, chỉ có không thành kế có lẽ có thể hóa giải càng nghiêm trọng tràng diện.

"Phương Lâm nói không sai, liền các ngươi hai cái rẽ bản không phải là đối thủ của hắn! Nhanh lên rút đi!" Mạc Vi Vi phối hợp với Phương Lâm nói ra.

Nàng thiên tư thông minh, tự nhiên nhìn ra được Phương Lâm giờ phút này đã tiếp cận mức đèn cạn dầu, căn bản không kiên trì được bao lâu thời gian.

Vũ Chiến Vân cùng Vũ Chiến Sơn sắc mặt âm tình bất định, Vũ Chiến Vân đột nhiên thất thủ, để trong lòng bọn họ hoặc nhiều hoặc ít do dự bất định.

Nhưng là trong lòng vẫn là cảm thấy Phương Lâm thực lực cũng không nhìn thấy cường đại như vậy, có lẽ hắn chỉ là tại cố làm ra vẻ.

"Nói ngược lại là nhẹ nhõm, ngươi cho rằng đánh bại Vũ Chiến Vân, liền có thể đánh bại ta sao?" Vũ Chiến Sơn lạnh lùng phản bác.

Thiên Lang Quân rất nhiều nhân đều biết, cứ việc Vũ Chiến Vân cảnh giới rất cao, nhưng là thực lực cùng lực trọng thiên rất tiếp cận, cao ngạo cùng tự phụ thường xuyên để chính hắn ăn thiệt thòi.

Phương Lâm trong tay màu xanh lõi cầu màu sắc càng ngày càng đậm thúy, áp lực vô hình tràn ngập ra, thậm chí ngay cả bên cạnh Tiêu Thần đều cảm thấy kiềm chế.

Đột nhiên hai đạo ánh mắt bén nhọn từ Phương Lâm trong ánh mắt nổ bắn ra đến, trong tay màu xanh lõi cầu nhanh chóng dâng không mà lên, trong nháy mắt phóng đại gấp mấy chục lần.

"Nếu không muốn đi! Cái kia liền không cần đi!" Phương Lâm nổi giận gầm lên một tiếng, không chế màu xanh lõi cầu, trực tiếp đánh tới hướng Vũ Chiến Sơn.

Đến từ thiên nhiên lôi đình lực lượng, tại Hồng Hoang giới là đáng sợ nhất công kích, cơ hồ không có cái gì phòng ngự có thể ngăn cản.

Đây là Phương Lâm trước mắt có thể thi triển ra lớn nhất công kích, Bôn Lôi Cửu Thế bên trong nhất cuồng bạo thủ đoạn công kích: trăm lôi!

Xa hoa màu xanh lõi cầu, phảng phát đến từ Bạo Loạn Tinh Hải Dạ Minh Châu, tản ra u buồn hàn quang, để cho người ta ảm đạm thương tâm.

Vũ Chiến Sơn hai chân hơi động một chút, lập tức một bộ tuyết trắng linh giáp bao trùm toàn thân, phảng phát bị màu trắng kén tằm vây quanh, chỉ lộ ra hai cái âm lãnh con mắt.

Tay phải đột nhiên từ sau lưng quất ra một thanh đen kịt trường đao, đường cong đơn giản như là màu nước như mực, chuôi đao chỗ điều khắc người một cái kiểu mini Thiên Lang đầu.

Chính là Thiên Lang Quân pháp khí: Thiên Lang đao!

Thiên Lang Quân chủ dựa vào thành danh binh khí liền là một thanh vạn năm huyền sắt chế tạo Thiên Lang đao, không gì không phá, không có gì không thể phá!

"Thiên Lang Khiếu Nguyệt!"

Theo Vũ Chiến Sơn hô hét, Thiên Lang đao lập tức bộc phát ra một cỗ màu xám đen linh quang, phảng phát một đầu Thiên Lang tại giữa mặt lên trời thét dài.

"Quân ngươi là Thiên Lang Khiếu Nguyệt, vẫn là Thiên Cẩu Thôn Nguyệt! Đi chết đi!" Phương Lâm hai tay đột nhiên ép xuống, lớn tiếng rống giận nói.

Màu xanh lờ lờ cầu kịch liệt chuyển động, một cỗ sóng trào mãnh liệt lực lượng khuếch tán ra đến, trong nháy mắt ngưng tụ thành một thanh cổ xưa trường đao.

Cùng Thiên Lang đao khác biệt chính là, cái này cây trường đao xanh biếc như phi thủy, chói lóa mắt, nhìn tựa hồ vô cùng yếu ớt.

Không có gì sánh kịp khí thế phảng phất có nhân đang khai thiên tích địa, hai cây trường đao trực tiếp đụng vào nhau, giống như hai đầu tương giao con đường.

Vũ Chiến Phong đột nhiên đứng vững vàng thân thể, trực tiếp xuất hiện tại Vũ Chiến Sơn bên cạnh, nhanh chóng lấy ra một khối xanh thẫm tẩm chấn căn trước người.

Phurong Lâm lần này công kích, lực lượng quá mức cường đại, Vũ Chiến Phong biết rõ Vũ Chiến Sơn tuyệt đối ngăn cản không nổi, cho nên hắn đành phải xuất thủ.

Vũ Chiến Sơn sắc mặt hoảng hốt, khó đao lực sắc đao mang trực tiếp xuyên qua Thiên Lang đao, trực tiếp bỏ ở trên người hắn.

Thiên Lang đao trực tiếp cắt thành hai đoạn, Vũ Chiến Phong màu xanh thẫm tẩm chấn căn như là pha lê vỡ vụn, tản mát khắp nơi đều là.

Ta phải chết sao? Vũ Chiến Sơn trong đầu trong nháy mắt xuất hiện một chút sợ hãi.

Màu xanh lá đao mang giống như là cắt đậu phụ trực tiếp từ Vũ Chiến Sơn thân thể xuyên qua, lập tức máu đỏ tươi phun ra, toàn bộ thân thể xé vỡ thành hai mảnh.

Vũ Chiến Sơn liền chết như vậy!

Vũ Chiến Vân trong lòng đột nhiên nổi lên thao thiên cự lãng, nhìn lấy Phurong Lâm ánh mắt cũng xuất hiện cảm giác sợ hãi, thậm chí có thể cảm nhận được hai chân đang run rẩy.

Một bàn tay đập bất tỉnh thất trọng thiên Vũ Chiến Vân, một chiêu đánh chết cùng thực lực mình không sai biệt lắm Vũ Chiến Sơn! Vũ Chiến Vân có loại muốn chạy trốn suy nghĩ.

Nhưng là Phurong Lâm ánh mắt lạnh lùng, lại làm cho hắn không dám nhúc nhích chút nào, sợ Phurong Lâm trực tiếp đem hắn đánh giết.

Tiêu Thần giờ phút này cũng là trợn mắt hốc mồm, hắn biết Phurong Lâm rất lợi hại, nhưng là tuyệt đối không nghĩ tới lại có thể một chiêu đánh giết Vũ Chiến Sơn.

Phải biết Vũ Chiến Sơn thực lực cùng mình cũng không kém nhiều, coi như mình muốn chém giết đối phương, sợ rằng cũng phải tiêu hao không ít thời gian cùng lực lượng.

Phurong Lâm không nói một lời, lạnh lùng nhìn chăm chú lên Vũ Chiến Phong, mặc cho ngực huyết dịch thẩm thấu quần áo.

Tại Mạc Vi Vi trong mắt, đây mới thật sự là thiếu niên tuấn kiệt, thực lực cao tuyệt lĩnh khốc, hiệp can nghĩa đảm!

"Cút!" Phurong Lâm miệng bên trong vừa mới phun ra một chữ, liền thấy Vũ Chiến Phong thân ảnh thất tha thất thểu biến mất tại trước mắt mọi người.

Tốc độ kia giống như con thỏ gấp đang kiếm ăn báo săn, căn bản không có mấy may quay đầu nhìn lại nằm trên mặt đất hôn mê bất tỉnh Vũ Chiến Vân.

"Phurong Lâm! Ngươi thật sự là quá lợi hại! Không bằng ngươi làm thần tượng của ta đi!" Tiêu Thần hai mắt toát ra kim quang.

Một mình bức lui Vũ Chiến Phong, đánh giết Vũ Chiến Sơn, trọng thương Vũ Chiến Vân, nếu là lan truyền ra ngoài, chỉ sợ rất nhanh liền rung động Phiêu Tuyết thành.

Phurong Lâm toét miệng, trên mặt hiện ra vẻ mặt thông khổ, chỉ cảm thấy hai chân như nhũn ra, lập tức quỳ rạp xuống đất tuyệt ở trong.

"Phurong Lâm, ngươi thế nào?" Tiêu Thần dọa sợ, trực tiếp chặn ngang ôm lấy Phurong Lâm.

Mạc Vi Vi vội vàng đi lên trước, thận trọng kiểm tra một chút, cái này mới nói ra: "Đổ máu quá nhiều, thân thể hao tổn quá lớn."

"Chúng ta nhanh lên rời đi nơi này, tìm một chỗ trước trị liệu hồi phục, thuận tiện các loại Triệu Trọng Dương cùng Trương Kính Tùng." Phurong Lâm nói ra.

Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi hai người từ hai bên trái phải, đỡ lấy Phurong Lâm hướng phía hắc vụ sâm lâm chỗ sâu đi đến.

Ước chừng qua nửa canh giờ, đột nhiên một tên người mặc trường bào màu lam, trước ngực thêu lên một cái màu đỏ Thiên Lang trung niên nhân xuất hiện ở đây.

"Vũ Chiến Sơn liền là ở chỗ này bị người giết! Xem ra Vũ Chiến Phong nói không sai, đích thật là bị đối phương một chiêu đánh giết!"

Trung niên nhân sắc mặt nghiêm túc, hai tay chắp sau lưng, hai con mắt như điều hâu bén nhọn, trong chớp mắt liền đã đoán được cảnh tượng lúc đó.

"Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên một chiêu đánh giết Nhập Đạo cảnh lục trọng thiên, thậm chí còn đã thương nặng thất trọng thiên Vũ Chiến Vân, cái này chỉ có thể nói rõ một vấn đề!"

"Tiểu tử kia trong tay tất nhiên có cấp cao nhất pháp quyết tu luyện! Chỉ cần có thể đạt được hần tu luyện pháp quyết, ta tất nhiên có thể tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh."

Vừa nghĩ tới thành vì mọi người ngưỡng mộ Nguyên Thần chân nhân, trung niên nhân hai con ngươi bạo phát ra ánh sáng nóng bỏng mang.

Thuận Phương Lâm bốn người lưu lại dấu chân, trung niên nhân thân ảnh tựa như tia chớp, cấp tốc đuổi theo, trong chớp mắt biến mất tại hắc vụ sâm lâm.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160:: Thị Huyết Pháp Trận giáng lâm

Càng đi chỗ sâu đi đến, càng có thể cảm nhận được hắc vụ sâm lâm bàng đại khí thế, đại thụ che trời bao trùm lấy thật dày tuyết đọng, như là tuyên cổ bất biến ảo trắng thủ vệ.

Phóng nhãn đi qua, đều là cỡ thùng nước thân cây, chỉ chít khắp nơi sắp hàng, ngẫu nhiên có thể xuyên thấu qua khe hở nhìn thấy chạy tại trên mặt tuyết Linh thú.

"Không biết Triệu Trọng Dương bọn hần thế nào?" Mạc Vi Vi gương mặt lo lắng.

Phương Lâm hít sâu một hơi, cảm thấy ngực thương thể đang chậm rãi khôi phục bên trong, yên lặng trong thân thể bộ linh lực cũng có chỗ ngừng đầu dấu hiệu.

"Triệu Trọng Dương thực lực mạnh mẽ, coi như không thể toàn thắng, tất nhiên có thể toàn thân trở ra, Vi Vi cô nương không cần quá lo lắng!"

Tiêu Thần ngừng đầu nhìn phía trước, đen kịt rừng rậm chỗ không biết ẩn giấu đi cái gì huyền bí, tiếp tục nói ra: "Phương Lâm nói không sai, không cần thiết lo lắng."

Mạc Vi Vi sắc mặt bình tĩnh, không biết trong lòng đang tính toán lấy cái gì, đỡ lấy Phương Lâm cánh tay đột nhiên gia tăng khí lực.

"Ai u!" Phương Lâm đầu đón toét miệng, lúng túng nhìn lấy Mạc Vi Vi.

"Ngươi dùng như thế khí lực làm gì, chẳng lẽ không nhìn thấy Phương Lâm thương rất nặng sao?" Tiêu Thần đối với Mạc Vi Vi phân thân rất không hài lòng.

Phải biết nửa canh giờ trước, có thể Phương Lâm bốc lên nguy hiểm tính mạng, ngăn cản Thiên Lang Quân xâm nhập, sao có thể không dụng tâm chăm sóc đâu?

Mạc Vi Vi một mặt ủy khuất, quệt mồm phản bác: "Chẳng lẽ ta không biết sao? Còn muốn ngươi nói! Hừ!"

Tiêu Thần đang muốn răn dạy nàng, lại nhìn thấy Phương Lâm thần thái đột nhiên trở nên cứng ngắc lại, giống như phát hiện thứ gì bởi hời tại phụ cận.

"Chuyện gì xảy ra?" Tiêu Thần tập trung lực chú ý, đề cao tính cảnh giác.

Phương Lâm vừa mới muốn nói gì, nhưng là tựa hồ lại không xác định, đành phải bắt đầu dĩ cười khổ lắc đầu.

"Ta đột nhiên cảm giác được phụ cận có cái gì quái dị đồ vật tồn tại, nhưng là lại không thể mueri phần xác định, cho nên vẫn là chúng ta tiếp tục đi lên phía trước đi."

Tại ba người bên trái đằng trước một ngàn mét địa phương, một vị màu đồng cổ làn da thiếu niên, hai cái lỗ tai bên trên treo chuông đồng, toàn thân trên dưới cho người ta rất cuồng dã cảm giác.

"Nếu như ta không có tìm sai địa phương, khát máu chân nhân Thị Huyết Pháp Trận liền tại phụ cận, ta nhìn nhìn lại địa đồ làm sao đánh dấu ." Thiếu niên tự lẩm bầm.

Thiếu niên lấy ra một phần dùm dó da dê sách cổ, cẩn thận đo đạc lấy chung quanh khoảng cách, cuối cùng tại phía trước viên kia Hồng Sam Thiết Mộc hạ nghe ngừng lại.

"Cái này gốc Hồng Sam Thiết Mộc cũng không có chỗ nào đáng ngạc nhiên a, thế nhưng là da dê sách cổ vì sao đem địa điểm chỉ hướng gốc cây này đâu?"

Thiếu niên cau mày, hai tay dang da dê sách cổ, vòng quanh Hồng Sam Thiết Mộc, từ trên xuống dưới cẩn thận quan sát đến, cũng không có chỗ khả nghi.

Cái này gốc Hồng Sam Thiết Mộc toàn thân hiện lên màu đỏ thẫm, vỏ cây nếp uốn phẳng phát khô héo, giống như ẩn chứa cổ pháp triết lý, ước chừng cỡ thùng nước, chỉ ít có cao hơn ba mươi mét.

"Àm! Âm! Âm!" Thiếu niên đột nhiên thu hồi da dê sách cổ, trực tiếp nhún nhảy, hung hăng đập hướng về phía Hồng Sam Thiết Mộc.

Lập tức toàn bộ Hồng Sam Thiết Mộc lay động, vô số tuyết đọng từ trên nhánh cây tung bay rơi xuống, như là vỡ vụn bạch ngọc lưu loát.

"Kì quái, thế mà không có cái gì động tĩnh?" Thiếu niên nghi ngờ trong lòng càng sâu hơn.

Đột nhiên tiếng bước chân dồn dập truyền tới, thiếu niên sắc mặt trong nháy mắt âm tối xuống, rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh, tốc độ bò lên trên Hồng Sam Thiết Mộc trên nhánh cây.

Trường bào màu đen đỏ lại thêm hòa hồng tóc, trốn ở bao trùm tuyết đọng Hồng Sam Thiết Mộc bên trên, lộ ra không hợp nhau, vô cùng chướng mắt.

Thiếu niên lúc này cũng không có nghĩ nhiều như vậy, chỉ là không muốn bị người phát hiện, mà lại trên cây tầm mắt tương đối khoáng đạt.

"Phương Lâm đi mau!" Tiêu Thần hướng phía truy kích trung niên nhân phát ra một đạo ngọn lửa nóng bỏng, sau đó đối Phương Lâm gặm dữ hét.

Mạc Vi Vi giờ phút này cũng là bản thân bị trọng thương, khoe miệng chảy xuôi theo vết máu đỏ tươi, cùng Phương Lâm lẫn nhau đỡ lấy đối phương, trong mắt vậy mà tràn ngập sát khí.

"Ta lặp lại lần nữa, để tiểu tử kia giao ra hãn pháp quyết tu luyện, nếu không các ngươi liền ba người liền cùng một chỗ xuống Địa ngục đi!" Trung niên nhân hung hăng uy hiếp nói.

Dùng sức lau máu trên khoe miệng, Phương Lâm nhìn lấy không muốn bỏ xuống mình Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi, nghiêm nghị nói ra: "Trừ phi ta chết, nếu không ngươi mơ tưởng được!"

Phương Lâm lời nói lần nữa chọc giận trung niên nhân, lập tức dẫn phát trung niên nhân càng hung hiểm hơn thế công, chỉ thấy Tiêu Thần liên tục bại lui.

Hiểm chiêu thay nhau nổi lên, quang ảnh lưu chuyển, tại băng thiên tuyết địa ở trong diễn lại sinh tử quyết đấu, một chiêu một thức đều cách tử vong chỉ có khoảng cách nửa bước.

"Àm!" Tiêu Thần đột nhiên bị đánh trúng phía sau lưng, cả người trong nháy mắt bay ra ngoài xa mấy chục mét, hung hăng đánh tới Hồng Sam Thiết Mộc.

Lập tức toàn bộ Hồng Sam Thiết Mộc lần nữa phát sinh chấn động, song lần này tuyết đọng hiển nhiên không có vừa rồi tan mát càng nhiều.

Trung niên nhân tâm thần khẽ động, ánh mắt rất nhanh từ Hồng Sam Thiết Mộc khẽ quét mà qua, cười lạnh nói: " trên cây thế mà còn trốn tránh một người, cú xuống cho ta!"

Phương Lâm mấy người cũng hơi hơi sùng sốt, trời lạnh như vậy lại có thể có người tránh trên tầng cây, để cho người ta nghi hoặc không hiểu, ánh mắt đồng thời rơi vào trên người thiếu niên.

"Ta không đi xuống! Ta lại không biết các ngươi! Các ngươi đánh nhau cũng mặc kệ chuyện của ta, coi như ta không tồn tại tốt." Thiếu niên nói lời kinh người.

Mọi người nhất thời bó tay rồi, thiếu niên này cũng quá kỳ hoa , chẳng lẽ hãn nhiên không ra thế cuộc trước mắt sao?

Trung niên nhân muốn muốn giết hại Phương Lâm, chiếm lấy tu luyện pháp quyết, tất nhiên không cho phép có nhân để lộ tin tức, cũng liền nói thiếu niên đã bắt gặp, cũng liền khó thoát khỏi cái chết.

"Nói không sai, liền là làm ngươi không tồn tại, nhưng là chỉ có người chết trong mắt ta là không tồn tại !" Trung niên nhân đột nhiên bước nhanh về phía trước, trực tiếp liền là một quyền.

Vô cùng to lớn lực công kích, trực tiếp đập trúng Hồng Sam Thiết Mộc, lập tức tuyết đọng lớn diện tích đánh rơi xuống, lung la lung lay phẳng phát muốn đứt gãy.

Thiếu niên nơi nào còn dám dừng lại trên tàng cây, trực tiếp từ nghiêng trên nhánh cây nhảy xuống tới, ánh mắt bên trong lóe ra nhẹ nhàng quang mang, thanh tịnh như nước.

"Ngươi người này tại sao như vậy a! Nói động thủ liền động thủ, một điểm tố chất đều không có! Trong nhà các ngươi trưởng bối đều chết hết sao?" Người thiếu niên khí hung hung chất vấn.

Tiêu Thần che ngực đi đến thiếu niên bên cạnh, thiện ý nhắc nhở: "Tiểu huynh đệ, ngươi còn nhìn không ra sao? Hắn muốn đem chúng ta đều giết chết!"

Thiếu niên bỗng nhiên quay đầu, hai mắt tròn tròn xoe, hung dữ nói ra: "Ai là huynh đệ với ngươi, ngươi không nói ta cũng không biết hắn muốn giết người sao!"

"Trong tay ngươi cầm là vật gì? Không phải là tàng bảo đồ?" Trung niên nhân ánh mắt như điện, phát hiện trong tay thiếu niên da dê sách cổ không giống bình thường.

"Hừ! Thật không có ánh mắt! Thật không biết ngươi sống thế nào lâu như vậy, chẳng lẽ không có người nói cho ngươi, ngươi thật vô cùng đàn sao?" Thiếu niên xem thường cười nhạo nói.

Phượng Lâm ngây ngẩn cả người, Mạc Vi Vi sắc mặt càng thêm cứng ngắt, Tiêu Thần miệng cũng hợp không được, trung niên nhân trên mặt viết tràn đầy phẫn nộ.

Thiếu niên này là không phải đầu óc có vấn đề, nói chuyện cũng quá khinh người, cũng không phân trường hợp cùng tình huống, liền dám dạng này tùy ý khiêu khích đối phương.

Trung niên nhân giờ tay chính là một bàn tay, hung hăng đem người thiếu niên khoe miệng co quắp ra máu tươi, tóe lên huyết dịch bộ phận nhỏ xuống đến Hồng Sam Thiết Mộc trên thân thể.

Một đạo quỷ dị yêu diễm hồng quang rất nhanh từ Hồng Sam Thiết Mộc bên trên lóe lên, lập tức vô số đạo màu đỏ máu tanh đường cong giáng lâm tại Phượng Lâm bọn người chung quanh.

Lấy Hồng Sam Thiết Mộc làm trung tâm, bao trùm phương viên năm trăm mét địa phương, phảng phất biến đổi một cái mới không gian, sát lục chi khí cuồng bạo du dương.

Đám người lần nữa tròn tròn mắt! Lúc đầu bị trung niên nhân truy sát liền đã rất khó chạy thoát, không nghĩ tới lại lâm vào đến cổ quái sát trận ở trong.

Thật sự là nhà dột gặp mưa liên tục, liền ngay cả truy sát đám người trung niên nhân kia thần sắc cũng biến thành cổ quái.

Chỉ có tên thiếu niên kia biểu hiện vẫn như cũ là để cho người ta mở rộng tầm mắt, hắn hai mắt bộc phát vẻ hung phấn, cả người trở nên cực độ phấn khởi.

"Wow! Thị Huyết Pháp Trận! Rốt cuộc tìm được ngươi!" Thiếu niên cao hứng nhún nhảy.

Chương 161:: Huyết Thần hậu duệ

Thị Huyết Pháp Trận! Nghe danh tự liền có thể cảm giác được trận pháp này kinh khủng, tất nhiên là ẩn tàng vô hạn sát cơ đại sát trận.

Nhân nhật mùi máu tươi khuếch tán ra đến, tại mọi người chung quanh phiêu đảng, phảng phất lâm vào vô tận tận thế.

Hồng Sam Thiết Mộc nhanh chóng biến ảo lấy, phảng phất đột nhiên sống lại, cùng lúc đó, vô số nhánh cây như là bạch tuộc xúc giác run run.

Trung niên nhân thận trọng quan sát đến pháp trận chung quanh tình hình, trầm giọng hỏi: "Tiểu tử, ngươi biết làm sao phá trận sao?"

Phượng Lâm, Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi cũng là nhìn chăm chú lên tên kia màu đồng cổ làn da thiếu niên, dù sao cũng là hắn cái thứ nhất nhận ra Thị Huyết Pháp Trận.

Chẳng ai ngờ rằng thiếu niên thần sắc trở nên cực sự lãnh khốc, thanh âm phảng phất đến từ Cửu U Địa Ngục, không mang theo nửa điểm sinh cơ cùng nhân tính vị.

"Muốn rời khỏi Thị Huyết Pháp Trận, chỉ có một cái phương pháp!"

Tiêu Thần vội vàng hỏi: "Phương pháp gì? Nói nhanh một chút đi ra!"

Thiếu niên âm trầm ánh mắt từ Tiêu Thần trên mặt xẹt qua, dừng lại tại tên kia truy sát đám người trung niên nhân trên người, cuối cùng khẽ quét mà qua.

"Ai muốn rời đi, mình huyết tể pháp trận là có thể! Về phần có thể hay không còn sống ra ngoài liền nhìn các ngươi bản lãnh của mình!"

Sau khi nói xong, thiếu niên liền ngậm miệng không nói, thành tín quỷ xuống Hồng Sam Thiết Mộc trước mặt, phảng phất triều thánh tín đồ.

Huyết tế tự thân, mới có thể phá vỡ Thị Huyết Pháp Trận! Trong lòng mọi người toát ra khác biệt ý nghĩ, ai cũng không muốn chết ở chỗ này.

Thời gian thoáng qua tức thì, quỳ rạp xuống đất thiếu niên cả người phảng phất bị tăng một huyết hồng sương mù vây quanh, vậy mà bắt đầu tu luyện.

Phảng phất đến từ Địa Ngục Huyết Ma, tùy ý thôn phệ lấy Thị Huyết Pháp Trận huyết khí, tản ra vô tận sát cơ.

Mạc Vi Vi trong tay trắng đỏ mồ hôi lạnh, nàng còn là lần đầu tiên thấy có người hấp thu huyết khí tiến hành tu luyện, đơn giản thật là đáng sợ.

Tu đạo một đường, chẳng lẽ lấy hấp thu linh khí tâm bồ nhục thân cùng linh hồn, linh khí càng tinh khiết hơn, tu hành tốc độ liền sẽ càng nhanh.

Nhưng là cũng có số ít Tu Đạo giả, hấp thu các loại chất chứa cái khác thuộc tính linh khí, nhưng là hấp thu huyết khí Tu Đạo giả lại là cực kỳ hiếm thấy.

Theo thời gian dần dần tan biến, thiếu niên phảng phất bị vô hình huyết khí cắt đứt, vô số cái bọng máu sinh ra ở chung quanh, bọng máu bên trong đựng đựng tinh huyết.

Phượng Lâm biểu lộ càng ngày càng khó coi, loại này tu hành công pháp, để hấn nhớ tới một người, một người tu luyện máu đạo công pháp tuyệt thế đại năng.

U Minh đảo bên trên Vô Tận Huyết Hà chương không giả: huyết hà lão tổ!

Đồng dạng hấp thu huyết khí tu hành, cái này thai nghén tinh huyết bọng máu cùng huyết hà lão tổ Huyết Thần từ phương pháp tu luyện cực kỳ tương tự.

Từ trong đầu ký ức có thể phán đoán, nếu như không phải Huyết Thần hậu duệ, căn bản là không có cách tu luyện Huyết Thần Quyết, hấn là thiếu niên ở trước mắt là Huyết Thần hậu duệ?

Phượng Lâm trong nháy mắt cảm giác được thân thể phảng phất tạo ngộ một cỗ rét lạnh khí tức, cả người đánh rùng mình, ánh mắt cũng biến thành phiêu hốt du dương.

Trung niên nhân cũng là yên lặng nhìn chăm chú lên toàn thân bị huyết khí bao phủ thiếu niên, tại không có hiểu rõ Thị Huyết Pháp Trận hư thực ở giữa, hấn cũng không dám tự tiện phá trận.

Mùi máu tươi càng lúc càng nồng nặc, phảng phất vô số huyết dịch tụ tập cùng một chỗ, tràn đầy hội tụ thành, tại Hồng Sam Thiết Mộc trước tạo thành một thân ảnh.

Thiếu niên đột nhiên đứng người lên, đối mặt với huyết ảnh, thần thái phi thường cung kính, chung quanh vô số bọng máu cũng ngưng tụ thành một sợi tơ hồng, đem hai người nối liền cùng nhau.

"Đáng chết! Hấn muốn đem chúng ta đều hiến tế cho pháp trận chi linh sao?" Trung niên nhân đột nhiên giận dữ hét, hai tay phóng xuất ra một đạo rộng lớn linh lực.

Phượng Lâm trong lòng hơi động, đối trung niên nhân phán đoán cũng có chút tán thành, gấp bịt miệng nói ra: "Tiêu Thần, Vi Vi cô nương, ngăn cản hấn!"

Tên thiếu niên kia im lặng quay đầu, hai mắt vậy mà trở nên đỏ như máu, phảng phất tại trong máu ngâm qua, ẩn chứa vô tận sát khí.

"Động thủ!" Tiêu Thần hô to một tiếng, nóng bỏng ngọn lửa màu đỏ trong nháy mắt giáng lâm thiếu niên cùng huyết ảnh ở giữa cái kia sợi tơ hồng phía trên.

Dây đỏ lập tức bốc cháy lên, huyết ảnh giống như cũng bị ngọn lửa vây quanh, nhưng là thiếu niên đều không có đình chỉ tu luyện, trở nên càng quý dị hơn.

"Sóng máu ngập trời! Bắn vào ta tinh huyết hiến tế chí cao vô thượng lão tổ!" Thiếu niên miệng bên trong tự lâm bẩm.

Vô số bọng máu cấp tốc lên cao, rất nhanh ngưng tụ hợp một chỗ, đồng thời xông về huyết ảnh thể nội, hóa thành vô số đạo huyết khí tư dưỡng huyết ảnh.

Huyết ảnh càng ngày càng ngưng thực, tản ra kinh khủng uy áp, đột nhiên hai khóa con mắt phát sáng lên, như là khám nạm đá quý màu đỏ.

Tại mọi người ánh mắt khiếp sợ bên trong, thân thể thiếu niên đột nhiên trôi nổi, thời gian dần trôi qua cùng huyết ảnh dung hợp lại cùng nhau.

Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên! Nhị trọng thiên! Tam trọng thiên! Trong khoảng thời gian ngắn, vậy mà tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên!

Đột nhiên thiếu niên rơi xuống đất, hai mắt đột nhiên mở ra, hai đạo lăng lệ huyết quang trong nháy mắt báo xả đi ra, trực tiếp xuyên thủng Hồng Sam Thiết Mộc.

Thật là đáng sợ tinh thần công kích! Mạc Vi Vi trong lòng phi thường chấn kinh, hai tay thế mà bắt đầu run run.

Trung niên nhân lấy ra một cây hắc thiết trường thương, đầu thương hàn mang lấp lóe, chỉ thiếu niên hỏi: "Người đến tột cùng là ai?"

"Huyết Thần hậu duệ Đoạn Lăng!" Thiếu niên thần sắc cao ngạo, như là cao cao tại thượng vô thượng quân vương.

Huyết Thần hậu duệ? Trung niên nhân hồi tưởng trong đầu ký ức, cũng không có cái chủng tộc này ghi chép, hẳn là cái nào đó không biết tên tộc đàn.

"Huyết Thần? Cho tới bây giờ chưa nghe nói qua, nhanh lên mở ra Thị Huyết Pháp Trận, nếu không lập tức giết ngươi!" Trung niên nhân nghiêm nghị quát lớn.

Phương Lâm lặng lẽ lắc đầu, đem Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi kéo sang một bên, trong lòng của hắn đã có bước đầu phán đoán.

Trước mắt thiếu niên này có lẽ không phải vừa rồi thiếu niên kia, chính xác tới nói hẳn là cái này Đoạn Lăng hẳn là cái kia huyết ảnh.

Nguyên Thần phụ thể, khóa thân khóa thân đoạt xá!

Đoạn Lăng nhẹ nhàng cười một tiếng, như không có chuyện gì xảy ra nhìn lấy trung niên nhân nói ra: "Giết ta? Đáng tiếc thực lực ngươi quá kém!"

Trung niên nhân trong lòng lửa giận áp chế không nổi, trường thương trong tay như là giao long đâm đi qua, hướng về phía Đoạn Lăng trái tim mà đi.

"Dám khiêu khích ta Huyết Thần nhất tộc người, chỉ có một cái hạ tràng, cái kia chính là bị luyện hóa thành tinh máu, nuôi nấng Huyết Thần tử!" Đoạn Lăng cười lạnh nói.

Đoạn Lăng tay phải đột nhiên kẹp lấy trường thương, nhẹ nhàng chuyển động, chỉ gặp trường hai trường thương lập tức thay đổi uốn lượn, phảng phất hai đầu rắn quấn quýt lấy nhau.

"Răng rắc!" Cánh tay phải quần áo trong nháy mắt vỡ vụn, trung niên nhân chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng cường đại hướng mình truyền tới.

Cuồng bạo xoay tròn lực từ trường thương truyền đến trung niên nhân cánh tay phải, toàn bộ thân thể cũng đi theo chuyển động, như là máy xay gió ở giữa không trung xoay tròn.

Tiêu Thần tròn mắt hốc mồm, thực lực của thiếu niên này tăng lên cũng quá nhanh đi!

Từ mới vừa rồi bị trung niên nhân một chiêu trọng thương, đến bây giờ một chiêu hoàn ngược đối phương, thực lực nghịch chuyển quá nhanh, nhìn đám người hải hùng khiếp vía.

Vô luận là Tiêu Thần vẫn là Mạc Vi Vi, đều chưa từng gặp qua Nguyên Thần phụ thể tình hình xuất hiện, cho nên bọn hắn cũng không có hướng phương diện này cân nhắc.

Không giống Phương Lâm đã từng bị U Minh Xà phụ thể, rất nhanh liền có thể đánh giá ra phát sinh Đoạn Lăng trên người tình hình.

Trung niên nhân ở giữa không trung chuyển đầu vầng mắt hoa, hung tợn hỏi: "Ngươi dám giết ta? Chẳng lẽ không sợ ta Thiên Lang Quân trả thù sao?"

Đoạn Lăng cười lạnh, hai tay trực tiếp bắt lấy trung niên nhân hai chân, không chút do dự hướng ra phía ngoài kéo một phát, lập tức xé vỡ thành hai mảnh.

"Giết ngươi dễ như trở bàn tay, về phần Thiên Lang Quân trả thù, ha ha! Huyết Thần chi tộc từ không e ngại người khác uy hiếp."

Mọi người thấy chính là huyết mạch bạo trưởng, Đoạn Lăng trực tiếp xé rách trung niên nhân, so Phương Lâm một bàn tay chụp chết càng khiến người ta nhiệt huyết sôi trào.

So Phương Lâm còn muốn tàn bạo nhân! Tiêu Thần cảm giác được nội tâm của mình sắp bị ngọn lửa nóng bỏng đốt lên.

Đề đám người càng thêm ngạc nhiên sự tình phát sinh, vốn nên nên tung tóe rơi xuống mặt đất huyết dịch, vậy mà biến mất vô tung vô ảnh, không có một giọt rơi trên mặt đất.

Đoạn Lăng mặt mang tiếu dung, xoay người lẳng lặng nhìn Phương Lâm, Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi, nói ra: "Các ngươi muốn chết như thế nào? Cho các ngươi lựa chọn cơ hội!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162:: Ô Không Huyết lễ vật

Vô tận huyết khí phiêu đảng lẫn lộn, rất nhanh cuốn lên trung niên nhân thi thể, dần dần biến mất tại Thị Huyết Pháp Trận ở trong

Phảng phất từ chưa từng xảy ra chiến đấu, hết thảy như vừa mới nhìn thấy Đoạn Lăng lúc như thế.

Đoạn Lăng khoe miệng một màn kia tiểu dung, phảng phất giống đến từ Địa Ngục ác ma, tại huyết khí tràn ngập bên trong càng thêm yêu dị.

"Không cần lãng phí lẫn nhau thời gian, nếu như các ngươi không cách nào làm ra lựa chọn, vậy ta liền trực tiếp đưa các ngươi đi huyết hà gặp lão tổ!"

Đoạn Lăng lè lưỡi nhẹ nhàng lướt qua bờ môi, tà tà tiểu dung dập dờn ở trên mặt, viết lấy thể lương cùng lãnh khốc.

"Chúng ta vốn không quen biết, cũng không cừu không oán! Không cần thiết làm như thế tuyệt a?" Tiêu Thần trầm giọng nói ra.

"Liền đúng a! Chúng ta vừa rồi cũng không có ra tay với ngươi, huống chi chúng ta đối ngươi cũng không có ác ý gì!"

Đoạn Lăng tùy ý lắc đầu, nhẹ nhàng huy động ngón tay, lạnh nhạt cười nói: "Thì tính sao?"

Câu này để Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi trong nháy mắt ngây ngẩn cả người, coi như không cừu không oán liền có thể ngăn cản Đoạn Lăng giết chết mình sao?

Tại tu đạo giới, có bao nhiêu người chết bởi không oán không cừu, cẩn thận tính ra, tuyệt đối là nhiều vô số kể.

Phurong Lâm trầm mặc thật lâu, rốt cục mở miệng nói ra: "Thả hai người bọn họ rời đi, ta lưu tại nơi này!"

"Không được!" Tiêu Thần quả quyết cự tuyệt.

"Không thể!" Mạc Vi Vi giận hô.

Đoạn Lăng như không có chuyện gì xảy ra vòng quanh Phurong Lâm đi một vòng, rất có hứng thú nhìn lấy Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi.

"Dựa vào cái gì muốn giữ ngươi lại đến, đem hai người bọn họ thả đi đâu, dù sao Thị Huyết Pháp Trận còn cần nhiều người hơn hiển tế!"

Phurong Lâm mắt không chớp nhìn lấy Đoạn Lăng, phảng phất trong hai tròng mắt ẩn giấu đi đến từ viễn cổ thể lương, để Đoạn Lăng trong lòng chán động.

Thị Huyết Pháp Trận huyết khí bắt đầu lan tràn ra, phụ cận một ngàn mét thổ huyết cùng con sóc toàn bộ bị ăn mòn, hóa thành đỏ thẫm huyết khí.

Lấy Hồng Sam Thiết Mộc làm trung tâm phurong viên một ngàn năm trăm mét Địa Ngục, như là Quỷ thành, tất cả sinh mệnh đều bị huyết khí hủ thực.

Mạc Vi Vi cẩn thận lôi kéo Phurong Lâm góc áo, thấp giọng nói ra: "muốn đi chúng ta cùng đi, muốn chết chúng ta cùng đi!"

"Vi Vi tỷ nói không sai! Đồng sinh cộng tử!" Tiêu Thần trình trọng hướng phía Phurong Lâm gật gật đầu.

Nhìn thấy tình cảnh trước mắt, Đoạn Lăng giận dữ, lập tức từ trong hai con ngươi bắn ra một đạo yêu điểm hồng quang, từ trong ba người ở giữa xẹt qua.

Lăng lệ huyết khí trong chớp lát đem ba người tách ra, thậm chí có thể nhìn thấy Phurong Lâm làn da bị đốt bị thương dấu vết.

Phurong Lâm thân nhiên đi đến Đoạn Lăng trước mặt, nhàn nhạt nói ra: "huyết thần nhất tộc Đoạn Lăng, ngươi có thể biết huyết hà lão tổ?"

Hắn là ai, hắn làm sao biết lão tổ tồn tại?

Trong truyền thuyết lão tổ đã tan mất vài vạn năm, sớm tại năm vạn trước liền không có bất kỳ cái gì lão tổ ghi chép lưu truyền tới nay.

Đoạn Lăng cảm giác phảng phất bị thiên thạch vũ trụ hung hăng đập trúng ngực, tất cả lực chú ý đều tập trung ở Phurong Lâm trên người.

"Nói ra ngươi biết tất cả mọi thứ! Nếu không ta lập tức luyện hóa máu tươi của ngươi!" Đoạn Lăng uy hiếp nói.

Phurong Lâm nhàn nhạt nhìn Đoạn Lăng một chút, sau đó đem ánh mắt dừng lại tại Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi trên thân.

"Thả bọn họ đi, ta sẽ đem ta biết tất cả mọi chuyện đều nói cho ngươi!" Phurong Lâm mở miệng nói.

Lập tức một đạo hồng quang từ Đoạn Lăng trong tay phóng xuất ra, phảng phất một đóa huyết vân cuốn lên Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi biến mất tại Thị Huyết Pháp Trận ở trong.

Hồng Sam Thiết Mộc nhánh cây rơi xuống, rất nhanh tụ tập cùng một chỗ, bện thành hai cái ghế gỗ cùng một cái bàn gỗ.

Đoạn Lăng lấy ra hai cái huyết hồng bình rượu, sau đó đổ đầy đồ thắm rượu, lập tức cường đại nhóm máu linh khí khuếch tán ra tới.

Phương Lâm cười cười, thản nhiên ngồi tại Đoạn Lăng đối diện, không lo lắng chút nào Đoạn Lăng sẽ đối với mình hạ độc thủ.

Nếu như đoán không sai, Đoạn Lăng tuyệt không phải thời đại này người, khẳng định với cái thế giới này tràn đầy vô số nghi vấn.

Mà mình có lẽ có thể giải đáp nội tâm của hắn hoang mang, tất cả từ trên bản chất tới nói, hai người đều là truy tìm nội tâm câu trả lời nhân.

"Đang hỏi ta trước đó, phải chăng trước tiên nói một chút chính ngươi?" Phương Lâm bụng lên trước mặt bình rượu, nhấp một hớp nhỏ.

Quả nhiên là dùng tinh huyết sản xuất rượu, ẩn chứa linh lực khổng lồ, nuốt xuống cảm giác thân thể thương thể trong nháy mắt khôi phục rất nhiều.

Đoạn Lăng nhìn lấy Phương Lâm rất thẳng thắn liền uống vào huyết tương, tâm trong lặng lẽ tán thưởng, có thể thản nhiên tiếp nhận người khác thói quen Tu Đạo giả rất thưa thớt.

"Một ngàn năm trăm năm trước, coi ta chưa tỉnh lại, phát hiện toàn bộ thế giới cũng thay đổi, ngay cả linh khí trong thiên địa cũng phi thường thưa thớt."

"Ta tìm thật lâu, cũng không có tìm được lão tổ di tích cùng huyết thần nhất tộc bóng dáng, cuối cùng đều lừa nhập ma, dựa vào hút máu người mà sống."

Đoạn Lăng từ từ nhớ lại trong đầu ký ức, bình rượu bên trong huyết tương cũng càng ngày càng ít.

"Rất nhiều nhân xưng hô ta là khát máu chân nhân, ta nhớ được rất rõ ràng lúc ấy chỉ ít có mấy trăm vị Nguyên Thần chân nhân công kích ta!"

"Cuối cùng người bị trọng thương ta chỉ có thể lựa chọn Nguyên Thần xuất khiếu, ký thác vào hắc vụ sâm lâm Hồng Sam Thiết Mộc nội bộ."

"Vì có thể lần nữa trùng sinh, ta lưu lại da dê sách cổ, hi vọng thể nội chất chứa huyết thần huyết mạch nhân có thể khiến cho ta trùng sinh!"

"Có thể nói cho ngươi chân chính danh tự sao?" Phương Lâm trầm giọng hỏi.

Đoạn Lăng nghe vậy sửng sốt, nhìn lấy có chút trịnh trọng Phương Lâm, hỏi đáp: "tên thật của ta gọi là Ô Không Huyết! Đoạn Lăng là thịt này thân danh xưng."

"Hiện tại nói cho ta biết ngươi biết huyết hà lão tổ đi, tốt nhất đừng có bất kỳ giấu giếm nào ta địa phương!"

Ô Không Huyết tay phải bụng bình rượu, hai mắt như điện nhìn chăm chăm Phương Lâm, nếu là cảm giác được Phương Lâm đang nói láo, khẳng định không chút do dự xuất thủ công kích.

Đối với Ô Không Huyết biểu hiện, Phương Lâm lòng dạ biết rõ, nhưng hắn thật biết huyết hà lão tổ tình huống, tự nhiên cũng không sợ Ô Không Huyết hỏi thăm.

"Chuẩn xác mà nói hơn nửa năm trước kia, ta từng tự mình từng tới Vô Tận Huyết Hà, loại kia ngập trời sóng máu đến nay để cho ta trong lòng run sợ."

"Không có khả năng! Vô Tận Huyết Hà đã sớm biến mất vài vạn năm!" Ô Không Huyết lập tức phản bác.

Phương Lâm khóe miệng xẹt qua một đạo tiếu dung, nói ra: "mấy người ta nói xong về sau, ngươi phản bác nữa cũng không muộn, cần gì phải gấp gấp nhất thời đâu?"

"Ta lúc ấy bị nhân lừa gạt đến U Minh đảo bên trên, nhìn thấy một bộ tuyệt thế hung Kiếm đồ, rõ ràng là Nguyên Đồ, A Tỳ hai thanh tuyệt thế hung kiếm!"

"Về sau mới biết được U Minh đảo bên trong lưu truyền chí cao vô thượng đạo kinh U Minh trải qua, nhưng lại bị là truyền thuyết tiên nhân Triệu Công Minh phong ấn."

Ô Không Huyết phảng phất nghĩ tới điều gì, rượu trong tay tôn kém chút liền té lăn trên đất.

"La Phù Sơn Chuẩn Thánh Triệu Công Minh, đồng đảo Tiết Giáo Môn Nhân Đại sư huynh!" Ô Không Huyết nghẹn ngào hô.

Phương Lâm gật gật đầu, tiếp tục nói ra: "hắn là Triệu Công Minh không giả, bởi vì ta chính mắt thấy hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu!"

"Tiếp tục nói đi xuống, đem chuyện kể tiếp kỳ càng nói cho ta biết!" Ô Không Huyết thanh âm trở nên rất nóng lòng.

Nếu là có thể tìm tới thất lạc Vô Tận Huyết Hà, là hắn có thể thông qua Vô Tận Huyết Hà, trở về Hồng Hoàng Tiên Vực.

Phương Lâm rất kiên nhẫn đem sau đó ra sao đến Vô Tận Huyết Hà, cuối cùng từ như thế nào rời đi sự tình tự thuật rõ ràng.

Ô Không Huyết sau khi nghe xong, ngửa mặt lên trời thở dài, trầm mặc thật lâu, lúc này mới hỏi: "Huyền Quy đại tiên vì sao thả các ngươi rời đi huyết hà?"

"Hắn nói trên người của ta có cổ nhân khí tức, để ta kêu hắn sư thúc!" Phương Lâm mở miệng hỏi đáp.

"Huyền Quy đại tiên sư chất sao? Xem ra chúng ta quả nhiên có chút sâu xa." Ô Không Huyết giờ tay lên chỉ bình rượu đối Phương Lâm.

Phương Lâm cũng là tràn đầy phấn khởi, cười nói: "Rượu gấp tri kỷ ngàn chén ít, phải nên uống một chén!"

"Ta biết ngươi rất quan tâm hai vị đồng bạn, ta cũng không ép ở lại ngươi, ta đưa ngươi hai kiện lễ vật, làm ngươi giải trừ trong nội tâm của ta hoang mang báo đáp."

Ô Không Huyết lấy ra một khối huyết hồng ngọc bội đưa cho Phương Lâm, nói: "Đây là máu đeo, có thể trực tiếp đưa tin cho ta!"

Phương Lâm trịnh trọng nhận lấy, cẩn thận bảo đảm quản, cao giọng nói ra: "Nếu là lần nữa phát hiện Vô Tận Huyết Hà, ta sẽ kịp thời liên hệ ngươi."

"Kiện thứ hai lễ vật là được!" Ô Không Huyết đột nhiên bắt lấy Phương Lâm, vô tận huyết khí trực tiếp đem Phương Lâm vây lại.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 163:: Kiểm khí hộ thể

Ô Không Huyết xuất thủ tựa như tia chớp cấp tốc, Phương Lâm căn bản không có thời gian phản ứng, liền bị ngập trời huyết khí khóa đi vào.

Gay mũi máu tươi, tứ ngược tàn bạo khí tức, đây hết thảy đều để Phương Lâm lỗ chân lông sợ hãi.

Trực giác đến huyết khí vô không bắt nhập, xâm nhập vào toàn thân, trong thân thể du động, làm dịu khóa thân khóa thân cùng linh hồn.

Cảm giác này phảng phất hạn hán đã lâu gặp Cam Lâm, như mưa như sương huyết khí tầng tầng lớp lớp, bện thành đặc biệt huyết sắc không gian.

Ở cái này thần bí không gian bên trong, Phương Lâm thành duy nhất nhân vật chính, vô tận huyết khí như là trăm sông hợp thành biển tràn vào tiến đến.

Ô Không Huyết mặt không thay đổi nhìn lấy bị huyết khí vây quanh Phương Lâm, trong ánh mắt hiện ra phức tạp mà thần sắc mong đợi.

Đây là huyết thân chi tộc đặc biệt công pháp, chuyên môn dùng để tăng lên tự thân tu vi cùng cảnh giới.

Lúc đầu hai người là đối địch, nhưng là Ô Không Huyết cảm giác Phương Lâm cùng mình rất hợp duyên, lại thêm mình còn cần sự tình cần Phương Lâm hiệp trợ.

Tăng lên Phương Lâm cảnh giới cùng thực lực, cũng đã thành chuyện đương nhiên.

Kịch liệt phun trào huyết khí tại Phương Lâm thể nội sôi trào, kích thích Phương Lâm khóa thân khóa thân mở ra một lần nữa gột rửa.

Nguyên lai bình thường làn da cũng thay đổi từ từ đỏ lên nóng lên, như là lần đó bị Huyền Minh Xà đoạt xá triệu chứng, để cho người ta trong lòng run sợ.

Huyết hồng sắc khuôn mặt, máu hai mắt màu đỏ, lại thêm Phương Lâm vẻ mặt thống khổ, phảng phất bị ác ma phụ thể, sắc mặt cực kỳ khủng bố đáng sợ.

Ô Không Huyết nhìn lấy đang huyết khí bên trong giãy dụa Phương Lâm, tự lẩm bẩm: "Xem ra, trong này huyết khí còn chưa đủ tinh thuần a!"

Đi qua hơn một nghìn năm tiêu hao, Thị Huyết Pháp Trộn bên trong tích chứa huyết khí chất lượng hoàn toàn chính xác hạ xuống rất nhiều, Ô Không Huyết không khỏi cau mày.

Đột nhiên từ Phương Lâm trên thân bộc phát ra một cỗ hung tàn kiếm khí, trực tiếp phá vỡ hình thành kén lớn huyết khí đoàn.

"A Tỳ kiếm khí? Không đúng, cũng không phải Nguyên Đồ kiếm khí?" Ô Không Huyết trong lòng nổi lên gợn sóng.

Hắn đã từng tận mắt thấy qua lão tổ sử dụng Nguyên Đồ, A Tỳ hai kiếm, đối hai loại kiếm khí cũng là hết sức quen thuộc.

Phóng lên tận trời kiếm khí, trực tiếp ngăn Vô Tận huyết khí, cuối cùng rơi vào Phuong Lâm bên cạnh.

Hai đạo tinh quang từ Phuong Lâm hai mắt tỏa ra, mang theo ngạc nhiên nhìn lấy chung quanh lăng lệ kiếm khí, phảng phất nghĩ tới điều gì.

Từ vừa rồi tình hình để phán đoán, Ô Không Huyết muốn sử dụng Thị Huyết Pháp Trộn huyết khí giúp mình tăng thực lực lên.

Nhưng là không biết nguyên nhân gì, lại bị là trong thức hải Tru Tiên Kiếm khí ngăn cản lại, có lẽ là hai loại đạo thống xung đột lẫn nhau nguyên nhân.

"Cái này Thị Huyết Pháp Trộn sau ngày hôm nay cũng không còn tồn tại, lúc đầu muốn mượn cơ hội giúp người một cái, bất quá nhìn đến vẫn là thất bại."

Ô Không Huyết bắt đầu đi lắc đầu, thờ dài một tiếng, nhìn lấy Phuong Lâm giải thích nói.

Phuong Lâm sắc mặt phun trào huyết sắc còn không có khôi phục bình thường, vẫn là thần nhiên đi ra Tru Tiên Kiếm khí vòng phòng ngự.

"Mặc dù ta không biết mục đích làm như vậy, nhưng là ta rất biết rõ Thị Huyết Pháp Trộn huyết khí đối người rất trọng yếu, đã người không chút do dự dùng tại trên người của ta, trợ giúp ta tăng lên công lực, cứ việc cũng không có như người mong muốn, nhưng là ta y nguyên rất cảm kích người, lần này coi như ta thiếu người một cái nhân tình!"

Băng lãnh Tru Tiên Kiếm khí tản ra chấn khiến người sợ hãi khí tức, Ô Không Huyết cảm giác được trái tim của mình cũng nhanh chóng nhảy lên.

"Ha ha ha! Ta quả nhiên không có nhìn lầm người! Tiểu huynh đệ, quả nhiên là tính tình bên trong người!" Nghe được Phuong Lâm hứa hẹn, Ô Không Huyết đột nhiên cất tiếng cười to.

Vô tận huyết khí bị ngăn cản tại Tru Tiên Kiếm khí bên ngoài, Phuong Lâm làn da dần dần khôi phục bình thường, nhưng là cả người lộ ra càng thêm uy nghiêm.

Nguyên bản tiêu hao quá độ linh lực, giờ phút này khôi phục như lúc ban đầu, thậm chí có thể cảm giác được mình có thể tùy tiện đột phá đến Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên!

Trong thức hải Thanh Liên mảnh thứ ba lá cây liền muốn hiển hiện ra, có thể đoán được ba năm ngày bên trong tất nhiên có thể tấn thăng.

"Ô Không Huyết tiền bối, còn mời mở ra Thị Huyết Pháp Trộn! Ta hai người đồng bạn còn đang đuổi giết bên trong, ta muốn đi cứu bọn họ!"

"Bị nhân ai truy sát? Hẳn là liền là vừa rồi người kia nói Thiên Lang Quân! Đã như vậy, vậy ta liền chúc các người một chút sức lực đi!"

Ô Không Huyết hai tay kết động Linh quyết, lập tức cả tòa Thị Huyết Pháp Trộn nhanh chóng thu nhỏ, cuối cùng cô đọng tại Hồng Sam Thiết Mộc ở trong.

Hồng Sam Thiết Mộc tại Ô Không Huyết khổng lồ chế phía dưới, cấp tốc biến ảo, trải qua mấy chục lần diễn biến, thế mà biến thành một cây màu đỏ trường tiêu.

Toàn thân tổng màu đỏ tím, điều khắc đếm không hết huyết văn, tản ra nồng đậm huyết khí, xem xét liền là đến từ ma đạo binh khí.

Theo Thị Huyết Pháp Trộn biến mất, Phuong Lâm chung quanh Tru Tiên Kiếm khí cũng đi theo biến mất không thấy gì nữa.

"Vừa rồi cái kia cổ kiếm khí phi thường cường đại, không biết là lai lịch gì?" Ô Không Huyết hỏi.

Phuong Lâm phóng tầm mắt nhìn tới, nhìn thấy liền tiếp xúc xé rách bước chân xuất hiện ở phía trước trong đồng tuyết, thậm chí có thể nhìn thấy Linh thú chạy dấu vết.

Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi khẳng định bị Thiên Lang Quân chặn lại, thậm chí có khả năng đã bị bắt đi.

Không kịp cẩn thận nghĩ, Phuong Lâm nhanh chóng đuổi tới đứng trước, đáp lại nói: "Đó là Tru Tiên Kiếm khí!"

"Tru Tiên Kiếm khí a! Làm sao nghe được như thế quen tai?" Ô Không Huyết lẩm bẩm, đột nhiên hai mắt bộc phát ra đạo người tinh quang.

Hắn nói cái gì? Tru Tiên Kiếm khí! So Nguyên Đồ, A Tỳ hai kiếm càng khủng bố hơn tuyệt thế hung kiếm!

Ô Không Huyết đầu đầu nhanh lộn xộn, may mắn hắn sống nhiều năm như vậy, cũng chưa có tiếp xúc qua Tru Tiên Kiếm khí.

Liền xem như Nguyên Đồ, cùng A Tỳ kiếm khí, hắn cũng chỉ là nhìn thấy ba lần mà thôi, một lần cuối cùng cách nay đã hơn năm vạn năm.

Trong truyền thuyết chỉ có Hồn Nguyên Thông Thiên giáo chủ mới có thể khổng lồ chế Tru Tiên Kiếm khí, thế mà xuất hiện tại một người trẻ tuổi trên thân.

Nếu là lan truyền ra ngoài, chỉ sợ có thể chấn động toàn bộ Hồng Hoang giới, liền xem như Hồng Hoang Tiên Vực cũng có thể gây nên kịch liệt oanh động.

Ô Không Huyết tâm tình thật lâu không thể bình tĩnh, cố gắng làm mình đuổi kịp Phương Lâm, hấn đối Phương Lâm sinh ra càng sâu lòng hiếu kỳ.

Nếu như là Phương Lâm chỉ là dựa vào vận khí từ Vô Tận Huyết Hà ở trong an toàn rồi đi, như vậy có được Tru Tiên Kiếm khí hộ thể càng có thể chứng minh Phương Lâm cơ duyên.

Đại khí vận, đại cơ duyên tập trung ở trên người một người thời điểm, vậy liền trở nên tương đương đáng sợ.

Phía trước ba mươi dặm địa vực, vẫn như cũ là Thương Thiên đại thụ bị tuyết động bao trùm, băng thiên tuyết địa bên trong truyền đến trận trận tiếng đánh nhau.

Triệu Trọng Dương cầm trong tay Bá Vương Thương, thương hoa nở rộ, có vạn phu bất đương chi dũng!

Tiêu Thần, Trương Kính Tùng cùng Mạc Vi Vi ba người trốn ở Triệu Trọng Dương sau lưng, nhìn mỗi người đều bị trọng thương.

Sáu tên hắc thiết thủ vệ lạnh lùng âm hiểm nhìn đám người, sau lưng có hai tên vào đến cảnh bát trọng thiên trung niên nhân thủ hộ lấy một cái tiểu nữ hài.

"Triệu Trọng Dương, bằng không ngươi rời đi trước đi! Coi như bị bắt lại, ta tin tưởng Thiên Lang Quân cũng không dám làm gì ta!" Mạc Vi Vi nói ra.

Mấy người bọn hắn đều là bầu Tuyết Thành tuổi trẻ tài tử, phía sau đều có thể lực cường đại chỗ dựa, cũng không ngại Thiên Lang Quân khiêu khích.

"Rời đi? Các ngươi ai cũng đừng nghĩ rời đi!" Tiểu nữ hài khí thế hung hăng nói ra.

Triệu Trọng Dương khí thế như hồng, nhưng là tại sáu tên áo đen thiết vệ công kích đến, y nguyên có vẻ hơi một cây chổng chống vững nhà.

Đột nhiên bầu trời xuất hiện một đạo cự hình bàn tay màu xanh, xen lẫn tiếng rít hạ xuống tới, đơn giản không thể ngăn cản!

Tiểu nữ hài trừng to mắt nhìn lấy trên đỉnh đầu bàn tay lớn màu xanh, bên cạnh hai tên trung niên nhân không hẹn như là phóng lên tận trời.

Liền coi như bọn họ bỏ mình, cũng không thể để nhân tổn thương đến tiểu chủ nhân! Đây là bọn hắn ý niệm duy nhất!

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 164:: Diên cuồng ý nghĩ

Trống rỗng xuất hiện bàn tay màu xanh, trán phóng hào quang chói sáng, nương theo lấy uy mãnh không sóng khí thể từ trên trời giáng xuống!

"Là Phương Lâm đến rồi!" Tiêu Thần nhận ra được lấy Phương Lâm phát ra tới công kích.

Mạc Vi Vi trong mắt cũng tràn đầy kỳ dị sắc thái, nàng vô cùng rõ ràng Phương Lâm thủ đoạn tấn công như thế này cường thế cùng tàn bạo.

Triệu Trọng Dương song tay nắm chặt trường thương, đùi phải hung hăng đạp hướng về phía đất tuyết, lập tức khơi dậy vô số bông tuyết.

Thừa dịp bông tuyết vẩy xuống, Triệu Trọng Dương thả người nhảy vọt, cấp tốc rời đi bàn tay màu xanh phạm vi công kích.

"Bảo hộ tiểu thư!" Phóng lên tận trời hai tên trung niên nhân trăm miệng một lời hô.

Mười mét, năm mét, ba mét! Bàn tay màu xanh khoảng cách hai tên trung niên nhân chỉ có gang tấc khoảng cách.

"Hô hô!"

Tiếng gió bén nhọn từ bàn tay màu xanh phụ cận truyền vang ra, thổi ra mặt đất tản mát bông tuyết, càng lộ ra tịch liêu trống trải.

Hai tên trung niên nhân thôi động song chương, huyền hóa ra hai cái đen kịt đầu sói, hung hăng cùng bàn tay màu xanh đụng vào nhau.

Nhưng mà gào thét mà tới bàn tay màu xanh không có chút nào hàng nhanh ý tứ, đè ép hai tên trung niên nhân hướng xuống đất rơi đi.

Trong đó một tên áo đen thiết vệ cẩn rặng hướng phía tiểu nữ hài nhào tới, trực tiếp ôm tiểu nữ hài lần ra bàn tay màu xanh bao trùm khu vực.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, ngay tại áo đen thiết vệ cùng tiểu nữ hài rời đi trong nháy mắt, to lớn bàn tay màu xanh trực tiếp nện ở trong đồng tuyết.

Tóc lên khối tuyết như là tuyết lở, rất nhanh từ giữa không trung rơi xuống, rơi vào cự hình thủ chương ẩn bên cạnh.

"Mau đi xem một chút hai vị đại nhân thể nào!" Một vị gương mặt hơi gầy áo đen thiết vệ hoảng sợ nói.

Mọi người ở đây ai cũng không nghĩ tới, đột nhiên xuất hiện bàn tay màu xanh lại có uy lực lớn như vậy.

Tiểu nữ hài sắc mặt dọa đến trắng bệch, nghiêm nghị chất vấn: "đến cùng là ai làm! Đi ra cho ta!"

Ra ngoài ý định, bốn phía yên tĩnh, ngoại trừ đám người to khỏe hô hấp bên ngoài, không còn có cái khác tiếng vang phát ra tới.

"Chẳng lẽ không phải Phương Lâm?" Tiêu Thần nghi hoặc không hiểu. Tại hắn trong trí nhớ, giống như chỉ có Phương Lâm là thi triển qua loại này bàn tay lớn màu xanh.

"Ta cảm thấy hắn là Phương Lâm!" Mạc Vi Vi chém đinh chặt sắt nói.

Trương Kính Tùng trong lòng lo lắng lo lắng bất an, hoài nghi nói: "không thể nào là Phương Lâm, hắn tuyệt đối không có thực lực lớn như vậy!"

"Triệu Trọng Dương, ngươi cảm thấy có phải hay không Phương Lâm?" Mạc Vi Vi xoay người hỏi.

Một đóa hoàn mỹ thương hoa nở rộ, Triệu Trọng Dương thuận tay đem trường thương cắm ở bên cạnh, nhàn nhạt nói ra: "xem tiếp đi liền biết."

Mấy tên áo đen thiết vệ cẩn thận quan sát đến chung quanh, cũng không có phát hiện bất kỳ dị thường.

"Bảo vệ tốt tiểu chủ nhân!" Hai tên trung niên nhân chặt vật từ tuyết trong hồ bò lên đi ra.

Tóc tán mát, trên người dính đầy tuyết đọng, trên mặt cùng trên quần áo có chút nước bùn, lộ ra hết sức chật vật không chịu nổi.

Tiếng bước chân nhẹ từ hắc vụ thâm lâm bên trong truyền tới, hai bóng người tràn đầy xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Chính là Phương Lâm cùng Ô Không Huyết!

"Phương Lâm, ngươi ra tay quá nhẹ, vì sao không trực tiếp giết bọn hắn?" Ô Không Huyết như không có chuyện gì xảy ra hỏi.

Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi gương mặt kinh ngạc, bọn hắn làm sao cũng không nghĩ tới, Phương Lâm thể mà cùng tên kia gọi là Đoạn Lăng thiếu niên đi cùng một chỗ.

Có vẻ như Đoạn Lăng cũng là một cái giết người không chớp mắt đao phủ, nếu không cũng sẽ không trực tiếp đem trung niên nhân kia xé thành hai nửa a.

Hai cái này tàn bạo nhân a! Tiêu Thần trong lòng phi thường im lặng, nhưng giống như lại tràn đầy một loại nào đó chờ mong.

"Các ngươi không có sao chứ?" Phương Lâm nhanh chóng đi đến Tiêu Thần bọn người trước mặt hỏi.

"Chúng ta còn tốt, còn có thể kiên trì ở! Nhưng là bị nhiều người như vậy truy sát, cảm giác quá khó chịu." Tiêu Thần toét miệng cười nói.

Triệu Trọng Dương nhún nhún vai, thản nhiên nói ra: "Xem ra, ngươi ẩn tàng thực lực muốn bạo lộ ra."

Phương Lâm mỉm cười, nói: "Ta nào có cái gì thực lực cần ẩn tàng, cùng ngươi so ra ta kém xa."

Nhìn lấy Phương Lâm cùng Triệu Trọng Dương nói chuyện phiếm, Trương Kính Tùng trong lòng không hiểu cảm thấy bị kích, có lẽ Phương Lâm thực lực xác thực không tầm thường.

Đơn độc cái kia bàn tay màu xanh thủ đoạn công kích, liền có Nhập Đạo cảnh lực trọng thiên thực lực, lắng không công kích tăng lên quá lớn lực công kích.

Có lẽ trên mặt đất Phương Lâm thực lực chỉ có nhị trọng thiên, nhưng là có thể dựa vào bàn tay màu xanh công kích, hiện tại xem ra thực lực cũng không thể khinh thường.

Phương Lâm hướng về phía Trương Kính Tùng cùng Mạc Vi Vi gật gật đầu, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía trước mắt đồng đạo áo đen thiết vệ.

"Phía dưới liền giao cho ta đi! Các ngươi trước nắm chặt thời gian trị liệu thương thế."

"Phương Lâm, tuyệt đối không nên cậy mạnh, những người kia thực lực đều không yếu, nhất là cái kia hai tên trung niên nhân." Triệu Trọng Dương thiện ý nhắc nhở.

Không đợi Phương Lâm trả lời, bên cạnh Ô Không Huyết chen miệng nói: "Phương Lâm, cứ việc động thủ đi, ta ở một bên giúp ngươi lược trận!"

"Vũ Chiến Dương, Vũ Chiến Không! Mấy người các ngươi bắt hấn cho ta giết!" Tiểu nữ hài sau lưng một người trung niên lạnh lùng phân phó nói.

"Phương Lâm cẩn thận!" Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi cùng kêu lên nói ra.

Phương Lâm sắc mặt lạnh lùng, thân nhiên đi lên trước, tay phải rũ xuống tại đùi bên cạnh, nhanh chóng ngưng tụ linh lực.

Đi qua vừa rồi nhanh chóng chạy, hấn cảm giác mình cách đột phá tam trọng thiên chỉ còn lại có tầng một gong cùm xiềng xích, có lẽ ngay hôm nay liền có thể đột phá.

Phá rồi lại lập! Trong lòng của hấn có một cái điên cuồng ý nghĩ, liền là trong chiến đấu tấn cấp!

Nếu là bị Tiêu Thần mấy người người biết Phương Lâm ý tưởng chân thật, sợ rằng sẽ liệu linh ngăn cản, dù sao loại này tấn cấp phương thức phong hiểm quá lớn.

Thiên hạ vô công, không công không phá được, duy khoái bất phá! Phương Lâm trong nháy mắt phát động công kích, như là Giao Long Xuất Hải.

Mạnh mẽ đánh thép song quyền, như mưa giông gió bão kín không kẽ hở, công về phía trước mắt ba tên áo đen thiết vệ.

"Vũ Chiến Phong đều đã chết, các ngươi còn đang chờ đợi cái gì!" Phương Lâm cười nhạo nói.

Vũ Chiến Dương cùng Vũ Chiến Không đồng thời vũ động Thiên Lang đao bổ về phía Phương Lâm, lăng lệ đao quang cùng quyền ảnh hô ứng lẫn nhau.

Phương Lâm bước chân cấp tốc di động, như điện quang hỏa thạch từ Vũ Chiến Không bên trái di động đến phía bên phải, hung hăng một quyền đập trúng Vũ Chiến Không cái cằm.

Lập tức một đạo máu tươi từ Vũ Chiến Không miệng bên trong phun ra, thậm chí có thể nhìn thấy có mấy cái răng đồng thời rơi ra ngoài.

Không đợi Vũ Chiến Dương Thiên Lang đao vung vẩy tới, Phương Lâm thân ảnh lần nữa biến hóa, phảng phất nganh sinh sinh chen vào trong không gian.

Chân phải như là mãnh hổ hạ sơn, trực tiếp đá vào Vũ Chiến Dương trên lưng, to lớn va chạm lực đem Vũ Chiến Dương đánh ngã xuống đất.

"Tốc độ quá nhanh! Ta đều không nhìn thấy Phương Lâm làm sao tránh thoát một đao kia!" Trương Kinh Tùng hít lại hai mắt hỏi.

Triệu Trọng Dương sắc mặt cũng vô cùng ngưng trọng, hấn phát hiện coi như mình cũng rất khó đuổi theo Phương Lâm động tác.

Phương Lâm một chiêu một thức đơn giản thô bạo, hoàn toàn ý vào Bạch Hổ đẳng thiên bộ quý thần khó lường bộ pháp, tại hai người giáp công bên trong thành thạo.

"Vô chiến thiên, vô chiến sông! Các ngươi hai cái ngậy ngốc lấy làm gì! Lên cho ta a!" Vũ Chiến Dương hung hăng chui khoe miệng máu tươi.

Lại là hai bóng người xuất hiện tại Phương Lâm trước người, đao quang hắc hắc, bốn thanh Thiên Lang đao từ đông nam tây bắc bốn phương tám hướng đem Phương Lâm nhốt ở bên trong.

Mạc Vi Vi tâm lập tức trở nên rối rắm, Triệu Trọng Dương cũng cảm thật chặt trường thương trong tay, phảng phất tùy thời đều có thể xuất thủ viện trợ.

Ô Không Huyết mặt không biểu tình, lạnh lùng nhìn lấy trên trận cục diện, trong hai con ngươi tràn ngập xinh đẹp huyết khí, phảng phất đến từ Địa Ngục Huyết Ma.

Thiên Lang đao thân đao nhọn nhạo tăng tăng sát cơ, Phương Lâm thân ở trong đó, biểu lộ cực sự lãnh khốc, đây mới là hấn muốn cục diện.

Muốn muốn tại chiến đấu bên trong đột phá, nhất định phải làm mình rơi vào đến hiểm cảnh, càng là nguy hiểm, đột phá khả năng lại càng lớn.

Đối với điểm này, Phương Lâm lòng dạ biết rõ!

"Giết!" Vũ Chiến Dương nổi giận gầm lên một tiếng, mang theo ba người khác đồng thời múa động trong tay Thiên Lang đao.

Một cổ tiêu sát khí tức lập tức tràn ngập toàn trường, Phương Lâm khoe miệng cười lạnh một tiếng, hai chân cấp tốc đóng đưa, đại lực càn quét chân thi triển ra.

Chương 165:: Trong chiến đấu đột phá

Cái này lắng lệ thể công tại băng thiên tuyết địa bên trên lộ ra càng thêm hung hiểm, tầng tầng thối ánh tại hắc hắc trong ánh đao xuyên thẳng qua như ung kích trường không.

Hiện tượng nguy hiểm thay nhau nổi lên, mỗi một lần tại Tiêu Thần nhện không được xách lúc tỉnh, Phương Lâm luôn có thể lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ biến nguy thành an.

Cái kia kỳ huyền khó lường bộ pháp, tại bốn tên Thiên Lang Quân thủ vệ vây công dưới, Phương Lâm lộ ra thành thạo, ung dung không vội.

Bên trái huy động một quyền, phía bên phải hoành đá một cước, phảng phất phiến phiến khởi vũ bướm bướm, tư thái tung bay như mây bay, động tác kiểu như Kinh Long.

"Phương Lâm, đến cùng đang làm gì? Vừa rồi một quyền kia rõ ràng có thể phế bỏ Vũ Chiến Không!" Tiêu Thần nghi vấn hỏi.

"Liền đúng a! Không biết hắn suy nghĩ cái gì?" Mạc Vi Vi cũng là nhún mày.

Triệu Trọng Dương thực lực cao nhất, nhãn lực cũng là nhất là cao minh, hắn mơ hồ ước nhìn ra Phương Lâm giống như đang luyện tập.

Lấy chân nhân chiến đấu làm tôi luyện tự thân phương pháp, chỉ có cực độ người điên cuồng mới có thể làm ra kinh người như vậy nghe nói sự tình.

Rất hiển nhiên Triệu Trọng Dương có thể nhìn ra được Phương Lâm cũng không phải là người điên cuồng, nhưng là công kích của hắn lại cho thấy thái độ của hắn.

Không trong chiến đấu điên cuồng, liền trong chiến đấu diệt vong!

Triệu Trọng Dương trong con ngươi cũng bạo phát ra mãnh liệt chiến đấu khoa thân khoa thân, bọn họ đều là nội tâm cường đại, đấu chí cao chiến sĩ.

"Đừng nói chuyện, tiếp tục xem tiếp, Phương Lâm hẳn là có khác dự định!" Triệu Trọng Dương giải thích nói.

Hai thanh Thiên Lang đao lóe ra u U Hàn ánh sáng, thân đao giao nhau như long phượng quần giao, thanh linh phong kín Phương Lâm đường lui.

Vũ Chiến Không cùng Vũ Chiến Dương đồng thời xuất hiện tại Phương Lâm trước người, liên tục múa Thiên Lang đao, như là thác nước chảy ngang liền niên bất tuyệt.

"Àm!" Đao Bối hung hăng đánh trúng tại Phương Lâm phía sau lưng.

Phương Lâm bước chân lập tức bất ổn, kém chút đổ vào Vũ Chiến Dương đao hạ, ngay tại trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, thân thể đột nhiên chuyển động ba trăm sáu mươi độ.

Nguyên bản đưa lưng về phía Vũ Chiến Dương, trong nháy mắt biến thành chính đối diện, Phương Lâm hai tay như điện, cấp tốc bắt lấy Vũ Chiến Không hai tay.

Không đợi Vũ Chiến Dương Thiên Lang đao rơi xuống, Vũ Chiến Không liền bị Phương Lâm lực lượng khổng lồ vung động, trực tiếp ngăn tại Thiên Lang mặt đao trước.

Cái này liên tiếp biểu hiện, để Tiêu Thần đám người tâm như là từ núi cao thác nước lăn xuống đến, hải hùng khiếp vía, hô hấp gấp gáp.

Điện quang hỏa thạch tốc độ, để Phương Lâm đạt được cơ hội thở dốc, thức hải bên trong linh lực cũng toàn lực vận chuyển lại.

Một đóa như mộng như ảo Thanh Liên Diệp, tại trong thức hải vô số linh khí thấm thấu vào, liền muốn ngưng kết thành thực thể.

Cách Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên, còn kém cách một con đường!

Phương Lâm sắc mặt khẽ nhúc nhích, trực tiếp đem Vũ Chiến Không ném tới giữa không trung, sau đó hai chân đột nhiên phát lực, nhảy tới giữa không trung.

Thuận lên cao xu thế, Phương Lâm hung hăng đâm lên Vũ Chiến Không trên thân thể, lần nữa hướng không trung phóng đi.

Vũ Chiến Không cột sống trực tiếp bị Phương Lâm đạp gãy, phảng phất như điều đứt dây, lưng la lưng lay từ không trung rơi xuống.

"Vũ Chiến Không vậy mà cũng đã chết!" Vũ Chiến Dương trầm giọng nói ra.

Mắt thấy là phải vượt qua hắc vụ sâm lâm thời điểm, Phương Lâm lên cao tốc độ dừng lại, hai tay huyễn phát ra to lớn bàn tay màu xanh.

Hai cái bàn tay lớn màu xanh như là hai chỉ có thể hoạt động cánh tay, tại càng thêm chói tai tiếng sấm bên trong, âm vang công hưởng thân thể hai bên.

Tựa như một dòng sông dài tại cửa sông phân lưu, mở ra Phương Lâm thể nội gông cùm xiềng xích, mệnh môn linh lực tràn vào đến Phương Lâm thể nội.

Phương Lâm sắc mặt âm tình bất định, bàn tay lớn màu xanh nhan sắc cũng càng ngày càng sâu, cả người cũng bắt đầu rơi đi xuống.

Tiêu Thần hưng phấn nói: "Lại là chiêu này! Loại phương thức công kích này thật sự là quá tàn bạo!"

Đáng tiếc lần này không có giống Tiêu Thần nghĩ như vậy, Phương Lâm cũng không có sử xuất Bôn Lôi Cửu Thế, mà là tùy ý thân thể nhanh chóng rơi xuống.

Mắt thấy cách mặt đất còn có mười mét thời điểm, Phương Lâm hai con ngươi bộc phát ra một đạo tinh quang.

Ngay tại lúc này, cho ta đột phá!

Một cỗ lực lượng khổng lồ hội tụ đến trong thức hải, cái kia phiên hư ảo Thanh Liên Diệp rốt cục chuyển hóa làm thực thể!

Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên! Quả nhiên như Phương Lâm thiết nghĩ như vậy thành công tấn cấp!

Triệu Trọng Dương con mắt phát ra kỳ dị sắc thái, hắn cũng không nghĩ tới Phương Lâm thực có can đảm trong chiến đấu đột phá cảnh giới.

Loại này một phần vận thành công xác suất, thế mà thật dễ Phương Lâm gặp! Thật sự là thật bất khả tư nghị!

"Chết đi cho ta!" Phương Lâm phần nộ gào thét lấy, phóng xuất ra Bôn Lôi Cửu Thế ở trong diệt lồi.

Hai bên bàn tay lớn màu xanh dung hợp lại cùng nhau, tạo thành chừng ba thước cự bàn tay to, mặt bàn tay thanh quang lấp lóe, lồi mình trập trập.

"Mau tránh ra!" Vũ Chiến Hà cả kinh kêu lên.

Phương Lâm khoe miệng cười lạnh trập trập, đây chính là hắn tấn thăng đến tam trọng thiên lần thứ nhất xuất thủ, lực công kích tự nhiên không thể khinh thường.

Tấn cấp về sau Phương Lâm, thực lực so trước đó tăng lên gần bốn thành!

Cũng liền nói nguyên lai Phương Lâm thực lực có thể so sánh với Nhập Đạo cảnh lục trọng thiên, như vậy hiện tại cơ hồ có thể toàn thắng Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên.

Liền xem như đối mặt Triệu Trọng Dương, Phương Lâm cũng có được sung túc lòng tin đem đánh bại.

Cảnh giới tăng lên không chỉ thể hiện về mặt thực lực, đối với chiến đấu linh ngộ cũng tương ứng tăng lên tới một cái cấp bậc.

Bàn tay lớn màu xanh phảng phất tuyền định mục tiêu, gắt gao khóa chặt Vũ Chiến Hà, như diệt thế chi thủ hủy đi tất cả sinh cơ.

Một tiếng vang thật lớn, Vũ Chiến Hà bị đập vào bàn tay lớn màu xanh phía dưới, cả người máu thịt be bét, rất khó phân biệt rõ ràng.

Phương Lâm ánh mắt lạnh lùng nhìn lấy Vũ Chiến Dương bọn người, chung quanh phiêu đảng sát khí vô hình.

Thật là đáng sợ! Tiểu nữ hài che miệng, lặng lẽ cúi đầu xuống, không dám đối mặt Phương Lâm hai tròng mắt lạnh như băng.

"Phương Lâm, chúc mừng ngươi! Đột phá đến Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên!" Triệu Trọng Dương vừa cười vừa nói.

Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên! Đông đảo áo đen thiết vệ càng thêm chất phác.

Từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, bọn hắn chưa bao giờ ý thức được Phương Lâm thực lực mới Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên, liền có thể tại bọn hắn hợp kích hạ tới lui tự nhiên.

Thật là yêu nghiệt a! Vừa mới tấn thăng Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên, liền có thể một bàn tay đem Vũ Chiến Hà đập thành thịt vụn.

Cũng không biết tiểu thư là nghĩ như thế nào? Làm sao có thể đắc tội loại này dị bẩm thiên phú nhân vật, bây giờ nên làm gì.

Vũ Chiến Dương trong lòng rất khổ bức, cứ việc đối tiểu chủ nhân phi thường bất mãn, nhưng là cũng không dám biểu hiện ra ngoài.

"Ngươi đến cùng muốn muốn thế nào? Đuổi tận giết tuyệt sao?" Tiểu nữ hài bên trái trung niên thủ vệ trầm giọng chất vấn.

Thế cục trước mắt đã rất sáng suốt, bọn hán trên cơ bản không có khả năng từ Phuong Lâm mấy người trong tay người bình yên rời đi.

Trương Kính Tùng tức giận bất bình, trực tiếp trả lời: "Đuổi tận giết tuyệt? Người chẳng lẽ không có đối ta theo đuổi không bỏ!"

"Bây giờ thấy mình đánh không lại, liền muốn tước vũ khí đầu hàng sao?" Tiêu Thần chen miệng nói.

Tiểu nữ hài con mắt mười phần sợ hãi, nàng không nghĩ tới chính mình lúc trước tùy hứng, cho nàng mang đến phiền toái không cần thiết.

Từ nhỏ đến lớn đều có Thiên Lang Quân thủ hộ, dưỡng thành xảo trá đa mưu tính cách, cao ngạo tự phụ, xem thường người chung quanh.

"Lưu lại tiểu nữ hài kia!" Phuong Lâm cười lạnh nói, "đến cho các người, lần đến càng xa càng tốt!"

Nghe được Phuong Lâm muốn lưu lại mình, nhỡ sắc mặt của cô gái càng thêm tái nhợt, tự lẩm bẩm: "Không nên thương tổn ta à!"

"Cái này là không thể nào! Quân chủ có lệnh, thế sống chết bảo vệ tiểu chủ nhân! Người yêu cầu này, ta không thể đáp ứng!"

Phuong Lâm từng bước một hướng đi tiểu nữ hài, cường đại khí tràng buộc Vũ Chiến Dương bọn người liên tục lùi về phía sau.

"Người không có cò kè mặc cả tư cách!" Phuong Lâm không hề nhượng bộ chút nào, khí thế bức người.

Một cái bàn tay lớn màu xanh đột nhiên xuất hiện tiểu nữ hài trước người, trực tiếp đem nàng bắt đến Phuong Lâm trước người.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 166:: Nửa bước Nguyên Thần cảnh

Đột nhiên xuất hiện bàn tay màu xanh, để tiểu nữ hài sau lưng Thiên Lang thủ vệ trở tay không kịp, Phuong Lâm tốc độ xuất thủ nhanh như thiểm điện.

"Hiện tại các người nhỡ chủ nhân đã tại trên tay của ta, tiếp xuống làm sao bây giờ, liền phải nhìn ta muốn làm gì."

Phuong Lâm tay phải đặt ở tiểu nữ hài trên cổ, phảng phất hơi dùng sức liền có thể vận gãy, dọa đến tiểu nữ hài nom nớp lo sợ.

Ô Không Huyết âm thầm gạt đầu, bắt lấy Thiên Lang thủ vệ tiểu chủ nhân, bọn hán tự nhiên cũng liền sợ ném chuột vỡ bình, không dám tùy cơ ứng biến.

"Vô Phá Quân! Người nhanh cứu ta!" Tiểu nữ hài giãy dụa lấy, hai cái tay nhỏ dùng sức tại Phuong Lâm trên người chộp tới chộp tới.

Nếu như không phải đám người rõ ràng nhận thức đến nhỏ tâm địa của cô bé cỡ nào ác độc, có lẽ liền bị nàng lúc này động tác hấp dẫn.

Tiểu hài tử tình nghịch thiên tính, biến hiện phát huy vô cùng tinh tế, để cho người ta không nhận được nghĩ ôm một cái.

"Ta cảnh cáo người, tốt nhất thả ta! Phụ thân ta là Thiên Lang Quân chủ, nếu là biết người dám đắc tội ta, hẳn khẳng định sẽ giết người!"

Tiểu nữ hài sắc mặt run nhè nhẹ, khuôn mặt đỏ bừng phảng phất hoa đào nở rộ, phần hồng kiều điểm, làm người thương yêu yêu.

Phuong Lâm nhàn nhạt nói ra: "Tại phụ thân người giết ta trước đó, ta khẳng định có thể giết người, không biết người tin hay không?"

Tiểu nữ hài lập tức trầm mặc, nàng rất rõ ràng, dù là phụ thân hán lợi hại hơn nữa, lúc này không ở trước mắt cũng không hề có tác dụng.

Vô Phá Quân tiến lên mấy bước, đi đến cách Phuong Lâm chỉ có chừng ba thước địa phương ngừng lại, ngữ khí trước nay chưa có ngưng trọng.

"Buông ra tiểu chủ nhân! Các người có thể bình yên rời đi! Ta cam đoan không còn có Thiên Lang Quân nhân dám tìm các người gây phiền phức."

Vô Phá Quân lời nói để Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi trong lòng khẽ động, nếu là có thể cùng Thiên Lang Quân giải khai thù hận, đây là vô cùng tốt bất quá sự tình.

"Ta cảm thấy có thể, Phuong Lâm người cho là thế nào?" Mạc Vi Vi trầm ngâm nói.

Tiêu Thần bổ sung nói ra: "ta tin tưởng Thiên Lang Quân nhân sẽ không không giữ lời hứa, hẳn là tin tưởng hẳn, dù sao trên người chúng ta còn có thương, cần muốn tiến hành trị liệu khôi phục."

Võ Phá Quân sau khi nghe, trong lòng có chút kích động, nghĩ thầm nếu là cam đoan tiểu chủ nhân bình yên vô sự, nhất định điều động cao thủ truy giết các ngươi!

Cũng dám tù binh tiểu chủ nhân, đây là đối Thiên Lang Quân lớn nhất vũ nhục, huống chi còn bị các ngươi giết chết mấy tên Thiên Lang thủ vệ.

Phương Lâm hơi cau mày, cũng cảm thấy Tiêu Thần hai người có chút đạo lý, chính muốn mở miệng đáp ứng Vũ Phá Thiên yêu cầu.

"Phương Lâm không thể đáp ứng hẳn!" Trương Kính Tùng thanh âm khàn giọng, quả quyết cự tuyệt nói.

Ô Không Huyết khoe miệng nổi lên nụ cười nhàn nhạt, đối với Trương Kính Tùng ý nghĩ lòng dạ biết rõ, xem ra thiếu niên này cũng là người tâm tư kín đáo.

"Vì cái gì?" Vũ Phá Thiên lập tức cảm giác được bị một chậu nước lạnh tưới lên trên đầu.

Phương Lâm cũng là nghi vấn đầy bụng, hẳn cũng cảm thấy Thiên Lang Quân cũng không trở thành ở trước mặt mọi người nói không giữ lời.

Dù sao người ở chỗ này chỉ ít đại biểu cho tứ nhà thế lực, tại Phiêu Tuyết thành không nhỏ quyền nói chuyện, liền xem như Thiên Lang Quân cũng phải thận trọng ước lượng.

"Phương Lâm, ngươi suy nghĩ một chút, dù là võ Phá Quân đáp ứng yêu cầu của ngươi, nhưng là làm sao ngươi biết Thiên Lang Quân chủ không phải bao che khuyết điểm ngươi?"

Trương Kính Tùng lời nói như thế hồ quán đỉnh, để Phương Lâm trong nháy mắt phản ứng tới.

Đúng a, có thể chi phối Thiên Lang Quân chỉ có Thiên Lang Quân chủ, mình đắc tội thế nhưng là Thiên Lang Quân chủ nữ nhi!

Nào có nữ nhi của mình bị khi phụ, làm vì phụ thân sẽ không ra mặt cho nàng, cái này hoàn toàn không phù hợp Logic.

Nghĩ tới đây, Phương Lâm cũng đã biết mình nên làm như thế nào, nhất định phải cảm Thiên Lang Quân chủ nữ nhi làm con tin.

"Trương Kính Tùng nói rất có lý, coi như ngươi là nhất ngôn cửu đỉnh, nhưng là ai biết Thiên Lang Quân chủ sẽ nghĩ như thế nào?"

Võ Phá Quân gấp vội vàng nói: "Chúng ta quân chủ bức nào nhân vật tuyệt thế, làm sao có thể cùng các ngươi tính toán chi li?"

Phương Lâm chính muốn phản bác, liền nghe đến bên tai truyền đến thanh âm của một người, để ở đây tất cả mọi người như lâm đại địch.

"Võ Phá Quân, ngươi cũng dám vọng đảm quân chủ sự tình! Ngươi thật to gan!" Một vị đạo bào màu tím thiếu niên lẳng không xuất hiện.

Nguyên Thần chân nhân!

Tiêu Thần, Trương Kính Tùng cùng Mạc Vi Vi sắc mặt đều âm trầm xuống, mà võ Phá Quân mấy người Thiên Lang thủ vệ lại hưng phấn không thôi.

Từ Sắc Thiên Lang vệ! Đó là Thiên Lang Quân ở trong thứ hai cao thủ lợi hại, chỉ lần này tại hoàng y Thiên Lang vệ.

"Thật là Nguyên Thần chân nhân?" Triệu Trọng Dương cùng Phương Lâm cũng là cau mày.

Ô Không Huyết cười lạnh nói: "Nửa bước Nguyên Thần cảnh, cũng dám giả mạo Nguyên Thần chân nhân ngự không mà đi, không sợ gió lớn đau đầu lười sao?"

Đạo bào màu tím hai mắt thiếu niên như điện, lạnh lùng nhìn lấy Ô Không Huyết nói ra: "Nửa bước Nguyên Thần cảnh, thì tính sao, giết ngươi giống như giết chó!"

Phương Lâm trong lòng nhất thời giật mình, người này dám khiêu khích Ô Không Huyết tôn này quái vật, quả thực là tự tìm đường chết.

"Ngươi nếu là dám đối ở đây bất cứ người nào xuất thủ, ta nhất định vạn gãy cổ của nàng!" Phương Lâm tay phải bạo phát ra trận trận linh quang.

"Đào Nghị ca ca, nhanh cứu ta a!" Tiểu nữ hài nhìn thấy đạo bào màu tím thiếu niên xuất hiện, trực tiếp la to.

Đào Nghị con mắt tràn ngập ánh sáng nhu hòa, nói ra: "Tính nhi yên tâm, có ta ở đây, tuyệt đối không cho ngươi thụ đến bất cứ thương tổn gì!"

"Các ngươi tất cả mọi người cùng lên đi! Nếu là có thể từ trong tay của ta đào thoát, vậy liền thả các ngươi một con đường sống!" Đào Nghị cười lạnh nói.

Buông thả không bị trói buộc biểu lộ, để Phương Lâm bùi ngùi mãi thôi, đồng dạng đều là tuổi trẻ tài tuấn, Đào Nghị thật có thể hệ tuổi trẻ cao thủ tuyệt

thể phong phạm

"Vi Vi cô nương, ngươi không thích hợp chiến đấu, tiểu nữ hài này liền giao cho ngươi xem quản, tuyệt đối không thể thả nàng rời đi!" Phương Lâm dặn dò.

Đem tiểu nữ hài giao cho Mặc Vi Vi, Phương Lâm xoay người, lấy ra một thanh úy trường kiếm màu xanh lam, nổi lơ lửng màu lam kiêu diễm linh quang.

Triệu Trọng Dương tay cầm trường thương, tiêu sái run run một đóa thương hoa, trường thương chỗ hướng, sắc bén mũi thương bay thẳng Đào Nghị.

"Trùng Dương huynh, lần này chúng ta muốn kể vai chiến đấu!" Phương Lâm tâm tình cực sự sáng khoái, lớn như thể chiến mới là hấn muốn.

"Xem ra ngươi vẫn là ẩn giấu đi không ít thực lực a!" Triệu Trọng Dương tâm có hàm ý cảm khái nói.

Phương Lâm xoay người nhìn Ô Không Huyết, hỏi: "Ô Không Huyết tiền bối, ngươi là có hay không cân nhắc tự mình xuất thủ luyện hóa hấn?"

Luyện hóa Đào Nghị? Phương Lâm lời nói để đám người chấn kinh, chẳng lẽ tên kia Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên cuồng dã thiếu niên lại là người trong tà đạo.

Ô Không Huyết cười nhạt nói: "Nửa bước Nguyên Thần cảnh mà thôi, cho các ngươi luyện tập phù hợp, ta liền không nhúng tay vào!"

Ô Không Huyết lời nói cũng là để trong lòng mọi người chấn kinh, nửa bước Nguyên Thần cảnh cao thủ chỉ có thể cho Phương Lâm khi luyện công bìa ngắm sao?

Đây không phải trực tiếp nhục nhả Đào Nghị sao? Vô Phá Quân mấy người Thiên Lang thủ vệ trong lòng càng thêm hưng phấn, càng nhục nhả Đào Nghị, Đào Nghị liền sẽ càng phát ra cuồng.

Quả nhiên như vô Phá Quân mấy người nhân suy nghĩ trong lòng, Đào Nghị ánh mắt phảng phất phóng xuất ra một mảnh đao quang, khóe miệng hiện ra tà tà tiểu dung.

"Nửa bước Nguyên Thần cảnh mà thôi? Liền xem như nửa bước Nguyên Thần cảnh, giết các ngươi cũng dễ như trở bàn tay!" Đào Nghị ngữ khí băng lãnh.

Phương Lâm cười khò lắc đầu, nhìn lấy Triệu Trọng Dương hỏi: "Các ngươi Phiêu Tuyết thành người đều là cao điệu như vậy sao?"

"Có ý tứ gì?" Triệu Trọng Dương nghi hoặc không hiểu.

"Kỳ thật ta là rất điệu thấp, nếu có nhân không phải ở trước mặt ta cao điệu, vậy thì phải đem hấn đánh học được điệu thấp!" Phương Lâm giải thích nói.

Đánh học được điệu thấp? Phương Lâm có ý tứ là hấn muốn đem Đào Nghị đánh cho tàn phế sao? Hoặc là nói đánh cho Đào Nghị tâm phục khẩu phục?

Ô Không Huyết lập tức cười ha hả, Phương Lâm biểu hiện thật rất đúng khẩu vị của hấn, phi thường có ý tứ người trẻ tuổi a.

"Ta cảm thấy ngươi bây giờ liền rất kiêu ngạo! Chuẩn xác mà nói so ta gặp qua người đồng lứa càng thêm cuồng vọng!" Triệu Trọng Dương trịnh trọng nói.

Phương Lâm như không có chuyện gì xảy ra nhếch nhếch miệng nói ra: "Có lẽ là tấn thăng tam trọng thiên, cho ta sự tự tin mạnh mẽ tâm, cần phải thật tốt phát tiết một chút."

Sau đó hướng phía Triệu Trọng Dương gật gật đầu, trong tay úy trường kiếm màu xanh lam đột nhiên tách ra băng lãnh quang mang, phảng phất từ Vô Tận trong tình không sinh ra.

"Nhật nguyệt lăng không kiếm!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 167:: Triệu Trọng Dương sát chiêu

Phảng phất bầu trời đêm vô tận một viên sao băng, lóe ra điểm điểm hàn quang, xẹt qua một đạo duyên dáng đường vòng cung trôi hướng Đào Nghị.

Một kiếm này lạ thường hoa lệ, giống như nở rộ tại tinh không khói lửa, ưu nhã để cho người ta ngạt thở, lại ẩn giấu đi vô số sát cơ.

Nhật nguyệt lẳng không kiếm! Tại U Minh địa lao trải qua hơn vị Nguyên Thần chân nhân tạo hình, so trước đó uy lực càng thêm to lớn.

Chỉ là đơn giản một kiếm, liền để Đào Nghị sắc mặt kịch biến, hẳn có thể khắc sâu cảm giác được tích chứa áp lực.

Cho dù là thân là nửa bước Nguyên Thần cảnh cao thủ, cũng không dám coi nhẹ Phương Lâm công kích, trong lúc vô hình tăng lên đối Phương Lâm coi trọng trình độ.

Dài nhỏ kiếm mang xẹt qua Đào Nghị bên tai, tốc độ không giảm chút nào, phảng phất có thể nghe được cắt chém không gian thanh âm.

Triệu Trọng Dương nhìn lấy Phương Lâm xuất thủ, trường thương trong tay đột nhiên run run, thân thương bộc phát ra quang mang chói mắt, như là Tiên Khí hàng thế.

"Quả nhiên không có khiến ta thất vọng! Phương Lâm, thực lực của ngươi xác thực không dưới ta!" Triệu Trọng Dương huy động trường thương công hướng Đào Nghị.

Một thương một kiếm, từ hai bên trái phải đồng thời phát ra lẳng lẽ công kích, kiếm khí tung hoành, mũi thương tận hiện, phảng phất đằng rần thôn vãn thổ vụ.

Đào Nghị đối mặt hai người công kích lộ ra gặp nguy không loạn, thân thể đột nhiên lên cao tới mặt đất mười mét chỗ, đứng lơ lửng trên không nhìn xuống bọn hắn.

"Nếu như ta không rơi xuống đi, các ngươi căn bản công kích không đến ta! Đây chính là Nguyên Thần cảnh cùng Nhập Đạo cảnh khác nhau!" Đào Nghị cười lạnh nói.

Ô Không Huyết kinh thường nói: "Phương Lâm, công kích hai chân của hắn! Tốt nhất hủy đi giày của hắn!"

Giày? Chẳng lẽ Đào Nghị kêu lên giày mới là hắn có thể ngự không mà đi pháp khí? Phương Lâm có vẻ như kịp phản ứng.

Dù là Đào Nghị là nửa bước Nguyên Thần cảnh, cũng vô pháp ngự không mà đi! Hắn khẳng định là mượn một loại nào đó có thể ngăn ngừa phi hành pháp bảo.

Đào Nghị sắc mặt lạnh lẽo, hung hăng chờ lấy Ô Không Huyết, người này thực sự quá ghê tởm, con mắt độc ác đáng sợ!

"Liền coi như các ngươi phát hiện ta dưới chân Đằng Vân Nga, lại có thể thế nào, ta cũng không tin các ngươi có thể hủy đi ta Đằng Vân Nga!"

Phương Lâm khẽ nhíu mày, trong nháy mắt giãn ra, hướng phía Triệu Trọng Dương làm một thủ thế, tay trái thanh quang chọi hiện phảng phất dựng dục cái gì.

Triệu Trọng Dương hai mắt tỏa sáng, lập tức nghĩ đến Phương Lâm loại kia đáng sợ chương pháp, cấp tốc gạt đầu, chuẩn bị hành sự tùy theo hoàn cảnh.

"Người cao ngạo liền là thích ăn đòn!" Phương Lâm lạnh lùng chế giễu nói.

Đột nhiên, Phương Lâm tay phải trực tiếp đem trường kiếm màu xanh lam cắm ở trong đồng tuyết, hai tay rũ xuống đùi hai bên, linh lực cấp tốc phun trào.

Vô Phá Quân trong lòng nhất thời toát ra một cái không tốt suy nghĩ, nhưng là lại nói ra rõ ràng đến cùng là nguyên nhân gì.

Hai cái bàn tay màu xanh đột nhiên xuất hiện tại Đào Nghị thân thể hai bên, lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế trực tiếp bắt lấy Đào Nghị.

Như là điều hầu lợi trào, gắt gao bắt lấy con mồi, để Đào Nghị trong nháy mắt mộng, hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra.

"Ngay tại lúc này! Động thủ!" Phương Lâm giận dữ hét.

Triệu Trọng Dương trường thương quét ngang, trực tiếp nện ở Đào Nghị hai chân bên trên, đồng thời ném ra trường thương, thả người nhảy lên, trực tiếp bắt lấy Đằng Vân Nga.

Đào Nghị lập tức hét lớn một tiếng, giận không thể khiển trách, hắn làm sao cũng không nghĩ tới mình lại bị loại phương thức này khốn trụ.

Thời gian rất ngắn, cũng chính là thời gian trong nháy mắt, Triệu Trọng Dương liền thuận lợi lấy đi Đào Nghị hai chân Đằng Vân Nga.

Cùng lúc đó, Phương Lâm huyền hóa ra tới bàn tay màu xanh cũng biến mất vô tung vô ảnh, phảng phất cho tới bây giờ đều chưa từng xuất hiện.

Mất đi Đằng Vân Nga, liền muốn chim bay mất đi cánh, Đào Nghị trực tiếp từ giữa không trung ngã xuống, hắn đã mất đi ngự không năng lực phi hành.

Không có có không trung ưu thế, nửa bước Nguyên Thần cảnh Đào Nghị trên thực tế liền là Nhập Đạo cảnh Cửu Trọng Thiên phổ thông Tu Đạo giả.

Cái gọi là nửa bước Nguyên Thần cảnh vền vẹn chỉ nói là cảnh giới cách Nguyên Thần cảnh tương đối gần, nhưng là thực lực bản thân vẫn là Nhập Đạo cảnh Cửu Trọng Thiên!

Đào Nghị hai tay hiện ra màu đỏ linh quang, dọa người sát cơ từ trên người phóng xuất ra, hai con ngươi còn quần thiểm điện, không dám nhìn thẳng.

"Dù là không có Đẳng Vân Ngoa, ta cũng có thể dễ như trở bàn tay giết chết các ngươi, đến lúc đó Thanh Vân Ngoa hay là của ta!"

Phương Lâm lần nữa tay cầm trường kiếm màu xanh lam, đón Đào Nghị phát động công kích, yêu dị lam sắc quang mang như là yêu cơ xanh lam hai con ngươi.

Đào Nghị hai tay trực tiếp nhào về phía Phương Lâm, không uý kỵ tí nào úy trường kiếm màu xanh lam, thậm chí thân thể cũng không sợ Triệu Trọng Dương công kích.

Song trường cùng trường kiếm chạm vào nhau, vậy mà phát sinh thanh thúy kim minh thanh âm!

Nhục thân như như sắt thép cứng rắn, có thể ngăn cản trường kiếm cùng trường thương công kích, Đào Nghị biểu hiện để đám người trọn mắt hốc mồm.

Hồng Hoàng giới tuyệt đại bộ phận tu đạo sĩ đều là cô đọng Nguyên Thần làm mục tiêu, truy cầu vô thượng con đường trường sinh, có rất ít người tu luyện khóa thân khóa thân.

Thân thể tu luyện phải kinh thụ to lớn gấp trăm lần, mới có thể đem khóa thân khóa thân rèn luyện không gì không phá, có thể không nhìn bất luận cái gì pháp khí.

Phương Lâm cùng Triệu Trọng Dương liếc nhau, hai người đều cảm giác được vấn đề hơi rắc rối rồi, muốn cho Đào Nghị thụ bị thương kinh khủng muốn phí không ít kinh.

Liên tục mấy chục lần giao thủ, Phương Lâm cùng Triệu Trọng Dương đều không có chút nào chiếm được tiện nghi, cái này cũng khiến cho Đào Nghị đắc chí.

"Nói qua các ngươi không được, cái kia chính là thật không được!" Đào Nghị đối nhục thân của mình phòng ngự phi thường hài lòng.

Phương Lâm lại là một đạo kiếm mang xẹt qua, quả quyết mở miệng nói: "Đến cùng được hay không! Thử mới biết được!"

Từ đầu đến chân, Triệu Trọng Dương trường thương toàn bộ đều công kích đến, nhất thời nửa khắc căn bản là không có cách thương tới đến Đào Nghị thân thể.

Ba người luân phiên đại chiến, có thể nói đặc sắc tuyệt luân, nhìn đám người là sinh lòng hướng về!

Bất quá đối với Phương Lâm cùng Triệu Trọng Dương thời gian dài không cách nào công phá Đào Nghị nhục thân phòng ngự, Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi trong lòng phi thường lo lắng.

Như là không thể chiến thắng Đào Nghị, dù là vị kia thiếu niên thần bí Ô Không Huyết thực lực cường đại, cũng rất khó toàn thân trở ra.

Đột nhiên Triệu Trọng Dương thương pháp đột nhiên đổi một loại phong cách, phảng phất cuồng phong mưa rào, như là Giao Long Xuất Hải, uy lực bắn ra bốn phía.

"Phía dưới để ta tới chủ công!" Triệu Trọng Dương xoay người quay người vung ra một thương, đối Phương Lâm nói ra.

Phương Lâm không có tới kịp nghĩ lại, trực tiếp dựa theo Triệu Trọng Dương yêu cầu, nhường ra một một khu vực lớn.

Đối với Triệu Trọng Dương, Phương Lâm có loại không hiểu hảo cảm, trực giác nói cho hắn biết, hắn là lựa chọn tin tưởng Triệu Trọng Dương!

Đã trong lòng có ý nghĩ này, Phương Lâm cũng liền lựa chọn tin nhiệm vô điều kiện, đưa ra không gian để Triệu Trọng Dương thỏa thích thi triển.

Ngay tại Phương Lâm suy tư trong nháy mắt, Triệu Trọng Dương công kích phát động, như là Long Đẳng biến cả, nhắc lên kinh đào hải lãng.

Triệu Trọng Dương tay cầm trường thương, như là bắt được một đầu Thâm Hải Giao Long, xen lẫn bộc phát linh lực, trực tiếp đâm vào Đào Nghị lồng ngực.

Tốc độ quá nhanh! Tất cả mọi người không có thấy rõ ràng chuyện gì xảy ra, liền thấy trường thương đâm trúng Đào Nghị.

Lại là một tiếng chấn động tiếng vang, chỉ thấy trường thương đầu thương bay ra mấy chục mét hung hăng đâm vào bao trùm tuyết động trên cành cây.

"Ta chỉ có thể nói ngươi thật là thần kinh, không có đầu thương cũng muốn giết chết ta!" Đào Nghị cười ha ha, không có chút nào bị đâm trúng giác ngộ.

Đâm vào Đào Nghị lồng ngực trường thương, thế mà không có đầu thương!

Mọi người thấy xa xa đầu thương, lập tức bó tay rồi, Triệu Trọng Dương sao có thể đem không có đầu thương trường thương đâm vào Đào Nghị ngực.

Cho dù là thật phá Đào Nghị nhục thân phòng ngự, cũng vô pháp chân chính để Đào Nghị nhận tính thực chất tổn thương a.

Phương Lâm cũng là nghi hoặc không hiểu, trường kiếm nơi tay, đi ra phía trước, tùy thời chuẩn bị xuất thủ lần nữa, vì Triệu Trọng Dương thắng được thời gian.

Triệu Trọng Dương khoe miệng cười lạnh, như không có chuyện gì xảy ra buông ra trường thương, mặc cho trường thương tại Đào Nghị trên lồng ngực lay động.

"Ai nói không có đầu thương, liền giết không chết nhân!" Triệu Trọng Dương nổi lên thần bí tiểu dung.

Chẳng lẽ nói đây chính là Triệu Trọng Dương ẩn tàng cuối cùng sát chiêu? Phương Lâm suy nghĩ bay tán loạn, cũng không dám buông lỏng lực chú ý.

Đào Nghị chính muốn phản bác, đột nhiên sắc mặt kịch biến, khoe miệng chảy ra máu đỏ tươi, thân thể cứng ngắc như là con rối.

"Đào Nghị ca ca, ngươi thế nào?" Tiểu nữ hài càng thêm sợ hãi, nếu là Đào Nghị cũng đã chết, liền không có nhân cứu nàng rồi đi.

Như là băng thiên tuyết địa một tòa tấm bia to, lại hình như truyền thừa vạn cổ thủ vệ, như là bàn thạch đứng ở nơi đó không nhúc nhích tí nào.

"Một chiêu này, ta đã luyện đến không có đầu thương đều có thể giết người! Ngươi có thể nhắm mắt!"

Triệu Trọng Dương yên lặng đi ra phía trước, tay phải xẹt qua Đào Nghị hai mắt, giúp hắn nhắm mắt lại, nhẹ nhàng đẩy, liền phơi bày tại trên mặt tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 168:: Quân chủ có lệnh

Nửa bước Nguyên Thần cảnh Đào Nghị quỷ dị chết tại Triệu Trọng Dương trường thương hạ, chấn kinh tất cả mọi người ở đây.

Một thương kia là đơn giản như vậy, lại lại như thế không tầm thường.

Triệu Trọng Dương vẫn như cũ là lãnh khốc trầm mặc, nhưng là tại mọi người trong suy nghĩ địa vị lại thăng lên đến một cái rất cao cấp bậc.

Lấy Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên thực lực chém giết nửa bước Nguyên Thần cảnh! Loại thực lực này có thể nói là kinh thiên động địa.

Lấy tình thế trước mắt đến xem, có Triệu Trọng Dương tồn tại, hủy đi Hắc Phong trại có thể nói là nắm chắc thắng lợi trong tay.

Phương Lâm tâm bên trong cũng bắt đầu cấp độ sâu cân nhắc, mình bước kế tiếp ứng làm như thế nào đi? Rồi đi xông xáo còn tiếp tục tiến về Hắc Phong trại?

Bản đến chính mình là bị chẳng hiểu ra sao gia nhập vào cái đội ngũ này đến, cũng là rất không tình nguyện tiếp nhận Phiêu Tuyết thành thí luyện.

Những này đều không là chính hắn làm thật chính muốn có được, không ngừng tăng lên thực lực mới là nội tâm ý tưởng chân thật nhất.

"Tùng Dương huynh! Ngươi một thương kia thật kinh diễm trác tuyệt, để cho chúng ta mở rộng tầm mắt a!" Tiểu Thần ánh mắt nóng bỏng, hưng phấn tán thán nói.

Mạc Vi Vi cũng là hai mắt mê ly, đối Triệu Trọng Dương vô cùng sùng bái, nói ra: "Triệu Trọng Dương, ngươi quả nhiên không có khiến ta thất vọng!"

Trương Kính Tùng thì là trầm mặc không nói, lại nhìn thấy Phương Lâm cùng Triệu Trọng Dương thực lực chân thật về sau, trong lòng đột nhiên cảm thấy mình còn giống như kém rất xa.

Thiên Lang Quân áo đen thiết vệ nhóm từng cái như lâm đại địch, lo lắng Triệu Trọng Dương sẽ ra tay với bọn họ, đuổi tận giết tuyệt.

"Mạc Vi Vi mang theo tiểu nữ hài này rồi đi nơi này, tại không có cam đoan an toàn của chúng ta trước đó, tuyệt đối không thể thả bọn họ đi!"

Phương Lâm nhìn thật sâu Triệu Trọng Dương một chút, khi lấy được hần ngầm đồng ý về sau, rất thẳng thắn phản phó Mạc Vi Vi.

Vô Phá Quân bọn người giận mà không dám nói gì, chỉ có thể yên lặng đi theo ở sau lưng mọi người.

Thế là hắc vụ thâm lâm xuất hiện rất quý dị một mặt, bảy tám cái áo đen thiết vệ thật chặt đi theo mấy người trẻ tuổi.

Hai cái đội ngũ ước chừng chênh lệch chừng hai mươi mét, đối với người khác xem ra tựa như là phía sau áo đen thiết vệ đang bảo vệ trước mặt chỉ đội ngũ kia.

Thời gian thời gian dần trôi qua tan biến, lạnh thấu xương hàn phong từ bên tai gào thét mà qua, phảng phất bị đếm không hết lưỡi dao cắt chém làn da.

Ta vẫn là phải hiện tại liền rời đi nơi này, chân chính một người ra ngoài xông xáo, mới có thể nhanh nhất tăng lên thực lực của mình.

Công pháp, binh khí, trước mắt ta cũng không thiếu, ta duy nhất thiếu hụt chính là sinh tử lịch luyện, cùng thắng tiến không lùi chiến đấu.

Phương Lâm trên đường đi suy nghĩ không ngừng, vô số cái suy nghĩ ở trong lòng cuộn cuộn lấy, cuối cùng cũng lựa chọn nội tâm nhất kiên định đáp án.

Liền tại trải qua một cái con đường giao nhau miệng thời điểm, Phương Lâm rốt cục mở miệng nói ra: "ta muốn rời đi!"

Tiêu Thần cùng Mạc Vi Vi trong lòng chấn động, hai người căn bản không có nghĩ đến Phương Lâm lại đột nhiên đưa ra loại ý nghĩ này.

"Mọi người cùng một chỗ không thật là tốt sao? Làm sao đột nhiên muốn rời đi đâu?" Mạc Vi Vi vội vàng hỏi.

Triệu Trọng Dương trầm giọng nói ra: "ưng kích trường không, hổ khiếu sơn lâm, ngươi làm ra quyết định?"

Phương Lâm trịnh trọng gật đầu, có lẽ chỉ có Triệu Trọng Dương có thể minh bạch trong lòng của hắn ý tưởng chân thật.

"Cái kia tốt! Ngươi yên tâm rời đi đi! Ta sẽ dốc toàn lực bảo đảm hộ an toàn của bọn hắn, đồng thời an toàn đem bọn hắn mang về Phiêu Tuyết thành!"

Triệu Trọng Dương rất rõ ràng Phương Lâm nội tâm lo lắng, thế là liền làm lấy Phương Lâm mặt lập xuống hứa hẹn.

Tiêu Thần, Mạc Vi Vi cùng Trương Kính Tùng phảng phất cũng minh bạch Phương Lâm ý nghĩ, lập tức toàn bộ đội ngũ bầu không khí trở nên bắt đầu trầm mặc.

Có lẽ mọi người quan hệ cũng không phải là đặc biệt hòa hợp, nhưng là đi qua sinh tử chiến đấu về sau, đám người tình cảm cũng biến thành thâm hậu.

Phương Lâm nhìn lấy chi này vừa mới xây dựng đội ngũ, trong lòng cũng mười phần không bỏ, nhưng là hắn nhất định phải rời đi.

Cường giả chân chính phải không ngừng khiêu chiến bản thân, chỉ có dạng này mới có thể tại con đường tương lai bên trên đi được càng ngày càng xa.

"Đã như vậy! Vậy liền tạm thời cáo biệt, hữu duyên gặp lại!" Phương Lâm nghẹn ngào, hướng phía đám người ôm quyền, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Cái kia lạnh lùng thân ảnh tại một con đường khác bên trên càng chạy càng xa, đằng sau thỉnh thoảng đi theo một vị cuồng dã thiếu niên Ô Không Huyết.

Thẳng đến Phương Lâm cùng Ô Không Huyết thân ảnh biến mất, Triệu Trọng Dương nhàn nhạt nói ra: "chúng ta cũng nên đi!"

Sau lưng vô Phá Quân lặng lẽ đem tin tức này truyền ra ngoài, trong mắt hắn, Phương Lâm cùng Ô Không Huyết đã cùng người chết không thể nghi ngờ.

Đắc tội tiểu thư, thế mà còn dám rời đi đội ngũ, rất rõ ràng liền là Thiên Lang Quân lưu lại tốt nhất ra tay thời cơ.

Trời Lang Sơn ở vào Phiêu Tuyết thành phía tây nam, sơn phong liên miên chập trùng, tuyết trắng mênh mang, phảng phất giống ngủ say băng tuyết Cự Long.

"Hồi bẩm quân chủ! Vừa mới tiếp vào tin tức, tiểu thư bị Phiêu Tuyết thành lịch luyện thế hệ tuổi trẻ bắt đi!"

Người nói chuyện là Thiên Lang Quân hoàng y thủ vệ Khương Văn, một thân thực lực đạt tới Nhập Đạo cảnh Cửu Trọng Thiên, cũng là cái gọi là nửa bước Nguyên Thần cảnh cao thủ.

Thiên Lang Quân chủ mặt lộ vẻ uy nghiêm, dáng người khô ngô, chấp hai tay sau lưng nhàn nhạt nói ra: "bị bắt đi rồi? Đào Nghị thế nào làm việc?"

"Đào Nghị?" Khương Văn trầm ngâm một lát, tiếp tục nói ra: "Đào Nghị đã chết!"

"Chết rồi, người nào làm? Trước ngươi không phải nói thực lực bọn hắn cao nhất Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên sao? Làm sao có thể giết được Đào Nghị?"

Thiên Lang Quân chủ ngữ khí ngưng trọng, tản ra vô hình uy áp.

"Là Triệu gia thế hệ tuổi trẻ cao thủ Triệu Trọng Dương cùng một cái gọi Phuong Lâm nhân liền thủ đánh chết!" Khương Văn không dám giấu diếm, chỉ tiết bảm báo.

Thiên Lang Quân chủ nhìn phuong xa, trầm ngâm nói: " Triệu Trọng Dương, ta nghe nói người này, xác thực thiên phú trác tuyệt, cái kia Phuong Lâm lại là người nào?"

"Còn không có tra rõ ràng lai lịch, tựa như là nửa năm trước đột nhiên đi vào Phiêu Tuyết thành , cảnh giới rất thấp, hẳn không có bối cảnh gì."

"Cảnh giới rất năng lực kém Triệu Trọng Dương liền thủ giết chết Đào Nghi?" Thiên Lang Quân chủ hai mắt như điện, hẳn đối Khương Văn trả lời rất không hài lòng.

Khương Văn nơi nào còn dám do dự, trực tiếp trả lời: " cái này Phuong Lâm chỉ có Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên!"

"Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên? Nói như vậy hẳn tu luyện công pháp hẳn là không thể tầm thường so sánh, nếu không làm sao có thể liên thủ đánh giết Đào Nghi!"

Thiên Lang Quân chủ không hồ là một đời kiêu hùng, trong nháy mắt liền phát hiện Phuong Lâm chỗ khác biệt.

"Ngươi lập tức dẫn người cho ta đem cái này Phuong Lâm bắt trở lại! Sống phải thấy người, chết phải thấy xác!" Thiên Lang Quân chủ ra lệnh.

"Tiểu thư kia làm sao bây giờ?" Khương Văn nghi vấn hỏi.

"Tình nghi đã tại Triệu Trọng Dương trong tay, sẽ không có chuyện gì, Phiêu Tuyết thành người là không dám đắc tội ta trời Lang Sơn !"

Đột nhiên Khương Văn nhận được một đầu tin tức, võ Phá Quân nói cho hắn biết, tên kia gọi là Phuong Lâm nhân vậy mà rời đi Triệu Trọng Dương bọn người độc lập lịch luyện.

"Khởi bảm quân chủ, vừa vừa nhận được tin tức, Phuong Lâm đã rời đi Triệu Trọng Dương đội ngũ, thuộc hạ cái này tự mình đi hắn bắt trở lại!"

Thiên Lang Quân chủ im lặng gật gật đầu, phát phát tay để Khương Văn rời đi.

Đang lúc Khương Văn muốn bước ra ngưỡng cửa thời điểm, nghe được Thiên Lang Quân chủ nặng nề hùng hậu thanh âm.

"Mang nhiều mấy người, cần phải đem người mang cho ta trở về!"

"Vâng, quân chủ!" Khương Văn xoay người, khom người thi lễ.

"Không thể rò rỉ bất luận cái gì phong thanh! Ngươi đi làm việc đi!"

Khương Văn cung kính rời đi Thiên Lang Quân chủ phòng luyện công, trực tiếp dẫn người hướng phía hắc vụ sâm lâm đuổi theo mà đi.

Thiên Lang Quân chủ ngồi xếp bằng cửa hàng bên trên, hai con ngươi lóe ra dị dạng quang mang, phảng phất con mắt là từ màu đen mĩ nảo tế luyện thành.

"Lần này tất nhiên muốn đột phá đến Nguyên Thần cảnh thất trọng thiên, mới có thể tại Thất Nhạc viên thu hoạch được trước nay chưa có cơ duyên!"

"Thất Nhạc viên a! Bên trong đến cùng ẩn chứa bao nhiêu bí mật!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169:: Tuyết Lang kéo khiêu

Chương 169:: Tuyết Lang kéo khiêu lạnh thấu xương hàn phong phảng phất thiếu nữ hai tay, gọi lên lấy hắc vụ sâm lâm nhánh cây, hù dọa vô số bông tuyết tuôn rơi rơi xuống.

Trắng nõn mặt đất, bao trùm lấy thật dày tuyết đọng, lò mờ có thể thấy rõ ràng đã từng có Linh thú đi ngang qua dấu vết.

Hai bóng người thời gian dần trôi qua biến mất tại rừng rậm chỗ sâu, lưu lại hai chuỗi dấu chân từ từ bị rơi xuống bông tuyết bao trùm.

Đối với hắc vụ sâm lâm đều là nhìn lắm thành quen, có thể nói tại toàn bộ Phiêu Tuyết thành khu vực phụ cận, cũng là không cảm thấy kinh ngạc sự tình.

"Ô Không Huyết tiền bối, ngươi tiếp xuống định làm gì? Tiếp tục tìm kiếm Huyết tộc dấu vết vẫn là khôi phục nhanh chóng thực lực tìm tòi trở về Tiên Vực phương pháp?"

Đối với Ô Không Huyết, Phương Lâm cũng không biết trong lòng là nghĩ như thế nào, có vẻ như trong lòng ẩn tượng vẫn là cực kỳ hào cảm.

"Hai phương diện này đều là nhất định phải làm, chờ rồi đi Mê Vụ sâm lâm, ta dự định đi một chuyến Tây Mạc!" Ô Không Huyết phảng phất nhớ ra cái gì đó.

"Tây Mạc? Hẳn là nơi đó có Huyết tộc di tích?" Phương Lâm tư duy chuyển đổi rất nhanh, trong nháy mắt liền hiểu Ô Không Huyết ý tưởng chân thật.

Lấy Ô Không Huyết trước mắt Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên thực lực tới nói, coi như tìm tòi trở về Hồng Hoang Tiên Vực biện pháp, chỉ sợ cũng rất khó ở nơi đó đặt chân.

Tây Mạc, bao trùm lấy phương viên mấy vạn dặm sa mạc, chỉ có bộ phận ốc đảo tồn tại địa phương, có lẽ sẽ có tông tộc hoặc là nhân loại sinh tồn.

Tây Mạc thế lực lớn nhất liền là Đại Lôi Âm Tự! Một cái để Phương Lâm lần nữa cảm thấy quen thuộc mà cảm khái thế lực.

Tục truyền Tây Mạc Phật giáo đã từng có năm trăm vị Nguyên Thần cảnh La Hán, chấn nhiếp toàn bộ Hồng Hoang giới!

Cho dù là hiện tại, Đông Hoang mấy đại đế quốc đều có Phật giáo truyền nhân, thậm chí đại bộ phận địa khu có chùa miếu, dân tâm sở hướng, hương hỏa tràn đầy!

Ô Không Huyết cười khò lắc đầu: "Không sai, trong tay của ta có tin tức xác thực, Tây Mạc Phật giáo xác thực từng đại quy mô bắt Huyết tộc."

"Đã như vậy, tiền bối nhìn tới vẫn là đạt được Tây Mạc đi một chuyến!" Phương Lâm có thể khắc sâu minh bạch Ô Không Huyết loại kia trở về tông tộc tâm cảnh.

"Dựa theo chúng ta trước mắt tốc độ, muốn muốn đi ra hắc vụ sâm lâm, có lẽ còn phải cần một khoảng thời gian a!" Ô Không Huyết cảm khái nói.

Từ tiến vào hắc vụ sâm lâm đến bây giờ, Phương Lâm cẩn thận bàn tính toán một cái, chỉ ít đã đi đem gần trăm dặm.

Muốn phải nhanh lên một chút xuyên qua hắc vụ sâm lâm, nhất định phải nghĩ ra phương pháp khác mới được.

Nếu như không phải là của mình Phong Thần đồ giám đột nhiên không thể dùng, có lẽ triệu hồi ra U Minh Xà, thời gian nửa nén hương liền có thể rồi đi hắc vụ sâm lâm.

Về phần Kim Sí Đại Bàng Điều, cũng vô pháp phóng xuất ra, nếu không không chế Nguyên Thần cảnh Thần Điều, tất nhiên là nhanh như điện chớp nhanh như thiểm điện.

Phương Lâm tâm bên trong khổ sở suy nghĩ, đột nhiên hai mắt tỏa sáng, muốn ra một cái tự nhận là rất không tệ suy nghĩ.

"Làm sao? Phương lão đệ có ý nghĩ gì?" Ô Không Huyết nhìn thấy Phương Lâm lông mày đột nhiên giãn ra, cười hỏi.

"Không tệ, ta xác thực có cái chủ ý, cần tiền bối đi bắt bốn cái chạy thật nhanh Linh thú? Tỉ như Tuyết Lang hoặc là Âm Ảnh Báo?"

"Bắt tứ con linh thú? Tốt a! Ta liền bắt bốn cái Tuyết Lang trở về, loại này Linh thú cũng là Băng Thiên Tuyết Vực ở trong tốc độ nhanh nhất Linh thú một trong!"

Phương Lâm điểm gật đầu nói ra: "Muốn bắt sống a, chết liền không có tác dụng gì!"

Ô Không Huyết nghe được Phương Lâm yêu cầu về sau, rất nhanh biến mất tại Phương Lâm trước mắt.

Ngắm nhìn bốn phía, Phương Lâm đột nhiên hai chân phát lực, như là bay lượn điều hâu đằng không mà lên, rơi vào trên một cây đại thụ.

Cờ thùng nước thân cây nhìn phi thường rắn chắc, tại Phương Lâm chân phải đột nhiên phát lực phía dưới, trực tiếp đứt gãy rơi rơi xuống mặt đất.

Trên người không có kiếm, tay như kiếm! Trên người không đao, tay như đao!

Một đạo giản dị tự nhiên kiếm khí từ Phương Lâm kiếm chỉ bên trong phóng xuất ra, trực tiếp lột thật nhỏ nhánh cây, chỉ để lại thô nhất cái kia đoạn thân cây.

Liên tục mấy đạo kiếm khí huy động, cờ thùng nước thân cây rất sắp biến thành ngón cái dày tám ván gỗ, sạch sẽ sạch sẽ, nhìn vô cùng bóng loáng.

"Rất tốt, nhìn rất không tệ a!" Cầm lấy một khối dài nửa thước, rộng hai tấc tám vân gỗ, Phương Lâm cảm giác được rất hài lòng.

Nhắm mắt lại nhớ lại một lát, Phương Lâm lần nữa động thủ, tốc độ tay rất nhanh, trong chớp mắt liền làm ra hai cái làm bằng gỗ chỗ ngồi.

"Đây là vật gì?" Ô Không Huyết trong tay nắm lấy một cây màu xám dây thừng dài, đằng sau đi theo bốn cái cường tráng Tuyết Lang.

Tuyết Lang cùng phổ thông sói không có quá lớn khác biệt, liền là lỗ tai gốc có một nhỏ toát bộ lông màu trắng, vô cùng dẫn vào chú mục.

Hai mắt tản ra bảo hào quang màu xanh lam, toàn thân lông tóc bóng loáng chường mắt, phía sau lưng nhô thật cao, cái đuôi trong lúc vô hình hướng lên trên nhếch lên tới.

Phương Lâm nhìn thoáng qua Ô Không Huyết sau lưng Tuyết Lang, trước mắt lộ ra nụ cười thần nhiên, nói ra: "Đây là trượt tuyết!"

"Trượt tuyết?" Ô Không Huyết nghi vấn hỏi.

"Tuyết Lang kéo khiêu! Một hồi liền biết!" Phương Lâm cười ha hả hồi đáp.

Hai cái Tuyết Lang phân biệt buộc tại hai cái trên ghế ngồi, Phương Lâm cùng Ô Không Huyết riêng phần mình ngồi ở trong đó, giống như khu đánh xe ngựa mã phu.

"Có chút ý tứ a!" Ô Không Huyết cảm giác được Tuyết Lang kéo khiêu tốc độ xác thực nhanh chóng.

Phương Lâm nghĩ đến là chó kéo trượt tuyết, nhưng là tại hắc vụ sâm lâm cũng không tìm được chó, cho nên liền lựa chọn Tuyết Lang.

Tuyết Lang kéo khiêu, loại này nhanh gọn Tuyết Vực phương tiện giao thông, Phiêu Tuyết thành thật đúng là không có bị người phát minh ra tới.

Phiêu Tuyết thành người xuất hành, phần lớn người đều lựa chọn một loại đất tuyết xe ngựa, hoặc là cưỡi Linh thú, người bình thường thì lựa chọn đi bộ.

Tại bốn cái cường tráng Tuyết Lang chạy nhanh dưới, Phương Lâm cùng Ô Không Huyết xuyên qua hắc vụ sâm lâm tốc độ rõ ràng tăng lên.

Cùng lúc đó, năm cái cường tráng Âm Ảnh Báo chở năm tên nửa bước Nguyên Thần cảnh cao thủ nhanh như điện chớp đuổi theo.

"Khương Văn, ngươi không phải nói Phương Lâm vừa vừa rời đi Triệu Trọng Dương đội ngũ không lâu, vì cái gì chúng ta còn không nhìn thấy tung tích của bọn hắn?"

Người nói chuyện là Thiên Lang Quân hoàng y thủ vệ một trong Dịch Thanh, thực lực cường đại, am hiểu sử dụng hai tay kiếm.

Khương Văn khu sử Âm Ảnh Báo nhanh chóng bồn tập, ngữ khí lãnh đạm nói ra: "hắn là ngay ở phía trước, chúng ta nhất định phải tăng thêm tốc độ!"

Dịch Thanh cùng cái khác ba tên hoàng y thủ vệ liếc nhau một cái, cũng không nói thêm gì nữa, đi theo Khương Văn hướng phía trước phi nước đại.

Bất sống Phương Lâm, đây là Dịch Thanh bọn người nhận được mệnh lệnh.

Mặc dù không biết quân chủ tại sao phải phát ra dạng này chỉ lệnh, nhưng là Dịch Thanh bọn người cũng không dám có chút vi phạm.

P phía trước năm mươi dặm địa phương, mười mấy tên đang đi lại tập tễnh đi lại đám người, đột nhiên phát ra dị dạng tiếng kinh hô.

"Mau nhìn! Đó là cái gì!"

"Lại là Tuyết Lang lôi kéo người đang bay nhanh chạy!"

"Trời ạ! Những này tông tộc tử đệ thực biết chơi a!"

"Cái kia mấy con Tuyết Lang thực lực nhìn lên rất lợi hại a, ta không chiến thắng được bọn chúng!" Một tên Thăng Linh cảnh tam trọng thiên người trẻ tuổi cười khổ nói.

Tuyết Lang bản thân liền là hắc vụ thâm lâm lực công kích rất cường đại Linh thú một trong, nhiều khi bị coi như sủng vật hoặc là tọa kỵ.

Nào có người để Tuyết Lang lôi kéo người tại trong đồng tuyết chạy, Phương Lâm cùng Ô Không Huyết biểu hiện để đám người này mở rộng tầm mắt.

Bất quá để Phương Lâm không có nghĩ tới là, những người này sau khi trở về liền đem thấy cảnh này lan truyền ra ngoài.

Từ đó về sau, Phiêu Tuyết thành lại nhiều hơn một phần nhanh gọn phương tiện giao thông.

Đại khái qua chưa tới một canh giờ, bọn này đang gian nan bước đi người lại một lần kinh hô lên.

"Âm Ảnh Báo kỵ sĩ! Thật là khí phách a!"

"Không biết là thế lực nào, xem ra đang truy đuổi người nào?"

Năm cái Âm Ảnh Báo trên đường đi qua trước mắt mọi người thời điểm, tốc độ không giảm chút nào, tốc độ lên vô số bỗng tuyệt, nhanh chóng biến mất tại trước mắt mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170:: Vây giết Phương Lâm

Xuyên qua hắc vụ sâm lâm liền là liên miên núi non chập chùng, phóng tầm mắt nhìn tới là băng tuyết bao trùm thế giới.

Thánh khiết băng tuyết như tơ liễu bay xuống, chẳng có mục đích tìm kiếm cuối cùng kết cục.

"Cuối cùng từ hắc vụ sâm lâm ra đến rồi!" Phương Lâm đứng tại trong đồng tuyết, tâm tình trước nay chưa có thư sướng.

Tại loại này băng thiên tuyết địa, tầm mắt khoáng đạt địa phương, rất dễ dàng làm cho lòng người cảnh đạt được tăng lên.

Tu Đạo giả, cảm ngộ thiên đạo, càng là tiếp cận tự nhiên khu vực, càng dễ dàng thể ngộ đến chí cao vô thượng thiên đạo.

Ô Không Huyết mỉm cười, nhàn nhạt sát khí tràn ngập ở trên người, để Phương Lâm nguyên bản tâm tình khoái trá lập tức dừng lại.

"Có người đuổi theo tới!" Phương Lâm xoay người, lạnh lùng nhìn chăm chú lên hắc vụ sâm lâm cửa ra vào.

Tại Phiêu Tuyết thành địa vực, Phương Lâm không có có đắc tội qua người nào, nếu là có người truy sát mình, nhất định là Thiên Lang Quân sở thuộc thế lực.

"Đã tới, liền không thể để bọn hắn còn sống trở về." Ô Không Huyết thân nhiên nói, lại cho người ta sát cơ chập trùng cảm giác.

"Cộc cộc cộc cộc!" Theo một trận Linh thú chạy thanh âm, năm cái hùng tráng Âm Ảnh Báo xuất hiện tại Phương Lâm trước mắt.

Phương Lâm hai mắt hiện lên một tia tinh quang, lại là năm tên nửa bước Nguyên Thần cảnh cao thủ!

Thật sự là thủ bút thật lớn! Đối phó một cái Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên cùng bát trọng thiên người, Thiên Lang Quân thế mà phái ra năm tên nửa bước Nguyên Thần cảnh.

"Thiên Lang Quân vẫn là thật sự là xem trọng ta a!" Phương Lâm tự giễu nói.

Ô Không Huyết lẳng lặng đứng tại Phương Lâm bên cạnh, nói ra: "Có lẽ Thiên Lang Quân xem trọng không là người của ngươi đâu?"

Xem trọng không phải mình? Chẳng lẽ là phát hiện mình tu luyện công pháp cường đại?

Nghĩ tới đây, Phương Lâm sắc mặt lần nữa âm lãnh xuống tới, một cuộc ác chiến lại chỗ khó tránh khỏi a.

Cách Phương Lâm cùng Ô Không Huyết gần năm mươi mét thời điểm, Âm Ảnh Báo tại Thiên Lang Quân khống chế hạ ngừng lại, thờ gập to khoé hô hấp.

Trong đôi mắt tàn ra hung ác quang mang, lông tóc dựng đứng lên, giống như đang chờ đợi sẵn mồi hiệu lệnh.

"Ngươi chính là Phương Lâm?" Khương Văn cao giọng hỏi.

"Ngươi là ai? Chẳng lẽ trong nhà các ngươi trưởng bối chưa nói với ngươi, tại hỏi thăm tên người khác trước đó trước báo lên tên của mình sao?"

Ô Không Huyết phảng phất đột nhiên lại khôi phục Đoạn Lăng tính cách, một bộ tự cho là đúng đắn vẻ, để Phương Lâm lập tức im lặng.

"Muốn chết!" Định Thanh trực tiếp từ Âm Ảnh Báo trên lưng nhảy xuống tới.

Có rất ít người dám dạng này khiêu khích Thiên Lang Quân, lại thêm Định Thanh bản thân liền là tính khí nóng nảy, cao ngạo tự phụ người.

Ô Không Huyết vừa mới mở miệng, liền để Dịch Thanh nóng nảy ba trượng, dẫn tới mưa to gió lớn công kích.

Khương Văn song mi kích động, nhìn lấy Dịch Thanh đối Ô Không Huyết xuất thủ, không có chút nào ngăn lại ý nghĩ.

Dù sao hẳn tiếp thụ lấy mệnh lệnh là sống bắt Phuong Lâm, đến ở trước mắt tên này nhìn như cuồng dã thiếu niên sống hay là chết, đều không có liên quan quá nhiều.

"Dịch Thanh tốc chiến tốc thắng!" Khương Văn trầm giọng nói ra.

Ô Không Huyết một chiêu một thức đều tản ra nhàn nhạt huyết khí, một cổ gay mũi mùi máu tươi trong khoảnh khắc liền tràn ngập ra.

Trong không khí phiêu đảng vô hình sát cơ, hỗn hợp có lạnh thấu xương hàn phong, để Dịch Thanh trong lòng run sợ.

Tiểu tử này rốt cuộc là ai? Làm sao về có lớn như vậy sát khí? Không biết đến tột cùng từng giết bao nhiêu người!

Phuong Lâm nhiều hứng thú nhìn lấy Ô Không Huyết cùng tên kia nửa bước Nguyên Thần cảnh cao thủ đánh nhau, không có chút nào nhúng tay dấu vết.

Hắn thấy, Ô Không Huyết nhưng là đã sống mấy ngàn năm lão quái vật, cho dù là vừa mới phụ thể trùng sinh, cũng không phải người bình thường có thể chiến thắng.

Nhất là thân là Huyết Thần nhất tộc tộc nhân, Ô Không Huyết tất nhiên có ẩn giấu đi rất nhiều kinh khủng sát chiêu.

"Khương Văn! Không thể đợi thêm nữa, trực tiếp động thủ!" Bên cạnh một tên hoàng y thiết vệ đột nhiên mở miệng.

"Không sai, quân chủ có lệnh, bắt sống Phuong Lâm, những chuyện khác cùng chúng ta không có quan hệ, sớm một chút làm xong việc trở về, miễn cho trêu chọc chuyện khác bùng!"

Khương Văn hai con ngươi hàn quang chợt hiện, quả quyết phản phó nói: "Người đi trợ giúp Dịch Thanh giết tiểu tử kia, hai người khác cùng ta bắt sống Phuong Lâm!"

Vừa dứt lời, bốn bóng người đồng thời từ Âm Ảnh Báo nhảy lên một cái, phân biệt hướng phía Phuong Lâm cùng Ô Không Huyết công tới.

Nhìn lấy nhào hướng mình ba tên nửa bước Nguyên Thần cảnh, Phuong Lâm khéo miệng nổi lên nụ cười lạnh như băng.

Quả nhiên xem trọng ta! Vậy mà phái ba tên nửa bước Nguyên Thần cảnh cao thủ vây công mình!

Thân là Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên Phuong Lâm, lập tức cảm giác mình giống như thành một ít người trong mắt trần bảo.

Khương Văn tay áo dài múa, trong nháy mắt thành dài mười mấy mét, như là xê dịch trường xà, hướng phía Phuong Lâm phàn eo bay tới.

Trần Nguyên đại tiên Tụ Lý Càn Khôn? Đáng tiếc chỉ là giống như mà thôi!

Phuong Lâm linh hoạt chuyển chuyển động thân thể, hai chân đột nhiên phát lực, ngạnh sinh sinh từ băng tuyết mặt đất trượt ra ngoài.

Hai thanh Thiên Lang đao từ tiền phương cùng hậu phương đồng thời phong bế Phuong Lâm không gian, bức bách Phuong Lâm hướng phía Khương Văn phương hướng thoái lui.

Xem ra thật muốn bắt sống ta! Phuong Lâm tâm bên trong tức giận, toàn thân linh lực điên cuồng tuôn ra động.

Một thanh úy trường kiếm màu xanh lam xuất hiện tại Phuong Lâm trong tay, từ trái phía bên phải xẹt qua duyên dáng đường vòng cung, chặn lại Khương Văn lại một lần công kích.

Dưới chân giẫm lên quỷ thần khó lường Bạch Hổ đẳng thiên bộ, Phuong Lâm tại Khương Văn cùng hai vị hai người công kích đến, dần dần lộ ra dấu hiệu thất bại.

Tiếp tục như vậy tất nhiên nếu là tình trạng kiệt sức, nhất định phải nghĩ biện pháp phá vỡ bọn hắn vây công.

"Phuong Lâm, tách ra chạy!" Ô Không Huyết đột nhiên hô.

Nghe được Ô Không Huyết thanh âm, Phuong Lâm lập tức ngưng ngẩn cả người, Ô Không Huyết làm sao nhanh như vậy liền ngăn cản không nổi.

Chính là cái này trong chốc lát ý nghĩ, Phuong Lâm lực chú ý có chỗ hạ xuống, trực tiếp bị phía sau Thiên Lang đao đập trúng bả vai.

Khoan hậu Đao Bối đập vào phía bên phải bả vai, đau Phuong Lâm nhin không được toét miệng.

Bên cạnh Ô Không Huyết trên người tràn ngập huyết khí càng lúc càng mờ nhạt, bước chân cũng càng ngày càng phù phiếm.

Ô Không Huyết đủ loại dấu hiệu cho thấy phụ thể trùng sinh không có chân chính dung hợp, lưu lại di chứng bắt đầu bạo phát!

"Có thể kiên trì sao?" Phương Lâm cắn răng hỏi, hướng phía Ô Không Huyết phương hướng di động.

Ô Không Huyết kiểm chỉ lăng không, một đạo huyết hồng kiếm khí cấp tốc phun trào, phảng phất ra khỏi vỏ cung tiễn bắn về phía Dịch Thanh.

"Người không dùng qua tới, ta còn có thể kiên trì một đoạn thời gian! Chúng ta tách ra đi!" Ô Không Huyết phản phó nói.

Đổi mặt ba tên nửa bước Nguyên Thần cảnh liền thủ giáp công, Phương Lâm cũng cảm giác phi thường cố hết sức.

Lại thêm Ô Không Huyết quyết định tách ra chạy, vừa vận cùng Phương Lâm suy nghĩ trong lòng không mưu mà hợp.

Tam thập lục kế, tẩu vi thượng kế! Thi triển Bạch Hổ đăng thiên bộ chạy trốn, Phương Lâm còn là vô cùng tin tưởng.

Ô Không Huyết hướng phía Phương Lâm gật gật đầu, lập tức toàn bộ thân thể bị huyết hồng sắc linh quang vây quanh, trong nháy mắt liền biến mất tại mùi dậm cỏ hơn!

Nhanh như vậy! Phương Lâm lập tức tròn tròn mắt!

Ô Không Huyết tốc độ chạy trốn quá nhanh, phảng phất một đạo thiểm điện vụt qua, nhanh đến tất cả mọi người chưa kịp phản ứng.

"Đừng đuổi theo! Mục tiêu của chúng ta là sống bắt Phương Lâm!" Khương Văn rất nhanh tỉnh táo lại, ngăn lại Dịch Thanh.

Nắm tên nửa bước Nguyên Thần cảnh cao thủ lực chú ý toàn bộ tập trung ở Phương Lâm trên người, loại uy thế này để Phương Lâm cũng cảm thấy áp lực nặng nề.

Phương Lâm cười lạnh nói: "Muốn bắt sống ta? Các người nằm mơ đi thôi!"

Đột nhiên Phương Lâm sau lưng huyền hóa ra một cái uy phong lẫm lẫm Bạch Hổ, toàn thân lông tóc như là thánh khiết tuyết trắng, nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn lấy Khương Văn bọn người.

Bạch Hổ phảng phất kéo lấy Phương Lâm tại tuyết trắng vô ngần trên mặt đất chạy, lưu lại liên tiếp dấu chân.

Khương Văn bọn người trực tiếp nhảy rụng đến Âm Ảnh Báo trên lưng, toàn lực hướng phía Phương Lâm chạy trốn phương hướng đuổi theo.

Ở một bên ngắm nhìn bốn cái Tuyết Lang, cũng liều mạng lôi kéo trượt tuyết điên cuồng chạy.

Nửa canh giờ trôi qua, Khương Văn dẫn theo bốn người gặt gao đi theo Phương Lâm sau lưng, vậy mà không có bị Phương Lâm vút xuống rất xa.

Tiếp tục như vậy cũng không phải là cách pháp, bọn hắn cười Âm Ảnh Báo, ta là dựa vào linh lực của mình, hoàn toàn là không ngang nhau a.

Đoán chừng lại có thời gian đốt một nén hương, đoán chừng ta liền không thể trốn đi đâu được.

Cứ việc đang nhanh chóng bồn tập, nhưng là Phương Lâm vẫn là tại cẩn thận nghĩ đến tiếp xuống dự định.

Đột nhiên một khối cự hình tảng đá xuất hiện tại Phương Lâm trước mắt, phảng phất tản ra nhiệt khí, thế mà không có bị băng tuyết bao trùm.

Tại cuộn cuộn bát ngát Tuyết Vực Sơn Mạch, xuất hiện một khối như thế không giống bình thường tảng đá, tự nhiên cũng đã dẫn phát Phương Lâm hứng thú.

Ta muốn thành tiên! Bốn cái cổ xưa chữ lớn thật sâu khắc ở phía sau tảng đá lớn, phảng phất trực tiếp thẩm thấu đến Phương Lâm linh hồn.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 171:: Cứu vớt Bạch Tượng ấu tể

Cấp tốc chạy thanh âm càng ngày càng gần, năm cái hung mãnh Âm Ảnh Báo rất mau ra hiện tại Phương Lâm trước mắt.

Phía trước là âm trầm tuyết cốc, hậu phương là truy binh, chỉ có thể lựa chọn tuyết cốc !

Phương Lâm cắn răng, thả người hiện lên cự thạch, thân ảnh lưu chuyển nhanh chóng chạy về phía tuyết cốc.

Phảng phất thoát từ đáy chi thổ, tốc độ nhanh như thiểm điện, trong chớp mắt, Phương Lâm liền biến mất ở tuyết cốc chỗ sâu.

"Làm sao bây giờ? Phía trước liền là Linh Thú Cốc!" Dịch Thanh cau mày hỏi.

Linh Thú Cốc là hắc vụ sâm lâm phụ cận nổi danh sơn cốc, quanh năm bị tuyết đọng bao trùm, trong cốc Linh thú đông đảo, hung tàn đáng sợ.

Nghe nói Linh Thú Cốc chỗ sâu có Nguyên Thần cảnh linh thú tung tích, thậm chí còn có cường đại quý dị trận pháp phòng ngự.

Rất nhiều năm trước có người đồn, Linh Thú Cốc tựa như là Ngự Thú Tông thí luyện căn cứ, chuyên môn cung cấp đệ tử cấp thấp thí luyện dùng .

Linh Thú Cốc là Phiêu Tuyết thành phụ cận nhất là thế lực thần bí, lấy Linh thú làm vì mình chiến đấu đồng bạn, thực lực cực nó cường hãn.

Khương Văn trầm ngâm một lát, phân phó nói: "Dịch Thanh, tô mục, ba người chúng ta người tiến đi tìm Phương Lâm! Các ngươi hai cái thủ tại chỗ này!"

"Vạn nhất đụng phải Nguyên Thần cảnh Linh thú, lấy thực lực của chúng ta, chỉ sợ rất khó toàn thân trở ra!" Dịch Thanh trầm giọng nói ra.

"Nếu là kết thúc không thành quân chủ lời nhấn nhủ nhiệm vụ, tất cả chúng ta đều không có kết cục tốt!" Tô mục lạnh lùng nói.

Đám người liếc nhau, nhớ tới Thiên Lang Quân chủ lãnh huyết vô tình, đành phải tuân theo Khương Văn quyết định.

Khương Văn, tô mục cùng Dịch Thanh từ Âm Ảnh Báo trên người nhảy xuống, nhanh chóng hướng phía Linh Thú Cốc đuổi theo.

Tại Linh Thú Cốc không có bất kỳ người nào dám đem Linh thú coi như nô lệ, nếu không khẳng định sẽ gặp phải tất cả linh thú truy sát.

Chỉ có nào đem Linh thú bình đẳng đối đãi, coi như mình đồng bạn Tu Đạo giả, mới có thể có đến Linh thú nhóm tôn trọng.

Phương Lâm một đường bồn tập, dần dần tiến vào Linh Thú Cốc chỗ sâu, liền bắt đầu phát hiện nơi đây không giống bình thường.

Tại tuyết tùng bên trên qua lại nhảy vọt con sóc, chạy Tuyết Lang cùng Âm Ảnh Báo, thậm chí còn có thể nhìn thấy rất nhiều Tuyết Lộc.

Bạch Tượng tại thân nhiên hành tẩu, đằng sau đi theo một đám hùng tráng Gấu Xám, phía trước lại là một đám giương cánh bay lượn Thanh Điểu.

Đây rốt cuộc là địa phương nào? Cảm giác giống như tiến vào vườn bách thú!

Phương Lâm tâm bên trong tràn đầy suy đoán, thẳng đến nhìn thấy chung quanh xuất hiện một đoàn kỳ trân dị thú, thế mà đều có Nhập Đạo cảnh ngũ trọng thiên thực lực.

Nếu như lợi dụng những linh thú này đến vây giết Thiên Lang Quân thủ vệ, hẳn là hoàn toàn không có vấn đề gì.

Mượn đao giết người! Không sai, liền phải làm như vậy! Phương Lâm cười lạnh tính toán.

Càng đi về phía trước, linh thú thực lực càng cường đại, vậy mà xuất hiện Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên Linh thú.

Đến lúc này, Phương Lâm đành chỉ bước chân, không thể càng đi về phía trước , nếu không gặp được càng cường đại hơn Linh thú liền phiền toái.

Ngay tại Phương Lâm thời điểm do dự, sau lưng truyền đến trùng điệp tiếng bước chân.

Hai đầu thân cao năm mét, dài ước chừng bốn mét Bạch Tượng, vung lấy tuyết trắng cái mũi xuất hiện Phương Lâm trước mặt, ánh mắt nhu hòa lẳng lặng nhìn Phương Lâm.

Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên Bạch Tượng, thế mà duy nhất một lần xuất hiện hai đầu, hơn nữa còn là vì mình mà đến.

Linh thú đều là thông linh, nếu không liền là dã thú, có được trí tuệ con người có thể tu luyện thành hình người chính là yêu thú.

Trên người mang theo Câu Trần Thiên Thư Phương Lâm, đối thú loại phân chia vẫn là hết sức rõ ràng, đối mặt địch ta không biết Bạch Tượng, Phương Lâm không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Các ngươi muốn làm gì?" Phương Lâm thử hỏi.

Hắn cũng không biết cái này hai cái Bạch Tượng có thể hay không nghe hiểu hắn nói chuyện, nhưng là trước mắt cũng không có khác phương thức câu thông.

Bên trái Bạch Tượng tựa như là Công Tượng, khom người, dùng cái mũi nhẹ nhàng đụng vào Phương Lâm, đột nhiên cuốn lên Phương Lâm đặt ở trên

lưng.

Đột nhiên xuất hiện biến hóa để Phương Lâm giật nảy cả mình, đang chuẩn bị động thủ thời điểm, lại phát hiện Công Tượng cũng không có ác ý.

Phía bên phải Mẫu Tượng hai mắt bao hàm thâm tình, đi theo Công Tượng sau lưng, hướng phía đối diện một cái sơn động thật lớn đi đến.

Ngồi tại Công Tượng trên lưng, Phương Lâm thừa cơ ăn vào đan dược, khôi phục nhanh chóng thương thế của mình.

Ở vào một đám thực lực cường đại Linh thú bên trong, không có thực lực tuyệt đối không cách nào tự vệ, huống chi đằng sau còn có nửa bước Nguyên Thần cảnh truy sát.

Hai cái Bạch Tượng nện bước thân nhiên bộ pháp, xuyên qua gấu đen bày, đạt tới một cái đen nhánh sơn động.

Ồ! Bên trong còn có một con linh thú, giống như bản thân bị trọng thương!

Phương Lâm từ Công Tượng trên lưng nhảy xuống, đi theo hai cái Bạch Tượng vào sơn động, liền phát hiện trong động tình huống.

Công Tượng vênh lên cái mũi hướng phía Phương Lâm lắc lư, sau đó chỉ hướng đồng cỏ bên trên nằm gào thét không ngừng Tiểu Tượng.

Nguyên lai là muốn cho ta cứu vớt Tiểu Tượng! Phương Lâm lập tức minh bạch Công Tượng ý nghĩ.

Hướng phía hai cái Bạch Tượng gật gật đầu, Phương Lâm ngồi xổm người xuống cẩn thận kiểm tra Tiểu Tượng thương thế.

Nội tạng trọng thương, mất máu quá nhiều!

Phương Lâm lấy ra một hạt ánh trắng đan, để vào Tiểu Tượng trong miệng, sau đó thi triển linh lực cẩn thận cắt tía Tiểu Tượng thương thế.

Một lần lại một lần linh lực khơi thông, rốt cục để Tiểu Tượng thống khổ giảm nhẹ đi nhiều, từ từ mở hai mắt ra.

Công Tượng cùng Mẫu Tượng con mắt càng thêm nhu hòa, hai cái cái mũi phun ra nhàn nhạt linh khí, đem Tiểu Tượng bao bao ở trong đó.

Phương Lâm thoáng thở phào nhẹ nhõm, còn tốt đầu này Tiểu Tượng thương thế không phải đặc biệt nghiêm trọng, nếu không trị liệu sẽ rất phiền phức.

"Phương Lâm, rút ra đây!" Bên ngoài sơn động truyền đến gằn lên giận dữ.

Đến cùng là đuổi theo tới, Phương Lâm cảm thán một tiếng, chính muốn đi ra ngoài đối mặt thời điểm, Công Tượng xoay người hướng phía cửa hang đi đến.

Khuong Văn, Dịch Thanh cùng tô mục thuận Phương Lâm dấu chân tìm được trước sơn động, sau lưng rõ ràng là đám kia hung ác Gấu Xám.

Linh Thú Cốc thường xuyên có người tiến vào, những linh thú này nhóm cũng là nhìn lắm thành quen.

Tại Linh Thú Cốc có rất ít người dám giết chết Linh thú, đồng dạng Linh thú nhóm cũng rất ít giết người, song phương là một loại rất phẳng nhất định trạng thái.

Đương nhiên đây hết thảy đều là Ngự Thú Tông bồi dưỡng ra được, tại Ngự Thú Tông môn trong mắt người Linh thú liền là thân nhân của bọn hắn, đồng sinh cộng tử bằng hữu.

Công Tượng nện bước kiên định bộ pháp đi ra sơn động, ngạo nghễ nhìn trước mắt ba người, cho dù là bọn họ đều là nửa bước Nguyên Thần cảnh cao thủ.

"Bất trọng thiên Bạch Tượng!" Dịch Thanh hít sâu một hơi.

"Bạch Tượng bản thân liền là nhục thân cường hãn, đầu này Bạch Tượng nhục thân chỉ sợ có thể ngạnh hám Nguyên Thần chân nhân!" Tô mục trong lòng khê chấn động.

Khuong Văn khoát tay áo nói ra: "Không có việc gì, chúng ta chỉ là nhằm vào Phương Lâm, không cần phản ứng đầu này Bạch Tượng!"

"Người nói không sai! Mục đích của chúng ta chỉ là bắt sống Phương Lâm, những chuyện khác cùng chúng ta không có quan hệ!"

Dịch Thanh lần nữa gằn lên hét: "Phương Lâm, ta biết ngươi ở bên trong, rút ra đây cho ta!"

Cái này gằn lên giận dữ, thanh âm rất lớn, trực tiếp chấn tỉnh Tiểu Tượng, Mẫu Tượng hai mắt tràn đầy mẫu tính nhu hòa.

Nhìn lấy Tiểu Tượng dần dần khôi phục, Mẫu Tượng trở nên rất kích động, cái mũi một mực đang Tiểu Tượng trên người múa, phảng phất tay của mẫu thân tại chạm đến.

Tiểu Tượng xoay người nhìn Phương Lâm, hai con mắt ngập nước, phảng phất vừa ra đời tiểu bảo bảo, phi thường đáng yêu.

Phuong Lâm vươn tay cùng Tiểu Trọng cái mũi tiếp xúc, thậm chí có thể cảm giác được Tiểu Trọng tâm tình rất nhẹ nhàng.

"Lặp lại lần nữa, ngươi nếu là không đi ra, ta liền đánh tiến vào!" Địch Thanh kêu gào nói.

Lại tránh hạ đi cũng không được biện pháp, Phuong Lâm đứng lên hướng phía cổng đi đến, ai từng lường trước Tiểu Trọng vậy mà dùng cái mũi quần lấy cánh tay của hắn.

"Ngươi muốn theo ta một khối ra ngoài?" Tiểu Trọng mạnh mẽ dứt động tác để Phuong Lâm nín cười không khỏi.

Phuong Lâm vỗ Tiểu Trọng đầu, nhanh chóng đi ra khỏi sơn động.

Nhìn thấy Tiểu Trọng đi theo Phuong Lâm đi ra sơn động, Công Trọng bộc phát ra một cỗ khí thế cường đại, phảng phất một ngọn núi tản ra uy áp.

"Ngươi làm sao cùng Bạch Trọng ấu tể cùng một chỗ?" Địch Thanh sắc mặt âm trầm xuống, phiền muộn mà hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172:: Bị bắt sống

Phuong Lâm cười nhạt một tiếng, vỗ Tiểu Trọng đầu, ra hiệu để nó đi đến bên cạnh.

Tiểu Trọng nhiệt tình vũ động cái mũi, hướng phía Mẫu Trọng đi đến, vừa đi bên cạnh quay đầu, phảng phất cùng Phuong Lâm rất quen thuộc.

"Chỉ có ba người các ngươi sao?" Phuong Lâm xoay người trầm giọng hỏi.

Ba tên nửa bước Nguyên Thần cảnh cao thủ mang theo nụ cười giễu cợt, trong mắt bọn hắn Phuong Lâm đã trở thành vật trong bàn tay.

"Ba người chúng ta đầy đủ!" Địch Thanh nổi giận nói.

Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên tiểu tử, lại dám ở trước mặt khiêu khích nửa bước Nguyên Thần cảnh, phải biết song phương cách xa nhau sáu cái cảnh giới.

Huống chi Phuong Lâm đối mặt còn không phải một vị nửa bước Nguyên Thần cảnh cao thủ, hắn ngôn ngữ cử động khiến cho Địch Thanh lửa giận bùng nổ.

Khương Văn tiến lên hai bước, lạnh lùng nói ra: "Địch Thanh, không cần sóng tốn thời gian, cùng một chỗ động thủ bắt hắn trở về hướng quân chủ phục mệnh!"

"Lại là quần ấu? Xem ra các ngươi Thiên Lang Quân cũng liền chút tiền đồ này !" Phuong Lâm chẳng thèm ngó tới nói.

Ngoài miệng nói như vậy, nhưng là Phuong Lâm tâm bên trong cũng không dám có chút lười biếng, dù sao đối mặt ba tên nửa bước Nguyên Thần cảnh, phần thắng tỷ lệ thực sự quá nhỏ.

Nơi này đại bộ phận Linh thú cảnh giới thực lực đều không kém, nếu là không lợi dụng thật sự là quá lãng phí.

Phải nghĩ biện pháp khiến cho Linh thú xuất thủ, tốt nhất liền là bọn hắn phía sau cái kia một đám gấu đen, lực công kích của bọn hắn tuyệt đối phi thường hung hãn.

Phuong Lâm hạ quyết tâm muốn đem chiến hỏa dẫn tới đứng ngoài quan sát gấu đen trong đám, chỉ có dạng này mới có thể nắm lấy cơ hội chạy trốn, thậm chí diệt sát trước mắt ba người.

"Bớt nói nhảm! Động thủ!" Khương Văn hô to một tiếng, tay phải tay áo dài như là giao long bay múa tới.

Phảng phất câu vồng nói đến mặt trời, tại mệnh môn Linh Thú Cốc gắng khắp nơi, so Thần Long Bãi Vĩ càng thêm linh hoạt.

Phuong Lâm ánh mắt kiên định, chân đạp Bạch Hổ đẳng thiên bộ, giống như cá liệng cận ngọn nguồn, mỗi một lần đều có thể biến nguy thành an.

"Ta đến giúp ngươi một tay!" Tô Mộc lấy ra một thanh màu đồng cổ Bò Phiến, đón gió tăng trường, cấp tốc biến lớn.

Phương Lâm tâm đầu run lên, thanh này quạt xếp cảm giác cùng Tây Du Ký bên trong Thiết Phiến công chúa quạt ba tiêu không kém cạnh.

Tô Mộc bắt lấy cán quạt, vận chuyển toàn thân linh khí hướng phía Phương Lâm vùng đi, lập tức cuồng phong gào thét, phong tuyết tung bay xa.

Mạnh mẽ sức gió cuốn lên mặt đất tuyết đọng, phảng phất từ trên cao rơi xuống, thổi đến phụ cận Linh thú thất kinh, nhao nhao tán ra.

Duy chỉ có còn lại Bạch Tượng một nhà, gấu đen bày cùng hai cái màu vàng nhạt con sóc không nhúc nhích tí nào, giống như đã sớm quá quen thuộc loại này chiến đấu.

Còn tốt không hề rời đi, nếu không thật không biết làm sao đem chiến hỏa dẫn tới người trên người chúng đi.

Nhìn lấy huyết bồn đại khẩu gấu đen, Phương Lâm khoe miệng hiện ra tà tà tiểu dung, trong nháy mắt gia tốc, từ gấu đen trong đám xuyên thẳng qua mà qua.

Tốc độ quá nhanh! Tô Mộc chưa kịp phản ứng, cuồng bạo sức gió liền từ Bò Phiến bạo phát đi ra, công kích đến gấu đen bày.

"Hồng hồng hồng!" Bầy, tám con gấu đen lập tức phát ra chân điểu phát hội gầm rú. Nhao nhao quơ hai tay vuốt lông ngực.

Làm xong! Ta cũng không tin bọn này gấu đen không lạ sẽ động thủ! Phương Lâm tâm bên trong thật cao hứng, trên mặt tràn đầy tiểu dung.

"Phương Lâm, ngươi quá âm hiểm!" Tô Mộc thẹn quá thành giận nói.

"Ta có thể có biện pháp nào, ai bảo các ngươi ba cái rười rượi Nguyên Thần cảnh cao nhân, vây công ta một người!" Phương Lâm bất đắc dĩ nói.

"Àm!" Một tiếng vang thật lớn, Phương Lâm bay ra mười mét có hơn, khoe miệng phun ra một vũng máu tươi.

Chuyện gì xảy ra? Làm sao có người đánh lên mình!

Phương Lâm gãy dựa lấy đứng lên, nhìn thấy đang vùng vẫy cánh tay gấu đen, đầu trong nháy mắt cứng ngắc lại.

Bọn này gấu đen làm sao hướng về phía ta tới? Ta nhưng không có ra tay với bọn họ a, cái này không khoa học a!

Phương Lâm cố nén ngực đau đớn, kỳ diệu bước chân thi triển ra, tại gấu đen quần công bên trong không ngừng trốn tránh.

Vốn cho là có thể lợi dụng gấu đen đi ngăn cản Thiên Lang Quân truy binh, không nghĩ tới mình lại bị gấu đen bày để mất tới.

Thật sự là quá cũng không tư nghị, bọn này gấu đen IQ quá cao đi! Phương Lâm lập tức có một loại dồi lên tảng đá nện chân của mình cảm giác.

"Ha ha ha!" Dịch Thanh nhìn lấy Phương Lâm bị gấu đen bày truy đánh lấy, nhìn không được cất tiếng cười to.

Ai từng lường trước Tiểu Tượng thế mà cuốn lên một cái tuyết cầu, hướng thẳng đến Dịch Thanh đập tới.

"Àm!" Tiểu Tượng ném ra tuyết cầu trực tiếp đập trúng Dịch Thanh mặt, lập tức đổi lấy Tiểu Tượng hưng phấn gầm rú.

Phương Lâm nhìn lại, lập tức vui vẻ, hướng phía Tiểu Tượng dựng thẳng lên đến ngón tay!

Dịch Thanh chính muốn đi qua giáo huấn Tiểu Tượng, lại nhìn thấy Công Tượng cùng Mẫu Tượng ánh mắt lạnh như băng đồng thời dừng lại ở trên người hắn.

Hai đầu Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên Bạch Tượng, hoàn toàn có thể ngược chết hắn! Như dùng cái này đến, ngược lại là không có dũng khí xuất thủ.

Mà Tiểu Tượng có vẻ như đọc hiểu Phương Lâm thủ thế, lần nữa cuốn lên hai cái tuyết cầu hướng phía Dịch Thanh ném đi qua, chơi quên cả trời đất.

Tiểu Tượng động tác nhẹ nhàng nhu hòa, ánh mắt như nước long lanh, trên dưới múa cái mũi, giống như thương thế trên người đã toàn tốt.

"Ha ha ha! Tiểu Tượng làm cho gọn gàng vào!" Phương Lâm linh hoạt bước chân ung dung xuyên qua gấu đen bày công kích.

Đầu này Tiểu Tượng thật sự là quá thông minh, phảng phất có thể đọc hiểu tâm tư người!

Bầy, tám con gấu đen rống giận hướng Phương Lâm chạy tới, lại bị Công Tượng thật dài cái mũi trực tiếp quét ngang ngã xuống đất.

Khương Văn cùng Tô Mộc liếc nhau, đầu này Bạch Tượng thực lực quả nhiên cường hãn, xem ra phải nghĩ biện pháp không thể để cho nó nhúng tay.

Nếu là Phương Lâm đạt được đầu này Công Tượng cùng Mẫu Tượng tương trợ, chỉ sợ bọn họ ba cái hôm nay liền phải táng thân tại Linh Thú Cốc.

"Tô Mục, Dịch Thanh, các người hai cái dẫn dắt rồi đi hai đầu Bạch Tượng! Còn lại giao cho ta! Các người chú ý an toàn!" Khương Văn phân phó nói.

Chỉ là dẫn dắt rồi đi Bạch Tượng, còn có thể dễ như trở bàn tay làm được, Tô Mục cùng Dịch Thanh không chút do dự liền hướng phía Bạch Tượng động thủ.

Hai người đồng thời bộc phát ra khí tức cường đại, để Công Tượng cùng Mẫu Tượng đồng thời đề cao cảnh giác, sợ bọn họ hội thương tổn Tiểu Tượng.

Gấu đen bay rất mau tới đến Phụng Lâm trước mắt, Phụng Lâm trực tiếp đẩy Tiểu Tượng tránh vào trong hang.

Thời khắc mấu chốt nhất định phải mình độc lập đối mặt, điểm này Phụng Lâm lòng dạ biết rõ, hai tay điên cuồng ngưng tụ linh lực.

Hai cái nhát bàn tay màu xanh từ trước người huyền hóa ra đến, lập tức phụ cận phiêu đảng trợn trợn tiếng sấm.

"Cầm lời!" Theo Phụng Lâm một tiếng gầm thét, hai cái bàn tay màu xanh theo gió tăng trường, trong khoảnh khắc liền tóm lấy hai cái gấu đen.

"Y a y a!" Tiểu Tượng tại cửa hang hưng phấn kêu lên.

Hai cái gấu đen bị Phụng Lâm khống chế na di đến giữa không trung, sau đó hung hăng nện vào trong đồng tuyết.

Hắn là đây chính là quân chủ muốn có được công pháp? Có thể lấy Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên nhẹ nhõm chiến thắng Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên gấu đen!

Xem ra công pháp này hoàn toàn chính xác không phải tầm thường! Khương Văn im lặng lấy ra một đạo màu nâu xanh thiết cầu, điểm xuyết lấy lạnh thấu xương hàn quang.

Khương Văn tay phải lấy ra Thiên Lang đao, trái tay nắm chặt thiết cầu, nhún người nhảy lên, phảng phất muốn Phụng Lâm chém thành hai khúc.

Phụng Lâm nào dám chủ quan, vội vàng thi triển Bạch Hổ đẳng thiên bộ, chân đạp hư không, cả người đằng không mà lên.

"Ha ha ha! Phụng Lâm, người quả nhiên quá tự tin!" Khương Văn đột nhiên cất tiếng cười to, ném ra tay trái màu xanh thiết cầu.

Phụng Lâm lập tức cảm giác được đỉnh đầu mang đến cường đại nguy hiểm, ngẩng đầu liền trông thấy đỉnh đầu đột nhiên xuất hiện màu xanh thiết cầu, trong nháy mắt hóa thành một chưởng lưới sắt.

Bao trùm phụng viên bay tám mét khoảng cách, trực tiếp đem Phụng Lâm bao khóa ở bên trong!

Chế trụ Phụng Lâm trong chốc lát, màu xanh lưới sắt kịch liệt thu nhỏ, gắt gao cuốn lấy Phụng Lâm, từ giữa không trung ngã xuống.

Tiểu Tượng nhìn thấy Phụng Lâm bị bắt, thần sắc rất kích động, y a y a réo lên không ngừng.

"Rốt cục bị ta bắt lấy!" Khương Văn song mi nhô lên, lộ ra vô cùng hưng phấn.

Một bên khác Dịch Thanh cùng Tô Mục trông thấy Phụng Lâm bị bắt sống, cũng là thật cao hứng, nhao nhao né tránh Bạch Tượng công kích, trở lại Khương Văn bên người.

"Đã bắt lấy Phụng Lâm, lập tức chạy về trời Lang Sơn đi!" Tô Mục nhắc nhở.

Khương Văn gật gù đầu, không nói gì, trực tiếp dẫn theo Phụng Lâm, đang chuẩn bị quay người rồi đi thời điểm, đột nhiên quỳ một chân xuống đất.

"Khương Văn, người thế nào?" Dịch Thanh nghi vấn hỏi.

"Àm!" Một thanh âm vang lên, Khương Văn mặt khác một cái chân cũng mềm nhũn ra, lập tức hai đầu gối ngã xuống đất.

Bên cạnh trên mặt tuyết lẫn xuống lấy hai khóa hạt thông, để ba người trong lòng giật mình, đến tột cùng là ai lại có loại này thực lực đáng sợ?

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 173:: Yêu thú hiện thân

"Ba người các ngươi trên người không có Ngự Thú Tông lệnh bài, vậy mà tại Linh Thú Cốc bắt người? Thật to gan!"

Một cái băng lãnh thanh âm từ Khương Văn sau lưng truyền tới, lại làm cho Phương Lâm tâm bên trong sinh ra rất nhiều chờ mong.

Chẳng lẽ sơn cốc này là cái nào đó tông phái địa bàn, cấm chỉ ngoại nhân ở đây bắt Linh thú?

Nghĩ tới đây, Phương Lâm liền không giãy dụa nữa, đầy cỏi lòng mong đợi chờ lấy người tới xuất hiện.

"Xin hỏi tiền bối tôn tính đại danh? Chúng ta đều là Thiên Lang Quân chủ sở thuộc Thiên Lang Quân thú vệ!" Khương Văn trầm giọng hỏi.

Tại không có biết rõ đến người thân phận trước đó, bọn hắn không dám may mắn loạn động, phải biết Ngự Thú Tông cũng là cực kỳ thế lực đáng sợ.

"Quân người là Thiên Lang Quân, vẫn là Thiên Cầu quân? Vậy mà tự tiện phá hư ta Linh Thú Cốc quy củ, liền phải tiếp nhận vốn có trừng phạt!"

"Y a y a!" Tiểu Trọng lần nữa chạy ra khỏi sơn động, hướng phía Phương Lâm bãi động cái mũi.

Một khóa phổ thông hạt thông đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mọi người, tách ra chướng mắt bạch quang, vô số đạo gọn sóng theo khuếch tán ra tới.

"Tự tiện kích động Linh Thú Cốc Linh thú tham gia cùng nhân loại các ngươi chiến đấu, giam lại một tháng!"

Giam lại một tháng! Nghe đến đó, Phương Lâm tâm tình cũng không tính rất kém cỏi!

Nhưng khi trời nhìn thấy chủ nhân của thanh âm kia lúc, cả người đều sợ ngây người, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Cái kia lại là một cái phổ phổ thông thông con sóc, thoạt nhìn không có bất luận cái gì linh khí mang theo, nhưng lại cho người ta cổ quái mê ly cảm giác.

Biết nói chuyện Linh thú! Đó không phải là trong truyền thuyết yêu thú sao?

Nơi này làm sao lại xuất hiện một chỉ tu luyện yêu pháp yêu thú! Phương Lâm tâm bên trong một trận đại loạn, yêu thú không phải không tồn tại Hồng Hoàng giới sao?

Một đạo trắng nõn quang mang, bao vây lấy màu xanh lưới sắt tính cả Phương Lâm bị cuốn ở Tiểu Trọng sau lưng trong sơn động.

Dừng lại tại sơn động chỗ sâu nhất màu đen động quật, lối vào bị tầng một ánh sáng màu nhũ bạch bao trùm.

Khương Văn đám người sắc mặt đại biến, một cái xảy ra nói chuyện Linh thú! Thật là là cảnh giới gì Linh thú?

Nguyên Thần cảnh yêu thú có thể đoạt xá nhân loại thân thể trùng sinh, nhưng là cũng không nói nên lời, cho dù là Tiềm Long cảnh cùng Vọng Tiên cảnh yêu thú cũng không nói nên lời.

Đây là Hồng Hoàng giới từ sinh ra đến nay rõ ràng ghi chép lại, một ít chủng tộc Linh thú hoặc là thực lực cao thâm Linh thú có thể thời gian ngắn mô phỏng hình người.

Dù vậy, cũng không có bất kỳ người nào nghe nói qua có Linh thú có thể miện ra nhân ngôn, có thể giống người suy nghĩ làm việc.

"Chưa cho phép, tự tiện tại Linh Thú Cốc bắt giết nhân loại, giam lại nửa tháng!" Con sóc nhếch miệng nói ra.

Địch Thanh sắc mặt tái xanh, hắn chưa từng có bị một con linh thú khiêu khích qua, huống chi còn là một cái nhìn không có chút nào linh lực con sóc.

"Đồng dạng!" Địch Thanh cả giận nói, hắn không có chút nào ý thức được Linh thú lại có thể nói tiếng người.

Con sóc cắn miệng bên trong hạt thông, nhả nhọt phun ra, lại phảng phất lợi kiếm ra khỏi vỏ, nhanh như thiểm điện, lăng lệ vô cùng.

"Àm!" Phi hành hạt thông trực tiếp xuyên thấu Địch Thanh bả vai, lập tức máu tươi cấp tốc chảy ra.

"Chỉ bằng ngươi cũng dám nói ta đồng dạng! Thật sự là trò cười!" Con sóc khinh thường nói.

Lại là một đạo trắng sữa linh quang nổi lên, trực tiếp bao trùm Khương Văn, Địch Thanh cùng tổ tụng biến mất tại con sóc trước mắt.

"Đưa các ngươi tiến vào Linh Thú Cốc chỗ sâu, nếu có thể còn sống đi ra, cũng coi như các ngươi một trận cơ duyên!"

Con sóc vui vẻ nhảy đến Tiểu Trọng phía sau lưng, vui vẻ nói ra: "Đi xem một chút tiểu tử kia, cảm giác có chút kỳ quái a!"

"Y a y a!" Tiểu Trọng cao hứng giơ lên cái mũi, hưng phấn chạy vào sơn động.

Công Tượng cùng Mẫu Tượng liếc nhau, song song dừng lại tại ngoài động.

Vừa mới bị chiến đấu liên lụy gấu đen bày, cũng không dám khiêu khích trước mắt đây đối với Bạch Tượng, nhanh chóng rời đi.

Màu xanh lưới sắt trói buộc càng ngày càng gấp, Phuong Lâm giống như bị cuốn lấy bánh chưng, hô hấp càng ngày càng khó khăn.

Cái này màu xanh lưới sắt tại sao cùng Tây Du Ký Khôn Tiên Thăng không sai biệt lắm công hiệu, càng giãy dụa trói liền càng chặt a.

Phuong Lâm cố gắng làm mình nội tâm bình tĩnh trở lại, không còn tận lực muốn tránh ra, quả nhiên có hiệu quả.

"Tiểu tử, ngươi là từ chỗ nào tới? Vì cái gì ta sẽ cảm thấy ngươi có gan cảm giác quen thuộc?"

Phuong Lâm quay đầu lại, liền nhìn thấy Tiểu Tượng trên lưng cái kia chỉ con sóc, nhàn nhả đập lấy tươi mới hạt thông.

Đây là con sóc nhìn rất hiểu hưởng thụ a, thật cùng phổ thông Linh thú hoàn toàn không giống!

"Ngươi vẫn không trả lời ta? Có phải hay không đang muốn vì cái gì ta biết nói chuyện?" Con sóc toét miệng cười nói.

Phuong Lâm dùng sức gật đầu, nói ra: "Đúng vậy a, Hồng Hoang giới cổ lão tương truyền, hẳn không có Linh thú có thể nói tiếng người đi!"

Con sóc cọ một chút từ nhỏ tượng phía sau lưng nhảy xuống, nhanh chóng xuyên qua màn ánh sáng trắng, xuất hiện Phuong Lâm trước người.

"Không sai, Linh thú là không biết nói chuyện, thế nhưng là ta cũng không phải Linh thú!" Con sóc đặc ý nói.

"Ngươi không phải Linh thú!" Phuong Lâm tâm bên trong hoài nghi lớn hơn, cẩn thận hỏi: "Ngươi không phải là yêu thú a?"

"Ha ha ha ha! Ngươi quả nhiên biết yêu thú! Xem ra ta dự cảm không sai, ngươi xác thực cùng những nhân loại khác không giống nhau."

Phuong Lâm cau mày hỏi ngược lại: "Có ý tứ gì?"

"Hồng Hoang giới chưa từng có yêu thú dấu vết, chuẩn xác mà nói toàn bộ Hồng Hoang giới trước mắt chỉ có ta một con yêu thú!"

Con sóc phảng phất lâm vào hồi ức bên trong, hồi lần nữa: "Ngươi là làm sao biết ta yêu thú?"

"Ách!" Phuong Lâm không biết trả lời như thế nào, chẳng lẽ muốn nói cho hắn biết kỳ thật mình linh hồn đến từ một thế giới khác?

"Nếu không dạng này, đối cái vấn đề? Ngươi biết Linh thú là thế nào biến thành yêu thú sao?" Con sóc ánh mắt tràn đầy dị dạng hào quang.

Phuong Lâm lần nữa cả kinh nói: "Ngươi thế mà không biết! Vậy là ngươi tu luyện thế nào thành yêu thú?"

Cái này chỉ con sóc thế mà không biết Linh thú tu luyện thế nào thành yêu thú, thực sự để Phuong Lâm thế giới quan đứng trước sụp đổ khả năng.

Tựa như một người trưởng thành, thế mà không biết mình là làm sao ra đời, còn có so đây càng hoang đường sự tình sao?

Con sóc lung lay cái đầu nhỏ nói ra: "Từ ta vừa ra đời, ta liền phát hiện ta cùng khác Linh thú không giống nhau, thân thể của ta không cách nào tồn Trữ Linh lực."

"Không cách nào tồn Trữ Linh lực?" Phuong Lâm tự lẩm bẫm, suy tư một lát, tiếp tục nói ra: "Hẳn là yêu nguyên lực tạo thành!"

"Ngươi xưng loại lực lượng này gọi là yêu nguyên lực?" Con sóc phóng xuất ra một cỗ ma tính khí tức, cho Phuong Lâm cảm giác được vô cùng tương tự.

Phuong Lâm hỏi ngược lại: "Chẳng lẽ không phải yêu nguyên lực?"

Nói thật Phuong Lâm mình cũng không biết Yêu tộc lực lượng xưng hô như thế nào, hẳn chỉ là ở kiếp trước trong tiểu thuyết nhìn thấy loại này miêu tả.

Thần tộc lực lượng xưng là thần lực, Yêu tộc xưng là yêu nguyên lực, loại này phân loại rất rõ ràng, rất dễ dàng bị lý giải.

"Không sai, liền là yêu nguyên lực, ta năm tuổi năm đó đột nhiên toàn thân bị yêu nguyên lực vây quanh, hôn mê ba ngày ba đêm."

"Về sau ta liền phát hiện ta có thể thuần thực vận dụng yêu nguyên lực, mà lại ta còn có thể mở miệng nói chuyện!"

"Ngươi tại nhân loại trước mặt nói chuyện, chẳng lẽ không sợ những cái kia Nguyên Thần chân nhân thậm chí là Tiềm Long đại năng đem ngươi bắt đi nghiên cứu?"

Phuong Lâm tâm bên trong tràn đầy nghi vấn, loại chuyện này nếu là phát sinh kiếp trước, khẳng định sẽ được đưa đến viện khoa học bên trong tiến hành giải phẫu nghiên cứu.

"Hôm nay là lần đầu tiên tại nhân loại trước mặt nói chuyện, bởi vì ngươi để cho ta cảm giác được rất quen thuộc." Con sóc tiếp tục đập lấy hạt thông.

"Cảm giác quen thuộc?" Phương Lâm cau mày, mình có vẻ như không cùng Yêu tộc đã từng quen biết a.

Cổ lão tương truyền, Vu Yêu chính là Hồng hoang thời kỳ lớn nhất hai loại chủng tộc, yêu lập thiên đình, vu chương nhân gian.

Về sau Vu Yêu đại chiến, rời khỏi Hồng Hoang đại lục, rồng, phượng, Kỳ Lân Tam Tộc phân biệt chấp chương Hồng Hoang đại lục.

Thế nhưng là ta cùng Yêu tộc vì sao lại có cảm giác quen thuộc? Phương Lâm trong đầu cuộn cuộn lấy vô số hình ảnh.

Phong Thần bảng, Phong Thần đồ giám, Tru Tiên Kiếm khí, Tiệt Thiên trái qua, đột nhiên Phương Lâm phảng phát linh ngộ được cái gì.

Truyền thuyết, Tru Tiên Kiếm chủ nhân Thông Thiên giáo chủ hữu giáo vô loại, môn hạ thu nạp các loại Yêu tộc.

Không phải là con yêu thú này con sóc cảm nhận được trong cơ thể ta ẩn tàng Tru Tiên Kiếm khí, mới phát giác được có tự nhiên cảm giác quen thuộc.

Không sai, hẳn là dạng này! Phương Lâm cảm thấy mình tìm được đáp án.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174:: Một tháng sau

"Ngươi thật muốn đem ta quan ở chỗ này một tháng sao?" Phương Lâm hỏi.

Kỳ thật đối với Phương Lâm tới nói, giam lại một tháng cũng không có gì, tương đương với cho hắn một cái cơ hội dốc lòng tu luyện.

Con sóc lạnh lợi nói ra: "Không sai, ta nói qua muốn giam lại một tháng! Liền phải quan một tháng! Ít một ngày cũng không được!"

"Tốt a, ta đáp ứng ngươi, ngay ở chỗ này ngồi trên một tháng, nhưng là có thể hay không giúp ta giải khai trương này lưới sắt?"

Phương Lâm nửa ngồi lấy, hai tay bị vây ở trước ngực, hai chân đều nhanh cứng ngắc lại.

Nếu là loại này tư thế kiên trì một tháng, thật có thể phế bỏ đầu này hai chân, toàn thân kinh mạch cũng sẽ lần nữa trọng thương.

"Y a y a!" Tiểu Tượng vui sướng phát ra tiếng vang.

Con sóc quay đầu lại nhảy đến Tiểu Tượng trên lưng, cười hi hi nói ra: "Ngươi muốn để cho ta giúp hắn giải khai lưới sắt sao?"

Tiểu Tượng càng cao hứng hơn, y a y a nói không ngừng, phi thường đáng yêu thú vị.

"Vậy được rồi! Ta liền cho hắn giải khai trương này lưới sắt!" Con sóc phun ra một đạo vàng nhạt linh quang rơi vào màu xanh sắt trên võng.

Căng cứng màu xanh lưới sắt lập tức giãn ra, Phương Lâm rất nhanh từ bên trong chui ra, vừa đi vừa về hoạt động quyền cước.

Tuy nói bị nhốt thời gian không dài, nhưng là đã cảm giác được toàn thân huyết mạch có chút không thông suốt.

Con sóc tiếp tục vui vẻ nói ra: "Ngươi ngay ở chỗ này diện bích hồi lỗi đi! Tiểu Tượng, chúng ta đi!"

Tiểu Tượng lưu luyến không rời chờ Tiểu Tùng chuột, quay đầu nhìn lấy Phương Lâm, chậm rãi từ sơn động chỗ sâu nhất đi ra ngoài.

Phương Lâm thở dài một tiếng, chỉ có thể cảm giác được mình vận khí không tốt, thế mà bị một con yêu thú giam lại.

May mắn trên người mình mang theo các loại linh đan, cũng không trở thành đối bụng, Phương Lâm chỉ có thể như thế tự an ủi mình.

Phương Lâm cúi người, đem tấm này màu xanh lưới sắt thu đến mình không gian trữ vật bên trong, sau đó bắt đầu ngồi xếp bằng tu luyện.

Tại Tảng Kiếm cốc tu hành nửa năm, lại đi qua hai ngày này sinh tử đại chiến, Phương Lâm trong đầu tăng lên rất nhiều linh ngộ.

Bôn Lôi Cửu Thế, Bạch Hổ dâng thiên bộ, nhật nguyệt lặn không kiếm, thường dùng nhất chiêu thức liền là cái này ba loại để Phương Lâm cảm giác được tính chất hạn chế rất lớn.

Bôn Lôi Cửu Thế, lấy Phương Lâm thực lực trước mắt chỉ có thể thi triển trước bốn chiêu, theo thứ tự là: diệt lôi, trảm lôi, cầm lôi, luyện lôi!

Đạt tới Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên, Phương Lâm đã có tư cách tu luyện chiêu thức năm, về phần phía sau chiêu thức còn phải chờ đến cảnh giới tăng lên mới có thể tu luyện.

Yên lặng nhắm mắt lại, Phương Lâm toàn thân toàn ý vận chuyển lên Tịch Thiên trái qua, toàn thân tràn ngập cỗ xua thần thánh huyền diệu linh khí.

Vô tận trong hư không, lôi đình vạn tượng như thiên long gầm thét, ngàn vạn đạo lôi quang thoáng như diệt thế, vô số linh khí nhanh chóng ngưng tụ.

Phảng phất trăm sông xâu biển, từ vô số đường thật nhỏ lôi quang bên trong nhanh chóng dừng động, hội tụ thành một đầu ầm ầm sóng dậy Linh Hải.

Một cái màu đồng cổ bàn tay màu vàng óng lẳng không mà sinh, lòng bàn tay đường vân có thể thấy rõ ràng, rõ ràng là ba đầu quang mang chói mắt thiểm điện.

Bôn Lôi Cửu Thế, chính là từ lôi đình chín loại khác biệt uy thế ở trong đề luyện ra vô thượng tuyệt học!

Cái này màu đồng cổ bàn tay màu vàng óng hách lại chính là chiêu thức năm: phá lôi!

Từ vô tận lôi đình thế giới phá không mà ra, cực điểm thăng hoa, hình thành thiểm điện đường vân màu đồng cổ bàn tay.

Uy lực so chiêu thức tư chỉ ít trích phần trăm năm thành, nhất là có thể từ trong hư ảo trực tiếp sinh ra, càng là tăng thêm không ít uy lực.

Mảnh này bị phong bế không gian, phương viên khoảng năm trượng, hoàn toàn đủ Phương Lâm luyện tập chiêu thức năm.

Phá lôi tiêu hao linh lực càng nhiều, lấy Phương Lâm thực lực trước mắt nói, một ngày có thể thi triển mười lần.

Mỗi ngày thi triển mười lần về sau, toàn thân linh lực liền sẽ bị tiêu hao sạch sẽ.

Mỗi lần tiêu hao sạch sẽ, Phương Lâm đều sẽ dốc toàn lực tu luyện, hẩn phát giác loại tu luyện này phương pháp phi thường hữu hiệu.

Linh lực hao hết về sau, lại tu luyện luôn có thể cảm giác thể nội có thể tồn trữ thực lực càng nhiều hơn.

Thời gian trôi qua rất nhanh, nháy mắt liền là một tháng thời gian đi qua.

Trong lúc đó con sóc tới qua hai lần, luôn luôn vui vẻ biểu lộ, để Phương Lâm cảm giác cái này chỉ con sóc rất quái dị.

Cho dù là yêu thú, cũng không trở thành suốt ngày vui tươi hơn hờ, cười hi hi, thoát nhìn không có bất kỳ phiền não gì.

Tiểu Tượng cũng đã tới năm sáu lần, mỗi lần trông thấy Phương Lâm đều là y a y a chào hỏi, rất nhận người ưa thích.

Phiêu Tuyết thành Triệu gia, một góc ngàn năm từng bách ngạo nghễ đứng thẳng tại đỉnh viện ở trong.

"Thiên Lang Quân chủ, đã ngời tới, liền đem con gái của ngời mang đi đi!" Triệu gia Thái Thượng trưởng lão Triệu Viễn Sơn khai môn kiến sơn nói ra.

Nửa tháng trước, Triệu Trọng Dương, Tiêu Thần, Trương Kính Tùng cùng Mạc Vi Vi từ Hắc Phong trại khai hoàn mà quay về, mang về Phó Ứng Tinh đầu.

Đến tận đây, Phiêu Tuyết thành thế hệ tuổi trẻ nhiệm vụ tập luyện hoàn thành!

Nhưng mà Thiên Lang Quân chủ nữ nhi lại dây dưa đến cùng lấy Triệu Trọng Dương, đi theo Triệu Trọng Dương trở về tới Phiêu Tuyết thành, chết sống không chịu trở về trời Lang Sơn.

Đề đồng đảo Thiên Lang thủ vệ cảm thấy bất đắc dĩ nhưng, nhiều lần bẩm báo Thiên Lang Quân chủ về sau, Thiên Lang Quân chủ quyết định tự mình đem nàng đón về.

Thiên Lang Quân chủ nâng chung trà lên, nhẹ nhàng nhấp một miếng nói ra: "Tam trưởng lão khách khí, Tinh nhi tại quý phủ, nhận được hậu đãi!"

Triệu Viễn Sơn khẽ cười nói: "Tinh nhi tiểu nha đầu này, ta cũng rất ưa thích, rất thông minh rất đáng yêu, liền là tính cách cần nhiều hơn tôi luyện."

Tính cách nhiều hơn tôi luyện? Thiên Lang Quân chủ trên mặt hiện lên tiểu dung, hẩn biết rõ nữ nhi của mình là cái gì phẩm tính.

"Hồi bẩm Tam trưởng lão! Trọng Dương hiền chất mang theo Tinh nhi tiểu thư ở ngoài cửa chờ." Triệu Nhất Minh tiến đến bẩm báo.

"Đề bọn hẩn vào đi!" Triệu Viễn Sơn thần nhiên nói.

Triệu Viễn Sơn ánh mắt thâm thúy, song mi nằm ngang, phía bên phải trên trán in một khò lớn chừng hạt đậu nốt ruồi, tại Phiêu Tuyết thành rất có uy vọng.

Triệu Trọng Dương nắm Vũ Tinh tay đi đến, khom người thì lễ: "Gặp qua Tam trưởng lão, gặp qua Thiên Lang Quân chủ!"

Vũ Tinh quyết miệng, không cao hứng nói ra: "Tinh nhi gặp qua phụ thân!"

"Tinh nhi, nhìn thấy vi phụ, nhìn rất không cao hứng a!" Thiên Lang Quân chủ hướng phía Triệu Trọng Dương gật đầu ra hiệu.

Triệu Viễn Sơn cười nói: "chẳng lẽ là tại Triệu gia ở hơn nửa tháng, cũng không tiếp tục trở lại trời Lang Sơn rồi?"

"Đúng rồi! Là được! Ta chính là không muốn về trời Lang Sơn, ta muốn lưu tại Phiêu Tuyết thành, ta muốn lưu tại nặng Dương ca ca bên người!"

Vũ Tinh mà đưa tay kéo lại Triệu Trọng Dương tay, nói chuyện tựa như trong ống trúc ngược lại hạt đậu không ngừng chút nào trệ.

Thiên Lang Quân chủ hơi sững sờ, trong nháy mắt liền khôi phục bình thường, cười hỏi: "Nói một chút nguyên nhân đi!"

"Ta muốn cùng nặng Dương ca ca cùng một chỗ!" Vũ Tinh con mắt lóe sáng sáng.

Ánh mắt đảo qua Triệu Trọng Dương, Thiên Lang Quân chủ mặt mày ở giữa trần đầy ngưng trọng, chẳng lẽ tiểu tử này dùng thủ đoạn gì mê hoặc Tinh nhi?

Triệu Trọng Dương cũng là một mặt cười khở, từ khi tại Hắc Phong trại như thiên thần giáng lâm cứu vớt Vũ Tinh về sau.

Tiểu cô nương này liền mỗi ngày theo sát lấy hắn, tựa như theo đuôi, quãng thế nào cũng không ra.

"Vi cái gì?" Thiên Lang Quân chủ tiếp tục truy vấn nói.

Vũ Tinh hưng phấn nói ra: "Ta muốn gả cho nặng Dương ca ca! Ta muốn trở thành thê tử của hắn!"

Thật sự là lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi! Triệu Trọng Dương lập tức sợ ngây người!

Triệu Viễn Sơn cũng ngây ngẩn cả người, Thiên Lang Quân chủ ánh mắt lập tức động lại, giống như cảm giác bầu trời muốn sụp đổ.

Con gái nàng mới sáu tuổi a! Tại sao có thể có loại này không thể tưởng tượng ý nghĩ!

Thiên Lang Quân chủ nổi giận nói: "Tinh nhi, đừng muốn hồ nháo, ngươi mới bao nhiêu lớn tuổi tác, liền nghĩ những thứ này loạn thất bát tao sự tình!"

Vũ Tinh không để ý chút nào, cười hi hi nói ra: "Tinh nhi năm nay sáu tuổi, nặng Dương ca ca năm nay mười chín tuổi, mới kém là mười ba tuổi mà thôi."

"Chờ ta mười tám tuổi thời điểm, nặng Dương ca ca vừa vặn ba mươi một tuổi, cưới ta vừa vặn!"

Đám người lại một lần nữa bị Vũ Tinh lời nói chấn kinh, đây quả thật là một cái sáu tuổi tiểu cô nương lời nói ra sao?

"Đơn giản hồ nháo! Người tới, đem tiểu thư mang cho ta về trời Lang Sơn!" Thiên Lang Quân chủ cảm giác mình đầu đều muốn nổ tung.

Cho dù là hắn đã Nguyên Thần cảnh lực trọng thiên cảnh giới, cũng vô pháp ngăn cản nữ nhi của mình trong đầu sinh ra quỷ dị như vậy suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 175:: Ngộ nhập Thiên Lang Sơn

Tất cả mọi người ở đây đều bị Vũ Tinh lời nói chấn kinh, ai có thể nghĩ đến nàng vậy mà như thế nói lời kinh người!

"Tinh nhi, không nên hồ nháo, ta không có khả năng cưới ngươi!" Triệu Trọng Dương đỏ mặt nói ra.

Thân là Triệu gia thế hệ tuổi trẻ nhân vật thiên tài, Triệu Trọng Dương biết rõ hôn nhân của mình tuyệt không phải mình có thể tùy tiện làm chủ.

Huống chi còn là Thiên Lang Sơn đại tiểu thư, nhất làm cho người ta không nói được lời nào chính là Vũ Tinh giờ phút này chỉ có sáu tuổi mà thôi.

Nếu là lan truyền ra ngoài, Triệu Trọng Dương cảm thấy mình tại toàn bộ Phiêu Tuyết thành rốt cuộc không ngốc đầu lên được.

Thiên Lang Quân chủ sắc mặt âm trầm, phảng phất mây đen che khuất bầu trời, nhìn lấy Vũ Tinh giầy dựa lấy bị Thiên Lang thủ vệ mang đi.

"Bản tọa bảo đảm không nghiêm, để Tam trưởng lão chê cười! Sau khi trở về, ta sẽ hảo hảo bồi dưỡng Tinh nhi."

Thân là Nguyên Thần cảnh lực trọng thiên cao thủ tuyệt thế, Thiên Lang Quân chủ tại Phiêu Tuyết thành một đời thanh danh truyền xa, rất chú trọng tôn nghiêm của mình.

Thế nhưng là Triệu Viễn Sơn nhàn nhạt cười nói ra: "Chuyện này thoát nhìn là có chút không thể tưởng tượng nổi, bất quá cũng là có thể hiểu được."

"Tam trưởng lão lời này ý gì?" Thiên Lang Quân chủ tâm đầu hơi động một chút, phảng phất ý thức được cái gì.

"Trùng Dương tiểu tử này thiên tư thông minh, chí lo trung thuần, trong vòng mười năm tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh có thể nói trăm chín không rời mười."

Triệu Viễn Sơn như không có chuyện gì xảy ra nhìn lấy Triệu Trọng Dương, sau đó đem ánh mắt dừng lại tại Thiên Lang Quân chủ thân bên trên.

Mười năm về sau, Triệu Trọng Dương tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh, khi đó Tinh nhi vừa mới mười sáu tuổi.

Thiên Lang Quân chủ hai con ngươi xẹt qua một tia tinh quang, nếu là mười năm sau Triệu Trọng Dương thật có thể tấn thăng Nguyên Thần cảnh, hai nhà chưa hẳn không thể thông gia.

Mình chỉ có cái này một đứa con gái, mà Triệu gia nếu là từ Triệu Trọng Dương kế thừa, như vậy hai nhà thông gia tất nhiên trở thành Phiêu Tuyết thành thế lực lớn nhất.

"Tam trưởng lão nói không sai, ta nhìn Trùng Dương tiểu tử này rất có hi vọng tại trong vòng mười năm trở thành Nguyên Thần chân nhân!" Thiên Lang Quân chủ gật đầu nói.

Triệu Viễn Sơn lập tức cười ha ha: "Trùng Dương, Thiên Lang Quân chủ rất ít khen người, có thể được đến hân kích lệ, cũng là vinh hạnh của ngươi, ngàn vạn không thể kiêu ngạo a!"

"Đa tạ Thiên Lang Quân chủ quá khen, Trùng Dương đối với mình tràn ngập lòng tin!" Triệu Trọng Dương đối với mình lòng dạ biết rõ, cũng không có quá phận khiêm tốn.

Linh Thú Cốc vừa mới đã trải qua một trận phong tuyết tẩy lễ, phảng phất thân ở trắng noãn thánh khiết quang minh Thiên Đường.

"Phương Lâm, ngươi ở chỗ này cũng gần người hơn một tháng, không có chuyện, liền mau chóng rời đi đi!" Con sóc tiếp tục đập lấy hạt thông.

Đối với kỳ hoa yêu thú, Phương Lâm cảm giác rất im lặng, thực lực nhìn lên đến còn không đến Nguyên Thần cảnh, nhưng là động thủ lại phi thường linh mãnh.

Con sóc duy nhất yêu thích liền là đập hạt thông, giống như đã trở thành chiêu bài của nó động tác.

Cả ngày vui vẻ, từ trước tới giờ không đến không nhìn thấy cái gì phiền lòng sự tình, Phương Lâm cho nó lấy một cái tên gọi: Nhạc Nhạc.

Con sóc cũng rất ưa thích cái tên này, cảm thấy Nhạc Nhạc kêu lên sáng sủa trôi chảy, nghe rất dễ chịu.

"Ta nói Nhạc Nhạc, ngươi liền như vậy vội vã đuổi ta đi sao?"

Một đạo nhật thân ánh màu lam từ Linh Thú Cốc xẹt qua, cuối cùng ngừng đến Nhạc Nhạc bên cạnh, người này chính là Phương Lâm.

Hơn một tháng tu luyện, đối Phương Lâm dẫn dắt rất lớn, cảnh giới của mình rõ ràng đạt được rất lớn đề cao.

Phương Lâm cảm thấy mình chỉ cần lại trải qua một lần cảm ngộ, liền có thể thuận lợi tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên.

Tiết Thiên trải qua bác đại tinh thâm, chất chứa thiên địa triết lý, văn tự bên trong đan xen thiên đạo pháp tắc, hoàn toàn chính xác được xưng tụng tuyệt thế cổ kinh.

Nhạc Nhạc nhẹ nhàng linh hoạt phun ra vỏ hạt thông, cười hi hi nói ra: "Ta ngược lại không có có ý nghĩ này, chỉ là gần nhất bên ngoài đến không ít người!"

"Đến không ít người? Chẳng lẽ là Thiên Lang Quân thủ vệ?" Phương Lâm hơi suy tư liền minh bạch.

"Nhìn hửn là Thiên Lang Quân thù vạ, đối với chúng ta Linh Thú Cốc trắng trợn xâm phạm, ảnh hưởng nghiêm trọng chúng ta bình thường sinh hoạt!"

Nhạc Nhạc lạnh lợi rơi vào Phương Lâm trên bờ vai, tiếp tục nói ra: "Ngự Thú Tông đã đối Thiên Lang Sơn đưa ra nghiêm trọng kháng nghị!"

"Kết quả đây? Hai nhà muốn đánh nhau sao?" Phương Lâm bất động thanh sắc hỏi.

Nhạc Nhạc mở ra hai cái móng vuốt nhỏ, hai con mắt bao hàm linh khí, bất đắc dĩ nói ra: "Ngược lại là không có đánh, bất quá cũng không xê xích gì nhiều."

"Vậy ta lúc này càng không thể đi ra ngoài?" Phương Lâm nghĩ rất rõ ràng, lúc này ra ngoài khẳng định bị hai nhà truy sát a.

Mình trong lúc vô tình đã trở thành Thiên Lang Sơn cùng Ngự Thú Tông dây dẫn nổ, nghĩ tới đây, Phương Lâm lập tức cảm thấy tiền đồ càng ngày càng hung hiểm.

"Không được! Ngươi nhất định phải rời đi Linh Thú Cốc!" Nhạc Nhạc nhanh chóng lắc đầu.

"Vì cái gì?" Phương Lâm tâm bên trong tràn đầy nghi vấn.

Nhạc Nhạc vuốt vuốt móng vuốt nhỏ, biểu lộ rất khóc tang, thần âm thanh nói ra: "Linh Thú Cốc chỗ sâu nhất đại nhân vật lên tiếng, nhất định phải để ngươi hôm nay rời đi!"

"Linh Thú Cốc đại nhân vật? Nguyên Thần cảnh Linh thú, vẫn là Tiềm Long cảnh Linh thú? Hửn biết ngươi là yêu thú sao?"

Phương Lâm liên tiếp đặt câu hỏi, để Nhạc Nhạc biểu lộ càng thêm như đưa đám, tựa như đầu bại gà trống.

"Về phần là cảnh giới gì, nó cũng không có nói cho ta biết, bất quá nó ngược lại là biết ta không phải Linh thú, chỉ nói là ta là một loại dị thú."

Phương Lâm nhủ mảy, nói ra: "Cũng đúng vậy a, thân thể của ngươi thâm bất khả trắc a, chỉ ít ngươi là Hồng Hoàng giới trước mắt duy nhất yêu thú!"

Nói đến đây, Nhạc Nhạc con mắt lần nữa tán ra hào quang, trên mặt lần nữa tràn đầy tiếu dung.

"Đi thôi! Ta đưa ngươi rời đi Linh Thú Cốc!" Nhạc Nhạc thọc sâu nhảy vọt, rơi xuống một khóa bao trùm tuyết trắng trên cây tùng.

Phương Lâm cười khò lắc đầu nói: "Sẽ không để cho ta từ miệng hang ra ngoài đi, ngươi không phải nói bên ngoài rất nhiều Thiên Lang Quân thù vạ sao?"

"Ha ha ha! Đương nhiên sẽ không từ nơi nào đi, đi theo ta, cam đoan ngươi sẽ không gặp phải những cái kia Thiên Lang Quân!" Nhạc Nhạc vỗ bộ ngực nhỏ nói ra.

Phương Lâm bán tín bán nghi đi theo Nhạc Nhạc đi đến, xuyên qua một đạo hẹp dài thông đạo, Phương Lâm thấy được một tòa Ngũ Hành Bát Quái tế đàn.

Chẳng lẽ là không gian truyền tống? Phương Lâm nhìn thấy vật này, kích động tay chân đều đang phát run.

Lúc trước liền là tại Phổ Sơn thành bị Bát Quái trận hư không truyền đưa đến Hồng Hoàng giới, không nghĩ tới thể mà ở chỗ này lại gặp được loại này tế đàn pháp trận.

"Cái truyền tống trận này có thể đem ngươi truyền tống đến năm trăm dặm bên ngoài địa phương!" Nhạc Nhạc kêu ngạo nói.

Phương Lâm tâm tình lập tức buông lỏng rất nhiều, truyền tống đến bên ngoài năm trăm dặm, hửn là không gặp được Thiên Lang Quân thù vạ.

Về phần những người khác không biết mình, cũng không có cái gì lo lắng, cái này ngược lại là lựa chọn tốt.

Phương Lâm trực tiếp đứng ở trong tế đàn ở giữa, cười nói ra: "Nhạc Nhạc, ta sẽ thường xuyên về tới thăm ngươi!"

"Wow! Tốt! Đến lúc đó, nhất định phải mang ta đi ra xem một chút a! Nghe nói bên ngoài rất đặc sắc!" Nhạc Nhạc hưng phấn nói.

"Muốn không hiện tại liền đi theo ta đi?" Phương Lâm hỏi dò, hửn muốn bắt cóc một con yêu thú a.

Ai ngờ Nhạc Nhạc trừng mắt liếc hửn một cái nói ra: "Thực lực ngươi quá yếu, chỉ ít đến Nguyên Thần cảnh lực trọng thiên, ta mới cân nhắc cùng ngươi ra ngoài!"

"Nguyên Thần cảnh lực trọng thiên? Ngươi vẫn là tranh thủ thời gian đưa ta đi thôi!" Phương Lâm lòng tự trọng nhận lấy sự đả kích không nhỏ.

Từng đạo từng đạo nhân nhật màu vàng linh quang rơi vào tế đàn chung quanh, lập tức tràn ngập quang mang chói mắt, vòng quanh Phương Lâm biến mất không thấy gì nữa.

"Cái truyền tống trận này giống như chưa từng có dùng qua a, cũng không biết có thể đem Phương Lâm truyền tống đến địa phương nào đi?" Nhạc Nhạc

tự lẩm bẩm.

Vô tận Tuyết Vực cao nguyên sinh trưởng mấy vạn đóa thánh khiết Tuyết Liên, dưới ánh mặt trời, long lánh quang mang trong suốt, hoa đẹp đến làm người ta nín thở.

Từng tòa cung điện tọa lạc tại Tuyết Liên phía trên, vô số đạo màu đen còn lơ lửng gió phiêu đảng, cho người ta một loại tức sát cảm giác.

"Đây là địa phương nào?" Phương Lâm gương mặt mê mang nhìn trước mắt cung điện.

Nhìn nơi này hẳn là một cái cỡ lớn thế lực tông môn, nhất là vậy ngay cả sắp xếp cung điện rộng rãi đại khí, phảng phất đã trải qua mấy ngàn năm lắng đọng.

Phương Lâm xoay người, vẫn ngẩn nhìn chung quanh, đột nhiên thân thể của hắn lập tức cứng ngắc lại, sắc mặt âm trầm có thể nhỏ xuống nước.

Một giây sau, Phương Lâm ngay lập tức thi triển Bạch Hổ đăng thiên bộ hướng phía một cái ẩn nấp khe núi phóng đi.

"Đây là Thiên Lang Sơn a! Nhạc Nhạc cái này không đáng tin cậy, thế mà đem ta truyền tống đến Thiên Lang Sơn a!" Phương Lâm không ngừng oán trách.

Vốn cho rằng không theo Linh Thú Cốc miệng hang ra ngoài, liền có thể tránh né Thiên Lang Quân thủ vệ, ai biết mình lại bị truyền đến Thiên Lang Quân đại bản doanh a.

Thật sự là Thiên Đường có đường ta không đi, Địa Ngục không cửa ta lại muốn truyền vào tới.

Phương Lâm cảm giác đến vận khí của mình là đề mê tới cực điểm, tùy tiện đều có thể rút xuống Thiên Lang tới.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 176:: Chín cánh Tuyết Liên

Thiên Lang Sơn dốc đứng hiểm trở, vách núi cheo leo san sát, lại sinh trưởng sáng chói chói mắt Tuyết Liên, để cho người ta lưu luyến quên về.

Tuyết Liên, băng thiên tuyết địa bên trong đặc sắc linh dược, cánh sen ở trong dựng dục nồng hậu dày đặc thiên địa linh khí.

Trăm năm Tuyết Liên có thể thúc đẩy Thăng Linh cảnh cửu trọng thiên trực tiếp tấn cấp đến Nhập Đạo cảnh, có thể thấy được Tuyết Liên công hiệu thần kỳ.

Phiêu Tuyết thành phụ cận một nghìn dặm khu vực, duy chỉ có Thiên Lang Sơn Tuyết Liên, phẩm chất cao nhất, thiên địa linh khí tinh khiết nhất.

Phương Lâm trốn ở khe núi bên trong, cẩn thận quan sát đến chung quanh tuần tra thủ vệ, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Từng dãy Thiên Lang thủ vệ gánh vác Thiên Lang đao, từ Thiên Lang Sơn chủ đường núi dò xét mà qua, bất kỳ cái gì vang động cũng có thể làm cho bọn hắn phát giác được.

Nhất là những này Thiên Lang thủ vệ thủ lĩnh, tuyệt đại đa số đều là Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên cao thủ, càng làm cho Phương Lâm rón rén.

Nhất định phải nghĩ biện pháp từ nơi này rời đi, nếu không nếu như bị phát hiện, chỉ sợ lần này thật trốn không thoát.

Trước mắt một loạt Thiên Lang thủ vệ vừa mới đi qua, Phương Lâm liền nhẹ nhàng thi triển Bạch Hổ trời lên trời bước hướng phía xuống núi hướng gió chạy đi.

Phương Lâm thân ảnh như ánh sáng, lại như điện chớp, động tác nhanh nhẹn, tại Tuyết Vực cao nguyên bên trên phảng phất lao nhanh báo tuyết, tránh chuyển xê dịch ở giữa tại núi đá phía sau xuyên qua.

"Ồ! Ta giống như nhìn thấy thứ gì từ nơi nào nhảy vọt đi qua?" Một vị nào đó Thiên Lang thủ vệ trong lúc lơ đãng quay đầu nghi vấn hỏi.

"Người nhìn lầm đi? Nơi này tại sao có thể có người? Phải biết nơi này chính là Thiên Lang Sơn cấm địa!"

"Không sai, Tô Lương, người gần nhất có chút vui buồn thất thường, có phải hay không tuân sơn áp lực quá lớn?"

Tô Lương lần nữa xoay người xem xét Phương Lâm vừa mới ẩn hiện địa phương, lại không nhìn thấy cái gì chuyện không bình thường phát sinh.

"Có lẽ là ta hoa mắt đi, ta luôn cảm giác cái chỗ kia có đồ vật gì tồn tại?" Tô Lương lúng túng cười nói.

Nhìn lấy Tô Lương cùng hân đồng đội dần dần đi xa, Phương Lâm thật sâu hô thở ra một hơi, vừa mới vẫn là quá bất cần.

Ngược lại cũng không thể trách cứ Phương Lâm không rất cẩn thận, mà là hân phát hiện dưới lòng bàn chân sinh trưởng một gốc kỳ dị Tuyết Liên.

Đóa này Tuyết Liên to bằng miệng chén, chín đóa cánh sen theo thứ tự nở rộ, lóe ra trắng nõn quang mang, phảng phất đến từ Tiên Vực.

Cùng chung quanh Tuyết Liên không giống nhau lắm, giống như đóa này Tuyết Liên liền là bọn này Tuyết Liên thủ lĩnh, ưu nhã thi triển mị lực của mình.

Cửu phẩm đài sen? Phương Lâm trong đầu trong nháy mắt hiện ra Phật giáo nổi danh pháp khí.

Truyền thuyết phương tây Phật giáo chia làm Đại Thừa Phật giáo cùng tiểu thừa Phật giáo, Đại Thừa Phật giáo đại thành người tôn xưng Phật Tổ, tiểu thừa Phật giáo góp lại người thành tôn xưng Bồ Tát.

Phật Tổ đài sen là tiếng tăm lừng lẫy Thập Nhị Phẩm Liên Đài, mà Bồ tát đài sen thì là cửu phẩm đài sen.

Phương Lâm cẩn thận ngắm nghía đóa này Chín Cánh Tuyết Liên, chẳng lẽ đóa này Tuyết Liên có có thể trở thành thượng phẩm Linh khí?

Bốn phía sinh trưởng Tuyết Liên, đại bộ phận đều là sáu đóa hoặc là bảy đóa cánh sen, thậm chí ngay cả bát phẩm cánh sen đều nhìn không thấy.

Đã nhìn thấy cái này gốc thần kỳ linh vật, liền không thể bỏ qua, nhất định phải đem tới tay.

Phương Lâm tay phải hiện lên trường đao hình, đao mang trong nháy mắt bạo phát đi ra, trực tiếp từ gốc đem Chín Cánh Tuyết Liên cắt xuống.

Hai tay thi triển pháp trận phòng ngự băng phong Chín Cánh Tuyết Liên, sau đó đặt ở mình không gian trừ vật bên trong, Phương Lâm mới tiếp tục chạy xuống núi.

Cùng lúc đó, Thiên Lang Sơn đỉnh cao nhất trong sơn động, một đầu tuyết trắng Thiên Lang tản ra giết khí đi ra.

"Thiên Lang đại nhân, hôm nay đi như thế nào ra thánh động rồi?" Công thủ vệ đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Thiên Lang Sơn thủ hộ Linh thú liền là đầu này Nguyên Thần cảnh ngũ trọng thiên Thiên Lang, địa vị tôn sùng vô cùng, ngày bình thường chưa từng rời mở thánh động.

Mấy chục năm chưa từng rời đi thánh động, không nghĩ tới hôm nay vậy mà đi ra thánh động, để đồng đạo thủ vệ trong lòng lo sợ bất an.

"Ồ ô!" Thiên Lang ngửa mặt lên trời thét dài, lập tức toàn bộ Thiên Lang Sơn hồi âm không ngừng, vang vọng Tuyết Vực cao nguyên.

Mấy ngàn đầu Thiên Lang nhao nhao hiện thân, đồng thời ngửa mặt lên trời thét dài, cùng Thiên Lang đại nhân hô ứng lẫn nhau.

"Không tốt! Thiên Lang đại nhân phát ra hiệu lệnh, có người trộm trộm chúng ta Chín Cánh Tuyết Liên!" Cái nào đó đại nhân vật hai mắt bộc phát ra lăng lẹ quang mang.

"Cái gì? Chín Cánh Tuyết Liên bị trộm?"

"Người nào có lá gan lớn như vậy!"

Cả người Thiên Lang Sơn đều sôi trào, mấy trăm năm không người nào dám khiêu khích Thiên Lang Sơn, huống chi là trộm cắp Thiên Lang Sơn Thánh Vật.

Chín Cánh Tuyết Liên thế nhưng là Thiên Lang Sơn phi thường hiếm thấy cực phẩm linh dược, nghe nói một khi thành thực liền có thể làm Nguyên Thần cảnh ngũ trọng thiên phía dưới tấn thăng một cảnh giới.

Dựa vào thống kê không trọn vẹn, trước mắt toàn bộ Thiên Lang Sơn có ghi lại Chín Cánh Tuyết Liên cũng chỉ có ba mươi hai đóa!

Trách không được Thiên Lang đại nhân đi ra thánh động, làm cho đàn sói bạo động, nguyên lai là có người trộm trộm quý nhất Chín Cánh Tuyết Liên.

"Tất cả mọi người cho ta xuất động, cần phải đoạt lại mất đi Chín Cánh Tuyết Liên!" Thiên Lang Sơn nhị trưởng lão Đường Tử Trần giận dữ hét.

Đường Tử Trần khí khái anh hùng hùng hực, đao lông mày nằm ngang, hai mắt híp mắt, gương mặt cao cao nâng lên, đáng người thon dài, Nguyên Thần cảnh tứ trọng thiên thực lực.

Ở trên trời sói đại nhân cùng Đường Tử Trần phát động dưới, Thiên Lang Sơn trên dưới toàn bộ hưởng ứng , trong lúc nhất thời toàn bộ Thiên Lang Sơn bóng người lác lác.

Đây hết thầy Phương Lâm tự nhiên là không biết, trong lòng hắn, chuyện trọng yếu nhất trước mắt liền là thoát đi Thiên Lang Sơn.

"Chuyện gì xảy ra? Thiên Lang Sơn giống như xảy ra chuyện lớn?" Phương Lâm nganh sinh sinh đã ngừng lại cước bộ của mình trốn đến một tảng đá lớn đằng sau.

Mấy trăm tên Thiên Lang thủ vệ cầm trong tay Thiên Lang đao, chạy nhanh tại trên sơn đạo, phía trước mấy chục cái Thiên Lang đang chạy vội thét dài.

Trên bầu trời lơ lửng có thể gặp đến bảy tám tên Nguyên Thần chân nhân tại vừa đi vừa về tuần tra, để Phương Lâm tâm bên trong cảm giác được khát máu rét lạnh.

Hắn là ta bị phát hiện rồi? Ý nghĩ này vừa mới nghĩ lên, Phương Lâm cũng cảm giác được trên trán toát ra mồ hôi lạnh.

Nghĩ đến bị mấy ngàn tên Thiên Lang thủ vệ và mấy chục tên Nguyên Thần chân nhân truy sát, Phương Lâm lập tức phát hiện mình đã lâm vào hãm phải chết tuyệt cảnh.

Phương Lâm cẩn thận khom người, ngồi xổm ở cự thạch đằng sau, toàn thân toàn ý thi triển liêm tức thuật, sợ bị Nguyên Thần chân nhân phát sinh dấu vết để lại.

Lại một đóa Chín Cánh Tuyết Liên! Phương Lâm tâm tình kịch liệt ba động, tâm muốn vận khí của ta cũng không tính rất kém cỏi sao?

Lại một lần nữa không chút khách khí đào đi đóa này Chín Cánh Tuyết Liên, cái gọi là không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con, cổ nhân thật không lừa ta vậy!

Phương Lâm tại lo lắng hãi hùng đồng thời, cũng không khỏi đến tự an ủi mình, mặc dù người đang ở hiểm cảnh, cũng không phải không thu hoạch được gì a.

"Ô ô ô!" Bên trong Thánh động Thiên Lang đại nhân lần nữa đi ra sơn động, tiếng gào vang vọng Thiên Lang Sơn.

"Lại một đóa Chín Cánh Tuyết Liên bị trộm!" Đường Tử Trần lửa giận ngút trời.

Thiên Lang Quân chủ mới rời khỏi thời gian dài bao lâu, liền bị người đánh cắp trộm hai đóa Chín Cánh Tuyết Liên, nếu như bị quân chủ truy tra xuống tới, tất cả mọi người khó từ tội lỗi.

"Liên tục hai đóa Chín Cánh Tuyết Liên bị trộm, người tới hẳn là hướng về phía Chín Cánh Tuyết Liên tới!" Đường Tử Trần cố gắng làm mình bình tĩnh trở lại, tỉ mỉ suy tư.

Một cái Thăng Linh cảnh tam trọng thiên Thiên Lang giống như phát hiện cái gì, hướng về phía Phương Lâm chạy tới, phát ra dọa người gầm rú.

Không tốt! Bị phát hiện ! Phương Lâm quá sợ hãi.

Một đạo vô hình bàn tay lớn màu xanh lã không mà xuất hiện, trực tiếp đem đầu này Thiên Lang nện vào đất tuyết , trong khoảnh khắc liền bỏ mạng.

Không thể tiếp tục như thế, nhất định phải lập tức rời đi nơi này, quá hung hiểm!

Phương Lâm lần nữa nắm thần Ngưng Khí, thi triển Bạch Hổ đằng thiên bộ, nhanh chóng vòng quanh đường núi tập kích bất ngờ, thẳng đến trước mắt hắn xuất hiện một đám nhìn chằm chằm đàn sói.

Hơn hai mươi cái Thiên Lang đứng tại Phương Lâm trước người, phun thật dài đầu lưỡi, to khỏe tiếng hít thở chưa từng gián đoạn, phảng phất trong nháy mắt là có thể đem Phương Lâm xé thành mảnh nhỏ.

Một trận đại chiến không thể tránh được! Không còn kịp suy tư nữa, Phương Lâm trực tiếp thi triển bàn tay lớn màu xanh, nhất định phải tại trong thời gian nhanh nhất diệt đi tất cả Thiên Lang.

Nếu không nếu như bị một cái Thiên Lang đưa tin ra ngoài, chỉ sợ mình thật là mọc cánh khó thoát .

"Ô ô ô ô ô!" Thiên Lang bây giờ không đợi được bàn tay lớn màu xanh đập chết bọn chúng, cùng nhau ngửa mặt lên trời thét dài, vang vọng sơn cốc.

Phương Lâm lửa giận tràn đầy, không chút do dự trực tiếp diệt sát tất cả đàn sói, trong điện quang hỏa thạch liền xuyên qua đàn sói, như mảnh hổ hạ sơn chạy vội rời đi.

Chương 177:: Tình thế chắc chắn phải chết

"Người này là ở phía sau núi cấm địa!" Đường Từ Trần hai con người hàn quang bắn ra bốn phía, rất nhanh liền phát hiện một chỗ Thiên Lang thi thể.

Máu tươi tươi nước lấy đất tuyết, đàn sói thi thể thất linh bát lạc, tuyết đại đa số đều đã nội tạng vỡ vụn, có thể thấy được hung thủ ra tay độc ác.

Hơn hai mươi cái Thiên Lang cứ như vậy chết thảm Thiên Lang Sơn, đây là chưa bao giờ phát sinh qua sự tình, càng là đốt lên mọi người tại đây lửa giận trong lòng.

"Đuổi theo cho ta! Để tất cả Thiên Lang triệt để điều tra phía sau núi, cần phải đem người này tìm ra, chém thành muôn mảnh!" Đường Từ Trần giận không thể khiến trách.

Thiên Lang là Thiên Lang Sơn hộ núi Linh thú, những này chết đi Thiên Lang cũng đều là Thiên Lang đại nhân hậu duệ, nhất định phải nhìn trời sói đại nhân có chỗ giao phó.

Trong lúc nhất thời, mấy trăm tên Thiên Lang thủ vệ và mấy ngàn chỉ Thiên Lang hướng phía Phương Lâm chạy trốn phương hướng đuổi theo.

Vô số đạo thân ảnh nhanh chóng ra không có tại hậu sơn cấm địa, nghe rộn cả người sói tru bức bách tất cả Linh thú thoát đi Thiên Lang Sơn.

Phương Lâm thờ hồn hèn, trốn ở một góc tuyết tùng phía trên, nhìn lấy tứ tán điều tra Thiên Lang thủ vệ, càng thêm trong lòng run sợ.

Muốn là mình bây giờ xuất hiện tại những này Thiên Lang thủ vệ trước mắt, có lẽ chẳng mấy chốc sẽ bị hung tàn Thiên Lang bày xé thành mảnh nhỏ.

"Nhìn tình hình bây giờ, tuyệt đối không thể càng đi về phía trước, nhất định phải nghĩ biện pháp giết ra một đường máu!"

Nhưng là lơ lửng ở trên bầu trời năm sáu tên Nguyên Thần chân nhân, nhưng lại để Phương Lâm không dám tùy tiện xuất thủ, để tránh bại lộ vị trí của mình.

Thật sự là sâu chết ta rồi! Phương Lâm cảm khái không thôi, không nghĩ tới mình cũng có cùng đường mạt lộ một ngày.

Lo lắng cảm xúc cùng nội tâm sâu lo để Phương Lâm buông lỏng cảnh giác, may may không có cảm giác được thân thể của mình đang phát sinh phát sinh một loại nào đó biến hóa.

Tùng đạo từng đạo tinh khiết thiên địa linh khí từ Phương Lâm không gian trừ vật khuếch tán ra đến, tựa như một đầu đường cong dung hợp đến Phương Lâm cánh tay phải ở trong.

Trên cánh tay phải một cái kim hoàng sắc chim vặn dần dần phát ra dị dạng hào quang, giống như rất nhanh liền có thể từ bên trong chui ra ngoài.

"Ô ô ô!" Rất nhanh hai đầu Thiên Lang xuất hiện tại tuyết dưới tán cây, ngẩng đầu nhìn lấy phía trên Phương Lâm.

"Bọn này con súc sinh chết tiệt, quả nhiên cùng chó là họ hàng gần, lại có như thế khứu giác bén nhạy!" Phương Lâm triệt để hồng mắt.

Thả người nhảy xuống tuyết tùng, tay phải phát ra một đạo kiếm khí, trực tiếp đem hai đầu Thiên Lang chém giết sạch sẽ.

Một cỗ nồng đậm mùi máu tươi rất nhanh tràn ngập ra, lập tức vô số đầu cường tráng Thiên Lang điên cuồng hướng phía Phương Lâm nhào tới.

Mặc kệ nhiều như vậy, nhất định phải đại khai sát giới!

Nhật nguyệt lờ mờ không kiếm mưa may theo gió, trong chốc lát liền hình thành tầng tầng huyết vụ, kiếm sáng lóng lánh chỗ, Thiên Lang từ thương vô số.

Tiếng kêu thê thảm tại giữa sơn cốc lộ ra phá lệ rõ ràng, nồng đậm mùi máu tươi theo hàn phong nhanh chóng trôi hướng nơi xa.

"Ồ bên kia! Giết cho ta!" Một tên Thiên Lang thủ vệ đầu lĩnh phát hiện Phương Lâm tồn tại.

Lời còn chưa dứt, liền tiếp thân ảnh tre già măng mọc đuổi theo.

Phương Lâm nào dám do dự, một đường bàn tay lớn màu xanh đằng không mà lên, trực tiếp ném ra một con đường máu, trực tiếp xuyên qua.

"Chạy đi đâu!" Một tên Nguyên Thần chân nhân ở giữa không trung phát sinh chấn động phát hội tiếng vang.

Thiên Lang Sơn ra đời cùng một chỗ trong lịch sử chuyện quý dị nhất: lấy ngàn mà tính Thiên Lang cùng mấy trăm tên Thiên Lang thủ vệ đang đuổi lấy một người chạy.

Mà người kia chỉ có Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên tu vi, càng khiến người ta tức giận là thế mà không ai có thể đuổi kịp Phương Lâm.

Phương Lâm tốc độ càng lúc càng nhanh, toàn thân linh khí tạo thành ổn định tốt tuần hoàn, toàn thân bị một đạo bạch quang vây quanh.

Nhìn từ đằng xa đi, giống như Thiên Lang Sơn phát sinh tuyết lở, từ đỉnh núi lăn xuống tuyết cầu, tựa như tia chớp xa không thể chạm.

"Đáng chết, mau tránh ra cho ta!" Phương Lâm rống giận, vung ra một đạo cuồng bạo kiếm khí.

Phía sau Thiên Lang bày cùng Thiên Lang thủ vệ rất nhanh sắp đuổi kịp, nhưng lại bị một đám dã tính mười phần Thiên Lang bày vây lại.

Kiếm khí tung hoành, thế không thể đỡ, trong chốc lát máu chảy như suối, vô số Thiên Lang chết thảm tại Phương Lâm dưới kiếm.

Mỗi một cái Thiên Lang đều là rống giận xông lên, căn bản không còn để ý sinh tử của mình, mục đích đúng là ngăn chặn Phương Lâm.

Thiên Lang đại nhân ban bố mệnh lệnh, ở trên trời đàn sói trong mắt liền là thánh dụ, tuyệt đối không thể vi phạm cùng lười biếng.

Một lần lại một lần công kích, cản trở Phương Lâm chạy trốn lộ tuyến, thời gian từ từ biến mất hầu như không còn.

Năm trăm mét, bốn trăm mét, ba trăm mét, gần nhất một đám Thiên Lang thủ vệ cách Phương Lâm chỉ có chừng hai trăm thước khoảng cách.

Phương Lâm hai chân đột nhiên phát lực, Bạch Hổ đẳng thiên bộ lần nữa phát động, phía sau hiện ra một đầu khiết trắng như ngọc phương tây Bạch Hổ.

Ngửa mặt lên trời hét dài, uy chấn Thiên Lang Sơn! Đông đảo đàn sói trong nháy mắt liền trong lòng run sợ, hai chân run lên, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Thả người vọt lên, Phương Lâm hai chân như là chuồn chuồn lướt nước, giẫm lên phía trước Thiên Lang bày thân thể vượt mức quy định đào tẩu.

"Muốn chạy!" Đường Từ Trần khoe miệng hiển hiện một tia cười lạnh, trong nháy mắt xuất hiện tại Phương Lâm thân trước một trăm mét địa phương.

Chính là như vậy lảng lạng lơ lửng tại Phương Lâm trước người, Phương Lâm cũng không còn tùy tiện lộn xộn, rất rõ ràng người đến là Nguyên Thần cảnh cao thủ.

Nguyên Thần cảnh tứ trọng thiên! Phương Lâm ánh mắt băng lãnh như đao, xách ngược lấy trường kiếm nhìn qua Đường Từ Trần.

"Ngươi thật to gan! Cũng dám trộm lấy chúng ta Thiên Lang Sơn Chín Cánh Tuyết Liên!" Đường Từ Trần lạnh lùng nói.

Phương Lâm sắc mặt nghiêm túc, quả quyết phủ nhận nói: "Vi tiền bối này, làm sao ngươi biết ta là hái được Chín Cánh Tuyết Liên?"

"Chẳng lẽ ta còn sẽ nói láo không thành! Nhanh lên giao ra!" Đường Từ Trần sắc mặt âm trầm xuống, đối Phương Lâm trả lời tương đương không hài lòng.

Lộn xộn tiếng bước chân lộ ra phá lệ không hướng, làm Thiên Lang Sơn hậu sơn cấm địa, còn là lần đầu tiên bị như vậy Thiên Lang thủ vệ tiến đến.

"Nếu là ta giao ra chỗ nào cái kia hai đóa Tuyết Liên, có phải hay không liền có thể thả ta một con đường sống!" Phương Lâm trầm giọng hỏi.

Chuyện cho tới bây giờ, hấn căn bản không có khác đường lui, Phong Thần đồ giám cùng Huyền Minh Xà căn bản là không có cách phát huy được tác dụng.

Về phần Kim Sí Đại Bàng Điều, càng là giấu ở Phương Lâm trong cánh tay phải, nửa năm này không có một lần có thể thành công câu thông.

Đường Từ Trần chậm rãi rơi vào Phương Lâm trước người tuyết tùng phía trên, nhân nhạ nói ra: "Giao ra Chín Cánh Tuyết Liên, ta có thể thả ngươi một con đường sống!"

Phương Lâm tâm bên trong vui vẻ, đang muốn lấy ra hai đóa Chín Cánh Tuyết Liên, nhưng là nghĩ lại đối phương tuyệt đối không thể có thể tùy tiện buông tha hấn.

"Ta có thể làm chủ thả ngươi một con đường sống, nhưng là ngươi tàn sát nhiều ngày như vậy sói, tính mạng của ngươi nhất định phải giao cho Thiên Lang đại nhân xử trí!"

Thiên Lang đại nhân? Có thể bị Nguyên Thần cảnh tứ trọng thiên cao thủ thành vi đại nhân, nhìn tới nơi này tất nhiên có một đầu chí ít Nguyên Thần ngũ trọng thiên Thiên Lang.

Mặc kệ a nhiều, có thể đủ nhiều tranh thủ một chút thời gian, cũng liền nhiều một phần sống sót hi vọng.

Nghĩ tới đây, Phương Lâm trực tiếp lấy ra một đóa Chín Cánh Tuyết Liên, ném cho Đường Từ Trần.

"Còn có một đóa đâu?" Đường Từ Trấn hừ lạnh nói, nhìn trong tay Chín Cánh Tuyết Liên, sắc mặt trở nên tương đương khó coi.

Không đợi Phương Lâm lấy ra một cái khác đóa Chín Cánh Tuyết Liên, liền nghe đến Đường Từ Trấn âm trầm thanh âm: "Đóa này Chín Cánh Tuyết Liên linh khí đi đâu?"

"Ủm? Linh khí? Ta thật không biết a!" Phương Lâm lập tức ngậm ngùi cả người.

Từ khi đào móc đến Chín Cánh Tuyết Liên, Phương Lâm đều không có từ quan sát kỹ, liền nhận được không gian trữ vật bên trong.

"Người không biết? Người lại còn nói người không biết! Không có linh khí, đóa này Chín Cánh Tuyết Liên có làm được cái gì?" Đường Từ Trấn tùy thân ném ra ngoài.

"Không thể nào!" Phương Lâm nhanh chóng nhặt lên Chín Cánh Tuyết Liên, trên mặt viết đầy nghi vấn.

Giấu ở mình không gian trữ vật bên trong, linh khí này làm sao lại tiết lộ?

"Hủy đi Chín Cánh Tuyết Liên, người chỉ có chết đi!" Đường Từ Trấn nộ khí trùng thiên, tiện tay một chưởng đánh trúng Phương Lâm lồng ngực.

Phảng phất như điều đứt dây, Phương Lâm cả người bay ra ngoài vài trăm mét, trực tiếp vượt qua sơn cốc đỉnh cao nhất.

"Cao như vậy ngã xuống, khẳng định có thể quăng thành thịt vụn!"

"Tam trưởng lão khẳng định chọc tức, nếu không tuyệt sẽ không như thế cuồng nộ xuất thủ!"

"Đáng tiếc cái này hai đóa Chín Cánh Tuyết Liên, có thể tạo nên hai cái rười rượi Nguyên Thần cảnh cao thủ a!"

Gió rét thấu xương thổi Phương Lâm gương mặt, khỏe miệng phun ra một lớn bầy máu tươi, từ trên không trung rơi xuống sơn cốc.

Ta phải chết sao? Thật sự là không nghĩ tới ta thế mà lại chết ở chỗ này, nhớ ngày đó Vô Tận Huyết Hà ta đều đã xông qua được.

Nhân sinh thật sự là đại khởi đại lạc quá nhanh! Cũng không biết Nhạc Nhạc biết ta tình huống hiện tại, sẽ sẽ không cảm thấy vận khí ta vô cùng gay go.

Đau đớn kịch liệt xâm nhập Phương Lâm, chậm rãi nhắm hai mắt lại, mặc cho thân thể từ trên cao vật rơi tự do.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178:: Hỗn Động Chứng Thanh Liên

Thiên Lang Sơn hậu sơn cấm địa ước chừng 1,400 mét cao, hai bên hình thành hẻm núi chiều sâu gần 1,800 mét.

Rơi xuống hẻm núi Phương Lâm cảm nhận được một cỗ to lớn lực trùng kích, phảng phất làn da đều bị lạnh thấu xương hàn phong cắt vỡ.

Thấu xương đau đớn, như là Bạo Loạn Tinh Hải nước biển trước phó sau tuôn, lại thêm bên tai gió đang gào thét âm thanh, càng thêm âm trầm kinh khủng.

Đột nhiên cánh tay phải trở nên nóng bỏng, giống như đang bị cái gì hỏa diễm thiêu nướng, Phương Lâm chặt vật huy động cánh tay phải.

Một đạo kim hoàng hạt mưa từ cánh tay phải nhỏ xuống đi ra, nhanh chóng còn đổi thành một cái cao ngạo lãnh khốc Kim Sí Đại Bằng Điều.

"Chiêm chiếp!" Hai tiếng vui sướng kêu to, để Phương Lâm cảm giác được một tia sinh cơ.

Kim Sí Đại Bằng Điều hai con ngươi tản ra lừng lẹ sát khí, trực tiếp đáp xuống, một vệt kim quang trong nháy mắt bọc lại Phương Lâm.

"Đó là cái gì? Làm sao đột nhiên bộc phát ra mãnh liệt như vậy kim quang?" Đột nhiên có người phát hiện sơn cốc dị trạng.

"Mau nhìn! Không phải là có bảo vật xuất thế a?"

Đường Từ Trần hơi cau mày, bỗng nhiên đằng không mà lên, hướng phía Phương Lâm rơi xuống sơn cốc bay đi.

Chỉ gặp một cái gương cánh chừng ba thước Kim Sí Đại Bằng Điều, kéo lấy tên kia ngã xuống sườn núi thiếu niên, cấp tốc hướng phía núi không phi hành.

"Cái này Kim Sí Đại Bằng Điều là từ đâu tới?" Đường Từ Trần trong lòng tràn ngập nghi vấn, rất đột ngột cảm nhận được một tia rét lạnh.

Chói mắt kim quang mang theo lãng lệ sát cơ, trực tiếp bắn về phía Đường Từ Trần lồng ngực.

"Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bằng Điều!" Đường Từ Trần trong lòng nổi lên thao thiên cự lãng.

Đường Từ Trần tâm thần đại chấn, trong nháy mắt ngân lam sắc chiến giáp, hai tay thỉnh linh gió lên một khối màu đồng cổ Đồng Lô cản trước người.

"Oanh!" To lớn va chạm khơi dậy không khí ba động, từng đạo từng đạo vô hình gợn sóng cấp tốc khuếch tán ra tới.

Kim Sí Đại Bằng Điều chờ Phương Lâm cao ngạo bay lượn trên không, trong chớp mắt liền biến mất ở Đường Từ Trần trước mắt.

Kim Sí Đại Bằng Điều chính là Thần thú hậu duệ, huyết mạch truyền thừa, thông hiểu nhân ngôn, nửa nén hương thời gian liền dẫn Phương Lâm bay đến bên ngoài ba trăm dặm.

Sắc mặt đỏ bừng Đường Từ Trần trong lòng lo sợ bất an, không nghĩ tới tên này trộm cắp Chín Cánh Tuyết Liên người lại có một cái Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bằng Điều bảo hộ.

Loại đãi ngộ này tại toàn bộ Phiêu Tuyết thành địa vực, cho dù là Nguyên Thần chân nhân đều không có bất kỳ người nào có thể hưởng thụ, huống chi là một cái Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên thiếu niên.

Nhất định phải đem chuyện này báo cáo nhanh cho quân chủ, nếu là đối phương mang theo người đến báo thù Thiên Lang Sơn, cũng chỉ có quân chủ năng đủ ngăn cản.

Đường Từ Trần mặt âm trầm, bay đến đông đảo Thiên Lang vệ trên không lạnh lùng nói ra: "Tiếp tục tuần tra, tuyệt đối không thể để cho ngoại nhân lần nữa xâm nhập Thiên Lang Sơn!"

Vừa rồi phát sinh sự tình, mọi người nhìn rất rõ ràng, cái kia chính là trộm cắp Chín Cánh Tuyết Liên người vậy mà từ Tam trưởng lão không coi vào đâu bị cứu đi.

Đường Từ Trần bỗng nhiên bay lên, tựa như một đạo lưu tinh xẹt qua Thiên Lang Sơn, hướng phía Phiêu Tuyết thành bay đi, hẳn nhất định phải ở trước mặt nói cho Thiên Lang Quân chủ.

Ba trăm dặm bên ngoài một ngọn núi, trên đỉnh núi bao trùm lấy tuyết trắng, nhưng là tầng tuyết rõ ràng so Thiên Lang Sơn muốn mỏng manh rất nhiều.

Giữa sườn núi rất nhiều nơi có thể nhìn thấy trần trụi nham thạch, thậm chí có thể nhìn thấy đếm không hết từng bách Lãng Hàn mà đứng.

Phương Lâm ngồi xếp bằng tại giữa sườn núi một khóa bách thụ bên dưới, trong tay bưng lấy một đóa Chín Cánh Tuyết Liên, chính đang nhanh chóng khôi phục thương thế.

Kim Sí Đại Bằng Điều hết sức chăm chú nhìn lấy Phương Lâm, vì hắn thủ hộ, phòng ngừa thiên địa linh thú cắt ngang Phương Lâm tu luyện.

Trắng nõn Chín Cánh Tuyết Liên tại Phương Lâm linh lực thôi động dưới, tản ra nồng đậm thiên địa linh khí, phảng phất ngồi tại một đầu thượng phẩm linh mạch bên trong.

Tiết Thiên trải qua vận chuyển, phảng phất như rồng kinh uống nước, hấp dẫn lấy vô số đạo thiên địa linh khí hội tụ tại Phương Lâm chung quanh.

Thật là nồng nặc thiên địa linh khí! Phương Lâm khắc sâu cảm giác được trong thức hải cái kia đóa Thanh Liên như đói như khát từng bước xâm chiếm lấy thiên địa linh khí.

Mảnh thứ bốn Thanh Liên Diệp tử cũng ngưng tụ ra huyền ảnh, tại linh khí thấm thấu vào, trở nên càng ngày dày đặc, lóe ra sâu kín thanh quang.

Phảng phất mùa xuân bên trong vừa mới nảy mầm cỏ xanh, tại thanh phong mưa phùn quét dưới, cố gắng để cho mình trở nên càng cường tráng hơn.

Từng đạo từng đạo thiên địa linh khí tựa như nước sông tưới nước lấy trong thức hải Thanh Liên, một lần lại một lần gột rửa lấy Thanh Liên cành lá.

Ba vị trí đầu tiên Thanh Liên Diệp hiện lên màu xanh lá cây đậm, có thể rõ ràng phân biệt ra được phía trên đường vân, tại linh khí tô đậm dưới, như mộng như ảo khiến người ta say mê.

Kim Sí Đại Bằng Điều tham lam nhìn lấy Phương Lâm hấp thu Chín Cánh Tuyết Liên thiên địa linh khí, hai cánh không tự chủ được liền múa động.

Phương Lâm yên lặng mở mắt ra, mang theo ý cười nhìn lấy Kim Sí Đại Bằng Điều nói ra: "chờ ta tu luyện tốt, chúng ta lại đi một chuyến Thiên Lang

Son!"

Cái này Chín Cánh Tuyết Liên không hổ là thiên địa linh thuốc ở trong cực phẩm, vừa mới hấp thu hết ba cánh bên trong linh khí, Phương Lâm toàn thân thương thể đều đã khôi hân .

Đã có thể trị liệu thương thể, lại có thể xách cánh giới cao cùng tu vi, đích thật là hiếm có đồ tốt!

Lại thêm Kim Sí Đại Bằng Điều làm trợ lực, Phương Lâm tâm bên trong đối đạt được cái khác Chín Cánh Tuyết Liên ý nghĩ hứng thú càng thêm hậu hơn .

Lấy tình huống trước mắt có thể rất chính xác làm ra phán đoán, một đóa hoàn chỉnh Chín Cánh Tuyết Liên có thể cho Phương Lâm tăng lên tới Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên.

Nếu như có thể liên tục hấp thu hai đóa Chín Cánh Tuyết Liên, Phương Lâm thậm chí có thể tưởng tượng ra mình rất nhẹ nhàng liền có thể khiêu chiến Nguyên Thần chân nhân.

Theo thứ tư cánh linh lực bị Phương Lâm toàn bộ hấp thu, linh khí chung quanh phảng phất mây mù lượn lờ, xoay quanh tại thân thể phụ cận.

Cứ theo đà này, lại hấp thu hai bên Tuyết Liên, tất nhiên có thể tấn thăng đến Nhập Đạo tứ trọng thiên!

Một khi tiến vào Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên, Tu Đạo giả tinh khí thần liền sẽ phát sinh biến hóa rất lớn, nhất là linh hồn sẽ càng ngày càng cường đại.

Tấn thăng đến thất trọng thiên thời điểm, linh hồn liền sẽ hướng Nguyên Thần tiến hóa, từ đó hướng đi tu luyện Nguyên Thần, tấn thăng đến Nguyên Thần cảnh con đường.

Thời gian từng giờ từng phút đi qua, Phương Lâm trong tay Chín Cánh Tuyết Liên đã có năm cánh đã mất đi nồng hậu dày đặc linh lực.

Ngay trong thức hải cũng phát sinh biến hóa kinh người, gốc cây kia thần bí Thanh Liên mảnh thứ bốn lá cây hình thành thực thể, tản ra xanh lục quang mang.

Giờ này khắc này, Phương Lâm thành công tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên!

Nhưng mà Phương Lâm lại không có đình chỉ tu luyện, thức hải linh khí điên cuồng hướng phía Thanh Liên phun trào, thức hải linh khí chung quanh thẳng trở nên thừa thốt .

Thậm chí xuất hiện ngờ ngờ ngác ngác khí tức, phảng phất thiên địa sơ khai Hồng Hoang khí tức, âm dương tung hoành, tuyên cổ trường tồn tại dòng sông lịch sử.

Cổ này ngờ ngờ ngác ngác khí tức từ từ chiếm cứ Phương Lâm thức hải, thật chặt quay chung quanh ở giữa gốc cây kia Thanh Liên bên cạnh.

Phảng phất tại thủ hộ lấy gốc cây kia Thanh Liên trưởng thành, thức hải giống như như là không gian hỗn độn, tản ra thần bí nồng đậm khí tức.

Phong Thần đồ giám vẫn như cũ trôi nổi trên không, tự nhiên hình thành trong suốt vòng phòng hộ, ngăn trở Hỗn Độn khí tức xâm nhập.

Trong thức hải kinh thiên biến đổi lớn cũng tại Phương Lâm nhục thân trên hiện ra, cả người phảng phất đã mất đi sinh cơ, tản ra nồng đậm Hỗn Độn khí tức.

Kim Sí Đại Bằng Điều không tự chủ được rút lui mười mấy mét, cổ khí tức này mang đến kinh người uy áp, cho dù là Thần thú hậu duệ cũng vô pháp ngăn cản.

Ngay tại Kim Sí Đại Bằng Điều coi là Phương Lâm đã Nguyên Thần câu diệt thời điểm, Phương Lâm đột nhiên mở mắt ra, trong hai con ngươi bộc phát ra một đạo lăng lệ kim quang.

"Không nghĩ tới vậy mà ngoài ý muốn tu luyện thành loại này Hỗn Độn Chúng Thanh Liên thức hải dị tượng, ta nhất định phải lần nữa trở về Thiên Lang Sơn, đoạt lại còn lại Chín Cánh Tuyết Liên!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179:: Thánh Động Thiên Lang

Chín Cánh Tuyết Liên ẩn chứa tinh khiết linh khí, bị Phương Lâm hấp thu luyện hóa về sau, thuận lợi tấn thăng đến Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên.

Tu luyện ra cho tới bây giờ chưa bao giờ dùng qua thiên địa dị tượng: trong hỗn độn Thanh Liên!

Đây hết thấy hoàn toàn phá vỡ Phương Lâm mong muốn, nhưng là cũng mang cho Phương Lâm cực nó sự tự tin mạnh mẽ.

Tiết Thiên trải qua chỗ huyền diệu, tựa như mặt trời mới mọc đoạt thiên địa tạo hóa, như giống như hoàng hôn tranh một chút hi vọng sống.

Mỗi một lần cảnh giới tăng lên, đều nương theo lấy linh hồn tẩy lễ, phảng phất mỹ nhân đi tắm, rung động lòng người.

"Cái này Chín Cánh Tuyết Liên quả thật thần kỳ, phảng phất cả người đều thoát thai hoán cốt, làn da càng thêm trong trắng lộ hồng."

Phương Lâm cẩn thận kiểm tra thân thể biến hóa, miệng bên trong từ đáy lòng lấy than thở thiên địa thần kỳ.

Thiên Lang Sơn có thể thai nghén Chín Cánh Tuyết Liên, tất nhiên ẩn giấu đi thượng phẩm linh mạch.

Nồng đậm thiên địa linh khí nhắc nhở lấy Phương Lâm, Chín Cánh Tuyết Liên còn thừa lại tứ cánh không có bị luyện hóa.

Nhẹ nhàng lấy xuống trong đó hai bên ném cho Kim Sí Đại Bằng Điều, còn lại hai bên bị Phương Lâm nắm chặt trong tay.

Chín Cánh Tuyết Liên bên trong tích chứa tinh khiết linh khí, đối bất luận cái gì Linh thú đều có sung túc lực hấp dẫn.

Yêu thú, đem thiên địa linh khí chuyển hóa làm yêu nguyên lực, mới có thể cảm ngộ thiên đạo, tăng lên cảnh giới.

Mà Linh thú hoàn toàn tương phản, trực tiếp liền có thể hấp thu thiên địa linh khí để bản thân sử dụng, cảnh giới có thể nhanh chóng tăng lên.

Kim Sí Đại Bằng Điều há mồm nuốt vào hai bên Tuyết Liên, lẳng lặng dựa vào tại Phương Lâm chung quanh tiếp tục thủ hộ.

Dư thừa thiên địa linh khí từ Phương Lâm hai tay tuôn hướng toàn thân, phảng phất bạch tuyết xúc tu quấn quanh lấy Phương Lâm.

Một góc Thanh Liên ngao nghể đứng thẳng tại không gian hỗn độn, trong suốt sáng long lanh bích lá cây màu xanh lục khê đung đưa, tựa như thiếu nữ mảnh khảnh ngón tay.

Sen ra nước bùn mà không nhiễm, rửa thanh sóng gợn mà không yêu, cùng Tư Không Trích Tinh băng tuyết hàn mai ý cảnh có dị khúc đồng công chi diệu.

Linh lực điên cuồng tuôn ra động, phảng phất thủy triều lên xuống, cuối cùng hội tụ tại vô tận thức hải không gian, tưới nước lấy Thanh Liên.

Thời gian dần trôi qua lá sen ở giữa giống như ra đời một cái nụ hoa, giống như chưa nở rộ hoa sen Lôi, nụ hoa chớm nở.

Nụ hoa hiện lên màu hồng phấn, thoáng như thiếu nữ đỏ bừng khuôn mặt, du dương tại xuân ý dạt dào thế giới.

Phương Lâm cẩn thận khống chế linh lực chuyển vận đến ở giữa nụ hoa bên trong, chung quanh dẫn sinh tứ thiên lá cây cũng là cẩn thận che chở lấy nụ hoa này.

Cửu Diệp tề tụ, Thanh Liên tràn ra! Cái này gốc nụ hoa cũng đem nở rộ, từ đó sinh ra một gốc to lớn thập nhị phẩm Thanh Liên.

Tiết Thiên trải qua lấy Thanh Liên vì Nguyên Thần, tự nhiên mang theo tươi mát thoát tục khí chất, cũng tại dần dần cải biến Phương Lâm tính cách.

Hai bóng người tựa như lưu tinh xẹt qua hắc vụ sâm lâm, rơi vào Thiên Lang Sơn thánh trước động.

"Đường trưởng lão, người bây giờ tự mình kiểm tra còn lại Chín Cánh Tuyết Liên, tuyệt đối lại có sơ xuất!" Thiên Lang Quân chủ lạnh lùng nói.

Lại bị người từ Thiên Lang Sơn thành công đánh cắp hai đóa Chín Cánh Tuyết Liên, đây quả thực là vô cùng nhục nhã!

Đường Tử Trần đỏ bừng cả khuôn mặt, không có cách nào làm ra bất kỳ giải thích nào, đáng hận hơn cái kia người vẫn là một tên Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên thiếu niên.

Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên liên nhập tuyển Thiên Lang Quân thủ vệ tư cách đều không có, vậy mà có thể tránh thoát mấy trăm tên Thiên Lang thủ vệ ánh mắt.

Chi bằng vào phần này tâm tính cùng quyết đoán, tên thiếu niên kia đầy đủ được xưng tụng là nhân trung long phượng, thiếu niên tuấn kiệt.

Đường Tử Trần suy nghĩ trong lòng nếu là bị Phương Lâm biết, sợ rằng sẽ kinh ngạc cái cảm đều rớt xuống.

Hắn nhưng không phải thật tâm muốn xâm nhập Thiên Lang Sơn trộm lấy Chín Cánh Tuyết Liên, hết thấy đều là hiểu lầm a!

Thiên Lang Quân chủ sai bước bước vào thánh động, Đường Tử Trần cũng là đằng không mà lên, trước hướng hậu sơn cấm địa bay đi.

Thánh động liền là đầu kia Nguyên Thần cảnh Thiên Lang trụ sở, trong động khảm đập lấy sáng chói chói mắt Dạ Minh Châu, phảng phất nhân gian tiên cảnh.

Một tôn noãn ngọc giường nằm ngang tại thánh động chỗ sâu nhất, băng lãnh trên vách tường điêu khắc phi cầm tẩu thú, chính giữa treo một tôn đầu sói.

Đầu sói hiện lên màu xám bạc, hai con ngươi xanh biếc, lông tóc như ngân châm, hai lỗ tai nhếch lên, tản ra làm người ta sợ hãi uy áp.

"Ừm?" Trong động tán lạc mấy đoá Chín Cánh Tuyết Liên, Thiên Lang Quân chủ nhú mày.

Một đạo vô hình Nguyên Thần ba động phiêu đảng ở trên trời sói phụ cận, phảng phất có một bàn tay vô hình đang khống chế Thiên Lang Quân chủ.

"Vũ Tinh Hà! Dựa theo ước định của chúng ta lúc trước, ta giúp ngươi trấn thủ Thiên Lang Sơn, ngươi vì ta thủ hộ Chín Cánh Tuyết Liên!"

"Tuy nói ta cũng cho phép ngươi có thể luyện hóa trong đó ba thành, nhưng là hiện tại có người hủy đi tâm huyết của ta!"

Thiên Lang miệng không thể nói, nhưng là Nguyên Thần ba động lại biểu đạt lấy nó nội tâm phần nộ.

"Chuyện này ta đã biết ! Ta đã phái Đường Tử Trần đi kiểm tra cái khác Chín Cánh Tuyết Liên , tuyệt đối sẽ không lại ra cái gì ngoài ý muốn!"

Thiên Lang Quân chủ sắc mặt âm lãnh, những này Chín Cánh Tuyết Liên không chỉ là Thiên Lang nhu yếu phẩm, cũng là mình tấn thăng đến thất trọng thiên yếu tố mấu chốt.

"Nếu như ta không thể thành công tấn thăng, vậy ngươi cũng không cần vọng muốn cùng ta đi Thất Nhạc viên !"

Nhớ tới cái kia chỗ thần kỳ, Thiên Lang trong hai tròng mắt tràn đầy ánh sáng nóng bỏng mang.

Thất Nhạc viên, tục truyền là tiên nhân nhạc viên, chôn giấu lấy vô số tiên nhân, tán lạc các loại pháp bảo cùng tiên đan.

Tại cái này Thiên Lang trong lòng ẩn giấu đi một cái khác sâu nhất bí mật, liền ngay cả Thiên Lang Quân chủ cũng chưa từng biết được.

"Thiên Lang, chúng ta chỉ là quan hệ hợp tác, đừng dùng loại này giọng ra lệnh nói chuyện với ta!" Thiên Lang Quân chủ thanh âm băng lãnh.

Làm Thiên Lang Sơn chủ nhân, Thiên Lang Quân chủ tôn nghiêm không cho phép kẻ khác khinh nhờn!

Thiên Lang ngạo nghễ ngẩng đầu, chậm chậm ung dung từ Thiên Lang Quân bên người đi qua, trong mắt tràn đầy khinh thường.

Một đạo lãnh huyết sát cơ trong nháy mắt bao trùm thánh động, nhiệt độ bỗng nhiên hạ xuống, giống như đột nhiên biến thành Cửu U Địa Ngục.

"Vũ Tinh Hà! Ngươi đã quên một điểm, không có ta Thiên Lang, ngươi bây giờ vẫn là một cái Thăng Linh cảnh sâu kiến!"

"Thiên Lang Quân chủ cái danh xưng này, ngươi có lẽ là quên làm sao tới , nhưng là ta không ngại lại biểu hiện ra một lần thực lực của ta!"

Bị người trộm lấy Chín Cánh Tuyết Liên, bản thân liền để Thiên Lang Quân chủ tâm bên trong tràn đầy không chỗ phát tiết lửa giận.

Thiên Lang lời nói không thể nghi ngờ là lửa cháy đổ thêm dầu, thật sâu trở nên gay gắt Thiên Lang Quân chủ tâm đầu nhất đề nén ngọn lửa.

"Thiên Lang! Có lẽ ngươi cũng quên đi, ta hiện tại cũng không phải là cái kia Thăng Linh cảnh lục trọng thiên bị người khi dễ thiếu niên !"

Thiên Lang Quân chủ đột nhiên bộc phát ra một cỗ khí thế cường đại, phảng phất Thái Sơn áp đỉnh, ngạnh sinh sinh phá vỡ Thiên Lang sát cơ.

"Ta hiện tại là Nguyên Thần lục trọng thiên! Có Chín Cánh Tuyết Liên, rất nhanh liền có thể lần nữa đột phá đến thất trọng thiên!"

"Chiếu ngươi ý tứ tới nói, ngươi muốn trở thành ta Thiên Lang chủ nhân?" Thiên Lang hai con ngươi hàn quang càng ngày càng tràn đầy.

Tại trong lòng của nó, đời này kiếp này chỉ có một người chủ nhân, người kia mới là nhất vĩ ngôn nhất anh minh Thần Quân!

Một thân tu vi kinh thiên động địa, uy chấn tam giới lục đạo, trước mắt Thiên Lang Quân chủ tại chủ nhân trong mắt ngay cả sâu kiến cũng không bằng.

"Àm!" Một đạo cường đại linh lực trực tiếp từ phía trên sói hai con ngươi bộc phát, trực tiếp áp bách Thiên Lang Quân chủ quỳ rạp xuống đất.

Thiên Lang ánh mắt lạnh như băng từ Thiên Lang Quân chủ thân bên trên xẹt qua, một đạo hơi ngậm sát cơ Nguyên Thần ba động tại bên trong Thánh động truyền vang.

"Nhân loại có một câu gọi là: lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo! Dù là ta cảnh giới không bằng ngươi, cũng không phải ngươi có thể khiêu khích!"

"Như có lần sau, ta nhất định luyện hóa người! Ô ô!" Thiên Lang lạnh lùng gào thét.

Thiên Lang Quân chủ giận mà không dám nói gì, lạnh hừ một tiếng, quay người rời đi thánh động.

Một đạo mịt mờ linh quang bỗng nhiên sáng lên, lần nữa bịt kín thánh động, hết thảy lại khôi phục lại thường ngày tình huống.

Ngoài động Thiên Lang thủ vệ ai cũng không biết chuyện gì xảy ra, cũng không biết quân chủ cùng bọn hắn thủ hộ thú phát sinh kịch liệt xung đột.

Thiên Lang im lặng ngược nhìn phía bên phải trên vách tường một hình ảnh, hai con người thời gian dần trôi qua chảy ra đắng chát nước mắt.

Trong đầu hiện ra rất nhiều hình ảnh, phảng phất liên phát sinh ở trước mắt, chuyện cũ rõ mồn một trước mắt, phảng phất hôm qua tái hiện.

Ai cũng không thể ngăn cản ta cứu vớt chủ nhân! Ai đều không thể ngăn cản!

Đông phương tiên thần tới, ta liền sát thần! Phương tây phật tới, ta liền diệt phật!

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 180:: Sườn đồi chỗ sâu

"Tiểu thư, không thể đi phía sau núi!" Một cái màu vàng nhạt áo lông, mặt trứng ngỗng thị nữ ngăn ở một tên tiểu nữ hài trước người.

"Vì cái gì không thể đi? Ta muốn đi hái mấy đóa Tuyết Liên trở về ngâm trong bồn tắm!" Tiểu nữ hài vênh lên nói ra.

Thị nữ vội vàng giải thích nói: "Hôm qua có người trộm cắp hai đóa Chín Cánh Tuyết Liên, để quân chủ rất tức giận, liền ngay cả Tam trưởng lão đều bị phạt đến phía sau núi!"

"Trộm cắp Chín Cánh Tuyết Liên? Ai sao mà to gan như vậy, dám đến Thiên Lang Sơn trộm cắp!" Tiểu nữ hài chất vấn.

Thị nữ cúi đầu trầm ngâm một lát, sau đó thấp giọng nói ra: "Tựa như là một cái Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên thiếu niên!"

Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên thiếu niên? Không biết chuyện gì xảy ra, nhỏ trong lòng của cô bé đột nhiên hiện ra một cái cuồng ngạo thân ảnh.

Lấy Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên thực lực chém giết nửa bước Nguyên Thần cảnh Đào Nghị tên thiếu niên kia, có khả năng lại là hắn sao?

Không sai, tên này tiểu nữ hài chính là Thiên Lang Quân chủ con gái một Vũ Tinh!

"Đã như vậy, ta càng phải đi xem phía sau núi nhìn xem Chín Cánh Tuyết Liên, tránh khỏi lại bị người đánh cắp đi!" Vũ Tinh hưng phấn nói.

"Tiểu thư, người nhưng không nên nói đùa, phía sau núi thật không thể đi! Quân chủ dặn đi dặn lại, không cho phép ngài đến hậu sơn!"

Vũ Tinh hai khóa con mắt thăm thăm chuyển động, tay phải chống đỡ cái cằm nghiêng cổ nhìn lấy thị nữ, đột nhiên nhanh chân liền hướng về sau núi chạy tới.

Thị nữ ngây ra một lúc, mau đuổi theo, hô lớn: "Tiểu thư! Tiểu thư! Chờ ta một chút!"

Vũ Tinh dừng bước lại, hướng phía thị nữ nhếch miệng cười cười, mang theo thanh linh tiếng cười tiếp tục hướng phía trước chạy tới, lưu lại một liên tục dấu chân.

Thật tình không biết Thiên Lang Quân chủ Nguyên Thần cũng đã nhận ra hết thảy, cười khổ lắc đầu, liền không còn quan tâm Vũ Tinh cử động.

Chỉ cần hắn tại Thiên Lang Sơn, hắn liền có tự tin mãnh liệt, bảo hộ Vũ Tinh an toàn, đây là hắn tu đạo có thành tựu một loại kiên định tín niệm.

Từ khi vợ hắn tại bốn năm trước qua đời về sau, Vũ Tinh liền trở thành trong lòng của hắn nhất a hộ thân nhân.

"Tinh nhi, vẫn còn con nít, ngang bướng tính nghịch cũng là có thể lý giải." Thiên Lang Quân chủ tự lẩm bẩm.

Thiên Lang Sơn hậu sơn cấm địa, tuần tra thủ vệ so thường ngày càng thêm dày đặc, khắp nơi có thể nhìn thấy thân mặc trang phục màu vàng Thiên Lang thủ vệ.

Một tên thân mặc trang phục màu đen thủ vệ cúi đầu, nhanh chóng từ hoàng y thủ vệ bên cạnh đi qua.

"Nghe nói lần này Tam trưởng lão đều bị quân chủ thống mạ nửa canh giờ, liền không ngớt sói đại nhân kém chút đều muốn đối Tam trưởng lão động thủ!"

"Nào chỉ là nghiêm trọng như vậy, ta nghe nói quân chủ hòa Thiên Lang đại nhân tại thánh động đã động thủ!"

"Không nghĩ tới chỉ là hai đóa Chín Cánh Tuyết Liên, liền để Thiên Lang Sơn coi trọng như vậy, ta có chút nghĩ mãi mà không rõ a!"

Mấy tên Thiên Lang thủ vệ nghị luận âm ỉ, đối với Thiên Lang như lâm đại địch tình huống đều cảm giác được không thể tưởng tượng.

Trên trăm năm đến, rất ít nghe nói quân chủ từng có động tác này, chẳng qua là hai đóa phổ thông Chín Cánh Tuyết Liên mà thôi.

Mặc dù xác thực tương đối thừa thót, nhưng là cũng không trở thành để một tên Nguyên Thần cảnh lục trọng thiên cao thủ giận tím mặt, làm cho Thiên Lang Sơn thảo mộc giai bình.

"Mai Phụng, đứt gãy sườn núi phía dưới năm đóa Chín Cánh Tuyết Liên Tuyết Liên, người đi nhìn qua sao?" Một tên màu da lệch đen hoàng y thủ vệ hỏi.

Đứt gãy dưới vách mặt có năm đóa Chín Cánh Tuyết Liên? Bên cạnh đi ngang qua tên kia áo đen thủ vệ bước chân bỗng nhiên đình chỉ, trong lòng đột nhiên chấn động.

Tên này áo đen thủ vệ chính là Phụng Lâm giả trang, đi qua một đêm tu luyện, Phụng Lâm hoàn toàn hấp thu cái kia đóa Chín Cánh Tuyết Liên, cảnh giới cũng vững chắc tại tứ trọng thiên.

Phụng Lâm giả bộ như không có chuyện gì xảy ra bộ dáng, đưa lưng về phía cái này mấy tên hoàng y thủ vệ, phảng phất tại ngắm nhìn phụng xa dãy núi.

Mai Phụng khoát tay áo, giống như rất xem thường đáng vẻ, nói ra: "Sườn đồi loại địa phụng kia, quá quý dị, ta không có đi nhìn qua."

"Người không có đi nhìn qua? Đây chính là quân chủ đặc biệt giao phó muốn đi xem xét, phải biết cái kia năm đóa Chín Cánh Tuyết Liên ẩn chứa thuộc tính ngũ hành!"

"Ta đương nhiên biết cái kia năm đóa Chín Cánh Tuyết Liên đặc thù, cho nên ta cho rằng quân chủ khẳng định sẽ nửa bước Nguyên Thần cảnh cao thủ đóng giữ!"

Mai Phụng mỉm cười, nhìn lấy chúng người về mặt bất đắc dĩ, tiếp tục nói ra: "Đã có nửa bước Nguyên Thần cảnh sư huynh đóng giữ, ta liền không cần thiết đi!"

"Mai sư huynh nói có đạo lý, nếu là nửa bước Nguyên Thần cảnh sư huynh đều không thể thủ hộ, liền tính chúng ta mấy cái đều đi, cũng không không được cái tác dụng gì!"

"Không sai, chúng ta vẫn là đi địa phụng khác xem một chút đi!" Mai Phụng cười ha hả nói.

Chờ đến cái này mấy tên Thiên Lang thủ vệ bóng lưng biến mất tại Phụng Lâm trước mắt, Phụng Lâm khóe miệng hiện ra nụ cười nhàn nhạt, lúc bắt đầu đến vận chuyển.

Vừa trở lại Thiên Lang Sơn chuẩn bị lại trộm lấy mấy đóa Chín Cánh Tuyết Liên, không nghĩ tới liền nghe đến cái này nặng đại bí mật, lại còn có thuộc tính ngũ hành Chín Cánh Tuyết Liên.

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, Ngũ Hành tương sinh tương khắc, cái này năm đóa Chín Cánh Tuyết Liên tất nhiên là đồng khí liên chi, ẩn chứa thiên địa linh khí chỉ sợ càng thêm hùng hậu.

Mặc dù không có được chứng kiến Ngũ Hành Tuyết Liên, nhưng Phụng Lâm trực giác nói cho hắn biết, cái này Ngũ Hành Tuyết Liên tuyệt đối là thể gian hiếm thấy tuyệt thể linh dược.

Nếu là có thể hấp thu luyện hóa, tu vi cùng cảnh giới nhất định có thể đột nhiên tăng mạnh, nhục thân tất nhiên cũng có thể thoát thai hoá cốt.

"Cái này Ngũ Hành Tuyết Liên sinh trưởng tại sườn đồi, đầu tiên đến biết trước sườn đồi ở nơi nào?" Phụng Lâm mạch suy nghĩ rất rõ ràng.

Sườn đồi, từ mặt chữ để phán đoán, hẳn là tại đứt gãy vách núi, kề bên này có vẻ như chỉ có một tòa đứt gãy vách núi.

Một đạo linh quang xẹt qua Phụng Lâm não hải, mình hôm qua rơi xuống cái kia vách núi, có vẻ như sơn phong liền là đứt gãy.

Chẳng lẽ nơi đó liền là cái gọi là sùron đòi?

Phurong Lâm ánh mắt như điện, xẹt qua mười mấy tên Thiên Lang thủ vệ thân thể, cuối cùng dừng lại tại khối kia chặn ngang đứt gãy sơn phong.

"Trước đi qua nhìn một chút lại nói!" Phurong Lâm hạ quyết tâm, liền hướng phía khối kia đứt gãy sơn phong đi đến.

Mênh mông bát ngát dãy núi bao trùm lấy tầng tầng tuyết trắng, phảng phất ngủ say vạn năm băng sương cự long, khối kia đứt gãy sơn phong tựa như ngàn năm chưa từng khép lại vết thương.

Đưa lưng về phía hướng gió chỗ đứt, đen kịt nhám thạch rồi loạn chồng chất, thậm chí có thể nhìn thấy chất lỏng động biến hóa, tại miêu tả vạn cổ lịch sử truyền thuyết.

Vách núi ngay tại khối này đứt gãy sơn phong cùng bên trái rít gào Nguyệt Phong ở giữa, cách xa nhau gần ba trăm mét, trong vách núi đen kịt như chú, khắc sâu bất trắc.

"Nơi này quả nhiên là sùron đòi!" Phurong Lâm vừa mới vừa đi tới sùron đòi trước mặt, liền phát hiện một tấm bia đá, phía trên điêu khắc "Sùron đòi" hai chữ.

Trong lúc đó vận chuyển linh lực, Phurong Lâm hai con ngươi lập tức bắn ra hai đạo kim quang, trực tiếp lọt vào sùron đòi chỗ sâu.

Sùron đòi chỗ sâu phảng phất là một thế giới khác, lò mờ có thể trông thấy quỷ ảnh trùng điệp, tản ra quỷ dị tin tức.

"Quả nhiên như người kia nói, nhìn xác thực tương đối quỷ dị!" Phurong Lâm gật gật đầu.

Cái gọi là thiên tài địa bảo nhiều sinh trưởng ở trên trời hiểm địa treo khu vực, sùron đòi phía dưới càng là quỷ dị khó lường, cũng liền càng có thể chứng minh Ngũ Hành Tuyệt Liên đặc biệt tính.

Phurong Lâm ngấm nhìn bốn phía, xác định không có chú ý tới hấn thời điểm, tay trái nhẹ nhàng nhấn cánh tay phải, nhanh chóng nhảy xuống vách núi.

Giảm xuống tốc độ thật nhanh, còn lại là tại Phurong Lâm tận lực rơi xuống suy nghĩ dưới, như thiên thạch vũ trụ bộc phát vô hạn lực trùng kích.

Ngay tại Phurong Lâm nhanh muốn đến dưới đáy thời điểm, đột nhiên một vệt kim quang từ Phurong Lâm cánh tay phải rơi xuống, nhanh chóng xuất hiện tại Phurong Lâm song phía dưới chân.

Một cái ý chí chiến đấu sục sôi Kim Sí Đại Bằng Điều lẳng không xuất hiện, vững vàng tiếp được Phurong Lâm, chậm rãi rơi xuống mặt đất.

Sùron đòi chỗ sâu vậy mà không có bất kỳ cái gì tuyết trắng dấu vết, Phurong Lâm thậm chí có thể cảm nhận được mặt đất nhiệt độ rõ ràng cao hơn ra phía trên rất nhiều.

Ở giữa khám nạm lấy một cái phurong viên chừng năm mười mét tuổi nước nóng, chung quanh tản ra nhàn nhạt nhiệt khí, trong ôn tuyến bộ thành linh trán phóng năm đoá tuyết trắng hoa sen.

Màu vàng linh quang, màu xanh linh quang, màu trắng linh quang, màu đỏ linh quang cùng màu vàng linh quang hoà lẫn, ngũ sắc quang hoàn tương liên như mộng như ảo.

Mỗi đoá Tuyệt Liên đều có chín mảnh cánh hoa trắng như tuyết, trong cánh hoa vàng sáng vờn quanh, phảng phất trong suối nước nóng tắm rửa tiên nữ, khó sinh khinh nhờn tâm tư.

"Đây chính là Ngũ Hành Tuyệt Liên! Quả nhiên không tầm thường!" Phurong Lâm sắc mặt trở nên kích động lên.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181:: Ngũ Hành Tuyệt Liên

Phurong Lâm nhanh chóng tới gần Ngũ Hành Tuyệt Liên, buông lỏng cảnh giác, không có chút nào chú ý tới một đạo ánh mắt lạnh như băng đang nhìn chăm chú hấn.

Cặp mắt kia thần phảng phất xuyên qua thời không, bị tầng tầng mây mù vờn quanh, không mang theo nửa điểm nhân gian khí tức.

Sinh cơ là bất luận cái gì sinh mệnh sống sót đặc thù, nhưng mà đôi mắt này lại không có sinh cơ chút nào tồn tại, giống như tử vong mấy trăm năm.

Phảng phất đến từ Địa Ngục Câu hồn sứ giả, thảm bại ánh mắt tản ra cô độc lạnh lùng ưu thương, như vạn cổ Huyền Băng Hàn Khí tập thân.

Phương Lâm mũi chân điểm nhẹ, như chuồn chuồn lướt nước rơi vào suối nước nóng bên cạnh, một cỗ tinh khiết nồng đậm thiên địa linh khí đập vào mặt.

Không có nửa điểm do dự, Phương Lâm tay phải nhẹ nhàng huy động, lập tức một cái bàn tay màu xanh hoành không xuất hiện, hướng phía ở giữa Tuyết Liên bay đi.

Muốn lên trời ôm Minh Nguyệt, tiện tay múa hái Tuyết Liên!

Phương Lâm cẩn thận khống chế bàn tay màu xanh, rất thuận lợi liền ngắt lấy hạ năm đóa nhan sắc khác nhau Tuyết Liên.

Cùng lúc đó, cái kia đạo ánh mắt lạnh như băng lần nữa đảo qua Phương Lâm thân thể, xen lẫn sát cơ nồng nặc, để cho người ta không rét mà run.

Phảng phất cảm nhận được phía sau lưng hàn ý, Phương Lâm không kịp nhìn kỹ, trực tiếp nắm chặt Ngũ Hành Tuyết Liên, để đặt đến mình không gian trừ vật.

Nơi đây không nên ở lâu, nhất định phải lập tức rời đi!

Đây là Phương Lâm ý niệm đầu tiên, muốn biết mình lần trước hái hai đóa Chín Cánh Tuyết Liên liền bị nửa cái Thiên Lang Sơn người truy sát!

Hướng chỉ mình hái là thần kỳ nhất Ngũ Hành Tuyết Liên, tất nhiên phải đối mặt bao vây chặn đánh, chỉ có mượn Kim Sí Đại Bàng tốc độ thoát đi.

Kim Sí Đại Bàng Điều bỗng nhiên triển khai hai cánh, một cỗ mãnh liệt ba động tự nhiên sinh ra, Phương Lâm thả người nhảy lên rơi vào Kim Sí Đại Bàng trên lưng.

"Hô hô!" Kim Sí Đại Bàng Điều mãnh liệt múa cánh, lập tức tiếng gió rít gào, phảng phất Long Sĩ Đầu phóng lên tận trời.

Sườn đồi chỗ sâu, một đạo quỷ sâm sâm bóng tối nổi lên, lẳng lặng nhìn Ngũ Hành Tuyết Liên lưu lại lá sen thất vọng mất mát.

Phảng phất ở trong mắt nó, những này lá sen càng thêm trân quý, cái kia năm đóa Tuyết Liên lại có vẻ hơi không Túc Đạo.

Trong chớp mắt, đạo này bóng tối từ từ hư ảo, thời gian dần trôi qua dung nhập vào trong ôn tuyền bộ, phảng phất xưa nay không từng xuất hiện.

Thiên Lang Sơn đột nhiên đàn sói gào thét, phảng phất phát sinh đại sự kinh thiên động địa, hơn mười người Nguyên Thần chân nhân phóng lên tận trời hướng về phía sườn đồi bay tới.

"Ngũ Hành Tuyết Liên bị trộm!" Thiên Lang Quân chủ tức sùi bọt mép, trực tiếp giáng lâm tại sườn đồi dưới đáy.

Ngày xưa nỡ rộ Ngũ Hành Tuyết Liên đã biến mất không thấy gì nữa, duy chỉ có còn lại lá sen tại chứng minh nơi này có Ngũ Hành Tuyết Liên tồn tại dấu vết.

Thiên Lang Quân chủ nhắm mắt lại, sau một lát đột nhiên mở ra, hai mắt bộc phát ra lẳng lẽ hàn quang.

"Người này vẫn chưa đi xa, cho ta phái xuất sở có Nguyên Thần cảnh trưởng lão truy sát, cần phải đoạt lại Ngũ Hành Tuyết Liên!" Thiên Lang Quân chủ truyền ra tin tức.

Thiên Lang Sơn tất cả Nguyên Thần chân nhân toàn bộ đăng không mà lên, khi lấy được quân chủ chỉ lệnh về sau, phân biệt từ đông nam tây bắc bốn phương tám hướng đuổi bắt.

Đường Tử Trần sắc mặt càng thêm khó coi, hần hơm qua còn tại lời thề son sắt hướng quân chủ biểu thị: tuyệt đối sẽ không có bất kỳ người lần nữa trộm cắp Chín Cánh Tuyết Liên!

Nhưng là hôm nay liền bị vô tình đánh mặt, Chín Cánh Tuyết Liên lần nữa bị trộm, hơn nữa còn là thần kỳ nhất trân quý nhất Ngũ Hành Tuyết Liên!

Ai có thể trong thời gian ngắn như vậy cướp đi Ngũ Hành Tuyết Liên, thuận lợi nhanh chóng từ sườn đồi rời đi?

Đường Tử Trần suy nghĩ bay tán loạn, mơ hồ nhìn thấy một cái màu vàng đại điều hướng phía đông nam phương hướng bay đi, giống như trên lưng còn ngồi xếp bằng một người.

"Kim Sí Đại Bàng Điều! Khẳng định là ngày hôm qua tiểu tử!" Đường Tử Trần hừ lạnh nói.

Đường Tử Trần bỗng nhiên gia tốc, thân hình như điện, hướng phía Kim Sí Đại Bàng Điều đuổi theo, thuận tiện mặc tin tức cho Thiên Lang Quân chủ.

"Trộm cắp Ngũ Hành Tuyết Liên người lại có một cái Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bàng Điều tọa kỵ!" Thiên Lang Quân chủ cả kinh nói.

Nguyên Thần cảnh tọa kỵ, liền ngay cả Thiên Lang Quân chủ đều chưa từng có được! Dù là tất cả mọi người coi là cái kia Thiên Lang là tọa kỵ của hắn!

Trên thực tế, hắn trong lòng mình rất rõ ràng, toàn bộ Phiêu Tuyết thành giống như đều không có người có được Nguyên Thần cảnh tọa kỵ, huống chi còn là Thần thú hậu duệ.

Trong lòng loáng thoáng hiện ra nghi vấn: hắn là đối phương đến từ truyền thuyết viễn cổ gia tộc, hoặc là thượng cổ tông môn?

"Tam trường lão! Ngươi theo sát đối phương, ta lập tức liền chạy tới!" Thiên Lang Quân chủ cũng không chiếu cố được nhiều như vậy, trực tiếp đưa tin Đường Từ Trăn.

Thiên Lang Quân chủ có mãnh liệt lòng tin, nếu là có thể chặn đường đối phương, tuyệt đối có thể làm được nhất kích tất sát, để tránh tin tức bị tiết lộ.

Dù sao đắc tội viễn cổ gia tộc cùng thượng cổ tông môn, là một kiện cực kỳ đáng sợ sự tình, nhất định phải cam đoan vạn vô nhất thất, không thể tiết lộ bất cứ dấu vết gì.

Một đạo hồng chi riêng phảng phất từ sườn đồi chỗ sâu đột ngột từ mặt đất mọc lên, như là Ngũ Trảo Kim Long bỗng nhiên bay lên không, nhanh như điện chớp khúc chiết phi hành.

Kim Sí Đại Bằng Điều không hổ là thượng cổ Thần thú hậu duệ, tốc độ nhanh vô cùng, trong chớp mắt đã bay ra Thiên Lang Sơn bên ngoài năm mươi dặm.

Phương Lâm tâm bên trong âm thầm thở phào nhẹ nhõm, nếu như lúc này còn không có Nguyên Thần chân nhân đuổi theo, trên cơ bản liền có thể không có gì lo lắng.

Ngũ Hành Tuyết Liên dự hoặc phi thường lớn, Phương Lâm thân sĩ mới vừa tiến vào không gian trữ vật, sắc mặt lập tức đại biến, hai tay trong nháy mắt cứng ngắc lại.

Năm đóa nhan sắc khác nhau Chín Cánh Tuyết Liên biến mất không thấy! Đến cùng chuyện gì xảy ra?

Phương Lâm chau mày, từ ngắt lấy ngũ thái Tuyết Liên đến để vào không gian trữ vật tất cả quá trình, toàn bộ về ôn một lần, cũng không có bất kỳ cái gì quái dị địa phương.

Ngũ Hành Tuyết Liên đi nơi nào? Phương Lâm sắc mặt cổ quái, đơn giản không thể tin được cái này thế thâm hiện thực.

Hao tổn tâm cơ, bốc lên nguy hiểm tính mạng đi sườn đồi trộm cắp Chín Cánh Tuyết Liên, lòng tràn đầy nghi ngờ Hi Thước đối lấy loại kết quả này, thật là khiến người ta cực kỳ bị thương.

Một cổ nhàn nhạt ưu thương tràn ngập tại Phương Lâm trên mặt, thở dài: "Nhân sinh thật sự là đại khởi đại lạc quá nhanh! Cái này Ngũ Hành Tuyết Liên làm sao lại biến mất không thấy đâu?"

Lần trước Chín Cánh Tuyết Liên bị Kim Sí Đại Bằng Điều hấp thu luyện hóa, nhưng là lần này Kim Sí Đại Bằng Điều hoàn toàn phủ nhận trộm đi không gian trữ vật Ngũ Hành Tuyết Liên.

Phương Lâm quả quyết sẽ không hoài nghi Kim Sí Đại Bằng Điều, Kim Sí Đại Bằng Điều lần trước sở dĩ có thể hấp thu luyện hóa Tuyết Liên, là bởi vì nó lúc ấy nhập thân vào Phương Lâm nhục thân bên trong.

Mà lần này Kim Sí Đại Bằng Điều chở Phương Lâm phi hành, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì nhưng có thể hấp thu không gian trữ vật Tuyết Liên, cho dù là Nguyên Thần chân nhân cũng không có có năng lực như thế.

Kim Sí Đại Bằng Điều cũng là đầy mình nghi vấn, thật vất vả lấy được Ngũ Hành Tuyết Liên vậy mà biến mất, thật sự là không thể tưởng tượng a.

Phía trước đột nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh màu xám tro chặn Kim Sí Đại Bằng Điều đường đi, Phương Lâm ngừng đầu xem xét, không thể làm gì lắc đầu.

Người tới người mặc trường bào màu xám đen, đầu đội từ ngọc quan, sắc mặt tái xanh như mặc ngọc, chính là trước hết nhất đuổi theo tới Thiên Lang Sơn Tam trường lão Đường Từ Trăn!

"Quả nhiên là ngươi cái này tiểu tặc! Hôm qua thả ngươi một con đường sống, không nghĩ tới ngươi thói quen không thay đổi, còn dám tới trộm cắp Chín Cánh Tuyết Liên!" Đường Từ Trăn cả giận nói.

Một tên Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên thiếu niên, xuất nhập Thiên Lang Sơn như chỗ không người, hoàn toàn là tự do chà đạp Thiên Lang Sơn tôn nghiêm, làm sao có thể để Đường Từ Trăn tâm bình khí hòa.

"Nếu như ta nói Ngũ Hành Tuyết Liên không tại trên người của ta, ngươi tin không?" Phương Lâm bắt đắc dĩ nói.

Đường Từ Trăn đứng lơ lửng trên không rất có tiên nhân phong phạm, lạnh lùng nói ra: "Ngươi cho rằng ta có tin hay không? Nhanh lên giao ra Ngũ Hành Tuyết Liên! Có thể cho ngươi chết thống khoái!"

"Nói thật, Ngũ Hành Tuyệt Liên thật không tại trên người của ta!" Phương Lâm im lặng đứng lên, chân đạp Kim Sí Đại Bằng Điều.

"Không ở trên thân thể ngươi? Ngươi chẳng lẽ không thừa nhận Ngũ Hành Tuyệt Liên là bị ngươi đánh cắp?" Đường Từ Trán lạnh giọng hỏi.

Phương Lâm mở ra hai tay, kiên nhẫn giải thích nói: "Không sai, là ta hái đi! Nhưng là hiện tại Ngũ Hành Tuyệt Liên xác thực không tại trên người của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182:: Lưu Quang Phi Túng Thuật

Đường Từ Trán tay phải nhẹ nhàng vừa nhắc, vô hình linh lực từ trong thân thể phun trào đi ra, nhanh chóng tụ tập thành một cái ngân lam sắc Phụng Hoàng.

Cái này ngân lam sắc Phụng Hoàng, màu băng lam lông vũ phảng phất bị hải hồn mã não chiếu rọi, lóe ra kinh tâm động phách lam sắc quang điểm.

"Không cần giải thích nhiều như vậy, bắt được ngươi về sau, tự nhiên có thể tìm tới mất đi Ngũ Hành Tuyệt Liên!" Đường Từ Trán sắc mặt lạnh lùng như băng.

Kim Sí Đại Bằng Điều nhìn thấy cái này ngân lam sắc Phụng Hoàng, hai cánh đột nhiên huy động, từng đạo từng đạo kiếm khí vô hình đằng không mà lên, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên bắn xuyên qua.

Đồng thời thân thể phát ra lồng ánh sáng màu vàng óng đem Phương Lâm bao khóa tại nội bộ, sau đó nhanh chóng phóng tới ngân lam sắc Phụng Hoàng.

Mộng ảo ngân lam sắc linh quang cùng kim hoàng sắc linh quang đan vào một chỗ, phảng phất trước tờ mờ sáng mặt trời mới mọc vọt ra mặt biển trong nháy mắt đó trời miền.

Phương Lâm tinh táo nhìn trước mắt thế cục, hai tay tại hai chân bên cạnh ngưng tụ thiên địa linh khí, chân đạp Kim Sí Đại Bằng Điều như là chiến thần đích thân tới.

Kim Bằng cùng Ngân Phụng đều là phi cầm Linh thú bên trong vương giả, cho dù là Ngân Phụng chỉ là Đường Từ Trán huyền hóa ra tới, trên người vương giả uy áp cũng không hề yếu.

Đường Từ Trán có thể thân nhiên nhìn lấy Kim Bằng cùng Ngân Phụng chiến đấu, nói rõ trong lòng tất nhiên có chỗ ý lại, đây chính là để Phương Lâm tâm bên trong lo lắng địa phương.

Lấy Kim Bằng Nguyên Thần cảnh nhị trọng thiên thực lực, không cần vận dụng Nguyên Thần công kích, liền có thể không cần tốn nhiều sức chém giết Ngân Phụng.

Đường Từ Trán biểu hiện chỉ có hai loại giải thích, đệ nhất: hẳn có niềm tin tuyệt đối có thể khống chế thế cục, một loại khác giải thích liền là: hẳn đang trì hoãn thời gian!

Kéo dài thời gian mục đích rất rõ ràng liền là đang chờ đợi viện binh, hẳn là hẳn đợi thêm Thiên Lang Quân chủ? Phương Lâm trong đầu như điện quang hóa thạch xẹt qua ý nghĩ này.

Thiên Lang Sơn khẳng định có rất nhiều Nguyên Thần chân nhân, nhưng là thực lực đều không trở về sẽ quá cao, nhiều nhất Nguyên Thần cảnh ngũ trọng thiên, căn bản là không có cách chặn đường Kim Bằng.

Duy nhất giải thích hợp lý liền là: Đường Từ Trán đang chờ đợi viện binh, khẳng định liền là uy danh truyền xa Thiên Lang Quân chủ, một tên Nguyên Thần lục trọng thiên cao thủ tuyệt thế!

"Kim Bằng, tốc độ đánh giết cái này Ngân Phụng!" Phương Lâm trầm giọng phân phó nói, không thể lại kéo dài thêm, nhất định phải tốc chiến tốc thắng.

Chói mắt kim quang lập tức hình thành hình bầu dục vòng sáng, trong nháy mắt đem Ngân Phụng vây quanh ở bên trong, vô số màu vàng tia sáng từ bên trong bắn ra tới.

Phảng phất vạt tên cùng bắn, phôi thiên cái địa tia sáng đem Ngân Phượng cắt chém phá thành mảnh nhỏ, thiên địa linh khí lại bị Kim Bằng quét sạch không còn

"Chiêm chiêm!" Đạt được Ngân Phượng thiên địa linh khí về sau, Kim Bằng phát ra vui sướng kêu to.

Đường Tử Trần tay phải hóa thành kiếm chưởng, nghịch kim đồng hồ xoay tròn, hình thành một đạo uy lực mạnh mẽ vờn rỗng, vô hình vòng xoáy hướng phía Kim Bằng bay tới.

"Lập tức rời đi nơi này!" Phương Lâm chau mày, hần đã mở ra Đường Tử Trần chỉ là muốn đem hần vây ở chỗ này.

Chỉ dựa vào điểm này, Phương Lâm tâm bên trong hoàn toàn xác nhận Thiên Lang Quân chủ đang trên đường chạy tới, có lẽ trong chớp mắt liền có thể xuất hiện ở trước mặt mình.

Kim Bằng bỗng nhiên vùng vẫy cánh, linh hoạt chuyển chuyển động thân thể, trong nháy mắt gia tốc tránh thoát vờn rỗng tập kích, cũng không quay đầu lại bay về phía trước đi.

Cái kia đạo vờn rỗng phảng phất xen lẫn Đường Tử Trần thần thức, trùng trùng điệp điệp xuyên qua thời không, thế mà không chút do dự đuổi theo.

"Chạy trốn nơi đâu!" Đường Tử Trần hét lớn một tiếng, thân hình trong khoảnh khắc na di ra ngoài, chân đạp vờn rỗng, uy phong凛冽.

Phương Lâm không chể lầy Kim Bằng nhanh chóng thoát đi Đường Tử Trần ánh mắt, âm lãnh bầu trời chỉ để lại một vòng kim hoàng sắc.

"Đáng chết Kim Bằng, tốc độ quá nhanh !" Đường Tử Trần sắc mặt âm trầm, toàn lực hướng phía phía trước đuổi theo.

"Trộm lấy Ngũ Hành Tuyệt Liên người đâu?" Một đạo rộng lớn linh quang bỗng nhiên rơi vào Đường Tử Trần trước mắt, ngũ khí cực kỳ băng lãnh.

Đường Tử Trần trong lòng giật mình, lúng túng nói ra: "Hướng phía phía trước chạy, ta không có bắt lấy!"

"Không có bắt lấy?" Thiên Lang Quân chủ càng thêm tức giận, tiếp tục quát lớn: "Cần ngươi làm gì!"

Không có bắt lấy cùng không có đuổi kịp hoàn toàn là hai khái niệm, không có đuổi kịp nói rõ vấn đề thời gian, không có bắt lấy thì là nói rõ năng lực vấn đề.

Nếu là Thiên Lang Sơn Tam trưởng lão đều bắt không được trộm lấy Tuyệt Liên người, vậy liền có thể nói rõ người tới thực lực cực kỳ cường đại, chí ít tại ngũ trọng thiên trở lên.

Thiên Lang Quân chủ lạnh lùng mà hỏi: "Thực lực của đối phương có thể tại Nguyên Thần cảnh ngũ trọng thiên trở lên?"

"Không có!" Đường Tử Trần cung kính trả lời, dừng lại một chút, lúng túng nói ra: "Đối phương chỉ có Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên!"

"Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên đều có thể từ trong tay ngươi đào tẩu ! Đường Tử Trần, một thân tu vi đều cho chó ăn sao?" Thiên Lang Quân chủ một thân lửa giận không chỗ phát tiết.

Đường Tử Trần khúm núm trả lời: "Khởi bẩm quân chúa, người tới chính là hôm qua tên thiếu niên kia, tọa kỵ của hắn tốc độ quá nhanh , ta căn bản đuổi không kịp!"

Thiên Lang Quân chủ nghe vậy, hai con ngươi hàn quang lớn tiếng, nghiêm nghị hỏi: "Bọn hắn hướng phương hướng nào trốn!"

"Phía đông nam!" Đường Tử Trần không dám giấu diếm.

"Trở về nhìn cho thật kỹ cái khác Chín Cánh Tuyệt Liên, nếu là còn dám mất đi, chính ngươi đi hướng Thiên Lang giải thích!" Thiên Lang Quân chủ lạnh lùng nói.

Vừa dứt lời, Thiên Lang Quân chủ bỗng nhiên hóa thành một đạo hàn quang, phảng phất Vô Tận trong đêm tối hoạt động lưu tinh, lưu lại một đạo thật dài dấu vết.

Lưu Quang Phi Túng Thuật! Đường Tử Trần hâm mộ nhìn lấy Thiên Lang Quân chủ thân ảnh biến mất tại thiên không.

"Ai! Liên tục hai lần bị tiểu tử kia chạy trốn, chính ta cảm thấy mặt mũi đều ném sạch sẽ!" Đường Tử Trần ngửa mặt lên trời thở dài.

Thân là Thiên Lang Sơn Tam trưởng lão, xa gần nghe tiếng Nguyên Thần chân nhân, Đường Tử Trần liền tiếp bị Phương Lâm đào thoát, có thể được xưng là vô cùng nhục nhã.

Lưu Quang Phi Túng Thuật, tuyệt không phải là hư danh, tại Thiên Lang Quân chủ cường đại linh lực chống đỡ dưới, bộc phát ra uy lực kinh người.

Phiêu Tuyệt thành phụ cận địa vực coi như không có tuyết bay, cũng là âm trầm , rất ít có thể nhìn thấy mặt trời.

Thiên Lang Quân chủ thi triển Lưu Quang Phi Túng Thuật, đơn giản như chân chính lưu tinh, tại bầu trời âm trầm lưu lại ưu nhã đường vòng cung.

"Ồ!" Thiên Lang Quân chủ trước mắt đột nhiên xuất hiện một vạch kim quang.

Lần nữa tăng tốc, phảng phất sao chổi đụng Địa Cầu, truy kích tình thế không thể ngăn cản!

Kim Bằng có lẽ cảm ứng được cái gì, quay đầu chỉ nhìn thấy một đạo lưu tinh nhanh chóng bay tới, Phương Lâm cũng tiếng lòng cảm ứng, đồng thời xoay người.

"Không tốt! Kim Bằng tăng thêm tốc độ! Rất có thể là Thiên Lang Quân chủ đuổi theo tới!"

Thiên Lang Quân chủ khí thế hung hung, như ánh sáng, lại như điện chớp, khoảng cách giữa hai người chỉ kém vài dặm!

"Làm sao bây giờ? Xem ra Thiên Lang Quân chủ rất nhanh là có thể đuổi kịp đến rồi!" Phương Lâm rõ ràng cảm thấy Kim Bằng tốc độ đã tăng lên đến cực hạn.

Có lẽ là nhìn thấy Kim Sí Đại Bằng Điều, Thiên Lang Quân chủ tốc độ lần nữa tiêu thăng.

"Quả nhiên là Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bằng Điều! Nguyên Thần cảnh nhị trọng thiên! Vừa vặn làm việc cho ta!"

Phía trước chính là đầm lầy khu, đánh giết trộm lấy Chín Cánh Tuyết Liên thiếu niên, thu phục Kim Sí Đại Bằng Điều, liên tiếp ý nghĩ để Thiên Lang Quân chủ tâm đầu lửa nóng.

Nhất định phải tại đầm lầy đi đánh giết, còn không thể bị những người khác nhìn thấy, nếu không liền sẽ bị tiết lộ ra ngoài.

Nếu là thiếu niên này thật đến từ viễn cổ gia tộc hoặc là thượng cổ tông môn, tất nhiên dẫn đến Thiên Lang Sơn đi đến hủy diệt con đường.

Thiên Lang Quân chủ mặc dù sinh lòng tham lam, nhưng cũng tâm tư kín đáo, biết rõ mưu đoạt Kim Sí Đại Bằng Điều loại chuyện này, tuyệt đối không thể lan truyền ra ngoài.

Cùng Ngũ Hành Tuyết Liên so sánh, Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bằng Điều càng thêm vô cùng trân quý!

Đáng tiếc Phương Lâm không biết mình Kim Sí Đại Bằng Điều đã bị phía sau Thiên Lang Quân chủ để mất tới, nếu không khẳng định là hối hận ảo não.

Từng cây đại thụ che trời xuất hiện tại Phương Lâm phía dưới, màu xám đậm nước bùn bao trùm phương viên hơn mười dặm địa vực, không có bất kỳ cái gì tuyết trắng bao trùm dấu vết.

"Chẳng lẽ nói đã rời đi Phiêu Tuyết thành địa giới?" Phương Lâm không chế lấy Kim Bằng hướng phía đầm lầy khu bay đi.

Thiên Lang Quân chủ ở phía sau nhìn thấy rất rõ ràng, không nghĩ tới tiểu tử này vậy mà mình xâm nhập đầm lầy khu, kinh hỉ nói: "Thật sự là trời cũng giúp ta!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 183:: Xả thân hộ chủ

Thiên Lang Quân chủ hai mắt bộc phát ra ánh sáng nóng bỏng mang, toàn thân linh lực ngưng tập hợp một chỗ, phảng phất biến thành một khóa sắp bạo tạc hành tinh.

Tốc độ lần nữa tiêu thăng, trong nháy mắt xuất hiện tại Phương Lâm sau lưng năm trăm mét địa phương, dán đầm lầy trong vùng Ngô Đồng Thiết Thụ trên không phi hành.

"Người còn muốn trốn nơi nào!" Thiên Lang Quân chủ âm thanh phảng phất còn lời, truyền vang tại đầm lầy khu trên không.

Phương Lâm nào dám dừng lại, thậm chí đều không có quay người quay đầu, toàn thân toàn ý không chế lấy Kim Bằng tiếp tục hướng phía trước phóng đi.

Đông nam tây bắc tất cả đều là thành hàng Ngũ Đồng Thiết Thụ, càn tam liên, khôn sáu đoạn, đúng như hậu thiên Bát Quái trận đồ hình, ẩn chứa khí tức thần bí.

Chói mắt kim quang từ Ngũ Đồng Thiết Thụ ở giữa xuyên qua, giống như xuyên qua thời không hoàng kim máy bay chiến đấu quanh co, uốn lượn chấp trùng.

"Àm!" Thiên Lang Quân chủ nhìn đúng thời cơ, trực tiếp lẳng không vung ra một chương.

Cường bạo chương phong thổi gãy mất mười mấy khóa Ngũ Đồng Thiết Thụ, tốc độ không giảm chút nào, kinh thiên sóng biển hướng phía Phương Lâm trấn áp tới.

Phía sau truyền đến ngập trời linh lực, cho Phương Lâm mang theo cực kỳ mãnh liệt áp lực, nếu như bị đánh trúng, trên cơ bản hẳn phải chết không nghi ngờ.

"Kim Bằng! Xoay trái, chúng ta đi vào đến Ngũ Đồng Thiết Thụ nội bộ đi!" Phương Lâm trầm giọng nói ra.

Kim Bằng bỗng nhiên quay người, lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ tránh thoát cái này lẳng lẹ công kích, rẽ phải chín mươi độ tiếp tục ghé qua.

Thiên địa định vị, sơn trạch thông khí, phong lôi tương bạc, thủy hỏa bất tương xạ, Phương Lâm âm thầm quan sát đến những này Ngũ Đồng Thiết Thụ.

Thật liên là một tòa Hậu Thiên Bát trận đồ! Phương Lâm trên mặt hiện ra vẻ mặt mừng rỡ.

Đây tuyệt đối không phải thiên địa mọc ra, khẳng định có người cố ý dựa theo hậu thiên Bát Quái đồ hình cây ghép.

Thiên Lang Quân chủ nhìn thấy Kim Bằng tránh thoát mình tình thế bất buộc công kích, lửa giận trong lòng cùng trong mắt tham lam hỏa diễm hòa làm một thể.

"Ta để ngươi lại trốn!" Thiên Lang Quân chủ lạnh lùng quát ra một thanh đen kịt trường đao, phảng phất bị trấn áp tại Cửu U Địa Ngục mấy ngàn năm.

Đen kịt đao tản ra sát khí lạnh lẽo, như là Địa Ngục Huyết Ma lãnh huyết vô tình, xen lẫn vô tận đao mang chém về phía Phương Lâm.

"Nhanh hướng xuống bay!" Phương Lâm nóng nảy hô.

Lần này phía sau mang tới lãnh ý càng thêm mãnh liệt, hoàn toàn có thể tưởng tượng ra Thiên Lang Quân chủ công kích mạnh mẽ đến mức nào.

"Rầm rầm rầm!" Liên tiếp tiếng vang tại đầm lầy khu bạo phát đi ra, mấy trăm khóa Ngũ Đồng Thiết Thụ toàn bộ bị chặn ngang chém đứt.

Đỉnh đầu thổi qua một đạo cực kỳ cường đại đao phong, trong khoảnh khắc hủy đi Phương Lâm chung quanh tất cả Ngũ Đồng Thiết Thụ.

Giờ phút này, Phương Lâm cùng Kim Bằng hoàn toàn bại lộ tại Thiên Lang Quân chủ không coi vào đâu, tại không có bất kỳ cái gì Ngũ Đồng Thiết Thụ ngăn cản hẳn ánh mắt.

Không đường có thể trốn! Phương Lâm chân đạp Kim Sí Đại Bằng Điều, lạnh lùng nhìn lấy Thiên Lang Quân chủ.

Lấy trạng huống trước mắt đến xem, hoàn toàn không thể từ Thiên Lang Quân chủ có thể chạy thoát tính, tất cả chỉ có thể lựa chọn thân nhiên đối mặt.

"Làm sao không trốn rồi?" Thiên Lang Quân chủ ngạo nghễ lơ lửng ở giữa không trung, tay trái nhẹ nhàng lau sạch lấy thân đao.

Lấy hán Nguyên Thần cảnh lực trọng thiên thực lực, muốn muốn hủy diệt những này Ngũ Đồng Thiết Thụ hoàn toàn không cần sử dụng dựa vào thành danh Thiên Lang chiến đao!

Nhưng là cũng đầy đủ nói rõ Thiên Lang Quân chủ nội tâm phần nộ, cùng đối Phương Lâm cùng Kim Sí Đại Bằng Điều coi trọng trình độ.

Phương Lâm nhàn nhạt nói ra: "Đã không cách nào từ trong tay ngươi đào thoát, cái kia cần gì lại trốn!"

"Đã dạng này, ngoan ngoãn đầu hàng, giao ra Ngũ Hành Tuyệt Liên cùng chân ngươi hạ Kim Sí Đại Bằng Điều! Ta có thể tha cho ngươi một mạng!"

"Tiền bối cho là ta là ba tuổi tiểu hài sao? Nếu là đều giao ra, có lẽ trong nháy mắt ta liền táng thân tại Vô Tận đầm lầy bên trong."

Phương Lâm đầu não rất rõ ràng, dù là tại loại này hữu tử vô sinh dưới cục diện, cũng tại kiên nhẫn tìm kiếm lấy có lợi thời cơ.

Thiên Lang Quân chủ chậm rãi không chế thân thể, lạnh lùng nói ra: "Vậy ta liền mình tới lấy!"

Tay phải tùy theo huyền hóa ra một cái đen kịt cánh tay, nhanh chóng sinh trưởng, rất nhanh liền ngưng tụ ra phương viên chừng năm mét bàn tay.

Muốn trực tiếp bắt được ta! Phương Lâm khoe miệng hiện ra một tia cười lạnh.

Hai chân đột nhiên phát lực, từ Kim Bằng trên lưng nhảy lên thật cao, hai tay đột nhiên tách ra, phảng phất xé toang trước mắt không gian.

Bàn tay màu đen phía trước, đột nhiên xuất hiện hai cái bàn tay màu xanh, không gian chung quanh cũng vang lên liên miên không dứt lời mình.

"Diệt kim thủ?" Thiên Lang Quân chủ ánh mắt chấn động, phảng phất trong đầu đã từng nhìn thấy qua cảnh tượng như thế này.

Có thể lấy Nhập Đạo cảnh thực lực liền có thể thi triển biến ảo cánh tay, trong ấn tượng chỉ có Đông Hoang nào đó gia tộc chiêu bài tuyệt học: Diệt Thiên Thủ!

Nhưng là tại sao có thể có lời quang lấp lóe, chẳng lẽ là Diệt Thiên Thủ thăng cấp bản?

Nghĩ tới đây, Thiên Lang Quân chủ suy nghĩ xuất hiện thời gian ngắn chập mạch, cái kia bàn tay màu đen tốc độ phi hành cũng theo hạ xuống.

Nhưng vào lúc này, Phương Lâm ngưng tụ toàn thân linh lực, một cái càng thêm to lớn bàn tay màu xanh không có dấu hiệu nào xuất hiện Thiên Lang Quân chủ đình đầu.

"Phá loi!" Phương Lâm nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay đột nhiên ép xuống, vững vàng rơi vào Kim Bằng trên lưng.

"Rầm rầm rầm!" Kịch liệt tiếng sấm trong khoảnh khắc tràn ngập tại Thiên Lang Quân chủ chung quanh, Thiên Lôi cuộn cuộn phảng phất muốn hủy thiên diệt địa.

Thiên Lang Quân chủ tâm thần khẽ động, lập tức bộc phát ra một cỗ khí thế cường đại nghênh đón tiếp lấy, không có chút nào nài đôi bàn tay màu xanh đè vào mắt.

"Chiêm chiếp!" Kim Bằng lạnh lùng phát ra một tia gào thét, phảng phất thiên ngoại thanh âm trực tiếp trùng kích Thiên Lang Quân chủ lỗ tai.

Thiên Lang Quân chủ sắc mặt lập tức trở nên phi thường khó coi, không nghĩ tới cái này Kim Bằng thế mà lại nguyên âm công kích!

Đến từ Phương Lâm công kích, hẳn có thể không thêm để ý, thậm chí dùng cường hãn nhục thân đi ngang kháng, nhưng nguyên âm công kích không thể không gây nên coi trọng.

Hai tay nhanh chóng ở trước ngực xẹt qua hai đường vòng cung, lập tức xuất hiện một đạo trong suốt phòng hộ thuẫn, thuẫn thân rõ ràng là một đầu rít gào thán Thiên Lang.

"Ầm!" Hai cái bàn tay màu xanh phô thiên cái địa đánh tới hướng Thiên Lang Quân chủ, phảng phất bầu trời rơi xuống lưu tinh.

"Đáng giận! Lại có Nguyên Thần cảnh nhất trọng thiên lực công kích!" Vô cùng to lớn áp lực bức bách Thiên Lang Quân chính và phụ giữa không trung hạ lạc.

Phương Lâm cùng Kim Bằng lần nữa phóng lên tận trời, phảng phất một đạo tia chớp màu vàng óng, tránh chuyển xê dịch trôi hướng càng xa địa vực.

Thời gian rất ngắn, bất quá số cái hô hấp ở giữa, Thiên Lang Quân chủ thân thể lần nữa hóa thành lưu tinh, đuổi theo.

"Đao phá thương khung!" Thiên Lang Quân chủ lạnh lùng ném ra trong tay Thiên Lang chiến đao.

Phảng phất một cái phóng tới vũ trụ tuyệt thế Thiên Lang, lấy không thể địch nổi thế công vung hướng về phía trước Kim Bằng.

Lăng lẹ đao mang tại Thiên Lang Quân chủ siêu tuyệt tốc độ xuống thi triển, tốc độ phi hành càng là vượt qua lúc đầu bốn thành.

Trong chớp mắt liền xuất hiện tại Phương Lâm đỉnh đầu, phảng phất muốn một đao ngay cả người mang Kim Bằng trực tiếp chém giết, không có chút nào lưu tình ý tứ.

Kim Sí Đại Bằng Điều gào thét một tiếng, bỗng nhiên phản xoay người, song trảo gắt gao bắt lấy Phương Lâm, toàn bộ phía sau lưng đối mặt với Thiên Lang chiến đao.

Kim Bằng toàn thân dừng động mãnh liệt kim quang, một đao này tốc độ quá nhanh, nó căn bản là không có cách thoát đi chiến đao phạm vi công kích.

Vì bảo trụ Phương Lâm an toàn, Kim Bằng quyết định đưa lưng về phía chiến đao, ngạnh sinh sinh ngăn cản chiến đao cuồng bạo công kích.

Thiên Lang Quân chủ Nguyên Thần cảnh lực trọng thiên, toàn lực thi triển công kích, tuyệt không phải nhị trọng thiên Kim Bằng có thể ngăn cản!

Một đao kia xuống dưới, Kim Bằng hẳn phải chết không nghi ngờ!

"Kim Bằng!" Phương Lâm cuồng loạn hô, hai mắt chảy ra hai hàng nhiệt lệ!

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184:: Xà Cảnh Long phát uy

Một đạo kia giống như Giao Long Xuất Hải, nhấc lên thao thiên cự lãng, khổng lồ uy áp phảng phát thiên thạch vũ trụ trực tiếp trấn sát xuống tới!

"Àm!" Sôi trào mãnh liệt linh lực đụng vào Kim Sí Đại Bằng Điều trên lưng.

Cường hãn nhục thân bộc phát ra tuyệt vọng kim quang, thân thể lung lay sắp đổ, lợi trào dần dần mất đi lực lượng, cuối cùng đột nhiên buông ra.

Cấp tốc rơi xuống! Kim Sí Đại Bằng Điều buông ra lợi trào, Phương Lâm trước tiên liền rơi xuống, bên tai truyền đến trận trận phong thanh.

Một đạo vô tình huyết vũ từ không trung hạ xuống, tại mảnh này màu xám đầm lầy khu lộ ra phá lệ dễ thấy.

"Kim Bằng!" Phương Lâm tâm bên trong bi thống không thôi, đến treo muốn muốn nắm ở Kim Sí Đại Bằng Điều song trào.

Kim Sí Đại Bằng Điều trên lưng đã nứt ra vết thương thật lớn, máu tươi không ngừng dừng động, hai cánh phảng phát đã bị chém đứt.

Cứng rắn như sắt hai cánh đã mất đi lạnh thấu xương hàn quang, giữa không trung bay xuống lấy đếm không hết kim hoàng sắc lông vũ, phảng phát tại rơi vãi Hoàng Kim Thụ Diệp.

Thiên Lang Quân chủ sắc mặt lạnh lùng, tay phải lần nữa huy động, huyền hóa ra một cái đen kịt bàn tay, rơi thẳng vào tại Phương Lâm đỉnh đầu.

"Muốn chết không có dễ dàng như vậy!" Thiên Lang Quân chủ lạnh giọng nói ra.

Kim Sí Đại Bằng Điều chính là Thần thú hậu duệ, tuyệt đối sẽ không chết tại sức công kích như thế này dưới, Thiên Lang Quân chủ đối tại lực lượng của mình không chế vẫn rất có nắm chắc.

Tại không có tìm về Ngũ Hành Tuyệt Liên trước đó, Phương Lâm càng không thể tùy tiện chết đi, nếu không cái kia năm đoá Chín Cánh Tuyệt Liên liền cũng tìm không được nữa.

Ngay tại Kim Sí Đại Bằng Điều máu tươi nhỏ xuống đến đầm lầy bên trên trong nháy mắt đó, một cổ hoang vu tứ ngược khí tức đột nhiên từ mặt đất bạo phát đi ra.

Mấy ngàn khóa Ngô Đồng Thiết Thụ di chuyển nhanh chóng, phảng phát trong khoảnh khắc toàn bộ đều có ý thức, từ từ hình thành một cái kỳ lạ trận hình.

Liền ngay cả bị Thiên Lang Quân chủ một đạo chặt đứt Ngô Đồng Thiết Thụ cũng toàn bộ cây đứng lên, như là ngàn năm thụ vệ, trần thủ lấy mảnh này thần bí địa vực.

"Phốc phốc!" Phương Lâm cùng Kim Sí Đại Bằng Điều đồng thời rơi vào đầm lầy nước bùn bên trong.

Phảng phát có đồ vật gì tại đất lấy thân thể của mình, một cổ cường đại lực hấp dẫn tại quần quanh lấy mình, Phương Lâm cảm giác được cả người đều đang chìm xuống.

Nước bùn rất nhanh che mất Phương Lâm ngực, từ từ lan tràn đến cổ, mãnh liệt ngạt thở cảm giác tự nhiên sinh ra.

Thiên Lang Quân chủ thân ảnh lóe lên, lập tức xuất hiện Phương Lâm trước mắt, hai tay cùng lúc phát lực, bắt lấy Phương Lâm cùng Kim Sí Đại Bằng Điều.

"Đem Ngũ Hành Tuyệt Liên giao ra! Ta có thể đem ngươi kéo lên!" Thiên Lang quân chúa hai chân phiêu phù ở nước bùn phía trên, không có chút nào chìm xuống dấu hiệu.

Phương Lâm hô hấp càng ngày càng khó khăn, thậm chí cảm giác được trong cơ thể mình linh lực đang bị nhanh chóng thôn phệ lấy.

Mảnh này đầm lầy rất cổ quái! Vậy mà có thể hấp thu Thiên Địa linh khí!

Phương Lâm trong đầu trong nháy mắt hiện ra ý nghĩ này, hai tay tại nước bùn chỗ sâu chậm rãi di động tới, tận lực bảo trì thân thể trọng tâm cân bằng.

Một cái khổng lồ bóng đen đột nhiên xuất hiện Thiên Lang Quân chủ sau lưng, còn như dây núi cột sống, như tảng đá cứng rắn nhục thân, tựa như giao long cổ dài.

"Xà Cảnh Long!" Phương Lâm hai mắt hoảng hốt, làm sao cũng không nghĩ tới mảnh này đầm lầy vậy mà xuất hiện một đầu Xà Cảnh Long.

Loại này cổ lão mà vừa thần bí động vật, đã sấm trên địa cầu biến mất mấy ngàn vạn, tại sao lại xuất hiện Hồng Hoang giới đầm lầy khu?

Xà Cảnh Long đột nhiên vung vẩy đầu, trực tiếp đập trúng Thiên Lang Quân chủ, cường đại lực trùng kích tính cả Phương Lâm cùng Kim Sí Đại Bàng Điều cũng vung ra giữa không trung.

Thiên Lang Quân chủ trên không trung nhanh chóng ổn định thân hình, chờ đến hần thấy rõ ràng tập kích hần là cái gì thời điểm, lập tức tròn tròn mắt.

Dài hơn hai mươi mét, cao hơn mười mét, uy vũ thân thể hùng tráng, như là chuông đồng hai mắt, một nửa thân thể tại trong đầm lầy, nhưng không có chìm xuống dưới.

"Đây là cái gì Linh thú?" Thiên Lang Quân chủ tự lẩm bầm.

Đầu này kinh khủng Linh thú cho hần mang theo mãnh liệt nguy hiểm, hần thậm chí cảm thấy mình tại thời khắc này trở nên tương đương nhỏ bé.

Xà Cảnh Long duỗi ra thật dài cổ, tả hữu đong đưa, im lặng nhìn lấy lần nữa rơi xuống Kim Sí Đại Bàng Điều.

Đột nhiên hé miệng, duỗi ra đỏ tươi đầu lưỡi, nhẹ khê liếm lấy Kim Sí Đại Bàng Điều trên người chảy ra máu tươi, mặc cho Phương Lâm rơi vào Ngô Đồng Thiết Thụ phía trên.

"Thần thú hậu duệ tinh huyết?" Thiên Lang Quân chủ phảng phất ý thức được cái gì.

Truyền thuyết Linh thú tấn cấp đều sẽ từng bước xâm chiếm đẳng cấp cao hơn Linh thú tinh huyết, chẳng lẽ nói đầu này Linh thú muốn tấn cấp?

Thiên Lang Quân chủ hai mắt như điện từ Xà Cảnh Long trên người xẹt qua, thể mà nhìn không ra cái này Xà Cảnh Long đến cùng là thực lực gì?

"Điều đó không có khả năng!" Thiên Lang Quân chủ run giọng nói ra, đột nhiên lắc đầu tiếp tục nói ra: "tuyệt đối không thể nào là Tiềm Long cảnh Linh thú!"

Tiềm Long cảnh đại năng! Đó là hần ngưỡng vọng vô thượng tồn tại, chớ nói chỉ là một đầu Tiềm Long cảnh Linh thú.

Mọi người đều biết, Linh thú so với nhân loại tu luyện càng thêm khó khăn, nếu như nói đầu này Linh thú thật Tiềm Long cảnh đại năng, tất nhiên trên việc tu luyện vạn năm!

Một đầu trên việc tu luyện vạn năm Linh thú muốn tấn cấp! Thiên Lang Quân chủ ngẫm lại đều cảm thấy phi thường không thể tưởng tượng nổi.

"Thôi được, cái này Kim Sí Đại Bàng Điều ta cũng không muốn rồi! Trước từ trên người tiểu tử kia đoạt lại Ngũ Hành Tuyệt Liên lại nói!"

Một cái đen kịt cánh tay trực tiếp bắt lấy Phương Lâm, trực tiếp từ Ngô Đồng Thiết Thụ phía trên kéo, nhanh chóng trôi hướng không trung.

"Chiêm chiếp!" Kim Sí Đại Bàng Điều phảng phất cảm ứng được Phương Lâm nguy cơ, phát ra trận trận gào thét.

Xà Cảnh Long im lặng ngẩng đầu, cái đuôi nhẹ nhàng vung vẩy, một cổ cường đại linh lực bộc phát ra, hung hăng ngã tại Thiên Lang Quân chủ ngực.

"Phốc!" Thiên Lang Quân chủ trực tiếp phun ra một lớn bầy máu tươi.

Hoàn toàn dựa vào lực lượng của thân thể, không có bất kỳ cái gì hoa mỹ thuật pháp cùng Linh khí, Xà Cảnh Long liền đã thương nặng Thiên Lang Quân chủ.

Phương Lâm lần nữa mất đi khống chế, từ giữa không trung rơi xuống, phảng phất như điều đứt dây, mắt thấy là phải lần nữa ngã vào đầm lầy nước bùn bên trong.

Xà Cảnh Long cái đuôi nhẹ nhàng nhếch lên, trong lúc đó quấn lấy Phương Lâm, đem để đặt tại trên lưng.

Đây là ý gì? Phương Lâm tâm trong lặng lẽ phỏng đoán, không dám vọng động.

Não hải ký ức phảng phất bị lật ra mấy trăm lượt, Xà Cảnh Long cùng khủng long bạo chúa đều là kinh khủng ăn thịt tính khủng long, tổng sẽ không cần đem mình ăn đi?

"Con súc sinh chết tiệt!" Thiên Lang Quân chủ giận tím mặt, trong tay Thiên Lang chiến đao bộc phát ra quang mang chói mắt.

Phảng phất tinh cầu bạo tạc, trên không trung phiêu đăng linh lực nhanh chóng ngưng tụ thành một đạo đen kịt đao mang, phảng phất một tia chớp màu đen.

Xà Cảnh Long chỉ là hơi nhìn một chút chính đang nhanh chóng tụ tập đao mang, sau đó cái đuôi cuộn lên Kim Sí Đại Bàng Điều phóng tới phía sau lưng của mình bên trên.

"Rồng!" Xà Cảnh Long ngửa mặt lên trời gào thét, cái đuôi đột nhiên vung vẩy.

Như cùng một cái giao long trong nháy mắt tăng vọt vài trăm mét, nương theo lấy cuồng bạo khí tức, quát hướng giữa không trung đen kịt đao mang.

Đơn giản chiêu thức, không có bất kỳ cái gì xinh đẹp động tác, trực tiếp đánh nát cái kia đao tia chớp màu đen đao mang.

"Ầm!" Xà Cảnh Long cái đuôi không giảm chút nào nhanh, trong khoảnh khắc đập trúng Thiên Lang Quân chủ má phải.

Một đời kiêu hùng, Thiên Lang Sơn tuyệt đại quân chủ cứ như vậy bị Xà Cảnh Long đánh mặt !

"Cái này khóa thân khóa thân cũng quá cường hãn a! Không hổ là khủng long bên trong bá chủ!" Phương Lâm ngồi tại Xà Cảnh Long trên lưng sợ hãi than nói.

Giờ khắc này, Phương Lâm hoàn toàn không có có tâm tư đi cân nhắc Xà Cảnh Long lai lịch.

"Đây rốt cuộc là cái gì Linh thú? Làm sao lại đáng sợ như vậy?" Thiên Lang Quân chủ trong lòng cũng bắt đầu sợ hãi.

Cho tới bây giờ chưa nghe nói qua loại này Linh thú, trước tượng bán thân rắn, phần sau thân phẳng phát voi, có được thân thể mạnh mẽ công kích.

Nó là từ chỗ nào tới? Vì sao lại xuất hiện mảnh này không người đầm lầy khu?

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185:: Thần bí cung điện

Xà Cảnh Long như sắt thép nhục thân, phẳng phát bị đồng thau đỏ bệ tông, tính dễ nổ lực lượng cảm giác cùng cảm giác đẹp đẽ liền thành một khối, tuyệt không tướng mâu thuẫn.

Cái đuôi nhẹ nhàng đong đưa, đều bí mật mang theo không gian xung quanh chấn động, mọi cử động để Thiên Lang Quân chủ trong lòng run sợ.

"Suru!" Một viên sao băng từ Xà Cảnh Long phía trên xẹt qua, trong nháy mắt biến mất biệt tích.

Xà Cảnh Long xoay người, im lặng nhìn lấy Phương Lâm cùng Kim Sí Đại Bàng Điều, hai chân tại trong đầm lầy đong đưa, phẳng phát tại đảo xói cái gì.

Chung quanh nước bùn từ từ hướng bên cạnh tản ra, Xà Cảnh Long nhục thân cũng bắt đầu tràn đầy chìm xuống, Phương Lâm lại một lần nữa nom nớp lo sợ.

Từng đạo từng đạo màu xanh nhạt linh quang từ Xà Cảnh Long thân thể phát ra, hình thành tầng một thật mỏng vòng phòng hộ, phẳng phát mọc ngược bát ngọc.

Tinh khiết khí tức tràn ngập ở cái này màu xanh lá vòng phòng hộ bên trong, tách rời ra chung quanh phun trào nước bùn, dần dần thâm lại vào đến đầm lầy phía dưới.

Năm mét, mười mét, ba mươi mét, năm mươi mét, Phương Lâm có thể rõ ràng cảm giác được cách mặt đất càng ngày càng xa.

Vòng phòng hộ bên ngoài đã không có nước bùn, toàn bộ là màu lam nhạt nước biển, giống như mảnh này đầm lầy phía dưới lại nối liền biển cả.

Vô số sinh vật biển tại vòng phòng hộ chung quanh du động, lóe ra ánh sáng yếu ớt mang, phẳng phát tiểu tinh linh tại vui sướng ca hát.

Nhiều loại san hô chi chít khắp nơi, một đầu cổ xưa đáy biển thông đạo xuất hiện tại Phương Lâm trước người, phẳng phát tại thông hướng cái nào đó địa vực.

Nơi này đến tốt cùng là địa phương nào? Phương Lâm nội tâm tràn đầy nghi vấn, trong lòng cảm nhận được cái này Xà Cảnh Long đối với mình không có cái gì ác ý.

Thời khắc này Xà Cảnh Long phẳng phát hóa thành biển sâu giao long, hình giọt nước thân thể giảm bớt nước lực cản, du động tốc độ thật nhanh.

Đột nhiên Phương Lâm trên mặt hiện ra vẻ khiếp sợ, ra hiện tại hần mắt top 500 gao địa phương, hách lại chính là một tòa to lớn hùng vĩ cung điện.

Một tòa đáy biển cung điện! Nơi này tại sao có thể có đáy biển cung điện.

Mảnh này đầm lầy khu đến tốt cùng ẩn giấu đi bí mật gì? Vì cái gì nơi này sẽ có một cái Viễn Cổ thời đại Xà Cảnh Long? Toà này đáy biển cung điện là ai kiến tạo?

Liên tiếp nghi vấn xuất hiện tại Phương Lâm trong đầu, trực giác nói cho hắn biết, một cái kinh thiên bí văn liền muốn mở ra!

Đầu này đáy biển thông đạo bề rộng chừng mười mét, toàn thân từ đen Diệu Tinh thạch kiến tạo, hai bên táo biển cùng san hô đang nhẹ nhàng lay động, đại lượng bong bóng đang nhanh chóng lên cao.

Khi Xà Cảnh Long thân thể rơi vào đáy biển trên lối đi thời điểm, trên lưng màu xanh vòng phòng hộ cũng biến mất không thấy gì nữa, thân thể cũng đang nhanh chóng thu nhỏ.

Phương Lâm kinh ngạc phát hiện, coi như tại đáy biển, cũng không có cảm giác được ngột thở, giống như tại đầu này đáy biển trên lối đi có thể bình thường hô hấp.

Dài hai mươi mét Xà Cảnh Long, phảng phất rút nhỏ gấp mười lần, nhìn chỉ có chừng hai mét, đi tại Phương Lâm phía trước.

Kim Bằng chim đại bàng nắm chặt cánh, lưng la lưng lay cùng Phương Lâm đi cùng một chỗ, đi theo Xà Cảnh Long hướng phía thông đạo một chỗ khác đi đến.

Cách mỗi khoảng ba mươi mét, liền có một viên dạ minh châu lơ lửng tại đáy biển trên lối đi phương, chiếu sáng phụ cận năm mươi mét đáy biển thông đạo.

Càng đi về phía trước, Phương Lâm nội tâm rung động lại càng lớn, trước mắt đáy biển cung điện tản ra khí thế cường đại, phảng phất bên trong cư trú tuyệt thế đại năng.

Cung điện chung quanh toàn bộ điêu khắc giương nanh múa vuốt thần long, như hoàng kim lân phiến nổi lên điểm điểm hàn quang, phảng phất tại nghiêng đón Phương Lâm đến.

"Cung điện này quá bá khí, trong truyền thuyết Đông Hải Long Vương ở lại Thủy Tinh cung cũng không gì hơn cái này đi!" Phương Lâm cảm thán nói.

Mấy chục cây ngọc trụ chống lên toàn bộ cung điện, ngọc trụ mặt điêu khắc thần long phảng phất có sinh mệnh lực, tại nước biển ba động dưới, sinh động như thật rất sống động.

Cung điện chung quanh bị vô số san hô bao trùm, hình thành tự nhiên phòng ngự, như là nở rộ đóa hoa, thật chặt vây lại tòa này đáy biển cung điện.

Xà Cảnh Long nhanh chóng đi đến cung điện trước cổng chính, đột nhiên vung vẩy đầu, hung hăng đụng vào một đôi cửa đồng.

"Đông đông đông!" Xà Cảnh Long liên tục ba lần va chạm cửa đồng, phát ra kinh người tiếng vang, bên cạnh nước biển nhanh chóng quay cuồng lên.

Phương Lâm càng thêm nghi ngờ, cái này Xà Cảnh Long thực lực có thể nhẹ nhõm chiến thắng Thiên Lang Quân chủ, vì cái gì đụng không ra cái này làm cung điện đại môn?

Ngay tại Phương Lâm dự định tiến lên kiểm tra tòa này cửa đồng chất liệu lúc, Xà Cảnh Long cái đuôi đột nhiên cuốn lên bên cạnh Kim Sí Đại Bằng Điều, im lặng ném cửa đồng.

"Người muốn làm gì?" Phương Lâm vội vàng hỏi.

Xà Cảnh Long lạnh lùng nhìn Phương Lâm một chút, sau đó tiếp tục múa cái đuôi, mặc cho Kim Sí Đại Bằng Điều máu tươi nhỏ xuống tại đồng trên cửa.

Hắn là nó giống dùng Kim Bằng tinh huyết mở ra đạo này cửa đồng? Nhìn lấy Xà Cảnh Long biểu hiện, Phương Lâm phảng phất ý thức được cái gì.

Một tòa cần Thần thú hậu duệ tinh huyết mới có thể mở ra đáy biển cung điện, tất nhiên ẩn giấu đi kinh thiên động địa đại bí mật!

Tinh táo, nhất định phải giữ vững tinh táo! Phương Lâm bước nhanh đi đến Xà Cảnh Long sau lưng, kiên nhẫn chờ đợi dây đối với đồng cửa mở ra.

Lên làm trăm giọt Kim Bằng tinh huyết xuyên vào đến cửa đồng nội bộ thời điểm, rốt cục phát sinh không thể tưởng tượng biến hóa.

Cả tòa cung điện nổi lên ngập trời linh quang, phảng phất biến thành một tôn cung điện hình pháp bảo, một đạo vô hình pháp trận phòng ngự xuất hiện tại Phương Lâm sau lưng.

Dưới chân đáy biển trong thông đạo bộ nước biển bỗng nhiên quay cuồng lên, nhanh chóng hướng hai bên tách ra, phảng phất bị lực lượng nào đó ngăn cách.

Một đạo màu đen nhánh hình rồng thiểm điện trực tiếp bỏ vào cung điện cửa đồng, phảng phất đánh nát một khối cổ lão gương đồng, cửa đồng trong khoảnh khắc hóa thành mảnh vỡ biến mất không thấy gì nữa.

Một cổ cuộn cuộn uy mãnh khí tức từ trong cung điện bộ bạo phát đi ra, giống như một vị đến viễn cổ thể giới thần long khôi phục, tản mát ra không thể ngăn cản long uy.

"Nơi này không hồ là một tòa Long Vương cung điện à?" Phương Lâm ngây ngốc nhìn lấy phía trên trôi nổi hình rồng linh khí.

Lòng hiếu kỳ mãnh liệt khiến cho Phương Lâm bước ra bước chân tiến tới, Xà Cảnh Long cũng không có ngăn cản, đi theo Phương Lâm sau lưng đi vào tòa này đáy biển cung điện.

"Người trẻ tuổi, hoan nghênh đi vào Thủy Tinh cung!" Một tiếng nói già nua đột nhiên tại trong cung điện bộ vang lên.

Phương Lâm trong nháy mắt nhảy dựng lên, thất kinh hỏi: "Là ai, ai đang nói chuyện?"

Đề Phương Lâm ngạc nhiên sự tình phát sinh, Xà Cảnh Long thân hình nhanh chóng phát sinh biến hóa, trong khoảnh khắc hóa thành một vị lão nhân, hai mắt sáng ngời hữu thần.

Cái này vị lão nhân râu ria tuyết trắng, trên mặt hiện lên nếp nhăn, người mặc một bộ trường bào màu xám đen, trước ngực khảm nam lấy một đầu oai hùng thần long.

"Người có thể gọi ta Ngao Ân!" Ngao Ân vừa cười vừa nói.

"Ngao Ân?" Phương Lâm miệng bên trong lẩm bẩm, đột nhiên lớn tiếng hỏi: "Người là long tộc người?"

Lão đầu này là Xà Cảnh Long huyền hóa ra tới, họ Ngao, Phương Lâm trước tiên liền nghĩ tới tiếng tăm lừng lẫy Tứ Hải Long Vương.

Trong truyền thuyết ngao họ phi thường hiếm thấy, tại toàn bộ Trung quốc thần tiên hệ thống ở trong, có vẻ như chỉ có long tộc nhân tài họ Ngao.

"Không sai, ta chính là long tộc thành viên! Là Xà Cảnh Long nhất tộc vương giả!" Ngao Ân thanh âm rất bình thản, không có chút nào cảm giác tự hào.

Thế nhưng là Xà Cảnh Long tính thế nào là long tộc thành viên? Chẳng lẽ nói khủng long nhất tộc cũng là long tộc chi nhánh?

Phương Lâm phát hiện đầu óc của mình có chút quá tải, chỉ có thể lúng túng nhìn lấy Ngao Ân, hỏi: "Ngao Ân tiên bối, ngài tại sao lại ở chỗ này?"

"Người chỉ là mảnh này đàm lầy vẫn là cái thế giới này?"

Ngao Ân trả lời phảng phất xen lẫn hai cái ý tứ, thật sâu bắt lấy Phương Lâm lòng hiếu kỳ, hai con mắt tràn ngập khát vọng nhìn lấy Ngao Ân.

"Ta nội tâm có rất nhiều nghi vấn, xin tiên bối vì ta giải đáp!" Phương Lâm kích động nói.

Ngao Ân phảng phất nhìn ra Phương Lâm nội tâm suy nghĩ, hai tay nhẹ nhàng mở ra, lạnh nhạt nói ra: "Cũng tốt, ta chính có có nhiều vấn đề muốn hỏi người."

"Tiên bối, cứ hỏi!" Phương Lâm thẳng thắn nói ra.

"Trên người người vì cái gì có Tru Tiên Kiếm khí?" Ngao Ân lời nói giống như một thanh lợi kiếm hung hăng cắm ở Phương Lâm ngực, dọa đến Phương Lâm lui lại mấy bước.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186:: Long tộc bí vấn

Tru Tiên Kiếm khí cùng Phong Thần đồ giám là Phương Lâm bí mật lớn nhất, cho tới bây giờ chưa nói với bất luận kẻ nào, Ngao Ân là làm sao mà biết được?

Theo Ngao Ân ánh mắt sắc bén dừng lại tại Phương Lâm trên mặt, Phương Lâm tim đập nhanh hơn, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Đầu này Xà Cảnh Long biết Tru Tiên Kiếm khí, vậy liền khẳng định mình bạch Tru Tiên Kiếm khí ý vị như thế nào, cảm giác nguy hiểm mãnh liệt tự nhiên sinh ra.

Hồng Hoang thứ nhất sát trận! Phàm là nghe nói qua Tru Tiên Kiếm khí người, không ai có thể ngăn cản sự cảm dỗ của nó.

"Tiểu tử, không cần khẩn trương, coi như ta biết trên người ngươi có Tru Tiên Kiếm khí, ta cũng sẽ không đối với ngươi như vậy?" Ngao Ân đột nhiên cười nói.

Nhẹ nhàng khoan khoái tiếng cười trong nháy mắt phá vỡ không khí khẩn trương, toàn bộ cung điện lộ ra phá lệ vắng vẻ, hồi âm tại không gian bên trong qua lại.

Phương Lâm sắc mặt đỏ bừng, lúng túng cười nói: "Xin tiền bối thứ lỗi, Tru Tiên Kiếm khí là văn bối bí mật lớn nhất!"

"Ha ha ha! Ngươi nhìn đây là cái gì?" Ngao Ân tay phải nhẹ nhàng huy động, một đường kiếm khí vô hình từ đầu ngón tay bắn ra tới.

Đạo kiếm khí này ẩn chứa băng lãnh khí tức, tản ra bi thống cùng tuyệt vọng, bổ sung lấy nồng hậu dày đặc sát cơ, từ Phương Lâm trước mắt thổi qua.

"Tru Tiên Kiếm khí!" Phương Lâm cả kinh nói, hần làm sao cũng không nghĩ tới đầu này Xà Cảnh Long thế mà cũng có thể thi triển Tru Tiên Kiếm khí.

Tại hần trong ấn tượng, Tru Tiên Kiếm khí chính là Tiết giáo Thông Thiên giáo chủ đặc hữu công pháp, nhất là nổi tiếng tam giới Tru Tiên kiếm trận.

Mình ngoài ý muốn tại Tru Tiên luân hồi trận kích hoạt Phong Thần đồ giám, đụng đại vận lĩnh ngộ được Tru Tiên Kiếm khí, có thể nói hoàn toàn đều là vận khí.

Vì cái gì đầu này Xà Cảnh Long cũng có thể thi triển Tru Tiên Kiếm khí? Phương Lâm trong hai tròng mắt khắc lấy thật sâu nghi vấn.

Ngao Ân như không có chuyện gì xảy ra nhìn lấy Phương Lâm, nhàn nhạt nói ra: "Trong lòng ngươi khẳng định sẽ có rất nhiều nghi vấn a? Ta đến chậm rãi giải thích cho ngươi đi!"

"Toà này Thủy Tinh cung đến từ Hồng Hoang Tiên Vực, mà ta cũng là Hồng Hoang Tiên Vực long tộc chi nhánh Xà Cảnh Long vương giả. Nhưng long tộc từ sinh ra đến nay, long tộc Long Vương chính là ngũ trảo Thần Long nhất tộc, mà Phách Vương Long cùng Xà Cảnh Long cho tới bây giờ đều là long tộc bàng chi, nếu là muốn cạnh tranh Long Vương vị trí, nhất định phải lột xác thành Ngũ Trảo Kim Long!"

Trong truyền thuyết Tứ Hải Long Vương cũng đều là Ngũ Trảo Kim Long, Phương Lâm tâm bên trong rất rõ ràng, hướng phía Ngao Ân nhẹ nhàng gật đầu, ra hiệu hần nói tiếp.

"Đột nhiên có một ngày, Tiên Vực phát sinh kinh thiên động địa dị biến, không gian vỡ vụn hình thành vô số lỗ đen, rất nhiều thành danh đã lâu Chuẩn Thánh bị cuốn ở trong hắc động, liền ngay cả ngay lúc đó Thiên Đế cùng Vương Mẫu cũng khó thoát độc thủ, long tộc Tứ Hải Long Vương cũng đồng dạng biến mất không thấy gì nữa, sau đó Phách Vương Long vương giả Ngao Thanh liền muốn nhân cơ hội này chinh hợp Tứ Hải long tộc rồng, trở thành long tộc duy nhất Long Vương." Nói đến đây, Ngao Ân trên mặt hiện ra không hiểu phần nộ.

Tất cả Chuẩn Thánh đều bị lỗ đen cuốn đi rồi? Phương Lâm trong đầu lặp đi lặp lại hiện ra câu nói này.

Hồng Hoang Tiên Vực đến tột cùng chuyện gì xảy ra? Thế mà ngay cả tu vi kinh thiên động địa Chuẩn Thánh cũng khó khăn trốn độc thủ!

"Không chỉ là trong Long tộc loạn, toàn bộ Tiên Vực đều ở trong một mảnh hỗn loạn, ước chừng đã trải qua hơn năm nghìn năm, Tiên Vực tại dần dần khôi phục bình ổn."

Ngao Ân ngữ khí rất bình thản, phảng phất tại tự thuật cùng mình không liên hệ sự tình, lại càng thêm khơi gợi lên Phương Lâm lòng hiếu kỳ.

"Ngươi có phải hay không đang nghĩ ta đến tột cùng tại biểu đạt cái gì?" Ngao Ân khóe miệng hiện ra một vòng thần bí tiểu dung.

Phương Lâm sững sờ, hỏi: "Ta muốn biết chính là ngài tại sao lại xuất hiện ở Hồng Hoang giới, còn có vì sao lại ở đầm lầy khu?"

Đến từ Tiên Vực cường giả, Xà Cảnh Long nhất tộc vương giả, Ngao Ân bản thân liền ẩn giấu đi quá nhiều bí mật.

"Ngươi sai! Ta không phải ở lại đây, ta là bị phong ấn ở nơi này!" Ngao Ân sắc mặt âm trầm, ngữ khí trong nháy mắt băng lãnh xuống tới.

"Vừa rồi ngài nói nơi này là Thủy Tinh cung? Truyền thuyết đây chính là Long Vương cung điện, làm sao lại giấu ở đầm lầy khu phía dưới?"

Phương Lâm trong đầu hiện lên một đạo linh quang, đột nhiên nghĩ tới Ngao Ân mới vừa nói qua tòa cung điện này danh xưng.

Nhắc lên Thủy Tinh cung, Phương Lâm nhớ tới ý niệm đầu tiên liền là bên trong cất kỹ vô số thiên tài địa bảo, Tiên gia bình khí!

Ngao Ân phảng phất nghĩ tới cái gì, thần sắc ảm đạm, bùi ngùi thở dài nói: "Không sai, nơi này chính là Thủy Tinh cung, Bắc Hải Long Vương cung điện!"

Hồng Hoang long tộc chia làm đông nam tây bắc tứ hải, Tứ Hải Long Vương cung điện đều để Thủy Tinh cung, nhưng mà Xà Cảnh Long lại là Đông Hải

Long tộc chi nhánh.

"Bắc Hải Long Vương cung điện? Nghe ý của ngài, Xà Cảnh Long nhất tộc không thuộc về Bắc Hải quân hạt?" Phương Lâm hỏi dò.

"Chúng ta Xà Cảnh Long là Đông Hải Long tộc chi nhánh, Phách Vương Long là tây Hải Long tộc chi nhánh, Dực Long thuộc về nam Hải Long tộc, Man Long thuộc về bắc Hải Long tộc."

Phương Lâm thật sâu bị chấn động, Xà Cảnh Long, Phách Vương Long, Dực Long cùng Man Long đều là hung mãnh ăn thịt tính khủng long, long tộc quả nhiên là bách thú Vương tộc.

"Ta là bị Man Long Vương phong ấn tại Thủy Tinh cung, nhất định phải lâu dài ngủ say, gặp được Thần thú hậu duệ tinh huyết mới có thể thức tỉnh một đoạn thời gian."

Ngao Ấn như không có chuyện gì xảy ra nhìn lấy Kim Sí Đại Bằng Điều, làm cho Kim Sí Đại Bằng Điều vội vã cuống cuống, phăng phát trong chớp mắt liền bị Ngao Ấn tù binh.

"Tiền bối không phải là muốn đem Kim Bằng lưu tại nơi này, định kỳ thu thập tinh huyết a?"

Phương Lâm lời nói để Kim Sí Đại Bằng Điều càng căng thẳng hơn, thận trọng trốn đến Phương Lâm sau lưng, sợ Ngao Ấn lại đột nhiên ra tay nắm lấy nó.

Ngao Ấn lắc đầu nói ra: "Muốn muốn giải khai trên người ta phong ấn, chỉ ít cần Tứ Hải long tộc tinh huyết, cái này Kim Bằng tinh huyết không rất tinh khiết!"

Tứ Hải long tộc tinh huyết? Phương Lâm im lặng gãi gãi đầu da, bên trên đi nơi nào tìm Tứ Hải long tộc hậu duệ!

"Tiểu tử, ngươi liền không nên suy nghĩ nhiều, ta nói Tứ Hải long tộc cũng không phải là chỉ là ngũ trảo Thần Long nhất tộc!" Ngao Ấn lời nói để Phương Lâm thể hồ quán đĩnh.

"Tiền bối cũng phải cần ta trước đi tìm Tứ Hải long tộc hậu duệ, trợ giúp ngài mở ra phong ấn?" Phương Lâm dần dần minh bạch Ngao Ấn ý nghĩ.

Ai đều không thích bị người phong ấn, huống chi này người vẫn là cao ngạo long tộc.

Ngao Ấn gật đầu, tiếp tục nói ra: "Không tệ, ta muốn về đến Hồng Hoang Tiên Vực đi xem một chút, long tộc đến tột cùng biến thành dạng gì?"

"Ta chỉ là Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên thực lực, chỉ sợ không có cách nào hoàn thành tiền bối nhắc nhở a!" Phương Lâm cười làm lành nói.

Tứ Hải long tộc đây chính là thực lực cường đại Linh thú, lấy Phương Lâm thực lực trước mắt, coi như tìm được, nói không chừng đều không đủ người ta nhét kẻ răng.

"Ngươi có thể ở hậu điện bên trong tìm kiếm ba kiện bảo bối!" Ngao Ấn nhàn nhạt nhìn lấy Phương Lâm, một bộ ăn chắc Phương Lâm đáng vẻ.

Trước mắt gã thiếu niên này, người mang Tru Tiên Kiếm khí, còn biết Tứ Hải Long Vương cung điện liền là Thủy Tinh cung, chẳng lẽ sẽ không đổi trong đó bảo bối động tâm?

Đối với điểm này, Ngao Ấn không hoài nghi chút nào, Phương Lâm khẳng định sẽ đáp ứng, sau đó mặt mũi tràn đầy mừng rỡ đi chọn lựa bảo bối.

"Ta có cái yêu cầu!" Phương Lâm nói thẳng.

Ngao Ấn nụ cười trên mặt trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, lạnh lùng nói ra: "Làm người không thể quá tham lam, nhớ kỹ, ngươi không có cò kè mặc cả tư cách!"

"Ta có thể thay tiền bối tìm kiếm Tứ Hải long tộc tinh huyết, nhưng là ta hi vọng tiền bối có thể trước trị liệu Kim Bằng! Nó là của ta đồng bạn!"

Kim Sí Đại Bằng Điều bản thân bị trọng thương, lấy Phương Lâm năng lực, căn bản là không có cách đuổi ra viện trợ chi thủ, mà trước mắt Xà Cảnh Long lại hoàn toàn có năng lực này!

"Trong hậu điện có một cái hộp gỗ từ đàn, bên trong chứa mười hai hạt tinh cực đan, phục dụng về sau có thể trong khoảnh khắc để nó khôi phục!"

Phương Lâm hướng phía Ngao Ấn thật sâu cúi đầu, nhưng sau đó xoay người hướng phía hậu điện đi đến.

Chương 187:: Bảo Liên đăng

Thủy Tinh cung nội bộ trong suốt trong suốt, phi thủy lục ngọc như là trong bầu trời đêm ngôi sao không thể đếm, tràn đầy thiên địa linh khí.

Hậu điện cách chính điện không đến ba khoảng trăm thước, Phương Lâm yên lặng đi qua một đầu xanh biếc thông đạo, ánh mắt tại bốn phía xuyên thẳng qua.

Cứ tới đến Hồng Hoang giới thời gian rất lâu, nhưng Phương Lâm chưa bao giờ từng nghĩ mình lại có cơ hội đến Thủy Tinh cung bên trong nhìn một chút.

Hậu điện hiện lên hình Kim Tự Tháp, trên đỉnh tháp khảm đập lấy một khóa to lớn Dạ Minh Châu, phảng phất một vòng trăng non treo ở bầu trời đêm.

Dạ Minh Châu tản ra hào quang chói sáng, đuổi đi phụ cận tất cả hắc ám, lẳng lặng nhìn xuống cả tòa cung điện.

Phương Lâm hít một hơi thật sâu, nhẹ nhàng đẩy ra hậu điện đại môn, giống như tại rào bước tiến lên một mảnh tiệm lĩnh vực mới.

"Két!" Đại môn phát ra rõ ràng thanh âm, một đạo hình rồng thiểm điện xẹt qua Phương Lâm hai con ngươi.

"Đã đi vào Thủy Tinh cung, liền phải cảnh giác cao độ, tuyền ra chân chính lợi hại bảo bối!" Phương Lâm tâm thái rất lạc quan.

Ngao Ấn đã cho phép Phương Lâm ở hậu điện lựa chọn ba kiện bảo bối, loại này cơ hội trời cho tuyệt đối không thể bỏ qua.

Đi vào hậu điện, đủ mọi màu sắc linh quang tốc thẳng vào mắt, Phương Lâm cảm giác phảng phất mình xuất hiện tại một đạo thất thái trong không gian.

"Quả nhiên đều là thiên tài địa bảo a! Thất Diệu tinh thạch, vạn năm hàn ngọc, tím vương tham gia, bên kia còn chất đồng lấy đếm không hết bình khí!"

Thủy Tinh cung quả nhiên danh bất hư truyền! Tuy nói Bắc Hải Long Vương không có Đông Hải Long Vương danh khí lớn, nhưng trân tàng bảo bối lại không phải là giả.

Phương Lâm khiếp sợ không thôi, tay phải nhẹ nhàng vuốt ve một khối màu đỏ mã não thạch, phảng phất một đoá vừa mới vọt ra mặt biển đám mây.

Cái này Thủy Tinh cung là Bắc Hải Long Vương tất cả? Thế nhưng là đầu này Xà Cảnh Long vì cái gì có tư cách để cho ta tiến đến chọn lựa?

Hắn là hắn là nơi này thủ hộ giả? Phương Lâm nhẹ nhàng lắc đầu, dứt khoát không còn suy nghĩ trong đó hoang mang cùng mâu thuẫn.

Lựa chọn thích hợp bảo bối, mới là hắn tiến đến duy nhất mục đích.

Ánh mắt đảo qua hậu điện, cuối cùng rơi vào một khối hộp gỗ từ đàn bên trên, hộp thân điêu khắc hoa, chim, cá, sâu, tản ra nhàn nhạt mùi thơm.

Một đạo như có như không linh quang bao phủ tại hộp gỗ từ đàn, Phương Lâm tâm bên trong rất rõ ràng làm là như vậy vì phòng ngừa bên trong đàn được được hiệu xói mòn.

Tiến lên mấy bước, Phương Lâm mở ra khối này hộp gỗ từ đàn, lập tức một đạo tinh khiết linh khí đập vào mặt, tinh cực đan như hàn tinh lấp lóe.

Mười hai hạt tinh cực đan chính tề bày đặt ở trong đó, phảng phất thiên đạo mười hai chòm sao, tụ tập tại hộp gỗ từ đàn nội bộ.

"Ngao Ấn tiền bối nói chỉ cần một hạt tinh cực đan liền có thể để Kim Bằng khôi phục như lúc ban đầu, vậy ta liền lấy trong đó một hạt đi!" Phương Lâm tự lẩm bẩm.

Từ bỏ còn lại tinh cực đan, cũng không có nghĩa là Phương Lâm không có lòng tham lam.

Xà Cảnh Long Ngao Ấn chỉ cho phép Phương Lâm ở chỗ này lựa chọn ba kiện bảo bối, về phần tinh cực đan thì là phá lệ đưa tặng, điểm này hắn lòng dạ biết rõ.

Phương Lâm lấy ra một hạt tinh cực đan bỏ vào trong ngực, sau đó bắt đầu lựa chọn mình muốn bảo bối.

Đến tốt cùng muốn lựa chọn cái gì bảo bối, Phương Lâm tâm bên trong không có tính toán gì, quyết định xem trước một chút có hay không thích hợp bản thân.

"Trường Sinh lệnh, thoát nhìn là một khối phòng ngự tính pháp bảo? Có vẻ như không có chỗ nào dùng a?" Phương Lâm thử đưa vào một đạo linh lực.

Thế mà không có bất kỳ cái gì phản ứng! Phương Lâm lắc đầu tiện tay ném qua một bên.

"Thông Thiên Vu Thập! Vẫn là không có bất kỳ phản ứng nào!" Phương Lâm lần nữa ném tới bên cạnh.

Liên tục không ngừng tìm kiếm lấy pháp khí, Phương Lâm cảm giác đến sự kiên nhẫn của mình đều nhanh làm hao mòn sạch sẽ, tất cả binh khí giống như cũng không thể dung nạp linh lực của hắn.

Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ là bởi vì linh lực của ta đẳng cấp quá thấp, nhất định phải Hồng Hoang Tiên Vực linh lực vận chuyển sao?

Nhìn lấy linh quang lấp lóe pháp khí, Phương Lâm âm thầm thở dài, chỉ có thể tạm thời trước từ bỏ, quyết định nhìn xem những cái kia thiên tài địa bảo.

Thất Diệp Hàn Tâm Thảo, ẩn chứa nồng hậu dày đặc Thủy hệ linh lực, sinh trưởng tại vạn niên hàn băng quật, có thể nói phương mao lân giác.

Phượng Hoàng gỗ, Phượng Hoàng Niết Bàn về sau đốt cháy thần thụ ngô đồng của Phượng Hoàng lưu lại cháy gỗ, mệnh môn Hòa hệ linh lực tản ra kinh người nhiệt lượng.

Tỳ Thủy Châu, tránh gió châu, Vạn Niên Sâm Vương, tím Ngọc La hoa lan, phi thủy tuyết lê, ngàn năm trân châu, cho Phương Lâm mang đến trước nay chưa có kinh hỉ.

"Rốt cuộc muốn tuyển cái gì đâu?" Phương Lâm thương thấu đầu óc.

Đột nhiên một chiếc xanh biếc đèn xuất hiện tại Phương Lâm trước mắt, chín đóa cánh sen tràn đầy lục quang, phảng phất sóng sò sò hoa sen.

Thanh Liên! Phương Lâm trong lòng hơi động, nhanh chóng đi ra phía trước, duỗi tay cầm lên xanh tươi Liên Hoa Đăng.

"Ồ! Chiếc đèn này tại sao không có bắc đèn?" Phương Lâm cẩn thận kiểm tra một chút cái này ngọn màu xanh lá đèn.

Phải tay nắm chặt đuôi đèn, một cổ ưu thương cảm xúc tràn ngập tại Phương Lâm trong lòng, giống như chiếc đèn này ẩn giấu đi một phần khó mà nói nên lời tình cảm.

Không biết chuyện gì xảy ra, trực giác nói cho Phương Lâm, mình muốn lựa chọn chiếc đèn này.

Phương Lâm làm việc luôn luôn quả quyết, hần tin tưởng trực giác của mình, tiếp tục nắm chiếc đèn này đi chọn lựa những pháp bảo khác.

"Còn thừa lại hai lần cơ hội! Công kích cùng phòng ngự, cả hai đều muốn lựa chọn một kiện!" Phương Lâm tâm bên trong hạ quyết tâm.

Công kích đương nhiên muốn lựa chọn binh khí, phòng ngự lựa chọn tốt nhất chiến giáp hoặc là chiến y, công kích phòng ngự hoàn mỹ cân bằng.

Về phần tăng lên cảnh giới đan dược, Phương Lâm cũng không có đi chọn lựa, dù sao hắn còn có một cái bị Khương gia cùng Từ Hàng Tĩnh Trai đều coi trọng Từ Kim Hồ Lô.

Đây chính là một cái trang đan thuốc hồ lô, bên trong còn có một số linh đan, cũng liền thúc đẩy Phương Lâm yên tâm đi chọn lựa vừa lòng đẹp ý pháp bảo.

Hạ quyết tâm lựa chọn chiến giáp hoặc là chiến y, Phương Lâm xoay người, bàn tay màu xanh đột nhiên huyền hóa ra đến, thu hồi lại một kiện chiến y màu trắng.

Cái này kiện chiến y màu trắng tên là: ánh trắng chiến y, treo ở một thanh Phương Thiên Họa Kích phía trên, không nhuộm bụi trần, Phương Lâm thứ liếc thấy trúng.

Lấy Phương Lâm trong mắt căn bản là không có cách phân biệt những binh khí này cùng chiến y khác nhau, mỗi một kiện đều vượt ra khỏi hắn nhận biết trình độ, chỉ có thể dựa vào cảm giác chọn lựa.

Còn thừa lại cuối cùng một kiện!

Binh khí muốn lựa chọn cái gì? Dao thương, đều là binh khí ở trong lực công kích tương đối bá đạo, không quá thích hợp mình.

Lựa chọn cùng mình phẩm tính tương xứng hợp, còn muốn cùng mình tu luyện công pháp tương xứng hợp, chỉ có thể lựa chọn một thanh kiếm.

Hậu điện ở giữa nhất vách tường treo một thanh hàn quang bắn ra bốn phía trường kiếm, chuôi kiếm ra còn quấn một đầu Thanh Long, tản ra khí khái hào hùng khí thế bức người.

Trên thân kiếm điêu khắc hai cái chữ triện, hoảng hốt ở giữa có thể nhìn thấy trong thân kiếm quay quanh lấy thần long.

Bản Long kiếm!

Có thể bị Long Vương cất giữ bảo kiếm, hơn nữa còn có thể lấy rồng đến mệnh danh, thanh kiếm này tất nhiên có không thể tầm thường so sánh lai lịch!

Phương Lâm mừng rỡ đi ra phía trước, lấy xuống thanh này Bản Long kiếm.

"Bàn Long kiểm, liền tuyền người ! Chúng ta về sau liền muốn cùng một chỗ chiến đấu!" Phương Lâm nhẹ nhàng vuốt ve thân kiểm, hàn khí trong nháy mắt tập kích toàn thân.

Liên Hoa Đăng, ánh trắng chiến y cùng Bàn Long kiểm, Phương Lâm mang theo tự mình lựa chọn ba món pháp bảo rồi đi hậu điện.

Thủy Tinh cung chính điện, Ngao Ân lạnh lùng nhìn lấy Kim Sí Đại Bằng Điều, hai chân xếp bằng ngồi dưới đất trên bệ, thẳng đến Phương Lâm ra hiện tại hần trước mắt.

"Tiền bối, ta đã chọn tốt ba món pháp bảo!" Phương Lâm giơ lên trong tay ba món pháp bảo.

Ngao Ân nhân nhật nhìn thoáng qua nói ra: "Ánh trắng chiến y cùng Bàn Long kiểm đều là đỉnh cấp Tiên Khí, về sau người liền sẽ phát hiện bọn chúng uy lực chân chính."

"Cái này Liên Hoa Đăng là lai lịch gì? Vì sao bên trong không có bắc đèn?" Phương Lâm đem Liên Hoa Đăng đặt ở Ngao Ân trước người.

"Không có bắc đèn?" Ngao Ân cầm lấy Liên Hoa Đăng, sa vào đến trong trầm tư.

Trong đầu hiện ra từng mảnh từng mảnh hình ảnh, một vị đoan trang tú lệ, điềm tĩnh thành thạo tiên nữ tay nâng một chiếc Liên Hoa Đăng, ngăn cản Thiên Đình thiên binh thiên tướng.

Ngon lửa u lam tại Liên Hoa Đăng thiêu đốt, trong khoảnh khắc hóa thành một cái biển lửa đốt sạch sẽ đầy trời ô uế.

Luồng ngọn lửa màu xanh lam kia liền là cái này ngọn Liên Hoa Đăng bắc đèn! Đây là một chiếc so Bàn Long kiểm càng thêm lợi hại tuyệt thế Tiên Khí.

Ngao Ân trầm mặc thật lâu, mở miệng nói ra: "Có lẽ người nghe nói qua chiếc đèn này danh tự? Cứ việc không có bắc đèn, nhưng vẫn là đỉnh cấp Tiên Khí!"

"Chiếc đèn này còn có cái gì lai lịch sao?" Phương Lâm hù dọa mà hỏi, hần nhất thời bán hội thật không có nhớ tới, cũng không hề dùng tâm đi suy đoán.

"Nó gọi Bảo Liên đăng!" Ngao Ân nhẹ nhàng nói.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 188:: Hồng Hoang cấm kỵ

Bảo Liên đăng! Cái từ này từ Ngao Ân miệng bên trong nhảy lúc đi ra, Phương Lâm bên tai phảng phát vang lên liền miên không dứt kinh lời.

Một chiếc màu xanh biếc đèn hoa sen tạo nên truyền thuyết thần thoại, trên địa cầu Trung Quốc có thể nói là nổi tiếng.

Có lẽ rất nhiều người không nhất định biết Trung quốc thần tiên là như thế nào phân chia đẳng cấp, nhưng rất nhiều người cũng đều biết Bảo Liên đăng truyền thuyết.

Trầm hương cứu mẹ, thiên tiên phối, đây đều là mọi người đều biết tiên hiệp cổ sự, đặc biệt là trầm hương cứu mẹ, càng là chiếm được già trẻ yêu thích.

Truyền thuyết Trầm Hương Đình đầu Bảo Liên đăng, cầm trong tay Khai Thiên Phủ, bỏ ra Hoa Sơn cứu ra bị phong ấn Tam Thánh Mẫu!

Phương Lâm ánh mắt dò dẫm, ngây ngốc nhìn lấy chiếc đèn này, suy nghĩ xuyên qua không gian cùng thời gian, phảng phát trở lại bỏ ra Hoa Sơn thời khác.

"Cái này ngọn Bảo Liên đăng, người phải thật tốt đảm bảo, ngàn vạn không thể lấy ra để cho người khác nhìn thấy!" Ngao Ân trịnh trọng nói.

"Ngài không biết nơi này cất giấu Bảo Liên đăng sao? Ngài không phải Thủy Tinh cung thủ hộ giả sao?" Phương Lâm tâm đầu nghi hoặc càng sâu hơn.

Ngao Ân thế mà không biết Thủy Tinh cung trong hậu điện cất giấu Bảo Liên đăng, vậy cái này ngọn Bảo Liên đăng là bị ai thả tiến Thủy Tinh cung ?

Cầm trong tay Bảo Liên đăng Tam Thánh Mẫu, thực lực cũng là có thể trấn áp tam giới, làm sao có thể vứt bỏ cái này thiên tài địa bảo!

Ngao Ân lắc đầu nói ra: " có lẽ Tam Thánh Mẫu có ý nghĩ khác, có lẽ là gặp kiếp nạn?

"Gặp kiếp nạn?" Phương Lâm trong đầu xẹt qua một đạo thiểm điện, Tiên Vực không gian xé rách, Chuẩn Thánh đều bị cuốn vào Vô Tận trong hắc động.

"Cái này rất có thể! Nếu không Bảo Liên đăng cũng sẽ không mất đi bắc đèn!" Ngao Ân trầm tư một lát.

Ngao Ân đem Bảo Liên đăng đưa cho Phương Lâm, sau đó nhìn Phương Lâm lấy ra tinh cực đan dứt tới Kim Sí Đại Bằng Điều miệng bên trong.

"Còn có một chút, ngươi nhất định phải nhớ rõ ràng!" Ngao Ân thanh âm trở nên âm trầm

"Xin tiên bối phân phó!"

"Tuyệt đối không thể sử dụng Tru Tiên Kiếm khí, nếu như không phải dùng không thể , nhất định phải cam đoan không lưu người sống!" Ngao Ân lạnh lùng phân phó nói.

Phương Lâm tâm bên trong nổi lên mơ hồ, không cho dùng Bảo Liên đăng, cũng có thể hiểu được, dù sao tài không lộ ra ngoài.

Nhưng không cho sử dụng Tru Tiên Kiếm khí, lại làm cho Phương Lâm tâm bên trong càng thêm mê hoặc, sắc mặt hiện ra một tia mê mang.

"Khả năng trong lòng ngươi sẽ có rất nhiều hoang mang, nhưng cần phải nhớ kỹ lời nói của ta! Tru Tiên Kiếm ý tại Hồng Hoang Tiên Vực là cấm kỵ, tuyệt đối cấm kỵ!"

Hồng Hoang Tiên Vực cấm kỵ! Phương Lâm tâm bên trong lần nữa nổi lên thao thiên cự lãng, Ngao Ân lời nói mang đến cho hắn rất lớn trùng kích.

Tiên Vực sụp đổ, Chuẩn Thánh cấp bậc nhân vật đều bị cuốn vào đến Vô Tận lỗ đen, trong Long tộc loạn, Bắc Hải Thủy Tinh cung bị phong ấn ở Hồng Hoang giới.

Trong truyền thuyết Bảo Liên đăng vậy mà bị mất trọng yếu nhất bắc đèn, uy chấn tam giới lục đạo Tru Tiên Kiếm khí vậy mà trở thành Hồng Hoang cấm kỵ.

"Tiên bối Tru Tiên Kiếm khí là như thế nào có được?" Phương Lâm quý thần xui khiến hỏi.

"Ta Tru Tiên Kiếm khí?" Ngao Ân lắc đầu, tay phải đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm màu xám, hách lại chính là Phương Lâm nhìn thấy qua Tru Tiên Kiếm!

"Đây là Tru Tiên Kiếm! Làm sao lại tại trong tay tiên bối?"

Phương Lâm càng thêm chấn kinh , hắn nhớ rõ ràng Thương Minh phái Tru Tiên luân hồi trận Tru Tiên Kiếm giờ phút này chính lơ lửng tại trong thức hải bộ.

Ngao Ân nhàn nhạt nói ra: "Thanh này Tru Tiên Kiếm là phỏng chế , ẩn chứa một tia Tru Tiên Kiếm khí, vừa rồi Tru Tiên Kiếm khí liền là thanh kiếm này phát ra tới."

Lại có người giả tạo Tru Tiên Kiếm? Còn nguy tạo ra được Tru Tiên Kiếm khí, thật sự là Phương Lâm tầm mắt mở rộng.

"Loại này Tru Tiên Kiếm tổng cộng chín mươi chín thanh!" Ngao Ân lần nữa ném ra ngoài một cái làm cho người khiếp sợ tin tức.

Chẳng lẽ trong thức hải của mình cái kia thanh Tru Tiên Kiếm cũng là phỏng chế ? Nếu không Ngao Ân như thế nào cảm giác được trên người mình có Tru Tiên Kiếm khí?

"Ai có năng lực luyện chế ra cái này cỡ nào Tru Tiên Kiếm? Hắn đến tốt cùng muốn làm gì?" Phương Lâm cảm giác suy nghĩ của mình có chút hỗn loạn.

Ngao Ân khoát tay áo nói ra: "Chuyện này ngươi tạm thời không cần biết , chờ ngươi lấy tới tứ Hải Long tộc hậu duệ tinh huyết, đến lúc đó ta sẽ nói cho ngươi biết!"

"Ngươi cùng cái này Kim Bằng ở chỗ này tu luyện nửa canh giờ, sau đó ta liền đưa các ngươi rời đi Thủy Tinh cung!" Ngao Ân liền hướng phía Thủy Tinh cung hậu điện đi đến.

Thiên Lang Sơn đã nổi lên tuyết lông ngỗng, như là thiên nữ tại rơi vải lấy màu trắng cánh hoa, tùy ý phiêu đảng tại liên tiếp bên trong dãy núi.

"Đầu kia Linh thú đầu phảng phát giao long, cái cổ như là trường xà, lưng rộng lớn, nhục thân phòng ngự tương đương cường hãn, tuyệt không phải Hồng Hoang ghi lại Linh thú!"

Nghe xong Thiên Lang Quân chủ miêu tả, thánh lang con mắt tách ra đáng sợ tinh quang, thân hình khẽ động, trong nháy mắt biến mất tại thánh động ở trong.

"Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ đầu này sói nhận biết trong ao đầm đầu kia Linh thú? Ta muốn hiểu rõ lai lịch của nó." Thiên Lang Quân chủ nói một

mình.

Thiên Lang Quân chủ đột nhiên hóa thành một viên sao băng từ thánh động bắn ra đến, trực tiếp đuổi theo Thiên Lang thân ảnh bay đi.

"Thánh Lang đại nhân rời đi Thiên Lang Sơn!"

"Quân chủ có vẻ như cũng đi theo Thánh Lang đại nhân rời đi, nhanh đi thông tri chư vị trưởng lão!"

"Khả năng phát sinh đại sự gì!"

Thánh động trời bên ngoài sôi sục về sắc mặt dị biến, tất cả mọi người chấn kinh, vô số đạo tin tức bị nhanh chóng truyền tống ra ngoài.

Hai đạo lưu quang tại Thiên Lang Sơn trên không xuyên thẳng qua, phảng phất hai ngọn Khổng Minh đăng tại bông tuyết nương theo dưới, nhanh chóng hướng phía đầm lầy khu bay đi.

Ước chừng nửa canh giờ, Thiên Lang Quân chủ hòa Thiên Lang đồng thời xuất hiện tại đầm lầy khu phía trên.

Thiên Lang lạnh lùng nhìn lấy mảnh này ngô đồng Thiết thụ rừng, một đạo đoạ người thần lực ba động trong nháy mắt bao trùm toàn bộ đầm lầy khu, đang tìm Xà Cảnh Long.

"Mảnh này ngô đồng Thiết thụ rừng cổ quái kỳ lạ! Trước phá mất trận pháp này lại nói!" Thiên Lang Nguyên Thần ba động truyền lại cho Thiên Lang Quân chủ.

Đạo mạng trong nháy mắt quét sạch ngô đồng Thiết thụ, trong chớp mắt đem mấy ngàn khóa ngô đồng Thiết thụ chặn ngang chặt đứt, đổ xuống tại vô tận trong đầm lầy.

Thiên Lang Quân chủ bị đầu kia thần bí Linh thú trọng thương, trong lòng đè nén phần nộ, xuất đạo thời điểm không có bất kỳ cái gì giữ lại.

"Thật giống như ta nhớ đến lúc ấy đầu kia Linh thú đang ăn uống Kim Sí Đại Bằng Điều tinh huyết, có lẽ chúng ta có thể làm điểm Linh thú tinh huyết đến câu dẫn nó!"

Thiên Lang lạnh lùng nhìn lấy Thiên Lang Quân chủ, phải chân trước đột nhiên huy động, một giọt ả chứa cường đại linh lực tinh huyết nhỏ xuống đến đầm lầy nước bùn ở trong.

Bị bẻ gãy ngô đồng Thiết thụ lần nữa di hình hoán vị, tàn mất tại nước bùn phía trên cảnh lá toàn bộ bị thôn phệ, biến mất vô tung vô ảnh.

Một đầu đáng sợ Linh thú thời gian dần trôi qua từ nước bùn bên trong nổi lên, thon dài cái cổ tần ra đường cong đẹp, giao long đầu cao cao nâng lên.

"Liên là đầu này Linh thú!" Thiên Lang Quân chủ hai mắt đều muốn phun ra hỏa diễm.

Đầu này Linh thú vậy mà trực tiếp đánh Thiên Lang Quân chủ mặt, phần cừ hận này như là có thể làm cho Thiên Lang Quân chủ chịu đựng xuống tới.

Vừa vặn Thiên Lang giống như cùng đầu này Linh thú cũng nhận biết, rất có thể là cũ địch, nói không chừng có thể liên thủ xử lý nó.

Thiên Lang Quân chủ về mặt lạnh lùng, nắm chặt Thiên Lang chiến đao, hai mắt như là lợi kiếm nhìn chòng chọc vào Xà Cảnh Long.

"Quả nhiên là người đầu này lão Long!" Thiên Lang Nguyên Thần ba động run rẩy.

Lão Long? Đầu này Linh thú là rồng! Thiên Lang Quân chủ tâm bản trong nháy mắt dừng lại một chút, trách không được có được thân thể mạnh mẽ phòng ngự, nguyên lai nó là long tộc.

"Mũi chó quả nhiên linh mãnh, nhanh như vậy liền có thể phát hiện chỗ ẩn thân của ta!" Ngao Ân nhàn nhạt đáp lại nói.

Đầu này rồng lại có thể miệng nói tiếng người! Thiên Lang Quân chủ cảm giác bụng tim của mình có chút không chịu nổi.

Hồng Hoang giới Linh thú cũng không thể miệng nói tiếng người, đây là mọi người đều biết sự thật, cho dù là truyền thừa xa xưa long tộc cũng làm không được.

"Ngao Ân, ta chủ nhân đến cùng ở nơi nào?" Thiên Lang Nguyên Thần ba động thành linh xuất hiện khăn trương cùng bất an.

"Chân Quân tu vi kinh thiên động địa, uy chấn tam giới lục đạo, tới lui tự nhiên, từ trước đến nay không người ngăn cản? Trừ phi hắn cũng bị cuốn vào Vô Tận lỗ đen!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189:: Đạt thành hiệp nghị

Ngao Ấn giờ lên cao ngạo đầu, lạnh lùng nhìn lấy lơ lửng Thiên Lang, một nửa thân thể lún xuống tại đầm lầy nước bùn bên trong.

"Chủ nhân bị cuốn vào vô tận lỗ đen? Cái này sao có thể!"

Thiên Lang Nguyên Thần ba động tần suất nhanh chóng tăng lên, tâm tình cũng trở nên kích động lên.

Từng đợt thần bí khó dò Nguyên Thần ba động tại Ngao Ấn cùng Thiên Lang ở giữa giao lưu truyền lại, duy chỉ có Thiên Lang Quân chủ lại không cách nào lĩnh hội.

Đây là Hồng Hoang Tiên Vực đặc hữu thần thức giao lưu, Hồng Hoang giới từ xưa tới nay chưa từng có ai được chứng kiến, Thiên Lang Quân chủ tự nhiên hoàn toàn không hiểu.

Cái này hai con linh thú đến tốt cùng tại giao lưu cái gì? Hẳn là cùng Thất Nhạc viên có quan hệ?

Thiên Lang Quân chủ trong lòng nổi lên rất nhiều suy đoán, lại biểu hiện mười phần tỉnh táo đáng vẻ, nhàn nhạt nhìn lên trời sói cùng Xà Cảnh Long.

"Người muốn Ngũ Hành Tuyệt Liên?" Ngao Ấn cười lạnh lắc đầu.

"Vậy ta Ngũ Hành Tuyệt Liên bản thân liền là ta bồi dưỡng ra được, lại bị tiểu tử kia cho trộm đi, nhất định phải đem nó trả lại cho ta!"

Thiên Lang một đôi mắt sói lóe ra lục quang, phía sau lưng đột nhiên chấp lên phảng phất một tòa thạch cung kiêu, cho người ta một loại rất cường thế cảm giác.

Ngao Ấn quả quyết cự tuyệt nói: "Người tuyệt đối không thể giao cho người!"

"Thôi được! Xem ở trên mặt của người, tiểu tử kia ta liền mặc kệ, nhưng là nhất định phải đem Ngũ Hành Tuyệt Liên giao ra! Đây là ta ranh giới cuối cùng!"

Thiên Lang thái độ rất cường ngạnh, Ngũ Hành Tuyệt Liên đối với nó cực kỳ trọng yếu, là Nguyên Thần trở về bản thể mấu chốt, tuyệt đối không thể chứa có sai lầm.

"Không có chỗ thương lượng?" Ngao Ấn từ chối cho ý kiến mà hỏi.

"Tuyệt đối không có! Người khẳng định có thể thấy được cỗ này Thiên Lang nhục thân tính hạn chế quá lớn, ta nhất định phải trở về bản thể!" Thiên Lang giải thích nói.

Ngao Ấn trong lòng hơi động, đột nhiên đưa tin nói: "Người đi cho ta tìm kiếm tứ Hải Long tộc hậu duệ tinh huyết, ta giúp người đảm bảo nhục thân! Người cảm thấy thế nào?"

"Người cảm thấy ta có thể tin tưởng người?" Thiên Lang nhanh chóng đáp lại.

"Chỉ ít chúng ta bây giờ có cộng đồng mục đích, liền là quay về Hồng Hoang Tiên Vực! Trước đó, chúng ta có thể tạm thời liên minh!" Ngao Ấn lạnh nhạt nói.

Thiên Lang suy nghĩ sâu xa một lát, im lặng gật đầu, tiếp tục đưa tin nói: "Cũng tốt! Ta đem nhục thể của ta đưa đến người nơi này đến, người đi cho ta cầm lại Ngũ Hành Tuyệt Liên!"

Xà Cảnh Long đầu hơi rung nhẹ, sau đó chìm vào đến nước bùn nội bộ, hướng phía đáy biển Thủy Tinh cung bơi đi.

Đây là có chuyện gì? Bọn chúng đạt thành hiệp nghị rồi? Thiên Lang Quân chủ tâm bên trong mê hoặc trình độ lần nữa tăng lên.

Thiên Lang u hồn ánh mắt phảng phất trong đêm tối lười lè từ Thiên Lang Quân chủ thân bên trên đảo qua, nhàn nhạt linh quang tràn ngập tại thân sói, bỗng nhiên biến mất tại đầm lầy khu.

"Cứ đi như thế? Ta còn tưởng rằng có thể đánh nhau đâu?" Thiên Lang Quân chủ tức giận nói.

Không có Thiên Lang ở bên cạnh hiệp trợ, Thiên Lang Quân chủ cũng không dám lại khiêu khích con rồng kia, cả hai thực lực hoàn toàn không tại cùng một cái cấp bậc.

Thiên Lang Quân chủ hóa thành lưu tinh, phảng phất một vệt cầu vồng xẹt qua tức sắp xuống núi mặt trời, lưu lại một sợi màu bạc trắng phi hành dấu vết.

Đầm lầy khu dưới mặt đất Thủy Tinh cung, Phương Lâm đang hết sức chăm chú tu luyện, mấy ngày nay chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, sinh tồn áp lực càng lúc càng lớn.

"Phương Lâm, ngươi có phải hay không tại Thiên Lang Sơn trộm đi Ngũ Hành Tuyệt Liên?" Ngao Ân chậm rãi đi đến Phương Lâm trước mặt, trầm giọng hỏi.

"Ừm?" Phương Lâm nhú mày, hẳn là đầu này Xà Cảnh Long muốn cướp đi Ngũ Hành Tuyệt Liên?

"Ngũ Hành Tuyệt Liên đối ngươi bây giờ trợ giúp cũng không lớn, ngươi giao nó cho ta, ta trả lại con chó kia!"

Ngao Ân lời nói nghe có chút không hiểu thấu, đem Ngũ Hành Tuyệt Liên trả lại con chó kia? Phương Lâm cảm thấy đầu óc có chút thần kinh.

"Ngao Ân tiền bối, ngài có ý tứ gì? Ta có chút nghe không rõ!" Phương Lâm song mi có chút kích động.

"Con chó kia thanh danh không hề tốt đẹp gì, nhưng là chủ nhân của nó quá cường đại, ta không thể trêu vào, chúng ta long tộc cũng không thể trêu vào!"

Ngao Ân cái này mới phản ứng được, Phương Lâm căn bản không biết Thiên Lang nội tình, khó trách có chút mơ hồ.

"Thế nhưng là Ngũ Hành Tuyệt Liên không tại trên người của ta!" Phương Lâm mở ra hai tay nói ra.

Chính hắn đều không có hiểu rõ Ngũ Hành Tuyệt Liên chạy đi đâu rồi, để hắn bây giờ đi đâu tìm trở về, giao cho Xà Cảnh Long.

"Không ở trên thân thể ngươi?" Ngao Ân ánh mắt lãnh đạm, một đạo nhàn nhạt Nguyên Thần xâm nhập vào Phương Lâm trên người.

"Ồ! Quả nhiên không có! Ngươi trộm đi Ngũ Hành Tuyệt Liên, lại đem nó làm mất rồi?"

Ngao Ân thần thức trong nháy mắt liền quét nhìn Phương Lâm thân thể, không có chút nào phát hiện Ngũ Hành Tuyệt Liên tin tức.

Đối mặt Ngao Ân chất vấn, Phương Lâm lúng túng cúi đầu xuống, hồ thẹn không phản bác được.

"Như thế nói đến, cái này Ngũ Hành Tuyệt Liên thông hiểu linh tính, chẳng lẽ tu luyện thành tinh rồi?" Ngao Ân trầm tư nói.

Phương Lâm không dám xen vào, yên lặng đứng ở Kim Sí Đại Bồng Diêu bên cạnh. Kim Sí Đại Bồng Diêu thương thế hoàn toàn khôi phục, hai mắt sáng ngời hữu thần.

"Ta đưa ngươi rời đi Thủy Tinh cung! Con chó kia lòng dạ hẹp hòi, chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ!"

Nhớ tới con chó kia tính cách, Ngao Ân cũng là rất đau đầu, xú danh vang vọng Tiên Vực, nhưng là nhưng không ai dám ra tay với hắn.

Đánh chó vẫn phải nhìn mặt của chủ nhân mặt, xảo cực kỳ, con chó này chủ nhân là nổi danh bao che khuyết điểm, mà lại thực lực cực kỳ cường đại.

Phương Lâm càng ngày càng mơ hồ, tại sao lại kéo tới chó trên thân?

Nghe nói có thể rời đi nơi này, Kim Sí Đại Bồng Diêu kích động huy động hai cánh, nó đối đầu này lão Long tràn đầy e ngại.

Loại này e ngại phảng phất là trời sinh, cùng song phương cảnh giới cùng thực lực không có quan hệ, hoàn toàn là Linh thú đẳng cấp chênh lệch tạo thành.

Ngao Ân tay phải nhẹ nhàng huy động, một đạo trong suốt vòng phòng hộ đem Phương Lâm cùng Kim Sí Đại Bồng Diêu bao trùm, chậm rãi hướng xuống đất dăng lên.

"Nhớ kỹ, giúp ta tìm tới tứ Hải Long tộc hậu duệ tinh huyết!" Ngao Ân thanh âm truyền vào vòng phòng hộ nội bộ.

Đầm lầy khu nước bùn nhanh chóng quay cuồng lên, Phương Lâm cùng Kim Sí Đại Bồng Diêu đột nhiên từ phun trào nước bùn bên trong phiêu nổi lên.

Kim Sí Đại Bồng Diêu đột nhiên huy động cánh, chở Phương Lâm bay về phía không trung, hướng phía Bạo Loạn Tinh Hải phương hướng bay đi.

Rời đi Thương Minh phái thời gian rất lâu, Phương Lâm cũng rất lo lắng môn phái phát triển, quyết định dọc theo Đông Hoang bên bờ trở về Thương Minh phái.

Nếu là thời gian dư dả, liền thuận đường đi Mộ Dung gia tộc thăm hỏi Mộ Dung sư tỷ!

Phương Lâm đem ý nghĩ của mình nói cho Kim Sí Đại Bồng Diêu, Kim Bồng vui sướng kêu to, biến mất ở cuối chân trời.

Thời gian một nén nhang qua đi, Thiên Lang không chế một tôn khổng lồ quan tài xuất hiện tại đầm lầy khu trên không.

Màu vàng xanh nhạt cổ quan mộc đầy màu xanh đồng, không chim cá trùng hoa văn điều khắc tại bốn phía, phảng phất phiêu dật ra hung thú khí tức.

Khi lấy được Thiên Lang đưa tin về sau, Xà Cảnh Long Ngao Án xuất hiện lần nữa đầm lầy nước bùn bên trong, lạnh nhạt nhìn lấy cổ này quan tài đồng.

"Trong này liền là của ngươi nhục thân?" Ngao Án hỏi.

Thiên Lang tùy ý huy động chân trước, một đạo vô hình linh lực quán quanh ở quan tài đồng, chậm rãi rơi vào Xà Cảnh Long phía sau lưng.

"Ngươi thay ta đảm bảo nhục thân, ta thay ngươi tìm kiếm tứ Hải Long tộc hậu duệ tinh huyết!" Thiên Lang chậm rãi mở miệng.

"Điểm này cứ việc yên tâm, tại Thủy Tinh cung bên trong, còn không ai có thể tùy tiện xông tới!"

Ngao Án ngao khí lắng nhiên, câu nói này dĩ nhiên không phải nói khoác, tại trước mắt Hồng Hoang giới, hoàn toàn chính xác không có người có loại thực lực này.

Thiên Lang im lặng gật đầu, trầm giọng nói ra: "Tốt nhất là dạng này, đem Ngũ Hành Tuyệt Liên giao cho ta đi!"

"Ta đã điều tra tên thiếu niên kia trên thân, không có phát hiện Ngũ Hành Tuyệt Liên!" Ngao Án thân nhiên nói.

Lấy Xà Cảnh Long vương giả tôn nghiêm làm cam đoan, Thiên Lang tự nhiên tin tưởng Ngao Án sẽ không nói dối, cũng liền nói Ngũ Hành Tuyệt Liên xác thực biến mất không thấy.

"Chẳng lẽ nói Ngũ Hành Tuyệt Liên tu luyện thành tinh rồi?" Thiên Lang trong lòng tràn đầy nghi vấn.

Ngao Án trầm giọng nói ra: "Ngươi nếu là giúp ta tìm về tứ Hải Long tộc hậu duệ tinh huyết, giúp ta mở ra phong ấn, ta thề tất nhiên giúp ngươi tìm tới Hoàn Hồn Thảo!"

Hoàn Hồn Thảo, lại tên cửu tử Hoàn Hồn Thảo! Dù là Nguyên Thần hồn phi phách tán, chỉ còn lại có một tia thần thức, cũng có thể hoàn chỉnh khôi phục như lúc ban đầu.

Thiên Lang hai mắt như điện, mừng rỡ nói ra: "Ngao Án, ngươi nói nhưng là thật?"

"Lấy Tổ Long danh nghĩa thề, tuyệt đối không có nửa điểm hư giả!" Ngao Án lời thề son sắt nói.

Tổ Long là Hồng Hoang Tiên Vực đệ nhất long, là tất cả long tộc trong lòng chí cao vô thượng tổ tiên, bất kỳ cái gì long tộc từ đệ cũng không dám khinh nhờn Tổ Long danh dự.

"Tốt! Vậy ta hiện tại liền lên đường tiến về Tây Mạc, ta nhớ được Tây Mạc có đầu hộ pháp thần long, hẳn là Dực Long tộc hậu duệ!"

Ngao Án không nói thêm gì nữa, gánh vác lấy quan tài đồng chậm rãi chìm vào đến nước bùn chỗ sâu, toàn bộ đầm lầy lại khôi phục lại hoàn toàn tĩnh mịch cảnh tượng.

"Nếu là đầu này lão Long có thể tiến về Thất Nhạc viên, tất nhiên có thể có được Hoàn Hồn Thảo, đến lúc đó ta liền có thể trở lại lúc đầu nhục thân!"

Thiên Lang tâm tình trong chốc lát trở nên kích động lên, chỉ cần có thể khôi phục như lúc ban đầu, liền có thể quay về Tiên Vực tìm kiếm chủ nhân.

"Ta hiện tại liền đi Tây Mạc, tìm kiếm đầu kia hộ pháp thần long!" Thiên Lang thân ảnh đột nhiên biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190:: Lam Hồ Điệp thương hội

Vô tận đầm lầy khu một ngàn năm trăm dặm bên ngoài, một tòa phảng phất thần long lưng dãy núi kéo dài số mấy chục dặm, đại thụ che trời che khuất bầu trời.

Một đôi thiết kỵ chậm rãi xuyên thẳng qua tại giữa sơn cốc, đằng sau đi theo mười mấy cỗ xe ngựa, trước xe cấm đón gió múa cờ xí.

Phía trước nhất hai con ngựa toàn thân trắng như tuyết, phảng phất đến từ vô tận tuyết nguyên, tại đội ngũ ở trong phá lệ dẫn vào chủ mục.

"Thiên Tuyết tỷ! Tiếp qua nửa canh giờ, liền có thể đến Trọng Huyền phái! Đến lúc đó ta liền có thể trở thành Trọng Huyền phái nội môn đệ tử."

Bên trái bạch mã ngồi lấy một tên mây kiếm nằm ngang, mi thanh mục tú, dáng người thiếu niên gầy yếu, cánh tay phải chỗ cổ tay hoa văn Lam Hồ Điệp.

Cái này Lam Hồ Điệp đại biểu cho một cái nổi tiếng thương hội, liền là xa gần nghe tiếng Lam Hồ Điệp thương hội.

Lam Hồ Điệp thương hội phát triển mấy chục năm, dần dần trở thành kẻ châu nổi danh nhất thương hội một trong, phạm vi thế lực còn tại từ từ mở rộng.

Không lẽ tài chính lưu lượng bị rất nhiều gia tộc nghĩ về nhớ ở trong lòng, cũng liền dẫn đến Lam Hồ Điệp thương hội trực hệ người nổi nghiệp Trịnh hạo càng ngày càng sợ hãi.

Không có thực lực cường đại để chống đỡ, rất khó khống chế toàn bộ thương hội, đây cũng là rất nhiều cỡ lớn thương hội tất nhiên sẽ gặp phải nan đề.

Trịnh hạo là Lam Hồ Điệp thương hội thiếu đông gia, nhưng lại chỉ có Thăng Linh cảnh Cửu Trọng Thiên thực lực, căn bản là không có cách tiếp quản lớn như vậy thương hội.

Hắn tại tu đạo phương diện thiên phú rất thấp, tiêu hao rất nhiều thiên tài địa bảo, cũng rất khó đột phá đến Nhập Đạo cảnh.

Tại phụ thân hắn dưới chỉ thị, phái người mang theo mười hai cỗ xe ngựa lễ vật coi như lễ bái sư, để nhi tử Trịnh Thiếu Kỳ bái nhập Trọng Huyền phái.

Hôm nay liền là Trịnh Thiếu Kỳ tiến về Trọng Huyền phái bái sư thời gian, giờ phút này bọn hắn cách Trọng Huyền phái chỉ có tám mươi dặm.

"Thiếu Kỳ! Người có hay không cảm thấy có người nào đi theo chúng ta?" Trịnh Thiên Tuyết nhẹ nhàng kích thích gương mặt bên cạnh mái tóc, chậm rãi mở miệng nói.

Nàng này khuôn mặt thanh tú, tóc xanh rơi lưng, hai con ngươi nhu tình như nước, trước ngực duyên dáng yêu kiều, chưa nói tới xuất chúng, nhưng cũng cho người tai mắt một cảm giác mới.

"Ý của ngươi là có người muốn ăn cướp chúng ta?" Trịnh Thiếu Kỳ kinh ngạc nói.

Trịnh Thiên Tuyết im lặng gật đầu, nhàn nhạt nói ra: "Không bài trừ loại khả năng tính, phải biết chúng ta hôm nay mang theo mười hai xe lễ vật!"

"Thiên Tuyết tỷ nói không sai, ta đi ra bái sư sự tình, kẻ châu phần lớn người đều biết, khó tránh khỏi sẽ có người sinh ra lòng tham lam."

Trịnh Thiếu Kỳ bây giờ đã là Thăng Linh cảnh thất trọng thiên, xoay người phân phó nói: "Phúc bá, nói cho mọi người, đề cao tính cảnh giác!"

Một tên năm mươi tuổi khoảng chừng lão giả khom người thi lễ, nhanh chóng thông tri mười hai cỗ xe ngựa thủ vệ, nói cho bọn hắn tiểu thiếu gia chỉ lệnh.

Trong chớp mắt, hơn ba mươi tên thủ vệ quát ra binh khí, một mặt nghiêm túc quan sát đến chung quanh, chậm rãi đi theo cỗ xe.

Phía trước hai trăm mét chỗ, mười mấy tên sát thủ ẩn giấu đi trên đại thụ xi xào bàn tán.

"Lão đại, bọn hắn làm sao đột nhiên đề cao cảnh giác, không phải là phát hiện tung tích của chúng ta rồi?"

"Ta cảm thấy chúng ta trực tiếp giết đi qua liền tốt, ta đã sớm nghe ngóng, trong bọn họ thực lực cao nhất liền là cái kia Trịnh Phúc!"

"Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên thực lực, hoàn toàn không phải đại ca đối thủ!"

Tên kia được xưng lão đại người, một mặt dữ tợn, to dài lông mày, bờ môi tương đương dày đặc, hai tay mọc đầy vết chai.

"Mấy người các ngươi không nên nói chuyện nhiều, cho ta cẩn thận nhìn chăm chăm! Đặc biệt là tên kia mang theo súng vật thiếu niên áo trắng!"

"Cái nào mang theo súng vật rồi?" Trong đó người kinh ngạc nói.

Tiến về Trọng Huyền phái bái sư, lại còn có người mang theo súng vật, thật coi làm đi du sơn ngoạn thủy.

"Liền là cái kia bả vai rơi vào lấy một con chim nhỏ thiếu niên!" Dẫn đầu đại ca không nhịn được giải thích nói.

Đám người nhao nhao đem ánh mắt nhìn về phía đội xe, thứ sáu cỗ xe ngựa phía sau, một tên thân mặc quần áo màu trắng thiếu niên, thành thoi cười ngựa.

Trên vai hữu dừng lại lấy một cái kim hoàng sắc chim nhỏ, thoạt nhìn không có bất luận cái gì chỗ đặc biệt.

"Lão đại, tiểu tử kia nhìn chỉ có Thăng Linh cảnh lục trọng thiên đáng vẻ, không cần thiết coi trọng hắn, đến lúc đó một đao giết!"

Dẫn đầu đại ca lạnh lùng nhìn lấy đội xe, đột nhiên huy động tay phải, trầm giọng nói ra: "Động tác nhanh nhẹn điểm!"

Lập tức hơn mười người thân ảnh từ đại thụ nhảy xuống, nhanh chóng hướng phía đội xe chạy đi, phảng phất một đám đang đi săn mãnh thú.

Liên tiếp đen kịt thân ảnh đột nhiên xuất hiện tại Trịnh Thiếu Kỳ cùng Trịnh Thiên Tuyết trước mặt, thật sự có người đến đánh lên!

"Địch tập! Tất cả mọi người bảo vệ tốt xe ngựa!" Trịnh Thiếu Kỳ đột nhiên từ bạch mã bên trên vọt lên, nhanh chóng rơi xuống ngay phía trước.

Trịnh Thiên Tuyết hai con người như điện, một đạo lụa trắng đột nhiên từ ống tay áo bay ra, phảng phất một đầu ngàn năm bạch xà, cắn lại bọn sát thủ đường đi.

"Các người đến tột cùng là ai! Lại dám đánh cướp chúng ta Lam Hồ Điện thương hội!" Phúc bá lạnh lùng ép hỏi.

Dẫn đầu đại ca sắc mặt âm trầm, lạnh lùng nói ra: "Người đòi mạng người! Các huynh đệ động thủ!"

Trong khoảnh khắc, mười mấy tên sát thủ tre già măng mọc xông lại, đao quang kiếm ảnh ăn uống linh đình.

Trịnh Thiếu Kỳ thả người nhảy lên, tay phải huy động bạc trường thương màu trắng, tách ra thương hoa vô số, chiêu thức hoa lệ vô cùng.

"Lão nhân này giao cho ta xử lý! Những người khác nhanh lên giải quyết hết tỷ đệ hai người!" Dẫn đầu đại ca đột nhiên quát ra một thanh trường đao.

Rút đao chém nước nước càng chảy! Nhẹ nhàng linh lực từ trường đao bên trong vùng phát ra tới, tầng tầng mưa bụi vờn quanh, công pháp tươi mát thoát tục.

"Thật sự là quý đệ! Như thế bá khí nam nhân tu luyện đao pháp cư nhiên như thế âm nhu!" Tên kia thiếu niên áo trắng tự nhủ.

Hơn hai mươi tên thủ vệ nhanh chóng chạy đến trước xe, cùng đồng đao sát thủ chém giết.

Trịnh Phúc cầm trong tay roi bạc, như là phiên vân phúc vũ giao long, xuất quỷ nhập thần, vừa đứng ngăn cản chuôi này hơi nước vờn quanh trường đao.

Theo dẫn đầu đại ca linh lực vận chuyển, mưa bụi phạm vi bao phủ càng lúc càng lớn, phảng phất tạo thành đặc biệt mưa bụi linh vực.

Màu bạc trắng trường tiên tại mưa bụi bên trong lật tới lần đi, nhưng lại dần dần lộ ra dấu hiệu thất bại, sắp bị nồng hậu dày đặc mưa bụi hoàn toàn bao trùm.

"Phúc bá, cẩn thận!" Trịnh Thiên Tuyết ánh mắt sắc bén, không chút do dự huy động lụa trắng hướng phía dẫn đầu đại ca công tới.

Dẫn đầu đại ca sắc mặt lạnh lùng, tay phải đảo ngược, trường đao hắc hắc, thẳng bỏ xuống, lụa trắng lập tức chém thành hai đoạn.

Bọn này sát thủ thực lực rõ ràng muốn so bọn thủ vệ cao hơn một cái cấp bậc, qua trong giây lát, mấy tên thủ vệ chết thảm tại sát thủ đao quang kiếm ảnh bên trong.

Gay mũi máu tươi rất nhanh tràn ngập ra, thiếu niên áo trắng lắc đầu, từng bước một hướng phía phía trước đi đến.

"Tiểu tử muốn chết!" Một tên sát thủ nghiêm nghị quát lớn.

Thiếu niên áo trắng phảng phất có thể di hình hoán ảnh, thân thể lấy không thể tưởng tượng nổi góc độ, từ sát thủ trong đám chui qua lại, bước chân không có nửa điểm đình trệ.

"Ủm? Tên thiếu niên kia có gì đó quái lạ!" Dẫn đầu đại ca cũng chú ý tới bên này tình hình, la lớn: "Lão tam, lão tứ, liên thủ giết tiểu tử kia!"

Hai tên sát thủ áo đen hai chân đồng thời phát lực, một đao một kiếm từ hai bên trái phải đồng thời hướng phía thiếu niên áo trắng công tới.

"Trời gây nghiệt còn nhưng vì, tự gây nghiệt thì không thể sống!" Thiếu niên áo trắng bất đắc dĩ lắc đầu, nhẹ nhàng huy động tay phải.

Một đường bàn tay lớn màu xanh trắng xuất hiện, trực tiếp giáng lâm tại hai đỉnh đầu của người, như là núi đá rơi xuống, tại chỗ đem hai người đập chết!

Trong khoảnh khắc phát sinh sự tình, để song phương giao chiến trọn mắt hốc mồm, chẳng ai ngờ rằng trong đội xe thế mà còn ẩn giấu đi một cái như thế nhân vật cường đại.

Tên này thiếu niên áo trắng từ vô tận đầm lầy rời đi Phương Lâm, trên bờ vai kim hoàng sắc chim nhỏ chính là Kim Sí Đại Bàng Điều.

Phương Lâm chậm rãi di động tới bước chân, xuất hiện tại Trịnh Thiếu Kỳ trước người, nhàn nhạt nhìn hắn một cái nói ra: "Chuyện kể tiếp giao cho ta đem!"

"Người đến tột cùng là ai, vì cái gì giấu ở trong đội xe?" Trịnh Thiếu Kỳ kìm nén không được trong lòng lo lắng.

"Về sau người sẽ biết!" Phương Lâm mở ra tay phải, như là khiêu khích nói ra: "Các người cùng lên đi!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 191:: Trang Chu Mộng Điệp

Gió thổi báo giông bão sắp đến, cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng.

Tất cả mọi người ở đây đều nghi hoặc nhìn Phuong Lâm, nghĩ thầm gã thiếu niên này cũng quá cuồng vọng, cư nhiên như thế khiêu khích đối phương!

Những sát thủ này ở trong thực lực kém nhất cũng là Thăng Linh cảnh tứ trọng thiên, người mạnh nhất dẫn đầu đại ca đã là Nhập Đạo cảnh nhị trọng thiên cao thủ.

Cái này không biết là từ đâu xuất hiện thiếu niên, vậy mà như thế không biết trời cao đất rộng!

Dù là hấn vừa rồi xác thực miêu sát hai tên sát thủ, nhưng mọi người cũng nhìn ra được Phuong Lâm vừa rồi công kích hoàn toàn là xuất kỳ bất ý đánh lén.

Nếu là cảm hai tên sát thủ có thể đề cao tính cảnh giác, cũng sẽ không dễ dàng liên tắng thân tại Phuong Lâm trong tay, thuần túy là chủ quan dẫn xuất họa.

"Vị tiểu huynh đệ này, ngươi không phải là đối thủ của bọn họ, vẫn là giao cho ta đi!" Trịnh Phúc bước nhanh đi đến Phuong Lâm bên cạnh trầm giọng nói ra.

Phuong Lâm mỉm cười cự tuyệt, lạnh nhạt nói ra: "Lấy người tiền tài, thay người làm việc, đây vốn chính là ta phải làm!"

Lấy người tiền tài, thay người làm việc? Chẳng lẽ gã thiếu niên này là thiếu đồng gia mời tới bảo tiêu?

Trịnh Phúc trong hai tròng mắt viết đầy nghi hoặc, thiếu đồng gia như thế anh minh người, làm sao lại lựa chọn một cái trẻ tuổi như vậy thiếu niên làm bảo tiêu?

Phuong Lâm tiến lên ba bước, quay đầu cười nói ra: "Mời ba vị lui ra phía sau, những người khác hảo hảo bảo hộ các người thiếu gia cùng tiểu thư!"

"Vị huynh đệ kia, chính ngươi phải cẩn thận!" Trịnh Thiếu Kỳ hai tay thi lễ nói.

Trịnh Phúc cũng không khuyên nữa ngăn, lôi kéo Trịnh Thiếu Kỳ cùng Trịnh Thiên Tuyết hướng về sau đi đến, hai người bọn họ an toàn mới là Trịnh Phúc chuyện lo lắng nhất.

Theo Trịnh Phúc cùng Trịnh Thiên Tuyết triệt thoái phía sau, màu trắng bạc trường tiên cùng lụa trắng cũng rời đi Phuong Lâm ánh mắt.

"Cuồng vọng tất nhiên muốn trả giá đắt! Đi Địa Ngục hưởng lão tam lão tứ bồi tội đi!" Dẫn đầu đại ca lạnh lùng nói.

Người này luân phiên lấy trường đao, chậm rãi hướng đi Phuong Lâm, bước chân nặng nề biểu hiện ra hấn nhục thân cường hoành.

Vượt quá đám người dự kiến, Phuong Lâm sắc mặt tràn đầy ánh nắng tiểu dung, phảng phất một dòng ánh trắng trút xuống ầm ầm sóng dậy trên mặt biển.

Trường đao chỗ hướng, mưa bụi lượn lờ, quán triền miên miên, huyền hóa ra một mảnh thê lương cảnh tượng, phảng phất vạn vật tàn lụi, suy bại tử vong.

Phuong Lâm ngừng đầu bước vào trường đao phạm vi công kích, như là đình viện tàn bộ, mỗi một bước đều có thể đứng xuất hiện tại đao pháp sơ hở chỗ.

Áo trắng như tuyết, tiêu sái tự nhiên, Phuong Lâm biểu hiện làm cho tất cả mọi người giật nảy cả mình!

"Tỷ tỷ, ngươi cảm thấy hấn thật là phụ thân mời tới?" Trịnh Thiếu Kỳ chấn kinh mà hỏi.

Tên này thiếu niên áo trắng tuổi tác gần giống như hấn, lại đem Nhập Đạo cảnh cao thủ công kích làm như không thấy, loại thực lực này thật là khiến người chấn kinh.

Kể châu, nhân tài đông đúc, cũng chưa nghe nói qua có sự tồn tại của người này, hẳn đến tốt cùng là lai lịch gì?

Phương Lâm lai lịch phảng phất một mảnh mây đen bao phủ tại lòng của mọi người bên trong, cũng làm cho dẫn đầu đại ca tâm lý sợ hãi càng lúc càng lớn.

Lăng lệ đao pháp như mạch La Giang sóng nước, sôi trào mãnh liệt liên miên bất tuyệt, tăng cao khí thế trong nháy mắt quét sạch toàn trường.

Trịnh Thiên Tuyết cắn môi, thấp giọng nói ra: "Người này anh hoa nội hiểm, linh quang lưu chuyển, tất nhiên là Nhập Đạo cảnh cao thủ."

"Cái gì? Hẳn thật là Nhập Đạo cảnh cao thủ!" Trịnh Thiếu Kỳ đối tỷ tỷ của hắn ánh mắt từ không nghi ngờ.

"Tiểu thư nói không sai, từ hắn ung dung không vội xuất thủ cũng có thể thấy được, thực lực của hắn tuyệt đối có thể tùy tiện chiến thắng đối phương!"

"Hắn vừa mới nói lấy người tiền tài, khoa thân khoa thân? Chúng ta có thể xuất ra cái gì thiên tài địa bảo để hắn một đường thủ hộ?"

Lâm Lam Hồ Điệp thương hội thiếu đông gia nhi tử, Trịnh Thiếu Kỳ đối với Lâm Hồ Điệp thương hội thực lực lòng dạ biết rõ.

Có lẽ tại quán rượu, khách sạn mấy người lĩnh vực, Lâm Hồ Điệp thương sẽ có đầy đủ lực ảnh hưởng, nhưng tuyệt không để cho cao thủ chân chính động tâm đồ vật.

Gã thiếu niên này tuổi còn trẻ, thực lực thâm bất khả trắc, xuất thủ độc ác, lãnh huyết quả quyết, tuyệt không phải người bình thường.

Có thể làm cho hắn cam tâm tình nguyện làm tiền thuê đồ vật, tuyệt đối không phải Lâm Hồ Điệp thương hội có thể lấy ra, trừ phi mục tiêu của đối phương là Trịnh Thiên Tuyết!

Nghĩ tới đây, Trịnh Thiếu Kỳ sắc mặt lập tức âm trầm xuống, đối Phương Lâm xuất thủ tương trợ hảo cảm cũng tan thành mây khói.

"Thiếu Kỳ, người suy nghĩ nhiều!" Trịnh Thiên Tuyết sắc mặt đỏ bừng câu giận nói, nàng rất rõ ràng Trịnh Thiếu Kỳ ý nghĩ trong lòng.

Trịnh Phúc trầm mặc không nói gì, chỉ là lẳng lặng nhìn chiến đấu Phương Lâm, nhiệm vụ của hắn chỉ là phụ trách bảo hộ tiểu thư cùng thiếu gia an toàn.

Về phần những người khác, chỉ cần không uy hiếp được thiếu gia cùng tiểu thư an toàn, liền cùng hắn không có có quan hệ gì.

"Tốt! Lười nhác chơi với người!" Phương Lâm đột nhiên nhảy ra tên sát thủ kia phạm vi công kích.

Hai chân đột nhiên phát lực, toàn bộ thân thể xoay tròn mà lên, tay phải toàn lực hướng phía dưới huy động, một cỗ cường đại linh lực như là mưa to gió lớn vậy xuống.

Trịnh Phúc hai mắt bộc phát ra một đạo tinh quang, trong lòng âm thầm chấn kinh: kẻ này thực lực vượt xa hắn!

Một đường linh lực màu xanh từ Phương Lâm tay phải thoát dẫn mà ra, cấp tốc ngưng tụ thành một bàn tay cực kỳ lớn, phảng phất Thần chi hữu thủ trấn áp thiên địa.

"Lão đại cẩn thận! Mau tránh ra!" Cái khác sát thủ lớn tiếng nhắc nhở.

Chính là thủ đoạn tấn công như thế này, trực tiếp đập chết lão tam cùng lão tứ, có thể thấy được lực công kích cường hãn đến mức nào.

Dẫn đầu đại ca hai mắt hàn quang lấp lóe, trong lòng của hắn rất rõ ràng mình căn bản ngăn cản không nổi, chỉ có thể ngay tại chỗ lật lăn ra ngoài.

"Ầm!" Một tiếng vang thật lớn kích thích bụi đất tung bay, mặt đất đột nhiên xuất hiện một người hình hổ lõm.

"Lão tam lão tứ chết rồi, lão đại cũng đã chết!"

"Nghiêm Lộ, chúng ta chạy mau đi!"

Cái khác sát thủ mặt mũi tràn đầy khiếp sợ nhìn lấy trong đó một vị thân tài người trung niên gầy gò, chờ đợi lấy hắn làm quyết định.

Lần này phục kích Lâm Hồ Điệp thương hội, bọn hắn cũng không biết mục đích là cái gì, chỉ là theo chân lão đại làm việc mà thôi.

Không nghĩ tới lão đại đột nhiên bị người đánh chết, tất cả sát thủ lập tức mê mang, tất cả lực chú ý đều tại cái gọi là Nghiêm Lộ trên người.

Phương Lâm im lặng lắc đầu, bọn này sát thủ nhìn cũng quá nghiệp dư, tựa như là lâm thời xây dựng đoàn đội.

"Tựa hồ các người không muốn rời đi?" Phương Lâm như không có chuyện gì xảy ra giờ tay phải lên, linh lực màu xanh nhanh chóng tụ tập.

"Các người không đi! Ta đi!" Một tên sát thủ mặt mũi tràn đầy sợ hãi ném binh khí, trong nháy mắt biến mất trong rừng.

Lập tức năm sáu tên sát thủ cũng ném binh khí, nhanh như chớp đi theo phía trước tên sát thủ kia phương hướng nhanh chóng thoát đi.

"Nhị ca! Người đến cùng có đi hay không!"

"Các người đi trước đi! Ta đến đoạn hậu, miễn cho tiểu tử này đuổi theo giết các người!" Nghiêm Lộ trầm giọng nói ra.

Còn lại sát thủ gương mặt cảm kích nhìn Nghiêm Lộ, không nghĩ tới sống còn thời điểm Nghiêm Lộ thế mà còn có thể vì bọn họ suy nghĩ.

"Nhị ca bảo trọng!"

"Nhị ca, người phải cẩn thận a, các huynh đệ chờ người trở về!"

Nhìn lấy bọn này sát thủ nhanh chóng biến mất tại trong núi rừng, Trịnh Thiếu Kỳ tâm tình mới chậm rãi khôi phục lại bình tĩnh.

Trịnh Thiên Tuyết trong lòng đột nhiên sinh ra một loại hoang mang cảm giác, giống như có cái gì chỗ không đúng?

Đúng, tên này sát thủ tại sao phải đoạn hậu, tên kia thiếu niên áo trắng cũng không có bất kỳ cái gì muốn ý đuổi tận giết tuyệt a.

"Ta còn tưởng rằng người sẽ cùng bọn hán cùng một chỗ đào tẩu, xem ra người vẫn là không bỏ được từ bỏ món đồ kia a!" Phương Lâm miễn cưỡng nói ra.

Nghiêm Lộ sắc mặt âm trầm không chừng, lạnh lùng mà hỏi: "Người rút cuộc là ai! Người thật giống như biết rất nhiều thứ?"

"Ta chỉ là một cái đi ngang qua du khách, nhưng ta đối với người trên người nửa khối Hồ Điệp ngọc bội cảm thấy hứng thú vô cùng!"

"Người nói là khối này màu lam Hồ Điệp ngọc bội?" Nghiêm Lộ tiện tay lấy ra giữa không trung Hồ Điệp ngọc bội, phảng phất bị người cắt chém thành hai bộ phận

"Hồ Điệp ngọc bội?" Trịnh Thiên Tuyết phảng phất nhớ tới cái gì, sắc mặt lập tức trở nên hồng nhuận.

Tại nàng thiếp thân bên trong áo lót, cũng mang theo nửa khối Hồ Điệp ngọc bội, chẳng lẽ phụ thân muốn đem cái này nửa khối ngọc bội giao cho hán?

Thế nhưng là cái này nửa khối Hồ Điệp ngọc bội chỉ là phổ thông ngọc bội mà thôi, ngọc bội mặt sau khắc dấu lấy hai chữ: Mộng Điệp.

Phương Lâm trên mặt tràn ngập nụ cười nhân nhật, xoay người nhìn Trịnh Thiên Tuyết hỏi: "Trịnh cô nương hán là cũng có nửa khối ngọc bội, có thể hay không lấy ra nhìn xem."

"Không được!" Trịnh Thiên Tuyết quả quyết cự tuyệt, thiếp thân đồ vật làm sao có thể tùy tiện lấy ra, huống chi là tại trước mặt mọi người.

"Ngọc bội kia đến tột cùng có gì đặc biệt? Ta làm sao chưa bao giờ đã nghe người nói?" Trịnh Thiếu Kỳ hỏi.

Phương Lâm giải thích nói: "Phụ thân người nói cho ta biết, hai khối Hồ Điệp ngọc bội đặt chung một chỗ, phía sau khắc lấy bốn chữ."

"Trang Chu?" Nghiêm Lộ nghi vấn hỏi, hán đối với mình ngọc bội hết sức quen thuộc.

Trịnh Thiên Tuyết thấp giọng thì thầm: "Trang Chu Mộng Điệp? Chẳng lẽ nói có một cái gọi là Trang Chu người lúc ngủ, trong mộng xuất hiện Hồ Điệp?"

"Trang Chu hiểu mộng mê Hồ Điệp, nhìn để xuân tâm nắm chim quỳên!" Phương Lâm cao giọng nói ra, cho người ta một loại rất lạ thường cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192:: Anh hùng cứu mỹ nhân

Phương Lâm nói ra câu thơ này, người ở chỗ này đều chưa nghe nói qua, tràn đầy một loại khiến cho người tâm thần thanh thần cảm giác.

Trang Chu, Xuân Thu Chiến Quốc thời kì nhà cái nhân vật đại biểu, tiêu điều tự tại, vô câu vô thúc, vì hậu nhân chỗ kính ngưỡng.

Nhất là nó tác phẩm tiêu biểu 《Tiêu Dao Du》, càng là nghe nhiều nên thuộc, nổi tiếng, để cho người ta nhìn mà than thở.

Tâm siêu thoát hiện thực, tinh thần rời rạc giữa thiên địa, phảng phất một thuyền lá lênh đênh, nước chảy bèo trôi.

"Ý của ngươi là coi trọng ta khối ngọc bội này rồi?" Nghiêm Lộ như có điều suy nghĩ hỏi.

Phương Lâm mỉm cười gật gật đầu, cùng Trang Chu có liên quan đồ vật, tự nhiên cũng khơi gợi lên hứng thú của hắn.

Nếu không lấy Phương Lâm tính cách, làm sao lại không hiểu thấu cho Lam Hồ Điệp thương hội làm bảo tiêu.

Ba ngày trước, Phương Lâm đi ngang qua kẻ chầu thời điểm, nghe nói người qua đường nói đến Lam Hồ Điệp thương hội, ngẫu nhiên biết được có một khối kỳ dị ngọc bội.

Vì giải trừ trong lòng nghi hoặc, Phương Lâm thân nhiên đến nhà báii phòng, đi thăm dò khối ngọc bội kia lai lịch.

Cùng thương hội thiếu đông gia Trịnh hạo một phen tường trò chuyện, vậy mà hoàn toàn khơi gợi lên Phương Lâm hứng thú, không nghĩ tới thể mà cùng Trang Chu có quan hệ.

Phương Lâm lúc này đưa ra hi vọng đạt được khối ngọc bội này, đồng thời nguyện ý cung cấp một số thượng phẩm pháp khí hoặc là thiên tài địa bảo tiến hành trao đổi.

Xuất phát từ dự kiến, Trịnh hạo hoàn toàn cự tuyệt Phương Lâm đề nghị, mà là yêu cầu Phương Lâm bảo hộ Trịnh Thiếu Kỳ an toàn đến Trọng Huyền phái.

Phương Lâm vẫn phải biết khối ngọc bội này vỡ thành hai mảnh, trong đó một khối sớm đã bị người trộm đi, một khối khác bị Trịnh Thiên Tuyết tùy thân mang theo.

"Đem cái này nửa khối ngọc bội giao cho ta, ngươi có thể bình yên rồi đi!" Phương Lâm trong lúc phất tay càng lộ vẻ tiêu sái.

Nghiêm Lộ đột nhiên cất tiếng cười to: "Ha ha ha! Quả nhiên đủ cuồng vọng, lúc đầu ta chỉ là muốn cướp đi Trịnh Thiếu Kỳ trên người cái viên kia Thanh đồng giới chỉ!"

"Thanh đồng giới chỉ!" Trịnh Thiếu Kỳ tay phải đảo ngược, một cái Thanh đồng giới chỉ mang tại ngón giữa bên trên.

"Nhưng là ta giống như phát giác khối ngọc bội này càng thêm trân quý!" Nghiêm Lộ ngữ khí bỗng nhiên trở nên lạnh, phảng phất một luồng hơi lạnh giăng lăm.

Phương Lâm khinh thường lắc đầu: "Người chết vì tiền, chim chết vì ăn, quá tham lam tất nhiên sẽ dẫn đến chết không có chỗ chôn!"

"Đáng tiếc người kia nhất định không phải ta!" Nghiêm Lộ chân phải đột nhiên phát lực, tay phải tựa như tia chớp công hướng Trịnh Thiên Tuyết.

Đánh lén! Phương Lâm sắc mặt trong nháy mắt âm lãnh xuống tới, không chút do dự xuất thủ!

"Ầm!" Mạnh mẽ nắm đấm trực tiếp đánh trúng Nghiêm Lộ phía sau lưng, phảng phất đụng phải tường đồng vách sắt.

Nghiêm Lộ nhe răng trợn mắt xoay người, lạnh lùng âm hiểm nhìn Phương Lâm: "Ngươi quá đề cao mình!"

Vừa dứt lời, một đạo mãnh liệt uy áp từ Nghiêm Lộ trên người phóng xuất ra, trong nháy mắt liền đem Phương Lâm chấn đến sáu mét bên ngoài.

Cái gì? Tên sát thủ này thực lực lại lợi hại như thế!

Phương Lâm không dám tin vào hai mắt của mình, hắn liễm tức thuật hoàn toàn có thể nhìn thấu đối phương cảnh giới, chỉ có Nhập Đạo cảnh nhất trọng thiên.

Lấy Phương Lâm cảnh giới trước mắt, trừ phi Nhập Đạo cảnh ngũ trọng thiên, nếu không rất khó đẩy lui Phương Lâm.

Người này vậy mà có thể giấu diếm thực lực của mình! Phương Lâm ánh mắt trở nên ngưng trọng lên.

"Giao ra cái kia nửa khối ngọc bội cùng cái viên kia Thanh đồng giới chỉ!" Nghiêm Lộ đơn tay nắm lấy Trịnh Thiên Tuyết trắng nõn cái cổ.

"Buông chị ta ra tỳ!" Trịnh Thiếu Kỳ giận dữ hét.

Nghiêm Lộ xuất thủ quá nhanh, hoàn toàn vượt qua đám người đoán trước, liền xem như Phương Lâm cũng không thể ngăn cản hắn.

Trịnh Phúc sắc mặt âm trầm, cầm trong tay màu trắng bạc trường tiên, thời khắc tìm cơ hội chuẩn bị xuất thủ.

Cái khác thủ vệ toàn bộ nhìn chăm chăm Nghiêm Lộ, không dám cưỡng ép xuất thủ, để tránh đã ngộ thương tiểu thư.

"Cầm lấy đi!" Trịnh Thiếu Kỳ trực tiếp gỡ xuống Thanh đồng giới chỉ, ném tới.

Nghiêm Lộ tay trái hướng về phía trước đuổi ra trực tiếp bắt lấy, lạnh lùng nói ra: "Còn có nửa khối ngọc bội!"

Trịnh Thiếu Kỳ hai mắt trừng mắt nhìn Nghiêm Lộ, phảng phất có thể phun ra lửa, cả giận nói: "Cái kia nửa khối ngọc bội không tại trên tay của ta!"

Ánh mắt lạnh như băng từ Nghiêm Lộ trong hai mắt bắn ra đến, rơi vào Trịnh Thiên Tuyết trên mặt, phảng phất có thể nhìn thấu nàng hết thảy.

Trịnh Thiên Tuyết sắc mặt đỏ bừng, từ gương mặt đến hai lỗ tai phảng phất quả táo chín, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám không chút kiêng kỵ nhìn lấy nàng.

"Nguyên lai giấu ở trước ngực !" Nghiêm Lộ không có hảo ý cười nói.

Nghiêm Lộ tay trái vậy mà muốn trực tiếp luồn vào Trịnh Thiên Tuyết trong quần áo bên trong, không có chút nào nửa phần xấu hổ tâm lý.

"Dừng tay!" Trịnh Phúc cùng Trịnh Thiếu Kỳ đồng thời giận dữ hét, Lam Hồ Điệp thương hội đại tiểu thư tuyệt đối không thể mặc người khinh nhờn.

"Là chính ngươi giao ra! Vẫn là để ta tự mình lấy ra!" Nghiêm Lộ lạnh lùng nhìn lấy Trịnh Thiên Tuyết, không có chút nào thương hương tiếc ngọc tâm thái.

Trịnh Thiên Tuyết cắn môi, nhịp tim kịch liệt gia tốc, nàng chưa từng có đối mặt qua loại cục diện này.

Tuyệt đối không thể để cho hấn ngã vào mình trong quần áo đến, nhưng là mình cũng không thể trước mặt nhiều người như vậy lấy ra.

Xoắn xuyt tâm lý ở trên mặt hiển hiện ra, phần hồng khuôn mặt trở nên tiên diễm ướt át, bộ ngực đầy đặn rực rộ.

"Khi dễ nữ hài tử, cũng không phải nam nhân chuyện nên làm!" Phương Lâm khoe miệng nổi lên cười lạnh.

Tay phải linh lực hướng về phía trước vung ra, một đạo sắc bén kiếm khí từ đầu ngón tay tán phát ra, trực tiếp hướng phía Nghiêm Lộ hai mắt đâm tới.

Nghiêm Lộ lạnh lùng đáp lại nói: "Anh hùng cứu mỹ nhân, cũng không phải mỗi người thiếu niên cũng có thể làm đến!"

Nghiêm Lộ tay phải cấp tốc phát lực, trực tiếp câu lên Trịnh Thiên Tuyết ngăn tại Phương Lâm trước người, vậy mà muốn nâng ngăn cản Phương Lâm kiếm khí.

"Ngươi sức sinh này! Không cho phép tổn thương tý tý của ta!" Trịnh Thiếu Kỳ song mắt đỏ bừng.

Ngay tại kiếm khí sắp rơi xuống Trịnh Thiên Tuyết trước ngực thời điểm, chói mắt kim quang từ Kim Bằng miệng bên trong phun ra, hình thành một đạo kim sắc vòng phòng hộ.

Kim Sí Đại Bằng Điều biểu hiện, để trước mắt mọi người sáng lên, cái này con linh thú xuất thủ ngược lại là phi thường kịp thời.

Phương Lâm từng bước ép sát, toàn thân bộc phát ra một cỗ khí thế cường đại, linh lực màu xanh phô thiên cái địa quyền vượt trên tới.

Hai đường bàn tay màu xanh đồng thời từ hai bên trái phải xuất hiện, hướng thẳng đến Nghiêm Lộ cùng Trịnh Thiên Tuyết bay đi.

Lăng lệ bàn tay màu xanh tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt liền đạt tới Nghiêm Lộ trước mắt, thậm chí ngay cả Trịnh Thiên Tuyết cũng không có buông tha.

Nghiêm Lộ nào dám do dự, trực tiếp đem Trịnh Thiên Tuyết hướng phía bàn tay màu xanh ném đi, cười lạnh nói: "Ngươi điên rồi! Không thương hương tiếc ngọc!"

Một cái khác bàn tay màu xanh tốc độ không có chút nào đình trệ, xen lẫn lời mình, gào thét lên từ không trung rơi xuống.

"Tiểu thư cẩn thận!" Trịnh Phúc nhìn lấy Trịnh Thiên Tuyết từ giữa không trung rơi xuống, hai chân đột nhiên phát lực, thả người vọt lên.

Nhưng vào lúc này, công hướng Trịnh Thiên Tuyết bàn tay màu xanh đột nhiên đã mất đi lực công kích, trực tiếp nắm chặt eo của nàng chậm rãi rơi xuống đất.

Nghiêm Lộ chân phải phát lực, cả người trong nháy mắt rút lui ra mười mấy mét, thoát ly bàn tay màu xanh phạm vi công kích.

"Thiên Tuyết tỷ, ngươi không sao chứ!" Trịnh Thiếu Kỳ vội kéo Trịnh Thiên Tuyết tay quan tâm mà hỏi.

Trịnh Thiên Tuyết cúi đầu, len lén liếc Phương Lâm một chút, ngực phảng phất bị nai con va chạm, trái tim mãnh liệt nhảy lên.

Loại cảm giác này tốt như chính mình bị tên kia thiếu niên áo trắng chiếm tiện nghi, làm sao lại loại suy nghĩ này?

Đây không phải là tay của hấn! Đây không phải là tay của hấn! Trịnh Thiên Tuyết ở trong lòng cho mình giải thích nói.

Nghiêm Lộ hai mắt tán ra ánh sáng âm lãnh, tay phải huy động, trên đỉnh đầu xuất hiện một cái thanh đồng chuông lớn, tán ra tuyệt diệt khí tức.

"Vốn còn muốn thả các ngươi một con đường sống, nhưng là ta hiện tại thay đổi chủ ý, các ngươi tất cả mọi người muốn chết!"

Tứ ngược cuồng bạo khí thế càng ngày càng tràn đầy, Nghiêm Lộ trên mặt cũng hiện ra âm lãnh hung tàn biểu lộ.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193:: Tu ma giả

"Trên người ngươi cất giấu Trang Chu Mộng Diệp nửa khối ngọc bội, ngươi liền không muốn biết ta là thế nào phát hiện?"

Đối mặt Nghiêm Lộ phóng thích ra khí thế khủng bố, Phươg Lâm như không có gì lấy trêu chọc ngữ khí hỏi.

Lời vừa nói ra, Nghiêm Lộ sắc mặt lập tức đại biến! Phảng phất bị Phươg Lâm nắm giữ cái gì không thể cho ai biết bí mật.

Tên này thiếu niên áo trắng chỉ là một cái người qua đường, hắn làm sao biết trên người mình mang theo giữa không trung ngọc bội?

Phươg Lâm đưa ra cái nghi vấn này, không thể nghi ngờ để Nghiêm Lộ càng thêm trong lòng run sợ, hai mắt hung quang càng ngày càng tràn đầy.

Một đạo đen kịt linh khí từ Nghiêm Lộ thân bên trên phát ra, trong khoảnh khắc hóa thành từng đạo từng đạo vô hình dây thừng đem mọi người vây quanh.

"Chết hết cho ta đi!" Nghiêm Lộ trong tay màu đen linh khí biến ảo thành một thanh tuyệt thế ma đao.

Nghiêm Lộ tóc dần dần dựng thẳng lên đến, hai mắt dần dần biến thành huyết hồng sắc, toàn thân cơ bắp cũng đang nhanh chóng bành trướng.

"Tu ma giả!" Trịnh Phúc lạnh giọng nói ra.

Cái khác thủ vệ nghe vậy, hai tay đều run rẩy, Tu ma giả là Tu Đạo giả tử địch, ẩn cư tại thâm sơn cho tới bây giờ bên trong.

Không ai từng nghĩ tới, vậy mà tại nơi này đụng phải một tên phi thường hiếm thấy Tu ma giả, mà lại cái này cái Tu ma giả vẫn là địch nhân của bọn hắn.

"Ngươi lại là ma đạo người! Trách không được tâm ngoan thủ lạt!" Trịnh Thiếu Kỳ hung hãn nói.

Nghiêm Lộ lè lưỡi liếm môi, lạnh lùng nói ra: "Ít nói lời vô ích, đã lấy được Thanh đồng giới chỉ! Nhiệm vụ cũng liền hoàn thành!"

Nhiệm vụ hoàn thành? Cái viên kia Thanh đồng giới chỉ vậy mà quan hệ một cái Tu ma giả nhiệm vụ?

Trịnh Thiếu Kỳ trong lòng tâm thần bất định bất an, hắn căn bản không có nghĩ đến mình đeo trên người chiếc nhẫn vậy mà cùng ma đạo có chỗ liên quan.

Màu đen nhánh linh khí sắp bao trùm đội xe thời điểm, Phươg Lâm trong tay đột nhiên nhiều hơn một thanh băng lãnh trường kiếm.

Bàn Long kiếm tán ra u u Hân ánh sáng, tại màu đen nhánh linh khí ở trong lộ ra phá lệ chói mắt.

Phươg Lâm nhẹ nhàng vung vẩy Bàn Long kiếm, kiếm khí vô hình từ chỗ mũi kiếm nôn lộ ra, phảng phất mắng xả phun ra nuốt vào lấy lưỡi rắn.

"Tu đạo tu ma, quý ở tu tâm, động một chút lại thống hạ sát thủ Tu ma giả, người người có thể tru diệt!"

Nghiêm Lộ gầm lên giận dữ, như là hung tàn báo săn, tay cầm tuyệt thế ma đao chém về phía Phươg Lâm, giận dữ hét: "Chịu chết đi!"

Một đạo kia phảng phất mùa đông khô héo nhánh cây, bị tuyệt vọng khí tức chỗ vờn quanh, ngăn cách tất cả sinh cơ.

Phươg Lâm chân phải hướng ra phía ngoài bên cạnh xoay tròn, Bàn Long kiếm thuận thế nghịch kim đồng hồ trở về, vừa lúc ngăn trở Nghiêm Lộ công kích.

Tuyệt vọng ma đao chính là Nghiêm Lộ ma khí huyền hóa ra đến, không phải vàng thạch chế tạo, tự nhiên không nghĩ lên quen thuộc kim minh thanh âm.

Bàn Long sông kiếm khí tung hoành, phảng phất đâm vào một đồng bóng nội bộ, vậy mà mềm nhũn, Phương Lâm tâm đầu đột nhiên chấn động.

"Không tốt!" Phương Lâm nhanh chóng buông ra Bàn Long kiếm, Bạch Hổ đang thiên bộ thuận thế phát động.

Tuyệt vọng ma đao trong nháy mắt hóa thành một đạo đen kịt ma khí, phảng phất một đầu Ma Xà vậy mà muốn đem Phương Lâm cuốn lấy.

Tránh chuyển xê dịch, ma khí phảng phất quyết định mục tiêu, gắt gao đuổi theo Phương Lâm.

"Luyện loi!" Phương Lâm đột nhiên thả người nhảy lên, trở tay đánh ra một chưởng.

Một cái bàn tay màu xanh trống rỗng xuất hiện, trực tiếp trấn áp đạo này ma khí, thôn phệ Hắc Ám ma khí linh lực.

Nghiêm Lộ chấn động trong lòng, đây là cái gì công pháp? Lại có thể thôn phệ ma lực!

Không đợi Nghiêm Lộ lần nữa phát động công kích, bàn tay màu xanh phảng phất có linh tính, hung hăng hướng phía Nghiêm Lộ rút tới.

Tốc độ thật nhanh, phảng phất siêu việt vận tốc âm thanh, thậm chí có thể nghe được không khí ma sát thanh âm.

"Cái này tên thực lực của thiếu niên thật đáng sợ!" Đông đảo thủ vệ nghị luận âm ỉ.

Trịnh Thiệu Kỳ mắt không chớp nhìn lấy Phương Lâm, mặt mũi tràn đầy đều là hâm mộ ghen tỵ thần sắc, nhìn như tuổi còn trẻ, thực lực thâm bất khả trắc.

"Không biết hẳn là cái nào môn phái?" Trịnh Thiên Tuyết trong lòng âm thầm phỏng đoán.

"Muốn muốn giết ta! Chỉ bằng vào điểm này thủ đoạn, ngươi còn làm không được!" Nghiêm Lộ đỉnh đầu Thanh Đồng Chung bộc phát ra quang mang mãnh liệt.

Thanh Đồng Chung lấy mắt thường khó phân biệt tốc độ kịch liệt bành trướng, trong chớp mắt biến thành cao năm mét, đem Nghiêm Lộ bao ở trong đó.

"Àm!" Bàn tay màu xanh uy lực không thể coi thường, trực tiếp va chạm Thanh Đồng Chung.

Đột nhiên xuất hiện biến hóa, làm cho tất cả mọi người đều ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới Phương Lâm công kích vậy mà như thế cường thế, bức bách Tu ma giả không dám đối kháng chính diện.

Hung danh truyền xa Tu ma giả, cứ như vậy bị Phương Lâm bức đến Thanh Đồng Chung nội bộ, nhìn đám người nhiệt huyết sôi trào, phảng phất là tự mình ra tay tạo thành.

"Tu ma giả rút ra đây, đừng cho các ngươi ma đạo mất mặt!"

"Hiếp yếu sợ mạnh đồ vật, chẳng lẽ Tu ma giả đều là loại này tính tình sao?"

"Trách không được nhiều năm như vậy một mực không dám lộ diện, nguyên lai cũng liền cái này chút trình độ!"

Đông đảo thủ vệ ở bên cạnh chiêm chọc khiêu khích, cũng không có ai đi ngăn cản, dù sao bọn hắn nói cũng không có bất kỳ cái gì sai lầm.

"Ngươi cho rằng tránh ở bên trong liễn gối cao không lo rồi?" Phương Lâm lạnh hừ một tiếng, đột nhiên rơi vào đặt tại thanh đồng phía trên.

Tiểu tử này muốn làm gì? Vậy mà đứng ở Thanh Đồng Chung phía trên!

Nghiêm Lộ nhú mày, hẳn cũng không nghĩ tới tiểu tử này lực công kích đáng sợ như thế, vượt xa Nhập Đạo cảnh ngũ trọng thiên một kích toàn lực.

Nguyên lai cho là mình Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên thực lực, lấy ra Thanh đồng giới chỉ dễ như trở bàn tay, không nghĩ tới thế mà xảy ra bất trắc.

Càng làm hắn hơn trong lòng run sợ chính là, đối phương tựa hồ đối với hắn hết sức quen thuộc, vậy mà biết hắn tùy thân mang theo Trang Chu Mộng Diệp ngọc bội.

"Ngươi đến tột cùng là ai?" Nghiêm Lộ tâm tình phi thường thất lạc.

Thanh Đồng Chung đột ngột lung lay, Nghiêm Lộ cũng cảm giác được một cỗ cường đại hấp lực đang hấp thụ lấy Thanh Đồng Chung linh lực.

Thôn phệ linh lực! Đến cùng ai mới là Tu ma giả! Nghiêm Lộ nhanh khóc không ra nước mắt.

Gã thiếu niên này vậy mà so công pháp của hắn còn đáng sợ hơn, ngay cả ma khí đều có thể hấp thụ, Nghiêm Lộ cảm thấy mình đã không đường có thể trốn.

Chỉ có phá phủ trầm chu! Nghiêm Lộ đau nhức hạ quyết tâm, quả quyết quyết định đánh cược một lần.

Toàn thân ma khí điên cuồng dừng động, phảng phát bị nhỏ nắp bình bình nước, trực tiếp phun ra đến, rót vào Thanh Đồng Chung bên trong.

Thanh Đồng Chung đột nhiên bị mệnh môn ma khí rót vào, lập tức phát sinh biến hóa kinh người, đen kịt ma khí lần nữa ngưng tụ lại cùng nhau.

Ma khí nâng Thanh Đồng Chung chậm rãi dâng lên, Nghiêm Lộ mặt mũi tràn đầy hung ác đi tới, vững vàng đứng tại Thanh Đồng Chung đằng sau.

"Tận thế va chạm!" Theo Nghiêm Lộ gầm lên giận dữ, Thanh Đồng Chung lắc ung dung hướng phía đám người đánh tới.

Đám người nhao nhao tránh qua một bên, cao hơn năm mét Thanh Đồng Chung lực va đập quá lớn, rễ bản không ai có thể ngăn cản.

"Răng rắc!" Bị Thanh Đồng Chung đánh tới xe ngựa nhao nhao đứt gãy, trên xe đồ vật rơi lả tả trên đất.

Nghiêm Lộ đối Thanh Đồng Chung va chạm rất hài lòng, cười lạnh nói: "Người cho rằng liền người biết cái này loại cách không công kích thủ đoạn sao?"

Ma huyết thiêu đốt Nghiêm Lộ không chế Thanh Đồng Chung lần nữa dâng không mà lên, hướng phía Phương Lâm đập tới.

"Vậy liền thử nhìn một chút!" Phương Lâm không hề nhượng bộ chút nào, trở tay vung ra một chưởng.

Mệnh môn bàn tay màu xanh gào thét mà tới, phảng phát sao hỏa đụng phải trái đất đập vào Thanh Đồng Chung mặt ngoài, ma khí trong nháy mắt khuếch tán ra tới.

Tiếng vang kinh thiên động địa kích động, để cho người ta chấn điếc phát hội, cả hai va chạm lực quá mức mạnh lớn.

"Lại đến!" Phương Lâm nổi giận gầm lên một tiếng, hai tay như Hồ Điệp cánh múa.

Hai cái bàn tay màu xanh từ hai bên giáp công Thanh Đồng Chung, không lồ lực công kích trực tiếp bao trùm Thanh Đồng Chung, chung thân vậy mà hơi biến hình.

"Tiếp tục như vậy, ta hẳn phải chết không nghi ngờ!" Nghiêm Lộ kịp phản ứng, hẳn không phải già thiếu niên này đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 194:: Ngọc Phiến chân nhân

Phương Lâm huyền hóa ra bàn tay màu xanh phảng phát sóng lớn vỗ bờ, cuốn lên ngàn con sóng, linh lực khổng lồ mãnh liệt đụng chạm lấy Thanh Đồng Chung.

Màu đen nhánh ma khí cùng linh lực màu xanh giao hòa vào nhau, tựa như tại vô tận trong quần áo đen múa non liễu, tách ra hào quang màu xanh biếc.

"Chỉ bằng dạng này, người còn không làm gì được ta!" Nghiêm Lộ tức sùi bọt mép, toàn thân bị ma khí vờn quanh.

Đứng tại Thanh Đồng Chung phía sau Nghiêm Lộ đột nhiên phát lực, thân thể bỗng nhiên chuyển động, chân phải đại lực rút bắn, hung hăng đập trúng Thanh Đồng Chung.

Cổ xưa tiếng chuông trong khoảnh khắc tràn ngập tại sơn lâm bên trong, tại hai bên sơn phong ngăn cản lại, phát ra trận trận hồi âm.

Phảng phát Hải Nữ tiếng ca tán ra ma tính mị lực, câu dẫn chúng linh hồn của con người, tinh thần hôn mê mê thất tại Cửu U Ma Vực bên trong.

Âm ba công kích! Phương Lâm trong lòng hơi động, nín thở ngưng thần, hai tai không nghe thấy.

Liên tục không ngừng va chạm Thanh Đồng Chung, từng đợt chấn điếc phát hội tiếng chuông tại giữa rừng núi truyền vang, tạo thành rất nhiều Linh thú thất kinh đào tẩu.

Phảng phát trọng chùy đánh trúng tại ngực, tất cả mọi người ở đây đều cảm giác được đầu vầng mắt hoa, thậm chí lung lay sắp đổ té xỉu trên đất.

Cho dù là cảnh giới cao nhất Trịnh Phúc cũng là sắc mặt trắng bệch, hai chân run rẩy, tay phải gắt gao nắm chặt màu bạc trắng trường tiên.

Trịnh Thiếu Kỳ cùng Trịnh Thiên Tuyết hai người lẫn nhau nâng, trong lỗ tai đồng thời nhét đồ vật, phòng ngừa tiếng chuông lẫn nữa xâm lấn bọn hắn thức hải.

"Ta cũng không tin ngươi có thể kiên trì bao lâu thời gian! Mặt Nhật Chung Thanh uy lực coi như Nhập Đạo cảnh lực trọng thiên cũng rất khó ngăn cản!"

Nghiêm Lộ ngửa mặt lên trời cười to, hần nhìn ra Phương Lâm công kích lực độ càng ngày càng nhỏ, nói rõ đối phương sắp không chống đỡ nổi nữa.

Đối mặt Nghiêm Lộ khiêu khích, Phương Lâm tâm tình lại từ từ bình tĩnh trở lại, tụ tập lấy toàn thân linh lực chuẩn bị thi triển cường đại nhất công kích.

"Gã thiếu niên này sắp không chịu đựng nổi nữa! Ta phải thông tri Trọng Huyền phái cao thủ tới!"

Trịnh Phúc lòng dạ biết rõ, trên trận thế cục trở nên vô cùng rõ ràng, tên kia Tu ma giả linh lực rõ ràng càng thâm hậu hơn.

Trịnh Phúc từ trong ngực lấy ra một khối ngọc phù, dùng sức bóp nát, một đạo thanh sắc linh quang trong khoảnh khắc từ trong lòng bàn tay biến mất không thấy gì nữa.

"Hi vọng Trọng Huyền phái cao thủ có thể kịp thời chạy đến, nếu không tiểu thư cùng thiếu gia chỉ sợ rất khó toàn thân trở ra!"

Phương Lâm chậm rãi tay phải huy động Bàn Long kiếm, giống như người chèo thuyền lay động thuyền mái chèo, hiện ra từng đạo từng đạo duyên dáng đường vòng cung.

Từ dưới lên trên vùng lên, cổ tay có chút phát lực, Bàn Long kiếm nhẹ nhàng linh hoạt chuyển động, đột nhiên hướng về phía trước đâm ra, mãnh liệt hoạt động.

Phảng phất trong truyền thuyết khai thiên tích địa, một đạo chương mắt kiếm mang từ Bàn Long thân kiếm thoát dẫn mà ra, như thoát cương giao long đã tính mười phần.

"Nhất Kiếm Hoàn Không! Trảm Thời Không!" Phương Lâm lạnh lùng hô.

Nghiêm Lộ hai mắt trừng tròn xoe, tự lẩm bẩm: "Tốt kiếm pháp đáng sợ!"

Lăng lệ kiếm mang phảng phất biến động tiến đến lúc nhấc lên vạn trượng sóng lớn, phổ thiên cái địa khí thế trong nháy mắt bao trùm phương viên hai mươi mét địa vực.

Đối mặt loại này kinh khủng công kích, Nghiêm Lộ không chút do dự lựa chọn né tránh, hần căn bản ngăn cản không nổi!

Cho dù là Thanh Đồng Chung ngăn cản phần lớn kiếm mang, cũng vô pháp cam đoan hắn có thể bình yên rời đi.

Thả người nhảy lên, phảng phất lý cá vượt Long Môn, Nghiêm Lộ thân thể thít chặt lấy nhảy ra kiếm mang phạm vi công kích.

"Muốn chạy trốn! Muộn!" Phương Lâm lạnh lùng nói, tay trái ngưng tụ linh lực đột nhiên xuất hiện.

Lần nữa ngưng tụ ra một đường bàn tay màu xanh, lóe ra điện quang hỏa hoa, xen lẫn miệt thị lời đĩnh, xuất hiện tại Nghiêm Lộ đỉnh đầu.

"Không tốt!" Nghiêm Lộ hai mắt kinh hoảng rối loạn, bóp nát một đạo màu xám ngọc phù.

Một đạo thanh thân ảnh màu xám tro đột nhiên xuất hiện tại Nghiêm Lộ phía trước, khuôn mặt cổ xưa, giọng nói như chuông đồng hồ: "Dừng tay!"

Đến giờ này khắc này, Phương Lâm làm sao có thể dừng tay, cường thế khổng lồ chế bàn tay màu xanh trấn áp xuống.

"Àm!" Trên mặt đất nhấc lên vô số tro bụi, lưu lại một cái nửa mét sâu hố to.

"Thật là lợi hại a! Vậy mà trảm giết cái kia cái Tu ma giả!"

"Không sai, thật sự là ra ngoài ý định, mới vừa rồi còn là rơi xuống hạ phong, không nghĩ tới trong nháy mắt liền chuyển bại thành thắng!"

Kim Sí Đại Bàng Điều cao giọng kêu to, vừng vàng rơi vào Phương Lâm trên bờ vai, đồng dạng nhìn lấy cái kia đạo thanh thân ảnh màu xám tro.

"Ta đề ngươi dừng tay, ngươi không có nghe sao? Dám trấn sát Nghiêm Lộ, ngươi thật to gan!" Người này uy phong凛冽.

Phương Lâm giận quá thành cười, Nghiêm Lộ đều định đem người ở chỗ này đều giết sạch, chẳng lẽ mình liền ngồi chờ chết thúc thủ chịu trói chờ chết sao?

"Ngươi đề dừng tay, ta liền dừng tay a! Ngươi cũng quá đề cao bản thân!" Phương Lâm khinh thường nói.

"Ngươi muốn chết!" Thanh thân ảnh màu xám tro một tay huy tới! Cường đại linh lực khơi dậy không gian ba động.

Phương Lâm tâm thần một bữa, cảm nhận được đối phương cảnh giới, rung động nói: "Nguyên Thần tứ trọng thiên! Làm sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây?"

Nguyên Thần cảnh tứ trọng thiên, cái kia nhưng là ở đây tất cả mọi người cần ngưỡng vọng tồn tại, có rất ít người có thể nhìn thấy chân thân.

Mọi người cảm thấy bị ai là tên này Nguyên Thần chân nhân lại là địch nhân của bọn hắn, rất có thể trong chớp mắt liền đem bọn hắn toàn bộ tru sát.

Trong nháy mắt bị quan cảm xúc tràn ngập tại cả chỉ trong đội ngũ ở giữa, trái tim tất cả mọi người tình trở nên cực kỳ thất lạc.

Duy chỉ có Trịnh Phúc trên mặt lộ ra vẻ mặt lo lắng, trong lòng không ngừng lẩm bẩm

Một đạo bạch quang chói mắt xuất hiện tại Phương Lâm dưới chân, hai chân tiếp nhận đập vào, phía sau huyền hóa ra một đầu cường tráng Bạch Hổ nhanh chóng né tránh.

Đối mặt Nguyên Thần cảnh tứ trọng thiên cao thủ, trừ phi ý vào Kim Sí Đại Bằng Điều tốc độ, nếu không Phương Lâm căn bản không có khả năng đào tẩu tính.

"Ừm, tốc độ rất nhanh a, vậy mà có thể tránh thoát công kích của ta!" Thanh thân ảnh màu xám tro hơi hốt, lần nữa đẩy ra một chương.

Nhưng vào lúc này, một đạo màu xanh thăm lĩnh quang đột nhiên xuất hiện tại Phương Lâm trước người, nhanh chóng hóa thành một đốm cây dù ngăn tại Phương Lâm trước người.

"Bích Lạc chân nhân, khi dễ tiểu bối, không sợ lan truyền ra ngoài, mất đi các người Bích Lạc Hoàng Tuyền thanh danh sao?" Âm thanh trong trẻo tại Phương Lâm sau lưng vang lên.

Đám người lần theo thanh âm truyền ra địa phương nhìn lại, chỉ gặp một tên hai mươi bảy hai mươi tám tuổi nam tử đứng ngạo nghễ tại hư không, tay phải nắm Ngọc Phiến nhẹ nhàng gõ lấy lòng bàn tay trái.

"Lại tới một tên Nguyên Thần chân nhân!"

"Chúng ta được cứu rồi!"

"Trọng Huyền phái cao thủ cuối cùng đã tới, lại là Nguyên Thần cảnh ngũ trọng thiên Thái Thượng trưởng lão Ngọc Phiến chân nhân!" Trịnh Phúc trên mặt hiện ra thần sắc kích động.

Được xưng là Bích Lạc chân nhân cái kia đạo thanh bóng người màu xám rung động nhẹ nhẹ, nhàn nhạt nói ra: "Trọng Huyền phái Ngọc Phiến chân nhân, người cũng muốn nhúng tay việc này?"

"Nếu là Bích Lạc Hoàng Tuyền đều ở nơi này, ta đương nhiên sẽ không nhúng tay, đáng tiếc chỉ có người một cái, huống chi chỉ là một tia Nguyên Thần mà thôi!"

Ngọc Phiến chân nhân nhẹ lay động lấy Ngọc Phiến, một tia nắng tiểu dung hiện lên ở trên mặt, phảng phất mùa xuân muôn hoa đua thắm khoe hồng, lãnh khốc tiêu sái.

"Bên trên nghèo Bích Lạc xuống hoàng tuyền, dù là Hoàng Tuyền lão đệ không tại, ta cũng không sợ người!" Bích Lạc chân nhân bộc phát ra một cỗ khí thế cường đại, ma khí ngập trời.

"Các người tạm thời đều lui ra phía sau đi!" Ngọc Phiến chân nhân nhàn nhạt nhìn Phương Lâm một chút, ánh mắt từ Kim Sí Đại Bằng Điều trên người đảo qua.

Phương Lâm trịnh trọng gật đầu, mặc dù không biết cái gọi là Ngọc Phiến chân nhân vì sao xuất thủ tương trợ, nhưng là trực giác nói cho hắn biết, đối phương trước mắt không có ác ý gì.

"Tiểu huynh đệ, người không sao chứ!" Trịnh Phúc quan tâm mà hỏi.

Tại Trịnh Phúc, tên này thiếu niên áo trắng cảnh giới cao thâm, tâm tư suy tính, nếu là có thể kết giao, tất nhiên có thể cho Lam Hồ Điện thương hội mang đến lợi ích to lớn.

Phương Lâm lắc đầu không nói gì, lẳng lặng đứng tại Trịnh Phúc bên người, hai con ngươi như có điều suy nghĩ nhìn lấy trong hư không hai người.

Bích Lạc Hoàng Tuyền, có thể tại ma đạo chống lên hai chữ này, hoặc là có đủ đủ thực lực cường đại, hoặc là phía sau ẩn giấu đi đỉnh cấp truyền thừa thể lực.

Từ trước mắt để phán đoán, tên này Bích Lạc chân nhân rất hiển nhiên không thuộc về loại thứ nhất, cũng liền nói mình tại trong lúc vô tình lại đắc tội một cỗ cường đại thể lực.

Trong đầu hiện ra phán đoán, để Phương Lâm khóe miệng hiện ra nụ cười bất đắc dĩ, sau này lịch luyện khả năng càng ngày càng nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 195:: Lăng Không đấu pháp

Bích Lạc chân nhân đạo bào màu xám đen bị đen kịt mà khí bao vây lấy, như là từ vô tận đem tới vương giả, vô hình uy áp bao phủ nó thân.

Ngạo nghễ trôi nổi ở giữa không trung, hai con người âm lãnh như đao, song tay nắm chặt một thanh màu mặc ngọc chiến kích, điểm tuyết lấy như nước chảy hàn quang.

Thanh này chiến kích dài ước chừng một trượng hai, toàn thân màu xanh sẫm phẳng phát từ cả khối ngọc thạch chế thành, hỏa diễm đạo văn đều khắc tại kích thân.

"Tốt một thanh Mặc Ngọc Chiến Kích! Đã sớm nghe nói Bích Lạc chân nhân mới được đến một kiện uy lực mười phần Linh khí! Hôm nay ngược lại phải xem thử xem!"

Ngọc Phiến chân nhân sầm nhiên cười một tiếng, tay phải Ngọc Phiến đột nhiên mở ra, một đạo màu lam linh quang hiện lên ở Ngọc Phiến bên cạnh.

Trên mặt đất đám người ngây ngốc nhìn lấy giữa không trung hai tên Nguyên Thần chân nhân, lăng không hư độ phong thái để cho người ta hâm mộ, trong lòng sinh ra vô hạn mê mẩn.

"Không biết vị này Ngọc Phiến chân nhân cùng Bích Lạc lão ma, cái nào lợi hại hơn?" Phương Lâm tâm bên trong âm thầm phỏng đoán.

"Thôi được! Hôm nay liền lãnh giáo một chút Trọng Huyền phái diệu chiêu!" Bích Lạc chân nhân nổi giận gầm lên một tiếng, Mặc Ngọc Chiến Kích trong nháy mắt chuyển động, sát cơ giáng lâm.

Bích Lạc chân nhân tốc độ cực nhanh, lưu lại một đạo hư ảnh, trong tay Mặc Ngọc Chiến Kích trong khoảnh khắc xuất hiện tại Ngọc Phiến chân nhân trước ngực.

Mệnh môn ma lực trong chốc lát bao trùm chung quanh, lăng lệ sát cơ như là nước biển xâm nhập liên miên bất tuyệt, giống như thời không vận vẹo gạt bỏ sinh linh.

Sát cơ thật nặng! Phương Lâm tại dưới đáy nhìn rất rõ ràng, song mi khóa chặt, trong lòng đối với ma đạo càng thêm chán ghét.

Những người khác cũng là nom nớp lo sợ, cho dù là bọn họ cách Bích Lạc chân nhân có cao mấy chục mét, lại như cũ có thể cảm giác được kinh khủng sát cơ.

Ngọc Phiến chân nhân mặt không đổi sắc, Ngọc Phiến múa tựa như Hồ Điệp nhảy múa, từng đạo từng đạo màu lam linh quang liên tục không ngừng hiển hiện.

Ngọc Phiến cùng Mặc Ngọc Chiến Kích đều là ngọc loại Linh khí, tại chứa đựng linh lực phương diện so cái khác chất liệu bình khí càng hơn một bậc, cả hai có dị khúc đồng công chi diệu.

"Lực lượng quá nhẹ !" Ngọc Phiến chân nhân tay trái đột nhiên bắt lấy Mặc Ngọc Chiến Kích, tay phải Ngọc Phiến cấp tốc chuyển động, vô hình quang nhận nổ bắn ra đi.

Phảng phất vô số cái tiếng nhạc từ Ngọc Phiến nhảy ra đến, màu lam quang nhận giống như vỡ vụn hải hồn mã não, tre già măng mọc hướng phía Bích Lạc chân nhân công tới.

Chiến kích truyền đến áp lực nặng nề, để Bích Lạc thật người chấn động trong lòng, thật cường đại linh lực!

Một đạo cường đại ma lực rót vào Mặc Ngọc Chiến Kích, bộc phát ra càng thêm quang mang chói mắt, tựa như một vòng Hắc Nguyệt treo ở giữa không trung.

"Ma đạo công kích, quả nhiên không phải bình thường!" Trịnh Phúc từ đáy lòng cảm khái nói.

Phương Lâm xoay người, hồi tưởng Trịnh Phúc tiếng kinh hô, cười hỏi: "Tiền bối, phía trên vị kia cầm trong tay vũ phiến Nguyên Thần chân nhân là lai lịch gì?"

"Đừng gọi ta tiền bối, nếu như không chê, gọi ta Trịnh đại ca liền tốt!" Trịnh Phúc tranh thủ thời gian cự tuyệt nói.

Phương Lâm biểu hiện để Trịnh Phúc khắc sâu ấn tượng, quý thần khó lường bộ pháp, huyền diệu chương pháp cùng đặc sắc tuyệt luân kiếm thuật, vượt xa hẳn.

"Trịnh đại ca!" Phương Lâm cũng không chối từ, thân nhiên đổi giọng.

"Người này là Trọng Huyền phái Ngọc Phiến chân nhân Lục Thành Pháp Nguyên Thần cảnh ngũ trọng thiên cao thủ tuyệt thế, tuyệt kỹ thành danh Ngọc Phiến phá không, được xưng là Ngọc Phiến chân nhân."

Trịnh Phúc lời nói cũng hấp dẫn Trịnh Thiếu Kỳ cùng Trịnh Thiên Tuyết hứng thú, ánh mắt hai người cũng từ trên không trung đánh nhau chuyển dời đến Trịnh Phúc trên người.

"Nghe nói Lục chân nhân đã từng một cái phá không, tiêu diệt ba đầu Nguyên Thần cảnh Linh thú, trong đó còn có một cái tứ trọng thiên Ma Viên."

Một chiêu đánh giết ba tên Nguyên Thần cảnh! Tuyệt đối thuộc về cường thế hơn Nguyên Thần chân nhân, Phương Lâm tâm bên trong cấp ra mình xác phán đoán.

"Phúc bá, người nói Lục chân nhân có thể hay không chiến thắng tên kia ma đạo Bích Lạc chân nhân?" Doãn trời tuyết nhấp nhẹ bờ môi, thấp giọng hỏi.

Trịnh Phúc ngẩng đầu nhìn một chút song phương giao chiến, lắc đầu nói ra: "Không dễ phán đoán a, Lục chân nhân thực lực trác tuyệt, nhưng ma đạo công kích càng quỷ dị hơn."

"ta cảm thấy Lục chân nhân khẳng định có thể thắng!" Trịnh Thiếu Kỳ lòng tin mười phần.

Nhìn lấy ánh mắt mọi người đều tụ tập trên người mình, Trịnh Thiếu Kỳ có chút xấu hổ, bổ sung nói ra: "dù sao ta cũng muốn gia nhập Trọng Huyền phái!"

Phương Lâm nhin không được cười nói: "không tệ a, còn không có gia nhập Trọng Huyền phái, đều hiểu bảo hộ chính mình trường bối danh tiếng!"

Ngọc Phiến chân nhân Lục Thành Pháp cùng Bích Lạc chân nhân chiến đấu dần dần tiến nhập gay cấn, song phương thân ảnh trên không trung vừa đi vừa về trùng điệp.

Ngọc Phiến triển khai phảng phát Không Tước khai binh, uy hào quang màu xanh lam càng ngày càng mãnh liệt, thậm chí hoàn toàn bao trùm ở màu đen nhánh ma khí.

"Xem ra Lục chân nhân muốn thắng!" Trịnh Phúc tập trung tinh thần nhìn lấy song phương chiến đấu.

Nguyên Thần chân nhân ở giữa chiến đấu cũng không phải là tất cả Thăng Linh cảnh Tu Đạo giả có thể nhìn thấy, đối với bọn hắn tới nói có thể quan sát tất nhiên gia tăng không ít cảm ngộ.

Nhất là Tu Đạo giả cùng Tu ma giả chiến đấu, có thể càng lớn trình độ nâng lên cao tầm mắt của bọn hắn, tại cảnh giới tăng lên bên trên càng thêm dễ dàng.

Mặc Ngọc Chiến Kích tại Bích Lạc thật trong tay của người, bộc phát ra uy lực kinh người, phảng phát long du tứ hải thuận buồm xuôi gió.

Kích ảnh trùng điệp, ma khí tràn ngập, Ngọc Phiến lưu chuyển, linh khí phun trào, giao hội thành óng ánh khắp nơi chói mắt cảnh tượng.

Đột nhiên Lục Thành Pháp ném đi Ngọc Phiến, hai tay cấp tốc điệp gia, trái tay nắm chặt cổ tay phải, tay phải kiểm chỉ thân nhiên xẹt qua.

Một đạo cực kỳ hoa lệ linh quang từ Ngọc Phiến bên trong nổ bắn ra đến, phảng phát mặt trời mới mọc nhảy ra mặt nước cái kia một sát na, để cho người ta mê thất tại huyền cảnh ở trong.

Ngọc Phiến tựa như con quay xoay tròn cấp tốc, xuyên qua tầng tầng ma khí, xen lẫn linh lực khổng lồ, hung hăng đụng phải Bích Lạc chân nhân ngực.

Cùng lúc đó, Lục Thành Pháp lặn người mà lên, hai tay như điện, trực tiếp bắt lấy Mặc Ngọc Chiến Kích, từ Bích Lạc thật trong tay người đoạt đoạt lại.

Phi tốc xoay tròn Ngọc Phiến lần nữa trở về, phảng phát đến từ ngoài hành tinh vực đĩa bay trọng thương Bích Lạc chân nhân, thân thể bay rót ra ngoài hơn trăm mét.

"Trọng Huyền phái Ngọc Phiến! Ta nhớ kỹ ngươi, chờ lấy đi! Bích Lạc Hoàng Tuyền tuyệt đối sẽ bên trên Trọng Huyền phái lấy lại công đạo!"

Bích Lạc chân nhân mắt thấy không phải Lục Thành Pháp đối thủ, lại chiến đấu tiếp chỉ có thể tự rước khi nhục, hung tợn uy hiếp nói.

"Vậy ta ngay tại Trọng Huyền phái xin đợi đại giá!" Lục Thành Pháp tiếng cười sáng sủa, không sợ chút nào Bích Lạc chân nhân uy hiếp.

Bích Lạc chân nhân lạnh hừ một tiếng, tay phải đột nhiên huyền hóa ra một đạo cánh tay màu đen, vuron hướng trên mặt đất Nghiêm Lộ thi thể.

Muốn cướp đi Thanh đồng giới chỉ cùng Trang Chu ngọc bội! Phương Lâm không chút do dự, thi triển Bôn Lôi Cửu Thế.

Bàn tay màu xanh nhanh chóng xuất hiện tại Nghiêm Lộ phía trên thi thể, trực tiếp bắt lấy Nghiêm Lộ thi thể, nhanh chóng trở về tới Phương Lâm bên người.

"Tiểu tử! Ngươi ngay cả thi thể đều không buông tha sao?" Bích Lạc chân nhân lửa giận ngút trời, một cái Nhập Đạo cảnh tiểu bối đều không để hấn vào trong mắt.

Phương Lâm lạnh lùng cười một tiếng, nhanh chóng cầm tới Thanh đồng giới chỉ cùng nửa khối ngọc bội, sau đó đem thân thể ném Bích Lạc chân nhân.

"Ta đương nhiên đối thi thể không có hứng thú! Vẫn là mời Bích Lạc chân nhân mang về đi!" Phương Lâm đáp lại nói.

Bích Lạc thật trong mắt người hàn quang đại thịnh, phảng phất ngực có một ngọn núi lửa muốn phun trào, hai mắt như kiếm, hung hăng nhìn chăm chăm Phương Lâm.

"Ta muốn thi thể có làm được cái gì!" Đen kịt cánh tay trực tiếp bắt lấy Nghiêm Lộ thi thể, trong nháy mắt vận thành bánh quai chèo, hóa thành huyết vũ giáng lâm.

Bích Lạc chân nhân lạnh lùng nhìn lấy Phương Lâm, ánh mắt đảo qua Lục Thành Pháp, bỗng nhiên hóa thành một tia chớp màu đen biến mất vô tung vô ảnh.

Tại Lục Thành Pháp trước mặt, hấn căn bản không có năng lực đoạt lại Thanh đồng giới chỉ, chỉ có thể lựa chọn tạm thời rời đi, tìm kiếm càng thêm thời cơ thích hợp.

Nhìn lấy Bích Lạc chân nhân rời đi, trong lòng mọi người mới trầm tĩnh lại, Nguyên Thần cảnh Tu ma giả cho bọn hấn mang tới uy hiếp quá lớn.

Phương Lâm cầm tới cái kia nửa khối ngọc bội, quả nhiên như Lam Hồ Điệp thương hội thiếu đông gia Trịnh hạo nói, ngọc bội đằng sau khắc dấu lấy Trang Chu hai chữ.

"Trịnh cô nương, ngươi cái kia nửa khối ngọc đeo lúc nào giao cho ta?"

Phương Lâm lời nói giống như một đạo sấm mùa xuân, tại Trịnh Thiên Tuyết vang lên bên tai, trong chốc lát một vòng màu đỏ từ bên tai, cái cổ lan tràn đến trên mặt.

"Cái này!" Trịnh Thiên Tuyết đầu lưỡi run lên, chung quy là bận tâm mặt mũi, không có trả lời chắc chắn Phương Lâm.

"Cái viên kia Thanh đồng giới chỉ giao cho ta đi!" Một đạo thanh âm thanh thúy truyền đến Phương Lâm lỗ tai.

Phương Lâm xoay người sang chỗ khác đang chuẩn bị đem Thanh đồng giới chỉ giao cho Trịnh Thiếu Kỳ, không nghĩ tới mở miệng đòi hỏi chiếc nhẫn người lại là Ngọc Phiến chân nhân Lục Thành Pháp.

Thế nào lại là hấn? Phương Lâm trong đầu trong nháy mắt hiện ra vô số cái nghi vấn.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 196:: Thông thiên bậc thang khảo nghiệm

Lục Thành Pháp chậm rãi từ không trung bay xuống, cầm trong tay ngọc phiến phảng phất trên lục địa thần tiên, anh tuấn tiêu sái khí độ bất phàm.

"Lục chân nhân muốn cái này mai Thanh đồng giới chỉ?" Trịnh Thiếu Kỳ kích động mà hỏi.

Cứ việc chiếc nhẫn này thuộc về Trịnh Thiếu Kỳ, nhưng hấn cũng không có phát hiện bên trong huyền bí, nếu là Lục Thành Pháp muốn, hấn tất nhiên sẽ chấp tay đưa tiễn.

Phương Lâm tay phải giờ chiếc nhẫn sa vào đến lúng túng tình huống, hấn cũng không biết cái này mai Thanh đồng giới chỉ hấn là đưa cho ai.

Theo lý thuyết hần là vật quy nguyên chủ trả lại cho Trịnh Thiếu Kỳ, thế nhưng là Trịnh Thiếu Kỳ thái độ rất rõ ràng, hần muốn muốn tặng cho ngọc phiến chân nhân.

"Cái này mai Thanh đồng giới chỉ có không tầm thường lai lịch, như là tiếp tục lưu lại Trịnh Thiếu Kỳ trong tay, khó tránh khỏi sẽ sinh ra rất nhiều sự cố."

Lục Thành Pháp mặt mỉm cười, trực tiếp đưa tay trái ra, từ Phương Lâm trong tay tiếp nhận Thanh đồng giới chỉ, chậm rãi mở miệng giải thích.

Hần nhu hòa ánh mắt phảng phất tinh khiết linh khí, để đám người tâm tình khẩn trương cấp tốc bình tĩnh trở lại.

"Trịnh Phúc mang theo những người khác trở về đi, ta sẽ dẫn lấy Trịnh Thiếu Kỳ cùng Trịnh Thiên Tuyết trở về Trọng Huyền phái!" Lục Thành Pháp tiếp lấy phân phó nói.

Trịnh Phúc trong lòng có chỗ do dự, mím môi, thấp giọng nói ra: "Thế nhưng là thiếu đông gia phân phó ta, muốn nhìn lấy tiểu thiếu gia bái nhập Trọng Huyền phái."

"Há, chuyện này ta đã biết, ta đã cho Trịnh Thiếu Kỳ an bài tốt sự phó, người chi tiết hồi báo cho Trịnh hạo là được rồi."

Lục Thành Pháp bình tĩnh ngữ khí lại tản ra vô hình uy nghiêm, ánh mắt rơi xuống Phương Lâm trên người nói ra: "Người cũng đi theo ta đi lợi Trọng Huyền phái đi."

Nghe xong lời ấy, Phương Lâm lạnh nhạt cự tuyệt nói: "Đa tạ Lục chân nhân hảo ý, ta còn có chuyện phải làm, liền không cùng ngài đi Trọng Huyền phái."

Cự tuyệt Nguyên Thần chân nhân! Phương Lâm lời nói để trong lòng mọi người đột nhiên sinh ra một tia hàn khí, người này lại có đảm lượng cự tuyệt một tên Nguyên Thần chân nhân!

"Thôi được, như vậy tùy người đi!" Lục Thành Pháp cũng không bắt buộc, ngọc phiến huy động, một đạo linh quang vòng quanh Trịnh Thiên Tuyết tỷ đệ bay về phía không trung.

Theo Lục Thành Pháp ba người thân ảnh dần dần biến mất, Phương Lâm tâm bên trong tự dung sinh ra một con tức giận.

Chẳng lẽ vị này Lục chân nhân không có nghe được mình sao? Minh ủy thân bảo hộ Trịnh Thiên Tuyết tỷ đệ, không phải là vì nửa khối Trang Chu ngọc bội sao?

Vậy mà không chút nào xách chuyện này, trực tiếp mang theo Trịnh Thiên Tuyết trở về Trọng Huyền phái, chẳng lẽ hần liền thật cho là mình không dám đi đòi hỏi sao?

"Vị tiểu huynh đệ này, nếu không cùng ta trở về thương hội, chờ tiểu thư trở về, tất nhiên sẽ đem giữa không trung ngọc bội giao cho người." Trịnh Phúc nói ra.

Phương Lâm nộ khí viết lên mặt, Trịnh Phúc không thấy như vậy, nhưng là hần cũng không dám ở sau lưng nói Lục Thành Pháp làm việc không đúng.

"Không cần, người trở về nói cho các người biết thiếu đông gia, liền nói sự tình xong xuôi, còn lại nửa khối ngọc bội ta sẽ đích thân cầm về."

Tự mình cầm về? Chẳng lẽ người dám trực tiếp đi Trọng Huyền phái đòi hỏi? Trịnh Phúc trong lòng đột nhiên toát ra một cái ý niệm trong đầu.

Một vật kim quang từ Phương Lâm trên bờ vai tỏa ra, Phương Lâm mặc dù phát lực, nhảy đến giữa không trung, dưới chân đột nhiên xuất hiện Kim Sí Đại Bàng Điều.

"Nguyên Thần cảnh Linh thú!" Trịnh Phúc đơn giản không thể tin được con mắt, không nghĩ tới Phương Lâm trên bờ vai chim nhỏ lại là Nguyên Thần cảnh Linh thú.

Tùy ý cái biến thân thể lớn nhỏ, chỉ có Nguyên Thần cảnh trở lên Linh thú mới có loại năng lực này.

Ánh mắt mọi người đều ngốc trệ, cho dù là đối mặt hai tên Nguyên Thần chân nhân giao chiến đều không có như thế chấn kinh.

Nhập Đạo cảnh tiểu tử lại có một đầu Nguyên Thần cảnh Linh thú, tin tức này nếu là lan truyền ra ngoài, tất nhiên oanh động kể châu thành.

Kim Sí Đại Bàng Điều vũ động hai cánh, hướng phía Lục Thành Pháp rời đi phương hướng nhanh chóng bay đi, phảng phất một vòng từ từ bay lên mặt trời mới mọc.

Không được, chuyện này nhất định phải lập tức bẩm báo thiếu đông gia! Tên này thiếu niên áo trắng thật là đáng sợ!

Vượt cấp chém giết ma đạo cao thủ, Nguyên Thần cảnh Linh thú tùy thân thủ hộ, loại người này chỉ có thể giao hảo, tuyệt đối không thể đắc tội.

Nghĩ tới đây, Trịnh Phúc phất phất tay cánh tay, la lớn: "Tất cả mọi người chú ý, chúng ta phải nhanh chóng trở về kế châu thành!"

Đội xe thủ vệ nhao nhao chỉnh lý hỗn loạn đội xe, trấn an chấn kinh hốt hoảng ngựa, mang theo trong lòng chấn kinh đi theo Trịnh Phúc rời đi.

Trọng Huyền phái tọa lạc tại Hoành Đoạn sơn mạch, từ nội điện cùng ngoại điện tạo thành, chín trăm chín mươi chín đạo đài giai trực tiếp từ ngoại điện thông hướng nội điện.

Cái này chín trăm chín mươi chín đạo đài giai trở thành thông thiên bậc thang, ngoại điện đệ tử như muốn tiến vào nội điện nhất định phải thông qua thông thiên bậc thang lịch luyện.

Mỗi ngày nơi này đều sẽ có vài chục vị ngoại điện đệ tử leo, vì chính là càng nhanh gia nhập nội điện, thu hoạch được cường đại hơn tu luyện công pháp.

Ba đạo thân ảnh đột nhiên từ phía trên bên cạnh tung bay đi qua, Lục Thành Pháp mang theo Trịnh Thiếu Kỳ cùng Trịnh Thiên Tuyết đáp xuống thông thiên bậc thang phía dưới.

"Trương Hồng Phúc, đây là Trịnh Thiếu Kỳ, hôm nay lên liền bái nhập tên của ngươi dưới, từ ngươi phụ trách dạy bảo hắn!" Lục Thành Pháp cao giọng nói ra.

"Cần tôn Lục trưởng lão pháp lệnh!" Trương Hồng Phúc khom mình hành lễ.

Người này đầu đội kim hoàng sắc mũ đầu, tay áo dài nhẹ nhàng, trên lưng công rộng rãi miệng đại kiếm, phảng phất ẩn giấu đi lực nhỏ thiên quân lực lượng.

Trương Hồng Phúc ánh mắt dừng lại ở Trịnh Thiếu Kỳ trên mặt, cười nói ra: "Ngươi chính là Lục trưởng lão nói tới Trịnh Thiếu Kỳ, quả nhiên thiên phú khác biệt." "

"Đồ nhi Trịnh Thiếu Kỳ bái kiến sư phó!" Trịnh Thiếu Kỳ chỗ nào không rõ có ý tứ gì, trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

Trịnh Thiên Tuyết trên mặt tràn ngập nụ cười xán lạn, nàng lớn nhất tâm nguyện liền là nhìn lấy đệ đệ có thể bái nhập Trọng Huyền phái, rốt cục đạt thành tâm nguyện .

"Thiếu Kỳ, chúc mừng ngươi! Về sau phải nghe ngươi sư phó , khắc khổ tu luyện!" Trịnh Thiên Tuyết phân phó nói.

Trịnh Thiếu Kỳ gương mặt kiên định, dùng sức gât đầu nói ra: "Thiên Tuyết tỷ, ngươi yên tâm đi, ta nhất định sẽ sớm ngày trở thành đệ tử nội điện !"

Bên cạnh đông đảo đang chuẩn bị leo thông thiên bậc thang ngoại điện đệ tử, đối Trịnh Thiếu Kỳ biểu hiện chẳng thêm ngó tới, trở thành đệ tử nội điện, thật sự là khẩu xuất cuồng ngôn.

Ngay trong bọn họ rất nhiều người gia nhập Trọng Huyền phái mấy chục năm , cảnh giới dừng lại tại Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên cùng ngũ trọng thiên, chưa từng có thông qua thông thiên bậc thang.

"Trịnh Thiên Tuyết, ngươi có thể nguyện ý trở thành Trọng Huyền phái đệ tử nội điện?" Lục Thành Pháp ngoài dự liệu dò hỏi.

Trở thành đệ tử nội điện? Trương Hồng Phúc cùng rất nhiều ngoại điện đệ tử đều kinh hãi.

Trước mắt thiếu nữ này nhìn cũng chỉ có Thăng Linh cảnh lực trọng thiên đáng vẻ, tuyệt đối không thể có thể thông qua thông thiên bậc thang khảo nghiệm.

Nếu muốn trở thành đệ tử nội điện, chỉ có một khả năng tính, cái kia chính là bái Thái Thượng trưởng lão vi sư!

Trọng Huyền phái Thái Thượng trưởng lão tổng cộng có ba tên, mà ngọc phiến chân nhân Lục Thành Pháp liền là bài danh sau cùng một vị Thái Thượng trưởng lão.

Chẳng lẽ Lục trưởng lão muốn thu đồ đệ? Nghĩ tới đây, ánh mắt mọi người đều tràn đầy lửa nóng.

Trịnh Thiếu Kỳ trong lòng cực độ rung động, hù dọa mà hỏi: "Lục trưởng lão, ngài nếu là thu tỷ tỷ của ta làm đồ đệ sao?"

"Không tệ, ta thật có thu đồ đệ ý nghĩ!" Lục Thành Pháp trên mặt mỉm cười nhìn Trịnh Thiên Tuyết.

"Tỷ tỷ, ngươi mau trả lời ứng a! Lục trưởng lão muốn thu ngươi làm đồ đệ, đây chính là thiên đại kỳ ngộ a!" Trịnh Thiếu Kỳ kích động nói.

"Đệ đệ ngươi nói không sai, bái Lục trưởng lão vi sư, tuyệt đối là lựa chọn tốt nhất!" Trương Hồng Phúc khuyên.

Trịnh Thiên Tuyết cắn môi, nhẹ nhàng cúi người, quỳ rạp xuống đất: " đồ nhi Trịnh Thiên Tuyết bái kiến sư phó!"

"Tốt! Rất tốt! Thiên Tuyết nhanh mau dậy đi!" Lục Thành Pháp vội vàng đỡ lên Trịnh Thiên Tuyết.

"Tham kiến Trịnh sư thúc!" Lập tức rất nhiều người đồng thời nói ra. Trịnh Thiếu Kỳ mặt xấu hổ, không biết nên xưng hô như thế nào.

"Chúng ta Trọng Huyền phái lấy thực lực vi tôn, không thể loạn bối phận, nhưng các ngươi là chị em ruột, tự nhiên có thể ngoại lệ."

Lục Thành Pháp ánh mắt hạng gì sắc bén, tự nhiên nhìn ra Trịnh Thiếu Kỳ khúc mắc, trực tiếp giải thích nói.

"Chúc mừng Thiên Tuyết tỷ! Vậy mà thành nội môn đệ tử, ta nhất định sẽ khắc khổ tu luyện, trở thành nội môn đệ tử!"

Trịnh Thiên Tuyết trên mặt hiện ra một cổ rung động lòng người tiểu dung, thẳng đến trong đôi mắt xuất hiện một vòng xán lạn kim quang.

"Kim Sí Đại Bằng Điều!" Lục Thành Pháp cũng phát hiện chân trời kim quang, "tên kia thiếu niên áo trắng lại có thể không chế Kim Bằng!"

Là hử? Hử sao lại tới đây? Chẳng lẽ là tìm ta đòi hỏi ngọc bội? Trịnh Thiên Tuyết theo bản năng sờ lấy ngực ngọc bội.

"Văn bối Phương Lâm gấp qua Lục chân nhân!" Phương Lâm thả người từ Kim Sí Đại Bằng Điều phía sau lưng nhảy xuống tới.

"Người tới làm gì?" Lục Thành Pháp nhàn nhạt mà hỏi.

Phương Lâm không kiêu ngạo không tự ti nhìn lấy Trịnh Thiên Tuyết nói ra: "tự nhiên là đòi lại ta tiền thuê, Trịnh cô nương, hi vọng người đem khối ngọc bội kia giao cho ta."

Trịnh Thiên Tuyết ấp úng, không biết trả lời như thế nào, chỉ có thể xin giúp đỡ nàng vừa mới báỉ sư Lục Thành Pháp.

"Nếu là tiền thuê, xác thực hử là thu hồi!" Lục Thành Pháp nói lời kinh người, để Trịnh Thiên Tuyết chấn động trong lòng.

"Đa tạ tiền bối!" Phương Lâm khom người thi lễ.

"Nhưng là Trịnh Thiên Tuyết vừa mới báỉ ta làm thầy, cho nên muốn cầm lại ngọc bội, nhất định phải thông qua trước mắt thông thiên bậc thang khảo nghiệm!"

Thẳng đến lúc này, Trịnh Thiên Tuyết mới hiểu được Lục Thành Pháp dụng ý, nghĩ thầm cái này thông thiên bậc thang tất nhiên tràn đầy gian nan hiểm trở.

Phương Lâm ngừng đầu nhìn trước mắt thông thiên bậc thang, ánh mắt chiếu tới không thối lui chút nào, cao giọng nói ra: "chỉ cần thông qua liền có thể?"

"Chỉ cần người có thể thông qua, ta liền để Thiên Tuyết đem nửa khối ngọc bội giao cho người!" Lục

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 197:: Thế như chẻ tre

Phóng tầm mắt nhìn tới, thông thiên bậc thang phảng phất uy vũ hùng tráng thần long, từ mặt đất xoay quanh mà lên, đầu chôn ở núi cao trong mây mù.

Trắng muốt sương mù tràn ngập tại thông thiên bậc thang, mơ hồ có thể nhìn thấy bên trong có người tại thử nghiệm leo.

"Đã như vậy! Văn bối liền thử một chút!" Phương Lâm hướng phía Lục Thành Pháp gật gật đầu, sai bước đi lên bậc cấp.

Trong mắt hử, phảng phất cái này chín trăm chín mươi chín đạo đài giai tựa như cuộn cuộn thảo nguyên vô tận, vượt khó tiến lên một bước lên mây.

"Hử cứ như vậy đi lên rồi?" Trương Hồng Phúc gương mặt chấn kinh.

Chung quanh Trọng Huyền phái đệ tử hai mặt nhìn nhau, tên này thiếu niên áo trắng không chế linh điều bay tới, trực tiếp liền muốn tham gia thông thiên bậc thang thí luyện.

Bình pháp có nói: biết người biết ta, trăm trận trăm thắng! Chẳng lẽ hử đều không muốn hỏi thăm một chút, thông thiên bậc thang có cái gì địa phương đáng sợ sao?

Trịnh Thiếu Kỳ trong hai tròng mắt nổi lên hỏa diễm quang mang, Phương Lâm thẳng thắn tính tình thật tác phong, để hử cảm thấy thiếu niên cao thủ tiêu sái.

"Không biết hử có thể thành công hay không?" Trịnh Thiên Tuyết tâm tình nổi sóng chấp trùng, một đôi mắt đẹp chăm chú nhìn chăm chăm Phương Lâm bóng lưng.

Một bộ áo trắng phảng phất phiêu đảng con điều, tránh chuyển xê dịch ở giữa tiếp tục đọc theo thông thiên bậc thang leo, đơn giản như giẫm trên đất bằng thể không thể đỡ.

"Cái này thông thiên bậc thang khảo nghiệm, khảo tra liền là đơn độc chiến đấu cùng quần chiến năng lực! Không phải Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên trở lên không thể thông qua!"

Lục Thành Pháp đối Phuong Lâm biểu hiện cũng là rất hài lòng, không nói trước có thể hay không vượt quan thành công, chỉ bằng vào phần khí độ này liền đã thu hoạch được công nhận của hắn.

"Cái gọi là đơn độc chiến đấu, liền là vượt quan người nhất định phải phía trước sáu trăm giai, nhất định phải đánh bại sáu vị Nhập Đạo cảnh thủ quan người."

"Sáu vị Nhập Đạo cảnh thủ quan người?" Trịnh Thiếu Kỳ nghe vậy nhú mày, trách không được sự phụ hắn đều không có thuận lợi thông quan.

Lục Thành Pháp mang theo hứng thú nhìn lấy Trịnh Thiên Tuyết, tiếp tục nói ra: "Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên thủ quan người đã xuất hiện!"

Đám người theo Lục Thành Pháp thủ thế nhìn lại, chỉ gặp một vị thanh trường bào màu vàng thiếu niên xuất hiện tại Phuong Lâm trước người, lạnh lùng như sương, chiến ý dâng cao.

"Chỉ cần đánh bại ta, liền có thể tiếp tục leo thông thiên bậc thang!" Thiếu niên miễn cưỡng nói ra.

Phuong Lâm lạnh miết cười một tiếng, tay phải đột nhiên hóa thành kiếm chưởng, thuận thế liền đập trúng thiếu niên cái cổ, tốc độ nhanh như thiểm điện, đối phương căn bản không kịp phản ứng.

Một chiêu toàn thắng thủ quan người! Phuong Lâm dưới chân không có chút nào đình trệ, thân hình như gió nhanh chóng leo.

"Thật là lợi hại a! Một chiêu liền có thể chiến thắng!"

"Ta vượt ba lần, mới may mắn đánh bại thất trọng thiên thủ quan người a!"

"Xem ra, hắn hẳn là có thể rất thuận lợi thông qua đơn độc chiến đấu khảo nghiệm!"

Trương Hồng Phúc người bên cạnh nghị luận ầm ỹ, đối với Phuong Lâm biểu hiện cũng là rất ngạc nhiên, tên này Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên thiếu niên lực công kích quá uy mãnh.

Một đường linh lực màu xanh múa, Phuong Lâm phía trước hạng hai thủ quan người cấp tốc ngã xuống đất, lại là một chiêu chế địch!

Phuong Lâm thân ảnh nhanh như thiểm điện, trong chớp mắt liền leo lên thứ một trăm giai thông thiên bậc thang, đập vào mi mắt là một vị Nhập Đạo cảnh tam trọng thiên trung niên nhân.

"Người vượt quan tốc độ rất nhanh a! Là ta gặp qua tham gia thông thiên bậc thang khảo nghiệm nhanh nhất đệ tử!" Trung niên nhân tán thưởng nói.

"Đa tạ khích lệ, mời ra tay đi! Ta thời gian đang gấp!" Phuong Lâm thân nhiên nói.

Trung niên nhân đột nhiên lấy ra một thanh bạc trường kiếm màu trắng, nhọn nhọn dài ba thước kiếm mang, vọt thẳng lấy Phuong Lâm lồng ngực đâm tới.

Đạo kiếm mang này phảng phất mùa đông thấu xương hàn phong, ẩn chứa băng Thiên Tuyết khí tức, phảng phất có thể đem không gian chung quanh đông kết.

Phuong Lâm hai chân phát lực, hai tay lóe ra màu trắng linh quang, phảng phất hai cái hung mãnh long trảo lấn người mà lên, trực tiếp liền tóm lấy đối phương trường kiếm.

Một tiếng thanh âm thanh thúy tại thông thiên bậc thang vang lên, trung niên nhân trường kiếm trong tay bị Phuong Lâm trong nháy mắt bẻ gãy.

Theo mệnh mông linh lực từ Phuong Lâm hai tay bạo phát đi ra, phảng phất một đầu ngựa hoang mất cương trực tiếp đem trung niên nhân đụng vào tại trên bậc thang.

"Đắc tội!" Phuong Lâm ôm quyền biểu thị áy náy, không có chút nào dừng lại, lần nữa phát lực leo lên đỉnh cao.

"Động tác rất nhanh nhẹn, tâm tư trầm ổn! Xuất thủ rất có chừng mực!" Lục Thành Pháp hai mắt như điện, nhìn rõ ràng.

Trương Hồng Phúc trong lòng phảng phất ẩn giấu đi một tòa sắp phun trào núi lửa, ngọn lửa nóng bỏng tại ngực thiêu đốt, tràn đầy biểu tình hâm mộ.

Thiếu niên áo trắng nhanh như điện chớp, đối mặt mỗi một cái vượt quan người đều là một chiêu chế địch, kinh thiên biểu hiện chấn kinh tất cả mọi người.

Cho dù là Lục Thành Pháp cũng lộ ra mừng rỡ ánh mắt, Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên vậy mà có thể toàn thắng Nhập Đạo cảnh lục trọng thiên!

Nhất là khi Phuong Lâm phát tay toàn thắng Nhập Đạo cảnh lục trọng thiên thời điểm, thông thiên bậc thang phía dưới đã tụ tập hơn mười vị nghe theo gió mà đến đệ tử.

"Gã thiếu niên này thật là lợi hại a! Ta đánh không lại hắn!" Một tên Nhập Đạo cảnh ngũ trọng thiên thiếu niên lắc đầu nói ra.

"Thực lực của hắn hẳn là tại thất trọng thiên phía trên, thậm chí có khả năng đã đột phá bát trọng thiên!" Một vị nào đó ngoại điện đệ tử suy đoán nói.

Trương Hồng Phúc nghe vậy lắc đầu nói ra: "Các vị sư đệ, các người đều đoán sai, hắn chỉ có Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên!"

Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên! Hắn thật chỉ có Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên sao?

Nhìn lấy Phuong Lâm thể như chẻ tre đập vào thứ năm trăm đường thông thiên bậc thang, đám người phảng phất một cổ đến từ vạn năm hăm băng hàn khí chui vào đến thân thể bên trong.

"Thật sự là một cái như yêu nghiệt thiên tài a!" Lục Thành Pháp bùi ngùi thở dài.

Đám người nghe được Lục Thành Pháp, lập tức trong lòng nổi lên thao thiên cự lãng, có thể bị Lộ trưởng lão trở thành yêu nghiệt người, nhất định là tuyệt thế thiên tài!

Lục Thành Pháp Nhập Đạo cảnh lục trọng thiên thời điểm thuận lợi thông qua thông thiên bậc thang, trở thành ngoại môn đệ tử, là Trọng Huyền phái lập phái đến nay nhanh nhất thông qua thiên tài.

Nhưng là từ phía trên thiếu niên áo trắng biểu hiện đến xem, hắn muốn đánh phá Lục Thành Pháp bảo trì ghi chép, dù là hắn không phải Trọng Huyền phái đệ tử.

Thế như chẻ tre! Lục công kích sắc bén, đối phó thủ quan người hoàn toàn không cần chiêu thứ hai, Phuong Lâm triển lộ thực lực để đám người nhìn mà than thở.

"Lập tức tới ngay quần chiến khảo nghiệm, không biết hắn có thể ngăn cản được đến mấy tầng trời?"

"Ta đoán chừng nhiều lắm là ngũ trọng thiên! Ba tên ngũ trọng thiên cao thủ thực lực chồng cộng lại, trên cơ bản có thể toàn thắng hai tên lục trọng thiên!"

"Ta cảm thấy hắn hẳn là có thể thuận lợi thông quan!"

Lục Thành Pháp thân thể chậm rãi dâng lên, lơ lửng tại thông thiên bậc thang thứ sáu trăm giai, ánh mắt đi tới chỗ xuất hiện ba tên thủ quan người cùng Phuong Lâm đối nghịch.

"Thiếu niên, ngươi thật rất không tệ, không đến thời gian nửa nén hương, vậy mà một đường đánh đến nơi đây!"

"Thế nhưng là đơn độc dựa vào tốc độ thủ thắng, còn là còn thiếu rất nhiều!"

Phuong Lâm sờ lên cái mũi, trong lòng cũng là ngậm cười khổ, vừa rồi xuất thủ xác thực ý vào Bạch Hổ đẳng thiên bộ tốc độ bén nhọn.

Không có nghĩ tới chỗ này thủ quan người vậy mà nhìn phi thường rõ ràng, nhìn đến tốc độ của mình có lẽ ở chỗ này không nhất định có thể phát huy được tác dụng.

"Đa tạ vị đạo huynh này nhắc nhở! Xin bắt đầu đi!" Phuong Lâm mở ra tay, hướng về sau đưa ra hai bước.

Ba vị thủ quan người thân hình thuần gian di động, đem Phuong Lâm quay chung quanh ở giữa, phảng phất một đóa nở rộ hoa tươi, Phuong Lâm liền là nhụy hoa.

"Cũng tốt, liền để cho chúng ta thử một chút ngươi đến cùng ẩn giấu đi bao lớn thực lực đi!"

Phuong Lâm giãn ra lông mày, lông mày rung động nhẹ nhàng, tự tin nói ra: "Thực lực không cao, nhưng một đường đánh lên đi hẳn là không có vấn đề gì!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 198:: Quân chiến thắng liên tiếp

Cái này ba tên thủ quan người đều là Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên, am hiểu cận thân, công kích cùng phòng ngự, bộ này đội hình cũng là thông thiên bậc thang thiết yếu khảo nghiệm.

Bảy trăm giai thông thiên bậc thang về sau cùng sở hữu ba lần quân chiến khảo nghiệm, theo thứ tự là tứ trọng thiên, ngũ trọng thiên cùng lục trọng thiên!

Phương Lâm tại đơn độc chiến đấu khảo nghiệm bên trong, một chiêu đánh bại Nhập Đạo cảnh lục trọng thiên, hoàn toàn có cùng ba tên tứ trọng thiên một trận chiến năng lực.

Nói như vậy, một tên lục trọng thiên cao thủ có thể tùy tiện chiến thắng ba tên tứ trọng thiên, nhưng là phối hợp ăn ý đội hình lại không thể khinh thường.

"Động thủ đi!" Am hiểu cận thân chiến đấu thủ quan người lạnh giọng nói ra.

Hắn hai chân nhanh chóng phát lực, nghênh thân mà lên, hai tay giống như một đôi ưng trảo, tại thể lãnh hàn ý bên trong, hướng phía Phương Lâm yết hầu vùng đi.

Phương Lâm nhướng mày, đang chuẩn bị phản kích, lại cảm giác được phía sau truyền đến cực kỳ cường đại linh lực, phảng phất một tòa Hỏa Diệm sơn sắp bộc phát.

Nhanh chóng xoay người, chân phải thuận thế càn quét, trùng điệp đập trúng cận thân chiến đấu thủ quan người hai tay, trong nháy mắt xoay người vọt lên, như rồng cuốn hồ chồm.

Linh hoạt hai tay hiện ra một cái bàn tay màu xanh, lóe ra màu xanh biếc lói quang, trong điện quang hỏa thạch đập tại công kích thủ quan người lồng ngực.

"Không phải đâu! Vẫn là một chiêu toàn thắng!" Còn lại tên kia phòng ngự thủ quan người cả kinh nói.

Phương Lâm bĩu môi cười cười, trực tiếp liền là một quyền đập tới, mãnh liệt quyền phong trực tiếp đánh tới phòng ngự thủ quan người.

Lực lượng cường đại chấn đối phương liền lùi lại mười mấy mét, kém chút từ trên bậc thang té xuống, còn tốt Phương Lâm kịp thời xuất thủ kéo hắn một cái.

"Người có thể thuận lợi thông qua thông thiên bậc thang!" Đối phương thật sâu nhìn lấy Phương Lâm nói ra.

Lần này Phương Lâm cũng không có ý vào tốc độ, chỉ bằng vào kỹ xảo chiến đấu cùng thuần túy lực lượng liền chiến thắng bọn hắn.

Tại Lục Thành Pháp xem ra, Phương Lâm phương thức chiến đấu đơn giản thô bạo, nhưng chiêu chiêu chế địch, trong thực chiến tràn ngập cực kỳ cường đại tác dụng.

"Phương Lâm, còn có cuối cùng hai đạo khảo nghiệm! Chỉ cần ngươi thông qua ba tên ngũ trọng thiên cùng ba tên lục trọng thiên quân chiến! Ngọc bội hai tay đưa lên!"

Lục Thành Pháp không chế thân thể rơi vào Phương Lâm trước người, trên mặt hiện ra một tia như có như không tiếu dung.

"Vậy thì mời tiền bối trước tiên đem ngọc bội chuẩn bị kỹ càng đi!" Phương Lâm khí thế như cầu vồng, tiếp tục leo thông thiên bậc thang.

Thứ tám trăm tám mươi tám giai bậc thang là một khối phương viên năm mươi trượng bình đài, một tòa cổ xưa tế đàn tọa lạc tại ở giữa.

Trong tế đàn ở giữa, ba tên Nhập Đạo cảnh ngũ trọng thiên Trọng Huyền phái đệ tử đưa lưng về phía mà đứng, trong đó lại còn có một thiếu nữ ôm tỳ bà.

Chẳng lẽ là âm công phương diện cao thủ? Nhất định phải đề cao cảnh giác, Phương Lâm tâm bên trong bỗng nhiên hiện ra một loại kỳ quái ý nghĩ.

"Bái kiến Lục trưởng lão!" Ba người đồng thời xoay người hạ bái, Lục Thành Pháp mang theo Trịnh Thiên Tuyết trực tiếp đáp xuống bên rìa tế đàn duyên.

"Hàn Lập, Tiêu Thần, Dư Vi, bắt đầu khảo nghiệm của các ngươi đi! Ta ngay ở chỗ này đứng ngoài quan sát." Lục Thành Pháp nhàn nhạt phân phó nói.

Trịnh Thiên Tuyết đứng tại Lục Thành Pháp bên cạnh, sắc mặt đỏ bừng lên lên ngắm lấy Phương Lâm, trong lòng do dự muốn hay không hiện tại đem ngọc bội lấy ra.

Dù sao từ tình huống hiện tại đến xem, Phương Lâm thuận lợi thông qua thông thiên bậc thang trên cơ bản không có bất kỳ cái gì huyền niệm.

Trầm tư một lát, ngay tại Phương Lâm cùng ba người thời điểm chiến đấu, Trịnh Thiên Tuyết đem bàn tay tiến trong quần áo, muốn nhân cơ hội lấy xuống ngọc bội.

"Thiên Tuyết, chờ một chút đi!" Lục Thành Pháp thình lình chặn lại nói.

Trịnh Thiên Tuyết sắc mặt càng thêm đỏ nhuận, nàng không nghĩ tới Lục Thành Pháp vậy mà nhìn chăm chú lên nhất cử nhất động của nàng, trên mặt hiện ra xấu hổ thần sắc.

"Ta đã biết, sư phó!" Trịnh Thiên Tuyết cúi đầu nói ra, nghĩ thầm chẳng lẽ sư phó cảm thấy Phương Lâm không cách nào thông qua thông thiên bậc thang?

Nhìn lấy Phương Lâm tại trong tế đàn nước chảy mây trôi công kích, Trịnh Thiên Tuyết lắc đầu, nàng cảm thấy sư phó nhãn lực hẳn không có như vậy kém cỏi.

Thế nhưng là sư phó vì cái gì ngăn cản mình lấy xuống ngọc bội đâu? Vô hình nghi hoặc tại Trịnh Thiên Tuyết trong đầu trời nổi dập dờn.

"Ông ơng!" Dư Vi mảnh khảnh ngón tay tại tỳ bà bên trong kích thích, vô số đạo lưỡi đao giống như cá bơi từ phía trên tán phát ra.

Phương Lâm bước chân di động càng thêm cấp tốc, hẳn hoàn toàn minh bạch ba người phương thức chiến đấu, cô gái này mới là công kích lực cường đại nhất thủ quan người.

Hàn Lập nhục thân làn da màu đồng cổ, phảng phất bị hoàng kim đồ bê tông, rất rõ ràng liền là nhục thân phòng ngự cao thủ cường hãn.

Tiêu Thần trong hai tròng mắt hàn quang lấp lóe, tay chân linh hoạt, phản ứng cấp tốc, kỹ xảo chiến đấu cực kỳ phong phú, tất nhiên là cận chiến thủ quan người.

Đột nhiên Phương Lâm chiêu thức trở nên kỳ quái, phảng phất trong biển rộng một chiếc thuyền con, theo gió chập chờn khó mà nắm lấy.

Hai tay phảng phất bạch tuộc xúc giác mềm mại không xương, luôn có thể tại không thể tưởng tượng nổi góc độ tránh thoát Tiêu Thần công kích.

"Thương Hải Du Long!" Phương Lâm đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, bộc phát ra một cỗ cường đại linh lực.

Một đầu hung mãnh giao long từ Phương Lâm ngực phun trào đi ra, xoay quanh vờn quanh tại Phương Lâm trên người, phảng phất gánh vác thần long anh minh thần võ.

Hai cánh tay trong khoảnh khắc bao trùm tầng tầng lân phiến, giống như huyền thiết rèn đúc hàn quang lấp lóe, toàn bộ là linh lực huyền hóa ra tới.

Tiêu Thần lẳng không nhảy lên, đuôi phải như gió thu lá rụng hướng phía Phương Lâm gương mặt đập tới, có vạn phu bất đương chi dũng.

Phương Lâm lạnh hừ một tiếng, hai tay bỗng nhiên phát lực, nghiêng bốn mươi lăm độ, tránh thoát Hàn Lập công kích về sau, hung hăng bắt lấy Tiêu Thần đuôi phải.

"Xuy xuy!" Tiêu Thần quần trong nháy mắt bị Phương Lâm xé thành mảnh nhỏ, tán mát tại tế đàn.

Từ Phương Lâm hai tay truyền đến lực lượng, để Tiêu Thần cảm nhận được đuôi phải căng đau, phảng phất đầu này chân trong chớp mắt bị phế sạch.

Phương Lâm không chút do dự, hai tay cấp tốc chuyển động, nắm lấy Tiêu Thần đuôi phải xoay tròn, uyển như máy xay gió chuyển động.

"Tiêu Thần!" Dư Vi kích động dị thường, ngón tay không ngừng tại tỳ bà bên trên ba động.

Hàn Lập tức sùi bọt mép, sải bước, lẳng không nhảy lên hai chân mảnh liệt ép xuống, một cỗ khí thế bén nhọn từ trên người hắn bạo phát đi ra.

Phương Lâm khoe miệng nổi lên một tia cười lạnh, hai tay dùng sức vung lên Tiêu Thần, ném ra mười mấy mét bên ngoài.

Hai chân đột nhiên phát lực, cả người cấp tốc phóng lên tận trời, chân phải ở bên trái chân điểm một cái, lần nữa bay lên không cao bảy tám mét.

"Đây là cái gì thân pháp? Lại có thể ở giữa không trung mượn lực?" Lục Thành Pháp sắc mặt bắt đầu trở nên ngưng trọng.

Trong hư không Phương Lâm hai tay giao nhau chậm rãi mở ra, màu xanh biếc linh quang tràn ngập tại Phương Lâm bên cạnh, phảng phất bị đếm không hết phi Thúy Ngọc thạch vờn quanh.

Tại Hàn Lập cùng Dư Vi sững sờ trong nháy mắt, hai cái to lớn bàn tay màu xanh đồng thời xuất hiện đỉnh đầu bọn họ, cực kỳ nhanh chóng hạ xuống trên người bọn họ.

Liên tục hai tiếng nổ mạnh, lớn như vậy tế đàn bên trên xuất hiện hai cái nhân nhạ thủ chương ấn, hai người nằm tại tế đàn bên trên, khoe miệng chảy ra từng tia từng tia máu tươi.

Lại là loại này chỉ sợ chương pháp! Trịnh Thiên Tuyết trong mắt dần dần hiện ra một tia không hiểu thần sắc, nhìn lấy Phương Lâm ánh mắt cũng càng ngày càng sâu thẳm.

"Lục chân nhân, ta cái này liên quan có thể tính thông qua được!" Phương Lâm nhanh chóng rơi xuống tể đàn bên trên, hô hấp hơi có chút gấp gáp.

Ba tên Nhập Đạo cảnh ngũ trọng thiên cao thủ, cũng thua ở Phương Lâm trong tay, cứ việc lần này không phải một chiều toàn thắng, nhưng cũng đủ làm cho ba tên thủ quan người chấn kinh.

Dư Vi cắn môi đứng lên, ánh mắt cực kỳ phức tạp, nàng từ trước tới nay chưa từng gặp qua vượt quan tốc độ nhanh như vậy người.

Từ tầng thứ nhất bậc thang đến bọn hắn cửa này, vẫn chưa tới thời gian một nén nhang, so trước mắt Lục chân nhân thời gian sử dụng còn thiếu.

"Người qua cửa !" Dư Vi trầm giọng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 199:: Áo trắng như tuyết

Kinh bậc sương mù tại tể đàn trên không phiêu đăng, phảng phất một cái xoay quanh Phương Hoàng, tại nhìn xuống cả tòa thông thiên bậc thang.

"Còn kém cửa ải cuối cùng !" Phương Lâm nhìn lấy trên cùng cái kia một tòa hình tứ phương bình đài cảm thán nói.

"Chúc mừng người, mời tiến về thứ chín trăm chín mươi chín giai thông thiên bậc thang! Hoàn thành sau cùng khảo nghiệm!" Dư Vi ngữ khí trầm trọng.

Tiêu Thần cùng Hàn Lập đứng sóng vai, đứng tại Dư Vi sau lưng, hai đạo ánh mắt thâm trầm đồng loạt rơi vào Phương Lâm trên người.

Tên này thiếu niên áo trắng cánh giới chỉ có tứ trọng thiên, nhưng là thực lực đã bao trùm tại lục trọng thiên phía trên, rất có thể vượt qua thất trọng thiên.

Không biết hắn là môn phái nào đệ tử? Lại có như thế tinh diệu kỹ xảo chiến đấu cùng lãng lệ thủ đoạn công kích!

"Đa tạ ba vị thủ hạ lưu tình!" Phương Lâm hai tay ôm quyền, quay người tiếp tục hướng phía thông thiên bậc thang tầng cuối cùng đi đến.

Lục Thành Pháp như không có chuyện gì xảy ra nhìn lấy Phương Lâm, thỉnh linh hỏi: "Thiên Tuyết, người cảm thấy người này như thế nào?"

"Tâm tính trắc tuyệt, thiên phú dị bẩm!" Trịnh Thiên Tuyết trực tiếp trả lời.

"Đi thôi! Chúng ta đi tầng cuối cùng nhìn xem!" Lục Thành Pháp không có tiếp tục nói đi xuống, cuốn lên Trịnh Thiên Tuyết hướng phía phía trên bay đi.

Hai bóng người trong chớp mắt biến mất tại trong mây mù, Dư Vi đám người sắc mặt trở nên ngưng trọng lên.

Lục trưởng lão chưa từng có ở những người khác xông thông thiên bậc thang thời điểm toàn bộ hành trình theo dõi, vì sao đối gã thiếu niên này để ý như vậy?

Màu nâu xanh đá bô tất chồng chất lên nhau tầng hình thành giai bậc thang, tựa như Thanh Long lân phiến, bao trùm tại núi non trùng điệp ở giữa.

"Chín trăm bảy mươi, chín trăm tám mươi, chín trăm chín mươi!" Phương Lâm miệng trong lặng lẽ nhắc tới.

Đi qua liên tiếp chiến đấu, hắn đối với thông thiên bậc thang khảo nghiệm có rõ ràng nhận biết, nếu có Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên thực lực tất nhiên có thể thông quan.

Nhập Đạo cảnh bát trọng thiên mới có tư cách trở thành Trọng Huyền phái đệ tử nội điện, loại này tông môn thực lực không thể coi thường, tại Bạo Loạn Tinh Hải cũng coi như trung thượng đẳng thế lực.

Phương Lâm ánh mắt thuận thế đảo qua, hai con ngươi bộc phát ra một đạo tinh quang, thứ chín trăm chín mươi chín giai bậc thang là một tòa đấu đài chiến đấu!

"Phương Lâm, tốc độ người chậm!" Đấu đài chiến đấu truyền đến Lục Thành Pháp thanh âm.

"Văn bối hồ thẹn, tự nhiên so ra kém Lục trưởng lão tốc độ!" Phương Lâm thần nhiên đáp lại nói.

Nồng đậm mây mù đột nhiên tuôn ra động, phảng phất đột nhiên xuất hiện một trận gió mạnh, Kim Sí Đại Bàng Điều quơ hai cánh ở trên không xoay quanh.

"Cái này con linh thú liền là trong truyền thuyết Kim Sí Đại Bàng Điều a?" Lục Thành Pháp cười hỏi.

"Lục trưởng lão quả nhiên bác học thấy nhiều biết rộng, chính là Kim Bàng!"

Kim Sí Đại Bàng Điều xuất hiện tại Phương Lâm đỉnh đầu, trong lúc vô hình cho Phương Lâm tăng càng mạnh mẽ lòng tin, chỉ ít không sợ bị người vây ở Trọng Huyền phái.

Lục Thành Pháp yên lặng gật đầu, ánh mắt chuyển hướng cuối cùng ba tên thủ quan người, toàn bộ đều là Nhập Đạo cảnh lục trọng thiên cao thủ.

"Trần Phong, Bạch Tử Họa, Khâu Điền! Ba người các ngươi nếu là có thể chiến thắng Phương Lâm, ta đặc biệt cho phép ngươi nhóm gia nhập nội điện!"

Câu nói này phảng phất một khối thiên thạch rơi vào biển cả, hù dọa vài trăm mét bọt nước.

Trần Phong mấy người trong mắt người hiện ra lửa nóng quang mang, chỉ cần có thể đánh bại trước mắt thiếu niên áo trắng, liền có thể trở thành đệ tử nội điện!

Lấy thực lực của bọn hắn tới nói, có lẽ lại khắc khổ tu luyện mười đến hai mươi năm, có lẽ có thể có hi vọng tiến vào nội điện.

Nhưng là Lục Thành Pháp hứa hẹn, không thể nghi ngờ đưa cho bọn họ mở ra một đạo đường tắt, một phần nhanh chóng trở thành đệ tử nội điện hi vọng!

"Dựa theo thông thiên bậc thang quy tắc, vì phòng ngừa ngộ thương đồng môn, không cho phép sử dụng bất luận cái gì pháp khí!" Bạch Tử Họa thân nhiên nói.

"Trần sư huynh phụ trách phòng ngự, Bạch sư đệ cùng ta chuẩn bị tiến công!" Khâu Điền trầm giọng nói ra.

Cái này ba tên thủ quan người bên trong, lấy Khâu Điền thực lực mạnh nhất, tiếp cận đột phá Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên.

"Bắt đầu khiêu chiến của ngươi đi!" Lục Thành Pháp lạnh lùng nói ra.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Khâu Điền hai tay phảng phất một đôi trọng chùy hướng về phía Phương Lâm đập tới, điển hình cận chiến cao thủ!

Toàn thân tựa như tường đồng vách sắt, từng bước ép sát, áp chế Phương Lâm chỗ khu vực.

Cùng lúc đó, Bạch Tử Họa tay phải kiếm chỉ dựng thẳng lên, một đạo kiếm quang bén nhọn từ chỗ đầu ngón tay phun trào, phảng phất cầm trong tay vô hình bảo kiếm.

Phương Lâm không dám khinh thường, Bạch Hổ đẳng thiên bộ thuận thế phát động, tại không có làm rõ ràng đối phương sáo lộ trước đó, cũng không mạo muội xuất thủ.

Nhập Đạo cảnh lục trọng thiên cao thủ, đã có thể phát giác được Nguyên Thần đột động, thực lực vượt xa ngũ trọng thiên.

Phương Lâm phảng phất một đầu Bạch Hổ tại ba người vây công dưới, linh xảo tránh né lấy công kích của đối phương, dần dần hiện ra suy bại dấu hiệu.

Bạch Tử Họa công kích uyển như thủy ngân chảy, không có kẽ hở! Khâu Điền công kích phảng phất hổ khiêu sơn lâm, uy mãnh cuồng bạo!

Liền ngay cả Trần Phong phòng thủ như là thác nước phiêu lưu, như phong giống như bé! Ba người này liên thủ cơ hồ có thể toàn thắng Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên!

Phương Lâm tâm bên trong không ngừng tính toán, nhật nguyệt lẳng không kiếm không thể sử dụng, Bạch Hổ đẳng thiên bộ chỉ có thể dựa vào tốc độ thoát khỏi công kích.

Bốn Lôi Cửu Thế nhưng lại quá mức bá đạo, nếu là thi triển đi ra, chỉ sợ tất nhiên sẽ trọng thương bọn hắn, dẫn xuất vô hạn sự cố.

"Đã phải nhanh chóng chiến thắng bọn hắn, lại không thể để bọn hắn nhận trọng thương, thật là làm cho đầu ta đau a!"

Phương Lâm càng ngày càng ở thế yếu, thấy Trịnh Thiên Tuyết trong lòng tâm thần bất định bất an.

"Chẳng lẽ hắn không chiến thắng được ba vị sư huynh sao? Cái kia loại đáng sợ chương pháp vì cái gì không thi triển đi ra đâu?"

"Hắn không dám!" Lục Thành Pháp mắt không chớp nhìn chằm chằm Phương Lâm.

"Vì cái gì?" Trịnh Thiên Tuyết trong lòng lo nghĩ truy vấn.

Lục Thành Pháp tựa như một tòa uy nghiêm thần đế, thanh âm trang trọng mà hùng hồn, chậm rãi nói ra: "Nơi này là Trọng Huyền phái!"

Một đạo linh quang từ Trịnh Thiên Tuyết trong đầu nổ tung! Nơi này là Trọng Huyền phái, hấn không thể thi triển quá mức lực lượng cường đại!

Đối mặt thực lực chênh lệch cân đối thủ quan người, hấn không thể sử dụng không cách nào khống chế lực lượng, nếu không liền hủy đi Trọng Huyền phái thể diện.

Vậy hấn muốn làm sao lấy được thắng lợi? Trịnh Thiên Tuyết cũng không có phát giác, mình thể mà đứng tại Phuong Lâm góc độ cân nhắc vấn đề.

Về phần ngực khối kia âm áp ngọc bội, phảng phất từ trong óc của nàng biến mất, tất cả tâm tư đều trút xuống tại Phuong Lâm trên người.

Thiếu niên áo trắng, tung bay như mây bay, kiểu như Kinh Long! Tựa như nở rộ Tuyết Liên, tách ra thuần phác linh khí.

Quyền phong gào thét, thổi ánh trùng điệp, chiến đấu trở nên càng ngày càng kịch liệt, Phuong Lâm tình cảnh cũng càng ngày càng nguy hiểm.

Đột nhiên Phuong Lâm bỗng nhiên phát lực nhảy ra ba người hợp kích phạm vi, tản mát ra một cỗ thể lương rét lạnh kiếm ý, nhiệt độ chung quanh trong nháy mắt giảm xuống.

Băng tuyết hàn mai ý cảnh!

Cỗ này băng lãnh cao tuyết kiếm ý, chính là tại Táng Kiếm Trì lĩnh ngộ băng tuyết hàn mai ý cảnh!

Phuong Lâm dừng động băng lãnh kiếm ý, giống như băng Thiên Tuyết thân thể, chung quanh mây mù thời gian dần trôi qua cổ hóa, thậm chí phiêu đăng lên bông tuyết.

Vô số băng tinh phiêu đăng chìm nổi, tại Phuong Lâm khống chế dưới, hướng phía ba người lần đi, phảng phất vỡ đê bờ sông sôi trào mãnh liệt.

"Chiến đấu chân chính vừa mới bắt đầu!" Phuong Lâm ngẩng đầu, trong hai tròng mắt kích động kinh thiên chiến ý!

Phuong Lâm hai tay hóa thành kiếm chỉ, kích xạ ra không vài đạo kiếm khí, xuyên qua đầy trời băng tinh cùng bông tuyết, phiêu hương ba vị thủ quan người.

Áo trắng như tuyết, kiếm khí tung hoành!

Phuong Lâm đột nhiên bộc phát lại một lần nữa để Lục Thành Pháp trong lòng rung động, kẻ này tiền đồ bất khả hạn lượng!

Xem ra nhận được tin tức không sai, chỉ có thể ở Phuong Lâm chưa trưởng thành trước đó kết thiện duyên.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200:: Đạt thành tâm nguyện

Đầu trong sấn chiến đấu dần dần đã nổi lên bông tuyết, theo Phuong Lâm băng tuyết hàn mai kiếm ý bộc phát, sức chiến đấu trở nên càng cường hấn hơn.

Bởi vì hủy hoại băng điều bị Không Minh chân nhân đưa đến Táng Kiếm Trì, Phuong Lâm ở bên trong có thể nói là được trời ưu ái, lĩnh ngộ được băng tuyết hàn mai ý cảnh kiếm ý.

Cỗ này đặc biệt kiếm ý cùng Tru Tiên Kiếm diệt sát kiếm ý hoàn toàn khác biệt, tựa như Băng Tuyết nữ thần giáng lâm tại thể gian cái chủng loại kia cô lạnh cao ngạo.

Nhiệt độ càng ngày càng thấp, Trịnh Thiên Tuyết sắc mặt trở nên hồng nhuận, hàn ý lạnh lẽo lại không cách nào ngăn cản nàng đối Phuong Lâm quan tâm.

Phuong Lâm tùy ý xuyên thẳng qua tại ba người công kích bên trong, kiếm khí trong tay cũng tăng tăng lóp lóp, thoáng như từng đạo từng đạo trong suốt trong suốt lưỡi dao.

"Bạch Tử Họa! Người từ bên trái công kích, Khâu sư đệ tấn công chính diện!" Trần Phong lạnh giọng hô.

Phuong Lâm hai chân cấp tốc phát lực, đột nhiên nhảy lên, giẫm tại Trần Phong vai trái, linh hoạt đảo ngược, rơi vào ba mét có hơn.

Chưởng mắt hàn quang từ Phuong Lâm trong tay nổi lên, tản ra cường đại lực hấp dẫn, vô số bông tuyết phẳng phát tao ngộ lỗ đen, hướng phía Phuong Lâm tụ tập.

Tại băng lãnh kiểm ý ăn mòn dưới, ngưng kết ra băng tinh thình linh biến ảo thành một đạo tuyết mỹ hoa mai, trấn phóng vô hình gọn sóng vòng sáng.

Phuong Lâm cầm trong tay hàn mai, ngạo nghễ mà đứng, tựa như cô độc thánh linh, tại Trịnh Thiên Tuyết ngạc nhiên trong ánh mắt ném ra đóa này hoa mai.

Mai cần kém tuyết ba phần trắng, tuyết lại thua mai một đoạn hương!

Hàn mai đột nhiên rơi xuống Bạch Từ Họa đỉnh đầu, trong chớp mắt nổ tung lên, hóa thành từng đạo từng đạo băng vụ bao phủ ở trên người hắn, trong nháy mắt liền bị đông cứng.

Phuong Lâm khoe miệng hiện ra một tia cười lạnh, như là sư tử vỗ thỏ tiến ra đón, trực tiếp đơn chưởng đem nên bất tỉnh.

Sự tình phát triển quá nhanh, Khâu Điền cùng Trần Phong còn không có thấy rõ ràng chuyện gì xảy ra, Bạch Từ Họa đã đổ vào đầu đứng trên đài.

Từ tóc cùng gương mặt toàn bộ dính vào trắng muốt băng tinh, thân thể cứng ngắc, ánh mắt đờ đẫn, tựa như tại trong hầm băng ẩn giấu mấy trăm năm.

"Các ngươi yên tâm đi, hắn không có chuyện gì! Rất nhanh liền có thể khôi phục như lúc ban đầu!" Phuong Lâm cười giải thích nói.

Chỉ còn lại hai người, Phuong Lâm lòng tin như hướng mặt trời mọc, hai tay của hắn vũ động, mệnh mông linh lực từ trong thân thể phun trào đi ra.

Trần Phong chấn động trong lòng, tay phải nắm móc mang theo phô thiên cái địa chưởng phong, xuyên qua phiêu đảng bông tuyết, mệnh mông khí thế như là thiên thạch hạ xuống.

Màu trắng cái bóng phẳng phát như thiểm điện đột nhiên ra hiện tại bên trái của hắn, một đạo băng lãnh kiểm khí nằm ngang ở trên cổ của hắn.

Phuong Lâm kiểm trong tay phải ý dập dòn, tay trái cấp tốc hóa thành trọng quyền, hung hăng đụng vào Trần Phong ngực, ném ra sáu mét có hơn.

Một đạo suối máu từ lao đảo nghiêng ngã Trần Phong miệng bên trong phun tới, tại man múa bông tuyết bên trong, lộ ra phá lệ thê thảm.

"Lực lượng của ngươi rất mạnh!" Trần Phong che ngực chặt vật nói ra.

Phuong Lâm hướng phía hắn gật đầu, hơi ngậm áy náy, băng tuyết hàn mai ý cảnh trong nháy mắt tiêu tán, màu xanh linh quang bên phải vòng tay quán, xoay người đối Khâu Điền!

"Ngươi là trực tiếp nhận thua đâu? Vẫn là ta đánh tới ngươi nhận thua?" Phuong Lâm trầm giọng nói ra, cho người ta một loại vênh váo hung hăng cảm giác.

Khâu Điền cảm giác được ngực một đạo hỏa diễm cháy hừng hực, dù là ngươi có thể một chiêu chiến thắng lực trọng thiên sư huynh đệ, cũng không thể làm nhục ta như vậy!

"Trọng Huyền phái đệ tử còn không có mọc ra đồ hèn nhất!" Khâu Điền giận hô, toàn thân nổi gân xanh tựa như phát cuồng man ngưu.

Lời ấy rơi xuống đất, Lục Thành Pháp cảm xúc trở nên trở nên nặng nề, Trọng Huyền phái đệ tử liền nên có loại này chiến đấu đến cùng tinh thần!

Cho dù là không địch lại đối phương, cũng phải dựng nên chiến thắng đối phương lòng tin, chỉ có dạng này mới có thể không ngừng tăng lên cảnh giới.

Phuong Lâm hai mắt phẳng phát bị bông tuyết thổi đi vào, trong lòng phủ bụi băng lãnh trong nháy mắt hòa tan, hắn nhớ tới Thương Minh phái các sư huynh đệ.

Chỉ ít bọn hắn không có có trước mắt già thiếu niên này tâm chí, nhưng Phuong Lâm cảm thấy mình linh ngộ tu đạo tinh túy, cái kia chính là trường tồn bất diệt đầu chí!

Đấu với trời, đấu với đất, trọng yếu nhất muốn chiến thắng mình! Nhất là chiến thắng nội tâm đáng sợ nhất sợ hãi!

Nghĩ tới đây, Phuong Lâm không có chút nào lưu tình, một cái màu xanh thần chưởng phẳng phát xuyên qua không gian, đến tại Khâu Điền đỉnh đầu.

Tồn trọng đối thủ, liền là đem hết toàn lực đánh bại hắn!

"Nói rất hay! Vậy ta liền dùng ra công kích cường đại nhất cùng ngươi một trận chiến!" Phuong Lâm chiến ý cũng bị kích phát, như núi lửa bộc phát nhiệt huyết sôi trào.

Khâu Điền song chân đạp đất, có chút uốn lượn, hai tay giao nhau điệp gia ở trước ngực, một đầu hùng tráng man ngưu từ bên trong thân thể của hắn

phun trào đi ra.

"Rống!" Man ngưu ngửa mặt lên trời hét dài, vô hình tiếng gầm chấn khai bên cạnh bông tuyết.

Màu xanh thần chương chậm rãi giáng lâm, Khâu Điền không có trốn tránh, hắn cũng khinh thường tại trốn tránh, hắn cường đại nhất liền là nhục thân phòng ngự, hắn quyết định ngạnh kháng xuống tới.

Cái này không phải là vì chứng minh cái gì? Chỉ là vì kiên trì trong lòng cái kia một tia ánh sáng.

Không hề uy áp rơi vào Khâu Điền trên thân, sắc mặt đều trở nên tái nhợt, bắp thịt toàn thân đều run nhè nhẹ, huyền hóa ra man ngưu từ từ âm đạm không ánh sáng.

"Àm!" Không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, Khâu Điền bị màu xanh thần chương trấn áp, nghiêng lấy ngã xuống đầu dài chiến đấu.

Đến tận đây, Phung Lâm thông thiên bậc thang khảo nghiệm hoàn toàn thông qua!

Phung Lâm gương mặt nặng nề, đi đến Khâu Điền bên cạnh, đưa tay kéo hắn, trịnh trọng nhìn lấy cái này thuần phác đơn hậu thiếu niên.

"Khâu Điền huynh đệ! Ngươi là chân chính đấu sĩ!" Phung Lâm phát ra từ nội tâm nói ra.

Khâu Điền ho khan, trên mặt rất hưng phấn, tại vừa mới bị màu xanh thần chương trấn áp trong nháy mắt, hắn cảm thấy thời cơ đột phá.

Một đạo ôn hòa linh quang từ Lục Thành Pháp trong tay phóng xuất ra, rơi vào Bạch Tử Họa trên người, hóa giải trong thân thể của hắn phủ kín hàn khí.

"Thiên Tuyết, đem cái kia nửa khối ngọc bội cho hắn đi!" Lục Thành Pháp thân nhiên nói.

Phung Lâm có thể thông qua thông thiên bậc thang khảo nghiệm, hoàn toàn nằm trong dự liệu của hắn, sở dĩ thiết trí cái này khảo nghiệm, chỉ là vì nghiệm chứng một việc.

Trịnh Thiên Tuyết then thùng xoay người, từ trong quần áo lấy xuống Mộng Điệp ngọc bội, đồ mặt giao cho Phung Lâm trong tay.

"Hi vọng ngươi tốt nhất đảm bảo, đừng ngóy mắt đi!" Trịnh Thiên Tuyết thấp giọng nói ra.

Phung Lâm tiếp nhận ngọc bội, đại khái nhìn một chút, thu đến không gian trừ vật, hướng phía Lục Thành Pháp khom người thi lễ.

"Đa tạ Lục chân nhân thành toàn!"

Có thể có được hoàn chỉnh Trang Chu ngọc bội là Phung Lâm tâm nguyện, cũng coi là sưu tập trên Địa Cầu trong truyền thuyết thần tiên tung tích.

"Ngươi là Thương Minh phái Thiếu tông chủ a? Cái kia đi qua U Minh đảo Phung Lâm có phải hay không là ngươi!" Lục Thành Pháp nói lời kinh người.

Phung Lâm tâm bên trong cực độ rung động, từ rời đi Thương Minh phái, hắn chưa từng có bại lộ qua lai lịch của mình, hắn là làm sao mà biết được?

"Lục chân nhân, có chuyện nói thẳng!" Phung Lâm không trả lời thẳng, hắn căn bản không rõ ràng đối phương đến tột cùng muốn làm gì.

Hắn là Thương Minh phái Thiếu tông chủ?

Trịnh Thiên Tuyết ánh mắt mê ly ngây ngẩn cả người, Khâu Điền, Bạch Tử Họa cùng Trần Phong cũng không dám tin vào hai mắt của mình.

Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên liền có thể trở thành Thiếu tông chủ, có thể thấy được Thương Minh phái thực lực không mặc dù làm sao mạnh, lại có thể nuôi dưỡng được khiêu chiến vượt cấp yêu nghiệt!

"Muốn ủy thác ngươi làm một việc?" Lục Thành Pháp nói thẳng.

"Sự tình gì?" Phung Lâm đề cao cảnh giác, thậm chí cùng Kim Sí Đại Bằng Điều tiến hành linh hồn câu thông.

Nếu là Lục Thành Pháp đưa ra cái gì quá phận yêu cầu, hoặc là trực tiếp xuất thủ, vậy hắn liền trực tiếp không chế Kim Sí Đại Bằng Điều đào tẩu.

"Cứu Hạ Thiên Hành! Ngươi khẳng định biết hắn, hắn là Thương Minh phái trưởng lão một trong!"

Phung Lâm trở nên kích động lên, hưng phấn mà hỏi: "Ngươi biết trời Hành sư thúc hạ lạc, hắn đang bị nhốt ở nơi nào rồi? Mau nói cho ta biết!"

Chương 201:: Bạch cốt vực

"Thiên Hành sư thúc? Hắn ở nơi nào?" Phương Lâm tâm bên trong chấn động, vội vàng truy vấn.

Hạ Thiên Hành là Thương Minh phái trưởng lão, Nguyên Thần cảnh tứ trọng thiên cao thủ, am hiểu đao pháp, lấy Hòa Diễm Đao cùng phi đao nổi tiếng Bạo Loạn Tinh Hải.

Từ Thương Minh phái bị Thiên Tinh Tông tiến đánh về sau, Thương Minh phái đệ tử rất nhiều đều là biến mất không thấy gì nữa, cũng không có để lại cái gì tung tích.

Ngoại trừ tông chủ Khuất Thắng cùng tôn Văn trưởng lão, nó hẳn Nguyên Thần cảnh chân nhân cũng không tìm tới, cái này cũng thành Phương Lâm một cái tâm bệnh.

Nếu là không có Nguyên Thần chân nhân tọa trấn Thương Minh phái, cũng liền mang ý nghĩa Thương Minh phái rất có thể lần nữa gặp tai họa diệt môn.

Nhưng mà Lục Thành Pháp lại nói lại dẫn xuất Phương Lâm lòng hiếu kỳ, không nghĩ tới hắn vậy mà biết Thiên Hành sư thúc hạ lạc!

"Người xem một chút khối ngọc phù này, liền biết chuyện nguyên do." Lục Thành Pháp chậm rãi lấy ra một khối ngọc phù, ném cho Phương Lâm.

Phương Lâm thần tình kích động, chớp trong tay, trực tiếp xem xét tích chứa trong đó nội dung.

"Lục đạo huynh, ta là Thương Minh phái Hạ Thiên Hành, bây giờ vì gian nhân làm hại, xin đem tin tức này nói cho ta biết Thương Minh phái đệ tử!"

"Nếu là người đứng phái chính là Thương Minh phái cái khác Nguyên Thần chân nhân, mời ngàn vạn không muốn nói cho bọn hắn biết!"

"Như là đứng phái Thiếu tông chủ Phương Lâm, làm ơn tất nói cho hắn biết, có lẽ chỉ có hắn có thể đem ta từ bạch cốt vực cứu ra!"

Làm Thương Minh phái Thiếu tông chủ, Phương Lâm đối trong phái Nguyên Thần chân nhân thần thức ba động rất quen thuộc, có thể xác nhận là Hạ Thiên Hành đưa tin.

Khối ngọc phù này bên trong ẩn giấu đi quá nhiều tin tức, Phương Lâm trong đầu cấp tốc hiện ra liên tiếp hình ảnh.

Thiên Hành sư thúc đến tốt cùng bị người nào làm hại? Vì cái gì không thể nói cho mấy vị khác sư thúc, hết lần này tới lần khác muốn nói với chính mình đâu?

Phương Lâm phải tay nắm lấy ngọc phù, trầm mặc không nói, đầu đại chiến đấu cũng an tĩnh lại, tất cả mọi người đang nhìn Phương Lâm.

Thiên Hành sư thúc, Thiên Tinh Tông, Thương Minh phái, linh mạch, diệt môn, tông môn hạch tâm cơ mật, gian nhân làm hại!

Trong đầu từ từ đem liên tiếp nghi vấn xuyên kết hợp lại, Phương Lâm đột nhiên cảm giác giống như có một loại quỹ dị dây xích tại khu động lấy.

Thương Minh phái có được thượng phẩm chuyện của linh mạch, là bị ai bại lộ cho Thiên Tinh Tông?

Thiên Hành sư thúc tại sao phải cự tuyệt những sư thúc khác đi bạch cốt vực cứu hắn?

Nội gian! Phương Lâm trong đầu phảng phất hắc ám bầu trời đêm, đột nhiên xẹt qua một khóa chói mắt lưu tinh.

Chỉ có lời giải thích này tương đối hợp lý, cũng có thể nói rõ vì cái gì Thương Minh phái đột nhiên bị Thiên Tinh Tông tiến đánh nguyên nhân?

Cũng có thể đúng mức giải thả Thiên Hành sư thúc cự tuyệt những sư thúc khác trợ giúp ý nghĩ, nhưng vì cái gì hắn cảm thấy mình có thể cứu hắn đi ra?

Nghĩ thông suốt máu chốt nhất nhân tố, Phương Lâm sắc mặt cũng biến thành âm trầm không chừng, cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua lại có người phản bội Thương Minh phái!

Người này rất có thể liền là Thương Minh phái Nguyên Thần trưởng lão, càng thêm khiến Phương Lâm tâm lạnh chính là, Thiên Hành sư thúc thế mà ngay cả tông chủ và tôn Văn sư thúc cũng hoài nghi.

"Đa tạ Lục chân nhân! Xin hỏi ngài là làm thế nào chiếm được khối ngọc phù này?" Nghĩ thông suốt chi tiết, Phương Lâm tự nhiên cũng phải hỏi rõ ràng chân tướng.

Nếu biết Thiên Hành sư thúc bị vây ở bạch cốt vực, Phương Lâm tự nhiên cũng sẽ không làm như không thấy, huống chi Phương Lâm vẫn cảm thấy

Thiên Hành sư thúc đối với hần tương đối coi trọng.

Thậm chí cho tới bây giờ, hần còn đang hoài nghi cái kia cho nó đưa tặng Quy Nguyên Đan Nguyên Thần cảnh cao thủ, liền là vị này Thiên Hành sư thúc.

Lục Thành Pháp trầm ngâm một lát, tùy thân huy động, một đạo trong suốt phòng ngự kết giới đem hai người bao bao ở trong đó, phòng ngừa những người khác nghe được không nên nghe bí mật.

"Ba tháng trước, ta tại Kế Châu Thành gặp được trời Hành đạo huynh, trời Hành đạo huynh quần áo tả tơi, hoàn toàn không có Nguyên Thần chân nhân phong thái, lúc ấy ta rất khiếp sợ!"

"Sau lưng của hần đi theo hai tên đạo bào màu trắng trung niên nhân, trên lưng thêu lên ba cây hình dạng kỳ kỳ xương cốt, phảng phất tại giám thị trông coi hần."

"Ta chính còn muốn hỏi nguyên nhân thời điểm, chỉ nhìn thấy trời Hành đạo huynh hướng ta lắc đầu, tiện tay ném đi một khối ngọc phù rơi trên mặt đất."

Lục Thành Pháp từ từ nhớ lại tình cảnh lúc ấy, tiếp tục nói ra: "đội đến ba người sau khi rời đi, ta nhanh chóng nhặt lên khối ngọc phù này."

"Xem hết bên trong tin tức về sau, ta xác nhận trời Hành đạo huynh quả thật bị người nhốt, nhưng ta quyết định theo đuôi xem rõ ngọn ngành!"

Nói đến đây, Lục Thành Pháp sắc mặt trở nên quý dị, phảng phất gặp được cái gì địa phương đáng sợ.

"Ta đi theo đám bọn hần tiến vào mệnh môn trong núi rừng, nhìn lấy bọn hần đi vào thác nước lớn phía dưới, biến mất tại trước mắt ta."

"Bạch cốt vực tại thác nước bên trong?" Phương Lâm tâm bên trong càng thêm chấn kinh, tình hình này rất giống Tây Du Ký bên trong Thủy Liêm động a.

"Không sai, ta xuyên qua thác nước đến bên trong, không có phát hiện bất luận cái gì cửa hang, nhưng khi ta đụng chạm đến vách đá thời điểm, lại bị hút vào."

Lục Thành Pháp sắc mặt trở nên càng ngày càng ngưng trọng, ngữ khí cũng càng ngày càng thâm trầm, cả người tựa như ỏ vào khăn trương cao độ trạng thái.

"Đó là một mảnh mệnh môn thế giới, tầng tầng bạch cốt chồng chất, đầy trời phát phối lấy sát khí, tựa như truyền thuyết Cửu U Địa Ngục!"

"Ta dọc theo duy nhất con đường tiếp tục đuổi theo, lại tiến vào kế tiếp giao lộ thời điểm, đột nhiên một cổ không hiểu sát cơ bao phủ tại trên người ta."

"Ta cũng không có tiếp tục mạo hiểm, quyết định trở về tra tìm điển tịch, nhìn xem có thể hay không tìm tới một số liên quan tới cái chỗ kia tung tích."

Phương Lâm tâm bên trong càng ngày càng rung động, có thể làm cho Nguyên Thần chân nhân đều cảm thấy sát cơ chấp trùng địa phương, tuyệt đối không phải hần có thể xông vào.

"Lục chân nhân, ngươi tra được tin tức gì sao?" Phương Lâm trầm giọng hỏi.

"Ta trung cầu ý kiến hơn mười vị Nguyên Thần cảnh đạo huynh, không có ai biết cái kia là địa phương nào, thậm chí không có người nghe nói qua một khu vực như vậy."

Lục Thành Pháp chau mày, chỉ Phương Lâm ngọc trong tay phù nói ra: "Chỉ có trời Hành đạo huynh ngọc phù, nâng lên cái chỗ kia gọi bạch cốt vực."

"Ta đã đem đại khái sự tình đều nói cho ngươi biết, về phần ngươi xử lý như thế nào liền là của ngươi vấn đề!"

"Trời Hành đạo huynh đã cảm thấy ngươi có thể cứu hần đi ra, khẳng định có hần lý do của mình, đương nhiên đây hết thấy vẫn phải từ ngươi quyết định!"

Lục Thành Pháp phát tay thu hồi phòng ngự kết giới, hướng phía Khâu Điền ba người gật gật đầu, sau đó mang theo Trịnh Thiên Tuyết rời đi đấu đài chiến đấu.

"Xem ra ta vẫn phải lại về kế châu! Nhìn xem có thể hay không tra được một số tư nhện con kiến."

"Đã bọn hần có thể mang theo Thiên Hành sư thúc tại kế châu ẩn hiện, nói rõ kế châu tất nhiên có bọn hần cứ điểm."

Phương Lâm làm theo mạch suy nghĩ, quyết định một lần nữa trở về kế châu, tìm lam bướm bướm thương hội Trịnh Hạo hỏi một chút, làm thương hội người phụ trách, tất nhiên tin tức linh thông.

"Ba vị sư huynh, ta cần phải lập tức trở về kế châu!" Phương Lâm xoay người đối Khâu Điền nói ra.

"Ngươi vừa mới xông qua thông thiên bậc thang khảo nghiệm, vì sao không tại Trọng Huyền phái nghỉ ngơi nửa ngày?"

"Đúng vậy a, trở về kế châu cũng không phải nhất thời bán hội sự tình, chậm trễ không được bao dài thời gian!"

Khâu Điền cùng Trần Phong hai người rất nhiệt tình, duy chỉ có Bạch Tử Họa lạnh lùng im lặng, có vẻ hơi hạc giữa bầy gà, bị Phung Lâm một chiêu chế phục, tâm tình rất mất mát.

"Đa tạ hai vị thịnh tình, ta có Kim Sí Đại Bằng Điều, trở về kế châu cũng bất quá là thời gian một nén nhang!" Kim Sí Đại Bằng Điều kêu to bay đến Phung Lâm đỉnh đầu.

Phung Lâm lời nói để đầu đài chiến đấu lần nữa trầm mặc xuống, có thể có được Thần thú hậu duệ vì tọa kỵ người, tuyệt không phải bọn hắn có thể siêu việt.

"Đã như vậy, chúng ta liền không tiễn xa!" Trần Phong ôm quyền nói ra.

Phung Lâm hướng phía đám người gật gật đầu, thả người nhảy vọt đến Kim Sí Đại Bằng Điều trên lưng, tại sáng chói kim quang bên trong cách thông thiên bậc thang càng ngày càng xa.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 202:: Cẩm kỵ truyền thuyết

Kế Châu ở vào Đông Hoang trung bắc bộ, bề ngoài hiện lên hồ lô hình, ước chừng tám trăm ngàn người ở lại, là xa gần nghe tiếng thành lớn ao.

Phồn hoa Kế Châu Thành, xe như nước chảy ngựa như rồng, các nơi thương nhân ở đây hội tụ, lẫn nhau giao dịch kỳ trân dị bảo.

Một đầu bè rộng chừng hai mươi mét đá xanh đường đi đi ngang qua Kế Châu Thành, đem hồ lô hình dạng thành trì chia làm hai bộ phận.

Đá xanh hai bên đường phố quán rượu khách sạn san sát, hồi hải tiếng gào bên tai không dứt, thức ăn mỹ vị phiêu đảng trong không khí.

Thuận đá xanh đường đi một đi thẳng về phía trước, ước chừng hai ngàn mét góc rẽ, có thể nhìn thấy một tòa hùng vĩ toà nhà hình tháp đứng vững.

Cao cao trên đỉnh tháp treo một cái gương cánh bay lượn lam bướm bướm, tại ánh nắng chiếu rọi xuống, sáng chói chói mắt câu hồn phách người.

Tòa tháp này lâu liền là Kế Châu nổi danh nhất thương hội một trong lam bướm bướm thương hội tổng bộ, phụ cận một trăm mét hiện đầy phòng ngự cảnh giới.

Một vị quân áo màu xám tro gã sai vặt dẫn Phung Lâm, thời gian dần trôi qua đi vào toà nhà hình tháp, thuận thang lầu trực tiếp đi tới cửu giai.

"Phung công tử! Ngài ở chỗ này chờ một lát một lát, Thiếu Đông Gia lập tức liền tới đây!" Gã sai vặt cung kính nói.

Phung Lâm như không có chuyện gì xảy ra gật gật đầu, mặc cho gã sai vặt rời đi, mình tại cửu giai tùy ý quan sát đến chung quanh bốn cực.

Cửu giai diện tích ước chừng ba trăm mét vuông, hai bên trưng bày to lớn bình phong, phía trên miêu tả lấy hoa, chim, cá, sâu, cỏ xưa trang nhã.

"Phung công tử, mời dùng trà!" Thị nữ uyển uyển mà đến, đem sứ thanh hoa chén trà đặt ở Phung Lâm trước người trên bàn trà.

"Phung công tử, vì sao nhanh như vậy liền trở lại rồi? Chẳng lẽ tiểu nhi cùng tiểu nữ xảy ra chuyện gì?" Thanh âm vội vàng từ ngoài cửa truyền tới.

Phung Lâm lập tức quay người trả lời: "Trịnh tiên bối, không nên hiểu lầm, lệnh lang cùng lệnh nữ đã đạt tới Trọng Huyền phái! Ta lần này đến đây là bởi vì sự tình khác!"

Người tới người mặc màu lam thêu phù hoa lệ trường bào, tay phải mang theo một cái màu xanh lá cây đậm nhẫn ngọc, bộ mặt phúc hậu, trên mặt viết đầy khân trưng biểu lộ.

"Phung công tử, người nói là Thiếu Kỳ cùng Thiên Tuyết đều đến Trọng Huyền phái, vì sao Thiên Tuyết không cùng lấy người đồng thời trở về?" Trịnh Hạo hỏi.

"Chúc mừng Trịnh tiên bối, lệnh lang đã trở thành Trọng Huyền phái ngoại điện đệ tử!" Phung Lâm nói thẳng.

Trịnh Hạo trên mặt lập tức hiện ra vẻ mặt kích động, tuy nói Trịnh Thiếu Kỳ trở thành Trọng Huyền phái đệ tử là chuyện chắc như đinh đóng cột, nhưng vẫn như cũ để hân mừng rồi không thôi.

"Ha ha ha! Tốt, thật sự là quá tốt!" Cởi mở tiếng cười tại toà nhà hình tháp cửu giai quanh quẩn.

"Trịnh Thiên Tuyết bị Trọng Huyền phái ngọc phiến chân nhân Lục Thành Pháp thu làm đệ tử nội điện!" Phương Lâm nói tiếp đi ra càng thêm để hân khiếp sợ tin tức.

Trịnh Hạo nụ cười trên mặt trong nháy mắt ngưng ở lại, phảng phất đột nhiên bị một cổ cực hàn hơi lạnh đóng băng, biểu lộ trở nên cứng ngắt.

"Người nói nhưng là thật? Thiên Tuyết thật trở thành Lục chân nhân đệ tử?" Trịnh Hạo kinh ngạc nói.

Phương Lâm trịnh trọng gật đầu: "Không sai, đây là ta chính tai nghe được Lục chân nhân nói, ta muốn Trọng Huyền phái chẳng mấy chốc sẽ phái người đưa tin tới."

"Việc vui, thật sự là thiên đại hi sự a! Người tới, lập tức đi bày xuống tiệc rượu!" Trịnh Hạo kích động vạn phần.

Trịnh Thiếu Kỳ có thể trở thành Trọng Huyền phái ngoại điện đệ tử, liền đã thỏa mãn tâm nguyện của hân, không nghĩ tới nữ nhi của hân vậy mà thành đệ tử nội điện!

Đệ tử nội điện cùng ngoại điện đệ tử có rõ ràng đẳng cấp phân chia, nói cách khác Trịnh Thiên Tuyết về sau tất nhiên là Trọng Huyền phái trụ cột vững vàng.

Trịnh Hạo hai tay không ngừng xoa động lên, sắc mặt tiểu dung không còn có đình chỉ qua, vui tươi hơn hờ nói ra: "Phương công tử, nhanh ngồi! Có chuyện gì cứ việc phân phó!"

Tiến về Trọng Huyền phái trên đường phát sinh sự tình, Trịnh Phúc đã hướng hân bẩm báo qua, nếu như không có Phương Lâm, hân một đôi nữ chi sợ cũng dữ nhiều lành ít.

Phương Lâm gật đầu biểu thị cảm tạ, nhẹ nhàng ngồi xuống, trầm giọng hỏi: "Trịnh tiên bối, ta nghĩ muốn hiểu rõ liên quan tới Bạch Cốt Vực sự tình!"

"Bạch Cốt Vực!" Trịnh Hạo sắc mặt lập tức đại biến, bộ ngực nhanh chóng nhảy lên.

"Ngài biết Bạch Cốt Vực?" Phương Lâm truy vấn.

Từ Trịnh Hạo biểu tình biến hóa đến xem, Trịnh Hạo tất nhiên biết một số Bạch Cốt Vực nội tình, nghĩ tới đây, Phương Lâm tâm lý cũng biến thành kích động lên.

"Người làm sao đột nhiên muốn nghe được Bạch Cốt Vực sự tình?" Trịnh Hạo không có trực tiếp trả lời Phương Lâm, Bạch Cốt Vực tại trong óc của hân là một mảnh cấm kỵ chi địa.

Bạch Cốt Vực quá thần bí, liền xem như Lục Thành Pháp cũng không có tra tìm đến bao nhiêu tin tức, cho nên Trịnh Hạo có chỗ để phòng cũng rất bình thường.

Phương Lâm cấp tốc đem từ Lục Thành Pháp nơi đó lấy được ngọc phù, cùng ngọc phù nội dung bên trong giải thích cho Trịnh Hạo nghe.

Trịnh Hạo vừa đi vừa về dạo bước, trầm mặc thật lâu nói ra: "Người muốn đi Bạch Cốt Vực cứu người sư thúc?"

"Không sai! Xin tiên bối đem Bạch Cốt Vực sự tình nói cho ta biết đi!" Phương Lâm ý chí rất kiên định.

Trịnh Hạo thờ dài một tiếng, nói lời kinh người nói: "Bạch Cốt Vực là cấm kỵ chi địa! Nơi đó lưu truyền cấm kỵ truyền thuyết!"

"Cấm kỵ chi địa! Cấm kỵ truyền thuyết!" Phương Lâm tâm bên trong nhắc lên sóng lớn ngập trời, phảng phất một khóa thiên thạch vũ trụ đụng phải ngực.

Đi vào Hồng Hoang giới về sau, hân từ chưa nghe nói qua có chỗ nào là cấm kỵ chi địa!

Nhưng hôm nay bốn chữ này lại ra hiện ghé vào lỗ tai hân, mà lại cùng địa phương hân muốn đi liên hệ đến cùng một chỗ, sự tình lại trở nên quỷ dị nhưng sợ lên.

Phương Lâm ức chế lấy nội tâm kích động, cố gắng làm mình nội tâm bình tĩnh trở lại, trầm giọng hỏi: "Ngài có thể cẩn thận nói một chút sao?"

"Bạch Cốt Vực là cấm kỵ chi địa, lưu truyền cấm kỵ truyền thuyết, chuyện này ta vẫn là nghe phụ thân ta nói lên."

"Có thể hay không mang ta đi ở trước mặt hỏi một chút Trịnh lão tiên bối?" Phương Lâm gấp hỏi tiếp.

Lượn lơ hương trà từ từ phiêu tán ra, tại Phương Lâm cùng Trịnh Hạo ở giữa phiêu đảng, tản ra mùi thơm ngát ngây.

"Tốt a, ta liền dẫn người đi gặp phụ thân, vừa vặn đem Thiên Tuyết trở thành Trọng Huyền phái đệ tử nội điện sự tình tự mình nói cho hân biết!"

"Đa tạ tiền bối!" Phương Lâm hai tay ôm quyền.

Trịnh Hạo đi đến đại sảnh nhất phải vị trí, xuyên qua cái kia phiến bình phong, tiện tay vịn vẹo một tòa chậu hoa, lập tức xuất hiện một cái cửa nhỏ.

"Đây là cái gì?" Phương Lâm ngạc nhiên mà hỏi.

"Một loại có thể lên xuống cái thang, là phụ thân ta phát minh!" Trịnh Hạo mang theo Phương Lâm đi vào, bắt đầu chậm rãi hạ xuống.

Phương Lâm ngây ngẩn cả người, loại vật này không phải liền là trên Địa Cầu thang máy sao? Thật sự là quá có sức sáng tạo .

"Chỉ có thể dựa vào linh thạch mới có thể vận chuyển, đối với Nguyên Thần cảnh trở xuống Tu Đạo giả, liền tại chúng ta vừa đi vừa về đi tới đi lui chỗ cao!" Trịnh Hạo giải thích nói.

Trách không được Trịnh lão tiền bối có thể một tay sáng lập lam buom buom thương hội, chỉ bằng vào phần này tài hoa đã đủ để cho Phương Lâm thay đổi cách nhìn.

"Trịnh lão tiền bối là khéo tay a, vậy mà sáng tạo ra như vậy tinh diệu công cụ!" Phương Lâm tán thán nói.

Trịnh Hạo sắc mặt hiện ra thần sắc kiêu ngạo, hắc đối phụ thân tràn đầy kính nể, người khác tán thưởng phụ thân hắc, tự nhiên để hắc thật cao hứng.

"Phụ thân ta bình thường đều ở toà tháp này lâu chỗ sâu nhất! Bên này đi!" Trịnh Hạo suất đi ra ngoài trước.

"Thiếu Đông Gia tốt!" Thị vệ phía ngoài chủ động vấn an.

"Đây là ta một cái văn bối, ta muốn dẫn hắc đi phụ thân, người đi bẩm báo đi!"

Phương Lâm đi theo Trịnh Hạo sau lưng, ánh mắt đảo qua phiến khu vực này, phảng phất một tòa cổ xưa thành dưới đất bảo, tràn ngập cuộn cuộn cổ xưa khí tức.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203:: Lam Tử Sắc Hỏa Diễm

Trên vách tường treo đuôi đèn lóe ra sâu kín hỏa diễm, lam tử sắc ngọn lửa cháy hừng hực, một cái tinh xảo lam hồ điệp treo ở trên hành lang phương.

Hành lang chỗ sâu truyền đến khí tức âm sâm, tựa như Hoàng Tuyền Lộ thông hướng âm trầm Địa Ngục, tràn ngập hơi thở cực kỳ đáng sợ.

Lam hồ điệp thương hội người sáng lập, cái kia thiên phú buôn bán số một nhân vật thiên tài chẳng lẽ liền ở tại loại này hoàn cảnh bên trong?

Phương Lâm tâm bên trong phảng phất bị đồ vật ngăn chặn, cảm giác mình giống như từng bước đi tới một cái càn khôn bố hơn thế giới.

"Phương công tử, gia phụ chỗ ở quả thật làm cho rất nhiều người đều cảm thấy rất quý dị, nhưng là hắc làm người hiền lành, tính tình dịu dàng ngoan ngoãn."

Trịnh Hạo đối với Phương Lâm biểu tình biến hóa, nhìn rất rõ ràng, mỗi một cái tới chỗ này người đều sẽ cảm thấy rung động.

Nhất là loại này âm u sùng phong cách, liền ngay cả chính hắc đều cảm giác được không thích ứng, cho nên hắc lý giải Phương Lâm tâm tình vào giờ khắc này biến hóa.

Phương Lâm giả bộ như không có chuyện gì xảy ra bộ dáng, chậm rãi nói ra: "Tiền bối chê cười, ta chẳng qua là cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi?"

"Người nói xem?" Trịnh Hạo nhắc lên hứng thú, hắc ngược lại muốn biết thiếu niên này thiên tài là thể nào đánh giá phụ thân hắc .

Ngọn lửa u lam bắn lên tại Phương Lâm trên mặt, phảng phất bao trùm tầng một thật mỏng mặt nạ màu xanh lam.

"Nói như vậy, vô luận là sơn động hoặc là thành dưới đất bảo, đại bộ phận đều chọn Dạ Minh Châu hoặc là phi thủy coi như chiếu sáng vật phẩm."

Phương Lâm sửa sang lại trong đầu suy nghĩ, cao giọng biểu đạt cái nhìn của mình: "Nhưng mà Trịnh lão tiền bối lại lựa chọn đèn đuốc làm chiếu sáng chỉ vật!"

"Cái này có thể nói rõ cái gì?"

"Mọi người đều biết, Trịnh lão tiền bối một tay sáng lập lam hồ điệp thương hội, phủ khả địch quốc, liền xem như Dạ Minh Châu chỉ sợ cũng là nhiều vô số kể?"

"Nhưng hử nhưng không có lựa chọn dùng Dạ Minh Châu coi như chiếu sáng chỉ vật, cái này đã nói lên những này lam ngọn lửa màu tím tất nhiên có không giống bình thường lai lịch!"

Trịnh Hạo đi ra phía trước, cẩn thận quan sát đến khiêu động Lam Tử Sắc Hỏa Diễm, trầm giọng nói ra: "Tiếp tục nói đi xuống!"

"Tiền bối, mời xem, những ngọn lửa này nhan sắc toàn bộ đều là lam tử sắc, nói rõ tất nhiên dùng cùng một loại vật liệu nhóm lửa!"

"Mà lại những ngọn lửa này thiêu đốt quá trình bên trong có loại nhàn nhạt gay mũi vị, cảm giác tựa như là xương cốt đang thiêu đốt cảm giác!"

"Xương cốt đang thiêu đốt!" Trịnh Hạo biến sắc, trực tiếp lấy xuống đèn cái bệ, phát hiện bên trong là một số màu trắng bột phần.

Chẳng lẽ những này bột màu trắng thiêu đốt liền có thể hình thành lam ngọn lửa màu tím?

Trịnh Hạo tâm niệm vừa động, ngón trỏ tay phải phun ra một tia ngọn lửa, rơi vào bột màu trắng phía trên, lập tức dâng lên một đạo sáng chói lam sắc hỏa diễm.

Một cổ nhàn nhạt gay mũi vị từ trong ngọn lửa phát ra, xác thực cùng cốt nhục thiêu đốt hương vị rất tương tự.

"Không sai, những này lam ngọn lửa màu tím liền là loại này bột màu trắng thiêu đốt tạo ra." Trịnh Hạo đem trong tay bột phần đồ trở về.

Phương Lâm mỉm cười, tiếp tục nói ra: "Trịnh lão tiền bối như thế ưa thích loại này lam ngọn lửa màu tím, tất nhiên cùng cái này bột màu trắng lai lịch có quan hệ."

"Thiếu Đông Gia, lão gia xin ngài đi qua!" Thị vệ nhanh chóng về tới Trịnh Hạo trước người.

"Đi thôi, đi hỏi một chút phụ thân đại nhân, liền biết nguyên nhân! Không nghĩ tới ánh mắt của người sắc bén như thế!" Trịnh Hạo cười mở miệng nói.

Phương Lâm đi theo Trịnh Hạo xuyên qua âm trầm hành lang, tại ba mươi sáu ngọn đèn chiếu rọi xuống, xuất hiện tại lam hồ điệp thương hội người sáng lập nơi ở.

Một tòa màu nâu xanh nõn ngọc giường dựa vào mặt tường bài phóng, trong phòng đốt chín ngọn lam tử sắc đèn, một vị lão nhân xếp bằng ở ấm giường ngọc bên trên mặt.

Này trên mặt người hiện ra rất nhiều nếp uốn, hai bên lông mày rất thưa thớt, mũi nhô thật cao, trong hai tròng mắt ẩn giấu đi đục ngầu quang mang.

"Gặp qua phụ thân đại nhân!" Trịnh Hạo trực tiếp hành lễ.

"Đến tốt cùng là chuyện gì, lại còn mang theo một người trẻ tuổi tới!" Lão nhân thanh âm khàn giọng.

Phương Lâm tâm bên trong nghi hoặc lớn hơn, nhân vật như vậy lại là lam hồ điệp thương hội người sáng lập, hoàn toàn là hoàng hôn tây sơn thần thái.

Người này chỉ sợ sống không quá tám tháng! Phương Lâm liếc tức thuật có thể rõ ràng đánh giá ra thân thể của lão nhân tình huống.

"Phụ thân, ta hôm nay đến xem ngài, có hai chuyện cùng ngài nói."

Lão nhân mí mắt có chút nhảy lên, quét Phương Lâm một chút, sau đó ánh mắt rơi vào Trịnh Hạo trên người, nhàn nhạt nói ra: "Nói đi!"

"Chuyện thứ nhất là Thiếu Kỳ cùng Thiên Tuyết toàn bộ trở thành Trọng Huyền phái đệ tử! Nhất là Thiên Tuyết, nàng thành Ngọc Phiến chân nhân đệ tử!"

Nghe được Trịnh Hạo, lão nhân thần sắc kích động dị thường, nhanh chóng từ nõn ngọc giường nhảy xuống.

"Người nói đều là thật? Thiên Tuyết trở thành Trọng Huyền phái đệ tử nội diện?"

Trịnh Hạo có thể lý giải phụ thân tâm tình vào giờ khắc này, dù sao hử mới từ Phương Lâm nơi đó chiếm được tin tức này thời điểm, cũng là dị thường hưng phấn.

"Rất tốt! Hạo nhi, người sinh một đôi hảo nhi nữ a!" Già mắt người chảy ra hai hàng nhiệt lệ.

Lão nhân biểu hiện để Trịnh Hạo cùng Phương Lâm đều mơ hồ, liền xem như cháu trai cùng tôn nữ trở thành Trọng Huyền phái đệ tử, cũng không trở thành đệ hần thất thổ như vậy.

Huống chi trước mắt vị lão nhân này tung hoành cửa hàng nhiều năm như vậy, dạng gì cảnh tượng hoành tráng chưa từng gặp qua!

Trịnh Hạo phụ họa theo đuôi nói: "Ta cũng không nghĩ tới Thiên Tuyệt vậy mà như thế không chịu thua kém! Đúng, phụ thân, chuyện thứ hai cùng vị tiểu huynh đệ này có quan hệ?"

Lão nhân quay đầu lại, nhìn lấy thanh tú Phương Lâm, hỏi: "Ta đã nói rồi, thương hội sự tình người tự mình làm chủ là được rồi!"

"Văn bối Phương Lâm gặp qua Trịnh lão tiền bối! Văn bối có chuyện muốn trưng cầu ý kiến lão nhân gia ngài, cùng thương nghiệp sự tình không có quan hệ!"

Phương Lâm tiến lên một bước, hai tay ôm quyền thi lễ, nhẹ nhàng khoan khoái nói ra bản thân tới nguyên nhân.

"Tha thứ lão phu mất vụng về, người bây giờ là Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên a? Dựa theo người loại thực lực này, quý phái tất nhiên có vài vị Nguyên Thần chân nhân!"

Lão nhân nhàn nhạt nói ra: "Lấy năng lực của bọn hần, người còn có chuyện gì cần lão phu hỗ trợ!"

"Phụ thân đại nhân, Phương công tử là Thiếu Kỳ cùng Thiên Tuyệt ân nhân cứu mạng, chúng ta thiếu hần một cái rất lớn nhân tình!" Trịnh Hạo vội vàng chen miệng nói.

"Há, đã như vậy, có cái gì muốn hỏi cứ hỏi đi, chỉ cần là ta biết, tất nhiên nói cho người!"

Phương Lâm sắc mặt trở nên trịnh trọng lên, trầm giọng nói ra: "Văn bối muốn giải Bạch Cốt Vực sự tình, mời Trịnh lão tiền bối cáo tri!"

"Bạch Cốt Vực!" Lão nhân nghe xong Phương Lâm, thừa thốt lông mày nhảy lên, đục ngầu hai mắt tách ra hào quang kì dị.

"Sự thúc ta bị cầm tù tại Bạch Cốt Vực, ta muốn đi cứu hần, hi vọng tiền bối có thể chỉ điểm sai lầm!"

Trịnh Hạo tiếp lấy nói ra: "Ta nghe phụ thân nói qua, Bạch Cốt Vực là cấm kỵ chi địa, lưu truyền cấm kỵ truyền thuyết, mời phụ thân nói cho hần biết đi!"

Lão nhân tràn ngập nếp uồn trên mặt nổi lên biểu tình cổ quái, đi từ từ đến lam ngọn lửa màu tím bên cạnh, trầm mặc không nói.

Trong phòng trong khoảnh khắc an tĩnh lại, chỉ có hùng hực ngọn lửa phát ra thiêu đốt tiếng vang.

"Cái chỗ kia không phải người có thể đi! Tựa như ngọn lửa thiêu đốt đều là thờ dài nặng nề!" Lão nhân ngữ khí trầm trọng, sa vào đến hồi ức ở trong.

Ngọn lửa thiêu đốt thờ dài nặng nề! Đây là cái gì thuyết pháp? Phương Lâm tâm bên trong sinh ra tầng tầng nghi hoặc.

"Tiền bối ý tứ?" Phương Lâm truy vấn.

"Bạch cốt chồng chất, Nguyên Thần bắt diệt, lửa cháy bùng bùng đốt cháy, bách chuyển thiên hồi!"

Lão nhân lấy tay nhẹ nhàng kích thích lam ngọn lửa màu tím, miệng bên trong nói lời để Trịnh Hạo cùng Phương Lâm đều lâm vào mê mang bên trong, phảng phất bị lượn lò mây mù vây quanh.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 204:: Xương sọ

Đơn giản từ ngữ từ lão nhân miệng bên trong tung bay lúc đi ra, phảng phất xen lẫn một đạo âm lãnh hàn phong, dưới đất trong thành bảo du đăng.

Bạch cốt chồng chất? Hần là liền là Lục Thành Pháp nói tới đầy trời bạch cốt! Rất có thể Bạch Cốt Vực liền là vì vậy mà gọi tên .

Nguyên Thần bất diệt, cũng dễ hiểu, tất lại chính là Nguyên Thần chân nhân Nguyên Thần có thể lâu dài tồn tại, vạn cổ bất diệt.

Nhưng là liệt hỏa đốt người cùng bách chuyển thiên hồi lại là chuyện gì xảy ra? Phương Lâm sắc mặt trở nên ngưng trọng lên, trong lòng nghi hoặc cũng càng ngày càng phức tạp.

"Trịnh lão tiền bối, ngài mấy câu nói đó là có ý gì?" Phương Lâm nói thẳng ra mình hoang mang.

Trịnh Hạo cũng là theo chân hỏi: "Phụ thân, ta không hiểu nhiều lời của ngài!"

Lão nhân khoát khoát tay, giơ lên trên vách tường treo một chiếc đèn, cầm bốc lên một thanh màu trắng bột phấn, mặc kệ nó từ đầu ngón tay trượt xuống.

"Đây chính là lửa cháy bùng bùng đốt cháy xương phấn! Những này xương phấn toàn bộ đều là ta từ Bạch Cốt Vực mang ra !" Lão nhân lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi.

Hắn thế mà đi qua Bạch Cốt Vực! Những này bột màu trắng lại là Bạch Cốt Vực xương phấn!

Phương Lâm chấn kinh, Trịnh Hạo ngây ngẩn cả người, bọn họ cũng đều biết xương cốt coi như nghiền thành bột phấn, cũng rất khó thiêu đốt, huống chi thiêu đốt như thế trần đây.

Lão nhân không có tiếp tục giải thích, đi lại tập tễnh đi đến oán ngọc giường bên trái, lấy ra một cái màu đen hộp, bị rỉ sét khóa sắt khóa lại.

"Đây là năm đó ta từ Bạch Cốt Vực mang ra đồ vật, cũng chính là vật này tồn tại, ta mới có thể bình yên từ Bạch Cốt Vực sống sót mà đi ra ngoài!"

Nhìn lấy già trong tay người màu đen hộp sắt, Phương Lâm tâm đầu dâng lên một loại dự cảm bất tường, phảng phất trong này ẩn giấu đi phi thường đáng sợ đồ vật.

Lão nhân yên lặng giải khai khóa, xóc lên hộp đen, lập tức một đạo quý dị khó ngửi khí tức từ bên trong khuếch tán ra đến, nhanh chóng tràn ngập tại toàn bộ trong phòng.

Đó là một cái tuyết trắng xương sọ, hốc mắt chỗ sụp đổ xuống, xương cốt tản ra trắng muốt quang mang, tựa hồ là một nữ nhân xương sọ.

"Tiền bối, đây là có chuyện gì? Ngài vì cái gì từ Bạch Cốt Vực mang về một nữ nhân xương sọ?" Phương Lâm nghi hoặc không hiểu.

Lão nhân nhàn nhạt nhìn Phương Lâm một chút nói ra: "Không phải ta đem nàng mang ra, là nàng đem ta mang ra ! Nếu như không có nàng, ta liền chết sớm tại Bạch Cốt Vực !"

Cái gì? Khối này nữ nhân xương sọ lại là có thể giúp Trịnh lão tiền bối bình yên vô sự đi ra Bạch Cốt Vực?

"Tiền bối! Có thể đem nàng cho ta xem một chút!" Phương Lâm mang tâm tình kích động hỏi.

"Đã người nói Thiếu Kỳ cùng Thiên Tuyệt ân nhân cứu mạng, khối này xương sọ liền đưa cho người, có lẽ có thể mạng cho người đến một số trợ giúp!" Lão nhân bưng hộp đen đưa tới.

Phương Lâm duỗi ra hai tay tiếp lấy hộp đen, bỗng nhiên cảm giác được một cổ đẹp như tiên nữ, lãnh như băng sương tuyết thể nữ tử đang nhìn chăm chú mình.

Cảm giác thật là đáng sợ! Gần với đôi mắt tuyết thể hung Kiếm đồ cảm giác, Phương Lâm trong đầu trong nháy mắt hiện ra loại kia đáng sợ khí tức.

"Đa tạ tiền bối! Coi ta cứu ra sư thúc về sau, nhất định tự mình trả lại!" Phương Lâm chém đinh chặt sắt nói.

Vượt quá Phương Lâm dự kiến, lão nhân quả quyết lắc đầu, nói ra: "Trả lại cũng không cần, hi vọng tương lai người giúp ta chiếu khán thương hội liền tốt!"

"Phụ thân!" Trịnh Hạo không hài lòng, lời của lão nhân phân biệt có loại ủy thác ý tứ.

"Hạo nhi, người không cần nói nhiều, chắc hẳn các người đều nhìn ra, ta sắp dầu hết đèn tắt, thời gian đã không nhiều!" Lão nhân trầm giọng nói ra.

Lão nhân đục ngầu ánh mắt rơi vào Phương Lâm trên người, phảng phất giống một đạo thần niệm quán quanh lấy hắn, truy vấn: "Phương Lâm, người có thể đáp ứng hay không ta?"

"Văn bối ôn hòa đem hết khả năng, cam đoan Trịnh gia tuyệt đối không đoạn hậu!" Phương Lâm cao giọng nói ra.

Già người vừa ý phát phát tay, nói ra: "Ta tin tưởng người, người mang theo khối này xương sọ rời đi đi!"

Phương Lâm biết lão nhân còn có nhiều chuyện muốn cùng Trịnh Hạo bàn giao, cho nên liền cung kính hành lễ, sau đó rời đi thành dưới đất bảo.

"Hạo nhi, người trẻ tuổi này không tầm thường, ngày nghỉ thời gian tất sẽ thành một đời nhân kiệt! Tuyệt đối không thể bỏ qua cơ hội này!"

Lão nhân chặt vật ho khan, hai mắt nhìn chòng chọc vào Trịnh Hạo, trịnh trọng phân phó nói.

"Ta biết! Thế nhưng là ta có một vấn đề không có nghĩ rõ ràng?" Trịnh Hạo nghi vấn hỏi.

"Người đang nghĩ ta cái gì đem khối kia xương sọ tặng đưa cho hấn?" Lão nhân cười hỏi ngược lại.

Nhìn lấy mặt mũi tràn đầy nghi vấn Trịnh Hạo, lão nhân nhàn nhạt cười, lướt lên tay phải ống tay áo, lại là huyết nhục hoàn toàn không có, biến thành bạch cốt âm u!

"Phụ thân! Làm sao lại biến thành dạng này!" Trịnh Hạo đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Lão nhân xem thường nói ra: "Từ khi mang về khối kia xương sọ, ta liền bắt đầu phát hiện năng tại thôn phệ lấy huyết nhục của ta, tinh khí thần không ngừng tiêu hao. Đã Phương Lâm muốn đi Bạch Cốt Vực, liền để hấn đem đầu lâu xương mang về đi, dù sao không thích hợp lưu ở cái thế giới này, nếu không không chừng cần bao nhiêu người chết không rõ ràng! Cũng coi như đi ta một cộc tâm nguyện."

"Có thể hay không thôn phệ Phương Lâm huyết nhục cùng tinh khí thần?"

"Cái kia không phải là chúng ta suy tính vấn đề, người bây giờ chuyện trọng yếu nhất liền là đem thương hội quyền lợi nắm trong lòng bàn tay, để tránh tại sau khi ta chết xuất hiện náo động!"

Nói đến đây lão nhân đục ngầu ánh mắt trở nên lãnh khốc, phảng phất lại về tới cái kia tung hoành cửa hàng, uy chấn thiên hạ trường hợp.

Kế Châu Thành bên ngoài một trăm năm mươi dặm, Phương Lâm khổng lồ chế lấy Kim Sí Đại Bằng Điều ở trên không phi hành, hướng phía Bạch Cốt Vực phương hướng bay đi.

Dựa theo Trọng Huyền phái Lục Thành Pháp thuyết pháp, Bạch Cốt Vực ở vào Kế Châu ba trăm dặm bên ngoài trắng khuyết hẻm núi trắng khuyết thác nước lớn.

"Ồ! Có vẻ như có người theo dõi ta!" Phương Lâm liễm tức thuật đột nhiên phát hiện một tia dị thường, cả người trở nên tinh thần.

Có thể truy tung Nguyên Thần cảnh chim đại bàng, người tới nhất định là Nguyên Thần chân nhân!

Trong đầu trong nháy mắt hiện ra một mảnh quang ảnh, theo dõi mình Nguyên Thần chân nhân, hoặc là Lục Thành Pháp hoặc là liền là người trong ma đạo.

Mình đi vào Kế Châu không đến thời gian mười ngày, đã thấy Nguyên Thần chân nhân, cũng chỉ có cái này hai tên Nguyên Thần chân nhân.

Hơn chín thành khả năng là vị kia Bích Lạc chân nhân! Dù sao mình đắc tội qua hấn.

Phương Lâm đứng tại Kim Sí Đại Bằng Điều trên lưng, trầm giọng nói ra: "Đại danh đình đình Bích Lạc chân nhân, cũng làm chuyện lén lút như vậy sao?"

Lời còn chưa dứt, một thân ảnh màu đen xuất hiện tại Phương Lâm trước mắt, toàn thân tản ra một cỗ nồng đậm sát cơ.

Người này chính là Bích Lạc hoàng tuyền ở trong Bích Lạc chân nhân!

"Không nghĩ tới người tiểu bối này, lại có một cái Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bằng Điều làm Linh thú! Người rốt cuộc là ai!" Bích Lạc chân nhân thâm nhiên hỏi.

"Ta là người như thế nào giống như mặc kệ chuyện của người a? Có việc liền nói, không có việc gì liền tránh ra! Ta còn có chuyện muốn làm!"

Phương Lâm đồng dạng kiêu ngạo nhỏ nhen, lúc đầu đối Bích Lạc chân nhân liền không có hảo cảm, nơi nào sẽ đối hấn khách khí như vậy.

"Cuồng vọng chỉ cực! Cho ta chịu chết đi!"

Bích Lạc chân nhân nổi giận gầm lên một tiếng, một đạo bất tịnh màu vàng linh quang hóa thành dài năm trượng đao mang, lấy không thể địch nổi tại tư thái trầm giết tới.

Muốn giết ta! Phương Lâm hai con người bộc phát ra một đạo tinh quang, Bàn Long kiếm trong nháy mắt xuất hiện bên phải tay.

Chương 203:: Lam Tử Sắc Hỏa Diễm

Trên vách tường treo đôi đèn lóe ra sâu kín hỏa diễm, lam tử sắc ngọn lửa cháy hừng hực, một cái tinh xảo lam hồ điệp treo ở trên hành lang phương.

Hành lang chỗ sâu truyền đến khí tức âm sâm, tựa như Hoàng Tuyền Lộ thông hướng âm trầm Địa Ngục, tràn ngập hơi thở cực kỳ đáng sợ.

Lam hồ điệp thương hội người sáng lập, cái kia thiên phú buôn bán số một nhân vật thiên tài chẳng lẽ liền ở tại loại này hoàn cảnh bên trong?

Phương Lâm tâm bên trong phảng phất bị đồ vật ngăn chặn, cảm giác mình giống như từng bước đi tới một cái càng khủng bố hơn thế giới.

"Phương công tử, gia phụ chỗ ở quả thật làm cho rất nhiều người đều cảm thấy rất quý dị, nhưng là hẳn làm người hiền lành, tính tình dịu dàng ngoan ngoãn."

Trịnh Hạo đối với Phương Lâm biểu tình biến hóa, nhìn rất rõ ràng, mỗi một cái tới chỗ này người đều sẽ cảm thấy rung động.

Nhất là loại này âm u sửa sang phong cách, liền ngay cả chính hắn đều cảm giác được không thích ứng, cho nên hắn lý giải Phương Lâm tâm tình vào giờ khắc này biến hóa.

Phương Lâm giả bộ như không có chuyện gì xảy ra bộ dáng, chậm rãi nói ra: "Tiền bối chê cười, ta chẳng qua là cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi!"

"Người nói xem?" Trịnh Hạo nhắc lên hứng thú, hắn ngược lại muốn biết thiếu niên này thiên tài là thế nào đánh giá phụ thân hắn.

Ngọn lửa u lam bắn lên tại Phương Lâm trên mặt, phảng phất bao trùm tầng một thật mỏng mặt nạ màu xanh lam.

"Nói như vậy, vô luận là sơn động hoặc là thành dưới đất bảo, đại bộ phận đều chọn Dạ Minh Châu hoặc là phi thúy coi như chiếu sáng vật phẩm."

Phương Lâm sửa sang lại trong đầu suy nghĩ, cao giọng biểu đạt cái nhìn của mình: "Nhưng mà Trịnh lão tiền bối lại lựa chọn đèn đuốc làm chiếu sáng chỉ vật!"

"Cái này có thể nói rõ cái gì?"

"Mọi người đều biết, Trịnh lão tiền bối một tay sáng lập lam hồ điệp thương hội, phú khả địch quốc, liền xem như Dạ Minh Châu chỉ sợ cũng là nhiều vô số kể?"

"Nhưng hẳn nhưng không có lựa chọn dùng Dạ Minh Châu coi như chiếu sáng chỉ vật, cái này đã nói lên những này lam ngọn lửa màu tím tất nhiên có không giống bình thường lai lịch!"

Trịnh Hạo đi ra phía trước, cẩn thận quan sát đến khiêu động Lam Tử Sắc Hỏa Diễm, trầm giọng nói ra: "Tiếp tục nói đi xuống!"

"Tiền bối, mời xem, những ngọn lửa này nhan sắc toàn bộ đều là lam tử sắc, nói rõ tất nhiên dùng cùng một loại vật liệu nhóm lửa!"

"Mà lại những ngọn lửa này thiêu đốt quá trình bên trong có loại nhàn nhạt gay mũi vị, cảm giác tựa như là xương cốt đang thiêu đốt cảm giác!"

"Xương cốt đang thiêu đốt!" Trịnh Hạo biến sắc, trực tiếp lấy xuống đèn cái bệ, phát hiện bên trong là một số màu trắng bột phấn.

Chẳng lẽ những này bột màu trắng thiêu đốt liền có thể hình thành lam ngọn lửa màu tím?

Trịnh Hạo tâm niệm vừa động, ngón trở tay phải phun ra một tia ngọn lửa, rơi vào bột màu trắng phía trên, lập tức dâng lên một đạo sáng chói lam sắc hỏa diễm.

Một cổ nhàn nhạt gay mũi vị từ trong ngọn lửa phát ra, xác thực cùng cốt nhục thiêu đốt hương vị rất tương tự.

"Không sai, những này lam ngọn lửa màu tím liền là loại này bột màu trắng thiêu đốt tạo ra." Trịnh Hạo đem trong tay bột phấn đổ trở về.

Phương Lâm mỉm cười, tiếp tục nói ra: "Trịnh lão tiền bối như thế ưa thích loại này lam ngọn lửa màu tím, tất nhiên cùng cái này bột màu trắng lai lịch có quan hệ."

"Thiếu Đông Gia, lão gia xin ngài đi qua!" Thị vệ nhanh chóng về tới Trịnh Hạo trước người.

"Đi thôi, đi hỏi một chút phụ thân đại nhân, liền biết nguyên nhân! Không nghĩ tới ánh mắt của người sắc bén như thế!" Trịnh Hạo cười mở cười nói.

Phuong Lâm đi theo Trịnh Hạo xuyên qua âm trầm hành lang, tại ba mươi sáu ngọn đèn chiếu rọi xuống, xuất hiện tại lam hồ điệp thương hội người sáng lập nơi ở.

Một tòa màu nâu xanh nõn ngọc giường dựa vào mặt tường bái phòng, trong phòng đốt chín ngọn lam tử sắc đèn, một vị lão nhân xếp bằng ở âm giường ngọc bên trên mặt.

Này trên mặt người hiện ra rất nhiều nếp uốn, hai bên lông mày rất thưa thớt, mũi nhô thật cao, trong hai tròng mắt ẩn giấu đi đục ngầu quang mang.

"Gặp qua phụ thân đại nhân!" Trịnh Hạo trực tiếp hành lễ.

"Đến tốt cùng là chuyện gì, lại còn mang theo một người trẻ tuổi tới!" Lão nhân thanh âm khàn giọng.

Phuong Lâm tâm bên trong nghi hoặc lớn hơn, nhân vật như vậy lại là lam hồ điệp thương hội người sáng lập, hoàn toàn là hoàng hôn tây sơn thần thái.

Người này chỉ sợ sống không quá tám tháng ! Phuong Lâm liếc tức thuật có thể rõ ràng đánh giá ra thân thể của lão nhân tình huống.

"Phụ thân, ta hôm nay đến xem ngài, có hai chuyện cùng ngài nói."

Lão nhân mí mắt có chút nhảy lên, quét Phuong Lâm một chút, sau đó ánh mắt rơi vào Trịnh Hạo trên người, nhàn nhạt nói ra: "Nói đi!"

"Chuyện thứ nhất là Thiếu Kỳ cùng Thiên Tuyết toàn bộ trở thành Trọng Huyền phái đệ tử! Nhất là Thiên Tuyết, nàng thành Ngọc Phiến chân nhân đệ tử!"

Nghe được Trịnh Hạo , lão nhân thần sắc kích động dị thường, nhanh chóng từ nõn ngọc giường nhảy xuống.

"Ngươi nói đều là thật? Thiên Tuyết trở thành Trọng Huyền phái đệ tử nội điện?"

Trịnh Hạo có thể lý giải phụ thân tâm tình vào giờ khắc này, dù sao hắn mới từ Phuong Lâm nơi đó chiếm được tin tức này thời điểm, cũng là dị thường hưng phấn.

"Rất tốt! Hạo nhi, ngươi sinh một đôi hảo nhi nữ a!" Già mắt người chảy ra hai hàng nhiệt lệ.

Lão nhân biểu hiện để Trịnh Hạo cùng Phuong Lâm đều mơ hồ, liền xem như cháu trai cùng tôn nữ trở thành Trọng Huyền phái đệ tử, cũng không trở thành đệ hấn thất thố như vậy.

Huống chi trước mặt vị lão nhân này tung hoành cửa hàng nhiều năm như vậy, dạng gì cảnh tượng hoành tráng chưa từng gặp qua!

Trịnh Hạo phụ họa theo đuôi nói: "Ta cũng không nghĩ tới Thiên Tuyết vậy mà như thế không chịu thua kém! Đúng, phụ thân, chuyện thứ hai cùng vị tiểu huynh đệ này có quan hệ?"

Lão nhân quay đầu lại, nhìn lấy thanh tú Phuong Lâm, hỏi: "Ta đã nói rồi, thương hội sự tình ngươi tự mình làm chủ là được rồi!"

"Văn bối Phuong Lâm gặp qua Trịnh lão tiền bối! Văn bối có chuyện muốn trưng cầu ý kiến lão nhân gia ngài, cùng thương nghiệp sự tình không có quan hệ!"

Phuong Lâm tiến lên một bước, hai tay ôm quyền thi lễ, nhẹ nhàng khoan khoái nói ra bản thân tới nguyên nhân.

"Tha thứ lão phu mất vụng về, ngươi bây giờ là Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên a? Dựa theo ngươi loại thực lực này, quý phái tất nhiên có vài vị Nguyên Thần chân nhân!"

Lão nhân nhàn nhạt nói ra: "Lấy năng lực của bọn hắn, ngươi còn có chuyện gì cần lão phu hỗ trợ !"

"Phụ thân đại nhân, Phuong công tử là Thiếu Kỳ cùng Thiên Tuyết ân nhân cứu mạng, chúng ta thiếu hắn một cái rất lớn nhân tình!" Trịnh Hạo vội vàng chen miệng nói.

"Há, đã như vậy, có cái gì muốn hỏi cứ hỏi đi, chi cần là ta biết, tất nhiên nói cho ngươi!"

Phuong Lâm sắc mặt trở nên trịnh trọng lên, trầm giọng nói ra: "Văn bối muốn giải Bạch Cốt Vực sự tình, mời Trịnh lão tiền bối cáo tri!"

"Bạch Cốt Vực!" Lão nhân nghe xong Phuong Lâm , thưa thớt lông mày nhảy lên, đục ngầu hai mắt tách ra hào quang kì dị.

"Sự thúc ta bị cầm tù tại Bạch Cốt Vực, ta muốn đi cứu hắn, hi vọng tiền bối có thể chỉ điểm sai lầm!"

Trịnh Hạo tiếp lấy nói ra: "Ta nghe phụ thân nói qua, Bạch Cốt Vực là cấm kỵ chi địa, lưu truyền cấm kỵ truyền thuyết, mời phụ thân nói cho hắn biết đi!"

Lão nhân tràn ngập nếp uốn trên mặt nổi lên biểu tình cổ quái, đi từ từ đến lam ngọn lửa màu tím bên cạnh, trầm mặc không nói.

Trong phòng trong khoảnh khắc an tĩnh lại, chỉ có hừng hực ngọn lửa phát ra thiêu đốt tiếng vang.

"Cái chỗ kia không phải người có thể đi ! Tựa như ngọn lửa thiêu đốt đều là thờ dài nặng nề!" Lão nhân ngữ khí trầm trọng, sa vào đến hồi ức ở trong.

Ngọn lửa thiêu đốt thờ dài nặng nề! Đây là cái gì thuyết pháp? Phương Lâm tâm bên trong sinh ra tầng tầng nghi hoặc.

"Tiền bối ý tứ?" Phương Lâm truy vấn.

"Bạch cốt chông chất, Nguyên Thần bắt diệt, lửa cháy bùng bùng đốt cháy, bách chuyển thiên hồi!"

Lão nhân lấy tay nhẹ nhàng kích thích lam ngọn lửa màu tím, miệng bên trong nói lời để Trịnh Hạo cùng Phương Lâm đều lâm vào mê mang bên trong, phảng phất bị lượn lơ mây mù vây quanh.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 204:: Xương sọ

Đơn giản từ ngữ từ lão nhân miệng bên trong tung bay lúc đi ra, phảng phất xen lẫn một đạo âm lãnh hàn phong, dưới đất trong thành bão du dâng.

Bạch cốt chông chất? Hẳn là liền là Lục Thành Pháp nói tới đây trời bạch cốt! Rất có thể Bạch Cốt Vực liền là vì vậy mà gọi tên .

Nguyên Thần bắt diệt, cũng dễ hiểu, tất lại chính là Nguyên Thần chân nhân Nguyên Thần có thể lâu dài tồn tại, vạn cổ bắt diệt.

Nhưng là liệt hỏa đốt người cùng bách chuyển thiên hồi lại là chuyện gì xảy ra? Phương Lâm sắc mặt trở nên ngưng trọng lên, trong lòng nghi hoặc cũng càng ngày càng phức tạp.

"Trịnh lão tiền bối, ngài mấy câu nói đó là có ý gì?" Phương Lâm nói thẳng ra mình hoang mang.

Trịnh Hạo cũng là theo chân hỏi: "Phụ thân, ta không hiểu nhiều lời của ngài!"

Lão nhân khoát khoát tay, giơ lên trên vách tường treo một chiếc đèn, cầm bốc lên một thanh màu trắng bột phấn , mặc kệ nó từ đầu ngón tay trượt xuống.

"Đây chính là lửa cháy bùng bùng đốt cháy xương phấn! Những này xương phấn toàn bộ đều là ta từ Bạch Cốt Vực mang ra !" Lão nhân lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi.

Hẳn thế mà đi qua Bạch Cốt Vực! Những này bột màu trắng lại là Bạch Cốt Vực xương phấn!

Phương Lâm chấn kinh , Trịnh Hạo ngây ngẩn cả người, bọn họ cũng đều biết xương cốt coi như nghiền thành bột phấn, cũng rất khó thiêu đốt, huống chi thiêu đốt như thế tràn đầy.

Lão nhân không có tiếp tục giải thích, đi lại tập tễnh đi đến oán ngọc giường bên trái, lấy ra một cái màu đen hộp, bị rỉ sét khóa sắt khóa lại .

"Đây là năm đó ta từ Bạch Cốt Vực mang ra đồ vật, cũng chính là vật này tồn tại, ta mới có thể bình yên từ Bạch Cốt Vực sống sót mà đi ra ngoài!"

Nhìn lấy già trong tay người màu đen hộp sắt, Phương Lâm tâm đầu dâng lên một loại dự cảm bất tường, phảng phất trong này ẩn giấu đi phi thường đáng sợ đồ vật.

Lão nhân yên lặng giải khai khóa, xóc lên hộp đen, lập tức một đạo quý dị khó ngửi khí tức từ bên trong khuếch tán ra đến, nhanh chóng tràn ngập tại toàn bộ trong phòng.

Đó là một cái tuyết trắng xương sọ, hốc mắt chỗ sụp đổ xuống, xương cốt tản ra trắng muốt quang mang, tựa hồ là một nữ nhân xương sọ.

"Tiền bối, đây là có chuyện gì? Ngài vì cái gì từ Bạch Cốt Vực mang về một nữ nhân xương sọ?" Phương Lâm nghi hoặc không hiểu.

Lão nhân nhàn nhạt nhìn Phương Lâm một chút nói ra: "Không phải ta đem nàng mang ra , là nàng đem ta mang ra ! Nếu như không có nàng, ta liền chết sớm tại Bạch Cốt Vực !"

Cái gì? Khối này nữ nhân xương sọ lại là có thể giúp Trịnh lão tiên bồi bình yên vô sự đi ra Bạch Cốt Vực?

"Tiền bối! Có thể đem nàng cho ta xem một chút!" Phương Lâm mang tâm tình kích động hỏi.

"Đã người nói Thiếu Kỳ cùng Thiên Tuyệt ân nhân cứu mạng, khối này xương sọ liền đưa cho người, có lẽ có thể mang cho người đến một số trợ giúp!" Lão nhân bụng hộp đen đưa tới.

Phương Lâm duỗi ra hai tay tiếp lấy hộp đen, bỗng nhiên cảm giác được một cổ đẹp như tiên nữ, lãnh nhược băng sương tuyệt thế nữ tử đang nhìn chăm chú mình.

Cảm giác thật là đáng sợ! Gần với đôi mắt tuyệt thế hung Kiếm đồ cảm giác, Phương Lâm trong đầu trong nháy mắt hiện ra loại kia đáng sợ khí tức.

"Đa tạ tiền bối! Coi ta cứu ra sư thúc về sau, nhất định tự mình trả lại!" Phương Lâm chém đinh chặt sắt nói.

Vượt quá Phương Lâm dự kiến, lão nhân quả quyết lắc đầu, nói ra: "Trả lại cũng không cần, hi vọng tương lai người giúp ta chiếu khán thương hội liền tốt!"

"Phụ thân!" Trịnh Hạo không hài lòng, lời của lão nhân phân biệt có loại ủy thác ý tứ.

"Hạo nhi, người không cần nói nhiều, chắc hẳn các người đều nhìn ra, ta sắp dầu hết đèn tắt, thời gian đã không nhiều!" Lão nhân trầm giọng nói ra.

Lão nhân đục ngầu ánh mắt rơi vào Phương Lâm trên người, phảng phất giống một đạo thần niệm quán quanh lấy hắn, truy vấn: "Phương Lâm, người có thể đáp ứng hay không ta?"

"Văn bối ỉn thỏa đem hết khả năng, cam đoan Trịnh gia tuyệt đối không đoạn hậu!" Phương Lâm cao giọng nói ra.

Già người vừa ý phát phát tay, nói ra: "Ta tin tưởng người, người mang theo khối này xương sọ rời đi đi!"

Phương Lâm biết lão nhân còn có nhiều chuyện muốn cùng Trịnh Hạo bàn giao, cho nên liền cung kính hành lễ, sau đó rời đi thành dưới đất bảo.

"Hạo nhi, người trẻ tuổi này không tầm thường, ngày nghỉ thời gian tắt sẽ thành một đời nhân kiệt! Tuyệt đối không thể bỏ qua cơ hội này!"

Lão nhân chặt vật ho khan, hai mắt nhìn chòng chọc vào Trịnh Hạo, trịnh trọng phân phó nói.

"Ta biết! Thế nhưng là ta có một vấn đề không có nghĩ rõ ràng?" Trịnh Hạo nghi vấn hỏi.

"Người đang nghĩ ta cái gì đem khối kia xương sọ tặng đưa cho hắn?" Lão nhân cười hỏi ngược lại.

Nhìn lấy mặt mũi tràn đầy nghi vấn Trịnh Hạo, lão nhân nhàn nhạt cười, lướt lên tay phải ống tay áo, lại là huyết nhục hoàn toàn không có, biến thành bạch cốt âm u!

"Phụ thân! Làm sao lại biến thành dạng này!" Trịnh Hạo đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình.

Lão nhân xem thường nói ra: "Từ khi mang về khối kia xương sọ, ta liền bắt đầu phát hiện nàng tại thôn phệ lấy huyết nhục của ta, tinh khí thần không ngừng tiêu hao. Đã Phương Lâm muốn đi Bạch Cốt Vực, liền để hắn đem đầu lâu xương mang về đi, dù sao không thích hợp lưu ở cái thế giới này, nếu không không chừng cần bao nhiêu người chết không rõ ràng! Cũng coi như đi ta một cộc tâm nguyện."

"Có thể hay không thôn phệ Phương Lâm huyết nhục cùng tinh khí thần?"

"Cái kia không phải là chúng ta suy tính vấn đề, người bây giờ chuyện trọng yếu nhất liền là đem thương hội quyền lợi nắm trong lòng bàn tay, để tránh tại sau khi ta chết xuất hiện náo động!"

Nói đến đây lão nhân đục ngầu ánh mắt trở nên lãnh khốc, phảng phất lại về tới cái kia tung hoành cửa hàng, uy chấn thiên hạ trường hợp.

Kế Châu Thành bên ngoài một trăm năm mươi dặm, Phương Lâm khống chế lấy Kim Sí Đại Bằng Điều ở trên không phi hành, hướng phía Bạch Cốt Vực phương hướng bay đi.

Dựa theo Trọng Huyền phái Lục Thành Pháp thuyết pháp, Bạch Cốt Vực ở vào Kế Châu ba trăm dặm bên ngoài trắng khuyết hẻm núi trắng khuyết thác nước lớn.

"Ồ! Có vẻ như có người theo dõi ta!" Phương Lâm liếc tức thuật đột nhiên phát hiện một tia dị thường, cả người trở nên tinh thần.

Có thể truy tung Nguyên Thần cảnh chim đại bàng, người tới nhất định là Nguyên Thần chân nhân!

Trong đầu trong nháy mắt hiện ra một mảnh quang ảnh, theo dõi mình Nguyên Thần chân nhân, hoặc là Lục Thành Pháp hoặc là liền là người trong ma đạo.

Mình đi vào Kế Châu không đến thời gian mười ngày, đã thấy Nguyên Thần chân nhân, cũng chỉ có cái này hai tên Nguyên Thần chân nhân.

Hơn chín thành khả năng là vị kia Bích Lạc chân nhân! Dù sao mình đắc tội qua hần.

Phuong Lâm đứng tại Kim Sí Đại Bằng Điều trên lưng, trầm giọng nói ra: "Đại danh鼎鼎 Bích Lạc chân nhân, cũng làm chuyện lén lút lút lút như vậy sao?"

Lời còn chưa dứt, một thân ảnh màu đen xuất hiện tại Phuong Lâm trước mắt, toàn thân tản ra một cỗ nồng đậm sát cơ.

Người này chính là Bích Lạc Hoàng Tuyên ở trong Bích Lạc chân nhân!

"Không nghĩ tới ngươi tiểu bối này, lại có một cái Nguyên Thần cảnh Kim Sí Đại Bằng Điều làm Linh thú! Ngươi rốt cuộc là ai!" Bích Lạc chân nhân thâm nhiên hỏi.

"Ta là người như thế nào giống như mặc kệ chuyện của ngươi a? Có việc liền nói, không có việc gì liền tránh ra! Ta còn có chuyện muốn làm!"

Phuong Lâm đồng dạng kiểm nỏ nhỏ trương, lúc đầu đối Bích Lạc chân nhân liền không có hảo cảm, nơi nào sẽ đối hần khách khí như vậy.

"Cuồng vọng chi cực! Cho ta chịu chết đi!"

Bích Lạc chân nhân nổi giận gầm lên một tiếng, một đạo bất tinh màu vàng linh quang hóa thành dải năm trượng đao mang, lấy không thể địch nổi tại tư thái trầm giết tới.

Muốn giết ta! Phuong Lâm hai con ngươi bộc phát ra một đạo tinh quang, Bàn Long kiếm trong nháy mắt xuất hiện bên phải tay.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 205:: Linh Thú Quyển

Bàn Long kiếm tại Phuong Lâm trong tay bộc phát ra hào quang chói sáng, một cỗ băng Thiên Tuyệt kiếm ý từ thân kiếm dập dờn đi ra.

"Lăng Hàn một mình mở!" Phuong Lâm chân đạp Kim Sí Đại Bằng Điều, đột nhiên múa Bàn Long kiếm.

Chỗ mũi kiếm nhanh chóng ngưng tụ sáu đóa trong suốt trong suốt hoa mai, mang theo nồng đậm hàn ý, hướng phía Bích Lạc chân nhân bay đi.

Theo Phuong Lâm múa Bàn Long kiếm, trên bầu trời từ từ phiêu đăng lên bông tuyết, tại ánh nắng chiếu rọi xuống, nổi bật quý dị chỗ.

"Chiêm chiêm!" Kim Sí Đại Bằng Điều cao giọng kêu to, từ hai cánh bên trong bộc phát ra hai đạo chưởng mắt kim quang.

Phảng phất hai đạo màu vàng cái kéo, lượn vòng lấy bay về phía không trung đao mang, ngạnh sinh sinh đem xoắn đứt thành hai đoạn.

Bích Lạc chân nhân nhìn thấy loại tình hình này, khoe miệng hiện ra một tia cười lạnh, ngón giữa tay phải lạng yên điểm ra, một đạo linh quang rơi vào hoa mai ở giữa.

Ma khí nồng nặc trong nháy mắt ăn mòn hoa mai, nhanh chóng điêu tàn, phảng phất bị thôn phệ tất cả linh khí.

Đây chính là công pháp ma đạo chỗ đặc thù, có thể thôn phệ địch nhân linh khí để cho mình sử dụng, quả thật làm cho Tu Đạo giả nhưc đầu không thôi.

"Cái này Kim Sí Đại Bằng Điều lưu lại cho ta đi!" Bích Lạc chân nhân đứng lơ lửng trên không, chậm rãi nói ra.

Theo Bích Lạc chân nhân tay phải lần nữa chỉ vào, một đạo vô hình màu đen gọn sóng từ chung quanh hần nhanh chóng tràn ngập ra.

Tựa như một khối đá rơi vào biển cả, hù dọa trăm ngàn giai bọt nước, vô tận gọn sóng giống như nỏ rộ đóa hoa, sáng chói chói mắt.

Phuong Lâm biến sắc, trái tay nắm chặt Bàn Long kiếm, tay phải tràn ngập màu xanh linh quang, đột nhiên hướng phía Bích Lạc chân nhân vung đi.

Trong điện quang hóa thạch, một cái thanh sắc thần chưởng đột nhiên xuất hiện tại Bích Lạc chân nhân đỉnh đầu, nhanh chóng thế nào xuống dưới.

"Àm!" Bích Lạc chân nhân không nhúc nhích tí nào! Lấy nhục thân tiếp xuống Phương Lâm cường thế nhất công kích.

"Không tốt! Kim Bằng mau trốn!" Phương Lâm theo bản năng chỉ huy Kim Sí Đại Bằng Điều trốn rồi hiện trường.

Bôn Lôi Cửu Thế ở trong phá lòi là Phương Lâm có thể thi triển công kích cường đại nhất, thế mà không cách nào rung chuyển Bích Lạc chân nhân mây may, đủ để chứng minh Bích Lạc chân nhân cường đại.

Ngoại trừ nhanh chóng đào tẩu bên ngoài, Phương Lâm không có những phương pháp khác có thể lựa chọn.

Kim Sí Đại Bằng Điều dốc hết toàn lực vũ động hai cánh, phảng phất một vòng kim hoàng mặt trời xẹt qua chân trời, chở Phương Lâm cấp tốc bay hướng tây nam phương.

Không hổ là Thần thú hậu duệ, Kim Sí Đại Bằng Điều hai cánh sinh phong, gào thét lên xẹt qua một tòa thành trì, biến mất vô tung vô ảnh.

"Ngươi cho rằng có Kim Sí Đại Bằng Điều, liền có thể từ trong tay của ta đào tẩu! Quá ngây thơ rồi!" Bích Lạc chân nhân lạnh lùng nhìn lấy Phương Lâm đào tẩu phương hướng.

Bích Lạc chân nhân cười lạnh, kết động Linh quyết, một đạo màu đen linh khí từ đầu ngón tay xuất hiện, phảng phất một con rắn nhanh chóng bay về phía trước.

"Linh xà dẫn đường!" Bích Lạc chân nhân đằng không mà lên, thuận hắc xà dấu vết, nhanh chóng biến mất tại thiên không.

Kim Sí Đại Bằng Điều mặc dù là Nguyên Thần cảnh nhị trọng thiên thực lực, nhưng là tốc độ so Nguyên Thần cảnh tứ trọng thiên Bích Lạc chân nhân còn nhanh hơn.

Đen kịt linh quang vờn quanh tại Bích Lạc chân nhân chung quanh, phảng phất màu đen trên châu phiêu đảng tại bầu trời xanh thẳm, hình thành một bộ thế mỹ bức tranh.

"Mau nhìn, lại xuất hiện một vị Nguyên Thần chân nhân!" Thành trì phía dưới có người cả kinh kêu lên.

"Tựa như là đang đuổi trực vừa rồi cái kia cổ quái đại điều!"

"Ta cảm thấy cái kia con chim lớn khẳng định dữ nhiều lành ít! Đã bị Nguyên Thần chân nhân coi trọng, khẳng định chạy không thoát!"

Theo bọn hắn nghĩ, Nguyên Thần chân nhân là chí cao vô thượng, dù là cái kia lóe ra kim quang quái tốc độ cùi bắp lại nhanh, cũng vô pháp an toàn đào thoát.

Sự thật cũng đã chứng minh phán đoán của bọn hắn, tại không đến thời gian nửa nén hương, Bích Lạc chân nhân vẫn là vững vàng xuất hiện tại Phương Lâm trước mắt.

Cô lạnh ma khí từ Bích Lạc chân nhân phát ra, tựa như mới vừa từ Địa Ngục trở về máu Sát Ma quân, bị lăng lệ sát cơ chăm chú vây quanh.

Hai con ngươi tràn ngập ánh mắt âm lãnh, bỗng nhiên gia tốc rơi vào Phương Lâm ngay phía trước, phảng phất hung mãnh cá sấu tức giận nhìn lấy Phương Lâm.

Đã nhiều năm như vậy, Bích Lạc chân nhân còn là lần đầu tiên nhìn thấy tốc độ nhanh nhẹn như vậy Linh thú, huống chi cái này linh điều vẫn là Thần thú hậu duệ.

Đối với hắn mà nói, cái này Kim Sí Đại Bằng Điều, hẳn tình thế bất buộc!

"Nhân sinh cần độ cầu Nại Hà!" Bích Lạc chân nhân phiêu phù ở hư không, hai tay nhanh chóng thi triển một bộ Linh quyết.

Vô số linh khí từ trong hư không triệu hoán đi ra, từ bốn phương tám hướng đem Phương Lâm cùng Kim Sí Đại Bằng Điều bao bọc vây quanh!

Đen kịt ma khí tựa như chảy xiết đến biển nguồn nước, vừa vừa rơi vào đến được triệu hoán linh khí bên trong, trong nháy mắt liền xâm nhiễm tất cả linh khí.

Tầng một khí tức như có như không tràn ngập tại Phương Lâm chung quanh, phảng phất tại hình thành một cái phi thường quý dị mà lại trận pháp cường đại.

Kim Sí Đại Bằng Điều tại Phương Lâm không chế dưới, vững vàng lơ lửng ở giữa không trung, toàn thân bị một đạo kim sắc vòng phòng hộ bao khóa.

Ma khí dập dờn, thật nhanh ngưng kết cùng một chỗ, thời gian dần trôi qua huyền hóa ra một tòa cổ xưa thần bí cầu nối, nổi lên đáng sợ ba động.

Cầu nối hiện lên mờ nhạt sắc, phảng phất tà dương rơi vào hắc ám trong nháy mắt đó, cầu nối bên trên điêu khắc một đóa đen kịt hoa sen.

Lại là cái này đóa Hắc Liên? Phương Lâm hai con ngươi khẽ động, chợt nhớ tới Hoa gia gia chủ lúc ấy thi triển công kích cùng cái này đóa Hắc Liên rất tương tự.

Bích Lạc chân nhân sắc mặt càng ngày càng âm trầm, nụ cười lạnh như băng hiện lên ở trên mặt, phảng phất bao trùm tầng một mặt nạ da người.

"Cầu Nại Hà mất hồn phách tán!" Bích Lạc chân nhân thanh âm đột nhiên đề cao mấy lần.

Lập tức một đạo cường đại Nguyên Thần công kích từ cầu Nại Hà bên trong bạo phát đi ra, phảng phất bên trên Cổ Thiên Ma giáng lâm, muốn thôn phệ Phương Lâm.

"Không tốt! Là Nguyên Thần công kích!" Phương Lâm tâm bên trong vừa sợ vừa giận.

Có thể làm cho Nguyên Thần cảnh tứ trọng thiên cao thủ áp ụ Nguyên Thần công kích, hẳn tuyệt đối ngăn cản không nổi, cho dù là Kim Sí Đại Bằng Điều cũng vô pháp ngăn cản!

Làm sao bây giờ? Phương Lâm căn bản không còn kịp suy tư nữa, cường đại Nguyên Thần công kích trong nháy mắt liền phá hủy cái này đạo kim sắc vòng phòng hộ.

Có thể ngăn cản Nguyên Thần cảnh nhị trọng thiên cao thủ một kích toàn lực vòng phòng hộ, trong chớp mắt giống như tường giấy vỡ vụn biến mất.

Kim Sí Đại Bằng Điều cao giọng gào thét, hai cánh run run không ngừng, thân thể lung lay lắc không chừng, nhanh chóng hướng phía phía dưới rơi xuống.

Một đạo chấn động kịch liệt trong nháy mắt xâm lấn đến Phương Lâm thức hải bên trong, quét sạch toàn bộ thức hải.

Theo Kim Sí Đại Bằng Điều rơi xuống, Phương Lâm trực tiếp từ phía sau lưng của nó bên trên lăn xuống đến, như là hạ xuống thiên thạch hướng về phía mặt đất mà đi.

Vài trăm mét không trung, trực tiếp rơi trên mặt đất, khẳng định là hẳn phải chết không nghi ngờ, không cần phải suy nghĩ nhiều!

Bích Lạc chân nhân lạnh lùng nhìn lấy rơi xuống Phương Lâm, ánh mắt dừng lại đang giãy dụa Kim Sí Đại Bằng Điều trên người.

"Lần này, ta nhìn ngươi còn có thể làm sao đào thoát lòng bàn tay của ta!" Bích Lạc chân nhân quát lạnh nói, ném ra một cái màu bạc trắng vòng cổ.

Linh Thú Quyển! Đây là Nguyên Thần chân nhân tế luyện đi ra ngự thú pháp khí.

Phạm là mang lên Linh Thú Quyển Linh thú, trên cơ bản sẽ cùng tại hành thi tấu thú, hoàn toàn thu đến Nguyên Thần chân nhân khống chế.

Nhìn lấy dần dần hạ xuống đỉnh đầu Linh Thú Quyển, Kim Sí Đại Bằng Điều hai con ngươi bạo phát kinh khủng linh quang, hai cánh huy động càng thêm mãnh liệt.

"Muốn tách rời khỏi ta Linh Thú Quyển! Quả thực là si tâm vọng tưởng! Cho ta rơi!" Bích Lạc chân nhân nổi giận gầm lên một tiếng.

Linh Thú Quyển cấp tốc phóng đại, rơi thẳng vào Kim Sí Đại Bằng Điều đỉnh đầu, thời gian dần trôi qua thu nhỏ, mắt thấy là phải cố định tại trên cổ.

Nhưng vào lúc này, một đạo trắng muốt quang mang từ phía dưới bạo phát đi ra, trực tiếp xuyên qua Linh Thú Quyển, đánh rách tả tơi thành mấy đoạn, hướng phía phía dưới rơi xuống.

"Người nào?" Bích Lạc chân nhân hai con ngươi sát cơ hiện hiện.

Một cái thân ảnh quen thuộc nhanh chóng dâng lên, trong chớp mắt liền rơi xuống Bích Lạc chân nhân trước mắt, người này tản ra sát cơ nồng nặc.

Bích Lạc chân nhân trong lòng hoảng hốt, hoảng sợ nói: "Thế nào lại là ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 206:: Thôn phệ huyết nhục

Thân ảnh màu trắng chậm rãi dâng lên, tại Bích Lạc chân nhân mắt trước 50m vị trí dừng lại, một đôi hai trông mắt lạnh như băng nhìn chăm chú lên hắn.

Mệnh mông uy áp phách thiên cái địa, bao phủ Bích Lạc chân nhân, phảng phất một tôn đến từ viễn cổ Ma Thần giáng lâm.

Kim Sí Đại Bằng Điều hưng phấn vũ động cánh, nhanh chóng dừng sát ở người tới bên cạnh, nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm Bích Lạc chân nhân.

"Chỉ là Nguyên Thần cảnh sâu kiến cũng dám công kích ta!"

Người này chính là Phương Lâm, áo trắng như tuyết, toàn thân tản ra nồng đậm sát cơ, thậm chí so Bích Lạc chân nhân càng giống Tu ma giả.

Nguyên Thần cảnh sâu kiến! Người này khẩu khí thật lớn, để Bích Lạc chân nhân trong lòng sinh ra một cổ quý dị cảm giác sợ hãi.

"Người rót cuộc là ai?" Bích Lạc chân nhân âm thanh run rẩy lấy hỏi.

Phương Lâm giờ phút này tán phát khí tức, vượt xa khỏi Nguyên Thần chân nhân cảnh giới, cho hắn tạo thành áp lực to lớn trong lòng.

Càng đáng sợ chính là, cổ này nồng đậm sát cơ càng giống đến từ viễn cổ ma thần khí tức, càng thêm để Bích Lạc chân nhân trong lòng tâm thần bất định bất an.

Phương Lâm con ngươi băng lãnh bên trong ẩn giấu di hàn ý, tay phải chậm rãi nâng lên, một đạo yêu dị bạch quang từ hắn trong lòng bàn tay phóng xuất ra.

Trong nháy mắt hình thành trắng noãn khô lâu cánh tay, trắng muốt quang mang tại xương cốt nội bộ lấp lóe, trong nháy mắt phóng đại vô số lần.

Cái này khô lâu cánh tay tràn ngập ngập trời áp lực, Bích Lạc chân nhân căn bản không có mấy may xuất thủ không gian, liền bị cánh tay một mực nắm ở lòng bàn tay.

"Người dám giết ta! Người không sợ Bích Lạc Hoàng Tuyền tông truy sát sao?" Bích Lạc chân nhân cực sợ.

Khô lâu cánh tay mang đến cho hắn áp lực quá lớn, hắn không có bất kỳ cái gì phản kháng lực lượng, mà lại hắn có thể khắc sâu cảm giác được Phương Lâm trên người sát cơ.

Không hề nghi ngờ, đối phương tất nhiên là muốn thống hạ sát thủ, trăm thảo trừ căn!

Phương Lâm hai con ngươi trong lúc đó biến thành màu trắng bạc, phảng phất bên trong đang ngủ say một tòa cường đại khô lâu, hai đạo lợi mang từ hai con mắt của hắn bên trong nổ bắn ra tới.

"A a! Đây là cái gì lực lượng thần bí? Vậy mà tại thôn phệ huyết nhục của ta linh lực!"

Màu bạc trắng tia sáng rơi vào Bích Lạc chân nhân trên thân, phảng phất hai đạo ánh sáng nóng bỏng diễm, nhanh chóng hấp thu Bích Lạc chân nhân linh lực cùng huyết thân.

Trong chớp mắt, Bích Lạc chân nhân hai cánh tay hóa thành hai đầu bạch cốt, mà lại hào quang màu trắng bạc còn đang nhanh chóng bao phủ thân thể của hắn.

Nhìn thấy quý dị như vậy tình huống phát sinh, Kim Sí Đại Bằng Điều trong lúc đó múa cánh, xa xa rời đi Phương Lâm, sợ bị màu bạc trắng tia sáng bao phủ.

Kim quang nhàn nhạt hiện lên ở Kim Sí Đại Bằng Điều trên người, một đối với con mắt mê mang nhìn lấy Phương Lâm, nghĩ không rõ lắm Phương Lâm làm sao lại phát sinh như thế biến hóa kinh người.

"Huyết nhục thôn phệ! Người là Tiềm Long cảnh Tu ma giả!" Bích Lạc chân nhân cuồng loạn hô.

Nguyên Thần cảnh trở xuống Tu ma giả có thể thôn phệ Thiên Địa linh khí, duy chỉ có Tiềm Long cảnh trở lên Tu ma giả mới có thể thôn phệ huyết nhục, cùng tự thân linh lực dung hợp làm một thể.

Phương Lâm kinh người biểu hiện, hoàn toàn liền là một bộ Tiềm Long cảnh đại ma tư thái, sống sờ sờ thôn phệ Bích Lạc chân nhân nửa người.

Trắng muốt linh quang phảng phất một con giao long, xoay quanh tại Phương Lâm thân thể, thấm vào dọa người sát cơ.

"Chết!" Phương Lâm miệng có chút run run, một đạo bạch quang rơi xuống Bích Lạc chân nhân trên người.

Trong chớp lát, Bích Lạc chân nhân hóa thành một bộ nhân tính khô lâu, phiêu đảng trong hư không, bị bạch quang đánh trúng trong nháy mắt hồn phi yên diệt.

Nguyên Thần câu diệt! Kim Sí Đại Bằng Điều hai con ngươi càng thêm chấn kinh, trước mắt chủ nhân trong chớp mắt liền tiêu diệt một vị Nguyên Thần cảnh tứ trọng thiên cao thủ.

Cùng lúc đó, tại phía xa bên ngoài vạn dặm Bích Lạc Hoàng Tuyền trong tổng một chiếc ngọn lửa màu vàng óng trong nháy mắt dập tắt.

Phuong Lâm mặt không thay đổi nhìn lấy Kim Sí Đại Bằng Điều, chậm rãi không chế thân thể của mình bay qua.

Quần quanh ở Phuong Lâm thân thể màu trắng loáng linh quang đột nhiên phiêu đăng ra, tựa như nở rộ hoa tươi nhanh chóng co vào, biến mất tại Phuong Lâm trước ngực.

Kim Sí Đại Bằng Điều trong lòng run sợ, không biết trên người chủ nhân chuyện gì xảy ra, nó căn bản không dám tới gần Phuong Lâm.

Ngay tại Kim Sí Đại Bằng Điều chuẩn bị khoảng cách gần quan sát Phuong Lâm thời điểm, Phuong Lâm đột nhiên không có dấu hiệu nào hướng phía dưới rơi xuống.

Tốc độ thật nhanh, phảng phất son phong sụp đổ, giảm xuống tốc độ càng lúc càng nhanh, mắt thấy cũng nhanh đến gần sắp xuống mặt đất.

Kim Sí Đại Bằng Điều trong nháy mắt lao xuống, một vệt kim quang từ hai cánh bạo phát đi ra, hướng phía hạ lạc Phuong Lâm bay đi, hoàn toàn bao lấy Phuong Lâm thân thể.

Hình tròn vòng phòng hộ bảo hộ lấy Phuong Lâm chậm rãi rơi xuống mặt đất, Phuong Lâm hai mắt nhắm nghiền, hô hấp gấp gáp, hôn mê bất tỉnh.

Cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Kim Sí Đại Bằng Điều hoàn toàn mộng.

Trong đầu hiện ra thời gian mảnh vỡ, khả năng duy nhất tính liên là bị Nguyên Thần phụ thể !

Kim Sí Đại Bằng Điều nhẹ nhàng rung động cánh, một vệt kim quang trong nháy mắt bao phủ tại Phuong Lâm trên thân thể, một lần lại một lần gột rửa lấy Phuong Lâm thân thể.

Đột nhiên một cỗ cường đại lực hấp dẫn trong nháy mắt liền đem đạo kim quang này nuốt hết, trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh, phảng phất cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện.

Liền là loại cảm giác này! Cái kia cỗ thôn phệ huyết nhục yêu dị bạch quang! Kim Sí Đại Bằng Điều nhanh chóng trốn đến Phuong Lâm thân thể năm mươi mét bên ngoài địa phương.

Có thể thôn phệ Nguyên Thần cảnh tứ trọng thiên cao thủ, tất nhiên có thể tùy tiện thôn phệ Kim Sí Đại Bằng Điều!

Huống hồ Kim Sí Đại Bằng Điều chính là Thần thú hậu duệ! Có nhục thân cùng tinh huyết tuyệt đối không phải nhân loại có thể so sánh.

Nửa canh giờ trôi qua , cái kia đạo yêu dị bạch quang cũng không có xuất hiện nữa, Phuong Lâm vẫn như cũ hôn mê bất tỉnh.

Bên ngoài vạn dặm tòa nào đó sơn cốc, một vị tóc trắng phơ trung niên nhân đột nhiên từ đằng không mà lên, lăng lệ sát cơ dọa lui đông đảo Linh thú.

"Đến tột cùng là ai? Vậy mà hạ như thế độc thủ! Đề Bích Lạc sư đệ Nguyên Thần câu diệt!" Trung niên nhân tóc trắng phiêu dật, thần uy凛冽.

"Hoàng Tuyền đạo huynh! Người nói là Bích Lạc đạo huynh vẫn lạc?" Bên cạnh vị kia Nguyên Thần chân nhân đơn giản không thể tin vào tai của mình.

Bích Lạc Hoàng Tuyền hai vị Nguyên Thần chân nhân, là Bích Lạc Hoàng Tuyền tông đối ngoại công nhận đại biểu, đại biểu cho Bích Lạc Hoàng Tuyền tông tôn nghiêm.

Bích Lạc cùng Hoàng Tuyền là hai cái xưng hô, đại biểu cho Bích Lạc Hoàng Tuyền tông có tiềm lực nhất một đời cao thủ trẻ tuổi, uy chấn Đông Hoang bắc bộ khu vực.

Tục truyền, Bích Lạc Hoàng Tuyền hai người liên thủ , có thể phóng thích một loại hợp thể sát khí , có thể vượt cấp chém giết địch nhân.

Từng có qua ghi chép, nào đó thay mặt Bích Lạc Hoàng Tuyền chân nhân tự thân cảnh giới không đến Nguyên Thần cảnh ngũ trọng thiên, nhưng lại liên thủ chém giết Nguyên Thần cảnh bát trọng thiên cao thủ.

Tóc trắng trung niên nhân trong hai trông mắt phảng phất ẩn giấu đi Cửu U Địa Ngục, lò mờ có thể thấy được bên trong xuyên qua u hồn quỷ ảnh.

"La huynh! Ta nhất định phải rời đi, thay Bích Lạc sư đệ báo thù! Bích Lạc Hoàng Tuyền tông tôn nghiêm tuyệt đối không cho phép kẻ khác khinh nhờn!"

Thế hệ này Hoàng Tuyền chân nhân cùng Bích Lạc chân nhân khác biệt, hẳn chính là Nguyên Thần cảnh lục trọng thiên đỉnh tiêm cao thủ, vượt qua Bích Lạc chân nhân hai cái cảnh giới.

"Vậy ta liền không lưu đạo huynh , nếu như có gì cần ta làm , cứ việc đưa tin cho ta!"

Hoàng Tuyền chân nhân lạnh lùng gật đầu, thân hình như ánh sáng, lại như điện chớp, trong nháy mắt biến mất tại trên sơn cốc không.

"Bích Lạc chân nhân đột nhiên vẫn lạc, Bích Lạc Hoàng Tuyền tông tất nhiên nổi giận, ta nhất định phải nhanh nói cho tông chủ!"

Còn lại tên này Nguyên Thần chân nhân hơi suy tư một lát, liền hướng phía sơn cốc chỗ sâu nhất bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 207:: Loan Nguyệt thác

Hai ngày thời gian trong chớp mắt, Đông Hoang bắc bộ Bích Lạc Hoàng Tuyền tông đột nhiên công bố tin tức, đề phượng viên mấy ngàn dặm địa vực khiếp sợ không thôi.

Đương thời Bích Lạc chân nhân vẫn lạc, hình thần câu diệt tin tức phảng phất một đạo cháy hừng hực hỏa diễm tại Đông Hoang lan tràn tới.

Nguyên Thần cảnh chân nhân vẫn lạc tại trong mắt người bình thường cũng là phi thường khiếp sợ sự tình, huống chi lần này vẫn lạc chính là Bích Lạc Hoàng Tuyền tông đương thời truyền nhân.

Mênh mông phong ba rất nhanh quét sạch Đông Hoang, thậm chí ngay cả Kế Châu đông bộ Trọng Huyền phái đều trong lòng run sợ, tông chủ cùng các vị trưởng lão ăn ngủ không yên.

Dù sao tại hai ngày trước, Trọng Huyền phái Ngọc Phiến chân nhân cùng Lục Thành Pháp cùng Bích Lạc chân nhân từng có giao thủ, rất dễ dàng gây nên Bích Lạc Hoàng Tuyền tông hoài nghi.

Theo nói Trọng Huyền phái cũng coi là một cái trung đẳng tông môn, nhưng là cùng Bích Lạc Hoàng Tuyền tông so sánh vẫn là nội tình không đủ, thậm chí nói kém xa tí tắp.

"Lục sư đệ, ngươi cảm thấy sẽ là ai làm?" Trọng Huyền phái tông chủ Ngô Tà cau mày hỏi.

Hắn thấy, Lục Thành Pháp tính cách mặc dù hào phóng không bị trói buộc, nhưng tuyệt không lỗ mãng, không có khả năng động thủ diệt sát Bích Lạc chân nhân.

Lục Thành Pháp cầm trong tay Ngọc Phiến gỗ lấy lòng bàn tay, vừa đi vừa về dạo bước, hai con ngươi hiển hiện sầu lo, trong lòng cũng là nghi vấn trùng điệp.

"Ta cảm thấy chuyện này, không có đơn giản như vậy, Bích Lạc Hoàng Tuyền tông thân là ma đạo tông phái, từ trước đến nay cừu địch không ít!"

"Ngươi nói là có thể là Bích Lạc Hoàng Tuyền tông cừu nhân làm?" Ngô Tà kinh ngạc nói.

Vấn đề này, hắn không phải là không có nghĩ tới, nhưng là hắn rất nhanh liền phủ định ý nghĩ này, dù sao không quá phù hợp thực tế.

Làm Nguyên Thần cảnh chân nhân, đều có mình đưa tin phương pháp, liền xem như thân lâm tuyệt cảnh, cũng sẽ nghĩ biện pháp để Nguyên Thần đào thoát.

Nguyên Thần đào thoát, liền có mang ý nghĩa cơ sẽ tìm được thân thể thích hợp, hoặc là tu luyện ra mới nhục thân, một lần nữa phục sinh!

Thế nhưng là Bích Lạc chân nhân vẫn lạc lại là Nguyên Thần câu diệt, nói cách khác hắn căn bản không có thời gian đào thoát Nguyên Thần!

Cái này đầy đủ nói rõ một điểm, chém giết Bích Lạc chân nhân cái kia cá nhân thực lực tất nhiên không thể tầm thường so sánh, thậm chí có thể nói có được khổng chế không gian năng lực.

Chỉ có khổng chế phụ cận không gian, mới có thể ngăn cản Nguyên Thần đào thoát cùng tin tức truyền lại, mà loại người này tuyệt đối là Tiềm Long cảnh đại năng trở lên cao thủ!

"Bẩm báo tông chủ, Lục trưởng lão! Bích Lạc Hoàng Tuyền tông Hoàng Tuyền thật người đến!"

Ngô Tà cùng Lục Thành Pháp hai người liếc nhau, bất đắc dĩ mà cười cười, hai người hướng thẳng đến Trọng Huyền phái trên không bay đi.

Hoàng Tuyền chân nhân tóc trắng phiêu dật, lãnh khốc cao ngạo, toàn thân trên dưới tản ra băng lãnh khí tức, lạnh lùng nhìn chăm chú lên Ngô Tà cùng Lục Thành Pháp.

"Ngươi cùng Bích Lạc sư đệ giao thủ qua?" Hoàng Tuyền chân nhân thâm nhiên hỏi.

"Không tề, ta cùng Bích Lạc chân nhân từng có giao thủ ngắn ngủi, nhưng về sau Bích Lạc chân nhân liền rời đi, hắn vẫn lạc cùng ta không có bất cứ quan

hệ nào!"

Lục Thành Pháp không kiêu ngạo không tự ti, thần nhiên đối mặt, cứ việc Hoàng Tuyền chân nhân hung danh bên ngoài, nhưng là tại Trọng Huyền phái trên địa bàn cũng không thể rơi xuống khí thế.

"Hoàng Tuyền đạo huynh, ta tin tưởng Lục sư đệ, hẳn là tuyệt đối không có khả năng đối Bích Lạc chân nhân hạ độc thủ!" Ngô Tà bổ sung nói ra.

Một đạo màu xám trắng linh quang trong nháy mắt từ Hoàng Tuyền chân nhân trong hai tròng mắt bạo phát đi ra, xen lẫn Vô Tận khí tức hủy diệt, rơi vào Lục Thành Pháp trên mặt.

Lục Thành Pháp tâm thần chấn động, cảm giác mình phảng phất bị người nhìn thấu hư thực, trong khoảnh khắc đối Hoàng Tuyền chân nhân tràn đầy kiêng kị.

Xem ra Hoàng Tuyền chân nhân thực lực vượt xa khỏi Bích Lạc chân nhân, thậm chí có thể nói thế hệ này Hoàng Tuyền chân nhân thậm chí có thể miểu sát Bích Lạc chân nhân!

"Xem ra ngươi không có nói sai! Nếu như các ngươi biết Bích Lạc sư đệ vẫn lạc mạnh mẽ, hi vọng mau chóng thông tri Bích Lạc Hoàng Tuyền tông!" Hoàng Tuyền chân nhân lạnh lùng nói.

"Hoàng Tuyền đạo huynh, cứ việc yên tâm! Nếu là chúng ta đạt được tương quan mạnh mẽ, tất nhiên mau chóng thông tri quý tông!" Ngô Tà trầm giọng trả lời.

"Đừng để ta phát hiện các ngươi Trọng Huyền phái cùng chuyện này có liên quan, nếu không ta không ngại tự mình gạt bỏ quý phái!"

Hoàng Tuyền chân nhân phảng phất Ma Thần phụ thể, thanh âm bên trong tràn ngập ngay trước quỹ dị sát cơ, trong nháy mắt biến mất tại Ngô Tà cùng Lục Thành Pháp trước mắt.

Lục Thành Pháp sắc mặt tái xanh, bị người ở trước mặt uy hiếp muốn diệt phái, hoàn toàn liền là một phần trần trụi nhục nhẽ.

"Lục sư đệ, ngươi tâm tính loạn! Bích Lạc Hoàng Tuyền tông thế lớn, không phải chúng ta có thể đắc tội lên!" Ngô Tà trong lòng cũng là cực kỳ khó chịu.

"Tông chủ! Ta đã biết, chúng ta không có bất kỳ cái gì tư cách khiêu khích Bích Lạc Hoàng Tuyền tông!" Lục Thành Pháp trong lòng lửa giận thiêu đốt.

"Cũng tốt, mấy ngày nay tận lực không muốn rời đi tông môn, miễn cho trêu chọc thị phi!"

Ngô Tà nhàn nhạt nhìn thoáng qua Lục Thành Pháp, liền hướng phía thông thiên bậc thang phía trên nội điện bay đi.

Đến tận cùng là ai chém giết Bích Lạc chân nhân? Trong đầu liên tiếp không ngừng hiện ra liên tiếp hình ảnh, đột nhiên tại cái nào đó trong nháy mắt đình chỉ.

Không phải là người kia thế lực sau lưng xuất thủ? Lục Thành Pháp trong đầu xuất hiện tuổi trẻ thân ảnh.

Trăng khuyết son cóc, một đầu khí xà bằng bạc thác nước chiếu nghiêng xuống, phảng phất đến từ cửu thiên Ngân Hà nước sông đột nhiên từ không trung rơi xuống.

Như tơ bông Toái Ngọc, lưu loát, tại mặt trời chiếu rọi xuống, rạng rỡ lóe sáng, tựa như từng khỏa thủy tinh.

Phảng phất một vàng loan nguyệt tọa lạc tại thượng cổ ở giữa, thác nước tại sườn đồi bên trên rủ xuống chảy xuống, khí thế không thể ngăn cản.

"Trăng khuyết thác nước lớn! Không sai chính là chỗ này, tại sao không có phát hiện bất cứ dị thường nào địa phương đâu?"

Phương Lâm sâu mi khổ kiếm nằm tại cạnh đầm nước bên cạnh trên đá ngầm, hai tay khoanh điệp gia dưới đầu mặt.

Từ từ hôm qua từ trong hôn mê tỉnh lại, Phương Lâm đã tìm được đầu này trăng khuyết thác nước lớn, nhưng không có tìm được tiến vào Bạch Cốt Vực phương pháp.

Chuyện này đối với hắn rất xoắn xuýt, tìm không thấy trăng khuyết thác nước lớn dị thường, cũng liền mang ý nghĩa không cách nào tiến vào Bạch Cốt Vực.

Càng làm cho trong lòng tràn ngập hoang mang chính là, Kim Sí Đại Bằng Điều thần thức ba động nói cho hắn biết, mình hôm trước vậy mà chém giết một tên Nguyên Thần chân nhân.

Một chiêu gạt bỏ Nguyên Thần cảnh tứ trọng thiên! Phương Lâm cũng không biết rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, trong lòng tràn đầy hoang mang.

Chính hắn rất rõ ràng, nếu như không có Phong Thần đồ giám cùng Tru Tiên Kiếm ý, hắn căn bản không có khả năng chiến thắng Nguyên Thần chân nhân, huống chi là Nguyên Thần cảnh tứ trọng thiên.

Thế nhưng là Bích Lạc chân nhân xác thực chết ở trong tay của hắn , Phương Lâm loáng thoáng cảm thấy bên trong ẩn giấu đi càng thêm phức tạp tình huống.

"Khô lâu cánh tay, thôn phệ huyết nhục! Cảm giác rất giống Bạch Cốt Vực tình huống a, chẳng lẽ chém giết Bích Lạc chân nhân là Bạch Cốt Vực cao thủ?"

Thôn phệ huyết nhục về sau biến thành khô lâu, Phương Lâm miệng bên trong lẩm bẩm, đột nhiên ngồi dậy, phảng phất nhớ tới thứ nào đó.

Nhanh chóng từ không gian trữ vật lấy ra hộp gỗ, cẩn thận ngắm nghía Trịnh Hạo phụ thân đưa cho hắn nữ nhân kia xương sọ.

"Không phải là cái này xương sọ làm đi! Một cái đầu lâu xương bổ sung Nguyên Thần khí tức liền có thể tùy tiện gạt bỏ Nguyên Thần chân nhân?"

Cổ này xương sọ chủ nhân thực lực nên đến cỡ nào nghịch thiên? Phương Lâm thận trọng quan sát đến.

Vì nghiệm chứng phán đoán của mình, Phương Lâm quyết định hướng xương sọ đưa vào linh lực, nhìn xem phải chăng có thể bị hấp thu thôn phệ.

Một đạo nhũ linh lực màu trắng từ Phương Lâm ở giữa tán phát ra, bắn ra đến xương sọ phía trên, trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

"A, không có bị thôn phệ cảm giác, tựa như là tiến vào một cái không gian khác?" Phương Lâm hù dọa nói.

Ngay tại Phương Lâm dự định tiếp tục thí nghiệm thăm dò thời điểm, Loạn Nguyệt thác phảng phất phát sinh một loại nào đó biến hóa, giống như có đồ vật gì phun trào đi ra.

"Rốt cuộc đã đến, ta trước tránh qua một bên nhìn kỹ hẵng nói!" Phương Lâm thuận tay cầm lên xương sọ, nhảy vọt đến phụ cận bụi cỏ ở trong.

Liền tức thuật thi triển đi ra, tựa như cùng chung quanh cỏ cây hòa làm một thể, để Phương Lâm ung dung không vội đưa ánh mắt về phía Loạn Nguyệt thác.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 208:: Yến Vinh Hiên

Một đạo rất nhỏ bạch quang còn quán Loạn Nguyệt thác, phảng phất mở ra xuyên qua thời không môn hộ, ba đạo thân ảnh từ thác nước bên trong nhảy ra ngoài.

Phương Lâm tâm bên trong khẽ chấn động, thân thể lại không nhúc nhích tí nào, tập trung tinh thần nhìn chăm chăm cái này ba đạo thân ảnh.

Ngọc Phiến chân nhân Lục Thành Pháp đã từng nói, lúc ấy hắn nhìn thấy Thiên Hành sư thúc thời điểm, giống như có hai tên quần áo thêu lên bạch cốt người trông giữ.

"Không sai! Xem ra hai người kia hẳn là Bạch Cốt Vực giám thị người! Không biết bọn hắn muốn làm gì đi?"

Bạch Cốt Vực hai tên giám thị người đi theo một người khác sau lưng, lạnh lùng đốc thúc lấy, dần dần rời đi Loạn Nguyệt thác.

"Đi nhanh một chút! Không cần lễ mà lễ mà cố ý kéo dài thời gian!" Một vị nào đó giám thị người hung hãn nói.

Người này cùng Thiên Hành sư thúc , toàn thân linh lực đều biến mất không thấy! Phương Lâm nhìn rất rõ ràng, tựa như là bị người phong ấn chặt .

"Ta phải đi cùng lấy nhìn một cái." Phương Lâm tự lẩm bẩm, thận trọng đi theo ba người sau lưng.

Hai tên giám thị người thực lực đều là Nhập Đạo cảnh Cửu Trọng Thiên, cách Nguyên Thần cảnh chỉ có khoảng cách nửa bước , có thể nói là nửa bước Nguyên Thần cảnh cao thủ.

Phương Lâm xa xa đi theo phía sau bọn họ, khoảng cách ước chừng có trăm mét, có thể làm cho Phương Lâm nghe được bọn hắn nói chuyện, mức độ lớn nhất không bại lộ mình.

"Ta thực sự nghĩ mãi mà không rõ, vì cái gì trưởng lão luôn luôn để cho chúng ta đem đám rác rưởi này mang ra, sau đó qua mấy ngày lại mang về?"

"Hoàn toàn liền là đang lãng phí thời gian a, không biết trưởng lão trong hồ lô đến cùng muốn làm cái gì?"

Hai tên giám thị người vừa đi vừa phàn nàn, chỉ ít Phuong Lâm đạt được một cái tin tức, liền là bọn hắn cũng không biết mình sứ mệnh là cái gì?

Phuong Lâm chau mày, trong lòng sầu lo tiến một bước tăng lên, không cách nào đạt được hữu hiệu tin tức, cũng liền mang ý nghĩa xông Bạch Cốt Vực nguy hiểm lớn hơn.

Bước kế tiếp nên làm cái gì? Chẳng lẽ trực tiếp động tay nắm lấy hai người kia, sau đó bức hỏi bọn hắn?

Phuong Lâm trong đầu vừa mới hiện ra ý nghĩ này, lập tức liền lắc đầu phủ định, trước mắt đến xem đây không phải một cái phương pháp tốt.

Bạch Cốt Vực được xưng làm hồ điệp thương hội người sáng lập xưng là cấm kỵ chi địa, cũng liền mang ý nghĩa người ở đó tất nhiên nắm giữ lấy đáng sợ kỹ xảo chiến đấu.

Không có nắm chắc thời điểm, tuyệt đối không thể tùy tiện động thủ, nếu không liền sẽ đánh rắn động cỏ, dẫn tới phiền toái không cần thiết.

"Tiếp tục cùng đi theo." Phuong Lâm hít một hơi thật sâu, đưa tin cho Kim Sí Đại Bể Bằng Điều, để nó tại thiên không nhìn chăm chăm trước mặt ba người.

Kim Sí Đại Bể Bằng Điều ở phía trên nhìn chăm chăm, mình tại đằng sau theo đuôi, tuyệt đối sẽ không mất dấu.

Nửa canh giờ trôi qua, trăng khuyết son cóc đã thời gian dần trôi qua biến mất tại Phuong Lâm trước mắt, mà trước mặt ba người còn tại chậm chậm ung dung hướng phía trước đi đến.

Bầu trời xanh thăm phiêu đảng đám mây, tại thanh phong quét hạ chậm rãi di động, phảng phất trên mặt biển thuyền đánh cá.

Càng đi về phía trước, đại thụ che trời càng nhiều, tựa như tiến nhập một mảnh chưa bao giờ khai thác rừng rậm nguyên thủy, quang ảnh pha tạp hơi có vẻ hoang vu.

Thảo trường oanh phi, lùm cây sinh, lờ mờ có thể nghe được rừng cây chỗ sâu truyền đến linh thú kêu to.

"Nhiệm vụ lần này là tại vùng rừng rậm này dừng lại năm ngày!" Hơi gầy yếu tên kia giám thị người phàn nàn nói.

"Bạch Mộc, không cần oán trách, trưởng lão đã có phân phó, làm theo là được rồi!" Một tên khác giám thị người rất không hài lòng.

Bạch Mộc vừa muốn phản bác, vừa bất đắc dĩ lắc đầu, tiếp tục đi lên phía trước.

"Ngay ở chỗ này đi! Đêm nay ngay ở chỗ này vượt qua, ngày mai lại đi cái khác khu vực!" Bạch Mộc miễn cưỡng nói ra.

Tên kia linh lực hoàn toàn không có người như có điều suy nghĩ quan sát đến hoàn cảnh chung quanh, sau đó thuận thế ngã xuống đất dựa vào đại thụ nghỉ ngơi.

Mảnh này rừng cây phong ấn chứa khí tức sát, rất nhiều cây phong thân cây treo ngược lấy phảng phất Cầu Long giống như, tản ra cường đại uy áp.

Phóng tầm mắt nhìn tới, thậm chí có thể nhìn thấy đông đảo phần mộ tọa lạc tại rừng cây phong, bị màu đỏ thẫm lá phong bao trùm lấy.

Mộ địa! Bọn hắn muốn tại mảnh này trong mộ địa vượt qua một buổi tối, Phuong Lâm tâm đầu nghi hoặc càng ngày càng nhiều.

Phuong Lâm thả người nhảy vọt, leo đến một góc cây ngô đồng bên trên, mượn lá cây ở giữa khe hở, tiếp tục nhìn chăm chăm phải phía trước ba người.

"Bạch Trạch, quy củ cũ, đầu hôm người đến thủ hộ, sau nửa đêm đổi ta!" Bạch Mộc thản nhiên nói.

Bạch Trạch nhìn so Bạch Mộc hơi béo một điểm, nhưng là tính cách lệch mềm yếu, rất ít phản đối Bạch Mộc ý kiến.

"Tốt! Đầu hôm liền giao cho ta, Yên Vinh Hiên, đừng nghĩ đến đào tẩu, nếu không người sẽ chết rất thê thảm!"

Bạch Mộc như không có chuyện gì xảy ra nhìn lấy Bạch Trạch cùng Yên Vinh Hiên, nhẹ nhàng dựa vào cây phong, chậm rãi nhắm mắt lại.

Mặt trời lặn phía tây, mờ nhạt ánh nắng rất khó lại từ trong rừng cây rậm rạp chiếu xạ tới mặt đất, màn đêm dần dần bao phủ xuống.

Một đồng lửa tại rừng cây phong chậm rãi dâng lên, chói lừng hực hỏa điểm ẩn chiếu vào ba người gương mặt.

Sâu kín ánh lửa tại gió nhẹ quét hạ nhẹ nhàng đong đưa, phảng phất ca sĩ nữ đang múa may lấy duyên dáng đáng người.

Rừng rậm chỗ sâu đột nhiên truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập, nhanh chóng hướng phía đồng lửa trại chạy tới.

"Bạch Mộc, có người tới!" Bạch Trạch lạnh lùng nhắc nhở.

Vừa dứt lời, Bạch Mộc hai tay chống , trong nháy mắt xoay người mà lên, rơi vào Bạch Trạch bên cạnh.

Lộn xộn tiếng bước chân càng ngày càng rõ ràng, trong chớp mắt đồng lửa trại liền xuất hiện hai tên đầu tóc rối bời, dính đầy máu tươi thiếu niên.

"Các ngươi là ai?" Bạch Mộc tiến lên một bước, lạnh lùng mà hỏi.

Không đợi thiếu niên trả lời, lập tức rừng cây phong xuất hiện một đám u con mắt màu xanh lục, nương theo lấy thấp giọng gào thét.

"U Minh Lang! Gặp quỷ, các ngươi sẽ chọc cho bên trên loại vật này!"

Bạch Trạch đảo mắt liền biết xảy ra chuyện gì, hai cái này thiếu niên tất nhiên là bị U Minh Lang truy sát, họa thủy dẫn tới bọn hắn trên đầu.

"Không kịp giải thích! Nếu như các ngươi cũng không có năng lực ngăn cản bọn hắn công kích, chỉ sợ chúng ta chỉ có thể táng thân trong bụng sói."

Yến Vinh Hiên ánh mắt đảo qua vừa mới xuất hiện hai tên thiếu niên, khoe miệng vậy mà hiện ra nụ cười quái dị.

Bạch Mộc cùng Bạch Trạch căn bản không kịp trách cứ hai tên thiếu niên này, chung quanh đàn sói liền vây công tới.

"Bạch Trạch! Động thủ, tốc chiến tốc thắng!" Bạch Mộc trầm giọng nói ra.

Một đầu trắng muốt cốt tiên trong nháy mắt xuất hiện tại Bạch Trạch trong tay, đột nhiên vung vẩy tựa như linh xà vẩy đuôi, bộc phát ra một cỗ khí thế bén nhọn.

Bóng đêm đen kịt bên trong, trắng muốt cốt tiên phá lệ churong mắt, hung hăng quất vào nhào lên U Minh Lang, lập tức máu bắn tung tóe.

Cốt tiên nhẹ nhàng linh hoạt, cường độ mạnh mẽ, trong chớp mắt liền có bảy, tám con U Minh Lang táng thân tại Bạch Trạch trong tay.

Bạch Mộc lạnh lùng nhìn phía sau đàn sói, đem Yến Vinh Hiên ngăn cách bởi ở giữa, phòng ngừa hắn bị U Minh Lang bày đánh lén.

"Ồ ô ô!" Thê thảm sói gào tại rừng cây phong vang lên, tại vô tận trong đêm tối càng khiến người ta lỗ chân lông sợ hãi.

Đột nhiên, đàn sói nhanh chóng nhào tới, tre già măng mọc phảng phất có người chỉ huy , trực tiếp công về phía Bạch Mộc cùng Bạch Trạch.

Mấy cái U Minh Lang toét miệng, lộ ra lập loè tỏa sáng răng nhọn, quơ chân trước tư giết tới.

Bạch Mộc, Bạch Trạch hai người đồng thời phát động công kích, hướng phía trước người U Minh Lang công tới, lại đem Yến Vinh Hiên bạo lộ ra.

Nhưng vào lúc này, hai đầu U Minh Lang rống giận công kích Yến Vinh Hiên, phảng phất trong nháy mắt liền có thể đem hắn xé thành mảnh nhỏ.

"Bạch Trạch! Bảo hộ Yến Vinh Hiên!" Bạch Mộc vội vàng giận dữ hét, churong phong gào thét, trong chớp mắt miểu sát ba đầu U Minh Lang.

Trắng muốt cốt tiên phảng phất thiên ngoại phi tiên trong nháy mắt xuất hiện tại Yến Vinh Hiên trước người, trực tiếp đánh bay hai đầu thể công hung mãnh U Minh Lang.

Ai cũng không có chú ý tới Yến Vinh Hiên hai con người đột nhiên bộc phát ra một đạo giao hoạt quang mang, cái trán nhẹ nhàng lắc lư, phảng phất tại tỏ rõ lấy cái gì.

Đột nhiên cái kia hai tên thiếu niên trong tay riêng phần mình xuất hiện một thanh màu xanh biếc chủy thủ, trong nháy mắt tiến lên hai bước, dùng sức đâm về phía Bạch Mộc cùng Bạch Trạch.

"Xùy! Xùy!" Hai đạo suối máu trong nháy mắt từ hai người trên lưng phun ra.

Bạch Mộc chặt vật xoay người, oán hận nhìn lấy hai tên thiếu niên này, cả giận nói: "Các ngươi hai cái tiểu súc sinh! Đi chết đi cho ta!"

"Giết bọn hắn hai cái!" Bạch Trạch giận không thể khiển trách, lại bị người từ phía sau lưng đánh lén.

Bạch Trạch trong tay cốt tiên hơi múa, liền vô lực rũ xuống đến, Bạch Trạch khoe miệng chảy ra một đạo máu tươi, chậm rãi ngã trên mặt đất.

"Chủy thủ này có độc!" Bạch Mộc kịp phản ứng cũng đã chậm, trực tiếp ngã ra sau đi qua.

Đây là có chuyện gì? Phương Lâm trên tàng cây hoàn toàn nhìn trọn tròn mắt! Sự tình biến hóa quá nhanh , hoàn toàn vượt ra khỏi Phương Lâm tưởng tượng. Tiểu thuyết mới nhất chương tiết ta yêu bút thú các

Chương 209:: Huyền Môn chính tông

Đến từ Bạch Cốt Vực Bạch Mộc cùng Bạch Trạch vừa mới mất mạng, vậy công U Minh Lang trong nháy mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Hai bộ thi thể đổ vào cái lồng bên cạnh đồng lửa, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, viết lấy chết không nhắm mắt bị phần.

"Gặp qua yển sư bá!" Hai tên thiếu niên quỳ một chân trên đất cung kính nói.

Yến Vinh Hiền khen ngợi gật đầu, vui mừng nói ra: "Kỷ Minh Đức, Trương Hạo Thần, các ngươi hai cái tới rất kịp thời! Mạnh sư đệ tới rồi sao?"

"Hồi bẩm sư bá, Mạnh sư bá có chút việc làm trễ nải thời gian, rất nhanh liền có thể đến ." Kỷ Minh Đức giải thích nói.

Kỷ Minh Đức nhìn ước chừng mười chín tuổi, gương mặt thon dài, làn da trắng nõn tựa như nữ hài tử, trời sinh tính ngại ngùng, lại là Nhập Đạo cảnh thất trọng thiên cao thủ.

"Ta trước tiên đem cái này hai bộ thi thể thu thập một chút, miễn cho bại lộ dấu vết!" Trương Hạo Thần lấy ra một cái gói sứ bình, hương hai bộ thi thể bên trên rót bột màu trắng.

Lập tức hai đạo khói xanh từ trên thi thể xông ra, phát ra phích lịch cách cách thanh âm, trong nháy mắt hai bộ thi thể liền hóa thành một đồng tro tàn.

Trương Hạo Thần tùy ý huy động ống tay áo, dẫn tới một trận gió lạnh, cuốn lên trên mặt đất tro cốt, tiêu tán vô tung vô ảnh.

"Minh Đức! Nhiều giống hạo thần học tập, làm việc từ trước đến nay giọt nước không lọt, căng chặt có độ!" Yến Vinh Hiền khoe miệng hiện lên tiếu dung.

Kỷ Minh Đức gãi gãi đầu, lúng túng nói ra: " sư thúc, ngươi cũng không phải không biết, ta căn bản không học được ."

"Sư thúc, chúng ta bây giờ đi nơi nào?" Trương Hạo Thần tùy ý quan sát bốn phía, trầm giọng hỏi.

"Chờ!" Yến Vinh Hiền chậm rãi nói, " chúng ta liền ở chỗ này chờ lấy, thẳng đến Mạnh sư đệ cùng nó hán Nguyên Thần cảnh cao thủ tới!"

Xa xa Phương Lâm trong lòng hơi động, từ Yến Vinh Hiền trong giọng nói , có thể kết luận rất nhanh liền có càng nhiều Nguyên Thần cảnh nhân đến đây.

Hắn là người này cùng Thiên Hành sư thúc , cũng phát ra cầu cứu ngọc phù, hoặc là nói còn có nó hán Nguyên Thần cảnh nhân cũng triệu tập chúng hơn cao thủ.

"Nếu quả như thật là như thế này, cái kia trong lòng ta buông lỏng nhiều, chỉ ít ta có thể đi theo sắp đến Nguyên Thần cảnh nhân trà trộn vào Bạch Cốt Vực!"

Phương Lâm nằm nghiêng tại trên chạc cây, con mắt dư quang quét mắt phía dưới đồng lửa trại, trong đầu hiện ra rất nhiều ý nghĩ.

Trong đêm đen, Phồn Tinh Điểm Điểm, một vầng loan nguyệt yên tĩnh treo ở bầu trời đêm, phảng phất tại thủ hộ lấy Hồng Hoang đại lục.

Bóng tối vô tận bao phủ rừng cây phong, phảng phất liền muốn trầm luân tại hắc ám thế giới, một đạo cực điểm linh quang thời gian dần trôi qua mọc lên từ phương đông.

Trước tờ mờ sáng hắc ám nhất làm cho người cảm thấy sợ hãi, Phương Lâm chậm rãi mở to mắt, phát hiện cái lồng bên cạnh đồng lửa ba người đang yên lặng tu luyện.

"So ta chăm chỉ a!" Phương Lâm lắc đầu tự giễu nói.

Trong khoảng thời gian này liên tiếp tạo ngộ sinh tử chiến đấu, cho Phương Lâm mang đến áp lực trước đó chưa từng có, cũng làm cho cảnh giới của hắn nhanh chóng tăng lên.

"Sư bá, ta vừa vừa lấy được Mạnh sư bá đưa tin, hắn lập tức tới ngay!" Trương Hạo Thần cung kính nói.

Yến Vinh Hiền trở nên kích động lên, cao hứng nói ra: "Tốt, liền ở chỗ này chờ lấy, Mạnh sư đệ phi hành thân pháp thế nhưng là ta gặp qua nhanh nhất!"

Đột nhiên một đạo tinh quang rơi vào Yến Vinh Hiền trước mắt, vô số tinh điểm nhanh chóng ngưng tụ thành một cái uy phong凛凛 thân ảnh.

Theo thanh sắc quang mang dần dần biến mất, đạo thân ảnh này trở lên rõ ràng, nở nụ cười nhìn lấy Yến Vinh Hiền.

"Mạnh sư đệ, ngươi rốt cuộc đã đến! Xem ra ngươi tinh tụ độn ảnh lại đến cảnh giới mới a!" Yến Vinh Hiền hung hăng ôm ấp lấy người tới.

Tinh tụ độn ảnh! Thật cổ quái thân pháp! Phương Lâm tâm thần chấn động, từ danh tự phán đoán, liền có thể mơ hồ cảm giác được loại này phi hành kỹ xảo đáng sợ.

"Yến sư huynh, để ngươi chịu khổ! Ta tới quá muộn!" Mạnh Hạo tự trách nói.

Ngay tại Yến Vinh Hiền tiếp tục hỏi thăm thời điểm, từng đạo từng đạo bóng người từ không trung bay tới, phảng phất trước tờ mờ sáng từng đạo từng đạo quỷ ảnh kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên.

"Lần này tới ước chừng hơn ba mươi tên Nguyên Thần cảnh cao thủ, mọi người đều nghe nói Yến sư huynh tao ngộ, đều muốn diệt trừ cái này ma quỷ Địa Ngục!"

Mạnh Hạo che tay mà đứng, tràn đầy tự tin mãnh liệt, mặc dù hẳn so Yến Vinh Hiền nhập môn muộn muộn, nhưng hẳn thật là Nhập Đạo cảnh ngũ trọng thiên thực lực!

Lại thêm hẳn thành danh đã lâu tinh tụ độn ảnh phi hành thân pháp, hoàn toàn có thể cam đoan hẳn tại Nguyên Thần cảnh thất trọng thiên công kích đến an toàn đào tẩu.

"Yến đạo huynh, ngươi thế nào?"

"Vô luận Bạch Cốt Vực ẩn giấu đi cái gì quỷ dị, chúng ta đều muốn đem nó triệt để phá hủy!"

"Nhất định phải cứu ra bị bọn hắn cầm tù rất nhiều Nguyên Thần cảnh đạo huynh!"

Vừa mới đến nhóm này Nguyên Thần cảnh cao thủ nghị luận âm ỉ, ý chí chiến đấu sục sôi, cũng làm cho Yến Vinh Hiền trong lòng thoải mái hơn.

"Đa tạ chư vị đạo huynh hết sức giúp đỡ, sau đó Yến mạo muội tự mình đến nhà bái tạ!" Yến Vinh Hiền trịnh trọng nói.

"Yến đạo huynh khách khí! Diệt trừ Ma Ngục, cũng là chúng ta Huyền Môn chính tông phải làm!" Cái nào đó người mặc màu vàng đạo phục người cao giọng nói ra.

Huyền Môn chính tông? Phương Lâm lực chú ý trong nháy mắt bị hấp dẫn lấy.

Trong đầu của hắn ký ức nổi lên, tại Trung Quốc trong truyền thuyết thần thoại, được xưng là Huyền Môn chính tông có vẻ như chỉ có người dạy, Xiển giáo cùng Tiệt giáo đệ tử.

Hắn là người này là tam giáo đệ tử! Nghĩ tới đây, Phương Lâm con mắt trở nên sáng lên.

Đã hẳn có thể tự xưng Huyền Môn chính tông, mà không bị nó hẳn Nguyên Thần chân nhân phản bác, chỉ ít có thể lấy chứng minh tất cả mọi người chấp nhận lời nói của hắn.

Nói cách khác vị này Nguyên Thần chân nhân tất nhiên cùng tam giáo có chỗ liên quan, rất có thể là tam giáo đệ tử lưu sáng lập tông phái đệ tử.

"Trương đạo huynh, diệt trừ Bạch Cốt Vực, còn phải cần ngươi đại phát thần uy a!" Một vị nào đó Nguyên Thần chân nhân vừa cười vừa nói.

"Chư vị đạo huynh, đến lúc đó không thể chỉ nhìn ta xuất thủ, các ngươi ở bên cạnh xem nào nhiệt a!" Tự xưng Huyền Môn chính tông Trương đạo huynh cười ha ha.

Người này lông mày rậm dày, phảng phất thoa lên tầng một đen kịt mực nước, đầu đội kim quan, cầm trong tay phát trần, một bộ tiên phong đạo cốt thân tư.

"Còn có cái khác đạo huynh tới sao?" Mạnh Hạo lãnh khốc mà hỏi.

Đám người nhìn nhau, đồng thời lắc đầu, duy chỉ có một người trầm tư một lát, nói ra: "Khả năng Lê Dương đạo huynh sẽ đến, nhưng là ta không quá chắc chắn!"

"Lê Dương đạo huynh!" Chúng người đưa mắt nhìn nhau, trong lòng phảng phất đột nhiên bị trấn áp một tảng đá lớn.

"Yến sư huynh, chúng ta là không ở chỗ này chờ đợi Lê Dương đạo huynh?"

Yến Vinh Hiền do dự một chút, quả quyết nói ra: "Lê Dương đạo huynh từ trước đến nay xuất quỷ nhập thần, ta cảm thấy chúng ta cũng không cần chờ hắn, tiên tiến nhập Bạch Cốt Vực lại nói!"

"Đã như vậy, vậy chúng ta liền đi đi thôi! Minh Đức, hạo thần, các ngươi đi trước Nguyên Thủy môn chờ lấy, ta sẽ kịp thời đưa tin cho các ngươi!" Mạnh Hạo phân phó nói.

Kỷ Minh Đức cùng Trương Hạo Thần hướng phía đám người cung kính thi lễ, xoay người sai bước hướng phía cùng đám người phương hướng ngược nhau đi đến.

Mạnh Hạo hướng phía Yến Vinh Hiền gật gật đầu, phải tay nắm lấy bờ vai của hắn, đằng không mà lên hướng phía Loan Nguyệt thác bay đi.

Nó hần Nguyên Thần chân nhân nhao nhao đuổi theo, lập tức liên tiếp thân ảnh từ rừng cây phong bay lên, nếu là bị những người khác nhìn thấy, tuyệt đối sẽ phi thường chấn kinh.

Phong Lâm hô hoán Kim Sí Đại Bàng Điều, thả người nhảy xuống cây phong, rơi vào Kim Sí Đại Bàng Điều trên lưng, xa xa cùng ở sau lưng mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 210:: Hồng Phấn Khô Lâu

"Phía trước liền là Loan Nguyệt thác, từ nơi đó liền có thể đi vào đến Bạch Cốt Vực!" Yến Vinh Hiền trầm giọng nói ra.

Đám người lần theo Yến Vinh Hiền tay phải chỉ hướng địa phương nhìn lại, đó là một đạo âm âm sóng dậy thác nước, oanh minh tiếng nước chảy kinh thiên động địa.

Loan Nguyệt thác hai bên là sơn cốc hẹp dài, lăng liệt gió núi thổi qua, kích thích trong suốt trong suốt giọt nước huy sai tại khu vực phụ cận.

"Mảnh này cảnh sắc rất u tĩnh! Chúng ta đi xuống đi!" Mạnh Hạo bình tĩnh nói, mang theo Yến Vinh Hiền hướng phía phía dưới bay đi.

Đứng tại Loan Nguyệt thác phía trước, mới có thể càng thêm lĩnh ngộ được nó uy áp, âm âm sóng dậy khí thế, lại hơi ngậm ồm trọng.

Yến Vinh Hiền trên mặt phiêu đảng nhàn nhạt sầu lo, hướng phía Mạnh Hạo gật gật đầu, bay thẳng xuyên qua thác nước dòng nước.

Nhìn lấy hai người bình yên vô sự thông qua Loan Nguyệt thác, Phong Lâm hai con người ở trong hiện lên một tia tinh quang.

Nguyên lai cứ như vậy trực tiếp xuyên qua thác nước dòng nước, liền có thể đi vào Bạch Cốt Vực, đoán chừng rất nhiều người cũng không nghĩ đến phương pháp kia.

"Chúng ta cũng đi vào đi!" Lập tức vô số đạo thân ảnh đằng không mà lên, liên tiếp không ngừng xuyên qua Loan Nguyệt thác.

Ta nhất định phải nhanh chóng theo sau! Phong Lâm hạ quyết tâm, sai sứ Kim Sí Đại Bàng Điều lao xuống đến Loan Nguyệt thác cao ba mươi mét địa phương.

Thả người nhảy một cái, Phong Lâm biến cảm giác được một cỗ khí tức ngọt ngào bao phủ mình, gấp chạy xuống thác nước vậy mà không có đánh ẩm ướt y phục của mình.

Kim Sí Đại Bàng Điều thân ảnh trong nháy mắt thu nhỏ, tốc độ đột nhiên tiêu thăng, trong nháy mắt gia tốc liền thông qua được Loan Nguyệt thác.

"Không tốt! Phía trước lại là vách đá! Muốn dừng phải!" Phong Lâm cả kinh nói, điểm ấy khoảng cách mấy may không kịp làm ra phản ứng.

Mạnh mẽ va chạm lực khiến cho Phong Lâm hung hăng đụng phải trên thạch bích, ngoài ý liệu sự tình phát sinh, đạo này vách đá phảng phất giống bóng mềm mại.

"Ồ! Ta tiến đến rồi!" Phong Lâm phóng tầm mắt nhìn tới, làm bầm lều bầu nói ra.

Một cái màu vàng kim nhạt chim nhỏ phảng phất xé rách không gian, nhanh chóng rơi xuống Phong Lâm trên bờ vai, hai mắt lạnh lùng quan sát lấy mảnh này vị trí thế giới.

Đạp vào mi mắt là mệnh môn bạch cốt, như là tuyết đọng bao trùm cả vùng không gian, tràn ngập vô hình kiềm chế, để cho người ta cảm thấy ngột thở.

Phía trước là bảy tòa bạch cốt sơn phong, tất cả sơn phong đều không có hoa cỏ cây cối, khắp nơi đều là đứt gãy khô lâu, uyển như đến xuống đất phần mộ.

Dưới chân là một đầu thẳng tắp con đường, toàn bộ từ màu xám trắng khô lâu cánh tay tạo thành, đi động, có thể nghe được lộp bộp vờ vụn âm thanh.

"Bạch Cốt Vực, quả nhiên cùng danh tự rất phù hợp, phần khu vực này ngoại trừ xương cốt cùng khô lâu, vậy mà không có vật gì khác!" Phương Lâm cảm thán nói.

Nếu như không có đoán sai, Yến Vinh Hiên mấy người cũng là đến cứu vớt bị cầm tù Nguyên Thần chân nhân, ta nhất định phải thật chặt cùng ở bọn hắn.

Phương Lâm theo tay cầm lên bên cạnh một khối màu trắng xương thuần, ngăn tại trước người mình, bước chân nhanh chóng đi động tới.

"Mạnh đạo huynh, người cảnh giới cao nhất, có thể hay không nhìn ra Bạch Cốt Vực tình huống thật?" Một vị nào đó Nguyên Thần chân nhân vừa đi vừa hỏi.

Mạnh Hạo lắc đầu, hai con ngươi tràn đầy lo lắng, hắn cảm giác được phảng phất có một đạo như có như không sát cơ đang nhìn chăm chú mình.

Đạo này sát cơ mặc dù rất yếu đuối, cũng rất cứng cỏi, từ mình tiến vào Bạch Cốt Vực trong nháy mắt đó, liền thật chặt bao quanh mình.

"Ta tạm thời nhìn không ra cái gì chuyện ẩn ở bên trong, tóm lại mọi người đề cao cảnh giác, chúng ta nhiều người như vậy liên thủ, cũng là không đủ gây cho sợ hãi!"

Tất cả mọi người là đa mưu túc trí cao thủ, tự nhiên cảm giác được Mạnh Hạo lời nói tràn đầy cẩn thận, nhao nhao làm ra tuyệt kỹ của mình dò xét Bạch Cốt Vực.

"Phía trước năm mươi dặm có một tòa cung điện, bốn phía dựng nên lấy ba vị to lớn khô lâu, cùng nhân loại rất giống, nhưng lại không phải nhân loại!"

"Bên phải trong hạp cốc ở giữa toà kia cầu độc mộc lại là một cái xương thú, trời ạ! Vậy rốt cuộc là sinh vật gì xương cốt! Lại có dài trăm thước!"

"Chư vị đạo huynh, ta cảm giác được một cỗ vô hình sát cơ, phảng phất bao trùm lấy toàn bộ địa vực, tại cao ngạo nhìn xuống chúng ta."

Ở đây Nguyên Thần chân nhân toàn bộ đều bị phát hiện của mình chấn kinh, mảnh này cấm kỵ chỉ địa quả nhiên tràn đầy quỷ dị cùng thần bí.

Mệnh môn bạch cốt, to lớn hình người khô lâu, dài trăm thước xương thú, ẩn tàng trong hư không như có như không sát cơ phảng phất mây đen bao phủ ở trong lòng.

Phía trước đông đảo Nguyên Thần chân nhân phát hiện Bạch Cốt Vực dị thường cổ quái, để trốn ở phụ cận Phương Lâm tâm bên trong chấp trù không chừng.

Mọi người ở đây nghị luận âm ỉ, đề cao cảnh giác tiếp tục hướng phía trước thời điểm ra đi, đột nhiên truyền đến một trận thanh thúy êm tai tiếng ca.

Tiếng ca phảng phất đến từ mặt khác thời không, thê mỹ uyển chuyển, từng tiếng ai oán, giống như Hải yêu tiếng ca, để đám người trong chốc lát mất đi linh hồn.

"Người nào đang hát?" Mạnh Hạo hai mắt bắn ra một đạo băng lãnh tinh quang.

Yến Vinh Hiên trầm mặc một lát, sau đó chậm rãi nói ra: "Đó là một bộ Hồng Phấn Khô Lâu, cho đến trước mắt, ta gặp qua xinh đẹp nhất khô lâu."

"Hồng Phấn Khô Lâu! Yến đạo huynh có ý tứ là một nữ tính khô lâu!"

"Khô lâu liền là khô lâu, nơi nào còn có xinh đẹp nhất khô lâu? Yến đạo huynh, người không phải nói đùa sao?"

"Chúng ta đi xem một chút Yến đạo huynh nói tới Hồng Phấn Khô Lâu, ha ha ha, ngược lại phải xem thử xem!"

Tiếng ca càng ngày càng phiêu miểu, bạch cốt chông chát con đường dần dần xuất hiện một cỗ khô lâu, nện bước mãnh liệt bộ pháp hướng phía đám người đi tới.

"Trời ạ, cái này cỗ khô lâu thật rất có ý tứ!"

"Huỳnh quang lưu chuyển, sáng chói sinh huy, hai đầu khô lâu cánh tay vậy mà tùy ý múa, tựa như ca sĩ nữ đang khiêu vũ!"

"Hắn là cỗ này Hồng Phấn Khô Lâu còn có thần thức? Nhục thân bị hủy, Nguyên Thần bắt diệt?"

Xuất hiện ở trước mắt mọi người cái này cỗ khô lâu, xương ngực có chút nhô lên, bên trong chứa một đường hào quang màu xanh lục, những bộ phận khác tràn ngập sâu kín bạch quang.

Một đạo rõ ràng vết nứt xuất hiện ở đầu xương, từ cái trán xuyên qua đến miệng ba, hai cái răng phảng phất lung lay sắp đổ, lại truyền ra trận trận mê thanh âm của người.

Hai cái đùi xương nhẹ nhàng hướng về phía trước rảo bước tiến lên, bàn chân xương cùng mặt đất bạch cốt ma sát, phảng phất tại cổ ý giẫm nát trên mặt đất bạch cốt.

Hồng Phấn Khô Lâu bộ pháp rất nhanh, trong nháy mắt liền xuất hiện tại mọi người bên cạnh, phảng phất thi triển Súc Địa Thành Thốn vô thượng diệu pháp.

Tiếng ca tiếp tục phiêu đảng, để đám người ngạc nhiên sự tình phát sinh, Hồng Phấn Khô Lâu hát ca xuyên qua đám người, phảng phất đối bọn hắn làm như không thấy.

Mạnh Hạo xoay người, một đạo thần thức cường đại ba động từ hắc hai con ngươi phát ra, rơi xuống tiếp tục hành tẩu Hồng Phấn Khô Lâu trên người.

Phảng phất đá chìm đáy biển, không có nửa điểm phản ứng!

"Nếu như là Nguyên Thần bất diệt, không có khả năng đối thần thức ba động không có phản ứng! Ta luôn cảm giác có cái gì chỗ không đúng?" Mạnh Hạo chau mày.

Yến Vinh Hiền lắc đầu, chỉ Hồng Phấn Khô Lâu nói ra: "Từ khi ta bị cầm tù tại Bạch Cốt Vực, thường xuyên có thể nghe thấy tiếng hát của nàng."

Nhìn lấy đám người ánh mắt nghi hoặc, Yến Vinh Hiền hắng giọng một cái, tiếp tục nói ra: "Cho dù là chấn lỗ tai, cũng không thể ngăn cản tiếng ca truyền vang!"

Tại chỗ liền có Nguyên Thần chân nhân dùng linh lực phong bế lỗ tai, sắc mặt kịch biến, quả nhiên cùng Yến Vinh Hiền miêu tả hoàn toàn giống nhau.

Hồng Phấn Khô Lâu tiếng ca lực xuyên thấu không thể tưởng tượng, vậy mà thẳng tới linh hồn, không phải sức người có khả năng ngăn cản.

"Thật sự là đáng sợ, không biết nàng lúc nào mới có thể đình chỉ ca hát? Hoặc là nói nàng cứ như vậy một mực hát xuống dưới?" Một vị nạo đó Nguyên Thần chân nhân nghi vấn hỏi.

"Ta không biết, ta không có hỏi thăm sau chuyện này." Yến Vinh Hiền nghĩ nghĩ trả lời.

Đưa mắt nhìn Hồng Phấn Khô Lâu rời đi, đám người lần nữa dậm chân tiến lên, mục tiêu liền là phía trước toà kia thần bí cung điện.

"Chuyện gì xảy ra? Tiếng ca làm sao đình chỉ?" Mới vừa đi ra không đến năm mươi bước, Hồng Phấn Khô Lâu tiếng ca liền đình chỉ.

Đám người xoay người, chỉ nhìn thấy Hồng Phấn Khô Lâu dừng lại tại một đồng xóc xếch xương cốt trước mặt, phảng phất bị người thi triển Định Thân Thuật.

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 211:: Suy đoán chân tướng

"Cút ra đây cho ta!" Mạnh Hạo hai mắt như điện, cường đại Nguyên Thần ba động trong nháy mắt quét qua Hồng Phấn Khô Lâu vị trí.

Có người? Rất nhiều Nguyên Thần chân nhân biểu lộ trở nên cổ quái, lại có người theo dõi một đám Nguyên Thần cảnh cao thủ.

Trốn ở Cốt Thuần phía sau Phương Lâm tâm bên trong cũng phi thường im lặng, hắn nào biết được cổ này Hồng Phấn Khô Lâu vậy mà ở trước mặt hắn dừng lại.

Chuyện bây giờ trở nên có chút khó giải quyết, bị đám kia Nguyên Thần chân nhân phát hiện mình tồn tại, chuyện kế tiếp liền không dễ làm.

Phương Lâm trong đầu ý nghĩ càng ngày càng phức tạp, nhìn lấy đông đảo nhìn chăm chăm Nguyên Thần chân nhân, Phương Lâm biết mình tránh không nổi nữa.

"Chư vị tiền bối, tuyệt đối không nên động thủ a!" Phương Lâm tiện tay ném xuống Cốt Thuần, lúng túng nhảy ra ngoài.

Mạnh Hạo lông mày nhẹ nhàng kích động, phảng phất chuồn chuồn lướt nước, chất vấn: "Ngươi là ai? Tại sao phải theo dõi chúng ta?"

"Nhập Đạo cảnh tứ trọng thiên tiểu gia hỏa, vậy mà theo dõi một đám Nguyên Thần chân nhân, hẳn là ăn hùng tâm báo tử đám?"

"Nghe con mới đề không sợ cộp a! Hậu sinh khả úy!"

"Hôm qua theo dõi chúng ta người kia hẳn là liền là ngươi? Trách không được ta hôm qua một mực cảm giác có người nhìn trộm chúng ta!" Yến Vinh Hiên trầm tư nói.

Phương Lâm bước nhanh về phía trước, hai tay ôm quyền nói ra: "Vãn bối Phương Lâm gặp qua chư vị Nguyên Thần chân nhân!"

"Phương Lâm? Ngươi nói Phương Lâm? Thế nhưng là Thương Minh phái Phương Lâm?" Yến Vinh Hiên trong lòng hơi động, ngữ tốc tăng nhanh.

"Thương Minh phái? Là nơi nào tông phái, ta làm sao cho tới bây giờ chưa nghe nói qua?"

"Yến đạo huynh, ngươi biết hẳn?"

"Không tệ, ta chính là Thương Minh phái Phương Lâm! Tiền bối nhận biết ta?" Phương Lâm ngây ngẩn cả người, mình có vẻ như không có nổi danh như vậy a?

Khi lấy được Phương Lâm khẳng định trả lời chắc chắn về sau, Yến Vinh Hiên sai bước đi đến Phương Lâm trước mặt, trên mặt tràn đầy ánh nắng tiểu dung.

"Ta không biết ngươi, nhưng là có người nhận biết ngươi! Ha ha ha!" Yến Vinh Hiên tâm tình rất hưng phấn.

"Thiên Hành sư thúc?" Phương Lâm hỏi dò.

Yến Vinh Hiên vỗ Phương Lâm bả vai nói ra: "Đi theo ta đi, muốn cứu ra ngươi sư thúc, nhất định phải tiến về cái kia tòa bạch cốt cung điện."

Đông đảo Nguyên Thần chân nhân cũng đều bình thường trở lại, xem ra tên tiểu bối này hẳn là bị cầm tù một vị nào đó Nguyên Thần chân nhân thế hệ con cháu.

Phương Lâm mơ mơ hồ hồ liền bị Yến Vinh Hiên dắt lấy hướng phía trước đi đến, hẳn căn bản không nghĩ tới bọn này Nguyên Thần cảnh cao thủ lại có người biết hắn.

Mới vừa đi ra không đến hai mươi bước, đến từ Hồng Phấn Khô Lâu tiếng ca lẫn nửa phiêu đăng, thê mỹ tiếng ca càng trở nên vui mừng mau dậy đi.

"Ồ!" Yến Vinh Hiên chau mày, tự nhủ: "Hồng Phấn Khô Lâu tiếng ca vậy mà chuyển biến phong cách, đây là có chuyện gì?"

"Chẳng lẽ nói cùng Phương Lâm có quan hệ?" Mạnh Hạo ánh mắt đảo qua Phương Lâm, cho hắn mang đến một loại cường hãn cảm giác áp bách.

Yến Vinh Hiên cẩn thận quan sát Phương Lâm, nhẹ nhàng lắc đầu nói ra: "Không tốt lắm nói, đi một bước nhìn một bước đi!"

Phương Lâm nhin không được xoay người, lại nhìn thoáng qua Hồng Phấn Khô Lâu, kết quả sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt, nhịp tim bỗng nhiên gia tốc.

Cổ kia Hồng Phấn Khô Lâu đối ta cười! Thật đối ta cười! Phương Lâm cảm giác được mình trái tim đều nhanh từ yết hầu nhảy ra ngoài.

Hắn thấy rõ ràng Hồng Phấn Khô Lâu tại hắn xoay người trong nháy mắt đó, cũng đồng thời quay người nhìn lấy hắn, trong mồm trên dưới run run rõ ràng đang mỉm cười.

Thật là đáng sợ! Khô lâu làm sao còn có thể mỉm cười? Phương Lâm tâm bên trong mây đen càng ngày càng dày đặc.

"Ngươi thế nào?" Yến Vinh Hiên rất nhanh phát hiện Phương Lâm dị thường.

Phương Lâm lúng túng toét miệng trả lời: "Ta vừa mới nhìn thấy cổ kia ca hát khô lâu đối ta cười, thật sự là gặp quỷ, cảm giác lỗ chân lông sợ hãi a!"

Đám người bước chân bỗng nhiên mà dừng, đồng loạt nhìn lấy Phương Lâm, sau đó đồng thời lắc đầu tiếp tục đi lên phía trước.

"Chúng vị tiền bối là có ý gì?" Phương Lâm thấp giọng hỏi.

Mạnh Hạo bước chân trầm ổn, nhân nhật nói ra: "Người trẻ tuổi không cần quá khẩn trương, tâm tính trầm ổn mới có thể tại tu đạo một đường càng chạy càng xa."

"Vãn bối thụ giáo!" Phương Lâm trong nháy mắt liền hiểu, nguyên lai nó hẳn Nguyên Thần chân nhân là cảm thấy mình không có thấy qua việc đời, quá căng thẳng sinh ra ảo giác.

Phương Lâm lúc đầu muốn phản bác giải thích một chút, nhưng rất mau đánh tiêu tan ý nghĩ này, dù sao vừa rồi xoay người chỉ có mình, những người khác đoán chừng đều không nhìn thấy.

Chúng tốc độ của con người rất nhanh, năm mươi dặm bạch cốt đường rất nhanh liền đi tới, nơi xa một tòa khí thế to lớn màu trắng cung điện ánh vào

đám người tầm mắt.

"Tốt cảm giác bị đè nén! Giống như tại đối mặt viễn cổ ma thần!" Có Nguyên Thần chân nhân phát ra mình cảm thán.

"Trời u ám, sát cơ thoải mái đập trùng, điềm đại hung!" Một vị nào đó am hiểu dự đoán sắc mặt người có chút co rúm.

"Phương Lâm, ngươi thấy thế nào?" Yên Vinh Hiền không buồn không vui, ngoài dự liệu vậy mà hỏi thăm Phương Lâm.

"Bạch cốt chông chất, Nguyên Thần bắt diệt, lửa cháy bùng bùng đốt cháy, bách chuyển thiên hồi!"

Phương Lâm trong đầu trong chốc lát hiện ra lam hồ điệp thương hội người sáng lập câu nói kia, quý thần xui khiến thốt ra.

Yên Vinh Hiền hai mắt xẹt qua một tia sáng, tay phải chống đỡ cái cảm nói ra: "Ta hiểu được, thì ra là thế a."

"Yến sư huynh, ngươi minh bạch cái gì rồi?" Mạnh Hạo nghi vấn hỏi.

"Yến đạo huynh nói cho mọi người nghe một chút a!"

"Vừa đi vừa nói đi! Vừa mới Phương Lâm lời nói nói bạch cốt chông chất, Nguyên Thần bắt diệt! Câu nói này cho ta rất lớn dẫn dắt." Yên Vinh Hiền ngữ tốc rất chậm.

Nương theo lấy dưới chân bạch cốt vỡ vụn thanh âm, Yên Vinh Hiền tiếp tục nói ra: "ta một mực không rõ, vì cái gì Bạch Cốt Vực người muốn bắt Nguyên Thần chân nhân?"

"Vì cái gì?" Phương Lâm xen vào hỏi.

"Không cần xen vào, nghe Yến sư huynh nói đi xuống!" Mạnh Hạo ánh mắt lạnh lùng trong nháy mắt đảo qua Phương Lâm, rất hiển nhiên hẳn không thích Phương Lâm cắt ngang Yên Vinh Hiền.

"Cái gọi là bạch cốt chông chất cũng chính là Bạch Cốt Vực ở trong chông chất khắp núi khắp nơi bạch cốt cùng khô lâu, nhưng Nguyên Thần bắt diệt lại đại biểu cho cái gì?"

Yên Vinh Hiền chữ chữ châm chọc, nhìn lấy Phương Lâm tiếp tục hỏi: "Ngươi lời nói mới rồi là ngươi nghĩ đến, còn là từ đâu nhìn thấy?"

Ánh mắt của mọi người lại một lần nữa dừng lại tại Phương Lâm trên mặt, Phương Lâm thần nhiên không sợ, nói lời kinh người nói ra: "Một cái thoát đi Bạch Cốt Vực lão nhân nói cho ta biết."

Chạy ra Bạch Cốt Vực? Lại có người từ Bạch Cốt Vực chạy đi rồi?

Yên Vinh Hiền gương mặt mừng rỡ, vội vàng hỏi: "Vị tiền bối kia là ai? Lại có đại thần thông thoát đi Bạch Cốt Vực?"

Phương Lâm lắc đầu nói ra: "Yến Yến bối, ngài suy nghĩ nhiều, vị lão nhân kia chỉ có Thăng Linh cảnh bát trọng thiên, nơi nào sẽ cái gì đại thần thông."

Thăng Linh cảnh bát trọng thiên, cái này sao có thể? Bao nhiêu Nguyên Thần chân nhân bị vây ở Bạch Cốt Vực, đều không ai có thể thành công đào thoát!

Vị kia Thăng Linh cảnh bát trọng thiên người là thế nào chạy đi? Yên Vinh Hiền tràn đầy một bụng nghi vấn, hai mắt phiêu dật lấy hoài nghi.

"Thật, ta tận mắt nhìn thấy vị lão nhân kia thật chỉ có Thăng Linh cảnh bát trọng thiên, nhưng là hẳn từ Bạch Cốt Vực mang về có thể thiêu đốt tro cốt."

Đối mặt đám người hoài nghi, Phương Lâm cũng chỉ có thể tiếp tục nói đi xuống, còn kém đem đạt được xương sọ sự tình nói ra.

"Có thể thiêu đốt tro cốt, ngươi nói là có thể bốc cháy lên có thể sinh ra lam ngọn lửa màu tím cái chủng loại kia tro cốt?" Yên Vinh Hiền ghen ngào hỏi.

Phương Lâm trịnh trọng gật đầu, xem ra Yên Vinh Hiền trên cơ bản sẽ tin tưởng mình nói lời.

Yên Vinh Hiền trong lòng sầu lo hùng hực, trầm giọng nói ra: "Xem ra cách ta suy đoán chân tướng không xa, đi thôi! Chúng ta tiến vào trong cung điện bộ!"

Bạn đang đọc truyện *Bộ Bộ Phong Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

